கோவைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு - 12

சிவமயம்

சேக்கிழார்சுவாமிகள் என்னும் அருண்மொழித்தேவர்

அருளிய

பெரியபுராணம் என்னும் 515

திருத்தொண்டர் புராணம்

[படங்களுடன்]

(இரண்டாம் பகுதி)

இலைமலிந்த சருக்கம் - மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்

கோவை - வழக்கறிஞர்

திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B. A., அவர்கள்

தொகுத்தியற்றிய

உரையுடன்

[சென்னைச சாவகலாசாலையார் ஆதரவு பெற்றது]

சாது அச்சுக்கூடம்

இராயப்பேட்டை, சென்னை.

கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம்

கோயமுத்தூர்

25 - 12 - 1940

[விலை ரூ. 8—0—0

கோவைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு - 12

உ

சிவமயம்

சேக்கிழார்சுவாமிகள் என்னும் அருண்மொழித்தேவர்

அருளிய

பெரியபுராணம் என்னும் 515

திருத்தொண்டர் புராணம்

[படங்களுடன்]

(இரண்டாம் பகுதி)

இலைமலிந்த சருக்கம் - மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்

கோவை - வழக்கறிஞர்

திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B. A., அவர்கள்

தொகுத்தெழுதிய

உரையுடன்

[சென்னைச் சர்வகலாசாலையார் ஆதரவு பெற்றது]

சாது அச்சுக்கூடம்

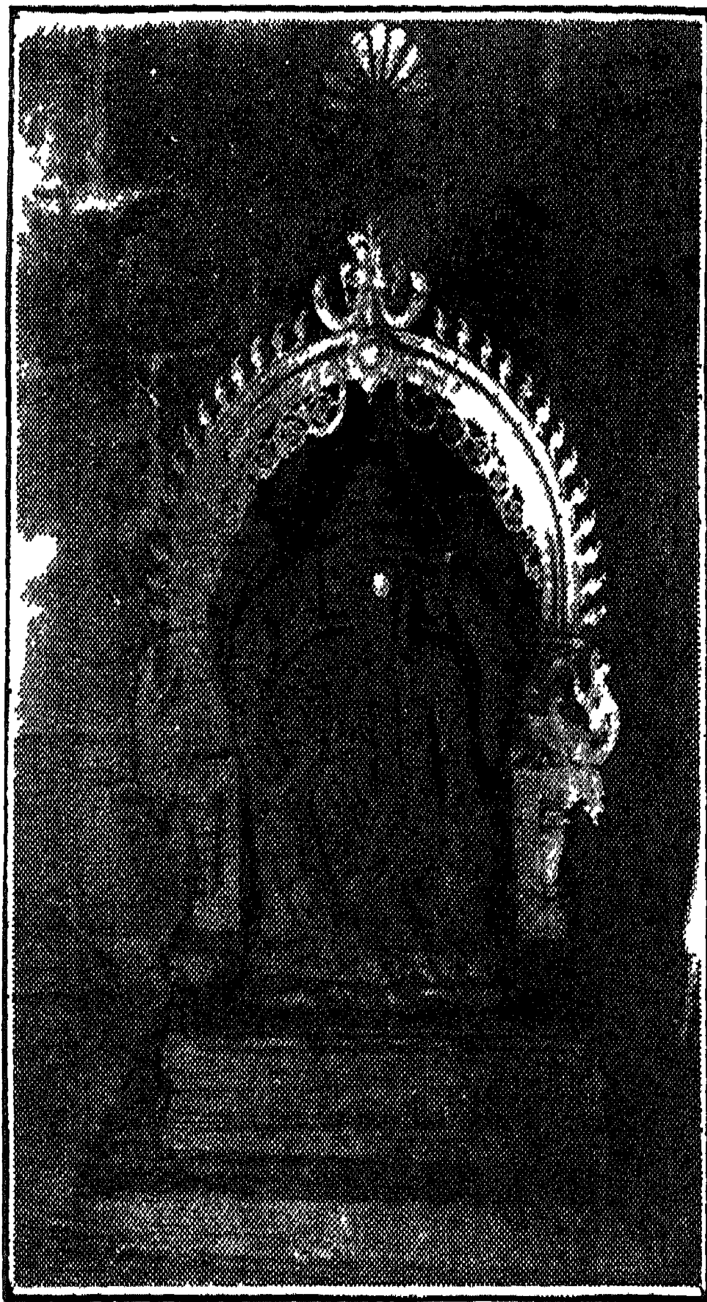
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம்

கோயமுத்தூர்

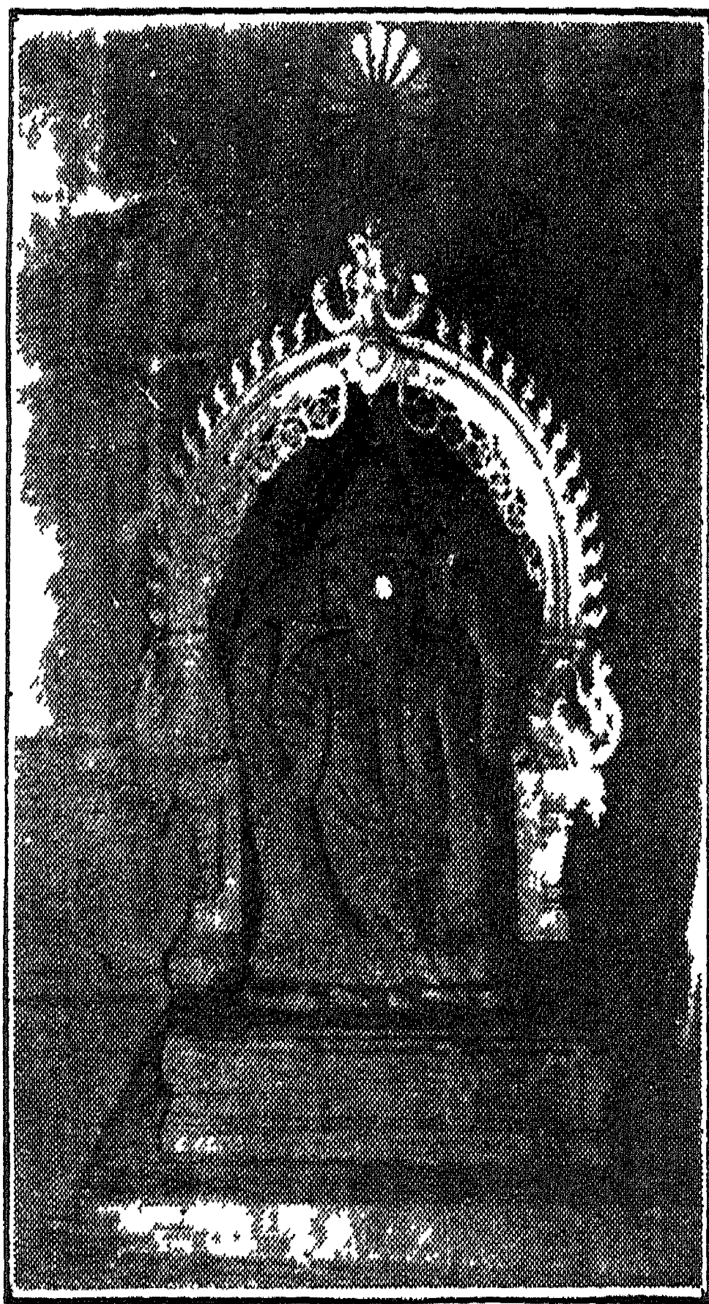
25 - 12 - 1940

 [விலை ரூ. 8—0—0

திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையார்

—முகப்பு - இரண்டாம் பகுதி

திருநாரையூரப் பொல்லாப் பிள்ளையார்

—முகப்பு - இரண்டாம் பகுதி

பெரியபுராண உரை—(இரண்டாம் பகுதி)

இலைமலிந்தசருக்கம்—மும்மையாலுலகாண்டசருக்கம்

பொருளடக்கம்

இரண்டாம் பகுதியிலுள்ள படங்கள்

சிவமயம

மதிப்புரைகளுட் சில

இலங்கை - யாழ்ப்பாணம் - அச்சுவேலி - சரஸ்வதி வித்தியாசாலை அதிபர்,
"சைவ சாஸ்திர பரிபாலனம்" பத்திராதிபர்

சிவப்பிரம்மஸ்ரீ - ச. குமாரசுவாமி குருக்கள் அவர்கள்

"* * * சைவ நூல்களிற் பரந்த ஞானமும், பற்பல அரிய நூல்களை வெளியிட்டுதவும் உயரிய நோக்கமும் நிறைந்துள்ள மகோபகாரியாகிய தாங்கள் அரோக திடகாத்திரராய் நெடுநாள் வாழ்ந்து இன்னும் பல சைவப் பணிகளைச் செய்யுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனைத் துதிக்கின்றேன். தங்கள் கடிதத்தையும் பெரிய புராண சஞ்சிகைகளையும் எதிர் பார்த்திருக்கின்றேன் * * * தங்கள் பெரிய புராண உரை தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் - செ 123 வரை மாத்திரம் என்னிடமிருக்கிறது. இதுவரை தாங்கள் அச்சிட்ட மிகுதிப் பாகத்தை இந்தக் கடிதம் கண்டவுடன் அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன் * * *"

மதுரை - திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆதீனம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ - மகா சந்நிதானம்-திருஞானசம்பந்ததேசிக பண்டார சந்நிதியவர்கள்
அன்போடு ஆசீர்வதித்தெழுதிய திருமுகம் (மதுரை, 2-6-1938)

ஸ்ரீ சைவசமய காத்திரு சாவஞ்ஞ பீடாரூட ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக சுவாமிகள் கிருபாகடாக்ஷத்தினாலே நன்மை பெருகுக * *

தாங்கள் அன்புகூர்ந்து அனுப்பிய பெரியபுராணத் திருமலைச் சருக்கம், தில்லைவாழந்தணர் சருக்கங்களடங்கிய முதற்பகுதியைக் கண்ணுற்று களிப்பேருவகை அடைந்தனம். இப்பெரிய புராணத்திற்கு ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் கால முதல் இன்றுவரை இருந்த மகாவித்துவான்கள் உரை செய்யவேண்டுமென்னும் அவாவுடனிருந்தும் திருவருள் கூட்டிவைக்காது மறைந்தனர். இப்பெருங் காப்பியத்திற்கு உயரிய பேருரை இல்லாதது பெருங் குறையே. இவ்வரிய செயற்கரிய செய்கையைச் செய்து முடிக்கத், தங்களுக்குக் கிடைத்த திருவருட்டிறத்தை நினைக்குந்தோறும், சைவப் பயிர் வளர்க்கும் ஒரு வெண்முகிலை இறைவன் கொடுத்துக் காத்ததாக நினைக்கிறோம் * *

தாங்கள் மேற்கொண்ட திருப்பணி இனிது நிறைவேறுமாறு எல்லாம் வல்ல ஆலவாய் அங்கயற்கண் மங்கை மணாளன் திருவருள் பாலிப்பாராக.

குருபூஜைத் திருமுகம் இத்துடன் வருகிறது. திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் குருபூஜை விழாவில் தாங்களும் கலந்து பெருமானின் திருவருட் பேற்றுக்கு ஆளாவீர்களென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்துத் திருக்கூட்டத் தம்பிரான்களில் ஒருவரும், ஷை ஆதீனத்துக்குச் சொந்தமான திருக்கடவூர் தேவஸ்தானம் டிரஸ்டி ஸ்தானிகருமாகிய

ஸ்ரீமத் - இராமலிங்கத் தம்பிரான்சுவாமிகள்
ஆசீர்வதித்து எழுதிய திருமுகம்—14-6-38

"நந்தொன்மைச் செந்தமிழ் நூல் பலவற்றுள்ளும் தலை சிறந்து விளங்கும் பெரிய புராணமென்னும் திருத்தொண்டர் புராணத்துக்குக், கோவை வழக்கறிஞர் எம் அண்

பா திருவாளா சி. கே சுபபிரமணிய முதலியாா அவாகள, பி ஏ உரை கணட புத்தகம் ஒன று சென ற ஆணடு மாசித திஙகளில இவண தேவாலயததில அவாகளுககு நடைபெறற 60-வது ஆணடு நிறைவுவிழாவினபோது கிடைககபபெறறு இனறுவரை வாசிததுவருகிறோம

இசசைவப பெரியாாகளின புராணததிறகுக கரைககாலமமையாா புராணம் வரை சூசனம எழுதித தமிழுலகததிறகு உதவிய ஸ்ரீ நாவலா பெருமான் ஆறுமுக நாவலா அவாகளுககுப பின அபபிறபகுதிகளைப பூாததிசெயய எபபுலவாகளும முன வராதிருநத குறையை நமது பெரிய புராண உரையாசிரியா முதலியாா அவாகள கணட உரையினால நீகக முனவநதது மிகவும போறறததககதேயாம. அசசூசனஙகள கறறோாககே பயனபடுவனவா யிருநதன இவவுரையோவெனில, கறறாாககும மறறாாககும பயன படுவனவாயிருபபதோடு எளிய நடையில அரிய பொருளகளை நனகு விளககுவனவாயும, சாஸதிரக கருததுககளையும, சகல நீதிகளையும, தறகால ஆராயசசி முறைமைககு ஒபப விளககம செயவன வாயுமிருககிறது. இவாகளின சலியா முயறசிபபயனை உணாநது நறதமிழனபாகள அனுபவிகக வேணடுகிறோம இப புததகம நலல அழகிய எழுததுககளினாலும, படஙகளினாலும, கடடியிருபபதினாலும - ஒனறையொனறு மிஞசும வனபபு வாயநததாகவே யிருககிறது.

சிவபூஜா பகதியும, அடியாாகள பகதியும, சைவநூல பகதியும, மிகுநத முதலியாா அவாகள நீணட நாள அரோக திடகாததிரராய இருநது சைவ நூலவிளககப பணிகளை மேலும மேலும புரிதது வரவேணடுமெனச சதா திருவருளைச சிநதிககினறனம.

தூததுககுடி - "சிததாநத ஆசிரியா"

உயாசைவத திருவாளர் - ந. சிவகுருநாத பிள்ளை அவாகள்

பெரிய புராண படன முடிவு விழா மிகச சிறபபாக நடநதேறியதாக அறிநது மகிழநதேன திரு சேககிழாா திருககூடடததாரால 12-9-40 அனுபபபபெறற திருமுகம கிடைததுளளது. சிவஞான போதததுககு ஸ்ரீமாதவச சிவஞான யோகிகள இயறறிய விருததியுரை போலத திருததொணடா புராணததுககுத தாஙகள இயறறும விருததியுரை சிறபபுடையது எனபது அடியேனது கருததாகும. முறறும விரைவில் முடிவுபெறக கூததபபெருமான திருவருள புரிவாராக

தோரமங்கலம் "ஆசிரியா" அ வரதநஞ்சைய பிள்ளை களிகூாநதியறறிய

உரைச் சிறப்புபபாயிரம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

உலகெலாம் மலர்பொற சிலமபடி முதலவ னுவகையா னடிமுத லுதவ
அலகிலசீாத தொணடா திறனெலாம நேரே யறிநதென வியநதுபா ராட்டி
மலைவறச சொலலிற பொருணமுதற றிணையின வளஙகளு மிடநதொறும வயஙக
நலமலி தொணடா புராணமா மமுதம நலகின னருணமொழித தேவே 1

*சேககிழாா சீரே பராவுத லடியாா செயகையென றுலகினாத தெருட்டுஞ்
சேககிழாா சீரே பரவுவ தினியெஞ செயகையென றெமமனோ திருமபி

---

*சே = எருது கிழாா = உரியவா. எனவே, இடபததை வாகனமாக உடைய சிவபெருமான எனப பொருளபடும.

வாக்கின் லுரைக்குந் தொறுங்கணீா மல்க மயிாபபுள குதிபபமெய் விதிாபபத
தேககுமா னாநத மிமமையே யடையுந திறததின்வீ றுறீஇசசிறந தனறே 2

உயர்சிவ ஞான போதநூற பனனி ரணடெனுஞ சூததிரத துடகோள
இயலபெற விளககு மாதலா னிதுபன னிரணடெனுந திருமுறை யெனலோ
அயாவற வீடடி னூஙகிலை பேறு மதுதர விதிறசிறந ததுமின
றுயலபெறு வாாககீ தொனறுமே சாலும உணமையை நோககிடி னமமா 3

அததகு பெருநூற குரையெனப பலலோா அறிநதவா விரிபபினு மவறறின
விததக மனைததுஞ சிததிர வுருவின விளககியெம மனஙகுடிப புகவே
பத்திய் னியலபைச சொனமுகம விரிததுப பறபல நயபபொருள காடடும
இததகு முறையே யுரையிது நூலா சிரியனா கருததுமென றியமப, 4

யாமபுரி தவததாற பெறறன மிநநாட் பினவரு வோருமத தகையா
போம்பரி செய்தி முனனவ ரிநநூ னயநதெரி தவமபுரி கிலராய்ச
சாமபின ரெனறென றிரஙகிட வெமமோா தமகெலாந தனமதி வளததா
லாமபரி சாய தமிழ்விருந தீநத வணணலை யாரறி யாரே 5

கோவைவா யமுதப பேரருட செலவி கொணகனாக கேயுளங கொடுததோன
கோவைவா யமுதப பேரருட செலவன குலததினுஞ சேககிழாாக குரியோன
காவினீ டுறுகைக கநதசா மிபபோக கலைஞனின றெடுததகண மணியான்
மேவுநீ றணிசாந் தைநதெழுத துரையாய விளஙகுபூண கொணடகண மணியான, 6

செபபிர மணிய னனபாக ணேயன றேககிய தமிழககட லொனறு
நபபிர மணிய நூறகலை மேறகு நாடடுரைக கடலையுங கடநதோன
விபபிர மணியா வாழதரு பேரூப படடிநா தனகழல விருமபுஞ
சுப்பிர மணியப பெயரினாற றிசையும விளககிடு தூயநற சுடரே 7

சாததுக் கவிகள்

கோ. தா செடடிபாளையம - ரா. நஞசபப கவுணடா குமாரரும, கநதன சிததிர
பநதனமாலை, கநதன வெணபாமாலை, நாலவகைத தோறறததாா நனமகா
நாடு அலலது கொலை மறுததல முதலிய நூலாசிரியருமாகிய
R. N. கல்யாணசுந்தர கவுண்டா இயறறியது

அறுசீர் விருத்தம்

பொன்னுரு மாாபனயன தினநதேடிக காணுத புனித மூாததி
தனனேரி றிருததொணடு சாாநதுசெயுஞ சுநதரனா சாறறி வைதத
இனனுருந திருததொணடத தொகைவகையாய விரிவாகி யிலஙகப பூவில்
மனனுருங குனறைநகா ச சேககிழாா திருமுறையாய வகுதத காதை, 1

அபபெரிய காவியததின பொருடசுவையை யகிலததி லநேகம போகள்
செபபரிய விததாலே தோநதாாக ளததறகெலலாஞ சிறபபா யோஙக
ஒபபரிய பேருரையைக கணடதனை யெல்லாாககு மோதிப பினபிங
கிபபுவியில வெளியிடுவாாக கியறறுகிற கைமாறிங கேதோ காணேன்; 2

அவனிதனிற பனனூலுக குரைகணட பெரியோாக ளனேகம பேரில
இவாபோலத திருததொணடா புராணவுரை கணடவாக ளெஙகும காணேன்
உவமான உபமேய விலககணமும விளககமுட ஞெனருயச சோதது
நவமாகத தமிழசசுவையைப பொலிவிதத பெருமையது நனறு நனறே 3

கொஙகினிடைப பொலிநதிலஙகு கோவைநகாப பதியாளன குணததின மிககான
தஙகுபுகழ மிகுகநத சாமிசுத ஞயுதிததுத தமிழைத தோநதோன
மஙகையுமை பாகததன மலரடியில மறவாத மனபபற றுளளோன
எஙகளசுப்ர மண்யப்பே ருரையாளன் நீடூழி யினிதே வாழக. 4

Dewan Bahadur - K Sundaram Chettiar — *Madras High Court Judge (Retired)*

SALEM,
19—5—1938

DEAR SIR,

Your scholarship in Tamil language and literature, your zeal in the cause of popularising the great truths treasured up in the ancient and sacred literay works in Southern India are too well-known to require any assertion by me Much is my appreciation of the great task you have undertaken in publishing the time - honoured Periapuranam, with your lucid commentary. I am glad, you are devoting your talents very usefully.

Yours sincerely,
(Sd). K SUNDARAM CHETTY.

களளிககோடடை - ஜிலலா நீதிபதி (*District Judge*)
C. N. குபபுசுவாமி ஐயா அவாகள்

" * * * I would like to get further parts of Periapuranam as and when they are puplished I am glad the monumental work is in the hands of such a great scholar as you * * * "

சிவமயம்

இரண்டாம் பகுதியின் முன்னுரை

இப்புராண உரை வெளியீட்டின் முதற் சஞ்சிகை 5-6-1935 ஸ்ரீசேக்கிழார் திருநாளன்று திருத்தில்லையில் ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில்வைத்து வெளியிடப்பெற்றது. திருமலைச்சருக்கம்-தில்லைவாழந்தணர்சருக்கம் சேர்ந்த முதற்பகுதி (I-Vol) 15-9-1937-ல் நிறைவேறி வெளிவந்தது. இலைமலிந்த சருக்கம் - மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம் சேர்ந்த இரண்டாம் பகுதி (II-Vol.) இப்போது வெளியிடப்பெறுகின்றது. இத்தனை காலத்தாழ்வு நோவதுபற்றிப் பல அன்பர்கள் கவன்று என்னிடம் தெரிவித்துள்ளார்கள். எனது "முகவுரைக்கு முன்னுரை"யில் மூன்று முறை பன்னிரண்டாண்டு எல்லைகளைப்பற்றிக் குறித்துள்ளதைக் கண்ணுற்ற அரிய நண்பர் ஒருவர் இதுவும் அவ்வாறே யாகாமலிருக்கவேண்டுமே என்றஞ்சினர், விரைந்து பணிசெய்யுமாறு வேண்டினர். அன்பர்களைவிட எனக்குக்கவலை அதிகந்தான். ஆயினும் என் செய்வேன்? எனக்கியல்பாயுள்ள மந்தகுணம் என்னை விட்டு எவ்வாறு நீங்கும்? அன்பர்கள் தமது பெருங்குண நிறைவினால் என்னை எனது குற்றங் குறைபாடுகளுடன்தான் ஏற்றுக்கொள்ளுதல்வேண்டும். எனது அறிவு ஆற்றல்களின் குறைவு ஒருபுறமிருக்க இவ்வெளியீட்டுக்கு நேரும் பிற இடையூறுகள் மிகப்பலவாம். நமது பண்டைப்பழஞ்சைவத் தென்றமிழ்நாட்டில் இவ்வெளியீட்டுக்கு உரிய ஆதரவில்லாமை ஒரு பெருங்குறையும் இடையூறுமாகும் என்பது அன்பர்கள் பலரும் அறிவார்கள். ஆயினும் இரண்டாம்பகுதி வெளியிடும் இடையில் திருப்பனந்தாள் காசிமடம் அதிபர் ஸ்ரீமத் - காசிவாசி - சுவாமிநாதத்தம்பிரான் சுவாமிகள் ஆசிகூறி நன்கொடையாக ரூ 100 அளித்தார்கள். கோவைச் சைவப்பெரியார் வக்கீல் திரு B வேங்கடாசல முதலியார், B A, B L அவர்கள் அன்புடன் ஆசிகூறி ரூ 100 நன்கொடை தந்தனர். இவைபற்றி முன்னரே எனது நன்றியை 8-வது சஞ்சிகை அறிவிப்பில் தெரிவித்துள்ளேன். சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தவுடன் பொருட்பேறுள்ள அன்பர்கள் பற்பல பிரதிகளை விலைக்குப்பெற்றுப் பரவச்செய்ய முன்வருவார்களானால் நன்கொடைகளைவிட, அதுவே இவ்வெளியீட்டுக்குச் செய்யும் பேருதவியாகும் என்று கருதுவேன். பள்ளிக்கூடங்கள், சங்கங்கள், புத்தகசாலைகள் முதலிய தாபனங்களுக்குரியவர்கள் எல்லாரும் ஒவ்வொரு பிரதியேனும் பெறுவதானால் அச்சிடும் பிரதிகள் போதா. சிவாலயங்களின் புத்தகசாலைகளில் எல்லாம் இப்புராண உரை வைக்கத்தகுந்ததாகும் என்பேன். முதற்பகுதியிலிருந்ததைவிட அதிக ஆர்வத்துடன் இலங்கையன்பர்களின் ஆதரவு பெருகிவருகின்றதனை நன்றியுடன் அறிவித்துக்கொள்கின்றேன். (இலங்கை) யாழ்ப்பாணம் - இந்துக் கல்லூரி, ஆசிரியர், பேரன்பர் - திரு மு மயில்வாகனம் அவர்கள் இப்புத்தகங்களையும் எனது பிற நூல்களையும் அங்குவைத்து விற்றுக்கொடுத்தும், இன்னும் பலவகையாலும் இவ்வெளியீட்டுக்குப் பேருதவிபுரிந்தும் வருகின்றதுபற்றி எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இந்த இரண்டாம்பகுதி அச்சிடுங் காலத்தினிடையில் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சுக்கள் புதுக்கி வார்க்க நேர்ந்தது, ஈசுவர ஆண்டு மாசி மதி ஏழாம்நாள் (18-2-1938) திருக்கடவூரில் அடியேனுக்கு அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவுக்குரிய வழிபாடு நடைபெறுவதை முன்னிட்டு ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் தலயாத்திரை முதலியவற்றிற் செலவிடவேண்டுவ

தாயிற்று, இடையிடையே, "மூபபுறுமத தளாவாலும முதிாந்து முடுகி" அவ்வப் போது நோநத சிறிய பெரிய நோயகளாலும பல நாடகள் வாளா கழிநதன, போதாக குறைககு ஐரோபபியப போரும வநதது, இவவெளியீடடுககு நோநத இடையூறு களின கணககில இஙகுக குறிததன சிலவே

முதறபகுதியிற போலவே இபபகுதியிலும உடனினறு உதவியும திருததியும படஙகள எடுதது தநதும மறறும பலவகையாலும இவவெளியீடடுககுத துணை செயதும தநத எலலாப பெருமககளுககும் என நனறி உரியது. சாது அசசுககூடத தாா இததனை இடையூறுகளுககிடையிலே, இதனை எனது வேலையனறித தமது வேலை யாகவேகொணடு சிறிதும தளராது செயதுகொடுககும பேருதவி போறறததககதாகும.

செய்யுளணிகள அஙகஙகுத தரபபடடிருததலின விரிவாகச சோககபபட விலலை பெயா விளககம கணணபபநாயனாா புராணததிறகுத தனியாக முனனரே கொடுககபபடடிருததலின எஞசிய பகுதிகளுககுமடடும இபபோது தொகுககபபட் டுளளது சரித ஆராயசசிக குறிபபுககள கணணபபநாயனாா புராணததிறகுரியது முன னா வெளிவநதுளளது இபபகுதியில உளள ஏனைய நாயனமாாகளின சரித ஆராயசசி யுரை எழுதி உதவவுளள எனது அரிய நணபா திரு இராவபகதூா - C. M. இரா மச்சநதிர செட்டியார், B.A., B.L, F R G S. அவாகள இபபோது கோவையில இலலை, சென்னை இநதுமத அறநிலயப பாதுகாபபுக கழகததில (Commissoner, Hindu Religious Endowments Board, Madras) அஙகததினராக நிய மனம பெறறுச சென்னையில தஙகுகினறாாகள. அவவேலையின பெரும பொறுபபுக களுககிடையில இசசரித ஆராயச்சிக குறிபபுககளைத தொகுதது எழுதியுதவுதறகுப போதியகாலம அவாகளுககுக கிடையாமையால அவை இததொகுதியில வெளிவர இயலாமைபறறி வருநதுகினறேன. ஆனால திருததொணடா புராணததில் ஆாவம கொணடு அவாகள செயத பெருமபணிகளின பயனாகச சிவததிருபபணிகள பலவும செயயததகக பெரும பதவியைப பெறறமாநதுளளதுபறறி அனபாகள யாவரும மகிழவா மேறகோளனூ லகராதி ஒனறு தொகுதது சோககபபடடிருபபது இப பகுதியைப படிககும அனபாகளுககு உதவுவதாகும

திருநாவுககரசு நாயனாரிடம பேரனபு பூணடு, அததிருபபெயரால விததியாசாலை முதலிய பல அறநிலயஙகள் வகுதது நடததித, தமது இலலததுககும மகாாககும அப பெயா வைதது மகிழநது வரும நேமததானபடடி திருவாளா - சி. வீ. நா. பழனியப்ப செட்டியார் அவாகள திருநாவுககரசுநாயனாாபுராண உரைத தொடககததில ரூ 50 நனகொடை தநது ஊககமளிததுபறறி என நனறியை முனனரே அறிவித துக கொணடிருககினறேன அபபாசுவாமிகளின திருவருடடுணை கொணடு அடுதத பகுதி விரைவில நிறைவேறும எனறு நமபுகினறேன

இநத இரணடாம பகுதி வேலை நடநது கொணடிருககும இடையில நாயனமாா களின திருவருடடுணையால இபபுராணப பணி செயவதன பயனாக அடியேனுககுக கிடைதத இரணடு பெருமபேறுகளை இஙகுக குறிததுவைகக மனம எழுகினறது. கோவையில பனிரணடாணடுகளினமுன தொடஙகிச சில இடையீடுகளுடன வாரந தோறும அடியேனால நடைபெறறுவநத திருததொணடாபுராண படனமானது இந நகாச சைவபபிரசஙகசாலை மணடபததில (1-9-1940) விககிரம ஆணடு ஆவணித திஙகள 17-ம நாள நிறைவேறியது, சேககிழாா நாயனாரது திருவுருவபபடததையும திருததொணடா புராணததையும யானையினமேலேறறுவிததுச சிறபபாக நகாவலம செயவிககபபடடது, திருவாவடுதுறை ஆதீனம மகாசநநிதானஙகள பரிவடடமும திருவருடபிரசாதமும அனுபபி ஆசீாவதிததருளிறறு, பல பெரியாாகள இததிரு

விழாவிற் கலந்துகொண்டனர்; இதுஒரு பெரும்பேறுகும். மற்றொன்றுவது விககிரம ஆணடு அறபிசித திஙகள 26-ம நாள (11-11-1940) திஙகடகிழமை மேலைசிதமபரம எனனும திருபபேரூரில சிறபபாக நடைபெறற அறுபததுமூனறு நாயனமாாகளின அடடபநதன மகாகுமபாபிடேகததினபோது அடியேனுககும மறறும கோவைச சேககிழாா திருககூடடததாருககும திருபபணி செயயக கிடைதத பெருமபேறுகும.

இபபகுதியில வரும படஙகளுள திருநாளைபபோவாா நாயனாா், மானககஞசாற நாயனாா, அரிவாடடாய நாயனாா், உருததிரபசுபதி நாயனாா புராணஙகளின சமபநத மாகிய பலவறறையும் பல இனனலகளுககிடையில பலமுறையும தாமே நேரில போய படம பிடிதது உதவியவா குமபகோணம திரு. சாட்சிலிங்கம் அவாகளாவாா ஆனாயநாயனாா புராணததிறகுரிய படஙகளை உதவியவா திருமஙகலத திருககோயில தருமகாததா திரு. அரங்கசாமி ஐயர், B. A அவாகள மதுரையில மூாததிநாயனாா புராண சமபநதமான படஙகள எடுததுககொளள அனபோடு அனுமதி தநது பல வுதவிகளும செயதவாகள திருவாலவாயக கோயில நிாவாக அதிகாரி திரு R. S. நாயுடு, (Bar-at-law) அவாகள. திருபபனநதாள - திருபபுகலூா-திருசசேய்ஞலூா திருவாபபாடி - முதலிய படஙகள எடுததுதவியவாகள மாயவரம நகரசபை நிாவாக உததியோகததா திரு S. முத்துராமலிங்க முதலியார் அவாகளும, திரு. T. S. மீனாட்சிசுநதர முதலியார், B A. (தஞசாவூா ஜிலலாப பஞசாயதது உததியோகததா) அவாகளுமாவா கணணபபநாயனாா புராணப படஙகளை எடுதது உதவியவா எனது உழுவலனபா திரு K ஆறுமுகநாயனாா அவாகள இவவெளியீட்டுககுப பலலாறறு னும பேருதவி புரிநது வருகினறாாகள இவாகள எலலாருககும எனது நனறி உரியது.

முதறபகுதி முனனுரையிற குறிதத ஏடடுப பிரதிகளுள திருவாவடுதுறைப பிரதிகளை உதவியவா அனபா திருவாவடுதுறை - திரு சுபபு செடடியாா ஆவா. இவாகள திருவாவடுதுறை ஆதீனததுப பழ அடியாா கூடடததைச சாாநத பேரனபா ஏடடுப பிரதிகளிரணடு தநதுதவியதுடன பலவகையாலும ஊககமளிதது வருகினறா கள. இவாகளது பெயா முனனாகக குறியாதுவிடடது எனது பிழை

தேவாரத திருமுறைகளையும பெரிய புராணததையும உலகுககுபகரிகக மூல காரணமானது திருநாரையூாப பொலலாபபிளளையாரது திருவருளாகும. ஆதலின இவவெளியீடடின ஒவவோா பகுதியின முகபபிலும திருநாரையூாபபறறிய படம ஒவவொனறு பொறிகக எணணி, முதறபகுதியில பிளளையாரது கோயில அமைககப படடது. இபபகுதியில ஸ்ரீ பொலலாபபிளளையாரது திருவுருவம அமைககபபட் டுளளது. அதனையும திலலை ஓம குளததையும படம எடுததுதவியவா அககோயில பரமபரை தருமகருததரும கிராம பெரியதனககாரரும மிராசுதாரரும சிவகதாப் பிரசஙக வலலவருமாகிய அனபா திரு ரா முததுககுமார பிளளை அவாகள மிகுநத சிரமபபடடு இபபாடஙகளை எடுததுதவியதுடன அவறறைப பொறிதது அசசிடடுத தருமவரைத தமது பொறுபபாக ஏறறுககொணடனா. அவாகளது அனபுககு நனறி செலுததுகிறேன.

இபபுராண உரை வெளியீடடுத திருபபணியை மதிததுச செனனை மாகாணத தமிழச சஙகததாா அடியேனுககுச "சிவக்கவிமணி" எனறதொரு படடததை நேறறுச செனனைச சிநதாதிரிபபேடடை உயாபளளி மணடபததிற கூடிய தமிழப புலவா மகாநாடடின முனபு அளிததனா அவாகளது அனபுககு என நன்றி உரியது.

கோயமுததூா
சேககிழாா நிலயம
25—12—1940

C. K. சுப்பிரமணி முதலியார்,
பதிபபாசிரியன்.

உ

சிவமயம்

இலைமலிந்த - மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கங்களிற்கண்ட

பெயர் விளக்கம்

குறிபபு :—கண்ணப்பநாயஞர் புராணததுப் பெயாவிளககம் அவா புராணத்திறுதியிற காண்க

(எண்கள் பாட்டுவரிசை எண்களைக் குறிப்பன)

அதிசூரன் - 612, 637 ஏஞதிநாத நாயஞருடன தாயஉரிமையுடையவஞய அவரைப பகைததது நரகமடைநதவன

அநபாயன் - 552, 1213. திலலைத திருஎலலை பொனனினமயமாககிய வளவா போரேறு. முறபகுதி பெயாவிளககம பாாகக.

அம்பிகாவனம் - 1136 காஞசிபுரததில இறைவரது பூசைககாகக காமாடசி யமமையாா உளதாககிய நநதவனம

அரசு - 862. திருநாவுககரசுநாயஞா, தாணடகச சதுரராகு மலாபுக ழரசு-862

அருகநதர் - 980. சமணா. சமணைகயா. 981 வெஞசமணபோ எககா - 982. புனமைசசெயல வலலமணகுணடா - 985 அமண 991 - 1006.

அளகாபுரி - 1178. குபேரனது நகா.

ஆகமவிதியின் வகுப்பு - 1164. ஆகமநூற பரபபினமெகுதி 1223.

ஆதனூர் - 1041. திருநாளைபபோவாா நாயஞா அவதரிதத பதி.

ஆனயர் - 933. ஆஞயநாயஞா அறுபானமூமமை நாயனமாாகளுள ஒருவா.

ஆனிலை - 555. கருவூாததலததில சிவபெருமான விளஙக எழுந்தருளியிருககும திருககோயிலின பெயா. (பக - ௫௭௬)

இட்டசித்தித் தீர்த்தம் - 1155. காஞசிபுரததிலுள்ள புணணிய தீாததஙகளுள ஒனறு.

இந்திரன் - 1175 தேவரரசன

இமயமலை - 1162. பொனமலை எனப. பூலோக கைலாயம் இஙகு உளது.

இரவி - 1175 சூரியன.

இறவாத்தானம் - 1154 காஞசிபுரததில உளள அறபுதத தானஙகளுள் ஒனறு. (பககம - கசஎக.)

உச்சி - 685, 689, 750 வானவீதியின உசசி இடம்

உபநயனம் - 1219. மறையவா முதலிய மூனறு வருணததாாககும ஏழுவய தளவில செயயததகக பிரமோபதேசம புரியும சடஙகு, முநநூலணியும கலயாணம எனபா.

உமாதேவியார் - அமபிகை - 1126, உலகையாளுடையாள - 1127; பெணணி னலலவ ளாயின பெருநதவக கொழுநது 1128, நஙகை 1129, 1139, போகமாாதத பூணமுலையிஞள 1129, எமபெருமாடடி 1130, தமபிராடடி 1132, மலைமடைநதை 1132, பொனமலைவலலி 1133, 1179, ஆளுடைய அமமை 1134; மலைமகள் 1134, 1147, தொணடை யஙகனி வாயுமை நஙகை 1135, எமபிராட்டி 1136, 1142, 1148; உயிாகள யாவையு மீனறவெம பிராடடி 1137; வரநதரும பொருளா மலை வலலி 1138; அஙகயறகணணி 1140, தனனையே யொபபாள 1140; மலைககுலக

கொடி 1141; அகிலமீனறளிதத மாது 1143, கோதி லாவமு தனையவள் 1144, மாது 1142, வணடுவாாகுழல மலைமகள 1145, பிறபபொழிபபாள 1146, காளமேக மொபபாள் 1156, அநதமிலலறம புரபபவள 1260, ஆணடநாயகி 1161, திருமறை கள ஒலிககுந தெயவ, வணகாஞசி யலகுல மலைவலலி 1163, கொநதலாபூங குழ லிமயக கொமபு 1164, கிறைதவஞசெய இமையபபாவை 1170, துணைவி 1203, தேவாகடம பிராடடி 1227.

உருத்திரசோலை - 1161 காஞசிபுரததில உளள அறபுதத தானஙகளுள ஒனறு

உருத்திரம் - 1030. திருவுருததிரம வேதஙகளின சரி நடுவில உளள மநதிரப பகுதி. பககம-கஉசஉ பாாகக அருமறைப பயனுகிய உருததிரம 1037, உருததிரம 1036, 1039, வேதமநதிரம 1038

உலகாணி - 1150 திருககாமககோடடததில உளள அறபுதத தீாததஙகளுள ஒனறு. (பககம கசஎகு)

எச்சதத்தன் - 1215 விசாரசருமனுரெனனும சணடீசரின தநதை.

எயினனூர் - 608 ஏனுதிநாத நாயனுருடைய ஊா. தலவிசேடம பாாகக (பககம அஉரு)

எரி - 797 தீககடவுள்

எறிபத்தர் - 551, 556, 570, 591, 594, 604, 607 அறுபததுமூனறு நாயன மாாகளுள ஒருவா.

எழுத்தஞ்சும் - 1214 ஸ்ரீபஞசாடசரம - சிவமூலமநதிரம

ஏயர்பெருமான் - 881 ஏயாகோனகலிககாம நாயனுா அறுபானமுமமை நாயனமாாகளுள ஒருவா. ஏயாகோனுா 884 கலிககாமா 899 ஏயாகுலமன்னவ னுா 900 மானககஞசாறரது புதலவியாரின கணவனுா

ஏனுதிநாதனுர் - 609, 614, 618, 632, 644, 649. ஏனுதிநாதா 607, அறு பததுமூனறு நாயனமாாகளுள ஒருவா

ஐயரே! - 1070 திருநாளைபபோவாரைத தில்லைவாழநதணா விளிததது

ஐயர் - 719 திணணனுா (2) இறைவனுா 776

கஞ்சாறூர் - 866 தலவிசேடம (பககம ககசுக) பாாகக கஞசாறு 871

கடைகாப்போர் - 577 அரசரது அரணமனை வாயிற காவலா.

கணமங்கலம் - 903 அரிவாடடாய நாயனுரது ஊா தலவிசேடம (பககம ககக0) பாாகக

கம்பைமாநதி 1137 தொணடை நாடடின ஆறுகளுள ஒனறு காஞசி புரததின தீாததஙகளுள ஒனறு. (பககம கசகு0).

கரிகாற் பெருவளத்தோன் - 1162 பெருமபுகழகொணட சோழ அரசா காஞசிபுரத திருநகரஙகணடவா இமயமலையில புலிககொடி நாடடியவா.

கருநாடர் - 978 கானக கடிசூழ வடுகக கருநாடா காவன மனனன 978, 991. தமிழ நாடடின வடககில கருமண ணிலபபரபபுளள தேசம கருநாடு எனபபடும.

கருவூர் - 552 சோழ மனனாகளின தலைநகரஙகள ஐநதனுள ஒனறு தல விசேடங காணக (பககம எகுஅ) இதன ஆறு ஆகிய ஆம்பிராநதி எனபது சஙக நூலகளில வழஙகபபடும ஆன் பொருனை எனபதன மரூஉ எனபா

கலயனுர் - 830 கலயா 835, 848, 850, 852, 854, 856, 858, 865 குஙகுலியககலய நாயனுா அறுபானமுமமை நாயனமாாகளுள ஒருவா

கலிகைமாநகர் - 1096 இது தககோலம எனறும, திரு ஊறல எனறும வழங கபபடும. தொணடை நாடடில தேவாரம பெறற தலஙகளுள ஒனறு (பககம கசகக).

கன்னிகாப்பு - 1152. காஞ்சிபுரத்தின் பல பெயர்களுள் ஒன்று

காசிபகோத்திரம் - 1215 விசாரசருமனார் (சண்டீசநாயனார்) அவதரித்த கோத்திரம்.

காஞ்சி - 1125 காஞ்சிபுரம் தலவிசேடம்-பக்கம் - கஙு-ஏ - பார்க்க இது காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு ஆறாகும் பெயராய் வழங்கும் காஞ்சியாந் திரு நதி 1152

காஞ்சித்தானம் - 1152. காஞ்சிபுரத்திலுள்ள அற்புதத் தானங்களுள் ஒன்று

காப்புடைத் தீர்த்தம் - 1155 காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள சுர ரட்சிதம் என்னும் புண்ணிய தீர்த்தம்

காரி - 1159. **ஐயனார்**, அரிகரபுத்திரர் என்பர் "செண்டுகையேந்தி வித்தகக் கரிமேற் கொளும் காரி" இவர் வரலாறு கந்தபுராணத்தினுட் காண்க. அசுரகாண்டம் - மகாசாத்தாப் படலம் - 50 - பார்க்க

குலோத்துங்கச் சோழன் - 1213 அநபாயச்சோழரின் பெயர்

குறிஞ்சியாழ் - 1087 குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய யாழ் வகை

சதமகனகரம் - 553 தேவேந்திரனது தலைநகர்.

சாருவ தீர்த்தம் - 1155 காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களுள் ஒன்று

சிவகாமியாண்டார் - 558, 590. ஆனிலையடிகளார்க்குத் திண்ணிய அன்பு கூர்ந்த புண்ணிய முனிவர். அப்பெருமானுக்கு நாள்தோறும் அதிகாலையில் முறைப்படி பூப்பறித்து அலங்கல் சாத்தி நியதிதவறாது ஒழுகுபவர் இவரது திருத்தொண்டினை முன்னிலையாகக் கொண்டு எறிபத்தநாயனார் சரிதம் நிகழ்ந்தது **சிவகாமியார்** - 563, 600, 604.

சிவபெருமான் - முதற்பகுதி - பெயர் விளக்கம் பார்க்க மழவிடையுடையான் 551, பொருட்டிருமறை கடந்த புனிதர் 556, இருட்கடு வொடுங்கு கண்டத் திறையவர் 556, அழலவிர்சடையான் 557, ஆனிலையடிகளார் 558, (களியானையினீருரியாய்! 566, எளியார் வலியார் மிறைவா! 566, அளியாரடியாரறிவே! 556, தெளிவாரமுதே! 566, வேறுணணினைவார் புரம் வெந்தவியச் சீறும் சிலையாய்! 567; மறவிக் கிறைநீள் செஞ்சே வடியாய்! 568) நெடியோ னறியா நெறியார் 569, மன்றவர் 570, எந்தையார் 571, 822, 1160, அண்ணல் 573, மன்றுளென்று நிருத்தமே புரியும் வெள்ளிக் குன்றவர் 585, குழையணிகாதினன் 587, அம்பலவாணர் 588, வானவரீசர் 590, பன்னகாபரணர் 590, அங்கணர் 592, 753, களமணிகளத்துச் செய்ய கண்ணுதல் 597, திங்கட்கொழுந்தணி வேணிக்கூத்தர் 598, அருமறைப் பொருளாயுள்ளார் 600; பொன்னெடும் பொதுவி லாட னீடிய புனிதர் 603, தம்பிரான் 604, 809, 921, 986, 1148, அம்பல நிறைந்தார் 604, கொற்றவர் 605; நம்பர் 606, 847, 1263, தேனுறுந் தண்பூங் கொன்றைச் செஞ்சடையவர் 607, வானுறுந் தேவர்போற்று மன்றுளார் 607, தானுந் தடமுடியுங் காணுதார் 611, நஞ்சணிகண்டர் 633, அண்டர்பிரான் 645, 1261, மின்னின்ற செஞ்சடையார் 647, பொற்றொடியாள் பாகனார் 648, உம்பர்பிரான், காளத்தி உத்தமர் 649, திருக்காளத்தி மன்னனார் 830; கங்கைவாழ் சடையார் 830 - எறிநீர்க் கங்கை தோய்ந்தநீள் சடையார் - கூற்றைக் காய்ந்த சேவடியார் 831, பெருநதியணியும் வேணிப் பிரான் 835, காலனுருயிர் செற்றார் 836, கங்கைநீர் கலிக்குஞ் சென்னிக் கண்ணுதல் 837, தங்கணுயகர் 837; ஆறு செஞ்சடைமேல் வைத்த அங்கணர் 843, விடையவர் 843, என்னையுடையவர் - எம்மையாளு மொருவர், சடையவர் 843, 1263, நாதன் 845, எம்பிரான் 846, காலனைக் காய்ந்த செய்ய காலனார் 847, கங்கை அலைபுனற் சென்னியார் 848; அலலொத்த கண்டனெம்மான்

849 ; எந்தையெம பெருமானீசன 850 ; கணணுதல 851 ; ஊாதொறும பலிகொண டுயகரு மொருவன் 852 ; செஙகண வெளளேறறின பாகன - திருபபனநதாளின மேவு மஙகணணன 853 ; மினனெறித தனைய வேணி விகிாதன 854 , மழுவுடைச் செயய கையா 855 , தேனலா கொனறையா 857 , அணணலாா 858 ; விணபயில புரஙகள வேவ வைதிகத தேரில் மேருத திணசிலை குனிய நினருா 860 ; எமபிரான 861 ; மண பகிாநதவனுங காணு மலரடி 860 , மனறிடை யாடல செயயும மலாக கழல 861 ; நாறு பூஙகொனறை வேணி நமபா 863 , கருபபு விலலோனைக கூறறைக காயந்தவா 864 , சிவபத நிழல 864 , கூனறறண பிறையினா 865 ; மேலாறு செஞசடைமேல வைததவா 866 , மெயபபொருள 872 , பணியிறைடும அணி வுடைய சடைமுடி 873 , ஆறுலவுஞ சடைககறறை யநதணா 874 , அரியறியா மலாககழலகள 875 , குழைககலையும வடிகாதிற கூததனா 876 , கருமிடறறு மறையவனா 881 ; உமபாபிரான 886 , மருளசெயத பிறபபறுபபாா 895 , மறைபபொருளாமவா 896 , மதிக கொழுநதலைய விழுஙகஙகை குதிதத சடைக கூததனா 897 , விடைமேற கொணடு நினறவா 898 , ஐயா 898 , 965, இணடைவாா சடைமுடியாா 829 , புனிதனா 900 , வானவா நாயகா 785, 901 ; ஒருவா 902; மாயனா மணகிளைத தறியாத வத தூய நாணமலாப பாதம 907 ; மினனு செஞசடை வேதியா 908 , வேதமுதலவா , பாவைபஙகா 910 , மாலயற கரியாா 912 , முனைவனா 915 , முதலவனா 788, 916 , பூதநாயகா 917 , அலலல தீாததாள வலலாா 918 , ஆடகொளளுமையா 919 , அமபலததாடு மையா 920 , (பரனே! 922 , அடியிடை பாகமான தூயநறசோதி! 922 , பொடியணி பவளமேனிப புரிசடைப புராண ! 922 ,) இடபவாகனா 923 , மனறுளேயாடுமையா 923 , பரம பொருளாகியுளள பெரியவா 924 , முதலவனா 925 , பேயுடனுடுபிரான 934 ; எமபிரான 939, 1146 , மருஙகுதாழ சடையாா 946 , உடையவா 946 , வனபூதப படையாளி 947 ; ஆறுலவு சடைமுடியாா 950 , திருவாளன 951 , மொயவாச நறுஙகொனறை முடிசசடையாா 961 , பொயயனபுககெடடாத பொறபொதுவினட மாடும ஐயன 962 , காணுதிகாரணராங கணணுதலாா 963 , இசைவிருமபுங கூதத னா 964 , முதலவனா 965 , புணணியனா 966 , செஞசடைககூததா 967 , ஏறுகைததேறுவாா 975 , ஆளுமபெருமான 976 , அநதிபபிறை செஞசடைமே லணி யாலவாயி லெநதை 977 , மேருவிலலான 980 , அரவஞ சுடாததிஙக ளோடும வாழும சடையான 981 , செககாசசடையாா, விடையாா, திருவாலவா யுள முககட்பரனா 982 , தெளளுமபுனல வேணியா 984 , நடடமபுரிவாா 987 , தமபிரானா 988 , சஙகரன 991 , அரனா 992 , பூஙகொனறை மிலைநதவா 1000 ; சிவம் 1006 ; ஐயன 1008 , தொல்லை ஏனநதேடுங கழலாா 1010 ; நுதலின்கண விழிததவா 1013 , நாதன 1015 , தாது சூழுங குழனமலையா டளிாககை சூழ்ந் திரு மேனி மீது சூழும புனறகறறை வேணிநமபா 1017 , அணடாபெருமான 1020 , நாகமபுனைவாா 1021 , விடைமேல வருவாா 1022 , சுருதி மலருந திருவாயிற, காடடு முறுவ னிலவலரக கனக வரையிற பனனகநாண, பூட்டு மொருவா 1024 , பரமா 1026 , அனன வடிவு மேனமுமா யறிவா ரிருவ ரறியாமல மனனும புகலூா ருறைவாா 1028, செஙக ணடலே றுடையவா 1029, அரவமஅணிநத அரையாா 1030 ; கரவி லவாபால வருவாா 1030 ; ஆனனிபபன வஞசுகந தாடுவாா 1032; செஙகணமால விடையாா - செழுமபொனமலை வலலிபஙகினா 1033, மாயனு ரறியா மலாசசேவடி 1034 , தளளுவெணடிரைக கஙகைநீா ததுமபிய சடையாா 1036 ; உமையிட மகிழநதவா 1037 ; ஆடுசேவடி 1039 ; அயிலகொள முககுடுமிப

படையார் 1040 ; சிவன் 1051 ; பிறைககணணிப பெருந்தகை 1052 ; கூரிலைய முககுடுமிப படையணணல் 1051 ; தேவாபிரான 1054 ; சிவலோகன 1056 , காரேறுமெயிறபுனகூாக கணணுதலாா 1057 , சிவலோகமுடையவா 1058 ; வடஙகொணட பொனனிதழி மணிமுடியாா 1059 , தமபெருமான 649, 873, 937, 1023, 1069, 1126, 1140, 1254, 1059 , ஈசா 1060 எமபெருமான 1000, 1061, 1069 , மைவணணததிருமிடறறாா 1066 , அமபலததுளாடுவாா 1066 , மெயபபொருளானாா 1068 ; அமபலவா 1069, 1070, 1077 , பிஞஞகா 809, 1071 , இறையவா 1071 ; நடமாடுஙகழல 1072; அருமறைசூழ திருமனறில ஆடுகினறகழல 1074; கொலலைமான மறிககரததாா 1075 ; உலகுயய நடமாடும எலலை 1075 , சுநதரத தாமரை புரையுந திருவடிகள , அநதமிலா ஆனநதப பெருஙகூததா 1076 , தனியாயின தலைவா 1078 ; கறை விளஙகிய கணடா 1082 , செஙகணமால விடையாா - ஆறுசூழசடையணணலாா 1090 , உமபா நாயகா 1091, நீறுசோதிருமேனியா 1096; தெளளுவாா புனல வேணியாா 1127, எண்ணிலாகம மியம்பிய இறைவர் 1128 ; நாயகன் 1129, தேவ தேவன 1130 ; ஏதமிலபல யோனி யெணபததுநானகு நூறுயிரந்தனுள வைதத பேதமும புரந்தருளுமக கருணைபபிரான 1131 , திஙகடஙகிய புரிசடையாா 1133 , அவா தனிபபெருஙகணவா 1134 ; பெருநதவப பயனாங கமப மேவிய தமபெருமான 1135 ; உமபா நாயகா 1136 , கமபமேவிய வுமபா நாயகா 1138 ; நாதா 1139 , அணணலாா 1140 , தணணிலாமலா வேணியினாா 1140 , மாவினமேவிய தேவநாயகா 1141 ; கமபா 1142, 1164 , ஏகமபா 1142 , ஆதிதேவனாா. 1143 ; வேதகாரணராய வேகம்பா 1144 ; அணடா நாயகர் 1145 ; விடையின மேலவா 1147 , செனனியிற பிறையணிநதவா 1152 ; இறைவர் 1153 , உமைபாகா 1165 ; அளவிலசூடாப பிழமபானாா 1168 , வனபுலியினுரியாடைத திருவேகமபர் 1169 ; நிறைதவஞ்செ யிமயப பாவை நகிலுமுழத சுவடுமவளைத தழுமபும பூணட நாயகனாா 1170 ; வானவா நாயகா திருவேகமபா 1176 ; கயிலைமலையாா 1178 , மழவிளவெணடிஙகளபுனை கம்பா 1179 , அணணலாா 1185, 1189 , புரஙகடநதவா 1186 ; மைவிரவுகணடா 1187 , நீரொலிகக வராவிரைகக நிலாமுகிழககுந திருமுடியாா 1190 , தேசுடைய மலாககமலச சேவடியாா 1191 , பொனனிமயப பொருபபரையின பயந்தருளும பூஙகொடித, னனனிலைமை யனறளகக வெழுநதருளு நமபெருமான 1192 ; மாலறியா மலரடிகள் 1193 ; மறிககரததாா 1198 ; காவாலி 1199 , அணிவளைததழும்பா 1202 ; தேனிறைநத மலரிதழித திருமுடியாா 1203 ; முககணணா 1204 ; ஆடுஙகழல 1220 , நடமே புரியும சேவடியாா 1221 , மனறுணடமபுரியும நாயனாா 1225 , முதற காரணராகு நீலகணடா-செயய சடைநிருததா 1226 , உழைமான மறிககனறுதுளளுஙகரததாா - சுரநதிநீா தெளளும சடையாா 1227 , மனறுளாடும சேவடிகள 1228 , சிவனுர் 1236 , செஙகண விடையாா 1237 , 1265 , புனிதா 1238 , அணடா பெருமான 1240 , ஆளவுடையாா 1241 , உமபாபிரான 1242 , இறையோன 1243 ; அரனாா 555, 1253, 1264 , உடையநாதன - 1252, அரவமேவுஞசடை முடியாா 1253 , செறிநத சடைநீள முடியாா 1257 , விமலமூாததி 1258 , தொடுதத விதழி சூழசடையாா 1259 ; சிவமயம் 1260 , அணடாபிரான 1261 , மூலமுதலவா 1263 , ஈறிலாதாா 1264 நீலநிறைநத மணிகணடததீசன 1265,

சிவலோக முடையவர் - 1056, 1058. சிவலோகன. திருபபுனகூாச சுவாமி பெயா.

சூர் அரமகளிர் - 688 மலையில வாழும ஒருவகைத தேவசசாதி மகளிா.

செவ்வழியாழ் - 1115. நெயதனிலததுககுரிய யாழவகை.

ெ

சேரனூர் - 1081. *தமிழ் நாடடு முடியுடை மூவேந்தாகள மரபில சேரா மரபு ஒனறு இதனைச சோநத அரசாகள சேராகள எனபபடுவா*

சேய்ஞலூர் - 1206 *சணடீச நாயனூா அவதரிதத தலம தலவிசேடம (பக கம கஃகசு) பாாகக*, **சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளையார் - 1242, 1263.**

சைவம் - 1012 *சிவசமயம சிததாநத முதற சைவ சமயம உலகெஙகு நிரமபிய சைவம* 1012 *முதற சைவம* 1006

தமிழ் - 970 அருந்தமிழ் 1095 *தமிழமொழி மிகப பழமையும பெருமையும வாயநதது* ஞாலமளநத மேனமைத தெய்வத்தமிழ் 970, *உரை பாாகக சால பாய* மும்மைத் தமிழ் 971 *மெயமைப பொருளாந* தமிழ் நூலின் விளங்குவாய்மைச் செம்மைப் பொருள் 974

தாயனூர் - 907 *அரிவாட்டாய நாயனூா அறுபானமுமமை நாயனமாா களுள ஒருவா*

திங்கள் - 691 *மாமதி* 707 *சநதிரன.*

திருக்கழுக்குன்றம் - 1091 *தொணடை நாட்டில தேவாரப பாடலபெறற தலஙகளுள ஒனறு (பககம கசகங).*

திருக்காமக் கோட்டம் - 1148 *காஞசிபுரததில காமாட்சியமமையாா எழுந தருளி யிருககும தனிபபெருங கோயில பககம கசஎங பாாகக*

திருக்குறிப்புத்தொண்டர் - 1077. *திருககுறிபபுததொணட நாயனூா. அறு பததுமூனறு நாயனமாாகளுள ஒருவா.*

திருத்தலையூர் - 1031 - *உருததிரபசுபதி நாயனூருரின தலம. தலவிசேடம (பக கம கஙஙஉ) பார்கக.*

திருத்தில்லை - 1060 *சிதமபரம தலசசிறபபு* - 238 *முதல* 252 *வரை உளள திருபபாட்டுககளையும ஆணடுரைததவைகளையும பாாகக*

திருப்புன்கூர் - 1056 *சோழநாட்டுத தலஙகளுள ஒனறு திருநாளைபபோவாா சரிததிகழசசியில ஒருபகுதி நிகழநத தலம ஏயாகோனூரிடம 24 வேலி நிலமகொணட வரலாறு காணக* " *பெயாததும பனனிரு வேலிகொண டருளும செயகை* " - *நமபி கள தேவாரம தலவிசேடம - பககம - ஙகஉ - முதறபகுதி - பாாகக* (261)

திருப்பெரும்பெயர்நக்கை - 1152 *காஞசிபுரததில ஒரு கோயிலின பெயா. இது கசசிஆனநதருததிரேசா கோயில எனப*

திருமயிலாபுரி - 1117 *இது மயிலாபபூா எனவழஙகும தொணடைநாட்டுப பாடலபெறற தலஙகளுள ஒனறு (பககம கசசഠ) திருஞானசமபநதமூாததிநாயனூா தேவாரமருளி எலுமபைப பெணணுககிய திருததலம.*

திருமுல்லைவாயில் - 1095. *தொணடைநாட்டில தேவாரபபாடலபெறற தலங களுள ஒனறு (பககம கசகஅ).*

திருவாலவாய - 974, 999, 1010 *மதுரையில இறைவனூா எழுநதருளியிருக கும திருககோயிலின பெயா நகரததுககும பெயராக வழஙகும*

திருவான்மியூர் - 1117 *தொணடைநாட்டில பாடலபெறற தலஙகளுள ஒனறு (பககம கசசഠ).*

திருவிடைச்சுரம் - 1090 *தொணடைநாட்டுத தேவாரப பாடலபெற்ற தலங களுள ஒனறு தலவிசேடம (பககம கசகங) பாாகக*

திருவேல்லை - 1063, 1065 *திருததிலலையமபதியின நாறபுறததினும காத தூரததில உளள எலலையின அமைபபு*

மதுராபுரி - 971. மூர்த்திநாயனார் அவதரித்த பழம்பதி. மதுரை என்று தோற்றம்பெற வழங்கப்பெறும் தலவிசேடம் (பக்கம் கங்கக) பார்க்க.

மலைநாடு - 1081 சேரநாடு (பக்கம் கசoச)

மருதயாழ் - 1110 மருதநிலத்துக்குரிய யாழ்வகை

மாற்பேறு - 1108 திருமாற்பேறு தொண்டை நாட்டில் தேவாரம் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று (பக்கம் கசஙo) விட்டுணுமூர்த்தி இறைவனைப் பூசித்துச் சக்கரப்பேறு பெற்ற திருத்தலம்

மாமல்லை - 1118 மாவலிபுரம். (பக்கம் கசசஉ)

மானக்கஞ்சாறனார் - 872 அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களுள் ஒருவர் கஞ்சாறர் 885 ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனாரின் மாமனார்

முருகனார் - 1021 முருகநாயனார் அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களுள் ஒருவர் திருஞானசம்பந்தர் திருமணத்தில் சோதியினுள் முத்தி பெற்றவர்களுள் ஒருவர்.

மேற்கானாடு - 1041. நந்தனார் அவதரித்த நாடு. சோழநாட்டின் உட்பிரிவுகளுள் ஒன்று

மேன்மழ நாடு - 926. ஆனாய நாயனார் அவதரித்த நாடு.

யோகபீடம் - 1160. காஞ்சிபுரத்தில் முனிவர்களும் யோகிகளும் இருக்கும் அற்புதத் தானம்

வல்லம் - 1107. திருவல்லம் என்பர் தொண்டை நாட்டில் தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று (பக்கம் கசஉக)

விசாரசருமனார் - 1217 சண்டேச நாயனாரது பிள்ளைத் திருநாமம்

விநாயகக்கடவுள் - அஞ்சு வான்கரத்த தாழ்மதத்தோ ரானை 1158.

வென்றிமங்கை - 718 செயலட்சுமி என்பர்

வைரவக்கடவுள் - அரையிருட் டிரிபு மஞ்சு நீள்வது போலுமா மேனி மலர்ப் பதங்களில் வண்சிலம் பொலிப்ப, நஞ்சு பிலகெயிற் றரவவெற் றரையினும் மூன் றிலைப் படையுடைப் பிள்ளை 1158 சிவகுமாரர்கள் நால்வருள் ஒருவர்

இரண்டாம் பகுதியின் மேற்கோள் நூலகராதி

(எண்கள் பாட்டு வரிசைஎண் குறிப்பன)

அகிலாண்டநாயகி பதிகம் 803.
அருணசல புராணம் 1120.
அற்புதத் திருவந்தாதி 778, 811, 908, 934, 981, 1052, 1060, 1169.
ஆசாரக்கோவை 808.
ஆத்திசூடி 759.
ஆளுடையபிள்ளையார் திருவுலாமாலை 562
இறையனாரகப்பொருள் 1122
ஏகம்பமாலை எழுபது 926
உண்மை விளக்கம் 960.
ஐயடிகள் காடவர் கோனாயனார் க்ஷேத்திர வெண்பா 692, 1015.

சிவமயம்

சேக்கிழார் செய்யுளணிக் குறிப்புக்கள்

(இரண்டாம் பகுதி)

குறிப்பு :—இதுபற்றி முதற்பகுதியில் உரைத்ததவை பார்க்க.

சொல்லணிகளுட் சில

(தண்டியலங்கார முடையார் பின்வருநிலையைப் பொருளணிகளுள் வகுத்தனர்.)

பின்வருநிலை. 1. சொற்பொருட் பின்வருநிலை :—குழூம-1017, அளிப பன - 1032; அறியா - 875, பற்று 975, 1216, ஒலிகக - 1180,

2. சொற் பின்வருநிலை - குழும - 553, ஆடும - 554 பாறுறும - 834; சாறு - 871; பதி - 872, மஙகலம 932, ஏநத - 998; மலரும 1024, காஞசி 1163;

3. பொருட் பின்வருநிலை - அஙகிலை - ஆனிலை 555; (ஒரு பொருளின பல வேறுபாட்டை ஒருபொருட் பனமொழியாற கூறுதல) துவைப்பு - முட்டு. 582; பறழ - குட்டி 675; அடிசில - சோறு 683, அதிரவு - ஆரப்பு. 1175.

பொருளணிகளுட் சில

1. தன்மை - இதனைப பொருள - குணம - சாதி - தொழில என நான கின் வகைப படுததிக கூறுவர் தனமையணியில புராணததினுட பல இடஙகளிலும பலபல திருப்பாசுரஙகள காணலாம ஒரு சில மட்டும இஙகுத தரபபடுவன. இவற்றை உரிய வகுப்புககளுட பாகுபடுத்தி அன்பர்கள அமைததுககொள்ளக கடவர். 606, 609, 613, 647, 648, 751, 777, 803, 836 - 840, 938 - 943; 983, 1046 - 1049; 1212; 1251; 1253

2. உவமை - (1) தொழிலுவமம் - (அ) முழையரி யென்ன - 557; சண்டககால கொணடு போவார போல 564, செஙகணவா ளரியிற கூடி 572, இள வரியேறு போல - 578, கடைநாட் பொஙகும கடலென 582, இறுகான மேனவந தெழுநதது போல 583, வெஙகட்புலி - பைஙகட் குறுநரி 617, அரவனையசரம - உதவிய பணபினர் 629, சிவததைச சார அணைபவர்போல 732, நாய பொறிகளி னளவுள 734, கனறகல புனிற்றுப்போலவர் 761, வஙகினைப பற்றிப போதா வலலு டும பென்ன 765; விளைததவன புமிழுவார போல 772, எரிவாயின வைததடென 796; உனமததர்போல 823, கார்பெறு கானம போல 859, வடமீனே அனையவர் 915, பிறபபரிவார ஒததார 919, நிலையாமை வெலல 991, விரைநதணை வாரக ளேபோல 992; தாயனுள 1078, கோதி லாவமு தனையவள 1194

(ஆ) தொழில் பற்றிவநத விரியுவமம் - தாய்போல் 1099

(இ) தொழில் பற்றி வநத இரட்டையுவமம் - கதிரோனெழ மழுஙகிக காலசாயுங காலை மதிபோல 615, 634, 643, கரியிடைப் புகைவிடு தழலை நிகாததன 630

(2) மெய்யுவமம் - வரைபோல 562; 644, 701, கலைவளர் திஙகளே போல 691; மாமதிபோல 707, பிறை போலவன - 708, அரியேறனன திணமை 705, ஆளி யேறுபோல 717, மைவரை யென்ன 776, 997; மைககறபுரை நெஞசு 982, மாலோக நிலை 1166, பொனறவ முருவிக குனறம 585, மைததடங குனறுபோலும 588, ஆகலி எழு மொனறுய மனனிய ஒலியின 603, நீரிடை

நெருப்பெழுந் தனைய 1035; குன்றுபோலுமாமதில் 1162; நகை யென்னு நறுமுகை 880, பஙகயமாங்தி போன்றுளார் 904, களிறுண் விளங்கனி 910; இது பயன்பற்றியும் வந்தது), கஙகை மேனதிகள் பல 1167 - 1168. 1169, 1170, 1174.

3. பயன்பற்றிய உவமம் - (அ) வேளாண் குடிமை வைப்பனைய 872, தேன் செவி வார்ப்பதென 954; மணியும் நஞ்சு மளிக்கு மரவுபோல 1215, பைந் கூழ்க்கு வானே என்ன 1229

(ஆ) ஒரு பொருட்கண் பயன்பற்றிப் பல வந்த உவமம்-பண்ணின் பயனும் 1214.

4 உருவம்பற்றி வந்த உவமம் - அல்லது பண்புவமம் - மஞ்சேயென வீழ்மறலி - 568, பானற்குலமா மலரின் - 714, கைபற்றிய திணசிலைக் காரமழை மேகமென்ன - 716, கருமுகிலென்ன - 733, 810, மைக்கற்புரை நெஞ்சு 982, முகைத்த மலரின் வாசம்போல 1218;

5. தொழிலும் பண்பும்பற்றி வந்த உவமம் - திருமலாப் பொருட்டிருந்தவ னனையவர் 1037,

6. தொழிலும் மெய்யும்பற்றி வந்த உவமம் - (அ) விஞ்சையர் குமரரை வென்றனர் - 631, இனத்திடைப்பிரிந்த செங்கணேறென 820; அந்தணன் போல 1073, பகட்டோர் நிகர்ப்ப 1119, மஞ்சு நீள்வது போலுமாமேனி 1158,

(ஆ) ஷடி இருதலை உவமம் - தாரகையுமதியும் போல 1208,

(இ) தொழிலும் மெய்யும் பற்றிய உவமமும் - தன்மையணியும் விரவிய அணி-தகட்டுவரரலெழ 1042

7. இலபொருளுவமம் - பண்பு - அல்லது உருவம் - பற்றி வந்த இல் பொருளுவமம் - (அ) பாதலம் விட்டுயர் ஞாலமுற்றும பணிவீரர்கள் நா நிமிர்கின்றன ஒத்தன - 623, (இதில் தொழிலும் விரவியது), மணிநீல மலையொன்று வந்ததென்ன 701; இரவொடு பகல அணைவன 731, இருளொதுஙகினுலே 779,

(ஆ) மெயபற்றி வந்த இல்பொருளுவமம் - மலை விழிப்பன - 1119, கருணைக் கடல உலகம் சூழ்ந்தால் மானும் 1163, கருவரை தனுவொடு கடுகியது 731, பணி தொடர்கிலை - 732,

(இ) தொழில் பற்றி வந்த இல்பொருளுவமம் - உயிரின்றி வாழும் யாக்கை - 996

(ஈ) தொழிலும் மெய்யும்பற்றி வந்த இல்பொருளுவமம் - அழைக்கும் நரி 617

8. தொழிலும் உருவமும் பற்றிவந்த உவமம் - புகையால் முகில செய்வ - 928, கடலெனக்கதறி - மைவரையனைய - 575, ஆகலி முழக்கம் காட்ட 750, கருங்கடலென்ன 781;

9. தொழிலும் பயனும் பற்றி வந்த உவமம் - அகழி ஆகம விதியின் வகுப்புப்போலும் 1164

10. தொழிலும் மெய்யும் பயனும் உருவும் பற்றிவந்த உவமம்-பானமதி யுவரியினன்றுலென 662, கருவரை காளமேகம ஏந்தியதென்ன 664,

11. தொழிலும் மெயயும உருவும் பற்றி வந்த உவமம் - களிநதி கனனி ஒத்ததே 722, கடலவிரிபுனல கொள்ள விழுவன கருமுகில 733,

12. மெயயும் உருவும் பற்றிவந்த உவமம் - வென்றி மஙகை பாதமுன சென்று நீளுமாறு 718, குன்றியை நிகர் எரி கொடுவிழி 739;

13. மெயயும் உருவும் பயனும் பற்றிவந்த உவமம் - மஞ்சு தழைத்தென வலர்ந்த மலர்க கூந்தல 894,

14 தற்குறிப்பேற்ற உவமை :—(அ) - ஞாலமுறும் பணிவீரர்கள் நா நிமிர் தின்றன ஒத்தன 623 , ஒத்தமை போரடுபடைகொ டளப்பவா போலப்பவா 628 , திரையெடுத்துக் கைகாட்டுவான போல - 783 ,

(ஆ) தொடர்நிலைத் தற்குறிப்பேற்ற உவமை - 775, 783 ,

15. மெய்யுட உருவும்பற்றிய உவமையையுள்ளுறுத்த தற்குறிப்பேற்றம்- (அகழி) கறுப்பும உவாப்பு நீக்க அணைந்த கடலபோனறது 1164

16. நிரநதையுவமம் - மின்னுமென நீடிய மெய 991

17 ஒருவயிற போலியுவமை - கொடிககள வளைத்தது - 624.

18 உருவகம் - வேலுழவா 633 , முத்தும மணியும வேடா பொழிதரு மழை - 663 , பொனகொளிக கருமபோ ரேறு 689 , கானவாககரிய சிஙகம 690 , சிலைககீழ்த்தஙகி 695 , இருவினை வலை 734 , மைதழையும கணடதது மலைமருந்து 784 , ஒருமையனபினுருறு பாசம 858 , குலககொழுநது 880 , சேனைககடல 978, வையநதாஙகி 1011 , பதிகச செழுநதேன 1019 , திருப்பாட்டினமுதம செவிமடுக கும 1020 , தீயினமஞசனம 1077 , கானகமழை - மணிமாரி 1171 ,

(ஆ) முற்றுருவகம் - காரெனும பருவஙலலாள 944 ,

(இ) தற்குறிப்பேற்றத்தை உள்ளுறுத்த உருவகம் - பொதிபபொன அவிழ்பபன பொதிசோறு அவிழ்பபன 1113 ,

19. தறகுறிபபேறறம் – மதிபிரிவுற வருமெனவிழும உழை 732 , வானமதி முயலினை இனமென 1120 , எதிரெதிாபயில 1122 , வானளபபன 1165 ,

20. தன்மையணியை உளளுறுதத தறகுறிபபேறறம் – பரிதியோடு சநதி ரன - தலையுவாவிற குமபிடசசெனறுல ஒககும 778 ,

21. தற்குறிப்பேற்றமும் உருவகமும் சொற்சிலேடையும் விரவிய தொடாநிலைத தனமை நவிறசியணி - களஙகமினறி விளஙகும 1018 , தேன பொழியும 1019 , கணணீரருமபும 1020 ,

22. தறகுறிபபேறறம - உவமை – உருவகம் – தன்மை நவிறசி முத லிய பலவும விரவிய கலவையணி - 867 , 1041 ,

23. தறகுறிபபேறறக குறிப்புடன வநத தன்மை நவிறசி - கருவுயிாகக முருகுயிாககும - 1042 ; வாளைபுதைய - வணபலவின 1044 ,

24. சொறபின்வருநிலையுடன் கூடிய தன்மையணி - 1050 , நீாமை பணித்த முத்தம 969 , செவவிமணஞ செயீரம 970 , செய்யுள மிககேறுசஙகம 972 , நிததிலஞசோநத கோவை 973 ,

25. ஒழித்துககாட்டணியும் சிலேடையும் - 1183 , 1184 , 1185 , இவறறை நியம விலக்குச்சிலேடை எனபது தணடியலஙகாரம

26. எணணலஙகாரம் - 1207 ,

27. உயாவு நவிறசி - 626 , 627 , 1071 ,

28. முதனிலைத தீவகம் - (குணம) 624.

29. நுட்பவணி - 615 , 634 , 643 ,

30. ஆாவமொழி - 606 , 647 , 648, 751; 777 , 803 , 946 , 983, 1205 , 1213 , 1264 ,

(முன் சேர்க்கை - முற்றும்)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மூன்றாவது

இலைமலிந்த சருக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தர்க் கடியேன் ;
ஏனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன் ;
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன் ,
கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன் ;
மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியேன் ;
அலைமலிந்த புனல்மங்கை யானாயர்க் கடியேன் ;
ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே.

திருத்தொண்டத்தொகை - (2)

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

8. எறிபத்தநாயனார் புராணம்

தொகை

“ இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தர்க் கடியேன் ”—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

‘ ஊர்மதின் மூன்றட்ட வுத்தமர்க் கென்றே யுயர்தவத்தோன்
றாமலர் கொய்யா வருபவன் றண்டின் மலர்பறித்த
ஆமலை மேற்கொளும் பாகரு டற்றுணி யாக்குமவ்
னோமலி மாமதிற் சூழ்கரு வூரி லெறிபத்தனே ”—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

விரி

551. மல்லனீர் ஞாலந் தன்னுண் மழவிடை யுடையா னன்பர்க்
கொல்லைவந் துற்ற செய்கை யுற்றிடத் துதவு நீரார்
றொல்லையில் புகழின் மிக்க வெறிபத்தர் பெருமை யெம்மாற்
சொல்லலாம் படித்தன் றேனு மாசையாற் சொல்ல லுற்றாம். ௧

இலைமலிந்த சருக்கம்.—திருத்தொண்டத்தொகையில் ‘ இலைமலிந்த ’ என்று தொடங்கும் திருப்பாட்டிற் கூறிய எறிபத்தர் - ஏனாதிநாதர் - கண்ணப்பர் - கலயர் - கஞ்சாறர் தாயர் - ஆனாயர் என்ற அடியார்களது சரிதங் கூறும் பகுதி இம்முறையே இச்சருக்கத்து முதலில் ஆசிரியர் எறிபத்த நாயனார் புராணங் கூறத் தொடங்குகின்றார்

எறிபத்த நாயனார் புராணம்.—அவ்வெழுவருள்ளே எறிபத்த நாயனாரது சரித வரலாறும் பண்பும் கூறும் பகுதி

தொகை:—இலைவடிவின தாய்ப் புகழ்மலிந்த மழுவாயுதத்தை ஏந்திய நம்பி யாகிய எறிபத்த நாயனார்க்கு நான் அடியேனாவேன்

இலைமலிந்த - வேலுக்கு அடைமொழி இலைவேல் எனக் கூட்டுக **வேல்** - ஆயுதப் பொதுப்பெயர். ஈண்டு மழுவைக் குறித்தது **நம்பி** - புருடரிற் சிறந்தோன்.

எறிபத்தர் - காரணங் குறித்து வந்த பெயரென்பர் அடியார்க்கு உறும் இடரைப் பாசு எறிந்து தீர்க்கும் வகையால் இறைவனிடத்துப் பத்திசெய்பவர் என்பது பொருள் தமது இயற்பெயரும் மரபும் முதலிய பிறவரலாறுகளால் விளங்காது பத்திச் செயலால் மட்டில் விளங்கிய பெருந்தொண்டர் எனக் அவர் ஏந்திய படையும் அது கொண்டு தொண்டு செய்து பேறு பெற்றமையும் பெயரும் தொகைநூலிற் கூறியபடி

வகை.—**ஊர்மதில் மூன்று** - பறந்து செல்லுமியல்புடைய, மதில் சூழ்ந்த மூன்று நகரங்கள், திரிபுரங்கள். **ஊர்மதில்** - வினைத்தொகை. இருப்புமதில் - வெள்ளி மதில் - பொன்மதில் என்பவற்றாற் சூழப்பட்டவை இம்மூன்று புரங்கள் என்பர் மதில் ஊர் மூன்று என மாற்றி உரைத்தலுமாம். **அட்ட உத்தமர்** - சிவபெருமான். இங்குக் கருவூர்த் திருவானிலையில் எழுந்தருளிய பசுபதீசரைக் குறித்தது அட்டது அருள் என்பது.

மாதவத்தோன் - சிவகாமியாண்டார் பூப்பறித்துச் சாத்துதல் மாதவமெனப் பட்டது “ தவமுயல்வோர் மலர்பறிப்ப ” என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க. சரியையாதிகள் தவமெனப்படும்.

தார்மலர் - திருப்பள்ளித்தாமம். தாருக்கு ஆகும் மலர். **கொய்யா வருபவன்** - கொய்துகொண்டு வருபவருடைய ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. **கொய்யா** - கொய்து. செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். **தண்டின் மலர்** - தண்டின் மேலிருந்த மலர் நிறைந்த பூக்கூடையை. **பறித்த** - பறித்துச் சிந்தியதனால். **ஊர்மலை** - யானை. **பாகர் உடல் துணியாக்குமவன்** - என உம்மைகள் தொக்கன. பரசினால் யானையையும் பாகரையும் உடல் துணித்தவர் **மதில்சூழ் கருவூர்** மதிலாற் சூழப்பட்ட கருவூர் சோழர்களது இராசதானிகளில் ஒன்றாதலின் மதிலைச் சிறப்பித்தார். மதில் அரணம். அரச அங்கங்களில் ஒன்று "மாமதில் மஞ்சுசூழும்" (553) என விரிநூல் இதனை விரித்தது காண்க. எறிபத்தனே ஊர்மலையையும் அதன் பாகர்களையும் உடல் துணியாக்குமவன் என முடிக்க. ஏகாரம் தேற்றம். துணித்தற்குக் காரணம் மலர் பறித்தலே என்பார் **பறித்த ஊர்மலை** என்று குறித்தார்.

ஊரும், தொண்டின் திறமும், சரித வரலாறும் வகைநூல் பேசிற்று. இவற்றை விரிநூல் விரித்தபடி புராணத்துட் காண்க.

விரி:—551 (இ - ள்) வெளிப்படை. செழித்த நீர் சூழ்ந்த நிலவுலகத்திலே, இளமையாகிய எருதினையுடைய சிவபெருமானது அன்பர்கட்கு இடையூறுற்ற விடத்து விரைந்து வந்து அவ்விடையூற்றினை நீக்குதற்கேற்ற செய்கையை உதவும் தன்மையுடையாராகி எல்லையில்லாத புகழிலே மிகுந்த எறிபத்த நாயனாரது பெருமை எம்முடைய சொல்லில் அடங்கும் தரமுடையதன்று. ஆயினும் ஆசையினாலே சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

(வி - ரை) ஒவ்வோர் புராணத் திறுதியினும் அவ்வந் நாயனாரது சரிதத்தை உபசங்கார முறையிலே முடித்துக்காட்டி, மேல்வரும் சரிதத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்வது ஆசிரியர் மரபு. அமர்நீதியார் புராணத்தோடு அச்சருக்கம் முடிவு பெற்றதாகலின் மேல்வரும் சரிதத்துக்கு ஆங்குத் தோற்றுவாய் செய்ய இயைபில்லை. எனவே, இனிக் கூறப்புகுந்த சரிதத்திற்கு இங்குத் தொடக்கத்திற் றோற்றுவாய் செய்தது இப்பாட்டு. இப்புராணத்தை இங்குச் சுருக்கி **உற்றிடத்துதவும்** என்று காட்டிய அழகு குறிக்க.

நீர் ஞாலம் - தண்ணீரால் சூழப்பெற்ற உலகம்.

மழவிடை - என்றும் இளமையோடிருப்பது தருமசொரூபமாகிய விடையாதலின் அது மூப்பதில்லை எனக் "மழவிடையாற்கு வழிவழியாளாய்"—**திருப்பல்லாண்டு**.

உற்றிடத்து ஒல்லையில் வந்து உற்ற செய்கை உதவும் - என மாற்றுக. **உற்றிடம்** - இடையூறு உற்ற அந்த இடத்தே, அப்போது. **இடம்** - காலமும் இடமும் குறித்தது. இடையூறு என்ற எழுவாய் தொக்கி நின்றது. அன்பர்க்கு வரும் இடையூற்றை வெளிப்படச் சொல்லா நியதியுடையாராதலின் ஆசிரியர் அதனைத் தொக வைத்துக் கூறினார். **உறுவதனைப்** பின்னரும், அது வருமுன்னே அதனைத் தீர்க்க **உற்ற உதவியை** முன்னரும் வைத்த மரபு காண்க. இக்கருத்துப் பற்றியே "அன்பர்க்கு அடாதன அடுத்த போது" என்றதுங் காண்க. **ஒல்லை** - அன்பர்களது இடையூறுகளைத் தவிர்த்தலில் நாயனார்க்கிருந்த தீவிரம் குறித்தது. "உற்ற வாக்குத் தவம்பெரு மானை யூர்வ தொன்றுடை யானும்பர் கோனை" என வரும் நம்பிகள் தேவாரமுங் கருதுக.

உற்ற செய்கை செய்கையை - தீர்த்தற்குப் பொருந்திய செயலை. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு தொக்கது. **செய்கையை உதவும்** என்று கூட்டுக. **உற்ற செய்கை**- பொருந்திய தொண்டினுக்கு உதவும் என உரைப்பாருமுண்டு.

நீரார் - நீர்மையை யுடையார்.

எல்லையில் புகழ் - அளவுபடாத புகழ். **புகழின்மிக்க** என்றது அத்தகைய புகழ் பலவற்றாலும் மிக்கவராதலை. **சொல்லலாம் படித்தன்று** என்றதற்குக் காரணங்

கூறியவாறு ஓர் அடியாராககாக அஞ்சா நெஞ்சுடன் யானையை யெறிந்து ஆளுடைத் தொண்டர் செய்த ஆண்மையும் (606), இன்னுமோர் அன்பர்க்காக வாளினைத் தம் கழுத்திற் பூட்டி அரிந்திடலுற்ற நேர்மையும் (596) முதலிய பல புகழ்களும் அடங்க எல்லையில் புகழ் என்றார் இது கொண்டன்றே "இலைமலிந்த வேல் நம்பி" என்று தேற்றம்பெறக் கூறியது திருத்தொண்டத்தொகை.

ஆசையால் அதனைச் சொல்லவேண்டும் என்னும் விருப்பத்தால் ஆசைமிக்க போது இது இயலுமோ? இயலாதோ என்று பாராது இயலாதாயினும் அதில் முயலச் செய்யும் "ஆசை வெட்கமறியாது" என்பது பழமொழி. ஆயின் இவ்வாசை விலக்கி ஒதுக்கித் தள்ளத்தக்க பிற ஆசைகள்போலாது ஆன்றோர்கள் விரும்பி மேற் கொள்ளத் தக்கதாகலின் ஆசையாற் சொல்லலுற்றேன் என்றார் ஆசிரியர் "நின் **பழ வடியார் கூட்டம்** அத்தா! **காண** ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் யம்மானே" என்பது திரு வாசகம். இவ்வாசைதானும் உலகத்தை வழிப்படுத்தும் அருள் நோக்கத்துடன் எழுந்த மையும், "இவ்வுலகத்து மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்துநின்ற பொங்கிய இருளைப்" போக்கும் என்று பாயிரத்துரைத்தமையும், பிறவும் உன்னுக.

என்றல்—சொல்லலுற்றேன்—என்பனவும் பாடங்கள் 1

552. பொன்மலைப் புலிவென் றோங்கப் புதுமலை யிடித்துப் போற்று
மன்னெறி வழியே யாக வயல்வழி யடைத்த சோழன்
மன்னிய வநபா யன்சீர் மரபின்மா நகர மாகுந்
தொன்னெடுங் கருவூ ரென்னுஞ் சுடர்மணி வீதி மூதூர். ௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. பழைமையாகிய நெடிய கருவூர் என்று சொல்லப்பெறும் ஒளியும் அழகுமுடைய வீதிகளோடு கூடிய பழைய ஊர், வெற்றியின் அடையாளமாக இமயமலையினுச்சியில் புலிக்கொடி ஓங்கி நிற்க, அம்மலையினை இடித்துக் காவல் பொருந் துமபடி அமைத்த புதிய வழியே வழியாய் வழங்க ஏனை வழிகளை யடைத்த, கரிகாற் சோழர் முதல் **அநபாயச் சோழர்**வரைச் சிறப்பில் நிலைபெற்ற முடிசூட்டு மரபினவரும் தலைநகரங்களில் ஒன்றாகும்.

(வி - ரை) கருவூர் என்னும் மூதூர் - சோழன் - அநபாயன் - சீர்மன்னிய மர பின் மாநகரமாகும் என மாற்றிப் பொழிப்புரைத்துக்கொள்க.

பொன்மலை - இமயமலையையும் பொன்மலை என்பர் "பொன்னின் வெண்டிரு நீறுபுனைந்தெனப், பன்னு நீள்பனி மால்வரை" (11) என்று உவமை முகத்தால் முன்னர் உரைத்தது காண்க. இமயத்துச்சி வரை சோழர்கள் தமது அரசு நடாத்தி இமயத்துச்சியிற் புலிக்கொடி நாட்டிய செய்தி நம் பழந்தமிழ் நூல்களானும், பிற சரித் திர ஆதாரவுகளானும் பெறப்பட்ட செய்தியாம். இதுபற்றிக் "கோட்டியர் பனிவரைக் குன்றினுச்சியிற் சூட்டிய வளர்புலிச் சோழர்" (51) என்ற இடத்துக் கூறியவையுங் காண்க. இவ்வாறு முதலிற் செய்தவர் கரிகாற் சோழர் என்ப.

சோழன் அநபாயன் சீர்மன்னிய என்றது புலிக்கொடி பொறித்த சோழர் முதல் நீடித்து நிகழ்காலத்து அநபாயர்வரைச் சிறப்பால் நிலைபெற்று வருகின்ற என்ற தாம். மரபின் முந்தையோர் புகழொடு புணர்த்திப் பின்வருவாரைக் கூறுதல் கவி யியல்பெனக் "குலையிற் புறவி னிறையளித்த சோழர்" என்பதும் பிறவும் காண்க. இவ்வாறன்றி மூதாதையர் செய்லை அநபாயருக்கே ஏற்றிப் புகழ்ந்தார் என்றுரைகொள் வாருமுளர் முன்னர் **வளர்புலிச் சோழர்** என்றபடி இங்கும் **சீர்மன்னிய** என்று கூறியது காண்க. சீரால் மன்னிய என்று விரித்துரைக்க.

வென்று பொன்மலை புலி ஓங்க எனக் **வென்று** - வென்றதனாலே. புலி பொன்மலையில் ஓங்குதற் குள்தாய காரணங் கூறியவாறு. **புலிநின் றோங்க** என்று

பாட்டுக்கொண்டு நிகழ்காலத்தும் நிலைபெற்று விளங்க என ஆசிக் குறிப்புப்பெற உரைகொள்வாருமுண்டு.

மலையிடித்துப் போற்றும் அப்புது நெறியே வழியாக எனக் கொண்டு கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. **போற்றும்** - காவல்புரிந்து வழங்கிய.

அயல்வழி அடைத்த - தான் செய்த புதுவழியேயன்றி அதன்முன் அந்நாள் வழங்கிய வேறு பிற வழிகளை வழங்காது அடைத்த, வழியன்றாகுமாறு மலைகளை இடித்துப் புதிய நேர்வழி உண்டாக்குதல் மன்னர்களின் வழக்கமென்பாருமுண்டு. இது வழக்கமன்று. இங்குக் குறித்தது புதுநாடுவென்ற அரசன் அந்நாட்டினைப் பாதுகாவலின் பொருட்டுச் செய்த அரணும் நாட்டிற்குரிய அரச அங்கங்கள் ஆறினுள் அரண் ஒன்று "படைகுடி கூழமைச்சு நட்**பரண்** ஆறும், உடையா னரசரு ளேறு" "மணிநீரு மண்ணு **மலையு** மணிநிழற், காடு முடைய **தரண்**" என்ற திருக்குறட்பாக்களைக் காண்க. இமயமலை நமது பாரதநாட்டிற்கு வடக்கு மதில்போல அமைந்தது. அதிற் பல வழிகளிருப்பின் நாடு காவல்பெறாதென்றறிந்தவராய், நாட்டின் காவலழியும்படி முன்வழங்கிய பல வழிகளையும் ஆள் வழங்காதடைத்து ஒரு புது வழியுண்டாக்கி அயற்புலத்தார் நுழையாதவாறு அதனைக் காவல்புரிந்தது பேரரசராய் விளங்கிய கரிகாற் சோழரின் இராச தந்திர காரியப் பெருஞ் செயலாம். அமைச்சராய் விளங்கிய ஆசிரியர் இதன் பெருமையை அறிந்து இதனைத் தேற்றம் பெற (136) முன்னாகக் கூறியதுமன்றி இங்கும் எடுத்துக் காட்டியவாறு மன்றியும் இப்புராணத்துள் வரும் புகழ்ச்சோழரும் அதுபோலவே முரணிய அயலானுடைய மலையரணை வென்று அவனைத் துரத்திய செய்தி அவர் புராணத்துக் காணப்படுவதும் நோக்குக. அயல் வழிகளை அடைக்க, இந்நாட் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தார் தமது புதுவை, காரைக்கால் நகரங்களைச் சுற்றி வேலியிட எண்ணுஞ் செய்திகளையும் இங்கு உன்னுக.

இடித்துப் போற்றும் - இடித்து - மலையினை இடித்தலால் குறுக்கிடாதபடி வழியுண்டாக்கச் செய்து **போற்றும்** காவல் புரியும் இவ்வழியினை அரணாகக் கொண்ட தன்மை கூறியபடி புறநாட்டார் தம் நாட்டில் நுழையும் வாயில்களைக் காவல் செய்தல் அரசகாரிய முறைகளில் ஒன்று. **அரண்** என முன்னோர் வழங்கியது இதுவே. இந்நாளிலும் நமது ஆங்கில மன்னரும் பிறரும் தத்தம் நாடுகளில் அயல் நாட்டார் நீர் வழியாலும் நில வழியாலும் தம் காவலினுள் அமைந்தன்றி நுழையாது செய்யும் காவல் வகைகளை இங்கு வைத்துக் காண்க. எல்லைப்புறப் பாதுகாவல் (Frontier Defence) என்று இமயச் சாரல் முழுதினும் இந்நாள் நமது அரசர் அரும்பாடுபட்டு அமைத்துள்ள அரண் முறைகளையும், அவற்றையுங் கடந்து எல்லைப்புற நாடுகள் படும் தொல்லைகளையும் இங்கு வைத்து உணர்ந்தால் இக்கூறிய சோழர் செயலின் பெருமை தேற்றம்பெற நன்கு விளங்கும். **அயல் வழி** - அதுவரை அயற்புலத்தோர் வந்துகொண்டிருந்த வழி எனவும், புதுவழியல்லாத பிறவழி என்றும் இருவகையுங் கொள்க.

அநபாயன் - இப்புராணம் பாடுவித்துச் சைவவுலகத்துக்குச் செய்த பெருந்தொண்டு கருதித் தம் அரசரை ஆசிரியர் பாராட்டி வைத்த பதினொரு இடங்களில் இது ஒன்று. சோழமன்னரையும், சோழர் தலைநகரையும்பற்றிய புராணங்களில் இவ்வாறு குறித்திருத்தல் மரபின் றொடர்ச்சிபற்றிய முறையுமாம். **மரபின் மா நகரம்** - முடிசூடும் மரபின் வந்த தலைநகரம். **மாநகர்** - தலைநகர். இவை புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), திருவாரூர், உறையூர், சேய்ஞலூர், கருவூர் என்பன. "அநபாயன் **வருந் தொன் மரபின்** முடிசூடுந் தன்மை நிலவு பதியைந்தின்" என்பது சண்டேசர் புரா - 8. கருவூர் என்னும் மூதூர் மாநகரமாகும் என முடிக்க.

தொன்னெடும் - தொன்மையும் நெடுமையும் கொண்ட. **நெடுமை** பெருமை. தொன்மையில் நீண்ட - வழிவழி வந்த என்றலுமாம்.

கருவூர் - தலவிசேடம் காணக.

சுடர்மணி வீதி - இதுபற்றி முன்னர்த் திருநகரச் சிறப்பிலும் பிறுண்டும் உரைத்தவை காணக

மூதூர் - பழைமை பொருந்தியவூர். ஊரின் பழைமை மேலுரைத்தனா　2

553. மாமதின் மஞ்சு சூழு , மாளிகை நிரைவிண் சூழுந ,
தூமணி வாயில் சூழுஞ, சோலையில் வாசஞ சூழுந ,
தேமல ரளகஞ சூழுஞ சிலமதி தெருவு சூழுந ;
தாமகிழ்ந தமரா சூழுஞ சதமக னகரந தாழ.

(இ - ள்) வெளிப்படை. தேவாகள் தாம மகிழ்ந்து சூழும் இந்திர பட்டினமும் தாழும்படியாக, அந்நகரிலே பெரிய மதில்கள் மேகங்களாற் சூழப்பெற்றிருக்கும், மாளிகைகள் வரிசைபெற ஆகாயத்தில் ஓங்கி விளங்கும், தூய மணிகள் வாயில்களிலே சூழ்வன, சோலைகளில் மலர்களின் வாசம மிகுந்திருக்கும், கூந்தலிற் றேன்பொருந்திய மலர்களைச் சூழ அணிந்த மதிபோன்ற முகத்தினையுடைய சில பெண்கள் தெருவிலே சூழ்வா

(வி - ரை) இப்பாட்டால் நகரச்சிறப் புரைக்கின்றார் **மாமதில்** - சோழர்களது தலைநகரங்களில் ஒன்றாதலால் உயர்ந்த மதிலரணை யுடையது என்பார் **மாமதில்** என்றார். மதில் மஞ்சு சூழும் என்பது மேகந் தவழும்படி உயர்ந்த மதில் என்றதாம

மாளிகைநிரை விண்சூழும் - மாளிகைநிரை - வரிசையாக ஓங்கிய மாளிகைக் கூட்டங்கள். விண் சூழ்தலாவது ஆகாயத்தை அளாவி நிற்றல் "தவளநெடு மாடம, விண்டாங்குவ போலுமமிகு வேணுபுர மதுவே" என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரத்தையும அங்கு ஆசிரியர் காட்டிய உடகுறிப்பினையும இங்கு வைத்துக் காணக

வாயில் தூமணி சூழும் என மாற்றுக வாயில்களில் மணிகள் கட்டியிருக்கும் என்பது. அரசரது தலைநகரமாதலின் வாயிலிலே ஆராய்ச்சிமணி கட்டுதல் முன்னுள வழக்கு திருநகரச் சிறப்புப் பார்க்க அநீதி நிகழின் அதனை அறிந்து போக்கி நீதி வழங்கித் தூய்மை செய்தற் கருவியாதலின் **தூமணி** என்றார் தூய்மை செய்யும் மணிகள் இழைத்தவாயில் என்றலுமாம வாயிலை அழகுபடுத்த மணிகள் கட்டுதலும் மரபு.

அளகம் தேமலர் சூழும் சிலமதி என மாற்றிக்கொள்க **சூழும்** - பெயரெச்சம். அமரா **சூழும்** நகா என்றதும அவ்வாறே பெயரெச்சமாம. இப்பாட்டில் **சூழும்** என்ற ஏனைய எல்லாம வினைமுற்றுக்கள் இவ்வாறு ஒரு பாட்டில் ஒரு சொல்லையே பல திறப்பட அடுக்கி அமைத்து அணிபெற வழங்குதல் ஆசிரியரது சிறப்பாகிய அரிய யாப்பியல்புகளில் ஒன்று 65, 283 முதலிய ஏனை இடங்களையுங் காணக

சிலமதி - மதிபோன்ற முகமுடைய சில பெண்கள் **மதி** - நிறைமதி ஆகுபெயர்.

தாழ - கீழ்ப்பட விரும்ப என்றலுமாம **சூழ்தல்** - சுற்றல், தங்கல்; ஆராய்தல், பரவுதல், பொருந்தல், விரும்புதல்

மகிழ்ந்து தாழ - என்று கூட்டி உரைப்பதுமொன்று இப்பொருட்கு சதமகன் நகரம மகிழ்ந்து தாழ்வது இக் கருவூரை ஆண்ட முந்தைச் சோழ அரசராகிய முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தியினற் றேவருலகத்தார் பெற்ற உபகாரம்பற்றி எனக் கொள்க.

சதமகன் நகரந் தாழ - மதில் சூழும், மாளிகை சூழும், வாயில் சூழும், வாசஞ் சூழும், மதி சூழும் என முற்கூறிய ஒவ்வொன்றோடும் கூட்டுக இக் காரணங்கள் பலவற்றாலும் சதமகன் நகரம் இதற்குத் தாழ்ந்ததென்பது

இந்திரன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி முசுகுந்தர் இந்திரலோகஞ் சென்று அவனுக்குப் பகைவனாகிய அசுரனை வென்று அதற்காக இந்திரனிற் பெற்ற செம்பொற்றியாகேசரைக் கொணர்ந்து திருவாரூரில் மீளத் தாபித்தார் என்பது புராண சரிதம. இது

பறறியே சூரசஙகாரததின பினனா, நனறி பாராட்டி இநதிரன முருகபபெருமானுக குத தன மகளாராகிய தெய்வயானை யமமையாரை மணஞ செயவிததபோது, கருவூரில அரசாணட முசுகுநதச சககரவாததிககுத திருமண அழைபபு அனுபபினுன எனற சரிதமும கநதபுராணததிற கேடகபபடும இஙகுக கூறிய சரிதஙகளாலே தேவருலகம கருவூருககுக கீழத தாழநததும அதனை விருமபி வாழவதுமாம அனறியும இவறறால தேவநகாததின மிககது கருவூராம என நகரச்சிறபபுக குறிததததுவுமாம.

மஞ்சு சூழும் - தேவருலகததிலே மஞசுகள இநதிரனது வாகனமாகிய பயனமட்டும தநது சூழவன; ஆயின இஙகு அவை இநநகரததின உயாமதிலினமேற சூழநது தானததிறகும, சிறப்புககும, பூசனைககும உதவின, சோலைவாசம தேவமலராகிய கறப கப புதுப்பூ மணததினை வெனறது, தேவருலகததில தேவரிலொருவனுன சநதிர னெருவனே (வானவீதியில) விளஙக, இஙகுப பலமதிகள பல வீதிகளிலும விளங்கின எனப பல வுட குறிபபுககளும காணக-

சதமகன் - சதம் - நூறு, **மகன்** - (மகம - யாகம) யாகஙகளைச செயதவன. நூறு யாகஞ செயத காரணததால இநதிரப படடம அடைநதவன இநதிரன, அது அழியககூடியது ஆயின இநநகரததுளளாா அநத யாகஙகளின மேமபட்ட சிவபுணணி யஙகளைச செயது அழியாப புகழ புணணியஙகளை அடைநதவாகள எனபதும குறிபபு. இசசரித நிகழசசியும, அது கணடு வணஙகி "விணணோா பனிமலா மாரி தூாததாா" எனறதும (599) இஙகு வைதது உனனுக

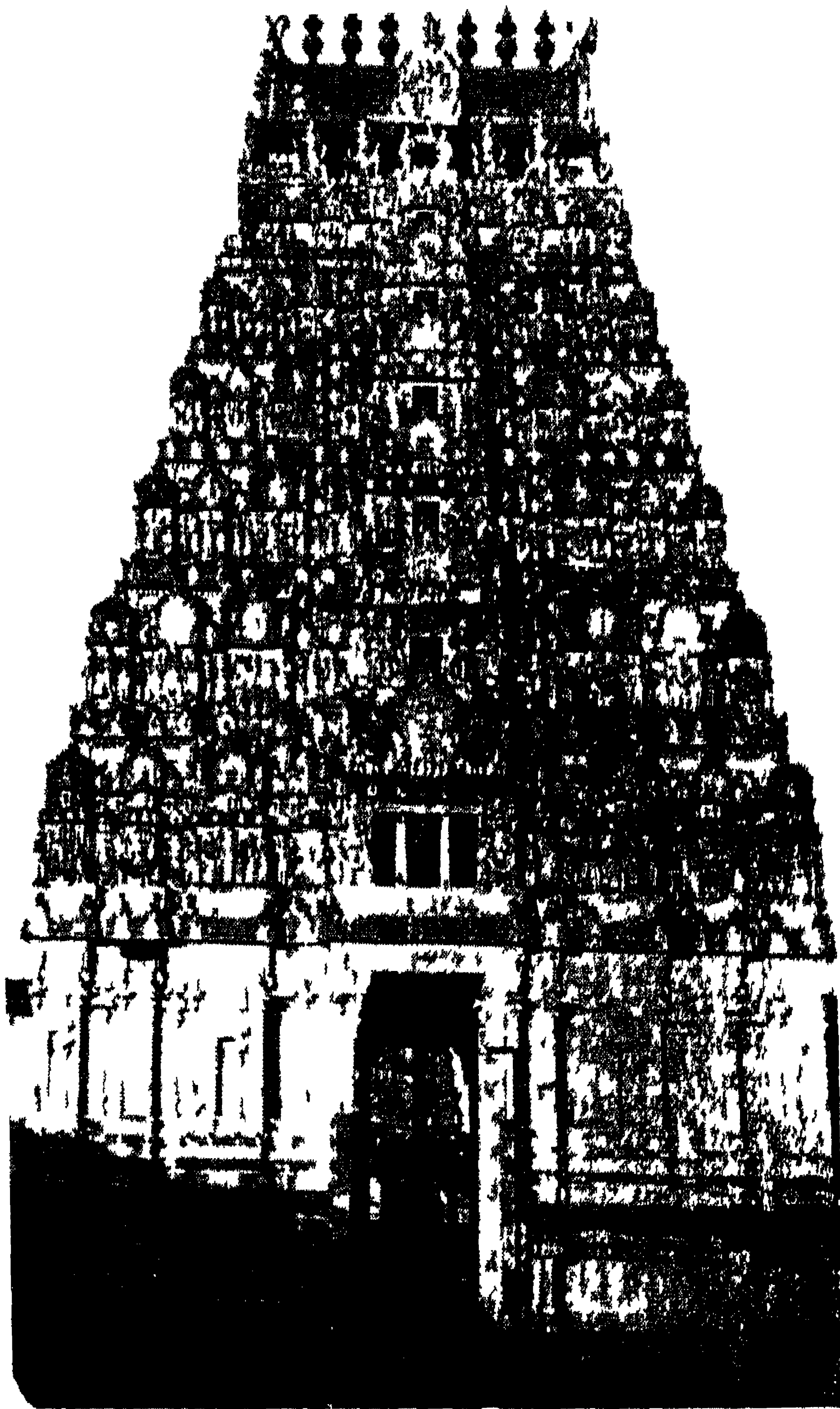
தேருவுஞ் சூழும்—எனபதும பாடம். 3

554. கடகரி துறையி லாடும, களிமயில புறவி லாடு,
மடர்மணி யரஙகி லாடு மரிவையா குழலவண டாடும,
படரொளி மறுகி லாடும பயிலகொடி கதிாமீ தாடுந
தடநெடும புவிகொண டாடுந தனிநகா வளமை யீதால.

(இ - ள்) கடகரி துறையில ஆடும - மத யானைகள நீாததுறைகளிலே விளையாடு வன; களிமயில புறவில ஆடும - களிபபுடைய மயிலகள (நகரை யடுதத) புறவஙகளிலே ஆடுவன, அடாமணி ...வணடு ஆடும - அடா மணிகளையுடைய ஆடரஙகுகளிலே ஆடறபெணகளின கூநதலகளின மேல வணடுகள ஆடுவன, படா மீது ஆடும படரும ஒளியுடைய வீதிகளில ஆடுகினற மிகுநத கொடிகள கதிாகளினமீது ஆடுவன, தடநெடும. ஈதால - விசாலமான நெடிய உலகம கொணடாடுகினற ஒபபறற நகா மாகிய இதன வளமை இதுவாம.

(வி - ரை) கடகரி துறையில் ஆடும் - கடம் - மதம, மதமிகக யானைகள நீா விளையாட்டு விருபபம மிகவே நீாத துறைகளில ஆடும என ஆடுதறகுக காரணங கூறியவாறு மதமிககதனுலனறி யியலபினுலேயும யானைகள நீராடலில விருபபமுடை யன இவவிரணடுடன பினனா இசசரிததகில வரும படடவாததன யானையின செய லாகிய நிகழசசியையும குறிபபா லுணாததியவாறும **துறை** - இஙகு ஆமபிராவதி நதிததுறை **வருநதித் துறை** - எனப பினனாக கூறுவது (562) காணக யானை குறிஞ சிககுரிய கருபபொருளாயினும இநநகா அரசரது தலைநகராதலின யானைப படைக காவலுடனிருககும பணபு பறறி கடகரி எனறு நகரொடு சோததுக கூறினுா.

களிமயில் புறவில் ஆடும் - களிததபோதே ஆடுதலால **களிமயில்** எனருா. **புறவு** - நகாபபுறததும ஆறறின கரையோரமுளள சோலைகள இவைகளின செழிபபி னுலே அஙகு மயிலகள வாழும "அருகுவளா புறவிற பூதத மலாகள" எனற சணடீச நாயனுா (33) புராணமுங காணக. **புறவு** - முலலை நிலம எனபாரு முணடு. எஙஙன மாயினும நகாபபுறச சோலைகள முலலைப பகுதியைச சாாநதனவும, மயிலகள முலலைக

கருவூரத திருவானிலைக் கோயில்

—பாடடு - 555 - பககம - எ0ரு.

குரிய கருப்பொருளாதலும் பொருந்தும். சோலைகளின் செழுமையால் மேகங்கள் தவழும், மேகங் கண்ட மயிலாடும் என்ற வியல்பும் குறிக்க.

அடர்மணி - அடர்ந்து இழைந்த மணி. **அடர்** - கெடுக்கும் எனக்கொண்டு இருளை ஓட்டும் ஒளியுடைய மணிகள் என்றலுமாம்.

அரங்கு - ஆடுமிடம். ஆடரங்கு என்பது வழக்கு. ஆடும் அரிவையர் எனக் கூட்டுக. அரங்கில் ஆடுதல் அவர்களது குழலில் வண்டு ஆடுதற்கு ஓர் காரணமுமாம். அவர்கள் குழலிற் சூடிய புதுமலர்களில் மொய்த்த வண்டுகள் தமதியல்பானன்றி அவர்கள் ஆடுந்தோறும் எழுந்தாடுவன என்னு மியல்பும் காட்டியவாறு. மேல் யானைகளி னாடுதற்குப் போல வண்டுகளின் ஆடுதற்கும் இருகாரணங் கூறினார். அரிவையர் அரங்குகளில் ஆடுதல் அந்நகர் மாந்தரின் பசியும் பிணியுமில்லா மகிழ்வாகிய வாழ்வு குறிப்பது. **குழல்** - குழலிற் சூடிய மாலை குறித்தது. யானையாற் குறிஞ்சியும், மயிலான் முல்லையும், அரிவையர் குழல்வண்டினான் மருதமுங் குறித்து, இம்மகிழ்வு அந்நாட்டு நானிலமும் பரவின எனக் குறித்ததுமாம். யானை ஆடுதற்கு இரு காரணம், 554-வது பக்கத்தில் காண்க.

அரிவையர் - இங்குப் பெண்ணின் பொதுமை யுணர்த்திற்று. பத்தொன்பது முதல் இருபத்தைந்து வயதளவில் உள்ள **அரிவை** என்ற பெண் பருவங் குறித்த தென்பாரு முளர்.

ஆடும் பயில் கொடி - அரங்கில் ஆடுபவரும் கொடி போன்றார்; மறுகிலும் கொடிகள் ஆடுவன என்பதும் குறிப்பாம். "மாடந்தோறுங், கோதைசூ ழளகபாரக் குழைக்கொடி யாட மீது, சோதிவெண் கொடிக ளாடுஞ் சுடர்நெடு மறுகு" (474) என்று மெய்ப்பொருணாயனார் புராணத்துக் கூறியதுங் காண்க. **பயில் கொடி** - கூட்டமாய்ப் பயின்ற கொடிகள்.

கோடி கதிர் மீது ஆடுதலாவது ஆகாயத்தில் கொடிகள் அசையுமாறு உயர்த்திக் கட்டுதல். கொடிமீது கதிர் ஆடும் என மாற்றியுரைத்தலுமாம். **கதிர்** - சூரிய சந்திரர்களது கதிர்களும் அத்தெருவுகளிற் பெரு விளக்குகளினின்று படர் ஒளியுமாம்.

புவி கொண்டாடுதல் - உலகம் இதனைத் தலைநகராகக் கொண்டு இதன் காவலுள் அமைந்து மகிழ்தல். **தனி நகர்** - பெருமையாற் றனித்த நகர். இதுபோன்ற பெருமையுடையது பிறிதொன்றில்லையாய்த் தானே தனக்கு ஒப்பாயினமையின் **தனி**யென்றார். மேற்பாட்டிற் கூறியபடி **சதமகனகரமே** யன்றி நெடும் **புவி**யுங் கொண்டாடும் என்பது குறிப்பு.

துறையிற் படிந்தாடும் யானைகளை மேகமென்று எண்ணி மயில்கள் ஆடின; இந்த மயில்கள் ஆடல் எமது தலைவியர் ஆடற் சாயலுக்கு இணையாகா எனக் குழல்வண்டு ஆடின. அவ்வெற்றிக் கறிகுறியாய், விண்ணிற் கறிவுறுத்த அவர்கள் போன்ற கொடிகளும் ஆடின; இது கண்டு உலகம் கொண்டாடி மகிழ்ந்தது - என ஒரு தொடர்பாய உரைக்க நின்ற குறிப்பும் கண்டு களிக்க. 4

555. மன்னிய சிறப்பின் மிக்க வளந்தக ரதனின் மல்கும்
பொன்னியல் புரிசை சூழ்ந்து சுரர்களும் போற்றும் பொற்பாற்
றுன்னிய வன்பின் மிக்க தொண்டர்தஞ் சிந்தை நீங்கா
வந்நிலை யரனார் வாழ்வ தானிலை யென்னுங் கோயில். ௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. நிலைபெற்ற சிறப்பால் மிகுந்த வளமுடைய அந்நகரத்திலே தேவர்களும் வாழ்த்துகின்ற சிறப்புடன் மிகுந்த பொன் வேலைப்பாட்டா னியன்ற திருமதிலாற் சூழப்பட்டதாய், உழைப்புடைய அன்பினாற் றக்க தொண்டர்களுடைய சிந்தையினின்று நீங்காதிருக்கும் அந்நிலைபோல் அரனார் நிலைபெற்று வாழ்கின்ற **திருவானிலை** என்னும் கோயில் பெருகி நீடுவதாம்.

(வி - ரை) மன்னிய சிறப்பு - மேலிரண்டு பாட்டுக்களினும் போந்த சிறப்புக் களும் திருவிழாக்களும், அந்நாள் அரசர் காவலால் இவை நிலைபெற்று விளங்கியதால் **மன்னிய** என்றார்.

பொன்னியல் புரிசை - புரிசை - கோயிலின் திருமதில் **மாமதில் மஞ்சு சூழும்** என முன்னர் 553ல் கூறியது நகரத்தின் மதில். கோயிற்றிருமதிலின் மேலும், அதன் சிகரங்களின் மேலும், மதில் வாயில்களினும், பிறவிடத்தும் பொன்னால் வேலைப் பாடுகள் அமைத்தல் வழக்காதலிற் **பொன்னியல்** என்றார் பொன் போன்ற அமைப்பு என்றலுமாம். பொன்னுடையாகிய தமது நாட்டினும் மிக்குப் பொன்னாலும் பொற்பாலும் இவை விளங்குதலாற் **சுரர்களும் போற்றினார்கள்** என்பது குறிப்பு. சுரர்கள் போற்றுந் தன்மை முன்னரும் குறித்தது (553) காண்க. இனிச், சுரர் களும் போற்றும் பொற்பாற் சிந்தை நீங்கா என்று கூட்டி, அன்பர் மனத் தில் இறைவன் நீங்காத நிலையினைக் கண்டு தேவர்கள் போற்றுகின்றார்கள் என்றும், போற்றும் பொற்பால் வாழ்வது எனக் கூட்டித் தேவர்கள் போற்றும்படி வாழ்வதாகிய கோயில் என்றும், சூழ்ந்து போற்றும் எனக்கூட்டி மதிலைச் சுற்றிவந்து போற்றுகின்ற என்றும், உரைத்தலுமாம் **சிந்தை நீங்கா அந்நிலை** - கோயில் என்று கூட்டி அன்பர் கள் எஞ்ஞான்றும் இக்கோயிலைத் தஞ் சிந்தையில் மறவா தேத்துகின்றார்கள் என்று உரைத்தலுமாம் "அன்பர்தஞ் சிந்தை சேர்ந்தாய்", "சிந்தையே கோயில் கொண்ட வெம்பெருமான்" என்ற திருவாக்குக்களும் காண்க **புரிசை சூழ்ந்து** - புரிசையாற் சூழப்பட்டு. செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தது அந்நிலைபோல வாழ்வது - என உவம உருபுவிரிக்க. முன்னர்த் "திருமனத் தோங்கும்" (22) என்றதும் காண்க அன்பர் சிந்தையே அரனுக்குத் திருக்கோயிலினுஞ் சிறந்த இருக்கை என்பார் சிந்தையை உவ மான மாக்கினார் பூசலார் புராணம் காண்க

"நாடி நாரணனுநான்முகனென்றிவர், தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ?
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத், தாடி பாதமென் னெஞ்சு ளிருக்கவே"
—**திருக்குறுந்தொகை - கோயில் - (10)**,

"ஒருவருமீங் கறியாவண்ண மென்னுள்ளத் துள்ளே
யொளித்து வைத்த, சிறையானை"—**திருத்தாண்டகம் - திருநாகேச்சரம்** (7)

"மறவாதே தன்றிறமே வாழ்த்துந் தொண்டர் மனத்தகத்தே
யனவரத மன்னினானை" —**திருத்தாண்டகம் - திருமுதுகுன்றம் - (8)**

முதலிய திருவாக்குக்களின் பொருளை இங்கு வைத்துக் காண்க

அந்நிலை - ஆனிலை - சொல்லணி. **அந்நிலை** - அகரச் சுட்டுச் சிறப்புக் குறித்தது. பண்டறி சுட்டுமாம் **அந்நிலை**-அகரமாகிய நிலையினை யுடையார் என்பதுமொரு குறிப் பாம் "அகரம் முதலாகி னின்றாய்"(திருநெல்வாயிலரத்துறை 7 - நம்பிகள் தேவாரம்), "அவ்வண்ணமாகிய வீசன்" (பொன்வண்ணத் தந்தாதி), "அகரவுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு, நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து" (திருவருட் பயன்) முதலிய பிரமாணங்களும் காண்க பசுக்களாகிய எங்கட்குப் பதி - தலைவன் நீயே! என்று பசுபதியாகிய அந்நிலை யினை எஞ்ஞான்றும் சிந்தித்திருத்தலே தொண்டர் நிலையாம், ஆதலின் **தொண்டர் தஞ் சிந்தைநீங்கா** என்றார் **ஆனிலை** - பசு - காமதேனு - பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலமாத லின் இப்பெய ரெய்தியதென்ற வரலாறு இத்தல புராணத்திலும், பேரூர்ப் புராணத் திலும் காண்க. **ஆனிலை** - திருக்கோயிலின் பெயர் ஆரூர்ப் பசு பதீச்சரம் - பேரூர்ப் பட்டீச்சுரம் - முதலியவையுங் காண்க ஆளுடைய பிள்ளையாரது இத்தலத்தேவாரப் பாசுரந் தோறும் "கருவூருளானிலை" என்று அருளியது காண்க

அரனூர் - பசுக்களாகிய ஆன்மாக்களின் பாசத்தை அரித்து (போக்கி) - ஆட் கொள்ளும் பதி என்ற குறிப்புப் பெற **அரனூர்** என்றார்

(வி - ரை) மன்னிய சிறப்பு - மேலிரண்டு பாட்டுக்களினும் போந்த சிறப்புக்களும் திருவிழாக்களும், அந்நாள் அரசர் காவலால் இவை நிலைபெற்று விளங்கியதால் **மன்னிய** என்றார்.

பொன்னியல் புரிசை - புரிசை - கோயிலின் திருமதில். **மாமதில் மஞ்சு சூழும்** என முன்னர் 553-ல் கூறியது நகரத்தின் மதில். கோயிற்றிருமதிலின் மேலும், அதன் சிகரங்களின் மேலும், மதில் வாயில்களினும், பிறவிடத்தும் பொன்னால் வேலைப்பாடுகள் அமைத்தல் வழக்காதலிற் **பொன்னியல்** என்றார். பொன் போன்ற அமைப்பு என்றலுமாம். பொன்னுடாகிய தமது நாட்டினும் மிகுப் பொன்னாலும் பொற்பாலும் இவை விளங்குதலாற் **சூர்களும் போற்றினாகள்** என்பது குறிப்பு. சுரர்கள் போற்றுந் தன்மை முன்னரும் குறித்தது (553) காண்க. இனிச், சுரர்களும் போற்றும் பொற்பார் சிந்தை நீங்கா என்று கூட்டி, அன்பர் மனத்தில் இறைவன் நீங்காத நிலையினைக் கண்டு தேவர்கள் போற்றுகின்றார்கள் என்றும், போற்றும் பொற்பால் வாழ்வது எனக் கூட்டித் தேவர்கள் போற்றும்படி வாழ்வதாகிய கோயில் என்றும், சூழ்ந்து போற்றும் எனக்கூட்டி மதிலைச் சுற்றிவந்து போற்றுகின்ற என்றும், உரைத்தலுமாம். **சிந்தை நீங்கா அருநிலை** - கோயில் என்று கூட்டி அன்பர்கள் எஞ்ஞான்றும் இக்கோயிலைத் தஞ் சிந்தையில் மறவா தேத்துகின்றார்கள் என்று உரைத்தலுமாம். "அன்பர்தஞ் சிந்தை சேர்ந்தாய்", "சிந்தையே கோயில் கொண்ட வெம்பெருமான்" என்ற திருவாக்குக்களும் காண்க. புரிசை **சூழ்ந்து** புரிசையாற் சூழப்பட்டு செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தது. அருநிலைபோல வாழ்வது - என உவம உருபுவிரிக்க. முன்னர்த் "திருமனத் தோங்கும்" (22) என்றதும் காண்க. அன்பர் சிந்தையே அரனுக்குத் திருக்கோயிலினுஞ் சிறந்த இருக்கை என்பார் சிந்தையை உவமானமாக்கினார். பூசலார் புராணம் காண்க.

"நாடி நாரண னான்முக னென்றிவர், தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ?
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத், தாடி பாதமென் னெஞ்சு ளிருக்கவே"
—**திருக்குறுந்தொகை - கோயில்** (10),

"ஒருவருமீங் கறியாவண்ண மென்னுள்ளத் துள்ளே
யொளித்து வைத்த, விறையானை" —**திருத்தாண்டகம் - திருநாகேச்சரம்** (7)

"மறவாதே தன்றிறமே வாழ்த்துந் தொண்டர் மனத்தகத்தே
யனவரத மன்னினானை" —**திருத்தாண்டகம் - திருமுதுகுன்றம்** - (8)

முதலிய திருவாக்குக்களின் பொருளை இங்கு வைத்துக் காண்க.

அருநிலை - ஆனிலை - சொல்லணி. **அருநிலை** - அகரச் சுட்டுச் சிறப்புக் குறித்துப் பண்டறி சுட்டுமாம். **அருநிலை**-அகரமாகிய நிலையினை யுடையார் என்பதுமொரு குறிப்பாம். "அகர முதலாகி நின்றாய்" (திருநெல்வாயிலரத்துறை 7 - நம்பிகள் தேவாரம்), "அவ்வண்ணமாகிய வீசன்" (பொன்வண்ணத் தந்தாதி), "அகரவுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு, நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து" (திருவருட் பயன்) முதலிய பிரமாணங்களும் காண்க. பசுக்களாகிய எங்கட்குப் பதி - தலைவன் நீயே! என்று பசுபதியாகிய அருநிலையினை எஞ்ஞான்றும் சிந்தித்திருத்தலே தொண்டர் நிலையாம், ஆதலின் **தொண்டர் தஞ் சிந்தைநீங்கா** என்றார். **ஆனிலை** - பசு - காமதேனு - பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலமாதலின் இப்பெயரெய்தியதென்ற வரலாறு இத்தல புராணத்திலும், பேரூர்ப் புராணத்திலும் காண்க. **ஆனிலை** - திருக்கோயிலின் பெயர். ஆவூர்ப் பசுபதீச்சரம் - பேரூர்ப் பட்டீச்சரம் - முதலியவையுங் காண்க. ஆளுடைய பிள்ளையாரது இத்தலத்தேவாரப் பாசுரந்தோறும் "கருவூருளானிலை" என்று அருளியது காண்க.

அரனூர் பசுக்களாகிய ஆன்மாக்களின் பாசத்தை அரித்து (போக்கி) - ஆட்கொள்ளும் பதி என்ற குறிப்புப் பெற **அரனூர்** என்றார்.

வாழ்வது - வாழவதாகிய **என்னும்** - எனற பெயரால அறியப்படுகினற வள நகரதனில - போறறும பொறபால - சூழநது - நீஙகா அருகிலே - அரனா - வாழவது (ஆகிய) - கோயில - மலகும எனறு கூட்டி முடிததுக கொளக 5

556. பொருட்டிரு மறைக டநத புனிதரை யினிதக கோயின
மருட்டுறை மாறறு மாறறால வழிபடுந தொழில ராகி
யிருட்கடு வொடுஙகு கண்டத திறையவாக குரிமை பூண்டாாக
கருட்பெருந தொணடு செயவா ரவரெறி பதத ராவாா. சு

(இ - ள்) வெளிபபடை பொருளைததரும வேதஙகளையும கடநது நினற புனிதராகிய சிவபெருமானை இனிதாக அததிருககோயிலிலே, மருளாகிய பிறவிப பகையை மாறறும நெறியால வழிபடுவாராகி, இருள போனற விடமானது ஒடுஙகி நிறகும கணடததினையுடைய சிவபெருமானுககு உரிமையாகிய அடிமைபூணட அன பாகளுககு அவனது அருளவழியே நிறகும பெரிய தொணடுசெயவா ரொருவா உளா, அவா **எறிபத்தர்** எனறு சொலலப பெறுவாா

(வி - ரை) பொருள் திரு மறை-பொருள் - உணமைப பொருளைத தருகினற. அப பொருளை தருதலால வீடுபேறறினுககுக காரணமாகிய மறை **திருமறை** எனபபட்டது இஙகுப பொருளெனறது அறம பொரு ளினபம வீடெனனும உறுதிபபொருள "வேதததில ஓதத தகுமறமெலலாமுள" "வேததைதை யோதியே வீடுபெறறாாகளே" எனபது திருமநதிரம நாதமாகிய பிரணவததினினறும உதிபபன வேதம. இறைவன நாதமுடிவில - நாதாநததில - விளஙகுபவன வேதஞானம அபரஞானமாகிய - கலை ஞானம எனபபடும இறைவன அபரஞானததால உணரபபடான உணாவரிய மெயஞ ஞானமாகிய பரஞானததாலே அறியபபடுபவன ஆதலின **மறைகடநத** எனறாா.

மறைகள் தநத எனறு பிரிதது இறைவா உலகுயய மறையளிததலைக கருத தாகவும உரைகக வைதத அழகு காணக **பொருள் - திரு** - எனற அடைமொழிகள இதன சிறபபுக குறிததன தாம மறைகளைத தநதாா ; ஆயின அவறறைக கடநதவா எனக.

மருட்டுறை மாற்றும் ஆற்றல் - மருள் - பொருளலலவறறைப பொருள எனறுணா வது. இது மாணுப பிறபபுககுக காரணமாம எனப " **மருள்** - விபரீத உணாவு. இது சகலாவததையில ஆணவமலததால நிகழவது **துறை** - அவவிபரீத உணாவின வகை யாகிய தமம, மோகம முதலியன **மாற்றும் ஆறு** - மல காரியஙகளை நீககுவதாகிய சிவாகம சீலம சிவாகம சீலமுடையாாககே மலநீகக முளதாம"—ஸ்ரீமத முததுககுமா ரத தமபிரான சுவாமிகள உரைக குறிபபு

வழிபடும் தொழிலர் - இறைவனது வழிபாடே பிறவிமாறறும தனமையுடையது எனக. மருட்டுறை எனபது மருளின வழியதாக ஆகினற பிறபபு எனற பொருள தநது நினறது- அருட்டுறையாகிய பொருட்டுறை வழிபபடாதவா மருட்டுறையே சோவா எனக. அதனைமாறறிப புனிதராககுதல புனிதராகிய இறைவா செயும செயலே எனபாா **மாற்றும்** எனறும, **புனிதரை** - எனறும குறிததாா **ஆற்றல்** - வழியினாலே அவைகள ஆகமஙகளில விதிததனவும ஆனறோாசாரததாற பெற றனவுமாம

வழி படும் தொழிலர் - அவவழியிலே தாம படுகினற செயலினைச செயவாா

தொழிலா ஆகி - உரிமை பூணடாாககுத தொணடு செயவாா - அவா எறிபததா ஆவாா எனககூட்டி முடிகக

இருள் கடு ஒடுங்கு கண்டத்து இறையவர் - திருநீலகணடமுடைமையால தாமே முதலவர் எனககாட்டி நிறபவா இருணட விடததினைத தடுககவலல அவரே மருட்

டுறை மாறறும வழிதா வலலவா எனபது குறிபபு "இருடகடு வுணடவ ாருளும்"—
திருந - புரா - 185 **அருட்பெருந் தொண்டு** - தறபோதத்தாற செயவதனறு - தற
போதமிறநத நிலையிலே சிவனருள பதிய அதன வசபபடடுச செயயபபடுவது

வழிபடுந தொழிலா - எனறதனுல அரன பணியும, பூணடாாகளு அருடபெருந
தொணடு எனறதனுல அடியாா பணியும கூறபபடடன அடியாா பணி பலவாதலின
இவா செயத அடியாா பணியின வகை வரும பாடடில விரிககபபடடது இவா அரன
பணியினும அடியாாககுறறிடடதுதவும பணியினையே சிறபபாகக கொணடு அதனுல
இசசரிதம நிகழநததாதலின அதனை இசசரிதத தொடககததுக (551) கூறினூா.

அடியாா தொணடு அரனபாலனபு பறறிய தொடாபால நிகழ்வதாதலின இஙகு
இரணடினையும சோததுக கூறியதோடு அரனபாலனபே மூலமாம எனபதனை இச
சரித இறுதிப பாடடில "சடையவா பொறறுளில ஆனுத காத லனபா எறிபததா,"
(607) என முடிததுக காடடியதும காணக

உரிமை பூண்ட எனபது பாடமாயின இபபாடடால அவா செயத அடியாா பணி
யினையும வகுததுக கூறியதாகக கொளக

செய்வார் அவர் ஆவார் - செய்வாராகிய அவரே உளராயினவா ; அடியாா பணி
செயயா ஏனையோா உளராகாா எனற குறிபபுமாம 6

557\. மழைவளா ருலகி லெஙகு மனனிய சைவ மோஙக
வழலவிா சடையா னன்பாக கடாதன வடுதத போது
மழையரி யெனனத தோனறி முரணகெட வெறிநது தீாககும
பழமறை பரசுந தூய பரசுமுன னெடுககப பெறறூா. 6

(இ - ள்) வெளிபபடை நிலைபெறற சைவம மழையினுல வளருந தனமையு
டைய உலகததில எஙகும ஓஙகுமபடியாக, அழலபோனற நிறததுடன அவிாந்த சடை
யினை யுடையானது அனபாகளுககு அடுககததகாத இடாகள வநத காலததில,
குகையினினறும கிளமபிப பாயும சிஙகமபோல, விரைவிறறேனறி அநத முரணபாட
வலிமை கெடுமபடி எறிநது தீாககும படைககலமாகிய, பழமறைகளாற போறறுபபடட
தாகிய பரசாயுததததை எபபோதும ஏநதுகினறவா (அவா)

(வி - ரை) மழைவளர் உலகு - உலகம மழையின றுணையானே வளாநது வழஙகு
வதாம "வானின றுலகம வழஙகி வருதலால" எனபது திருககுறள.

உலகில் எங்கும் மன்னிய சைவம் மனனிய சைவம எஙகு மோஙக எனக
சைவம் சிவததுடன சமபநதமாவது உலகததெனறும சிவசமபநதமே நிறைவது
சிவ நிறைவுடபட்டது உலகம "ஆணடுலகே ழினைததினையும வைததாா தாமே யங
கஙகே சிவமாகி னினூா தாமே" (திருபபழனம - 9) எனற திருததாணடகமும காணக.
மன்னுதல் - இடையூறு வநத காலததும அழிவினறி நிலைபெறுதல **ஓங்க** - எஙகும
மேமபடடு நிறக நிலைபெறற நிறைவாகிய அது பொதுவகையா லனறிச சிறபபாக விளக
கம பெற சைவம எஙகும மனனியதாயினும இடையூறறின மிகுதிபபாடடாற சில
விடதது ஓஙகாது குனறிநிறகும கூனபாணடியா காலததே சமணமமிககுச சைவவிளக
கம குனறியதுபோலக காணக அவவாறு குனறுது ஓஙக இநநாயனுா இடையூறறினை
எறிநது தீாககப பரசு எடுததனா எனபது **மன்னிய** செயயிய எனனும வாயபபாடடு
வினையெசசமாகக கொணடு, உலகில எஙகும மழை மனனுமபொருடடுச சைவம ஓஙக
எனறுரைததலுமாம சைவம ஓஙகுதலால மழைமனனுதல "வீழக தணபுனல" எனற
திருபபாசுரததாற காணக. பரசினுல அடாதன நீஙகின ; அவை நீஙகச் சைவம் ஓங
கிறறு , அது ஓஙக மழை மனனிறறு , அது மனன உலகம வளரும - எனக கொண்
டுரைகக இசசரிததததே யானையால நோநத சிவாபசாரம இநநாயனுாது செயலினுலே

நீங்க, மன்னனும் ஓங்கியது காண்க. மன்னனது கோலோங்குதலும் மழைக்குக் காரணமாமெனப் திருப்பாசுரத்தினும் "வீழ்க தண்புனல், வேந்தனு மோங்குக" எனத் தொடர்ந்து கூறியருளியதுங் காண்க. இதுபற்றிய விரிவுரையில் ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெருமான்,

"வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது, நாளு மர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலா,
லாளு மன்னனை வாழ்த்திய தர்ச்சனை, மூளு மற்றிவை காக்கு முறைமையால்"
—திருஞான - புரா - 822

என்றருளியிருப்பதையும் இங்கு வைத்துச் சிந்திக்க.

அழல் அவிர் சடை-தீப்போலச் செந்நிறத்தனவாகி விரிந்தசடை. "அழனீரொழுகியனைய சடை", "மின்னார் செஞ்சடை", "மின்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணம் வீழ்சடை" என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க. மின் தீயினது கூறாகும் என்க.

அடாதன - அடுக்கத்தகாதன; வரத்தகாத தீங்கு. அடியார்களுக்கு நேரும் தீங்கினைத் தம் வாக்கினாலும் சொல்லாத மரபுடைய ஆசிரியர், அம்மரபுபற்றி, **அடாதன**, என்ற நயம் காண்க. 482, 647 - முதலிய பாட்டுக்கள் காண்க.

முழையரியென்ன - **முழை** - சிங்கங்கள் பதுங்கி வசிக்கும் மலைக்குகை முதலிய மறைவிடங்கள். **அரி** - சிங்கம். பசிமுதலிய அவசியம் நேர்ந்தபோ தன்றிப் பிற காலத்து இது வெளிவாராது; அவசியம் நேர்ந்தபோது எவ்வகையிடையூறுக்கும் அஞ்சாது வீரத்தோடெழுந்து பாயும்; யானைமேற் பாய்தல் சிங்கத்தினாலன்றிப் பிறவற்றாலியலாது. இவை முதலியகாரணங்கள் பற்றி இங்குச் சிங்கத்திற்கு ஒப்புமை கூறினார். தொழிலுவம அணி. "செங்கண்வாளரியிற்கூடி" (572) என்று பின்னருங் கூறினார்.

சீறி - இச்சீற்றம் அன்பர்க்கடாதன அடுத்தபோது தீர்க்கும் அன்புடைமையால் எழுந்த சிவப் பணிவிடையின் நிகழ்வதாகலின் நூல்களால் விலக்கப்பட்ட மனக்குற்றங்களில் ஒன்றாக வைத்து எண்ணப்படாததாமெனக். இறைவனது கோபப் பிரசாதம் போலக் காண்க.

முரண்கெட - பகை நீங்குமாறு. முரண்செய்த காரணத்தைக் கெடச்செய்தலே அடாதனவற்றைத் தீர்க்கும் வழியாம். "அண்ணல் அரண் முரண் ஏறும்" என்பது அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம். அடுத்தார்க்கு அரணும் அடுக்காதார்க்கு முரணுமாம்.

எறிந்துதீர்க்கும் பரசு - மழுப்பரசும் பரசு - என்ப. **பரசு** என்பதனை இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. மழுப்பரசும் பரசு - சிவபெருமான் கையில் உள்ளது. பரசு ஹஸ்தாய நம என்பது சிவாஷ்டோத்தரம். "பரசுபாணியர்" முதலாகவுள்ள தமிழ் வேதங்களும் காண்க. இங்கு நாயனார் ஏந்தியது அது போன்றதே என்பதாம். இது பற்றியே முதனூலாகிய தமிழ் மறையும் "இலைமலிந்த வேல்" என்று போற்றியது.

பரசும் பரசு - சொற்பின் வருநிலை என்ற சொல்லணி. **தூயபரசு**-இங்குப் பரசு, எறிந்து கொலைசெய்யும் படையாயிருந்தும், **தூய** என்றதென்னை? எனின், அடியார்க்கு அடுக்கும் அடாதனவற்றை நீக்கித், தூய நல்ல சிவதன்மஞ் செய்யத் துணை செய்தலானும், அடாதன செய்து அடியார்பால் அபசாரப்பட்டாரை ஒறுத்து அவரையுந் தூய்மை செய்தலானும் அது தூயதேயாம் என்க. "கோல மழுவா லேறுண்டு குற்ற நீங்கிச் சுற்றமுடன், மூலமுதல்வர் சிவலோக மெய்தப் பெற்றான்"—**சண்டேசர் புராணம்** - 58 "பாதகமே சோறு பற்றினவா"—**திருவாசகம்.**

முன் எடுக்கப்பெற்றார் - **முன்** முதன்மையாக எப்போதும் தம்முன்னர் விளக்கம் பெற. **எடுக்கப்பெற்றார்** - எடுத்துத் தாங்கும் பேறு பெற்றார்.

அடியார் பணிகள் இருவகைப்படும். அவர் வேண்டுவன கொடுத்தல் ஒன்று; இளையான்குடிமாற நாயனார், இயற்பகை நாயனார் முதலியோர் செய்தன இவ்வகை. அடியார்க்கடாதன அடுத்தபோது முனைவந்து தீர்க்கும் வீரம் மற்றொருவகை. இங்கு

நாயனார் செய்கை இவ்வகைப்பட்டது. விறன்மிண்ட நாயனார், சத்திநாயனார் திருப்பணிகளும் இவ்வாறேயாவன.

மறை, இறைவன் வாக்காய் அநாதியாயுள்ளதென்பார் **பழமறை** யென்றார். 7

558. அண்ணலார் நிகழு நாளி லானிலை யடிக ளார்க்குத்
திண்ணிய வன்பு கூர்ந்த சிவகாமி யாண்டா ரென்னும்
புண்ணிய முனிவ னார்தாம் பூப்பறித், தலங்கல் சாத்தி,
யுண்ணிறை காத லோடு மொழுகுவா ரொருநாண் முன்போல், அ

559. வைகறை யுணர்ந்து, போந்து, புனன்மூழ்கி, வாயுங் கட்டி,
மோய்ம்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னிக்,
கையினிற் றெரிந்து, நல்ல கமழ்முகை யலரும் வேலைத்
தெய்வநா யகர்க்குச் சாத்துந் திருப்பள்ளித் தாமங் கொய்து, ௯

560. கோலப்பூங் கூடை தன்னை நிறைத்தனர் கொண்டு, நெஞ்சில்
வாலிய நேசங் கொண்டு, மலர்க்கையிற் றண்டுங் கொண்டங்,
காலய மதனை நோக்கி யங்கணர்க் கமைத்துச் சாத்துங்
காலைவந் துதவ வேண்டிக் கடிதினில் வாரா நின்றார். ௧௦

558. (இ - ள்) வெளிப்படை. பெருமையுடைய எறிபத்த நாயனார் இவ்வாறு தொண்டு செய்து வாழ்கின்ற நாளிலே திருவானிலையில் எழுந்தருளிய பெருமானார்க்கு உறைப்புடைய அன்பு மிகுந்த **சிவகாமி யாண்டார்** என்னும் புண்ணிய முனிவனார், தாம், விதிப்படி பூக்களைப் பறித்து, மாலைகட்டிச் சாத்தி, மனத்துள்ளே நிறைந்தஆசையோடும் ஒழுகிவருவார்; ஒரு நாள் முன் வழக்கம் போல, அ

559. (இ-ள்) வெளிப்படை. விடியற்காலையில் துயிலுணர்ந்து, வெளியிற்போய்த் தண்புனலில் மூழ்கி, வாயையுங் கட்டிக்கொண்டு, கொத்துக்களாக மலர்கள் நிறைந்த மணந்தங்கிய நந்தன வனத்திற் சென்று, பழகிய கையினாலே தெரிந்து கொண்டு, நல்ல வாசனையுடையனவாய் அன்றலரும் பருவமுடைய அரும்புகளை அலருஞ் சமையமுணர்ந்து, அவற்றுள்ளே தெய்வ நாயகர்க்குச் சாத்துந் திருப்பள்ளித் தாமங்களைக் கொய்து, ௯

560. (இ - ள்) வெளிப்படை. அழகிய பூக்கூடையை நிறைத்துக்கொண்டு, மனத்துள்ளே தூய அன்பு கொண்டு, அழகிய கையில் தண்டினையுங் கொண்டு, அங்குத் திருக்கோயிலை நோக்கி, இறைவனுக்கு மாலை கட்டிச் சாத்துங் காலையில் வந்து உதவுதற்காக விரைந்து வருவாராயினார். ௧௦

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் ஒரு முடிபு கொண்டன.

558. (வி - ரை) **அண்ணலார் நிகழும் நாளில்**-அண்ணல்-பெருமையுடையார். இவரதுபெரியார்தன்மை 556ம்பாட்டிலும், இவர் செய்த திருத்தொண்டின் நிகழ்ச்சிமேற்பாட்டிலும் (557) உரைக்கப் பெற்றன. **ஆனிலை அடிகள்** - ஆனிலை பசுபதீச்சரம் என்னும் கோயில். **அடிகள்**-அத்திருக் கோயிலில் இலிங்கத் திருமேனி கொண்டு விளங்க வீற்றிருக்கும் சிவபெருமான். "கருவூருள் **ஆனிலை யடிகள்** யாவையுமாய வீசரே"(4) என்ற ஆளுடையபிள்ளையாரது இத்தலத்தேவாரங்காண்க. "ஐயாறுடையஅடிகளோ" "எல்லாந்தா னிவ்வடிகள் யாரென்பார்", "அவரெம் பெருமானடிகளே", "கடவூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே", "நமக் கடிகளாகிய அடிகளோ" முதலிய தேவாரத் திருவாக்குக்கள் காண்க. இறைவனது தன்மை பெற்று விளங்குதலால் அவனடியார்களும் **அடிகள்** எனப்படுவார். இதுபற்றி 428-ம் பாட்டில் உரைத்தவையும் **காண்க.**

திண்ணிய அன்பு - எதுவரினும் கலங்காத உறைப்புடைய அன்பு. தமது சீவனார்த்தமாகவோ அல்லது வேறு பயன் கருதியோ செய்யப்படும் அன்பன்று; வேத இருத்தன் சிவன்; அவனை வணங்கினாலல்லது உயிர்களுக்கு உய்தியில்லை. கற்றதனாலாய பயனும் இப்பிறவி பெற்றதனாலாய பயனும் அவனை வணங்குதலே என்ற வேதத் துணிபை மனத்துக் கொண்டு, உள்ளபடி செலுத்தும் அன்பு. "அடியவர்தம் திண்மையொழுக்க நடைசெலுத்தி" (496), "திருத்தொண்டினுறைப்பாலே வென்றவர்" (அப்பூதி புரா-13) முதலியவை காண்க. **திண்மை**-வலிமை. "கற்பென்னுந் திண்மையுண்டாகப் பெறின்" (குறள்), "திண்ணமரும் புரிசை" (ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம் - பண் - பஞ்சமம் - திருவெண்டுறை - 11), "திண்ணார் புரிசை" (பண் தக்கேசி - பூவணம் - 11), "திண்ணார் மழுவாட் படையாய் நீயே" - (திருத்தாண்டகம் - திருவையாறு-5) பகைப்புலத்தாற் கலங்காது காவல்புரிதலின் திண்ணிய மதில் என்பதுபோல, இங்கு அடாதன அடுத்தபோதும் கலங்காது நிற்கும் அன்பாதலின் **திண்ணிய** என்றார். கலங்காமை பின்னர் 564 - 565 பாட்டுக்களிற் காண்க.

கூர்ந்த - கூரப்பெற்ற - மிகப்பெற்ற.

சிவகாமி யாண்டார் என்னும் புண்ணிய முனிவனார்-அவர் பேர் சிவகாமியாண்டார் என்பது. இது இறைவனது பேர் சிவகாமி எனும் அம்மையாரது நாயகன் என்பதனால் இறைவன் பேராயிற்று. சிவன் பேரைத் தம் பேராக வைத்தழைக்கப் பெற்றவரிவர். "சிவன்பேர் சென்னியில் வைத்த ஆரூரன்" முதலியவை காண்க. தாம் சிவனிடத்து மிக்க காமமுடையராய எம்மை யாள்பவர் என்று, காரணப் பெயரே இயற்பெயராக வழங்கப் பெற்றவர் எனக் கூறினுமமையும். - **திண்ணிய அன்புகூர்ந்த** என்ற அடை மொழிகளின் குறிப்பும் காண்க. சிவபாத விருதயர் என்ற பேர்க் குறிப்பும் இது. **என்னும்** - என்னப்படும்; படு விகுதி தொக்கது. "இல்வாழ்வானென்பான்" (குறள்) என்புழிப்போல. **புண்ணிய முனிவனார்** - சிவபுண்ணியஞ் செய்யும் முனிபுங்கவர். புண்ணியம் என்ற பொதுப்பெயர் இங்கு இடநோக்கிச் சிவ புண்ணியங்களில் முதலாவதாகிய சரியையின்மேனின்றது. **முனிவனார்** - மன்ன சீலர். எப்போதும் இறைவனையே நினைத்துப் பணி செய்து கிடப்பவர். உணர்நிறை காதலோடும் ஒழுகுவார் என்று இங்குக் கூறுவதும், "நெஞ்சில் வாலிய நேசங் கொண்டு" (560) என்றதும் காண்க. இவர் மறையவராதலின் **முனிவனார்** எனப் பட்டார் என்றுங் கூறுவர். நூல் கொண்ட மார்பிற்றொண்டர் (564) என்றது காண்க.

தாம் - தாமே - ஏகாரம் தொக்கது. இப்புண்ணியங்கள் எவரெவருந்தாமே செய்தல் சிறந்ததாம். கூலியாட்களையும் பிறரையும் கொண்டு செய்வித்தல் அதனினுஞ் சிறந்ததன்றென்ப.

பூப்பறித்து அலங்கல் சாத்தி - அடிகளாகக்குச் சாத்தி எனக் கூட்டுக - பறித்து, அவ்வாறு பறித்த பூ முதலியவற்றை மாலை முதலியவாகக் கட்டிச் சாத்தி எனக. பூ - என்ற பெரும்பகுதி கூறவே, மற்றும் தக்கனவாகிய இலை, வேர் முதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும். நால்வகைப் பூக்களிலுந் தக்கனவற்றை விதிப்படியும், காலப்படியும் கொண்டு செய்யும் இத் திருப்பணி மிக்க சிறப்புடையதாம். இதனைச் செய்து திருப்புகலூர் வர்த்தமானீச்சரத்தில் வழிபட்டுவந்த முருக நாயனாரை ஆளுடைய பிள்ளையார் தமது தேவாரத்தில் "பூம்புகலூர்த் தொண்டர் போற்றி வட்டஞ் சூழ்ந்தடிப்பரவும்" (1), "தொண்டர் தண்கய மூழ்கித் துணையலுஞ் சாந்தமும் புகையுங், கொண்டு கொண்டடி பரவிக் குறிப்பறி முருகன்செய் கோலம்" (3), "மூசு வண்டறை கொன்றை முருகன் முப்போதுஞ் செய் முடிமேல், வாசமா மலருடையார்" (5) எனப் பன்முறையும் வைத்துப் பாடிப் பாராட்டியிருத்தல் இத்திருப்பணிச் சிறப்புக் காட்டுவதாம். "துளக்கினன் மலர் தொடுத்தாற் றூயவிண் ணேறலாகும்" என்றருளியதால் இதன் பயனுமறிக. இப்பணி செய்யுமவகை வரும்பாட்டில் விரிக்கின்றார்.

உள்நிறை காதலோடும் ஒழுகுவார் - உள்ளத்தினுள்ளே நிறைந்த ஆசை. காதல் பத்தி - அன்பு என்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

சாத்தி என்று மெய்யின் றொழிலும், **உள் நிறை காதல்** என்று மனத்தின் றொழிலும் கூறினார் ஏனை வாக்கின் றொழில் கூறாமையின் காரணம் வரும் பாட்டில் **வாயுங் கட்டி** என்றதனாலறிக. விரிவு ஆண்டுக் காண்க. 560-ம் பாட்டிலும் இவை யிரண்டுமே குறித்ததுங் காண்க. "பெரும்புலர் காலைமூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி, யரும்புகள் மலர்கள் கொண்டாங் கார்வத்தை யுள்ளே வைத்து" என்ற திருக்கடவூர்த் திருநேரிசையுங் காண்க.

ஒரு நாள் - ஒரு - ஒப்பற்ற. இவர் பொருட்டு இச்சரித நிகழப்பெற்றுத் திருவருள் வெளிப்படு நாள் இந்நாளேயாதலின், இவர் திருப்பணி செய்தொழுகிய நாள் பலவற்றினும் இஃது ஒப்பற்றதாய ஒரு நாளாயிற்று என்பது குறிப்பு.

முன் போல் - ஒழுகுவார் அந்த வழக்கம்போல.

ஒழுகுவார் என்னும் - முனிவனார் - முன்போல் கொய்து - கொண்டு - கொண்டு வேண்டி வாராநின்றார் - என இம் மூன்றுபாட்டுக்களும் தொடர்ந்து முடிந்தது கொள்க.

பறித்தல் சாத்துதல் முதலிய சரியைகளும், ஏனைக்கிரியை முதலியவற்றிற்கும் காதல் இன்றியமையாத அடிப்படையாம். அஃதில்லையேல் அவை பயன்பெறா என்பார் **உள்நிறை காதலோடும்** என்று காட்டிய ஆசிரியர், அதனை வற்புறுத்தற்கு, பின்னரும் **நெஞ்சில் வாலிய நேசங் கொண்டு** என வரும்பாட்டிலும் கூறினார். அன்றியும் இப்பாட்டிற் கூறியது, நியமமான நித்திய வொழுக்கத்தின் உள்ளுறையும், பின்னர்க் (560) கூறுவது அவ்வொருநாளின் சிறப்பியல்புமாம். ஆதலின் கூறியது கூறலாகாமை காண்க.

அன்பு பூண்ட—என்பதும் பாடம். 8

559 **(வி - ரை)** இப்பாட்டும் வரும்பாட்டும் மலர் கொய்து திருமாலைகட்டிச் சாத்தும் சரியைப்பணியாளர் கைக்கொண் டொழுகவேண்டிய நியமத்தை விளக்குகின்றன. சிவகாமியாண்டார் செய்த திருப்பணியின் இயல்பு கூறும் சரித முகத்தால் உலகினர்க்கு இதன் நியமங்களை ஆசிரியர் அழகுபெற வழிகாட்டி வகுத்தமை உய்த்துணர்ந்து அவ்வழி உலகம் ஒழுகி உய்வதாக.

வைகறை - விடியற்காலம் சூரியனுதிக்கு முன் ஐந்து நாழிகை அளவுள்ள சிறு பொழுது முந்தியநாளின் வைகுதல் அறுகின்ற காலம் எனும் பொருளில் வந்த பெயர் என்பர். வைகுறு எனவும் வழங்கும் முன்னுள இதுவரையுமே வைகிற்று என ஆதற்குப் பொருள் கூறுவர். வைகுறுவிடியல்-இராப்பொழுது தன்னோடு கழிவுறுதற் கேதுவாகிய விடியல் எனக் "விளம்பழுங் கமழுங் கமஞ்சூழ் குழிசி" என்ற நற்றிணையுள் வைகுறு புலர்விடியல் என்றது மப்பொருட்டு. அற்றை நாட்பொழுது தன்னெல்லையோடுறுதல் பற்றி வைகறையெனவும் படும். வைகுதல் கழிதல் என்னும் பொருட்டு, என்பன முதலாகச் சூத்திர விருத்தியுள் எமது மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் விரித்துள்ளனவுங் கருதுக.

உணர்ந்து - துயிலெழுந்து. சுழுத்தியிலிருந்து உயிருணர்ச்சி சாக்கிரத்தில் வருதலே துயிலுணர்தலாம் என்ப. விடிய ஐந்து நாழிகைப் பொழுது ஆயிற்று என்பதைத் தானே உணர்தல் என்றலுமாம்.

போந்து - காலைக் கடன்களை முடித்தற் பொருட்டுப் புறத்தில் நிருதி திக்கை நோக்கிப் போய் வருதல். மலசல முதலியவற்றை வீடுகளுள்ளேயே கழித்தலும், அவ்வாறு ஒன்று சேரும் குப்பைகளை ஒன்று சேர்த்து ஊருக்குப் புறம்பு வெளிப்படுத்தலும், அது காரணமாகப் பற்பல தொல்லைப்படுதலும் முதலியன, இந்நாட் புதிய' ராக

ரிகததின பயனுககக கிடைதத கேடான உபகாரஙகளாம. இவை முனனுள நகா, கிராம வாழககையிற காணப்படாதது மாநதா சுக வாழவிறகுக காரணமா யிருநதது சூரிய னுதிககுமுன அதிகாலேயில எழுதல், இயனற அளவு சுததி செயது கடவுளை வணஙகு தல, வெளியிறபோய வநது பறறுலககுதல, குளிததல, சூரியனுதிககையில அவனுகககு ஆாககியமாதி கொடுததல, பின அறறைநாட கருமததிற புகுதல முதலியன முநதை யோா கணட முறையும நியமமுமாம விரிவு ஆசாாக கோவை முதலிய நூலகளிற காணக இநநலலொழுககஙகள இநநாள அருகி வருதல வருநததககது.

புனன்மூழ்கி - "சீதபபுனல மூழகிச சிறறமபலம பாடி", "மொயயாா தடம பொயகை புககு முகேனெனக, கையாற குடைநது குடைநதுன கழலபாடி" எனபன வாதி திருவாசகஙகளும, பிறவும, புனன மூழகும நியமததை விளககுவன ஊற றுள்ள தூநீாககுளஙகள, நலல நீா ஓடும ஆறுகள, இவைகளில மூழகிக குளிததல நனமை தரும நீரினுடபாயநது மூழகிக குளிததல சுகமதரும. இவவிதிகளைசசுகாதார நூலகளுட காணக இவவாறனறி வெநநீரிற குளிததல, கிணறுகளில நீா மொணடு வைததுச சிறு பாததிரஙகளிற குளிததல முதலிய இககால வசதிகளைப பறறிச செயது கொளளும நியமஙகள அததனை பயனறறா. எவவாறறுனும குளிாநத நீரிற குளிததலே நமது நாடடியலபுக கடுதததாம இவை முதலிய வெலலாம இஙகு வைதது கணடு கொளக இனி, நீா மூழகுதல உடறசுததம செயயும உடல சுததமறறதா யின உளச சுதததிற குறைவுளதாம அசுதத உடலுடன செயயும நியமஙகள அசுதத பாததிரததில வைககும பாலபோலக கெடுறும எனபது ஆனறோா துணிநத உணமை. இவவுணமை யறியாதாா பலவாறு பிதறறி யொழிவா. இவை யெலலாம உணாததுவாா இஙகுப **புனன்மூழ்கி** எனபதனை விதநது கூறினூா

வாயுங்கட்டி வாயைத துணியினுலே கடடி இறைவனுககாகும மலா பறிககும் போதும திருமாலை கட்டிச சாததும போதும வாயினினறும அசுதத வாயு, வாய நீா ஆவி, துமமல, இருமல, உமிழநீா முதலியன வெளிபபோநது மலாகளிலே தாககி அசுததப படுததாத படிககும, மலாகளின மணம தமது மூககிறபுககு நுகாசசிககட் படாதபடிககும, இததிருபபணியாளா, இது செயயுமபோது வாயகடடிப பணி செயதல் மாபு இநநியதி இநநாளிலும மிக நியமமான சில பூசைகளிற கையாளபபடும வழக குணமைகாணக கதிாகாமத தலததிற பூசாரி நாடோறும வாயகட்டி வநதே பணி செயதல இனறும காணததககதாம எனவே இததிருபபணியாளா பணியிற் கைத தொணடும மனததொணடும என இரணடுமே நிகழததறகுரியன. இஙகு **மூன்னி** எனற தும, மேறபாடடில "உணணிறைகாதலோடும" எனறதும, வருமபாடடில "நெஞசில வாலிய நேசஙகொணடு" எனறதும காணக. இதுபறறி முனனுரைததவையும காணக.

உணமை நூறறுணிபும விதியும இவவாறிருபபவும இநநாளில நநதன வனத திருபபணியாளா பலா, மலா கொயயும போதும, மாலைகட்டும போதும நநதன வனத துளளும பூமணடபததுளளும ஒரு சிறிதும கருதாது பலவறறையும வாயில வநதபடி யெலலாம பேசுதல, உமிழநீா உமிழதல, தும்முதல, இருமுதல, தாமபூலம புகையிலே முதலியன தரிததுக கொளளுதல், குளிககாமலும, அனறிக கைகால சுததியேனும செயயாமலும பணிசெயதல முதலிய அநுசிதம செயது ஒழுகுதல மிகவருநததககது. இமமட்டோ ! திருநநதன வனததுளளும, அதறகருகிலும, இறைவன பூசனைககு ஆகும மாம செடி கொடிகளின கீழும, அருகிலும அவனுககாகும அறுகுபடாநத தரையிலும மலசலமும கழிககத துணிநது எரிவாயநரகிற காளாகினறனா. நநதன வனததுளளே குடியிருககக வசதி செயதல, போசனஞ செயதல, சிறறுணடி முதலிய உலலாசம பயிலுதல, துயிலுதல முதலியனவும சிவாபராதமும அநுசிதமுமாம. திருக கோயிலுககுள விலவ மாததின கீழும சிறிதும அஞசாது மலசலம கழிககும பாதகா எதைததான செயயத துணியாா ? அநதோ ! பாவம ! நநதனவனம வைததுப புரி

பாலிக்கும அதிகாரிகளும கோயில அதிகாரிகளும இவறறைக கவனிததுத திருதத உரியராவா. இவவிதிகளை உலகம கணடொழுகும பொருடடு இஙகு அமைததது ஆசிரியரின அருளினைககாடடும **வாயும்** - உமமை இறநதது தழுவியது

மோய்ம்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னி-மோய்ம்மலர் - அருமபுகள நெருஙகிய மலாக கொததுககள **மோய்** - அருமபுகள **மோய்** - மொயததல எனறு கொண்டுரைததலுமாம. **நெருங்கு** - அவவகைப பூஙகொததுககள உளள பலவகைத தாவரஙகளும நெருஙகிய. **வாச நந்தன வனம்** - மலாகளின நறுமணம கமழும திருநந்தனவனம. **மோய் வாச மலர்** என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம. **முன்னி** - நினைதது இத திருபபணி செயயுஙகாற சிவனடியே சிநதிததுச செயயவேணடு மெனபது விதி. இறைவனுககாகும மலா, இலை, வோ முதலியவறறையும, அவறறின பறிததறகுரிய பககுவஙகளையும எணணி யாராயநது எனறுரைததலுமாம **அலரும் வேலை** எனக் கால நியமங் கூறுதல காணக

கையினில் தேர்ந்து - இருளும ஒளியும கலநத விடியறகாலமாகிய வைகறையின பகுதியாதலின பூ முதலியவறறைக கணணினுதவியாறறுனே யறிநது பறிததல் இயலாது. ஆதலின கையினது முனபயினற பழகக விசேடததால அறிநது இதுபறறியே கணகளுளள கைகளை வேணடிப பெறற வியாககிரபாதா சரிதம இஙகு நினைவு கூாக

தெரிந்து எனறது இவை முனனுள மலாநத பழமலா; இவை நாளை யருமப நினற முகை, இவை சிறிது போதில அலரும காலை மலா, எனபனவாதி பககுவஙகளைக கைப பழககததாலறிதல குறிததது. ஆவனவும ஆகாதனவும அறிநது எனக

நல்லகமழ்முகை நலலனவும நறுமணங கமழவனவுமாகிய அருமபுகள. **நல்ல** - புழுககடி முதலிய கேடிலலாதவை **கமழ்** - அபபோது புதிதின அலாநது மலரும தருணமே அவவறறிறகுரிய மணம வீசும பருவம. "அருமபு நனமலாகள"-**தேவாரம்**

அலரும் வேலை சாத்தும் - அலரும பருவததே இறையவன திருமுடியிற சாததத தகுதியுடையனவாயப், புதிதின அலாநது வீசும மணம முழுமையும இறைவன திருமுடியிலே கமழுமாறு சாததும எனக **அலரும் வேலை கொய்து** எனறு கூட்டியுரைத்தலுமாம் காலைப போதாயின மலாகள அலாநது வணடுகள மொயககும, அவை அருசிதமாம, ஆதலின அலாதறகு முனபருவததும முன காலததும பூககொயதல மரபு

தெய்வ நாயகர் - தேவ தேவன. உயாதிணையின உயாநது முதலில நிறபோா தேவாகள அவாகடகும நாயகன முழுமுதற கடவுளாகிய சிவபெருமான "யாதோா தேவ ரெனபபடு வாாககெலாம, மாதே வனனலாற றேவாமற றிலலையே" எனபது அபபா சுவாமிகள தேவாரம இநதிரன மால பிரமன முதலிய தேவாகள எலலாரும பசுககளே யாவா சிவபெருமான அவாகளுககு நாயகராகிய பசுபதி இததலதது எழுநதருளிய இறைவா **பசுபதீசர்** எனற பெயா பெறுவதும இபபுராணக குறிபபு

சாத்தும் திருப்பள்ளித்தாமம் - சாத்தும் - சாத்தத்தக்க இவவிவை இறைவனுக்குச சாததற குரியனவும அவன பூசைககுரியனவுமாம, இவவிவை அதறகு விதிககபபடாதன, இவவிவை இறைவி பூசைககுகநதன, இவவிவை இறைவி பூசைககு விதிககபபடாதன, இவையிவை இனனினன தெயவஙகளுககுரியன, இவையிவை இனனின நாடகளில எடுககலாகாதன எனபனவாதிநியமஙகளைச சிவாகமஙகளுளளும புட்பவிதி முதலிய உரிய நூலகளுளளும காணக

திருப்பள்ளித்தாமம் - இறைவனுககாகும பூ - இலை வோ முதலியவற்றைத திருபபளளிததாமம எனபது சைவ மரபு இவறறைக **கொய்து** எனறதும காணக **தாமம்** - மாலை. இஙகு மலருககு ஆகுபெயா எனற உரைக குறிபபுகள பொருநதாமை யறிக.

இததிருப்பணியே செயது சிறபபடைநத முருகநாயனூாபுராணததுப " புலரும் பொழுதின முனனெழுநது" (7) எனற திருபபாடடு முதல ஐநது திருப்பாட்டுககளை யும ஈணடுத தனிததனி சிநதிகக 9

560 (வி - ரை) **கோலப் பூக்கூடை** - பூககோலக கூடை எனறு மாறறிப பொருள கொளக கூடைககுக கோலமாவது சிவபெருமானுககுரிய திருபபளளித தாமங களைத தனனுட் கொளளுதலாம சிவபெருமானுககும அடியாாகளுககும உரியவாயின பொருளகள யாவும கோலமுடையனவே. " சேயஞலூாப பிளளையாா தந திருககை யிற கோல மழு " - (சணடேசா புராணம), 58, "மஙகல மழு" (592) முதலிய வழககுக களை காணக

நிறைத்தனர் கொண்டு - நிறைததுககொணடு - முறறெச்சம **கொண்டு** எநதிக கொணடு கொயது நிறைததுக கொணடு என முன பாடடுடன தொடாபுபடுததி உரைததுக கொளக

வாலிய நேசம் - மெயயனபு "வாலறிவன" எனற குறளுககு ஆசிரியர் பரி மேலழகா மெயயுணாவினையுடையான எனறுரைததது காணக. தூய அனபெனினு மமையும **வான்மை** - வெணமையும தூயமையும குறிககும எனப. அனபுககுத தூயமையாவது மாசறற - வேறெனறும கலவாத - தனமை " பொது நீககித தனை நினைய வலலாா " எனறபடி முழு அனபும இறைவன திருபபணியிலே செலுததிய நெஞசு

தண்டு - பூககூடையைத தொஙகவைததுத தாஙகிவரும தணடு அதறகாக இதன தலைபபில ஒரு வளைவு அமைநதிருககும " வனறனித தணடிற றூஙகும மலா கொள பூககூடை " (563) எனறது காணக இதன நுனியில உளள வளைவு பூமாஞசெடிகளை ஊறு வராதவணணம இலகுவாக வளைதது மலாபறிததறகும மீட் டும அககொமபுகளை முனனைநிலையில விடுவதறகும உதவும "தவமுயலவோா மலா பறிபபத தாழவிடு கொமபுதைபப" எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரததில இத னைக குறிபபது காணக.

அங்கு காலமும இடமுங குறிததது **ஆலயம்** - திருவானிலை. **அமைத்து** மாலை முதலியனவாகத தொடுதது

அமைத்துச் சாத்தும் காலை வந்துதவ - மலாகளைத தொடுததுப பின சாததி வேணடியிருததலின உரிய காலததில உதவுதறகாக முனனரே விரைநது எனக. **கடிதினில்** - எனறதுங காணக காலை - மாலை - இரவு முதலிய அவவககாலஙகளுக குரியனவாயத தனிததனி மலா முதலியன விதிககபபடடுளளன அமமுறையே சாததுதல மரபு இஙகு அநத ஒருநாளிற் காலை நேரததின முதறபூசைககுதவுதல குறித தது. *இபபோதும இததலதது மகாநவமி முனனுளில நடைபெறும இநதத திரு விழாவும இமமரபுபறறிக காலைபபூசைககுமுன நடைபெறுகினறது.

கடிதினில் - பூசைமுறைக காலநதாழககாது உதவும பொருடடு, அனபுமீதூா தலினுல, இததொணடா மூபபுடையராயினும விரைநது போநது வநதனா எனக. அனபின செயகை முடடுபபடாது நிகழதற பொருடடு அனபுடையாா விரைநது கடிது செலலுதல உலக நிலையிலே பல துறையிலும வைததுக கணடுகொளக சேயைப் பிரிநத தாயானவள பாணினைநதூடட விரைநது வருவாள எனப " நனிவிரைந திறை வா வெறபை நணணினூா திணண னூதாம" (122), "ஒலலையினில முனபுபோ லுடன

*இவவுறசவமானது எனது பெரியதாயாா கரூா - மீனுமபாள அமமாளவாகளின தர்ம தானசாசனபபடி வைககபபடட மூலதனததின உதவி கொணடு உபயககடடளை யாக நடைபெறறு வருகினறது —**பதிப்பாசிரியன்**

கொண்டு" (148) "இத்தனை பொழுது தாழ்த்தே னெனவிரைந் தேகுவார்" (163) என்ற கண்ணப்ப நாயனார் புராணத் திருவாக்குக்களும் பிறவும் காண்க.

வாரா நின்றார் - வருவாராயினார் இங்குவருகின்றார் என்னாது வாரா நின்றார் எனக் கூறியதனால் பின் சரித நிகழ்ச்சியின் முற்குறிப்பாகுமாறு வாரா - வந்து, நின்றார் - தடைபட்டு நின்றார் என்பப் பிறிதொரு தொனிப் பொருளும்படக் கூறிய நயம் காண்க.

561. மற்றவ ரணைய விப்பால் வளநக ரதனின் மன்னுங்
கொற்றவர் வளவர் தங்கள் குலப்புகழ்ச் சோழ னார்தம்
பற்றலர் முனைகள் சாயக் கும்பட்ட வர்த்த னம்மாம் பண்பு
பெற்றவெங் களிறு கோலம் பெருகுமா நவமி முன்னாள், ௧௧

562. மங்கல விழவு கொண்டு, வருநதித் துறைநீ ராடிப்,
பொங்கிய களிப்பி னோடும் பொழிமதஞ் சொரிய, நின்றோ
ரெங்கணு மிரியல் போகக், வெதிர்பரிக் காரரோடத்,
துங்கமால் வரைபோற் றோன்றித் துண்ணென வணைந்த தன்றே. ௧௨

561. (இ - ள்) வெளிப்படை. அவர் மற்று இவ்வாறு அணைவாராக, இங்கு வளமை பொருந்திய அத்திருநகரில் நிலைபெற்ற அரசராகிய **அநபாயச்சோழர்** குலத்து வழிமுதலாய் வந்த **புகழ்ச்சோழ** நாயனாரது பகைப்புலத்துப் போர்களை வெல்லும் பட்டவர்த்தனம் என்னும் பண்புடைய வெங்களிறு அலங்கார மிகுந்த மகாநவமியின் முன்னாளாகிய அந்நாளிலே, ௧௧

562 (இ - ள்) வெளிப்படை. மங்கலமாகிய திருவிழா வணியை மேற்கொண்டதாகி, (அத்தலத்தே ஓடி) வருகின்ற (ஆம்பிராவதி) நதியில் நீராடி, மிக்க களிப்புடனே பொழிகின்ற மதநீர் சொரிய வருவதாய், அங்கங்கும் நின்றவர்கள் பயந்தோட, எதிரிலே குத்துக்கோற்காரர்கள் ஓடிச்செல்லத், தூய பெரிய மலைபோலத் தோன்றிப் பயங்கரமாக அணைந்தது அன்றே. ௧௨

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் ஒருமுடிபு கொண்டன.

561 (வி - ரை) மற்று - அங்கு வினைமாற்றுப்பொருளில் வந்தது. **இப்பால்** என்றலும் காண்க.

வளநகர் - கருவூர். **மன்னும் கொற்றவர்** - அநபாயர். ஆசிரியரது காலத்து நிலைபெற்று நின்று போரசு செலுத்தியவராதலின் **மன்னும்** என்றார். **மன்னுதல்** - நிலைபேறுடைத்தாதல்.

கொற்றவர் வளவர் தங்கள் குலப் புகழ்ச்சோழனார் - அநபாயச்சோழர் குலத்தில் முந்தை வழிமுதலாய் அவதரித்த புகழச்சோழர் என்ற அரசர். இவர் நாயன்மார்களில் ஒருவர். சரிதவரலாறும் பண்பும் பொய்யடிமையில்லாத புலவர் சருக்கத்துட் காண்க. "பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க் கடியேன்" என்பது திருத்தொண்டத் தொகை. **மன்னுங்கொற்றவர் வளவர் தங்கள் குலம்** என்றது பொதுவாகச் சோழர் குலத்தைக் குறித்ததென்பர். ஆயின் இப்புராணம் பாடுங்காலத்து வாழ்ந்த அந்நகரத் தரசராகிய அநபாயவரசச் சிறப்பாகச் சுட்டி அவர் வந்த குலம் என்ற பொருள்பெற வைத்தது ஆசிரியர் கருத்துப் போலும். "அநபாயன் றிருக்குலத்து வழிமுதலோர்"— புகழ்ச்சோழர் புராணம் - (8) என்று இதற்குப் பின்னாப் பொருள் விரித்திருத்தல் காண்க. "மன்னிய அநபாயன்"—(552) என இக்கருத்தேபெற முன்னாகக் கூறியதும் காண்க. இப்புராணத்துள்ளே நாயன்மார்களான சோழர்களது தொடர்பு பற்றிய இடங்களில் அநபாயரைச் சுட்டிக் கூறும் மரபுடைய ஆசிரியர் இங்குக் **கருவூர்** என்ற

தலைநகரின் றொடர்புபற்றி அநபாயரை முன்னாக கூறியதனாலும், சோழர் தொடர்பு புகழச்சோழர் புராணத்திறகுச சிறப்பா யுரியதனாலும், அவர் போர் குறித்து அநபாயர் குலம் என்று இங்குக குறிக்காது பின்னாக கூறினாரெனக கருவூரின் றொடர்பில அநபாயரைச் சுட்டியதன் மரபு வேறு. பின்னாச சண்டேசர் புராணத்தில் " மன்னர் பெருமான் அநபாயன் வருநதொன் மரபின் முடிசூட்டுந தன்மை நிலவு பதியைந்தின் ஒன்றாய விளங்குந தகைத்தவலூர் " (8) என்று திருச்சேய்ஞலூரின் றொடர்பால் அநபாயரைச் சுட்டிக கூறியதனாலறிக

பற்றலர் முனைகள் சாய்க்கும் பண்பு பெற்ற இப்பண்பு பின்னர் நிகழ்வது புகழச்சோழர் புராணத்துட் காணக இஃது பின்னர் எதிர்காலத்து நிகழ்வதாதலின் **சாய்க்கும்** என்று எதிர்காலப் பெயரெச்சத்தாற் கூறினார் **பண்பு பெற்ற** என்ற குறிப்பும் அது **பண்பு** - தன்மை. **வெங்களிறு** - " வெம்மை விருப்பம் " என்ப விருப்பமே இச்சரித நிகழ்ச்சிக்குக காரணமாதலின் இவ்வாறு குறித்தார் இக்கருத் தினை " வேறிரு தடக்கைத் தாய அடுகளி றென்ன நின்ற அன்பரை முன்பு கண் டான் " (584) என்ற இடத்துக காணக உரை பாரக்க **வெம்** - கொடிய எனக கொண்டு பகைவர்க்குக கொடுமை பயக்கும் என்றுரைத்தலுமாம்

பட்டவர்த்தனம் - யானைச் சேனையினுட் டலைமைபெற்று, அரசர் ஏறிவரதற்க யானைக்கு வழங்கும் பெயர். பட்டத்துயானை என்பர்

கோலம்பெருகு மாநவமி மகாநவமி என்பது புரட்டாசி மாதத்தில் வளர் பிறை முதனாட் டொடங்கி ஒன்பது நாட்கள் அம்மைபாரை நோக்கிக் காக்கப்படும் சைவ நோன்பு இதனுள் பூசைச்சிறப்பு இராவிலே நடைபெறுவதால் இதனை நவராத திரி என்று வழங்குவர் அடுத்த பத்தாம்நாட் பூசையுடன் இந்நோன்பு முற்றுப் பெறுவதால் அதனையுங் கூட்டித் தசரா என்பதும், இதில் தேவிபூசை சிறப்பாதலின் துர்க்கபூசை என்பதும் வடதிசையாளர் மரபு மா நவமியில் நகரங்களும், திருக் கோயில்களும், மனைகளுங்களும், பலவகையானும் அலங்கரித்துத் தேவி கொலுவிருக்கைச் சிறப்புக் கொண்டாடப் பெறுவது மரபு ஆதலின் **கோலம் பெருகு மாநவமி** என்றார் கோலம் நவமிவரை நாளுக்குநாட் பெருக உளதாதலின் **பெரு கும்** என்று குறித்தார்

முன்னாள் அட்டமிதினத்திலே அட்டமி என்னாது மாநவமி முன்னாள் என்று சுட்டியது விழாவின் சிறப்பெல்லாஞ் சுருங்கக் கூறிக் குறிக்கும் பொருட்டு **அன்றே** - முன்னாளாகிய அந்நாளிலே என்று கூட்டுக. **அன்றே** - அசையென் றொதுக்கு வாருமுளர். களிறு - நவமிமுன்னாள் - ஈராட - மதஞ்சொரிய - போக ஒட் தோன்றி - அணைந்தது - என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களையுந் தொடர்ந்து முடிக்க

நவமி நன்னாள்—என்பதும் பாடம் **11**

562 **(வி - ரை) மங்கல விழவு கொண்டு** - கோல மாநவமி விழாவின் காரண மாக மங்கலத்தை உட்கொண்டு

வரு நதி இந்நகரில் வருகின்ற <u>ஆம்பிராவதி</u> நதி இது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளிலொன்றில் கோயமுத்தூர்ச்சில்லா திரிமூர்த்தி மலைக்கருகில் தோன்றிக் கிழக்கில் ஓடி வருவது காவிரியின் கிளைநதிகளில் ஒன்று திருச்சிராப்பள்ளிச்சில்லா கட்டளை என்ற ஊருக்கருகில் திருமுக்கூடல் என்ற தலத்தில் காவிரியொடு கலக்கின்றது இந்நதியும் மணிமுத்தா நதியும் காவிரியும் கூடுதலால் அவ்விடத்துக்குத் திருமுக் கூடல் என்று பெயராம் இதன் வடகரையில் கருவூர்த்தலமும் திருஆனிலைக்கோயிலும் உள்ளன ஆம்பிரம் என்னும் பெயரையுடைய மாமரங்களினது நீழலில் **வருதலால்** இதற்கு ஆம்பிரமாநதி யென்று பெயர் உமை அம்மையாரின் திருவருளே உருவ மாய **வருதலின்** அம்பாநதி யென்பர் இந்நதியின் இருமருங்கிலும் பல முனிவர்கள்

மாவிருக்கங்களாக இருந்து தவஞ் செய்தார்கள் என்பது தலபுராணம். இன்னும் இந் நதியின் வரலாறும் பண்பும் பெருமையும் கருவூர்த்தலபுராணம் ஆம்பிராவதி நதிச் சருக்கத்துட் காண்க. இங்ஙனம் உள்ள வரலாற்றினைச் சுட்டி இங்கு ஆசிரியர் **வரு நதி** என்று குறித்தார்.

நதித்துறை நீராடி - துறை - நதியின் துறைகள் பலவற்றுள்ளும் யானை யிறங்கி நீராடற்குரிய துறை.

பொழி மதஞ் சொரிய - பெருங்களிப்புக் காரணமாக மிகுதியாய மத நீர் சொரியும் மத மிக்க யானை கட்டுக்கடங்காது ஓடித் தன்திட்டப்படியே செயல் செய்யும் என்பர்.

நின்றார் எங்கணும் இரியல்போக - அது வரும்வழியில் எங்கெங்கும் அருகில் நின்றவர்கள் கண்டு ஓட. **இரியல்போக -** ஒரு சொன்னீர்மையாய விரைந்து போதலைக் குறித்தது. 'கறையடியானை யிரியல போக்கும்' – **புறநானூறு - கரு௫ - 12.**

எதிர் - முன்னே **பரிக்காரர் -** குத்துக்கோற்பாகர் யானையை வசமாக்கும் ஈட்டி முதலிய குத்துக் கோல்களைத் தாங்கி அதற்கு முன்னும் இருபக்கங்களினும் ஓடிச் சென்று மக்களை விலக்கியும், யானையை அடக்கியும், அதன் செலவை ஒழுங்குபடுத்தியும் செல்வோர். யானையின் மேலிருந்து அங்குசத்தால் அதனைச் செலுத்தும் பாகர்களைப் போலவே இவர்கள் கீழே நிலத்தில் நடந்து செலுத்தும் பாகர்கள். யானைச் செலவுக்கு இவர்களும் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் என்பது பின் இச்சரிதத்தாற் றெரிக.

> " பொற்பார் கரைப்பிளந்து கூறிரண்டாப் போகட்டு
> மெற்பார் கரைப்போக மேல்விலகி—நிற்பால
> மும்மதத்து வெண்கோட்டுக் கார்நிறத்துப் பைந்தறுகண்
> வெம்மதத்த வேகத்தால் மிக்கோடி—விம்மி
> யடாத்திரைத்துப் பாயு மடுகளிற்றை "

என்று, பதினோராந்திருமுறை - **போற்றித் திருக்கலிவெண்பா**வும்,

> " பண்பார் கரைப்பரிந்து குத்திப் பறித்த
> நிண்பாகை ளீர்விசும்பின் வீசி—யண்பரிய
> வோட்டைக் கருங்களிற்றை யொண்பரிக் காரர்கட்டா
> மாட்டணையக் கொண்டு வருதலுமே"

என்று, ௲ திருமுறை - **ஆளுடைய பிள்ளையார் திருஉலாமாலையும்**, பிறவும் காண்க.

துங்கமால் வரைபோல் - துங்கம் - பெருமையும் தூய்மையும் குறிக்கும். **மால் வரை -** பெருமலை "மைவரை யனைய" (575), கைமலை-நடைமலை - கைவரை என்பனவும் வழக்கு. மலைபோலப் பெருத்த உருவுடன் யானைவந்தது என்க. மெய்யுவமம். "வாசகட் மழைமுற்பட மதவெற்பெதிர் வருமால்" (திருநா - புரா - 111), "காற்றுருமோ குன்றே கடலோ வடலுருமோ" (ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலா மாலை) - முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க.

துண்ணென - யாவரும் திடுக்கிட்டு அஞ்சும்படி "இவ்வுலகத்தவர் யாவரும் துண்ணெனும் படிதோன்ற" (455) என்ற விடத்துக் காண்க.

மதயானையின் விலக்கற்கரிய பெரும் போக்கினை இவ்வளவும் விரித்தது, பின்னர் எறிபத்த நாயனார் இத்தனையும் ஒரு சிறிதும் பொருட்படுத்தாது அதன் மேலடர்ந்து துணித்து வீழ்த்த பெரு வீரமும் அரிய அடிமைத்திறமும் புலப்படுத்தும் பொருட்டு. 12

563\. வென்றிமால் யானை தன்னை மேல்கொண்ட பாக ரோடுஞ்
சென்றொரு தெருவின் முட்டிச் சிவகாமி யார்முன் செல்ல

வனறனித தணடிற றூஙகு மலாகொளபூக கூடைதனனைப
பினறொடாந தோடிச செனறு பிடிததுமுன பறிததுச சிநத, ௧௫

564. மேலகொணட பாகா கணடு விசைகொணட களிறு சணடக
காலகொணடு போவாா போலக கடிதுகொண டகலப போக
நூலகொணட மாாபிற றொணடா நோககினா பதைததுப பொஙகி
மாலகொணட களிறறின பினபு தணடுகொண டடிகக வநதாா. ௧௬

563. (இ - ள்) வெளிபபடை வெறறிதருகினற யானையானது தனமேலே ஏறி யிருநத பாகாகளோடும போய ஒரு தெருவிலே முடடி, அஙகுச சிவகாமியாாணடாா முனனே செனறு கொணடிருகக, அவரைப பினனே தொடாநது ஓடிப போய அவா தாஙகிசசெனற வலிய ஒபபறற தணடிலே தூஙகிய பூஙகூடையை முனபறிததுச சிநத, ௧௫

564. (இ - ள்) வெளிபபடை அதனை மேலகொணட பாகாகள அது கணடு, வேகங கொணட அநதயானையை ஊழிககாறறினைக கொணடு போவாாகள போல விரைநது அகலககொணடு போயவிடடாாகளாக, முநநூலணிநத மாாபினையுடைய தொணடாாகிய சிவகாமியாாணடாா அதனை நோககிப பதைதது மிகக கோபததாற பொஙகி, மதததால மயககங கொணட அவவியானையின பினபு அதனைத தணடு கொணடு அடிகக வநதாா ௧௬

இவவிரணடு பாடடுககளும ஒரு முடிபு கொணடன

563. (வி - ரை) **வென்றி** - வெறறிதருவதாகிய வெறறிககுககாரணமாகிய அரசாது படடததுயானையானதாலும, அரசா வெறறிமுடி சூடியவராதலாலும, இதுவரை அவருககு இவவுலக நிலையின வெறறிககுத துணை செயததுபோல இசசரித நிகழசசியில திருவருள கூடும வெறறிபெறத துணைசெயதலானும, இனனும சிறிது போதினில துணடமாககிக கொலலபபட நிறகும அதனை **வென்றி** எனனும அடைமொழி தநது சிறபபிததாா "பறறலா முனைகள சாயககும" (561) எனறு முனனருங கூறினாா.

மால் - மயககம மதததினாலாகியது **பொழிமதஞ்சோரிய** என மேறபாடடிற கூறியதுகாணக யானையின செயலுககும, அது இனி அடைய நிறகும திருவருள வெளிபபாடடுககும அதன மதமே காரணமாதலின அதனை ஈணடு விதநது கூறினாா. **மால்** - பெரிய எனறலுமாம

ஒரு தெருவின் - அரசயானை முதலியவை செலுததபபடறகுரியதாக விதிககப படாத வேறொரு தெருவிலே அது சிவகாமியாா விலகிசசெனறதொரு தெருவா யிருநதது. **முட்டி** - அததெருவிலே யானை பாகாாற செலுததபபடாமல தானே போநதது எனறு குறிகக **முட்டி** எனறாா.

முன் செல்ல - அரசயானை முதலியவை பவனிபோதுந தெருவாயிருபபின அஙகு நிகழும நவமிவிழாச சிறபபுககள முதலியவறறால தாம விரைநது செனறு இறைவனுககு மாலைசாததும காலை வநதுதவுதறகு இடையூறும தாமதமும நேருமாதலின விலகிசசெலலும வேறு ஒரு தெருவிலே முனனாறபோநதனா சிவகாமியாா எனபது.

வன் தனித் தண்டு - **வலிமை** - இறைவனுககுரிய பூககள நிறைநத பூககூடையைத தாஙகபபெறுதல **தனிமை** - இததணடினுககுக கிடைததது போனற பேறு வேறு எதனுககுங கிடையாமை.

தூங்கும் - தொஙகும இடைககுககீழுளள உடறபகுதிகள அசுதத பாகஙகளாம. ஆதலின இறைவனுககுச சாததும பூககளைக கொணட கூடையை இடுப்புககுககீழப் பிடிககலாகாது எனபது விதி; ஒரு தணடிலே தூககித தலைககுமேற பிடிககபபடும. ஆதலின **தண்டிற் தூங்கும்** எனறாா. விரைநது செலகையிற கூடையின அசை

வினால் உள்ளிருக்கும் பூக்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்கி நலிவுறும்படி கொண்டுபோகப் பெறும் குறிப்பும் பெறத் தூங்கும் என்றார்.

பின் தொடர்ந்து ஓடிச் சென்று - காலை வந்துதவவேண்டித் திருப்பள்ளியில் வைத்த அன்பினாலே கடிதினில் முன்னே விரைந்து சென்றார் சிவகாமியாராதலின் யானை அவரைப் பின்றொடர்ந்து ஓடிச்சென்று அவரது பூக்கூடையினைப்பிடிக்க என்பது. கடுநடையுடைய யானையும் ஓடிச்சென்று தொடருமாறு அத்தனை விரைய முன் சென்றனர் அன்பர் என்றது காண்க.

பிடித்து முன் பறித்து பிடித்த பின்னரே பறித்தல் நிகழ்ந்ததாயினும் வேகத்தால் பறித்தலே முன்னர்த் தோற்றப்பட நிகழ்ந்த தென்னும்படி.

சிந்த - கூடையைப்பறித்து அதனுள் இருந்த திருப்பள்ளித்தாமங்களைத் தெருவிலே சிதற. "பூவை யெனக்கையிற் பறித்து மண்மேற் சிந்தி" (571), "பூங்கூடையினில் மருவிய பள்ளித்தாம நிறைந்திட அருள" (600) என்றவற்றாலறிக.

பிடித்துடன்—என்பதும் பாடம் 13

564. (வி - ரை) மேல்கொண்ட - ஊர்ந்த.

கண்டு - யானை பூக்கூடையைப் பிடித்துப்பறித்துச் சிந்தியதனைக்கண்டு.

களிறு - களிற்றை யானையை - இரண்டாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கது. களிற்றைக்கொண்டு அகலப்போக என்று கூட்டுக. களிறு காற்றுப்போலப் பாகரைக்கொண்டகல என்று எழுவாயவேற்றுமைப்பொருள்படக்கொண்டு உரைப்பாருமுளர். அஃது பொருந்தாமையறிக.

சண்டக்கால் - சண்டமாருதம் என்னும் ஊழிக்காற்றை. யானை தன்னியல்பானே காற்றுப்போன்ற வேகத்தாற்போவது. "காலகிளர்ந் தன்ன வேழ மேல் கொண்டு" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை. பாகர் அதனை மேலும் வேகமாகச் செலுத்தினர் ஆதலின் மிகு வேகமுடைய **சண்டக்கால்** என்றுவமித்தது. ஈண்டு **கோண்டகல** என்று அதற்குக் காரணமும் காட்டினார். தொழிலுவமம். தான் பிறர் வசப்பட்டமையாது தன்னகப்பட்ட எல்லாப் பொருள்களையும் அலைத்தல் ஊழிக்காற்றின் தன்மை. சில ஆண்டுகளின்முன் தென்னாற்காடு, கூடலூர், தஞ்சை சில்லாக்களில் அடித்த சிறு பெருங்காற்றினால் உலகம் அலைப்புண்டு பெருங்கேடுற்றதனை எண்ணினால் சண்டக்காலின் நிலை ஒருவாறு ஊகிக்கக்கிடக்கும். அத்தகையதனையும் அடக்கிக் கொண்டுபோவார் போல என்க. இங்கு யானை மதம் மிக்குக் கட்டுமீறித் தானே வேறொரு தெருவின் முட்டியதாதலின் மேலும் இவ்வுவமானத்தின் பொருத்தம் கண்டுகொள்க.

கடிது கோண்டகல - யானை, மேலும் தீமை செய்யாதபடி கொண்டுபோக என்பது. நிகழ்ந்த சிவ அபசாரத்தைப் பொருட்படுத்தாது அலட்சியஞ்செய்தகன்றார் என்பதன்று. புகழ்ச்சோழராகிய பேரன்பரது ஏவலாட்களானமையால் சிவாபராதத்தினைக் கண்டும் புறக்கணித்தார்கள் என்று கூறுதல் பொருந்தாது. மெய்ப் பொருள் நாயனாரது "கடையுடைக் காவலாளர் கைதொழு தேற நின்றே, யுடைய வர் தாமே வந்தார் உள்ளெழுந் தருளு மென்ற"தும், "தனித்தடை நின்ற தத்தன் "இடை தெரிந்தருள வேண்டும்," "துயில்கொளு மிறைவன்" என்றதும் காண்க. இங்கு இந்நிகழ்ச்சி யாவும் "திங்கட் கொழுந்தணி வேணிக் கூத்த ரருளினாற் கூடி"யன என்ப பின்னர் அறிகின்றதற் கேற்பப் பாகர் செயலின் உட்கோளையும் குறித்தல் வேண்டும் என்பது. **பாகர் கண்டு** என்றதன் குறிப்புமது.

நூல் கோண்ட மார்பிற் றொண்டர் - மறையவராகிய அடியார். முன்னர்ப் "புண்ணிய முனிவனார்" (558) என்றதனை விளக்கியபடி. **நோக்கினர் பதைத்து** - நோக்கிப் பதைத்து. முற்றெச்சம். பின்றொடரத் தோடிவந்து - பின்னிருந்தபடியே தண்டின்

தலைப்பில் தூங்கிய பூங்கூடையைப் பறித்துச் சிந்தியதாதலின் அதனைப் பின்றிரும்பிப் பார்த்தறிந்தனராகிப் பதைத்தனர் என்று குறிக்க **நோக்கினர் பதைத்து** என்றார். **நோக்கினர்** என்பதனை வினைமுற்றாகவே கொண்டு, பார்த்தனர் ; பின்னர்ப் பதைத்து - அடிக்கவந்தார் என்றுரைத்தலுமாம். நோக்குதல் ஊன்றிக் கருதிப் பார்த்தல். இறைவனுக்குத் தாம் செய்யும் நியதியான திருப்பணிக்கு முட்டு நேர்ந்ததே பதைப்புக்குக் காரணமாம்.

அடிக்க வந்தார் - பூக் கூடையைப் பறித்துச் சிந்தியபின் வேகமாய்ச் செலுத்தப்பட்டு முன்னே போயினமையின் அதனை நோக்கிவந்தார். யானை செய்த சிவாபராதமான குற்றத்திற்காக அதனை ஒறுத்து முறைசெய்வார்போல அடிக்க முற்பட்டனர். தாம் அதனை அணுகவும் இயலாது - அணுகினும் அடித்தல் இயலாது-அடிப்பினும், மதம் நிறைந்த அது தம்மை எதிர்த்துத் தாக்கியதாயின் தம்மைக் காத்துக் கொள்ளுதலும் இயலாது - அடித்தல் தானும் அதற்குத் தக்க தண்டனையுமாகாது - என்ற இவை ஒன்றும் தோன்றாமல் அடிக்க வந்ததற்கு இவரது பதைத்தலும், பொங்குதலும், திருப்பணியில் வைத்த அன்பும் காரணமாம். சினம் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து எழுந்து ஓங்கிற்று.

அடிக்கவந்தார் - அவ்வாறு வருதலே யன்றி அடித்தல் நிகழவில்லை என்பது குறிப்பு.

தண்டு கொண்டு - தண்டினாலே. **தண்டு** - பூக்கூடை தூக்கியதாய் இவர் மலர்க் கையிற் கொண்டு சென்ற தண்டு. "மலர்க் கையிற் றண்டுங் கொண்டு" (560), "வன்றனித் தண்டில்" (563) என்றவை காண்க.

யானை - ஒரு தெருவின் முட்டி - சென்று - கூடை தன்னைப் பிடித்துப் - பறித்துச் சிந்த, - பாகர் கண்டு. (அக்) களிறு கடிது கொண்டு - போக, - தொண்டர் - நோக்கினர் - பொங்கி - (அதனை) அடிக்கவந்தார் - என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக் கொள்க. 14

565. அப்பொழு தணைய வொட்டா தடற்களி றகன்று போக,
மெய்ப்பெருந் தொண்டர் மூப்பால் விரைந்துபின் செல்ல மாட்டார்,
தப்பினர் விழுந்து, கையாற் றரையடித், தெழுந்து, நின்று,
செப்பருந் துயர நீடிச், செயிர்த்து,முன் "சிவதா" வென்பார். கரு

வேறு

566. "களியா னையினீ ருரியாய்! சிவதா!
எளியார் வலியா மிறைவா! சிவதா!
அளியா ரடியா ரறிவே! சிவதா!
தெளிவா ரமுதே! சிவதா! சிவதா!, கசு

567. "ஆறும் மதியும் மணியுஞ் சடைமே
லேறும் மலைரைக் கரிசிந் துவதே?
வேறுண் ணினைவார் புரம்வெந் தவியச்
சீறுஞ் சிலையாய்! சிவதா! சிவதா! கஎ

568. "தஞ்சே சரணம் புகுதுந் தமியோர்
நெஞ்சேய் துயரங் கெடநேர் தொடரும்
மஞ்சே யெனவீழ் மறலிக் கிறைநீள்
செஞ்சே வடியாய்! சிவதா! சிவதா!, கஅ

569. "நெடியோ னறியா நெறியா ரறியும்
படியா லடிமைப் பணிசெய் தொழுகு
மடியார் களில்யா னாரா லணைவாய்
முடியா முதலா!" யெனவே மொழிய, ௧௯

வேறு

570. என்றவ ருரைத்த மாற்ற மெறிபத்த ரெதிரே வாரா
நின்றவர் கேளா மூளு நெருப்புயிர்த் தழன்று பொங்கி
"மன்றவ ரடியார்க் கென்றும் வழிப்பகை களிறே யன்றோ,
கொன்றது வீழ்ப்ப" னென்று கொலைமழு வெடுத்து வந்தார். ௨௦

565. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. அப்பொழுது வலிய அவ்வியானை அவர் தன்னை அணுகவொட்டாதபடி நீங்கிப்போயினதாக, உண்மைத் தன்மையுடைய பெருந்தொண்டர் மூப்பினாலே விரைவாய்த் தொடர்ந்து அதன்பின்னே செல்லமாட்டாதவராகி, அதனை விட்டார், கீழே விழுந்து, கையினாலே தரையில் அடித்து, மோதிப், பின் எழுந்து நின்று, சொல்லற்கரிய துன்பத்தால் நீடிக் கோபித்து முன்னே "**சிவதா**" என்பாராகி, ௧௫

566. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. "மதங்கொண்ட யானையை உரித்து அத்தோலினைப் போர்த்தவரே! சிவதா!, எளியாரைக் காக்கின்ற வலிமையுடையவரே! சிவதா!, அன்பு நிறைந்த அடியார்களின் அறிவானவரே! சிவதா!, தெளிவார்க்கு அமுதமே! சிவதா! சிவதா!, ௧௬

567 **(இ - ள்)** வெளிப்படை. "கங்கையையும் பிறைச் சந்திரனையும் அணியும் சடைமுடிமேல் ஏற்றியணியப்படுகின்ற மலரை யானை சிந்துவதோ?, மாறுபட்டு மனத்தினுள் நினையும் அசுரரது புரங்கள் வெந்து மாயும்படி கோபித்த வில்லை யேந்தியவரே! சிவதா! சிவதா!, ௧௭

568. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. "தஞ்சமாய் அடைக்கலம் புகுந்தும் தமியோராகிய மார்க்கண்டேயருடைய நெஞ்சிற்பொருந்திய துயரம் கெடும்படி திருவுள்ளங் கொண்டு, அவரைத் தொடர்ந்து வந்த காலனுக்குச் சிறிதே நீண்ட செம்மையுடைத்தாகிய சேவடியினை யுடையவரே! சிவதா! சிவதா! ௧௮

569 **(இ - ள்)** வெளிப்படை. "திருமாலும் அறியமாட்டாத சிவநெறியிலே நின்றவர்களாகித், தாம் அறிந்த வகையாலே அடிமைத் தன்மையில் நின்று பணிசெய்து ஒழுகுகின்ற அடியார் கூட்டத்திலே நான் யாராக மதித்து அணைவீர்? முடிவில்லாத முதல்வரே!" எனச் சிவகாமியாண்டார் மொழியவே, ௧௯

570. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. இவ்வாறு அவர்மொழிந்த சொற்களை எதிரே வாரா நின்ற எறிபத்த நாயனார் கேட்டு, மூளும் நெருப்புப் போன்று பெருமூச்சு விட்டுக், கோபத்தாற் பொங்கி, "அம்பலவருடைய அடியார்களுக்கு என்றும் யானை வழிப்பகையன்றோ? அவ்வியானையைக் கொன்று வீழ்ப்பேன்" என்று தமது கொலை வல்ல மழுவாயுதத்தை ஏந்திக் கொண்டு வந்தார். ௨௦

இந்த ஆறுபாட்டுக்களும் ஒரு முடிபுகொண்டன.

565. **(வி - ரை) அப்பொழுது** - அடிக்க வரும்பொழுது. **அணையவொட்டாது** - அவர் அணுகாதபடி. அடிக்கும் அந்தப்பொழுது - சந்தி - கைகூடாதபடி என்றலுமாம். **தப்பினர்** - யானையை அடிக்க வந்தகுறியின் வழுவினார் அடித்திருப்பாராயின், அதனால் நீங்குறுவார், ஆதலின் அதனினின்றும் தப்பினார் என்றலுமாம்.

விழுந்து - துயரத்தால் தாமே நிலத்தில் வீழ்ந்து வேகத்திற் குறிவைத்து வந்த அது தப்பியதாதலின் அவ்வேகந் தப்பியதாற் கீழேவிழுந்து என்றுரைத்தலுமாம். தப்பினார் என்றதனை முற்றெச்சமாக்கித் தப்பிவிழுந்து - காலதவறி வீழ்ந்து என்றுரைப்பாருமுளர்.

கையால் தரையடித்தல் - மிக்க துயரத்தால் நிகழ்வதோர் மெய்ப்பாடு.

எழுந்து நின்று - துயரமிகுதிப் பாட்டினாலே விழுந்து தரையடித்தலாகிய முதற் செயல் நிகழ்ந்தபின்னர் நிகழும் மெய்ப்பாடு. எழுந்து நிற்றலும் முறை கூறி ஓலிடுதலும் இவையே பின் நிகழ்வன.

செப்பருந்துயரம் நீடி - சொல்ல முடியாத துயரத்தான் மிக்கவராய். தாம் நித்தமும் நியதியாகச் செய்து வந்த இறைவன் திருப்பணி இன்று இவ்வாறு முட்டுப்பட்டமையாற் பெருந்துயரமடைந்து.

செயிர்த்து திருப்பணி முட்டுமாறு செய்தலின் அதுசெய்த பொருளின் மாட்டுச் சினம் மிக்கது. பெருந்துயரத்தின் பின்னிகழும் உள்ளநிலை. இவ்வாறே மூர்த்திநாயனார் புராண வரலாற்று நிகழ்ச்சியும் காண்க.

சிவதா என்பார் - இறைவனை நினைந்து ஓலமிடும் ஒரு ஓலச்சொல். இதுபோல, அபிதா - அபிதா என்பனவும், அப்பிராமணணியம் என்பதும் ஆபத்துக் காலங்களில் முறையிடும் ஓலச் சொற்கள். இவ்வாறன்றி இதற்கு எப்போதும் இவர் "சிவதா சிவதா" என்று சொல்வது வழக்கமென்றுரைப்பாருமுளர். **என்பார்**-என்பாராகி.

என்பாராகிச் - சிவதா! சிவதா! முதலாய! என்வே மொழிய (569) என்று தொடர்ந்து முடிக்க.

துயரமெய்த்திச்—என்பதும் பாடம் 15

566 (வி - ரை) **களி** - மதம் பொருந்திய **ஈர் உரியாய்** - உரித்த தோலைப் போர்வையாக உடையவனே **ஈர் உரி** - உரித்த தோல். யானையை உரித்தவராதலின் மதயானையால் நேர்ந்த இவ்விடுக்கணைத் தீர்க்க உரிமையுடையவர். **உரியாய்** - உரியவனே என்ற குறிப்புமாம் **ஈர்** - ஈர்ந்த **உரியாய்** - உரிமையுடையாய் என்பது குறிப்பு.

கயாசுரனைப் பூர்வகாலத்தில் தோலை உரித்துத் தேவர்களின் இடர்போக்கியவர் சிவபெருமான் என்பது கந்தபுராண வரலாறு.

எளியார் வலியாம் இறைவா - ஏழைபங்காளன் ஆதலின் வலிமையற்ற எளிய எனக்கும் வலிமையளித்து இடரை நீக்குவிக்கும் இறைமைத் தன்மையுடையவரே என்பது குறிப்பு "எளியரை வலியர் வாட்டின் வலியரை யிருநீ வைப்பி, னளியறத் தெய்வம் வாட்டும் எனுமுரை" என்ற **காஞ்சிப் புராணம் - வயிரவக் கடவுள் துதி** காண்க. மாவலியுடைய மாவலியைச் செற்றவன் வாமனன். அவனை வயிரவராக வந்து செகுத்து அவனது தோலை உரித்துச் சட்டையாகப் போர்த்ததும், தண்டத்தைக் கைக்கொண்டும் சட்டையப்பராயினர் என்பது சரிதம் "வாமனனார் மாகாயத் துதிரங் கொண்டார்" என்ற திருத்தாண்டகமுங் காண்க. அவ்வாறு மாபலங்கொண்டானையும் செகுத்து உலகங்காத்ததுபோல, இங்குத் தன் பலத்தாலும் மதத்தாலும் அரசனைச் சார்ந்த இறுமாப்பாலும் என்னை வலிந்த யானையைத் தண்டித்து எனக்குக் காக்கும் வலிமை உடையாய் என்பது குறிப்பு.

அளியார் அடியார் அறிவே - உன்பால் அன்பு நிறைந்த அடியார்களின் அறிவு உனது நிறைவைப் பெற்றுள்ளது. அதனால் அந்த அறிவு நீயே யாகின்றாய். அறிந்தாயாதலின் அதனை அகற்றுமாறு நான் வேண்டுதல் மிகை என்பனவாதி குறிப்புக்கள் காண்க. **அளி** - வையகமுந் துயர்தீர்க்க என்னும் பாந்த கருணை "அளிபவருள்ளத் தானந்தக் கனியே" என்பது திருவிசைப்பா.

தெளிவார் அமுதே - உன் இறைமைக் குணங்களைத் தெளிவார்க்கு அமுதமானவனே. "தேறுவார்க் கமுதமான செல்வனார்"—**கண் - புரா - 167. அமுதம் -**

துன்பம் போக்குவது. **தெளிவு ஆர் அமுது** என்று கொண்டு எனது அறிவுமயங்கிய இங்கு அதனைத் தெளிவித்து மருந்துபோல உதவுபவனே என்றலுமாம். 16

567. (வி - ரை) **ஆறும் மதியும் அணியும் சடை** - கங்கையின் செருக்கடக்கிப் பிறையை வாழ்வித்த சீலமுடைய சடை எனக். **ஆறு** - கங்கை. கங்கையைச் சடையில் அணிந்தது அடியடைந்து பணிந்த பகீரதனைக் காத்தும் உலகமழியாமற் காத்தும் அருளிய சரிதம் குறித்தது. மதியணிந்தது தன் அடைந்தார்க்கு இன்பங்கள் தந்து காக்கும் செயல் குறித்தது. அத்தன்மையுடைய சடைமேல் ஏறும் மலரைச் சிந்துவதே என்றமையால் அந்தத் திருப்பணிவிடையே கதியாக அடைந்த என்னைக் காத்தல் கடன் என்பது. **சடைமேல் ஏறும்** அத்தகைய சிறப்புடைய சடையினைப் போற்றி யலங்கரிக்கும் என்றதாம்.

கரி சிந்துவதே - ஏகாரம் வினா. சிந்துவது தகுமா? முடிமேல் ஏறுவதனைப்படி மேற் சிந்துவதா? ஆற்றினை அணிந்து உலகங் காத்த சிறப்புப் பலவகையானும் விதந்தோதப்படுதலான் இங்குப் புண்ணிய முனிவனார் அதனைச் சுட்டினார். 'கயல்பாயக் கடுங்கலுழிக் கங்கை நங்கை யாயிரமா முகத்தினொடு வானிற் றோன்றும், புயல் பாயச் சடைவிரித்த பொற்புத் தோன்றும்", "பகீரதற்காய் வானோர் வேண்டப் பரந்திழியும் புனற்கங்கை பனிபோலாகச் செறுத்தானை" முதலிய திருத்தாண்டகங்கள் காண்க. அவ்வாறு ஆற்றினை அணியாதிருந்தாராயின் "சலமுகத்தா லவன்சடையிற் பாயாதிலளேற் றரணியெல்லாம், பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாம்" என்று திருவாசகம் அருளிற்று. உலகத்திற்கு இவ்வாறுவரும் பெருங்கேட்டைத் தவிர்த்த உமக்கு இச்சிறு கேட்டைத் தவிர்த்தல் இலகுவிற் செய்யும் கடமையாம் என்பது.

வேறு உள் நினைவார் புரம் வெந்து அவியச் சீறும் சிலையாய் - மாறுபட்ட நினைப்புள்ள முப்புரத்தாரை அப்போதே சீறி எரித்த வில்லையுடையவனே! இங்கு நினைப்பு மட்டுமன்றி மாறுபட்ட செயலும் நிகழ்ந்து விட்டது. உள்வேறு நினைவார் எனக். அந்த முப்புரத்திலே வேறு நினையாதார் மூவர் இருக்க, அவர்களை வாழ்வித்து, ஏனைப்புரத்தார் மட்டுமே எரியச் சீறினார் ஆதலின் உள் வேறு நினைவார்புரம் என்றார். பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம். "மூவருயிர்வாழ முப்புரமும் நீறாக்க வல்ல பொருதா ரிமையோரில்" என்ற புலவர்பாட்டும் காண்க. **சீறும் சிலை** - சீறியது இறைவனது நினைப்பு; செயல் சிரிப்பு; சிலையோ ஏந்திய அளவில் நின்றது ஆதலின் சீறும் சிலை என்பது உபசாரமாத்திரையாய் நின்றதெனக்.

வேறுந் நினைவார்—என்றதும் பாடம். 17

568. (வி - ரை) **தஞ்சே** - தஞ்சமாக - அடைக்கலமாக. **தஞ்சம்** - பற்றுக்கோடுமாம். "தஞ்சே கண்டேன்" - **திருவாய்மூர் - திருக்குறுந்தொகை.** அம் ஈறு குறைந்தது. **சரணம் புகுதும்** - அடைக்கலம் புகுந்த. "முத்தி தருந்தா ளிணைக்கே சரணம் புகுந்தேன்" என்ற தேவாரத் திருவிருத்தங் காண்க. **தமியோர்** ஒப்பற்றவராகிய மார்க்கண்டேயர்.

நெஞ்சு ஏய் துயரம் - மனத்திற் பொருந்திய துன்பம். துயரமாவது சிவபூசைக்கு முட்டு நேர்ந்ததென்பது. **நேர் தொடரும்** - இழைத்தநாள் எல்லை கடக்கும் காலமறிந்து அதனால் அந்நேரமைப்பற்றி உயிர் கொண்டுசெல்வதற்குத் தொடர்ந்தான் எனக். **நேர்** - தனது தூதுவரானன்றித் தானே நேரில் என்றலுமாம்.

மஞ்சே என வீழ் மறலி - கருமேகம்போல் மேல்வந்து வீழ்ந்த இயமன். கருமைகாலனுக்கும் அவனது ஊர்தியாகிய எருமைக்கும் ஒத்தசிறப்பண்பு. அவன் உயிர்களைக் கொண்டு செல்லத் தனது ஊர்தியினிவர்ந்து வருவான் என்பது "வழித்திரு மைந்த னுவி கொள்வரு மறலி யூர்திக், கழுத்தணி மணியி னொப்போ?" (113) என்றதனலறிக. "கரும்பெரும் பாண்டி வீட்ட மாலிய முகிலின் கூட்டம்" (74), "மாகடலி னுட்படியு

முருமேகமென - கருமேதி" (திருநா - புரா - 8), எனக் கரிய எருமைகளை மேகம் போன்றன என உவமித்தது காண்க. இங்கு உயிர்கொண்டு போகவந்து துயரம் விளைக்கும் மறலியை மஞ்சு என்றதென்னையோவெனின், மறலியின் செயலால் பின்னர் அம்முனிவர் அழியா ஆயுள் - சிவப்பேறு - முதலிய அமுதம் பெறுதல் குறிக்க எனக் கண்புவமம். மறலிக்கு - காலனுக்குருப்பு பகைப்பொருளில் வந்தது.

இறை நீள் - சிறிது நீட்டிய - அழித்தற்கடவுளாகிய இறைவனது திருவடி இவ்வாறு சிறிதளவில் நீளாது பெரிதும் நீண்டிருக்குமாயின் இயமன் அழிந்தே பட்டிருப்பான் என்பது. "பண்டு தொண்டர்மேல் வந்த கூற்றைக் காய்ந்தசேவடியார்" என்ற குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம் (1) காண்க. "கூற்றம் பதைப்ப உதைத்துங்ஙனே உருட்டிய சேவடி யானகட ஆருறை யுத்தமனே" (1), "உதைத்தெழு சேவடியான" (2), "காலனைப் பண்டொருகால் உரப்பிய சேவடியான" (3), "காலனைத் தானலற, உருட்டிய சேவடியான" (4), "உழக்கிய சேவடியான" (5), "உடற்றிய சேவடியான" (7) என்பனவாதி தேவாரங்களால் திருக்கடவூர் வீரட்டத் திருவிருத்தத்தினுள் இவ்வருட்செயலைப் போற்றினார் அப்பர் சுவாமிகள். அருளினாலே "இறையே நீண்டது" என்ற கருத்தினை இராவணனை ஊன்றி அருளிய செயலிலே வைத்து "அங்கொரு தன் திருவிரலா லிறையே யூன்றி யடர்த்தவற்கே யருள்புரிந்த அடிகள்" (திருத்தாண்டகம் - திருவலம்புரம் 10), என்ற விடத்தும், "அனகனுயர் நின்ற வீச னூன்றலு மலறி வீழ்ந்தான்,மனகனூ யூன்றி னானேன் மறித்துநோக்கில்லை யன்றே" (1) என்ற ஸ்ரீகயிலாயத்திருநேரிசை முழுவதினும், பிற இடங்களிலும் போற்றுதல் காண்க.

செஞ் சேவடி - செம்மையைத் தருவதாகிய சிவந்த திருவடி. செம்மை-வீடாகிய நித்திய இன்பத் திருநின்ற செம்மை மறலிக்கு இறை மாத்திரம் நீண்ட அச்செயலினாலே அத்திருவடி முனிவருக்குச் செம்மை தந்ததனால் செஞ்சேவடி என்றார். செம் - சிவப்பு நிறமென்று கொண்டு, மிகுதிப் பொருள் குறித்துவந்த அடுக்கென வைத்து மிகச் சிவந்த என்று பொருள் கூறுவாரு முண்டு. செங்கோல் என்றதிற்போல செம் - கோடாத என்று பொருள் கொள்வர் திரு இராமநாதச் செட்டியார். 18

*569. (வி - ரை) நெடியோன் - திருமால் சிறப்புமமை தொக்கது. நீண்டவன் - ஈரடியால் மூவுலகளக்க நீண்ட திரிவிக்கிரம வடிவு கொண்டவன் என்பது பொருள். "மாலுங் குறளாய் வளர்ந்து", "உலகெலா மளவிட்ட குறுமாணுருவன்" (ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம் பண் - குறிஞ்சி - திருக்கண்ணார் கோயில் - 5), "திருநெடுமால்" (திருவாசகம்) முதலியன காண்க. அவனும் அறியா நெறியாவது சிவநெறி. இந்நெறியினையும், இவ்வறியாமையினையும் இவை இத்தன்மையன என்று இலிங்க புராணத் திருக்குறுந்தொகையிலே விளக்கியருளினார் அப்பர்சுவாமிகள். நெறி - திருவடி என்பாருமுண்டு.

நெறியார் - நெறியாராகி. அந்நெறி நிற்பாராகி அறியும் படியால் அடிமைப்பணி செய்தொழுகும் என்றது அடியார்கள் தாம் தாம் அறிந்த வகையாலும் அறிந்தவாறாலும், என்றும் இறைவனுக்குத் தாம் அடிமை என்பதுணர்ந்து, பணியே செய்து ஒழுகுகின்ற என்றதாம். "யானறி வகையால் வாழ்த்தி" (403), "கோழைமிடறாக்கவி கோளுமில வாகவிசை கூடும்வகையால், ஏழையடி யாரவர்கள் யாவைசொன சொன".

*குறிப்பு - இப்பாட்டுச் சில ஏட்டுப் பிரதிகளில் இல்லை - 565-ம் பாட்டு "சிவதாஎன்பார்" என முடிந்துள்ளதும், அதனையே தொடர்ந்து 570-ம் பாட்டு "என்றவருரைத்த" என்னத் தொடங்குவதும் கருதத் தக்கது. இப்பாட்டின் "என்வே மொழிய" என முடிந்த தொடருடன் வரும் பாட்டின் தொடக்கம் இலகுவிற் றொடர்ந்து செல்லாமையும் ஆராயத்தக்கது.

மகிழு மீசன " (ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம் - பண் - சாதாரி - திருவைகா - 1) முதலிய திருவாக்குக்களின் கருத்தினையே இங்கு அறியும்படியால் என்ற விட்டதாக கொள்ளப்பட்டது

நெறியார் - நெறிக்கு உடையவராகிய சிவபெருமான் என்று கொண்டு, அவரறியும்படியால் எனப் பொருள் கொள்வாருமுண்டு. இப்பொருட்சேரப், **அணைவார் - முதலார்** என்று பாடங்கைப் பொருள்பட வரும் பாடங் கொள்வர் மேன் மூன்று பாட்டுக்களினும் இறைவனை முன்னிலையாக்கி உரியாய்! இறைவா! என்று பலவாறும் நேரே விளித்துச் சிவதா! சிவதா! என ஓலமிடுகின்றனராதலின் அவற்றைத் தொடர்ந்த பொருளில் வரும் இப்பாட்டில் படர்க்கை முகத்து வைத்துக் கூறியதாகக் கொள்ளும் பாடமும் பொருளும் சிறவா எனக்

அடிமைப்பணி - அடிமையிலே படும் செய்யும் பலவகைத் திருப்பணிகள்.

அடியார்களில் யான் ஆரா அணைவாய் - பணி செய்யும் சீரடியார்களில் ஒருவனாக வைத்து எண்ணுதற்கு நான் எவ்வகையில் உரிமையுடையவன் என்றுட் கொண்டு நீ இங்கு அணைந்து இடர் தீர்ப்பாய்? நான் ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயேன் ஆதலின் நீ அணையாமல் நின்றனை என்பது குறிப்பு "நாங்க ளெண்ணலா ரடிமைக் கென்ப தின்றறி வித்தீர்" (353), "யானமிகை யுமக்கின் றுளனென் செய்வீர் போதாது" (354), "இன்றெ னடிமைநீர் வேண்டா விட்டால்" (355) என்ற ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணப் பாட்டுக் கருத்துக்களை இங்கு வைத்துக் காண்க. "ஊடுவ துன்னோடு" என்ற திருவாசகப்படி தமது ஆன்ம நாயகனாகிய இறைவனுடன் ஊடி நின்றுரைப்பது அவர்பாற் பற்றுக்கொண்ட அடியார்களுக் கியல்பாம்.

முடியா முதலாய்! - "பொன்னம் பலத்தெம் முடியா முதலே" - **திருவாசகம்.** முதல் உண்டாயின் முடிவும் வேண்டும் "தோற்ற முண்டேல் மரண முண்டு" - **நம்பியாரூரர் தேவாரம்.** ஆனால் இம்முதலுக்கு **முடிவில்லை** எனவே **முதல் - ஆதியுமில்லை** 'ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ் சோதியை" என்று திருவாசகம் போற்றியது.

இதற்கு இவ்வாறன்றி, அடியார்களில் யான் ஆரா எனவே மொழியா முடியா முதலார் அணைவார் என்று பாடங் கொண்டு "அடியார்களில் யான் யார்? அதனைச் சொல்லுவாய்" என்று அதிகாரத்துடன் கேட்க, முடியா முதல்வராகிய சிவனுரைப் போல (ஒருவர் அங்கு) வருவாராயினார் என்றுரை கூறுவர் ஆலால சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் இப்பொருட் பொருத்தம் ஆராயத்தக்கது

அணைவார் முதலார் மொழியா—என்பன பாடபேதங்கள் 19

570 (வி - ரை) **மாற்றம்** - சொற்கள் மேலே விரித்துக் கூறப்பட்டவை. ஒருவர் கருத்துக்களைக் கேட்பவர் மனத்திற்குச் செல்லுமாறு இடம் மாற்றுதற்குக் கருவியாயிருத்தலின் சொற்கள் **மாற்றம்** எனப்படுவன போலும் இங்குச் சிவகாமியார் மனத்திலும் எறிபத்தர் மனத்திலும் ஒரே தன்மைத்தாகிய சிவநிறைவு பொருந்தியிருந்தது. மேல **ஆரா அணைவாய்** என்பதீறாகச் சொல்லியவை அந்நிறைவுக்குள்ளே தாகக், சிவம் அவவிடை யூறறினை மாற்றத் திருவுளங்கொள்ள, அது எறிபத்தர் உள்ளத்திற்றாக்க, அவராக **அணைந்தனர்** என்ற குறிப்புப்பெற **மாற்றம்** என்றார்.

எதிரே வாரா நின்றவர் - அடியார்க்கு அடாதன அடுத்தபோது சிங்கம்போலத் தோன்றி இடையூறு தீர்ப்பார் (557) ஆதலின் இங்கு எதிரே வாரா நின்றவர் கேட்டு எனக். **வாரா** வந்து, என்று பொருள் கொண்டு, எதிர்வந்து கொண்டிருந்தவர், மேற்செல்லாது இதனுற்றடைபட்டு நின்றார் என்ற குறிப்பும்பெற இவ்வாறு கூறினார் முன்னர் 560ம் பாட்டில் **வாரா நின்றார்** என்றபடி இங்கும் குறித்தது காண்க

மூளும் நெருப்பு உயிர்த்து - மூள்கின்ற கோபத் தீயால், தீப்போல வீசும் நெட்டுயிர்ப்பு வீசி. **அழன்று** - முன்னர் மூண்டு புகைகின்ற அழல் பின்னர்ப் பொங்கி மேல்

எழுந் தெரிவதுபோல, முன்னர் நெருப்பு உயிர்த்தலும் அதன்பின் அழன்று பொங்குதலும் உண்டாயின எனக்

மன்றவர் - அம்பலவாணர் - சிவபெருமான். **களிறே வழிப்பகை** - சிவபெருமானுடன் பொருதான் கயாசுரன். அவ்வாறு ஒரு யானை இறைவனுக்குப் பகையாகவே அதன் வழிவரும் யானைகளும் அவ்விறைவன் வழிப்படும் அடியார்க்குப் பகையாம் என்று குறிக்க **வழிப்பகை** என்றார். இறைவனுக்கு எவரும் பகையில்லை என்றிருப்பவும் அவனுக்கு மாறாகப் பொருதல் என்றது, அவன் விதித்த விதிகளின்னின்றும் மாறுபட்டு ஒழுகும்படி ஏவி உலக நியமத்தை அழிக்க முயலுதல். களிறு வழிப்பகையே என ஏகாரம் பிரித்துக் கூட்டுக. **வழிப்பகை** - வழியில் உள்ள பகை என்றலுமாம்.

கோலமழு தண்டனையின் பொருட்டுக் கொலைசெய்யும் மழு கொலை பாவச் செயலாயினும் அரனடிக் கன்பு பற்றிச் செய்யப்படுவ தாதலின் அது புண்ணியமே யாகும் என்பது ஞான நூற்றுணிபு. இதனைக்குறிக்க மழுவுக்கு அடைகொடுத்து விசேடித்தார். இக்கருத்தேபற்றிப் பின்னர் மங்கலமழு என்றதும் காண்க. **கோலை** - மழுவுக்கு இயற்கை யடைமொழியே யன்றிப் பின்னர் யானையையும் பாகர் ஐவரையும் கொல்லும் மழு என்றச் சரிதக் குறிப்புமாம்.

கோடுமழு—என்பதும் பாடம். 20

571. வந்தவ ரழைத்த தொண்டர் தமைக்கண்டு வணங்கி "யும்மை
யிந்தவல் லிடும்பை செய்த யானையெங் குற்ற?" தென்ன,
"வெந்தையார் சாத்தும் பூவை யென்கையிற் பறித்து மண்மேற்
சிந்திமுன் பிழைத்துப் போகா நின்றதித் தெருவே" யென்றார். ௨க

(இ - ள்) வெளிப்படை. வந்தவராகிய எறிபத்தர், சிவபெருமானை நோக்கிச் "சிவதா" என்று அழைத்த தொண்டராகிய சிவகாமி யாண்டாரைக் கண்டு, வணங்கி, "உம்மை இந்த வலிய துன்பஞ் செய்த யானை எங்குச் சென்றது?" என்றுகேட்க, "எமது பெருமான் அணிகின்ற பூவை என் கையினின்றும் பறித்துத் தரையிற் சிந்தி முன்னாலே பிழைத்து இதோ இத்தெருவே போகின்றது" என்று சொன்னார்.

(வி - ரை) வந்தவர் - மழுவெடுத்து வந்தார் - என்முடிந்த மேற்பாட்டினைத் தொடர்ந்து கொண்டதாம்.

அழைத்த - "சிவதா" என்று ஓலமிட்டு இறைவனைக் கூவியழைத்த.

வணங்கி என்றதனால் எறிபத்தர் அடியார்பாற் கொண்ட பத்தியும், அடியாரிடத்து ஒழுகும் முறையும் அறிவித்தவாம். "தாழ்வெனுந் தன்மை" விளங்கும் "சைவமாம் சமய" வொழுக்கமும், "உரிமை பூண்டராகக் கருத்பெருந் தொண்டு செய்வாரவ ரெறிபத்தர்" (556) என்ற தன்மையும் விளக்கியபடி.

இந்த - உமது மாற்றங்களாலும் உமது நிலையாலும் பிறவற்றாலும் யானறிகின்ற வாறுள்ள இந்த.

வல்இடும்பை - "வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சார்ந்தார்க்கி யாண்டு மிடும்பை யில" (குறள்) என்பது உண்மை ஆதலின் இறைவனடியா ராகிய உமக்கு இடும்பை யென்ப திலதாதல் வேண்டும். ஆயின் உம்மிடத்துக் கண்ட இவ்விடும்பை உம்மைச்சார்ந்ததன்று இறைபணியின் முட்டுப்பாடு காரணமாக நிகழ்ந்தது என்றது குறிப்பு. இக்கருத்தை உட்கொண்டே சிவகாமியாண்டாரும் "எந்தையார் சாத்தும் பூவைப் பறித்துச் சிந்திப் பிழைத்து" என்றதும் காண்க.

சிந்தியதே பிழையாதலின் **சிந்திப் பிழைத்து** என்றார்.

முன்பிழைத்துப் போகாநின்றது-பிழைத்து முன்னே போகின்றது. **பிழைத்து** - பிழை செய்து என்றும், உயிருடன் பிழைத்து என்றும், இருபொருளும் பெற வைத்த

சொல்லணி. சிவாபராதத்துக்கு உயிர்த்தண்டனையே கழுவாய் என்ற விதியையும் உட்கொண்டது கருத்து. சண்டேசபுராணம், கோட்புலியார் புராணம் முதலியவற்றின் உள்ளீடு சிந்திக்க. இக்கருத்தினையே பின்பற்றி எறிபத்தரும் "இங்கிது பிழைப்ப தெங்கே யினி" என்று வரும்பாட்டிற் றொடர்ந்து கூறுவதும் காண்க.

யானை எங்கு உற்றது?-முனிகழச்சியைச் சிவகாமியார் "சிவதா சிவதா" என்ற ஓலச்சொற்களாலும் அங்குச் சிந்திக்கிடந்த பூக்களாலும் பிறவாற்றாலும் எறிபத்தர் அறிந்து கொண்டாராதலின், "இடும்பை யாது?" என அதன் வரலாற்றை வினவாது இடும்பை செய்த யானை எங்கே? யென்று கேட்டனர். இதற்குச் சிவகாமியார் "இத்தெருவே போயிற்று" என்றமையாது, வரலாறு கூறியதென்னை? யெனின், அவர் அறிந்ததனை மிக்க துயரத்தாலும் சினத்தாலும் இவர் அறியார்; அன்றியும் அன்பராகக் கடாதன் அடுத்தபோது தீர்க்கும் இயல்புடைய எறிபத்தர்க்கு இங்கு அவர்தம் பணி செய்ய வேண்டிய தகுதியை அறிவுறுத்தினார் எனக். மேலும் தம் நியதியான சிறந்த திருப்பணி இன்று வலியப்பட்டு முட்டுப்பட்டமையால் தாம் உற்ற துயர மிகுதிபற்றி அதனைப் பன்னிக் கூறியதுமாம். இஃதுலக ரியற்கை எனக். 21

572. "இங்கிது பிழைப்ப தெங்கே யினி" யென வெரிவாய் சிந்து
மங்கையின் மழுவுந் தாமு மனலும்வெங் காலு மென்னப்
பொங்கிய விசையிற் சென்று பொருகரி தொடர்ந்து பற்றுஞ்
செங்கண்வா ளரியிற் கூடிக் கிடைத்தனர் சீற்ற மிக்கார். ௨௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. "இங்கு இந்த யானை இனிப்பிழைப்பது எங்கே?' என்றுசொல்லி, உடனே, தீயை வாயிலே சிந்துவதாய் அங்கையில் ஏந்திய மழுவும் தாமுமாகத் தீயும் காற்றும் கூடியது போல மிக்க வேகத்தினாலே போய்ப், போர் செய்யும் யானையை வேகத்தினாற் றொடர்ந்து பாய்ந்து பற்றுகின்ற சிவந்த கண்களையும் கூரிய நகங்களையுமுடைய சிங்கத்தினைப்போலக் கோபத்தால் மிக்கவராய அவ்வியானையைக் கிட்டினார்.

(வி - ரை) எரிவாய் சிந்தும் மழுவுக்கு அடை. அதன்முகத்தில் ஒளிவீசுதலாலும் அதுசெய்யும் செயலாலும் தீயுமிழ்வது போன்றிருக்கும் மழு எனக். இவரது தன்மை இவர் படையின்மேலும் ஏற்றப்பட்டது கருவியினைக் கையாள்பவர் செயலே கருவிக்குமாகும் என்பதியல்பு.

மழுவும் தாமும் - அனலும் வெங்காலும் - என்ன - மழு அனல் என்னவும் தாம் வெங்கால் (வெவ்விய கடுங்காற்று) என்னவும் என்று நிரனிறையாகக் கூட்டி உரைத்துக்கொள்க. பாய்ந்து சென்ற வேகத்தாற் காற்றினைப்போன்றார் எனக். இதனையே **பொங்கிய விசையில்** என்று தொடர்ந்து காட்டியவாறு. தீயும் காற்றும் கூடியபோது கடுமை மிகுந்து அழிவுசெய்தல் உறுதியாதலின் இவ்விரண்டினையும் கூட்டியுவமித்தார்.

பொங்கிய - சினத்தாற் பொங்குதலாலே மேலே "நெருப்புயிர்த்துத் தழன்று பொங்கி" (570) என்றது காண்க.

செங்கண் வாள் அரியில் - சிங்கத்தின் செங்கண் அதன் கோபங்காட்டும். கோபித்த சிங்கம் யானையின்மேற் பாய்ந்து அதன் மத்தகத்தைத் தனது கூரிய நகங்களாற் பிளக்கும் என்பர். **வாள்** ஆகுபெயராய் வாள்போற்கூரிய நகங்களைக்குறித்தது. "பருக்கை யானை மத்தகத் தரிக்குலத் துகிரப்புக, நெருக்கி வாய நித்திலந் நிரக்குநீள் பொருப்பனூர்" (திருவாரூர் - நட்டராகம் - திருவிராகம். 1) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க. **அரியில்** - அரியினைப்போல. **இல்** ஐந்தனுருபு. ஒப்புப் பொருளில் வந்தது. முன்னர் அனலுங்காலும் என்றவிடத்துப்போல, இங்கும் **வாள்** மழுவுக்கும், **அரி** நாயனாருக்கும் முறையே உவமானமாகக் கொள்க. முன் சொன்ன

னவை விசையிற்சென்றபோது உள்ள நிலையினும், இங்குக்கூறியன, யானையைக்கூடிக் கிடைத்த நிலையினும் உவமானமாயின ஆதலின் மிகைபடக் கூறலாகாமை உணர்க. **செங்கண்** - முன், எரிவாய சிந்தும் என்றதற்கேற்பச் **செங்கண்** - செவ்வொளி என்று கொண்டு வாளுக்குக்கூட்டி யுரைத்தலுமொன்று.

பொருகரி தொடர்ந்து பற்றும் - **கரி** - இங்கு உண்மையில் மதங்கொண்டதோர் யானையினையே நாயனார் கூடிக்கிடைத்தனராதலின் **கரி** என்றது உவமை முகத்தானன்றி உண்மை முகத்தானும் நோபட்ட நயம் காண்க. **தொடர்ந்து - பற்றும்** - என்றதற்கேற்பக் **கூடி - கிடைத்தனர்** - என்றார்.

கிடைத்தனர் - மிக்கார் - மிக்காராய்க்கிட்டினார். இவ்வாறன்றிக் கிட்டினார், கிட்டினபோது, பிழைத்த யானையைக்கண்டதும் கோபம் மிக்கனர் என வினைமுற்றாக உரைப்பினுமமையும்.

வன்காலும்—தொடர்ந்து செல்லும்—என்பனவும் பாடங்கள். 22

573. கண்டவ "ரிதுமுன் பண்ண லுரித்தவக் களிறே போலும்;
மண்டரு மண்ணு ளோரு நடுக்கினு மடாத்துச் சிந்தித்
துண்டித்துக் கொல்வே" னென்று சுடர்மழு வலத்தில் வீசிக்
கொண்டெழுந் தார்த்துச் சென்று காலுற குலுங்கப் பாய்ந்தார்.

(இ - ள்) - வெளிப்படை (கிட்டியவுடன் அவ்வியானையை முற்றிலும்) கண்ட நாயனார், "இது முன்காலத்திற் சிவபெருமான் உரித்த அந்த யானையினையே போன்றதாம்! தேவர்களும் மண்ணவர்களும் தடுத்தாலும் பொருட்படுத்தாது மேற்சென்று எதிர்த்துச் சிந்திவீழும்படி துண்டித்துக் கொன்றிடுவேன்" என்று, ஒளி வீசும் மழுவை வலமாகத் திரித்து வீசிக்கொண்டு மேலெழுந்து ஆர்ப்பரித்துச்சென்று காலுற குலுங்க யானைமீது பாய்ந்தார்.

(வி - ரை) **இது முன்பு அண்ணல் உரித்த அக் களிறே போலும்!** - வழிப்பகை களிறேயன்றோ? (570) என்று முன்கொண்ட கருத்தினையே தொடர்ந்து கூறியவாறு. முன்னர் யானையைக் காணாது அதன் செயலைக் கேட்டபோது யானையே வழிப்பகை என்ற நினைவு வந்தது அதனை நேரிற் கண்டபோது அந்நினைவு உறுதி பெற்றது என்க. பகைவனைக் காணான் - பகைமைச்செயல் மட்டிற் கண்டானொருவன் இஃதோர் உற்ற முற்பகைவனால் நேர்ந்தது என்று முதலில் எண்ணுவன். பின்னர்ப் பகைவனை நேரிற் கண்டானாயின் அவ்வெண்ணத்தைத் திடப்படுத்துவன் இஃது உலக இயல்பு. முன்னர் **வழிப்பகை களிறே** என்றது பகைமைச் செயலின் விளைவு கண்டபோது நிகழ்ந்த அனுமானத்தால் உண்டாயின உணர்ச்சி இங்கு **அக்களிறே போலும்** என்றது காட்சியால் அவ்வனுமானத்தை உறுதிப்படுத்திய உணர்ச்சி. "களியானையினீ ருரியாய!" என்று முதலிற் சிவகாமியார் ஓலமிட்டதும் காண்க.

போலும் - போன்றுள்ளது - ஆதலால் என்க.

அண்டரும் - தேவர்கள் தவத்தால் மிக்க அறிவும் ஆற்றலும், சிலகாற் சிவாபராத முயலவும் படைத்தவர்களாதலின் அவர்கள் இதற்காகப் பரிந்து எதிர்த்தவரினும் என்பார் **அண்டரும்** என்றார்.

மண்ணுளோரும் - இவ்வியானை அரசாது பட்டத்து யானை யாதலின் அரசன் சார்புகொண்ட மண்ணவர் எதிர்த்தவரினும் என்பார் **மண்ணுளோரும்** என்று கூட்டினார். **வழிப்பகை** என்ற கருத்தினைத் தொடர்ந்து கூறியதாம்.

சிந்தி - அதன் வலிமையைச்சிந்தி. அறுபட்டு வீழச்செய்து என்றலுமாம்.

துண்டித்து - சிவ அபசாரம் விளைத்தது துதிக்கை யாதலின் அதனை உடலினின்றும் வேறுபடத்துணித்தது. "தோயத்தனித் தடக்கை வீழத் துணித்தனர்" என வரும்

பாட்டிற் கூறியது காண்க. குற்றஞ் செய்த அங்கத்தினையே முற்பட்டுத் துணிக்க ஒருப்பட்டனர் என்க. இந் நியதியினைச் சண்டீச நாயனார், அபசாரம் செய்த பிதாவின் காலைத் துணித்ததும், செருத்துணையார் அரசனது தேவியாரின் மூக்கினையரிந்ததும், கழற்சிங்கர் அத்தேவியாரது கைதடிந்ததும் முதலிய வரலாறுகளில் வைத்துக் காண்க.

மழு வலத்தில் வீசிக் கொண்டு - போர்ப்படையை வலமாகத் திரித்து வீசுதல் வேகத்தால் எறியும் பொருட்டாம். வலக்கையால் என்றும், பலங்கொண்டு என்றும் உரைப்பாருமுளர்.

காலினாற் குலுங்கப் பாய்ந்தார் - மேலே வலத்தில் வீசியதாற்பெற்ற பலத்துடனே, காலின் பாய்ச்சலாலும் உடலின் குலுங்கலாலும் கூடிய தமது முழு உடற் பலமும் தமது செயலுக்குத் துணையாகப் பெற்றுக்கொண்டனர் என்பது. யானை குலுங்க என்று கூட்டி யுரைப்பாருமுண்டு. 23

574 பாய்தலு மிசைகொண் டுய்க்கும் பாகரைக் கொண்டு சீறிக்
காய்தழ லுமிழ்கண் வேழந் திரிந்துமேற் கதுவ, (அச்சந்
தாய்தலை யன்பின் முன்பு நிற்குமே!), தகைந்து பாய்ந்து
தோய்தனித் தடக்கை வீழ மழுவினாற் றுணித்தார் தொண்டர். உச

(இ-ள்) வெளிப்படை. பாய்ந்த உடனே, மேலிருந்து செலுத்துகின்ற பாகரை மேற்கொண்டு சீறிக் காயும் நெருப்பினை உமிழும்படி சிவந்த கண்ணுடைய அவ் வியானை, திரிந்து இவர்மேற் பாய்ந்துதாவ, அதனை மறித்துப், பாய்ந்து நிலந்தோய நீண்ட அதன் ஒப்பற்ற பெரிய துதிக்கை வீழும்படி தொண்டர் மழுவினாலே துணித்தார். தாயினது தலையன்பின் முன்னே அச்சம் எதிர்த்து நிற்கவல்லதோ? (நில்லாது)

(வி-ரை) **மிசை கொண்டு உய்க்கும் பாகர்** - மேலிருந்து யானையைச் செலுத்தும் கடமைபூண்ட பாகர். தன்னை வசப்படுத்திச் செலுத்தும் பாகர் தன் மேலிருந்தும், அவர்களால் அடக்கப்பெறாது. சிறப்பும்மை தொக்கது.

தழல் உமிழ் கண் வேழம் - யானையினது இயல்பாற் சிவந்த கண் கோபத்தாற் பின்னும் மிகச் சிவந்ததனைத் தீ உமிழ்வது போன்றதென்றார். கோபத்தாற் கண்கள் தீப்பொறி பறக்க என்பது மரபும் வழக்குமாம். நாயனார் நெருப்புயிர்த்த தழன்று பொங்கிப் பாய்ந்ததற்கெதிர் யானையும் கண் தழல் உமிழ்ந்து கதுவ என்க.

திரிந்து - முன் செல்கை தவிர்ந்து நாயனார் மீது திரும்பி. **கதுவ** - எதிர்த்துக் கைசுழற்றித் தாவ.

அச்சம் தாய் தலையன்பின் முன்பு நிற்குமே? இது கவிக்கூற்று. **அச்சம்** - யானை தம்மீது தாவிப் பாய்கின்றதனால் தமதுயிர்க்கு இறுதி நேரிடும் என்ற அச்சம். **தாய் தலையன்பு** - தாயின் தலையன்பு போன்ற தலையன்பு. இங்கு அடியார் பணிக்கு வரும் முட்டுப்பாட்டை நீக்குதலின் வைத்த தலையன்பினைக் குறித்தது. **நிற்குமே** - ஏகாரம் நிற்காது என எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது. குழவியைக் காக்கும் தாய் அச்செயலிலே தனக்கு நேரிடும் அபாயத்தையும் நோக்காது விரைகின்றது போல இங்குத் தமதுயிர்க்கு வரும் இடரையும் நோக்காது அன்பு மீதூர்ந்து பாய்ந்தனர். அச்சம் அன்பின் முன்னே முனைந்து நிற்கலாற்றாது அதனால் விழுங்கப்பட்டது என்க. அன்பு அச்சத்தை மேலிடும் என்பது நூற்றுணிபு. இதற்கு இவ்வாறன்றி அடியார்க்குத் தாயினு மினிய இறைவனது அன்பின் முன் யானையினது பகைமை என்ன செய்ய வல்லது? முன்னிற்குமோ? என்று பொருள் கூறுவாருமுளர். அது பொருந்தாமை யுணர்க. தாய் என்றதற்குத் தாய்ப் பசு என்றுரைப்பாருமுளர்.

தகைந்து பாய்ந்து - தம்மேற் பாயும் யானையை மறித்துத் தாம் அதன்மேற் பாய்ந்து.

தோய் - துதிக்கை நிலந்தோய நீண்டு வளர்ந்திருத்தல் உத்தம யானையினிலக்கணம் என்பர். கால்கள் நான்கும், பீசம் - கை - என்றவையும் ஆக ஆறு அங்கங்கள் நிலந்தோய்தல் யானைக்கு உயர்ந்த இலக்கணமாம் என்ப.

தனி - ஒப்பற்ற. **தடக்கை** - பெரிய துதிக்கை.

தடக்கை வீழத் துணித்தார் - கையினைத் துணித்த காரணம் முன்னர் உரைக்கப்பட்டது. துணித்துக்கொல்வேன் என மேற்பாட்டிற் கூறியதுகாண்க. கைதுணிக்கவே யானை இறந்துபடும் என்பதாம்.

காய கனல்—என்பதும் பாடம். 24

575. கையினைத் துணித்த போது கடலெனக் கதறி வீழ்ந்து
மைவரை யனைய வேழம் புரண்டிட, மருங்கு வந்த
வெய்யகோற் பாகர் மூவர் மிசைகொண்டா ரிருவ ராக
வைவரைக் கொன்று நின்றா ரருவரை யனைய தோளார். ௨௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. துதிக்கையினைத் தொண்டர் துணித்தபோது கடல் போலக் கதறிக் கீழேவீழ்ந்து கரியமலைபோன்ற அவ்வியானை புரள, அதன் பக்கத்தே வந்த வெவ்விய குத்துக்கோற்பாகர் மூவரும் யானைமேலிருந்து செலுத்திய பாகர் இருவருமாக ஐவரையும் அரியமலைபோன்ற தோளுடைய நாயனார் கொன்றனர்.

(வி - ரை) **கடலெனக் கதறி** - கடல்போல இரைத்து. மலைபோன்ற யானை கடல் போலக் கதறிற்று என்ற நயமுங்காண்க. ஒரே பொருள் உருவத்தால் மலையும் ஓசையினால் கடலும் போன்றதெனக.

புரண்டிட - கை துணிபட்டமையால் இறக்கின்ற யானை மரண வேதனையாற் புரண்டது எனக். "பட்டவர்த்தனமும் பட்டு" என்று வரும் பாட்டிலும், "களிறுபாகர் மடியவும்" (595) எனவும், "உறங்கிய தெழுந்த தொத்து" (601) எனவும் கூறுவனவற்றால் இச்செயலினால் யானை இறந்துபட்டதென்பது துணியப்படும்.

மருங்கு வந்த வெய்ய கோற்பாகர் - யானைக்குமுன் ஒருவனும், இருபக்கங்களில் இருவருமாக மூவர் பாகர்கள் குத்துக்கோலுடன் யானையோடு வருவது வழக்கு. குத்துக்கோல் முன்னும் பக்கத்தும் வருவாரை விலக்கவும், யானையை வழிப்படுத்தவும் உதவுவதாம். பெரிய மதயானையையும் குத்தி வசப்படுத்தும் கோலாதலின் **வெய்ய கோல்** என்றார். இவர்களும் யானையை நேர் செலுத்தும் கடன் பூண்டாராதலின் **பாகர்** எனப்பட்டார்.

மிசை கொண்டார் - "மிசை கொண்டியக்கும் பாகர்" என்றது மேற்பாட்டு.

ஐவரைக் கொன்றார்—அருவரை யனைய தோளார் என்ற சொன்னயமும், பொருணயமும், கொல்வதற்குத் துணைக்காரணம் **தோள்** என்றுகுறித்த சதுரப்பாடும் காண்க.

கொன்று நின்றார் - இதுவரை சலியாது பாய்ந்த நாயனார் தமது செயல் முற்றிய பின்னரே நின்றனர் என்றது குறிப்பு. 25

576. வெட்டுண்டு பட்டு வீழ்ந்தா ரொழியமற் றுள்ளா ரோடி
மட்டவிழ் தொங்கன் மன்னன் வாயிற்கா வலரை நோக்கிப்
"பட்டவர்த் தனமும் பட்டுப் பாகரும் பட்டா ரென்று
முட்டநீர் கடிது புக்கு முதல்வனுக் குரையு" மென்றார். ௨௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. வெட்டியதாற் பட்டு வீழ்ந்த பாகர்கள் ஒழிய வேறுள்ளவர் ஓடிப்போய், வாசனையுடைய மாலையை அணிந்த அரசரது அரண்மனை வாயிற்

காவலாளரை நோக்கிப் "(சிலரால்) பட்டவர்த்தனயானையும் பட்டது (சில) பாகரும் இறந்துபட்டனர் என்று நீவிர் சேர விரைவிற் சென்று அரசருக்குச் சொல்லுங்கள்" என்றார்கள்.

(வி - ரை) வெட்டுண்டு - வெட்டுண்டதனாலே. **பட்டு** - இறந்து **ஒழிய** - மங்கல விழாக் கொண்டு யானையுடன் வந்தார் பலராக, அவருள்ளே, மேலே கண்டவாறு பட்டவர் ஐவர் ஒழிய. **ஒழிய** - ஒழிந்தேபோக என்ற குறிப்புமாம். "ஒழிந்தவரொழிந்தே மாண்டார்" (427) என்றது காண்க

மற்றுள்ளார் - மிகுந்த - எஞ்சிய - ஏனையோர் இவர்களும் பாகர் கூட்டத்திற் சேர்ந்தவர்கள். வரும் பாட்டிற் "செப்பினார் பாகர்" என்றது காண்க. அறிவிக்கும் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களாற் கேட்டசெய்தியே அரசன்பா லறிவிப்பது முறையாம்.

மன்னன் வாயிற் காவலர் - அரசரது அரண்மனை வாயில் காப்போர். இதனால் அப்பாகர் அரண்மனை வாயிலையடைந்தமை குறிப்பாலுணர்த்தப்பட்டது. விரைவு குறிக்க அதனை வெளிப்படக் கூறாது எஞ்சவைத்துக் கூறிய நயமும் காண்க.

பட்டவர்த்தனமும் பட்டுப் பாகரும் பட்டார் என்று - இது அவர்களது ஆவலும், ஆத்திரமும், கவலையும் மிகுந்த மனநிலை குறித்தது இதுபற்றியே **முட்ட** என்றும், **கடிது புக்கு உரையும்,** என்றும் கூறுவதும் காண்க. ஓடி என்றதும் குறிக்க. **முட்டப் புக்கு** - அடுத்துப் போய். வரும் பாட்டிற் "சிலராம்" என்றதுகொண்டு இங்குச் சில ரால் என வருவித்துரைத்துக் கொள்க **பாகரும்** - பாகரிற் சிலரும். **முதல்வன்** - தமது முதல்வன் அரசன்.

வேறுள்ளார்—என்பதும் பாடம் 26

577. மற்றவர் மொழிந்த மாற்ற மணிக்கடைக் காப்போர் கேளாக்
கொற்றவன் றன்பால் வந்து குரைகழல் பணிந்து நின்று
"பற்றல ரிலாதாய்! 'நின்பொற் பட்டமால் யானை வீழச்
செற்றனர் சிலரா' மென்று செப்பினார் பாக" ரென்றார். ௨௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவர்கள் சொன்ன மாற்றத்தை மணி கட்டிய வாயிலைக் காப்போர் கேட்டு அரசரிடம் போய், அவரது வீரக்கழலணிந்த அடியிற் பணிந்து நின்று, "பகைவரில்லாதவரே! 'உம்முடைய பொற்பட்டமணிந்த பெரிய யானை வீழும்படிச் சிலர் கொன்றார்களாம்' எனப் பாகர் சொன்னார்கள்" என்றார்கள்

(வி - ரை) மாற்றம் - மன நிலையின் மாறுதல் விளைத்தலின் **மாற்றம்** என்ற பெயரால் கூறினார் **மணிக்கடை** - ஆராய்ச்சிமணி கட்டிய. அழகிய என்றலுமாம்.

குரைகழல்-சத்திக்கும் வீரக்கழல் அது அதனை அணிந்த அடிக்காயிற்று இது அரசரது வெற்றிநிலை குறித்தது மேற்பாட்டில் "மட்டவிழ் தொங்கல்" என்றதும் இக் கருத்தே பற்றியது "**பற்றலரிலாதாய்!**" என்று அவர்கள் அரசரை விளித்ததும் காண்க. அரசரது வெற்றியினையும் வீரத்தினையும் எடுத்துக்கூறி "உமக்குப் பகைவர் என்போர் இல்லை ஆயினும் இது நிகழ்ந்தது சிலரது செய்கை உமது வீரங்கொண்டு இதனை எளிதின் மாற்றத் தக்கது" என்பது குறிப்பு இது கேட்ட மன்னனும் அதனையே உட்கொண்டு **கிளர்மணித் தோளலங்கற் சுரும்பினங் கிளர்ந்து பொங்கச் (578)** செல்வதும் காண்க. **பற்றலரிலாதாய்** என்றதனால் இது பகைவர் செயலன்று என்பதும் குறிப்பாம். **பற்றலர்** - பகைவர். **கழல் பணிந்து நின்று** - அரசர்பால் அறிவிக்கும் முறை

பொற்பட்டம் - பொன்னாலியன்றதாய யானை நெற்றியி னணியும் பட்டம் **பட்ட மால் யானை** - அரசப் பட்டத்திற்குரிய அடையாளமாய்ப் பட்டவர்த்தனமாம் பண்பு பெற்ற (561) யானை என்றலுமாம்.

செற்றனர் சிலராம் - சிலர் செற்றனராம் என மாற்றுக. எழுவாய் பயனிலை மாறியது அவர்களது மனநிலை குறித்தது **மாற்றம்** என்ற குறிப்பும் காண்க "பட்ட வர்த்தனமும் பட்டுப் பாகரும் பட்டார்" என்ற அளவே பாகரால் அறிவிக்கப்பெற்ற வாயில் காவலர், இதனை யாவரோ சிலர்தாம் செய்திருத்தல் வேண்டும் என்று தாமே உட்கொண்டு, அவர் சொல்லாத அதனையும் சேர்த்து இவ்வாறுரைத்தனர். இஃதுலகியல்பு கேள்விச் செய்தி உலகில் பரவும்போது பற்பலவாறு மாறுபாடுகளையடையும் இயல்பு காண்க

சிலர் - பலரல்லர் - சிலரே இதனைத் துவிவசனம் என்பர் வடநூலார். தமிழில் இது இருமை குறித்து வழங்குவது மரபு. "நல்லற நூல்களிற் சொல்லறம் பல சில, இல்லறந் துறவறமெனச் சிறந்தனவே" என்றது காண்க. பாகர் அறியாராயினும் இங்கு யானைபட்டது சிவகாமியார் - எறிபத்தர் - என இருவரால் நிகழ்ந்தது என்ற உண்மைக் குறிப்புச் சிலர் என்றதிற் றொனிப்பது காண்க

யானைபட்டபோது அதனைக் காக்குஞ்செயலிற் பாகரும் பட்டிருத்தல்வேண்டுமென ஊகித்துக் கொள்ளக்கிடக்குமாதலின் வாயிற் காவலர் அதனைக் கூறினாரில்லை

செப்பினார் பாகர் என்றது இச்செய்தி யாங்கண்டதன்று, கேட்டது; ஆயினும் பொறுப்புள்ளார்பாற் கேட்டது என்பது குறிப்பு Reliable information என்பர் நவீனர்.

போற்றி நின்று—என்பதும் பாடம். 27

578. வளவனுங் கேட்ட போதின் மாறின்றி மண்காக் கின்ற
கிளர்மணித் தோள லங்கற் சுரும்பினங் கிளர்ந்து பொங்க
வளவில்சீற் றத்தி னாலே யார்செய்தா ரென்றுங் கேளா
னிளவரி யேறு போல வெழின்மணி வாயி னீங்க, ௨௮

579. தந்திரத் தலைவர் தாமுந் தலைவன்ற னிலைமை கண்டு
வந்துறச் சேனை தன்னை வல்விரைந் தெழமுன் சாற்ற
வந்தரத் தகல மெல்லா மணிதுகிற் பதாகை தூர்ப்ப
வெந்திறத் தேரு மாவு மிடையிடை களிறு மாகி, ௨௯

580. வில்லொடு வேல்வாட் டண்டு பிண்டிபா லங்கண் மிக்க
வல்லெழு முசல நேமி மழுக்கழுக் கடைமுன் னான
பல்படைக் கலன்கள் பற்றிப் பைங்கழல் வரிந்த வன்க
ணெல்லையில் படைஞர் கொட்புற் றெழுந்தன ரெங்கு, மெங்கும், ௩௦

581. சங்கொடு தாரை காளந் தழங்கொலி முழங்கு பேரி
வெங்குரற் பம்பை கண்டை வியன்றுடி திமிலை தட்டி
பொங்கொலிச் சின்ன மெல்லாம் பொருபடை மிடைந்த பொற்பின்
மங்குல்வான் கிளர்ச்சி நாண மருங்கெழுந் தியம்பி மல்க, ௩௧

582. தூரியத் துவைப்பு முட்டுஞ் சுடர்ப்படை யொலியு மாவி
னுரமணி யிசைப்பும் வேழ முழக்கமுந் தடந்தேர்ச் சீறும்
வீரர்தஞ் செருக்கி னார்ப்பு மிக்கெழுந் தொன்றா மெல்லைக்
காருடன் கடைநாட் பொங்குங் கடலெனக் கலித்த வன்றே. ௩௨

578. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. சோழரும், அதனைக் கேட்டபோது, எதிர் ஒருவரு மின்றி உலகத்தைத் தனிகாக்கின்ற கிளர்ச்சியுடைய மணிகளணிந்த தோளில் உள்ள

மாலையில மொயதத வணடுகளை ஆரவாரிததுு எழுமபடி உணடாகிய அளவுபடாத பெருங கோபததினுலே "இதனைச செயதவாயாவா ?" எனறுங கேளாது, மணிவாயி லினை இளைய ஆணசிஙகமபோல, நீஙகிவா, உஅ

579 (இ-ள்) வெளிபபடை (அதுகணடு) இராசதநதிரத தலைவாகளாகிய அமைச சர்களும தம தலைவராகிய அரசாது நிலையைக கணடு வநது, சேனையை மிக விரைநது எழுநது சேருமபடி முனனே பறைசாறறவே, அழகிய துகிற கொடிகள பூமியின மேலிடமாகிய ஆகாய வெளியெலலாம தூாததுு நிறைய, எநதிரத தோகளும, குதிரை களும, இடையிடையே யானைகளுமாகி, உகூ

580. (இ-ள்) வெளிபபடை விலலுடனே வேலும, வாளும, தணடும, பிணடி பாலஙகளும, வலிய இருபபுலககைகயும, சககரஙகளும, மழுவும, சூலமும முதலிய பறபல படைககலஙகளையும எநதியவாகளாய, அழகிய வீரககழலணிநத, வரிநது கசசுச கட்டிய வனகணமையுடைய, அளவிலலாத படைவீராகள சுழனறு குதிததுு எஙகும எழுநத னர்; எஙகும, ௩0

581 (இ-ள்) வெளிபபடை சஙகுடனே, தாரையும, காளமும, மிகக ஒலி முழஙகும பேரியும, வெஙகுரலுடைய பமபையும, கணடையும, பெரியதுடியும, திமிலை யும, தட்டியும, முதலிய பொஙகொலி செயயும வாததிய விசேடஙகள யாவும கூடிய இவவகையிலே போாபபடைகள நெருஙகிய சிறபபினுலே, மேகஙகள நிறைநத ஆகா யததின கிளாசசியும கீழபபடுமாறு, பககஙகளில எழுநது சததிததுு நிரமப, ௩௧

582 (இ-ள்) வெளிப்படை வாததிய ஓசையும, தாககுகினற ஒளியுடைய படைககலஙகளின ஒலியும, குதிரைகளின கழுததுமாலை மணிகளின சததமும, யானை களின முழககமும, பெரிய தோகளின ஆரவாரமும, படைவீராகளின ஆாபபும, மிக வும கிளமபி, எழுநது, ஒனறுகக கூடியபோது ஊழிககாலததிலே, ஊழிபபெரு மேக முழககுடனே பொஙகும கடலபோலச சததம பெருகின ௩௨

இவவைநது பாடடுககளும ஒரு முடிபு கொணடன இவவாறனறி 580-ல எஙகு மெஙகும எனறதனை அடுககாககி எஙகெஙகும எனறு கொணடு முன மூனறு பாடடுக களை ஒரு முடிபாகவும, பின இரணடினை ஒரு முடிபாகவும உரைபபாரு முணடு. அர சா எழவே சேனையும எழுநதன எனபபிரிவினறிக கொளளும முறையின ருடாயா யமைதலின ஒரு முடிபாககக கொணடுரைககப படடது

578 (வி-ரை) கேட்டபோதில் - கேடடவுடனே

மாறின்றி மண் காக்கின்ற - பற்றலரிலாதாய என மேறபாடடில வாயிறகாவலா கூடடியபடி எனக **மாறு - பகை கிளர் தோள் சுரும்பு கிளர்ந்து பொங்க - விரைந்து** எழுசசி பெறறதாலும போாகுறிததுு எழுநததாலும தோள கிளாநதன. அவவசைவு காரணமாக வணடினம கிளாநதன எனக. "மணணினைக காககினற மனனன"-**கம்பர்.**

யார் செய்தார் என்றும் கேளான்-பற்றலரிலாதாய் எனறு அவாகள விளிததவத ஞல தமபால இது செயயததகக பகைபபுலததவரிலலாமை நினைவூடடப பெறறும, கோபம மிகக காரணததாலே அது தமது உளளததைக கவாநதெழுநதமையின, இயலபில எவரும முதலில கேடகததகக இககேளவியைத தானும கேடகாமல மேல எழுநதனா கேட்டிருநதால இவவாறு புறபபடடிருகக மாடடாா எனபதுு குறிபபு "உளளங கவாநதெழுந தோஙகுசினங காததுுக, கொளளுங குணமே குணமெனக" எனற மேமபாடடினை உனனுக

சிலராம் என வாயிறகாவலா கூறினுரேனும,அதனுள அமைநதுபடாமை,"சிறிய பகையெனினும ஓமபுத றேறுரா", "வினைபகை யெனறிரணடி னெசச நினையுங காற, றீயெசசம போலத தெறும" எனபனவாதி நியாயமபறறி யெனக.

இளவரி ஏறு போல சிழச்சிங்கமாயின போருக்கு இங்ஙனம விரையாது எனக. **முழையரி** - (557) **வாளரி** - (572) என முன்னர் எறிபத்தரைக் குறித்தனராதலின் இங்குச் சோழரை **இளவரி** என்றார் இருவரும அரியேறே போலவாராகளாயினும இச்சரிதப பின்னிகழச்சி பற்றி அவருக்கு இவர் இளையார் என்று குறித்த நயமும அழகும காணக இச்சரித நாயகராகிய எறிபத்தரின ஏற்றங் குறித்த அழகுங காணததக்கது

மணிவாயில் - மணிகட்டியவாயில **மணி** - ஆராயச்சி மணி திருநகரச்சிறப்புச சரிதம (112) காணக ஆராயச்சிமணி கட்டியிருந்தும ஆராயாது இளமபினார் என்றது குறிப்பு **மணி** அழகு எனக் கொள்ளின **எழின்மணி** - மிகக அழகு எனக

வாயில் நீங்க - வாயிலினின்றும கதுமென விரைந்து புறப்பட.

எரிமணி—என்பதும பாடம 28

579 (வி - ரை) **தந்திரத்தலைவர்** - அரசாங்க தந்திரம வலல அமைச்சரிற சேனைக காரியம பார்ப்பவர். சேனைத்தலைவர் எனபாருமுண்டு.

தலைவன் - அரசன **முதல்வன்** (576) என்றது காணக

நிலைமை-அளவில சீற்றங்கொண்டு போர்க்குப புறப்பட்ட நிலை தலைவர் ஏவாமலே அவரது குறிப்பறிந்து உரியன செய்தல தந்திரத தலைவர் கடமையா மெனபார **நிலைமைகண்டு** என்றதும காணக

வந்துற - தலைவர் தாமும வந்து, சேர்ந்து **உற்று** என்பது **உற** என நின்றது. **வல்விரைந்து** - மிக விரைவில எழும்படி - **முன்** - சோவதற்குமுன சேனையை வந்து றச சாற்ற என்றலுமாம.

சாற்ற - பறைசாற்றுவிக்க இதனை இரண பேரிகை அடிப்பித்தல எனபார

அந்தரத்து அகலம் - ஆகாயவெளி - **அணி துகிற் பதாகை** - அழகிய பல நிறங்களுடைய துணிகளால அமைத்த கொடிகள

தூர்ப்ப - மறைக்க கொடிகள ஆகாயவெளி முழுதும மறைக்க கொடிகள ஆகாய வெளி முழுதும மறையுமாறு நெருங்கின எனக.

எந்திரத்தேர் - எந்திரங்களைக கொண்ட தோகள எந்திரங்களால இயக்கப்படும தோகள என்றும, பகைப புலத்தின மேற பல படைகளை வீசும எந்திரங்களைக கொண்ட தோகள என்றும கொள்ள நின்றது சீவகன கதையில கருப்பிணியா யிருந்த அவனது தாயை மயில வடிவாயமைந்ததொரு பொறி ஆகாயத்திற்கொண்டு சென்ற வரலாறு கேட்கப்படும. நூற்றுவரைக் கொல்லி - ஆயிரவரைக கொல்லி - முதலியனவாகிய படைகளையும, உருகிய உலோகக குழம்பு முதலியவற்றையும, வீசும எந்திரங்களையும முன்னுளில தமிழாகள போரில வழங்கினா எனப் பல பழைய இலக்கியங்களில அறிகின்றோம. எந்திரத்தோ உருளையுடைய தோ எனபாரு முண்டு

மா - குதிரைப்படை குதிரைப்படையின மிகுதியும அதனை நோக்க யானைப படையின தொகைக குறைவும குறிக்க இடை இடை என்ற தோடு **களிறும்** என வும மையுந தந்தோதினா.

பதாகை போர்ப்ப—என்பதும பாடம 29

580 (வி - ரை) **வில்லோடு** ஏனைப படைகளினின்றும **வில்லினை, ஓடு** உருபு தந்து பிரித்துக கூறியது அதன சிறப்பும மிகுதியும நோக்கி

பிண்டிபாலம் - "தலையிலே பீலி கட்டப்பட்டு எறிவதோர் படை". ஒருவகை எறியாயுதம. பீலித் தண்டம எனபார

முசலம் - இருப்புலக்கை, **கழுக்கடை** - சூலம எறியீட்டி என்றலுமாம **மழு** - பரசு கோடரி போன்றது **முன்னுன** - முதலாகிய **பைங்கழல்** - வீரக்கழல அணிந் தாாகளும, **வரிந்த** - கச்சுவரிந்து கட்டி கழலை வரிந்து கட்டிய எனபாரு

முண்டு. **வன்கண்** - வீரமுடைய. இரக்கமற்ற மறம் அப்படைஞர் யாவரும் வீரர் களே என்பார் **பைங்கழற் படைஞர்** என்று குறித்தார்.

கோட்புற்று - சுழன்று உற்சாகத்தோடு குதித்து என்பர் ஸ்ரீமத் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள். போர்க்குச் செல்லும்போது இடசாரி வலசாரியாகச் சுற்றிப் பல விளையாட்டியாச்சமான அவ்வித்தையின் தொழில்களைச் செய்தென்று பொருள் கூறுதலு மொருபட்சம் - என்பர் மகாலிங்கையர்.

எங்கும் - எங்கேயும் - எவ்விடத்தும். முற்றும்மை. நால்வகைச் சேனையினும் இதிற்குறித்த காலாட் படையின் தொகுதியும் மிகுதியும் குறித்தது. **படைஞர்** படைக்கல மேந்திய காலாள் வீரர். இவர்கள் ஏந்திவந்த படைகளை மேலே குறித்தது காண்க. **எங்கும் எழுந்தனர்** என்று மாற்றியுரைக்க. இரண்டாவது **எங்கும்** என்ற தனை வரும்பாட்டில் **மல்க** என்றதோடு கூட்டி **எங்கும் மல்க** என்றுரைத்துக் கொள்க. இவ்வாறன்றி **எங்கு மெங்கும்** என்பதனை மிகுதிபற்றிய அடுக்குத் தொடராக்கி எங் கெங்கு மென்று பொருள் கொள்வாருமுண்டு. அது சிறவாமை காண்க.

நால்வகைச் சேனையில் தேர் - யானை - குதிரைப்படைகள் என்ற முதன் மூன் றும் மேற்பாட்டானும், ஏனைய காலாட்படை இப்பாட்டானும் குறித்தார். **உறுப்பு நான்கு** எனக் (583) கூறுவதும் காண்க.

மூன்றும் சேர ஒரு பாட்டானும் இவ்வொன்று ஒரு பாட்டானும் கூறியது அவ் வற்றின் தொகைச் சுருக்கமும் பெருக்கமும் பற்றி. 30

581 (வி - ரை) **சங்கொடு** - மேற்பாட்டில் **வேலோடு** என்றதற் கேற்ப இங்கும் மிகுதியும் சிறப்பும்பற்றி ஏனைவாத்தியங்களினின்றும் சங்கினைப் பிரித்துக் கூறினார். வெற்றிக்கறிகுறியாகச் சங்கு முழக்குதலும் காண்க. பாரதத்திற் கண்ணன் சங்கமூதியது முதலிய கதைகளுங் காண்க.

தழங்கு ஒலி முழங்கு பேரி - **பேரி** மிக்க பேரொலி முழக்கும் வாத்திய விசேட மாதலின் இவ்வாறு பல அடைமொழி புணர்த்தார். பேரி, யானை முதலியவற்றின் மேலிருந்தும் முழக்கப் பெறும்.

வெங்குரல் பம்பை - பம்பை பரந்த இருமுகமுடையதாயும், பெரிய உருவு டையதாயும் உள்ள வாத்திய விசேடம். வெவ்விய - கடிய ஓசைமுழக்குவது. தடாரி.

கண்டை - ஒருவகைப்பறை. **திமிலை** - சல்லரி என்பர். **வியன்துடி** - பெரும உடுக்கை. பம்பை போலாது இடைசிறுத்துள்ளது துடி. சிறுதுடியினின்றும் வேறுணர **வியன்றுடி** என்றார்.

தட்டி - காடிப்பறை. இதனைத் தட்டை என்பது பிங்கலம். "காடி நாமக் கட்டுரை தட்டை".

பொங்கு - ஒலி சின்னம் - இவ்வகையும் ஏனைப் பலவுமாகிய சின்னங்கள் இவை போரிற் சேனைகளை ஊக்கப்படுத்தவும் ஒழுங்குபடுத்தவும் பயன்படுவன. இதுபற றியேஇவை படைமிடைந்த மருங்கு எழுந்தியம்பின என்றார். படைஞர் இவற்றாலுற் சாகப்படுத்தப் பெற்றுத் தமது இன்னுயிரையும் பொருட்படுத்தாது போரில் முனைந்து நின்று வெற்றிபெறுமாறு செய்யவல்லது இந்த வகைப் போர்முனை யியங்களின் இசை யின் சத்தி எனக. இக்காலத்தும் ஆங்கிலர் முதலிய நவீனர் போர்க்குச் செல்லுங் கால், பற்பலவகை இயங்களை (War Band) முழக்கி, அவ்வானந்தத்தில் ஈடுபட்டுச் செல்வது காணலாம்.

மிடைந்த - நெருங்கிய.

மங்குல்வான் கிளர்ச்சி நாண - மேக நிறைந்த கார்காலத்து ஆகாயத்தில் எழும் ஓசையும் கீழ்ப்பட. **நாண** - கீழ்ப்பட என்றதை வெட்கத்தால் நாண என்று உயர்

திணைபோலக் கூறினார். கிளர்ச்சி - ஒலி ஒலியணுக்கள் விசையிற் பெருகுதியாகக் கிளர்வதனால் உண்டாவதால் கிளர்ச்சி என்பது ஒலிகுறித்தது.

மருங்கு - சேனைச் செலவில் இருபக்கமும்.

எழுந்தியம்பி மல்க - எழுந்து - மிக்க கிளர்ச்சியுடன் ஆர்ப்பரித்து. இயம்பி - வேறு வேறு தத்தம் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு ஒலித்து. மல்க - நெருங்க வகையானும் தொகையானும் பலவாகி மலிந்தபடியால் மல்க என்றார்.

மங்குல்வான் - மங்குல் மேகம் - பல கூட்டமாகிய மேக கர்ச்சனையும் வானத்தின் எதிர் ஒலியும் கூடியதால் கிளர்ச்சி என்றார். வானம் ஒலி என்னும் குண முடையதுமாம். வான்கிளர்ச்சி - இடி என்றலுமாம்.

கிளர்ச்சி மான—என்பதும் பாடம். 31

582. (வி - ரை) தூரியம் - வாத்தியப்பொது. மேற்பாட்டிற் கூறிய இயங்களையும் குறித்தது. துவைப்பு - ஓசை. கைகளாலும் கோல்களாலும் குறிப்பிட்டவாறு ஓசையுண்டாக்குதலால் துவைப்பு என்றார். துவைத்தல் - முழக்குதல்.

முட்டுஞ் சுடர்ப்படை ஒலி - படை - மேல் 580-ம் பாட்டினில் விரித்த பலவகைப் படைகள். செறிவினாலும் எறிவினாலும் முட்டுவதால் முட்டும் - என்றார். இவற்றினின்றும் வெளிவீசும் ஒளியே பகைவரை முட்டுவதால் முட்டுஞ்சுடர்ப்படை என்றலுமாம். முட்டும்படை - முட்டும் சுடர் - முட்டும் சுடர்ப்படை என மூன்று வகையானும் கூட்டியுரைக்க நின்றது.

மாவின் தார்மணி இசைப்பு மா - குதிரை. மணித்தார் என மாற்றுக. மணிகளை மாலையாகக் கோத்தணிதல் வழக்கு. இசைத்தலால் எழும் ஓசை இசைப்பு.

வேழ முழக்கம் - பேரொலியாதலின் முழக்கம் என்றார். சீறு - ஒலி. சீறி எழுதலான உள்ளதாம் ஓசை சீறு எனப்பட்டது. சீறும் என்று பாடங்கொண்டு இரைச்சல் எனப் பொருள் கொள்வாருமுண்டு.

செருக்கு - தாம் ஏந்திய படையினாலும் தமது ஆண்மையினாலும் செருக்குமிக்கார். வீராவேசம் என்பர். செருக்கினால் கூறும் வீரமொழிகளின் ஒலி என்பாருமுண்டு. ஆர்ப்பு - ஆரவாரம் ஒலி.

துவைப்பு - ஒலி - இசைப்பு - முழக்கம் - சீறு - ஆர்ப்பு என்பன ஓசை என்ற ஒரு பொருள் தரும் பல சொற்கள். ஒரு பொருட்பன்மொழி என்பர். வெவ்வேறு வகையாலெழும் வெவ்வேறு வகை ஓசைகளைக் குறிக்க வெவ்வேறு சொற்களால் அவ்வவற்றிற்குரிய குறிப்பும் பெற அமைத்துக் கூறிய அழகு காண்க. கண்ணப்பர் புராணத்து "ஐவன வடிசில்" என்ற 34-ம் பாட்டும், இவ்வாறு வருவன பிறவும் காண்க.

மேல் மூன்று பாட்டுக்களிலும் தனித்தனி கூறிய படையெழுச்சியின் மூட்சியை இப்பாட்டாற் றொகுத்துக் கூறியபடி. இதில் தூரியம் மேற்பாட்டிலும், படைகள் அதற்கு மேற்பாட்டிலும், மா - வேழம் - தேர் இவை அதற்கு மேற்பாட்டிலுமாக எதிர் நிரன் முறையா யமைந்ததும் காண்க. தேரும் மாவு மிடை யிடை களிறும் (579) என்றதில் இடையிடை களிறு என்றதனால் தேர் - களிறு - மா என்றதே வரிசையாயிற்று. ஆதலின் இங்கு அது மா - வேழம் - தேர் என்று எதிர் நிரனிறையாயினமை கண்டு கொள்க.

ஆர்ப்பு - ஏனை ஓசைகள் யாவும் ஓசை அளவில் எழுந்தனவாதலின் முன்னர்த் தொகுத்துக் கூறினார். படைஞர் ஆர்ப்பு அவ்வாறன்றி அவர்களது மன எழுச்சியாலாகிய செருக்குக் குறித்தெழுந்த மொழிகளாதலின் அச்சிறப்புப் பற்றி இறுதியில் வேறு பிரித்துக் கூறிக் காரணமுங் கூறினார்.

அவ்வச் சேனை வகைகள் வெவ்வேறாக அமைந்த தத்தம் திடங்களினின்றுங் கிளம்பும் எழுச்சியைத் தனித்தனி முன்குறித்த பாட்டுக்களாலும், அவை ஒன்றுகூடிய

தழனியை இப்பாட்டானுங் கூறினார். அவற்றை முன்னாகத் தனித்தனிக் கண்ட ஒருவன் அவை தொகுக்கச் சிறப்பைக் கூட்டி எண்ணுங்கால் இறுதியில் வந்து கூடிய இனத்தை முதலாக வைத்து அம்முறையே எண்ணுதல் வழக்காதலின் எதிர் நிரன் முறையாகக் கூறினார் எனக. இக்கருத்துப் பற்றியே **மிக்கு எழுந்து ஒன்றும் எல்லை** என்றதும் காண்க.

ஒன்றும் எல்லை - ஒன்றாகும்போது - கூடியபோது **எல்லைக்கார்** என்று கூட்டி ஊழிக்கால முகில்கள் என்பாரு முண்டு.

காருடன் கடைநாட் பொங்கும் கடல் - ஊழி முடிவில் நீப்ப பிரளயத்துப் பொங்குங் கடலின் எழுச்சி "பொங்கோதங் கடைநாள்", "கடையுகத்திற் றனிவெள்ளம் பல" என்ற திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணத்துக் கூறுதலும், பிறவுங் காண்க. வரும் பாட்டில் "**இறுகால்**" என்றதுமிது. **காருடன்** - ஆயின் இவ்வெழுச்சி கடற் பெருக்குப் போல அழிவினிற் செல்லாது "ஆர்கலி யேழுமொன்றாய மன்னிய ஒலியின் ஆர்த்து, மண்ணெலாம் மகிழ்ந்து வாழ்த்தச்" (603) செய்து மகிழ்ச்சிக்கே காரணமாய் நின்றதாதலின் **கடைநாட் பொங்கும் கடல்** என்றொழியாது உலக நிலைபேற்றுக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் காரணக்குறிப்போடு **காருடன்** என்று உடன் கூட்டிக் கூறினார். "வீழ்க தண்புனல்" என்ற பெருவாக்கினால் **கார்** வாழ்த்துதற்குரியதாயினமை காண்க.

கலித்த - சத்தித்தன. இப்பாட்டின் உவமான உவமேயங் கூட்டி எழுவகைச் சத்தங்களாயின் சேனை எழுதலின் எழுவகையாயின வென்பதும் குறிப்பு.

இக்குறிப்புப் பற்றிப் பின்னர் **ஆர்கலி ஏழும் ஒன்றாய்** - (603). என்பதும் காண்க.

அன்றே - தந்திரத் தலைவர் சாற்றிய (579) அப்போதே - **அன்று** - **ஏ** - அசை யென்றொருத்துக்குவாரு முளர்.

துவைப்ப—அசைப்பும்—என்பனவும் பாடங்கள். 32

583. பண்ணுறு முறுப்பு நான்கிற் பரந்தெழு சேனை யெல்லா
மண்ணிடை யிறுகான் மேன்மேல் வந்தெழுந் ததுபோற் றோன்றத்
தண்ணளிக் கவிகை மன்னன் றனைப்பின் றொடரத் தாமோ
ரண்ணலம் புரவி மேற்கொண் டரசமா வீதி சென்றார். ௩௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. வகை பண்ணப்பட்ட நால்வகை உறுப்புக்களினாற் பரந்தெழுந்த சேனையெல்லாம், உலகத்து அழிவைச் செய்யும் ஊழிக்காற்று மேன்மேல் வந்தெழுந்ததுபோலத் தோன்ற, (அவ்வாறெழுந்த) சேனை தம்மைப் பின்றொடர்ந்து வர, தாம் ஓர் பெருமை பொருந்திய குதிரையின்மே லேறிக் குளிர்ந்த கருணை பொருந்திய கொற்றக் குடையுடைய அரசர், அரசமா வீதியிலே சென்றார்.

(வி - ரை) உறுப்பு நான்கு - தேர் - யானை - குதிரை - காலாள் - என்பன. சதுரங்கசேனை யென்பர். "நெருங்கிய சாதுரங்கம்" என்ற திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணத்துக் (6) கூறியது காண்க. இவற்றில் முதல் மூன்று 579-ம் பாட்டிலும், நான்காவது காலாட்படையைப் **படைஞர்** என 580-ம் பாட்டிலும் கூறினார்.

இறுகால் - இறுதலினை - அழிதலைச் - செய்யும் ஊழிக்காற்று சண்டமாருதம் என்பர். **கால்** - காற்று. கால் மண்ணிடை வந்தெழுந்தது என்று கூட்டுக.

போல் தோன்ற - தோற்றத்தால் மட்டும் இவ்வாறு காட்டியதேயன்றிச் செயலில் ஒன்றும் நிகழ்ச்சியின்று என்பார் **போல்** என்றும், **தோன்ற** என்றும் குறித்தார். ஓசையும் விரைவின் அசைவும் ஆகிய இரண்டு குணமுடைமையின் சேனைச் செலவிற்குக் காற்றினை உவமித்தார். "மாருதத் திரண்டை" (திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர்த் திருத்தாண்டகம்), "வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி" (திருவாசகம்) என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க. ஐம்பெரும் பூதங்களில் ஊறு - ஓசை எனும் இரண்டு குணமுடையது காற்று என்பது சாத்திரம்.

மேன்மேல் - படை வகை ஒவவொனறும இககுணச செயலகளுடன வநதுகூடி யனவாகலின **மேன்மேல் வநது** எனறா

தண்ணளிக் கவிகை மன்னன் - அரசா பகைவாமேற சென்ற செயல பிறரின அழிவு கருதாது தமது குடிகாததலாகிய தணணளியின செயலாம எனபது கருதது அரசா கருணை அதறகடையாளமாகிய கவிகை - குடையினமேல ஏறறபபட்டது "தணணளி வெணகுடை வேநதன" - (130) எனறது காணக

அண்ணல் அம் புரவி - நூலகளில வகுததவாறு நலல குதிரைககுரிய எலலா நலல இலககணஙகளும பொருநதியதுடன அழகும உடையதொரு குதிரை எனக.

அரசமா வீதி - அரசாகள செலவதற்கமைநத வீதி அரசாது தலைநகாஙகளில ஒனறுதலின பலவகையானும மாறுபாடு விளையாவணணம பலவகையினாகககும உரி யனவாய வெவவேறு பறபல தெருவுகள அமைநதன. எலலாத தெருவுகளும எலலா ருமம இயஙகுதறகுரியன எனபது பிறகால நவீனக கருதது. இவறறின பொருததஙகள ஆராயத தககன. "அரசுலாந தெருவில" (116) எனறதுங் காணக. 33

584\. கடுவிசை முடுகிப போகிக களிறறொடும பாகா வீழ்நத
படுகளங குறுகச சென்றான ; பகைபபுலத தவரைக காணான ;
விடுசுடா மழுவொன றேநதி வேறிரு தடககைத தாய
வடுகளி றென்ன நின்ற வனபரை முனபு கணடான. ௩௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. (அரசா) மிகக வேகமாகப போய யானையோடு பாகாகள இறநதுபட்ட களததினை அணுக அடைநதனா, அஙகே பகைபபுலததவாகள ஒருவரை யுங கணடாரிலலை, ஒளிவீசுகினற ஒரு மழுவினை ஏநதியதாய, வேறு இரணடு பெருங கைகளையுடையதாய அழிககும யானைபோல நினற அனபரை முனனே கணடாா.

(வி - ரை) கடு - விசை - முடுகி - சேனைகள ஊழிக காறறினைபபோல மேனமேல வநது எழுநதன, அவை தாமும பினவர முனனே சென்றது அணணலம புரவி, அதனை ஊாநத அரசரோ யாா செயதாா? எனறுங கேளாது எழுநத அளவிலசிறறத தின நிலையினா ஆதலின **கடு - விசை - முடுகி** எனறு மும்மடஙகு அடுககிக கூறினா விசை கடுவிசையாக, அதுவும முடுகியதாயிறறு எனக

படுகளம் - பட்டஇடம - இறநதுபட்ட களம.

பகைப் புலத்தவர் - பகைவா வேறறுப புலததவா பகைப புலம இஙகுப பகை யாகிய நாட்டததினைக குறிததது. ஆனமாவுககுப பகையாகிய புலததவா நினறவா உயிாககுப பகையலலா துறுதிதரும **அன்பர்** எனபதும குறிபபு.

விடுசுடர் - சுடா விடு எனமாறறுக தூரததே முதலிற காட்சிப படவும முதனமை பெறறும விளஙகிறறு எனபதாம **கொலைமழு - (570) எரிவாய் சிநதும் அங்கையின் மழு (572)** என முனனாக கூறியன காணக

மழு ஒன்று - ஒருமழு கைகளிரணடாயினும ஏநதிய தொருமழுவே எனபது. **ஒன்று** - ஒபபறற எனறலுமாம

வேறு இரு தடக்கைத்து ஆய அடுகளிறு - தடக்கை - பெரிய துதிககை **வேறு இரு**- உவமிதத யானைத துதிககையின வேறாய தனமை கொணட. எணணிககையில இரணடு, யானைத துதிககை ஒனறு - ஆனால இரணடு தனமை கொண்டது "இருகை யானையை ஒதது"—(திருவாசகம), முதலிய திருவாககுககள காணக. ஆயின இங்குககணட களிறறினுககுக கைகள எணணாலும தனமையாலும வேறு எனறபடி. இவாது இரணடுகைகளும யானைத துதிககை போனறன எனபது **அடுகளிறு** - தமது அடபபட்ட களிறு பட்ட களததில அரசா பகைப புலததவரைக காணா, ஆனால ஒரு களிறே கணடாா; அது அடுஙகளிறாயிருநதது; இருகைகளை யுடைதது;

அவை வேறு தன்மையன - என்று தொடர்ந்து பொருள்கொள்க. **களிறு** - முன்னர் **மழையரி** - (557), **வாளரி** - (572) எனச் சிங்கமாக உவமித்த ஆசிரியர் இங்கு நாயனாருக்குக் களிற்றினை உவமித்ததென்னை? எனின், அடியாராக் கடாதன அடுத்த போது அவற்றை விலக்கும் பொருள்களின் முன் எறிபத்தர் நிற்கும் நிலையினை ஆசிரியர் தாம் கண்டவாறு உவமித்தலின் அரி என்றார் யானையை அடர்த்து வெல்வது அரியேயாம். இடையூறு யானை போன்ற எத்துணை வலியதேயாயினும் அரி போலக் கிளம்பி அதனை எறியும் வலிமை பெற்றார் என்பது. ஆயின், ஈண்டு அரசர் நாயனாரைக் கண்டவாறு தாமுங் கண்டு காட்ட வேண்டுதலின் அடுகளிறு என்றார். அரசர் தமது யானையின்மேல் வைத்த விருப்பமே இங்கு வரக் காரணமாயிற்று அன்பரைக் கண்ட போதும் அவ்வகை விருப்பமே முன்னின்றதாதலின் இவர் அவர் காட்சியிற் களிறே போன்றார் கையொன்றே யுடைய யானையினும் இருகையுடைய இவரை அதிக விருப்பத்துடன் கண்டாராதலின் **வேறிரு தடக்கைத் தாய** என்றார். **அன்பரைக் கண்டார்** என்ற குறிப்பும் காண்க அன்பர்களைக் காணிற் கசிந்துருகும் இவ்வரசரது திறம் இவர் புராணத்துப் பின்னர்க் காண்க. **வேறு இரு தடக்கை** - வடிவாலும் குணத்தாலும் யானைக் கையின் வேறான தன்மை யுடைய இரண்டு பெருங்கைகள் என்றது யானையின் ஒருகை இங்கு அன்பர்க்கு அடாதன செய்யக் காரணமாயினதாக, இவ்விரு கைகள் அவ்வாறன்றி அன்பர்க்கு அரணும் ஏனையோர்க்கு முரணும் ஆயின என்றதாம்.

அன்பரை முன்பு கண்டான் - யானையினையும் பாகரையும் எறிந்த பின்னர், அச்செய்தி கேட்டு அரசரும் சேனையும் வருமளவும், வந்த பின்பும், அப்படுகளத்தினீங்காது நின்றதும் பின்னர் அரசர் வெடிபட முழங்குஞ் சொல்லாற் கேட்ட போதுந் தான் செய்த செயலை ஒரு சிறிதும் அஞ்சாது எடுத்துச் சொல்லுந் திறனும் (590-591), நாயனாரின் வீரத்தை மேலும் விளக்குகின்றன "ஈர அன்பினர், யாதுங் குறைவிலார், வீரமென்னால் விளம்புந் தகையதோ?" எனத் திருக்கூட்டச் சிறப்பிற் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறிய அன்பரிலக்கணத்தை இங்கு எறிபத்தர்பால் வைத்துச் சிறக்கக் காண்க

பகைப்புலத்தவர் செயலே இது என உட்கொண்டு பெருஞ்சினத்துடன் வந்த அரசர், அவ்வாறு பகைவர் ஒருவரையுங் காணாராய்த் தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்ட, தம்பிரான் றமராய அன்பரையே கண்டார் ஆதலின் இது இவர் செய்தனர் என்ற கருத்து அரசர் மனத்தில் உதிக்கவில்லை ஆதலின் அவர் முன்பு நிற்கக் கண்டும் **யாவர்?** என மேல் வினவினார் இதனை வரும் பாட்டிற் றொடர்ந்து விரித்தது காண்க

சென்றான் - காணான் - கண்டான் என்றன என்ற வினை முற்றுக்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய முற்றிய செயல்களாய அரசன் மனத்து உண்டாகிய நிகழ்ச்சிகளை ஓவியம் போலத் தீட்டிக் காட்டும் சொல்லமைப்பின் அழகு காண்க.

முன்பு அரசர் காட்சியிலே முதலில். முதன்மையாக - தேற்றமாக என்றலுமாம். களிற்றின் முன்பு என்று கூறுவாருமுண்டு. வரும்பாட்டில் களிற்றின் முன்பு என்றலால் அஃதுரையன்றென்க

முடுகிப் போங்கி—என்பதும் பாடம். 34

585. பொன்றவ ழருவிக் குன்ற மென்னப்புரள் களிற்றின் முன்பு
நின்றவர் மன்று ளென்று நிருத்தமே புரியும் வெள்ளிக்
குன்றவ ரடியா ரானார் ; கொன்றவ ரிவரென் றோரான் ;
"வென்றவ ரியாவர்?" என்றான் வெடிபட முழங்குஞ் சொல்லான்.

(இ - ள்) வெளிப்படை பொற்சன்னங்கள் நீருடன் கலந்து வருதற்கிடமாகிய அருவிகளையுடைய குன்று போலப் புரண்ட யானையின் முன்னே நின்றவர் திருவம்பலத்திலே எப்போதும் ஆனந்தக் கூத்தினையே பயில்கின்றவரும், வெள்ளிமலையினை யுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமானுக்கு அடியவராயினார். ஆதலின் இவர் யானையையும்

பாகரையும் கொன்றவரென்று நினைக்க மாட்டாதவராய், "வென்றவர் யாவர்" என்று வெடிபட முழங்குஞ் சொல்லாற் கேட்டனர் (அரசர்)

(வி - ரை) **குன்றம்** - யானைகளும், **அருவி** - அதனை வெட்டிய ஊறினின்றும் வெளியோடும் குருதி நீரின் ஓட்டத்திறமும், **போன்றவழ்** என்றது அக்குருதியின் செங்நிறத்திறமும் உவமையாயின. **போன்**-செம்பொன்னின் றுகள். வெட்டுண்டு நேரே சென்றமையானும், செங்நீரோடு யானையினது முன்னர்ப் பொங்கியகளிப்பினோடும் பொழிந்த மத நீரும் (562) சேர்ந்தமையானும், குருதியின் அடர்ந்த செந்நிறம் மாறி நீர்த்துச் செம்பொன் னிறம் பெற்றுக் காணலின் **போன்றவ ழருவி** என்றார். இவ்வாறன்றி, இதற்குப் பொற்பட்டத்தோடு புரண்ட என்றுரைப்பாரு முண்டு. ஈண்டு யானை பட்டமணிந்ததை எடுத்துக்கூறாமை குறிக்க. குருதி கலந்த நிலப்புழுதி யென்பாருமுண்டு.

புரள் களிறு - மரணவேதனையாற் புரண்டயானை. வெட்டுண்டுபட்ட உடற் குறை பின்னருஞ் சிறிது நேரம் அவ்வேதனையாற் புரளவது இயல்பாம் " மைவரை யனைய வேழம் புரண்டிட " (575) என்ற மட்டில் முன்னாக கூறியதும் காண்க

மன்று - திருவம்பலம் **நிருத்தம்** - அருட்கூத்து. ஏகாரம் தேற்றம் **வெள்ளிக் குன்று** - வெள்ளிமலை - கயிலை. (காரை - புரா - 56, ஏயர்கோன் - புரா - 362).

வெள்ளிக் குன்றவர் - வெள்ளிமலை, பனிமலையில் இருக்கையுடையார் என்பாருமுண்டு

அவர் கூத்து இயற்றுமிடம் மன்று ஞானமயம் கூத்து அருளும் இன்பமு மாகிய நிறைவு அவர் இருக்கை வெள்ளிமலை. அது புண்ணி யத்திரண் டுள்ளது போல் வது (12). இவர் அவர்தன்பர் ஆதலின் நற்குணநிறைவுடையாராவர் என்பன குறிப்பு. பின்னரும் அன்பராங் குணத்தின் மிக்கார் (587) என்று இதனையே உட்கொண்டு கூறுதலும் காண்க.

கொன்றவர் இவர் என்று ஓரான் - அடியாராதலின் இவர் கொன்றிருப்பார் என்ற எண்ணம் தோன்ற மாட்டாதவராகி **ஓரான்** - ஓராராகி முற்றெச்சம் ஓர்தலைச் செய்யமாட்டாராய் இவரென்று ஓரான் என்ற எதிர்மறையெச்சம் இவரல்லர் என்று ஓர்ந்து என்னும் பொருளில் வந்தது

வென்றவர் - கொன்றுவிட்டாராதலின் அவ்வளவில் வெற்றி பெற்றாராய் எண்ணி யவர் என்பார் **வென்றவர்** என்றார் எறிந்தவர் - கொன்றவர் என்ற பொருளில் வந் தது. அடியார் ஆனார் - (ஆதலால்) வென்றவர் யாவர் - எனக்

வெடிபட - வெடித்தல் படுமாறு அதிர. சொல் வெடிபட முழங்குதல் அளவில் லாத சீற்றத்தாலாயது. **வெடி** - இடி என்றும், **பட** - கீழ்ப்பட என்றும் இடியும் கீழ்ப் படுமாறு முழங்கும் - என்றலுமாம்

சொல்லான் - சொல்லினாலே சொல்லையுடையவனாய் என்பாருமுண்டு.

ஓரானாய் - சொல்லான் - என்றான் - எனக் கூட்டிமுடிக்க. 35

586. அரசனுங் கருளிச் செய்ய வருகுசென் றணைந்து பாகர்,
"விரைசெய்தார் மாலை யோய்! நின் விறற்களிற் றெதிரே நிற்கும்
திரைசெய்நீ ருலகின் மன்ன ரியாருளார்? தீங்கு செய்தார்
பரசுமுன் கொண்டு நின்ற விவ"ரெனப் பணிந்து சொன்னார். கூகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை அரசர் அவ்வாறு சொன்னாராகப், பாகர்கள் அவர் பக்கத்தே சென்று சேர்ந்து, "வாசம் பொருந்திய மலர்மாலையும் மணிமாலையும் அணிந் தோய்! உனது வலிய யானையின் முன்பு எதிர்த்து நிற்கவும் வல்லார் அலைகடல் சூழ்ந்த உலக முழுவதினும் யாவர் மன்னர் உள்ளார்? அதற்கீங்கு செய்தார் மழுவாயுதத்தை முன்னே ஏந்தி நின்ற இவரேயாம்" என்று வணங்கிச் சொன்னார்கள்.

(வி - ரை) ஆங்கு - அவ்வாறு. செய்தவர் தம் முன்பு நிற்கவும் அவரல்லர் என்று கருதிய அப்படி.

அருளிச்செய்ய - சொல்லல் மரபு வழக்கு.

பாகர் - யானையுடன் வந்தோரில் வெட்டுண்ணாது தப்பிச் சென்று அரசனுக்குச் செய்தியை அறிவித்த பாகர்கள். 577 - பார்க்க.

விரைசெய் தார் - மணமுடைய பூமாலை சோழருக்குரிய அடையாள மாலை குறித்தது. **கிளர்மணித் தோளலங்கற் சுரும்பினம்** - (578) என முன்னர் இதனையே குறித்ததும் காண்க. **மாலை** - மணிமாலைகள்.

மாலையோய்!-சிறந்ததாலும் வலிமையாலும் கிளர்ந்த மாலைத் தோளின் கிளர்ச்சி அடுத்தபடியிலே தணிந்து தாழ உள்ளதாதலின் ஒய்வினை யுடைய என்ற குறிப்பும் பெற, **மாலையாய்** என்னாது **மலையோய்** என்று கூறினார். "தாழ்ந்து பருவரைத் தடந்தோள் மன்னன்" (591) என்றது காண்க. இக்குறிப்புப் பற்றியே வரும்பாட்டில் **இழிந்தனன்** என்றதும் குறிக்க.

விறற்களிறு - இதுவரையும் வெற்றியே பெற்ற வலிய யானை.

எதிரே நிற்கும் - அதனைக் கிட்டிப் போர் செய்தல் நிற்க, அதன் எதிரில் நிற்கத் தானும் வல்லவராகிய.

திரை செய்நீர் உலகு - அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகம். "அடுத்து மேன்மேல் வலைத்தெழு மாழி" (312) என்றது காண்க. வலிமையாலும் நீதியாலும் இவர்க்கு உலகிலே எவரும் பகையிலர் என்பார் **உலகில்** என்றார். வரும்பாட்டிலும் **உலக மன்னன்** என்றது காண்க.

மன்னர் யாருளர்? - பகையரசர் ஒருவரும் எதிர்த்தது இல்லாத வண்ணம் நீர் வென்று உலகங் காக்கும் தண்ணளிக் கவிகை மன்னராதலின் (583) இது செய்ய வல்லார் தேவரீர் கருதிக் கேட்டபடி **மன்னர்** ஒருவருமிலர் என்றபடியாம். வினை இன்மை குறித்தது. உலகில் எதிரே நிற்கும் மன்னர் யாருளர்? எனக் கூட்டுக.

தீங்கு செய்தார் - இத்தீய செயல் செய்தவர் தீங்கு செய்தார் மன்னர் யாருளர் எனவும், (வேறு யாவர் எனின்,) தீங்கு செய்தார் இவர் எனவும் முன்னும் பின்னும் கூட்டி உரைக்கச் சிங்க நோக்காக இடையில்வைத்த அழகும் சொற்சுருக்கமும் காண்க.

முன் பரசு கொண்டு எனக் தேற்றமாக இவர்களும் மழுவினையே குறித்தது காண்க. இந்த மழுக்கொண்டு துணித்தனர் என்ற குறிப்புமாம்.

பணிந்து அரசரிடம் அறிவிக்கும் மரபு குறித்தது. பணிந்து - 597 காண்க. 36

587\. குழையணி காதி னானுக் கன்பராங் குணத்தின் மிக்கார்
பிழைபடி னன்றிக் கொல்லார், பிழைத்ததுண்," டென்று உட் கொண்டு
மழைமத யானைச் சேனை வரவினை மாற்றி, மற்ற
வுழையவப் புரவி மேனின் றிழிந்தன னுலக மன்னன். ௩௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. "குழை யணிந்த காதினையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய குணத்தின் மிக்க இவர், பிழைபட்டிருந்தாலல்லது கொலை செய்யமாட்டார், ஆதலின் பிழை நேர்ந்ததுண்டு" என்று மனத்தினுட் கொண்டு, மழைபோல மதஞ் சொரியும் யானை, படை முதலிய சேனைகள் மேல்வராமற் றடுத்து, தாம் மேல் கொண்டுவந்த கொற்றக்குதிரையினின்றும் உலகமன்னர் (தனியிடத்து) இழிந்தனர்.

(வி - ரை) குழையணி காதினான் - சிவபெருமான் **குழை** - சங்கக்குழை - "சங்கக் குழையார் செவியா"-தேவாரம். இறைவனது திருவுருவத்தில் ஆண்பாகம் வலப்பாகம் வலக்காதிலணிந்த குழை வலிய வீரம்பற்றிய மறக்கருணை குறிக்கும். **அவனன்பராகிய**

இவரும் பிழைநீக்கும் மறக்கருணையாலே இது செய்தாராதல் வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

குணத்தின் மிக்கார் - கோல்லார் - கருணைக் குணத்தின் மிக்கவர். "குண மென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி" - என்ற திருக்குறளை இங்கு நினைவுகூர்க. "கோதிலாத குணப்பெருங் குன்றனார்" - (திருக்கூட்டச் சிறப்பு 7) காண்க. குணத்தால் மிக்காராதலின் பிழை கண்டல்லாது கொல்லுதலைச் செய்யார் என்ற நியதியை அரசர் இங்குத் தமருள் நிச்சயித்துக் கொண்டனர் எவ்விடத்தும் கொலை தீது என்று வெறு முழக்கம் செய்து ஆரவாரிக்கும் பொய்க்கொள்கை இங்கு மறுக்கப்பட்ட நோமை நோக்குக. பிழைபட்ட குற்ற நீங்கத் தண்டித்தல் இறைவன் மறைவழிக் காட்டிய நீதியாம். தக்கயாக சங்காரம், சூரசங்காரம் முதலியவற்றினிகழ்ச்சிகள் காண்க. இதனை நன்கறிந்து நீதிசெலுத்திய அரசராதலின் இவ்வாறு துணிந்தனர். இவரது புராண சரிதத்தில், பின்னர் இவர் சேனை செய்த அபராதத்துக்குக் கழுவா யாகத் தாமே தீப்புகுந்தமையும் இங்குவைத்துக் காண்க. பிழைபட்ட கொல்லுதல் பிற வுயிர்கள் ஈடேறவும், அவ்வுயிர், மேலே தருமன்றண்டனைக்குத் தப்பவும் ஆம் என்பது

பிழைத்ததுண்டு பிழை நோக்கத் துண்டாம் இது கருதலளவையாற் போந்த முடிபு அனுமானம் என்பர் நெருப்பில்லாத விடத்துப் புகையில்லை. ஓரிடத்துப் புகை காணப் பட்டபோது தீ அங்குக் காணப்படாவிடினும், நெருப்புண்டு எனக் கொள்ளுதல்போல ஈண்டுக் காணப்படாத பிழையாகிய காரணத்தைக் காணப்பட்ட தண்டமாகிய காரியத்தி னின்றும் துணிந்தனர், பிழைபட்டின்றிக் கொல்லார் என்ற ஏதுவினைக்கொண்டு.

படின் அன்றி - கோல்லார் - படிற் கொல்வார் என்பதனை வலியுறுத்த இரண்டு எதிர்மறைகளாற் கூறினார் "ஞாயிறு படரி னல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்" என்றவிடத்துப், "படரிற் காண்டல் செல்லும் கண்ணென்பபாலதனை எதிர்மறை முகத் தாற் கூறினார் இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு" என்று எமது மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் சிவஞானபோதப் பாயிரத்துட் காட்டினமை காண்க

உட்கோண்டு - அனுமானித்து - கருதலளவையாற் றுணிந்து.

மழை மதயானை - வீரக் களிப்பின்ற படையின் யானைகள் மழைபோல மதநீர் சொரிய நின்றன என்பது

சேனை வரவினை மாற்றி - மண்ணிடை இறுகால் - ஊழிக்காற்று - மேன்மேல் வந் தெழுந்தது போல (583) அழிவு செய்யு முயற்சியின்மிக்கு வேகத்தால் வருதலால் அவை, உண்மை அறியாமையாலே, மேல்வந் தடாதபடி சேனை வரவினை மாற்றினார். தடுத்து நிறுத்தினார்

மற்றவ்வுழை - சேனைகளை நிறுத்திய இடத்தினின்றும் வேறாகிய தனியிடத்து வயவுழைப்புரவி என்று மாற்றிக் கூட்டி வெற்றிக்கு இடமாகிய புரவி என்றுரைப் பாருமுளர். இப்பொருளில், **மற்ற** என்ற சொல்லுக்குப் பொருளின்மையானும், இழிந் னன் எனுஞ் சொற்குறிப்புடனும் பிற சொல்லாற்றலுடனும் மாறுபடலானும், புரவியி னிடத்து வெற்றி நிற்றல் கூறுதல் முறையாகவும், வெற்றியினிடத்துப் புரவி என மாறு பொருள் படுத்தலானும் அஃதுரையன்றெனக் **உழை** என்பது எதுகை நோக்கி **உழை** எனத் திரிந்து நின்றதென்று கொண்டு, உழை - பிடரிமயிர் என்பாருமுண்டு.

மேல்நின்று இழிந்தனன் - இழிந்தனன் - கீழே இறங்கினார் தான் மேற்கொண்டு வந்த அளவில் சிறப்பாகிய தலைநிமிர்ந்த நிலையினின்றும், தணிந்து, இறங்கிய நிலையினை யடைந்தனர் என்பதும் குறிப்பு.

உலக மன்னன் - "உலகில் யாருளர்" என்றது மேற்பாட்டு. உலகத்தாருக்கு மன்னனவதன்றித் தொண்டரிடத்துத் தாழ்ந்தவரே என்பது குறிப்பு. **கவிகை மன் னன்-**புரவிமேற்கொண்டு போந்தான் (583) என முன்னர்ப்புரவியை ஏறிவந்த போதும் இக்குறிப்புப் பெற உரைத்தமை காண்க

அளவில் சிறறங் கொண்டெழுநது வநத மனனனுககு, இசசெயல அனபா செய தாா எனறறிநதவுடனே அததனை சிறறமும மாறிச சிவாபராததததில அசசம மிககது எஞஞானறும பிறழாத அவரது அனபுநெறியொழுககத திண்மையினைக காட்டுவது 37

588. "மைததடஙகு குனறு போலு மததககளிற றெதிரே யிநத
மெய்ததவா செனற போது வேறொன்றும் புகுதா விட்ட
வததவ முடையே ஞனே, னமபல வாண ரனப
ரிததனை முனியக், கெட்டேன்! னெனகொலோ பிழை?"யெனறஞசி,

589. சேறிநதவா தமமை நீககி, யனபாமுன றொழுது செனறு"நீ
தறிநதிலே னடியே; னஙகுக கேட்டதொன, றதுதா னிறக;
மறிநதவிக களிறறின் குறறம பாகரோ டிததனை மாள
வெறிநததே போது மோதா? னருளசெய்" மெனறு நினறார். நகூ

588. (இ - ள்) வெளிபபடை. காிய பெரிய குனறுபோல உருவுடையதும மத முடையதுமாயின யானையின முனனே இநத மெயததவா போயினபோது வேறு ஒன றும நிகழாமல விட்டதாகிய அநதத தவமுடையேனாயினேன, அமபலமுடையாரது அடியாராகும இவா இததனை முனிவு கொளளுமபடி எனன பெருமபிழை நேரநததுவோ? ஓ கெட்டேன!" எனறு பயஙகொணடவராய, நஅ

589 (இ - ள்) வெளிபபடை. தம பககதது நெருஙகி வநதவாகளை யெல்லாம விலகி நிறகச் செயது, அனபாாகிய எறிபததா முனனே போய, "இதனை அடியேன அறிநதிலேன, அடியேன அஙகுக கேளவிபபட்டது ஒரு செயதி, அது நிறக; இறநத யானையால நோநத பிழைககுத தீரவு பாகருடனே இதனை மாளுமபடி எறிநத செயலே போதுமோ? அருளிச் செயயும" எனறு நினறாா (அரசா) நகூ

இவவிரணடு பாட்டுககளும ஒரு முடிபு கொணடன

588. (வி - ரை) மை தடம் - குன்று - போலும் - மதக் - களிறு - இது யானை எறிநது படுவதறகு முனனிருநத நிலையை அரசா மனததில் எணணிச் சொலலியபடி. துஙகமால வரைபோல் (562) - என முனனாக கூறியது காணக. இது யானை நினற உயாநிலை. மைத்தடம் - துங்கமால் எனற அடைமொழிகள தநது குன்று எனவும் வரை எனவும கூறினா இதுபோல போன்றவ ழநவிக் குன்றம் (585) - என்ற அது வீழநதுபட்ட கீழநிலை குறிததபோது அடைமொழி கொடாது வாளா கூறியதுடன குறைவுநிலைக குறிபபுபபட அம் விகுதி தநது குன்றம் எனறதும காணக யானை நின் றால் வரையும குனறும போலும, வீழநதாற குனறம போலும எனபது

மதக்களிறு - பொழுமதஞ சொரிய (562) என இதன முனனைநிலை கூறினா.

மெய்த்தவர் - ஆனிலையுடையாரை வழிபடுந தொழிலராகி, இறையவாககுரிமை பூணடாககுத தொணடு செயவாராதலானும, பழமறை பரசும தூயபரசுமுன எடுககப பெறறாாதலானும இவரைக கணடபோதே இவரது தோறறததானே இவா மெய்த் தவர் என அரசா உணாநதனா எனக வேடம மெயவேடமாதலின அது தாஙகியவா மெயததவா எனறு அரசா கொணடொழுகியவா என்பது இவா புராணமுங காணக. அனறி யிவரை முனனரே அறிநதாா எனறலுமாம

வேறென்றும் - இடையூறு ஒனறும வேறு - நனமைககு மாறுகியது - வேறுகி யது. அடியவாககு வரும அடாதனவறறை வாககினுற சொலலுதலும கூடாதெனபது உயர்நதோா மரபு. அரசா வேறு ஒன்று எனறாா. முனனரும (481) இவவாறு கூறிய கவிமரபு காணக. 647 பாாகக

புகுதாவிட்ட - புகுதாது போயின - நிகழாமல் விட்ட.

அத்தவம் - தமது யானையினால் அன்பர்க்கு வேறு விளையாதுவிட்டது தமது பெருந்தவமென்று கொண்டனர் அரசர். இவர் இக்கொள்கையினையே கடைப்பிடித்துக் கைக்கொண்டு ஒழுகித் தமவாழ்வை செலுத்தியவர் என்பது, மாற்றானை வென்ற இவரது சேனைகள் அவன்கரினின்றுங் கொணர்ந்த தலைக்குவியலில் ஒரு தலையிற் சடை தெரியப் பார்த்துப், பெருந்துயர் கூர்ந்து, அதனைப் பொறுக்கமாட்டாமலேந்திச் சிரத்திற்றூங்கித் தீப்பாய்ந்த இவரது சரித்திரத்தினின்றும் புலனும். இவரது புராணங் காண்க.

அம்பலவாணர் அன்பர் இத்தனை முனிய - **அம்பலவாணர்** - சிவபெருமான் - "மன்றுளன்றும் நிருத்தமே புரியும்"—(585) என்றது காண்க. **அன்பர்** - "அன்பராங் குணத்தின்மிக்கார் பிழைப்படின் அன்றிக் கொல்லார்" என மேற்பாட்டிற் கூறியதனைத் தொடர்ந்து கூறினார் அவ்வாறு அருட்குண மிக்காரும். சிறப்பு உம்மை தொக்கது. **இத்தனை முனிய** - இவ்வளவும் கோபிக்கும்படி - உம்மை தொக்கது. **தனை** - அளவு என்பதைக் குறிப்பதோர் உரிச்சொல் "இத்தனையும் எம்பரமோ" - அப்பர் தேவாரம் - "இத்தனையா மாற்றை" - நம்பிகள் தேவாரம் பட்டத்து யானையையும் பாகர் ஐவரையும் கொல்லும் அந்த மிக்க அளவும்.

என்கொலோ பிழை ? - அன்பர் செய்த பெருந் தண்டனைக்குக் காரணமாயிருந்தது பெரும் பிழையாதல் வேண்டும், அதுதான் யாதோ? முன்னரும் இங்கும் **அன்பர்** என்றதனால் - ஈசனிடத் தன்புடையார் எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையார், ஆதலின் பிற எவ்வுயிரையும் வாளாக் கொல்லார் என்பது குறிப்பு. மேற்பாட்டிலும், வரும் பாட்டிலும் இவ்வாறே **அன்பர்** என்றதுங் காண்க.

கெட்டேன் ! - அவலத்தால் தம்மையே நொந்துகொள்ளும் ஓர் இரக்கச் சொல். இத்தனை முனிய என்கொலோ பிழை என்று தொடரும் பொருட் செலவினிடையே **கெட்டேன்** என்னும் இந்த அவலச் சொல் வந்தது இவரது துயரமிகுதியும், அன்பர்பால் வைத்த பற்றுமிகுதியும் குறித்தது "முடிக்கச் சிவந்தது போலுங் கெட்டேன்" - சிதம்பர மும்மணிக்கோவை என்புழிப்போல. கெட்டேனால் நேரிட்ட பிழை யாதோ என்று கூட்டி உரைப்பாருமுளர். இஃதுரையன்மையுணர்க. 593 பார்க்க. 38

589. (வி - ரை) **செறிந்தவர் தம்மை நீக்கி** - அந்தப் படுகளத்தினிடை அரசர் செல்ல இடையூறாகச் சூழ்ந்த பரிசனங்கள். தன்னுடன் சோர்ந்த இந்திரியங்கள் ஆன்மாவை மயக்கி வினையிலே வீழ்த்துவன போல, உண்மை சொல்லாது தம்மை அபசாரத்துக்குள்ளாக்கும் நிலையினால் இவர்கள் நீக்கத் தக்கார் என்பார் **நீக்கி** என்றார். இங்கு **நீக்கி** என்றது அவர்கள் தம்பாற் செறியாது விலக்கி என்பதாம் அறியாமையால் ஏதேனும் விளைத்துவிடாதபடி விலக்கினார். சேனை வரவினை மாற்றினார் என்க. எறிபத்தர் மனத்து வேறு எண்ணம் விளையாதபடி விலக்கினார் என்பாருமுண்டு.

தொழுது சென்று - தொழுதுகொண்டபடியே நடந்துபோய் - சென்று தொழுது என்னாது இவ்வாறு கூறியது அடியவர்பால் இவர் ஒழுகிப் பயின்ற பண்பும் பணிவுங் குறித்தது. "கொழுநற் றொழுதெழுவாள்" என்ற குறளிற்போலக் காண்க.

ஈது - இது செய்தார் ஒரு அன்பர் என்ற செய்தி

கேட்டது ஒன்று - கேட்டது வேறு ஒன்று

அங்கு - அரண்மனையில் இங்குக் கண்டதுங் கேட்டதுமாகிய இதனுக்கு மாறாகியது என்பது குறிக்க **அங்கு** என்றார்

அதுதான் நிற்க - அது கிடக்க சேனையும் தாமும் அங்கு வரநேர்ந்தது பிழைபட்ட கேள்வியாலாகியது என்று அன்பர்பால் தமது பிழையினை உணர்த்தலும் குறிப்புப் பெற **நிற்க** - என்றார். அச்செய்தி மனங்கொள்ளவாராது ஒருபுறம் ஒதுங்கி நிற்பதாக; அதனை விரிக்க வேண்டா என்றபடி.

களிற்றின் குற்றம் - இங்குப் பட்டார்கள் பட்டதற்குப் பாகர் குற்றமே காரணமா யின் களிற்றினை எறியக் காரணமிரா தென்ற அனுமானம் பற்றிக் களிறு குற்றம் செய்ததுண்டு என அரசர் உடன்கொண்டு கூறியதாம். யானை பூக்கூடையினைப் பறித் துச் சிந்திய செய்தியினை அரசர் அன்பர் வாயிலாகப் பின்பே உணர்கின்றார் ஆதலின் இங்குக் களிற்றின் குற்ற மென்றது கருதலளவைப் பொதுவறிவு பற்றியென்பது. பாகர் பட்டதும் அவர்கள் செலுத்திய யானையால் நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டுமென்று உடன் கொண்டதும் அவ்வாறேயாம். **குற்றம்** - முன்னர்ப் **பிழைபடின் அன்றி** - என்றும், **என்கொலோ பிழை** - என்றும் கூறியன காண்க.

மாள எறிந்ததே போதுமோ தான்? - மாள - மாளும்படி எறிந்ததாலே அவர் மாண்டனர் என முன்னர் உணர்ந்தாராதலின் **மாள எறிந்தது** என்றார்.

போதுமோ தான்? - என்கொலோ பிழை? என்றஞ்சி அதனை அறியலுற்ற அர சர் நேர்ந்த பிழை யாது? என அன்பர்பால் வினவாது எறிந்தது போதுமோ தான்? அருள் செய்யும் என்றார் இது பெரியோர்பாற் பொருள் வினவி யறியும் மரபு. **தான்** - எறிந்தது தானும் போதுமோ எனக் **தான்** - அசை யென்பாரு முண்டு.

அருள்செய்யும் - அன்பர்பாற் பிழைபட்டே மென்று உட்கொண்டாராதலின் இவ் வாறு பணிந்திரந்தனர். பெரியோர்பாற் கேட்கும் மரபுமாம்.

நின்றார். தொழுது சென்றதும், அருள்செய்யும் என்றதும், நின்றதும் பெரியோர் திருமுன்பு ஒழுகும் ஒழுக்க முறை. இங்குப் பிழைபாடு நேர்ந்தமையின் இவை மேலும் இன்றியமையா ஒழுக்கமாயின. **நிற்றல்** - கட்டளையைக் கேட்கும் முறை. 39

590. மன்னவன் றன்னை நோக்கி வானவ ரீசர் நேசர்
"சென்னியிற் றுங்க வேழஞ் சிவகாமி யாண்டார் கொய்து
பன்னகா பரணர் சாத்தக் கொடுவரும் பள்ளித் தாமந்
தன்னைமுன் பறித்துச் சிந்தத் தரைப்படத் துணித்து வீழ்த்தேன்,

591. "மாதங்கந் தீங்கு செய்ய வருபரிக் காரர் தாமு
மீதங்குக் கடவு வாரும் விலக்கிடார் தொழிந்து பட்டார்,
ரீதிங்கு நிகழ்ந்த" தென்று ரெறிபத்த ; ரென்ன, வஞ்சிப்
பாதங்கண் முறையாற் றாழ்ந்து பருவரைத் தடந்தோண் மன்னன்,

592. "அங்கண ரடியார் தம்மைச் செய்தவிவ் வபரா தத்துக்
கிங்கிது தன்னாற் போதா, தென்னையுங் கொலல் வேண்டும்,
மங்கல மழுவாற் கொல்கை வழக்குமன் ; றிதுவா," மென்று
செங்கையா லுடைவாள் வாங்கிக் கொடுத்தனர் தீர்வு நேர்வார். ௪௨

590 (இ - ள்) வெளிப்படை. தேவதேவரது அன்பராகிய எறிபத்தர் அரசரைப் பார்த்துச், "சென்னியே! சிவகாமியாண்டார் இறைவனுக்குச் சாத்தும் பொருட்டுக் கொய்து கொண்டு வந்த திருப்பள்ளித்தாமத்தை, முன்னே, இந்தப் பெரிய யானை பறித்துச் சிந்தியதனாலே அதனை நிலத்தில் வீழும்படித் துண்டித்து வீழ்த்தினேன், ௪0

591 (இ - ள்) வெளிப்படை. "யானை தீங்கு செய்யவும், அதனோடு வருகின்ற குத்துக்கோற்காரர்களும், அதனை மேல்கொண்டு செலுத்தும் பாகர்களும் அது தீங்கு செய்த காலத்து அதனை விலக்கா தொழிந்தமையாலே இறந்துபட்டார் இதுவே யிங்கு நிகழ்ந்தது" என்றார் அவர் அவ்வாறு சொல்லவே, பெரிய மலைபோன்ற தடந்தோள் களையுடைய அரசர், அஞ்சி அவரது பாதங்களில் முறைப்படி வணங்கி, ௪௧

592. (இ - ள்) வெளிப்படை. "இறைவனிடத்தும, அவனடியாரகளிடத்தும செய்த இந்த அபசாரத்துககு இங்கு இதுமட்டும போதாது, என்னையும கொல்ல வேண்டும, தேவரீரது மங்கலம பொருந்திய மழுவாயுதத்திஞலே கொல்லுதல பொருத்தமும அன்று, இது அதற்குத தக்கது" என்று தீரவினை நோவாராயச செவ்விய கையினுலே தமது உடைவாளை உருவி அவா கையிற் கொடுத்தனா. ௬௨

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடாந்து முடிபுபெறறன.

590. (வி - ரை) வானவர் ஈசர் - தேவாகளெல்லாம பெரியாராகிய மாதேவா. "யாதோர தேவ ரெனப்படு வாாக்கெல்லாம, மாதே வனனல்லாற் றேவாமற றில்லையே"—என்பது அப்பா சுவாமிகள் திருவாக்கு.

(ஈசர்) நேசர் - அவாபால அன்பு வைத்தவா. நேசம் - அன்பு. குழையணிகாதினுக் கன்பர் - (587), அம்பலவாண ரன்பர் (588) என்முன்னாக கூறியதற்கேறப இங்கும ஈசர்நேசர் என்றா.

சென்னி - சோழாகளது மரபுக்குரிய பெயா. சோழாகள வழிவழியாய்ச் சிவனடி சென்னி சோத்திய மரபினா, ஆதலின சிவாபசாரம நிகழவொட்டாா என்னும் அக்குறிப்புப் பெறச சென்னி என்றா. "சென்னிவளா மதியணிந்த சிலம்பணி சேவடியாா தம - மன்னிய சைவத்துறையின வழிவந்த குடி வளவா"—என்ற திருஞான சம்பந்த நாயனாா புராணம (2) காண்க.

துங்கவேழம் - பெரியயானை - உயாந்த யானை என்றலுமாம.

பன்னகாபரணர் - பன்னகம் - பாமபு - பாமபுகளை அணியாக அணிந்தவா சிவபெருமான். "ஆர்த்திட்டதும பாமபு கைக்கொண்டதும பாமபு" (நமபிகள தேவாரம், திருக்கோத்திட்டையும திருக்கோவலூரும 1), "ஆரமாவது நாகமோ சொலும்"—(அவாது - திருப்பைஞ்ஞீலி - 1) முதலிய திருவாக்குக்கள காண்க. "குஞ்சரங்கோளிழைக்கும பாமபு" (திருக்கோவையாா - 21) என்றபடி யானையையும கட்டியிடவல்ல பாமபுகளை அணியாகப் பூண்டவாக்குச சாத்தும மலரை யானை பறித்துச சிந்தியது என்றதொரு குறிப்பும காண்க.

முன் பறித்துச் சிந்த - "பிடித்து முன பறித்துச சிந்த" - 563 என்றதுகாண்க. முதலில பறித்துப பின்னாச சிந்தியது பறித்தறகுக காரணமாக வேறொன்றும நிகழா திருப்பவும தானே முன பறித்தது என்பது குறிப்பு.

தரைப்படத் துணித்து - அபராதம செய்த அதன துதிக்கை துணிபட்டு நிலத்தில் வீழும்படி துணித்து 579 பாாக்க.

வீழ்த்தேன் - தாம செய்த செயலை ஏற்று அஞ்சாது எடுத்துச் சொல்லும் வீரம காண்க. 40

591 (வி - ரை) மாதங்கம் - யானை. வருபரிக்காரர் - யானையின இருபுறமும முன்னரும வரும் குத்துக்கோற்காரா. பரிக்காரர் - (562) வெய்யகோற்பாகர் - (575) என்றவை பாாக்க.

மீது அந்து கடவுவார் - யானையை மேலிருந்து செலுத்தும பாகாகள. மிசைக் கொண்டார் இருவர் - (575) பாாக்க. மேலிருந்து என்பார் மீது அந்து - என்றா. மேல அவ்விடத்திருந்தபடியே பரிக்காரா ஓடிச செலுத்துபவா.

விலக்கிடாது ஒழிந்து - (தமது கடமையின வழுவினாகளாய), விலக்காதொழிந்தமையால - ஒழிந்த காரணத்தால். பட்டார் - எறியப்பட்டு இறந்தாா. எறியப்படுதலும அதனால் இறந்துபடுதலும எனககாரணகாரிய மிரண்டுங் குறிக்க ஒரு சொல்லாய வைத்த அழகு காண்க. யானை முழு அறிவுள்ளதன்றாதலின அதனைத்தண்டித்து வீழ்த்திய செயல என்னளவேயாயிற்று என்னும பொருள்பட வீழ்த்தேன் என்றா.

இஙகு அறிவுமுதிராத பாகா தமது கடமையின வழுவினமையின தாஙகள படுவதற குத தாமே காரணராயினதால **பட்டார்** - என அவா செயலும விரவக கூறினா

ஈது இங்கு நிகழ்ந்தது - அங்குக் கேட்டதோன்று என்று கூறி இஙகு நிகழசசி வேறாகக காணகினறேன அது யாது? என வினவுவாா பணியுமரபுபறறிய பிறிது **மொழியால் எறித்ததே போதுமோ தான்?** எனற அரசருககு இதுவே இஙகு நிகழநதது எனறறிவிததபடியாம

என்றார் - எறிபத்தர் - நேசராகிய (590) எறிபததா எனறு சொனனா என முன யாட்டோடு புணாததி உரைகக

என்ன - அவா அவவாறு சொலல இவவாறனறி, எறிபததரெனன - எனறு கூட்டி, இவவாறு சொனனவா எறிபததா எனறு தெளிநது எனறுரைபபாரு முணடு. அது பொருநதாமையறிக

அஞ்சி - சிவாபராதமும அடியவாபா லபசாரமும நோககததறகுப பயநது, முனன ரும **பிழையென்றஞ்சி** எனறா தீவினையசசம என நீதிநூலுளளுமவிதிததா "அஞ சுவ தஞச லறிவாா தொழில" எனற திருககுறட கருததும, திருவாசகதது அச்சபபத தில மணிவாசகப பெருமான அருளியனவும இஙகு வைததுக காணக

பாதங்கள் முறையால் தாழ்ந்து - எறிபததாது திருவடிகளில விதிபபடி வீழநது வணஙகி. "வயபபுரவி மேனின" றிழிநதனராயத தொழுது சென்று, நிகழசசி கேட் டறியும வகையால் இதுவரை **நின்றார்** அரசா இபபோது அவா பாலே தீரவு நோககு பெறும வணணம கீழவீழநது வணஙகினா எனபது குறிகக **முறையாற் றாழ்ந்து** என றாா. **முறை** - தமமைப புனிதராககும பெரியாரை முனனா வணஙகுதல - ஐநது றுபபு - எட்டுறுபபுகளால வணஙகுதல - மூமமுறை முதலாக வணஙகுதல முதலியன யாக நூலகளில விதிததமுறை

பருவரைத் தடந்தோள் - "அவருளளுஞ செலவாககே செலவந தகைதது" - (திருக குறள) எனறபடி வனமை யுடையாரிடததே பணிவு சிறபபாய வேணடப படுவது ஆத லின **பருவரை** - எனறும, **தடம்** எனறும உவமையோடு அடைமொழியும புணாததிக கூறினா முனனா உலகமனனன எனறதும இககுறிபபுப பறறியது பருவரை சலி யாத தனமையுடையது அதுவுங கீழபபட்டுப பணியும எனறதாம 41

592 (வி - ரை) **அங்கணர் அடியார் தம்மை** - உமமைததொகை. அஙகணா தம மையும அடியாா தமமையும என விரிததுக கொளக. "சிவகாமியாணடாா - பனனகாபர ணாச சாததக கொடுவரும பளளிததாமம-பறிததுச சிநத" (590) எனறு அவா அறி விகக அறிநதாராதலின இருவகையினும அபசாரபபட்டமை தெரிநத அரசா இவவாறு கூறினா

தம்மைச் செய்த - தமககுச செயத இரணடனுருபு நானகனுருபுப பகைப பொருளில வநதது வேறறுமை மயககம **தங்கள்** - தமமிடதது என ஏழாம வேற றுமையாக உரைபபினுமாம

அபராதத்துக்கு - குறறததுககுத தீரவு தண்டம பிராயச சிததம எனபா

இது தன்றால் போதாது - இவவபராதத தீரவு பெறத தேவரீா இஙகுச் செயத இததணடம போதியதனறு. அபராதததுககுப போதிய தணடனையனறு இசசிறிய தணடததால அபபெரிய அபராதம தீரவு பெறாது எனறபடி ஆதலின எனவருவிகக "எனனையும கொலலவேணடும" எனப பினவருததுக கூறுதறகுக காரணங கூறிய தாம அரசாஙகததாா செயயும எவவகைத தீரபபுககும காரணங காட்டிச செயதல வேணடுமெனற இநநாள நீதிமுறை விதியுங்காணக

என்னையும் கொல்லவேண்டும் - சிவாபராதம விளைத்த யானையினையும, அறியாப பாகரையும வைததிருநதமையால இவவபசாரததுககுத தாமும பொறுபபுளளவா என

றமையாலே அதற்குத் தீர்வாகத் தன்னையும் கொல்ல வேண்டும் என்றார். தாமே அரசரும் பேரடியாரும் ஆதலின், அடியார் நிலையினின்று குற்ற நிச்சயமும், அரசர் நிலையினின்று அக்குற்றத்துக்குத் தக்க தண்ட நிச்சயமும் தாமே வகுத்திவ்வாறு முடித்தனர்.

மங்கல மழுவால் கொல்கை வழக்கும் அன்று - அடியவர் கையில் ஏந்தியது மங்கலமாயது - தூய்மையுடையது. அதனாற் றண்டிக்கப்படும் பேறு பெறுந் தகுதி தமக்கில்லை. ஆதலின் அது வழக்கன்று. தகுதியில்லாமையுடன் வழக்கும் அன்று என உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மையுமாம். தண்டநெறி வழக்கு நெறியினைப் பற்றி நின்றதென்ற குறிப்பும் காண்க "பிள்ளையார் தந்திருக்கையிற் கோலமழுவாலே துணிந்து குற்ற நீங்கி" என்று சண்டேசநாயனார் புராணத்துக் கூறுதல் காண்க. இதனால் அரசர் அடியார்களிடத்தில் *வைத்த உயர்ந்த நோக்கமும், தமதாழ்வினிடத்தே வைத்த பிறநோக்கமும் புலப்பட்டமை காண்க அடியார் முன்பு மிகச் சிறியராயடையும் பொதுப் பண்பு நிலையேயன்றி இங்கு நேர்ந்த சிவாபராதத்தாலும் தம்மை மிகக் கீழாகக் கருதி இவ்வாறு கூறினார் எனக

மங்கலமழு - மங்கலமுடையது - மங்கலஞ் செய்வது சிவபெருமானது ஆயுதமாதலும் குறிப்பு

இது ஆம் - இதுவே வழக்கு ஆம். **இது** என்ற சுட்டு உடைவாள் வாங்கி நீட்டும் செயலைச் சுட்டியது இதனைச் சொல்லாலன்றிச் செயலால் நாடகச் சுவை பெறக் காட்டியதோர் கவிநயமாமெனக் அரசர்க்கு இச்செயலில் இருந்த தீவிரம் குறித்தது. இனி, **இது** என்ற சுட்டு வாங்கி நீட்டும் உடைவாளைச் சுட்டியதென்று கொண்டு, மங்கலமழுவினால் எறிந்துபட நான் தகுதியில்லேன் - என்னைத் தண்டிக்க இந்த வாளே தக்கது என்று பொருள் கொள்வாருமுண்டு

உடைவாள் செங்கையால் வாங்கி என மாற்றுக. **உடைவாள்** - தமது அரையிற் றூங்கிய நீண்டவாள் **வாங்கி** - உறையினின்றும் உருவி எடுத்து. உறைகழித்தெடுத்து

தீர்வு நேர்வார் - தமது குற்றத்துக்குத் தக்க கழுவாய் நேர்படுவாராய். முற்றெச்சம் நேர்வார் - கொடுத்தனர் எனக் **தீர்வு** சிவாபராதத்துக்குரிய நரக முதலிய கொடுமை நேராமல் இத்தண்டத்தாலே தீர்த்தல். கழுவாய் - உய்வு - உய்தி யென்பர்.

இங்கிவை தம்மாற் போதா—என்பதும் பாடம். 42

593. வெந்தழற் சுடர்வா ணீட்டும் வேந்தனை நோக்கிக் "கெட்டேன்!
னந்தமில் புகழா னன்புக் களவின்மை கண்டே" னென்று
தந்தவாள் வாங்க மாட்டார், தன்னைத்தான் றுறக்கு மென்று
சிந்தையா லுணர்வுற் றஞ்சி வாங்கினார் தீங்கு தீர்ப்பார். ௪௩

(இ - ள்) வெளிப்படை வெவ்விய தழல்போல ஒளி வீசும் வாளினை உருவி நீட்டும் அரசரைப் பார்த்து "ஓ! கெட்டேன்! எல்லையில்லாத புகழினையுடைய அரசரது அன்பினுக்கு ஓர் எல்லையில்லாத தன்மையை யிப்போது கண்டுகொண்டேன்" என்று கருதியவராகி, அவர் நீட்டிய வாளினை வாங்கமாட்டாதவரா யிருந்தும், தாம் வாங்காவிடில் அரசர் தம்மைத்தாமே மாய்த்துக்கொள்வர் என்று உணர்ந்தவராகிப் பயந்து, அத்தீங்கு வாராமற் காக்குங் கருத்தினால் கையில் வாங்கினார்

(வி - ரை) **வெந்தழல்** - (வாளின்) செயலையும், **சுடர்** - உருவினையும் குறித்தன.

கெட்டேன் - இரக்கக் குறிப்புப்பட வருவதோர் அவலச் சொல் 588 பார்க்க

அந்தமில் புகழான் - **அந்தம்** - முடிவு இவரது புகழுக்கு ஓர் முடிபு - எல்லை - இல்லை என்றபடி புகழ்ச்சோழர் என்பது இவர்க்குக் காரணப் பெயராம் என எண்ணினார் என்றதும் குறிப்பு.

அன்புக்கு அளவின்மை - புகழுககு அநதம - அளவு - இலலாமை போலவே அனபுககும அளவிலலாமை உமமை தொககது.

என்று - எனறு உடகொணடவராய - கருதியவராய

தந்த வாள் - அவா நீடடிய தம பொருடடாகவே நீடடியமையால **தந்த** எனறாா அரசா எனற நிலையிலே தமமை வைததுக குறறத தீாவு தாமே விதிததாராதலின கொடுததனா என மேறபாடடிற கூறினாா அனபரிடததுத தமமைபபோலவே அனபு கொணடாா அரசா எனறு எறிபததா இஙகு எணணியதனையும, **தொழுந்தகை யன்பின் மிக்கீர்** - (598) என இறைவா இவவிருவரும அனபினால ஒபபாகுந தனமை விளககிய தனையும காணக.

வாங்கமாட்டார் - இது அவா மனதது முதலில நிகழநத உளள நிகழச்சி பேரன புடையராய்க கணட அரசரது பிழையுடனபாடடுககுத தாம உடனபடமாடடாத வராகி வாளினை வாஙகாது சிறிது தாழததனா. **மாட்டார்** மாட்டாராகியும. உமமை தொககது. மாடடாராயும - வாஙகினாா எனறு முடிகக

தன்னைத்தான் துறக்கும் - நாம வாஙகாவிடில அரசா தாம கொணடபடி தமது பிழைககுத தாமே தீாவு செயவாராய, 'அடியாாபால பிழைபடட இவவுடலை நானே சிதைபபேன' எனறு தமமைததாமே மாயததுககொளளும. **துறக்கும்** - விடடுவிடும. **தன்னை** - தன உடலை ஆயின இது மிக அரியதாகிய செயல. கிடைததறகரியது இநத மானிட உடலிற பிறபபு. "எணணரிய பிறவிதனில மானிடப பிறவி அரிது" எனபது பெரியோா வாககு இதனினும பெரியதோா பேறு பெறுதறகாக வனறி இதனைத துறவாா அறிஞா "உடமபாரழியி லுயிரா ரழிவா, திடமபட மெயஞஞானஞ சேரவு மாடடா, ருடமபை வளாககு முபாய மறிநதே, உடமபை வளாததே னுயிாவளாத தேனே" - "உடமபுளே யுததமன கோயில கொணடானென, னுடமபினை யானிருந தோமபுகின றேன" எனபனவாதி திருமூலா திருமநதிரஙகளுங காணக.

இறைவனைக "காணப பெறறால, மனிததப பிறவியும வேணடுவ தேயிநத மாநிலத தே"எனறருளினாா அபபா சுவாமிகள இறைவனருளதொழ உடமபின பிறவி உறுதி யைச சாரும எனபது ஆசிரியா திருவாககு எவவகைப பாதகமுஞ் செயதேனும் உடம் பினை ஓமபி வளாககும ஊமாகள பலா அவா நிறக,இஙகு உறுதிப பயன கைவரப்பெறற அரசா அரிய மானிடப பிறவிபெறற உடமபினைத - "துறககபபடாத உடலை"த - துறததல தகுமா? அவவாறு துறககும எனறு நாயனாா துணிதறகுக காரணமெனனை? யெனின, சிவாபராததுககுத துணையாய நினற பாதகமுறற உடல சிதைககத தககதே யாம எனற விதிபறறி எனக தககயாக சஙகார முதலிய வீரஙகள காணக- அறிஞாகள கணடு நகைததறகுரிய சிறு சிறு காரணஙகளுககாக இநநாளில இநநாடடினும பிற நாடடினும பலர் தமமுடல தாமே மாய்ககக காணகினறோம அஙஙனமே பிறா உடலை யும மாயககக காணகினறோம. இஙஙனம உணமைநெறி அறியாது உழலகினற இககால உலகம இஙகு அரசா தமமைக கொலல வேணடினதும, பினனா நாயனாா தமமுயிரைச் செருகக வாளினைக கழுததிற பூடடியதும ஆகிய செயறகருஞ செயலகளின திறததை அறிநது உயய வலிமை பெறுவதாக. பினனா இவவரசா தீபபாயநது தமமுடல விடுதத சரிதமும இககருததே பறறியது. இவவாறே இபபுராணததினுள வரும பிற சரிதஙக ளும காணக

என்று உணர்வுற்று அஞ்சி - எனக கூடடுக எனறு அறிநதமையால அவா தமமை மாயததுககொளளும செயலை அஞசி **சிந்தையால் வாய்கி** - அவா அஙஙனஞ செயயாது காககுங கருததால வாஙகி **சிநதையால்** எனபது நாயனாா வாஙகுதறகுக காரணங குறிததுநினறது **தீங்கு** - அசசெயலாகிய தீஙகு.

தீர்ப்பார் - வாராமற றடுபபாராகி. தீாபபாராகி - தவிாபபாராகி - வாஙகினாா எனக. முறறெச்சம. தீாவு நோவாா கொடுததனா என மேறபாடடிற கூறியதறகேற

பத் தீங்கு தீர்ப்பார் வாங்கினார் என்று குறித்தது காண்க. இதுவே - இச்செயலே - அரசர் மனத்தில் தீர்வு தருவார் வாங்கினார் என்ற எண்ணத்தலைத் விளைத்ததனையும் வரும்பாட்டிற் காண்க.

தீர்வு தீர்ப்பார்—என்பதும் பாடம். 43

594. வாங்கிய தொண்டர் முன்பு மன்னனார் தொழுது நின்றே
"யீங்கெனை வாளி னாற்கொன் றென்பிழை தீர்க்க வேண்டி
யோங்கிய வுதவி செய்யப் பெற்றனன் இவர்பால்" என்றே
யாங்கவ ருவப்பக் கண்ட வெறிபத்த ரதனுக் கஞ்சி, ௪௪

595. "வன்பெருங் களிறு பாகர் மடியவு முடைவா ளைத்தந்
தென்பெரும் பிழையி னாலே யென்னையுங் கொல்லு மென்னு
மன்பனார் தம்மைத் தீங்கு நினைந்தனன்" என்று கொண்டு,
"முன்பென துயிர்செ குத்து முடிப்பதே முடி"வென் றெண்ணி, ௪௫

596. புரிந்தவர் கொடுத்த வாளை யன்பர்தங் கழுத்திற் பூட்டி
யரிந்திட லுற்ற போதி லரசனும் "பெரியோர் செய்கை
யிருந்தவா றிதுவென் ? கெட்டேன்!" என்றெதிர் கடிதிற் சென்று
பெருந்தடந் தோளாற் கூடிப் பிடித்தனன் வாளுங் கையும். ௪௬

594. (இ - ள்) வெளிப்படை. வாங்கிய தொண்டரின் முன்னர்த் தொழுது நின்று, "இங்கு வாளினாலே கொன்று என் பிழையைத் தீர்க்கும் வண்ணம் பெரிய வுதவி செய்யும் பேற்றினை இவரிடம் நான் பெற்றேன்" என்று அரசர் மகிழவே, அதனைக் கண்ட எறிபத்தர் அதனுக்கஞ்சி, ௪௪

595. (இ - ள்) வெளிப்படை. "வலிய பெரிய யானையும் பாகரும் மடியவும், தமது உடைவாளைத் தந்து எனது பெரும் பிழையினாலே என்னையும் கொல்லும் என்று சொல்கின்ற பேரன்பருக்குத் தீங்கு நினைத்தனன்" என்று கருதி, "முன்னர் எனது உயிரைப் போக்கி முடிப்பதுவே இதற்கு முடிபாகும்" என்று எண்ணி, ௪௫

596. (இ - ள்) வெளிப்படை நினைந்து அவர் கொடுத்த வாளை அன்பர்தம் கழுத்திற் பூட்டி அரியத் தொடங்கிய போதிலே, "பெரியோர் செய்கை யிருந்தபடி இது என்ன ? ஓ! கெட்டேன் !" என்று எதிர் விரைந்து போய் மிகப் பெரிய தமது தோள்களாற் கூடி அரசரும் அந்த வாளினையும் அதைப் பிடித்த அன்பரது கையினையும் சேர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டனர் ௪௬

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

594 (வி - ரை) உவப்ப - மகிழ. மகிழ்ச்சியாகிய உள்ள நிகழ்ச்சி அவரது சொற்களால் அறியக் கிடந்தது ஆதலின் அச்சொற்களை முன்னாகக் கூறினார். இவை "ஈங்கெனை இவர்பால்" என்பன. இவை எறிபத்தரை நோக்கிச் சொல்லப்பட்டனவல்ல. மகிழ்ச்சி மீக்கூர்தலாலே தமக்குத் தாமே வாய்விட்டுச் சொல்லியவை.

மன்னனார் - முன்னர் மன்னன் - (583 - 587 - 581) என்று ஒருமையிற் சுட்டிய ஆசிரியர் இங்கு மன்னனார் - என்றார் இவ்வாறு தீர்வு பெற்றுயவதில் அவர் கொண்ட பெருமகிழ்ச்சியின் சிறந்த பெற்றி நோக்கி. இச்சொற்களே பின் சரித விளைவுக்குக் காரணமாயின என்பதும் காண்க

ஓங்கிய உதவி - மிகப் பெரிய பேருதவி. ஆங்கு - அந்த நிலையில் - அவ்வகையில்.

அதனுக்கு - அநத எணணததை அவா முடிபாகக கொளளுமாறு தமது செயல (வாள வாஙகிய செயல) விளைவிதத அதறகு அடியாா உளளததுத தவறுகிய எண்ணம விளைவிககும செயல செயதல சிவாபராதமாம எனறு அதறகு அஞசினாா எனக

ஈங்கேனை... இவர்பால் - இசசொறகள சிவாபராதததினினறும தாம கழுவாய பெறறு உயயும நெறி பெறற நிலையினை எதிாபாாதத அளவில அரசாக்குளள ஆாவததைதக காட்டுவனவாம. தமககுக குறறத தீாவு புரிநது தமமைப் புனிதராககச செயவதனைப் பேருதவி எனறதும காணக தாம தாம செயத குறறத தீாவுக குபகரிக்கும அரசாஙக நீதியதிபாகளை எததனை போ வெறுததுவைதெழுகினறாாகள! அவவாறனறித தம குறறததைப் போககுபவரைப் போறறிப் பாராட்டல பெரியோா செயல.

உதவி செய்யப் பெற்றனன் விரைவும உறுதியும பறறி எதிாகாலச செயலை இறநத காலததாற கூறினாா.

உரைப்பக் கண்ட—எனபதும பாடம். 44

595 (வி - ரை) **வன் - பெரும் களிறு** - வலிமையும பெருமையுமுடைய யானை. **துங்கமால் வரைபோல்** - 562, **வென்றி மால்யானை** - 563 எனபனவாதி முனனா உரைததவை காணக திருததொணடின பெருமையை உலகிற காட்டுதற்கெனறு திருவருளாலே யானை மலரைச சிநதியதேயனறி (598) அதனது தீககுணததாலனறு. ஆதலின திருவருள விளககததுககுக கருவியா யிருநத இதனை இவவாறு சிறபபுக குறிககும அடைமொழிகள தநதோதினாா. **களிறு பாகர்** - உமமைத தொகை.

பெரும்பிழை - பெரியோரும பொறுததறகரியதாய, உயிா போககுதலாகிய பெருந தணடததைத தவிர வேறு எவவாறறானும கழுவாய பெறுததாய உளள தெனறு அரசா கொணடனா எனுங குறிபபு

அன்பனூர் - முதலில அவரை அரசராக மட்டும கருதிச **சென்னி!** - (590) எனறாா. பினனாச் சிவாபராதத தீாவின பொருட்டு உயிரையும உவநதீயும பெருமபுகழ நோககி **அந்தமில் புகழான்** - (593) எனறாா. உயிா கொடுததும அபராதத தீர்வில் அவாககிருநத ஆாவப பெருககினைக கணடு இஙகு **அன்பனூர்** எனற சிறப்புக காணக

அன்பனூர் தம்மைத் தீங்கு நினைநதனன் - எறிபததா எவவாறறானும் அவாக்குத தீஙகு நினைததாரலலா ஆனால தீஙகு தீாபபாராகியே (593) வாளை வாங்கினாராகவும், **தீங்கு நினைந்தனன்** எனற தெனனை? யெனின அவரை வாளினால கொனறு பிழை தீாகக வாஙகினாா எனனும தீஙகாகிய எணணததை அவா மனததில் உணடாகுமபடி செயதனா எனறதனையே இவவாறு கூறினாா **நினைநதனன்** - அவா நினையுமபடி செயதனன எனற பொருளில வநதது இவவாறனறி, யானையையும பாகரையும் வீழ்ததிய அவா - அரசா வரின அவரையும கொலவேன எனறு எணணி யிருநதனா எனறு கொணடுரைபபாருமுணடு **தம்மை** - தமககு

கொண்டு - உட்கொணடு - நிசசயிதது கருதி.

முன்பு - அவா முனபு அவா வேணடியபடி தாம செயயாவிடின் அவா எவவாற்றானும தமமைத தாமே அறநது அபராதத தீாவாககக கருதியதனைத தாமே தேடிக கொளவா, அதறகு முனபு - அமமுடிபினைக காணபதறகு முனபு - அவா முடியு முனபு எனறலுமாம.

உயிர் செகுத்து முடிப்பதே முடிவு - உயிரைபபோககி இததீங்கு சேராமல் முடிப்பதுவே இதறகு முடிபாவது எனறபடி **முடிவு** - அனபனாபால தீஙகு இயறறுவேன் எனற நினைவுவரச செயத தீமையைப போககும கழுவாய.

தமக்குத் தீங்கு—எனபதும பாடம். 45

596 (வி - ரை) **புரிந்தவர் கொடுத்த** - அவர் புரிந்து கொடுத்த என மாற்றுக. புரிதல் - திரளெண்ணுதல் - முற்றும் நினைத்தல் - தம் முன்பு உவகைபுரிந்தும் தொழுதலைப்புரிந்தும் - கொடுத்த என்றலுமாம். **புரிந்து** - விரும்பி என்பாருமுண்டு.

அன்பர் - இங்கு எறிபத்தரைக் குறித்தது. புகழ்ச்சோழரை இங்கு அரசர் என்று பிரித்துச் சுட்டியது காண்க.

பெரியோர் - சிவாபராதம் தம்பால் நிகழ்வதனால் தாம் எரிவாய் நரகத்துக்காளாகாதபடி தடுத்து உதவும் பெற்றியார் பெரியோர் என்றார். செய்தற்கரும் செயல் செய்தலாற் பெரியோர் என்றார் என்றலுமாம்.

இருந்தவாறு இது என்? கெட்டேன்! நாம் எதிர்பாராத வண்ணம் இவ்வாறு இருந்தபடி இது என்ன! ஆச்சரியம்! கெட்டேன்! எதிர்பாராதபடி அதிவிரைவில் தீங்கு நிகழக்கண்டபோது வரும் அவலச்சொல். 588 - 593 - பாட்டுக்களில் இவ்வாறு தமக் கிறுதியைத் தாமே தேடிக் கொள்ளும் செய்கை ஒரு பெரியார்பால் நிகழ்வது தம் மாற் கூடிற்றே என்று எண்ணியபோது பேரவலம் மனத்து நிகழ்ந்ததாக அதனைக் குறிக்கக் **கெட்டேன்** என்ற அவலச்சொற் போந்தது.

பெரும் தடம் தோள் - உருவினாலும் வலிமையாலும் பெருமை நோக்கி - பெரு - தட - என இரண்டு அடைமொழிதந்தார். மழையரி - வாளரி - யென்னத்தோன்றி வலிய மழு வீசி வன்பெரும்களிற்றினையும் எறிந்து வீரனுசெய்து வென்ற பெருவீரர் செயலை விளக்குதற்குரிய பெருவன்மை நோக்கி இவ்வாறு சிறப்பித்தார். கூடி - கிட்டி - சேர்ந்து. கழுத்தை அரியவொட்டாமல் வாளுங் கையும் சேர்த்துப் பிடித்தனர் எனக். ஊறு செய்யும் கருவி வாளாதலின் முதலில் இவரது கையின் பிடியினுள்ளே கொண்டு தடுக்கப்பட்டது அது வென்பார் **வாளும்** என்று அதனை முன்வைத்துக் கூறினார். **தோளால்** - கையால் பெருந்தோளுடைமை உயர்ந்த உடலிலக்கணமுமாம்.

மன்னனார் - நின்றே - என்றே - உவப்பக் - கண்ட - எறிபத்தர் (ஆகிய) - அன்பர் - அஞ்சி, - என்று கொண்டு - என்றெண்ணி - அரிந்திடலுற்ற போதில் - அரசனும் - என்று - சென்று - கூடிப் - பிடித்தனன் என இம்மூன்று பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக் கொள்க. எறிபத்தர் - (ஆகிய) (594) - அன்பர் (596) - என்று கூட்டுக. 46

597. வளவனார் விடாது பற்ற மாதவர் வருந்தி நிற்ப
அளவிலாப் பரிவில் வந்த விடுக்கணை யகற்ற வேண்டிக்
களமணி களத்துச் செய்ய கண்ணுத லருளால் வாக்குக்
கிளரொளி விசும்பின் மேல்வந் தெழுந்தது பலருங் கேட்ப, ௪௭

*598. "தொழுந்தகை யன்பின் மிக்கீர்! தொண்டினை மண்மேற் காட்டச்
செழுந்திரு மலரை யின்று சினக்கரி சிந்தத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணிக் கூத்த ரருளினாற் கூடிற்"றென்றங்
கெழுந்தது பாக ரோடு மியானையு மெழுந்த தன்றே. ௪௮

597. (இ - ள்) வெளிப்படை. தாம் கொண்ட வாளினையும் கையினையும் வளவனார் (தாம் துணிந்த செய்கையைச் செய்ய) விடாமற் பற்ற, அதனாற் பெருந்தவராகிய எறிபத்தர் வருந்தி நிற்க, இவ்விருவரிடத்திலும் அளவற்ற அன்பு காரணத்தினால் வந்த இடுக்கணை நீக்கும் பொருட்டு, விடத்தை யணிந்த கண்டத்தினையுடைய செம்மைதரும் கண்ணுதற் பெருமானருளினாலே (ஞான) ஒளி கிளரும் விசும்பிற் பலருங் கேட்குமாறு எழுந்ததாகிய திருவாக்கானது, ௪௭

598. (இ - ள்) வெளிப்படை. "யாவரும் தொழும் தகைமையுடைய அன்பினாலே மிக்கீர்களே! திருத்தொண்டின் சீர்மையை மண்ணுலகிலே காட்டும் பொருட்டாகச் செழுந் திருப்பள்ளித்தாமத்தை இன்று கோபங் கொண்ட யானை சிந்தும்படி நேர்ந்த நிகழ்ச்சி, பிறையை யணிந்த சடையினையுடைய கூத்தனாரது திருவருளினாலே கூடிற்று" என்று எழுந்தது. (இறந்த) பாகர்களோடும் (இறந்த) யானையும் அப்போதே எழுந்தது. ௬௮

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் ஒரு முடிபு கொண்டன. தனி முடிபாக்கி முன் பாட்டினை எழுந்தது என வினைமுற்றாக்கி முடித்து, எவ்வாறெழுந்ததெனின் என வருவித்து, இவ்வாறு என இப்பாட்டினைத் தனி முடிபாக்கி உரைப்பாருமுண்டு.

597 (வி - ரை) முன்பு **அன்பனார்** என்றது நாயனார் மனத்துள் எண்ணிய நிலை. இங்கு **வளவனார்** என்றது ஆசிரியர் அரசரைக் குறித்துக் கூறும் நிலை. முன்னர் வேந்தன் - (593) அரசன் - (596) என்ற ஆசிரியர், இங்கு **அன்பனார்** - (595) என்று நாயனார் குறித்ததற் கேற்பத் தாமும் **வளவனார்** என்று கூறுக. முன்னர்ப் பன்மையிற் கூறிய மன்னனார் - (594) என்றதும் இக்கருத்தே பற்றியது.

விடாது பற்ற - தாம் நினைத்தபடி செய்ய விடாமற் பிடிக்க.

மாதவர் - இறையவர்க்குரிமை பூண்டார்க்கு அருட்பெருந் தொண்டு செய்வார் (556), அன்பின் மிக்கார் (598), சடையவர் பொற்றாளில் ஆர்ந்த காதலன்பர் (607) ஆதலின் **மாதவர்** என்றார். அன்பாற் செய்யுந் தொண்டே - பெருந்தவமா மென்பது. "நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர்" எனும் வாகீசர் தேவாரம் காண்க.

வருந்திநிற்ப - அன்பனார்க்குத் தீங்கு நினைந்தேன் எனும் எண்ணத்தை வருவித்த தீமைக்குத் தீர்வு தாமே செய்து கொள்ள விடாது அந்த அன்பனார் தாமே தடுத்து நின்றனர் என்ற வருத்தம்.

அளவு இலா பரிவில் வந்த இடுக்கண் - இடுக்கண் அன்பின்மையால் நிகழ்வது இயல்பு. ஆயின் இங்கு இவ்விருவர்க்கும் நேர்ந்த அச்சமும் (அஞ்சி - 591, அஞ்சி - 594,) அது காரணமாகத் தம் உயிரைக் கொடுக்க நேர்ந்தமையும், அது தடைபட்டமையும், அதனால் உண்டாயின மனவருத்தமும், பிறவுமாகிய இடுக்கண்கள் அளவுபடாத - எல்லையில்லாத - அன்புடைமை மீக்கூர்தலின் உண்டாயின. ஆதலின் **பரிவில் வந்த இடுக்கண்** என்றார்.

களம் அணி களம் - சொற்பின் வருநிலை சொல்லணி. **களம்** - (முன்னையது) கறுப்பு அந்நிறமுடைய விடத்துக்காயிற்று பண்பாகு பெயர். **களம்** - (பின்னையது) கழுத்து - மிடறு. எனவே விடத்தைப் போனகமாக நுகர்ந்து அதனையே அணிகலமாக அம்மட்டில் நிறுத்திக் காட்டிய கழுத்து எனக் 'கறைமிடறணியலு மணிந்தன்று' என்றதுங் காண்க. திருநீலகண்டம். களம் களத்தணிந்தது கொடிய ஆலகாலவிடத்தினால் தேவர்களுக்கு நேர்ந்த இடரை நீக்க. இங்கு அடியா ரிருவருக்கும் அன்பினால் விளைந்த பேரிடுக்கணை நீக்க ஆகாயத்தில் திருவாக்கு எழுவித்தலால் இங்ஙனங் கூறினார்.

செய்ய கண்ணுதல் - செய்யகண் - செம்மைதருங் கண் அருட்பார்வையினால் உயிர்களை ஏடேற்றுங் கண். கண்ணுதல் - கண்ணைக் கொண்ட நுதலை உடையோன். அன்மொழித்தொகை.

செய்யகண் - இந்தக் கண் தீயாதலின் சிவந்தகண் என்றலுமாம். "பொங்கு மனல் சிவப்பு" என்பது சாத்திரம். இந்தக் கண் ஒருகால் காமனை எரித்ததேனும் அதுவும் அருளேயாம். "வல்லிருளா யெல்லா வுலகுடனாய் மூடவிரு ளோடும் வகை நெற்றி யொற்றைக்கண் படைத்துகந்த உத்தமன்" - (திருக்கலயநல்லூர் - பண் - தக்கராகம் - 4) - என்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரத்திற் குறித்தபடி

உலகிற பாநத வலலிருளை ஓட்டும வகையிலே திறநதருளியது இநநுதறகண "செற றங கனஙகளைத தீவிழித தானறிலலை யமபலவன, செறறியிற கணகண்ட கணகொணடு மறறினிக காணபதெனனே" - என்று அபபா சுவாமிகள இதன அருட்டிறததை விளககியருளினா இஙகு இருவாபாலும நோநத இடுககணை யகறறும அருளகொணடு திருவாககு எழுதலால **களமணி களம்** என்றதனோடு **கண்ணுதல்** என்ற இவவியல பாலும இறைவனை எடுததுககாட்டினா இருவாக கருளசெயதலின இரணடு அருட் செயலகள உடனகாட்டபபட்டன

அருளால் - இருவாபாலும இடுககண தீர எழுநததாதலின **அருளால்** என்றா

எழுந்தது - வாக்கு - எழுநததாகிய வாககு வருமபாட்டில் **என்று பலரும் கேட்ப அங்கு எழுந்தது** என முடிநதது இஙகு **எழுந்தது** என்றது திருவருள எஙகும பாநத நிலையினின்றும கூாநது ஓரிடத்து **வந்த** தொடககிலை வரும பாட்டில **எழுந்தது** என முடிநதது அதனைப பலரும கேட்கும்படி முடிநதுநின்றதிலை

ஒளி கிளர் விசும்பு - என மாறறுக ஒளி - ஞானவொளி இஙகுப் பலரும கேடப எழுநது இறைவனது திருவருளின ஞானததை உணாததலால **ஒளி கிளர்** என்றா ஞானாகாயம இறைவனது திருமேனி யாதலால அதினின்றும ஞான வாககு எழுநததெனக இவவாறனறி ஞாயிறு - மதி - மீனகள - முதலிய பல ஒளிப பொருளகளும கிளாநது செலவதற்கிடமாகிய ஆகாயம என்றுரைபபாரு முண்டு.

பலரும் கேட்ப - இசசெயல "தொணடினை மண்மேற காட்ட அருளினற கூடிறறு" என்று வருமபாட்டிற காணகின்றோம "காணபாரார கண்ணுதலாய காட்டாக காலே" என்றபடி பலரும கேடப அறிவிததாலனறி மணணோர காணபதும அறிதலும இலலை, உலகிற பாநத வலலிருளை ஓட்டதாநது ஒளி காட்டிய கண்ணுதல அவவருட் கணணற கணடு உலகிறகுக காட்டினா எனபார **பலரும் கேட்ப** எழுநத (தாகிய) வாககு என்றா **கண்ணுதல்** என்றதனைப் போநத சிறபபை இதனாலும காணக

மாதவர் வருந்துகின்ற என்று பாட்டஙகொணடு, மாதவா என்றது இவவிரு நாயன மாாகளையும உணாததியதாக உரைபபாருமுணடு 47

598 (வி - ரை) **தொழும் - தகை அன்பு** - யாவராலும தொழுது பாராட்டத தகக தகுதியுடைய அனபு. எமமையே எஞஞானறும தொழுந தகுதியையுடைய அனபு என்றலுமாம.

மிக்கீர் - இவவிரு நாயனமாரையும குறிததது - **மிக்கார்** என்று பாட்டஙகொணடு சிவகாமியாணடாரைமு முனனிட்டுக கூறியதாக உரைபபாருமுணடு.

தொண்டினை - உஙகளிருவருடைய தொணடின உறைபபினை பொதுபபட்டத் திருததொணடின பெருமையினை என்றலுமாம

செழும் திரு - "முடிமேல ஏறும மலா" (567) என்றபடி இறைவனுககானமை யோடு திருததொணடினை விளககக காரணமு மாயினமையின அசசிறபபுககள குறிகக செழும - திரு - என்றிரணடு அடைமொழி தநது கூறினா.

கரி - யானை. கரததையுடையது. சிநதியது காமாதலின இபபெயராற குறிததாா.

சிந்தக் - கூடிற்று என்று கூட்டி முடிகக சிநதுதலாகிய செயல நிகழசசி கூடிறறு என்றபடியாம. "ஏறும மலரைக கரிசிந துவதே?" - (567) உனது திருவருள வசததா லாவதனறி உன முடிககணியாகு மலரைக கேவலம ஒரு யானை சிநதவலலதா? என்ற குறிபபுடன சிவகாமியாணடாா வினவியதறகு விடையாக இறைவன நமது அருளினாலே சிநதககூடிறறு என்றுரைபபாா போன்று திருவாககு எழுநதது காணக

திங்கட்கொழுந்து - மூன்றாம் பிறை. மறைந்த மதி அன்று முளைக்கத் தொடங்குதலின் **கொழுந்து** என்றார். இங்குத் தொண்டர்க்கும் முன்னர் மறைந்து இடுக்கண்பட்ட மதி இதனால் முளைத்தலும் இக்குறிப்பாலுணர்த்தியது காண்க.

எழுந்தது - மேற்பாட்டில் **வாக்கு** என்ற எழுவாய் தழுவியது. **எழுந்தது** - எழுந்தது - வாக்கு எழுதலும், பாகரோடு யானை எழுதலுமாகிய இரண்டு செயல்களும் ஒன்றுபட்டு ஒரே காலத்தில் இடையீடு காணமுடியாத வண்ணம் நிகழ்ந்தமை குறிக்க இவ்வாறு பிரிவுறாமல் தொடர்ந்து ஒரே அடியில் ஒருவகைச் சொல்லாற் கூறினார்.

பாகரோடு யானையும் பாகர் பின்னர் மடிந்தனர். யாது இறுதியில் ஒடுங்கிற்றோ மீள உள்தாம்போது அது முதலிற் தோற்றும் என்பது சிருட்டி முறை அதுபற்றி இவர்கள் மீளவுண்டாங்கால் முன்னர் எழுதல் முறையாமாதலின் இவர்களை முதலில் வைத்துக் கூறினார். பாகரும் யானையும் ஒரே நிகழ்ச்சி காரணமாகப் பட்டாராதலின் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் மூன்றனுருபாகிய ஓடு உருபுதந் தோதினதும் காண்க. **யானையும்** - உம்மை எச்சப்பொருளில் வந்தது.

அன்றே - அக்கணமே. அசையென்றுரைப்பாருமுண்டு. 48

599. ஈரவே பூட்டும் வாளை விட்டெறி பத்தர் தாமும்
நேரியர் பெருமான் றண்மேல் வீழ்ந்தனர்; நிருபர் கோனும்
போர்வடி வாளைப் போக எறிந்தவர் கழல்கள் போற்றிப்
பார்மிசைப் பணிந்தான், விண்ணோர் பனிமலர் மாரி தூர்த்தார். ௪௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. தம் கழுத்தினை எவ்வாற்றானும் அரியும்படி பூட்டிய வாளினை விட்டு எறிபத்தரும் சோழர் பெருமானுடைய பாதங்களில் விழுந்தனர், அரசர் பெருமானும் (தமது கைப்பிடியினுட்பட்டுநின்ற) போருக்குவல்லதாய வடித்த அவ்வாளினைப் போக எறிந்துவிட்டு எறிபத்தரைத் துதித்து அவரது திருவடிகளில் நிலமிசை விழுந்து பணிந்தனர், தேவர்கள் குளிர்ந்த பூமழையை நிறையப் பொழிந்தார்கள்.

(வி - ரை) ஈரவே - ஈரும் பொருட்டாகவே முழுதும் கருதி. தேற்றேகாரம் அவரது துணிபுணர்த்தியது.

வாளைவிட்டு - ஈர்வதற்கென்றே கழுத்திற் பூட்டினாராயினும் எந்தத் தீர்வின் பொருட்டுப் பூட்டி அரியலுற்றனரோ அது வேண்டப்படாமை திருவருள் காட்டிற்றாகலின் தாம் துணிந்த அக்காரியத்தினையும் விட்டு என்றபடி. அது கொண்டு ஈர்வதற்கே துணிந்தாராயினும் அந்த வாளினை. **விட்டு** - வாளைப்பற்றியிருந்த பற்றை விட்டு வடி - கூர்மையுமாம்.

எறிபத்தர் தாமும் - ஆளரிபோன்ற அவரும் உயர்வு சிறப்பு. தாமும் வீழ்ந்தார் - கோனும் பணிந்தார் என எச்சவும்மை அருள் வாக்குக் கேட்டோரில், இந்நிகழ்ச்சி சிவனருளால் நிகழ்ந்ததென்றுணரப் பெற்று சிவாபராதமாக நிகழ்ந்ததென்று பிறழவுணர்ந்து முன்னர்ச் செயல் செய்தவர், தாம் எண்ணியபடி யானையும் பாகரும் அபராதஞ் செய்யவில்லை என்று கண்டமையால், இவ்வறிவு பெறவும் திருவருள் வெளிப்படவும் கருவியாயிருந்த அரசரது தாளில் எறிபத்தர் முதலில் விழுந்தனர் முன்னர் அன்பர் என்ற பொதுநோக்கால் பாதங்கள் முறையிற்றொழுந்த - (591) அரசர் இப்போது திருவருள் வெளிப்படக் கருவியாயின வீரமுடைய பேரன்பர் எனச் சிறப்பு வகையால் உணர்ந்தமையாற் பார்மிசை வீழ்ந்து எறிபத்தரது கழல் பணிந்தார்.

நேரியர் - **நேரி** - சோழர்களுக்குரியமலை நேரிமலையையுடையவர் சோழர்.

போர்வடிவாள் - போரில் வெற்றியே பெறும் தமது வடிக்கப்பெற்ற உடைவாள், வாளினைப் பற்றிய பற்றை எறிபத்தர் விடவே, அவர் கையையும் வாளினையும் கூடிப் பிடித்த அரசர் கையில் வாள் நின்றது, அதனைப் **போக எறிந்து** என்க. உடைவாளை எப்போதும் கொள்வதே யியல்பாதலன்றிப் போக எறிதல் அரசரது இயல்பன்று. ஆயின் இங்கு அரசராந்தன்மையன்றி அடியாராந் தன்மையில் நின்றனராதலின் **போக எறிந்தனர்** என்க.

வாள்விட்டெறிபத்தர் தாழ்மந்த—என்பதும் பாடம். 49

600. இருவரு மெழுந்து வானி லெழுந்தபே ரொலியைப் போற்ற
அருமறைப் பொருளா யுள்ளா ரணிகொள்பூங் கூடை தன்னின்
மருவிய பள்ளித் தாம நிறைந்திட வருள மற்றத்
திருவருள் கண்டு வாழ்ந்து சிவகாமி யாரு நின்றார். ௬௦

(இ-ள்) வெளிப்படை. இருவரும் எழுந்து நின்று, வானில் எழுந்த அந்தப் பெரிய திருவாக்கின் ஒலியைப் போற்றினார்களாக, அருமறைப் பொருளாயுள்ள சிவபெருமான் அழகிய பூங்கூடையில் முன் பொருந்திய திருப்பள்ளித்தாமம் நிறைந்திடும்படி அருள்செய்ய, மற்று அந்தத் திருவருட் செயலைக் கண்டு பெருவாழ்வடைந்தாராய் மகிழ்ந்து சிவகாமியாண்டாரும் நின்றனர்.

(வி-ரை) பேரொலி - பலருங் கேட்க மேல் வந்தெழுந்த திருவாக்கின் பெரிய ஒலி. **ஒலி** - சுத்தமாயை முதற்காரணமாகிய எழுத்தொலி. இங்கு அவ்வொலி எல்லாவற்றிற்கும் நிமித்த காரணராகிய இறைவனிடத்தினின்றும் போந்தபடியாற் **பேரொலி** எனப்பட்டதென்றலுமாம்.

ஒலியைப் போற்றுதல் - சிதாகாயத்தினின்று மெழுந்த அருளுடை யொலியாகலின் அதனை எழுவித்த திருவருளினைத் துதித்தல். பேரொலி என்பது வாக்கை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர்.

மறைப்பொருள் - வேதங்களாற் பேசப்பட்ட பொருளாவார். வேதங்கள் நுதலிய பொருள்.

அணிகொள் பூங்கூடை - கோலப் பூங்கூடை (560) என்றது காண்க. அணி கொள்ளுமவகை முன்னர் உரைக்கப்பட்டது. இறைவனுக்கு அழகுசெய்யும் மலர்களை - அணியாகியவைகளைத் தன்னகத்துக் கொள்ளும் என்றலுமாம்.

மருவிய பள்ளித்தாமம் - தெய்வ நாயகர்க்குச் சாத்தும் - நல்ல கமழ் முகை - அலரும் வேலை - தெரிந்து கொய்து நிறைத்த வகையால் (559) முன்னர் **மருவிய** - அவ்வாறே அமைந்த என்க.

நிறைந்திட அருள - சினக்கரி பறித்துச் சிந்திய அந்த மலர்கள், கீழே நிலத்திற் சிந்தியனவாதலின் விதிப்படி பூசைக்குதவா வாயின. அது பற்றியே சிவகாமியார் கையாற் றரையடித்து வருந்தி முறையிட்டனர். கீழே நிலத்தில் விழுந்த மலர் பூசைக்காகா என்று விதியிருப்பவும் இந்நாட் பலரும் பூசைக்குரிய பூக்களைக் கீழே போட்டும் உதிர்த்தும் பின்னர் அவற்றையே பூசைக்குதவியும், நிலத்தில் வீழ்ந்த மலர் - இலைகளை - எடுத்தும் அபசாரஞ் செய்கின்றார்கள். இது பணியாகுமா? இஃதென்ன பாவம்! என்ன கொடுமை! பூந் திருப்பணி செய்வாரும் செய்விப்பாரும் இதனை அறிந்து திருந்தச் செய்வார்களாக.

ஆயின் இங்குத் திருமலரைக் கரி சிந்த அருளியதும் அத்திருவருளே. பின்னர் அவற்றையே நிறைந்திட அருளியதும் அத்திருவருளே. ஆதலின் அவை நிலத்திற் சிந்தப்பட்டனவாயினும், அந்நிலனும், பலர் மிதித்து நடக்கும் தெருவும் பின்னர்ப் பலர் பட்டு வீழ்ந்த படுகளமும் ஆயினும், முன்குறித்த அவ்விதி இங்குப் பொருந்தா

தாயிற்று அந்த மலர்கள் திருவருளாற் சிந்தவும், நிறையவும்பெற்று இருமுறையும் புனிதமாகி இறைவன் பணிக்கு உகந்தனவாயின அதனாலே சிவகாமியாரும் **வாழ்ந்து தம்பிரான் பணி மேற்கொண்டு - சார்ந்தனர்** (604) என்க. இவரது பணி முட்டுப் படாது நிறைவேறிய வழியே திருவருட்டிறம் இங்கு முற்ற நிறைவெய்திய தாகும் அப்பணி முற்றியதனாலே அது கண்டு வாழ்ந்து அவரும் நின்றார் என்க. நியதியான திருப்பணி முட்டுப்படின் வாழார் என்பது குறிப்பு

மற்றத் திருவருள் கண்டு - வாகரு எழுந்ததும் பாகரோடு யானை எழுந்ததும் திருவருட் செயல்களேயாயினும் அன்பராகிய சிவகாமியார் அவை கண்டும் பொதுவகையான வாழ்வடைவாராயினும் தமது பணி முட்டாது நிறைவேறிய வழியன்றி அவர் தமது வாழ்வு வாழ்வாகக் கருதிச் சிறப்பாக மகிழாராதலின் **மற்று - அ - திருவருள் கண்டு** என **மற்று** என்ற வினைமாற்றுச் சொல்லும், **அ** என்ற சிறப்புச் சுட்டும் புணர்த்து ஓதியதுடன் மற்ற இருவரைப்போலப் **போற்றி** என்னாது **வாழ்ந்து** என்றும் கூறினார்.

வாழ்ந்து - புத்துணர்வு பெற்று என்றுரைப்பாரு முண்டு. **சிவகாமியாரும்** - அவர்களோடு இவரும் என இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை

வாழ்ந்து நின்றார் - மலர் சிந்தக் கண்டபோது கையாற் றரையடித்து **நின்று** (565) சிவதா என **நின்ற** அவர், இங்கு திருவருளால் மலர்நிறைந்திடக் கண்டபோது **வாழ்ந்து நின்றார்** என்பது

சங்கார முறையினைப் பின்பற்றியே புனருற்பவ முறை நிகழுமாதலின் அம்முறையே முதலில் நிகழ்ந்த செயலாகிய கூடை நிறைந்த மலர் சிந்தியது, சிந்திய மலர் கூடையில் நிறைதலாகி, இறுதியில் நிறைவெய்தியது முன்னர் (598) உரைத்தவையும் இது பற்றித் திருவாரூர்த் திருநகரச் சிறப்பி லுரைத்தவையும் காண்க.

மேற்பாட்டிலே இருபெருமக்களில் அவ்வவரும் தத்தமநிலையினின்று அடியார்களைப் பணிதலாகிய செயலைக் கூறி, இங்குப் பேரொலி போற்றலாகிய அரன்பணியை இப்பாட்டிற் கூறினார். அடியார் பணி - அரன் பணி என்ற இரண்டும் செய்தலில் அடியார் பணியே முன்னர்ச் செய்யத்தக்கது என்பது குறிப்பு இவை பற்றி விறன்மிண்ட நாயனார் புராணத்தும் (495) பிறாண்டும் உரைத்தவை காண்க அசிந்திதனாகிய சிவனைச் சிந்திதனாகக் கண்டு வழிபடுக என்பது சாத்திரம் சிவனை விசுவ ரூபனாகக் கண்டு வழிபடுதலில், உலகம், சரம் அசரமென இருவகைத்தாகி நிற்க, அவற்றில் அசர ரூபமாகிய இலிங்கத் திருமேனியுள்ளும், சரரூபமாகிய குருவினுள்ளும், அடியாருள்ளும் சிவன் விளங்குபவனும் சித்துருவாகிய இருவருள்ளும் தம்மை யடைந்த பக்குவர்க்கே யருள்பவர் குரு, அடியார்கள் எல்லார்க்கும் அருள்பவர்களாதலால் முதற்கண் வழிபடப்படுவர் என்பது நூற்றுணிபாம். 50

601. மட்டவி ழலங்கல் வென்றி மன்னவர் பெருமான் முன்ன
ருட்டரு களிப்பி னோடு முறங்கிமீ தெழுந்த தொத்து
முட்டவெங் கடங்கள் பாய்ந்து முகிலென முழங்கிப் பொங்கும்
பட்டவர்த் தனத்தைக் கொண்டு பாகரு மணைய வந்தார். ௫௧

(இ - ள்) வெளிப்படை வாசனை வீசும் (ஆத்தி) மாலை யணிந்த வெற்றியுடைய மன்னர் பெருமானின் முன்பு, தூங்கி மீண்டு விழித்து எழுந்ததுபோல நிறைவாகி வெவ்விய மத நீர்கள் பாய முகில்போல முழக்கஞ் செய்து ஆரவாரத்துடன் கிளம்பும் பட்டவர்த்தன யானையைச் செலுத்திக் கொண்டு உண்ணிறைந்த மகிழ்ச்சியினோடும் அந்தப் பாகர்களும் அங்கு அணைய வந்தார்கள்

(வி - ரை) **மட்டவிழ் அலங்கல் வென்றி** - இவ்வாறு திருவருள் விளக்கம் பெற்ற பின்னர் அரசரது அடையாள மாலை இப்போது புதியதொரு மணம் வீசப்பெற்ற

தோடு புதியதொரு வெற்றியும் பொருந்துவதாயிற்று என்பது குறிப்பு. கிளாமணித் தோள் அலங்கற் சுரும்பினங் கிளர்ந்து பொங்க (578), என்றும், விரைசெய் தார் மாலையோய் (586) என்றும் குறித்த இடங்களினும் அடையாள மாலையினையே கூறினாரேனும் அந்நிலைகள் வேறு, இங்குக் குறித்த நிலை வேறு, இப்போதே அது புது மணமும் உண்மை வென்றி நிலையும்பெற்ற தென்பார் இவ்வடை மொழிகள் தந்தோதினார். இக்கருத்துப் பற்றியே முன்னர் மன்னன் (583) உலக மன்னன் (587) மன்னவன் (590) தடந்தோள் மன்னன் (591) வேந்தன் (593) என்று கூறிய ஆசிரியர், இங்கு **மன்னவர் பெருமான்** - சக்கரவர்த்தி - முடிமன்னர் - என்றார் திருவருளினாலே உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டாகிய பெருமை நோக்கி. **மட்டு** - தேன் என்றலுமாம்.

உறங்கி மீது எழுந்தது ஒத்து - வெட்டுண்டு இறந்துபட்ட யானையும் பாகரும் மீண்டும் உயிர் பெற்றெழுந்தது தூங்கி எழுவதை ஒத்திருந்ததென்றார் "உறங்குவது போலும் சாக்கா டுறங்கி, விழிப்பது போலும் பிறப்பு" என்ற திருக்குறட் கருத்தினை இங்கு வைத்துக் காண்க. **மீது** - மேலே. **மூட்ட** - நிறைய - மிகுதியாக **பாய்ந்து** - பாய. செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனெச்சமாக்கி யுரைக்க ஒத்துப் பாய - முழங்கிப் பொங்கும் பட்டவர்த்தனம் என முடிக்க.

உள் தரு களிப்பினோடும் உறங்கி எழுந்ததோத்து என்றதனை யானைக்குக் கூட்டி யுரைத்து யானை மகிழ்ந்து தூங்கி எழுந்ததுபோல என்றுரைத்தலுமாம் சுகமாகத் துயின்றேன் என்னும் வழக்குக் காண்க.

வெங் கடங்கள் - யானையின் உடலின், மகிழ்ச்சி முதலிய வெப்பக் கூறுகள் மிக்க போது மதநீர் பாயும் என்பர். **வெம்மை** - விருப்பம் மதமூன்றுதலிற் பன்மை யாற் கூறினார். யானையை முன்னாகக் குன்று - வரை - போன்றது என உவமித்தது உருவ நோக்கி. இங்கு அதன் முழக்கம் முகிலென உவமித்தது, மழைக் குறிப்பு நற்பயன் தருவதாதலின், யானை என்ற கருவியினால் உலக வாழ்வாகிய மங்கலம் பெறும் திருவருள் வெளிப்பட்ட பயன் பற்றிய குறிப்பாம்.

முழங்குதல் - முகில் முழக்கம் குன்றினிடமாக உண்டாதலும் காண்க. **வெம்** - விரும்பத் தக்க நறுமணங் கமழும் என்றுரைப்பாரு முளர்.

பொங்கும் - ஆரவாரிக்கும் - மேல் மூடுகி வருகின்ற - யானை கடங்கள் பாய்ந்து பொங்கும் என்றலுமாம்.

பாகரும் - அவ்வாறே உறங்கி எழுந்தார்போன் றெழுந்தார்களாகிய பாகரும். இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. பாகரும் களிப்பினோடும் - கொண்டு - அணைய - வந்தார் என்று கூட்டி முடிக்க.

அணைய - அரசர்பாற் சேர.

உறங்கிய தெழுந்தது—என்பதும் பாடம். 51

602. ஆனசீர்த் தொண்டர் கும்பிட் "டடியனேன் களிப்ப வந்த
மானவெங் களிற்றி லேறி மகிழ்ந்தெழுந் தருளு" மென்ன
மேன்மையப் பணிமேற் கொண்டு வணங்கிவெண் குடையி னீழல்
யானைமேற் கொண்டு சென்றா ரிவுளிமேற் கொண்டு வந்தார். ௫௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஆயின சிறப்புடைய தொண்டராகிய எறிபத்தர் அரசரைக் கும்பிட்டு, "அடியேன் கண்டு களிக்கும்படி இந்தப் பெரியதும் விருப்பத்தைத் தருவதுமாகிய யானையின்மேல் ஏறி மகிழ்ச்சியுடன் இனி உமது அரண்மனைக்கு எழுந்தருளக் கடவீர்" என்று சொல்லக், குதிரையேறி வந்தாராகிய மன்னவர்மன்னர்

மேலோராற் றரப்படும் மேன்மை தங்கிய அந்தக் கட்டளையை ஏற்று, மேற்கொண்டு, அவரை வணங்கி வெண்குடையின் நீழலிலே யானையினை மேற்கொண்டு சென்றனர்.

(வி - ரை) ஆனசீர் - சரித நிகழ்ச்சியிற் றுணைநின்ற சிறப்பு அரசருக்கு முன்னையினும் சிறந்த கீர்த்தியை உண்டாக்கியதனால் **ஆனசீர்** என்றார் என்றுரைப்பாரு முண்டு.

அடியனேன் களிப்ப என்றது திருவருட் கிலக்காகி நின்ற பேரன்பரை யானையின்மீது பவனிவரக் கண்டு களிக்க வேண்டுமென்று எறிபத்தர் கொண்ட ஆசை மிகுதியினை உணர்த்திற்று. முன்னர் மங்கல விழவு கொண்டு (562) மானவமி முன்னு நாளாகிய அந்நாளிலே வந்த அந்த யானை அவ்விடை இந்நிகழ்ச்சியால் தடையுண்டு நின்றதாக, அரசரும் அன்பருமாகிய தன் முதல்வனைத் தன்மேற் கொண்டு மங்கல விழாக் கொண்டு உலாப்போதல் தகுதியுடைத்தாம் என்பதும் எறிபத்த நாயனார் திருவுள்ளமாம் அடியார்கள் திரண்டு ஆளுடைய பிள்ளையாரை யானையின்மீது திருவுலாப் போதுமாறு விண்ணப்பித்த கருத்தினைத் திருவுலாமாலையில் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அமைத்ததனை இங்கு நினைவு கூர்க.

இந்த மான வெங் களிறு - இந்த - இறைவனது பொருள் வெளிப்பாடு பெறக் கருவியாதற் குரிமைபெற்ற உயர்வுடையதாய இங்கு அணைய வந்து நிற்கின்ற என அண்மைச் சுட்டுச் சிறப்பும் உணர்த்திற்று. **மானம்** - உயர்வு. உருவாலும் திருவாலும் உயர்வு குறித்தது. **மானம்** - வலிமை என்பாருமுண்டு. **வெம்** விருப்பம்பெற்ற- விரும்பிய அரசர்க்கு இதன்மீது உள்ள விருப்ப மிகுதி முன்னர்க் குறிக்கப்பட்டது (584). இங்கு இஃது அதனை முன்னாகக் கடந்த சிவகாமியாண்டார், எறிபத்தர் உள்ளிட்ட யாவராலும் விரும்பத் தக்கதாயிற்று.

மேன்மை - மேலாயின அன்பராங்குணத்தின் மிக்காரால் (587) இடப்பட்ட பணியாகிய மேன்மை.

வணங்கிய - பெரியோராயின சீரன்பரின் முன்னே வாகனமூர்ந்து செல்லுதல் முறையன்றாதலின் அவர் இட்டகட்டளையை மேற்கொள்ளும் வகையாலே யானையினை அவர் முன்பு ஊர்ந்து செல்ல ஒருப்பட்டமைகின்றாராதலின் அவரை வணங்கினார். அன்றியும் அவர்பால் விடைபெறுகின்ற குறிப்புமாம்.

யானை மேல்கொண்டு சென்றார் - இறைவரது திருவருட் பிரசாதமாகிய யானையின் மீது அரசர் அன்பர் பணிப்ப ஏறினார். இறைவனருளிய முத்துச்சிவிகையினை ஆளுடைய பிள்ளையார் மேற்கொண்டதும், வெள்ளை யானையை ஆளுடைய நம்பிகள் மேற்கொண்டதுமாகிய, அவரது ஆணையின் வழியே நிகழ்ந்த சரிதங்களை நினைவுகூர்க.

இவுளி - குதிரை. அரசர் வந்தநிலை வேறு, இப்போது செல்லுநிலை வேறு என்று குறிப்பார் இவுளி மேல் கொண்டு வந்தார் யானைமேற் கொண்டு சென்றார் என்றார். மேற்சரித நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் இங்குவைத்து நினைவுகூர்க.

களிற்றையேறி மனமகிழ்ந்து—என்பதும் பாடம். 52

603 அந்நிலை யெழுந்த சேனை யார்கலி யேழு மொன்றாய
மன்னிய வொலியி னார்ப்ப, மண்ணெலா மகிழ்ந்து வாழ்த்தப்,
பொன்னெடும் பொதுவி லாட னீடிய புனிதர் பொற்றாள்
சென்னியிற் கொண்டு சென்னி திருவளர் கோயில் புக்கான். ௫௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. அந்நிலையிலே, எழுச்சி பெற்ற சேனைகள் ஏழுகடல்களும் ஒன்று சேரத்தொலித்தாற் போன்ற ஓசையோடு ஆரவாரிக்கவும், உலகத்தார் எவரும் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்த்தவும் நெடிய பொன்னம்பலத்தே நித்தமாகிய திருக்கூத்து ஆடுகின்ற இறைவனது திருவடிகளைச் சிரத்திற் றரித்தவராயச் சோழர் தமது திருவளரும் கோயில் புகுந்தனர்.

(வி - ரை) அந்நிலை - அரசர் பெருமான் தமது பட்டவர்த்தனத்தினை மேற்கொண்டு செல்லக் கண்ட அந்த நிலையிலே.

ஆர்கலி ஏழும் ஒன்றாய் மன்னிய ஒலி - முன்னர்த் தனித்தனி ஆர்த்த சிறப்புக் கூறினார். இங்குச் சேனை வகைகளும் இயங்களும் முழுதும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து ஆர்த்த நிலையினைக் கூறுகின்றார் 582 - உரை பார்க்க. **ஆர்கலி** - கடல். எப்போதும் ஒலி நிறைந்தது என்ற பொருளில் வந்த காரணப் பெயர் போலும். மிக்க ஓசைப் பண்பில் உவமை கூறினாராதலின் இப்பெயரால் குறித்தார். ஏழு கடல்களும் ஒன்றாய ஒலிக்கும் காலம் உகமுடிவிற் காணும் நீர்ப்பெருக்கி லாகும் என்பர் "கடைநாட் பொங்கும் கடல்" (582)என முன்னர்க் கூறினார். கடல் ஏழு உவர்நீர், நன்னீர், பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, தேன் என்பவற்றா னிறைந்தன என்பர்.

பொன் நெடும் பொது - நெடும் பொற்பொது என மாற்றுக. பொன்னம்பலம் என்க. இதன் நெடுமையாவது ஞானத்தால் எங்கும் என்றும் நிறைந்திருத்தல்.

நீடிய ஆடற் புனிதர் - என மாற்றுக அவர் ஆடும் அம்பலமும் நித்தம். அவர்தந் திருக்கூத்தும் நித்தம் அம்பலம் ஞானமாம். கூத்து ஆனந்தமாம். ஆதலின் நெடும் பொதுவில் ஆடலை, நீடிய ஆடல் என்றார். ஆடலை நீடி (யியற்றுகின்ற) என்று கூட்டியுரைப்பாருமுண்டு **புனிதர்** . புனிதத்தைச் செய்பவர் - தீர்த்தன் என்பதுபோல. அமலனாதலிற் புனிதர் என்றார் என்றலுமாம்.

சென்னியிற் கொண்டு சென்னி - சொற்பின் வருநிலை என்ற சொல்லணி. **தாள் சென்னியிற் கொண்டு** என்றது இறைவனது சீபாதங்களைத் தலைமேற் சூடினன் என்றதாம். தாளினைத் தாங்கிய தன்மை பெற்றனவே சென்னி யெனப்படும். அவ்வாறு தாங்காதவை வெறுஞ் சுமையே, என்பர். "வணங்காத் தலையும் பொறையாம்" - **பொன் வண்ணத்தந்தாதி** (42). சோழர் மரபு அரசர்கள் தமது சென்னியை இறைவனது தாளுக்கென்றே ஒதுக்கி வைத்த நெறியினர் என்பது பழைய நூல்களிற் கண்ட உண்மை இச்சிறப்புடைய சென்னியார் ஆதலின் இவர்கள் **சென்னி** என்ற மரபுப் பெயரானழைக்கப்பட்டார் போலும். இச்சிறப்பாலே இவர்கள் அரச மரபினர்கள் எல்லாருள்ளுந் தலையாயார் என்றதும் பொருள் போலும். "சென்னி வெண்குடை நீடநபாயன் திருக்குலம்" - (404) முதலிய ஆட்சிகள் காண்க.

இங்குத், **தாள் சென்னியிற் கொண்டு** என்றது வெங்களிற்றின் மேற் கொண்ட அரசர் தமது உயர்ந்த தானமாகிய முடியின் மேற்கொண்டது இறைவனது தாள் என்றதாம் அரசர், யானையின் மேலே ஊர்ந்த சிறப்பினும் இறைவரது திருவடியின் கீழே நாமிருக்கின்றோம் என்ற உணர்ச்சியினைச் சிறப்பாக எண்ணினார், ஒரு ஞான்றும் திருவடி மறவாத பான்மையார், என்பனவாதி குறிப்புக்கள் காண்க. எப்போதும் திருவடி முடியிற் சூடியவர் இங்கும் சூடினார் என்றது தமது நாட்டில் திருவருள் வெளிப்பாட்டினாலே திருத்தொண்டின் பெருமையை உணர்த்தி உலகத்தை வாழ்வித்த உபகாரத்தை உன்னிச் சிறப்பாகச் சூடினார் என்பது தெரித்ததற்றென்க.

திருவளர் கோயில் - அரசரது அரண்மனையைக் கோயில் என்பது வழக்கு. **கோ** - அரசர். **திருவளர்** - அருளும் பொருளும் நிறைவாகியது உலகாளும் மன்னவன் திருமாலின் கூறு எனப்படுவனாதலின் **திரு** - இலக்குமி எனக்கொண்டு, அவள் தடையாளமாயுள்ளவாம் திரவியங்கள் மேன்மேல் வளர்தற் கிடமாகிய என்றலுமாம்.

மகிழ்ந்து பொங்க—என்பதும் பாடம். 53

604 தம்பிரான் பணிமேற் கொண்டு சிவகாமி யாருஞ் சார
எம்பிரா னன்ப ரான வெறிபத்தர் தாமு "மென்னே!
யம்பல நிறைந்தார் தொண்ட ரறிவதற் கரியார்" றென்று
செம்பியன் பெருமை யுன்னித் திருப்பணி நோக்கிச் சென்றார். ருச

96

(இ - ள்) வெளிப்படை. தம்பிரானாரது பணியை மேற்கொண்டு சிவகாமியாரும் திருக்கோயிலை நோக்கிச் செல்ல, இறைவனது அன்பராகிய எறிபத்த நாயனாரும் "என்னே! அம்பல நிறைந்த சிவபெருமானது தொண்டர்கள் அறிதற்கரியாராவர்" என்று சோழரது பெருமையை நினைத்து அற்புதமடைந்தாராகித் தமது திருப்பணி நோக்கிச் செல்வாராயினார்.

(வி - ரை) **தம்பிரான் பணி** - தமது பெருமானாகிய ஆனிலையடிகளாருக்குத் திண்ணிய அன்பு கூர்ந்து விதிப்படி அலங்கல் சாத்தும் திருத்தொண்டு அரசர் தமது திருவளர் கோயில் புக்காராக, சிவகாமியார் தமதுபிரான் பணியிலே திருக்கோயில் நோக்கிச் சென்றார், எறிபத்தர் தமது **திருப்பணி** நோக்கிச் சென்றார்; என அவ்வவர் திருத்தொண்டுகளிலே அவ்வவரைப் போக்கிச் சரித்திரத்தை நிறைவு செய்கின்றவாறு.

தம்பிரான்பணி மேற்கொண்டு - திருப்பணி நோக்கி - இறைவனுக்கு மாலை சாத்தும் பணியினை நியதியாய் மேற்கொண்ட சிவகாமியார் இன்று திருவருளினாலே மலர்கள் மீள நிறைந்த பூங்கூடையை எடுத்து நின்றாராதலின் தாம் முன்னர் மேற் கொண்ட அப்பணியினையே **மேற்கொண்டு** சார்ந்தனர் என்றார். ஆயின், எறிபத்தர், "அழலவிர் சடையர் அன்பர்க் கடாதன அடுத்த போது, முழையரி யென்னத் தோன்றி முரண்கெட எறிந்து தீர்க்கும்" (557) திருப்பணி செய்பவராதலானும், அஃது, அன்புடையார்க்கு இடையூறுமிகும் இந்நாளிற் போலன்றி, அக்காலத்து, ஒரோ வழி அருகியே நிகழ்வதாதலானும் அதனைத் தேடிப் போயினார் என்பார் திருப்பணி **நோக்கிச்** சென்றார் என்றார் அவர் என்றும் செய்யலாம், இவர் பணி கிடைத்த வழியே செய்யலாம் என்பது முன்னையதனைத் **தம்பிரான் பணி** என்று சிறப்படை மொழி தந்து சுட்டிக் குறித்ததும், பின்னையதனை அடைமொழியின்றித் **திருப்பணி** என்று தேற்றம்பெறக் குறித்ததும், அரன்பணியினும் அன்பர் பணியின் பெருமை உணர்த்தியவாறு காண்க. "அன்பர்பணி செய்யவெனை யாளாக்கி விட்டுவிட்டால், இன்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே" - என்ற தாயுமானார் திருவாக்கு இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலதாம்.

எம்பிரான் அன்பரான் - எம்பிரான் - சிவபெருமான் முன்னாத் தம்பிரான் என்ற ஆசிரியர் இங்கு இப்புராணமுடையார்க்குப் பிரானாரு சிறப்பு நோக்கி **எம்பிரா னன்பர்** என்றார். எம்பிரானிடத் தன்பராயினார்க்கே அவனது அன்பரிடத்து அன் பும் அவர்களது பணி செய்தலில் ஆர்வமும் உண்டாகும் என்பது உண்மை நூற் றுணிபு. "ஈசனுக் கன்பில்லார் அடியவர்க் கன்பில்லார்" என்ற திருப்பாட்டில் (சிவஞான சித்தியார் - பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தில்) இவ்வுண்மையினை விரித்திருத்தல் காண்க. அதுபற்றியே "ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட் டவர்க்கும் முன்கரும மாக்கச் செய்து" என்றதும் நோக்குக. இக்கருத்துப் பற்றியே, "புனிதரை வழிபடுந் தொழிலராகி," "இறையவர்க் குரிமைபூண்டாரக் கருட்பெருந் தொண்டுசெய்வார்" எறிபத்தர் - (556) என்று தொடக்கத்துக் காட்டியதுபோல இங்கும் **எம்பிரானன்ப ரான்** எறிபத்தர் என முடித்துக் காட்டினார்.

என்னே! - ஆச்சரியக் குறிப்பு. இஃதென்ன ஆச்சரியம் என்றபடி.

அம்பல நிறைந்தார்-அம்பலம் - அருட்சத்தியின் சொரூபம். அதனில் நிறைந்தார் என்றது தமது சத்தியினிடமாகவே வியாபித்து நிற்பர் என இறைவனிலக்கணங் குறித்தது

நிறைந்தார் தொண்டர் அறிவதற்கு அறியார் நிறைந்தாரைப்போல அவர் தொண் டரும் அறிவரியார். நிறைந்தார் என ஒப்புப்பொருளில் வரும் ஐந்தாம் வேற்றுமை இன்விகுதி தொக்கது எனவும், நிறைந்தாரும் தொண்டரும் என உம்மைத்தொகை எனவும், கொண்டுரைப்பினு மமையும்.

தொண்டர் அறிவதற்கரியார் இஃதோர உணமையாகிய பொதுவியலபு. இதனை எறிபதத நாயனார இச்சரித நிகழசசியின அனுபவததிலிருநது "தெள்ளிவடித தறிநத பொரு"ளாய உணாநது, அதனைத தேற்றுவிதத செமபியா பெருமையை யெணணி யெணணித திளைககினறா

பெருமை உன்னி அபபெருமையினைத "தொணடாதம பெருமை சொல்லவும பெரிதே" எனறபடி சிநதித்துககொணடு ஒரு அரசா வடிவுககுளளே அறிதறகரிதாய கினறு அரசா பெருமையினும தொணடா பெருமை மிககிறைநததனை கினைநது கினைநது எனக இபபெருமையினைப பினனரும இவரது **(பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்) புராண** முடிபிலும காணக "எதததொழிலைச செயதாலென ஏதவததைப படடாலென முததா மனமிருககும மோனததே" எனற கருததும இஙகுக காணத தககது

அடியாாக கடாதன அடுததபோ ததனைத தீாததலில முறபடடொழுகிய எறிபதத நாயனாா, தமமால அடியாாககிடா கோநததாகத கருதி தமமுயிரினையேவிடத துணிநத அரசாது மனடபானமையாகிய அனபின பெருமையை உனனினாா எனபதாம. அவா பெருமை கணடபோது தஞசெயலும தம பெருமையும கணடாரிலலை எனக. 54

605\. மற்றவ ரினைய தான வனபெருந தொணடு மணமே
ஞாறறிடத தடியாா முனசென றுதவியே நாளு நாளு
நறறவக கொளகை தாஙகி நலமிகு கயிலை வெறபிற
கொறறவா கணததின முனனாங கோமுதற றலைமை பெறறாா. ருரு

(இ - ள்) வெளிபபடை மறறு அவவெறிபதத நாயனாா, இததனமைததாகிய வலிய பெருநதொண்டினை இவவுலகிலே இடையூறுறற இடததிலே அடியாாகளுககு முனசெனறு உதவியே நாளுநாளும இவவாறு (இநத) நறறவக கொளகையை மேற கொணடு செலுததிவநது, நலமிகக திருககயிலை மலையில இறைவாது திருககணங களின முதலவாககு முதலவராகும கணநாயகத தலைமையைப பெறறனா.

(வி ரை) **மற்றவர் - மற்று** - சிநதிககபபடட அரசா நிறகச, சிநதிததுச செனற அவா - என வினைமாறறுப பொருளில வநதது **மற்று** அசைநிலை யெனினுமாம. **அவர்** எனற சேயமைச சுடடும அபபொருள குறிததது

வன்பெருந் தொண்டு-அனபாககடாதன அடுததபோதவறறை முாணகெட மழுவி னால எறிநது தீாததலின **வன்றொண்டு** எனறாா. பேரிடாகளையும பெருவீரங கொணடு தீாததலானும தொணடாககுச செயயும தொணடாதலானும அது **பெருந்தொண்டு** எனபபெறறது. வலிய பெரிய தொணடு எனக இவா தாம தொணடு செயதலையனறி ஏனைய உரிமைத தொணடா செயயும தொணடினையும முடடினறிச செயயுமபடி வழிசெயதலானும இவா செயதது **பெருந்தொண்டு** எனபபடடதாம

தொணடு, மெனறொணடு வனறொணடு என இருவகைபபடும எனறு கூறுவா மெனறொணடு, நியதியாகத தாநதாம செயயுமாறு நூலகளால விதிககபபடட சரியை முதலாயின உலகாாற செயதறகரியனவாய உலகிறநத கிலையில நூலவிதி கடநது செபயபபடுவன வனறொணடு எனபபடும இஙகுச சிவகாமியாண்டாரும புகழசசோழ ரும, முருகா, தணடியடிகள, குஙகிலியககலயா முதலிய நாயனமாாகளும செயததமை மெனறொணடின பாறபடும இஙகு எறிபததரும கோடபுலியாா, செருததுணையாா, சததியாா முதலிய நாயனமாாகளும செயதவை வனறொணடின பாறபடும

"மெலவினையே யெனன வியனுலகு ளோாககரிய வலவினையே யெனனவரு மிரணடுஞ - சொலலிற சிவதனமமாம"—(16) எனபது முதலாகவரும திருககளிறறுப படியாரும காணக

தொண்டு - உதவியே எனறு கூட்டுக

உற்றீடத்து - முன் சென்று - அடாதனவாகிய இடையூறுகள் உற்ற அவ்விடத்தே ஒருவரும் வேண்டாது, தாமே முற்படச் சென்று "அன்பாக கொல்லைவந் தற்ற செய்கை யுற்றிடத் துதவு நீரார்"(551) என்று தொடங்கிய ஆசிரியர் அதனையே அனுவதித்து முடித்துக் காட்டினார்.

நாளும் நாளும் - பலநாளும். நாளுநாளும் உதவியே என்றும், நாளுநாளுந் தாங்கி என்றும் முன்னும் பின்னும் இயைக்க இடைநிலைத் தீபம்.

நல் - தவம் - கோள்கை - தாங்கி - சிவனடி மறவாச் சிரத்தையும் அதனால் அவனடியார்க்குப் பணி செய்யும் ஆர்வமும் தவக்கொள்கை எனப்பட்டன. அடாதன செய்தாரைத் தண்டித்து எறிகின்ற வகையாலே இங்கு யானையும் பாகரும் பட்டமைபோலப் பலரும் படவரினும், அவை திருத்தொண்டினை நிகழச் செய்யும் நன்மை பயத்தலால் **நற்கோள்கை** எனப்பட்டன **தாங்கி** அடியார்க்கு வரும் இடையூறுகளைக் களைவது ஆண்டானுகிய அரன் பொறுப்பு "இன்றோ ரிடையூ றெனக்குண்டோ" என்பது திருவாசகம். ஆயின இங்கு அவரது பிரதிநிதியாக, அவர் உள்ளிருந்து ஊக்கி அறிவித்து இயக்கிய வழியே, எறிபத்தர், தமது கடமையாக மேற்கொண்டு செய்தனர். இது பெரும் பாரமான கடமையாதலின் **தாங்கி** என்றார் அதனுற் கயிலையிலே இவர் **கோற்றவர் கணத்தின் முன்னும் கோமுதற் றலைமை** பெற்றனர் எனக.

நலமிகு கயிலை வெற்பு - நன்மைக்கே யிடமாகியது கயிலை என்பது **கணத்தின் முன்னுங் கோ** - கணங்களின் முதல்வர் **முதற் றலைமை** - அவர்களுள்ளும் முதல்வராகும் தலைமை.

கோற்றவக்கணம்—என்பதும் பாடம் 55

606\. ஆளுடைத் தொண்டர் செய்த வாண்மையுந் தம்மைக் கொல்ல
வாளினைக் கொடுத்து நின்ற வளவனார் பெருமை தானும்
நாளுமற் றவர்க்கு நல்கு நம்பர்தா மளக்கி லன்றி
நீளுமித் தொண்டி னீர்மை நினைக்கிலா ரளக்க வல்லார்? ருகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஆளுடைய தொண்டராகிய எறிபத்த நாயனார் செய்த வீரச் செயலினையும்,தம்மையுங் கொல்லும்படி தமது உடைவாளையுங் கொடுத்துநின்ற சோழனாரது பெருமையினையும், நாளுநாளும் அவர்க்கு அருள்கள் நல்கும் நம்பராகிய இறைவர் தாமே அளந்தாலன்றி, நீளச் செல்கின்ற இந்தத் திருத்தொண்டின் தன்மைகளை நினைக்குமிடத்து யாவர் அளக்கும் வன்மையுடையா ராவர்? (ஒருவருமிலர்)

(வி - ரை) ஆளுடைத் தொண்டர் - தாம் அடியார்க்கு ஆளாகவும் தம்மை அவர்களது உடைமைப் பொருளாகவும் கொண்ட தொண்டர் அடியவர்க் காளாகத் தொண்டு செய்தலே தமது செயல் என்பதாம் மேற்பாட்டில் உரைத்தவை காண்க ஆளுடைய அரசு என்பதுபோல இறைவனுல் ஆளாகக் கொள்ளப்பட்ட என்றுரைப்பாரு முண்டு.

ஆள் - ஆண்மை என்பாரு முண்டு மேலும் **ஆண்மையும்** என்றமையால் அஃதுரையன் றெனக.

ஆண்மை வீரச் செயல் இச்சரித்தத்தின் நிகழ்ச்சிகள் காண்க யானையின் பலமும், அதுவும் மதங் கொண்டதும்,பாகரும் பலராயப் பெரிய அரசரின் வலிய சார்பு கொண்டதும் தமது தனிமையும் முதலிய ஒன்றும் எண்ணுது திருத்தொண்டினுக்குச் செய்த அபசாரம் ஒன்றினையே கருதிச் செய்த தீரச்செயலை இங்கு உன்னுக

வளவனூர் பெருமை என்ற விடத்தும் அரசர்பால நிகழ்ந்த முன்னிகழ்ச்சிகளை எண்ணுக **பெருமை-செம்பியன் பெருமை (604)** என்றதின் கீழ் உரைத்தவை காண்க. மேற்பாட்டில் எறிபத்த நாயனார் அப்பெருமைகளைச் சிந்தித்தவாறு கூறினார். இங்கு ஆசிரியர் தாம் சிந்தித்துக் கண்டவாறு உலகுக்குக் காட்டுகின்றார்.

நாளும் - எப்போதும். "அருணாளுந் தரவிருந்தீர் செய்தவா றழகிது" - (ஏயர் கோன் புரா - 262) "நாளு மின்னிசை யாற்றமிழ் பரப்பும்"—(தேவா) என்றவை காண்க.

நல்கும் நம்பர்தாம் அளக்கில் அன்றி - "அன்புடையாரை அறிவன் சிவன்", "அழுது காமுற் றரற்றுகின் றாரையும், எழுதுங் கீழ்க்கணக் கின்னம்ப னீசனே", "விட்டுமுண்டவெம் மத்த னாடி யாரை யறிவரே", என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க. **அளத்தல்** - அளவிட்டறிதல். **மற்று அவர்க்கு - மற்று** - அவ்வவர் எண்ணிய எண்ணங்களின் வேறுபாடு குறித்து நின்றது.

நீளும் - என்றென்றும் எவ்விடத்தும் பொருந்த நீள்கின்ற. தத்தம் பயன்களைத் தந்து அழியும் பசு புண்ணியங்கள் போலன்றி அழியாது பெருகும். ஆண்மையும் பெருமையும் தொண்டின்றிறங்கள் என்றபடி. **நீளும்** - என்றமையால் இச்சரித நிகழ்ச்சியின் பின்னரும் இவ்விரு நாயன்மார்களும் பல காலமுந் தத்தம் திருத்தொண்டுகளைச் செய்து வாழ்ந்தமையுங் குறித்தபடியாம்.

யார் அளக்க வல்லார்? வினா ஒருவருமிலர் என்று குறித்தது. அளக்கவல்லார் என்றது அளந்து இனைத்து என்று அறிவால் நிச்சயிக்கும் வன்மையுடையாராதலை. இப்பாட்டுக் கவிக்கூற்று. மேற்பாட்டிற் சரிதத்தை நிறைவு செய்த ஆசிரியர், இச்சரிதத்திற் போந்த தொண்டின் நினைப்பரிய பெருமைகளைச் சிந்தித்துக் கொண்டு அதிற் றாமபெற்ற அற்புத உணர்ச்சியை இதனைக் கற்போருக்கும் அழகு பெற ஊட்டுகின்றார். இஃது இச்சரிதத்தால் ஆசிரியர் கற்பித்த கற்பனையாய இதன் அருமை பெருமைகளை உணர்த்தி நின்றது.

தொண்டர்நீர்மை - அளத்தலன்றி—என்பனவும் பாடங்கள். 56

607. தேனாருந் தண்பூங் கொன்றைச் செஞ்சடை யவர்பொற் றாளில்
லானாத காத லன்ப ரெறிபத்த ரடிகள் சூடி
வானாளுந் தேவர் போற்று மன்றுளார் நீறு போற்று
மேனாதி நாதர் செய்த திருத்தொழி லியம்ப லுற்றேன். ருள

(இ - ள்) வெளிப்படை. தேன் நிறைந்த குளிர்ந்த அழகிய கொன்றைமலரை அணிந்த சிவந்த சடையினையுடைய சிவபெருமானது பொன்னடிகளிலே குறையாத ஆசையுடைய அன்பராகிய எறிபத்த நாயனாரது திருவடிகளைத் தலைமீது தரித்து, வானுலகங் காவல் பூண்ட தேவர்கள் போற்றுகின்ற அம்பலவாணருடைய திருநீற்றினைப் போற்றும் வாழ்வுடைய ஏனாதிநாத நாயனார் செய்த திருத்தொழிலினைச் சொல்லப் புகுகின்றேன்.

(வி - ரை) இச்சரிதத்தை முடித்துக் காட்டி மேல்வருஞ் சரிதத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

தேன் ஆரும் - தேன் - இனிமை தருவது எனும் குறிப்பு. தேன் பொருந்துதல் வண்டு மொய்த்தலுக்குக் காரணம். அன்பர்களாகிய வண்டுகள் மொய்க்கின்ற குறிப்புப் பெற இதனைக் கூறினார். "ஆனந்தத் தேனிருந்த பொந்தைப் பரவி" - (திருவாசகம் - திருப்பூவல்லி - 2), "இம்மலைப் பெருந்தேன் சூழ்ந்து" - (கண - புரா - 101) என்ற திருவாக்குக்களின் குறிப்பும் இங்கு வைத்துக் காண்க. **தேன்** - வண்டு என்றலுமாம். **தண்** - (இனிமையுடன்) தண்மையும் தருவது. பிறவி வெயிற்சுட அடையும் உயிர்களுக்குத் தண்மைதந் தாற்றுவது. "சுழலார் துயர்வெயிற் சுட்டிடும் போதடித் தொண்டர்துன்னு நிழலாவன" என அப்பர் சுவாமிகள் திருவடியினை நிழலாக உருவகித்தது காண்க. **பூ** - அழகினைத் தருவது. **கொன்றை** - பிரணவ உருவாயது. சிவகாமியார்

செய்துவந்த "பூப்பறித்த தலைகலை சாத்துதும" திருத்தொண்டின் குறிப்புமாம். **சேம்** - செம்மை. **சடை** - சிவபெருமானுக்குரிய திருவடையாளம்.

சடையவர் போற்றளில் ஆறுத காதல் அன்பர் - முன்னர் **எம்பிரான் அன்ப ரான்** என்ற விடத்துக் கூறியவை காண்க

வானுளூந் தேவர் பெருந் தேவர்களான இந்திரன், பிரமன், மால் முதலியோர். இவர்கள் சிவபெருமானருள்வழி நின்று வானுலகங்கள் ஒவ்வொன்றின் ஆட்சி புரிவோர். **ஆதலின் ஆளும்** என்றார்

போற்றும் - போற்றும் மன்று எனவும், போற்றும் மன்றுளார் எனவும், போற் றும் நீறு எனவும் கூட்டியுரைக்க நின்றது "வானவர் மேலது நீறு" முதலிய திருவாக் குக்கள் காண்க. **போற்றும் மன்று** - "தில்லையுட் செம்பொ னம்பலம் போற்றி" முத லிய திருவாக்குக்களா னறிக

நீறு போற்றும் - தம்முயிரினுஞ் சிறந்த பொருளாக எஞ்ஞான்றும் திருநீற்றின் மேல் வைத்த அன்பினைக் காப்பாற்றும். இஃது இவர் சரித்திரத்திற் போந்த உள் ளுறையாதல் காண்க வானுளூந் தேவர்கள் தவஞ்செய்து அமுதமுண்டும் இறத்தல் பிறத்தலாதி துன்பங்களுக்கு ஆளாகி யுழல்கின்றார். அது நீங்க ஒரோவழித் துதிப்பர். ஆயின் எறுதி நாயனார் திருநீறு போற்றியதனாலே இறைவன் திருவருளாற் பாச மறப் பெற்ற என்றும் பிரியா அன்பினைப் பெற்றார் என்ற அவர் சரித முடிபினை (649) இங்குத் தோற்றுவாய் செய்து இங்கினைவுடனே நாம் இச்சரித்திரத்திற் பயிலுமாறு குறித் துக் காட்டினர் எறிபத்த நாயனார் சரித உள்ளுறை அன்பர் பணியாம்; அஃது அவர் செய்த ஆண்மையால் விளங்குவது என்ற பயனை மேற்பாட்டில் வடித்துக் காட்டிய ஆசிரியர் இங்கு அதற்கு அடிநிலையாயினது அரன்பாற் காதலன்பாம் என்பார் **தாளில் ஆறுதகாதல்** என எடுத்து முடிந்த முடிபாகக் காட்டினார்

அடிகள் போற்றி - செய்த திருப்பணி - என்பனவும் பாடங்கள் 57

சரிதச் சுருக்கம் :—அநபாயரது மரபினராகிய சோழர்களது தலைநகரங்களில் ஒன்று **கருவூர்** என்ற செழிப்புடைய பழவூராகும் இதில் இறைவன் **பசுபதீசர்** என்ற திருப்பேருடன் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யுள்ளார். அக்கோயில் **திருவா னிலை** என்று பெயர் பெறும் இக்கோயிலில் நியதியாக இறைவரை வழிபட்டு அடியார் களுக்குத் தொண்டு செய்து வருபவர் **எறிபத்த நாயனூர்**. அவர் உலகிலே சைவம் ஓங் குமபடியாகிய ஒழுக்கமுடையார் அடியார்களுக்கு வரக்கூடாத இடையூறுகள் நேர்ந்த போது சிங்கம்போலத் தோன்றி அவ்விடையூற்றினை நீக்கும் மழுவாயுதத்தை ஏந்தி வருவார்

இத் திருநகரிலே இறைவருக்கு விதிப்படி பூப்பறித்து மாலை சாத்துதும திண்ணிய அன்பு கூர்ந்த **சிவகாமி யாண்டார்** என்ற புண்ணிய மறைமுனிவர் ஒருவர் உளராயி னர். அவர் தம்வழக்கப்படி ஒரு நாள் வைகறை எழுந்து, நீராடி, வாய்கட்டி, நந்தன வனஞ் சென்று, இறைவனுக்கான அன்றலர்ந்த பூக்களைக் கைப்பழக்கத்தாற் றெரிந்து, கொய்து, பூங்கூடை நிறைத்து, அதனைக் கோலிற்றூங்கி மிக்க அன்போடு திருவா னிலையாருக்குச் சாத்துங்காலை உதவ வேண்டி விரைய வாராநின்றார் அந்நாள் மகாநவமியின் முன்னாளாம் அன்று **புகழ்ச்சோழனரது பட்டவர்த்தனம்** என்னும் பட்டத்து யானை மங்கல விழாக்கொண்டு நதித்துறை நீராடி மிக்க களிப்புடன் மதம் பொழியச் சென்று ஒரு தெருவில் முட்டியது அதன்மேல் நின்று கடவிய பாகர் இரு வர் பக்கங்களினும் முன்னும் ஓடி அதனை நனகு செலுத்தும் பரிக்கோற்காரர் மூவர்.

இவ்வாறு சென்ற அந்த யானை அத்தெருவில் முன் சென்றுகொண்டிருந்த சிவ காமியாண்டாரைப் பின்றொடர்ந்து சென்று அவர் கையிற் கோலிற்றூங்கிய பூக்கூடை யைப் பறித்துக் கீழே சிந்தியது அது கண்டு பாகர் அதனைக் காற்றினுங் கடிதாகச்

செலுத்திப்போயினர். சிவகாமியார் பதைத்துப் பொங்கி, யானையின்பின்போய்த் தண்டினாலே அதனை அடிக்க வந்தார்.

இவர் அணையவொட்டாது அது விரைந்து போயிற்று. தொண்டர் மூப்பினாலே விரைந்து பின்செல்ல மாட்டாதவராகி நிலத்தில் வீழ்ந்து, கையினால் தரையையடித்து, எழுந்து, மிக்க துன்பத்தாற் கோபித்துச் சிவதா! சிவதா! என்று இறைவரை நோக்கி அறைகூவி முறையிட்டனர். இதனை எதிரே வந்த எறிபத்தர் கேட்டு, மிக்க கோபங் கொண்டு, 'அடியார்க்கு யானை வழிப்பகையன்றோ? அதனை வெட்டி வீழ்ப்பேன்' என்று, மழுவேந்தி வந்து 'இடும்பைசெய்த யானை எங்குற்ற'தென்று சிவகாமியாரைக் கேட்க, அவர் "அது இறைவருக்குச் சாத்தும் பூவைப் பறித்துச் சிந்திப் பிழைத்து இத் தெருவே போயிற்று" என்றனர். 'இது இனிப் பிழைப்பதெங்கே?' என்று எறிபத்தர் பெருநெருப்பும் பெருங்காற்றும் கூடியதுபோல விரைந்து எழுந்து சிங்கம்போற் சென்று யானையைக்கிட்டி மழுவை வலந்திரித்து வீசி அதன்மேற் குலுங்கப் பாய்ந்தனர். மேனின்ற பாகரோடும் யானை திரிந்து இவர்மேற் கதுவவே, அதன் நிலந்தோய் பெருந் துதிக்கை அற்றுக் கீழேவிழும்படி தொண்டர் மழுவினால் துணித்தனர். அதன் பின்பு பாகரிருவர், குத்துக்கோற்காரர் மூவர் ஆக ஐவரையும் கொன்று நின்றார் எறிபத்தர். தாயின் தலையன்பின் முன் அச்சம் எதிர்த்து நிற்குமோ?

இவ்வாறு இறந்துபட்டார் ஒழிய, வேறுஉள்ளார் ஓடி அரசரது அரண்மனை வாயில் காவலரிடம் பட்டவர்த்தனமும் பட்டது - பாகரும் பட்டனர் என்றறிவிக்க, அவர்கள் அரசருக்கு அறிவித்தனர். அரசர் அளவில்லாத கோபங்கொண்டனர். அதனால் யார் செய்தார்? என்றுங் கேளாது உடனே எழுந்து புறப்பட்டனர். சேனைத் தலைவர் கட்டளைப்படி நால்வகைச் சேனையும் வந்து நெருங்க, அரசர், ஒரு குதிரையின் மேலேறி யானையும் பாகரும் பட்ட களத்தை அடைந்தார். அங்குப் பகைப்புலத்தார் எவரையுங் கண்டாரில்லை. ஆனால் ஒரு மழுவேந்தி வேறிரு கையுடைய யானைபோல நின்ற அன்பரை முன்பு கண்டார். சிவனடியாராதலின், இவ்வியானையைக் கொன்றவரிவரென்றெண்ணாராய், "யாவர் வென்றவர்?" என்று வெடிபட முழங்கக் கேட்டனர். பாகர் "இவ்வியானைமுன் செல்லும் அரசருமுளரோ? கொன்றவர் மழுவேந்திய இவரே" என்றனர். அரசர், "அரனடியார்கள் பிழையின்றிக் கொல்லார், பிழை பட்டதுண்டு" என்று மனத்துட்கொண்டு, மேன்மேலும் வரும் சேனைகளின் வரவினை நிறுத்தித், தமது குதிரையினின்றுமிழிந்தனர் "இந்த மெய்த்தவர் யானைமுன் சென்ற போது வேறொன்றும் புகுதாவிட்ட தவமுடையேனானேன், கெட்டேன்! இவ்வடியார் இத்தனையும் முனிவதற்குரிய என்ன பெரியபிழை நிகழ்ந்ததோ?" என்று எண்ணினார், அணுக வந்தவர்களை விலக்கினார்; அன்பர் முன்னாகத் தொழுது சென்றனர்; "ஐயனே! அடியேன் ஈது அறிந்திலேன், அங்கு அடியேன் கேட்டதொன்று; அது நிற்க; இந்த யானையின் குற்றத்திற்குத் தீர்வு அதனையும் பாகரையும் எறிந்ததே போதுமோ? அருள்செய்யும்" என்று பணிந்து நின்றனர். அதுகேட்ட எறிபத்தர், "மன்னவனே! இறைவருக்குச் சாத்தச் சிவகாமியார் கொணர்ந்த திருப்பள்ளித் தாமத்தை இந்த யானை பறித்துச் சிந்தியதாதலின் அதனைத் துணித்து வீழ்த்தேன்; யானை தீங்கு செய்யவும் அதனை விலக்காமையாற் பாகரும் பட்டனர், இதுவே இங்கு நிகழ்ந்தது" என்றார். அரசர், மிகஅஞ்சிச், "சிவனடியார் தம்மைச் செய்த இந்த அபசாரத்துக்குத் தீர்வு இவற்றால் போதாது; என்னையுங் கொல்லவேண்டும்; ஆயின் தேவரீர் கையிலுள்ள மங்கலம் பொருந்திய மழுவினாலே கொல்லப்பெறுதற்கு யான் தகுதியுடையேனல்லேன், இது அதற்குத் தக்கது" என்று தமது உடைவாளை உருவி அவர் கையிலே நீட்டினார். எறிபத்தர் அதுகண்டு பயந்து, "ஓ! கெட்டேன்! அளவற்ற புகழாரது அன்புக்கும் அளவில்லாமை கண்டு அறிந்தேன்" என்று எண்ணி, அவர் தந்த வாளினை வாங்கமாட்டாராயினும், அவர் தம்மைத்தாமே மாய்த்

துக்கொளவர் எனறு அஞசி, அதனைத தடுககுமபொருட்டு வாஙகினா. "எனனை வாளினறு கொனறு என பிழை தீாகக ஓஙகிய உதவி செயயுமபேறு இவா பாற பெறறேன" எனறு அவா களிததனா அது கணட எறிபததா, மேலும பயந்து "யானையும பாகரும மடியவும உடைவாளைத தநது தமமையும கொலலச சொலலும இவவனபாககுத தீஙகு நினைததேன எனற எணணம விளைவிததேன, முனனே என உயிரைப போககி முடிப்பதே முடிபு" எனறு உடகொணடு அவவாளினைத தம கழுத திற பூட்டி அரியலுறறாா அரசா இது கணடு "பெரியோா செயகை இருநதபடி இது என ! ஓ ! கெடடேன !" எனறு விரைநது கூடி வாளினையும அவா தம கையினை யும் சேரப பிடிததுககொளளவே தொணடா வருநதி நினறாா அபபோது அளவிலாப் பேரனபு காரணமாய நோநத இவவிடுககண எலலாந தீாககக கணணுதற பெருமானரு ளாலே "அனபுமிககீா ! தொணடினிலையை உலகிற காடடும பொருட்டு மலரை யானை சிநதும செயல் திருவருளினலே கூடிறறு" எனறு திருவாககு ஆகாயததில எழுநதது, யானையும பாகரோடும எழுநதது. எறிபததா வாளினை விடடு அரசா பாதததில வீழநது வணஙகினாா. அரசா வாளைபபோக எறிநது எறிபததா பாதஙகளைத துதிதது வணஙகினா இருவரும எழுநது அசரீரியாய எழுநத திருவாககினைத துதிதது நினறாா கள. பூஙகூடையில மலாகள நிறைநதிடக கணடு சிவகாமியாரும வாழநது நினறாா. உறஙகி விழிததது போல எழுநத யானையைச செலுததிப பாகரும அணைநதனா. எறி பததா வேணட, அரசா யானையினை மேறகொணடு தமது திருவளா கோயிலபுககனா. சிவகாமியாா தமபிரான பணிமேறகொணடு செனறனா "அரனடியாாகள அறிதற கரியாா" எனறு வியநது எறிபததா தமது நியதியான திருபபணி நோககிச செனறாா.

இவர் பினனாப பலகாலம், இததனமையவாகிய வனபெருநதொணடுகள செயது வாழநது முடிவில திருககயிலையிற கணநாயகராய விளஙகினாா. எறிபததாது ஆணமை யும வளவனாா பெருமையும இவாககு நாளும அருளும இறைவனே அளககிலனறி மறறு யாவா அளநதறியவலலாா ?

தலவிசேடம் —**கருவூர்** - இததலம கொஙகுநாடடிற பாடல பெறற ஏழு தலங களில ஒனறு ஆமபிராவதிநதியின வடகரையிலுளளது. காமதேனு வழிபடடு வரம பெறற காரணததால இதன ஆலயம ஆனிலை எனறு பெயா பெறும. காமதேனு திருப பேருரிற படடிபபெருமானைப பூசிதது அவாது திருநடங கணடு, பினனா அவாது அருள வழியே செனறு இததலததை அடைநது பூசிததுப பேறு பெறறதெனபது வரலாறு. பல முனிவாகள ஆமிர (மாமரம) உருவமாகி நினறு இதன கரையிற றவஞ செயத காரணததால இநநதி இபபெயா பெறறது திருவிசைபபா அருளிய கருவூாததேவா கதியடைநத தலம. இவா சநநிதி தனியாகத தெறகுப பிரகாரததில் உளளது. இததலம சோழாகள முடிசூடும நலநகரஙகள ஐநதில ஒனறு

இது தெனனிநதிய இருபபுபபாதையில ஈரோடு - திரிசசிராபபளளிப - பிரிவில் **கரூர்** எனற நிலையததினினறு மேறகில கறசாலையில ஒரு நாழிகை யளவில அடையத தககது. பதிகம 1. சுவாமி **பசுபதீசுவரர்**. தேவியாா **சவுநதரியவல்லி, கற்பகவல்லி** எனற இருவா.

கற்பனை —(1) புதிதாக நாடு கொணட அரசா பகைபபுலததவா தம நாட்டுக் குள் வரககூடிய பல வழிகளையும அடைததுக காவல பொருநதியதொரு புதுவழி உணடாககுதல நாடு காவலசெய முறைகளிலொனறும

(2) அடியவா தொணடினுககு அடாதன அடுததபோது முனவநது தீாதது அவாதந திருததொணடினை முடடினறி நிகழச செயதல பெருந திருததொணடாகும்.

(3) அனபோடும விதிபபடி உரிய பூபபறிததுத தொடுததுக காலததிற சிவனுக் குச் சாததுதல அரியதோா சரியைத திருததொணடாம.

(4) மகாநவமியில் நாடு விழாக்கொண்டாடுதல் சிறப்புத் தரும்.

(5) விலங்கு முதலிய குறைந்த அறிவுடைய பிராணிகளேயாயினும் சிவாபராதஞ் செய்தல் தீது. அவ்வாறு செய்யின் அவையுந் தண்டிக்கப்படுதல் சீராக்கற்பாலன. அவை அவ்வாறு செய்யாது காத்தல் அவற்றைச் செலுத்துவோர் கடமை. அக்கடமையினின்றும் வழுவுதல் சிவாபராதமும் பெருந் தண்டனைக்குள்ளாகும் பெரும் பாவமுமாம். குறைந்த அறிவுடைய பிராணிகளைக் காப்போரும் அவற்றை உடையோரும் அவற்றால் நேரும் ஏதங்களுக்குப் பொறுப்புடையோர் என்பது இந்நாட் குற்றத்தண்ட நீதியினும் விதித்தது.

(6) தாம் செய்யும் சிவப்பணிவிடைகளுக்கு இடையூறு நேர்ந்தபோது சிவனிடத்தே முறையிடுவது பெரியோர் செய்கை.

(7) யானை சிவனடியார்களுக்கு வழிப்படுகை. கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் சரிதமும் உன்னுக.

(8) தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்டார்க்குக் கெடுதி நேருங்கால், அதனை விலக்க முற்படுவதில் தமக்கு எவ்வகைப் பெருங் கேடு வருவதாயினும் அஞ்சாது மேற்சென்று காவல் புரிவது தலையன்புடையோர் தன்மை. தாயினது தலையன்பின் முன்பு அச்சம் நிற்குமோ? நில்லாது.

(9) சிவனது திருவடிச் சார்பு பெற்ற உறைப்பினாலே சிவனடியார்கள் பெரு வீரமுடையார். அஞ்சாநெஞ்சுடன் எதையுஞ் செய்யவல்லவராவர். "வானந் துளங்கிலென்? . ஒருவனுக்காட்பட்ட வுத்தமர்க்கே" என்பது அப்பர் சுவாமிகள் திருவிருத்தம். அவர்கள் தமது செயலைக் கூறும் சொல்லும் வீரமுடையன. 590 - 591 - வீரச்சுவை காண்க.

(10) பெருங் கோபத்தால் விழுங்கப்பட்டார், தீரவிசாரிக்கும் மனநேர்மையை யிழப்பர். "காயத் துவத்த லகற்றி யொருபொருட்கண், ஆய்த லறிவுடையார் கண்ணதே - காய்வதன்கண், உற்ற குணந்தோன்றா தாகு முவப்பதன்கட், குற்றமுந் தோன்றாக் கெடும்" என்பது நீதிநூல். மிக்க கோபத்தினைப் போலவே மிக்க மகிழ்ச்சியினையும் தம்முள்ளங் கவர்ந்து மேலெழாதபடி காத்தல் அறிவு பெற்ற பயன்.

(11) மன்னன் குறிப்பின் வழி ஒழுகி உலகங் காத்தலில் அமைதல் தந்திரத் தலைவர் கடன்.

(12) சிவனடியார்களான அன்பர்கள் குணமிக்கவர்கள், பிழைகாணில்லலது வெகுளி கொள்ளார், பிறவுயிர்களுக்குத் தண்டமுஞ் செய்யார்.

(13) தம்மா லன்புசெய்யப்பட்ட அடியார்களைக் கண்டபோது தாம் அன்பு கொண்ட ஏனை உலகப் பொருள் எவையேயாயினும் அவற்றின்மேல் வைத்த காதலினும் பன்மடங்கு காதல் பெருகுதல் உண்மையன்பர் தன்மை.

(14) தாம் அன்பு வைத்த பொருள் வேறு எதுவேயாயினும் அதனுக்கு ஓர் சிவனடியாரால் ஊறு நேரக்காணில் பிழை தம் பொருளின்மேலதே என்று கொண்டு அஞ்சுதல் உண்மையன்பர் தன்மை. தமது பெருந் தேவியின் மூக்கினைச் செருத்துணையார் வார்ந்தனர் என்று தெரிந்தபோது அரசராகிய கழற்சிங்க தேவர் தேவியாரது கைதடிந்த செயலையும் இங்கு வைத்துக் காண்க.

(15) தம்முடைய பொருள்களாற் பிறருக்கு ஏதம் நேரிடா வண்ணங் காத்தலும், அவ்வாற்று நேர்ந்தவழி அதற்குத் தாமும் பொறுப்பேற்றலும் யாவர்க்குங் கடன். அதனினும் அரசரிடத்து அக்கடமை மிகப் பெரிது. 121-ம் பாட்டிற் கூறியன இங்குக் காண்க. மேலும் இப்பிழைகள் சிவாபராதமாயினபோது பெரிதும் அஞ்சித் தம் உயிரையும் அதற்கீடாகக் கொடுக்க முற்படுவது பேரன்பர்களின் தன்மை.

(16) சிவப்பணிவிடையிலும் அடியார் பணிவிடையிலும் பயன்படுகின்ற கருவிகள் மங்கலமுடையன. அவற்றாற் றொண்டிசெய்யப்படுவோர் புனிதமுடையோர். அடியவர்களை எதிர்கொள்ளுங்கால் எடுத்தேந்தப்படும் ஏனைய மங்கலங்களுடன் சோதத்த திருக்கோயிற் றிருவலகு முதலியனவும் மங்கலப் பொருள்களாய் ஏந்தப் பெற்ற சிறப்பும் காணத் தக்கதாம்.

(17) அன்பர்களது மனத்தில் அவர்க்கு ஊறு செய்வதாக ஓர் எண்ணம் உண்டாக்கத்தக்க செய்கை ஒருவர்செய்தல், அவ்வாறு தாம் நினையாது செய்யினும், பெரும்பாவமாம்.

(18) அடியார்கள் செய்யும் உண்மைப் பணிவிடைக்கு இடையூறுபோல் நேர்வன யாவும் இறைவனருள்வழி நேர்வனவாம் அவற்றை இறைவன் முன்னின்று தீர்ப்பன.

(19) அடியார்களின் அன்பு அளவிடப்படாதது "அம்பல நிறைந்தார் தொண்டரறிவதற் கறியார்". "அளவிலாத பெருமையர்". "நீண்ட தொல் புகழார்".

(20) அடியார் பெருமைகளை அவர்க்கருளும் நம்பர் தாமே அளக்கிலன்றி வேறு எவரும் அளக்கும் வலியிலர்.

(21) கொலை, களவு முதலியன தீயனவாம் என்பது நீதி நூல், சமய நூல், உலக நூல்களின் விதி. ஆயின் அவற்றின் கருத்து நோக்காது எல்லாவிடத்தும் அவை தீயன என்று கொள்ளுதல் அமையாது சிவத்திருத்தொண்டுக்கு இடையூறு செய்தாரைக் கொல்லுதல் பெரு நூல்களில் விதித்ததேயாம் இங்குக் கொலை தீமையாகாது சிவ புண்ணியமாமென்பது. என்னை? திருத்தொண்டுக்கு அவ்வாறு இடர் செய்தார் மறுமையிற் கொடிய நரகத்துன்ப மடையாதபடி அது காக்கும், இவரைக் கண்டு பிறரும் இடர் செய்து கெடாதபடி காக்கும், பணிவிடையில் நேரும் இடையூறு கண்டு, முதிராத அன்பு பெற்றோர் பயந்து தொண்டு செய்யாது காலங் கழியாதபடி காக்குமாதலி னென்க. உலக நூலிலும் கொலை செய்தார்க்குக் கொலைத்தண்டம் விதித்தல் இக்கருத்துப் பற்றியதேயாம் "கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ், களைகட் டதனொடு நேர்" - திருக்குறள் பிறஉயிர்களைப் பொருளாசை முதலிய காரணம்பற்றிக் கொலை செய்வோர், களவுசெய்வோர் முதலிய கொடியவர்களினும் அடியார் தொண்டுக் கிடர்புரிவோர் பெரும்பாவிகள் என்பது உண்மை நூற்றுணிபு.

எறிபத்தநாயனார் புராணம் முற்றும்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

9. ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்

தொகை

"ஏனாதிநாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்"—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

பத்தனை யேனாதி நாதனைப் பார்நீ டெயினைத் தன்னு
ளத்தனைத் தன்னோ டமர்மலைந் தான்நெற்றி நீறுகண்டு
கைத்தனி வாள்வீ டொழிந்தவன் கண்டிப்ப நின்றருளு
மித்தனை யீழக் குலதீப னென்பரிந் நீணிலத்தே—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

விரி

608. புண்டரிகம் பொன்வரைமேல் ஏற்றிப் புவியளிக்குந்
தண்டரள வெண்கவிகைத் தார்வளவர் சோணாட்டில்
வண்டறைபூஞ் சோலை வயன்மருதத் தண்பணைசூழ்ந்
தெண்டிசையு மேறியசீ ரெயினனூர்.

புராணம் - ஏனாதிநாதர் என்ற பெயருடைய நாயனாரது சரிதவரலாறும் பண்பும் கூறும் பகுதி. சிறுத்த முறையானே இவ்வமலிந்த சருக்கத்தில் இரண்டாவதாய ஏனாதிநாத நாயனாரது சரிதங் கூறத் தொடங்குகின்றார்.

தோகை - ஏனாதிநாத நாயனாருடைய அடியவர்க்கு நான் அடியேனாவேன்.

வகை - பத்தரும், ஏனாதிநாதர் என்ற பேருடையவரும், உலகத்தில் நீடிய எயினனூரின் அத்தராகியவரும், தம்முடன் அமர் செய்தானது நெற்றியில் திருநீற்றினைக் கண்டதனாலே தாம் முன்னர் அவனைக் கொல்ல ஏந்திய வாளினை (ப் பயன்படுத்தாது விட்டதனோடு) எறிந்துவிடாமல் நின்று அவன் நினைந்தபடியே தம்மைச் செய்யும்படி நின்றருளுகின்ற சித்தரும் ஆகிய பெரியாரை இப்பெரிய உலகத்தே ஈழக்குலச் சான்றவர் என்று சொல்வர்.

முதனூல் நாயனாரது பெயர் கூறிற்று. வகைநூல் அவரது பண்பும், ஊரும், பேரும், குலமும், வரலாறும் கூறிற்று. இவை விரிந்த வகை விரிநூலினுட் கண்டு கொள்க.

எயினை - எயினனூர். வீடொழிந்து - விடுவதை யொழிந்து. வீடு - பகுதி முதனீண்ட முதனிலைத் தொழிற் பெயர். இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. கைவிடாமல் என்றபடி. வாளினால் அமர்செய்ய நின்றவர் அது செய்யாது நின்றார், அதனோடொழியாது வாளினை விடாமல் மலைவார்போல - நேர்வார்போல - நின்றார்; நெற்றியில் நீறு கண்டதனால் அவ்வாறு நின்றார், அவன் தம்மைக் கண்டிக்குமிறுதிவரை நின்றார்; நிராயுதரைக் கொன்றானென்னும் தீமை அவனுக்கு எய்தாமை வேண்டுமென்னு

மருளால் நின்றார் - என இச்சரித நிகழ்ச்சி பலவும் உடன்கொண்டே நின்றருளும் என்றார். அவன் கண்டித்ததனால் ஒழிந்தாரல்லர், அழியாத தன்மையே பெற்றார் என்பார் **நித்தர்** என்றார். இறைவன் நித்தன் அவனை யடைந்தோரும் நித்தர். **கண்டு** - கண்டதனால் முன்பு எந்நாளும் காணாது அன்று கண்டாராயினும் கண்ட போதே என்பதும் குறித்தது. **ஈழக் குலதீபன்** - ஈழக் குலச் சான்றவர் மரபை விளக்க அவதரித்த விளக்குப் போல்வார். பத்தனை - நாதனை - அத்தனை - நித்தனை - நீணிலத்து - தீபன் என்பார் என முடிக்க.

608. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. புலிக்கொடியை இமயமலையின்மேல் நாட்டி, அவ்வெல்லைவரையினும் பரந்த தமது நாட்டினைக்காவல் செய்யும், குளிர்ந்த முத்துக்கள் கட்டிய வெண்கொற்றக்குடையும் வெற்றி மாலையும் உடைய சோழர்களது வளப்பம் மிக்க **சோழநாட்டிலே** வண்டுகள் பாடுதற்கிடமாகிய பூக்கள் மிக்க சோலைகள் சூழ்ந்த வயல்களையுடைய மருதத்தின் குளிர்ந்த பண்ணைகளாற் சூழப்பட்டதாய், எல்லாத் திக்குக்களிலும் தனது சிறப்பு ஏறிய பழையவூர் **எயினனூ**ராகும்.

(வி - ரை) புண்டரிகம் - புலி. வடசொல். **பொன்வரை** - இமயம். **ஏற்றி** - வென்று, அதற்கடையாளமாக ஏற்றி. இவ்வரலாறு முன் 552 பாட்டின் கீழ் உரைக்கப்பட்டது.

புவியளிக்கும் - இப்புராணம் பாடிய காலத்துச் சோழர் அரசாட்சி வலிமையோடும் நிலைபெற்று நடந்தமையின் **அளிக்கும்** என நிகழ்காலத்தாற் கூறினார். சோழ அரசர் வாளேட்டி நின்ற சார்புபற்றிய சரிதமாதலின் முன்புராணத்தில் (552) இச்செய்தி கூறிய ஆசிரியர், அரசருக்கு வெற்றி வடிவாட்படை பயிற்றும் தன்மைத் தொழில் விஞ்சையிற் றலைமை பெற்றார் சரிதமாதலின், அரசர் வெற்றிக்கு இவர் போன்ற படைத்தொழிலாசிரியரே காரணராம் என்னுந் தொடர்புபற்றி அவ்வெற்றிச் செயலை மீண்டும் இச்சரிதத்தினும் குறித்தார். இதனானே சரிதத் தொடக்கத்து நாட்டுச் சிறப்புரைத்தபடியுமாம் என்னை? நல் அரசர் வெற்றியாலே நாடு பெருமையும் சிறப்பும் பெறும் என்பது மேற் சரிதத்தில் கருவூர், சோழரது தலைநகராதலின் நகரச் சிறப்புப்பற்றி நகரொடு புணர்த்து இதனை விரித்த ஆசிரியர் இங்கு நாடு பற்றிய பெருமைக் குறிப்பிற் கூறியதும் உன்னுக. "கொற்றவ னநபா யன்பொற் குடைநிழற் குளிர்வதென்றால், மற்றதன் பெருமை யெம்மால் வரம்புற விளம்ப லாமோ?" (85) என்று நாடு அரசனாற் சிறப்புப் பெறுவதனை விளக்கியது காண்க.

தண்தரள வெண் கவிகை - தண்கவிகை - நாடு அதன் கீழ்க் குளிர்ந்து வாழச் செய்வதால் **தண்** என்றார். "குடைநிழற் குளிர்வது" என்றமை காண்க. **வெண்** - வெண்மை புகழினையும் தூய்மையினையும் குறிக்கும் அடையாளம். **தரளம்** - தனது முன்னைக் கட்டினின்றும் முத்து விடுபடுதல் போலப் பசிப்பிணி முதலிய கட்டுக்களினின்றும் நாட்டினை விடுவித்து வாழச் செய்தல் குறிப்பு. முத்துக்களினியல்பு 492ன் கீழ் உரைக்கப்பட்டது பார்க்க. **தார்** - வெற்றிக் குறிகுறியாக அணியும் மாலை. சோழர்களுக்குரிய அடையாள மாலையாகிய ஆத்தி எனினுமாம்.

சோணாடு - சோழர் நாடு சோணாடு என மருவி நின்றது. அரசரது காவலால் நாட்டின் சிறப்புக் கூறிய ஆசிரியர் அக்காவலாற் போந்த விளைவாகிய வளத்தை நகர் வளத்தின் வைத்துக் கூறுகின்றார்.

பூஞ்சோலையும் வயலும் பணையும் இம்மைப் பயனோடு இறை வழிபாட்டுக்குரிய பலனும் தருவன ஆதலின் இங்கு நகரச் சிறப்புக் கூறியவாற்றால் இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மூன்று பயனும் குறித்தபடி காண்க. அவாய்நிலையால் இவற்றிற் கின்றியமையாத ஆற்றுவளமுங் குறிக்கப்பட்டது. எனவே நாடு - நகர் - ஆறு - முதலிய பலவும் இப்பாட்டால் ஒருங்கே கூறிய அழகுகண்டு கொள்க.

சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு.

எண்திசையும் ஏறிய சீர் - எல்லாத்திசைகளிலுமுள்ளாராலும் இறைதிரு நீற்றின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டி வழிப்படுத்தும் சிறப்பு. ஏறிய - எண்திசையுள்ளாரும் ஏறுதற்கு - அறிந்து உய்வதற்குக் - காரணமாகிய சிறப்பு என்றலுமாம்.

எயின்மூதூர்—என்பதும் பாடம். 1

609. வேழக் கரும்பினொடு மென்கரும்பு தண்வயலிற்
றாழக் கதிர்ச்சாலி தானோங்கு தன்மையதாய்
வாழக் குடிதழைத்து மன்னியவப் பொற்பதியி
லீழக் குலச்சான்றா ரேனாதி நாதனார். ௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. குளிர்ச்சிபொருந்திய வயல்களில் நாணற்கரும்பி னோடு மென்கரும்பும் தாழும்படி கதிர்ச்சாலிதான் ஓங்கிவளரும் தன்மையுடையதாக (அதனால்) வாழ்வு பெறும் பெருங்குடிகள் தழைத்து நிலைபெற்ற அந்த அழகிய நகரிலே **ஈழக்குலச்சான்றார்** மரபிலே வந்தவர் **ஏனாதி நாதனார்** என்ற பெரியார்.

(வி - ரை) வேழக்கரும்பு - மென்கரும்பு - கரும்புவகைகள். **வேழக்கரும்பு** - நாணற்கரும்பு-குச்சிக்கரும்பு என்று வழங்குவர். இவை கடினமான தண்டுடையனவாம். நரி முதலிய பிராணிகள் நாசம் செய்யக்கூடாதனவாகி நாணல் போன்ற சிறிய தண்டுடையன. இவற்றின் கடினத்தன்மையைக் "கருஞ்சகட மிளகவளர் கரும்பு" (மேகராகக் குறிஞ்சி - திருக்கழுமலம் 6) என்றருளினார் ஆளுடையபிள்ளையார். **மென் கரும்பு** மெல்லிய கரும்புவகை. இவற்றின் மேல்பாகம் இலகுவில் உடைந்து சாறுதரக் கூடியன; இவை சாறுமிகவுடையன; இவற்றைச் சாறுபிழிந்து பயன்படுத்துதலோடு மக்கள் நேரே பல்லினாற் கறித்தும் உண்டு சுவைப்பர். **மென்** என்றது இலகுவில் உடைத்துச் சாறுபெறுதற்குற்ற மென்மைத்தன்மை குறித்தது. "விரும்பு மென்க ணுடையவாய் விட்டுநீள் - கரும்பு தேன்சொரியுங் கணமங்கலம்" (அரிவாட்டாயர் - புரா - 1) என்றது காண்க. மென்கரும்பை ஒடு விகுதி தந்து வேழக்கரும்பினைச்சார வைத்தது பெரும்பான்மை இந்நாட்டின் இவ்வகையே மிகும் சிறப்புப்பற்றி. கரும்பின் வகை விசேடங்களைப் பயிர்நூலுடையார்பாற் றெரிக.

தண்வயலில் - வயன்மருதத்தண்பணை என்று மேற்பாட்டிற் கூறியதனையே தொடர்ந்து குறித்தபடி.

கரும்புதாழக் கதிர்ச்சாலி தான் ஓங்கும் தன்மை - கரும்புதாழும்படி நெல் ஓங்கு குவன கரும்பல்ல நெல்லென்ன (5) என்ற பாட்டில் உரைத்தவற்றை நினைவுகூர்க. நிரைதையணி. **கதிர்ச்சாலி** - கதிர்விட்ட பருவத்துள்ள நெற்பயிர். இவை தழைத் தோங்கி நிமிர்ந்து பரந்து நிற்கும் இயல்புடையன; நீர் - நிலம் உரம் - விதை வலிமை - முதலிய வளங்களாற் சாலியின் தண்டுகள் பருத்து நிமிர்ந்து மென்கரும் பின் றண்டு போல்வன. நெல்லும் கரும்பும் இந்நாட்டு வயல்களில் அடுத்துக்காண உள்ளன; இரண்டும் மருதத்துக்குரியன. நெல் நிமிர்ந்து கதிருடன் நிற்கும் பருவத்தே கரும்பு சாய்ந்து கிடக்கும் காட்சியினாலே **கரும்பு தாழச் சாலிஓங்கும் தன்மையதாய்** என்றார். **தாழ** - வீழ்ந்து தாழ்ந்து கிடக்க என்றும், குறைந்து காட்ட என்றும் இரு பொருளும் படவைத்த தன்மைநவிற்சி யணியின் அழகு காண்க. நெல் இன்றியமை யாத உணவுப் பொருளாதலும், கரும்பு அவ்வாறன்றி உருசிவேண்டுவார்க்கு அமுதுக்கு உருசிதரும் அறுவகையினுள்ஒன்றாகி ஒரோவழி வேண்டப்படுதலின் அதனைச் சிறப் பில்லாது அதனினும் தாழ்தலும், அதனால் மேலே மிகுதலும் குறித்த நயமும் காண்க. மேற்பாட்டில் **வயன்மருதம்** - என்றார். இங்கு வயலின் விளைபொருள்களுள் உயர்ந்த இருவளங்களை கூறினார் வலிய **கரும்பு தாழ** மெல்லிய **சாலி ஓங்கும்** என்றதனால்

அானுககனபா ஆவின சிநதைபோல அலாநதன கதிாகள - (71) எனறபடி அடியாா தோறறங காட்டும மெலியானுகிய அதிசூரனுககு வலியாராகிய நாயனா் தலைவணஙகித தாழும இச்சரித நிகழசசி பறறியதோருட்குறிபபும சிறபது காணக. இவவாறு உலகியற பொருளகளை அவவசசரிதக குறிபபுக கணணுற கணடு காட்டுதல ஆசிரியா மரபு

வாழக்குடிதழைத்து - வாழ - மேறகூறியவாறுளள நிலவளததால வாழவுடைய **குடி தழைத்து மன்னிய - குடி** - அரச அஙகம ஆறனுள ஒனறு. "படை, குடி, கூழ், அமைசசு, நடபு, அரண, ஆறு, முடையா னரசருள ஏறு" எனபது குறள. **வாழ** என பதனைச சாலி எனபதனேடு சோததுச சாலி தனமையதாகி வாழ எனறலுமாம.

தழைத்து - மககள, செலவம - அறிவு ஒழுககம இறைவன வழிபாடு-முதலியவற றால மிகுதது **மன்னிய** - நிலைபெறற வழிவழியாய வநத. **வாழ் அக் குடி** எனறு பிரிதது வாழகினற அநதக குடிகள எனறலுமாம

ஈழக் குலம் இஃது சானறோா குடிவகைகளில ஒனறு **ஈழம்** - இஙகு ஈழநாட் டின றொடாபு பறறியதோ எனறு சிலா ஐயங கொளகினறனா. **ஈழம்** - கள என்ற பொருளில வழஙகுதலின, **ஈழக்குலம்** எனறது கள இறககும தொழில பூணட குலம எனறும, அது **சான்றார்** மரபில ஒரு பிரிவு எனறும கூறுவா. மலைநாட்டில இத தொழில செயபவா **ஈழவர்** எனற பெயரால வழஙகும ஒரு சாதியினா உணடு. கொஙகு நாட்டில இததொழில செயவோா **சான்றார்** (சாணா என மருவி வழஙகுவது) எனற மரபுப பெயரால வழஙகும ஒரு சாதியினரும உணடு

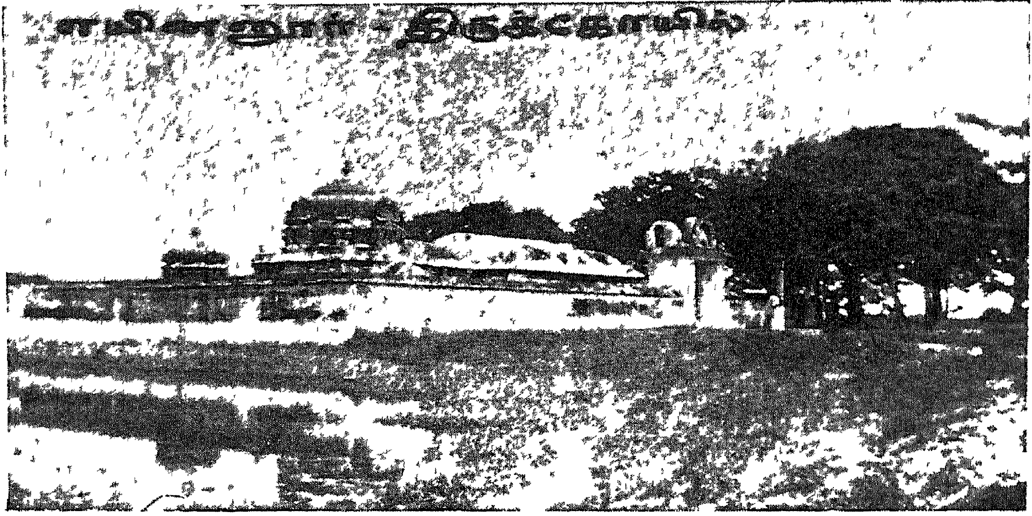
இஙகு ஆசிரியரும, வகை நூலுடையாரும, புராண சாரமுடையாரும **ஈழக்குலம்** எனறு குலததொடு புணாததியே கூறியிருததலின இது **ஈழம்** எனற நாட்டினறொடா பாற போநததெனறு கொளளுதற காதாரமினறெனபா புராண வரலாறறில் குலங குறியாது **சான்றார் ஏனாதிநாதர்** எனறு கூறினா **குலம்** - மரபின உட்பிரி வெனபது வழககிலும காணக. **சான்றார்** சானறவா மரபினா சானறோா ஏனாதி நாதனா எனக. பெயாப பயனிலை கொணடது

ஏனாதி நாதனர் - "ஏனாதி நாதன" எனற முதனூலாட்சியை எடுததாணடபடி. இசசரிததததுப பிற இடஙகளிலும (607, 614, 618, 632, 644) இவவாறே கூறியதும் காணக "ஏனாதி நாதனை" எனறு வகை நூலிலும, "ஏனாதி நாதனா" (11) எனறு புராண சாரததினும, புராண வரலாறறினும, "நீணடபுக ழேனாதிநாதா" எனறு திரு நாமக கோவையினும ஒபபக குறிததல காணக **ஏனாதி நாதர்** எனபது அவா பெயர் போலும எனவே ஏனாதி நாயனா எனறு குறிதத பதிபபுககள தவறெனக

ஏனாதி எனபது முனனாளில அரசா சேனைகளின அதிபாகளாகிய உததியோகத தின பெயா எனறும, இதறகடையாளமாக நெறறியி லணியும ஏனாதித தஙகபபட்டமும் விரலுககு ஏனாதிமோதிரமும அரசாகள தருதல மரபாமெனறும, சிநதாமணி - மணி மேகலை - புறநானூறு முதலிய பழநதமிழ நூலகளால அறிகினறோம ஏனாதி, எட்டி, காவிதி முதலியன பட்டப பெயாகளாம (தொல - பொருள) **நாதர்** - தலைவா - முதல வா - எனற பொருளில வநதது Commander-in-Chief முதலிய நவீனப பெயர் களும காணக

ஏனாதி நாதர் எனபது இவவாறு அவரது உததியோகப பெயராய நினறதோ? அனறித "தஙகளகுலத தாயத்தின ஆனாத செயதொழிலா மாசிரியத தனமை" (614) எனறதனால அதுவே இககுடியில வநத முதலவாககு இயறபெயராய வழஙகிறறோ? எனபது ஐயம. **குலச்சிறை** - எனற பெயரும இவவாறே காணபபடுமெனபா இபபாட் டான, நிலவளம, நீாவளம, குடிவளம, நாயனாது பெயா, மரபு ஆதிய பலவும கூறினா.

தன்மையவாய்—எனபதும பாடம்.

திருககோயிலில உளள திருவுருவம.

(பாட்டு - 610—பககம் - எஎ௫)

610. தோனமைத திருநீறறுத தொண்டின வழிபாட்டி
னனமைகக ணினற நலமெனறுங குனறாதா
மனனர்ககு வெனறி வடிவாட படைபயிறறுந
தனமைத தொழிலவிஞசை யிறறலைமை சாாநதுளளாா. ௩

(இ - ள்) வெளிபபடை. (அவா) பழைமையாகிய திருநீறறுத தொணடினை வழிபடும திறததின நனமையிலே நிலைதது நினற தனமையின எனறும வழுவாதவா ; அரசாககு வெறறிதரும வாட்படைபயிறறும தொழிலாகிய விததைத திறததிலே தலைமை பெறறுளளாா

(வி - ரை) தோன்மைத் திருநீறு - முனனைப பழம பொருட்கு முனனைப பழம பொருளாயுளளானது திருநீறு - வேதததிலுளளது - எனறுமுளளது - பராசததியின ரூபமாயுளளது (பராவணமாவது நீறு) எனபனவாதி பொருளபறறித தோன்மை எனறாா

திருநீற்றுத் தொண்டு - நீறு - "எரியலா லுருவமில்"லா னாகிய இறைவன தனனை யடைநத உயிாகளின பாவஙகளை அரிததலின அரன எனப்படுதல போல, அவவெரி யின விளைவாயத தனனை அணிநதாாது பாவஙகளை நீறறுதலால நீறு எனபபடும. "பரி லப்படுவது நீறு பாவ மறுபபது நீறு" - தேவாரம நீறு பூசிய திருவேடததுடன தொணடு செயவோா நீற்றுத்தொண்டு எனபபடடாா

தொண்டின் வழிபாடு - நீறணிநத தொணடாகளை வழிபடுதல தொணடா மேனி மேலணிநத திருநீறுகணடபோது, மஙகையாது இளஙகொஙகையிற செஙகுஙகுமங கணட இளைஞா மனம அதன வீசப்பட்டு அதனால ஈாககபபடுதல போல, மனமுருகி வசீகரிக கபபட்டு அவா ஏவின செயது அவாவழி நிறறல. அவா வழியிலே படுதல வழிபாடு எனபபடடது. "வெணடிரு நீறறின பொலிவு மேறகணடேன" (ஆதலின) இவர்தங் கோள்கைக் குறிவழி நிற்பேன் (645) எனறது இவாதஞ் சரிதக குறிபபு.

வழிபாட்டின் நன்மைக் கண் - வழிபாடாகிய இனிய நனமையிலே.

நலம் - தனமை. என்றும் குன்றதார் - என்றும் - எககாலததும. அதனால தம முயிா போக நோவதைத தாம அறிநத அககாலததும் எனற பிறசரிதக குறிபபுக காட்ட என்றும் எனறாா. குன்றமை - அததனமையினினறும வழுவாதிருததல

வென்றி . .விஞ்சை - வெறறிதருவதாகிய வாட படைககலப பயிறசி செயவிககும விததை. வாளபிடிதது நெருஙகிப போாசெயது வெறறி பெறுவது அநநாள் வீரப் போா நெடுநதூரம மறைநது நினறு, இவா, பாலா, முதுவா, பிணியாளா என வும், இவா வேறு இனனாா எனவும ஒனறு மறியாதேயும பெரும போாக கருவிகளாகிய பொறிகளின அனல தூவி மககளைபபெருவாரியாக நாசமசெயது பொருடபே றெனறே கருதிப போாசெயவதே மரபாகும இந்நாட பேடிபபோருடன இதனை ஒப்புநோககி உலகம உணாநதுயவதாக.

வடிவாள் - சிறப்புவகையால நஞசு முதலிய ஊட்டியும வடிததெடுததுக கூாமை யும பதமும ஆககபபடட வாள.

பயிற்றும் தன்மைத் தொழில் - அரசரை வாள பயிறறுவிககுந தனமையுடைய ஆசிரியத தொழில பயிறறி அதனால வரும ஊதியமாகிய வளததையே தமது உணவுரி மைத தொழிலாகக கொணடவா எனபது. "செய தொழிலா மாசிரியத தனமைவளம" (614) எனறதினாலும காணக.

விஞ்சையிற்றலைமை - விததையிற பிறா எவரும இணையினறிச சிறநது நிறறல்

(ஏனாதிநாதனாராகிய) அவா - குன்றாதாா - சாாநதுள்ளாா என எழுவாய தொக கது. வருமபாட்டிலும இவவாறே அவா ஆககுவாா என முடிநதது.

உயிரோ டுடன்சேரும் சிறப்புப்பற்றி உள்ளுணர்ச்சித் திறமான சிவ வழி பாட்டினன்றொழிலை முன்னாகக்கூறி, அதற்குத் துணையாயின மட்டில் வேண்டப்பட்டு உடலோடொழியும் உலகநிலைத் தொழிலைப் பின்கூறினார். இவ்வாறே திருநீலகண்டர் புராணம் (2 - 3), திருநாளைப்போவார் புராணம் (12 - 13), திருக்குறிப்புத்தொண்டர் புராணம் (112 - 113) முதலிய பல இடங்களிலும் கண்டு கொள்க. 3

611\. வானின் படைப்பயிற்றி வந்த வளமெல்லா
நாளும் பெருவிருப்பி னண்ணுங் கடப்பாட்டிற்
றாளுந் தடமுடியுங் காணார் தம்மையுந்தொண்
டாளும் பெருமா னடித்தொண்டர்க் காக்குவார்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. (அவர்) வாட்படை பயிற்றுவித்து அதனால் வந்த ஊதிய மாகிய வளங்களையெல்லாம் ஒவ்வொருநாளும் மிக்க விருப்பத்துடன் பொருந்திய கடமை வகையிலே, தமது அடிமுடிகளை அறிய முடியாதார்களையும் ஆட்கொள்ளும் சிவபெரு மானது அடித்தொண்டர்களுக்காகப் பயன்படுத்துவார்.

(வி - ரை) **வந்த வளம் எல்லாம்** பயிற்சி செய்வித்ததற்கு ஊதியமாக வந்த எல்லாவகை வளங்களையும். பொன்னும் - நெல்லும் - அணியும் முதலிய பலவும் அடங்க **வளம் எல்லாம்** என்றார் அரசர்க்குப் படை பயிற்றுதலால் அவை மிகுதிபெற வந்தன என்பார் **வளம்** என்றார்.

நாளும் - நாடோறும் ஒருநாள் ஆக்கினார் - பலநாள் ஆக்கிச்சலித்தார் என்ப தின்றி எந்நாளும்

நண்ணும் கடப்பாட்டில் - **கடப்பாடு** இதுவே தமது செய்கடன் என்றுகொண்டு. "என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்ற அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்கின் கருத் தினை உன்னுக **நண்ணும்**-தொண்டர்களது இன்முகமும் உவகை மொழியும் பொருந்தப் பெறும் எனக் "இன்முகங் காணுமளவு" **குறள்** (௯௨௯), "தொண்ட ரின்று தாழ்த் தமுதுசெய்யப் பெற்றிங் கவாத மலர்ந்தமுக, நன்று காண்பது" (**சிறுத்தொண்டர் புராணம்**-57-"தொண்ட ரிச்சையி னமுது செய்ய வளித்துள்ளார்"(4), "அன்ப ரானவ ரளவி லாருள மகிழவே, நாளுநாளு நிறைந்து வந்து நுகர்ந்த தன்மை"-**இளையான்குடி மாறர் புராணம்** (5), "திருத்தொண்டர், வாய்ப்புறுமென் சுவையடிசின் மாங்கனியோ டினிதருந்திப், பூப்பயின்மென் குழன்மடவார் செயலுவந்து போயினார்" - **காரைக்கா லம்மையார் புராணம்** - (21) முதலியன காண்க அன்பர் பணியின் வாய்ப்பும் அவர் தம் நலவரவும் **நண்ணும்** என்றலுமாம்

வளமெல்லாம் - விருப்பால் - கடப்பாட்டில் - ஆக்குவார் என்று முடிக்க.

இவ்வாறன்றி நண்ணும் கடப்பாட்டில் காணார் - என்று கூட்டி அவனை எவ் வகையால் (அன்பு வகையால்) நண்ணக் கடமைப்பட்டாரோ அவ்வகையாற் காணா ராய், **வேறு** வகையாற் (ஆணவ வகையால்) காணலுற்றார் என்றுரைப்பது மொன்று "புக்கணைந்து புரிந்தல ரிட்டிலர்" என்பது முதலாக இலிங்க புராணத் திருக்குறுந் தொகையினுள் அப்பர் சுவாமிகள் அருளிய கருத்துக்கள் காண்க. இப்பொருளில் **விருப் பால் - தொண்டர்க்கு - ஆக்குவார்** என்று முடிக்க

தாளும் தடமுடியும் காணார் - பிரம விட்டுணுக்கள் அடிமுடி தேடிய சரிதங் குறித்தது. **காணார் தம்மையும்** காணாராகிய அவ்விருவரையும் உம்மை இழிவு சிறப்பு. அருள் பெறத் தகுதியில்லாதிருப்பவும், ஆட்கொள்ளும் பெருமான் என்க. இறைவனது எண்குணங்களுட் பேரருளுடைமை குறித்தது

காணார் - இல்வாழ்வான் என்பதுபோலப் **படு** விகுதி தொக்கதாகக் கொண்டு, **காணப்படாதவராகிய இறைவன்** என்று பொருள் கூறி, அவ்விறைவனையும் தொண்டு

ஆளும - ஏவல கொளளவலல - தொணடா எனறுரைபபாருமுணடு. ஆளுடைய நமபிகளுககு சோறு இரநது கொடுததது முதலிய அருள நிகழசசிகளை இஙகு எடுத்துக காடடுவா.

தொண்டு ஆளும் - தொணடுசெயயும பேறு தநது ஆளுகினற பெருமையுடைய.

அடித்தொண்டர் - மறறொரு பற்றுமினறி அவனது திருவடியே பறறுககோடாகக கொணட அடியாா. "திருவடி மறவாப பானமையோா" எனுங குறிபபினினறவா. தகுதி யிலலாதாரையும ஆளும பேரருளுடையான திருவடி பிடிததாராதலின இவாகளும தமமையடைநத, தகுதி யிலலாதாரையும உருபபடுததி உயவிபபா எனபது கருதது.

தொண்டர்க்கு ஆக்குவார் - வளஙகளை அவாககே பயனபடுமாறு உயப்பவா.

மேறபாடடில நாயனாரது சரித இயல கூறிய ஆசிரியா இபபாடடில அவாது நியதியான ஒழுகக இயல கூறினா. 4

612. நளளார களுமபோறறு நனமைத் துறையினக
ணெளளாத செய்கை யியலபி னொழுகுநாட்
டள்ளாத தஙக டொழிலுரிமைத தாயததி
னுளளா னதிசூர னெனபா னுளனானான. ௫

(இ - ள்) வெளிபபடை. பகைவாகளும பாராடடுமபடியான நனமைத துறையிலே எவவகையானும இகழபபடாத செயகையில இயலபிலே இவா ஒழுகுகினற காலததில விடுபடாதபடி பிணைநதுளள தமது தொழில உரிமைத தாயததில உளளானாய **அதிசூரன்** எனபபடுவானொருவனிருநதான

(வி - ரை) நள்ளார்களும் போற்றும் நன்மைத்துறை - நனமைத துறையாதலின பகைவாகளும போறறினாகள பகைவராலும பாராடடபபடத தககவாறு இவாது நனமையிலே யொழுககம சென்றது எனபதாம. **நள்ளார்** - இவாபால வாளவினைசை பயினற அரசரால வெலலபபடடோரும வெலலபபட நினறோரும ஆகிய பகைவர். **போற்றும்** பாராட்டும வகையால பகைததிறம ஒழிநது உயயும. இவா அனபா ஆதலின இவா எவரையும நளளாராகக கொணடாரலா. இவாபால படைபயின்ற அரசாககே அரசகாரியததில நளளார் உளராவர் எனக. அஙஙனமாயினும ஒருவன தாயபாகப பொறாமை கருதி இவாபால ஏலா இகலபுரிவானாயினான எனச சரிதந தொடஙகிச் செல்லுமுகததால இப்பாட்டில இவாது இயலபு ஒழுககஙகூறி அவவிகல கொணடோனையும உடன கூறிய உளளுறை காணக "புலலாதா முரணடககிப பொருள்கவாவா ரெனபதெவன?, செலலாத பலவேறு தீபதநச செஙகோனமை, வலலாருந தததம தேத தரியபொருள வரவிடுததது, நலலாரா யொபபுரவு நடபடைய நடககினறா" (திருவாத வூரடிகளுககு உபதேசிதத படலம) எனற திருவிளையாடற புராணக் கருததை இஙகு வைததுக காணக உமமை உயாவு சிறபபு.

நள்ளாாகளும போறறுதல பகைமை பறறி யிகழாது, நெறிவழுவாது நிறகும் தனமை நோககிப புகழதல. **நன்மைத்துறை** - நலலொழுககம - திருநீறறினனபு. **எள்ளாதசெய்கை இயல்பு** - எனறும கைவிடா தொழுகும தனமை. **இயல்பு** - அவா நினைநது மேறகொளள வேணடுவதொனறனறு - இஃதவரியற்கையேயாம என்னுமபடி விபூதியைப பாதுகாககு நனனெறியில நூல்களால இகழப படாத திருத தொணடினை நூலாராயசசியினறி யியற்கையாகவே கொணடொழுகுகினற - எனபது இராமநாத செடடியாா உரைக குறிபபு

தள்ளாத தங்கள் தொழில் உரிமைத் தாயம் - விலகக முடியாத வண்ணம தமது தொழிலின உரிமை பெறற தாயபாக முடையவன. **தாயத்தின் உள்ளான்** - தாயாதி.

தாயததால மட்டுமே உளளானெயனறி வேறு எவவகையானும உளளானலலன என பது குறிபபு.

அதிசூரன் என்பான் - என்பான் - எனபபடுவான. படுவிகுதி தொககது. தனனையே தான் சாலமதிததுத தனனை அதிசூரன எனறு சொலலிககொளவான எனறுரைததலு மொனறு வருமபாடடுககாணக. **உளன் ஆனுன்** - அவவகையிலே உளளவனுயினன.

அரிசூரன்—எனபது பாடம். 5

613\. மறறவனுங கொறற வடிவாட படைதசொழிலகள
கறறவாக டன்னிற கடநதுளா ரிலலையெனும
பெறறிமையான மாநிலதது மிகக பெருமிதமவந
துறறுலகிற றனனையே சால மதிததுளளான. கூ

(இ - ள்) வெளிபபடை. மறற அவனும வெறறி வடிவாட்படைத தொழில கறற வாகளிலே தனனைவிட மேமபடடவாகள இலலை எனனுந தனமையால உலகிலே மிகுநத பெருமித முடையானுய, உலகில தனனைத தானே மிகவும மதிததுளளா னுயினன

(வி - ரை) மற்றவன் - அவன மறறையவனே, நமாலலன எனபது குறிபபு.

எனும் பேற்றிமையால் - எனற எணணம படைததலால. **பெருமிதம்** - அகங காரம. தானே தனனைப பெரியானுக மதிததுக கொளளுதல நூலகளில வகுதத மெயபபாடுகள எடடனுள **பெருமிதம்** எனபதொனறும அது " கலவி தறுகண ணிசைமை கொடையென" நானகா வகுபபா இவை உணமையில மிககலவி முதலிய பெருமைகளால வருவது இதனையே வீரம எனறும சொலவா எலலாரொடும ஒபப நிலலாது பேரெலலையாக நிறறல **பெருமிதம்** எனபபடும எனறா பேராசிரியர். ஆயின இஙகு அதிசூரன உறறது ஒருவாறறானும அவவகையுடபட்ட பெருமித மாகாது தனனிற கறறாரிலலை எனும பெறறிமையாலே தனனைததானே சால மதிதத அகஙகாரததினபாறபடட தெனபாா **பெற்றிமையால்** எனறா. **மிக்க** - அளவுககு மிகுநத

தன்னையே சால மதித்துள்ளான் - தானே தனனைப பெரியானெனறு மதிததுக கொணடான. பிறா மதிப்பதே மதிபபாம பிறா தனனைப பெரியவன என மதிபபவும தான அவவாறு கொளளாது சிறியனுக எணணி ஒழுகுதல வேணடுமெனபது நன னெறி. விசுவாமிததிரா எலலா வனமையுமுடையாா யிருநதும வசிடடாாற சொல்லப் படட பினனரே பிரமரிஷியாயினா எனற சரிதமும, அதுபறறி யெழுநது வழஙகும் " வசிடடா வாககில வநதாலே பிரமரிஷி " எனற பழமொழியும காணக " தனனை வியபபிபபான றறபுகழத தீச்சுடா, நனனீா சொரிநது வளாததறறால" எனறது நீதி நூல " தனனைப புகழதலுந தகுமபுல வோாககே " எனறு விதிதத இடஙகள வேறு. அதுவே வேறிடஙகளிற றறபுகழதல கூடாதெனபதனை வலியுறுததும இஙகு அதி சூரன அதனுள அமையாது எஙகும தானே தனனை மதிதது அகஙகரிதது ஒழுகினனை எனபதாம இதனுலே நீதி வாககியபபடி தன தொழிலிற குறைநது கேடடைந் தான எனபது அவன கைமேற பெறற பலனுக அடுதது வரும பாடடாற கூறினா.

உலகில் தன்னையே மதித்துளான் எனறமையால உலகில் வேறு பலரும் இவனை மதிபபாரிலா எனறதும குறிபபாம 6

614\. தானுள விருததிகெடத தஙகளகுலத் தாயததி
னுறத செயதொழிலா மாசிரியத தன்மைவள

மேனாளுந் தான்குறைந்து மற்றவர்க்கே மேம்படலா
லேனாதி நாதர்திறத் தேலா விகல்புரிந்தான். ௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. தனது தொழின்முறை குறைவுபட்ட தங்கள், குலத் திறக்குரிமையாகிய தாய உரிமையிற் குறையாத செய்தொழிலாகிய வாட்படை பயிற்றும் ஆசிரியத் தொழிலானவரும் ஊதியமானவை மேன்மேல் நாளும் தனக்குக் குறைந்து மற்ற அவருக்கே மேம்பட்டு வருதலாலே ஏனாதிநாதர் திறத்திலே பொருந் தாத பகைமை பாராட்டுவானாயினன்.

(வி - ரை) விருத்தி - பிழைக்கும் வழி. சீவனோபாயம் என்பது வடமொழி வழக்கு. கெட - சீவனோபாயம் கெடுதலால் கெட (அதனால்) குறைந்து எனக் கூட்டுக.

குலத்தாயத்தின் ..வளம் - தமது அந்தக் குலத்தினுள்ளார் அனைவர்க்கும் தாய பாக உரிமையின்படி பொருந்தியதாகிய தாயாதி பாத்தியப்பட்ட என்பது இந்நாள் வழக்கு. ஆனாத செய்தொழில் - அரசர்க்குப் படைபயிற்றும் தொழிலாதலின் குறைவு படாத செய்தொழிலாயிற்று. ஆசிரியத் தன்மை - படை பயிற்றுவிக்கும் உபாத்திமை. வளம் - அதனாற் பெறும் பலவகை ஊதியங்களின் பெருமை குறித்தது 611 பார்க்க.

மேல் நாளும் - மேல் - எதிர்காலத்திலே வரவர நாளும் - நாடோறும் - படிப்படி யாக. மற்றவர்க்கே-இவனின் வேறாகிய அவருக்கு. ஏகாரம் தேற்றம்.

மேம்படல் - இவனுக்குமேல் நாளும் குறைந்தது போல, அவ்வளவிற்கு அவர்க்கு மேம்பட்டது என்க.

ஏனாதிநாதர் திறத்து - ஏனாதிநாதர் பால். அவரிடத்திலே என்க. திறம் - பகுதியு மாம். திறத்து - பகுதியிலே பக்கத்திலே.

திறத்து - அவரது திறத்தின்கண் என்றுரைத்தலுமாம். திறமாவது படைபயிற் றுந் தொழில், விஞ்சையிற் றலைமை சார்ந்தமை, அதனால் வளம்பெற வாழ்தல், நன்னார் களும் போற்றும் நன்மைத் துறையினிற்றல், வளத்தின் மேம்படல் முதலியன.

ஏலா இகல் - ஏலா - அவர் மாட்டுப் பொருந்தத் தகாத பொறாமை காரணமாக எழுந்ததாகலின் ஏலாததாயிற்று. அவர் முன்னிலையில் தன் குறை அறிந்து திருத்திக் கொள்ள முயலாமற் பொறாமை கொண்டான். "தம்மினுங் - கற்றாரை நோக்கிக் கருத் தழிக கற்றவெலா, மெற்றே யிவர்க்குநா மென்று" என்று நீதிநூல் விதிப்பதும் அவ்வாறு ஒழுகாது அழுக்காறு கொண்டதனால் அது அவரை விளைத்தது, அது வெகுளியை யும், அது இன்னாச் சொல்லையும் முறையே உண்டாக்கின இதனால் அறந் தேய்ந்தது; மறம் வளர்ந்தது, அதனாற் பொருள் தேய்ந்தது, என முறையிற் கண்டுகொள்க. 'அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ, டவ்வையைக் காட்டி விடும்" என்பது திருக்குறள்.

இகல் - பகைத் தன்மை புரிந்தான் - பல காலமும் மனத்தில் வைத்துச் சிந்தித் தான் "திருச்செற்றுத் தீயுழி யுய்த்து விடும்" என்றபடி இகல் புரிந்தான் என்க "அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொல்" என்றபடி இவை முறையின் விளைக்கும் மேல்விளைவை மேலிரண்டு பாட்டானுங் கூறுகின்றார் முள்கின்ற செற்றம் - (616) என்றதுங் காண்க

7

615. [கதிரோ னெழமழுங்கிக் கால்சாயுங் காலை
மதிபோ லழிந்துபொறா மற்றவனுஞ் சுற்றப்
பதியோ ருடன்கூடப் பண்ணி யமர்மேற்சென்
றெதிர்போர் விளைப்பதற்கே யெண்ணித் துணிந்தெழுந்தான். ௮

(இ - ள்) வெளிப்படை ஞாயிறு மேலே வரவரத் தன் ஒளி குறைந்து மங்கு கின்ற காலையிலாப் போலக் குறைவடைந்து பொறாமை மேற்கொண்ட மற்ற அந்த

அதிசூரனும் தனது சுற்றத்தாரையும் ஏனை ஊரவரையும் கூட்டி எனுதிநாதர் மேற் சென்று எதிர்த்துப் போர் விளைப்பதற்கே நினைந்து அதுவே துணிந்து எழுந்தான்.

(வி - ரை) **கதிரோன்** - ஞாயிறு மதியும் கதிருடையவனுயினும், அவனது ஒளி ஞாயிற்றின் கதிரொளியினது எதிர் தோற்றமேயாம் என்ப. ஆதலின் அடைமொழி யின்றி வழங்கும் **கதிரோன்** என்பது ஞாயிற்றினையே குறிப்பது மரபு.

எழ மழுங்கி - எழுதலால் மழுக்கமடைந்து எழுவதற்குமுன் இருந்த விளக்கம் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்துபடுதலை **மழுங்கி** என்றார்.

கால்சாயும் - இறுதியில் முற்றும் மங்கி உருத்தெரியாது போகின்ற. **கால்** - (காலுதல்) கதிர் வீசுதலைக் குறிப்பது போலும் **சாய்தல்** - கதிர் வீசித் தோற்றப்படும் நிலை குறைதல் **கால் சாய்தல்** - ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு, முன் தோற்றத்தினின் றும் வீழ்தலைக் குறிக்க வழங்குவதாயிற்று கருதிய பொருள் கைகூடும் என்புழிக் கை என்பதுபோலக் **கால்** என்பதும் உபசாரக்கம் போலவதோ ரிடைச்சொல் என்றலுமாம்.

மதிபோல் - வினைபற்றிவந்த இரட்டையுவமத்தின்பாற்படும் கதிரோனெழுதல்-குலத்தாயத்தின் செய்தொழில்வளம் நாளுமனுதிநாதர்க்குமேம்படுதலுக்கும், காலைமதி யழிதல்,அவ்வளத்தின்முன்னிலை அதிசூரனுக்கு நாளும் குறைதலுக்கும் உவமங்களாம்.

போரு - பொருமைபூண்ட. **மற்றவன்** - அயலான் அழுக்காறு கொண்டு தீமை குறித்தானுதலின் **மற்றவன்** என்றார்.

சுற்றப் பதியோர் - தன்கிளையந்த சுற்றமும் பதியோரும் எனக. எண்ணும்மை தொக்கது. வரும்பாட்டில் சுற்றத்தொடும் போர்மள்ளர் கூட்டத்தொடும் என்றது காண்க. வலலெழுத்து மிகுதலால் பதியோராகிய சுற்றம் என்று பண்புத்தொகை யாகக் கொள்வாருமுண்டு

உடன்கூடப் பண்ணி-தன்னுடன்வந்து கூடும்படி - சேரும்படிசெய்து. திரட்டி. **பண்ணி** - செய்து. நள்ளார்களும் போற்றும் நன்மைத்துறையில் நின்ற நாயனுரக் கெதிர்முகமாய் எவரும் இவனுடன் தாமாகச் சேராராதலின் பல உபாயங்களாலே தன் உடன்கூடப் பண்ணித் திரட்டினுன் என்பது குறிப்பு

அமர் மேற் சென்று - தன்மேல் வாராதிருப்பவும், போர்க்கு வேறு காரண மில்லா திருப்பவும் பொருளாசை பற்றிய அழுக்காறு ஈர்ப்பத் தான் வலிந்து அவர் மேற் சென் றுன் என்பது இந்நாள் மேனுட்டார் கீழ்நாட்டார்களுள் நிகழும் பெரும் போர்களின் தொடக்க வரலாறுகளை இங்கே வைத்துக்காண்க. மக்கட்கூட்டம் தீக்குணங்களின் வசப் பட்டொழுகும் நிலை மிக வருந்தத்தக்கது

எதிர்போர் விளைப்பதற்கே எண்ணி - எதிர்த்து எவ்வாற்ருனும் சண்டை உண் டாக்குதற்கே எண்ணங்கொண்டு. ஏகாரம் தேற்றம். வலியச் சண்டைக்கு இழுக்க என்ப துலக வழக்கு. **எண்ணி** - **துணிந்து** - **எழுந்தான்**-நினைத்தல் - அவ்வாறு நினைத்ததனைத் துணிதல் - அதனைமேற்கொண்டு, நிச்சயித்து, எழுதல் - இவை ஒரு செயல் நிகழுமுன் உண்டாகும் மனநிலைகளின் வெவ்வேறு கூறுகள் எழுந்தபின் நிகழ்ந்தவை இவற்ருல் ஏவப்பட்ட உடற்செய்கைகளாம். இவை வரும் பாட்டிற் காண்க. முன்பாட்டில் அவன் கொண்ட அழுக்காறும், இப்பாட்டால் அதனுல் விளைந்த அவாவும் வெகுளியும், வரும் பாட்டில் அதன்மேல் விளையும் இன்னுச்சொலலும் பின்னர், அது பற்றி வந்த அறம் பிறழ்ந்த செயலும் கூறிப் போந்த முறைகாண்க

பண்ணியவர் மேல்—**எண்ணியது துணிந்தான்**—என்பனவும் பாடங்கள். 8

616. தோள்கொண்ட வல்லாண்மைச் சுற்றத் தொடுந்துணையாங்
கோள்கொண்ட போர்மள்ளர் கூட்டத் தொடுஞ்சென்று
"வாள்கொண்ட தாயம் வலியாரே கொள்வ"தென
மூள்கின்ற செற்றத்தான் முன்கடையி னின்றழைத்தான்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. தோளின் வலிய ஆண்மை கொண்ட சுற்றத்தாருடனே, தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளப்பட்ட போர்மள்ளர்களின் கூட்டத்தோடு சென்று, ஏனாதிநாதரது மனையின் முன் கடையில் நின்று, "வாள்பயிற்றும் தொழில் தாயத்தை அதில் வலியவர்களாயுள்ளாரே கொள்ளத்தக்கவர்" என்று, மிக மூண்ட கோபத்தையுடையானாய் அறை கூவினான்.

(வி - ரை) வல் ஆண்மை தோள் கொண்ட என மாற்றுக.

துணையாம் கோள் கொண்ட போர் மள்ளர் கூட்டம் - இவனுக்குத் துணையாகக் கொள்ளப்பட்ட போர்வீரர் கூட்டம். **கோள்கொண்ட** என்றது இவன் அவர்களைக் கூலி முதலியவற்றாற் றுணையாகக் கொண்டான் என்றுதல், அவர்கள் இவனை ஆசிரியனாகக் கோடல் முதலிய பல தொடர்புகளால் தமக்குத் துணையாகக் கொண்டார்கள் என்றுதல் உரைகொள்ளக் கிடக்கின்றது. இங்குத் துணையாந்தன்மை எவ்வாற்றானும் இயல்பாலேனும் மெய்ம்மையாலேனும் அன்பாலேனும் உண்டாகாது ஒருவகையால் வலிந்து கொள்ளப் பட்டதே யென்பார் **துணையாங் கோள் கொண்ட** என்றார். **கோள்** - குய்யச்சொல் - புறங்கூறல் எனுங் குறிப்புப்பெறக் கொள்வது மமையும்.

சுற்றத்தார் - அதிசூரனது சுற்றத்தார் எனவே தாய உரிமையினால் நாயனார்க்கும் இவர்கள் சுற்றத்தாராவர் ஆயினும் அவன் போலவே, வேறு காரணமின்றி அழுக்காறு கொண்டு பகைமைப் படுவோர் சுற்றத்தாரிற் பல்லோர். இது உலக இயல்பாம் "எதார்த்த வாதி வெகுசன விரோதி" என்ற பழமொழியும் காண்க நன்மைத்துறைக்குப் பகை பல எனக.

வாள்கொண்ட தாயம் - வாட்படை பயிற்றுகின்ற குலத்தாயத் தொழிலுரிமை. **வலியாரே கொள்வது என**-போரில் வெற்றிபெறும் வலிமையுடையார் எவரோ அவரே கைக்கொள்ளத்தக்கது என்று சொல்லி. என - அழைத்தான் என்று கூட்டுக. **அழைத்தல்** - அறைகூவிப் போருக்கு அழைத்தல் "ஆர்கொல் பொரஅழைத்தான் ?" என்று (618) பின்னர் இதனை விளக்கியது காண்க.

மூள்கின்ற செற்றத்தால் - அழுக்காறு அவரை விளைக்க, அவாவிய பொருள் கிட்டாத போது அது வெகுளியைத் தரச், செற்றம் மூண்டது. அது இனிச் சொல்லில் விளைக்குமாதலின் அவன் "தாயம் வலியாரே கொள்வது" எனச் சொல்லத் தகாத சொல் கூறினான் **செற்றத்தான்** - செற்றமுடையானாகி என்றலுமாம்.

முன்கடையில் - ஏனாதிநாதரது மனையின் முன்றிலில் சுற்றத்தொடும் - கூட்டத்தொடும் - சென்று - செற்றத்தான் - முன்கடையில் நின்று - "தாயம் வலியாரே கொள்வது" என அழைத்தான் - என்று கூட்டியுரைக்க. 9

617. வெங்கட் புலிகிடந்த வெம்முழையிற் சென்றழைக்கும்
பைங்கட் குறுநரியே போல்வான் படைகொண்டு
பொங்கிய புறஞ்சூழ்ந்து போர்குறித்து நேர்நின்றே
யங்கட் கடைநின் றழைத்தா னொலிகேளா, ௧௦

618. "ஆர்கொல் பொரவழைத்தா ?" னென்றரியே றிறங்கிளர்ந்து
சேர்வுபெறக் கச்சிற் செறிந்தவுடை மேல்வீக்கி
வார்கழலும் கட்டி வடிவாட் பலகைகொடு
போர்முனையி லேனாதி நாதர் புறப்பட்டார். ௧௧

617 (இ - ள்) வெளிப்படை. வெவ்விய கண்ணுடைய புலியிருந்த கடியகுகையிற் சென்று அதனை அறைகூவி யழைக்கும் சிறுகியகண்ணுடைய குறுநரியே போல்வானாகிய அதிசூரன் தனதுபடையைத் துணைக்கொண்டு பொங்கிய புறத்திற் சூழ்ந்து

போரினைக் குறித்து நேரே வந்து நின்று இடமகன்ற தமது கடைத்தலையில் நின்று அழைத்தவனுடைய ஒலியைக் கேட்டு, ௧0

618 (இ - ள்) வெளிப்படை "யாவர் கொல்! போருக்கு அறைகூவியழைத்தவர்? என்று ஆண்சிங்கம் போலக் கிளர்ச்சியுடன் எழுந்து, கச்சுக்கட்டிய உடையை இடையில் வரிந்து கட்டி, வீரக்கழலையுங்கட்டி, வடித்தவாளினையும் பலகையினையும் கொண்டு, போர்க்குத் துணிந்தவராய்த் தமது திருமனையினின்றும் ஏனாதிநாதர் புறப்பட்டார். ௧௧

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் ஒரு முடிபு கொண்டன

617. (வி - ரை) வெங்கட்புலி - பைங்கட்குறுநரி - முறையே ஏனாதிநாதருக்கும், அதிசூரனுக்கும் வினைபற்றிக் கூறிய ஒப்புமை அழைக்கும் நரியேபோல்வான் என்றதை நரி அழைக்கின்றதே போல என்க்கொண்டு மெய்யுந் தொழிலும் பற்றி விரவி வந்த உவமமென்பர் வெங்கட்புலி - பைங்கட்குறுநரி என்பன தன்மையணிக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்கள் கண் இங்குப் பார்வை குறித்தன

புலிகிடந்த - கிடந்த - தான் ஒன்றும் மிகை செய்யாது தன்னளவில் அமைந்து கிடக்கின்ற என்பது குறிப்பு புலிகிடத்தல் என்பது மரபுமாம் புலி - புலவி என்ற சொற் புலி என வந்தது தனது இரையினை மேற்பாய்ந்து புலவிக்கொல்வது என்பது பொருள் என்பர் புலி பெருமிதமுடையது போரிற் சினந்து நேரெதிர்த்துப் பெரும் பிராணிகளின் மீது பாய்வதே யன்றிக் கீழ்மையாய் ஒளித்திருந்து அற்பப்பிராணிகளைப் பற்றி வதைக்காது. நரி - வஞ்சனையோடு பதுங்கும். புலி - கம்பீரமாய்ப் பாய்ந்து யானை முதலியவற்றையும் எதிர்க்கும். நரியின் தன்மையாகிய வஞ்சம், ஏமாற்றுதல், முதலியவை குறிக்க நரிப்பு என்பது மரபு " அவர் முன்னே நரிப்பாய நாயே னிருப்பேனோ?" - திருவாசகம், " கிரிச்சி ராப்பள்ளி யென்றலுந் தீவினை, கரிச்சி ராது கடக்கு நடக்குமே " - திருக்குறுந்தொகை முதலியவை காண்க

வெம்முழை - கொடிய குகை முழை - மலைக்குகை முதலிய பதிவிடங்கள். அத்துனுட் பதுங்கிக் கிடக்கும் புலி முதலிய கொடு விலங்குகளின் வெம்மை - கொடுமை - முழையின்மேலேற்றப்பட்டது

பைங்கட் குறுநரி - பைங்கண் - வஞ்சமுட் கொண்ட பார்வையும், வெங்கண் - வீரந் ததும்பும் பார்வையும் குறிக்கும் கண் தீயினது கூறுகொண்டதனால் ஒளி கவரும் சத்தியுடையது புலி பூனை - முதலிய பிராணிகளின் கண்கள் இச்சத்தி மிகுதியுமுடைமையால் இருளிலே சிறிய பிராணிகளையும் பாய்ந்தோடிப் பற்ற வல்லனவாகின்றன பறவைகளில் ஆந்தை, கோட்டான் கூகை முதலியவற்றிற்கும் நாயமுதலியவற்றிற்கும் இரவிற் கூரிய பார்வை யுண்டு ஆதலின் அவை பைசாச உருவமாகிய வாயு சரீரங்களையும் காணவல்லன ; மக்கள் உயிர் போகுங் காலத்தில் இவை கூவுதல், குரைத்தல் முதலிய துன்னிமித்தங்கள் இது பற்றியே நிகழ்வன என்பது நூற்றுணிபு. மக்களிற் பூனைக்கண்ணுடையாரும் இது போன்றதோ ரொளியுடையார் என்பர்.

படை கொண்டு - படை - மேற் சொன்ன சுற்றத்தாரும் மள்ளரும் கூடிய படைஞர் படை - வாள், பலகை முதலிய படைகளைக் கொண்டு என்றலுமாம்.

பொங்கி - புறஞ்சூழ்ந்து போர்குறித்து - நேர்நின்றே - இவை ஒவ்வோர் தனிச் செயல் குறித்தன பொங்கி - வஞ்சினங்கூறி ஆரவாரித்து , புறஞ்சூழ்ந்து - அவரது திருமனைப்புறத்திற் சுற்றிவளைத்து போர்குறித்து - போர் உடன்கொண்டதைப் புலப்படுத்தும் செயல்பலவும் செய்து , நேர்நின்று மறைமுகமாயன்றி நேரின்று.

அங்கட்கடை - கடை - திருமனையின் முன்வாயில். "கடைமுன் கேளா" - 163, முதலிய வழக்குக்கள் காண்க. அங்கண் - அருட்பார்வை யுடையாரது என்றலுமாம்.

ஒலி - இவா போா குறிததுக கூவித 'தாயம வலியாரே கொளவது' என்ற பொருளபட அறைகூவி யழைதத சததம. இது நரி ஊளையிடுதலே போனறதென பாா ஒலி எனற இலேசாற குறிததாா

புடை சூழ்நது—எனபதும பாடம 10

618. (வி - ரை) ஆர்கோல் போர அழைத்தார்? - கோல் - ஐயசசொல. இவா அனபும அருளும உடையராதலின தமககுப பகைவருணமையை உணராராகவே, கோல் எனறது ஆசசரியக குறிபபும படநினறது. "நளளாாகளும போறறும" என றது காணக. போர அழைத்தார் - "தாயம போரில வலியாரே கொளளறகுரியாா" எனறு போருககு அறைகூவினர். ஆர்கோல் எனறதனுல அழைததான யாவன என றறியாத நிலையிற நினறதனா எனக.

அரிஏற்றில் கிளர்நது - கிடநதபோது வெஙகடபுலி போனறாா (617) கிளாநத போது அரியேறு போனறாா. போா எனறாற றுளபெருததுக கிளாதல் வீரா இலக கணம எனப

சேர்வுபெறக் கச்சிற் செறிநத உடை மேல்வீக்கி - செறிவு பெறற உடையின மேலே சேரக கசசினை வரிநது கட்டி. கச்சு - இடையில உடை நெகிழாமல வரிநது கட்டும உடைககோலம. கசசு இலலாவிடின உடை போரினிடை அவிழநேருமாயின "உடுககை யிழநதவன கைபோல" எனறபடி உடனே கையானது போரினை விட்டு அவிழநத உடையினைக கட்ட முறபடும படவே, போர் இழகக நேரிடும ஆதலின கசசினை வரிநது போாவீரா இடையில உடையினமேற கட்டுதல மரபு

கழலும் கட்டி - கழல் - வீரககழல காலில அணிவது வாள் - பலகை இயற பகை நாயனாா புராணததுரைததவை காணக வாள பகைவரைத தாககறகும (Offensive) பலகை தமமைக காததறகும (Defensive) உதவுவன.

போர் முனையில் - யுதத சனனததராகப போா செயய முறபட்டாராக.

புறப்பட்டார் - திருமனையினினறும வெளியே போநதனர் அழைததானை இனனானெனறறியாதேயும ஒலி கேட்டவுடன போா முகததுப புறபபடுதல வீரா செயல இதனைப படைசசெருககு எனனு மதிகாரததில் வைததுப் பாராட்டினாா திரு வளளுவதேவா.

ஏற்றிற் சினந்து—எனபதும பாடம. 11

619. புறப்பட்ட போதின்கட் போாததொழிலகள கறகும
விறறபெருஞ்சீாக காளையாகள வேறிடதது நினறாா
மறபபடைவாட் சுற்றததாா கேட்டோடி வநது
செறறகருமபோா வீராக திருமருஙகுஞ் சோநதாாகள கஉ

(இ - ள்) வெளிபபடை அவவாறு அவா புறபபட்ட போது இவாபாற போாத தொழில வாட் பயிறசி பெறும வலிய பெரிய சிறநத காளையாகளும, முனனாப் பயினறு வெவவேறிடததமாநதவாகளும, கொலை புரியும பல படைககலஙகளையும வாளையும ஏநதிய சுறறததாாகளும இது கேட்டு ஓடிவநது போரில வெலல அரிய சிறநத வீரராகிய ஏனாதிநாதருக திருபுடையும சோநதாாகள

(வி - ரை) புறப்பட்டபோது - ஏனாதியாா தமது மனையை விட்டுப் போா குறிதது வெளியே வருமபோது போர்த்தொழில்கள் . .காளையர்கள் "மனனாககு வெனறி வடிவாட் படைபயிறறும தொழில' (610) - உடையவா ஆதலின இவாபாற போாத்தொழில கறபோா பலா. அவா தமதியலபானே விறல் படைததவா - தொழில கறறதனாலே இயறகை விறலுடனே சீர் படைததவா - இவாபாற கறறவிற பெருஞ் சீாபடைததாா என அடைமொழிகட்கு உரை விரிததுக கொளக. காளையர்கள்-

இளமை மிககுளளாா. அதனுலும துணிவும வலியும பெறருா இவாகள மனனா மரபினராதலினுனும ஏனைப் பெருஞ்சீர் பலவும உளளாா. தமதாசிரியராகிய நாயனுர் போர்க்குப் புறப்படட போதில அவாபால வைதத அனபினுல அவாககுத துணையாய் எழுநது வநதனா எனக. மனைககடையில வநது நினறு பொா அழைததாலுதலின் நாயனுா புறபபட்ட போது முதலில அவருடன சோநதாா அஙகிருநது தொழில கறகும இவாகளேயாவா இதனுலும, பிற சிறபபாலும அஙகு வநது சோநத காளை யர்கள, வேறிடதது நினருா, சுறறததாா எனற மூவகையாருள இவாகள முதலிற கூறபபட்டனா. ஏனையோா கேட்டோடி வநது சேர்ந்தார் எனறதும காணக.

வேறிடத்து நின்றார் - அவவிடததனறி வேறிடதது நினருாகள. இவாபால வைதத அனபின மிகுதியால இது கேட்டதும தாமிருநத இடததினினறும வநது சோநதனா. இவாகளை **வேறிடத்து நின்றார்** எனறமையால முனனாக கூறிய **காளையர்கள்** அஙகு நினறவாகள எனக. தொழில முதலிய எநதக கலையும கறபோா தததம் ஆசிரியாபாலே வதிநது கலைபயிலுதல முனனுள வழககும மரபுமாம. இவவழககு இந நாள் ஒழிநதமை வருநதததககது இங்குக கூறிய **வேறிடத்து நின்றார்** எனபோர் பயிறசி முறறியபின வெவவேறு தததம துறையில வாழவாா.

மறப் படை வாட் சுற்றத்தார் - மேறகூறிய இவவிரு வகையாருமனறிச் சுறறத தாரும வநதனா. அவரும வீரமும படைவலலாரும ஆவாா எனபது. (ஒனறு) உண் டாயின போது வநது கூடியும ஒனறறற போது செனறேடியும விடுவாா சுறறததாா எனபோாிற பலலோா பககததிருநதும உறறுழி உதவாது நீஙகுவாா அவா உற வலலா "உறறுழித தீாவா ருறவலலா" எனபது நீதிநூல ஆயின இஙகு நாயனுாது சுறறததாா அவவாறனறிச சேயமையிலிருநதும செயதி கேட்டவுடன விரைவில ஓடி வநது படையுடன போாமுகததராயச சோநதனா இவரே உணமையில அனபினுற் சுறறி ஒழுகும இயலபுடைய **சுற்றத்தார்** எனபபடுவா **மறம்** - வீரம **படை வாள்** - உமமைததொகை வேறு பலபடையும வாளும பயினறு வலலவா. சிறப்புப்பறறி வாளைப பிரிததோதினுா. படையாகிய வாள எனபாருமுளாா. பினனாப பல படை கள் கூறுதல காணக இயறபகையாாின மனைவியாரது சுறறததாா திறமும உனனுக.

கேட்டு ஓடி வந்து கேட்டு - அதிசூரன போருககு அழைகக இவா தெமமுனையிற புறப்படடது கேட்டு ஓடி வந்து எனற விரைவு இவாபால இவாகளுககுறற மெயயன பின தீவிரங குறிததது இவாககாக இவாகள தம உயிரையும கொடுகக முறபட்டாா கள எனபது சரிததது காணக

செற்று அரும் - எதிாதது போாசெயதறகரிய, **போர் வீரர்** பெருவீரமுடைய ஏனுதி நாயனுா சரிததது காணக

இருமருங்குஞ் சேர்ந்தார்கள் - அவாககிருபுறமும அணிவகுதது பககபலமாகச சோநதாாகள, செறறகரும வீராாதலின அவா துணையாக ஒருவரையும வேண்டிறு ாில்லை. இவாகள தாமே வநது கூடினுாகள எனக **காளையர்கள்** - **நின்றார்** - **சுற்றத் தார்** - உமமைத தொகை இவவாறனறி அதிசூரன சுறறததாரையும மளளரையும கூட்டிச செனருன (616) எனறதும காணக

போர்த் தொழில் வாள்—எனறதும பாடம். 12

620\. வநதழைதத மாறறுன வயபபுலிபபோத தனனாமு
"னநதமது வாளபயிறறு நறருயங கொளளுஙகா
லிநதவெளி மேற்கைவருத திருவேம பொருபடையுஞ
சநதித தமாவிளைததாற சாயாதாா கொளவதென". ௧௨

621. என்றுபகைத் தோனுரைப்ப, வேனாதி நாத"ரது
நன்றுனக்கு வேண்டுமே னன்னுவ"ென்ன றுண்மகிழ்ந்து
சென்றவன்முன் சொன்ன செருக்களத்துப் போர்குறிப்பக்
கனறி யிருபடையுங் கைவகுத்து நேர்மலைவார். கச

620 (இ - ள்) வெளிப்படை. (மனைக்கடையில்) வந்து போருக்கு அழைத்த பகைவனாகிய அதிசூரன், வெற்றியுடைய புலியேறுபோன்ற நாயனாரின் முன்னே நின்று "வாள் வித்தை பயிற்றுதலாகிய, நல்ல, தாய உரிமையை நாம் கைக்கொண்டு அதன் ஊதியங்களைப் பெறுங்கால், இந்த வெளியிடத்திலே நாம் இருவேமும் அவ்வவர் படைகளைக் கைவகுத்து எதிரெதிர் கலந்து அமர் செய்தால் அதில் வெற்றிபெறுவோரே, அதனைக் கொள்ளத்தக்கது" என வுரைத்தான் கங

621. (இ - ள்) வெளிப்படை இவ்வாறு பகைத்தோனாகிய அவன் சொல்ல, ஏனாதி நாதர் "அது நன்றென்று உனக்கு வேண்டுவதாயின் நான் அவ்வாறே சேர்வேன்" என்று கூறி, உண்மகிழ்ச்சியோடும் உடன்பட்டாராய் அவன் முன்னே குறித்துச் சொன்ன போர்க்களத்துக்குச் சென்று போர் குறித்து மிகவே, கோபித்து, இருவர் படைவீரர்களும் அணிவகுத்து எதிரெதிர் போர் புரியலாயினர் கச

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் ஒரு முடிபு கொண்டன.

620. (வி - ரை) வந்து - தானே வலிய வந்து

மாற்றன் - மாறுகொண்டவன் "இகல்புரிந்தான்" (614)

வயப்புலிப் போத்து - வயம் வெற்றியுடைய - வலிய என்றலுமாம். புலிப் போத்து - ஆண்புலி போத்து-மிருகச் சாதியுட் சிலவற்றின் ஆண்பாற் பெயர். "...... ....போத்தும் கண்டியுங் கடுவனும்பிறவும், யாத்த வாண்பாற் பெயரென மொழிப"- என்பது தொல்காப்பியம் [பொருளதிகாரம் - மரபியல் 2]. இப்போரில் இங்கு இவரே வெற்றிபெற, அவன் 'உடைந்து புறங்கொடுத்தான்' (636) எனக் காண்போமாதலின், இவர்க்கு ஆண்புலியை வெற்றியொடு புணர்த்தி உவமித்த ஆசிரியர், மாற்றானுக்கு எப்பொருளையும் இங்கு உவமித்திலர். முன்னர்க் கதிரோனையும் காலை மதியையும் (615) இவர்து எழுதலுக்கும் அவன்து மழுங்கலுக்கும் உவமித்தார். புலிகிடந்த முழையிற் சென்றழைக்கும் குறுநரி (617) என, இவர் இருக்க அவன் அழைத்தபோது உவமித்தார் போரில் அவன் ஒன்றுக்கும் பற்றாதவன் என்பார், இங்கு எவ்வாற்றானும் உவமித்திலர். ஆக உயர்ந்த பொருளாகிய பரமபொருளுக்கும் உவமையின்றாம். ஆகக் கடைப்பட்டதற்கும் அவ்வாறே என்பது இவ்வாறே பின்னரும் "வெம்புலி யேறன்னவரதம்" (635) என்ற பாட்டினுங் காண்க இறுதியில் இதற்கு மேலாய அவனை உயிரற்ற பிணமாகிய மாமிசமே என்பார் விடக்கு என்றும், இவரை வென்றி மடங்கல் - (643) என்றும் குறித்து முடித்ததுவுங் கருதுக "பேசுவதென் னறிவிலாப் பிணங்களை" (12-ம் சூத்திரம் - 2) என்ற சிவஞானசித்தியாரும் இக்கருத்தே பற்றியது.

நந்தமது வாள் பயிற்று நற்றாயம் - "தங்கள்குலத் தாயத்தின் ஆனாத செய்தொழிலா மாசிரியத் தன்மை" (614), "மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட் படை பயிற்றுந் தன்மைத் தொழில்" (610) என்றவை காண்க. நந்தமது - நமமிருவேமுக்கும் உரிமையாகிய, வாள் - வாள் வித்தை. நல்தாயம் - தாய உரிமையால் வரும் வளம். நல் என்றது அரசர்க்கு வாள் பயிற்றும் மேன்மையும் அதனால் தமக்கு வரும் வளத்தின் சிறப்பும், உலகம் ஓம்பப்படும் நற்பயனுங் குறித்து நின்றது. நந்தமது தாயம், பயிற்றுதலான வருந் தாயம் எனத் தனித்தனி முடிந்தது வாள் பயிற்றும் என்றது இடைப்பிறவரலாய்த் தாயத்தை விசேடித்து நின்றது.

கொள்ளும்கால் - அனுபவிக்கும் காலத்தில். அவ்வூதியத்தைப் போரிற்சாயாதாரே கொள்ளுதலாம் எனக. சாயாதார் - சாய்தலில்லாதார் - முடிந்தொழியாதார். சாய்தல்-

போரில் முடிந்துபோதல் அதிசூரன், தன்னிற் கடந்துளார் இவ்வுலகில்லை என்னும் பெருமிதம் வந்து-தன்னையே சாலமதித்துள்ளான்" (613) ஆதலின் தான் வெல்ல எண்ணினான். ஆயின் "ஏலாஇகல்புரிந்தான்" (614) ஆதலினால் தன்னால் வெல்ல இயலாவிடினும் எவ்வாற்றாலும் கொல்ல எண்ணினன் பெருமிதத்தால் விழுங்கப்பட்ட இவன் போரில் வெல்ல எண்ணியது பிழைத்த பின்னர், வஞ்சனையால் வெல்ல எண்ணிச் செயல் செய்தமையாற் காண்க. இவ்வெண்ணங்களால் இங்கு "வென்றார் கொள்வதென்" என்றது "சாயாதார் கொள்வதென்" என்றான் என்னை? நேர் முறையால் வெற்றி தோல்வியின்றியே, இச்சரிதத்துப் பின்னாகக் காண்கின்றபடி, வஞ்சனையாலும் சாயாமையும் சாய்தலும் நிகழுமாதலின் எனக.

கொள்வதேன் - உரைத்தான் என்னும் முடிக்குஞ் சொல் எஞ்சி நின்றது, "சிவிகை பொறுத்தாரோ டூர்ந்தானிடை" என்ற விடத்துக் "காணப்படும்" என்பது எஞ்சி நின்றது போறல் கொள்க. இதற்கு என்று என்ப பொருளுரைப்பாருமுளர். வரும் பாட்டு "என்று பகைத்தோனுரைப்ப" என்றத் தொடங்குதலால் அஃதுரையன்றெனக. இங்கு, **என்** - என்று எனக்கொண்டும், வரும் பாட்டில் வரும் **என்று** - கதிரோன் எனப்பொருள் கொண்டும், 615ல் கூறிய உவமைக் கேற்பப் பொருள் அமைத்துக், கதிரோனைப் பகைத்த மதி போன்றானாகிய அதிசூரன் கொள்வது என உரைப்ப என்றுரை கூறுவாருமுண்டு.

இந்த வெளி - ஊர்க்குப் புறத்தே படைப்பயிற்சி, போர் முதலியவற்றிற்காக உள்ள பொதுவிடம் **இந்த** - அண்மைச்சுட்டு வாள்வித்தை முதலியன பயிற்றுவோர் இருக்கைகளுக்கு அணிமையில் அஃதமைந்ததனைக் குறிப்பது போலும். ஒவ்வொரு தொழில்பற்றிய வகுப்பினர் ஒவ்வோர் தனியிடங்களில் கூடி வசிப்பதுவும், அவ்வக் கூட்டத்தாரின் தொழிற்குரிய பொதுவிடம் அவ்வவர் இருக்கைகளுக்கு அணிமையில் அமைப்பதும், முன்னுள்ள நமது நாட்டில் வழங்கிய நகர் அமைப்பாகும். அது இந்நாளில் நாகரிகமென்றபேரால் மாறிப் பல அல்லல்களுக்கிடனாக விளைதல் வருந்தத்தக்கது. இதுபற்றி முன் உரைத்தவைகளும் நினைவுகூர்க. படைபயிற்றுவோர் புறநகரிருக்கை கொள்ளுதலும் அவர்தொழிற்கேற்ற இயல்பாகும். ஓது கிடைகளும் இவ்வாறே பிற காரணங்கள் பற்றி முன்னுள்ள நகர் அமைப்பிலே நகர்ப்புறத் தமைந்தன என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றது. **வெளிமேல்** - வெளியினிடத்து. **மேல்** - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு இவ்வெளியினை, **செருக்களம்** - (621), **கோல்களம்** - (634), **போர்செய்களம்** (635), **அமர்செய் பறந்தலை** (636), **களம்** (640) என்று குறித்தமை காண்க.

கைவகுத்து - படையைப் போருக்கு ஏற்றவாறு வரிசை பெற அணி வகுத்து. வரும் பாட்டினும் "கைவகுத்து நேர்மலைவார்" என்றது காண்க. வாள் வீரர்க்கு வாள் வீரரும், வேல் வீரர்க்கு அவரும், வில் வீரர்க்கு அவ்வகையோரும் என அவ்வப் படையோர் அதனதற் கேற்ற படையேந்திய அவ்வவருடன் பொருதற்குரியதாயப் படை வகுத்தல் **கைவகுத்தல்** எனப்படும். இவ்வாறே நால்வகைச் சேனையோடும் பிறவற்றோடும் போர்புரியும் பேரரசர் போரினும் படை வரிசைகள் அணிவகுக்கப்படும். இங்குப் பின்னர், வாள்-பலகை ஏந்திய வரிசையினரின் போர் 642-643 பாட்டுக்களினும், வில் வீரர் வகுப்பினர் போர் வேறாக 644லும், வேற் படைஞர் போர் தனியாக 648லும் பிரித்தும் வகுத்தும் விரித்தது காண்க. இவ்வாறே அரசரது நால்வகைப் படை அணி வகுப்புப் புகழ்ச்சோழர் புராணத்தும் பிறாண்டும் காண்க. இங்கு நிகழும் போர், மன்னரல்லாத குடிமக்களிடையே நிகழும் சாதாரண ஆட்போராதலின் **கைவகுத்து** என்றமைந்தார். இவ்வகைப் போரினை முன்னர் இயற்பகை நாயனார் புராணத்துக் கூறியவையும் இங்கு நினைவு கூர்க.

இருவேம் பொருபடை - இருவேமுடைய போர்ப்படை வரிசைகளும். **சந்தித்து** - எதிரெதிர்முட்டி. **அமர் விளைத்தால்** - போர் செய்தால்.

அமர் மலைந்தால்—என்பதும் பாடம் 13

621 (வி -ரை) **பகைத்தோன்** - மாற்றான் - அதிசூரன் இவர் பகைக்காதிருப்பவும் தானே பொறாமையாற் பகைத்தவன் என்பது குறிப்பு.

அது நன்று உனக்கு வேண்டுமேல் - **நன்று** - நல்லதென்று **உனக்கு வேண்டுமேல்** - உனக்கு நன்றென்று தோன்றி அதனை வேண்டுவாயாயின் எனக் **நன்று** - இங்குக் குறிப்பு மொழியாய் நன்றன் றென்பதுணர்த்தி நின்றது "உடம்போடுயி ரிடை நட்பு" என்ற குறளில் "நட்பு" என்றதற்குப் பரிமேலழகர் உரைத்தது காண்க. **அது** - அமரிற் சாயாத வலியாரே தாயம் கொள்வது என்ற அது

அது - அக்கொள்கை - நன்றன்று என்பது நாயனார் கருத்து என்னை? போரில் வலியாரே பொருளுக் குரியோராதல் என்பது நேர்மையுமன்று, நியாயமுமன்று இவ்வாறு வலியார் மெலியாரது பொருளைக் கவர்வது நன்மை தீமை பகுத்தறியும் உணர்விலலாத மிருக நியாயம் பற்றிய திருட்டு வழியும், மனிதக் கூட்டத்தின் மிருகத் தன்மையான கொள்கை பற்றிய கொள்ளைச் செயலுமாம் என்பது அறிஞர் துணிபு இதுவே நீதிநூற் றுணிபுமாம். ஆயினும் அரசருள்ளேயும் குடிமக்களுள்ளேயும் முன்னுள்முதல் நாகரிகப் போரால் வழங்கும் அநாகரிக மூர்க்கப் போர்ப்பலம் முழங்கும் இந்நாள்வரை மக்கட் கூட்டத்தினும் பல துறையினும் இச்செயலே வழக்கிலிருந்து வருகின்றதென்பது உலக சரிதம் கற்பிக்கும் உண்மைகளில் ஒன்று "சிறுமீன் பெருமீனுக்கிரை" என்பது பழமொழியாகி ஒரு நியாயம் போல உருவம்பெற்று வழங்குகின்றது பலமுள்ளதே எஞ்சும் - ஏனையவெல்லாம் துஞ்சும் - (The survival of the fittest - The weakest go to the wall) என்பது நவீன சாத்திரிகள் ஒரு கொள்கையாகவே கொண்டனர் ஆயின் இது அறிஞர் வெறுக்கும் கொடுமைகளில் ஒன்றென்று இங்கு நாயனார் திருவாக்கின் மூலம் பேரமைச்சராகிய ஆசிரியர் உணர்த்திய அழகு காண்க இதற்கு இவ்வாறன்றி - **நன்று** - **அது நன்று** - நல்லது - என உடன்பட்டுப் போருக்கு இசைந்தனர் நாயனார் என்று உரை கூறுவாருமுளர்

அது நன்று என்பது தமக்கு உடன்பாடின்றாயின் நாயனார் போருக்கு இசைந்து **நண்ணுவன்** என்று கூறிச்சென்று அமர்மலைந்தது என்னை? எனின், போர்குறித்து ஒரு வீரன் அறைகூவி அழைத்தானாயின் அதனை ஏற்றுப் போர் குறித்தல் வீரர் தன்மை அவ்வாறு ஒப்பாமை பேடித்தன்மை என்பது போர் வீரர் மரபு அன்றியும் தமது ஆண்மை வெல்லும், "தருமமும் நீதியும் சால்பும்" வெல்லும்; அன்பின்றிறமும் அடிமைத் திறமும் வெல்லும் என்ற துணிபின் உறைத்தனர் நாயனார் எனக்

உள் மகிழ்ந்து சென்று - போர்மலையப் போவார் மனவெழுச்சியுடன் போதல் போர் மரபு. மற்று, அவனை வெல்வோமென்றுவது, வென்று தாயந் தனிகொள்வோமென்றுவது கருதி உண் மகிழ்ந்தவரல்லர் எனக் பெருமிதம், அழுக்காறு முதலிய தீயவை அதிசூரனை விழுங்கினவன்றி நாயனார்பால் ஒரு சிறிதும் அவை நணுகவில்லை என்பது முன்னாகக் காணப்பட்டது. இத்தகையோனுடைய பகைமை விரும்பிக்கொள்ளப்படும் என்ற நீதிபற்றி மகிழ்ந்தார் என்றுரைப்பாருமுண்டு

முன்சொன்ன செருக்களம் - "இந்த வெளிமேல்" (620) என்று அவன் சுட்டிய போர்பயிலுமிடம். **போர் குறிப்ப** - போர் குறித்து நிற்க

கன்றி - கோபித்து கோபத்தாலன்றிப் போர் நிகழாதாதலின் கன்றினர். வேறு காரணமின்றிப் போர் துணிவதற்கே இருவர் படையும் கன்றின அவன் இகல்புரிந்தழைத்தான் இவர் அதனை ஏற்று நின்றார். இவ்விரு தலைவர் தன்மையும் அவ்வவர் சார்பான படைகட்கேறின அச்சார்புபற்றி அவர்கள் கன்றி மலைவாராயினர் என்பது.

இருபடை - இருவர் படை. **நேர்** - எதிரெதிராய. **மலைவார்** - போரினைத் தொடங்கிச் செய்வாராயினார். போர் செய்யுமவகை மேல்வரும் பாட்டுக்களில் விரிக்கின்றார். போர் பின்னர் நிகழ்வதாதலின் **மலைவார்** என எதிர்காலத்தாற் கூறினார்.

இருபுடையும்—என்பதும் பாடம். 14

வேறு

622. மேக வொழுங்குகண் முன்கொடு மின்னிரை தம்மிடை யேகொடு
மாக மருங்கினு மண்ணினும் வல்லுரு மேறெதிர் செல்வன
வாக நெடும்பல கைக்குல மாள்வினை வாளுடை யாடவர்
காக மிடைந்த களத்திரு கைகளின் வந்து கலந்தனர். ௧௫

(இ - ள்) மேக . முன்கொடு - மேக வரிசைகளை முன்னுறக் கொண்டும்; மின். கொடு - மின்னல் வரிசைகளைத் தமக்கிடையிடை கொண்டும், மாக. ஏறு - ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் வலிய இடியேறு; எதிர் செல்வனவாக - எதிரெதிர் செல்வனபோல, நெடும...ஆடவர் - நெடிய கேடக வரிசைகளை யாளுந் தன்மையும், வாள் ஆளுந் தொழிலையும் கொண்ட போர்மள்ளர், காகம் கலந்தனர் - காகங்கள் நிறைந்த போர்க்களத்தில் இருபக்கமும் எதிரெதிர் வந்து கலந்தனர்

(வி - ரை) மேக ஒழுங்கு - மின்நிரை - உரும் ஏறு - இவை முறையே **பலகைக் குலம் - வாள் - ஆடவரோசை** - இவற்றுக்கு உவமிக்கப்பட்டன. **மேகக் கூட்டம்** முன்னாகத் தெரிவன. **மின்** - அவற்றின் சோதியிற் பின்னர் உள்வாங்கிக் காட்சிப்படுவன. **இடியேறு** - மின்னல் தோன்றியபின் சிறிதுபோது தாழ்த்துச் செவிப்புலப்படுவன. மேகங்கள் தொடர்ந்தும், மின்னும் இடியும் இடைவிட்டும் காணப்படுவன. ஒரே காலத்து ஒரே இடத்து வானிற்றோன்றிய மின்னும் இடியும் அவ்வவற்றின் ஒளி-ஒலி வேக ஏற்றத்தாழ்ச்சி காரணமாக **மின்** முன்னும் **இடி** பின்னும் புலப்படுவனவாதலின் அம்முறையே மின்னை முன்னும் இடியைப் பின்னும் வைத்தார். மேகத்தினின்று இவ்விரண்டுந் தோன்றலின் மேகம் முதலிற் கூறப்பட்டதும் காண்க. கரிய பலகைக்கூட்டம் மேகங்கள் போன்றன என்பது பண்புவமம்.

இடையே கோடு - இடை இடையே கொண்டு தோன்றி மறைந்து காணப்படுதல் **இடையே** எனக் குறிக்கப்பட்டது.

மாக மருங்கினும் மண்ணினும் - வானிலும் நிலத்திலும் மேகம் - மின் - இடி - இவை புறப்பட்டுநிகழ்வது வானிலும், புலப்படுத்து தாக்கித் தொழில்செய்வது நிலத்திலுமாம். இவ்வாறே ஆடவர் செல்வது நிலத்தும், அவர்கள் ஏந்திய பலகைக்குலமும் வாளும் மேலிடத்தும் தோன்றுவன. எனவே இவ்விருவகையும் மேலிடத்தும் மண்ணிலும் தொடர்வுறுவன என்ற தன்மை காண்க. மின் தாக்கிற்று, இடி வீழ்ந்தது என்ற வழக்குகளும் இவற்றைப் பிணிப்பது காண்க.

வல் உரும் ஏறு தாக்கியிடின் அழிவு உறுதியாதலின் **வல்** என்றார்.

உரும் ஏறு-பேரிடி. வெறு முழக்கோடொழியாது பயன் றந்தேவிடும் பெரிய இடி. ஆணிடி - பெண்ணிடி என்றும், நெருப்பிடி - நீரிடி என்றும், குமுறல் - முழக்கம் என்றும் இவற்றின் பயன்பற்றி வழங்கும் வழக்குகளும் காண்க. மின் சக்தி, உடன்பாடு - எதிர்மறை - என இருவகைத்து எனவும், இவை மேகவரிசைகளின் எதிரெதிரிற் கூடுவனவாகுமெனவும், இவை ஒன்றையொன்று தாக்கித் தம்முட்கலந்தபோதே **மின்னல்** விளைவன எனவும், அவ்வாறு கலக்கும்போது உளதாகும் முழக்கமே இடி எனவும், பிறவாறும், இதுபற்றி நவீன சாத்திரிகள் கூறும் முடிபுகளும் இங்கு இவ்வுவமானத்துப் பொருந்தக் காண்க. போர்வீரர்களின் வீரப் பிரதாப ஆரவாரம் இடிபோன்றதென்ப.

ஆள்வினை - ஆளுந் தன்மையின் மேம்பாடு. முயற்சியுடைமை - மெய்ம்முயற்சியுடையனாதல் என்பர் பரிமேலழகர். பலகைக்குலம் **ஆள்வினை** - வாள் **ஆள்வினை** என ஈரிடத்தும் கூட்டுக. நடுநிலைத் தீபம் வாள் மாற்றாரைக் கொல்லுதலும் பலகைக் குலம் தற்காப்புச் செய்தலும் குறித்தலின் இரண்டிலும் ஆள்வினை வேண்டப்படும். பலகைக்குலத்தையும் ஆள்வினையையும் வாளையும் உடைய ஆடவர். உடைய என்பது ஈறு குறைந்து நின்றது. **ஆடவர்** - ஆண்மக்கள். இங்குப் போர்வீரர்களைக் குறித்தது. ஆண்மக்களே பெரும்பான்மையும் போர்மள்ளராயினும் வாளுடையார் என்னாது வாளுடை **யாடவர்** என்றது தேற்றமும் சிறப்பும் குறித்தது. பெண்களும் போர் மக்களாதல் சிறுபான்மை முன்னுளிலும் காணப்படும்.

காகம் மிடைந்த களம் - போர் குறித்து மக்கள் புறப்படுதல் கண்ட காக்கைகள் தம் இயற்கையுணர்வானே போர் விளைவுண்டென்றும், அதன் விளைவாகக் களத்திற்படும் பிணங்களின் உணவுண்டென்றும் கண்டு எதிர்பார்த்தவைகளாய், வீரர்கள் களத்திற்கூடு முன் கூடின. காகபலி கொடுப்பார் பலியிடுமுன்னாகக் காக்கைகள் கரைந்து திரண்டு வந்து கூடுதல் கண்கூடு. இவ்வாறன்றிப் போர் வழக்கமாய் நிகழும் களமாதலின் காக்கைகளுக்கு நித்திய உணவு கிடைக்குமாதலின் அவை கூடிநின்றன என்றலுமாம். இந்த வெளி (620) என்று சிறப்பித்த சுட்டியதும் காண்க.

இருகைகளின் - இருவர் பக்கங்களினும். உம்மை தொக்கது.

கலந்தனர் - சேர்ந்து கொண்டனர். மின்கலத்தலால் உருமேறு உண்டாகும் வகைபற்றி உவமானத் துறைத்ததனை இங்கு வைத்துச் சிந்திக்க. உருமேறு முன் மேக ஒழுங்கு கொடு, மின் நிரை இடையே கொடு, மாக்கமும் மண்ணும் செல்வன எனக் கூட்டுக.

இப்பாட்டாற் போர்க்கலக்கும் முன்னிலை கூறப்பட்டது. 15

623. காலகழல் கட்டிய மள்ளர்கள் கைகளின் மெய்க்க ளடக்கிய
வாளொளி வட்டமு னேந்திட வந்திரு கைகளின் முந்தினர்;
வேலொடு வேலெதிர் நீள்வன மேவிய பாதலம் விட்டியா
ஞாலமு றும்பணி வீரர்க ணாநிமிர் கின்றன வொத்தன. ௧௬

(இ - ள்) கால்கழல் . முந்தினர் - கால்களில் வீரக்கழல் கட்டிய போர் மள்ளர்கள் கைகளில் உடலை மறைக்கும் ஒளிவட்டமும் வாளுமாகக் கலந்து போர்புரிய வந்து இருவர் பக்கத்தும் முந்திப் பொருதனர்; வேலொடு வேலெதிர் நீள்வன - (இருவர் பக்கத்தும்) வேற்படையொடு வேற்படை மாறுபடப் போரில் நீள்கின்றவை, மேவிய . . ஒத்தன - தாந்தாம் இருந்த பாதல உலகத்தைவிட்டு மேலிருக்கும் நிலவுலகத்தைப் பொருந்துகின்ற நாகவீரர்களின் நாக்கள் மேலே மிளிர்கின்றவற்றைப் போன்றன.

(வி - ரை) **கழல் காலிற் கட்டிய** என மாற்றுக. **ஒளிவட்டம்** - ஒளியுடைய வட்டவடிவமா யமைந்த கேடகம். மெய்களடக்கிய ஒளி வட்டம் எனக். **மெய்களடக்குதல்** தம்முடலின்மேல் மாற்றார் வீசும் படையின் ஊறு படாதபடி மறைத்தல். ஒளிக்க உதவும் பலகை என்பாருமுண்டு. இது தற்காப்பு முன்னாவர வேண்டிய ஒளி வட்டம் எதுகை நோக்கி **வாள்** - என்பதனை முன் கொண்டு நின்றது.

கைகளில்-கைகளிரண்டில். இடது கையிற் பலகையும் வலக்கையில் வாளும் ஏந்துதல் மரபு. ஏந்திய என்பதனை வருவிக்க. கைகளில் ஏந்திய ஒளி வட்டமும் வாளும் முன்னேந்திட எனக். **வாள் ஒளி வட்டம்** - வாளை வேகமாகச் சுழற்றி வீசுதலால் ஆகிய ஒளிவட்டம் என உரைத்து இருகைகளிலும் இரண்டு வாள்கொடு வீசிப் பொருத வீரர்கள் செயலைக் குறித்ததாக உரைத்தலுமொன்று. இப்பொருளில் ஒளி வட்டமென்றது ஒளியுடைய வாளின் வேகச் சுழற்சியாலாகிய வட்டத்தை. "கறங்கோலை கொள்ளிவட்டம்" என்ற வழக்கும் காண்க. கைகளில் ஏந்திய வாட்களின் சுழற்சியே

தமது மெய்யை மறைத்துக் காக்கவும் எதிர்த்தாரை முனைந்து பொரவும் பயன்பட்டன என்றபடி. மின்னிரை (622) சுழலும்போது ஒளிவட்டமாகல் இயல்பாம். வாள்வீரரிற் பெரும்பான்மையாராயப் பலகையும் வாளும் ஏந்திப் பொருவாரை மேற் பாட்டிற் கூறி, அவருட்சிறுபான்மை இருகைகளிலும் இரண்டு வாள் ஏந்திய வீரரை இங்குக் குறித்தார் என்றபடி

வாள் - ஒளி என்று கொண்டு, **வாள் ஒளி வட்டம்** - மிக்க ஒளியுடைய கேடகம் என்றுரைப்பாரு முண்டு மேலே கண்டவாறு இப்பாட்டின் முன்னிரண்டு அடிகள் வாட்போர்வீரர் செயல் குறியாது, பலகையும் வேலும் ஏந்திப் பொரும் வேற்படை வீரர் செயலைக் குறிப்பதாக உரைத்தலுமாம் இப்பொருளில் மேற்பாட்டில் வாள் வீரரையும் இப்பாட்டில் வேல் வீரரையும் அமமுறையே வரும்பாட்டில் வில் வீரரையும் கூறியதாகக் கொள்க. கேடகம் பெரும்பான்மையும் வட்டவடிவமாக அமைவதாம். சிறு பான்மை சதுர வடிவாயும் அமைப்பர்

முந்தினர் - கலந்து போர் செய்வதில் முற்பட்டனர்.

வேலோடு வேலெதிர் நீள்வன - வாளினை வீசிப்பொருதலும், வேலினை நீட்டித்தாக்கிப் பொருதலும் உரியன ஆதலின் **நீள்வன** என்றார் இது வேற்படைஞர் போர் குறித்தது **எதிர்** - எதிரெதிராக நீள்வன - நிமிர்கின்றன (வற்றை) - ஒத்தன என்று கூட்டுக இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை இல்பொருளுவமை. பாதலம் விட்டு உயர் ஞாலம் உறும் - தற்குறிப்பேற்ற அணி. பாதலம் பாவ உலக மாதலின் அதைவிட்டு உயர்ந்த உலகம் உறுவார் போல என்பது.

பணிவீரர்கள் நாநிமிர்கின்றன - நாக வீரர்களின் நாக்கள் வெளியே நீண்டு சுழல்கின்றவற்றை. அனந்தன் கார்க்கோடகன் முதலியோர் நாக வீரர்கள். நாகங்கள் நீண்ட நாவுடையன, அவை நாவை நீட்டிச் சுழற்றும் இயல்பும் உடையன, அவை கொடிய சீற்றமும் வீரமும் குத்தித்தாக்கும் இயல்புமுடையன முதலிய தன்மைகளை இவ்வுவமையில் வைத்து அழகுபடக் கண்டுகொள்க

ஒளிவட்ட முனைத்திட—என்பதும் பாடம் 16

624\. வெங்கண் விற்றசிலை வீரர்கள் வேறிரு கையினு நேர்பவர்
தங்கள் சிலைக்குல முந்தின தாவில் சரங்க ணெருங்குவ
பொங்கு சினத்தெரி யிற்புகை போகு கொடிக்கள் வளைத்தெதிர்
செங்கண் விழிக்கன லிந்திய சீறு பொறிச்செல வொத்தன. கஎ

(இ - ள்) வெங்கண் . நேர்பவர் - வெவ்விய கண்ணுடையராய வலிய வில் ஏந்திய வீரர்கள் பிறிதோரிடத்தில் இருவர் பக்கமும் போர் புரிவாராகி, தங்கள் . . நெருங்குவ-தத்தம் விற் கூட்டங்களினின்றும் எவிய கெடுதலில்லாத அம்புகள் ஒன்றையொன்று நெருங்கி முனைக்கும் செயல், பொங்கு சினத்து - மிக்க கோபத்தில், எரியில் வளைத்து - மூண்ட தீயினின்றும் புகை போகும் மண்டிலங்கள் போல வளைத்து, செங்கண். . சிந்திய - சிவந்த கண்களின் (கோபத்) தீயினின்று எதிரெதிராகப் போந்த, சீறு . ஒத்தன - சீறித் தெறிக்கும் பொறிகள் செல்லுதலை ஒத்தன.

(வி - ரை) இப்பாட்டான் விற் போர்வீரர் போர்ச் செயல் குறிக்கப்பட்டது

வெங்கண் - வெவ்விய தறுகண்மை. **விறல்** - வலிமை. **சிலை வீரர்** - விற்படை வீரர்கள். **வேறு** - முன் சொன்ன வாட்படை வேற்படைப் போர் வீரர் முனைந்த இடத்தினின் வேறாக அணிவகுத்து **இரு கையினும்** - இருவர் பக்கத்தும். முன்னர் **இரு கைகளின்** - என்றது காண்க

நேர்பவர் - முற்றெச்சம். நேர்பவராகி உந்தின எனக.

சிலைக்குலம் - **குலம்** - கூட்டம் - வரிசை எனும் பொருளில் வந்தது.

சரங்கள் நெருங்குவ - பொறிச் செலவை - ஒத்தன என்க. செலவு - செல்லுதலை. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை

பொங்கு சினத்து - சினத்து விழி என்றும், சினத்து எரி என்றும் இரண்டிடத்தும் கூட்ட. நின்ற முதனிலைத் தீவகம் முன்னர் எரி துள்ளினவென (527) என்றது காண்க. ஆண்டுரைத்தவையும் இங்கு உன்னுக.

எரியிற் புகை போகு கொடிக்கள் - தீமூண்டு எரியும்போது அதினின்றும் முன்னர்ப் புகைப்படலம் வளைவு வளைவாகக் கொடிகள் போலத் தொடர்ந்து மேற் செல்வு இயல்பு.

கொடிக்கள் வளைத்து - புகைக் கொடிகள்போல வளைத்து ஒருவயிற் போலியுவமையணி. மிக்க கோபங் கொண்டபோது புருவங்கள் மாறி மாறி வளைந்து காட்டும் இயல்பு குறித்தது. சரம் உந்தும் தோறும் சிலைகள்வளைவன சினத்திலே புருவங்கள் மாறி மாறி வளைவன போன்றன. அவ்வாறு புருவங்கள் வளைவன எரியிற் புகை போகு கொடிகள் வளைவன போன்றன அம்புகள் சினத்து விழியிற் பொறி போன்றனவாம் அவை தாம் சினத்தெரியிற் சீறு பொறியும் போன்றன. இவை மூன்றினும் பொங்குசினம் அடிப்படையாயினதும் காண்க. இங்குச் சில வீரர்களது சிலையின் அம்புகளும் கண்களினின்று கோபத் தீப்பொறிகளும் பறந்தன என்றதோர் தொடர்பாயின குறிப்பும் காண்க.

செங்கண் விழி - பொங்கு சினத்தால் சிவந்து செங்கண்ணாகிய விழி.

சீறுபொறி - சீறுதலால் சிந்தித் தெறிக்கும் தீப்பொறிகள். சிறு என்பது முதல் நீண்டு சீறு என நின்றதாகக் கொண்டு சிறுபொறிகள் என்பாருமுண்டு

இம்மூன்று பாட்டானும் வாளின் போர் - வேலின் போர் - வில்லின் போர் தொடங்கி மூளும் வகை கூறிய ஆசிரியர், அவை மூண்டு நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை மேல் வரும் இரண்டு பாட்டாற் கூறுகின்றார். 17

625. வாளொடு நீள்கை துடித்தன; மார்பொடு வேல்கள் குளித்தன,
தோளொடு வாளி நிலத்தன, தோலொடு தோல்க டைத்தன;
தாளொடு வார்கழ லிற்றன; தாரொடு சூழ்சிர மற்றன;
நாளொடு சீறி மலைப்பவர் நாடிய போர்செய் களத்தினில். கஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. தங்களது இழைத்த நாளெல்லையுடனும், சீறிப் போர் புரியவல்ல அவ்வீரர்கள் நாடிப் போரினைச் செய்யும் அந்தப் போர்க்களத்திலே வாள்களோடு அவற்றைப் பிடித்த நீண்ட கைகள் துடித்தன, மார்புகளுள்ளே வேல்கள் குளித்தன; (தாம் துளைத்து அறுத்த) தோள்களோடு அம்புகள் நிலத்தில் வீழ்ந்தன, வீரர்களது உடலிற்றாக்கி அழுந்திக் கேடகங்கள் அத்தோலுடனே ஒன்றுசேர்ந்து பதிந்தன, கால்களுடன் அவற்றிற் கட்டிய வீரக் கழல்களும் இற்றன, சுற்றிய மாலையுடன் அவை சூழ்ந்த தலைகளும் அற்றன.

(வி - ரை) மேன்மூன்று பாட்டானும் கூறிய வாள், வேல், வில் என்ற மூன்று வகைப் படைகளின் போர் மூண்ட விளைவுகளை அம்முறையே இப்பாட்டிற் கூறுவது காண்க. வாளொடு நீள்கை துடித்தன என்பது வாட்போர் விளைவும், மார்பொடு வேல்கள் குளித்தன என்பது வேலின் போர் விளைவும், தோளொடு வாளி நிலத்தன என்றது வில்லின் போர் விளைவும் காட்டியன.

வாளொடு நீள்கை துடித்தன - போர் செய்ய வாளினைப் பிடித்து நீட்டிய கைகள் வாள் பிடித்தவாறே அறுபட்டு வீழ்ந்து, அற்று வீழ்ந்தபின்னும் வாளின் பிடிவிடா

மல் வாளோடு துடித்தன. உடலினின்றும் அறுபட்ட துண்டங்கள் அவ்விரதத ஓட்டம் ஓயுமவரை துடிததலும பிடிவிடாது பறறியபடியே முடஙகுதலும உடறறதுவமாம். இவவகையால் அறறுவீழநத பினனரும வாளொடு கைகள துடிததத‌னை அஙகங்களும அபபோதும் வீரஙகுனறாவாயின என நாடகச் சுவை பெற உரைததது அணிநலமாம.

மார்பொடு வேல்கள் குளித்தன - எறிநத வேல்கள எறியபபட்டாரது மாாபு களுட்புககுக குருதியுடடோயநதன. குருதிநிறைநத இரததாசய இருபபிடமாகிய மாா பினை நீாநிலையாககி அதிறபுககு மறைவதனைக குளிததல என உருவகம செயதார். ஒடு எனற மூனறனுருபு ஏழாவதன பொருளில வநதது. உருபுமயககம "மெயவேல் பறியா நகும" (குறள) எனபதன பொருளை இஙகுவைததுக காணக

தோளோடு வாளி நிலத்தன - வீரா்கள ஏவின அமபுகள குறிபிழையாது தம ஏவ லைச செயதே வீழநதன எனபது குறிபபு "சிலையிராமன றோளவலி" எனறபடி வில் வீரர் தோளவலி மிககாா ஆதலின விலவலல பகைவரது தோளினையே குறிதமெயது தோள துணிபபது கருதுவா எனபாா **தோளோடு வாளி** எனறாா விலலின போா வலிமை தோளினபாலதாம எனபது இவவுடகருததே **வாளோடு நீள்கை துடித்தன** எனற இடததும வாட்போருககும பொருநதுவது காணக

இஙகு வாள - வேல - அமபு எனும இமமூவகைப படைகளில, வாள, பிடிததகை யினது பிடிபபினுளளும, வேல மாாபினுளளேயும, அமபு அறுபட்ட தோளின வேறு யும போநத இயலபு காட்டியவகையில இம மூவகைப்படைச செயலுககுமுரிய மூவகை வெவவேறு தனமையும காட்டியபடியாம.

தோல் - கேடகஙகள **தகைத்தன** மோதுதலால நெருஙகின. **தகைந்தன** எனற பாடம தவறு. **தோலோடு தோல்** - சொறபின வருநிலை இதறகுப பலகைகளோடு பல கைகள முட்டின எனறுரைபபாரு முணடு.

தாளோடு வார்கழல் இற்றன - காலகளுடன அவறறிறகட்டிய கழலும அறறன. **வார் கழல்** - வீரஙகுறிகக வரிநது கட்டிய கழல. கால் கழல கட்டிய (623) எனறது காணக அது தாளொடு வீழதல எனறது தாள துணடிககபபட்டு அறுமவரையில் கழ லாறகுறிதத வீரம குறையாது போாமுனைநது வீரன நினறனன எனவும, தாளறுதது இவனது வீரங குறைததாலனறி இவனை மாறறலரிதெனறும, வேறு வழியிலலை என் றும கண்ட பகைவன இவனது தாளினை இறசசெயது இவனது வீரததைத தொலைத தானெனறும உட்குறிபபுப் பெறத **தாளோடு** வாாசழல இறறன எனறாா. **தாள்** - முயறசி எனககொணடு, விடாமுயறசியொடு பிரியாது பிணைநது நினற கழல இறறன எனற குறிபபுபபட உரைததலுமாம

சூழ் தாரோடு சிரம் அற்றன - என மாறறுக

தார் - போாககுரிய தும்பை - வாகை முதலியனவாகச் சூடப்படும அடையாள மாலைகள. மாலைசூடி மிக்கெழுநத சில வீராா உயிரைப பொருட்படுததாது அஞசா நெஞசுடன தலையறறு வீழும் வரை போா செயதனா எனபது தாளற்று வீழநத பினனரும் வீரஞ செயவாருளராதலின அவா வீரம தலையறற போதே ஒழிநதன என பதும குறிபபு 627 பாாகக. இஙகுக் கை - மாாபு - தோள - தோல - தாள என ஒவ வோா அஙகமாகக கூறி வநதபின உடலினுட் டலைமையாகிய **தலை**யினைக கூறினாா. பறபல அஙகமும கணடதுணடமாககப்பட்டாா வீரா எனபது. இதன விளைவு மேற பாட்டிற கூறுவது காணக.

நாளோடு சீறி மலைப்பவர் - வாழநாளுடனும **சீறி** - இழைதத நாளெலலை என் னும விதியுடனேயும சினநது எனபது. இஙகுப போா செயதொழியாவிடின இவா கள இன்னுஞ சினனாள உலகில வாழலாம, அவவாறு போரினறி வாழ்வது வீராாயி னாககு வாழவனறு, வீணவாழவேயாமெனறு தம வாணாளை முனிநது போா

அணிந்து செய்தனர் எனக் "பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே" என்ற ஞான நூன்முடிபு போலப், போரிற் கழியா நாள் நாளல்ல என்பது உலக நூல் வகையில் வீரர் முடிபு. "அசைவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப், பகை விலக்கியதிப் பயங்கெழு மலையென" (95-96 வரிகள் இந்திர விழவூரெடுத்த காதை - சிலப்பதிகாரம்) என்றதும், அதற்குத் "தமிழ்நாட் டெல்லையுள் தன்னோடு எதிர்த்துப் பொரும் அரசரை இரண்டு திசையினும் பெறுத கரிகாலன் போரிலே பேராசை யுடையனாதலினாலே .." என்பது முதலாக உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரையிற் கண்டவையும் *பிறவும் இங்கு உன்னுக.

இவ்வாறு வாழ்நாளெல்லை வருமுன் போரில் மடிவதனைச் செய்தலால் நாளொடு சீறி மலைப்பவராயினர் அன்றியும் போரில் மடிந்த பின்னும் குறையுடல்களாலும் சில நேரம் அப்போரினையே தொடர்ந்து செய்தல் - ஆருயிர் கழியவு நிற்பவர் (628) முதலியனவாகப் பின்னாகக் கூறுமாற்றால் அறியப்படுகின்றதனாலும், நாளெல்லை கடந்த பின்னும் சீறி மலைப்பவராயினர். எனவே நாளெல்லையில் அமைவுபடாது முன்னும் பின்னும் தமது போரினாற் கடத்தலின், பிறருடன் கடக்க முடியாத நாளுடன் - காலத்துடன் - சீறி மலைப்பவர் என்றார்

இவ்வாறன்றித் தம் ஆயுள் பெறுதற்கரிய சிறப்பிற்றாக அதனையும் பொருட்படுத்தாது வெறுத்து மலைதலில் என்றும், நாளை விரும்பி யிருத்தல் போர்வரும் நாளாகக் குறித்தேயாகலான் அப்போர்வருங்கால் அப்போரை விரும்பி நாளை வெறுத்தார் எனவும், நாள்முழுதும் கோபித்து யுத்தஞ் செய்வாரெனவும் பலவாறு முரைப்பாருமுளர்.

மலைப்பவர் - இப்போர்வீரர் தம் வினையான மலைப்பவராகாது, பிறர் வினையாற் கூடி மலைந்தாராதலின் **மலைப்பவர்** எனப் பிறவினைப் பொருள் பெற ஒற்று இரட்டித்தது.

இப்பாட்டு மூண்டபோர் நிகழ, இருபக்கத்தின் வன்செயல் குறித்தலின் துடித்தன - குளித்தன - நிலத்தன - என எல்லா வினை முற்றுக்களும் வலித்த ஓசைபடப் புணர்த்திக் கூறினார். அதற்கேற்ப **மலைப்பவர்** என்றார் எனப்துமாம்,

வலிந்த போரின் மூண்ட செயல் ஓய்ந்தபின் மெலிவு நிகழுமாதலின் அந்நிகழ் வினை வரும் பாட்டில் பரந்தன - அலைந்தன - என எல்லாம் மெல்லோசை படவரும் வினைமுற்றுக்களாற் கூறினதும் காண்க. மள்ளர்களுட் போர் மூண்டு நடந்த பின்னர் மெலிந்து ஓய்வுறுங்காலையிற் பரந்த களத்தில் அங்கங்கு ஒரோர் இடங்களிற் றனித்த வகையிற் போர் நிகழும். அவ்வகைகளை அதன்மேல் 627, 628 629, என்ற மூன்று பாட்டானும், வாள், வேல், வில் என்ற இம்முறையேபற்றிக் கூறும் சிறப்பு வகையும் காண்க

621 வரை சரிதங்கூறிப் போந்த யாப்பினை மாற்றிப், போர் தொடங்கி நிகழும் வலிந்த நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்க முடுகிய சந்த யாப்பினால் 622 முதல் 631 வரை யாத்த நயமும் சொற்பொருட் பொருத்தமும் காண்க. இது குடிமக்களுள் அக்காலத்து வழக்கில் நிகழ்ந்த சிறுபோர் இவ்வாறே கண்ணப்பர் புராணம் 68 முதல் 91 வரை **வேட்டையும்**, புகழ்ச் சோழர் புராணம் 20 முதல் 33 வரை நால்வகைச் சேனையுடைய **பெரும்போரும்** கூறிப்போந்த சொற் பொருட் பொருத்தங்களும் அழகும் காண்க.

இவ்வாறு கூறப்படும் பொருட்குத் தக்க சொல்லமைதி பெற்று ஒத்து இயலும் இலக்கணம் மாபெருங்கவிகளினிடத்தே காணப்படுவதோர் இயல்பெனக்.

மலைப்பவராகி நாடிய போர் செய்யும் என்று கூட்டுக. 18

*எனது சேக்கிழார் 107-111 பக்கங்கள் பார்க்க.

626. குருதியி னதிகள பாநதன ; குறையுட லோடி யலைநதன ;
பொருபடை யறுதுணி சிநதின , புடைசொரி குடருடல பமபின ;
வெருவர வெருவை நெருஙகின , விசியறு துடிகள புரணடன ,
இருபடை தனினு மெதிர்நதவ ரெதிரெதி ரமாசெய பறநதலை. கக

(இ - ள்) வெளிபபடை. இருபககததுப் படைகளிலும முன னினற வீராகள் எதி ரெதிராகப போா செயயும போாககளததில, இரததபபெருககுகள ஆறுகள போலப் பாவின , உடற்குறைகளாகிய முணடஙகள ஓடி அலைநதன , போாபபடை வீராக ளுடலின அறறதுணடஙகள சிநதின , பககஙகளில வெளிவநத குடலகளோடு கூடிய உடலகள நிரமபிக கிடநதன , அசசபபடுமாறு கழுகுகள கூடின , வாாகள அறுபடட உடுக்கைகள புரணடன.

(வி - ரை) குருதியின் நதிகள் பாநதன - நதிகளிற குருதிபாநதன என இன் - விகுதி பிரிததுக கூட்டுக இன் - ஒபபுப பொருளில வநத ஐநதனுருபு பெருகி ஓடுவதனை ஆறு எனபது வழககு. ஆறுபோல இரதத வெளளஙகள பெருகிப பாவின எனபதாம. பண்பு உவமை. இஙஙனமினறிக குருதியாலாகிய நதி என உருவகமாகக கொணடுரைததலுமாம

வாள - வேல - வில - எனற மூவகைபபடைகளின போா வெவவேறிடஙகளில் மூண்டதனால அவவககளததினினறும இரதத வெளளம பாநதமையாலே **நதிகள்** எனறு பனமையாறகூறினா. மழை யுணடாயின ஆறு பெருகுதலியலபு இஙகுப் படைகள மழைபோலப பொழிநதனவாதலின அதன விளைவாகிய இரததபபெருககை நதிகள் எனறுவமிததாா. **பாந்தன** எனற குறிபபுமது

குறை உடல் - உடலிற றலையஙகமாகிய தலைகுறைநத உடல முணடம எனக. கவநதமெனபா உடறகுறை எனறும வழஙகுவா

ஓடி அலைந்தன - தலையறற பினனும முணடமான அவவுடலகள இரதத ஓடட மும உயிாசசததியும ஓயும வரை சிறிது போது துளளி அலைவது இயலபு மேறபாட் டில **நீள்கை துடித்தன** எனறதும அது அவவாறு துளளுமபோது தமது முனனை முயறசியிற றொடாநதபடியே செலவனவாயினும ஒரு குறியிலலாது குதிபபனவாத லின **அலைந்தன** எனறாா

படை - படை ஏநதிய மளளா. ஆகுபெயா **படை** - பொருத வெவவேறு படைககலஙகள எனறு கொணடு துணடிககபபடட வாள - வில முதலிய படைததுண டஙகளே நிலததிற சிநதின அவறறின எஞசிய பகுதி அவறறை ஏநதிய வீரா கைப பிடியினினறும நீஙகாது அவா கையினுள நினறன எனறலுமாம **விற்படைதுணியு வும்** (629) எனறது காணக. **துணி** - துணடம துணிககபபடுதலால துணி எனப் படடது.

புடைசோரி குடர் உடல் பம்பின - வயிறறினிடை வாளும, வேலும, அமபும் தாககக குடலகள உடலின பககஙகளில வெளிவநது சொரிநதன. **குடர்** - குடல் ஈறறுபபோலி. இது பெரு வயிறறினைத தொடாநது கீழவயிறறினுள, 34 அடி நீளம வரை குழாய போனறு சுருளசுருளா யமைநத உடறபகுதி. வயிறறின ஊறுபடட திறபபின வழியே அவை வெளிவநது நீணடு உளளிருககும சீரணித்த உணவுப பண டஙகளுடன தொஙகுதல் இஙகுச **சோரிகுடர்** எனபபடடது. இவை நீணடு சரியுந் தனமையைப பினனாப "புணபடு வழி சொரிகுடா" (631) எனறது காணக. **பம்பின** - **பம்புதல்** - நிறைதல.

எருவை - கழுகுகள. சாதியொருமை யாதலின **நிறைந்தன** எனப பனமை வினை கொணடு முடிநதது. இவை பிணந தினபதறகுக கூடுவன. வீராகள உயிருடன

போருக்குச் செல்லும் போதே அவர்களது பிணத்தைத் தமது இயற்கையறிவால் அறிந்து எதிர்பார்த்ததுக் கூடிய காக்கைகள் போலல்லாது, அவர்கள் உயிரற்ற பின் பிணமும் நிணமும் கண்டபின்னர் அவற்றை உண்ணக் கூடும், அறிவுக் கூர்மையற்ற கழுகுகளை **வேறுவர்** என்றது இவற்றின் பயம் விளக்கும் கோரச் செயல்களைக் கருதி **என்க.** இவற்றுட் சில கழுகுகள் பெரிய உருவுடையனவாகிக் கொடுமை பெற உடலைப் பிடுங்கித் தின்பன, மனித உடலை அவ்வாறே தூக்கிப் பறந்து செல்லவும் வல்லனவாதலும் காண்க. "கழுகு பருந்தொடு கொண்டெழு பொழுதினும்" - (631) என்று பின்னர்க் குறித்தலும் காண்க.

விசி அறு துடிகள் - விசித்தல் - கட்டுதல். இங்கு **விசி** என்பது கட்டப்பட்ட வாருக்கு வந்தது ஆகுபெயர். **துடிகள்** - போர்முனையிற் சங்கு - துடி - முதலியன முழக்குதல் வழக்கு "வியன்துடி" (581) என முன்னர்க் குறித்ததும் காண்க. **புரண்டன** - விசித்த வார்கள் அற்றறியப்படுதலால் உருண்டோடின.

எதிர்ந்தவர் - போரில் எதிர்த்துப் பொருதவீரர் **அமர்-போர் பறந்தலை** - போர்க்களம். ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை பறந்தலையினிடத்துப் - பரந்தன - அலைந்தன் என்பன முதலாகக் கூட்டியுரைக்க

போர் ஓய்ந்த களத்திற் பரந்த இரத்த வெள்ளத்தில் வீழ்ந்த **உறுப்புக்கள் - முண்டங்கள் - நிணங்கள்** - முதலியனவும் துள்ளியும் சிதறியும் ஒன்றோடொன்று தாக்கித் தொடர்ந்து போர் புரிவன போன்றன அதற்கு இணங்க வாரற்ற **துடிகளும் உருண்டு தாக்கி ஓசை முழக்கின என ஒரு தொடர்பாக நகையும் வீரமும் விரவிய** சுவைபட உரைத்த குறிப்பும் காண்க   19

இருபடையினினும்—என்பதும் பாடம்.

627. நீளிடை முடுகி நடந்தெதிர் நேரிரு வரிலொரு வன்றொடர்
தாளிரு தொடையற முன்பெயர் சாரிகை முறைமை தடிந்தனன்;
வாளொடு விழுமுடல் வென்றவன் மார்பிடை யறமு னெறிந்திட
வாளியி னவனு மறிந்தனன், ஞயினர் பலருள ரெங்கணும்.   ௨௦

(இ - ள்) நீள இடை .. . ஒருவன் - நீண்ட தூரமாக - நீண்ட நேரமாக - விரைந்து எதிர்த்துப் போர்புரிந்து வந்த வீரர் இருவரில் ஒருவன், தொடர் .... தடிந்தனன் - தன்னைத் தொடர்ந்தமாற்றானது தாள்கள் இருதுடையோடு அற்று விழும்படி முன் வெட்டி வீழ்த்தினன், வாளொடு .மறிந்தனன் - (இவ்வாறு வெட்டப்பட்டு) விழுகின்ற உடலானது விழுமுன்னே தான் ஏந்திய பொருத வாளினாலே, தன்னை வென்றவனது மார்பு இடைபிளந்து அறும்படி வீசவே சிங்கம்போன்ற அவனும் இறந்தான், ஆயினர் எங்ஙணும் - இவ்வாறாக இறந்த வீரர்கள் பலர் அப்போர்க் களமெங்கும் உள்ளாராயினர்

(வி - ரை) இப்பாட்டான் அப்போர்க்களத்தில் வெவ்வேறிடத்து நடந்த வாள் - வேல் - வில் எனும் மூவகைப்போரில், வாட்போர் நிகழ்ந்த இடத்து ஓர் சிறப்புக் கூறினார். 625 - ல் போர்மூண்டு நிகழ்ந்த நிலைகூறி, 626ல் அது ஓய்ந்த நிலைகூறி, இப்பாட்டால் அது ஓய்ந்தபின் அக்களத்துக் காணும் ஓர் காட்சியைக் கூறுகின்றார்.

நீள் இடை - காலத்தாலும் இடத்தாலும் நீண்டஇடை. **முடுகி நடந்து** - ஓடுதற்கும் நடத்தற்கும் இடைப்பட்ட வேகமுடையதோர் நடையில் நடந்து. இவ்விரு வீரரும் நேரத்தாலும் தூரத்தாலும் நீண்டு வாள்வீசிப் பொருது விசையில் முன்னும் பின்னுமாய இடசாரி வலசாரியாக நடந்து போர்புரிந்து வந்தனர்

தொடர் தொடைஅற - தாள் - தொடர்ந்து பொருதற்குத் துணையாயிருந்த இரண்டு தாளும் தொடையோடு உடலினின்றும் வேறாக அற்று விழும்படி. இரண்டு

கால்களும தொடையளவில வெட்டப்பட்டு வேறாக வீழ்நதன. உடலைத தாங்கிநின்ற அவை அறவே, இடையும அதன மேல உள்ள உடறபகுதியும மறறொரு துண்டமாக வீழநதன எனக.

சாரிகை முறைமை - வாட்போரில முனைநத இருவரும பலகையால தததம மெய்களை மறைததுத (623) தறகாப்புசசெயது போா புரிவாராதலின, சாரிகைசுறறி வாள வீசிப் பொருதலில தொடையோடு வெட்டததகக சமயம நோநத வகையினாலே எனக. "அடாததவனைக கொலலும இடைதெரிநது தாள பெயாககும" (644) எனப் பினனா இமமுறைமையை விளககுதல காணக வேறுவகையால அவனைககொனறு வெறறி பெற இயலாமைபறறி இதுவரை தொடாநது போா செயயத துணைநினற தாளகளை அறவெட்டி வீட்டி அவன போரை ஒழிகக எணணிய வீரன இவவாறு செயதான் என்க **தாள்** - முயறசி எனற குறிப்புமாம 625 பாாகக.

விழுமுடல் எறிந்திட எனறு கூட்டி முடிகக தாள தொடையோடு அறவெட்டப பட்டதனால மிகக குருதி வெளிபபாட்டின அதிாசசியினாலும (Shock and excessve loss of blood) நரமபுத தாரைத தொடாசசி அறறதனாலும அவன உடனே இறநது படலால், **அவன்** - எறிநதிட எனறது, **விழுமுடல்** - எறிநதிட எனறா. **முன்** - **விழு** முனபே வெனறவன மாாபு இடைஅறுமபடி வாளினால எறிநதிட எனக. **இடையற** - இடை பிளவுபட.

வென்றவன் - சாரிகை முறைமையில தொடையறத தாள வெட்டி வீழததியத னாலே தனனை வெனறவனாக எணணிய அவன **மார்பு** - அவவாறு எணணி இறுமாபபடைநத நெஞசுககு இடனாகிய மாாபு எனபது குறிப்பு வீராகளது வீரச செருககுககு நிலைககளன மாாபிடமே எனபது "மணடமா கடநதவின வெனறா டகலதது" - (திருமுருகாறறுப்படை), "திறறபடை கிழிததிண வரையகலம" - (பதினொாநதிருமுறை-நககீரா் - திருககணணபபதேவா திருமறம), "நாஜெனறு மாாதட்டும பெருமாளே" (திருப்புகழ) முதலியவறறானறிக.

இஙகு, வீழும உடலுடையான தான வீழுமுனபே சாரிகை முறையில மாறறானது மாாபைக குறிவைதது எறிநதான எனறும அவ அளவில தொடையற எறியப்பட்டான எனறும அறிக இருவா எறிநததும ஒரே கணததில நிகழுமாறு சாரிகை முறையில வாட்போரின கைவனமை நிகழநததெனபது

ஆளியின் அவனும் - சிஙகமபோனற அவனும **அவனும்** - விழுமுடல எனறமையால இவன இறநதமை குறிப்பிடவே இவனோடு அவனும என இறநதது தழுவிய எசசவுமமை. இஙகு, உமமை சொனமாததிரையானனறி உணமையில இறநததனையே தழுவிய நயமும காணக. உயாவு சிறப்புமமை எனறலுமாம **எங்கணும்** - ஓரிடததி னனறிப் பல இடததும

மறிந்தனன்—எனபதும பாடம். 20

628\. கூாமுனை யயிலகொடு முட்டினா கூடிமு னுருவிய தட்டுடனேருர முருவ வுரபபுட னோபட வெதிரெதிா குததின
ராருயிர் கழியவு நிறபவ ராணமையி லிருவரு மொததமை
போரடு படைகொ டளபபவா போலபவ ரளவிலா பட்டனா. உக

(இ - ள்) கூாமுனை .நிறபவா - கூரிய முனையுடைய வேறபடையுடன அணுகி எதிாததவாகள முனனால நீட்டிய பலகையினையும மாாபினையும நோாக ஊடுருவிச செல்லுமபடி எதிரெதிராய உரபபாகக குததினாாகி அதனால தததம உயிாகள போயின பினனரும அநநிலையே நிறகினற அவாகள், ஆணமையில .போலபவா - வீரததில் இருவரும ஒபபாந தனமையைத தததமது போாபபடையினைக கொணடு அளநது நிலையிடு

வார் போன்றனர். அளவிலர் பட்டனர் - இவ்வாறுள்ள வீரர் எண்ணிறந்தோர் இறந்து பட்டனர்.

(வி - ரை) இப்பாட்டு வேலின் போர்ப்பகுதியின் சிறப்புக் குறித்தது.

முட்டினர் - "வேலொடு வேலெதிர் நீள்வன" (623) எனக் கூறியவாறு வேற் படை, நீட்டிக் குத்திப் பொரும் இயல்புடையதாதலின் **முட்டிய** என்றார் அயில்-வேல். **தட்டு** - பலகை. முன் உருவிய **தட்டு** என்றது முன்னுள்ள மெய்யை மறைக்குமாறு உறை நீக்கி ஏந்திய பலகை.

தட்டுடன் நேர் உருவ தட்டினையும், அதனால் நேரே மறைப்புண்டிருக்கும் மார்பை யும் ஊடுருவும்படி.

உரப்புடன் - வீராவேசத்திற்குரிய சொல்லோடு என்பது திரு. இராமநாதச் செட்டியார் உரைக்குறிப்பு. **உறைப்புடன்** என்பது பாடமாயின் அதிக பலத்துடனே பலகையினையும் ஊடுருவி மார்பைக் குத்துதற்குரிய மிக்க வலிமையுடனே எனக.

நேர்பட - ஒப்பாக - இருவரும் ஒன்றுபோல. **எதிர் எதிர் குத்தினர்** - ஒரு கணமா வது முன்பின் என்றில்லாதபடி இருவரும் குறிபாறாது எதிரெதிராக ஒருவரை ஒருவர் குத்தினராகி. இது வேற்போரின், நுணுகிய குறித்திறத்தின் மரபு குறித்தது. இவ் வாறு ஒத்த குறித்திறமில்லையாயின் ஒருவன் முன்னாகக் குத்துண்டு இறந்துபட மற்ற வன் வென்றவனாவன் என்பது. வாட்போரின் குறித்திறன் மேற்பாட்டிற் குறித்தனர்.

ஆருயிர் - பெறுதற்கரிய மானுடப் பிறவி பெற்ற உயிரின் சிறப்பு நோக்கி **ஆருயிர்** என்றார் **கழியவும்** - மார்பு பிளப்ப வேலாற் குத்துண்டபடியால் உயிர் போக, அது போயின் பின்னுமெனக் உயிரினுக்கு அழிவில்லை அது நீத்தப் பொருள். இங்குக் **கழிய** என்றது உடலினின்றும் **கழிய** என்றதாம் உயிர் போயின்பின் உடல் நிற்கலாற் ராது வீழுமியல்புடையது. இங்கு, அவ்வாறன்றி இவருடல்கள் வீழாது நின்றன என்ற பொருளைக் **கழியவும் நிற்பவர்** எனச் சிறப்பும்மையாற் குறித்தார். உயிர் போயின் பின்னும் உடல் நிற்கும் நிலையுமுளதோ? எனின், நின்றிடும் நிலையாவது, இருவர் மார்பி னுள்ளும் எதிரெதிர் பலகைகளுடன் ஊடுருவி மார்பினூடு சென்ற வேல்கள் எதிரெதி ராக இரண்டு ஆப்புக்கள் கடாவியன போலாகவே, அவ்வேல்களை விடாது பற்றிய இரு கைப்பிடியும் நான்கு கால்களுமாகப் பிணைத்தத்தோர் நாற்கா[illegible] போன்று நிற்பதாம்.

ஆண்மையில் போல்பவர் - இஃது தற்குறிப்பேற்ற உவமை. **படைகொடு அளப்பவர்** - இவன் மார்பினுள் அவன் வேலும், அவன் மார்பினுள் இவன் வேலுமாக நீட்டிக் குத்தும் இருவரது வேலும் அளவு காண்பது போன்றது இது **ஆண்மையில்** இருவரும் ஒத்த தன்மையைப் படையின் அளவாகிய கருவிகொண்டு அளப்பவர் போன்றதாம் என்றார் கணமுந் தவறாது குறிபிறழாது எதிரெதிர் குத்திய செயலே இவர்களது ஆண்மை ஒப்புக் காட்டிற்று இதனை இவர்கள் நின்ற நிலையின்மேல் ஏற்றிக் கூறினார். **ஒத்தமையை அளப்பவர்** - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை **போல் பவர் அளப்பிலர்** - போல்பவராகிய எண்ணிறந்தோர் **பட்டனர்** - இறந்துபட்டனர்

கூடி முட்டினராய நிற்பவர் அளப்பவர் போல்பவராகிய அளவிலர் பட்டனர் என்று முடிக்க முட்டினர் - குத்தினர் - பட்டனர் - இறந்தகால வினைமுற்றுக்கள் இவை இவர்களின் முற்றிய வினைகள் குறித்தன நிற்பவர் - அளப்பவர் - போல்பவர் - எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர் இவை அவ்வினைகளால் நிகழும் நிலைகள் குறித்தன.

இது உறைப்புடைய வேற்போர் முடிந்து நின்ற நிலையானமையால் **முட்டினர் - தட்டுடன்** என்பனவாதி வல்லோசை பெற்று முடிந்த சந்த யாப்பின்றுக் கூறினார். இவ்வாறன்றி வீழ்ந்த நிலையில் உள்ள வாளின்போர், வில்லின்போர் முடிபுகளை மேல் 627ல் **நடந்தெதிர்** - என்பனவாதியாகவும், வரும் 629ல் **எதிர்ந்தவர்** என்பனவாதியாக வும் மெல்லோசை பெற்று முடிந்த சந்தயாப்பின்றுக் கூறுதலும் உன்னுக இவற்றின்

மேல் இரண்டு பாட்டுக்களும் (630-631) அவ்வாறே மெல்லோசைச் சந்தத்தில் யாத்தது இருபக்கத்துப் படைஞர் பலர் இறந்தொழிந்து மெலிந்தநிலை குறிக்க என்க. அதன்மேல் தலைவராகிய நாயனார் போர் தொடங்குதலின் உயர்நடைபெற் றொழுகும் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவாகிய வேறு யாப்பினாற் கூறும் யாப்பமைதியும் நோக்குக. 21

629\. பொற்சிலை வளைய வெதிர்ந்தவர் புற்றர வனைய சரம்பட
விற்படை துணியவு நின்றிலர் வெற்றிகொள் சுரிகை வழங்கினர்
முற்றிய பெருவள னின்றியு முற்படு கொடைநிலை நின்றிட
வுற்றன வுதவிய பண்பின ரொத்தன ருளர்சில கண்டகர். ௨௨

(இ - ள்) பொற்சிலை...வழங்கினர் - பொற்பூணிட்ட தமது விற்களை வளைத்துப் போர் செய்தாரில் புற்றினின்று கிளம்பும் அரவு போல மாற்றார் விட்ட அம்பினால் தமது விற்படை அறுபட்டொழியவும் போர் ஒழிந்து நிற்காதவர்களாகி, வெற்றி தரும் உடைவாளை உருவிப் போரிட்டனராகிய இவர்கள்; முற்றிய.....பண்பினர் - முன்னர் நிறைந்திருந்த தமது பெருவளங்கள் ஒழிந்த பின்னரும் முன்னைக் கொடை நிலையிலே நிற்கத் தம்மிடம் எஞ்சி உள்ளனவற்றை உதவுகின்ற வள்ளற்றன்மையுடையாரை; ஒத்தனர் உளர் சில கண்டகர் - ஒத்தாராகி உள்ளார் சில வீரர்கள்.

(வி - ரை) **பொற்சிலை** - பொற்பூணிட்ட வில். போர் மள்ளர்களும் ஏனைத் தொழிலாளர்களும் தத்தம் தொழிற்குரிய கருவிகளுக்குப் பொற்பூண் முதலியன இட்டுப் பாராட்டிக்கொள்ளுதல் மரபு. இவை அக்கருவிகளுக்குப் பலமும் உறுதியுந் தருவனவுமாம். **பொன்** - அழகிய என்பாருமுண்டு.

சிலைவளைய எதிர்ந்தவர் - விற்படை மள்ளராய் எதிர்த்துப் போரிட்டார். **வளைய** என்பது அதற்கு உரிய போர்த்தொழில் குறித்தது.

புற்று அரவு அனைய சரம் - அம்பறாத்தூணி (புட்டில்) புற்றாகவும், அதினின்றும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இடைவிடாது தொடர்ந்து வரும் சரங்கள் அரவாகவும் உவமித்தார். இறத்தலைத் தரும் தொழிலாலும் அரவுக்குவமையாம். விடமூட்டிய அம்புகள் என்பதுமாம்.

பட - பட்டமையால். **துணியவும்** - துணிக்கப்பட்டு அற்றுப்போயின பின்னரும். **நின்றிலர்** - போர் செய்யாது நின்றாரில்லை.

வெற்றிகோள் - வெற்றியைத் தன்னதாகக் கொள்கின்ற.

வழங்கினர் - போரிற் பயன்படுத்தினர்.

முற்படு கொடை நிலை - **முற்படு** - பெருவளன் இல்லாமற் போயின காலத்தின் முன் தம்மிடத்துப்பட்ட. கொடைநிலை - பெருங்கொடையாகிய தன்மை. **நின்றிட** - அத்தன்மை ஒழியாது தங்க. **நிலைநின்றிட** என்று கூட்டிக் கொடையானது அறாமல் நிலைக்க என்றலுமாம். **கொடைநிலை நின்றிட** - கொடை நிலை செல்லாது நின்று பட்டதாக என்பாருமுண்டு. **உற்றன**-அப்போதைக்குத் தம் கைக்கு உதவியன - கிடைத்தன.

பண்பினர் - தன்மையுடையாரை. இரண்டனுருபு தொக்கது. பண்பினரை ஒத்தனர் என்க. எதிர்ந்தவரில் - நின்றிலராகி - வழங்கினார்கள் - பண்பினரை - சில கண்டகர் - ஒத்தனர் - என்று கூட்டி முடித்துக் கொள்க.

கண்டகர் - வன்கண்மையுடைய போர் வீரர்கள்.

கண்டர்கள்—என்பதும் பாடம். 22

630\. அடன்முனை மறவர் மடிந்தவ ரலர்முக முயிருள வென்றுறு
படர்சிறை சுலவு கருங்கொடி படர்வன சுழல்வன துன்றலில்
விடுசுடர் விழிக ளிரும்புசெய் வினைஞர்த முலையின் முகம்பொதி
புடையிடை கரியிடை தங்கிய புகைவிடு தழலை நிகர்ந்தன. ௨௩

(இ - ள்) அடல ..முகம - வலிமையுடைய போரவீரரகளில இறநதவரகளுடைய விரிநத முகஙகள ; உயிருள .துனறலில - உயிர உளளனவெனறு எணணியபடியால, அவறறைபபொருநதச சிறைவிரிததுப பறநதுவநத கரிய காககைகள, அணுகாது பககத துச செலவனவும, சுழலவனவுமாகக கூடியதனால (அவறறினிடையில), விடுசுடர விழிகள - சுடாவிடடு விளஙகும (வீரரது) கணகள, இருமபு நிகாநதன - இருமபுவினை செயயும கருஙகொலலா தம உலையிலே மேலே பொதிநது பககததுநிறைநத கரியி னிடையே பொஙகிய புகைவிடும தீயையொததன.

(வி - ரை) அடல் - வலிமை, முனை முனைததல் போரில எழுதல அடலும முனைப்புமுடைய அடல்முனை - போாமுகததில எனறுரைபபாருமுணடு.

மறவர் மடிந்தவர் அலர்முகம் - மறவாகளில மடிநதவாகளது மலாச்சியுடன விளங் கிய முகம மடிநதவர் முகம் - பிறிதினியைபு நீககிய விசேடணம. இருபககமும மடி யாது எஞசியவா பலராதலின அவாகளைப பறறியனறி மடிந்தவர் முகம் பறறியே இங குக குறிததது எனபதாம. வீடாது மிகவொழிநத தமமுடைய பலபடைஞா - (632) எஞசி எதிாநினற விகனமுனையில வேலுழவா - (633) எனறவை காணக.

அலர் முகம்-போரவீரா உறசாகததுடன மலாநத முகஙகொணடு போா செயதல மரபு ஆதலின போரில வெடடுண்ணுமபோது இருநத மலாநத நிலையிலே, அவர முகஙகள, வீழநத பினனரும இருநதன எனபது கணணினைக கொணடே முகமலாசசி அறியப்படுதலான அவா கணகள சுடாவிடடபடியிருநதன எனபாா விடுசுடர் விழிகள் எனறாா

முகம அலாநதிருநதது ; விழிகள சுடாவிடடு நினறன , இவை ஆனமப்பிரகாச முணாததுவன ஆதலின காககைகள அவை உயிருளளனவெனறு கொணடு நெருங காது பறநது சுழனறு கூடின எனபது. உயிருள எனக கருஙகொடி எணணுதறகுக காரணங கூறியபடி ஆயின இஙகு உயிரொளியினறியும முகமுங கணணும ஒளி கொண்டது சடுதியிற சாஙகாலதது நினற நிலையின நீடிபபு எனபதைக காககைகள உணாதறகுரிய அறிவறறன ஆதலின மயஙகின எனக

என்று - என எணணியபடியாலே. உறு - அஙகு நிணமுணண வநத. படர்சிறை சுலவு கருங்கொடி-விரிதத சிறகுடன சுழனற கரிய காககைகள. காகமிடைநத களத தினில (622) என முனனரே இவை கூடியதனைக குறிததது நினைவுகூாக.

படர்வன சுழல்வன துன்றலில் - எணணி வநத செயலைச செயயமாட்டாமலும அகலவதறகு மனமிலலாமலும சுறறிக கூடுதலாலே துன்றலில் - துனறுதலினாலே. துன்றலில் விடுசுடர் எனறுகூட்டி நெருஙகாதபடி ஒளிவிடுகினற எனறும,கொடிதுன் றல் இல் - காகஙகள நெருஙகுதல இலலை எனறும, இனனும பலவாறுமகூட்டி உரைப பாருமுணடு. சுடர் விடு விழிகள் - என மாறறுக

உலையின் முகம் பொதி புடை மிடை கரியிடை - உலையின முகம பொதி கரி - உலையினபுடை மிடை கரி எனக. உலைமுகததும பககஙகளினும சோதத கரியி னிடையே.

புகை விடு தழல் - கரிய புகைவிடும தீ. சினததாற புகைவிட்டுச சீறி நினற விழி கள அவவாறே நினறு காணப்படடன. ஆதலின புகை விடுதழலை ஒததனவெனறாா. "புகைபோகுகொடிகள வளைததெதிா செஙகண விழிககனல" (624) எனற விடத துக கூறியவை காணக.

உலைககளம - போாககளமாக, கொலலா - போா மளளராக, கரி காகஙகளாக, தழல் சுடர்விடு கணகளாக ஒப்புமை கூறிய தொடாபுவமாகக கணடுகொளக. கோபததீயா னது வீரா செதத பினபும கணகளிற சுடாவிடடதென அவாகளது வீராவேசததின செறிவு கூறப்பட்டது.

கொடி படாவன சுழல்வன துனறலில - விளைஞா - உலையின - கரியிடை-தழலை விழிகள - நிகாநதன - எனறு கூட்டி முடிகக

நிகாததன எனற பாடம தவறு. நிகாததன எனபது நிகாநதன எனச் சநத நோககி விகாரமாயிறறு.

கோடி பயில்வன—பொங்கிய புகை—தழனிகர்கின்றன—எனபனவும பாடங கள். 23

631. *திண்படை வயவர் பிணமபடு செஙகள மதனிடை முனசிலா*
புண்படு வழிசொரி யுஙகுடா பொஙகிய கழுகு பருநதொடு
கொணடெழு பொழுதினு முனசெயல குனறுத லிலாதலை நினறனா
விணபடா கொடிவிடு பணபயில விஞைசயா குமரரை வெனறனா.

(இ - ள்) *திணபடை முன சிலா - வலிய படை வீராகள படட பிணஙகள வீழ்நத சிவநத களததில முனனே சிலா, புணபடு தலைநின றனா - படைகளால் ஊறுபட்ட புணவாய வழியே சொரிநத குடாகளை மிககுக கூடிய பருநதுகளோடு கழுகுகள பறறி மேலெழுகினற காலததிலும சலியாது தமது முனனைச செயலாகிய போரில முயறசி யுடையாராகும அவாகள, விணபடா ..வெனறனா - விண்ணிற செல் கினற - காற்றுடிப படடம விடுகினற, இசை பயிலகினற விததியாதரா சிறுவாகளை வெனறனா*

(வி - ரை) வயவர் - *போா மள்ளா வெறறிதரும போாததொழில செயவாராத லின* **வயவா் எனப்படுவா வயம்** - *வெறறி.*

பிணம்படு செங்களம் - *உடலகள பிணஙகளாககபபடடதனுலாகிய குருதி பரதத லாற சிவநத போாககளம்.*

முன் - *பிணமாயப பட்டு வீழவதன முனனே இஙகுக குறிதத குடாசரிநது கழு கெடுதத வீரரும பினனாச சில நேரததிற பிணமாய வீழ உளளாராதலின அவவாறு வீழுமுன எனக*

புண்படுவழி தலைநின்றனர் - *மாறறாரது வாள முதலியவறறால உடலில் ஊறு படடுபபுணணுகியது உளளிருநது அநதப புணவாய திறநதவழி வெளியே குடா சொரிந தது நீணடு கயிறு போலச சொரிநது வழிநத அககுடாகளைக கழுகும் பருநதுமபறறிக் கொணடு மேறபறநதன. அதனுல இவாகளும நிலததினினறும தூககிச செலலபபடடு மேறபோநதனா எனறதுமாம அபபோதும சலியாது தாம முன செயத அபபோரத தொழிலின முயறசியிலே முனைததனா எனபதாம* **குடர்** *626ல உரைததவை பாாகக குடா சொரிதலால சிறிது போதிற சாகுமபடி புணபடட பினனரும உயிாபோகும வரை முனைநது நினறனா என இவா வீரததின உறைபபுக காட்டியபடி*

முன் செயல் - *தாம செயத வாடபோா முதலியவாறறால தனனை எதிாநதவனை அடாககும செயல* **முன்** - *கழுகு குடாகொணடெழுமுன.*

குன்றுதல் இலர் - *குறையாதவாகளாகி - சலியாது. முறறெச்சம முனசெயல குனறுதலிலர் தலை நினறனா எனக கூட்டிமுடிகக*

தலைநின்றனர்-*ஒரு சொனனீாமைததாய முயனறு செயதல எனபபொருளபடும. ''தூபஞு, சாலவே நிறைநது விமம விடுமபணி தலைநின றுளளாா''-(குஙகுலியககலய நாயஞுா புராணம-6), ''முனனை நலவினைத தொழிறறலை நினறனா'' - (வெளளானைச சருககம - 49) முதலியன காணக.* **தலை** - *ஏழாவதனுருபெனக கொணடு செயலிற சலி யாது நிலைதது நினறனா எனவும,* **தலையில்** - *சிறநது நினறனா எனவும் உரைப பாருமுணடு. இவவாறனறி* **நின்றனர்** - *கீழ வீழாது திறறலைச செயதனா எனறுரைப பாருமுளா.*

பொங்கிய - வேகத்தாலும் கொழுமையாலும் மிகக் கூட்டமாய்வந்து கூடிய என்றலுமாம். முன்னர், "வெருவர எருவை நெருங்கின" (626) என்றது காண்க. **பருந்து**-கழுகினத்திற் பெரிய உருவுடையனவாய் அச்சம் விளைக்குமாறு கொடுஞ்செயல் செயயுமியல்புடையதோர் சாதி. **பருந்தொடு** கழுது குடர் கொண்டு எழுபொழுது எனக் கூட்டுக. **குடர் கொண்டெழுதல்** - குடரினைப்பற்றி எழுதலும் அதனாலே அதனொடு புடைபற்றிலே வீரனது உடலையும் மேலே கொண்டு எழுதலும் உடன்கொண்டது.

விஞ்சையர் - வித்தியாதரர் தேவச்சாதியாருள் ஒருவகையினர் வானிற்பறப்பர். **கானமவல்லவர்** - போர் வன்மையுடையார் என்ப. விண்படர் - கொடிவிடு - பணபயில என்பன மூன்றும் தனித்தனி விஞ்சையர் குமரர்க்கு அடைமொழிகள். **கொடிவிடு விஞ்சையர் குமரரை வென்றனர்** - காற்றாடிபட்டம் பறக்கவிட்டு விளையாட்டயரும் வித்தியாதரச் சிறுவரிலும் மிக்காராயினர் விஞ்சையர் குமரர் - மேலே தூக்கிச் செல்லப்பட்ட வீரர்களும், பட்டம் - கழுகுபருந்துகட்கும், பட்டம் விடும் கயிறு - ஒரு புறம் கழுகு பருந்துகளைப் பற்றியும், ஒருபுறம் வீரருடலைப்பற்றியு முள்ள நீண்ட குடருக்கும் ஒப்புமையாக உவமம் விரித்துக் கண்டு கொள்க. மெய்யும் தொழிலும் பற்றிவந்ததோர் உவமம். **கொடி** - காற்றாடி. **வென்றனர்** - குமரருக்குக் கொடிவிடுதல் வெறும் விளையாட்டேயாக, இங்கு இவர்கிலை அமர் விளையாட்டின் மிக்க வீரங்குறித்தலால் **வென்றனர்** என்றார்.

இவ்வாறன்றி **விண்படர்** என்றதைக் கொடிக்கு அடையாக்கி விண்ணிற்படரும் பட்டம் விடும் பண்பு கொண்ட வித்தையுடைய இளங்குமரரை வென்றனர் என்றுரைப்பாருமுண்டு. இப்பொருளில் **விஞ்சை** - வித்தை. கொடிவிடுவதோர் தன்மை பெற்ற வித்தை என்பர். இப்பொருட் பொருத்தமும் உவமானச் சிறப்பும் ஆராயத்தக்கன.

போர் ஓய்ந்தபோது பிணமுண்ணக்கூடிய பிராணிகளில் முன்னர் 622ல் குறித்த காக்கைக் கூட்டத்தின் செயலை மேற்பாட்டாலும், 626ல் கூறிய கழுகுக் கூட்டங்களின் செயலை இப்பாட்டாலும் கூறினார். முன்பாட்டுக்களில் வாள் - வேல் - வில் - போர் விளைவுகளைப் பிரித்துத் தனித்தனி விரித்துப் போர்க்கள நிகழ்ச்சி கூறிய ஆசிரியர், அவ்வீரர், போரில் எதிரெதிராவதன்றிப் பிணமாந் தன்மை பெற்றுக் காக்கை கழுகுகட்கிரையாவதில் யாவரும் ஒரு தன்மையராய் உள்ளா ராவதனைற பிணம்படு நிகழ்ச்சி கூறும் இவ்விரண்டு பாட்டுக்களினும் இருதிறத்து வீரருட் பாகுபாடின்றிப் பொதுமை யிற் கூறினார். 24

வேறு

632. இம்முனைய வெம்போரி லிருபடையின் வாள்வீரர்
வெம்முனையில் வீடியபின் வீடாது மிகவொழிந்த
தம்முடைய பல்படைஞர் பின்னாகத் தாமுன்பு
தெம்முனையி லேனாதி நாதர்செயிர்த் தெழுந்தார். உரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு மூண்டதாகிய கொடிய போரிலே இருபக்கத்தும் வீரமிக்க படைஞர் கடும்போர் புரிந்து பலர் இறந்த பின்னர், மடியாது எஞ்சிய தம்முடைய பல படைஞர்களும் பின்னாகத் தாம் முன்பு போந்து, போர் செய்வாராகி **ஏனாதிநாதர்** சினத்தோடு மேலெழுந்தனர்.

(வி - ரை) இம்முனைய வெம்போர் - இகரச்சுட்டு இவ்வகையிலே - என முன்னர் விரித்துக் கூறியனவற்றையெல்லாம் மடக்கிச் சுட்டிக்காட்டியபடி. முனையபோர்-முனைத் தலை உடையதாகிய - பகையையுடைய - போர். **வெம்போர்** - வெம்மை - கடுமை.

வாள்வீரர் - வாள் இங்கு ஆயுதப் பொதுமை குறித்தது. **வெம்முனையில்**-முனை - போர். போர் செய்தலால். **வீடுதல்** - இறத்தல்.

பின்னாகத் தாம் முன்பு - தலைவர்கள் பின்னின்று ஏவுவதும் அதன்படி படைகள் முன்னின்று போர் புரிதலும் மரபு இது முதற்போரின் (போர்த்தொடக்கம்) இயல். போர் முற்றிய பின் தமது படைகள் தளர்வடையுங்கால் தலைவர் முன்வந்து தாமே நேராகப் போரில் மூண்டு படைஞரை ஊக்குதல் வழக்கு இம்முறையைக் கந்த புராண முதலிய மாபுராண சரிதங்களிற் காண்க இங்குத் தமது படைஞர் பலர் மடிந்தும் எஞ்சியோர் போர் மெலிந்தும் நின்ற நிலையில் முன்னணியில் நின்று பொருத அவர்கள் பின்னாகுமாறு தாம் அவர்கட்கு முன்பு வந்து தாமே போருக்கு எழுந்தார் என்பதாம். **பின்னாக** - பின்னே வர என்பாருமுண்டு

தெம்முனையில் - தெவ் - பகை தெவ்வர் - பகைவர். தெவ்முனை என்றது தெம்முனை என்றாயிற்று முனை - போர் மூளுதல். **முன்பு** - முன்னணியில்

செயிர்த்து - எழுந்தார் - செயிர்ப்பின்றிப் போர் நிகழாதாகலின் **செயிர்த்து** என்றார். இது இங்குப் போரின் பொருட்டு வந்ததே யன்றிக் குணவசத்தான் வந்ததன்றென்பார் **தெம்முனையிற்** செயிர்த்து என்றார். குணவசத்தான் வந்ததொன்றாயின் அது இவரைத் தன்வயமாக்கி மன நிறைவினை யழிவு செய்திருக்கும் அவ்வாறு இவர் அதன் வயப்பட்டாரிலர் என்பது பின்னர் இவர் மாற்றானென்றறியில் நீறு கண்டபோது தங்கிலையே நின்று கொண்ட திருவுள்ளநிலையா லறியப்படும் 645 - 646 பாட்டுக்கள் பார்க்க. இச்சரித உட்கிடையும் காண்க

எழுந்தார் - மனக்கிளர்ச்சி குறித்தது. பாய்ந்தார் என்றலுமாம். 25

633\. வெஞ்சினவாள் தீயுமிழ வீரக் கழலலம்பப்

 கஞ்சணிகண் டர்க்கன்பர் தாமெதிர்ந்த நாட்பின்க

 ணெஞ்சியெதிர் நின்ற இகன்முனையில் வேலுழவர்

 தஞ்சிரமுந் தோளுரமுந் தாளுரமுந் தாந்துணித்தார். உரு

(இ - ள்) வெளிப்படை மிக்க கோபமுடைய வாளினின்றும் தீப்பறக்கவும், காலில் வீரக்கழல் சத்திக்கவும், விடமணிந்த கண்டமுடையவராகிய சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய ஏனாதிநாதர் தாம் மேலே கண்டவாறு போர்க்களத்தில் முன்வந்து செயிர்த்தெழுந்தபோது முன்னர் வீடாது எஞ்சியவர்களாய அவரை எதிர்த்துப் போரில் நின்ற படைஞர்களது தலையும் தோள் வலிமையும் தாள் வலிமையும் தாம் துணித்தனர்.

(வி - ரை) வெம் சின வாள் - இவரது செயிர்ப்பு இவர் ஏந்திய வாளின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. **வாள் தீ உமிழ** - வாளின் முனையிலிருந்து ஒளியுண்டாக வாள் தீயுமிழ்தல் இவர் ஒருவரே தீப்பறக்கக் குருதி பொங்கப் பெருஞ்சினத்தோடு வட்டணை திரிந்து வீசியபடியினாலே வாளின் ஒளிமிக்குக் காணப்பட்டது. போர்க்களமெங்கும் எதிர்த்த பலவகைவீரரையும் விரைந்துசெல்லும் சாரிகையில் வாள்வீசித் துணித்தலால் காலின் கழல் சத்தித்தன எனக் "ஆண்டகை வீரர் தாமே யனைவர்க்கு மனைவராகிக், காண்டகு விசையிற் பாய்ந்து கலந்துமுன் துணித்து வீழ்த்தார்" (425) என்ற கருத்தை இங்கு வைத்துக் காண்க கைவாள் தீயை வீசியது, கால் அதற்கிசைய விரைய வட்டணை சுற்றிற்று ஆதலின் இவ்விரண்டுமே கூட்டிக் கூறினார்

எஞ்சி இகன்முனையில் எதிர்நின்ற என மாற்றுக **எஞ்சி** - மடியாமல் எஞ்சி. **எதிர் நின்ற** - போர்க்களத்தில் எதிர்த்து நின்ற **நாட்பு** - போர்க்களம்

வேலுழவர் - வேல் கொண்டு தொழில் செய்வோர் வேலினைப் பகைப்புலத்தினிற் செலுத்திப் போர் விளைத்தலால் உழவு என உருவகப்படுத்தினார்.

தம் சிரமும் தோள் உரமும் தாள் உரமும் மெய்க்கவசம் பலகையால் மறைத்துத் (623) தற்காப்புச் செய்து வீரர் பொருவாராதலின் சாரிகை முறையிற் குறிபார்த்துச்

சிலரைச் சிரமும், (அது கிட்டாதபோது) சிலரைப் படைபிடித்த தோளும், அக்குறியும் கிட்டாதபோது சிலரை அவர்களது போர் முயற்சிக்குத் துணையாகிய தாளும் துணித்து வீழ்த்தார் எவ்வாற்றானும் மேலடாந்து பொராத நிலையினை விளைத்தனர் என்பது. தாம் - தாமே. பிறருதவியின்றித் தாமொருவரே. உரம் - வலிமை. தோள் உரமும் தாளும் என்று பாடங்கொண்டு தோளும் மார்பும் காலும் என்றுரைப்பாரு முண்டு. தாள் துணிப்பதுபற்றி 627ல் உரைத்தவையும் காண்க. தோளும் தாளும் துணித்தார் என்னாது தோள் உரமும் தாள் உரமும் என்றது தோள் துணிப்பதும் தாள் துணிப்பதும் அவர் கருத்தன்று, அவர்களது போர் வலிமை தவிர்ப்பதே குறியீடாகக் கொண்டு அதற்கு வேண்டிய அளவே துணித்தலைச் செய்தனர் என்றதாம். 26

634. தலைப்பட்டா ரெல்லாருந் தனிவீரர் வாளிற்
கொலைப்பட்டார்; முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு
நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு நேர்பட்ட போதி
லலைப்பட்ட வார்வமுதற் குற்றம்போ லாயினார். ௨௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. கூடி எதிர்ந்தவர்கள் எல்லாரும், ஒப்பற்ற வீரராகிய ஏனாதிநாதருடைய வாளினால் கொலைப்பட்டொழிந்தனர். இது கண்டு, வந்தெதிர்க்காத படைஞர் படுகளத்தை விட்டு, நிலைத்த மெய்யுணர்வின்முன் அலைந்து ஒழிகின்ற ஆர்வ முதலிய குற்றங்கள்போல ஆயினார்கள்.

(வி - ரை) தலைப்படுதல் - கூடுதல் - ஒன்றுதல். இங்குப் போரில் முனைந்து ஒருவரோடொருவர் பொருந்தக் கிட்டுதல் குறித்தது. "தன்னை மறந்தாடன் னுமங் கெட்டா டலைப்பட்டா ணங்கை தலைவன் றாளே" (திருவாரூர்த் திருத்தாண்டகம்) என்றது அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்கு. "தலைப்படுஞ் சார்வு நோக்கி" (திருஞான - புரா - 1245) என்றதும் காண்க. அதிற்றலைப்பட்டான் - தலையிட்டான் - அதற்குத் தலை கொடுத்தான் என்ற உலக வழக்குக்களும் காண்க. போராதலின், இங்கு உவமை முகத்தானன்றி உண்மையானும் தலையையே படமுனைந்தார் என்ற சுவையும் காண்க.

வாளிற் கொலைப்பட்டார் இல் - ஐந்தனுருபு ஆல் எனக் கருவிப் பொருளில் மூன்றனுருபாக வந்த உருபு மயக்கம். வாளினால் கொலையுண்டார். படு விகுதி செயப்பாட்டு வினைப்பொருள் தந்தது.

முட்டாதார் - மாறுற்றனது படைவீரர்களுள், அவ்வாறு எதிர் வந்து போரில் முனையாதவர்கள்.

கொல்களம் - போர்க்களம் ஓர் இடத்திற்குப் பெயர் அவ்வப்போது அங்கு நிகழும் நிகழ்ச்சியாற் கூடுவதியல்பு. இங்கு இந்த இடம், முதலில் இந்தவெளி (620) என்றது, போர் குறித்து இருபடையும் சேர்ந்தபோது "செருக்களம்" (621) ஆயிற்று. அதன்பின் போர் மூண்டு நிகழும்போது போர்க்களம் (635) என்றாயிற்று பின் படைஞரது போர் ஓய்ந்தபின் மேலும் போர் நிகழ நிற்றலின் பறந்தலை (636) எனப் பட்டது. இங்குத் தனிவீரர் வாளின்முன் எதிர்ந்தார் தம் படை ஒன்றும் பயன்படாது கொலைப்பட்டாராதலின் கொல்களம் எனப்பட்டது காண்க. பின்னர் இவ்வகையிலும் நிகழ்ச்சி உளதாகாமையின் வேறிடம் (638), அக்களம் (639), (640), இடம் (643) எனப்படுவதும் காண்க.

கொல்களத்தை விட்டு குற்றம்போல் ஆயினர் - கொல்களத்தில் அவர்கள் கொலைப்படவுமில்லை காணப்படவுமில்லை ஆதலின் அவர்தாம் யாதாயினார் எனின் மெய்யுணர்வு வெளிப்பட அதன்முன் ஆர்வம் முதலிய குற்றங்கள் யாதாகுமோ அது போல ஆயினார் எனக் செயலற்றுப் போய் அங்கு எதிர் நிற்கலாற்றாது மறைந்து போயினார் என்பது. ஒளிந்து மறைந்தனர் என்னாது "குற்றம்போல ஆயினார்" என

றிவவாறு கூறியது அவாகள யாதாயினா எனறே தெரியா வகை மறைநதனர் என வீரசசுவை மீககநகைச சுவைபடக கூறியவாறு. இறநதவரினும் ஓடினா கொடிய ரெனபார் குறறமபோல் எனருா என வுரைபபாருமுணடு

நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு - மெய்யுணர்வு - உண்மைப் பொருளை உணரும் உணாவு. ஞானமெனப. வீடடிறகு நிமிததமாகிய செமபொருளைக காண்பதுவே மெயயுணாவாம. அஃதாவது அருட்கண்ணுகிய சிவஞானததால் விளஙகிச் சிவம-உயிா-பாசம என்ற பொருளகளைக காணும மெயயுணாவாம. அவவகை உணாவின் முன்னா ஆாவம முதலிய குற்றஙகள முனைதது நிறகலாற்றுது காட்டுததீ முனனாப் பஞ்சுததுப் போலவும, ஒளியினமுன இருள போலவும ஒழிநதுபோம. இவைகளைச "சார்புணாநது சாாபுகெட", "மூனறன நாமஙகெட" எனற திருககுறட பாககளின கீழ்க கண்டு கொளக மெயயுணாவின இயலபும, ஆாவம முதற குற்றஙகளி னியல்பும, மெய்யுணா வின முன குறறம நிலலாத இயலபும ஞான சாததிரங்களுட காணக. நிலைப்பட்ட - "கலலெறியப பாசி கலைநது நனனீா காணுதலபோல" அபபோதைககுக காணப்பட்டு மறையும உணாவாயின, அது பினனா அபபாசததால் மறைககப்படுமாதலின, அவவா றலலாது குறறஙகள அறவே ஒழியுமாறு நிலைநின்ற மெயயுணா வெனபாா நிலைப் பட்ட என்று சிறப்பிததாா "இடையறாத ஞான யோகஙகளின முனனர் இககுற்றங்கள மூனறும காட்டுத தீ முனனர்ப் பஞ்சுததுப் போலுமாதலின" எனறுர் பரிமேலழகர். நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வாவது திருவடி மறவாதிருததல். "மறககுமா றிலாத வென்னை" (பண - நட்டராகம - திருவிராகம் - திருததருததி - 5) எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரமும,"பண்டு திருவடி மறவாப் பான்மையோா" (திருஞான - புரா - 55) எனற புராணமும முதலிய திருவாககுககளிற குறிதத நிலை இது.

ஆர்வம் முதல் குற்றம் - இவை காமம் - வெகுளி - மயககம எனற மூனறெனபா. "காமம வெகுளி மயகக மிவைமூனற னாமங கெடக்கெடு நோய" எனற குறளின கீழ "அநாதியாய அவிசசையும், அது பறறி யானென மதிககும அகஙகாரமும, அது பறறி எனககிது வேணடுமெனனு மவாவும, அது பறறி அபபொருட்கட் செல்லு மாசையும, அது பறறி அதன மறுதலைககட் செலலுங கோபமும என வடநூலார் குறறமைநதெனபா இவா அவறறுள அகஙகாரம அவிச்சையின கண்ணும, அவாவு தல ஆசைககணணும அடஙகுதலால மூனறெனறுா" எனபன முதலாக உரைததவை காணக. இவறறைக காமம, குரோதம், லோபம, மோகம், மதம, மாச்சரியம் என ஆறாகவும வகுபபா. "கலையமைதத காமசசெறறக குரோதலோப மதவருடை, உலை யமைததிங கொனறமாடடே னுணைகாநதன றளியுளீரே" (8) எனற ஆளுடைய நமபிகள தேவாரமும் பிறவுங காணக. இவையெலலா மடஙக "ஆாவமுதற் குறற" மெனறுா. இவை மூலமலததின காரியம. நெலலிறகுமிதவிடும நீளசெம்பினிற களிம்புமபோல

அலைப்பட்ட - இககுறறம உயிரைப்பறறி நினற முனனை நிலையினினறும் மெய் யுணாவு இவறறை அலைகக, அதிலேபடடுப பெயாநத எனக. மெயயுணாவெனறே நிலைப்படுவதெனறும, ஏனைக குறறஙகள ஒரு காலதது அலைப்பட்டொழிவன எனறும குறிதததும காணக.

இஙகு உவமான உவமேயஙகளில நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வுடையார் எனுதிநாத ரும, ஆாவமுதற குறறமுடையாா அதிசூரனும் அவன படை வீரருமாயின பொருதத மும அழகும கணடு களிகக.

கொல்களததினும நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு மயமாக விளங்கினர் நாயனர் என பது, பினனாத திருநீறறின பொலிவினை மாறறுனெ றறியிற கணடபோதே அவனது கொளகைக குறிவழிநினற நோமையாலும, அதன மேலும் நிராயுதரைக கொனறு

னெனும் தீமை அவனுக்கு எய்தாமைப் பொருட்டே மலைவார்போற் காட்டி அவன் கருதது முற்றுமளவும் வாளா படை தாங்கி நின்ற நேர்மையாலும் துணியப்படும்.

இவையெல்லாம் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்; உண்மையுணர்ந்த ஞானதேசிகரா லறியத்தக்கன.

வெம்போரில் தமது உயிர் கொடுத்தும் மெய்யுணர்வினகண் நின்ற நாயனார் திறத்தின் முன் மாற்றார் படை ஒழிந்த திறத்திற்கு உரியவாறு கொலைக்களத்திலும் நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வும் அலைப்பட்ட குற்றமும் உவமித்த ஆசிரியரது நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வுகண்டு வியக்கற்பாலதாம். இங்குப் போரிற் படைமக்கள் சிரமுந் தோளும் தாளும் துணிக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் கொலைக்களத்தினிடையிற் பிறழாது மெய்யுணர்வின் நின்றதுபோலவே திண்ணனார் வேட்டையில் மாக்கள் படும் கொலைக்களத்தினிடையும்,

> "பலதுறைகளின் வெருவரலொடு பயில்வலையற நுழைமா
> வுலமொடுபடா வனத்தகையுற வுறுசினமொடு கவர்நாய்
> நிலவியவிரு வினைவலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
> புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த பொறிகளினள வுளவே"

என்று மெய்யுணர்விற் பிறழா நேர்மையின் உவமித்ததும், இவ்வாறுள்ளன பிறவுங் கண்டுயவோமாக. 27

635. இந்நிலைய வெங்களத்தி னேற்றழிந்த மானத்தாற்
றன்னுடைய பல்படைஞர் மீண்டார் தமைக்கொண்டு
மின்னொளிவாள் வீசி விறல்வீரர் வெம்புலியே
றன்னவர்தம் முன்சென் றதிசூர னேரடர்ந்தான். உ௮

(இ - ள்) வெளிப்படை. இந்நிலையினையுடைய கொடிய போர்க்களத்திற் போ ரேற்றுவந்து போரில் அழிந்துபோயின இளிவரவு பொறுமையினாலே தனது பல படைஞர்களில் மீண்டவர்களைச் சேர்த்து உடன்கொண்டு மின்போன்ற ஒளியுடைய வாளினை வீசி, வெவ்விய புலியை ஒத்த வலிமையுடைய வீரராகிய ஏனாதிநாதரின் முன்பு நேராகச் சென்று அதிசூரன் போர் புரிந்தான்.

(வி - ரை) இந்நிலைய வெங்களம் - இம்முனைய வெம்போரில் - (632) என்றது போல வந்தது. வெங்களம் - கொடிய போர் நிகழும் களம். இடத்து நிகழும் போரின் வெம்மை இடத்தின்மேல் ஏற்றப்பட்டது.

வெம்மை - விருப்பம் எனக்கொண்டு, அதிசூரன் தானே விரும்பி "இந்த வெளி மேற் கை வகுத்து" (620) என்று போருக்கு அழைத்த களம் என்ற குறிப்புமாம்.

ஏற்று - போர் ஏற்று அழிந்த - அழிந்ததனால் அதில் தன் படைகள் மடிந்தும் ஓடியும் போயினதாலே விளைந்த.

மானத்தால் - மானம் - தன்னிலை திரியாதிருத்தல் இங்கு இளிவரவு பொறுத்தன்மேல் வந்தது இதனையே அவமானம் என்பர். மானங்கெடவரின் என்ற வழக்குங் காண்க அழிந்த மானமிக (637) என்று பின்னாகக் கூறுவதுங் குறிக்க.

படைஞர் மீண்டார் - படைஞரில் மீண்டவர், இவனது படைஞருள்ளே, முன்னர்ப் படைவீரர் விளைத்த போரில்626 ல் கூறியபடி பட்டவர் பலர், அவர் போக எஞ்சியவருள் நாயனார் செயிர்த்தெழுந்து வாளாற்றுணித்தபோது எதிர்ந்தவர் எல்லாரும் கொலைப்பட்டொழிய, அவருடன் முட்டாதாராயக் களத்தைவிட்டுப் போர்முனையில் எதிர் நில்லாது மறைந்தும் ஓடியும் போயினருள்ளே, தன்னால் ஊக்கங்கொண்டு போருக்கு மீண்டும் வந்தவர் சிலர், அவர்களையும் உடன்கொண்டு எனக. மாண்டாரும் ஓடினரும் உள்ளாரும் ஒழிய மீண்டார் தமை என்பதாம்.

மின் ஒளி வாள் வீசி - மினனிரை தமமிடையே கொடு (622) எனறது காணக.

விறல் வீரர் வெம்புலி ஏறு அன்னவர் - **விறல் வீரர்** எனறது தமமை எதிாநதா ரெலலாரையும தனி வீரராகிக கொனறொழிதத வாளாணமை செயத விறலுடைய வீரா. **வீரர் - அன்னவர்** - புலியனையாராகிய வீரா ஒருபொருட் பலபெயா.

வெம்புலி ஏறு - வெஙகட் புலி (617) என முனனரும இவவாறே கூறியது காணக ஆணடுரைததவையும நினைவு கூாக

அதிசூரன் நேர் அடர்ந்தான் - நாயனாககு **விறல் வீரர்** எனறும, **புலி அன்னர்** எனறும அடைமொழியும உவமையும தநது கூறிய ஆசிரியா அதிசூரன எனறு வாளா கூறியது அவனது சிறுமை நோககி

நேர் அடர்ந்தான் - நோ பொருதறகுத தகுதி பெறறானலலனாயிருநதும சென்று நோ நினறு போா செயதான எனக

தம்முன் - தம் - நாயனாரது சிறபபுக குறிதது நினறது வேறறுமைப் புணாசசிக கணவநதசாரியை.

புல் படைஞர்—வநததிசூரன்—எனபனவும பாடஙகள் 28

*636. மறறவாதஞ செய்கை வடிவா ளொளிகாணச
சுறறிவரும வடடணையிற றோனறு வகைகலநது
பறறியடாக குமபொழுதிற றானும படைபிழைத்துப
பொறறடநதோள வீராக குடைநது புறகிடடான. உகூ

(இ - ள்) வெளிபபடை. அவா தமது செயல சிறநத வடிவாளின ஒளிமட்டும காணு மாறும சாரிகை சுறறி வருகினற வட்டணையிலே தாம காணுதவாறும அப்போரினுட் கலந்து மூண்டு அவவதிசூரனை வீசித துணடிககும சமயம நோநதபோது அவனும அதினினறும தபபியவனாயப, பொனனணிநத பெரிய தோளகளையுடைய வீரராகிய ஏனாதிநாதருககுத தோறறுப புறநதநது ஓடினான

(வி - ரை) மற்றவர் - ஏனாதிநாதா **தம் செயகை** "மினனொளி வாளவீசி நோ டாரத்" எனறு அதிசூரன செய்கையை மேறபாடடிற கூறினாராதலின, இஙகு இவா செயகை **மற்று** இது எனறு விரிககினறாா **மற்று** - வினைமாறறுப பொருளில வநதது

வடிவாள். . வட்டணை - வாளினை வீசிச சாரிகை சுறறிவரும விரைவினாலே வாளின ஒளிமட்டுமே காணபபடடதாக அநத வடடணையினுளளே.

தோன்று வகை - வாளுஙகாணாது, அதனை வீசிச சாரிகை சுறறும தம திருமேனி யுங் காணாது ஒளிவடடம மட்டுமே காணுமாறு "கைகளின மெயகளடககிய வாளொளி வட்டம்" (623) எனற இடத்து உரைததவை காணக

கலந்து பற்றி - அவன வாள வீசியடாநத போரில தாமும கூடி நெருஙகி

பற்றி அடர்க்கும்பொழுது - சாரிகை முறைமையிற குறிபாாதது வாள வீசிக கொலலும சமயம முனனா 627 ல உரைததவை காணக இதறகு இவவாறனறித **தம் செய்கை தோன்று வகை** எனறு கூட்டி ஏனாதிநாதநாயனாா சததுருககளைக கொல லுதறகுச செயத தநதிரச செயகைகள அவருடைய வாள வீசசின பிரகாசததினாலும கேடகததினுடைய சுறறுதலினாலும கணணுககுப புலபபடாமல இருநதன எனபா மகாலிஙகையா இதன பொருததம ஆராயததககது

தானும் படை பிழைத்து - படை - படுதல தொழிறபெயா. ஐகாரம தொழிற பெயா விகுதி அவரது வாள வீசும வடடணையினுளளே படுதலினினறும, **பிழைத்து**-தபபி **படை** - வட்டணை வீசிய வாடபடை எனறலுமாம **தானும்** - வடிவாட படைத தொழிலகள கறறவாகள தனனிற கடநதுளாரிலலை எனும பெருமிதம வநது தன னையே சால மதிததுளளானாகிய அவனும என உமமை சிறப்பு.

இவ்வாறன்றிப் **படை பிழைத்து** - என்பதற்குப் படையுடன் தப்பி - தானும் தன்னுடைய சேனையுமாகத் தப்பி - தனது வாட்படையைக் கொண்டும் கேடகத்தைக் கொண்டும் போர் செய்ய அறியாமல் என்று பலவாறு முரைப்பாருமுண்டு.

பொன்-அழகிய என்றலுமாம். **தடந்தோள்** - இங்கு மாற்றலனைப் புறகிடச்செய்து வென்றது வாள்வலி பெற்ற தோள்வலியேயாதலின் தோளைச் சிறப்பித்தார். **தோள் வலி** என்ற இடத்துச் சங்கோத்தர விருத்தியில் எமது மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் உரைத்தவை காண்க.

புறகிட்டான் - தோல்வியுற்று அதற்கடையாளமாக முதுகு காட்டி ஓடினன். **புறமிட்டான்**—என்பதும் பாடம். 29

637\. போன வதிசூரன் போரி லவாகக்கழிந்த
மானமிக மீதூர மண்படுவான் கண்படா
னனசெய லோரிரவுஞ் சிந்தித்த தலமருவா
"னீனமிகு வஞ்சனையால் வெல்வ"னென வெண்ணினான், ௧௦

638\. சேட்டாருங் கங்குல் புலர்காலைத் தீயோனு
"நாட்டாரைக் கொல்லாதே நாமிருவேம் வேறிடத்து
வாட்டாயங் கொள்போர் மலைக்க வருக"வென்த்
தோட்டாரார் தாரார்க்குச் சொல்லிச் செலவிட்டான் ௧௧

637\. (இ - ள்) வெளிப்படை. (இவ்வாறு உடைந்து புறகிட்டு ஓடிப்) போயின அதிசூரன் போரிலே அவருக்குத் தோற்றதனாலாகிய மான மிகமேற்பட்டுத் தரையிற் படுத்தவன் தூங்காதவனாகி இவ்வாறாயின செயலை எண்ணி யெண்ணி அந்த ஒரு இரவு முழுதுஞ் சிந்தித்து மனஞ் சுழன்று "(இப்படி நேர் பொருதலின்றி) ஈனமிகுந்த வஞ்சனைச் செயலாலே அவரை வெல்வேன்" என்று எண்ணினனாய், ௧௦

638\. (இ - ள்) வெளிப்படை அந்நீண்ட இரவு முழுதும் கழிந்து புலர்காலையில் தீயவனாகிய அவனும் "நமது போரில் நம்பொருட்டு நாட்டார்களைக் கொல்லாமல் நாமிருவரும் தனியிடத்தில் வாளின் தாய உரிமை கைக்கொள்வதனை நிச்சயிக்கும் போரினைச் செய்ய வருக" என்று இதழ்கள் செறிந்த பூமாலைபணிந்த ஏனாதிநாதர்க்குச் சொல்லி வர (ஏவலாளனை) அனுப்பினன் ௧௧

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் ஒரு முடிபு கொண்டன. தனி முடிபுகளாகக் கொள்வாருமுண்டு

637 (வி - ரை) **போன** - புறகிட்டுச் சென்ற அவன் ஆயினவனாகாது நன்மைக்குப் புறம் போயினவனே என்பது குறிப்பு

மிக மீதூர - ஒரு பொருட்பன்மொழி அடாந்த மிகுதி குறித்தது **மீதூர்தல்** அடக்க முடியாதபடி மேற்கிளம்புதல். **மான மிக மீதூர** - மானமுடையார் தங்கிலை யழியார். மானம்பட வரின் உயிர் வாழார் "மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னார், உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்". ஆயின இவன் அவ்வாறு தன்னுயிர் நீத்து மானங்காத்துக் கொள்ள முற்படாது, வஞ்சனையால் வென்று, தகாத வழியிலே உயிர் ஓம்பியும் பிறர் பொருள் கவர்ந்தும் வெற்றி என்ற பேறுபெற்று மானமுங் காத்துக் கொள்ள எண்ணினன் இது, மான மிக மீதூர அதனால் விழுங்கப்பட்டானாதலாலும், அழுக்காற்றினால் விழுங்கப்பட்டு எலா இகல் புரிந்தானாதலாலும், தன்னையே சால மதித்த தீய பெருமிதமுடையனாதலாலும் அறம் பிறழ்ந்து வஞ்சனைசெய்தான் என்பது.

மண்படுவான் கண்படான் - தரையிற் படுப்பன் - ஆனால் தூங்க இயலாது எழுவானாகி. பூவார் அமளி முதலிய படுக்கையின்பம் விரும்பாது தரையிற் படுத்தல் மிக்க துயரத்தாலாவதாம். நோன்பு - விரதம் - முதலியவற்றிலும் இவ்வழக்குண்மையும் கருதுக. மிகு துயரம், கவலை முதலியவுற்றோர் படுப்பினும் உறக்கம் வாராது அழுந்தும் இயல்பும் காண்க.

மண்படுவான் - மண்வீழுவான் - நாசமாவான் - பாவி என்ற வசைச்சொற் குறிப்பும்பட நிற்பது காண்க. இவனது வஞ்சகக் கொடுமைபற்றி ஆசிரியர் இவ்வாறு வசைக் குறிப்புப்பெற இட்டுற மொழிந்தார் எனக. "கண்ணுவா ரேனுமுனைக் கைகுவியா ராயினந்த, மண்ணுவார் நட்பை மதியேன் பராபரமே" என்ற தாயுமானார் வாக்குங் காண்க. மானமுடையார் தந்நிலை திரியார், ஆனால் இங்கு இவன் வீரன் என்ற நேர்மை திரிந்து வஞ்சனையால் வெல்ல எண்ணினானாதலின் **மண்படுவான்** என்றதாம். "மண்புகார் வான்புகுவர்" என்ற தேவார ஆட்சியும் காண்க. **மண்படுவான்** - மண்ணில் வீழ்வான் என்று பொருள் கொள்வது சிறப்பின்றாம்.

ஆண் செயல் - தான் போரில் அழிந்த செயலை. **ஓர் இரவும்** - ஒரு இராப்பொழுது முழுமையும். முற்றும்மை. **ஓர்** - எண்ணிய வகையில், அந்த இரவு முழுமையும் என்றலுமாம். ஆண் செயலைச் சிந்தித்து எனக. தான் தோற்றுப் புறங்கிட நொந்த நிகழ்ச்சியினையே பன்னிப் பன்னி இரவு முழுதும் எண்ணமிட்டு. இதனைக் கழிவிரக்கம் என்ப. இவ்வாறு கழிந்த பொருட்கிரங்கி நிற்றல் துன்பமே விளைக்கும், ஆதலின் **அலமந்து** என்றார். **அலமா** - பகுதி. மனஞ் சுழன்று வருந்துதல். **அலம் வா** - பகுதி எனக்கொண்டு இச்சொல் **அலம் வருதல்** எனவும் வழங்கும். இங்கு **அலம் வருவான்** என்பதும் பாடம். **அலம்** - சஞ்சலம் - துன்பம்.

ஈனமிகு வஞ்சனையான் வெல்வன் - நேரடாந்தான் போரில் உடைந்து புறங்கிட்டமையால் அவ்வகை வெற்றி பெறுவது தன்னால் இயலாமை தெளிந்தனன். ஆதலின் வஞ்சித்து வெற்றி பெறுவதே வழி என்று கருதினன் எனக. இது உலகிற் பெரும்பாலும் மக்களுட் காண்பதோரியல்பு. நேரிய ஒழுக்கங் கைக்கொண்ட மானமுடையார் இத்திறந்துணியார் என்பார் **ஈனமிகு வஞ்சனை** என்றார். உலகியலிற் பெரும்பான்மை மக்களுள் இக்கொள்கை பரவி நிற்றலின், "வழி எதுவேயாயினும் உட்கொண்டது பெறுதல்" என்பதொரு போலி நியாயமும் நிலவுவதாயிற்று. The end Justifies the means என்பது முதலாகக் கூறுவது இந்நாளோரது நவீன மரபு. இவ்வாறே போரிற் "பன்முறை யிழந்து தோற்றுப் பரிபவப்பட்டுப் போன" முத்தநாதன் மெய்ப்பொருளையனாரை வஞ்சனையால் வெல்ல எண்ணிச் செயல்செய்தான் என்பதும் காண்க. 472-ம் பாட்டும் அச்சரித நிகழ்ச்சியும் காண்க. முத்தநாதன் பன்முறையிழந்து தோற்ற பின்பே அது துணிந்தானாக, இங்கு அவனிலுங் கடையனாகிய அதிசூரன் ஒருமுறை புறங்கிட்டவுடனே வஞ்சனை துணிந்து செயல் செய்தனன். ஆதலின் அக்கீழ்மை நோக்கி இங்கு **மண்படுவான்** என்றும், வரும்பாட்டிலும், 641-லும் **தீயோன்** என்றும், 647-ல் **பாதகன்** என்றும் குறித்தார்.

எண்ணினான் - எண்ணினனாய். **எண்ணினனாகி** - செலவிட்டான் என்று முடிக்க.

638 (வி - ரை) **சேட்டாரும்** - சேடு **ஆரும்**. **சேடு** - சேய்மை. சேய்த்தாகிய அளவுகொண்டு நீடித்தல். **சேடு கொண்ட ஒளி** (247) (சேய்மையினும் நீண்டு விளங்கும் பேரொளி) என்றது காண்க. **ஆரும்** - நிறைந்த. **ஆர்தல்** - நிறைதல். கால நீட்டித்துக் கழிந்த இரவு என்பதாம். **துன்பம்** - துயரம் - பிரிவு முதலியவற்றால் காலம் செல்லாது நீடித்துக் காட்டுதல் இயல்பாம்.

புலர்காலை - இரவு இருள் கழிந்து போகும் அதிகாலை. நன்றாய விடிந்து ஞாயிறு படருமளவும் பொறானாகி என்பது குறிப்பு.

(பாட்டுக்கள் - 639, 640—பக்கம் - அ௦க)

ஏனாதிநாத நாயனார் திருமடம் - எயினனூர்

நாட்டாரைக் கொல்லாதே - பதியோர் கூடிய படையோடு போர்செய்தலில் அவர் பலரும் மாண்டனர். அவ்வாறு அவர் மாண்டது நமது தாய உரிமை நிச்சயிக்கச் செய்யும் போரில் நம்மிற் சாயாதார் தாயம் கொள்ளும் பொருட்டே யாவதன்றி இப் போரில் அவர்க்காவதோர் காரணமும் பயனும் இல்லை. ஆதலின் நம் பொருட்டே அவர்களை மாளச் செய்தலால் நாம் அவர்களைக் கொன்றவராவோம் அது நம்பாற் குற்றமாம் என்றதெல்லாம் கருதிச் சொல்வான் போல **நாட்டாரைக் கொல்லாதே** என்றனன். தனது தோல்வியை மறைத்து நாட்டார்பாற் கருணையுடைய நோமையும் கொலை முதலிய பாதகத்துக் கச்சமும் கொண்டவன்போலச் சொல்லிவிட்டது அவனது முதல் வஞ்சனைச் செயலாம்.

நாமிருவேம் - நாமிருவரும் மட்டும். இது இரண்டாவது வஞ்சனைச் செயல். **வேறிடம்** - தனியிடம் இது மூன்றாவது வஞ்சனைச் செயல் - "நானு நீயும் வேறிடத் திருக்க வேண்டும்" (479), முதலியவை காண்க.

வாள் தாயம் கோள் போர் - வாள் பயிற்றும் ஆசிரியத் தொழிலின் வழிவழி உரிமையினைச் சாயாதார் தம்முடையதாக ஆக்கிக் கொள்ளுதற்குரிய போர். 625 பார்க்க. **மலைக்க** - மலைய என்பது மலைக்க என விகாரமாயிற்று. வஞ்சனையால் விகாரப்பட்டா னது வாக்காதலின் சொல்லும் விகாரப்பட்டது போலும். போரில் உம்மை மலைக்க - மலைவுறுவிக்க என்ற குறிப்புமாம் மலைவுறுதல் ஒன்றை மற்றொன்றாக அறிதல். ஆயின் இங்கு மலைவு இவன் மட்டில் தின்றதேயன்றி நாயனார்பாற் சாரவில்லை. இவனே தன் வஞ்சனையை நீற்றினால் மறைத்துக் காட்டினன். அவர் இவன் பகைவனாகிய அதிசூரன் என்று கண்டார், ஆயினும் அவன் நெற்றியில் திருநீற்றினை நீறாகவே கண்டார், இவன் தமதுயிர்மேலும் தாய உரிமைமேலும் வைத்த கொள்கைக் குறியினை யும் அவ்வாறே கண்டார், ஆனால் நீற்றினைக் கொண்டதனால் அடியாராயினர் என்று கொண்டு அவ்விதிப்படி ஒழுகினார். இவன் அவரை **மலைக்க** எண்ணியும் அவர் மலை வுறுதலிலராயினர் எனக.

தோடு ஆர் பூ தாரார்க்கு-முன்னுள வெற்றி பெற்ற பொற்புடைய தோளில் வாகை சூடியவர் என்பது குறிப்பு இங்கு மீண்டும் அடிமைத்திறத்திற்காக உயிர் கொடுத்த அருள்வெற்றி அவருடையதே என்பதும் குறிப்பு. "தொழுது வென்றார்" (481) என் றது காண்க. எதுகை நோக்கித் தோடார் என இரட்டித்து வந்தது.

சொல்லிச் செலவிட்டான் - சொல்லி வர ஒருவனை விடுத்தான். ஒருவனை என் பது வருவிக்க. மறைவு மொழி சொல்லச் சென்றானாதலின் அவனை மறைவுபடுத்திக் கூறிய மரபு காண்க.

சொல்லி வரவிட்டான்—என்பதும் பாடம். 31

639\. இவ்வாறு கேட்டலுமே யேனாதி நாதனா
"ரவ்வாறு செய்த லழகி" தெனவமைந்து,
"கைவா ளமாவிளைக்கத் தானருந்து மக்களத்தில்
வெவ்வா ளூரவோன் வருக"வென மேற்கொள்வார், ௩௨

640\. சுற்றத்தா ரியாரு மறியா வகைசுடர்வாள்
பொற்பலகை யுந்தாமே கொண்டு புறம்போந்து
மற்றவன்முன் சொல்லி வரக்குறித்த வக்களத்தே
பற்றலனை முன்வரவு பார்த்துத் தனிநின்றார். ௩௩

639\. (இ - ள்) வெளிப்படை. இதனைக் கேட்டலும் ஏனாதிநாதனார், "அவ்வாறு செய்தல் அழகிது" என்று ஏற்றுக்கொண்டு, "கையில் வாளேந்திப் போர்செய்ய அவன்

எண்ணிய அநதக் களததிற் கொடிய வாளேநதிய வலிமையுடைய அவன வரக்கடவன்'' எனறுசொல்லி, அச்செயலை மேற கொணடவராய, ௩௨

640. (இ - ள்) வெளிபபடை. தமது சுறறததார் முதலிய எவரும் இதனை அறி யாதபடி தாமொருவரே, ஒளியுடைய வாளினையும் அழகிய பூணிட்ட பலகையையும் ஏநதி வெளிவநது, மறறவன முன சொலலிவிட்டு வருமாறு குறிதத அநதக களத திலே பற்றலனுகிய அவனுககு முனனமே சென று அவன வரவினை எதிரபாாததுத தனி நினறார். ௩௩

இவவிரண்டு பாட்டுககளும ஒரு தொடா

639. (வி - ரை) இவ்வாறு - இநதவகைக குறிபபுககள் பெற அவன் சொலலி யனுப்பிய வரலாறறை. இரண்டாம் வேறறுமைத தொகை.

அவ்வாறு செய்தல் அழகிது - இது நாயனாரது மன நிகழச்சி. நாட்டாரைக் கொலலாது இருவேமும் வேறு பொருதல சிறநதது. அமைந்து - ஒபபி. நீதிககுப் பொருநதுவதாகக காணடலின அது நியாயம எனறு ஏறறுககொண்டு. அழகிது என பது அமைதறகுக காரணம்.

கைவாள் அமர் - கையில வாளேநதிச செய்யும் வாட்போர். கை - வாளுககு அடை மொழி மாததிரையாய நினறது. தம கையே துணையாகப பிறிதொருவரையும் துணைக கூட்டாது என்ற குறிபபுமாம

தான் கருதும் - அவவதிகாரன குறிததுச்சொனன.

அக்களம் - முனனைப் போா நிகழநத, யாவரும் காணததகக பொதுப் போாககள மல்லாத வேறிடம என மேற் பாட்டிற குறிதத அநதககளம. அகரச் சுட்டு முன குறிதத அநத எனறதாம். "முன சொலலி வாககுறிதத அககளததே" என வரும பாட்டிலும இதனையே சுட்டியது காண்க வேறொருவரும அறியாத தனிப்போராத லின குறிதத இடம் சோதல் அவசியமாயிறறு நாயனா அககருததினை அழகிது என றமைநதாராதலின அககுறிபபினையே கொணடு அககளததிறகு முன சென்றனா எனபார் இருமுறையும இடததையே முதனமையாயச் சுட்டிக கூறினா. இபபாட் டில் அவனுககு இடமபறறிய இசைவை அறிவிதது, வருமபாட்டில் அவவாறே இவர் சென றதனைக கூறுவதனுற கூறியது கூறலாகாமை யறிக.

வெவ்வாள் உரவோன் வருக - கொடிய வாளினை யேநதிய தனனை வலியோனுக எணணிக கொண்டவன வரக கடவன எனறு சொலலி. மேற்கோள்வார் - போரேற் றவராகி

கேட்டலும் - என்றுநிநாதனா - அமைநது - களததே - உரவோன வருகஎன மேற கொள்வா - போநது - களததே - வரவு பாாததுத தனி நினறா - என இவவிரணடு பாட்டுககளையும தொடாநது முடிததுக கொளக. 32

640. (வி - ரை) சுற்றத்தார் யாரும்-சுறறததாா எவரேனும பிறா யாரேனும. முன னா இவா புறப்படுதல் கேட்டுத தாமாகவே ஓடி வநது காளையருடு சுறறததாரும சோந தார் (619) ஆதலின அவவாறு அவாகள காணுவகையாலும், கேளவியும படாவகை யாலும் எனக. காணபது - கேட்பது - என இரணடும குறிகக அறியா வகை என்றா.

சுடர்வாள் போர் பலகையும் - வாளும பலகையும என உமமை வாளுககும கூட்டுக. பொற்பலகை - பொறபூண முதலியன இட்டுத தமது படையாகக கொண்ட பலகை. பொன பூண முதலியன இட்டுத தததம தொழிற கருவிகளை அழகுபடுததிக கொளளுதல தொழிறறுறை வழககு. பொன் - அழகு எனறலுமாம

சுடர்வாள் - ஒளியுடைய வாள. முனனுள (636) தனது ஒளி காணச் சுற்றி வரும வட்டணையில மாறறானைப் புறகிடச செயதறகுத துணையா யிருநதது வாளின சுடா. ஆதலின அதனையே இஙகுச சுட்டினா. அநதச் சுடர் வாள் கையிலிருப்பவும்

சரித நிகழ்ச்சி முன்னை நாளிற் போலன்றி வேறு வகையாயின தென்றற்குத் தோற்றுவாய் செய்தபடி.

தாமே கொண்டு - இவற்றையும் பிறர் கொண்டாகத்தால் அவர் அறிவாராதலின் எவரும் அறியா வகை தாமே எடுத்துத் தாங்கினார் என்ற உறுதிபெற்றத் **தாம்** என்றொழியாது **தாமே** என்று ஏகாரமுந் தந்தோதினார். இவ்வாறு கூறியது தாம் அழகிதென அமைந்து ஒப்புக்கொண்ட அதனை அவ்வாறே நிறைவேற்றுதலில் நாயனார் கையாண்ட மனமாறாத உண்மைத் திறத்தின் ஏற்றமும், தான் சொல்லிய அதனுள் மறைந்து நின்ற மாற்றானது வஞ்சனையின் ஈன மிகுதியும் காட்டுதற் பொருட்டாம்.

தாமே புறம் போந்து என்றும் கூட்டுக.

மற்றவன் - தாம் கொண்டவாறு உண்மைத் திறத்தினில்லாத வஞ்சமுடையவன். **முன் சொல்லிக் - குறித்த** - வேறு கருத்தினை எண்ணிக் குறித்துச் சொல்லிய எனக. இவர் சென்றதும் அவன் குறித்ததும் அக்களமேயாயினும் இவர் குறித்துச் சென்ற காரணம் வேறு; அவன் குறித்துச் சொன்ன காரணம் வேறு என்பது.

பற்றலன் - பகைவன். இனி அவன் பற்றுதலின்றி வஞ்சனையாற் றிருநீறு பூண்பான் என்பது குறிப்பு. **முன்** அவன் அக்களம் சேரு முன்பு.

தனி நின்றார் - தனி - அவன் சொல்லியதில் தாம் அமைந்த உண்மை நிலையை முற்றக் காப்பவராயத் தாமே தனித்து. **தனி** - ஒப்பற்ற நிலையிலே என்றலுமாம். **நின்றார்** - நிற்பாராயினார். 33

641. தீங்கு குறித்தழைத்த தீயோன் றிருநீறு
தாங்கிய நெற்றியினார் தங்களையே யெவ்விடத்து
மாங்கவருந் தீங்கிழையா ரென்ப தறிந்தானாய்ப்
பாங்கிற் றிருநீறு பண்டு பயிலாதான், ௩௪

642. வெண்ணீறு நெற்றி விரவப் புறம்பூசி
யுண்ணெஞ்சில் வஞ்சக் கறுப்பு முடன்கொண்டு
வண்ணச் சுடர்வாள் மணிப்பலகை கைக்கொண்டு
புண்ணியப்போர் வீரர்க்குச் சொன்ன விடம்புகுந்தான். ௩௫

641. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. வஞ்சனையினாலே தீங்கு இயற்ற உட்குறிவைத்துப் போருக்கு அழைத்த கொடியோன் திருநீற்றினைப் பூசிய நெற்றியினையுடையார்க்கு எவ்விடத்தும் எஞ்ஞான்றும் அந்நாயனார் தீங்கு செய்யமாட்டார் என்பதறிந்தவனாதலின் உண்மைப் பாங்கிலே முன்னம் திருநீற்றினை அணிந்து பயிலாதவனாகியும், ௩௪

642. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. திருவெண்ணீற்றினை நெற்றி முழுதும் பொருந்தும்படி புறத்திற் பூசி, நெஞ்சினுள்ளே வஞ்சனையாகிய கறுப்பினையும் உடனே கொண்டு அழகிய சுடருடைய வாளினையும் மணிகளிழைத்த பலகையினையும் கைகளிற் கொண்டு, புண்ணியப் போர் வீரராகிய ஏனாதிநாதருக்குத் தான் சொல்லிவிட்ட அந்த இடத்திற் புகுந்தனன். ௩௫

641. **(வி - ரை) தீங்கு** - பலவகையாலும் பெரிதும் வஞ்சித்து வெல்வது. **குறித்து** - எண்ணி - கருதி. **அழைத்த தீயோன்** - முன்னரும் அழைத்தான் என்றார். 616 - 617 - 618 காண்க. ஆயின் அங்கு நேர்முகமாய்ப் போருக்கு அறைகூவி அழைத்தது போலன்றி இங்கு மறைமுகமாய்ப் போர் செய்யாமலே வெற்றி பெறவேண்டித் தீமை கருதி யழைத்தான் என்பார் **அழைத்த தீயோன்** என்றார். முன் தீயோன் (638) என்று கூறியபடியே இங்கும் குறித்ததை உன்னுக.

திருநீறு.. ..தீங்கிழையார் - இஃது ஏனாதிநாதர் கொண்டொழுகிய ஒழுக்கம். "தொன்மைத் திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிபாட்டின், நன்மைக்கண் நின்ற நலமென்றுங்

குனறுதார்" (610) எனத் தொடங்கிய "தம்பெருமான் சாத்தும் திருநீற்றுச் சார்புடைய, வெம்பெருமா னேனுதி நாதர்" (649) என ஆசிரியர் முடித்துக்காட்டிய ஒழுக்கம் இங்கு மாற்றானுங் கண்டுணாந்த வகையினால் விரிந்து புலப்படுதல் காண்க. நாயனாது தூய வாழ்க்கை யொழுக்கத்தின் உள்ளுறையும் குறிக்கோளும் இதுவே. இதனை அவர் தம் உயிரினுஞ் சிறந்ததாகக் கொண்டது இச்சரிதப் பின்விளைவாலன்றி முன்னரே உலகமறிந்த ஒழுக்கமாயிற்று எனக் "கள்ளாரக்ளும் போற்று நன்மைத் துறை" (612) என்றது காண்க

திருநீறு தாங்கிய நெற்றியினர் தங்களையே - வேடம் பூண்டார் யாவரேயாயினும் திருவேடமே கருதி வழிபட்டார் என்பது குறிப்பார் **தாங்கினர்** என்னாது **தாங்கிய நெற்றியினர்** என்றார். திருநீற்றினால் விளங்கும் அடிமைத் திறம் உள்ளத்தினுட் புகாது திருநீறு நெற்றியளவில் நாடக வேடம்போல வேடமாத்திரையாய் நின்றதாயினும் எனக். இதுபற்றியே மாற்றானாயப் பண்டு நீறு பயிலாத அவனும் புறம் பூசி வஞ்சிக்கத் துணிவு கொண்டான். ஏகாரம் தேற்றம். **தாங்கிய** - உண்மையானன்றிப் பொய்வகையானும் பூசிய. **எவ்விடத்தும்** - அதற்கீடாகத் தம் உயிர் போவதாய் முடியும் நிலையினும்.

ஆங்கவரும் - ஆங்கு - அவர் - என்ற சுட்டின்மேற் சுட்டுத் தேற்றம் பற்றியது. **உம்மை** - உயர்வு சிறப்பு. **தீங்கு இழையார்** - எவ்வகையானும் தீமை செய்யார்.

அறிந்தானும் - ஆய் - காரணப் பொருளில் வந்தது அறிந்ததனாலே.

தீயோன் - பயிலாதானாயினும் அறிந்தானாய - பூசி - உடன் கொண்டு - கைக்கொண்டு புகுந்தான் - என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடிக்க.

பண்டு திருநீறு பாங்கில் பயிலாதான் - என மாற்றுக. **பண்டு** - முன் ஒரு நாளும். **பாங்கில்** - வழிபாட்டு நெறியில் நின்று. நீறு பூசியிடவே நெறிப்படைக்கப்பட்டமையால் அப்பாங்கில் நின்று என்றலுமாம் "நீறிலாநெற்றிபாழ்", "திருவெண்ணீறணியாத திருவிலூரும்......அவையெல்லா மூரல்ல அடவி காடே", "வெண்ணீ றணிகிலாத் தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே" என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க "நீறில்லா நெற்றியைச் சுடு" என்பது வேதம். **பயிலுதல்** - பல நாளும் உள்ளுருகப் பூசி வழிபட்டு ஒழுகுதல். **பயிலாதான்** - பயிலாதானாயினும். "பள்ளியின்முக் கூடலானைப் பயிலாதே பாழேநா னுழன்ற வாறே" என்ற திருத்தாண்டக ஆட்சி காண்க. **பாங்கிற் றிருநீறு** என்றபடியே கூட்டிப் பாங்கினைச் செய்யும் திருநீறு என்றலுமாம்.*

திருநீறுபற்றி 141லும் பின்வரும் வருபவை யாவும் நினைவுகூர்க 34

642. (வி - ரை) **வெண்ணீறு** - நாயனார் நோக்குங் கருத்துப் பற்றி மேற்பாட்டிற் **றிருநீறு** - என்றார். "பாவமறுப்பது நீறு" என்பது மறை ஆயின் இங்கு அது இவனுக்குத் திருநீறு பூசிய பயன்றந்து பாவமறுக்காமல் அதற்குமாறாகப் பாதகப்பயனே தந்து, வெண்ணீறாகும் அளவில் மட்டும் நின்றதென்பார் **திருநீறு** என்னாது **வெண்ணீறு** என்றார். "புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு" என்றபடிக் கன்றி இவனைப் **பாதகன்** (647) என்று முடித்ததும் காண்க. இங்கு இவன்பால் திருநீற்றின் நிறமாத்திரம்

*இங்கு நாயனாது மரபில் வந்தோனும் அவருடன் தொழிலுரிமைத்தாயத்தின் உள்ளோனும் ஆன அதிசூரன் முன் ஒரு நாளும் திருநீறு பூசியறியான் என்றமையால் "அவன் சைவ மரபிற் பிறந்தவனாயிருந்தும் பிறமதத்திற் பிரவேசித்தவனாகத் தோன்றுகின்றது" என ஊகிக்கின்றார் மழவை மகாலிங்கையர். பல பிறவிகளிற் செய்த நல்லூழின் பயனாகச் சைவ நன்மரபிற் றோன்றப் பேறுபெற்ற எத்தனையோ காளையர்களின் நெற்றிகள் திருநீற்றை அறியாமலே கழிந்தொழிந்து போகின்றவத்தனை நாம் இந்நாளிற் காண்கின்றோம்! அந்தோ! நல்லோரினஞ் சாராத இவர்கள் நல்லோரைக் கண்டேனும் திருந்தியுய்யுமாறு இறைவன் நல்லருள் புரிவாராக.

வெண்மையாய் நின்ற தென்பார் பின்னர், கறுப்புமுடன்கொண்டென்று உடன் சோத தாக கூறியதும் காண்க.

நெற்றிவிரவப் புறம்பூசி - தாங்கிய நெற்றியினர் என மேற்பாட்டிற் கூறிய பொருளை இங்கு நினைவு கூர்க. "பூசு நீறுபோ லுள்ளும் புனிதர்கள்" என்று திருத் தொண்டத்தொகையிற் கூறிய படிக்கிலலாமல், நீறு புறத்தேயும், அதற்குமாறாகக் கறுப்பு உள்ளத்தேயும் இருந்தது என்று குறிக்கப் **புறம் பூசி** என்றும், **கறுப்புமுடன் கொண்டு** என்றும் கூறினார்.

இது அவனது **நான்காவது வஞ்சனை.**

நெஞ்சினுள் எனமாற்றுக. கறுப்பாகிய வஞ்சம். கோபம் முதலிய தீக்குணங் கள் தாமதகுணத்தின் பாற்பட்டவை. தாமதத்தின் நிறம் கறுப்பு என்ப. நெற்றிவிரவ நீறுபூசுதல் நல்லசெயலாக விதிக்கப்பட்டது. அதனைக் குற்ற மென்று கூறலாகாது, குற்றம் வேறாக அவன் உள்ளத்தில் நின்ற தென்று எச் சரிப்பார் **நெஞ்சில் கறுப்பு முடன் கொண்**டென்று உடன் கூறினார். திருநீற்றுப் பொலிவுடன் இது சோதத்தெண்ணத் தகாதென்பார் இழிவு சிறப்புமமை தந்து **கறுப்பும்** என வோதினார்.

வண்ணச்சுடர்வாள் - மணிப்பலகை - மேலே, நாயனார் ஏந்தியவற்றைச் **சுடர்வாள் - பொற்பலகை** (640) என்ற ஆசிரியர், இங்கு மாற்றலனாகிய பாதகனால் ஏந்தப்பட்டு பாதகத்துக்குத் துணையாய் நின்ற இப்படைகளை இவ்வாறு அடைமொழி கள் தந்து சிறப்பித்த தென்னை? எனின், பகைவன் ஏந்தியவை என்று காணாது "அண்டர்பிரான் சீரடியா ராயினார்" (645) ஒருவர் ஏந்திய படைகளாக நாயனார் இவற்றை நற்பாவனையிற் காண்டலாலும், இவை அவர் தந்திருமேனியுந் தீண்டும் பேறு பெறுதலாலும், "பற்றலர்தங் கைவாளாற் பாச மறுத்தருளி" (648) என்றபடி இவை இறைவனது திருவருட் சொரூபமாகிப் பாசமறுக்கும் கருவிகளாயினமையா லும் இவ்வாறு சிறப்பித்தார் எனக். அன்றியும் அவனது தீச்செயலுக்குக் காரணமாய் நின்றது அவனது வஞ்சகக்கறுப்பே யன்றி வாளும் பலகையுமன்று என்பதும் குறிப்பு.

புண்ணியப் போர்வீரர் - அதிசூரன் போல வஞ்சனை நெறியாகிய மறநெறியாற் போர் புரியாது அறநெறியாற் போர் புரிபவர் என்பார் இவ்வாறு கூறினார். **புண்ணியம்** என்னும் அடைமொழி பாவப்போரை நீக்குதலின் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம்.

சொன்ன இடம் - முன்னர் **வேறிடம்** (638), **அக்களம்** (639 - 640) என்றபடி பிறர்கணணுக்குப் புலப்படாது வஞ்சிக்க ஏற்றதாய அவன்றானே குறித்த இடம். அவன் தன் வஞ்சகத்தை முற்றுவித்தற்கு இந்த மறைவிடத்தை ஒரு பெருஞ் சாதனமாகக் கொண்டான் என்பது.

புகுந்தான் - அவர் தனிநின்றாராக (640) இவன் எண்ணியபடி வலிந்து புகுந்து மூண்டு மறம்பூண்டான் எனக்

வண்ணக் கதிர்வாள்—என்பதும் பாடம். 35

643. வென்றி மடங்கல் விடக்குவர முன்பார்த்து
நின்றற்போ னின்ற நிலைகண்டு தன்னெற்றி
சென்று கிடைப்பளவுந் திண்பலகை யான்மறைத்து
முன்றனிவீ ரர்க்கெதிரே மூண்டான் மறம்பூண்டான். கூகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. வெற்றியுடைய சிங்கம் தன் இரைக்குரிய பிராணி வருதலை எதிர்பார்த்து நின்றாற்போல நின்ற நிலையினைக்கண்டு, அவர்பாற்சென்று நெருங்க அணுகுமளவும் தனது நெற்றியை வலிய பலகையால் மறைத்துக் கொண்டே, முன்பு சென்று ஒப்பற்ற வீரராகிய அவர்க்கெதிராக மறம் பூண்டானாகிய அவன் போரில் தோன்றினான்.

(வி - ரை) வென்றி மடங்கல் - மிருகஙகடகு அரசாகி, எதிர்தத எதவரினும் வெறறியே பெறும சிஙகம். எஞ்ஞானறும அரியேறுபோல வெறறியே பெறற நாயனா தநிலை குறிததது முனனா **வெம்புலியேறு** (635) எனறனா இஙகு வெனறி மடஙகல எனறது இவவிடமே புலியேறறினும மிகக உயாவாகிய இவரது பேருயர்சசி வெளிப்படும இடம இதுவெனபதும, எவவிடததிலும இழிதகைகமையிற செலலாத **மடங்கல்** போல இஙகும நாயனா பெறுவது வெறறியே எனபதும குறிப்பு

விடக்கு - உணவாகிய மாமிசம. அதனையுடைய பிராணிககு வநதது. ஆகுபெயா. "விடககொருவா நனறென விடககொருவா தீதென"(பண இநதளம - திருவிராகம - திருபபுறம பயம - 10) எனற ஆளுடையபிளளையாா தேவாரமும், "வேறது விகார விடககுடமபி னுட்கிடபப" எனற திருவாசகமும காணக. தனனையும் ஒரு வீர னெனறு எணணிககொணடு போருககென வநத அதிசூரனை வெறும மாமிசபிணடத் துக்கு ஒபபாககிக கூறினா 617 ல உரைததவை காணக. மடஙகலின முனவரும ஒரு விடககினுககு ஒரு பாயசசலில ஓராறையிற பறறுணடு கொல்லப்படுதலனறி மறறு எதிாச செயல வேறிலலையாதலபோல அவனுககும வேறு செயலிலலை எனபதை அவர் **நின்றநிலை**யினுற குறிததாா

நிலை கண்டு - தனனுல வேறொனறுமியலாமை கணடு அதனுல் வஞசனை முற் றும வகை குறிதது.

கிடைத்தல் - கிட்டுதல - நெருஙகுதல. "கிடைததனா" (572).

பலகையான் தன் நெற்றி மறைத்து எனக கூடடுக **மறைத்து** - கரவாடும வன னெஞசனுதலின தனனை மறைததான எனபதும குறிபபு. "நஞசுடைமை தானறிநது நாகஙகரநதுறையும்", "நெஞசிற கரவுடையாா தமமைக காப்பா" எனறவை காண்க.

மறம் பூண்டான் மூண்டான் என மாறறுக **மறம்** - அறததிற றிறமபுதலாகிய மறமாம. இஙகு வஞசிதது வெலலுதல குறிததது. பூணடானுகிய அவன. வினையா லணையும பெயா. **மூண்டான்** - போா செயவானபோல தோனறினன. "மூளாததீப போல" எனற நமபிகள தேவாரங காணக.

பலகையால மறைததல போரில வீரா செயயும தறகாபபுச் செயல. இதனையே தன வஞசச செயலை மறைககுமாறு அவன மேறகொணடது **ஐநதாவது வஞ்சனைச்** செயகை எனக. அதனுனும **மறம் பூண்டான்** என வறபுறுததியவாறு.

நின்றார் நிலை—எனபதும பாடம 36

644. அடலவிடையே றெனன வடர்ததவனைக கொலலு
மிடைதெரிநது தாளபெயாககு மேனுதி நாதா
புடைபெயாநத மாறறுன பலகை புறமபோககக
கடையவனற னெறறியினமேல வெண்ணீறு தாஙகண்டார். நஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. வலலமை பொருநதிய விடையேறுபோல எதிாதது அவனைக கொலலததககச சமயததைத தெரிநது கால்பெயாததுச செலகினறபோது புடை பெயாநத மாறறலன பலகையை விலககவே, கடையவனுகிய அவன நெறறியின மேல் வெணணீறறினைத தாம கணடனா.

(வி - ரை) அடல் விடை ஏறு என்ன அடர்த்து - இடப ஏறு முட்டிப் பாயநது கொலவதுபோல எதிாதது. பெருமிதமும கமபீரமும வலிமையும மிககது விடையேறு. முட்டிப் பாயநது கொலலுதலிற சிறநது விளஙகுவது. முன்னாப் புலியேறு, வெனறி மடஙகல என உவமிதத ஆசிரியா, இஙகு நாயனுரை அடலவிடை ஏறறினுககு உவமித தாா. விடைஏறு சீறி முட்டிப பாயதலிற சிறநதது போலவே, அவவாறு பாயும்போது பழகியோரைக காணின் முடடாது கிறகவும வலலது இஙகுச சரித நிகழசசிககேறப இவ

வாறு கூறினர். இந்நெறி, புலி - சிங்கங்களின் காணலரிது இந்நாளிற் சிலர் பழக்க மிருகக் காட்சிகளில் (Circus)புலி, சிங்க முதலியவற்றைப் பழக்கிக்காட்டினாலும் அவை ஒரு காட்சேடு விளைப்பனவேயாம். மேலும், இங்கு, அடுத்து நாயனார் இறைவன்றிருவடி நீழலிற் பிரியா நிலைபெற்றுச் செல்கின்றாராதலின் அக்குறிப்புத்தோற்ப வென்றி அடல் விடைஏறு என்று உவமித்தார் என்றலுமாம். விடைஏறு அடாக்கு நிலையின் பெருமையினையும், அது இறைவரது ஊர்தியாதற் சிறப்பினையும் பொருந்த வைத்து ஏறுகோள் கூறி வரைவு கடாதல் என்ற துறையில் "விடையார் மருப்புத் திருத்தி விட்டார் வியன் றெனபுலியூர், உடையார் கடவி வருவது போலு முருவினதே" (136) என்று கூறிய திருக்கோவையாராக கருத்துக்களை இங்கு உன்னுக.

அடர்ந்து - தாக்கி **அவனை** - மாற்றானை - அதிசூரனை **கொல்லும் இடை** - **இடை** - சமயம். ஒரு வீச்சில் வெட்டி வீழ்க்கும் சமயம். "இடைதெரிந் தருள வேண்டும்" (475), "கலந்து பற்றி யடர்க்கும் பொழுது" (636) என்றவை காண்க

தெரிந்து தாள்பெயர்க்கும் - அந்த சமயம் தேர்ந்து அது செய்தற்குக் கால் பெயர்த்த. வாட்போரில் மாற்றானது வாள் விலகப் பின் பெயர்ந்தும், அவனைத் தாக்க முன் பெயர்ந்தும் வருவது மரபு. இதனை வட்டணை என்றும் இடசாரி வலசாரி என்றும் வழங்குவர். தாள் பெயர்ந்ததாதலின் அதனைத் தொடர்ந்து கைவாள் பெயரக் கொலை முற்றிவிடும் என்பது. இந்த இடையினைத் தெரிந்து இவர் தாள்பெயர்த்தார், அவனும் பலகை புறம் போக்க என இடைதெரிந்து என்றதனை அங்கும் கூட்டுக. அவ்வொரு கணமே இரண்டு செயலும் ஒருங்கே நிகழ்ந்தன என்க

புடைபெயர்ந்த - வாளால் அடாதற்குக் கொல்லப்படும் குறியினுக்குத் தப்பி விலகிய. அருகே வந்த என்றுரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்மை யுணர்க

பலகை - தன் நெற்றியை மறைத்திருந்த பலகையை.

புறம் போக்க - மறைப்பினை நீக்கிப் பலகையை விலக்க. "அவர் புடை பெயர்ந்த நிலையில் தான் வெட்டுண்பது திண்ணமென் றறிந்து அந்நிலையினின்று புடைபெயர்ந்து அவர் தன்னை வெல்லக் கொண்ட நிலைபோலத் தான் அவரை வெல்லத் தக்க இலக்கு இதுவே என்று குறிவைப்பான் போல" - திரு. க. சதாசிவச் செட்டியார் உரைக் குறிப்பு.

கடையவன் - கீழோன் - கீழ்மகன். முன்னர்த் **தீயோன்** என்றதற் கேற்ப இவ்வாறு கூறினார். "கடையவனேனைக் கலந்தாண்டு கொண்ட" - **திருவாசகம்.**

நீறு தாம் கண்டார் - என்றதனால் நீற்றினைக் கண்டாரேயன்றி அதனை அணிந்த நெற்றியுடையோன் கடையவனாந் தன்மை காணவில்லை என்பது குறிப்பு **தாம்** - தாமே என்றலுமாம். 37

645\. கண்டபொழு தே"கெட்டேன்! முன்பிவர்மேற் காணாத
வெண்டிருநீற் றின்பொலிவு மேற்கண்டேன்; வேறினியென்?
அண்டர்பிரான் சீரடியா ராயினார்" என்றுமனங்
கொண்"டிவர்தங் கொள்கைக் குறிவழிநிற் பே"னென்று, ௩௮

646\. கைவா ளுடன்பலகை நீக்கக் கருதியது
செய்யார் "நிராயுதரைக் கொன்றா ரெனுந்தீமை
யெய்தாமை வேண்டு மிவர்க்"கென் றிரும்பலகை
நெய்வா ளுடனடாத்து நேர்வார்போ னேர்நின்றார். ௩௯

645\. (இ - ள்) வெளிப்படை. கண்டபொழுதே "ஆ! கெட்டேன்! முன்பு எந்நாளும் இவர் மேற் காணப்படாத வெள்ளிய திருநீற்றின் பொலிவினை மேலே கண்

டேன்; வேறு இனி என்ன நினைக்க உள்ளது? தேவதேவனாகிய சிவபெருமானது சீரடியாராக இவர் ஆயினர்" என்று எண்ணியவராகி, "இவருடைய மனங் கொண்ட கொள்கையின் குறிவழியே அமைந்து நிற்பேன்" என்று நிச்சயித்து, ௩அ

646. (இ - ள்) வெளிப்படை (அவனைக் கொல்லும் இடை தெரிந்து அடர்க்கக்) கையில் ஏந்திய வாளினையும் பலகையையும் போக விட்டுவிட முதலிற் கருதினாராயினும் "நிராயுதரைக் கொன்றார் என்கின்ற பழி இவர்க்கு வாராதிருக்க வேண்டு"மென்று எண்ணி அந்த வலிய பலகையினையும் வெய்யுடைய வாளினையும் உடன் ஏந்தி, எதிர்த்துப் போர்செய்வாரைப் போலக் காட்டி நேரே நின்றனர். ௩௯

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் ஒரு தொடர்.

645 (வி - ரை) கண்டபொழுதே - "திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டால்" என்ற திருத்தாண்டகம் காண்க.

கேட்டேன்! - "உறவாவார் உருத்திரபல் கணத்தினோர்கள்" என்றபடி வெண்ணீறிட்ட ஒரு அடியவரை உற்றார் என்றெண்ணாது பகைவர் என்று எண்ணி, அவரை அடர்த்துக் கொல்லும் இடைதெரிந்து தாள் பெயர்த்துத் தாயமுழுமையும் கொள்ள அமைந்துநின்றேனே என்று வருந்தியிரங்கும் இரக்கச் சொல், 593 596-உரை பார்க்க.

முன்பு இவர்மேல் காணாத - இவர்மேல் முன் எந்நாளும் பார்த்தறியாத காணப்படாத. இதற்கு முன் எந்நாளும் இவர் நீறிட்டதை நான் கண்டதில்லை என்றபடி. "பண்டு திருநீறு பாங்கிற் பயிலாதான்" (641) என்றது காண்க இவர் - இவனை. முன்னர் உனக்கு (621), உரவோன் (693) என ஒருமையிற் சுட்டிய நாயனார், இங்கு இவன் நெற்றிநீறு கண்டவுடன் தமது முன்கருத்துக்களையெல்லாம் அக்கணமே அற வே மாற்றி, இவர்மேல் - அடியார் ஆயினார் - இவர்தம் கொள்கைக்குறி - கொன்றார் எனும் - இவர்க்கு என இவ்வாறு பன்மையாற் சுட்டி இங்குக் கூறியது திருநீற்றின் வழிபாட்டிலே இவரது ஒழுக்கத்தின் உறைப்புக் காட்டியது இவ்வாறு நாயனாரது மன நிலையை ஆசிரியர் நாடகச் சுவைபெற நமக்கு அறிவித்தது காவியநயமாம் எனினும் ஆசிரியர் தமது நிலையில் நமக்கு அறிவிக்கும் வகையில் முன்னின்ற பாதகனும் என முடித்துக் காட்டுதலும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

வெண் திருநீற்றின் பொலிவு மேல் கண்டேன்-சீரடியார் ஆயினர்-திருநீற்றின் பொலிவு கண்டலின் அடியார் ஆயினார் என்பது துணிந்தேன். இவர் அடியாராயினார்-நீறிட்டுள்ளாரதலின் - மற்றை யடியார் போல - என்பது தருக்க முறையிற் றுணிந்த அனுமானம் என்னும் கருதலளவையாற் பெறப்பட்டது காணப்படாத அடியாராந் தன்மையினைக், கண்ட திருநீற்றினால் அறிந்தனர் என்க. புகழ்ச்சோழர் தம் யானை பிழைத்ததுணடு (587) என்று கண்ட உண்மை போலக் காண்க. நீறிட்டார் அடியாராவார் என்பது திரு வேட வழிபாட்டின் உள்ளுறை யாகத் துணிந்தபொருள். "நீறிடுந் தொண்டர்" (158), "நீறிடுவா ரடியார் நிகழ்தேவர்கள்" (ஏழாந் தந்திரம்-159) முதலிய திருமூலர் திருமந்திரங்களும் பிறவும் காண்க.

மேற்கண்டேன் - முன்னரும் புறம் பூசி (642) என்றது காண்க. மேல் - மேலாக. உயர்வாக என்றலுமாம் இதுமேலாகவே, ஏனைய காட்சிகள் யாவும் கீழாயின என்பதும் குறிப்பாம்

திருநீற்றின் பொலிவு - அதனில் அன்புவைத்து வழிபடுவார்க்கே நீறு பொலிவுள்ள சாதனமாய் விளங்கும் அதனிலன்பில்லாதார் பலரும் பேணியணியாமை மாத்திரமேயன்றி இகழ்ந்தும் திரிந்தொழியக் காண்கின்றோமன்றோ! ஆயின் அன்புடையார்க்கு அது "சேலுங் கயலுந் திளைக்கும் கண்ணா ரிளங்கொங்கையிற் செங்குங்குமம், போலும் பொடி", என்ற திருப்பல்லாண்டிற் கூறியபடி இன்பம் தரும். "நீறுகண்டனை யாயினு நெக்கிலை" என்ற திருவாசகத்தின் கருத்தினையும் உன்னுக.

வேறினி என் - முன் எந்நாளும் இவர் மேல் நீறு கண்டேனில்லையாயினும், இவர் என்னைப் பகைத்து என்பால் ஏலா இகலபூண்டு வலிந்து எனது தாயங்கொள்ள எண்ணிப் போருக்கழைத்தவராயினும், இவர் என்னை வஞ்சனையாற் கொல்ல எண்ணிய வராயினும், இவர் என்னை வெல்ல முடியாதவராய் சேற்று எனக்குத் தோற்றுப் புறகிட்டு ஓடியவரேயாயினும், இவர்மேல் நீறு கண்டபின், வேறு இவ்வாறெல் லாம் மற்று நினைக்கவேண்டிய நினைப்புக்கள் யாவுள? ஒன்றுமில்லை நீறு காணின் அது திருவேடம் அது பூண்டவர் அடியார் என நினைப்பதொன்றேகொள்ள உள்ளது ஏனையவை எல்லாம் வேறென ஒருதுக்கப்படுவன என்பது முடிந்த கருத்து. ஆதலின் **சீரடியார் ஆயினர்** என்று முடித்தார்.

"எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட **திருநீறுஞ்** சாதனமுங் கண்டா லுள்கி, யுவ ராதே யவரவரைக் கண்ட போது உவந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி, யிவர் தேவ ரவர்தேவ ரென்று சொல்லி யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமே பேணிக், கவ ராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றுப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே" என்ற திருத்தாண்டகத்திற் குறித்த ஒழுக்கத்தின் இலக்கணத்திற்கு நாயனார் முற்றும் நிரம்பிய இலக்கியமாகி நின்ற நிலைகண்டு உய்வோமாக. உவாமண் ணூறி மேனி வெளுத்த வண்ணன் எதிரே வரக்கண்ட கழறிற்றறிவார் நாயனார் அடியார் வேடமாகக் கண்டு வணங்கினார். அவன் பயந்து "யாரென்றடியேனைக் கொண்டது? அடியேன் அடிவண்ணான்" என்று கூற, அவனை வண்ணான் என்றும், தாங் கருதியபடி அவ்வேடம் திருநீற்றுவேட மன்றென்றும் அறிந்தபின் "அடியேன் அடிச்சேரன்! திருநீற்று வார வேட நினைப்பித்தீர்; வருந்தா தேகும்" என்று மொழிந்து சென்ற னர் என்ற சரித்திரத்தினுட்குறிப்பினையும் அடிமைத் திறத்தினையும் இங்கு உன்னுக. இதுபற்றியே இங்கு நாயனார் "வெண்டிரு நீற்றின் **பொலிவு** - மேற்கண்டேன்" என்றதும் காண்க. திருவேடத்தினியல்பும் அதன் வழிபாட்டின் பயனும் முடிந்த பொருளாக வைத்து ஞானசாத்திரத்துக் கூறுவதும் இங்குக் கருதுக.

அண்டர்பிரான் - சிவபெருமான். பெருந்தேவர்க்கெல்லாம் தெய்வமாவார் **சீர்** - அடியார்க்கு இயற்கையடைமொழி. **ஆயினர்** - முன்னர் அடியாரந்தன்மையில்லார் திருந்தும் திருநீறு பொலியக்கண்டலின் ஆயினார் ஆதலின் இவர் குறிவழிநிற்பேன்.

மனங்கொண்டு - மனத்தில் நிச்சயித்து

கொள்கைக் குறிவழி - தமது உயிரைக் குறிவைத்து வஞ்சித்து அதனால் தாயம் பெற எண்ணிய கொள்கை இது அவன் கருத்து எனத் தெரிந்தபின் நாயனார் துணிந்த நிலை. இதில் அவர் நின்ற உறைப்பு வரும்பாட்டில் மேலுஞ் சிறந்து விளங்குதல் காண்க. தமது உடைமை எல்லாம் தொண்டர்க்கு ஆக்குவார் நாயனார் (611). இங்கு இவரை வென்று தாயம் பெறினும் அது தொண்டர் உடைமையேயாம், ஏனை உடைமைபோல உடலும் உயிரும் தொண்டர்க்கு ஆகும் இயல்பினவாம் என்பன நாயனா ரது உள்ளக்கிடை. என் உயிர் கொள்வதன் மூலம் தாயத்தை இவர் பெறவிரும்பினர், அவ்வாறே இவர்க்கு அதனை ஆக்குவன் என இது துணிந்தார். 38

646. (வி - ரை) **நீக்கக்கருதி** - இது, இவர் குறிவழி நிற்பேன் என்று துணிந்த மனநிலையினை அடுத்து, நாயனார் மனத்துள் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியாம் **நீக்க** - தாங்காது போக்க. **கருதி** - கருதியும் **அது** - நீக்குதலை. **செய்யார்** - செய்யாராகி. செய்யாமைக்குக் காரணம் மேற் கூறுகின்றார்.

இவர் கொள்கைக் குறிவழி நிற்றல் மாத்திர மன்றி, அதனை அவர் பெறுதலில் நீறிட்ட அடியாராயின அவர்க்கு எவ்வகையானும் பழிவாராமற் காக்கவும்வேண்டும் என் றது நாயனார் மனத்துள் அடுத்து எழுந்த நினைவு. இதனால் அவரது திருநீற்றுச் சார் வாகிய அன்பின் உறைப்பினை மேலுங்காண்க.

நிராயுதரைக் கொன்றார் எனும் தீமை-இவர் விரும்பியமைந்தபடி என உயிரைக் கொண்டு தாயமும் கொள்ளுமாறு வாளும்பலகையும் போக்கி நின்றேனுக்கில் அந்நிலையிலும் இவர் கொல்வர், அப்போது நிராயுதரைக் கொன்றார் என்ற தீமை இவரைச் சாரும்; நீறுபூசிய ஒரு அடியார்க்கு அப்பழி சாரலாகாது, இவரை அடியாரெனக் கண்டு இவர் குறிவழிநிற்கத் துணிந்தேனாதலின் இவர்க்குப் பழிசாரும்படி நான் நிற்கலாகாது என்பன அவர் கருதியனவாம். நிராயுதரைக் கொல்லலாகாது என்பது போர்வீரர் கைக்கொண்டொழுக வேண்டிய போர்நீதிகளில் ஒன்று. தாயத்தின் வைத்த பேராசையால் வஞ்சித் துயிர்கொண்டு அதனைக் கவரத்துணிந்த இவர் இந்தப் போர் நீதியையுங் கடந்து கொல்வர் என்பதும் நாயனார் துணிந்தனர்.

இவர் எவ்வகைப் பழி தொழிலராயினும், நீறிட்டதனா லடியாராயினமையின் இவர் வழி நான் நிற்பேன், அவ்வாறு நிற்கும்பொழுது இவர்க்கு எப்பழியும் வாராமலும் நிற்பேன் என்று துணிந்த திருநீற்றுச் சார்பின் அடிமைத்திறத்தின் மேன்மை நோக்குக. இதுபற்றியன்றே ஆசிரியர் "திருநீற்றுச் சார்புடைய எம்பெருமான்" (649) என முடித்தனர்.

தீமை-பழி. நிராயுதரைக் கொல்லலாகாது என்பது முன்னை நாள் தமிழரது போர் நீதி. பசுக்கள், முதுவர், பிணியுடையோர், பெண்டிர், புதல்வர்ப் பெறாதோர், படையேந்திப் போர்செய்யாதார், சிறுவர் முதலியோரைக் கொல்லலாகாது என்பது தமிழரின் நீதிப் போர் ஒழுக்கம். அத்தகையோரைத் தம்மரண் சேரும்படி போர் தொடங்கு முன்னர்ப் பறைசாற்றுவிப்பதும் வழக்கு. பொருட் பேராசையால் விழுங்கப்பட்டார்களாகிப், படையெடாதோர், பாலர், பெண்கள் முதலிய ஒன்றும் பாராது, வெகுதூரம் மறைந்து நின்று, நச்சுக்காற்று, வெடிகுண்டு முதலிய நாசகாரிகளாற் குடிமக்களைக் கொன்று பொருள்கவர்வதாகிய இந்நாள் அநாகரிகப் போர் முறைக் கொலைக் கொள்கைகளை நம் பழந்தமிழர் அறியார். இந்நீதிகளை யெல்லாம் அடியார் பெருமையினில் உள்ளடக்கி இங்கு நாயனார் குறிப்பாகக் கொண்டதனை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் உலகுக்குப் போர்நீதி யறிவித்தனர் சிறந்த அமைச்சர்பெருமானாகிய ஆசிரியர்.

நேர்வார்போல் - அமர் விளைப்பார்போல வாளும் பலகையும் நீக்கினாருமல்லர்; அவற்றை வாளர் தாங்கி நின்றாருமல்லர், ஆயின் அமர் செய்வார்போற் பாவனை காட்டி நின்றனர்.

நேர் நின்றார் - அவன் எண்ணியபடி செய்யுமளவும் அவனெதிர் நின்றனர். 39

647. அந்நின்ற தொண்டர் திருவுள்ள மாரறிவார்?
முன்னின்ற பாதகனுந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்,
இந்நின்ற தன்மை யறிவா ரிவர்க்கருள
மின்னின்ற செஞ்சடையார் தாமே வெளிநின்றார். சய

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவ்வாறு நின்ற திருத்தொண்டரின் திருவுள்ளக் கிடையினை அறியவல்லார் யாவர்? முன்னே நின்ற பாதகனாகிய அதிசூரன் தான் கருதிய படியே முடித்தனன், இத்தன்மையினை அறிவாராகி இத்திருத் தொண்டர்க்கு அருளும் பொருட்டு மின்போன்ற செஞ்சடையுடைய சிவபெருமான் தாமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றி நின்றருளினார்.

(வி - ரை) அந்நின்ற - மேலே கூறிய கருத்துடன் நேர்வார்போல நேர்நின்ற.

திருவுள்ளம் ஆர் அறிவார் - அவர்தம் திருவுள்ளக்கிடையை யான் அறிந்த அளவில் மேலே விரித்துக் கூறினேன், அன்றி முற்றும் அறிவார் யாவர்? என முடித்துக் கொள்கின்றனர் ஆசிரியர். 606ம் பாட்டிற் குறித்த கருத்துக்களை இங்கு நினைவு கூர்க. நாயனாரோடு உடனிருந்தார்களிற் சுற்றத்தார் யாரும் அறியாவகை தனியிடஞ் சென்

ருாாதலின் இநநிகழசசியைத தானும உலகா வேறு எவரும அறியாா. உடனிருநத பகைவனாகிய பாதகன அசசெயகையைக் கணடானாயினும அதனை விளைதத அவாதந திருவுளளக கிடையை அறியான. இது சிவசாட்சியாக நிகழாது, சிவசாட்சியாகவே நிகழநத தொனறாதலின அவவாறு சாவசாட்சியாய நிறகும இறைவனொருவனெயனறி மறறெவருமறியமாட்டாா எனபாா **ஆரறிவார்** எனறு உறுதிப் பொருள பயபப விளைவினற கூறினா. மேலும இவவிளைவுககு விடை தாமே கூறுவார் போனறு பின னா **இநநின்றதன்மை யறிவார்** எனறு முடிநதது முடிததுக காட்டியதும காணக. திருநீறறின அனபு கொணட உளளததின மேனமைத தன்மையை அவவுளளததி னுளளததில உயிாககுயிராய நினற இறைவனனறி எவரும் அறியார் எனபாா **யாரறி வார்** எனறும, அறிநதார் இறைவராதலின அதறகுரிய பயனை யளிப்பாராயத தோனறி நினறாா எனபாா **அறிவார் - அருள - நின்றார்** எனறும கூறினார்.

தன் கருத்தே முற்றுவித்தான் - அனபாககடாதன அடுததபொழுது அவறறை இவவாறு கூறுதல ஆசிரியா மரபு 481-ம திருபபாட்டுமே அஙகு உரைததவையும காணக.

ஆயின, இஙகு வெறறி அவனதனறு, நாயனாரே வெனறனா எனபது. எனனை? திருநீறறுக கீடாக உடைமை, உடல, உயிா எனற மூனறையும ஒருஙகே உவநது தரு வாா நாயனாா எனபதே இசசரித நிகழசசியின முடிபாம. அனறிப போாவனமையில உலகநிலை வெறறியும தோலவியும முடிபாவதனறு அப போாவனமையிலும நாயனாரே வெறறி பெறறதும மாறறலன உடைநது புறகிட்டதும முனனா 636-ல உரைககபபட் டது. எனவே, உலகநிலை - உயிரின நிலை எனற இரணடினிலும வெறறி நாயனாா பாலதேயாம எனக. அனபே வெனறது. 481-ல உரைததவையுங காணக.

இநநின்ற தன்மை - இநநிகழசசியின உளளுறை. **அறிவார்** - "உயிாககுயிராய் அஙகஙகும நினறு" உளகுவாருளகிற றெல்லாம உடனிருந தறிபவராதலின, அறிவா ராய முறறெசசம வினையாலணையும பெயராககொணடு அறிவாா - சடையாா-வெளி நினறாா எனறு கூட்டியுரைபபதுமாம.

மின் நின்ற செஞ்சடை - ஒளி நிலைதது விளஙகும சடை. "மினவணண மெவவண ணம அவவணணம வீழசடை". அடைநதாரைக காககும விளககம மிககது.

தாமே வெளி நின்றார் - பாசமறற நிலையிலே விளஙகும் இறையருளாகிய சிதாகாய வெளியில நினறு வெளிபபடக காட்சி தநதருளினார். தொணடர் திருவுளளம் சடையாா தாமே அறிவா, (அனறி மறறு) ஆா அறிவாா? எனபதாம. "கணணபபா தாம றிதல காளததி யாரறித லலலதுமற, றாரறியும மனபன றது" எனறது ஞானசாததிரம.

அறிநதார்—எனபதும பாடம 40

648\. மறறினிநாம போறறுவதெனே? வானோா பிரானருளைப்
பறறலர்தங கைவாளாற் பாச மறுத்தருளி
யுற்றவரை யெனறு முடனபிரியா வனபருளிப
பொறறொடியாள பாகனாா பொனனம பலமணைநதாா. ௪௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. தேவா பெருமானாருடைய திருவருளின வகையை இனி வேறும நாமபோறறுவது எனனுளது? பகைவருடைய கை வாளினாலே பாசததையறுத தருளசெயது, உறறவராகிய நாயனாரை எனறும தமமோடு பிரியாதிருககும அனபு கூடிய நிலையினை அடையச செயது, இறைவியை ஒரு பாகததுடைய பெருமானாா பொனனமபலததினை அடைநதனர்

(வி - ரை) வானோர்பிரான் அருளை இனி மற்றுப் போற்றுவது என்? எனமாற றுக. மேற்பாட்டிற கூறியபடி அவருககு அருள வெளிநினறானாகிய அவா அருளியதிறம

யாது எனபோமாகில் அதனை எவவகையிற போறறுவோம? அவவருட்டிறததின முடிபு பாசமறுதது உடன பிரியா அனபருளிய இதுவே என முடிததுக கூறியவாறு. **போற்றுவது** - அறிநது பாராட்டுதல. **பற்றலர்** - பகைவர். பாசமறுககும இறைவனருடனொழிற கருவியாயினமையாலும, அருளும வகைகளிற பறறலர் கைவாளும ஒன்றாகும எனப பொருமையிற காணக கூறியமையாலும **பற்றலர்** எனப் பனமையாற கூறினார்.

பாசம் அறுத்தருளி - **பாசம்** - கட்டு-கயிறு. இஙகு மாயா காரியமாகிய உடமபினைக குறிததது. உடல் ஒன்றின அளவாகவே நாயனார் இவவுலகததிற கட்டுபபட்டு நினறார். வாளபயிறறும ஆசிரியத தொழில செயது வளம பெறறும, அதிலே தாய உரிமையுடையான் ஏலாஇகல கொளளநினறும, அதுகாரணமாக அவன அழைததபோரில மூண்டு நினறும, செயலகள செயய நிலைகளாமாக உலகக கட்டினுள அகபபடுதது வைததது உடலாகிய மாயாகாரியமேயாம பாசம கயிறறினைப போனறு உயிரைக கட்டுவதனால அபபெயர் பெறறது கயிறறை அறுததுவிடின முன கட்டபபட்டு நினற பொருள தனனிலையிற சோதல போல இஙகுப பாசததை அறுததனர், கயிறறை அறுகக வாள வேணடும, இஙகு அநத வாள பறறலாதஙக கைவாளாக நினறது எனறபடி.

அவனருள கலநதனறி ஒன்றும நிகழாது. "அவனனறி யோரணுவு மசையாதெனும பெரிய ஆபதர் மொழி" எனறபடி, இஙகுத தோறறோடிய பகைவன தனனை வெனற நாயனார் பால தான கருதியபடியே முறறுவிததறகு அருள இருநதவாறும. அவனருள எஞ்ஞானறும உயிர்களின பககுவததிறகேறறவாறே பாச நீககம புரியுமாதலின இஙகு நாயனாரது பாசமாகிய "மாயக குரமபை நீஙக வழிவைதத" அருளாய நினறது. அதறகுப் பறறலர் கைவாள வெளிபபட்டிறகணட கருவியாய நினறது. அதுவே இவருககுச சிவபுணணியப பயனையும, அவனுககுப பாவபபயனையும தரும அருளாயிருநதது எனபது கருததாதலின **கைவாளாற் பாசமறுத் தருளி** எனறார். **அருளை மற்றினி என் போற்றுவது?** எனற குறிபபமது.

உற்றவரை-சாதனஙகணடால உளகி, ஈசன திறமே பேணி, எஞ்ஞானறும தமமை முனனரே அனபின வகையினாலே **உ**றறிருநத நாயனாரை. **உற்றவர்** - உறறார் - உறவினர் தமது உருததிர கணததவராகிய தமரை எனக "எமபிரான றமரேயோ வெனறு முனனம"(818)-"கருமிடறறு மறையவனார் தமராய கழலேயர் பெருமகறகு" (மானககஞசாறர் புராணம 6) முதலியவை காணக

உற்றவரை என்றும் உடன்பிரியா அன்பு அருளி எனறது முனனர் மனததாற பிரியாதிருநதனர்; இபபோது எனறும பிரியா அனபுடையராகப் பெறறார் எனக. **உடன்பிரியா அன்பு** - இறைவனை நீஙகாது அனபு செயது அனுபவித திருககும நிலை மீளாநெறி எனப.

பொன்னம்பலம் - அருளின நிறைவு. "புலியூரச சிறறமபலமே புககார்" எனற திருததாணடகததின கருததும காணக.

பொற்றொடியாள் - உமாதேவியார் **பாசமறுத்தருளி** எனறதனற பாச நீககமும, **உடன்பிரியா அன்பு அருளி** எனறதனற சிவபபேறும தநத திருவருள நிறைவாயினமையாற **பொற்றொடியாள் பாகனார்** எனறு எணடுக குறிததார்

இனி, " உனனுடைய கைவாளாலுறு பாசமறுதத கினை " - (கோட்புலியார் புராணம-11) எனவும " சேயஞானபிள்ளையாரதந திருககையிற கோலமழுவா லேறுணடு குறற நீஙகி " (சணடீசர் புராணம 58) எனவும வருவன போல, இஙகும பற்றலாதம கைவாளாற பாசமறுததருளி வானோர் பிரானருளை யுறறவரை எனறு கூட்டி யுரைப்பாருமுணடு இப்பாட்டிறகு இவவாறனறி, மறறினி நாம போறறுவது என? எனற தனை ஒரு முடிபாககி நிறுததிககொணடு, **அருளைப்பற்றலர்** எனறு கூட்டிப பரம சிவனது கிருபையைப் பெறறிராத அதிசூரன எனறு சோததுரைப்பர் மகாலிஙகையர்

முதலியோர். அருளை உற்றவரை என்று கூட்டித் திருவருளையே பொருந்தி யிருக்கின்றவராகிய அந்த ஏனாதிநாதரை என்று பொருத்தியுரைப்பாரும், பிறவாறு கொண்டு கூட்டி உரைத்துப் பொருள் கொள்வாருமுண்டு. 41

649. தம்பெருமான் சாத்துந் திருநீற்றுச் சார்புடைய
வெம்பெருமா னேனாதி நாதர் கழலிறைஞ்சி
யும்பர்பிரான் காளத்தி யுத்தமர்க்குக் கண்ணப்ப
நம்பெருமான் செய்தபணி நாமதெரிந்த படியுரைப்பாம்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. தமது இறைவன் சாத்துகின்ற திருநீற்றின் சார்பினையே சார்பாகவுடைய எமது தலைவராகிய ஏனாதிநாத நாயனாருடைய திருப்பாதங்களை வணங்கி, கண்ணப்பர் என்ற நமது பெருமானார் தேவதேவராகிய காளத்தியுத்தமனார்க்குச் செய்த திருப்பணியை நாம் அறிந்தவாறு சொல்லப்புகுவோம்.

(வி - ரை) தம்பெருமான் சாத்துந் திருநீறு - "வள்ளல் சாத்து மதுமலர் மாலையும் அள்ளு நீறும்" (31), "பூசுவதும் வெண்ணீறு", "திருவாலவாயான் றிருநீறே", முதலியவை காண்க. இறைவன் நீறு சாத்துதலாவது மா சங்காரகாலத்து எல்லாவுலகங்களும் நீறாகவே, அந்நீறு, அனுஞானற்று எஞ்சிநிற்கும் அவனது திருமேனியிற் கிடத்தல்.

திருநீற்றுச் சார்பு உடைய - தமது உயிர் சார்ந்து நிற்கும் சார்பாகத் திருநீற்றினையே கொண்ட. சார்பு - நிலைபிறழாது சார்ந்து நிற்றற்குரிய ஆதாரவாகக் கொண்ட பொருள். பற்றுக்கோடு என்ப.

கண்ணப்ப நம்பெருமான் - கண்ணினை அப்பி அதனாற் கண்ணப்பர் என்ற பேர் பெற்ற நாயனார் நம்பெருமான் என்பதும் நாயனார் என்பதும் ஒரு பொருளன. கண்ணப்பு நம்பெருமான் என்பது பாடமாயின் கண்ணினை அப்பிய நமது தலைவனார் எனக.

தெரிந்தபடி - மேலே திருவுள்ளமாரறிவார் - என்று கூறி, ஆயினும் அறிவார் அருளியபடி இது என்று முடித்த ஆசிரியர், அவ்வாறே, கண்ணப்பரும் காளத்தியாரும் என்ற இருவருமே அறிய நின்றதொன்றாகிய வருஞ்சரித்தத்தையும் நாம் அறிந்து கூற இயலாதாயினும் தெரிந்தபடி கூறப்புகுவோமாக என்று தோற்றுவாய் செய்தவாறு. இதனால் வருஞ்சரித்தத் தோற்றுவாய் செய்ததும், திருநீற்றுச் சார்பு உடைய என்றதனால் இச்சரிதப்பயனை எடுத்துக் கூறியவகையில் முடித்துக் காட்டியதும் காண்க.

நாமதெளிந்த—என்பதும் பாடம். 42

சரிதச் சுருக்கம்.— சோழநாட்டிலே செழித்த வயல்களாற் சூழப்பட்டுச் சிறந்த பழயவூர் எயினனூராகும். அதில் ஈழக்குலச்சான்றோர் மரபில் அவதரித்து வாழ்ந்தவர் ஏனாதிநாத நாயனார். இவர் பழமையாகிய திருநீற்றின் வழிபாட்டு நலத்தில் எஞ்ஞான்றும் குறைவுபடாதவராயச் சிறந்து விளங்கினார். அரசர்க்கு வாள் பயிற்றும் தொழில் செய்து அதனாலவரும் ஊதியத்தைச் சிவனடியார்க்கு ஆக்குவார்

இவ்வாறு பகைவர்களும் போற்றும் நலவொழுக்கத்தில் இவர் வாழ்கின்ற நாளிலே, வாள் பயிற்றுந் தொழிலில் உரிமையுடையானாய அதிசூரன் என்பானொருவன் இருந்தனன். அவன் இத் தொழிலிற் றன்னின் மேற் கடந்துளாரில்லை எனினும் செருக்கடைந்து தன்னைத்தானே மிக மதித்திருந்தனன். ஆயினும் தனது குலத்தாயத் தொழிலில் தனக்கு வருவாய் குறையவும், அது இவர்க்கே நாளும் மேம்படவும் கண்டனன். அதனால் இவரிடத்துத் தகாத வழியால் அழுக்காறு கொண்டு அதனால் காலைஞாயிற்றின் முன் ஒளிமங்கும் மதிபோலழிந்து இவரை எதிர்த்துப் போர்புரியத் துணிந்தனன். அதற்காகத் தன்பக்கம் பலரையும் சேர்த்து இவ

ரது மனைவாயினின்று "வாள்பயிற்றும் தொழிலுரிமைத் தாயத்தைப் போரில் வலி யாரே கொள்ளத் தக்கது" என்று இவரைப் போருக்கு அறைகூவி அழைத்தான். இவ ரும் அவ்வொலி கேட்டுப் "போருக்கழைத்தான் யாவன்?" என்று, ஆண்சிங்கம் போலக் கிளம்பிக், கழல் கட்டி, வாளும் பலகையும் ஏந்திப், போர்முனையிற் புறப்பட்டார். அவர் பாற் போர்த்தொழில் கற்கும் காளையர்களும் சுற்றத்தார் முதலியோரும் அவரோடு சேர்ந்தனர். போருக்கழைத்த அதிசூரன் "வாள்பயிற்றும் தொழிலில் நமது தாய உரி மையைக் கொள்வதற்காக இந்த வெளியிலே இருவர் படையும் சந்தித்துப் போர்புரிந் தால் அதில் சாயாது நிற்பவரே அதனைக் கொள்ள உரியார்" என்று கூறினன். இவர், "அது நன்று என் உனக்கு வேண்டுவதாயின் அவ்வாறே போருக்கு நண்ணுவேன்" என்று இசைந்து அவன் சொன்ன போர்க்களத்துச் சேர்ந்தனர் இருவர் பக்கத்துப் படை வீரர்களும் கைவகுத்துப் பொருதனர்

வாள்வீரர் வாள் வீரருடனும், வேல் வீரர், வில் வீரர் அவ்வவ் வகையாருடனுமாக அக்களத்தில் வேறு வேறு பொருதனர் இருபக்கமும் பலரும் பட்டனர். அதன்பின் எஞ்சி நாதர், படாது எஞ்சிய தமது படைக்கு முன்வந்து, வாளேந்தித் தாம் ஒருவ ராகவே சாரிகை சுற்றிப் பகைவனுடைய படைஞரைக் கண்டதுண்டமாக்கி வீழ்த்தி னர் பகைவன் படைஞர் பலரும் பட்டனர் படாதார், மெய்யுணர்வு நேர்பட்ட போது ஆர்வ முதலிய குற்றங்கள் ஒழிவது போல அக்களத்தை விட்டொழிந்தனர். இதுகண்ட அதிசூரன், அவர்களில் மீண்ட சில படைஞரைக் கொண்டு, தானே முன் வந்து போரில் முனைந்தான் இவர் வாள் சுற்றிவரும் வட்டணையில் தாம் தோன்றா வகையில் அவனைப் பற்றி வீசும் சமயம் வர அவன் இவர்க்குத் தோற்றுத் தப்பிப் புறங் காட்டி ஓடினன்.

அன்று இரவு முழுதும் மானமிகுதலினால் அவனுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. பல முறையும் சிந்தித்தான். "ஈனமிகு வஞ்சனையால் வெல்வன்" என எண்ணினன் விடி யற்காலையில், "நாட்டார் பிறரை நமது வாளின் தாயங்கொள்ளும் போரிற் கொல்லாது வேறிடத்தில் நாம் இருவரும் போர்செய்ய வருக" என்று இவர்க்குச் சொல்லிவிட் டான். இவரும் "அவ்வாறு செய்தல் அழகிது" என்று உடன்பட்டு அவன் குறித்த தனியிடத்து யாவரும் அறியாத வகையிலே வாளும் பலகையும் ஏந்தி முன்னே அவனை எதிர்பார்த்து நின்றார் "திருநீறிட்டார்க்கு எவ்விடத்தும் இவர் தீங்கு செய்யமாட்டார்" என்பதனை அவன் அறிந்தானாய், முன்னர்த் திரு நீற்றைப் பயின்றறியாதானாயும் நெற்றி விரவப் புறத்திலே வெண்ணீற்றைப் பூசி, மனத்திலே வஞ்சக் கறுப்புடன் வைத்து, வாளும் பலகையும் ஏந்திக் குறித்த அந்தத் தனியிடம் புகுந்தனன். சிங்கம் தன் இரைப்பிராணியைப் பார்த்து நிற்பது போல உயர்ந்து நின்ற இவர் நிலையைக்கண்டு அவன் இவரைக் கிட்டி அணுகும் வரை, தனது நெற்றியைப் பலகையினால் மறைத்து வந்தெதிர்த்தனன் இவர் விடையேறு போல அவனைத் தாக்கிக் கொல்லும் இடைதெரிந்து தாள் பெயர்க்கும் போது அவன் தன் நெற்றியை மறைத்திருந்த பலகையைப் புறம்போக்கினன். கடையவனாகிய அவன் நெற்றியிலே இவர் வெண்ணீற்றினைக் கண்டார். கண்டபொழுதே "கெட்டேன்! இவர் மேல் முன் காணாத திருநீற்றுப் பொலிவுகண்டேன் சிவபெருமானது சீரடியார் ஆயினர்" என்று உட்கொண்டு, இவர் குறிப்பின் வழிநிற்பேன் என நிச்சயித்துத் தமது வாளும் பல கையும் போக்கக் கருதினர். பின்னர், நிராயுதரைக் கொன்றார் என்னும் பழி இவர் பாற் சாரலாகாதென்று எண்ணி அவற்றை ஏந்திப் போர் செய்வார் போலக்காட்டி நேர் நின்றார். அந்தப் பாதகனும் தன் கருத்தே முற்றுவித்தான்.

சிவபெருமான் வெளிவந்து, பகைவன் கைவாளால் இவரது பாசமறுத்து, இவர்க்கு என்றும் பிரியாது உடனிருக்கும் அன்புநிலையினை அருளிச் செய்து எழுந்தருளினர்.

தலவிசேடம்:—எயினனூர் - அரிசொல் ஆற்றின் தென்கரையில் உள்ளது. கும்பகோணம் இருப்புப்பாதை நிலயத்திலிருந்து தென் கிழக்கில் கற்சாலையில் 4 நாழிகையளவில் உள்ள **அழகார்திருப்புத்தூரினின்று** (அழகாத்திருப்புத்தூர் என்பர் இது புகழ்த்துணை நாயனார் தலம்) தெற்கில் ஒரு நாழிகையளவில் கரை வழியாய்ச் சென்றால் இதனையடையலாம். இது இப்போது **ஏனநல்லூர்** என வழங்கப்படுகிறது. பழய சிவாலயம் உண்டு. இவ்வாலயம் ஒரு வைணவப் பெண்மணியாரால் கருங்கற் றிருப்பணி செய்யப்பட்டுள்ளது. நாயனாரது திருவுருவமும் அவரது தேவியாரது திருவுருவமும் உட்புறத்தில் சந்நிதிக்கு எதிர்ப்புறமாக ஈசான திக்கில் வைத்துப்பூசிக் கப்பட்டு வந்தன. இப்போது இவை வடக்குப் பிராகாரத்தில் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவுருவத்தின் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. **சுவாமி** - பிரமபுரீசர்; **தேவியார்** - கற்பகாம்பிகை திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே அரை நாழிகையளவில் ஆண்டான் கரையில் அதிசூரனுடன் போர்கடந்த களமும் இடமும் உள்ளன என்ப. அங்கு ஒரு குளமும் அதன் கரையில் ஒரு பெரிய ஆலமரமும் தென்கரையில் பெரிய திடலொன்றும் உள்ளன. இதுவே போர்க்களமென்று கருதப்படுகின்றது. நாயனாரது குருபூசையன்று சுவாமி இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளும் சிறப்பு இப்போதும் நடைபெறுகின்றது இந்த இடம் இப்போது **சாலைக்கரை** என வழங்கப்படுகிறது. இத்தலத்தில் நாயனார் பேரால் ஒரு திருமடமும் உண்டு.

கற்பனை .—1. சோழர்களது அரசாங்கம் இமயமலை வரை ஒரு காலத்தில் பரவியிருந்தது

2. குடிதழைத் தோங்குதல் நகரத்துக்குச் சிறப்பாம்.

3 முன்னாளில் மன்னர்க்கு வாட்பயிற்றும் ஆசிரியத் தன்மையைத் தாய உரிமைப் படி வழிவழி வரும் உரிமையாய்ச் சிலர் பெற்றிருந்தனர்

4. செய்தொழிலில் வரும் வளமெல்லாம் கடப்பாடு பற்றி அடியார்களுக்கு ஆக்குதல் செல்வம் பெற்ற பயனும் உறுதிப்பொருளுமாம்.

5 ஒருவனது நல்லொழுக்கத்தினை நள்ளார்களும் போற்றும்படி இயல்பினொழுகுதல் தக்கது.

6. கல்விமுதலிய பேறுகளில் தனக்கு மேற்பட்டாரில்லை என ஒருவன் தன்னைத்தானே மதிக்கும் பெருமிதம் தீயது.

7 அழுக்காறு பொல்லாதது. அது பல தீமைகளுக்கும் உள்ளாக்கும். அதனை வாராமற் காத்தல் வேண்டும்.

8. வலியாரே தாயஉரிமை கொள்ளுதற்குரியார் என்பது நீதிக்குப் பொருந்தாத வழக்கு இங்கு நாயனார் இதிற் போர்க்கு அமைந்தது இசைவு பற்றியதாம்

9 ஒருவன் போருக்கு அறைகூவி அழைத்தால் போரேற்று நிற்றல் வீரர் இலக்கணம்.

10. முன்னாளில் வாள்முதலிய படைகளின் பயிற்சி மக்களிடை மிக்கிருந்தது. படைகள் தாங்கவும் அவைகொண்டு தம்மையும் நாட்டையும் காவல் செய்யவும், தமது தோள்வலிமையாலே வெற்றிபெற்றுத் தம் பொருள்களைக் காவல்செய்யவும், பொருள் பெறவும் உள்ள வீர உரிமைகளை முன்னாளில் நமநாட்டுமக்கள் பெற்றிருந்தார்கள். இச்சரிதத்தில் குறித்தவாறு வீரச் சுவையுள்ள குடிமக்களின் போர் (621 - 636) கேட்டற்கும் அரிதாய இந்நாள் நம் நாட்டின் வீரநிலை தாழ்ந்து நிற்பது வருந்தத்தக்க தொன்றும். இதன்வகைகளை அறிந்து திருத்தி நந்தமிழ் நாட்டவரை அவர்கட்குரிய முன்னைய உயர்ந்த வீரநிலைபெறற்றேங்கச் செய்து, மக்களை நல்ல வீரமக்களாக்கிடுதல் அரசியலார்க்கும் குடிமக்கட்கும் உரிய கடமைகளி லொன்றும்.

11. இச்சரிததகதிற் கண்ட குடிமககட போாமளளாகளின வீரம், ஆணமை, வலிமை, போாததிறன, குறியீடு, குறிககோள (627 - 629) முதலியன வியககறபாலன.

12. ஏனாதிநாதநாயனாரின வாடபோாததிறமும நோமையும் அப்போாததொழில இயலுககு இலககியமாவன. இததகைமையுடைய வீாாகளே அததொழிலில் வீரக கலைப பயிற்சி தரும ஆசிரியாாதறகு உரியா. இவவிலககணம இது போலவே எலலாத தொழிற கலைககு முரியது. அவவத தொழிலிலும அவவவ வாசிரியாகள ஒபபுயாவறற தோசசியும நோமையு முடையாாதல வேணடும

13. போரில உடைநது புறகிட்டாா மானமிக மீதூா இரவிற கணபடாது அல மருவர்.

14. மானம்படவரின உயிா வாழாது தமமுயிா நீபபா நலலோா. "கவரிமா அனனாா உயிா நீப்பா மானம வரின", "மானமபடவரின வாழாமை முனனினிது" எனபன நீதி முதுமொழிகள. ஆயின "அழுககா றெனவொரு பாவி திருச்செறறுத், தீயுழி யுய்த்து விடும" எனறபடி இஙகுப் போரிற புறகிட்ட அதிசூரன அழுக்காறறினாற கொளளப பட்டானாதலின தான உயிா நீககாது வஞசனையால வெலல எணணினன. இது தீயோா செயலேயாம.

15. இஙகு நாயனாரின திருநீறறுவழிபாட்டின திறநதெரிநது அதிசூரன தானும நீறு புறம பூசி வஞசிகக முறபட்டான. மெய்ப் பொருளநாயனாரை முதத நாதன வஞ்சித தான. உலகியலில இவவாறு வஞசிபபாா பலருளா. ஆயின அதுகொணடு அடிமைத திறததிறகிழுககினறு. இது பறறித திருவேடததை இகழ்தல அறியாமையாம்

16. திருநீறிட்டாா எவரேனும அவாதமது பிற திறஙகளை ஒனறும ஆராயாது திருவேடததால் அறியபபடும அடிமைததிறமே பேணிக கவலாது தொழுவது தீவிரதர அனபாம. இதுவே திருவேட வழிபாட்டின உயாநத நிலை. இஙகு நாயனாா பகைவனது நெறறியிற புதியதாயத திருவெணணீறு கணடாா அவனது பகைமை, அழுககாறு, தாயப்போா, வஞ்சனை, முனனைத தோலவி முதலிய எலலாம தெரிநதும, "நீறிட்ட ஒனறினாலே சிவன சீரடியாராயினாா. இவா என உயிா கொளளககுறிததாரேனும இவவடியாா குறிவழி நிறறல் கடன" எனறமைநது நினறதனோடு, "இந்த அடியாாககுப் பழிவாராது நிறறலும கடன" எனறு அவன தன கருததுமுறறுவிககும் வரை பாவனைககாக வாளும பலகையும தாஙகி நினறாா. வெறறிககேயமைநத தமது தோள வலியும வாளவலியும் காணாது போாககளததில, வலியிழநத மாறறானிடததுத திருநீறு ஒனறினையே கணடு திருநீறறு வழிபாட்டின பொருட்டுத் தமது உயிரைக காணிககையாக ஈநத நோமையை உனனுக. இவா நோமைககும ஆணமைககும இலக கியமாயினா எனபதனறி அனபுககும் இலககியமாயினா.

17. மெயயுணர்வு நோபபட்ட போதில ஆாவமுதற குறறஙகள எலலாம இருநத இடம தெரியாது அகனறுபோம.

18. எனனானறும அனபே வெலலும வஞசனை தோறகும இசசரிததததில் அதிசூரன் வஞ்சிததுத தான நினைநதபடி முடிததான எனறு உலகா எணணுவா. ஆயின அவன வெனறானலலன என முனனா விளககபபட்டது. பணடுதிருநீறு பாஙகிற பயிலாத கடையோனும இவரது அனபின திறஙகணடு அதறகுளளாகி நீறிட்டான நாயனாரது நனமைத துறையொழுககம நளளானகிய அதிசூரனும போறறும் படி அவனை அடிப்படுததியது. முனனை போரில் ஆண்மையும வீரமும வெனறன. பினனைப்போரில அனபும திருநீறும வெனறன. 481 பாாககக.

19. அனபு நிலைககு ஏதமாக உலகில வெளித தோறறததிற காணபபடுபவை யெலலாம் உணமையில் இறைவனருளால உலகபாசமறுதது உயாநிலை தா வருவனவே

யாம். உடம்பை அறுத்துக் குணஞ்செய்யும் மருத்துவன்போல இங்கு இறைவனருளே பற்றலர் கைவாளால் நாயனாரது உலகத்தொடர்பை அறுத்து அவருக்கு இறைவனை யென்றும் பிரியா அன்பு நிலையாகிய நித்திய வின்பத்தை யளித்தது.

20. கொலைநீதி என்பது ஒரு நீதி, தன்னைக் கொல்லவந்தானைக் கொல்க என்பது மற்றொரு நீதி. போர் முனையிற் பகைவனைக் கொன்று வெல்வது நேரிய போரின் உலக நீதி. அங்ஙனங் கொல்லாது விடுத்தல் இந்நீதியிற் பிழை; தற்கொலை பாவம். அவ்வாறே பிறர் தம்மைக் கொல்ல வந்தபோது தற்காக்கும் வலி பெற்றிருந்தும், தற்காத்துக் கொள்ளாது பிறனாற் கொலையுண்ண நிற்றல் தற்கொலையோடொப்பப் பாவமாம். இவையெல்லாம் உலக நிலையிற் புண்ணிய பாவங்களுக் கேதுவாகிய அறநூல் விதிகள். இவ்விதிகள் இங்கு நாயனார்பாற் சாரா என்க, என்னை? சாமானிய மான உலகியலறநூல் விதிகள் உலகிறந்த நிலையில் நிற்கும் எந்தம் பெருமக்கள் செயல்களை அளக்கும் அளவு கோல்களாகாமையினென்க. இவைபற்றி 364-ல் உரை பார்க்க. அன்றியும் இவ்வறநூல் விதிகள் உலகில் நல்வாழ்வும் மறுமையில் புண்ணிய பாவப்பயனும் அளிக்க வல்லனவன்றி வீடாகிய உறுதிப் பயன் றருவன அல்ல. மக்களது உலக வாழ்க்கையின் பயனாவது வீடுபேறாம். வீடுபெறுவது சாத்தியப் பொருள், வாழ்வு அதற்குச் சாதனம். சாதனத்தால் அடையப்படு பொருளாகிய வீட்டுநிலையைப் பெற வரும் இச்சமயம் அதனைக் கைவிட்டு உடலை ஓம்பி உயிர் வாழ்வதாயின் அதுவே தற்கொலையாகும் என்பது இறைவனாற்றுணிபு.

21. இங்கு அதிசூரன் சிவனடியாரைப் பகைத்து வஞ்சித்து எரிவாய் நரகினை யடைந்தான் என்க. இவ்வாறே மெய்ப்பொருணாயனாரை வஞ்சித்த முத்தநாதனும் நரகினை அடைந்தவனாவன். "பகைத்து நரகினைச் சென்றடைந் தோர்" (38) என்று திருத்தொண்டர்புராணவரலாற்றில் உமாபதிசிவனார் அருளியதுங் காண்க. "பாதகன்" என ஆசிரியர் குறித்ததும் உன்னுக. ஆயின் இவன் நெற்றியில் நீறு கண்ட பொழுதே சீர் அடியாராயினார் என்று நாயனார் கொண்டொழுகினரே யெனின், அஃதுண்மையே! அது நாயனாரின் மனநிலை. அப்பக்கம் அதுவே அவர்க்கு வீடளித்தது. ஆயின் இப்பக்கம், அதுவே அரனடியாரை வஞ்சித்துத் தீங்கிழைத்த பாதகப் பயன் தந்து இவனை நரகத்திற் செலுத்துதற்கும் இழுக்கில்லை. நாயனாரின் நல்லொழுக்கம் அவர்க்கு நற்பயன் தருவதாமன்றி அவ்வொழுக்கத்து நில்லாத பிறர்க்கு நற்பயன் றராதென்க. "பாவ மறுப்பது நீறு", "முத்தி தருவது நீறு" என்பன முதலாகச் சொல்லப்பட்ட வேத விதிகள் அதிசூரன்பாற் பொருந்தாவோ? அவன் பூசிய நீற்றினால் அப்பயன் அடையானோ? எனின் அடையான் என்னை? அவன் நீற்றைப் பேணி யணியாது உள்நெஞ்சில் வஞ்சகக்கறுப்பு முடன்வைத் தணிந்தான். "வேட நெறி நில்லார் வேடம் பூண்டென் பயன்?" என்பது திருமந்திரம் - முதற்றந்திரம் - (128) இவன் வஞ்சம், அழுக்காறு, அவா முதலிய மனக் குற்றங்களெல்லாம் பொருந்தினான். போர்நீதி யறத்தினின்றும் வழுவினான். பொருட் பற்றினால் விழுங்கப்பட்டான். ஒரு சிறிதும் பரனை நினைந்தானல்லன். "பரனை நினைந்து இம்மூன்றும் விட்"டார்க்கு வரும் திருநீற்றுப் பயனை இவன் எங்ஙனம் அடைவான்? என விடுக்க.

விரும்பி யுண்ணினும் விரும்பாது வெறுத் துண்ணினும் பலன் றரும் மருந்து போலத் திருநீறு பவநோய் தீர்க்கும் பெரு மருந்தன்றோ? எனின், அதுவுண்மையே! நோய் மிக வலிமைப்பட்டமையால் மருந்து உள்ளே புகுப் பயன்றரா நிலையுற்ற பிணியாளன்பால் அம்மருந்து மேனின் றொழிவதுபோல ஈண்டு இப்பெரு மருந்தாகிய திருநீறும் உட்செல்லாதுவிடுதலிற் பயன்றருமா றில்லை என்க.

22. அடியார்க்கு வரும் ஏதங்களை வாயினாற் சொல்லுதலும் பாவம் பயக்கும்.

23. நிராயுதரைக் கொல்வது போர் முறையன்று. அது பழியாம்.

24. உயிர்கள் தனிதது நில்லாது ஒரு சாரபு பற்றியே நிறகும இயல்பின. உடல, பொருள, உறவு முதலிய நிலையில்லா உலகச் சாரபுபறறி ஒழுகாது, சாததிர உணாச்சி, குரு உபதேசம் முதலியவை வாயககப் பெறுதல நலவினைப பயததால உளதாம. அதனுல் சிவசாதனச சாரபு பறறி ஒழுகும ஒழுககம வரும. இடையூறுக எதுவரினும அதனிற பிறழாது ஒழுகினுல அது சிவனிடததிற சோககும. இஙகு நாயனுா உடல் - பொருள - முதலிய பொயச் சாரபுகளை விடடுத திருநீறறு வழிபாடடின நலம எனறும குனறுதொழுகியதனுல இறைவனைப பிரியா அனபு நிலை அடைநதனா

25. திருநீறு அரனைப்போலவே தொனமை யுடையதும அழிவிலலாததுமாம. திருநீறறின உண்மை வழிபாடு உயிருககுப் பாசநீககமும சிவபபேறும தரும. திருநீற றினை உபாசனை செயவது சிவனை உபாசனை செயவதாம திருநீறு அருடசததி யின உருவம "பராவண மாவது நீறு" எனபது தமிழமறை. (வணணம - வணம என நினறது.) அருடசததி திருநீறறினைக கருவியாககொணடு அதனிடமாய நினறு தன தொழில செயயும. தனனெடு நீஙகாது பொருநதிய குணமாகிய அருடசததியை யுடையவன இறைவன. எனவே, குணியாகிய அவனேடொபபக குணமாகிய அருளும அதன கருவியாகிய திருநீறும அநாதியேயாம்

"தேசமலி பொதுஞானச செவவொளியுந திகழபதியா
மீசனது நடததொழிலு மிலஙகுபல வுயிாததொகையும
பாசமுமங கதுகழியப பணணுதிரு வெணணீறு
மாசிறிரு வெழுததஞசு மநாதியிவை யாருக"

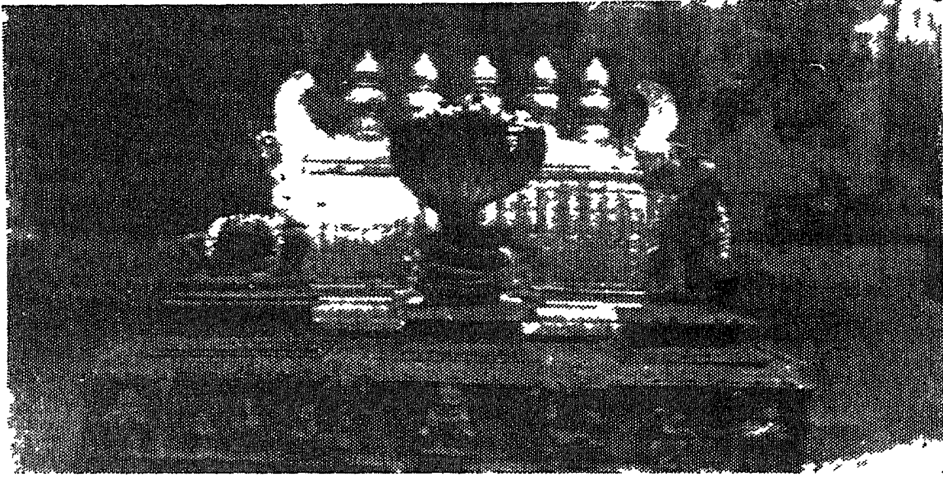
என்ற கோயிற புராணப் பாயிரத திருவாககுங காணக.

ஏனுதிநாதநாயனுர்புராணம் முறறும்

எயினனூர்த் தலக்குறிப்புக்கள் சில—இததலம ஏனனூா எனவும வழஙகப் பெறும இதன கிழககே ஒரு நாழிகையளவில திருநறையூாச சிததீசசரமும, வடககே ஒரு நாழிகையளவில அரிசிறகரைபபுததூரும, மேறகே ஒரு நாழிகையளவில் (மருத நல்லூா என வழஙகும) திருககருககுடியும உளளன. கருககுடியிலிருநது எயின னூருககு நேரே ஒரு பாதை உணடு கோடைகாலந தவிர ஏனைககாலஙகளில இத தலததுககுச செலலுதல மிகச சிரமம. எயினனூர் எனபது மதில காரணமாக வநத பெயரெனறும, ஏனுதி எனபது சேனுபதி எனபதனமரூஉ எனறுங கூறுவாரு முணடு.

இததலககுறிப்புககளும திருவுருவப படிமஙகளுமபெறப பெருமுயறசிசெயது உதவினவாகள எனது அரிய நணபாகளான பணடிதா - திரு. அ. கநதசாமி பிள்ளை அவாகளும, திரு. T V. சதாசிவபணடாரததாா அவர்களும, திரு. மு அருணுசலம B.A., அவாகளுமாவாாகள திருவுருவப படிமஙகள எடுதது உதவியவா குமபகோணம தேவார பாடசாலைத தாபகா - திரு உததணடி செட்டியாரவாகளின புதலவா திரு. சாட்சிலிங்கஞ் செட்டியாா அவாகள. இவாகளுககு எனது கடபபாடுடைய நனறி உரியது.

சீ - காளம் - அத்தி — சீகாளத்தி
(சிலந்தி பாம்பு யானை)

இத்திருவுருவங்கள்
திருக்கோயிலி னுட்சுற்றில் உள்ளவை.
—பாட்டு - 650 - (திருஞான புரா. 1021) - பக்கம் - ௮௨௯

காளத்தித் திருக்கோயில் - ஐந்து கோபுரங்கள்
(மலை மேலிருந்து பார்வை)

உ
சிவமயம
திருசசிறறமபலம

10. கண்ணப்ப நாயனூர் புராணம்

தோகை

"கலைமலிநத சீாநம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன" —திருத்தோண்டத்தொகை

வகை

"நிலததிற நிகழ்திருக காளததி யாாதிரு நெறறியினமே
னலததிற பொழிதரு கணணிற குருதிகண டுணணடுங்கி
வலததிற கடுஙகணை யாறறன மலாககண ணிடநதப்பினுன
குலததிற கிராதனங கண்ணப்ப னுமென்று கூறுவரே"

—திருத்தொணடர் திருவந்தாதி

விரி

650. மேவலர் புரஙகள் செறற விடையவர் வேத வாய்மைக
காவலர் திருககா ளததிக கணணபபர் திருநா டெனப
நாவலா புகழ்ந்து போறறு நலவளம பெருகி நினற
பூவலா வாவி சோலை சூழநதபொத் தப்பி நாடு.

புராணம்:—தமது கணணையிடநது இறைவனது கண்ணிலே அபபியதனுற் கணணபபர் எனறு போ பெறற நாயனூாது வரலாறும பணபும கூறும பகுதி. இறுதத முறையானே இலைமலிநத சருககதது மூனருவதாகிய கணணபப நாயனூா புராணங கூறத தொடங்குகினருா.

தோகை:—கலைகள யாவறறினும மேமபடடு ,விளஙகும சிறபபினைப பெறற தலைவராகிய கணணப்ப நாயனுருககு நான அடியேனுவேன **கலைமலிந்த சீர்** - எலலா நூலகளாலும விதநது பேசபபட்ட சிறப்பு **மலிதல்** - மேமபாடுறறு நிறைதல. இஙகுச **சீர்** எனறது அனபின சிறபபினை. வீடுபேறும உலக வாழவுமாகிய நிலைகள இரணடிற்கும ஒப்ப இனறியமையாது வேணடபபடும சிறபபாவது அனபே எனபது எலலாக கலைகளுககும ஒப்ப முடிநத உணமை. **நம்பி** - ஆடவரிற சிறநதோன. "நமபி எனபது நாமச சிறப்பே" - பிஙகலம. "ஆடவன கொனறு னசசோ !" என இவரது மெய்காப்பாளரும புகழவும், "மாறிலாய நிறக" எனறு இறைவரும விளிககவும வாயநத சிறப்புக்களை இஙகு உனனுக. **கண்ணப்பர்** - இது இறைவனுககு இவா தம கணணை யிடநது அபபிய காரணம்பறறி இறைவன தநத திருபபெயா; இவரது பெறறோாகளால் இடப்பட்ட பெயரனறு சரிதக குறிபபும தேறறமும பெற இபபெயராற குறிததாா.

வகை:—பூவுலகிற சிறநதுவிளஙகும திருக்காளததி இறைவரது நலத்தைததரும் திருககண்ணில் குருதிபொழியக கணடு மனநடுஙகி அம்பினுலே தனது வலதுகண்ணைத தோண்டி அப்பினவா வேடாகுலததுதித்த கண்ணப்பராமென்று சொல்வர் பெரியோா.

நிலத்தில் திகழ் - உலகில் தட்சிண கயிலாயமென்று விளங்குகின்ற **நெற்றியின் மேல்** - முகத்தினிடத்து. **நெற்றி** ஆகுபெயராய் ஈண்டு முகத்தை உணர்த்தி நின்றது. **நலத்திற்றரு கண்ணிற் பொழிந்ததி கண்டு** என மாற்றுக. **நலத்தில்** - ஏழாவதன் உருபு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது. ஈண்டு **நலம்** என்றது "அங்கணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்கத்தினை" (753) **உண்ணடுங்கி** - இதன் விரிவு புராணம் 170-ம் திருப்பாட்டு முதலியவற்றாலறிக.

வலத்தில் மலர்க்கண் இடந்து - என்று கூட்டுக. **கிராதன்** - வேடன். அப்பின் வன் கண்ணப்பனும் என்று கூட்டுக. பெரியோர் என்ற தோன்றா எழுவாய் வருவிக்க.

பெயரும் சரிதக்குறிப்பும் பெருமைப் பண்பும் முதனூல் பேசிற்று. இவர் பேறு பெற்ற தலமும் சரித வரலாறும் மரபும் பெயரும் பிறவும் வகைநூல் வகுத்தது. இவை விரிந்தபடி புராணத்துட் காண்க.

650 (இ - ள்) வெளிப்படை. அடையலாரது முப்புரங்களை அழித்த விடையவராகிய வேதவாய்மைக் காவலரது திருக்காளத்தியிலே பேறடைந்த கண்ணப்ப நாயனாரது திருநாடாவது, புலவர்கள் புகழ்ந்து பாராட்டும் நல்ல வளங்கள் பெருகி நிலைத்ததும் பூக்கள் மலர்ந்த வாவிகளும் சோலைகளும் சூழ்ந்ததுமாகிய பொத்தப்பி நாடாகும் என்று சொல்வர் பெரியோர்.

(வி - ரை) **மேவலர்** - அடையலார் பகைவர். **புரங்கள்** - முப்புரம். **செற்ற** - சினந்து அழித்த. **செற்ற** என்றதனால் வேண்டுதல் வேண்டாமையிலாத இறைவனுக்குச் செற்றம் முதலிய குற்றம் ஏற்றியதாகாது எனக் குறிக்க. **விடையவர்** - என்றார் **விடை** - தருமதேவதையாகிய இடபம். புரங்களை இறைவன் எரித்தது மறத்தினைப் போக்கி உயிர்களுக்குத் துன்பந்துடைத்துப் போகமளித்தற்கேயாம். தருமம் யுகந்தோறுங் குறைந்துவந்து இறுதியில் அழியாது இறைவனிடம் ஒடுங்கி நிற்குமென்பர். இனி, "தடமதில்க ளவைமூன்றுந் தழலெரித்த வந்நாளில் இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ" (திருவாசகம்) என்றபடி முப்புரமெரித்த ஞான்று விடையாய் நின்ற திருமாலின் மீது எழுந்தருளியவர் என இரண்டையும் உடன் குறிப்பார் **செற்ற விடையவர்** என்றார் என்பதுமாம். முப்புரமெரித்தல் என்பது மும்மலகாரியங்களை அழித்தலாகிய இறைவனது செயலைக் குறிப்பதாகக் கூறுவர் திருமூல நாயனார்.

வேதவாய்மைக் காவலர் - வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட அறம் - வாய்மை - என்னுமிரண்டில் அறத்தை மேல் விடையவர் என்றதனாற் கூறினாராதலின் ஏனை வாய்மையை இதனாற் குறித்தார். "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை", "ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன், பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று" என்றிவ்விரண்டினையும் வரையறுத்து முறைப்படுத்திய நீதிநூலும் காண்க. வேதமும், அறத்தைச் செய - சத்தியத்தைப் பேசு - என்று இம்முறையிலே பேசிற்று. இம்முறைபற்றியே இங்கு ஆசிரியர் **விடையவர்** என்றும், அதன்பின் **வாய்மைக்காவலர்** என்றும் வைத்த அமைப்பும் காண்க. கொல்லாமை அறமாகியவழி, அஃது அவ்வறக்கடவுள் புரங்கள் செற்றார் என்றதனோடு முரணுமை மேலுரைக்கப்பட்டது. இதனைக் "கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல்" என்பது போலக் காண்க.

இங்கு இச்சரித்திலும் நாயனார் பல பிராணிகளை வேட்டையாடிக் கொன்று இறைவனுக்கு நிவேதித்தனர். அவை கொலையாகாது அவற்றை ஈடேறச் செய்த அருட் செயலேயாயின என்று பின்னர்க் காண்போம் "ஒளிநின்று கொன்றருளி"- (790) என்பர் ஆசிரியர் இச்சரிதக் குறிப்பும் பெற இங்கு இவ்வாறு தொடங்கினார்.

வாய்மை - வாயின் தன்மை அது சத்தியத்தினைப் பேசுதல். இதுவே, சத்தியத்தை உன்னும் உள்ளத்தின் நிலையில் **உண்மை** என்றும், அதனை மெய்யாரச் செய்யும் நிலையில் **மெய்மை** எனவும் பெற உள்ளது. சத்து - அழியாதது. இங்கு

இச் சரிதத்தில இறைவா தமது நினமலமாகிய சததிததிருமேனியிற கணபோலவும அதிற் குருதிபோலவும காட்டினா. இவ்வாறு இல்லாதவறறை உளளனபோலக காட்டியவரை **வாய்மைக் காவலர்** என்ற தெனனை ? எனின், அவை நாயனாரின உணமையைக காட்ட எழுநதன ஆகலின வாயமைககாவலின நிகழ்நதன எனக. இதுவும் இச்சரிதக குறிப்பாதல காணக.

இவவாறன்றி வேதம் உபசார மாததிரையாய எலலாத தேவரையும் சொலலுமாயினும உண்மையிற சிவனையே முதலவனாக உளளததில (இதயததில) வைததாக கூறும ஆதலின அவவாறு வேத உணமையாய நின்ற **காவலர்** என்றலுமாம.

திருக்காளத்தி - சிலநதியும, காளனும் (பாமபு), அததி(யானை)யும பூசிததுப பேறு பெறறமையால இப்போ பெறறது "இநதமலை காளனொ டததி தமமி லிகலிவழி பாடு செய விறைவா மேவு, மநதமிலசீாக காளததி மலையாம" (திருஞான - புராண - 1021) முதலியவைகாணக. தலவிசேடம பாாகக.

திருக்காளத்திக் கண்ணப்பர் - காளததியிலே வழிபட்டுக கணணப்பிபபேறுபெறறவா என்றது சரிதக குறிபபு காளததியும கணணபபரும பிரிககககூடாதபடி யிணைநதுள்ள நிலையும குறிப்பதாம. கணணப்பா என்ற பேர காளததியிற போநதது எனபதும குறிததாா.

கண்ணப்பர் திருநாடு - **திருநாடு** - அவதரிதத நாடு. **கண்ணப்பர்** - இவருககுத தாய தநதையா இட்ட **திண்ணன்** என்றதனிலும இபபெயரே சிறந்தது. இஃது இறைவன தநதது. ஆசாரியாகள யாவரும இப்பெயாகொணடே துதிததனா இஃது அவா சரிதங குறிபபதுமாம, ஆதலின இபபெயரால தோறறுவாய செயதனர்

நாவலர் புகழ்ந்து போற்று நல்வளம் - குறிஞ்சிநில வளததைத தமிழ் இலககணம் முறை செயயும வகையினைப **புகழ்ந்து** என்றும, இநநாடுக குறிஞசி, தலையனபுக கிலககியமாய் நிறகும நாயனா அவதரிககும பேறு பெறற நாடாயினமையின் **போற்றும்** என்றும கூறினா. இது பறறியே **வளம்** எனனாது **நல்வளம்** என்றதுமாம. அச்சிறபபு மிகுதியும பெறறதனொடு எஞஞானறும நிலைபெறவும பெறற தெனபாா **பெருகி நின்ற** என்றா **நாவலர்** - கலைவாணி யருளபெறற கலை நாவலரும, ஞான வாணி தந நாவிற பதியப் பெறற ஞான நாவலரும என நாவலராவாா இருவகையினா. இஙகுக கூறிய நாவலா பிறகூறிய நிலையினராகிய நககீரதேவா, சமய குரவர் முதலிய ஞானத தமிழ நாவலா. பதினொராந திருமுறை முதலாயின அருட்பாட்டுககள காணக.

பூ அலர் வாவி சோலை - வாவியிற பூபபன தாமரை முதலிய நீாபபூககள நால்வகைப பூககளில ஏனை மூனறும சோலையிற பூபபன. இவை யெலலாம இநநாட்டிற காண உளவாம எனபாா **வாவி சோலை** என்று சோததுககூறினா. **வாவிசோலை** - உமமைத தொகை. இவை ஏனை நாட்டிற போலச செயறகையானனறி இஙகு இயலபிற பொருநதுவன என்ற குறிபபுப பெறச **சூழ்நத** என்றா.

பொத்தப்பி நாடு - காளததிமலைச சாரலுககு வடககே 40 - 50 நாழிகை யளவில் உளளது. குறிஞசிப பகுதியைச சேர்நத மலைநாடு. இப்பெயா இனறும வழககி லிருககினறது. பொததப்பி நாடடைக் கணணபபா திருநாடெனப எனக கூட்டுக.

போற்ற—பெருக—போத்தப்பி—எனபனவும பாடஙகள. 1

651. இததிரு நாடு தனனி லிவாதிருப் பதியா தெனனி
னிததில வருவிச சார னீளவரை சூழ்நத பாஙகா
மததவெங களிறறுக கோட்டு வன்றொடர் வேலி கோலி
யொததபே ராணஞ சூழ்நத முதுபதி யுடுப்பூ ராகும. ௨

(இ - ள்) வெளிப்படை இநதத திருநாட்டிலே இவாது திருபபதியாவது யாது என்னில, முத்துககளைக கொழிததது வரும அருவிகள ஓடுதற கிடமாகிய சாரலகளை

யுடைய நீண்ட மலைகள் சூழ்ந்த பக்கத்தில் மதம் பொருந்திய யானைகளின் கொம்பு களால் வலிய தொடர்ந்த வேலியிட்ட அதனால் ஒரே தன்மைத்தாகும் பெரிய மதி லரண் சூழப்பட்டு விளங்கும் பழம்பதியாகிய **உடுப்பூர்** என்பதாம்.

(வி - ரை) **திருநாடு - திருப்பதி** - என்புழித் திரு என்பன நாயனார் அவதரிக்கும் நலம் பெற்ற சிறப்புக் குறித்தன. பெரியவர்கள் அவதரித்ததனால் அந்நாடு பெருமை பெறும் என்றதனை "அறந்தருநா வுக்கரசும் ஆலால சுந்தரரும் பிறந்தருள உள்ளதனால் நம்மளவோ" என்று திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்கும், "ஐயர் நீரவ தரித்திட விப்பதி யளவில் மாதவ முன்பு, செய்ததவாறு" - திருஞான - புரா - (179) என்று நகரத்துக்கும் சிறப்புக் கூறிய வகையில் ஆசிரியர் அறிவித்தருளுதல் காண்க.

நித்தில அருவி - மலையின் மூங்கில் - யானைக்கோடு முதலியவற்றினின்று பிறக்கும் முத்துக்களை வாரிவரும் அருவிகள்.

நீள்வரை சூழ்ந்த பாங்கர் - உயர்த்தாலும் பரப்பினாலும் நீண்ட மலைகளாற் சுற்றப் பட்ட பக்க இடங்களில். **மத்த** மதத்தையுடைய, வடசொல் "மத்தோன்மத்த னாகி" என்ற திருவாசகமுங் காண்க. இங்கு மதம் யானைகளுக்கு இயற்கை யடைமொழி. **வெம்மை** - கொடுமை.

வன் தொடர் வேலி கோலி - யானைக் கொம்புகளை வரிசையும் வலிமையும் பெற்ற தொடர்ச்சியாய் நாட்டி வேலியாக அமைத்து. மலைச்சாரலாதலின் புலி முதலிய கொடிய மிருகங்கள் மிக்கு வாழும், அவை பதியினுள்ளே புகுந்து மக்களையும் அவர்கள் கவர்ந்து வளர்க்கும் ஆனிரை மான முதலியவற்றையும் துன்புறுத்தாதபடி மதில்போல நகர்காவல் செய்வதனைக் குறித்தது **வேலி கோலி** என்றார்.

ஒத்தபேர் அரணம் - புறப்பகையாகிய பகைவர் வாராது காப்பது நீள்வரை சூழ்ந்த மலையரண்; உட்பகையாகிய ஏனை மிருகங்கள் வாராது காப்பது யானைக் கொம்பின் வேலியாலாகிய இந்த மதிலரண், இவ்விரண்டும் ஒத்துச் சூழ்ந்து பெரிய அரண்களாய் இந்தப் பதியைச் சுற்றியிருந்தன என்க. எனவே, இப்புராணத் தலைவராகிய நாயனார் புறப்பகை உட்பகை எனும் இவ்விரு பகையும் வாராது முற்பிறப்பிலே தவம் புரிந்து காவல் செய்து இங்கு வந்தவதரித்து இறைவனடி கூடியதாகிய இச்சரித்திரத்துக்கு ஏற்கக் காவலப் பொருளைக் குறித்த நயமுங் காண்க.

முதுபதி - பழம்பதி. **பதி** - மலை நாட்டு ஊர்களுக்கு வழங்கும் பெயர்களில் ஒன் றும் குறிஞ்சி நிலத்து ஊர்கள், சீறூர் (664) சிறுகுடி - குறிச்சி என்பர். குறிச்சி வாழ்க்கை (657 - 687) என்றது காண்க. இந்நாளிலும் மலைசார்பதி - இருளர்பதி என் னும் வழக்குக்கள் மலைநாட்டில் (கொங்கு நாட்டில்) வழங்குவன காண்க. **ஆக்கம்** உயிர் களுக்கு ஆக்கம் தரும் இடம் என்ற குறிப்புமாம். 2

652. குன்றவ ரதனில் வாழ்வார் கொடுஞ்செவி ஞமலி யார்த்த
வன்றிரள் விளவின் கோட்டு வாரவலை மருங்கு தூங்கப்
பன்றியும் புலியு மெண்குங் கடமையு மானின் பார்வை
யன்றியும் பாறை முன்றி லைவன முணங்கு மெங்கும். ௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. அப்பதியில் வாழ்பவர்கள் மலைவாழ்நராகிய குன்றவர்கள். அப்பதியின் இடமெங்கும் வளைந்த காதுகளையுடைய நாய்களைக் கட்டிய வலிய கூட்ட மாகிய விளாமரக் கிளைகளில் வார்களையுடைய வலைகள் பக்கங்களில் தொங்க, காட்டுப் பன்றியும், புலியும், கரடியும், கடமை முதலிய மானினங்களும் என்றிவற்றின் பார்வை மிருகங்களும் உள்ளன, அன்றி, இல்லங்களின் முன்னராய பாறை முற்றங்களில் ஐவன அரிசியும் உணங்கும் (உலரும்).

(வி - ரை) **அதனில் குன்றவர் வாழ்வார்** என மாற்றுக.

குன்றவர் - குறிஞ்சிநில மக்கள். இவர்கள் கானவர் (662) வேடுவர் (654), குறவர் (664) இறவுளர் (665), வேடர் (655), மறவர் (656) எனவும் பெறுவர். இப்பெயர்கள் பலவும் இப்புராணத்தினுள் வழங்கிய இலக்கிய அமைவுங் காண்க.

கோடுஞ்செவி ஞமலி - காது வளைந்து தொங்கியிருத்தல் சிறந்தசாதி வேட்டை நாய்களின் இலக்கணங்களில் ஒன்றென்பர். வேட்டை பயில்வோர் பலர் தொங்கிய காதுடைய நாய் வகைவ்ய வளர்த்தல் கண்கூடு. வேட்டையில் இவர்களுக்கு நாய்கள் பயன்படும் செய்தி பின்னர் 717 - 725 - 734 முதலிய பாட்டுக்களிற் காண்க-

வன் திரள் விளவின் கோட்டு - வரைசூழ்ந்த குறிஞ்சிநிலமாதலின் விளாமரங்கள் கூட்டமாக அங்கு அப்பதியில் ஓங்கி வளர்ந்திருந்தன என்பதாம். அவை நாய்களைக் கட்டி வைத்தற்கும், மேற்கொம்புகளில் வார்வலைகள் தொங்கவிட்டு வைத்தற்கும் உதவுவன. "பார்வை யாத்த பறைதாள் விளவின்" (பெரும்பாணாற்-95) என்றதும் காண்க.

வன் திரள் விளா - குன்றவர் தமது குறிச்சி வாழ்க்கைக் குடியிருப்பிடங்களை விளாமரங்கள் சூழ்ந்த சூழலின் அமைத்தனர் அன்றித், தம் குடியிருப்பிடங்களைச் சூழ விளாமரங்களை வைத்து வளர்த்தனர் என்றலுமாம். விளாமரச் சூழலின் காற்று உடற்சுகந் தருவதனோடு அவை இவர்களது முயற்சியின்றியே இயல்பின் வளர்ந்து பலன் தருவன. அவற்றின் பழங்கள் சுகந்தரும் உணவாதலும் காண்க. "வேரி விளங்கனிக் கவளங் கொள்வார்"-(684) என்று பின்னர்க் கூறுதலும் உன்னுக. விளாமரத்தின் குணம்-"காசசுவாசங் கதித்த வரிடுமுதற், பேசரிய தாகமிவை பேசுங்கால் - வீசு, தபித்தலைச்செய பித்தந் தரிக்குமோ பூவிற், கபித்த மரமிருக்குங் கால்"-(கபித்தமரம்-விளாமரம்), விளாம்பழத்தின் குணம் - "எப்போது மெய்க்கிதமா மீளையிரு மலக்கமும், வெப்பாகுந் தாகமும்போ மெய்ப்பசியா—மிப்புவியி, லென்றுங் லுங்கனிமே லிச்சைவைத்துத் தின்ன வெண்ணித், தின்றால் விளங்கனியைத் தின்" - என்ற பதார்த்தகுண சிந்தாமணிப் பாட்டுக்களுங் காண்க. விளங்கனியின் ஓடு முதலியவை மருந்தாக உதவுதல் மருத்துநூல்களுட் காண்க.

வார் வலை - வாரும் வலையும். 724 - பார்க்க. இவைகள் வேட்டைக் காடு காவல் செய்து அமைத்து மாக்களை அகப்படுத்த வுதவுவன. 718 - 724 - 736 முதலிய பாட்டுக்களில் வார் வலையை இவ்வேடர்கள் தொழிற்படுத்திய முறை காண்க. **வார் வலை** - நீண்ட - பெரிய - வலை என்பாருமுளர். அது பொருந்தாமையறிக.

பன்றி - புலி - கரடி - யானை - குறிஞ்சிநில விலங்குகள்.

பார்வை - பார்வை மிருகங்கள். வேடர் மிருகங்களைப் பிடித்துப் பழக்கிவைத்து அவற்றி னுதவிகொண்டு அவற்றினினங்களைப் பற்றுதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வர். "மானைக் காட்டி மானைப் பிடிப்பதுபோல" என்றதொரு பழமொழி வழக்கும் இதினின்றெழுந்ததாம் இறைவன் அவ்வவுயிர்க்கும் அவ்வவையாயத் தோன்றி அருள்புரிவன் என்ற ஞானசாத்திரக் கருத்துங் காண்க "பார்வையென மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தற் காம் போர்வையெனக் காணா புவி" என்பது திருவருட்பயன் **பார்வை** - என்றதற்கு மிருகங்களைப்போலச் செயற்கையாற் செய்யப்பட்ட மிருக உருவங்கள் என்பாருமுளர். அது பொருந்தாமையறிக. இதுபற்றி 672-ல் உரைத்தவை காண்க. பார்வை உள்ளன என்று வருவித்து முடித்துக்கொள்க.

பாறை - கற்பாறை. இவற்றையே குன்றவர் தமது குறிச்சியிலே முற்றங்களாகக் கொள்வர் **ஐவனம்** - மலைநெல் இது குறிஞ்சித் திணையின் உணவுகைகளில் ஒன்றும் இங்ஙிலத்தவர்களின் உணவுகைகளை உருசிபெறச் சமைத்துக் காட்டிய திறம் 683-684 பாட்டுக்களிற் காண்க

உணங்கும் - உலரும் இந்நெல்லைச் சேமித்து வைத்துக்கொள்ளும் பொருட்டுப் பாறையில் உலர்த்தி எடுத்தல் மரபு.

இப்பாட்டால், இப்பதியின் மக்கள் - மாக்கள் - மரம் - தொழில்-உறு முதலிய பலவும் நாடகச் சுவைபெற இயற்கை வருணனையாகத் தன்மையணியில் வைத்து ஆசிரியர் அமைத்துக்காட்டிய அழகு காண்க *

அதனில் (பதியில்) எங்கும் குன்றவர் வாழ்வார்; எங்கும் வன்றிரள் விளா ஓங்குவன, அவற்றிற் கொடுஞ்செவி ஞமலி ஆர்க்கப்பட்டுள்ளன, அவற்றின் கோட்டில் வார்வலை மருங்கு தூங்கும், அடியில் பின்றியும் புலியும் எண்கும் கடமையும் மானுமாகிய பார்வை உள்ளன; அன்றி ஐவனமுழுமணங்கும், என உரைநடையிற் கூட்டி முடித்துக்கொள்க.

வன்றிறல்—என்பதும் பாடம் 3

653. வன்புலிக் குருளை யோடும் வயக்கரிக் கன்றி னோடும்
புன்றலைச் சிறும கார்கள் புரிந்துட னாட லன்றி
யன்புறு காதல் கூர வணையுமான் பிணைக ளோடும்
இன்புற மருவி யாடு மெயிற்றியர் மகளி ரெங்கும். ௪

(இ - ள்) வெளிப்படை - அப்பதியில் எங்கும் வலிய புலிக்குட்டிகளோடும் வெற்றியுடைய யானைக்கன்றுகளோடும், புன்றலையினையுடைய வேட்டுவச்சிறுவர்கள் விரும்பி விளையாடுதல் உள்ளது. அன்றி அன்போடு ஆசைமிக அணைகின்ற பெண் மான்களோடு இன்பமுறக் கூடி விளையாடும் வேட்டுவச் சிறுமிகளும் உள்ளார்.

(வி - ரை) புலிக்குருளை - யானைக்கன்று - மான்பிணை - இவை அவ்வச்சாதிக் குரிய பெயர்மரபு "எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றியார்ந்தோர், செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே" என்பதிலக்கணம். "நாயே பன்றி புலிமுயல் நான்கும், ஆயுங் காலைக் குருளை யென்ப" (8) "யானையுங் குதிரையுங் கழுதையுங் கடமையும், ஆனொ டைந்தும் கன்றெனற்குரிய" - (15), புல்வாய் நவ்வி யுழையே கவரி சொல்வாய நாடிற் பிணை யென்ப படுமே". (57). என்ற தொல்காப்பிய மரபியற் சூத்திரங்கள் காண்க. வன்புலி - வயக்கரி - அடைமொழிகள் அவ்வச் சாதிக்குரிய பண்பு குறித்தன.

புன்றலைச் சிறுமகார்கள் - புன்றலை - எண்ணெயிடுதல், சிக்கறுத்தல் முதலிய பண்பாடின்றிக் குறுகிச் சுருண்டு பிளவுபட்டுச் செறிந்த மயிர்கொண்ட தலையினையுடைய. மக - மக்களிளமைப் பெயர். ஆர் - என்னும் பன்மைவிகுதி யேற்று மகார் என நின்றது. "குழவியு மகவு மாயிரண் டல்லவை, கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே"— (மரபியல் - 23) என்பது தொல்காப்பியம். பின்னர் மகளிரை வேறு பிரித்தமையால் இங்கு மகார் - என்பது இடநோக்கி ஆண்மக்களைக் குறித்து நின்றது வேடர் சிறு மகார்கள் புலிக்குருளை யானைக்கன்றுகளோடு விரும்பி விளையாடுகின்றார்கள். வேட்டுவச் சிறுமியர் மான்பிணைகளோடு இன்புற மருவி யாடுகின்றார்கள். இவ்விருவகையினரும் அங்குள்ளார். ஆடும் மகளிர் என்றதுபோல ஆடும் மகார்கள் என்றது மகார்கள் ஆடல் என்றது அவராடல்களின் வீரச்சிறப்பு நோக்கி எனக். இக்கருத்துப்பற்றி மகார்கள் ஆடலன்றி என்றாரேனும் ஆடும் மகார்களன்றி என்பது கருத்தாகக்கொள்க. வேடர் மகார்கள் மரபுக்கேற்ப இளமையிலே வீரத்தன்மையுடையார் என்பது குறிப்பு. புரிந்து - விரும்பி

அன்புறு காதல் கூர அணையும்-பழக்கத்தாலும் புல் முதலியன ஊட்டிப் பாராட்டும் அன்பினாலும் தமக்குரிய இயற்கைத் தன்மையினாலும் மான்பிணைகள் மகளிர்பால் தாமே அணைகின்றன எனக். பெண்களின் கண்கள் தமது கண்களின் மேலாயின்மை

*இதுபற்றி எனது சேக்கிழார் - 127-128 பக்கங்களில் உரைத்தவையுங் காண்க.

கண்டு அவர்கள்பால் மான்கள் அணைகின்றன என்பதுமொரு குறிப்பு. எயிற்றியர் - குறிஞ்சிநிலப்பெண் மக்களின் பெயர். ஈண்டு மகளிர் என்றது சிறுமிகளை.

மான் ஆன் முதலிய பிளந்த குளம்புடையவாகிய காயிலெதினனும் பிராணிகள் கூட்டமாய் வாழு மியல்புடையனவாம் அவை மக்களால் வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டு அவர்களோடு மிக விரைவிற் பழகி அன்பு பூண்டு வாழ்வன. குடும்பப் பிராணிகள் (Domestic animals), என்பர் நவீனர். இவற்றின் இணையற்ற புனிதமான அன்புக்கு எதிராகத் தம்மை அன்போடு அணையும் இவற்றை இழிதகைமையால் வன்புடன் கொன்று தின்று வாழ்கின்றவர் பலர். இவர்கள் கொடுமைதா னென்னே!*

சிறுவர்களும் சிறுமியர்களும் இளமையிலே தங்கள் தங்கள் தகுதிக் கேற்றவாறு வெவ்வேறு வகை ஆடல்கள் பயில்கின்றனர். மகார்கள், வீரம், ஆண்மை, பெருமிதம், வலிமை முதலியவற்றின் மூலங்களாகி வளர்பவராதலின் புலிக்குருளை கரிக்கன்று இவைகளுடன் ஆடினர். மகளிர் அவ்வாறன்றி அன்பு இன்பம் முதலியவற்றின் நிலைக்களமாய வளர வேண்டுபவர்களாதலின் அன்புற அணையும் மான் பிணைகளோடு இன்புற மருவியாடினர். ஆணும் பெண்ணும் மக்கட்டன்மையில் ஒரு தன்மையினரே யென்றும், இருவருமுடன்பயின்று ஒரேவகைக் கல்வி, பயிற்சி, தொழில் முதலியவற்றிற்குரியார் என்றும் கூறி அதுபற்றி ஒரே பள்ளியில் இருவரும் உடன்பயிலக் கல்விச்சாலையும் பயிற்சியமைப்பும் அமைத்தும் பலவாறு கூவித் தடுமாறி யுழன்றும் உலகுக்கு நிலைகேடுவிளைக்கும் நவீனர் இக்கருத்துக்களை யறிந்து சிந்தித்துத்திருந்துவாராக.

இங்குக் கூறிய புலிக்குருளை முதலியன மேலே கூறிய பார்வை மிருகங்கள் ஈன்றவையாம் என்றும், அன்றி இவையும் பிடித்துக் கட்டி வளர்க்கப்படுவனவாம் என்றும் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. 675-ம் பாட்டுப் பார்க்க

ஆடும் மகார்களன்றி ஆடும் எயிற்றியர் மகளிர் எங்கும் உள்ளார் எனக், உள்ளார் என்றது வருவிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறே மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களிலும் வினைமுற்று வருவிக்க. 4

654. வெல்படைத் தறுகண் வெஞ்சொல் வேட்டுவர் கூட்டந் தோறும்
கொலலெறி குத்தென் றார்த்துக் குழுமிய வோசை யன்றிச்
சில்லரித் துடியுங் கொம்புஞ் சிறுகணுங் குளியுங் கூடிக்
கல்லெனு மொலியின் மேலுங் கறங்கிசை யருவி யெங்கும். ௫

(இ - ள்) வெல்படை - வெல்லும் படையும், தறுகண்மையும், கடிய சொல்லும் உடைய வேட்டுவர் கூட்டங்களி லெங்கும் கொல - எறி - குத்து என்று ஆரவாரித்துக் கூடுதலால் எழும் ஓசைகளேயல்லாமல் சில்வாய பரல்களையுடைய உடுக்கையும், ஊது கொம்பும் சிறிய முகமுடைய சிறுபறையும் சேர்ந்து பெருகுகின்ற ஒலியினும் மிக்குச் சத்தித்து ஓடும் அருவிகள் அங்கே எங்கும் உள்ளன.

*எங்கள் கொங்குநாட்டு மலைச்சாரற் காடுகளிற் கொடிய மிருகங்கள் உண்டு. அவற்றை வேட்டையாடச் சென்றனர் ஒரு வேட்டைக் கூட்டத்தார். வேட்டை தொடங்கி இவர்கள் செய்த ஆரவாரங்களுக்குப் பயந்து வேட்டைக் காட்டுக்குள்ளிருந்து ஒரு கலைமான் வெளியில் ஓடிவந்து இவர்களிடமே நேரில் அடைக்கலம் புகுந்ததுபோல அன்புடன் வந்தணைந்தது. ஒரு சிறிதும் கருணையின்றி உடனே அதனைப் பற்றித் தலையைத் திருகிக் கொன்று எடுத்துக்கொண்டனர். இக்கொடுமையைக் கண்ட அக்கூட்டத்திற் சேர்ந்த என் நண்பர் ஒருவர் நடுநடுங்கி அதுமுதல் அவ்வேட்டைக் கூட்டத்தாரை விட்டகன்றனர். இது நான் அறிந்த செய்தி.—பதிப்பாசிரியன்.

(வி - ரை) படை மெய்யின் றொழிலும், தறுகண்மை மனத்தின் றொழிலும், வெஞ்சொல் வாக்கின் றொழிலுங் காட்டலின் இவ்வேட்டாது மன மொழி மெய் என்ற மூன்று கரணங்களின் கொடுமைத் தொழிலுங் குறித்தபடி.

கோல் - எறி - துத்து - இவைகளே இவர்கள் வாக்கினின்று வரும் சொற்கள். இவற்றை வெஞ்சொற்கள் எனக் குறித்தபடி. ஒரு கூட்டத்தாரிற் பெரும்பான்மை வழங்கும் வழக்கச் சொற்களே அவர்தம் வாழ்க்கை நிலையைப் புலப்படுத்துவன எனப தற்கு இஃது ஏற்றதோர் உதாரணமாதல் காண்க.

ஆர்த்துக் குழுமிய ஓசை-இச்சொற்களுடன் ஆரவாரித்துக் கூடுதலால் எழும் ஓசை.

சில் அரி துடி - சிலவாகிய உருக்குப்பரல் உள்ளே இடப்பட்ட வெண்டயம் சுற்றிய துடி. இவ்வெண்டய முதலியவை துடியின் வெளிப்புறம் அடித்தார்ப்பன. சிலம்பு முதலியவை மணி - பரல் முதலியவற்றை உள்ளே இடப்பட்டு ஆர்ப்பன. இங்குச் சில்லரி என்பதற்குத் துடியினுள் இடப்பட்ட பரல் என்பாரும் உண்டு.

கொம்பு - வாய் வைத்து ஊதி முழக்கும் வாத்திய விசேடம். கொம்பு போன் றமைதலின் இப்பெயர் பெற்றது.

ஆகுளி - சிறுபறை. சிறுகண் - துடியின் முகத்தை நோக்க இவை சிறிய முகமுள்ளன எனக் குறித்தது. இவ்வாத்திய விசேடங்கள் குன்றவர்களின் வேட்டை யிற் பயன்படும் வகை 720—725 பாட்டுக்களிலும், குறிஞ்சிநிலத் திருவிழா முதலிய சிறப்புக்களிற் பயன்படும் வகை 687-ம் பாட்டிலும் காண்க.

கூடிக் கல்லெனும் ஒலி - இவ்வாத்திய ஒலிகள் ஒருங்கு சேர்ந்தபோது உள தாகிய பேரோசை.

துடி - கொம்பு - ஆகுளி - இவை குறிஞ்சித்திணைக்குரிய பறை விசேடங்கள்.

கோல் - எறி - துத்து என்னும் பொருள்பற்றி நிகழும் சொல்லோசைகளை வேறு பிரித்தும், துடி முதலியவற்றின் பொருள்பற்றாது நிகழும் ஓசைகளை வேறு பிரித்தும் கூறினார். எறி - கையினின்றும் வெளியே எறியப்பட்டு ஊறு செய்யும் படைவகையின் றொழில் குறித்தது. துத்து - அவ்வாறு வெளிப் போகாது கையினின்றே ஊறு செய்யும் படைவகைத் தொழில் பற்றியது. இவ்விருவகைப் படைகளாலும் செய்யுந் தொழிலுடையார் இக்குன்றவர் என்பது கருத்து.

கறங்கு இசை அருவி - மிக உயரத்தினின்றும் பள்ளந்தாழ் உறுபுனலாய மலையின் வீழருவிகளாதலின் அவற்றின் வேகமும், கற்களின் மோதுதல் வளைந்து வளைந்து செல்லுதல் முதலியனவும் ஒன்று கூடி ஓர் இசைபட ஒலிக்கும் அருவி. இவற்றைக் கவி வல்லோர் பலவாறு சுவைபடக் கூறி அனுபவிப்பர். வேடரின் சொற் செயல்களுக் கேற்ற துடி முதலியனவும், இவற்றின் மேலாயக் கறங்குமிசை யருவியும் கூடிய மூவ கைச் சத்தங்கள் குறித்த நயம் காண்க. "இமிழிசை யருவியோ டின்னியங் கறங்க" என்று இவற்றைக் குறித்த திருமுருகாற்றுப்படையுங் காண்க.

அருவி - குறிஞ்சியின் நீர்நிலை. 5

655. ஆறலைத் துண்ணும் வேட ரயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட
வேறுபல் லுருவின் மிக்கு விரவுமா நிரைக ளன்றி
யேறுடை வானந் தன்னி லிடிக்குர லெழிலி யோடு
மாறுகொண் முழக்கங் காட்டு மத்தகைமா நிரைக ளெங்கும். ௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. அப்பதி யெங்கும் ஆறலைத் துண்ணுதலைத் தம் தொழி லாகக் கொண்ட வேடர்கள் அயற்புலங்களிற் கவர்ந்து கொண்டு வந்த வெவ்வேறாகிய பல உருவினால் மிக்கனவாய்ப் பொருந்திய ஆநிரைகளல்லாமல் வானில் இடியேற்றின

குரலுடன் சூழும் மேகங்களோடு எதிராகிய முழக்கத்தைக் காட்டும் மதமுடைய யானைக் கூட்டங்களும் உள்ளன.

(வி - ரை) **ஆறலைத்துண்ணும்** - ஆறலைத்துண்ணுதல் - ஆநிரை கவர்தல் இவை குறிஞ்சிநில மக்களாகிய குறவர் செய்தொழில்களாதலின் ஆறலைத்து உண்ணும் என்றார். Criminal tribes என்பார் நவீனர். **ஆறுஅலைத்தல்** - வழிபோவாரை அலைத்து அவர் பொருள்களைக் கவர்ந்து அது கொண்டு உண்டு வாழ்தல். "கொடுகு வெஞ்சிலை வடுக வேடுவர் விரவலாமை சொல்லித், திடுகு மொட்டெனக் குத்திக் கூறைகொண் டாறலைக்கு மிடம்" என்ற திருமுருகன்பூண்டித் திருப்பதிகத்தில் ஆளுடைய நம்பிகள் இதன் இயல்புகளை விரித்திருத்தல் காண்க. சிலப்பதிகாரம் வேட்டுவ வரியும் பார்க்க.

அயற்புலம் கவர்ந்து கொண்ட ஆநிரைகள் - ஆநிரை கவர்ந்து கொள்ளுதல் பண்டைத் தமிழ் நூல்களால் அறியப்படும் போர்முறைத் தொடக்கத்திற் பகைவர் நாட்டின் பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து செல்லும் மரபு பற்றியது. **அயற்புலம்** - பகைவர் நாடு. இதற்கு இவ்வாறன்றி அயல்நாடுகளினின்றும் கொள்ளை யடித்து வந்த பசுக் கூட்டம் என்பாரும், வேறுபட்ட நிறங்களோடு கூடிய விலங்குகள் என்பாரும் உண்டு. **ஆறலைத்துண்ணும்** என அதனை அவர் உணவுத் தொழிலாக வேறு பிரித்துக் கூறினமையின் ஆநிரை கவர்தல் அவரது சீவனத் தொழிலன்றெனக.

ஆநிரை - குறிஞ்சி நிலக் கருப்பொருளாகாது முல்லைக்குரிய கருப்பொருளாதலின் **அயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட** - விரவும் **ஆநிரை** என்றார். அவைகளன்றிக் **கைம்மாநிரை** எங்குமுள்ளன என்றதனால் குறிஞ்சியும் முல்லையும் விரவிய திணை மயக்கங் கூறியவாறும், இத்திணைக்குரிய கருப்பொருள் கூறியவாறுமாயிற்று.

வானந் தன்னில் இடிஏறுடைக் குரல் எழிலி என மாற்றுக. **இடியேறு** - வலவுரு மேறு (622) என்றது காண்க. ஆண்டுரைத்தவை பார்க்க. எழிலி (மேகம்)-யானைகளின் பெரிய கரிய உருவிற்கும், **இடிக்குரல்** - அவற்றின் பிளிறலோசையாகிய பேரோசைக் கும், **மழைநீர்** - யானைகள் மிகுப்பொழியும் மதநீருக்கும் உவமை. மெய்யும் பண்பும் பற்றி வந்த உவமம். **ஏறுடைய வானம்** என்பதற்கு உயர்ந்த வானம் என்றுரைப்பாரு முண்டு.

கைம்மா - கையையுடைய மிருகம் யானை. காரணப் பெயர். **நிரை** - கூட்டம். யானைகள் கூட்டமாகக் கூடிவாழுமியல்புடையன என்பதும் உன்னுக. இவை கூட்ட மாகக் கூடிப் பிளிறும் ஒலி மலையின் எதிரொலியுடன் சேர்ந்து மேகங்களினின்றும் எழும் இடி போன்றன என்பதாம். மலைகளின் உச்சியில் மேகந் தவழ்வன எனவே, மேலே இடியும், மலைச்சாரலில் யானைகளின் பிளிறலும் ஒன்றற்கொன்று எதிர்த்து மாறு கொண்டு முழங்குதலைக் காட்டுவன எனக. மேகமுங் களிறு மெங்கும் - (81) முதலியவை காண்க. 6

656. மைச்செறிந் தனைய மேனி வன்றொழில் மறவர் தம்பா
லச்சமு மருளு மென்று மடைவிலா ருடைவன் றோலார்
பொச்சமையி னறவு மூனின் புழுக்கலு மூணவு கொள்ளு
நச்சழற் பகழி வேடர்க் கதிபதி நாக னென்பான். எ

(இ - ள்) வெளிப்படை. மை செறிவு கொண்டாற் போலும் மேனியும், வன் றொழிலும் உடைய மறவர்கள் தம்மிடத்து அச்சம் அருள் என்னுமிவ்விரண்டும் எக்கா லத்தும் அடைதலில்லாதவர், வலிய தோலாலாகிய உடையினையுடையார், மலைத் தேனும் ஊன் கலந்த இனிய சோறும் உண்ணுகின்றவர்களாய நஞ்சு ஊட்டிய அழல் அம்புகளை உடையவர்கள்; இத்தகைய வேடர்களுக்குத் தலைவன் நாகன் எனப் படுவான்.

(வி - ரை) மைச் சேறிந்தனைய - அலவழிககண் வலலொறறுமிககது.

வன்றெழில் - கொல் - எறி - குதது (654) எனற சொறகளாற பெறப்பட்டவையும, மேற்பாட்டிற கூறியவையுமாம.

மறவர் - குறிஞ்சிநில மககள பெயா.

தம்பால் என்றும் அச்சமும் அருளும் அடைவிலார் - அச்சம்-தீய விலஙகுகட்கும மககட்கும் எககாரணததாலும அஞசுதல் விலஙகிற கஞசாமை வேட்டையாலும, மககட் கஞசாமை ஆறலைததல அயறபுலஙகவாதல முதலியவறறாலும பெறபபடும. **அச்சம் அடைவிலார்** - எனபதறகுத தீவினையசச மிலலாதார எனறலுமாம. **அருள்** - இரககம. **தம்பால் அடைவு இலார்** - தமமிடததுச சேராதார - வாராதுகாததவா. அசசம, அருள எனனு மிரணடுமே உயிாக கொலையிற றுணியாது மககளைத தடுதது அறவழியில் நிறுததி இறைவனபாற செலுததுவன. "அஞசி யாகிலு மனபுபட் டாகிலும, நெஞசம வாழி நினைமட நெஞசமே" எனபது அபபா சுவாமிகள திருவாககு. "அஞசி லனபி லொனறறி யாதவன" எனற கமபா பாடடுங காணக. இவவிரணடும தமமிடதது அடையாது நினறவா இமமறவா எனறமையால அறமெனபதே இவா அறியாா; வனகண்மையும கொலையுமே செயவாா எனறவாறும **மறவர்** எனற பெயராற குறிததது காணக. **வன்தோல் உடையார்** என மாறறுக

போக்கை - மலை காடு எனறலுமாம. **ஊன் இன் புழுக்கல்** - ஊன கலநத இனிய பலவகைச சோறு. 683 பாடடுப பாாகக. **உணவு கொள்ளும்** - எனறதனால மலைநாட்டு உணவுகளை உணாததியபடியாம.

நச்சு அழல் பகழி - நஞ்சு ஊட்டி வடிதததாயத தீபபோனற அமபு. இவறறின ஊறுபடவே, ஊறறின வலியானும அதுவனறி இவற்றில ஊட்டியுள்ள நஞசின கலபபினுலும பிராணிகள இறநதுபடுதல திணணமாதலின இவவகைப் பகழிகளை இவவேடா கையாளவது வழககம. இவவகை அமபுபடட பிராணி அபபோது அஙகு நினறு தபபி ஓடிவிடினும பிறிதோரிடததில வீழநதுபடும பொருட்டுப பகழிககு நஞ்சூட்டுவா. **நஞ்சு** எனறது எதுகை நோககி **நச்சு** என விகாரமாயிறறு. இதன செயலும விகாரமுடைய வலிநத செயலாதல குறிபபு.

அதிபதி - தலைவன. "தஙகளகுல முதறறலைவ னாகி யுளள தணடெரிய னாகன" (693) முதலியவை காணக.

நாகன் - மலைவாழநராகிய குறிஞ்சித திணைககுரிய மககள இட்டு வழஙகும பெயாகளில ஒனறு. இவாகள அததிணைககுரிய நாகம முதலியவறறைத தெயவமாகக் கொணடும வனதெயவஙகளை வழிபட்டும அவறறின பெயாகளையே தம மககடகு இடடு வழஙகுவா. "காட்டிலுறை தெயவஙகள" (696), "கொறற வன தெயவஙகள" (700) எனபன காணக. இவவாறு அஙகஙகும தாநதாம வழிபடு தெயவஙகளின பெயரை மககளிட்டு வழஙகுதல எஙகும காணும உலக வழககு. பினனாத ததைதை நாணண - காடன என வரும போகளையும காணக.

என்பான் - எனபபடுவான. படுவிகுதி தொககு நினறது. "இலவாழவா னென பான" எனபுழிப்போல. வருமபாட்டிலும இவவாறே **தத்தை யென்பாள்** - எனறுா. இவை பெயாப பயனிலை கொணடு முடிநதன.

இபபாட்டால இஙகில மககளும, தொழிலும, உணவும, பிறவும கூறபபட்டன. 7

657. பெறறியாற் றவமுன செயததா னாயினும பிறபபின சாாபாற
குற்றமே குணமா வாழ்வான ; கொடுமையே தலைநின றுளளான ;
விறறொழில விறலின மிககான , வெஞசின மடஙகல போல்வான ;
மறறவன குறிசசி வாழ்ககை மனைவியுந ததைதை யெனபாள. அ

(இ - ள்) வெளிப்படை. பெற்றிமையினாலே முன்னைப் பிறப்பிற் றவஞ் செய்தவனாயினும், (இப்பிறப்பில) தான பிறநத குலததின சாாபினாலே குற்றங்கள் செய்வதனையே குணமெனக் கொண்டு வாழ்பவன், உயிர்களுக்குக் கொடுமையே செய்தலில் மிக்குள்ளவன; விற்றொழிலில் வலிமை மிக்கவன, மிக்க சினமுடைய சிங்கம் போன்றவன, மற்று அவனது குறிச்சி வாழ்க்கையில் மனைவியா யமைநதவள் தத்தை எனப்படுபவள்.

(வி - ரை) இதனால் நாகனது குலம், குணம், தொழில், மனநிலை, ஒழுக்கம், இல் வாழ்க்கை முதலிய பலவுங் கூறப்பட்டன வரும்பாட்டில் இவ்வாறே இவனது மனைவி தத்தையின் தன்மைகளைக் கூறுவதும் காண்க.

பெற்றியால் - பெற்றி - தன்மை இங்குக் கண்ணப்ப நாயனாரைத் தன் மகனாராகப் பெறும் தன்மை குறித்தது

முன் தவஞ் செய்தானாயினும் - என மாற்றுக. முன் - முற்பிறப்பிலே. **தவம்** - நோன்பும் அருளுடைமையுமாம் தவமே ஒருவன் பெறும் நலங்களுக்கெல்லாம் காரணமா மென்பது இங்கு இவன் முன் தவஞ் செய்தா னென்பது அத் தவங்காரணமாக இவன் பெற்ற பெற்றியாகிய காரியம்பற்றி அனுமானத்தா னறியப்பட்ட தென்பார் **பெற்றியால்** என்றார். "தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ ரெச்சத்தாற் காணப் படும்" (குறள்) என்ற உண்மை இப்பிறப்பினளவேயன்றி முற்பிறப்பின் தகுதிக்குஞ்செல்லும்.

பிறப்பின் சார்பு - முன் தவஞ் செய்து பெற்றி பெற்றான் இப்பிறப்பிற் கொடுமையும் கொலையுமே செய்யக் காண்டுமே எனின், அது அவனது இப்பிறப்பின் சார்பினாகியது என்பார் இவ்வாறு குறித்தார். **சார்பு** - இங்கு இப்பிறப்பின் வந்த குலச் சார்பு குறித்தது **பிறப்பின் சார்பு** என்றது குற்றங்களையும், **குணமா வாழ்வான்** - என்றது அவனது மனச்சார்புகளையும், **தலைநின்றுள்ளான்** என்றது அவனது செயல்களையும் குறித்தன. ஒரு குலத்திற் பிறந்தும் அப்பிறப்பின் சார்பு பற்றாது திருநாளைப்போவார் போல ஒழுகும் பெரியாருமுளர். ஆயின் இங்கு நாகன் பெறற்கரிய மகப்பேறு பெறும் பெற்றிக்குரியவாறு மட்டும் தவம் புரிந்தானே யன்றித் தவஞ்செய்யும் நற்சார்பில் வருதற்குரிய தவம் ஒன்றும் புரிந்தானல்லன் என்பதாம்.

வில் தொழில் விறல் கொடுமையில் தலைசிறத்தலுக்குக் காரணங் கூறியபடி. வேடர்க்குச் சிறப்பினுரியது இத்தொழிலே சிலைமறவர் (696), சிலைவேடர் (704), வில் விழா (680), சிலைபிடிப்பித்தார்கள் (689), சிலைத்தொழி லாண்மை முற்றக் கற்றனன் (690), நினது சிலைக் கீழ்த்தங்கி (695) முதலியவை காண்க. சிறுபான்மை பிற படைத் தொழில்களும் (சுரிகை, 740, மற்றப் படைகளும் 691) உரியவாயினும் விற்றொழிலே இவர்க்குப் பெரும்பான்மையு முரித்தாம். விற்றொழிலினும் விறலினும் என உம்மை விரித்துரைப்பினுமமையும்.

வெஞ்சின மடங்கல் - மடங்கல் - சிங்கம். இது எப்போதும் சினமுடையதன்று. உணவின் பொருட்டும் வேறு காரணத்தாலும் பிற பிராணிகளின்மேற் பாயும் பொழுதே சினமிகும். ஆயின் நாகன் அதனைப் போன்றானாயினும் எப்போதும் பெருஞ்சினந் தணியாது திறப்பவன் என்பது. இவனை **மடங்கல் போல்வான்** என்றதற்கேற்ப மனைவி தத்தையை **அரிப்பிணவு போல்வாள்** என்றார் இவ்விருவரையும் இவ்வாறு உயர்த்தி உவமித்தது ஒப்பற்ற, "கானவர்க்கரிய சிங்கம்" (690) என்னும் திண்ணனாரைப் பெற நின்றமை நோக்கி எனக

குறிச்சி - குறிஞ்சி நிலச்சிற்றூர். சீறூர் - (669).

வாழ்க்கை மனைவியும் - வாழ்க்கைத் துணையாகிய இல்லக்கிழத்தியும். உம்மை இறந்தது தழுவியது. "அவர்தங்கண் மனைவி யாரும்" - (363) என்புழிப்போல.

நாகனது இல்வாழ்க்கையை இப்பாட்டானும், வாழ்க்கைத் துணையாகிய தத்தையின் நலத்தை வரும் பாட்டானும், இல்வாழ்க்கைக்கு நன்கலமாகி அறிவறிந்த நன்மகப் பேற்றினை அதற்கடுத்த பாட்டானும் கூறிய வைப்பு முறையும், **புதல்வர்ப்பேறு** என்ற பெயராட்சியும் குறிக்கத்தக்கன. 8

658. அரும்பெறன் மறவர் தாயத் தான்றதொல் குடியில் வந்தாள் ;
இரும்புலி யெயிற்றுத் தாலி யிடையிடை மனவு கோத்துப்
பெரும்புற மலையப் பூண்டாள் ; பீலியுங் குழையுந் தட்டச்
சுரும்புறு படலை முச்சிச் சூரரிப் பிணவு போல்வாள். ௯

(இ - ள்) வெளிப்படை (தத்தை) பெறுதற்கரிய சிறப்புடைய மறவர் தாயத்திலே உயர்ந்த பழங்குடியிற் பிறந்தவள், பெரிய புலிப்பல்லாலாகிய தாலியை இடையிடையே பலகறைகளைக் கோத்துப் பிடரியின் கீழும் நீண்டு தொங்கும்படி அணிந்தவள், மயிற்பீலியும் இலைத்தளிர்களும் மோத வண்டுகள் மொய்க்கும் பூமாலையை அணிந்த, உச்சிக்கொண்டையை உடைய அச்சந் தரும் பெண்சிங்கத்தைப் போன்றவள்.

(வி - ரை) **பெறல் அரும் மறவர்** என்க. **மறவர்** - சாதி. **தாயம்** - அதனுட் பிரிவாகிய குலம். **தொல்குடி** - அதனுட் பிரிவான குடி. "நடைமரபிற் குடிநாப்பண், விலக்கின்மனை யொழுக்கத்தின் மேதக்க நிலைவேளாண், குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக் குறுக்கையர்தங் குடிவிளங்கும்" (திருநா - புரா - 15) "அந்தணர்தங் குலமுதல்வ ராசின்மறை, கைப்படுத்த சீலத்துக் கவுணியர்கோத் திரம்விளங்க" (திருஞான - புரா - 15) "தருமுறைக் கோத்திரத்திற் றங்குலஞ் செப்பி" (திருஞான - புரா - 1235) முதலியவை காண்க. **அரும்பெறல் மறவர்** என்றது கண்ணப்ப நாயனாரைப் பெறும் பெரியதோர் பேறு பெற்ற மரபாதலின் என்க. இதனை **வந்தாள்** - என்றதனோடு கூட்டி இம்மரபிற் பெறலரு மணியாய்ப் பிறந்தவள் என்று தத்தையைக் குறிப்பதாய்க் கூறுவாருமுண்டு. **பேற்றியால்** - என்றதற் கேற்ப உரை கொள்வது பொருத்தமுடைத்தாம். "கானவர்தங் குலமுலகு போற்றவந்த கண்ணப்பர்" — திருஞான புரா - 1017 என்றது காண்க. இனி, அரும்பெறற்றொல்குடி எனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம்.

தாயத்து - பெருங்கிளைகளில் ஒன்றாகிய. **ஆன்ற** - குலவொழுக்கத்தின் மேம்பட்ட. **தொல்குடி** - "இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி" (திருமுருகாற்றுப்படை) என்றபடி வழிவழியாக வழாது, நீண்ட காலமாய்த் தொடர்ந்துவரும் பழங்குடி.

இரும்புலி எயிற்றுத் தாலி - **இரும்புலி** - பெரும்புலி, வேங்கை. புலிப் பல்லைத் தாலியாகக் கோத்தணிவது குன்றவர் பழமரபு "புலிப்பல் கோத்த புலம்புமணித் தாலி" (புறநானூறு) முதலிய பழந்தமிழ் நூலாட்சிகள் காண்க. **இடை இடை மனவு கோத்து** - என்றமையால் புலிப்பற்கள் பலவற்றை இடையிடையே பலகறைகளைக் கோத்து மாலையாக்கித் தாலியாக அணிவது வழக்கென்பதாம். இவர்களது இளஞ்சிறார்க்கும் இவை போல்வனவற்றைக் காப்பாகவும் அணியாகவும் அணிவது நாட்டு வழக்கு. 669 பார்க்க. **மனவு** - பலகறை. மணமகன் வீரத்தாற் கொன்ற புலியின் பற்களைக் கோத்துத் தாலியாக மணமகளுக்கு அணிவதும் வழக்குப்போலும். "மறங்கொள் வயப்புலி வாய்பிளந்து பெற்ற, மாலை வெண்பற் றாலி" — (வேட்டுவ வரி - 27 - 28) என்பது சிலப்பதிகாரம்.

பெரும்புறம் - பிடரியினை அடுத்துள்ள முதுகின் பாகங்களில். **அலைய** - தொங்க. என்பர் மகாலிங்கையர். பிடரியைச் சிறுபுறம் என்னும் வழக்கும் காண்க.

பீலி - மயிற்பீலி. இந்நாள் ஐரோப்பியர் முதலிய நவீனர் வழக்கிலும் உயர்குடிப் பெண்கள் தலையில் வான்கோழி (Ostrich) முதலிய பறவையிறகுகளை அணிதல் காண்க. ஆயின் எந்தப் பறவையிறகுகளும் மயிற்பீலியின் அழகுக்கொவ்வா என்பது துணிபு.

இது கொண்டே முற்காலத்தில ஐரோப்பியரும பிறநாட்டவரும, "பீலிபெய சாகாடு" என்று திருக்குறளாசிரியர் உவமான முகத்தாற கூறியது உண்மை முகத்தாலும பொருந்தும எனக் கொள்ளுமாறு பெரிய அளவுக்கு, மயிறபீலியை நமது நாட்டினின் றும ஏற்றுமதி செய்து வந்தார்கள் என்று சரிதங்களா லறிகின்றேம

துழை - சந்தன முதலிய உயர்ந்தசாதி மரங்களின் இளந்தளிர்கள

முச்சி - உச்சியில முடித்த கூந்தல இது கூந்தல முடிக்கும ஐம்பாலில ஒன்று

சூர் - அச்சம அரிப்பிணவு - பெண சிங்கம. பிணா என்றது பிணவு என நின்றது. நிலா நிலவு என வருவதுபோல. 9

659. பொருவருஞ் சிறப்பின மிக்கா ரிவாக்கினிப புதல்வாப பேறே
யரியதென றெவருஞ் சொலல வந்தபடு காத லாலே
முருகல ரலங்கற் சேவவேள் முருகவேள முன்றிற சென்று
பரவுதல செய்து நாளும பராயககட னெறியி னிறபார், ௧0

660. வாரணச சேவ லோடு வரிமயிற் குலங்கள விட்டுத
தோரண மணிக டூக்கிச சுரும்பணி கதம்ப நாற்றிப
போரணி நெடுவே லாற்குப புகழ்புரி குரவை தூங்கப
பேரணங் காடல செய்து பெருவிழா வெடுத்த பின்றை, ௧௧

661. பயிலவடுப பொலிந்த யாக்கை வேடாதம் பதியா நாக்ற
கெயிலுடைப புரங்கள செற்ற வேந்தையார் மைந்த ரான
மயிலுடைக் கொற்ற வூர்தி வரையுரங் கிழித்த திண்மை
யயிலுடைத் தடக்கை வென்றி யண்ணலா ரருளி னாலே, ௧௨

662. கானவா குலமவி ளங்கத் தத்தைபாற கருப்ப நீட
வூனமில பலிகள போக்கி யுறுகடன வெறியாட் டோடும
ஆனவத் திங்கள செலல வளவிலசெய் தவத்தி னாலே
பான்மதி யுவரி யீன்றா லெனமகப பயந்த போது. ௧௩

663. கரிப்பரு மருப்பின முத்துங் கழைவிளை செழுநீர் முத்தும
பொருப்பினின மணியும வேடர் பொழிதரு மழையே யன்றி
வரிச்சுரும பலைய வானின மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும ;
அரிக்குறுந் துடியே யன்றி யமரர்துந் துபியு மார்த்த. ௧௪

659. (இ - ள்) வெளிப்படை ஒப்பற்ற சிறப்பினால மிக்கார்களாகிய இவர்க்கு இனிப புதல்வாப்பே றென்பதே கிடைத்தற்கரியதாம என்று எல்லாருங் கூற, அப பேற்றிலே பட்ட ஆசை மிகுதியாலே வாசமிக்கலர்ந்த மாலையணிந்த சேவ்வேலேந்திய முருகவேளினது திருமுன்றிலிற சென்று பரவி நாடோறும பரவுக்கடன பூண்ட நெறியிலே நிற்பார்களாகி, ௧0

660. (இ - ள்) வெளிப்படை. அந்நெறியிலே, சேவற் கோழிகளையும வரிகளை யுடைய மயில்களையும காணிக்கையாக விட்டும, தோரணமாக மணிகளைத் தொங்க வைத்தும, வண்டுகள மொய்க்கும அழகிய கடப்ப மாலைகளைத் தொங்க விட்டும, போரில் வல்ல அழகிய நீண்ட வேலேந்திய முருகப் பெருமானுக்குப புகழ் புரியும குரவைக் கூத்தாட்டப் பெரிய அணங்காடல செய்வித்தும பெருவிழா எடுத்துச் செய்தபின்னர், ௧௧

661. (இ - ள்) வெளிப்படை. பயின்ற வடுக்கள் பொலிந்த உடலினையுடைய வேடர்களது அதிபதியாகிய நாகனுக்கு மதில்களையுடைய முப்புரங்களையும் எரித்த எந்தையாகிய சிவபெருமானது மகனாராகிய வெற்றிபொருந்திய மயில் ஊர்தியினையும் கிரவுஞ்ச மலையினைப் பிளந்த திண்ணிய **வேற்படை** யேந்திய பெரிய கையினையும் உடைய வெற்றி பொருந்திய பெருமையிற் சிறந்த **முருகப்பெருமானது** திருவருளினாலே, ௧௨

662. (இ - ள்) வெளிப்படை. வேடர்களது குலம் விளங்கும்படி தத்தையின் வயிற்றிலே கருப்பம் தரித்ததாக, ஊனமில் பலிகளைக் கொடுத்துக் கடமையாயுற்ற வெறியாட்டுடனே, ஒவ்வொன்றாய ஆயின அந்த மாதங்கள் சென்றனவாக, முன்னே அளவில்லாது செய்த தவத்தினாலே நற்பான்மையுடைய நிறைமதியை உவர்க்கடல் பெற்றது போலத் தத்தை மகவினைப் பெற்றெடுத்தபோது, ௧௩

663. (இ - ள்) வெளிப்படை. யானையின் பெரிய கொம்புகளில் விளையும் முத்துக்களையும், மூங்கிலில் விளையும் செழிய நீர்மையுடைய முத்துக்களையும், மலையில் விளையும் ஏனைய மணிகளையும் வேடர்கள் மகிழ்ச்சியாற் பொழிகின்ற மணிமழையே யன்றி வரிவண்டுகள் எழுந்து பறக்க விண்ணில் மலர் மழையும் எங்கும் பொழிந்தது, சில் லரியுடைய சிறிய உடுக்கைகளே யன்றித் தேவர் துந்துபிகளும் எங்கும் ஆர்த்தன. ௧௪

இவ்வைந்து பாட்டுக்களும் ஒரு முடிபு கொண்டன. இவற்றின் இறுதித் தொடர்கள், நெறியினிற்பார் - எடுத்த பின்றை - அருளினாலே - மகப்பயந்தபோது - துந்துபியு மார்த்த என அவ்வாறே ஒருமுடிபுபடக் கூட்டிமுடிக்குமாறு அமைந்த அழகும் காண்க

659 (வி - ரை) **போநவரும் சிறப்பு** என்றது பெற்றியால் (657), அரும் பெறல் - (658) என முன்னர்க் குறித்தபடி நாயனாரை மகனாகப் பெறும் சிறப்பு.

இவர்க்கு இனிப் புதல்வர்ப்பேறே அரியது - இது அந்நாட்டவர் இவர்களைச் சுட்டிக் கூறும் கூற்று. **இனி அரியது** - இவர்களது வயது மிக முதிர்ந்த நிலை குறித் தது. **புதல்வர்ப் பேறே** - மக்களைப் பெறுதலாகிய செயலே. ஏகாரம் தேற்றம். **அரியது** - இன்மை குறித்தது.

அதன் படு காதல் - **அதன்** - அதனில். அந்தப் புதல்வர்ப்பேற்றிலே **படு** - உண்டாகிய. படுதல் - உண்டாதல், "ஈத லிசைபட வாழ்தல்" என்புழிப் போல. **காதல்** - ஆசை பலவற்றுள் ஒரு வகை. காதலன் என்பது காதலுக்கிடமாகியவன் மகன் - என்ற பொருளில் வழங்குதல் காண்க

மூநது அலர் அலங்கல் - **மூநது** - வாசனை மணம் விரியும் மாலை. இங்குக் குமாரக் கடவுட்குரிய கடம்பமலர் மாலையைக் குறித்தது. "இருள்படப் பொதுளிய பராரை மரா அத், துருளபூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்"—என இதனை முதலிற் றேற்றம்பெறத் திருமுருகாற்றுப்படையினுட் கூறியது காண்க.

செவ்வேல் - செவ்வொளி வீசும் வேலினையேந்திய. **வேல்**-முருகப்பெருமானது ஞானசத்தி யென்ப

மூநகவேள் - **மூநது** - இளமை. என்னானும் மாறாத - அழியாத - இளமையுள்ள வேள் **வேள்** - விரும்பப்படுபவன். இப் பெயரானறியப்படும் கரிய வேளாகிய அழகிய மன்மதனுமுள்ளாதலின் அவனினின்றும் பிரித்துணரும் பொருட்டு **மூநகவேள்** - எனப் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணந் தந்தோதினார். இவரது இளமையும் பேரழகும் பற்றி இவர்க்குக் குமரன் - இளையோன் - முருகன் - குழகன் - முதலியவாக வழங்கும் பெயர்களும் காண்க

"ஆயிரங் கோடி காம ரழகெலாந் திரண்டொன் றாகி
மேயின வெனினுஞ் செவ்வேள் விமலமா றுசரணந் தன்னிற

ஞாயநல் லெழிலுக் காற்றா தென்றிடி னினைய தொல்லோன்
மாயிரு வடிவிற் கெல்லா முவமையாய் வருக்க வல்லார் "

என்பது முதலிய கந்தபுராணத் திருவாக்கும் பிறவும் காண்க.

முன்றில் - சந்நிதி. **பராவுதல்செய்து** - துதித்து, **விண்ணப்பித்து நாளும்** - தனது கருத்து நிறைவேறும் வரை ஒவ்வொரு நாளும்.

பராய்க்கடன் நெறி - பிரார்த்தனை நேர்ச்சியின்வழி. ஒரு குறிக்கோளை உட்கொண்டு செய்யும் வழிபாட்டு நெறி.

நிற்பார் - நிற்பாராகி; முற்றெச்சம். நிற்பாராயினார் என வினைமுற்றாக்கொண்டுரைப்பாருமுண்டு. ஒவ்வொரு நாளும் குமாரக் கடவுளின் கோயிலிற் சென்று நேர்ச்சிக்கடன் விதியின்படி ஒழுகி வந்தாராகி என்க. இந்நெறியினை வரும்பாட்டில் விரிக்கின்றார். இக்காலத்துப் பலர் தாம் கோயிலுக்குச் சென்று நின்றொழுகாமலே பிறர் வாயிலாகச் செலுத்தும் நேர்ச்சிகள் பெரும்பயன் தரா என்பதுணர்க. 10

660. **(வி - ரை) வாரணச் சேவல்** - சேவற் கோழி. ஆண்கோழியைச் சேவல் என்பது மரபு.

வரிமயிற் குலங்கள் - தோகையில் பல வரிகளும் ஏழு நிறங்களும் கண்போன்ற சித்திர அமைப்புக்களும் உடைய மயில்கள். தொகையிற் பலவாக விடுதலும், வகையில் ஆணும்பெண்ணுமாகச் சேர்த்துவிடுதலும் குறிப்பதுபற்றிக் குலங்கள்என்றார். ஒடு என்றமூன்றனுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. சேவலும் மயிலும் ஒருசேர விடுதல்குறித்ததாம். இவ்விரண்டும் பிராணிவகையில் ஓரினத்தைச் சார்ந்தவையென வகுப்பர் சாத்திரிகள். சேவல் குமாரக்கடவுளது கொடியும் மயில் அவரது ஊர்தியுமாதலின் அவருக்குகந்தவை இவை குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்களுமாம். "அறிந்த புள்ளின் சூழ் சிலம் போசை கேட்டு" - (781) எனக் கோழியைப் பின்னர்ச் சுட்டிக் கூறுதல் காண்க. சூரன் பதுமன் என்ற இரண்டசுரர்கள் ஒருடலில் ஒன்றுகூடி நிற்க, அதனைக் குமாரக் கடவுள் வேலாற் பிளக்க, இருவராகிச் சேவலு மயிலுமாய் வரவே, சேவலைக் கொடியாகவும், மயிலை ஊர்தியாகவும் அவர் கொண்டருளினார் என்பது கந்தபுராணம். இவ்வாறு பலவகையாலும் இவ்விரண்டும் இணைந்தவையாதலின் **சேவலோடு வரிமயில்** என்று கூறினார். கொடியாக உயர்த்தப்பட்ட உயர்வுபற்றிச் சேவலை முதலிற் கூறியதாம். **விட்டு** - இவற்றை விடுதலாவது, தம்பொருளென்று கொண்ட இவற்றைத் தம் சார்புநீக்கி இவை முருகக்கடவுளுக்கு உரியனவாகுக என்று சிந்தித்து அவரது திருமுன்றிலிலே கொண்டுபோய்க் கட்டில்லாது விட்டிடுதல். "ஒருதலை மீன்படுந் தோறும், நட்ட மாடிய நம்பருக் கென்றளிர் முந்நீர், விட்டு வந்தனர் விடாதவன் புடனென்றும் விருப்பால்" (11) என்ற அதிபத்தநாயனார்புராண வரலாற்றினை இங்கு நினைவு கூர்க. இவ்வழக்கு இந்நாளினும் முருகப்பெருமானது பெருங்கோயில் பலவற்றினும் நிகழ்வது காணலாம். இதனால் முருகக் கடவுள் திருவுள்ள முவந்து அருள் தருவார் என்பது.

இவ்வுண்மைகளைச் சிறிதும் உணராது இந்நாள் மாக்கள்பலர் சற்று மஞ்சாது அறியாமை மிகுதியால் வன்கண்மை பூண்டு இவற்றைக் கொன்று தின்று முருகப்பெருமானது கோபத்திற்காளாகிக் கொடுநரகடைகின்றார்கள். இன்னோர் முருகப்பெருமானது கொடியையும் ஊர்தி (வாகனம்)யையும் அறுத்துக் கொன்று அபசாரஞ் செய்து கொண்டே அவனை வழிபாடு செய்வதனால் நரகமடைவதன்றி வேறு என்ன பயன் பெறுவர்? இவர்களது வழிபாடு வஞ்சனையே யாகுமன்றோ? இனியாவது இவ்வுண்மை யுணர்ந்து இன்னோர் முருகப்பெருமானை வஞ்சிக்க எண்ணாது அவருக்குகந்த இப்பிராணிகளையும், மயிலைப் போலவே அவருக்கு வாகனமாகிய ஆடுகளையும், விட்டு, நன்னெறி யொழுகி நன்மை யடைவார்களாக!

மணிகள் தோரணந் தூக்கி - என மாற்றுக. மணி மாலைகளைத் தோரணமாகக் கட்டி. அசைந்து ஓசை உண்டாக்கும் மணிகளைத் தோரணமாகக் கட்டி இசைப்பித்தலும் ஒருவகை வழிபாடு. **தூக்கி** என்ற சொல்லாற்றலும் இதனைக் குறிக்கும். இங்கு **மணிகள்** என்றதற்கு இவ்வாறன்றிப் பலவகை மணிகளை மாலைகளாக்கித் தூக்கிக் கட்டி அழகுசெய்து என்றுரைப்பாருமுண்டு.

நாற்றுதல் - தொங்கவைத்தல். பூமாலைகளை ஒரே அளவுடையனவாக அறுத்துத் தோரணங்களில் தொங்க வைத்தல் மரபு. "பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை, துணையுற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை.

கதம்பம் - கடப்ப மலர்மாலை. "தாதிவர் பூந் தொடைமாலைத் தண்பந்தர் களு மமைத்து" (267) முதலியவையுங் காண்க.

போர்அணிநெடுவேலான் - போர் - அணி நெடு - என்பன வேலுக்கு அடை. **வேலான்** - முருகன். இவற்றை வேலானுக்குக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும். "தானைத் தலைவ", "செருவி லொருவ பொருவிறன் மள்ள," "வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ", "போர்மிகு பொருந" என்பனவாதி திருமுருகாற்றுப் படைத் திருவாக்குக்கள் காண்க. வேலாற்கு - ஆடல் செய்து - எனக் கூட்டிமுடிக்க.

புகழ்புரி குரவை தூங்க - புகழ் புரிதல் - அவ்வேலோன் புகழ்களை எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். "புகழ் புரிந்தார்க் கருள் செய்யு மையஞ்சி னப்புறத்தான்"-திருவாரூர் அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம். **குரவை** - ஒருவகைக் கூத்து. "குரவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் விறலு மெய்த வுரைக்கு மியல்பிற் றென்ப" என்பதிலக்கணம். இதனை, "காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச் செய்யுட் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைபிணைந்தாடுவது" எனவும், "இது வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பு" எனவும், "இது விநோதக் கூத்துப் பகுப்பினுள் வரும்" எனவும் பிறவும் உரையாசிரியர் அடியார்க்குநல்லார் சிலப்பதிகாரம் அரங் கேற்றுகாதை உரையினுள் விரித்தனர். "குரவை யென்ப தெழுவர் மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத், தந்நிலைக் கொட்பநின் றாட லாகும்" என அதற்கு இலக்கணங் காட்டியதுங் காண்க. (பதிகம் 77)

மலைநாட்டுத் திருச்செங்குன்று என்னும் மலைமேலேறி வேங்கை மரத்தினிழலி னின்று, கண்ணகி, விமானமேறி விண்ணுடு செல்லக்கண்ட வேட்டுவ மகளிர் அவளை வாழ்த்தித் தமது குறிச்சியில் ஒரு குரவைக் கூத்து இயற்றிய வரலாறு பற்றிய சிலப்பதிகாரம் 24 - குன்றக்குரவையுங் காண்க. குரவைக்கூத்துத்தானும் திணைதோறும் அவ்வத்திணைக்குரிய தெய்வத்திறனைப் போற்றி அவ்வம் மக்கள் அவ்வவற்றிற்கேற்ற வாறு ஆடற்குரியதாம். "மாயோன் மேய காடுறை யுலகம்" என்றபடி முல்லைநிலத்துக் குரிய கண்ணன் புகழ் கூறி வாழ்த்தி ஆடியதாகக் கூறும் ஆய்ச்சியர்குரவையும், சிலப் பதிகாரத்துக் காண்க. "சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்" என்றபடி இங்குக் குறிஞ்சித் தெய்வமாகிய வேலோனது புகழைப் புரிந்து அங்கில் மக்கள் ஆடுவது குன்றக்குரவையாம். இக்கூத்தினுள் சிறுகுடியாராகிய குன்றவரது பெண்கள் அருவியிலும் சுனையிலும் நீராடியும், பின்னர்த் தொண்டகப்பறை அடித்தும், கோடு (கொம்பு) வாய்வைத்தும், கொடுமணி யியக்கியும், குறிஞ்சி பாடியும், நறும்புகை எடுத்தும், பூப்பலி செய்தும், காப்புக்கடை நிறுத்தும், பரவல் பரவியும், விரவுமலர் தூவியும், வெறியாடல் செய்து, முருகனையும் அவன்கை வேலினையும் அவனது விறலினையும், எதிர் வேலன்வருக எனக் கைகோத்து ஆடலும் பாடலுமாகப் பயில்வதாம். விரிவு சிலப்பதிகார முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களுட் காண்க.

"பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை, துணையுற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி,
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி, நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி,

யிமிழிசை யருவியோ டினனியங கறங்க, வுருவப் பல்பூத தூஉய வெருவரக,
குருதிச செந்திளை பரபபிக குறமகண, முருகிய நிறுதது முரணின ருடக,
முருகாறறுப படுதத வுருகெழு வியனக, ராடுகளஞ சிலமபப பாடிப பலவுடன,
கோடுவாய வைததுக கொடுமணி யியககி, யோடாப பூடகைப பிணிமுகம வாழததி,
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட "

எனற திருமுருகாறறுப்படை முதலியனவுங காணக.

வேலாந்து - இககுனறககுரவையி னேததப்படுவது முருகபபெருமான கை வேலாதலின **வேலாந்து** எனறார.

" உரவுநீர் மாகொனற **வேலேந்தி** யேததிக
குரவை தொடுததொனறு பாடுகமவா தோழி !"—

" சீாகெழு செநதிலும செஙகோடும வெணகுனறும
ஏரகமு நீஙகா விறைவனகை **வேலனறே**
பாரிரும பெளவததி னுளபுககுப பணடொருநாட்
சூாமா தடிநத சுடரிலைய வெள**வேலே** "—

" அணிமுகஙக ளோராறு மீராறு கையு
மிணையினறித தானுடையா னேநதிய**வே** லனறே
பிணிமுகமேற கொணடவுணா பீடழியும வணண
மணிவிசுமபிற கோனேதத மாறட்ட வெள**வேலே** "—

" சரவணப்பூம பொயகையினிற றுயமா றறுவா
திருமுலைப்பா லுணடான றிருககை**வே** லனறே
வருதிகிரி யோனவுணன மாாபம பிளநது
குருகுபெயாக குனறங கொனற நெடு**வேலே** "—

எனபன ஏறககுறைய இரணடாயிரம ஆணடுகளினமுனனா வழஙகிய குனறககுரவைக கூததினை உடனிருநதுகணட இளஙகோவடிகள சிலபபதிகாரததுககூறிய பாட்டுககள.

குரவை தூங்க - குரவைக கூததாட. **தூங்க** - ஈணடு ஆடலும, அதனொடு கலநது பயினற பாடலுமாக இயல எனற பொருளில வநதது

பேர் அணங்கு ஆடல் செய்து - **பேர்** - பெரிய - **அணங்காடல்** - வெறியாடல செயது முருகனை ஆவேசிததுவர வழைததல. "வேலன றைஇய வெறியயா களனும" திருமுருகாறறுப்படை "வெறியாட் டூனவிருமபி வேலனவரு கென்றாள", "மாமலை வெறபனோய தீாககவரும வேலன" (குனறககுரவை) எனற சிலபபதி காரமுங காணக இவவெறியாட்டில பயினறவன வேலினை யேநதி முருகனைத துதிததது ஆடல செயது வர, முருகன அவனமேல ஆவேசிதது வருவதும, வநத பினனா அவனிடததுத தாம வேணடிய வரஙகள் கேட்பதும மரபாம இதறகு இவவா றனறி **அணங்கு** - பெண எனறு கொணடு, பெரிய தேவராட்டியை வெறியாட்டயா விதது எனறும, தேவராட்டி சனனதம வநது சொலலி எனறும உரைப்பினுமமையும. ஆடல செயது சனனதம சொலலி, அதனுற பெருவிழா எடுததபின எனறு உரைப பாரு முணடு.

பெருவிழா எடுத்த பின்றை - இவவாறு, **விட்டு** - தூககி - நாறறி - தூஙக-ஆடல செயது - கூடிய பெரிய திருவிழாத தொடஙகி நடததிய பினபு. இபபாட்டில விழா அணிவகை கூறினா மேறபாட்டிற சொலலியவை அவவிருவரும தாமே பராவுககடன பூணட நெறிகினற ஒழுககமாகிய பூசனை கூறினா. இபபாட்டில அவர்கள

பிறவைக கொண்டு செயவித்த சிறபபுக கூறினா. விழா வெடுத்தல் - ஒரு சொன னீரமையாயத திருவிழாக கொண்டாடுதல எனும பொருளில வநதது. இததிருவிழா வுககுக கோழி - மயில - விடுதல, தோரண மணிகளும கதமபமும நாறறுதல, குரவை யாடுதல, குரவை பாடுதல, அணஙகாடுதல முதலியவை அஙகஙகளாம.

எடுத்த பின்னர்—எனபதும பாடம் 11

661. (வி - ரை) பயில் வடுப் பொலிந்த யாக்கை - காடி, புலி, யானை முதலிய கொடிய மிருகஙகளோடும, பகைவாகளோடும போா பயினறதனால உணடாகிய புண களின வடுககள விளஙகுகினற உடமபு இது வீராகளுககு இலககணமாகவும, அவா தம வீரததுககும புகழுககும அடையாளமாகவும கருதபபடும. இததிறததை "வடிவே, மறபபுலி கடிதத வனறிரண முனகை, திறறபடை கிழிதத திணவரை யகல, மெயிறறெணகு கவாநத விருநத ணெறறி" என, நாயனா திருவடிவம முதலியவற றைக கூறுமுகததாலே திருககணணபபதேவா திருமறததில நககீரதேவா காட்டுதல காணக (11-ம திருமுறை) இததிறமாக நாயனாது திருமேனியில ஊறுபட்டன எனறு குறிபபிடவும பொருந்த மரபுடைய ஆசிரியா இதனை நாகனது உடலினமேல வைததுக காட்டிய நயததின அமைதி காணக.

மைநதரான - அண்ணலார் எனறு கூட்டுக

எநதையார்மைநதரான - எநதையார்-நம எலலாாககும தநதையாராகிய சிவபெரு மான. "எநதை யீசனெம பெருமான"—திருநெலவாயிலாரததுறை - 1 ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரம "யாவர்ககுந தநதைதா யெனுமவரிப் படியளிததா, ராவதனு லாளுடைய பிளளையா ராய" (திருஞான புரா - 69) முதலியவறறின கருததுககளை இஙகுவைததுக காண்க

மயிலுடை. வென்றி - இவவளவும அண்ணலாருககு அடைமொழிகள். **கொற்ற முடை மயில் ஊர்தி** - என மாறறுக கொறறததையுடைய மயிலாகிய ஊாதி சூரபது மன போரில மாயததினாலே நேமிபபறவையாக வடிவுகொணடு எதிாநதபோது இநதி ரன மயிலுருக கொளள முருககக்கடவுள, அதனமேல ஏறிப போரசெயது சூரனது மாயவுருவைப பிளநதனா. இறுதியில மாயததாற பெரிய மாமரமாயநினற சூரன திருவைச சுவாமியின வேலாயுதம இருகூறாகப பிளநதது அவவிரு கூறுகளில ஒனறு மயிலும மறறொனறு சேவலுமாகி வர, மயிலை ஊாதியாகவும சேவலைக கொடி யாகவும சுவாமி கொணடு ஆட்கொணடனா. இவை,

இநதிர னனைய காலை யெமபிரான குறிபபுந தனமே
லநதமி லருளவைத துளள தனமையு மறிநது நோககிச
சுநதர நெடுஙகட் பீலித தோகைமா மயிலாய்த தோனறி
வநதனன குமரற போறறி மாகத மலைபோ னினறான.

—**சூரபதுமன் வதைப்படலம் - 378**

ஆட்படு நெறியிற சோதது மாதியி னூழ்தந துயககத
தாட்படை மயூர மாகித தனனிக ரிலலாச சூரன்
காட்படை யுளதத ஞகிக கடவுள ரிரியல் போக
ஞாட்பியல் செருககில வநதான ஞானநா யகனறன முனனம செ-494

சீாதிகழ குமர மூாததி செறிவிழி கொணட தொலலை
யூாதியி னிருககை நீஙகி யுணாவுகொண டொழுகி நினற
சூர்திகழ் மஞ்ஞை யேறிச சுமககுதி யெமமை யெனனுப்
பாாதிசை வான முறறும பரியென நடாதத லுறறான. செ - 499

எனபனவாதி கநதபுராண வரலாறறினறிக.

கோற்றமுடை மயில் - கோற்றம் - இந்திரனாகிய மயில், சுவாமி அதனை ஊர்ந்து சூரனது சேமிப்புள்ளுருவம் பிளந்த கொற்றத்தையும், சூரனாகிய மயில் தன்னை வென்று அடிப்படுத்தி ஆட்கொண்டருளிய கொற்றத்தையும் காட்டி நிற்பன. ஆதலின் **கோற்றமுடை** என்றார். உடைய என்றது உடை என ஈறு குறைந்தது.

சாகத்தீவில் பிரபாகரன் என்ற அரசனுக்கு அவன் மனைவி சுகுமாரியினிடம் சூரன், பதுமன் என்ற இரட்டைப் பிள்ளைகள் பிறந்தனர். இவர்க்குப் பின் சிங்கனும் அவன் பின் தாரகன் என்பானும் பிறந்தனர். இவர்களுள்ளே சூரன் பதுமன் என்ற இருவருக்கும் அகத்திய முனிவர் முருகப்பெருமானது மான்மியத்தைச் சொல்லியருளச், சூரன் தான் முருகனது ஊர்தியாகிய மயிலாக இருக்க விரும்பினன். பதுமன் அவரது கொடியாகிய சேவலாக விரும்பினன். அவ்வாறே கிரணவிந்து, இடபயோகி என்ற முனிவர்கள்பால் முறையே தாருகையின் மான்மியமும் சாத்தாவின் மான்மியமும் கேட்ட சிங்கனும் தாரகனும் அவ்வவர் ஊர்திகளாக விரும்பினர். இவை பெறுதற் பொருட்டு அவர்கள் தவஞ் செய்தனர். அதன் பயனாகப் பின் இப்பிறவி பெற்றனர் - என்றது முன்வரலாறு. உபதேசகாண்டம் தணிகைப்புராணம் முதலியவை பார்க்க.

ஊர்தி - "ஆசைதீரக் கொடுப்பார் அலங்கல் விடைமேல் வருவார்" - (திருக்கடவூர் மயானம் - ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம்) என்றபடி வேண்டுவோரிடத்து வேண்டு நடை நடக்கும் வெள்ளேறேறி நடந்து வந்தருளுவார் **எந்தையார்** அவர் **மைந்தராகிய** முருகப்பெருமான் வேண்டுவோர்பால் அவரினும் விரைந்து **தமது மயிலுடைக் கோற்ற ஊர்தியினை** ஊர்ந்து பறந்து வருவாராதலின் இங்குப் **பேருவிழா எடுத்தபின்றை** (660) **அவரருளினாலே** (661) **தந்தைபாற் க்ருப்பநீட** (662) மகப்பேறு விரைவிற் கூடிற்று என்று குறிப்பார் அருளுடைப் பெருமான் மைந்தராந் தன்மையையும் மயிலூர்தியுடைமையையும் முதலிற் சுட்டினார்.

சகச மலமாகிய ஆணவமலத்துடன் கூடிய ஆன்மா இருதிற னறிவுளது என்றும், சார்ந்ததன் வண்ணமாவதென்றும் சொல்லப்படும். பளிங்கிற் பவளம் பதித்தது போலத் தன்னை ஆன்மாவில் விளங்கச் செய்து இறைவன் ஆட்கொள்ளும்போது, அதன் அசத்தாந்தன்மை நீங்கும்; சத்தாந் தன்மையே ஓங்கி நிற்கும். அதனை மறைத்து நின்ற ஆணவமலம் வலியற்று இறைவனது ஆனந்தத்தை உயிர் அனுபவித்தற்கு நிமித்தமாய் நிற்கும். "இன்பங் கொடுத்தலிறை யித்தை விளைவித்தன் மலம்" என்றது ஞானசாத்திரம். இங்கு, முருகப் பெருமான் சூரனாகிய மயிலை வாகனமாகக் கொண்டதன் குறிப்பை ஆராயுங்கால் பல உண்மைகள் காணப்படுகின்றன. ஆணவம் கன்மம் மாயை எனும் மும்மலங்களின் நிலையர்களாகியோர் சூரபதுமன், சிங்கமுகன், தாரகன் என்ற மூவர். இவருள் ஆணவமல நிலையனாய் விளங்கினவன் சூரபதுமன் என்றது இவன் பின்னர் ஏனைத் தாரகன் சிங்கமுகன்போல் அழிந்து படாது மயிலாய் வந்து முருகப் பெருமான் றிருவடிக்கீழ் என்றும் தங்கி நின்றதனால் அறியப்படும். வானவில்லிற் காணப்படுவது போல மிக்க நீலம் முதற் சிவப்பீறாக உள்ள ஏழு வண்ணங்களும் மயிலிற் காணப்படுவதனால் அவை ஆணவ மலத்தைக் குறிப்பாய் விளக்குவன வென்பர். என்னை? காரிய வேறுபாட்டால் மோகம், மதம், அராகம், கவலை, தாபம், வாட்டம், விசித்திரம் என்ற ஏழு வகைப்படும் ஆணவத்தின் தன்மையை இந்நிறங்களேழும் குறிப்பன எனக். ஆன்மாவை இறைவன் தன் மலரடிக்கீழ் வைத்த காலத்தேயும் ஆணவமும் ஆங்கு அழியாது வலியற்று நிற்குமென்பது ஞானசாத்திரம். இறைவராகிய முருகப் பெருமான் சூரன் முதலிய மூவரையும் வதைத்து, மும்மல காரியமாகிய எயிலுடைப் புரங்கள் செற்ற தமது தந்தையார் போலத், தாமும் உயிர்களுக்கு மலநீக்கம் செய்து, திருவடிக்கீழ் வைக்கும் **கோற்றத்** திறத்தினை உணர்த்த மயிலை ஊர்தியாக ஊர்ந்தனர் என்ற குறிப்பும் இங்குக் காணத்தக்கது.

வரை உரம் கிழித்த திண்மை அயில் - **வரை** - மாயததினுல அமைநத மலை. இதில தாரகன மறைநது மாயம செயதான. **உரங்கிழித்த** - கிரவுஞசததைப பிளநது தாரகனை வதைதத, முருகபபெருமான சூரசஙகாரததின பொருட்டுப பூதசேனைக ளுடன மகேநதிரபுரி நோககி வரும வழியில கிரவுஞச மலையாகிய மாயததின மறைநது தாரகன போா செயய அவனை வதைததனா எனும நிகழசசி குறிததது இதனை "முனனுள வரைகிழிய வேநது மயிலவே ளிலைகாட்டி, யிமையோா ரிகலவெம பகைகடககுஞ, சேநதன' (சணடேசா புராணம் - 1) எனறு குறிததலும காணக விரிவு கநதபுராணததினுட் கணடு கொளக **திண்மை** - வலிமையுடைமை. **அயில்** - வேல. **திண்மை அயில்** - வேல முருகபபெருமானது ஞானசததி யெனப. இசசை - ஞானம - கிரியை - எனற சததிகள மூனறில ஞானசததியே சிறநதது. "எததிறம ஞானமுள்ள ததிறமிசசை செயதி" - எனபது ஞானசசாததிரம. இறைவனது சததி யினுலனறிப பிறிதொனறினுலும வெலலபபடாத வலிய வரமபெறற வெஞசூரர்களை யும வதைதத வலிமை யுடையதும முருகப பெருமானது ஞான சததியுமாதலின **திண்மைஅயில்** எனறு விதநதோதினா. "கொனனெடுவேற, றூரகனு மாயத தடங கிரியுந தூளாக, **வீர வடிவேல்** விடுததோனே" எனபது கநதாகலிவெணபா. "குருகு பெயாக குனறங கொனற நெடுவேலே" எனறு (24. குனறக குரவை) சிலப்பதி காரமும துதிககும. "வீரவேல! தாரைவேல! விணணோா சிறைமீட்ட, தீரவேல! செவ வேள திருககைவேல!—வாரி, குளிததவேல! கொறறவேல! சூாமாாபுங குனறும, துளைததவே! லுணடே துணை" என இதறகெனறு தனியாக வேறபாடடுமபாடித துதிததனர் பெரியாா. அருணகிரிநாதா வேல் வகுபபும வகுத்தனா.

மயிலுடைக் கோற்ற ஊர்தி - எனறதனுல சூரன வதையும், **வரையுரங் கிழித்த** - எனறதனுற றூரகன வதையும கூறவே இடைபபட்ட சிஙகமுகன வதமும் ஏனை அவு ணா சஙகாரமும கொளளபபடும எனபாா **வென்றி அண்ணலார்** எனறூா.

அயிலுடைத் தடக்கை - சூாமுதல தடிநது, தேவா குறைமுடிதது விண குடி யேறறியருளும பொருட்டுச சிவபெருமான முருகபபிரானைத திருககயிலையிலிருநது செலல விடுததருளுமபோது பதினேருருததிரா்களையும **தோமரம் - கொடி - வாள் - வலிய குலிசம் - பகழி அங்குசம் மணி பங்கயம் . தண்டம் வென்றிவில் - மழு** எனற பதினெரு படைகளாக அவரது பதினெரு திருககரஙகளிலும அமருமபடி ஈநதருளினா பினனா எலலாப படைகளுககும நாயகமாகிய ஒபபறற **வேற்படை** யினை நலகி அவரது கையினிற கொடுததருளினா.

"பொனறிகழ சடிலத தணணறன பெயரும பொருவிலா வுருவமுந தொனனு
ணனறுபெற றுடைய வுருததிர கணததோா நவிலருந **தோமரங் கோடிவாள்**
வன்றிறற் குலிசம் பகழியங் குசமு மணிமலர்ப் பங்கயந் தண்டம்
வென்றிவின் மழுவு மாகிவீற றிருநதாா விறனமிகு மறுமுகன கரததில"—

"ஆயதற பினன ரேவினமூ தணடத தைமபெரும பூதமு மடுவ;
தேய பலவுயிரு மொருதலை முடிபப, தேவாமேல விடுககினு மவாதம
மாயிரு திறலும வரஙகளுஞ சிநதி மனனுயி ருணப,தெப படைககு
நாயகமாவ, **தொருதனிச் சுடர்வே னல்கியே** மதலைகைக கொடுததான"—

விடைபெறு படலம் - 37 - 38

எனற கநதபுராணமும காண்க

முருகபபெருமான இவவெறறிவேற படையைச சூாபதுமன, றூரகன எனறிவா மேல ஏவி யவர்களை வதைததனா. ஆதலின **மயிலுடைக் கோற்றம்** - என்றும, **வரை யுரங் கிழிதத** எனறும கூறிய இவவிடததுத **திண்மை அயில் உடைத் தடக்கை**

வென்றி - என்று வேற்படையினையும் வெற்றியையும் புணர்த்து விதந்தோதினார். "அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழிணர், மாமுதல் தடிந்த மறுவில் **கொற்றத்**, தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்" எனவும், "வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ! குன்றங் கொன்ற குன்றாக் **கொற்றத்து**"—எனவும் வரும் திருமுருகாற்றுப் படைக் கருத்துக்களை இங்குவைத்துக் காண்க.

மைந்தர் - அண்ணலார் - பன்மை யீறுகள் பெருமை குறித்தன.

அருளினாலே - கருப்பநீட - என வரும்பாட்டோடு தொடர்ந்து கொள்க. குறவர் மங்கையாகிய வள்ளியம்மையாரோடு முருகவேள் கூடி வீற்றிருந்து உலகத்துயிர் யாவைக்கும் உரியவாறு போகமு முத்தியுங் கொடுத்து நல்லருள் புரிகின்றான் என உணர்கின்றோ மாதலின் அவனருளினாலே குன்றவர் கோமானுக்கு மகப்பேறு உண்டாகத் தத்தை பாற் கருப்ப நீடிற்று என்க. "பச்சிளங் கொம்பை வனசரர் பாவையோ டொன்றி, யிச்ச கத்துயிர் யாவையு முய்யவீற் றிருந்தான்"—(வள்ளியம்மை திருமணப் படலம் - 214) என்பது கந்தபுராணம். மேற்பாட்டில் முருகவேளைப் பரவிய விழாவும், அவ்விழா எடுத்த வினை முடிவு கொள்ளு முன்னர் இப்பாட்டில் அதனாற் பெறும் அவனருளும், வரும்பாட்டில் அவ்வருளாற் பெறும் மகப்பேறும் அதுபற்றிய வெறியாட்டுமாக ஒன்றையொன்றுபற்றி விரைந்து தொடர்ந்து முடிவுறும் சிறப்புக் காண்க.

சிவபெருமானைச் "**சதாசிவோம்!**" என ஒருமுறை துதித்த வேதங் குமாரப் பெருமானைச் "**சுப்ரமண்யோம்!!!**" என மும்முறை துதித்து அவரது அருட் பெருமையை விளக்கிற்று என்ப. அதுபோலவே இங்கு ஆசிரியர் தமிழ் மறையாகிய இப் புராணத்துள்ளேயும், **புரங்கள் செற்ற எந்தையார்** என்று ஒரு முறை துதித்த இடத்துச், "**செவ்வேள் முருகவேள்**" - (659), "**போரணி நெடுவேலான்**" - (660), "**அயிலுடைத் தடக்கை வென்றி யண்ணலார்**"—(661) என மும்முறையும் அடுக்கி அவரது அருட் சத்தியாகிய **வேலுடனே** கூட்டி முருகப்பெருமானைத் துதித்துக் காட்டிய அருமைப்பாடும் காண்க.

"பன்னிரண்டு கண்ணுடைய பிள்ளை தோன்றும்" - என்றபடி பன்னிரண்டு திருக்கண்களும் பன்னிரண்டு திருக்கைகளும் உடையாராகிய முருகப்பெருமானுடைய திருவருள் வெளிப்பாட்டைக் கூறும் இப்பொருளைப் பன்னிரண்டாவது திருமுறையின் கண்ணாகிய இப்புராணத்திற் பன்னிரண்டாவது திருப்பாட்டிற் கூறிய தெய்வச் சிறப்பும் காண்க. இவ்வாறு வருதல் ஆசிரியரது தெய்வ வாக்கிற் கூத்தப்பிரான் அமைத்த தெய்விகச் சிறப்பான அமைப்புக்களில் ஒன்றென்க. "ஆதி யெழுத்தவை யைம்பத்தோ டொன்றென்பர்," "ஐம்பத்தோ ரக்கரி" என்று போற்றப்படும் அம்மையார் காஞ்சியிலே தவஞ் செய்து இறைவனைப் பூசித்த பொருள் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணத்தில் ஐம்பத்தொன்றாவது திருப்பாட்டிற் கூறவும், திருமந்திரம் - நாலாந்தந்திரம் - திருவம்பலச் சக்கரப் பகுதியில் "ஐம்பத்தொன்றே" என்று 51ம் திருமந்திரம் அருளவும், அமைந்த தெய்விகச் சிறப்பும், "அரிவையொர் பாகத்தன், னஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள வாகமம்" - (57) "சிந்தைசெய் தாகமஞ் செப்ப லுற்றேனே" (73) - முதற்றந் திரம்-திருமந்திரம், "தண்ணிலவார் சடையார்தாந் தந்தவா கமப்பொருளை, மண்ணின் மிசைத் திருமூலர் வாக்கினாற் றமிழ்வகுப்ப" - திருமூல நாயனார் புராணம் - (23), என் பனவற்றான் றறிகின்றபடி, இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களின் பொருளைத் திருமந்திரங்களாகத் தமிழில் அருளிய திருமூலநாயனார் சரிதத்தை இருபத்தெட்டுத் திருப்பாடல்களால் வகுக்க அமைந்த தெய்விகச் சிறப்பும், இன்னும் இவைபோல்வன பலவும் இங்கு உன்னுங்கால் நாம் மேலே கூறியது வெறும் புனைந்துரையன்றென்பது விளங்கும். திருமூலர் திருமந்திரம் - நாலாந் தந்திரம் - நவகுண்டப் பகுதியில் முருகனைப்

பற்றிக் கூறும் "எந்தை பிரானுக் கிருமூன்று வட்டமாய்த், தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலால்" என்பது 12-வது திருமந்திரமாக அமைந்ததுங் காண்க. 12

662. (வி - ரை) **கானவர் குலம் விளங்க** கானவர் - வேடுவர். குறிஞ்சி நிலமக்கள். கண்ணப்ப நாயனாரைத் தன்னகத்துப் பெற்றதனால் வேடர்குலம் விளக்கம்பெற்றது என்பது. "மறை, சைவப்படுத்த சீலத்துக் கவுணியர்கோத் திரம்விளங்கச், செப்புநெறி வழிவந்தார் சிவபாத விருதயர்"—(திருஞான - புரா - 15), "உபயகுல மணிவிளக்கானு சேக்கிழார்" - (திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு - 11) என்பன காண்க. ஒரு பெரியார் ஒரு குலத்தில் அவதரித்தாராயின் அவரால் அக்குலமுழுவதும் விளக்கமடைந்து உய்யும் என்பது ஆன்றோர் துணிபு. திருவண்ணாமலைக் கார்த்திகைச் சோதி தரிசித்தவரின் "கோத்திரத்தி லிருபத்தோர் தலைமுறைக்கு முத்திவரங் கொடுப்போ மென்றார்" என்ற அருணாசல புராணமுங் காண்க.

தந்தைபால் கருப்பம் நீட - தந்தையின் வயிற்றிலே கருப்பம் தங்க "சேவடிக்கீழ் வழிபட்டுக், கருத்துமுடிந் திடப்பரவுங் காதலியார் மணிவயிற்றில், உருத்தெரிய வரும்பெருமப் பேறுலகுய்ய வுளதாக" - (திருஞான - புரா-20) என்பது காண்க. **நீடுதல்** - தங்குதல். "அளிநீடளகம" - திருக்கோவையார் - 122. **நீட** - வளர என்றுரைப்பாருமுண்டு.

ஊனமில் பலிகள் - மாதந்தோறும் ஒழுங்குபெற முற்றிக் கருப்பம் வளராமற் செய்யும் ஊனங்களை யில்லையாகச் செய்யும் பலிகள். **போக்கி** - இட்டு - கொடுத்து. இம்மாதங்களின் வரும் ஊனங்களைத் திருவாசகத்தில் (போற்றித் திருவகவல்)

"மானுடப் பிறப்பினுண் மாதா வுதரத், தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்து,
மொருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்து, மிருமதி விளைவி னொருமையிற் பி
மும்மதி தன்னு ளம்மதம் பிழைத்து, மீரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்து, [ழைத்து,
மஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்து, மாறு திங்களி னூறலர் பிழைத்து,
மேழு திங்களிற் றாழ்புவி பிழைத்து, மெட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்து,
மொன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்துந், தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்,
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்...... ."

என்பனவாதியாக மணிவாசகப் பெருமான் அருளியனவற்றை இங்கு நினைவு கூர்க.

உறுகடன் வெறியாட்டோடும் - அவ்வம் மாதந்தோறும் கடமையாகச் செய்யும் வெறியாடல்களுடன். வெறியாடல்வகை மேல் **அணங்காடல்** - (660) என்றவிடத் துரைக்கப்பட்டது.

ஆன அத்திங்கள் செல்ல - கருப்பம் தரித்தபின் "கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்துமூளை கருநரம்பும் வெள்ளெலும்புஞ் சேர்ந்தொன் றாகி, யுருவாகிப் புறப்பட்டு" (திருத்தாண்டகம் - திருவாரூர் - 6) என்றபடி வளர்ச்சி முற்றுவதான பத்துத்திங்களும் நிரம்பிச் செல்ல "முட்டை பிறந்தது முந்நூறு நாளினில்" என்பது திருமந்திரம். இதனை 280 நாட்களுக்குமேல் முந்நூறு நாட்களுக்குள் என்பர் நவீன சாத்திரிகள். முற்றுவதற்கு வேண்டிய அந்த என அகரம் உலகறிசுட்டு.

செய் அளவில் தவத்தினாலே என மாற்றுக. தந்தையும் நாகனும் செய்தவம் - கானவர்குலஞ் செய்தவம் - மாதவஞ் செய்த தென்றிசை செய்தவம் - அன்புநிலை உணராது ஆணவத்தி னழுந்தி உழலும் உயிரெல்லாஞ் செய்தவம் என்று பலவாறு கூட்டியுரைக்க நின்ற அழகுங் காண்க "முந்தை யெம்பெருந் தவத்தினா லென்கோ முனிவரிங்கெழுந் தருளியது" (408) பார்க்க. உவரிசெய் தவத்தினாற் பானமதி யீன்றாலென என்று கூட்டி யுரைப்பதுமாம். பாற்கடலைத் தேவர்கள் கடைய அதிற் பிறந்தது மதி என்பர். அதுபோலத் தானும் ஒரு மதியினையீனும்பொருட்டு உவரியாகிய கருங்கடலும் தவஞ் செய்து பெற்றதுபோல் என்பதாம். கடல் தவஞ் செய்தல் எற்றுக்கெனின்

தனது கருமை, உவாப்பு, மண்ணீருமாகாத தனமை, கழிநாற்றம முதலிய இழிபுகளைப் போக்குமபடிககும, பாறகடல பெறற அநத மதிக குழவியின மேம்பட்ட குழவிமதியை ஈனறெடுககவும ஆம எனக. இவவாறுரைப்பின தறகுறிபபேறறமாம் அககுழவியின மேமபடுதலாவது அது வெணமதியாய்க, கலைகள வளர்வதும தேயவதுமுடையதாயத, தேவரிலொனறாய, இறபபும பிறப்பும உடையதாய, இறைவனுற காககபபடடுளளதாய திறபது, தான பெறும இககுழவி அவவாறனறிக கருஙகதிர விரிககுமேனிக காமா பெற றுடையதாய், பதினாருணடிற கலைவளாவதாயப, பினனா என்றும குறைவிலலாததாய, இறபபும பிறப்பு மிலலாததாய, இறைவன பககததிருநது அகலாது அவருககுக காவல புரிவதாய உளளது எனப

உவரி - தநதைககும, **பான்மதி** - நாயனாராகிய மகவுககும உவமை. உருவும தொழிலும பறறி வநதது **பான்மதி** - நறபானமையும நிறைவும பெற்ற மதி எனக. பால போனற வெளளிய சநதிரன என்றுரைபபாருமுளா. முழுமதி தோனறுமபோது சிவநது காட்டும் அனறியும இமமகவு பினனர்க"கருஙகதிர விரிககு மேனி"(665)யுடையதாம ஆதலின அவவுரை பொருநதாமை யறிக குழவிகள் பினனா எநநிறமுடையன வாக ஆயினும், தாய வயிற்றினின்றும பிறககுமபோது புதிய இரததஊறறதததினால் எல லாக குழவிகளும செமமை நிறமே தாஙகிறததின மிககுககாடடும. இஙகுத தநதையீனற போது உவரியின தோனறும பானமதியாயின இம்மகவு, தாதை எடுககுமபோது "காளமேகம்" (664) ஒபபாயினதெனறு ரைததலும காணக.

இனி, இறைவனது நெறறிக கணணாகிய கனற கணணினினறும அவதரிததவா முருகபபெருமான அவா "பலா புகழ ஞாயிறு கடறகண டாஅஙகு"என்றபடி "வெம்புந திய கதிரோனொளி"யென விளஙகுபவா. இமமகவு அவரது தணணருளாலே போந தது. ஆதலின இது மதி போனறது எனறா என்றலுமாம ஞாயிறறின் ஒளி "வெமபு உநதிய"தாகலின வெபபமுடையது; அதனைப பல உயிாகளும தரிததாறறலா காதாம், ஆயினும் அநத ஞாயிறறின ஒளிபெறறு விளஙகும மதி அமுதமாக்குவது; "தோறறு மனனுயிா கடகெலாந தூயமையே,சாறறு மினபமுந் தண்மையுந தநதுபோ, யாறற வண்டமெ லாமபாந தணணலவெண, ணீறறின பேரொளி" (308) போனறது; அது ஞாயிறறின கதிரொளியைத தான பெறறு அதனால தண்ணிதாய்விளஙகுவது என பது பௌதிக சாததிர உணமை அதுபோல இநதப பானமதியும முருகனாகிய ஞாயிறறின அருளொளியால விளஙகி உலவி உலகுககு அனபாகிய தணணொளி பாப்பி உயவிபபதாயிறறு எனறதொரு குறிபபினாற பயனுவமையாதலும பெறப்படும

மகப் பயந்த போது - தநதை மகவை யீனறபோது. தநதை எனபது வருவிகக பயநதபோது - பொழிநதது - ஆாதத என வரும் பாடடுடன கூட்டி முடிகக.

பலிகளோக்கி - பலிகளோச்சி—எனபனவும பாடஙகள. 13

663. (வி - ரை) **கரிப் பரு மருப்பின் முத்து** - யானைககொமபு மூஙகில முதலிய பதினமூனறிடஙகளில முததுப்பிறககுமெனப **கரி** யானை. **பருமருப்பு**-பெரிதாய்நீண்டு முறறியகொமபு. "மததவெங களிறறுக கோடடு வனமுடா வேலி" (51) என்ற தன கருததை நினைவுகூாக **கழை** - மூஙகில **செழுநீர்** - செழியநீாமை இதனை நீரோடடம எனபது வழககு 'வேரல விளையுங குளிாமுதது" (492) என்றது காண்க. **நீர்** - ஒளி எனபாருமுணடு இவை பறறி (492) உரைததவை காணக.

பொருப்பினின்மணி - நவமணிகளில முததும பவளமு மொழிநதவற்றில் மலை யிற கலலின விளைவோடு சோநது விளைநதுபடும் பசசை நீலம முதலிய ஏனை மணிகள். இவைபறறி 225ல உரைததவை காணக ஏனைமணிகளினினறும் முததினை வேறு பிரிதது முதனமைபெறக கூறுதறகுக காரணம மேல உரைககபபட்டது.

வேடர் பொழிதரு மழை - பலகாலம பிளளைபபேறினறி நினறதம தலைவனது குடி விளங்குதறகும், தாம இளநதலைவனைப் பெறுதறகும ஓா ஆண்மகவு பிறநதபெருமகிழசசி

யினால், நாகன்கீழ் வாழும் குடிகளாகிய வேடர்கள் மழைபோல் முத்துக்களையும் ஏனைய மணிகளையும் இரவலர்க்குப் பொழிந்தார்கள் என்பது. இம்மணிகள் ஏனை நிலத்தார்க்கு அரியனவாய் மிக்கவிலை பெறுமாயினும் இவர்களுக்கு விலையின்றி மிகுதியாய் இலகுவிற் கிட்டுவன ஆதலின் அவர்கள் அவற்றை எளிதாக வழங்குதல் கூடிற் றெனக் "குறவர் பனமணி யரித்திதை விதைப்பன குறிஞ்சி" என்ற திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணமும் (7) காண்க. இங்கு அரசன்மகப்பேறு பெற்றது குறித்துக் குடிகள் மகிழ்ந்து கொண்டாடியதும், பின்பு அரசன் தன்மகனது வில்விழாவுக்குக் குடிகளை அழைத்துச் சிறப்புச் செய்ததும், பின்னர்க் குடிகள் அரசனிடம் தமது குறைகளை முறையிட்டுத் தன் மகனை அவர்களுக்கு அரசனாகக் கொள்ளுமாறு கொடுத்ததுமாகிய அரசர்க்கும் குடிகட்கு மிடைநின்ற அரசவிசுவாசச் செயல்கள் காண்க. மனுநீதிச் சோழர், கழறிற்றறிவார், மூர்த்திநாயனார் புராணசரிதங்களும் பிறவுங் காண்க. இந்நாளில் இதற்கு மாறாக அரசர் முடிகளை அழித்து அலைக்கழிப்பதாயக்கிளம்பி நாடெங்கும் பரவி வளரும் பகை உணர்ச்சியும் சிந்திக்க.

வரிச்சுரும்பு. - **பொழிந்தது** - என்றது தேவர்கள் கற்பகப்புதுப்பூ மழை பொழிந்தனர் என்றதாம். நாயனார் பேறு பெற்ற ஞான்றும் "வானவர் பூவின் மாரி பொழிந்தனர்" (828) என்றது காண்க. பெரியார்கள் இறைவனடி சேர்ந்து முத்தி பெற்ற திருநாளைக் கொண்டாடுதலே மரபன்றிப், பிறந்தநாள் (செயந்தி) கொண்டாடுதல் சைவர் மரபன்று. இப்பிறப்பில் முத்திபெறுதற்கே அவதரித்தவர் இந்நாயனாராத லின் அவர்தந்திருவவதாரமே முத்திபோலப் பெருமையுடையதென்பது வானின்மலர் மழையாலும் அமரர்துந்துபியாலும் உணர்த்தப்பட்டது. இவ்வாறே, முத்தி தருதற் கென்றே அவதரித்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் திருவவதாரத்திலும் உரைத்தது காண்க. ஏனை நாயன்மார்கள் முத்தி பெற்ற காலத்து நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளுங் காண்க. **வரிச்சுரும்பு அலைய** - மழைபோலப் பொழிந்த புதிய பூக்களில் மொய்த்த வண்டுகள் அவை வீழும்போது மோதுண்டு அலைந்தன என்பது. **வரிச்சுரும்பு** - வரிகளையுடைய வண்டுகள். **வானின் மலர் மழை** - தேவருலகப் புதுமலராகிய (கற்பகமலர்) மழை. "தெய்வப் பூவின் மாமழை" (398), "கதிர்வி சும்பிடை கரந்திட நிரந்தகற் பகத்தின், புதிய பூமழை யிமையவர் மகிழ்வுடன் பொழிந்தார்" (546) முதலியவை காண்க.

எங்கும் பொழிந்தது - **எங்கும் ஆர்த்த** - என ஈரிடத்தும் கூட்டுக.

அரிக்குறுந்துடி - "சில்லரித்துடி" (654) பார்க்க. குறிஞ்சிப் பறைவகையிலொன்று.

அமரர் துந்துபி - தேவவாத்திய வகை. இது தெய்விகச் சிறப்பு நிகழும்போது ஆர்க்குமென்ப. ஆளுடையபிள்ளையார் திருவவதாரத்தின்போது கண்ட நிகழ்ச்சிகளையும் இங்கு உன்னுக.

(659) அரியதென்று எவருங் கூற - காதலாலே - (660) விட்டு - தூக்கி - நாற்றி - தூங்க - செய்து - எடுத்த பின்றை - (661) நாகற்கு - அண்ணலாருளினாலே - (662) விளங்க - தத்தைபாற் கருப்பநீட - திங்கள் செல்ல - தவத்தினாலே - மகப்பயந்தபோது - (663) வேடர் பொழிதரு மழையேயன்றி - வானின் மலர்மழை (எங்கும்) - பொழிந் தது; - எங்கும்-துடியேயன்றி - துந்துபியும் ஆர்த்த என இவ்வைந்து பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக் கொள்க. 14

*664. அருவரைக் குறவர் தங்க ளகன்குடிச் சீறூ ராயம்
பெருவிழா வெடுத்து மிக்க பெருங்களி கூருங் காலைக்
கருவரை காள மேக மேந்திய தென்னத் தாதை
பொருவரைத் தோளக் ளாரப் புதல்வனை யெடுத்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. அரிய மலைக்குறவர்களுடைய பெரிய குடிகள் வாழ்கின்ற சிற்றூரில் வசிக்கும் மக்கட் கூட்டம் விழாக் கொண்டாடி மிக மகிழ்ச்சிகூருங் காலையில்

கரிய மலையானது காளமேகத்தை மேலேகொண்டு தாங்கியதேபோலத் தந்தை யாகிய நாகன் போர்செய்யும் மலைபோன்ற தோள்கள் ஆரும்படி புதல்வனை எடுத்துக் கொண்டான்.

(வி - ரை) **வரைக்குறவர்** - மலையில் வாழும் குறவர். "மலைக ளாளு மறக்குலத் தலைவர்" (678) என்றது காண்க.

அகன்குடி - பெருங்குடிகள் நீண்டகாலம் வழிவழி வரும் பெருமையும் குல வொழுக்கப் பெருமையும் முதலியன குறித்தது.

சீறூர் - சிற்றூர் குறிஞ்சி நிலத்து ஊர்களின் பெயர். ஏற்றமும் இழிவுமாயுள்ள நில அமைப்பினாலும், காடுகள் சூழ்வதாலும், மருத நிலத்திற்போலப் பெருநகரங்கள் குறிஞ்சி நிலத்தில் அமைத்தல் இயலாது. சிற்சில மனைகள் கூடிய தொகுதிகளாய் அங் கங்கு அமைந்து வாழ்வர் அந்நிலமக்கள். ஆதலின் இவை சீறூர் - சிறுகுடி எனப் பெயர் பெறும். **ஆயம்** - ஒரு சார்புபற்றிய மக்கட் கூட்டம். இங்கு நாகனுடைய தலை மையின்கீழ் வாழும் குடிமக்களின் கூட்டம் குறித்தது.

பெரு விழா - பெருங்களி - பெருமகிழ்ச்சியால் முத்தும் மணியும் மழைபோலப் பொழிந்தனர் என மேற்பாட்டிற் கண்டோம். அம்மகிழ்ச்சி பற்றியே பெருவிழாக் கொண்டாடினர் பெருங்களியாட்டயர்ந்தனர். விழா பொதுவிற் பலர் கூடி மகிழ்தல். **களி** - அவ்வவர் மனையில் தாந்தாம் மகிழ்தல்.

கருவரை காளமேகம் ஏந்தியதென்ன - "பானமதி உவரி ஈன்றுளென" - (662) என்றது மகப்பயந்தபோது தாயும் சேயுமாய் நின்ற நிலைக்கும், இங்குக் கூறியது, அம்மகவினை எடுத்துக்கொண்டு தந்தையும் மைந்தனுமாய் நின்ற நிலைக்கும் உவமைக ளாம். இதுவும் உருவும் தொழிலும் பற்றிய உவமம். தந்தை எடுத்தேந்திய நாளில் குழவி தனது குலத்துக் கியல்பாகிய கருநிறம் மிக்கு விளங்கிற்று என்பது.

கருவரை - கரிய மலை. **காளமேகம்** - நீர் சுமந்து பெரும்பெயல் பெய்கின்ற கருமேகம். மலையின் உச்சியில் நின்று சூல்கொண்ட மேகம் பெய்யும் பெருமழையினால் உலகு உய்வதுபோல இக்குழவி பின்னாகக் காளத்தியுச்சியில் நின்று முன்பு செய்தவத் தின் விளைந்த அன்பு மழையினால் உலகம் உய்திபெற நின்றதென்ற குறிப்பினால் பயனுவமையாதல் எண்ணுமே பெறப்படும்.

பொருவரைத் தோள்கள் ஆர-போர்த்தொழில்வல்ல இருதோள்களும் பொருந்த. **புதல்வன்** - "புதல்வர்ப்பேறே" (659) என்றதுபோல இங்கும் கூறியது காண்க.

எடுத்துக் கொண்டான் - எடுத்துக் கையில் ஏந்திக் கொண்டான். குழவியை எடுத் தல் என்பது உலக வழக்கு.

வலித்தோள்களார்ப்ப—என்பதும் பாடம். 15

665. கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி தானு
மிரும்புலிப் பறழி னோங்கி யிறவுள ரளவே யன்றி
யருமபெற லுலக மெல்லா மளப்பரும் பெருமை காட்டித்
தருங்குறி பலவுஞ் சாற்றுந் தன்மையிற் பொலிந்து தோன்ற, ௬௬

666. அண்ணலைக் கையி லேந்தற் கருமையா "லுரிமைப் பேருந் திண்ணனென் றியம்பு" மென்னத் திண்சிலை வேடர் தாதை,
புண்ணியப் பொருளா யுள்ள பொருவிலச் சிறுவன் றன்னைக்
கண்ணினுக் கணியாந் தங்கள் கலன்பல வணிந்தா ரன்றே. ௬௭

665 (இ - ள்) வெளிப்படை. கரிய கதிரொளியை விரித்து வீசுகின்ற அழகிய மேனியுடைய அக்குழவியும் பெரிய புலிக்குட்டிபோல மிக்கோங்கி, வேடர்களாலே

மட்டுமன்றி உலகமெல்லாம் அளத்தற்கரிய பெறற்கரிய பெருமைகாட்டித் தரும் குறிகள்பலவும் எடுத்துச்சொல்லக்கூடிய தன்மையினாலே விளங்கித் தோன்ற, ௧௬

666. (இ - ள்) வெளிப்படைப் பெருமையுடைய அக்குழவியைக் கையில் எடுத்தற்கரியதாயிருந்தமையால் "உரியபேரு திண்ணன் என்று வைத்து அழைமின்கள்" என்று (நாகன்) சொல்ல, வலிய சிலைவேடர்கள் ஆரவாரித்தனர். புண்ணியத்தின் பொருளாயுள்ள ஒப்பற்ற சிறப்புக்களின் உருவுடைய குழவியைக் கண்ணுக்கு அழகாகத் தங்களுக்குரிய பல அணிகலங்களையும் அன்றே அணிந்தார்கள் ௧௭

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

665. (வி - ரை) **கருங்கதிர் விரிக்கும் மேனி** - கரியமேனி - கதிர்விரிக்கும் மேனி என்று கூட்டுக. காளமேகம் (664), மணிநீலமலை யொன்று (701) எனக் கூறுதலால் நாயனாரது திருமேனி மிக்க கரிய நிறங்கொண்டு விளங்கிய தென்பதாம். ஆயின் கருமை ஒரு தனி நிறமன்று, ஏனை நிறங்களின் இன்மையே என்றும், இருள் ஒரு தனிப்பொருளன்று, அஃது ஒளியின் அபாவமே என்றும் கூறுவார் கூற்றும் பொய்யா யொழிய, இங்கு நாயனாரது மேனி கரியதாயினும் அது தனக்குரிய கதிரை விரித்து வீசி விளங்கிற்று என்று கூறினார். ஏனை நிறங்களையுடைய பொருள்கள் ஞாயிற்றின் கதிர் தம்மேற் பட்டபோது அக்கதிரிலே உள்ள ஏழு நிறங்களில் தத்தமக்குரிய நிறமுடைய ஒளியைப் பிரதிவிம்பிக்கும் சத்தியினால் அவ்வந் நிறத்தைக் காட்டுவனவென்றும், கருமைநிறம் அவ்வாறன்றி ஞாயிற்றின் கதிரில் உள்ள கிரணமுழுதும் தன்னுள் வாங்கி வெளியில் விரிக்காது நிற்குமெனவும் ஒளிநூலோர் கூறுவர். ஆயின் இங்கு நாயனாரது திருமேனி கரிதேயாயினும் கதிர்விரிக்கு மாற்றலுடன் விளங்கிற்று என்பது.

காமரு குழவி - அழகிய மகவு. காமம் வரும் என்பது விகாரத்தால் காமரு என நின்று கண்டார்க்கு விருப்பம் வரும் என்பதாயிற்று என்ப பொருளுரைப்பார் அடியார்க்கு நல்லார். காமர் மரு என்பது காமரு என்றாயிற்று என்பாருமுண்டு. கரிய பொருளும் அழகியவாமோ? எனின், ஆம் எனக. அழகுடையவன் எனப்படும் மன்மதன் கரியன். அவன் தந்தை திருமாலும் கரியன். திருமாலினது பத்துப் பிறப்புக்களுட் சிறந்த இராமன், கண்ணன் என்ற இரண்டு பிறப்பும் மிக்ககருமையும் அழகும் பெற்றன என்பர்.

புலிப்பறழ் - புலிக்குட்டி. **இறவுளர்** - வேடர். **அளவேயன்றி - அளப்பரும் அரும்பெறல் பெருமை** எனக்கூட்டுக. **அரும்பெறல் உலகம் எல்லாம் அளப்பரும்** எனக்கொண்டு பெறற்கரிய அறிவுடைய பெரியோர் எவரானும் அளத்தற்கரிய என்றுரைத்தலுமாம். இப்பொருளில் இக்குழவி காட்டித்தந்த பெருமை, இறவுளர் மட்டுமேயன்றி, அறிவாற்பெரியோர் எவரும் அளந்தறிதற்கரிதாயிற்று எனக. இங்கு **உலகம்** - உயர்ந்தோர். நாயனாரைப் பெரியோர் எல்லாரும் அரியர் என்று பாராட்டிப் போற்றியிருத்தல் காண்க. இக்குறிப்பு இவரது குழவிப்பருவத்து நின்றே விளங்கிற்று என்றவாறு.

பெருமை காட்டித்தரும் குறிபலவும் சாற்றும் தன்மை - சாமுத்திரிக இலக்கணம் இரேகைநூல் முதலிய உடல்நூற்கலைகளின் அறிவாலே இக்குழவியிற் காணும் குறிகளைக்கண்டு அக்குறிகளையுடைமை காரணமாக இக்குழவி யடையநின்ற பற்பல பெருமைகளையும் எடுத்துச் சொல்லுமாறு நின்ற தன்மை.

பொலிந்து - விளக்கமுற்று. **தோன்ற - ஆர்த்தார்** - என்று கூட்டி முடிக்க. நாகன் மிக வயதுசென்றவனாதலின் உலக அனுபவத்தினால் அவனுக்குத் தோன்ற என்றலுமாம்.

666. (வி - ரை) - அண்ணலை - தோன்றுகின்ற அவ்வண்ணலை என்று தொடர்ந்து கொள்க. அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தோன்.

ஏந்தற்கு அருமையால் - கையில் எடுத்தற்கு அரிதாக அவ்வளவு திண்மை பெற்று விளங்கியதனால். உரிமைப்பேர் - வேடர் குலத்தில் காரணம்பற்றிப் பேரிடுகின்ற வழக்குக்கு உரிய பேர் அடிப்பேர், குடிப்பேர், பேரன் (பாட்டன்) பேர், பண்புபற்றிய பேர் எனப் பற்பல காரணங்களால் ஒருவற்கு ஒருபேர் இடுதல் உலக வழக்கு.

"திண்ணன் என்று இயம்பும்" என்ன - இது சொல்லியது மகவைக்கையில் எடுத்துக்கொண்டு கண்ட நாகன். எனவே திண்ணன் என்பது நாயனாருக்குத் தந்தையினால் இடப்பட்ட இவரது பண்புபற்றிய காரணப்பெயராம் என்க. அவன் இவரது உடலின் திண்மைபற்றியே இப்பெயரிட்டான். உண்மையில் அது அவனை அறியாமலே முன்னமே நிரம்பிய இவரது தவத்தின் திண்மையும், தலையன்பின் திண்மையும் குறித்ததும் காண்க. இவ்வாறு தெய்வச்செயலாயச் சிலர்க்குப் பொருத்தமாகப் பெயர்கள் அமைவனவாம்.

திண்சிலை வேடர் ஆர்த்தார் - பேரிட்ட அழகும் மரபும் பற்றி வேடர் மகிழ்ச்சி பொங்கி ஆர்த்தனர். நாமகரணம் என்பது வேடர்களுள்ளும் மகிழ்ச்சிக்குரியதொரு சிறப்பாயிருந்தது போலும்.

புண்ணியப் பொருள் - புண்ணியம் செய்ததலாற் பெறப்படும் பொருளாகிய. பொருவில் - ஒப்பற்ற சீர் உருவம் - சிறப்புக்களின் உருவம். சீர் - மேற்பாட்டிற் சொல்லிய பெருமைகாட்டிய குறிப்பலவுடைய சிறப்பு

கண்ணினுக்கு அணியா - புண்ணியப் பொருளாயுள்ள பொருவில் சீருருவுடைமையின் அவர்க்கு வேறு அணி மிகையாயினும், தங்கள் கண்பார்வையில் அழகுதரும் பொருட்டு தங்கள் கலன்பல - தங்கள் நாட்டுக்கும் வேடர் தலைமைக்கும் குலத்துக்கும் உரிய பலஅணிகள். இவை மேல்வரும் பாட்டினும், 669-670 பாட்டுக்களினுங் காண்க அன்றே - அப்பொழுதே. அசையென்றுரைக்குவாருமுளர். 17

667 வரையுறை கடவுட் காப்பு மறக்குடி மரபிற் றங்கள்
புரையிற்றன் முறைமைக் கேற்பப் பொருந்துவ போற்றிச் செய்து
விரையிளந் தளிருஞ் சூடி வேம்பிழைத் திடையே கோத்த
வரைமணிக் கவடி கட்டி யழகுற வளர்க்கு நாளில், கஅ

*668. வருமுறைப் பருவந் தோறும் வளமிகு சிறப்பிற் றெய்வப்
பெருமடை கொடுத்துத் தொக்க பெருவிறல் வேடர்க் கெல்லாந்
திருமலி துழனி பொங்கச் செழுங்களி மகிழ்ச்சி செய்தே
யருமையிற் புதல்வர்ப் பெற்ற வாரவமுந் தோன்ற வுய்த்தார். கக

(இ - ள்) 667 வெளிப்படை. மலைவாழும் கடவுட் காப்பாகத் தமது மறவர்குடி மரபிலே வந்த குற்றமற்ற பழையவழக்குக்கேற்குமாறு பொருந்துவனவற்றையெல்லாம் விரும்பிச் செய்து, வாசனையுடைய இளந்தளிர்களைச் சூடி மலைவேப்பங் கொட்டைகளை ஒழுங்குபடுத்தி இடையிடையே கோத்த அரையிற்றரிக்கும் பலக்கறைமணிக் கோவையைக் கட்டி அழகுபொருந்த வளர்க்கின்ற நாளிலே, கஅ

668. (இ - ள்) வெளிப்படை. அதன்மேல் முறையாக வருகின்ற பருவங்கள் தோறும் வளமிக்க திருவிழாவுடன் தெய்வங்களுக்குப் பெருமடைகளைக் கொடுத்து, அவ்வக்காலங்களில் மங்கலவாத்தியங்கள் மேன்மேல் ஒலிக்க, வந்து கூடிய வேடர்களுக்

கெல்லாம பெருங களியாட்டினுல மகிழசசி விளைதது, அருமையாற புதலவரைப் பெற றெடுதத ஆசையும வெளிபபடச் சிறபபு நடததினாகள கக

667 (வி - ரை) வரையுறை கடவுள் காப்புச் செய்து - மலைவாழகினற தெய வஙகள இககுழவியைக காபபனவாக எனறு தொழுது அதனபொருட்டுத தமது பழையவழககுபபடி வேணடுவன செயது அவைதாம, கைகளிலும கால்களிலும இரும்புகலநத கலனகளிடுதல முதலியனவாய நிலநதோறும மரபுதோறும வெவ வேறுவகைப்படும. காப்பு - என இநநாளில மணி - பொன - வெளளி முதலியவறறாற சிறுகுழவிகடகு இடும வழககும இககருததே பறறியது ஆயின காப்பு - எனற போரால இயனறு காவல செயய இடுகினற இவை காவலுககு மாறுக அககுழவிககு இறுதிநேரச செயதுவிடுகினறன. முனனோா கையாணட முறைககு மாறுயநடநது மககள இவவாறு துனபபபடடுழலுதல வருநதத தககது

குழவிகடகுச் செயயும முதறசடஙகு பேரிடுதலாம. (நாமகரணம). அதனை மேற் பாட்டிற கூறி, அதனையடுத துளள பருவஙகளில முதலாவதாகிய காபபுபபருவச செய தியை இபபாடடானும, அதனமேல ஓராணடுவரைவரும ஏனைபபருவஙகளை அடுதது வரும பாட்டானும, ஆணடிறகுமேல வரும வளாசசியைச சிலைககலைபயில பருவமவரை அபபால எடடுப பாடடுககளானும கூறி, இவவாறு நாயனாாது வளாசசியைப பாட டுககளின வளாசசியாற கொணடு செலுததிக காட்டிய அழகு காணக. இவைபறறி 279-ம பாட்டில உரைததவையும பாாகக.

வரையுறை கடவுள் - முருகன எனறுரைபபாருமுணடு. முருகவேள முனறிலிற் பரவுதல செயது பெறற இககுழவியை முருகனேகாகக எனறு காபபுசசெயதல மிகை யாம. "தாமவ ளாததோா நசசு மாமர மாயி னுஙகொலாா" (திருவாசகம) எனபது உணமை திருமாலை முனனிடடுக காபபுக கூறுவது பிளளைககவி மரபு. பறபல மரபு வழககும பறபல நிலவழககும பலவேறு திறபபடுவன இஙகு வேடா தஙகுலததின பழைய மரபுபறறியே பொருநதுவன போறறிச செயதாா எனக கூறினாாதலானும, பினனா 'அலாபகல் கழிநத வநதி யையவிப புகையு மாட்டி" (676), "காட்டிலுறை தெயவஙகள விருமபி யுணண" (699), "தலைமரபில வழிவநத தேவராட்டி" (696) எனவும பிறவும கூறுகினறவாறறானும, இஙகு வரையுறை கடவுள் எனறது மலை வாழும சிறு தெயவஙகள எனக கொணடுரைககப பட்டது வரை உறை எனறதனுல மலையில உறைகினற - வாழகினற எனற குறிபபும காணக முருகப பெருமான வரை உறைவாாமடடுமனறி வரைககுரிய முதலவனுதலும உணாதறபாலதாம. மறக்குடிமரபு வேடாகுலம. புரையில் தொல்முறைமை - இவாகளது வாழககை கொல எறி குதது எனற ஆாபபினலறியபபடுவது, ஆறலைதது ணபது இவா தொழில, இவாகள உயிாக கொலை செயது ஊனுணபவாகள,குறறமே குணமா வாழவாா, இககுலததைபபுரையில் எனற தெனனை? எனின, இவை இவாகளது மரபுககுரிய தொனனெறியாதலின இவ வாறு கூறினாா இவையே குலவொழுககம - பிறபொழுககம எனபா. "குலமிலராகி லும குலததுககு கேறபதோா நலம" எனற அபபா சுவாமிகள தேவாரமு மிககருததே குறிததெனப.

பொருந்துவ - காபபுககுரியவை பலரும பலவாறு இயறறுவரேனும, இவா தஙகள் குலததுககு ஏறறபடி பொருததமானவறறையே செயதனா. ஆளுடையபிளளையா ருககு அவாதம குலததுககு ஏறறபடி பொருநதிய திருநீறறுககாபபு இடட வரலாறு இஙகு நினைவுகூாக

விரை இளம் தளிர்நம் சூட்டி - மணமுடைய இளநதளிாகளைச சூட்டுதல கொசு முதலிய சிறு பிராணிகளும பிணி முதலியனவும அணுகி நலியாமைபபொருடடு.

வேம்பு . . கட்டி - பலகறைகளைக்கோதது அரைஞாண்போல் அணிநதனர். அககோவையின இடையிடையே மலைவேபபஙு கொட்டைகளை இழைததுககோததனா.

வேப்பங்கோலைத் துண்டங்களாகத் தறித்து மணிபோல் இழைத்துப் பலகறைஅரைஞாண் கோவையின் இடையிடை கோத்தனர் என்றலுமாம். இவையும் காப்புச் செய்தலின் ஒருபகுதி மணிக்கவடி - பலகறை மணி.

அவ்வந்நிலத்து வாழும் மக்கள் தத்தமக்கு வேண்டியபொருள்களை அவ்வ நிலத்துப் பொருள்களினின்றே தேடிக்கொண்டு வாழும் இயற்கைவாழ்க்கையே நமது நாட்டு முந்தையோர் கைக்கொண்டொழுகிய முறை. இதுபற்றியே அவ்வத் திணைக்குரிய முதல் - கரு-உரிப்பொருள்கள் என்று வகுத்தது தமிழ் இலக்கணம் ஓரோர் சிறு பொருளுங்கூட அயல்நாட்டினின்றும் வரச்செய்து பலவாறும் இடர்ப்பட்டொழிவது இந்நாள் நாகரிகமென்ற பேரால் வாழும் நமது ஆபாச அநாகரிக வாழ்க்கையாய் விட்டது வருந்தத்தக்கது.

அழகுற வளர்க்கும் - மேலே சொல்லிய காப்புமுறையும், சூட்டுதல் கட்டுதல் முதலியனவும் குழவிக்குக் காப்புச்செய்தது மட்டுமன்றி அழகுறு செய்தது என்க. **நாளில்** வருமபாட்டில் உய்த்தார் என்ற வினைமுற்றுக்கொண்டுமுடிந்தது. 18

668. **(வி - ரை) முறைவரும் பருவந் தோறும்** - என மாற்றுக. பருவங்களைப் பற்றி முன்னர் உரைத்தவை காண்க. **தெய்வப் பெருமடை** - மடை-வனதெய்வங்களுக்குச் செய்யும் பெரும்பூசனை அஃதாவது காய் கிழங்கு மாமிசம் முதலிய பல பிரபுக்களைத் தனித்தனி குவித்து நிவேதித்து வழிபடுதல் என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள். **மடை** என்பது பெரும் பொங்கற் சோறு முதலிய நிவேதனங்களைச் சிறு தெய்வங்களுக்கு ஊட்டிப் பெரும்பூசை யிடுதல் எனக். **மடு (உண்)** என்ற பகுதி, செயப்படு பொருளில் வந்த ஐகார விகுதி பெற்று **மடை** - (உண்ணப்படுவது) - என்று யிற்று போலும் இது கிராமிய வழக்குச் சொல். **மடை கொடுத்து** - பலிகள் இட்டு.

தொக்க பெருவிறல் வேடர் - இம்மகிழ்ச்சி கொண்டாட வந்துகூடிய வேடர்கள். **களி** - களியாட்டு - களிமகிழ்ச்சி - ஒருபொருட் பன்மொழித்தொடராய் மிகுதிப் பொருளில் வந்ததென்பாரு முண்டு. **மகிழ்ச்சிசெய்தே** - மகிழ்ச்சியை விளைத்து **திருமலி துழனி பொங்க திரு** - மங்கலம், **துழனி** - வாத்திய ஓசைகள், **பொங்குதல்** - மிக முழங்குதல். **புதல்வர் அருமையிற் பெற்ற** என மாற்றுக. **அருமை** - மிக்க முதுமையிற் பெற்றதும் - முருகனருளும் - கையிலேந்தற்கருமையும் - பெருமை காட்டும் பலகுறியும் - முதலிய பல அருமைகளும் குறித்தது.

புதல்வர்ப்பேற்ற - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. முன்னரும் (664) **புதல்வன்** என்ற சொல்லாற் குறித்தது காண்க.

ஆர்வமுந் தோன்றுதல் - ஆசையும் வெளிப்பட்டு நிற்றல். உம்மை இறந்தது தழுவியது **உய்த்தார்** - மகப்பேற்றின் விழாச்சிறப்புக்களை நடைபெறச் செய்தார்.

கழிமகிழ்ச்சி—என்பதும் பாடம். 19

669. ஆண்டெதிர் ரணைந்து செல்ல விடுமடித் தளர்வு நீங்கிப்
பூண்டிகழ் சிறுபுன் குஞ்சிப் புலியுகிர்ச் சுட்டி சாத்தி
மூண்டெழு சினத்துச் செங்கண் முளவுமுள் ளரிந்து கோத்த
நாண்டரு மெயிற்றுத் தாலி நலங்கிளர் மார்பிற் றூங்க, ௨௦

670. பாம்சொளி மணியோ டார்த்த பன்மணிச் சதங்கை யேங்கக்
காசொடு தொடுத்த காப்புக் கலன்புனை யரைஞாண் சேர்த்தித்
தேசுடை மருப்பிற் றண்டை செறிமணிக் குதம்பை மின்ன
மாசறு கோலங் காட்டி மறுகிடை யாடு நாளில், ௨௧

671. தண்மல ரலஙகற ருதை தாயமனங களிபப வநது
புண்ணியக் கஙகை நீரிற புனிதமாந திருவாய் நீரி
லுண்ணனைந தமுத மூறி யொழுகிய மழலைத தீஞசொல
வண்ணமென் குதலைச செவவாய குதட்டியே வளரா நின்றார். உஉ

669. (இ - ள்) வெளிப்படை ஆணடு நிறைநது எதிராம் ஆண்டு வநதபின்பு இடும் அடியின தளாச்சி நீஙகிச சிறுநடைப்பருவம் வநது சிறிய புனமயிாத தலை யில் பூணுகத திகழும புலிநகச்சுட்டி சாததி, மூணடெழுகினற சினமுடைய செங்கண முள்ளமபனறியின முளளை அரிநது இடையிடை கயிறறிறகோதத புலிபபல் மாலையை நன்மை மிக்க மாாபில தொஙகவைதது, உ௦

670. (இ - ள்) வெளிபபடை பசிய ஒளியுடைய மணிகளோடு ஏனைப் பலமணி களையும கோதத சதஙகை ஒலிகக, காசுடனகூட்டிக கட்டிய கலனகள்புனைநத அரைநாணையும கட்டி, ஒளியுடைய யானைகசொமபினுலியனற தணடையும மணிகள செறிநத குதம்பையும மினன இவவாறு குறறமறும திருககோலததைக காண்பாாக் குக காட்டிக கொணடு வீதியில விளையாடுகினற நாளில, உக

671. (இ - ள்) வெளிப்படை குளிாநத மலாமாலை சூடிய தநதையும் தாயும் மனமகிழக குறுநடை நடநதுவநது, புணணியமான கஙகைநீரினும் புனிதமாகிய திரு வாயநீரிலே உளளேநனைநது அமுதமாக ஊறி மேலவழியும் இனிய மழலைச சொற களை அழகியமெல்லிய செவவாயினைக குதட்டிச் சொல்லி வளாகின்றார். உஉ

இம்மூனறு பாட்டுக்களும் தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

669. (வி - ரை) ஆண்டு .....நீங்கி - முதல ஆணடின நிறைவு தளாநடைபபரு வம். அதன மேல் இரணடாவதாணடு நடநது விளையாடும பருவம எனபா வளா பருவ முறையாணடு வருவதனமுன. ...செநகினறு . தளர் நடையிடடருளினா. (50), பாதமலா நிலமபொருநதப பருவமுறை யாணடொனறின, மீதணைய நடந தருளி விளையாடத தொடஙகினா (51) எனற திருஞானசமபநதநாயனா புராணங காணக. ஆண்டு எதிர் அணைந்து செல்ல - வரும ஆணடை எதிாகொண்டு அழைத துத தான நினறுவிடட ஆணடு இடும் அடித்தளர்வு நீங்கி - எடுதது வைககும அடித்தளாசசி தாயா தாதியா கைப்பறறி நடைபழகும பருவம நீஙகி "எட்டாவது மாதம எடுததடி வைககும" எனபா. அதன மேலும நானகுமாதஙகள செனறதனுல அடித்தளாவு நீஙகிறறு நீஙகி மறுகிடைஆடும நாளில் என வருமபாட்டுடன கூட்டி முடிகக.

பூண்திகழ் சுட்டி சிறுபுன் குஞ்சி சாத்தி - என மாறறிக கொளக.

புலியுகிர்ச்சுட்டி - புலிநகததை அரிநது சுட்டி எனனும அணியாகக் கட்டிச் சாததுதல வேடாமரபு. சுட்டி - சிறாககுத தலையின முனபுறம அணியும அணிவகை புலிநகததை ஒற்றையாயேனும எதிரெதிராக இரணடாகச் சோததேனும பொனனுற கட்டிச் சிறார்க்கு மாாபிலணிதல இநநாளினும பலமரபினரிடையும வழககுணடு

புலியுகிர் - முளவுமுள் - புலிஎயிறு - பாசோளிமணி - மருப்பு - முதலிய அணி கலபபொருள எலலாம வேடாகள தமது நிலமாகிய குறிஞசி நிலததுப பொருள்களி னினறே ஆககிககொணடது காணக. இவவாறே 686 - 697 - 710 முதல 710 வரை - வரும பாடடுககளிலும காணக இஃது எலலா நிலமககளுககும ஒககும இவைபறறி மேல 667-ல் உரைததவை காணக.

சிறு புன் குஞ்சி - ஓராணடு நிரமபிய சிறு குழவியாதலின தலையின மயிா சிறிய வாயச் சிலவாயிருககுமெனக. "புனறலைச சிறும காாகள" (618) எனறது நினைவு கூாக,

புன்குஞ்சி - இதனைப் "புனறலை" (653) என்ற விடத்தாக காண்க. இந்தச் சிறுபுன குஞ்சி பின்னா நெறிகொண்ட குஞ்சிச் சுருளாய (706) நீண்டு செறிந்தது காணக.

மூண்டு எழு சினத்துச் செங்கண் முளவு - முளளம்பன்றியின் தன்மை கூறினர். இது கோபத்தால முட்கள சிலிர்த்துப பாயந்து மேலவிழுந்து பகைப்பிராணிகளை அடாக்கும், சினத்தால உடல சிலிர்த்தபோது இதன உடலில உள்ள நீண்ட முட்கள உடலினின்றும் கிளமபி அமபுகளபோலப பாயந்து எதிர்கிறபோரை மிக ஊறுபடுத் தும எனப **முள் அரிந்து கோத்து** - நீண்ட முளளினை அளவாகச சிறு சிறு துண்டுங களாக அரிந்து அவற்றின உடடுளையில நாணகோத்து மாலையாக்குதல். இவவழக்கு இந்நாளினும பிற மரபினரிடையும அருகி நிகழகினறது

எயிற்றுத் தாலி - புலிப பலலினையும ஒழுங்குபட அரிந்து துளையிட்டு மாலையில கோப்பது வழக்கு 658-ல உரைத்ததவையுங காணக **தாலி** - இங்கு மாலையைக் குறித்தது.

நலம் கிளர் மார்பு என்றது பின்னா இமமாாபின வீரத்தால விளையும பெரு நன்மை நோக்கி 20

670. **(வி - ரை) பாசோளி மணி** - பசுமை ஒளி என்றது பாசொளி எனப புணாந்து நின்றது நீலநிறமுடைய மணிவகைகள இரத்தினங்கள நாள் செலலச் செலல நீலநிறம பொருந்த விளையும இவற்றைக கெம்புநீல மெனபர் இவை மிக விலை யுயாந்தன. இங்குக குறித்தது பசசையன்று, அது குறிஞ்சிப பொருளன்மை யின பாசிகள என்றலுமாம

மணியோடு பன்மணியும் ஆர்த்த சதங்கை என மாறறுக பனமணி யெனபன ஏனை மணிகள. **சதங்கை** - இடையிலணியும அணிவகை **ஏங்குதல்** - சத்தித்தல

காசோடு அரைஞாண் - நாயககாசு முதலிய செபபுக காசுகளும தாயத்துக்களும் வெளளெருக்க நாரில கோத்துக குழந்தைகட்கு அரைஞாணுக்ககட்டுதல மரபு. இது பைசாச முதலியவை வாராமறகாக்குமெனபது நமபிக்கை.

தேசுடைமருப்பின் தண்டை - யானைககொம்பு ஒளியுடையது. அதனாற்றண்டை செயதணிதல அந்நாள உயாகுடி வழக்கு

செறிமணிக் குதம்பை - குதம்பை - ஒருவகைக காதணி இதனைப் பல மணிகளால ஆக்கியதனால **செறிமணி** என்றா. **சதங்கை ஏங்க** என்றும, **அரைஞாண் சேர்த்தி** - என றும தனிவினைகளாறகூறிய ஆசிரியா **மருப்புத்தண்டையும் மணிக்குதம்பையும்** ஒளி செயதலால இவவிரண்டையும சோத்து **மின்ன** என்ற ஒருவினையெசசத்தாற பிணைத் தாா காலணியும காதணியும கூறியதனால கால்முதற றலைவரையும உள்ள எல்லா அணி களையுங குறித்தவாறுமாம

மாசு அறு கோலம் காட்டி - காணபாரது மாசுகள அறுத்தறகேதுவாகிய தமது புண்ணியககோலத்தைககாணுமபடி காட்டி. **ஆடும்** - விளையாடும. 21

671. **(வி - ரை) அலங்கல்தாதை தாய்** - வெற்றிமாலை முதலியன இங்குத்தாதை யாகிய தலைவனுக்குரியன வாதலின, **அலங்கல்தாதை** என்ற ஆசிரியா, **தாய** என வாளாகூறியது காண்க

வந்து - தாம இருக்குமிடத்தினின்றும ஆடுமிடத்தினின்றும ஓடிவந்து. இது தந்தை தாயரிடத்துக குழந்தைகள ஓடிவரும இயலபு குறித்தது

களிப்ப - இவா அவதரித்ததனாலே தந்தைதாய களித்தனா எனபதுணமை. ஆயினும பின்னரும இவா தமபால வருந்தோறும களிக்குமபடி. குழவிகள தமமிடம வருந்தோறும பெறறோா களிகூாவது இயல்பு திருஞானசமபந்தமூாத்திகள புராணம 49 பாட்டுப பாாக்க இவவாறனறி, **களிப்ப - மழலைத் தீஞ்சொல் குதட்டி** என்று கூட்டி உரைப்பதுமாம. "மக்கணமெய தீண்ட லுடறகினப மற்றவா, சொற்கேட்ட

லினபஞ செவிககு" "குழலினி தியாழினி தெனபதம மககள, மழலைசசொற கேளா தவா" (குறள) எனறபடி குழவிகளினமழலை கேட்டலாற பெறறோா மிககளிபபா என்பது மேலே குறிதத குறளில மழலையைச சார வைககபபட்டமையின யாழ குழலினுஞ் சிறநததெனபது காட்டபபட்டதெனறு கூறுவா. யாழில சொலலின தனமை தோறறும, குழலில அது தோறறாது எனப

புண்ணிய. நீரில் - கஙகை நீா புணணியமுடையது, தானுஙகேடுறாது தன னுட்படிநதாரையும கேடுறாமற புணணியமபெறச செயயும. இறநதுபட்ட சகரா களுககு நலஞசெயத சரிதமுங காணக

நீரின் - நீரினும் **இன்** - ஐநதனுருபு உறழ பொருவுப பொருளில வநதது

புனிதம்ஆம் திருவாய் நீரில் - கஙகையைச சடையுள வைதது அதில் எநநாளும தோயநது ஆடிநிறகும இறைவா அதனினும இது புனிதமெனறு இவா திருவாய் நீரின ஆடுகினறாா எனப பினனா இசசரிதததுக காணபதன குறிபபாக இவவாறு முனனுணாததினாா இவவாறே வருமபாட்டில "இருசுடாக குறுகண டூககும எழில வளா கண" எனறதுங காணக நாயனாாது வாயநீருங கணணும முதலியவை முனபு செய தவததினீட்டததால முறறியனவாம. இஙகு மேற செயவினையால இனிப் பகுவபபட எஞசி நிறகும குறை யொனறுமிலலாதன; ஆதலின இபபருவததே அவற றின முறறிய தனமைபறறிக கூறினாா. "மகவு மனிதனின தநதை" (The child is the father of the man) எனற நவீனா பழமொழிக கருததும காணக

நீரில் உள்.. ...ஒழுகிய மழலை - மழலைச சொறகள வாயநீரொழுககுடனே கலநது வெளிவருகினற இயலபுபறறி வாயநீரில **நனைந்து ஊறி ஒழுகிய மழலை** எனறாா. சொல எனற ஒலியுருவம நீரில நனைநது ஊறி ஒழுகியதெனபது உபசாரம **தீஞ்சொல்** - இனிய சொல

வண்ணம்-அழகு. **மென்மை** - மெலலிய தனமை **பவளம்**-பவளமபோனற நிறம

குதட்டுதல் - மழலைச் சொல சொலலப பழகுமபோது குழவிகள வாயிதழகளைக கூட்டி அசைதது ஒலிகக முயலுதல.

வளரா நின்றார் - வளாகினறாா. நாளுநாளும வளாநது கொணடே செலலும தொடாநத செயதியை **ஆநின்று** எனற நிகழகால இடைநிலையாற குறிததாா 22

672. பொருபுலிப பாாவைப பேழவாய முழையெனப் பொறகை நீட்டப பரிவுடைத் தநதை கணடு பைநதழை கைககொண டோசச விருசுடாக குறுகண் டூக்கு மெழிலவளா கணணீா மலகி வருதுளி முதத நததாய வாயமுததங கொளள மாறறி, உக

673. துடிககுற டுருட்டி யோடித தொடககுநாய்ப் பாசஞ் சுறறிப பிடிததறுத், தெயினப பிளளைப பேதைய ரிழைதத வணட லடிசசிறு தளிராற சிநதி, யருகுறு சிறுவ ரோடுங குடிசசெறி குரமபை யெஙகுங குறுநடைக குறுமபு செயது, உச

674 அனையன பலவுஞ் செயதே யைநதினமே லான வாண்டின வினைதரு வடிவாா கண்ணி மறசசிறு மைநத ரோடுஞ் சினைமலர்க் காவு ளாடிச செறிகுடிக குறிச்சி சூழ்நத புனைமருப புழலை வேலிப புறசசிறு கானிற போகி, உரு

675. கடுமுயற் பறழி னோடுங் கானவே னத்தின் குட்டி
கொடுவரிக் குருளை செந்நாய்க் கொடுஞ்செவிச் சாப மான
முடுகிய விசையி லோடித் தொடர்ந்துடன் பற்றி முற்றத்
திடுமரத் திரளிற் கட்டி வளர்ப்பன வெண்ணி லாத. ௨௬

672 (இ - ள்) பொருபுலி நீட்ட - பொருகின்ற புலியாகிய பார்வைமிருகத்தின் திறந்த அகன்ற வாயினைச் சிறு குகையென்று கருதித் தமது அழகிய கையை அதனுள் நீட்ட, பரிவுடை ஓச்ச - அன்பு மிக்க தந்தை அதனைக் கண்டு பரிந்து பசுந்தழை யொன்றைக் கையிற் கொண்டு ஓச்சவே, இருசுடர்க்கு மாற்றி - சூரிய சந்திரர்கள் என்னு மிரண்டு சுடர்களுக்கு உள்தாம் துன்பத்தைத் தீர்க்கும் அழகு வளரும் கண்களின் நீர் நிரம்பி வருகின்ற துளியாகிய முத்தத்தை அந்தத் தாயாகிய தந்தை வாய்முத்தங் கொள்ள அதனால் மாற்றிக் கொண்டும், ௨௩

673 (இ - ள்) வெளிப்படை. உடுக்கை போன்ற குறட்டினை உருட்டி ஓடியும், நாயைக் கட்டிய கயிற்றைச் சுற்றிப் பிடித்து அறுத்தும், வேட்டுவச் சிறுமியர் விளையாட்டுக் கட்டிய சிறுவீடுகளைத் தமது தளிர்போன்ற சிற்றடியினால் அழித்தும், பக்கத்துக்கூடிய வேட்டுவச் சிறுவர்களோடும் கூடி அந்தச் சிறுகுடியிற் செறிந்த குடில் களிலெங்கும் குறுநடைக் குறும்பு விளையாட்டல்களைச் செய்தும், ௨௪

674 (இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறாகிய பல விளையாட்டுக்களையும் செய்தே ஐந்தாண்டு நிரம்ப, அதன் மேல் செல்கின்ற ஆறாவது ஆண்டில், வளையப்படுவதாய வடித்த வாரையும் கண்ணியையும் கொண்டு மறம்கும் வேட்டுவச்சிறார்களோடும் மலர்கள் நிறைந்த கிளைகளையுடைய மரங்கள்வளர்ந்த சோலைகளில் விளையாடியும் குடிகள் நெருங்கிய குறிச்சியினைச்சுற்றி யானைக் கொம்புகளால்விட்ட உழையுடைய வேலிப்புறத்திலே அடுத்துள்ள சிறுகாட்டிலேபோய், ௨௫

675. (இ - ள்) வெளிப்படை. மிக்க வேகமுடைய முயற்குட்டியுடன் காட்டுப் பன்றியின் குட்டியும் புலிக்குட்டியும் வளைந்த காதுகளையுடைய செந்நாயின் குட்டியும் ஆகிய இவற்றை முடுகிச் செல்லும் வேகத்தாற் பின்றொடர்ந்தோடிப் பிடித்துத் தமது வாயில் முற்றத்தில் உள்ள மரங்களிற் கட்டி (இவ்வாறு) திண்ணனார் வளர்க்கின்ற பிராணிகள் எண்ணில்லாதனவாம். ௨௬

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

672 (வி - ரை) பொரு - பிராணிகளின்மேலே கொலைகுறித்துப்பாயும்.

புலிப்பார்வை - பார்வை - 652 பார்க்க.

பேழ்வாய் - திறந்திருத்தலால் அகன்றவாய். அகன்று திறந்த வாயினையுடைய கொள்கலம் பேழை - எனப்படுதல் காண்க.

சிங்கம், புலி முதலிய விலங்கினங்களின் மேல்வாய் கீழ்வாய்ப் பற்கள் வளைந்து குறடுபோலப் பொருந்தி மாட்டிக்கொள்ளும் தன்மையுடையன, ஆதலின் இரைகண்ட போது எளிதின் வாய்திறந்து பற்ற இயலாதன, இதுபற்றி அவை பெரும்பாலும் வாயை அகலத்திறந்து வைத்திருக்கு மியல்புடையன என்பர்.

முழை என - இவ்வாறு திறந்துள்ள அகன்ற வாய் சுருங்கி நீண்டு உள்ளே செல்லுதலால் குகை எனக் கருதி. முழை குகை - உட்சுருங்கிய திறப்பு. "மந்திகள் முழையின் வைத்த மணிவிளக் கொளிக ளாலும்" (780) என்பது காண்க. முழை எனக் கைநீட்ட - குகையினுள்ளே உள்ளது எது அதனைப் பற்றுவோம் என்று உள்ளே கை நீட்டுதல் சிறுவரியல்புகளில் ஒன்றாம்.

பொற்கை - பொன் அழகு. வேட்டையாடி வந்து, சிவபிரானுக்கு அமுதூட்டிக் காவல்புரிந்ததும், "இருசுடர்க் குறுகண்டீர்க்" அம்பினை றமது கண்ணைப் போழ்ந்து

அபபிக கணணப்பராககியதும கையாதலின அதனை முறகூறி அழகு படுததினா இவவாறு இளமபிராயததும பினனாக காளைப பருவததும கொடிய விலஙகுகளுடன பழகியதனுலும போாசெயது வெனறதனுலும இவாது திருமேனியில அவறறால புண செயயபபட்ட வடுககள விளஙகின எனறு, "வடிவே, மறப்புலி கடிதத வனறிரண முனகை, திறறபடை கிழிதத திணவரை யகலம, எயிறறெணகு கவாநத விருநத ணைறறி" என நககீரதேவா திருககணணபபதேவா திருமறததில அருளினா ஆயின அவவாறு நாயனாது திருமேனியில ஊறு பட்டதெனக கூறவும மனமொருபபடாத ஆசிரியா அதன அறிகுறியாக இஙகுச சிறு வயதிற புலியின வாயில இவா கைநீட்டினா என வொருசெயதிமட்டுங கூறி ஏனையவெலலாம அநுமானததா லுணாநதுகொளள வைததாரெனக

பரிவுடைத் தநதை - நீணடகாலங கழிதது தவஙகிடநது அரிதிறபெறற பட்டத திறகு உரிய மகனுதலிற **பரிவுடை** எனறூா புலிவாயிற கை நீடடுவதாகிய பெருங கேடு தாததகக பெருஞ செயலைத தடுகக முயலபவன அதறகுரியபடி பெருந தண்டஞ செயது ஒறுககாது பைநதழை கொணடதும, அதனைக கொணடாகிலும அடிதது ஒறுககாது ஓசசுவதும இவனது பரிவு காட்டும **ஒச்சுதல்** - ஓஙகுதல. அடிததுத தணடிபபான போனறு பாவனை காட்டுதல. அமமையாா ஊட்டிய திருமுலைபபால உணடு பாலவடிநத வாயுடன நினற ஆளுடையபிளளையாரை "எசசினமயங கிட வுனககீ திட்டாரைக காட்டெனறு, கைசசிறிய தொருமாறு கொணடோசசி'னா அவாது தநதையாா சிவபாதவிருதயா இஙகு நாகன புலிவாயிற கைநீட்டிய தன மகனுரை மாறுதானும கொணடோசசச சகியாது பைநதழைகொண டோசசினுன எனறதும அவனது **பரிவு** காட்டுவதாம

இருசுடர்க்கு கண் - நாயனாது சரிதக குறிபபும, கணணபபா எனற போக கார ணக குறிபபும பெற இதனை முறகூறியவாறு இருசுடாகள சூரிய சநதிராகள. இவா கள முறையே சிவபெருமானது வலது கணணும இடது கணணுமாவாா

உறுகண் - வருததம உறுகணோமபல - தொல - பொருளியல 45 இஙகுக குறிதத **உறுகண்** ஆவது உதிரம பாயநதது. **தீர்க்கும்** - உதிரம வாராது பானமைபண்ணி நினற இவை பினனா இவா சரித நிகழசசிகளின முறகுறிபபாக இஙகுக கூறினா

எழில்வளர்கண் - இவாது கணகள அழகால வளாநதே நினறன அவை "கொனறை தஙகு வேணி யாாதமைக, கணணி னீடு பாாவை யொனறு கொணடு"(720) "காணுதறகரியாா தமமை, ஆாவமுன பெருக ஆாா அனபினிற கணடு கொணடே" (776)எனுஞானறும நிறபன இவறறில ஒனறு இறைவனது கணணில அபபபபட்டு அவாது கணணே யாயிறறு. ஆதலின **எழில்வளர் கண்** எனறூா.

நீர் கண் மல்கி வரும் துளிமுத்தம் - நீா, பெருகுமபோது முதலிற கணகளில நிறைவதும, பினனரே துளிகளாக வீழவதும இயலபாம

அத்தாய் - தநதையினும மிகக பரிவுடைய அநதத தாய முனனறி சுட்டு

துளிமுத்தம் - வாய்முத்தம் - சொறபினவருநிலை. 'ஊனுககூன' எனுமுறை எனறு நினைவுறறு இறைவன கணணோயககுக கண **மாற்றுக** ஒபபு முறை (Homeopathic) மருநதாய உதவும மருநதுப பணடமாகிய இககணகள அநத ஒபபுமுறை மருநதினிலையில நோயககு மாறறுகப பழகித தோநதன எனற குறிப்புப பெறத **துளிமுத்தம்** வாயமுத்தம் கொளள **மாற்றி** எனக கூறிய நயமும காணக. வாய முததங கொளளத துளிமுததம மாறறி எனப பணடமாறறுக குறிபபுப பெறக கூறிய சுவையும குறிககத தககதாம.

வாய்முத்தங் கோள்ளுதல் - பிளளைபபருவஙகள பததினுள **முத்தப்பருவம்** என் பது குறிததது இவவாறே முனனா "**மழலைத் தீஞ்சோல் வண்ணமேன் குதலைச் சேவ்வாய் குதட்டியே வளரா நின்றர்**"எனறது **சேங்கீரைப்பருவங்** குறிததெனபர்.

673. (வி - ரை) **துடிக்குறடு** - உடுக்கை வடிவினதாய மரக்கட்டையாற் செய்யப்பட்ட இது சிறார் விளையாடுகருவிகளில் ஒன்று. துடியின் கட்டை என்பாருமுண்டு. உருளுஞ் சிறுகட்டைகளை உருட்டி விளையாடும்பருவம் **சிறுதேர்ப்பருவம்** எனப்படும்.

பேதையர் இழைத்த வண்டல் அடிச்சிறு தளிரால் சிந்தி - இது **சிற்றிற்பருவம்** குறிப்பதென்ப. சிறுமிகள் இழைத்து விளையாடும் சிறுமணல் வீடுகளை இப்பருவத்துச் சிறார்கள் காலினால் அழிக்க, அதுபற்றி அச்சிறுமியர் "சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே" என்று வேண்டுவதாக வைத்துப் பாராட்டிப் பிள்ளைத்தமிழ் கூறுதல் மரபு.

நாய் தொடக்கும் பாசம் எனவும், **தளிர்ச்சிறு அடி** எனவும் மாற்றுக.

நாய்ப்பாசம் அறுத்தல் நாய்களுடன் ஓடி விளையாடுதற்கு **பாசம் சுற்றிப் பிடித்து அறுத்து** என்றது கயிற்றினை அறுக்கும் வகை குறித்தது.

எயினர் - வேடர். **பிள்ளைப்பேதையர்** - பிள்ளைமைப்பருவங் கடந்து பேதைமைப்பருவம் புகுந்த பெண்கள் ஐந்து முதல் ஏழு வயதுவரையுள்ள சிறுமியர். 282 உரை பார்க்க. **பேதையர்** - இங்குப் பருவங் குறித்தது.

வண்டல் - மண்ணிற் புரண்டும் மணல் கூட்டியும் மணற்சிறுவீடு கட்டியும் விளையாடும் சிறுமியர் ஆடல் வகை. "வண்டல்பயில் வனவெல்லாம் வளர்மதியம் புனைந்த சடை, அண்டர்பிரான் திருவார்த்தை யணையவரு வனபயின்று" என்ற காரைக்காலம்மையார் புராணமுங் காண்க.

குரம்பை-சிறுகுடில். **குறுநடைக் குறும்பு**-**குறுநடை** தளர்நடைக்கும் பெருநடைக்கும் இடைப்பட்ட நடை. இப்பருவத்தே செய்யும் சிற்றூடல்கள் **குறும்பு** எனப்படும்.

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களாலும் இரண்டாண்டுவரை உள்ள வளர்ச்சி கூறப்பட்டது.

674. (வி - ரை) **அனையன பலவும் செய்தே** - சிறுபறை முழக்குதல் முதலிய ஆடல்களும் பிறவும் தொகுத்து **அனையன** பல என்றார். இதனால் மூன்று முதல் ஐந்தாண்டுவரை வளர்ச்சி குறிக்கப்பட்டது. ஐந்து ஆண்டுகள் வரையிற் சிறுவர் மனைக்குள்ளும் மனைமுன்றிலிலும் தவழ்ந்தும் நடந்தும் விளையாடுவர். அதன்மேல் முன்றிலை நீங்கி வெளியே, முதலிற் சிறுதூரமும், பின்னர் நெடுந்தூரமும் ஓடியும் ஆடியும் விளையாடுவர். இதனையே படிப்படியாக வேலிக்குட்பட்ட மனைகளை யடுத்துச்சூழ்ந்த **சினைமலர்க் காவுள் ஆடி** என்றும், பின்னர், **வேலிப் புறச்சிறு கானிற்போகி** என்றும் கூறினார்.

மலர்ச்சினைக்காவுள் என மாற்றுக. குடிசைகளைச் சுற்றியுள்ள **வன்றிரள்விளா** - (572) முதலிய மரங்களின் சோலை. **சினை** - ஆகுபெயர்.

மருப்புப்புனை உழலை வேலி என்க. **மருப்பு** - யானைக்கொம்பு. **புனைதல்** - வலிமையும் ஒழுங்கும் பெற யாத்து நிறுவுதல். "களிற்றுக் கோட்டு வன்றொடர் வேலிக் கோலி" (651) என முன்னர் இதனைக் குறித்தது நினைவுகூர்க. யானை புலி முதலிய வலிய பெரிய பிராணிகளும் உள்ளே நுழையாதபடி ஊரினைச்சுற்றிச் சூழச் செறிவாகப் புனையப்படுவதனால் - **சூழ்ந்த** - **புனை** - என்றார். **உழலை** - கடக்கும் மக்களுக்கு வழிதந்து உழன்று பின் தன் முன்னைநிலையில் நிற்பதாக மரத்தா லியன்றதோர் அமைப்பு. இந்நாள் இருப்புப்பாதைகளின் குறுக்காக மக்கள் தாண்டிச்செல்லும் சுருங்கை வழிகள் பலவற்றிலும் இவ்வித அமைப்புக்காணலாம். கடவு, காவு என்பன உலக வழக்கு. உழலுதலால் **உழலை** எனப்படும். ஐகார விகுதி பறவை என்பதிற்போலக் கருத்தாப் பொருளில் வந்தது. **உழலுதல்** சுழலுதல் - முன்னும் பின்னும் அசைதல் - முதலியன, இவ்வழியால் விலங்குகள் புக இயலாதென்க. **உழலை** என்பதொருவகைச் செடியா லியன்ற வேலி என்பாருமுண்டு. நுழைவோர்க்கு இடந்தந்து வளைந்து

பினனா நியிராநது நிறப திவவகைச செடி எனபா ; மாவேலி எனபுழிபபோல உழலை யாணியனற வேலி எனபது இவாகள கருதது.

புறச்சிறுகான் - குறிசசி ஊரினை அடுதது அதன புறததே உளள மரசசெறி விலலாத சிறுகாடு ஊரை விடடு முதலில வெளிவரும வேடாசிறுா இதனில ஆடல் பயில்வா இவறறில புலி யானை - முதலிய வலிய பெருவிலஙகுகள வசிககமாடடா. மககள வாழிட மருஙகினை அடுதது முயலகளும, அதனிறசிறிது சேயமையிறகாட்டுப் பனறிகளும வாழும. பினனும சேயனவாயப பெருவிலஙகுகள வாழகினற காடடை அடுததுச செநநாயகள வாழும. இஃதிவறறினியலபு ஆதலின அமமுறையில வரும பாடடிற கூறியது காணக இவவாறு படிபபடியாக இசசிறுா கானில மேனமேற் சென்று பழகும இயலபு குறிதத நயமும ஓாக

வரிக்குருளை - இவை ஏனைவிலஙகுகளுடனகூடித தவறி வநதனவாம "எனத திரளோ டினமான கரடி யிழியு மிரவினகண, ஆனைத திரளவந தணையுஞ சாரலணுறு மலையாரே" என்ற ஆளுடைய பிளளையாா தேவார முதலியவை காணக

சிறுகான் - பெருஙகானமுளள மலைசசாரலும அதில வாழவனவும பறறி 693 - 727 முதலிய பாடடுககளிற காணக. 25

675. (வி - ரை) **பறழ் - குட்டி - குருளை - சாபம்** - எனபன மிருகசசாதி யிள மைககுரிய மரபுப் பெயாகள. வெவவேறு சாதி குறிகக வெவவேறு பெயராற கூறினா. 683-ம பிறவும பாாகக தொல்காபபியம மரபியலுட் கூறியனவும காணக.

கடுமுயல் - வேகததாறகடிய முயல இது மனிதாாற பினதொடாநதோடிப பறற முடியாத வேகமுடையது பினனாக கூறும மூவகைப பிராணிகளின வேறாகிய இன மாதலின இதனை ஒடு உருபு தநது பிரிததோதினா

கான ஏனம் - காடடுபபனறி. மிகக மூாககத தனமை யுளளது யானைககிருததல போல முனனல் வளாநது நீண்ட இரணடு பறகளுடையது இவவினததில ஒருபெரும பனறி பதினனகு ஆள சுமககும பாரமுளளது எனறும, அதனை உணபோா பெரு விலை தநதும பெறுவா எனறும கூறுப

காடடுபபனறிக குடடிகளை இளமையில **முடுகியவிசையிற்** சென்று பறறிய பயிறசியே பினனா நாயனா, மொயவலைகளை யறுததுக கடுவிசையில முடுகி ஓடிதோ டிய (734) ஏனததைக காதஙகளபலவும (741) அதன முடுகிய விசையுடன தொடாந தோடிச சுரிகையாற குததி வீழததிய திறமாக விளைநதது என்று பிறசரிதக குறிப பும காணக

கோடுவரி - புலி வளைநத வரிகளையுடையது எனபது பொருள "கொடுவரி யியஙகும கோடுயா நெடுவரை" - **புறம்** - 135 இது வீரம் மிகுநத சாதி. **செந்நாய்** - ஒருவகைக கானவிலஙகு மிகக கொடுமை யுடையது. இதுமுதலில ஒனறிரணடாய வநதுபின பெருநதிரளாகக கூடி மககளையும வேறறு விலஙகுகளையும கொடுமை யாயக கடிததும அடாததும கொலலுந தனமையுடையது.

கோடுஞ் செவிச் செந்நாய்ச் சாபம்-சாபம் - குடடி வளைநத காதுகளையுடைய செநநாயின குடடி எனக. இசசாதியின குடடிகள நாயககுட்டிகள போல வளைநது தொஙகிய காதுடையன எனபா. கொடுஞ்செவிஞமலி (652) எனறது காணக.

இஙகு, **சாபமான** எனப பாடஙகொணடு கொடிய காதுகளையுடைய சரபம(பறவை) போல வேகததிற சென்று எனபாருமுணடு. இவாகள **ஆன** - உவம உருபெனபா **சாபம்** - எனவே கொணடு - வில் எனறு பொருளகூறி, இருபுறமும வளைநத காதுகளை யுடைய விலலிற கோதத அமபின விசையில எனப பொருள கூறுவாரும, விலலின ஆனவிசை - பாணவேகம எனபாருமுணடு. இவறறின பொருததஙகள ஆரா யத தககன.

முடுகிய விசையில் ஓடித் தொடர்ந்துடன்பற்றி - இங்குக் கூறிய பிராணி வகைகள் மிக விசையில் ஓடும் இயல்புடையனவும் மூர்க்கமும் வீரமும் கொடுமையும் உடையனவும் ஆம். இவை இளைய குட்டிகளேயாயினும், இவரும் ஏழாண்டுடைய சிறுவரேயாராதலின் அவற்றிற்கேற்ற வேகத்தினமிக்கு ஓடித் தொடர்ந்து பற்றினார் என்பதாம். இதனால் இளமையில் இவர்பால் முளைந்து முளைத்து வளர்ந்த குணங்களினியல்பு குறித்தார்.

முற்றத்திடு மரத்திரள் - 652 பார்க்க.

கட்டி வளர்ப்பன - பார்வை மிருகங்கள் முன்னரே கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவாதலின் இனமாகிய இவற்றையும் அவற்றின் பக்கத்தே சிறுர்கள் கட்டி வளர்க்கக் காரணமாயிற்று. **வளர்ப்பன** - குட்டிகளுக்கு ஊறில்லாதவாறு பற்றிக் கொணர்ந்து வளர்த்தல் இவர்பால் மேற்குறித்த குணங்களுடனே முளைத்து வளர்ந்த **அன்பின் நிலையும்** காட்டுவதாம். பின்னர் "விளைத்த அன்பு" என்றதுங் காண்க. கொடிய வேட்டையினும் இளவிலங்குகளைக் கொல்லாமை இவர்க்குரிய குலவொழுக்கமுமாம். 735 பார்க்க. ஆயின் குலவொழுக்கம் பயிலும் பருவமுற்றாத இவர்க்கு இங்கு அன்பின் நிலையே இதற்குப் பெரிதும் ஏதுவாயிற்றென்பது.

மரத்தாளில்—என்பதும் பாடம். 26

676 அலர்பகல் கழிந்த வந்தி யையவிப் புகையு மாட்டிக்
குலமுது குறத்தி யூட்டிக் கொண்டுகண் டுயிற்றிக் கங்குல்
புலரவூ ணுணவு நல்கிப் புரிவிளை யாட்டின் விட்டுச்
சிலமுறை யாண்டு செல்லச் சிலைபயில் பருவஞ் சேர்ந்தார். ௨௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. வேடர்குலத்து வந்த முதியவளாகிய குறத்தி கதிரொளி அலர்ந்து விளங்கும் பகல் கழிந்த மாலைப்பொழுதிற் கடுகின் புகையும் சுற்றி, உணவு ஊட்டி, இம்மகவை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு இடத்து வைத்துத் துயிலச்செய்து, இரவு கழிந்தபின் ஊண் உணவு கொடுத்துப், பின்னர் அது செய்யும் விளையாட்டிலே பயிலும்படி விட்டு, இவ்வாறு சில ஆண்டுகள் செல்ல இவர் வில்வித்தை பயிலும் பருவத்தை அடைந்தார்.

(வி - ரை) **அலர்பகல்** - ஞாயிற்றின் கதிர்கள் அலர்ந்து வீசும் காலமாகிய பகற்பொழுது. **பகல்** - பகுதல் - பிளத்தல். ஒருநாட் பொழுதை இருபகுதியாகப் பிளவுபடுத்துவதில் ஒரு கூறு. பகுதலாகிய தொழில் அதனைப் போந்த பொழுதிற்கு - கால அளவிற்கு - வந்தது. ஆகுபெயர். நாட்பொழுதை இருகூறுகப் பகுத்தலைச் செய்வோன் **பகலோன்**.

புகையுமாட்டி - கடுகுப்புகை கமழச்சுற்றிக் கண்ணேறு கழித்தல். இதனைச் சிறுரை விடம், கொடுந்தெய்வப்பீடை, பிணி முதலியவையும் தாக்கா என்பர்.

குலமுது குறத்தி - குலத்தவரில் முதியவளாயுள்ள குறத்தி குழவிகளை வளர்த்தலில் நீண்ட அனுபவமுடையவர்களாதலின் முதியவராகிய பெண்களிடம் சிறுரை வளர்க்க விடுதல் உலகியல். இது முன்னுள் வழக்கு. இதுவும் இந்நாள் அருகி வருகின்றது. குழந்தையுலகப் பாதுகாவலின் நோக்குள்ள குறைபாடுகளில் இதுவும் ஒன்று என்பர்.

ஊட்டிக் - கொண்டு - கண்துயிற்றி - சிறுரை உணவூட்டிக் கொண்டு துயில வைத்தல் மரபாம். தூக்கமிகுதியாற் சிறுவர் இரவில் தாமே உண்ணார். ஆதலின் **ஊட்டி** என்றார். பகலில் அவ்வாறன்றித் தாமே உண்பாராதலின், **கங்குல் புலர, உணவு நல்கி** என்றது காண்க.

ஊன் உணவு - ஊனாகிய உணவு - ஊனகலந்து சமைத்த உணவு என்றலுமாம். **விட்டு**-விளையாட்டுப்பயிலுமாறு ஆடிடத்தில் விட்டு. **முறைசில ஆண்டு** எனமாற்றுக. **சிலை பயில் பருவம்** - பன்னிரண்டாண்டளவுள்ளது. "பன்னீராண்டிற் கச்சொடு சுரிகை காமுறப் புனைதல்"—பிங்கலம். 27

677. தந்தையு மைந்த னாரை நோக்கித்தன் றடித்த தோளாற்
சிந்தையுண் மகிழப் புல்லிச் சிலைத்தொழில் பயிற்ற வேண்டி
முந்தையத் துறையின் மிக்க முதியரை யழைத்துக் கூட்டி
வந்தநாட் குறித்த தெல்லா மறவர்க்குச் சொல்லி விட்டான். உ௮

(இ - ள்) வெளிப்படை. மைந்தனார் செவ்வித்திறம் சிலைபயில் பருவஞ்சேர்ந்தது கண்டு தந்தையும் மனமிக மகிழ்ந்து தனது தடித்த தோள்களினால் அவரைத்தழுவிக் கொண்டு, அவருக்கு விற்றொழிலைப்பயில்விக்க எண்ணி முன்னே அத்துறையில் முதியோரை அழைத்துக்கூட்டி, அவர்களுடன் ஆராய்ந்து, அதற்குரிய நன்னாட்குறித்து, அவ்வரலாறெல்லாம் மறவர்களாகிய வேடர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டான்.

(வி - ரை) **தந்தையும்** - சிறப்பும்மை. **நோக்கி - நோக்குதல்** - எண்ணம் வைத்து ஊன்றிப்பார்த்தல். அவன் நோக்கமிது என்பதாதி வழக்குக்கள் காண்க. புதல்வரைப் பெற வரங்கிடந்து பெற்றவன், அவர் செம்மைபெற வளர்தலையும், தனது வரையாட்சி கைக்கொள்ளத் தகுதியுடையராதலையுங் காணவிரும்பி அதுவே கருதிக்கொண்டிருந் தானாதலின், இப்போது அவர் **சிலைபயில் பருவஞ்** சேர்ந்ததனை ஊன்றி நோக்கினான் என்றார். பருவநோக்கமே இங்குக்குறிக்கோள் என்பது.

சிந்தைஉள் மகிழத் தன் தடித்த தோளாற்புல்லி-மகிழ்ந்து என்பது மகிழ எனத் திரிந்து நின்றது. மகிழ்ச்சியின் காரணம் மேல் உரைக்கப்பட்டது. **தடித்த** - பெருத்த. இத்தோள்கள் ஊனவளர்ச்சியாகிய புற உடற் பெருக்கம் மட்டில் உள்ளனவேயன்றி வேறு உட்பெருமையற்றன என்பது குறிப்பு. "பிறப்பின் சார்பாற் குற்றமே குணமா வாழ்வான்" (657), "செவ்வரைபோற் புயமிரண்டுஞ் செறியப் புல்லி" (701) என்பவை காண்க. நாயனார் தோள்களைப் பற்றிக் "குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார்" (823) என்று பாராட்டுஞ் சிறப்பும் இங்கு நினைவு கூர்க.

சிலைத்தொழில் பயிற்ற வேண்டி - எவரும் உரியவயதில் அவ்வவர்க்குரிய கல்வி பயிலுதல் வேண்டும் என்ற நியதி விளக்கப்பட்டது. பயிலப்படும் வித்தை பற்றி இப் பருவம் பலதிறப்படும். கல்விப்பயிற்சி ஐந்துவயதளவிற்றொடங்குதல் மரபு. "ஐந்து வருட மவர்க்கணைய" என்ற சண்டேசபுராணமுங் காண்க. ஆயின் இங்கு வில்வித்தை உடலைப் பற்றிய கலையாதலின் அதற்குரிய உடல் வளர்ச்சி பெற்ற பின்னர்த் தொடங் கப் பெறவேண்டுதலின் இப்பருவம் பன்னிரண்டாண்டென்ப.

சிலைத்தொழிலே வேடர்க்குரிய சிறந்த வித்தையாம்; அதனில் வலியனா யின்றி ஒருவன் அக்குலத்தலைமைபூண்ட தகுதியுள்ளவனாகான், தகுதியில்லாத ஒருவனுக்குத் தலைமைவரினும் அதனைத்தாங்கலாற்றாது இடர்ப்பட்டு இழக்க நேரிடும், கலைகளை உரியபருவத்தே பயிலுதல் வேண்டும் என்பனவாதி உள்ளுறைகளையெல்லாம் இங்கு நாதன் கருத்தில் வைத்துப், **பயிற்ற வேண்டினன்** என்று ஆசிரியர் காட்டிய அழகு காணத்தக்கது.

முந்தை அத்துறையில் மிக்க முதியரை - அத்துறை-தன்மரபிற் சிலைத்தொழில் பயில்விக்கும் அந்தத் துறை. "மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட் படைபயிற்றுந், தன்மைத் தொழில் விஞ்சை" (610) என வாட்படைபயிற்றும் ஆசிரியத்தன்மை பற்றிக் கூறியது காண்க. அகரச்சுட்டு, தான் எண்ணிய சிலைத்தொழில் பயிற்றும் அந்த எனச் சேய்மை சுட்டியது. **முதியர்** - வயது பயிற்றுமவன்மை முதலியவற்றால் முதிர்ந்தவர்,

இதனால பயிற்றுங் கலைக்குத்தக்க ஆசிரியனிலக்கணமும் நல்லாசிரியனைத் தேர்ந்து கொள்ளும் அவசியமும் கூறப்பட்டன

அழைத்துக் கூட்டி - பலரையும் அழைத்து ஒன்றுகூடும்படிசெய்து ஆலோசித்து. இவ்வேடர்களும் மந்திராலோசனை முறை கையாண்டவகை காண்க **வந்தநாள்** - முதியர் ஆயந்தமையாற் பெறப்பட்ட நன்னாட்குறித்து அதனை

மறவர் - வீரத்தினையுடைய வேடர். காரணவிடுகுறி.

சொல்லிவிட்டான் - அழைக்குமபடி தூதுவரைப் போக்கினான். சொல்லி வருமாறு தூதரை விடுத்தான். சொல்லிவிட்ட மொழிகள் வருமபாட்டிற் காண்க. 28

678. "வேடர்தங் கோமா னாகன் வென்றிவே ளருளாற் பெற்ற
சேடரின் மிக்க செயலைத் திண்ணன்விற் பிடிக்கின் றா"னென
றாடியற் றுடியுஞ் சாற்றி யறைந்தபே ரோசை கேட்டு
மாடுயர் மலைக ளாளு மறக்குலத் தலைவ ரெல்லாம், உகூ

679. மலைபடு மணியும் பொன்னுந் தரளமும் வரியின் றோலுங்
கொலைபுரி களிற்றுக் கோடும் பீலியின் குவையுந் தேனுந்
தொலைவில்பன் னறவு மூனும் பலங்களுங் கிழங்குந் துன்றச்
சிலைபயில் வேடர் கொண்டு திசைதொறு நெருங்க வந்தார். ௩௦

678 (இ - ள்) வெளிப்படை 'வேடர்களுடைய அரசனாகிய நாகன் வெற்றியுடைய கந்தவேளினது திருவருளினாற் பெற்ற அறிவுடையாரினும் மிகச்சிறந்த செயலையுடைய திண்ணனார் வில் பிடிக்கின்றார்" என்று, வெற்றி தரும் இயல்பினையுடைய உடுக்கை ஒலிப்பித்து, வாக்கினாலும் சொல்லிய, பேரோசையைக் கேட்டுப் பக்கத்து மலைகளை ஆட்சி செய்யும் மறக்குலத் தலைவர்கள் எல்லாரும், உகூ

679. (இ - ள்) வெளிப்படை. மலைபடு பொருள்களாகிய மணியும் பொன்னும் முதலுமாகியவற்றையும் புலித்தோலும், கொலைபுரி யானைக்கொம்பும் மயிற்பீலியின் சுமையும் தேனும் அளவில்லாத பலவகை நறவும் ஊனும் பழங்களும் கிழங்குமாகியவற்றைச் செறிய விற்பயிற்சி மிக்க வேடர்களும், எடுத்துக்கொண்டு பல திசைகளினின்றும் நெருங்க வந்தனர். ௩௦

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

678 (வி - ரை) "**வேடர் பிடிக்கின்றான்**" - இவை வேடர்கள் அச்செய்தியைத் துடிசாற்றி அறைவித்த சொற்கள். மேற்பாட்டில் **சொல்லிவிட்டான்** என்றும், இங்கு **என்று—அறைந்த** - என்றும் கூறியது காண்க. அரசாங்கத்தார் பெருநிகழ்ச்சிகளைப்பலரறியச் செய்யுங்கால் முரசு, பறை முதலியன முழக்கியும் அதனோடு கூட அவ்விவரத்தினைச் சொல்லாற் சாற்றியும் அறிவித்தல் பண்டைநாள் முதல வழங்கும் வழக்காம். திருவீழிமிழலையில் பஞ்சம வந்தகாலத்து அடியார்க்கெல்லாம் அமுதளித்த ஆளுடைய அரசுகளும், ஆளுடைய பிள்ளையாரும் "பரம னடியா ரானார்க ளெல்லா மெய்தி யுண்கவென விரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச், சொல்லாற் சாற்றிச் சோறிட்டார்" (திருநா - புரா - 259) என்றதும் இங்கு நினைவுகூர்க இந்திர விழாச் செய்தியை நாடறியுமாறு யானையின்மீது முரசறைந்து அறிவித்ததாகிய சிலப்பதிகார வரலாறும் காண்க. இங்குத் துடியாற் சாற்றுதல் அந்நில வழக்கு. பறை முதலியன முதலில் முழக்குதல் அச்செய்தி சொல்லும் மொழிகளைக் கேட்குமாறு பலருடைய சவனத்தையும் கவருமபொருட்டு

ஆடு இயல் - ஆடு - வெற்றி. துடியின் ஒலி வெற்றிக்குத் துணையாதலின் **ஆடியற்றுடி** என்றார் "ஆடுகொணே மியான" - (கலித் - 105-70).

மாடு உயர் மலைகள் - அந்நாட்டின மலைத்தொடரில் வரிசையாயப் பக்கத்தே தோன்றும உயர்ந்த பல தனிமலைகள "திருக்காளத்தித திருமலை யிம மலைகளில் யா தென்று கேட்டார்" (திருஞான - புரா - 1019) என்றது காணக.

தலைவர் எல்லாரும - சிலைபயில வேட்ரும - கேட்டுத - தென்றக - கொண்டு - வந்தார - என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களையுந் தொடர்ந்து முடித்துக்கொளக எல்லாரும வேட்ரும - எண்ணும்மைகள் தொகக்ன

இவருள், மணி பொன - தரளம - முதலியனகொண்டு முனனே வரும தலைவர் களை முன்னர இப்பாட்டிலும், தோல - கோடு - குவை - தேன - நறவு - ஊன - பலம- கிழங்கு முதலியன சுமந்து அத்தலைவர்களைப பின்பற்றி வரும வேடர்களை அடுத்த பாட்டிலும வைத்துக்கூறிய வைப்புமுறை நயமும காணக.

வேடர்தம் கோமான் நாகன் - வேடர்தலைவனுகிய நாகன. சிறப்புப்பெயர் முன வந்தது

வென்றிவேள் அருளால் பெற்ற - "அயிலுடைத் தடக்கை வென்றி அண்ணலார் அருளினுலே" (661) என்றது காணக. **வென்றி** - எவ்வுனறும தவிராது எப்பகையையும வெல்லும ஞானவெற்றிக் கடையாளமாகிய வேல ஏந்தியதைக குறித்தது. **வேள்** - முருகன

வென்றி வேள் - பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம. **வேள்** என்ற பெயர் பெறினும சிவபெருமானிடம வெற்றிபெறு தொழிந்தழிந்த காமவேளினும பிரித்துணர்தத **வென்றிவேள்** என்றுர. 659-ல உரைத்தவையும காணக அருளாற பெற்ற வரலாறு முன்னர உரைக்கப்பட்டது.

சேடரின் மிக்கசெய்கை - சேடர் - அறிவுடையோர **மிக்கசெய்கை** - மிகுதியாய அறிவுடைச் செயல "அறிவானிலு மறிவான" (திருக்கேதாரம. பண் - நட்டபாடை. 2) என்ற ஆளுடைய நமபிகள தேவாரமுங் காணக அருளாலும அறிவாலும செயலாலும சிறந்த என்றபடி. இச்செயகையும அறிவும அருளும இவர்க்குப பிறந்தது முதல இயல்பின விளங்கின அளப்பரும பெருமைகாட்டித தருங்குறி பலவும சாற்றும தன்மை (665) என்றது காணக. இவை தம தலைவரது மெய்க்கீர்த்திகளாக வேடர்களாற சாற்றப்பட்டனவாம

வில் பிடிக்கின்றன் - வில்வித்தைபபயிற்சி தொடங்கப பெறுகின்றுன. வித்தை பயிலத் தொடங்குதல ஒருசடங்கு. இது அவ்வவ்நிலத்துக்கும அவ்வமக்கட்கும அவ்வ வித்தைக்கும ஏற்றபடி பற்பலவாறு கொண்டாடப்படும், கல்விப்பயிற்சியில எழுத்துக்களை வாயாற சொல்லியும கையால் எழுதியும படிப்பித்தலபோல விலவித்தையில் **விலலைப் பிடித்தலே** முதலிற கற்றுக கொடுக்கப்படுவது "பொருசிலை பிடிப்பித்தார்கள" (689) என்றது காணக **பிடிக்கின்றன்** என்றது முதலாவதாக நன்னுளிற பிடித்துப பயிலத தொடங்குகின்றுன என்ற பொருளில வந்தது 29

679 (வி - ரை) இப்பாட்டிறகூறிய **மணி**-முதலியனயாவும இவவேடர்களவாழும மலைகளிறபடும கருப்பொருள்களேயாம அவ்வநாட்டில வாழும மக்கள தமது நித்திய வாழவுக்கும மணம முதலிய சிறப்புகளுக்கும வேண்டும அணி - உணவு-உடைமுதலிய எல்லாப்பண்டங்களையும தாம வாழும அவ்வநாட்டிறபடும பொருள்களினின்றுந் தேடி அமைத்துக்கொள்ளுதலே அமைவுடைத்தாம என்று குறிக்க **மலைபடு** என்றுர. இதுவே மனிதருள எல்லா வகையார்க்கும இயற்கை வாழ்க்கை இதுபற்றி முன்னர உரைத்தவையும நினைவு கூர்க. இவ்வுண்மையை வறபுறுத்தவும மக்கள கேடுபடாது வளம்பட வாழ்ந்தினபுறவும கருதிக் கருணையே யுருவாகிய ஆசிரியர் **மலைபடு** எனத் தலைமைபெற முதலிற குறித்தார.இஃதவரது தெய்வமணக்கும செய்யுளியல்பாமெனக.

மணியும் - மலையிற் படுவனவற்றில் முத்தல்லாத ஏனை மணிகள். தாளம் என்பின்னர்ப் பிரித்துக் கூறியதும், பொன்னை இடையில் வைத்துக் கூறியதும் பற்றி 235, 492 முதலிய திருப்பாட்டுக்களில் உரைத்தவை காண்க.

பொன்னும் ...கிழங்கும் - பொன் - மணி - தாளம் - இவை விலைபெற்ற அணிகளுக்காம். இவற்றை இரவிலமாக்களும் அணிந்து கொள்ளுதல் வழக்கு என்பதறியப்படும். **வரித்தோல்** இருக்கையு முடையுமாம் **களிற்றுக்கோடு** வேலியும் அணியுமாம். **பீலியின் குவை** அணிவகையும் உடைவகையுமாம். **தேன்** முதலியன உணவுப் பண்டங்களெனக் இவற்றுள்ளே தேனும் நறவும் பருகுவன ; பலம் முதலியவை உண்பன என்றிவ்வாறு கண்டுகொள்க. இவைகளுள்ளே உணவு வகை 684 - 685-ல் விரித்தல் காண்க. மயிற்பீலி அணியாயும் உடையாயும் பயன்படுதல் 706, 710 முதலியவற்றிற் காண்க. இப்பண்டங்களைக் கொண்டுசெல்லுதல் அவ்வேடர் தமது தலைவனுக்குச் செலுத்தும் காணிக்கை முறையாகவும் விழாவிற்குப் பயன்படும் முறையாகவும் உள்ள உலகநிலை நயமும் காண்க. இது அந்நாட்டு நலவழக்குக்களில் ஒன்று. இது இந்நாள் நாகரிக உலகமும் படியெடுத்தொழுகற்பாலதாம்.

சிலைபயில் வேடர் - விற்பிடிக்கும் விழாவாதலின் அவ்வித்தை பயின்றோர் பலரும் கூடுதல் முறையாமென்பார் இவ்வாறு கூறினார்.

திசைதோறும் நெருங்க - எல்லாத் திசைகளிலுமிருந்தும் செறிந்து கூட. 30

680 மல்கிய வளங்க ளெல்லா நிறைந்திட மாறில் சீரா
ரெல்லையி லடங்கா வண்ண மீண்டினார் கொண்ணர்ந்தார் ; ரெங்கும்
"பல்பெருங் கிளைஞர் போற்றப் பராய்க்கடன் பலவுஞ் செய்து
வில்விழா வெடுக்க" வென்று விளம்பினன் வேடர் கோமான். ௩௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. மேற்கூறியவாறு நெருங்கிய வளங்கள் எல்லாம் நிறைந்திடலாலே, தனக்கு மாறுஇல்லாத அந்தச் சிறப்பாரின் எல்லைக்குள் அடங்காதபடி எங்கும் ஒன்றுகூடினராகிக் கொணர்ந்தார்கள்; "எங்கும் பல பெருங்கிளைஞர்கள்கூடிப் பாராட்டத் தெய்வத்திற்குப் பராவுக்கடன் பலவும் செய்து வில்விழா எடுப்பீராக" என்று வேடர் கோமானாகிய நாகன் சொன்னான்.

(வி - ரை) **மல்கிய வளங்கள் எல்லாம்** - மேற்பாட்டிற் சொல்லியவையும் அவை போல்வன பிறவும் ஆகிய எல்லாம் **எல்லாம்** என்றதனால் வகையின் நிறைவும், **நிறைந்திட** என்றதனால் தொகையின் மிகுதியும் குறித்தார்

மாறு - ஒப்பும் மிகையுமாகிய எதிரவு

சீரார் எல்லையி லடங்கா வண்ணம் - ஊர் எல்லையுட் கொள்ளாதபடி அளவின் மிகுதியாக திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையாருக்கு நிவேதிக்க இராசராசதேவர் கொணர்ந்து வைத்த பழ முதலிய திரவியங்களின் வகையை "ஆங்கதனுக் கந்நகரி லிடம்போ தாமல் வயல்சூழப் பதினாதக் வகல வெல்லை, மாங்கனிவா ழைக்கனிகள் வருக்கை யாவும் வந்தனவவ் வெல்லையெல்லாம் மருவ வைத்து" என்று திருமுறைகண்ட புராண(7)த்தினுட் கூறியதனை இங்கு நினைவு கூர்க.

ஈண்டினர் கொணர்ந்தார்-ஈண்டினராகிக் கொணர்ந்தனர் முற்றெச்சம் **எங்கும்**- எங்கும் ஈண்டினர் எனவும்,எங்கும் பலவுஞ்செய்து எனவும் கூட்டியுரைக்கவும் நின்றது

"**பல்பெருங்.. எடுக்க**" - இது நாகன் அங்குவந்து கூடிய வேடர்களுக்கு இட்ட ஆணை. **கிளைஞர் போற்றுதல்** - உறவினராகிய வேடர் உண்டுதெவிட்டி வாழ்த்திப் பாராட்டுதல். இது இக்கொண்டாட்டத்தின் ஒரு பகுதியாம்

பராய்க்கடன் பலவும் செய்து - இது மற்றொரு பகுதி **வில்விழா எடுக்க**-விழாவின் முடிபாகிய மூன்றும் பகுதி கிளைஞர் போற்றல் 681-684 வரையும், விழா

685-687 வரையும், பராய்க்கடன் 688-689-ம் கூறியது காண்க. **பராய்க்கடன்**-பரவுக்கடன் என்பர். தெய்வம் பரவுதற்குரியனவாகி விதித்த செயல்கள் "பராய்க்கடனெறியினிற்பார்" (659) என்றது காண்க. **பல** - துணங்கையாடல் முதலியன. **வில்விழா** - பிடிப்பிக்கும் வில்லினைக் காப்புச் செய்வது முதல் அதனை மாணவரைப் பிடிப்பிக்கும் வரை உள்ள திருவிழாக் கொண்டாட்டமாம்.

எடுக்க - செய்க - கொண்டாடுக. **வேடர் கோமான்** - நாகன்.

பலவும் நேர்ந்து—மிகவும் செய்து—என்பனவும் பாடங்கள். 31

681\. பான்மையிற் சமைத்துக் கொண்டு படைக்கலம் வினைஞ ரேந்தத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருச்சிலைச் செம்பொன் மேரு
வானது கடலி னஞ்சம் மாக்கிட வவர்க்கே பின்னும்
கானவூ னமுத மாக்குஞ் சிலையினைக் காப்புச் சேர்த்தார். ௩உ

(இ - ள்) பான்மையில்...ஏந்த - வினைஞர் உரிய தன்மையில் படைக்கலத்தை யமைத்து ஏந்த, தேனலர் .சிலையினை - தேனுடன் அலர்கின்ற கொன்றை யணிந்த சிவபிரானுடைய திருச்சிலையாகிய செம்பொன் மேருமலையானது அவர்க்குப் பாற்கடலமுதினை நஞ்சமுதாக்க, இவரது கையில் வந்தபோது அதற்குப் பரிகாரமாக அவருக்கே பின்னும் கானவூனைத் திருவமுதாக்கும் சிலையினைக் காப்புச் சேர்த்தனர்.

(வி - ரை) **படைக்கலம்**-இங்கு வில்லைக் குறித்தது. ஏந்திய பின்னரே வில் எனப் பெயர் பெறுதலின் வினைஞர் சமைத்த அப்போது படைக்கலம் எனப்பட்டது.

வினைஞர் பான்மையில் படைக்கலம் சமைத்துக் கொண்டு ஏந்த எனக். விழாச் செய்து பிடிப்பிக்கும் பொருட்டுத் தனியானதொரு வில் தக்கவாறு தக்க வினைஞரால் சமைக்கப்பட்டதென்பதாம். **பான்மை** - ஏற்ற தன்மை. **வினைஞர்** - படைக்கலம் சமைக்கும் பண்புடைய கைவன்மையுடையோர். இதற்கு வேறுவேறு படைக்கலம் என்றும், விழாவிற்கு வேண்டிய வெவ்வேறு படைக்கலமென்றும் பற்பலவாறுரைப்பாருமுளர். அவை ஒன்றும் ஈண்டைக் கேலாமையுணர்க. **பான்மையின்**-ஈண்டு ஊழின் படி - நியதியின்படி என்று குறிப்புந் தருதல் காணப்படும். முன்பு அருச்சுனனாயிருந்த இந்நாயனார் இறைவனை அடைதற்பொருட்டே இப்பிறப்பில் வேடராய் வந்தார் என்ற சரிதம் சீகாளத்திப் புராணத்தாலும் பிறவாற்றாலும் அறியப்படும். இதன் விரிவு "முன்பு செய்தவத்தி னீட்டம்" (751) என்ற இடத்துக் காண்க. அவ்வூழினைப் பற்றியே, இங்கு இவர் கையில் வில் பிடிப்பிக்க, இதுவே இறைவனுக்கு ஊனினை அமுதமாகச் செய்தது; இவரையும் அமுதம் (மீளா இன்பநிலை) பெறுவித்தது என்ற குறிப்பும்பெறக் **கானவூன் அமுதம் ஆக்கும் சிலையினை** - என்று கூறியது காண்க.

தேனலர் கொன்றையார் - சிவபெருமான். **சிலை** - சிலையாகிய மேரு. **சிலை** வில் எனக். கடலின் நஞ்சமாகிய மந்தரத்தை மேருவென்றது மலையாகிய சாதி பற்றிய உபசாரம்.

பாரப் பெருவில் (711) என்றதும் குறிக்க. **பொன்மேருமலையினைச்** சிவபெருமான் திரிபுரமெரித்த காலத்தில் வில்லாகக் கைக்கொண்டனர் என்பது சரிதம். "நாணென்று னஞ்சிருக்கு நற்சாபங் கற்சாபம்" என்ற புலவர் பாட்டும் காண்க.

தேனலர் **ஆக்கும்** - திண்ணனார் பிடிக்கும் வில்லின் சிறப்பு. சிவபெருமான் ஏந்திய வில்லாகிய மேருமலை தேவர்கள் திருப்பாற்கடல் கடைந்த காலத்து மத்தாக நின்றது. "மத்தாவரை நிறுவிக்கடல் கடைய" என்ற தேவார முதலியன காண்க. அதுபோழ்து நஞ்சுசெழுந்தது தேவர்களைக் காக்கும்பொருட்டு அதனைச் சிவபெருமான் உண்டு கண்டத்தடக்கித் திருநீலகண்டராய் விளங்கினர். தேவர்கள் நஞ்சினுற் சாவாது காக்கப்பட்டுப் பின்னர் அமுதமுண்டனர் என்பது வரலாறு. ஆதலின் **மேரு கடலினஞ்ச**

மாக்கிட என்றார். அந்த மேருவே பின்னர் இங்கு நாயனாரது கையிற் சேர்ந்தபோது சிவபெருமானுக்கு ஊனினை அமுதமாக்கிக் கொடுத்தது என்றபடி. சிவபெருமானது திருச்சிலை கடல்கடைந்த தேவர்களது காதத்தில் நின்றபோது விரும்பத்தக்க நல்ல அமுதத்தை விடமாக்கியது. அதுவே நாயனார் திருக்கையில் வந்தபோது விரும்பத்தகாத தீமை பயப்பதாகிய - வில்க்கப்பட்ட பொருளாகிய - ஊனினை அமுதமாக்கி உதவிற்று என்றதொரு நயமும் காண்க. இந்த வில் மேரு மலைபோலப் பெருத்த தென்பதாம். ஊன் விலக்கப்பட்ட பொருள் எனபதும் குறிப்பாம். அவர்க்கே - அந்தச் சிவபெருமானுக்கே ஏகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலையுமாம். ஊனமுதம் என்றதற்கேற்ப, மேல், **ஆக்கிட** என்பதற்கு அமுதினை என்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது.

காப்புச் சேர்த்தார் - வில் விழாவினில் முதலிற் செய்யும் சடங்காவது சிலையினையும் அதனைப் பயிலும் மாணவரையும் காப்பிடுதலாம். வரும்பாட்டில் திண்ணனார் கையிற் காப்பணிதல் கூறுவது காண்க. இங்கு இவ்விரண்டுகாப்பும் ஒரே புலி நரம்பினால் அமைத்தமரபும் காப்புச்செய்தலபற்றி முன்உரைத்தனவும் காண்க. 32

682\. சிலையினைக் காப்புக் கட்டுந் திண்புலி நரம்பிற் செய்த
நலமிகு காப்பு நன்னா ணாகனார் பயந்த நாகர்
குலம்விளங் கரிய குன்றின் கோலமுன் கையிற் சேர்த்தி
மலையுறை மாக்க ளெல்லாம் வாழ்த்தெடுத் தியம்பினார்கள். ௩௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிலையைக்காப்புக் கட்டிய அந்த வலிய புலி நரம்பினாற் செய்யப்பட்ட நலமிகும் காப்பினை நல்ல வேளையிலே, நாகனார் பெற்ற மலையார்களாகிய வேடர் குலம் விளங்க அவதரித்த அரிய மலைபோன்ற திண்ணனாரின் அழகிய முன்கையிலே கட்டி, மலைவாசிகளாகிய அந்த வேடமாக்கள் எல்லாரும் மரபுக்குரிய வாழ்த்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி வாழ்த்தினார்கள்.

(வி - ரை) **சிலையினை - நலமிகு காப்பு** - சிலைக்குக் காப்பு எந்தப்புலியின் நரம்பினால் அமைத்தனரோ அதே புலியின் நரம்பினால் திண்ணனாருக்கும் காப்புக் கட்டினார்கள் என்பதாம். இது அவர் நாட்டு மரபு. சிலைக்கும் புலிநரம்பினாலமைந்த காப்புச் சேர்த்தனர் என்பது இதனாற் பெறப்பட்டது.

நலமிகு காப்பு - நலமிகும் என்றது பிறசரிதவிளைவு பற்றிய குறிப்பு 704 - 705 முதலியவை காண்க.

நாகனார் - பெற்றியாற் றவமுன் செய்தான் (657) என்றபடி இவரை மகனாராகப் பெறச் செய்த இவனது உயர்தவம்பற்றி ஆர் விகுதிதந்து சிறப்பித்தார். காப்புச் சேர்க்கும்போது வேடர்கள் தம் தலைவன் பால் அமைந்துகொண்ட வரம்பினுயர்வு குறித்த பன்மை யென்றலுமாம்.

நாக குலம் - வேடர் மரபு. **நாகம்**-மலை. "மலையர் குலம்" (702). "குலம் விளங்க" (662) பார்க்க.

முன்கை - முன் கையிற் காப்புக்கட்டும் மரபு குறித்தது.

நல் நாள் - நன்னாளோடு நல்வேளையும் பார்த்து நற்செயல்களும் சிறப்புக்களும் தொடங்கும் மரபு குறிஞ்சிநில மக்களாகிய பழைய வேடர்களுள்ளும் நிலவியது. வேடர்களுள் கதிரவன் உச்சி சேரும் நேரம் நல்வேளையாகக் கருதப்பட்டது காணலாம். 609 முதலியன காண்க.

மலை உறை மாக்கள் - மலை வாழ்நராகிய தலைவர்களும் வேடர்களும் ஆகியோர் (678 - 679) மக்கள் எனனது **மாக்கள்** என்றது, இவர்கள் ஆறு அறிவுடைய மக்களுக்குரிய அறிவிச்சைசெயல்களின் விளக்க மிலாது, 654-ம் பாட்டிற் கூறியபடி, கொல் எறி - குத்து என்ற சொற்களானறியப்படும் மலைவாழும் கொடிய விலங்கு வாழ்க்கையே

வாழவாராவா எனற குறிப்புப்பறறி அனறியும, இவாகள வாழததியபடி உலகநிலைத தாழ வுககுறியின வாராது இவவிலவிததை உயாநத தெயவககுறியின முறறியதாதலின இவ வேடாகளது அறிவுககுறைவு காடட மாக்கள் எனறா எனபதுமாம இராமன முடி சூடடுதறகு நாளவைதத கணிதநூல வலலோரை அநநாளே அவன முடிதுறநது காடு செலல அமைநத பினவிளைவு நோககிக "கணித மாக்கள்" எனற கமபாபாட்டும காணக.

வாழ்த்து எடுத்து இயம்பினர்கள் - தமது மரபுககும வழககுககும உரிய பல வாழததுச சொறகளை உரதத ஓசையிற கூறினாகள 33

653. ஐவன வடிசில, வெவவே றமைநதன புறபாற சொனறி,
மொய்வரைத தினைமென சோறு, மூஙகிலவன பதஙகண், மறறுங
கைவினை யெயின ராககிக கலநதவூன கிழஙகு துன்றச
செய்வரை யுயர்பப வெஙகுங கலநதனா சினவில வேடா. ௩௪

(இ - ள்) வெளிபபடை. மலைநெற சோறும, வெவவேறு வகையான புலலரிசிச சோறும, அடாநத மலைவிளைவாகிய தினையின மெலலிய சோறும, மூஙகிலரிசியின் வலிய சோறுகளும, சமைததறறொழிலிற கைவல்லவாகளாகிய வேடாகள சமைதது அவறறோடு கலநத ஊனும கிழஙகுகளும சேரச செயகுனறைப்போலக குவிகக, எவ விடததும கோபமிகக வில வேடாகள உணணக கலநது கொணடார்கள.

(வி - ரை) அடிசில் - சொன்றி - சோறு - பதங்கள் - இவை சோறு எனற ஒரு பொருளகுறிககும பலமொழிகள. பலவகை அரிசிகளாலாககும வெவவேறு பலவகைச சோறுகளைக குறிகக வெவவேறு மொழிகளாற கூறினா. பொருடபின வருநிலை.

ஐவன அடிசில் - தண்ணீா பாய்வதினறி மழையினுதவிகொணடே மலையிற புனசெய விளைவுபோல விளைவதோா நெலவகை. இது குனறவாது பெருமபானமை யான உணவுப பொருளாதலின இஙகு முதலில வைததுக கூறியதுமனறிப "பாறை முனறில ஐவன முணஙகுமெஙகும" (652) எனத தொடககததிற கூறியதும காணக.

வெவ்வேறு அமைந்தன புற்பாற் சொன்றி - வெவவேறுவகைப புறகளின அரிசி யும அவறறால வெவவேறு வகையில அடடபபடட சோறறு வகையும குறிததாா **சொன்றி** - சோறு. **மொய்வரைத் தினைமென் சோறு** - இது மலைநிலததுககுச சிறப் பாயுரியதாய மிகுதியாக விளையும அநநிலக கருபபொருள ஆதலின இவவாறு அடை மொழி தநது சிறபபிததாா ஐவனததை அடுததுத தினையும குறிஞசி நிலததாாககுரிய பெருமபானமை உணவுபபொருளாம **மென்மை** - இசசோறறின தனமை குறித் தது இவவாறே மூஙகில **வன்** பதஙகள எனறதும காணக. **பதங்கள்** - பனமை இவவகையுட் பலவகைச சோறும, **வன்மை** - மூஙகிலநெறசோறறின வலிமையும குறிததன. **மற்றும்** - இவவகையான வேறுவகை உணவும

கைவினை எயினர் - வேடாகளுளளே சோறாககுதலிற கைவலலவா.

கலந்த ஊன் கிழங்கு துன்ற - வெநத சோறறுடன வெநத ஊனும கிழஙகும பதததிற கலநது உணணும வழககுக குறிததது. **துன்ற** - மிகச சேர. துனற - ஆககி - உயாப்ப எனக கூட்டுக.

செய வரை உயர்ப்ப - செயகுனறு போலக குவிகக. உவம உருபு தொககது. **செய் வரை** - மலைபோலச செயத கடடுமலை

சின வில் வேடர் - வேடாகளின சினம அவாகளது விலலினமே லேறறபபட டது சின வேடர் - வில் வேடா எனறு கூட்டி உரைததலுமாம **சினம்** அவரது இயலபுககுணம.

கலந்தனர் - உணணுதறகுக கூடினா. உணணும இயலபு மேலவரும் பாடடுக களிற கூறுவாா.

கிழங்கு கூட—எனபதும பாடம். 34

684. செநதினை யிடியுந தேனு மருநதுவார்; தேனிற றோய்தது
வெநதவூ னயிலவார்; வேரி விளஙகனிக கவளங கொள்வார;
நநதிய வீய லுணடி நசையொடு மிசைவார, வெவவே
றந்தமி லுணவின மேலோ ராயின ரளவி லாாகள. ௯௫

(இ - ள்) வெளிப்படை செநதினை மாவும தேனும கூடடி உணபாாகளும, வெநத இறைசசியைத தேனிலே தோயதது உணபவாகளும, விளாமபழததைத தேன கலநது பிசைநது கவளமாககி உடகொளவாாகளும, இறநத ஈசல உணடியை ஆசையொடும மிசைவாாகளுமாக இவவாறு வேறு வேறாகிய அளவிலலாத பல வுணவுகளிலும மேலவாகளாக ஆயினா அளவிலலாத வேடாகள

(வி - ரை) செநதினை - செநநெல எனபதுபோலத தினையின உயாநத ஒருவகை. இடி - மா. இடி - இடிககபபடடது. செயபபடுபொருள விகுதி குறைநது நினறது

தேன் - அறுசுவைகளில இனிபபுத தரும இயறகைப பணடம இது குறிஞசிக கருப்பொருளகளில ஒனறாய மலைகளில மிகுதிபெறக கிடைபபது உடல நலததிறகு மிகவும அடுததது. சுவையும மணமும குணமும ஒருஙகே உதவும உணவுப் பொருள இதுபோனறது பிறிதிலலை. இககாரணஙகளபறறியே கானவா இதனைத தமதுணவில் மிகுதியும பயனபடுததினா எனறு ஆசிரியா இப்பாடடில மூவகையானுங குறிததது காணக இவவுணவுவகைகளுளளே வெநதவூனைத தேனிறறோயதது உணபது இவாக குள உயாநத உணவாககொணடனா போலும. இது "பொசசையில நறவு மூனின புழுககலு முணவு கொளளும" (656) எனத தொடககததிற றேறறமபெற எடுததுக காடடியதனலறியலாம. இதுபறறியே நாயனா காளததியடிகளாாககுத தமமிசசைப படி தாமறிநத வகையில உயாநத அமுதமைபபாா "நலலபத முறவெநது நாவினக ணிடுமிறைசசி, கலலையினிற படைததுததேன கலநதுபிழிந ததுகொணடு" (797) "தேனுமுடன கலநததிது திததிககு மெனமொழிநது" (799) ஊடடினா எனப பினனாக காணகினறோம. "பிறநதது, தேனழிந தூனுண கானவா குலததே" எனற நககீரா - திருககணணபபதேவா திருமறமும காண்க. இநநாளினும உலக உயா நிலையிலுளளோா தேனறோயநத பலவகை உணவு உடகொளளும திறமும காணக.

வேரி விளங்கனிக் கவளம் - விளா குறிஞசிக கருபபொருளாம. இதனையும முனனரே "வனறிரள விளவினகோடடு" (652) எனறு குறிததது காணக

பேருணவாகிய சோறறு வகைகளை அடுககித தனிபபட முனபாடடிற கூறி, அவற றிறகிடையிடை நுகரும சிறறுணவாகிய தினைமாவும தேனும கலநத உணவை "அருநது வாா" என அடுததுவைதது, இனனும அருகியதாய உணவுச சுவைதர அதறகிடை நுக ரும இடையூண்வகையாகிய தேனறோயதத வெநத வூனை அதறகடுததுக கூறிய சுவை யுங காணக. சிறறுண எனக குறிபபோா **பலகாரம்** என இநநாளில் வழஙகும உணமை யிற பேருணவகைகளைப போலலலாமல, இவவேடாகள உணமைப பலகாரமாகிய (பலம-பழம - பழததினலாகிய ஆகாரம) வேரி விளஙகனிககவளம கொணடதுஙகாணக இடியுந தேனும **பிசைநது** சோதது உணபதும, வெநத வூனறுணடஙகள தனிததனி தேனிற **றேய்த்து** உணபதும, தேன கலநத விளஙகனியை உருட்டிக கவளமாக உண பதும எனற உணணுமவகை காடடிய திறமுங காணக

நந்திய ஈயல் உண்டி பெருநதிரளாகச சோததுக கூட்டிய ஈயலகளைச சுண்டல போலப பககுவமாககி உணணுதல குறிஞசிநில மாககளின உணவுவகைகளில ஒனறு. "புலபுலெனக கலகலெனப புறறீசல போல" எனறுவமிததவாறு ஈயல்கள புற்றி னினறும பெருநதிரளாய வநது சிறிது போதில உயிாதுறககும, அவை கூடையில் வாரிச செல்லும அளவிற பெறககூடும அவைகிளமபும புற்றுவாய முதலிய இடததில ஒருவகை மறைபபு - விளககு முதலிய அமைப்புககளால அவறறை உணடாகுமிடததி

னினறும் திரளாய் வெளிவரச் செயவதும் தாம வைதததகொளகலததிறகுள்வநது வீழச் செயவதும குனறுவாககுககைவநத பழககமாம. "புறறிலே காடி வாயைவைததா றபோல் உறிஞசுதல்" எனபது பழமொழியாய வழஙகுவதாயிறறு. **நந்திய** - ஏனைப்பிராணிக ளின இறைச்சிபோ லலலாமல இவை தாமாக வெளிவநது வீழநது பிறாறகொல்லப் படாது தாமே இயலபின இறநதுபடுவன ஆதலின **நந்திய** எனறூா **நந்துதல்** குறை தல் - இறததல. மிகுநத எனறுரைபபாரு முணடு **நசையோடு மிசைவார்** எனறது முன கூறியு பிற பெரும்,உணவுகளின பினனா இதன அமைப்பும, சுவையும, தொடாநது சிறிது சிறிதாகக கறிததுணணும பெறறியும முதலிய பல காரணஙகளால் ஆசையோடும வேடாகள உடகொளளும இயலபு குறிததது. இது அவாகளது உண வில் பெரும்பாலும இனறியமையாபபகுதி எனபது "மெனறசையும் ஈயலொடு நற வும" (698) எனத தேவராட்டி, நாகன தனககு அமைதத திட்டப்படியின முறையைப் பறறிக கூறுமிடததுக காணப்படும.

இவவிரணடு பாடடுககளானும இவாகளது உணவகைகள, உணணும வகைகள, உணவின் மரபு, உணவுமுறை, உணவாாவம முதலிய வாழ்ககைததிறம பலவும கண ணுடியிற காணபதுபோல நாம காணககாட்டிய ஆசிரியா திறஙகணடு களிகக

வெவ்வேறு அநதமில் உணவின் மேலோர் - இதனுல இஙகுககூறியனவும பிறவு மாகிய பறபல வகையும தொகையும குறிததாா. **உணவின் மேலோர்** - இயல்பாகிய அளவுககுமேல் மிகக உணவு கொணடனா. தமது தலைவன அழைதது அனபுடன அளிதத கொணடாட்டமாதலின வயிறூரவும அதறகுமேலும் உடகொணடனா என பதாம் **மேன்மை** - மிகுதி குறிததது **மலையுறை மாக்கள்** (682) எனறபடி இவாகள மககள இனததவரேயாயினும உணவினுல மட்டும மேலோராவதனறி உண மையான உணாவினுல மேலோராவரல்லா எனற குறிபபுமபெறக கூறினா. "அழுககுடைப புலனவழி யிழுகககததி னெழுகி, வளைவாயத தூணடிலி னுளளிரை விழுஙகும், பனமீனபோல" (பதினோராந திருமுறை - கோயினன மணிமாலை - 28) எனறு பட்டினத்தடிகள இரஙகிககூறியருளியபடி, நாவினசுவைக கடிமைபபட்ட மாக களை இழுததறகுப பலநூறுவகைக கேடுதரும பகட்டுச செயறகை உணவுபபணடஙகள மலிநது எவவிடததும கணககிலடஙகாது பெருகும இந்நாளின உணவு விற பனைச சாலைகளில மனம போனபடி உணடுகளிதது மருததுவசசாலைகளைப பெருக கும நகர நாகரிகப போபெறற மாககளும கேட்டு வாயூறிப பொறுமைபபடுமாறுகுறிஞசி நிலபபழஙகுடி மாககளின இயறகை யுணவு வகைகளைச சுவை பெறத தனமையணியில எடுததுக காட்டியது ஆசிரியாது தெயவபபுலமையாம உடலநலக கேடு விளைககும நமது செயறகை உணவுவகை போலலலாது இவை பலவும இயறகையுணவாயமைந தன வெனறு வருமபாட்டில **இயல்வகையுணவு** எனறதும சிநதிகக *

அநதமிலுணவினமேலோா ஆயினா எனறதறகுச்சாவாமருநதாகிய அமுததைை உணடதேவாகளபோ லாயினா எனறு அதிசயோததி பெற உரைபபாரு முணடு- (அநதம இல உணவு - சாவிலலாமற செயயும அமுதம)

அளவிலார்கள்-மாடுயா மலைகளினினறும போநத மறககுலத தலைவாகளும ஏனை வேடாகளும அருஙகுடி யிருபபினுளளாருமாகிக கூடிய எணணிறநதவாகளில் பெரும பாலோாஉணவின மேலோராயினா. **மேலோர்**-மேறகொணடவாகள எனறலுமாம அவ

---

*எனது நணபராகிய பெருநிலக கிழவா ஒருவா இமமலைசாகளின மணவிழா ஒனறிறகு அழைககபபட்டுச சென்றா அஙகு இவவேழைக குனறவாணாகள அவாககு உரியபடி உணணததககதாய ஈநத விருநதின வகையில தேன, தினைமா, செஙகிழை விதைமா, பலவகைப பழஙகள, கிழஙகு முதலிய உணவுகளைபபறறி அவா வியநது பாராட்டிப் பேசியது இஙகு நினைவிறகு வருகினறது.—**பதிப்பாசிரியன்**

வாறில்லாது அளவிற பொருநத உணடு விழாவின உயாபகுதியைக கணகாணிததுச செலுததியோா சிலரே எனபதாம். நமது மணவிழாககூடட முதலியவறறிலும நிகழச்சிகள இவவாறே இருததலும காணக 35

685. அயலவரைப புலததின வநதா ரருஙகுடி யிருப்பி னுளளா
ரியலவகை யுணவி லாாநத வெயிறறிய ரெயின ரெலலா
முயர்கதி ருசசி நீஙக வொழிவிலபன னறவு மாநதி
மயலுறு களிபபி னீடி வரிசிலை விழவு கொளவாா. ௩௬

686. பாசிலைப படலை சுறறிப பனமலாத தொடையல சூடிக
காசுடை வடததோல கட்டிக கவடிமெயக கலன்கள பூணடு
மாசிலசீா வெடசி முன்னு வருதுறைக கணணி சூடி
யாசிலா சிரிய னேநது மடறசிலை மருங்கு சூழநதாா. ௩௭

685. (இ - ள்) வெளிபபடை பககதது மலைசசாாறபுலததின வநதாரும, இஙகு அரிய (உடுப்பூரில) சிறுகுடியிருபபின கணணுளளாருமாய, நில இயலும உடலிய லும பொருநதிய வகையாற கூடிய அவவுணவில நிறைய உணடு தேககிய எயிறறிய ரும, எயினரும ஆகிய யாவரும விணணில உயாநத ஞாயிறறின செலவில உசசிப பொழுது கழிய அளவறற பலவகையாயின நறவுஙகுடிதது, அதனால மயல் பொருநதிய களியாட்டததிற பெருகி, வரிவில விழாக கொணடாடுவாாகளாய, ௩௬

686. (இ - ள்) வெளிப்படை பசசிலையாணியனற படலைகளைச சுற்றிப பல வகைப பூமாலைகளைச சூடி, மணிகள கட்டிய வடததோலை மேலே கட்டி, உடலிற பல கறைகளாலியனற அணிகலனகளை அணிநது, குறறமறற சிறபபுடைய வெடசி முத லாகச சொலலபபடடனவாகித தாம மேறகொணடு வரும அததுறைககுரிய மாலை களைச்சூடிக, குறறம நீஙகிய ஆசிரியன ஏநதிய வலியவில்லின பககததிற சூழ்நதாாகள

இவவிரணடு பாட்டுககளும தொடாநது ஒரு முடிபுகொணடன.

685. (வி - ரை) **அயல்வரைப் புலத்தின் வநதார்** - நாகன விலவிழாவின நாட் குறிததுசசொலலிவிட, அதுபறறி, "மாடியா மலைக ளாளு மறககுலத் தலைவ ரெலலாம்" (678), "சிலைபயில வேடா கொணடு திசைதொறு நெருஙக வநதாா" (679) என றுமுன கூறியவாறு அயலில உளள மலை நிலததிலிருநது வநதவாகள. **அயல்** எனறது பொத தபபி நாடடுககு அயல நாடும, உடுபபூருககு அயலூரும ஆம **வநதார்** - குடியிருபபுககு அபபாலிருநது வநது கூடியவாகள. இவாககு வேறாய இநநாடடுச சீறூரினுளளாராயக கூடியவாகளைக **குடியிருப்பினுள்ளார்** என று பிரிததுக கூறியது காண்க **அருங்குடி** - அரியசிறறூா. **இயல்வகை உணவு**-நிலததுககும நலததிறகும பகுதியிற பொருநதியன வாகத தததமக கியைநத உணவு மேலிரணடு பாடடுககளினும விரிதத உணவு வகை. **ஆர்நத** - வயிறு நிறையவும ஆசை தீரவும நிறைய உணட

எயிற்றியர் - **எயினர்** - வேடிசசியரும வேடரும விலவிழா ஆணமகவுககுரிய சடஙகாயினும நனமககள வாழககைத திறததில இவவிழாவிற பெணகளும கலநது கொளளும பணடைநாள வழககும, இதனால பழஙகுடிமககள பெணகளுககுக கொடுதத உரிமையும, அதுபறறியே **எயிற்றியரை** முதலிற சுடடிய சிறபபும குறிககொளக.

உயர்கதிர் உச்சி நீங்க - ஞாயிறறின உசசிவேளையை ஒருநலவேளையாகக கொள வது இவாகள வழககு இது நலவேளை எனபது சோதிடநூற றுணிபுமாம. இதனை அபிசிதது முகூாதத மெனபா காலப பிரகாசிகை, காலவிதானம முதலியவை பாாகக இஙகு விலவிழாத தொடககததில விலலினுககும மாணவராகிய திணணனுககும காபபுச சோதத இது நலவேளை இதுபோலவே இதன ஏழாநாளில விழா

ஆரவாரம், நீண்ட ஆகாய நிறைந்து முழக்கிச் செல்ல, அத்திருவிழாக் கொண்ட சிறப்புப் பொங்கக் குறிச்சியை வலமாகச் சுற்றினார்கள்

(வி - ரை) இங்குக் கூறப்பட்டன குறிஞ்சிக்குரிய பறை வகைகள் இவற்றை முன்னர் 654ல் குறித்தது காண்க அங்குக் குறித்தவை நித்தியாங்கமும், இங்குக் கூறியவை நைமித்திகாங்கமுமா மென்பது "தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையும் காண்க தொண்டகப்பறை குறிஞ்சிக் கருப்பொருளாம

துளைகொள் வேய் வேய்ங்குழல் இது பெரும்பாணமை முல்லைத் திணைக்கு உரியதாயினும், திணை மயக்கத்தானும், ஆனிரை கவர்தலும் அவ்வாறு கவர்ந்தவற்றை வளர்த்தலும் குறிஞ்சித்திணையினுள் வருதலானும், அவற்றோடு முல்லைத்திணைக்கு உரியகுழலும் போதருமாதலானும், சிறுபாணமை வேய்ங்குழல் குறிஞ்சிக்கு முரிய தாம். "வேறுபல லுருவின மிக்கு விரவுமா நிரைகள்" (655) என முன்னாகக் கூறினார். "குழலன கோட்டன குறும்பல் லியத்தன" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையும் காண்க. ஆயின் இங்குக் குறித்தது கோவலன் வாயின் முல்லையந் தீங்குழல் போலாது, வெருச் சொல வேட்டுவர் வாயினதாயப் பேரொலி செய்வதா யுள்ளதோர் வகையென்பார் ஏனப்பேரொலி செய்யும் தொண்டகப்பறை, கொம்பு முதலியவற்றோடு உடன் வைத்தருமன்றி "எண்டிசை நிறைந்து விம்ம வெழுந்த பேரொலி" என்றார் பல இயங்களும் முழக்கி மக்கள் ஆத்துக்கூடி விழாச் செய்தல் இன்றும் மலைநாட்டில் வழங்கும் மரபு.

எண்டிசை நிறைந்து விம்ம - பேரொலியாதலின் எழுந்து எல்லாத் திசைகளிலும் பரந்தது. எண்டிசையினின்றும் போந்த வேடர் இசைத்த பறையொலி மிக்கது என்றதொரு குறிப்புமாம் "வேடர் திசைதொறு நெருங்க வந்தார்" (679).

திண் திறல் மறவர் - அசைவிலாத திறனும் மிகுவலிமையும் குறித்தது. யானை, புலி முதலாயின பெருங்கொடு விலங்குகளுடன் கலந்து வாழும் வாழ்க்கையுடையாராதலின் இவ்வாறு கூறினார்

சேண் விசும்பு இடித்து செல்ல - விசும்புசேண் - எனக். ஆகாயத்தில் நெடுந்தூரம் பேரொலிகளாதலின் இவை நெடுந்தூரம் சென்று பரவுதலும் எதிரொலி தருதலும்பற்றி இடித்து - செல்ல என்றார் முன்னர் "ஏறுடை வானந் தன்னி லிடிக்குர லெழிலி யோடு, மாறுகொண் முழக்கங் காட்டும்" (655) என்றது நோக்குக "வண் பூங்கொடிகள், பயிலச் சிலம்பெதிர் கூயப்பண்ணை நண்ணும்" என்ற திருக்கோவையாரும் நினைவு கூர்க

விழவு கொண்ட சீர்பொங்க - என மாற்றுக.

குறிச்சியை வலங் கொண்டார்கள் - விழாவில் நகர்வலம் வருதல் எத்திணையிலும் மரபாம். குறிச்சி - குறிஞ்சி நிலவூர் 38

688. குன்றவர் வரிக்கொண் டாடக் கொடிச்சியர் துணங்கை யாடத்
துன்றிய மகிழ்ச்சி யோடுஞ் சூரர மகளி ராட
வென்றிவில் விழவி னோடும் விருப்புடை யேழ் நாளா
மன்றிரு மடங்கு செய்கை யழகுற வமைத்த பின்றை, ௩௯

689 வெங்கதிர் விசும்பி னுச்சி மேவிய பொழுதி லெங்கு
மங்கல வாழ்த்து மல்க மருங்குபல் லியங்க ளார்ப்பத்
தங்குடன் மரபின் விஞ்சைத் தனுத்தொழில் வல்லவர் தம்பாற்
பொங்கொளிக் குரும்பே ரேற்றைப் பொருசிலை பிடிப்பித் தார்கள் ௪௦

688 (இ ள்) வெளிப்படை (இவ்வாறு) வேடர்கள் வரிக்கூத்து ஆடவும், வேடிச்சிகள் துணங்கைக்கூத்து ஆடவும், மிக்க மகிழ்ச்சியோடும் அச்சந்தருகின்ற

தெய்வ மகளிர்கள் ஆடவும், வெற்றிதரும் வில்விழாவை நாள்தோறுங் கொண்டாடி வந்து, விருப்புடைய ஏழாம் நாளிலே முன்னை நாள்களைவிட இருமடங்கு அதிகமாக அக்கொண்டாட்டங்களை அழகுறச் செய்த பின்னர், ௬௯

689 (இ - ள்) வெங்கதிர் . பொழுதில் - ஞாயிறு ஆகாய வெளியின் உச்சியிற் பொருந்திய நேரத்திலே, எங்கும் ஆர்ப்ப - எவ்விடத்தும் பல மங்கல வாழ்த்து நிறையவும், பக்கங்களிற் பலவகை மங்கல இயங்கள் சத்திக்கவும், தங்கள் . தம்பால-(அவ்வேடர்கள்) தங்களுடைய பழைய மரபில் வந்த வில்வித்தை பயிற்றும்தன்மை வல்லவரிடமாக, பொங்கொளி பிடிப்பித்தார்கள். ஒளி வீசும், கரிய போர் வல்ல, ஏறுபோன்ற திண்ணனாரைப் போர் புரிய வல்லதாகிய வில்லினைப் பிடிப்பித்தார்கள். ௭0

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

688. (வி - ரை) குன்றவர்வரி - வரி - வரிக்கூத்து வரிப்பாட்டு - குறிஞ்சிப் பண் என்பாருமுண்டு இவற்றின் விரிவுகளைச் சிலப்பதிகார உரை முதலியவற்றுட் கண்டு கொள்க வரிகொண்டாடுதல் - குறிஞ்சிப் பண்ணைப்பாடிக் கூத்தாடுதல் என்பர். குறிஞ்சிப் பண் இத்திணைக்குரியது. நெஞ்சு உரத்துடன் மிக்க மூச்சுச் செலவுடன் பாடத்தக்கது வேடர்களில் ஆண் மக்கள் வரிகொண்டாட எனக.

கொடிச்சியர் துணங்கை ஆட - **துணங்கை** - துணங்கைக் கூத்து சிங்கிக் கூத்தென்பதும் வழக்கு "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றித், தொடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்" - (பிங்கலம்) வேட்டுவருட் பெண்கள் துணங்கைக் கூத்தாட எனக "வெருவர, வென்றடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா, நிணந்தின் வாயள் துணங்கை தூங்க" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை **கொடிச்சியர்** - குன்றவர் மகளிர்

சூர் அரமகளிர் - கண்டாரக்கு அச்சத்தை வருவிக்கும் தெய்வப் பெண்கள் **சூர்** - அச்சம். இவர்கள் மலையிடங்களில் வாழ்பவர் தெய்வம் பரவிக் குரவை - வரி - துணங்கை முதலியன ஆடியும் பாடியும் வேட்டுவர் விழாக் கொண்டாடினார்களாக, அது கண்டு தெய்வப் பெண்கள் மகிழ்ந்து ஆடினர் என்பதாம். **துன்றிய மகிழ்ச்சி** - விழாக் கொண்டாட்டங்களில் நிறைந்த மகிழ்வு "கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற் கொடி, வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன், சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச், சூர ரமகளி ராடுஞ் சோலை" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையுங் காண்க

வென்றி வில் விழவு - இவ்வில் வெற்றிபெற ஏதுவாகுவதாக என்று மேற்கூறிப் போந்தவாறு ஆறு நாளும் விழாக் கொண்டாடினார்கள் எனக

விருப்புடை ஏழாம் நாள் - திருவிழாவின் நிறைவு நாளாதலின் விருப்புடை என்றார் காப்பணிந்தபின் ஏழு நாட்கள் தொடர்ந்து விழாக் கொண்டாடி முடித்தனர் எனக. ஏழுநாட் கொண்ட திருவிழாக்கள் ஆகமங்களிலும் விதிக்கப்பட்டன என்பதையும் நினைவு கூர்க "தீர்த்தமா மட்ட மீமுன் சிறப்புடை யேழு நாளும், கூத்தராய் வீதி போந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே" என்ற திருநேரிசையும் காண்க "கழுநீர் கொண்ட எழுநாள் அந்தி, ஆடுநவன்று விழவின் நாடார்த்த தன்றே" என்னும் சங்க நூல் மேற்கோளும் அறிக ஏழாம் நாள் முடிவாகச் செய்யப்படும் திருவிழா **கணம்** எனப் பெயர் பெறும்.

அன்று இருமடங்கு செய்கை - முன் ஆறு நாளும் நிகழ்ந்தது போல ஒரு மடங்கும், விழா நிறைவின் பொருட்டுத் தனியாக ஒரு மடங்கும் ஆக இருமடங்கு எனக. **இருமடங்கு** - மிகுதிப் பொருள் தருதல் மாத்திரையாய் நின்றது என்பாருமுண்டு.

அழகுற அமைத்த - குறிச்சியை அலங்கரித்தலும் தம்மை அலங்கரித்தலும் முதலிய யாவும் அழகு பொருந்தச் செய்த 686 பார்க்க. இவற்றினவகை திருமுருகாற்றுப்படை யுள்ளுங் காண்க **பின்றை** - பின்பு

களிகொண்டாட—அமைத்த பின்னர்—ஏழா நாளின்—என்பனவும் பாடங்கள். 39

689. (வி - ரை) வெங்கதிர் விசும்பின் உச்சி மேவிய பொழுதில்-685 பார்க்க.
மங்கலம் என்பதனை இயங்களுக்கும், பல என்பதனை வாழ்த்துக்கும் கூட்டுக.
வாழ்த்து - மக்கள் வாயால் வாழ்த்துவது. வாழ்த்தெடுத்தியம்பினார்கள் (682) என்றது காண்க. அவ்வாறே இயங்களின் மங்கல ஆர்ப்புக்களும் மிக என்க.

தங்கள் தொல்மரபின் - தமது பழமையான மரபு வழிவந்த. ஆசிரியத் தொழிலுக்குத் தொன்மையும் மரபுவழி வருதலும் வேண்டப்படுவன என்பது நமது முன்னையோராகிய ஆன்றோர் துணிபு. ஒரு மரபும் பற்றாது வழிவருதலுமில்லாயப் புதிதின் வந்தவரைச் சிறந்த ஆசிரியராகக் கொள்ளார் நம்முன்னோர். "குலவித்தை கல்லாமற் பாகம் படும்" என்பது கைவந்ததொரு பழமொழி. இவ்வாறல்லாது சிலர் பால் விஞ்சை மேம்பாடு காணப்படுவது ஒரோவழி உள்தாம். அது விதியாகாது. வணிகமரபினர் இயல்பிலே கணக்கில் வல்லவராதலும், வழிவழிவரும் பழைய வேளாள மக்களுக்கு உழவின் அறிவு கல்லாமே அனுபவத்தில் வருதலும் பிறவும் காணலாம். இதுபற்றியே முன்னுள்ள வேடர்கள் வில்வித்தையில் **தங்கள் தொல் மரபில்** வந்த வல்லவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு பயிற்றினர்.

தனுத் தொழில் விஞ்சை என மாற்றுக. விற்றொழிற்கலை. **வல்லவர்** என்றது **வல்லவர்** என்கின்றது. வல்லவரால் - ஏற்றைச் - சிலை பிடிப்பித்தார்கள் என்று முடிக்க. முறையிற் காப்புச்செய்த வில்லினை வல்லவர் திண்ணனார் கையிற் பிடிக்கும்படி செய்தார்கள். சிலை கையிற் பிடித்தலே அவ்வித்தையின் பயிற்சித் தொடக்கம் என்க. இவ்வித்தையின் மேன்மை விற்பிடிப்பினுள்ளே அமைவதாம் என்பதும் குறிப்பு. திண்ணன் விற்பிடிக்கின்றான் (678) என்றதும் காண்க. **வல்லவர்** என்ற பன்மையால் அவர்களது மரபிலே அவ்வித்தை வல்ல ஆசிரியர் பலர் உளராக அவரெல்லார்பாலும் வில்லினை முதலிற் றொட்டுப்பிடிப்பித்தலும் அவர்களது விழாவில் வழக்குப் போலும். அவ்வாசிரியர் பலருள்ளும் தக்க ஒருவனே ஆசிரியனாகக் கொள்ளப் பட்டானாதல் வேண்டுமென்பது முன்னர் "ஆசிலாசிரியன்" (686) என ஒருமையிற் கூறியதனாலுணரக் கிடக்கின்றது. இவ்வாறன்றி **வல்லவர்** என்பது சிறப்புப்பன்மை என உரைப்பினுமமையும்.

பொங்கு ஒளிக் கரும்போர் ஏறு - ஒளியைக் காந்து உள்வாங்கும் இயல்புடையது கருமை. ஆயின், இவரது கருமை, ஒளி பொங்கிய அழகுடையது என்றார். முன்னர் "கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி" என்றவிடத் துரைத்தது காண்க. **ஏறு** - ஆண்சிங்கம். **ஏறு** - இது பொதுமையின் விலங்குச்சாதி ஆணினைக் குறிப்பதாயினும், வரும் பாட்டிற் **சிங்கம்** என்பதனால் இங்கும் ஆண்சிங்கம் என்றுரைக்கப்பட்டது. "ஏறுபோற் பீடு நடை" என்ற குறளில் **ஏறு** சிங்கம் என்றுரைத்தனர் பரிமேலழகர்.

பொருசிலை - போர்வல்ல வில். இவரது வில் முற்பிறவியில் அருச்சுனனாயிருந்த போது பன்றியை எய்து சிவபெருமானுடன் பொருதது போலவே இங்கும் பின்னர்ப் பன்றி வேட்டஞ் செய்தும், சிவபெருமானுக்குக் கானூன் அமுதமாக்கியும், காவல் புரிந்தும் செயல் செய்தமையின் **பொருசிலை** என்றார். ஏற்றைச் சிலையைப் பிடிப்பித்தார்கள். செயப்படு பொருள் அடுக்கிவந்தது. "முதலையைப் பிள்ளை(யைத்) தரச் சொல்லு காலனையே" என்ற ஆளுடைய நம்பிகளது திருவவிநாசித் தேவாரங் காண்க.

மேவிய போதில்—என்பதும் பாடம். 40

690. பொற்றட வரையின் பாங்கர்ப் புரிவுறு கடன்முன் செய்த
விற்றொழிற் களத்தி னண்ணி விதிமுறை வணங்கி மேவு
மற்றைநாட் டொடங்கி நாளு மடற்சிலை யாண்மை முற்றக்
கற்றன னென்னை யாளுங் கானவர் கரிய சிங்கம். சக

(இ - ள்) வெளிப்படை. அழகிய பெரிய மலையின் சாரலில் விருப்பம் மிக்க (வில் தொழிலின்) கடன்களை யெல்லாம் முன்னர்ச் செய்துவைத்த விற்றொழிற் களத்திலே சேர்ந்து விதிப்படி முறையாக வணங்கிப் பொருந்திய அன்றைய நாளிலே தொடங்கி, ஒவ்வொருநாளும் வலியவில்லைஆளும்தொழிலினை முற்றுப்பெறுமாறு முழுவதும் கற்று நிரம்பினார் என்னை ஆளுகின்ற கானவர்குலத்தில் அரியராய்அவதரித்த சிங்க வேறுபோன்ற திண்ணனார்.

(வி - ரை) பொன்தட வரையின் பாங்கர் - இது விற்றொழில் பயிற்றும் பயிற்சிக் களமிருந்த மலைச்சாரல் குறித்தது.

புரிவுறு கடன்முன் செய்த - செய்யத் தக்கனவாகிய கடன்களை முன்னமே செய்து வைத்திருந்த அவை, தொழிற் பயிற்சிக் களத்தில் முன்னர்ச் செய்து வைக்கத் தக்க கடவுட் பராவுதல் முதலிய கடமைகள் வில்லினையும் மாணவகனையும் காப்பணிதலும், சிலையைச் சூழ்ந்து ஏழு நாள் குறிச்சியை வலங்கொள்ளுதலும், விற்பிடிப்பித்த லும்,முதலிய கடன்கள் குறிச்சியிற் செய்யப்படுவன. விற்றொழிற் பயிற்சிக்களம் குறிச் சிக்குப் புறம்பாய அடுத்த மலைச்சாரலில் அமைவதாம். சிலைபிடிப்பிக்கு நன்னாளின் முன்னர் அவ்விடத்திலும் இதுபோலவே செய்கடன்களை முன்னரே செய்துவைத்தல் மரபு சிலை பிடிப்பித்த பின்னர்க் குறிச்சியினின்று மாணவகனை ஆசிரியன் அக்களத் துக்கு அழைத்துச் சென்று விற்றொழில் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்குவான். அச்சிறப்பு இங்குக் கூறப்பட்டது.

விற்றொழிற் களம்-விற்றொழில் கற்றற்குரிய களம் முற்காலத்தில் கலைபயில் இடங் கள் நகர் முதலிய குடியிருப்பு இடங்களை அடுத்துப் புறம்பே அமைப்பது ஊர் அமைப் பாகும் விற்றொழிற் பயிற்சி யிடமாகிய களமும் இவ்வாறே குன்றவர் வாழும் ஊரா கிய குறிச்சிக்குப் புறம்பே அதனை அடுத்த மலைச்சாரலில் அமைவதாம். இவ்வமைப்பு இக்கலைப் பயிற்சிக்கு இன்றியமையாததுமாம் என்னை? அம்புகளைக் குறிவைத்து எய் யும் கலையாதலின் அதற்குரிய அகன்ற வெளியும், மரங்கள் முதலிய பிறவும் வேண்டப் படும், தனியிடமல்லாது குடியிருப்புக்கு அணிமையாயின் அங்கு வாழ்வாருக்கு இப்பயிற் சியால் இடையூறு நேரும் , இவை முதலிய காரணம் பற்றி விற்றொழிற்களம் பொற் றட வரையின் பாங்கர் அமைக்கப்பட்ட தெனக் ஊர்ப்புறம்பே ஓதுகிடைகளும் யாக சாலைகளும் அமைந்த அமைப்பினைச் சண்டீசநாயனார் புராணம் 3,4,6 திருப்பாட்டுக் களிற் கூறியதும் காண்க

விதிமுறை வணங்கி - வில்லின் தொழிற்கலை பயிலத் தொடங்கும் மாணவகன் முதலில் வில்லினையும், ஆசிரியனையும் அதற்குரிய கடவுளையும் வேலன் முதலியவர் களையும் பெரியோரையும் வணங்குதல் மரபு அம்மரபாலே வணங்கி

மேவும் அற்றை நாள் - வில் விழா முடிவுறுகின்ற ஏழாநாளாகிய அன்று (688)

நாளும்-ஒவ்வொருநாளும் கல்விப்பயிற்சி முற்றுமவரை அதனை நாடோறும் பயில வேண்டும் என்பது முறை. அடற்சிலை - சிலைக்கு வலிமையாவது அதனை ஏந்தியோன் எண்ணியாங்கு வினைமுடிக்கத் தக்கதாகி உதவுதல் உண்ணத் தகாதவற்றையும் உண்ணத் தக்கதாக ஆக்கும் வலிமை (681) என்ற குறிப்பும், முற்பிறப்பில் இவர் அருச்சுனனாகி இருந்தபோது ஏந்திய விற்சிறப்பின் குறிப்புமாம்.

சிலை ஆண்மை - வில்லை ஆளுந்தன்மை ஆண்மை - வல்லமை என்பாருமுண்டு அஃதீண்டைக்கேலா தெனக.

முற்றக் கற்றனன் முற்ற - நிறைவெய்தக் கலையின் முற்றுதலாவது அதனாலாகிய முடிந்த பயனைத் தருதல். "கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ, னற்றா டொழாஅ ரெனின்" என்பது திருக்குறள். முற்றக்கற்றதனால் இது இறைவர்க்குப் பக லிற் கானவூ னமுதமாக்குதற்கும், இரவிற் காவல்புரிவதற்கும் பயன்பட்ட தென்பதும்

காணக அனறியும "கறபனவு மினியமையும. கூததாவுன குரைகழறகே, கற்று வின மனமபோலக கசிநதுருக வேணடுவனே" (திருவாசகம) எனறபடி இககலை முறறியத னுல மேலும வேணடபபடாது, இறைவனபாலிற "கனறகல புனிறறுப போலவா்" எனறு கூறும நிலையில விடுவதறகே அமைநததும காணக

என்னை ஆளும் - இது கவிககூறறு. சிலைககலை முறறும கறறு நிரமபிய இவவிடத தில ஆசிரியா நாயனுருககு ஒரு வணககமசெயது மேறசெலகினறுா. நாயனாது சரித ததை உலகசசாாபு பறறியதும சிவசசாாபு பறறியதும என இருபகுதியாகப பிரிபபோ மாயின உலகசசாாபின பகுதி நிரமபுகினறதிலை இது. இனி இது முறறியபின நாயனா வேடடையிற புகுகச சென்றவாறே சிவசசாாபு பெறபபோக உளள பகுதி தொடஙகு கினறது "ஐமபுல வேடரின அயாநதனை வளாநதெனன" (சிவஞானபோதம - 8 ம சூததிரம) எனறபடி உணமையில வேடா சேரியில வளாகினற மனனவ குமாராகிய திணணனாது, அநதச சேரியில வளரும வளாச்சிததிறங கூறும பகுதி இஙகு முற றுபபெறுகினறது. இனித "தவததினி லுணாதத விடடு அரனகழல செல"வதாகிய பகுதி தொடஙகுகினறது எனற உணமையுங காணக சிவவழிபாடடுக கிரியைகளுட் புகுமுன ஙியாசஙகள முதலியவறறாற சுததி செயதுகொணடு புகும ஆகமவிதிபோல இஙகுச சிவச்சாாபு பெறபபுகும நாயனாககு வணககமசெயது ஆசிரியா மேறபகுதி தொடஙகுகினறுா. இஃது ஆசிரியாது மரபு. "ஒருமணத திறததி னஙகு நிகழநதது மொழிவே னுயநதேன" (173), "மூவாணடி னுலகுயய நிகழநததனை மொழிகின றேன" (திருஞான - புரா - 54) முதலியவை காணக பினனரும "செயவணணத திற மொழிவேன தீவினையின திறமொழிவேன" (790) எனபது காண்க **என்னை ஆளும்** எனறது எமககுத தலைவா எனறபடி

கானவர்க்கு அரிய - "அருமபெறன மறவாதாயதது" (658) எனறதும காண்க. வேடா குலததுககுக கிடைததறகரிய பேறுகக கிடைததவா எனபது கருதது.

சிங்கம் - சிஙகம போனறுா. உவமையாகு பெயா. இஙகுக **கரிய சிங்கம்** எனறு கொணடு கருமைநிறம பறறிய விசேட உரைக குறிபபுககள காணபாருமுணடு. அவை பொருநதாமையறிக.

களத்தை—எனபதும பாடம 41

691\. வண்ணவெஞ சிலையு மறறப படைகளு மலாக கறறுக
கணணகன சாயல பொஙகக கலைவளா திஙக ளேபோல்
எண்ணிரண டாண்டின சேவ்வி யெயதினு ரெலலை யில்லாப்
புண்ணியந தோன்றி மேன்மேல வளாவதன் பொலிவு போல்வாா.

(இ - ள்) வெளிபபடை. எலலையிலலாத சிவ புணணியஙகளெலலாம ஒனறுகூடி அவதரிததது மேலுமேலும வளாவதனபொலிவைப போனறுளளாராகிய திணணனா அழகிய விருபபந தரததகக விலவிததையையும, அதனுடன இனமாகிய ஏனைப படை களின விததைகளையும நிரமபக கறறு, விரிநத அழகு மேனமேற பொஙக, எலலாக கலைகளும நிரமபியவாறே நிறகும திஙகளேபோலப, பதினறுவயது ஆகினறபருவததை யடைநதனா.

(வி - ரை) வெம் - சிலை - சிலைககு முனனா உரைதத சிறபபுககளைப பாாகக. **சிலை, படை** எனபன இஙகு அவவவறறின பயிறசி குறிததன. **வெம்** - விருபபந தரும "முநதை யறிவின றொடாசசியினுன முகைதத மலரின வாசமபோற, சிநதை மலா வடனமலருஞ செவவி யுணாவு" (சணடேசா புராணம - 13) எனறபடி முநதைத தொடாபினுல இவாககு விலலின கலையில விருப்பம மிககது , அதனை விரைவிற

பயின்று திரம்பினார் என்பதாம். சிலையை வேறு பிரித்தோதியதும் இக்கருத்துப் பற்றியே.

மற்றுப் படைகள் - சுரிகை, வாள், வேல் முதலியன. "பயில்வது வெந்திறற் சிலையொடு வேல்வாண் முதலிய, வந்தமில் படைக்கலமவையே" - திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் - நக்கீரதேவர் - பதினொராந் திருமுறை.

மலராக் கற்றல் - கலை முழுதும் நிரம்பக் கற்றல்.

கண்ணகன் சாயல் - இடம் விரிந்த அழகு.

கலைவளர் திங்களேபோல் - ஏகாரம் பிரிநிலை. திங்கள் கலை வளர்வதுங் குறைவதுமாயுள்ளது. வளர்ந்த கலைகள் என்றுங் குறையாமல் வளர்ந்தபடியே நிறைவதொரு திங்கள் உளதாயின் அதுபோல. "கண்ணிறை கதிரே கலைவளர் மதியே" (63), "வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தை" (728) என்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்திகள் புராணத் திருவாக்குக்களுங் காண்க.

எண்ணிரண் டாண்டின் செவ்வி - பதினாறு வயதாகிய பருவம். இதனை மணப்பருவம் காளைப்பருவம் எனப் பலவாறும் வகுத்துப் பேசுவர். "புண்ணியப் பதினாறாண்டு போய்ப்பெறும் புகலி வேந்தர்" (திருஞான - புரா - 1109) என்றது காண்க. புகலிவேந்தரைப் போன்று நாயனாரும் இப் பதினாறாண்டின் பருவத்திலே இறைவனை அடைந்து மீளா நெறி பெற்றது குறிக்கற்பாலதாம். செவ்வி - பருவம். முழுமதிக்குக் கலைகள் பதினாறும். மார்க்கண்டேயர் சரிதமுங் காண்க.

எல்லையில்லாப் புண்ணியம் - அளவில்லாத - குறைவுபடாத - என்றும் அழியாத சிவபுண்ணியம். புண்ணியம் என்பது இங்குச் சிவபுண்ணியங் குறித்தது. ஏனைப் பசு புண்ணியம் என்று கூறப்படுவனவெல்லாம், இவைபோலன்றி அழியும்படியான ஏகதேச இன்பங்களைக் கொடுத்து மீளப் பிறவிக்கு ஏதுவாவன. "புண்ணியப் பொருளாயுள்ள பொருவிலச் சிறுவி னூனை" (666) என முன்னர்ச் சுட்டியதுங் காண்க. "புண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்" முதலிய திருவாக்குக்களுங் காண்க.

புண்ணியத் திரண்டு—என்பதும் பாடம். 42

வேறு

692\. இவ்வண்ணந் திண்ணனார் நிரம்பு நாளி
 லிருங்குறவர் பெருங்குறிச்சிக் கிறைவ னாய
மைவண்ண வரைநெடுந்தோ ணாகன் றானு
 மலையெங்கும் வனமெங்கும் வரம்பில் காலங்
கைவண்ணச் சிலைவேட்டை யாடித் தெவ்வர்
 கணநிரைகள் பலகவர்ந்து கானங் காத்து
மெய்வண்ணந் தளர்மூப்பின் பருவ மெய்தி
 விலனுழவின் பெருமுயற்சி மெலிவா னானான். ௪௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வண்ணமாகத் திண்ணனார் பருவம் நிரம்பிய காலத்தில் வலியிற் பெரிய குறவர்கள் வாழும் பெருமை வாய்ந்த சீறூர்க்குத் தலைவனாகிய கரிய மலைபோன்ற பெருந் தோள்களையுடைய நாகனும், மலைகளெங்கும் வனங்களெங்கும் அளவில்லாத காலங்கள் கையிலேந்திய அழகிய வில்லினாலே வேட்டையாடியும் பகைக் கூட்டத்தார்களுடைய ஆநிரைகள் பலவற்றைக் கவர்ந்தும் தனக்குரிய கானங்களைக் காத்தும் உடம்பின்கண் தளர்ச்சிதரும் மூப்புப்பருவத்தினை அடைந்து விற்றொழிலின் பெருமுயற்சியில் குறைவுற்றவனானான்.

(வி - ரை) இவ்வண்ணம் - நிரம்பும் நாளில் - மேலே 662 முதல் 691 வரை திண்ணனார் அவதரித்தது முதல் பதினாறாண்டு வளர்ந்த சரிதம் கூறினார். இங்கு அதனை **இவ்வண்ண** மென்று சுட்டியவாறு. இந்தப் பதினாறாண்டினும் நிகழ்ந்த நாகனுடைய வரலாறு இவ்வொரு பாட்டிற் கூறிச் செல்கின்ற சரிதக் கவிச் சுவை காண்க. இப்பாட்டு முதல் 705 வரை பதின்மூன்று திருப்பாட்டுக்களில் கதைப் போக்காக உரைநடை போன்று சரித நிகழ்ச்சி கூறிப் போகும் உயர்ந்த கவி நடைச் சிறப்பும் யாப்பமைதியும் குறிக்கொள்க. இவ்வாறு இடத்துக்கேற்றபடி மாற்றி யாப்பமைதியும் செய்யுணடையும் மேற்கொண்ட சிறந்த காப்பிய இலக்கிய அமைதி நமது ஆசிரியர்க்கேயுரிய சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் புராணம் 443 முதல் 485 வரை உள்ள பகுதியும் பிறவும் காண்க. இதனைக் கதைசொல்லும் போக்குச் சுவை (Narration) என்பர் நவீனர்.

இருந்துறவர் - மறக்குலமாதலின் இவ்வாறு குறித்தார். இவர் வாழ்க்கைத்திறம் பற்றி முன் உரைத்தவையெல்லாம் நினைவுகூர்க.

பெருங் குறிச்சி - கானவர்களின் பெரிய குடிவாழ்க்கைக்குரிய இடங்கள். ஊர்கள் சீறூர்களேயாயினும் இவ்வாறு பல ஊர்களைக் கொண்ட பெரிய மலை எல்லையாதலின் பெருங் குறிச்சி என்றார்.

மைவண்ண வரை (நெடுந் தோள்) - கரியமலை. "கருவரை காள மேக மேந்திய தென்ன" (664) என்றது காண்க. **வரை** - சலியாது தாங்கும் தன்மையும் நெடுமையும் பெருமையும் குறித்தது. "அளக்க லாகா வளவும் பொருளும், துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும், வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலைக்கே" (நன்னூல் - பாயிரம் - 28) என்ற இலக்கணமுங் காண்க.

வரம்பில் காலம் - திண்ணனாரைப் பெற்றெடுத்த பின் அவர் இப்பருவம் எய்தும் வரை அனேக முறைகள்.

மலையெங்கும் வனமெங்கும் - தன்னுடைய ஆட்சிக்குட்பட்ட நிலங்களே யன்றி அடுத்துள்ள மலைகளும் காடுகளும். இவ்வாறு பிறபுலங்களிற் புகுந்து வேட்டையாடுதலும் ஆநிரைகவர்தலும் தகுமோ? எனின், அஃதவர் திணையொழுக்கமெனக் "இம்மறக்குடியில் தாயம் பற்றிவருகின்ற ஆறெறி, சூறை, ஆகோள்முதலிய வற்றால் விளையும் வளங்குன்றி, அறக்குடிகளைப் போலச் சினங்குறைந்து செருக்கடங்கி விட்டார்கள்" என்று அடியார்க்கு நல்லார், "மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ் சுரவா தறக்குடி போலவிந் தடங்கினர் எயினரும்" என்ற (12 வேட்டுவவரி - 14 - 15) சிலப்பதிகாரத்தின் கீழ் உரைத்தவை காண்க. "தெவ்வர் கணநிரைகள் பலகவர்ந்து" "தெம்முனையி லயற்புலங்கள் கவர்ந்து கொண்ட திணைசிலையின் வளம்"(704) என்றவை காண்க. அன்றியும், அயற்புலங்களில் மலைச்சாரல்களில் உள்ள மிருகங்கள் மீதூர்ந்து வந்து இவர்களது புனங்களையும் பிறவற்றையும் அழிவு செய்யாதவண்ணம் அவற்றை அங்கங்குச் சென்று வேட்டையாடுதலும் இயல்பாம். இதுபற்றி அவர்கள் "மலைத் தடஞ் சாரற்புனங்களெங்கும் . மிருகங்கள் மிகநெருங்கி மீதூர் காலை" என வரும் பாட்டிற் கூறியதும், "திங்கண்முறை வேட்டைவினை தாழ்த்த" தென்று வேட்டஞ் செய்தற்கு உரிய பருவங்களைக் குறித்ததும் காண்க.

தெவ்வர் கணம் - பகைவர் கூட்டம். **நிரை** - ஆநிரைகள். ஆகோள் குன்றவர் தொழில்களில் ஒன்று.

கானம் காத்து - மேற்சொல்லிய வேட்டமும் நிரைகவர்தலும் கானங்காக்குந் தொழிற்குரியவகைகள்.

மெய்வண்ணம் தளர்மூப்பின் பருவம் - மெய்தளர்ந்த மிக்க மூப்புப்பருவம். "இவர்க்கினி புதல்வர்ப் பேறே, யரியதென் றெவருஞ் சொல்ல" (659) என்றாராதலின் அதுபோழ்து நாகனுக்கு அறுபதுக்கு மேலாயின ஆண்டுகள் சென்றிருக்கக்

கூடு மெனவும், அதன் பின் இது போழ்து பதினாறாண்டுகள் சென்றன வாதலின் இங்கு அவனுக்கு எண்பது ஆண்டு வரை சென்றிருக்கு மெனவும் ஊகிக்கக் கிடத்தலான் இவ்வாறு கூறினார். திண்ணனார் அவதரித்த பின்னரும் அவன் பல காலம் வேட்டையாடியும் நிரைகவர்ந்தும் கானங்காத்தும் வந்தானென்னப்படுதலால் மிக மூத்த வயதாகும் வரை அவன் உறுதிபெற்ற உடல்வன்மையுடன் வாழ்ந்தான் என அறியலாம் இற்றைநாள் மக்கள் இளவயதில் மூப்படைந்து ஒன்றுக்கு முதவாது மருந்துச்சாலைகளை நிரப்பியுழலும் அல்லல்வாழ்க்கையை இதனுடன் ஒப்பிடுக. மூப்புப்பருவத்தி னியல்புகளாக "கண்கொ ளிருமல் சூலைநோய் கம்ப தாளி குன்மமும், இனைய பலவு மூப்பினோ டெய்தி வந்து நலியாமுன" (ஆளுடையபிள்ளையார் - பண் - நட்டராகம் - திருவிராகம் - திருக்கோவல் வீரட்டம்), "தனித்தொருதண் டூன்றி மெய் தள்ளா முன்னம்"(தனித்திருத்தாண்டகம்), "குயிலொத்த திருள்குஞ்சி கொக்கொத்த திருமல், பயிலப் புகாமுன்னம் " (பதினோராந்திருமுறை - க்ஷேத்திரத் திருவெண்பா 12) என்பனவாதி திருவாக்குக்களிற் காண்க. உடலவலி குறைந்தகாலத்து உடல முயற்சியாற் செய்யப்படும் வில் முதலிய தொழில்கள் பயன்படா எனக் **வண்ணம்** - அழகு எனக் கொண்டு, மெய்யினது அழகு கெடும்படியான மூப்புப் பருவம் என்பாரு முண்டு

வில் உழவு உழவு - தொழிற் பெயர் "வில்லே ருழவர்" - குறள் **மெலிவதானுன்**—என்பதும் பாடம் 43

693 அங்கண்மலைத் தடஞ்சாரற் புனங்க ளெங்கு
மடலேனம் புலிகரடி கடமை யாமா
வெங்கண்மரை கலையொடுமான் முதலா யுள்ள
மிருகங்கண் மிகநெருங்கி மீதூர் காலைத்
"திங்கண்முறை வேட்டைவினை தாழ்த்த" தென்று
சிலைவேடர் தாமெல்லாந் திரண்டு சென்று
தங்கள்குல முதற்றலைவ னாகி யுள்ள
தண்டெரிய னாகனபாற் சார்ந்து சொன்னார். ௪௪

(இ - ள்) வெளிப்படை அழகிய இடங்களையுடைய மலைகளின் பெருஞ்சாரல்களும் புனங்களுமாகிய எவ்விடங்களிலும் வலிய காட்டுப்பன்றியும், புலி, கரடி, கடைமை, காட்டுப்பசு, மரை,மான் முதலாகிய மிருகங்களும் மிகவும் நெருங்கி மேற்சென்று அழிக்கத் தொடங்கியபோது, "திங்கண்முறை வேட்டைச் செயல்கள் நிகழாது தாழ்த்தமை யாலே இக்கொடுமைகள் நேர்ந்தன"என்று வில்லேந்திய வேடர்கள் எல்லாரும் ஒருங்கு கூடிச் சென்று தங்கள்குலத் தலைவனாயுள்ள குளிர்ந்த மாலைசூடிய நாகனிடத்துச் சேர்ந்து சொன்னார்கள்

(வி - ரை) **மலைத் தடஞ் சாரல் அங்கண் புனங்கள்** என மாற்றியுரைத்தலு மொன்று. **தடஞ் சாரல்** - செறிந்து பரந்த சாரல்கள் **சாரற் புனங்கள்** - மலைச் சாரலில் குறவர் வாழிடங்களும் அவர்களது தினைப்புன முதலியனவும்

அடல் ஏனம் முதலாயுள்ள - இவை அச்சாரல்களிலும் அயற்புலங்களிலும் வாழ்ந்து இவர்களது புனங்களில் மீதூர்ந்து வந்து பயிர்களையும் இவர்களது ஆனிரை முதலிய பிராணிகளையும் அழிப்பன விலங்குகள், இங்கு இவர்களுக்கு கொடுமையும் அழிவுசெய்யும் சத்தியும் பற்றிய வரிசையாற் கூறினார் ஏனம் புலியி னும் சிறிதாயினும் பயிர்களை அழிக்கும் செயலிற் பெரிது அன்றியும் இச்சரிதவேட் டையிற்பன்றி முதன்மைபெற்று நாயனாரைத் திருக்காளத்திமலைகாணமுன் ஓடி அழைத் துச்சென்றது. இச்சிறப்புக்கள்பற்றி இதனை முதலில் வைத்தவோடு அடல் என்ற

அடைமொழியும தநது சிறபபிததார ஆளுடையபிளளையார தேவாரததினும ஏனத திரளோடு என ஒடு உருபு தநது வேறு பிரிதது முதலில வைததது மகாணக.

கடமை - ஒருவகைக காடடுப பசு. கடமையாகிய ஆமா எனபாருமுணடு. **ஆமா** - காட்டுப பசு

வெங்கண்மரை - வெவ்விய கோபககணணுடைய மரைமான. **மரை** - மானின ஒருவகை **கலை** - மானின மறறொருவகை. இவை மெலலியவாய நீணடு கிளைதத கொமபுகளையுடையன. **மான்** - வேறுமானவகை **கலை** - ஆண எனறும, **மான்** - பெணமான எனறும கூறுவாருமுளர. இஙகுக கூறியவை பலவகை மானினஙகளைக குறிபபன எனபது 726 - 728-ம பாடடுககளானுமறிக

மிகநெருங்கி மீதூர்தலாவது மிருகஙகள தாநதாம வாழும நெருஙகிய காடடிணிடஙகளை விடடு வெளிபபோநது குனறவர வாழும குறிசசிகளிலும அவரது புனஙகளிலும புகககு உயிரகளுககும பயிரகளுககும தீஙகுசெயதல

திங்கள் முறை வேட்டை - குறிதத மாதஙகளிலேனும இததனை மாதததுககொரு முறையெனற முறைபபறறியேனும காடுவளைதது வேடடையாடுதல. மாதநதோறும எனறுரைபபாரு முணடு அது பொருநதாதெனக

தண்தேரியல் நாகன் - **தேரியல்** - ஈணடு வேடடாககுரிய மாலை

கலைகளொடு முதலா—பலநெருங்கி—சினவேடர்—எனபனவும பாடஙகள 44

994. சொனனவுரை கேடடலுமே நாகன றானுஞ்
சூழ்நதுவரு தனமூபபின் றொடரவு நோககி
முனனவரைக் குரைசெயவான "மூபபி னாலே
முனபுபோல் வேடடையினின முயல கிலலேன,
னெனமகனை யுஙகளுககு நாத னாக
வெலலீருங கைககொணமின !" னெனற போதின
அனனவரு மிரஙகிபபின மகிழநது தஙகோ
னடிவணஙகி யிமமாறற மறைகின றாரகள— ௪௫

995. " இததனைகா லமுநினது சிலைககீழத தஙகி
யினிதுணடு தீஙகினறி யிருநதோ !, மினனும
அதத ! வுன தருளவழியே நிறப தலலா
லடுததநெறி வேறுளதோ ?, வதுவே யனறி
மெயததவிறற றிணணனையுன மரபிற சால
மேமபடவே பெறறளிததாய , விளஙகு மேனமை
வைததசிலை மைநதனையீண டழைதது நுஙகள
வரையாடசி யரு" ளெனறார் மகிழநது வேடர். ௪௬

994. (இ - ள்) வெளிபபடை. வேடரகள சொனன சொலலைக கேடடலுமே நாகனும தனனைச சூழநதுகொணடு வருகினற மூபபின தொடரசசியை நோககி முனனினற அவரகடகுச சொலவானாகி, "மூபபுககாரணமாக முனபுபோல வேடடையிலமுயலும வலிமையிலலேன ஆதலால எனமகனை உஙகளுககுத தலைவனாக நீஙகள எலலீருமு ஏறறுக கொளளுஙகள" எனறு உரைதத போதில, அவரகள முதலில இரஙகிப, பினனர மகிழநது, தமது தலைவனை வணஙகிப பினவரும வாரததைகளைச சொலவாரகளாய—

௪௫

695 (இ - ள்) வெளிப்படை. "இத்தனை காலமும் உன்னுடைய சிலையாட்சியின் கீழே தங்கி இனிதாக உண்டு தீங்கின்றி வாழ்ந்திருந்தோம்!, அத்தனே! நீ கட்டளையிட்டருளிய வழியிலே அமைந்து நிற்கின்றதல்லாமல் எங்களுக்கு அடுத்த நெறி வேறு முண்டோ?, அதுவேயுமன்றி, மெய்த்த விறலுடைய திண்ணனை உன் மரபிலே மிகவும் மேன்மையடையவே பெற்று அளித்தாய்; விளங்கும் மேன்மைவைத்த வில்லினை ஏந்திய உன் மைந்தனை இங்கே அழைத்து உங்களுக்குரிய மலையாட்சி யுரிமையை அவனுக்குக் கொடுத்தருள்வாயாக" என்று அவவேடர்கள் மகிழ்ந்து கூறினர். ௨௯

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

694. (வி - ரை) சொன்ன உரை - சிலைவேடர் திங்கள்முறை வேட்டைவினை தாழ்த்ததென்று சொல்லிய முறையீடு

தன் சூழ்ந்து வரும் என மாற்றுக தன் சத்திகளை யெல்லாம் ஒடுக்கித் தன்னைச் சுற்றிக் கொண்டு வருகின்ற. மாலையில் இருள் கண்தோறும் வந்து சூழ்ந்து கண்ணை மறைப்பது போலவும், தனது நூல் வலயத்துட்பட்ட பிராணியினைச் சிலந்தி வாய நூலாற் சுற்றிச் சுற்றிப் பிணிப்பது போலவும் கணந்தோறும் சூழ்ந்து உடற் சத்தியை ஒடுக்கும் என்பார் **சூழ்ந்துவரும் தொடர்வு** என்றார் **தொடர்வு** பிணிப்பு.

மூப்பினாலே முயலகில்லேன்-மூப்பினால் வரும் ஏதங்கள் முன்பாட்டி லுரைக்கப் பட்டன **கில்** - ஆற்றலுணர்த்தும் இடைச்சொல் "கேட்கவுங் கில்லேனே"—திருவாசகம் - திருச்சதகம் - 33

நாதனாக - அரசனாக, தலைவனாக

கைக்கொண்மின் - ஏற்று அவன்கீழ் அமைந்து நடந்து கொள்ளுங்கள் வழிவழி அரசனாயினும் குடிகளின் அங்கீகாரத்தின் மேல் அரசனாந் தலைமைத்தன்மை நிலை பெறுவதாம் என்ற உண்மையினை இங்குக் காணக் **கொண்மின்** என்றலே அமையுமாயினும் **கைக்கொண்மின்** என்றார் **கை** என்பது கைகூடும் என்புழிப்போல உபசர்க்கமாய உறுதிப் பொருள் தந்து நிற்பதோர் இடைச்சொல்

இரங்கிப் பின் மகிழ்ந்து - இஃது நாகனது உரை கேட்டவுடன் வேடர்களின் மன நிகழ்ச்சிகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக உணர்த்துவதாம். முதலில் தமது தலைவனது மூப்பு நிலையினையும் அதுகாரணமாக அவன் தமது தலைவனாந் தன்மையினின்று நீங்குவதனையும் பற்றி இரக்கம் வந்தது, பின்னர் அவன் மகனைத் தமக்கு மேன்மையுடைய தலைவனாகப் பெறும் பேறு பற்றி மகிழ்ச்சி வந்தது என்க

அடிவணங்கி - தலைவனிடம் விசேட அறிக்கை செய்யும் முறை

முயல்கிலேனான்—என்பதும் பாடம் 45

695. (வி - ரை) **நினது சிலைக்கீழ்த் தங்கி - சிலை** - இங்கு அரச அடையாளங் குறித்தது சிலையின் ஆட்சியாற் பெற்ற காவலின் கீழமைந்து என்பது பொருள் "வெண்கொற்றக் குடையும் நவமணி முடியும் சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்" - என்ப (சிவஞானபோதச் சிற்றுரை - 8 ம் சூத்திரம்) மன்னவனது குடையைத் "தண்ணளி வெண்குடை" எனவும் அதன் நிழலின்கீழ் உலகம் குளிர்ந்து காவல் பெற்று நிற்குமெனவும் உபசரித்துக் கூறுவது மரபு. அதுபோல இங்கு, வேடர் தலைவன் ஆட்சி புரிந்து காவல்தர இன்றியமையாச் சிறப்பின் உள்ளது அவன் கையேந்திய வில்லேயாதலின் அச்சிலையின் கீழ் அவன் குடிமக்கள் தங்கினர் என்பதாம

இனிதுண்டு தீங்கின்றி - வழிவழி அரசனேயாக, அல்லது தலைவனேயாக, அல்லது அரசாங்கமேயாக, இன்னோ குடிகளுக்குச் செய்து தரவேண்டிய இன்றியமையாத கடமைகள் இரண்டேயுள்ளன அவையாவன, அவர்களைப் பசியின்றி இனிதுண்டு வாழ வைத்தலும், அவர்தம் உடலுக்கும் உடைமைக்கும் பிறரால் எவ்வித தீமையும் நேராதபடி காவல்பெற்று வாழவைத்தலும் என்ற இவைகளேயாம. அர

சாங்கத்தின் உள்ளுறையாகிய இந்தக் கடமைகளை இங்கு வேடர்கள் தமது தலைவன் தமக்களித்த காவலின் பெற்றியைப் பாராட்டும் முறையால் பேரமைச்சராகிய ஆசிரியர் அவ்வேடர்களது வாக்கில் வைத்துக் காட்டிய அழகு காண்க. **தீங்கின்றி** - **தீங்கு** அரசர்களவர் முதலாயினோரால் வரும் தீமைகள் இதுபற்றி 121-ம் திருப்பாட்டில் உரைத்தவை காண்க *

அத்த உனது அருள் வழியே வேறுளதோ ? என்றும், **வரை ஆட்சி அருள்** என்றும் வருவன தலைவன்பால் குடிகளாகிய வேடர் பணிவுடன் விண்ணப்பிக்கும்முறை Ever your Majesties' subjects - Graciously pleased என்பனவாதி மரபு வழக்குக்களும் காண்க

அதுவேயன்றி - இனியுண்டு தீங்கின்றி இருக்க வைத்ததுமன்றி

மெய்த்த விறல் - உடல் வலிமை மிக உடைய **மெய்** - உடம்பு **மெய்த்த** - உடம்பின் கண்ணதாகிய பெயர்ச்சொல் லடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சம். இவர்கள் கண்டதும், இவர்களது சிலையாட்சிக்கு வேண்டுவதும் அதுவேயாதலின் அதனை இங்குக்குறித்தனர் மூப்பினால் வேட்டையினில் முயல்கிலேன் என்ற தலைவனை நோக்கி உன்னினும் மிக்க உடல் வலிபெற்று அதனால் எங்களைக் காக்கவல்ல மகனைத் தந்தனை என்று வேடர்கள் குறித்தபடி. **மைந்தனை** என்ற குறிப்புமது ஆயின் இங்கு அவர்களறியாமலே, **மெய்த்த விறல்** என்றது உண்மையன்பு உருப்பட்டு வந்த தவவலிமை பெற்ற என்றதோருண்மைப்பொருள் தொனித்தலும் காண்க. " அன்பின் மெய்ம்மை யுருவினையும் " (திருஞான - புரா - 1023) என்றது காண்க

மரபில் சால மேம்படவே - உன் மரபில் வந்த பிறர் யாவரினும் மிக மேலோங்க இங்கும் பிறிதோருண்மைப் பொருட்குறிப்புக்காண்க இவ்வாறே பின்னர்தத்தேவராட்டி வாக்கில் "நின் அளவி லன்றி மேம்படுகின்றான்" (700) என்ற இடத்தும் பிறிதோருட் குறிப்பும், சரித நிகழ்ச்சியின் முற்குறிப்பும் காண்க. பிறவும் இவ்வாறே அங்கங்கும் இச்சரிதத்துட்கண்டு கொள்க.

விளங்கும் மேன்மை வைத்த சிலை - முன்னர் வில் விழாவிற்கூறிய சிறப்புக்களும் மேன்மையும் கொண்டசிலை **மைந்தனை** - **மைந்து** - வல்லமை நீ ஏவியதன் அளவேயன்றி அவனும் அதற்குத் தகுதிபெற்ற வன்மையுடையோன் என்பதாம்

நுங்கள் வரை ஆட்சி அருள் - உங்களுக்கு வழிவழி உரிமையாய் வந்த மலையாளும் தலைமையை அவனிடத்து ஏற்றுக - அரசனுக்குக் என்றார் **நுங்கள்** - நீ கூறியவாறு எங்கள் இசைவேயன்றி உங்களுக்கே உரிமையுடையதான **அருள்**-உரியமரபிற்கொடுக்க இம்மரபுகள் 701 - 702-ல் உரைக்கப்பட்டன 46

696\. சிலைமறவ ருரைசெய்ய நாகன் றானுந்
திண்ணனைமுன் கொண்டுவரச் செப்பி விட்டு
" மலைமருவு நெடுங்கானிற் கன்னி வேட்டை
மகன்போகக் காடுபலி மகிழ வூட்டத்
தலைமரபின் வழிவந்த தேவ ராட்டி
தனையழைமி" னென்னவங்குச் சேரந்தோர் சென்று
நிலைமையவ டனைக்குறைப்ப நரைமூ தாட்டி
நெடிதுவந்து விருப்பினொடுங் கடிது வந்தாள் ௪௭

(இ - ள்) வெளிப்படை வில்லேந்திய வேடர்கள் இவ்வாறு சொல்ல, நாகனும், திண்ணனாரை அழைத்துக் கொண்டு வரும்படி முன்னர்ச் சொல்லியனுப்பிவிட்டு,

*என்து சேக்கிழார் 49, 50 பக்கங்கள் பார்க்க.

"மலைகளிற பொருநதிய பெருஙகாட்டில எனமகன கனனிவேட்டைககுப போவதற காகக காட்டுத தெயவஙகள மகிழுமாறு பலிகளை ஊட்டுவதறகு எனது தலைமை பெறற மரபின வழிவழி வநத தேவராட்டியை அழைமினகள" என்று சொலல, அங குளளோா சென்று அநநிலைமையை அவவாறே அவளுககு அறிவிகக, நரைமூதாட்டி யாகிய அவளும பெரிதும மகிழநது விருபபத்தோடும விரைநது வநதாள

(வி - ரை) **உரைசெய்ய** - வரை ஆட்சியை மகனுககு அருளக என்று சொலல

கொண்டுவா - அழைததுககொணடு வருமாறு. **முன் செப்பிவிட்டு** எனக

மலைமருவு .அழைமின் - இவை நாகன அஙகிருநத வேடாகளைப பாாததுக கூறியவை. நாடகசசுவை பெற முனனிலைக கூறறாக அவன சொலலிய வாறு கூறினா மேலிரண்டு பாட்டுககளினும் இவவாறே கூறியதுங காணக நாகன வேடாகள கேட்டவாறு தனமகனபால வரையாட்சியைச சூட்டி அவனை அவாகளுக குத்தலைவனுககுவது மனறி, அனறைககே அவன கனனிவேட்டைககுச செலலுமாறு காடுபலியூட்டச செயயவும தொடஙகி விட்டான. இது குடிமககளின முறையீடு கேட்ட நறறலைவன செயயும தனமையாம

மலைமருவும் நெடுங்கான் - "அஙகணமலைத தடஞ்சாரற புனமெஙகும" (693) என்றது காணக.

கன்னிவேட்டை - பயிறசிப பொருட்டா னனறித தொழிறபொருட்டான முதல முறையாக வேட்டையிற செலலுதலை இவவாறு கூறுதல மரபு இவவாறே நவீன ரும Maiden speech - Maiden attempt என்று வழஙகுதலுங காணக **மகன் கானில் கன்னி வேட்டைபோக** எனக கூட்டுக

காடு மகிழப் பலி ஊட்டுக - எனக **காடு** - இஙகு ஆகுபெயராயக காட்டில வாழுஞ சிறு தெயவஙகளைக குறிததுநினறது "காட்டிலுறை தெயவஙகள விருமபி யுணணக காடுபலி ஊட்டு" (699) என்றது காணக. **காடுபலி** என்றது ஒரு சொனனீாமைபபட்டு வனதெயவஙகளுககுக காட்டிற பலியிடுவதைககுறிககும குழூஉக குறி என்றலுமாம.

தன்மரபின் வழிவந்த - தன்மரபு - தலைமைபெறற மரபு - தஙகளமரபில வழிவழி யாகவநது அககுலததவாபொருட்டுத தெயவந தொழுவதற கென்று அககுலததில முதியாளொருததியை வழிவழியாக நியமிதது அவளுககு வேணடுவன படி முறை அளிதது வருதல பெருமரபுகளின பழைய வழககு இவவாறு நாகன இததேவராட் டிககு அமைதத படிமுறை 698 ல காணக

தேவராட்டி-உபாசனையினால தெயவ ஆவேசம தனவடிவிலே வரபபெறறு அதன அருளிபபாடுகளை வழிபடுவோருககு அளிபபவள, தெயவததால ஆளபபெறற வள, தெயவ மேறபபெறறவள எனபா. இவளைப, "படிமததாள", "அணஙகு சாாந தாள" (698), "வரைச சூராட்டி" (700), "தெயவநிகழ குறமுதியாள" (701), "கட வுட பொறையாட்டி" (714), "அணஙகுடையாட்டி" (716), "அணஙகுறைவாள"(802) என்று கூறுகினறவாறறால இவளியலபுகள தெரிககபபட்டன

நிலைமை நாகன மகனுககு வரையாட்சி யருளுதலும கனனிவேட்டைககுக காடு பலியூட்டலும ஆக உளள செயதிகள நாகன கூறிய செயதியை அவளுககு உரைததாா என்றது **நிலைமை உரைசெய்து** என்றது இஙகு நிகழநதவை யாவும மேல ஆகவேணடு வனவும அவள உளஙகொளளத தெருட்டுதல குறிததது

நரை மூதாட்டி - நரைதது மிகக மூபபு அடைநதவள **மூதாட்டி** - முதுமையால ஆளபபட்டவள இவளுடலின முதுநிலையைபபறறி மேலவரும பாட்டிற கூறுவதும பிறவும காணக.

697. கானில்வரித் தளிர்துதைந்த கண்ணி சூடிக்
கலைமருப்பி னரிந்தகுழை காதிற் பெய்து
மானின்வயிற் றரிதாரத் திலக மிட்டு
மயிற்கழுத்து மனவுமணி வடமும் பூண்டு
தானிழிந்து திரங்கிமுலை சரிந்து தாழத்
தழைப்பீலி மரவுரிமேற் சார வெய்திப்
பூநெருங்கு தோரைமலி சேடை நல்கிப்
போர்வேடர் கோமானைப் போற்றி நின்றாள். ௪௮

(இ - ள்) வெளிப்படை. தேவராட்டி வரிபொருந்திய காட்டுத் தளிர்களா லாகிய முடி மாலையைச் சூடிக், கலைமான் கொம்பின் அரிந்த குழையைக் காதிலணிந்து, மான்வயிற்றி னரிதாரத்தாற் பொட்டிட்டு, மயிற் கழுத்துப் போன்று வன்ன மிட்ட சங்குமணி வடமும் பூண்டு, முலை தொங்கித் திரங்கிச் சரிந்து தாழ, இடையிற் கட்டிய மரவுரிமேல் தழையுடன் மயிற்பீலியும் தொங்க வந்துசேர்ந்து பூவும் மலை நெல்லுஞ் சேர்ந்த அட்சதையைக் கொடுத்துப் போர்வல்ல வேடர் தலைவனாகிய நாக னைத் துதித்து நின்றாள்.

(வி - ரை) இதனால் தன் அரசனைக் காணவந்த தேவராட்டியின் வடிவங் கூறினார். இங்கு அவள் அலங்கரித்துக் கொண்ட அணியும் உடையும் ஆகிய பொருள்கள் யாவும் குறிஞ்சியாகிய அந்நிலத்துக்குரிய கருப்பொருள் விளைவுகளாகி விலை கொடுத் துத் தேடி யிடர்ப்படாமல் அங்கு எளிதிற் பெறும் பண்டங்களே யாதல் காண்க. இதுபற்றி 667ல் உரைத்தவையும் பிறவும் காண்க. தேவராட்டியின் அணியையும் உடை யையும் விளக்கும் நெறியால் அந்தந்த நிலப்பொருள்களினின்றே மக்கள் தம் உணவு உடைகளை ஆக்கிக்கொள்ளும் மரபினையும் ஆசிரியர் உடன்காட்டியவாறு காண்க.

வரித்தளிர் - வரிகளையுடைய தளிர்கள். முடிமாலை **கண்ணி** எனப்படும். "மாதர் பிறைக்கண்ணி யானை" என்ற தேவாரங் காண்க.

கலை மருப்பின் அரிந்த குழை - கலைமானின் கொம்பில் அளவுபட அரிந்தெடுத் துக் குழைபோலச் செய்த காதணி.

மானின் வயிற்று அரிதாரத் திலகம் "கள்ளிவயிற்றி னகில்பிறக்கு மான்வயிற்றி, னொள்ளரி தாரம் பிறக்கும்" என்றபடி மான் வயிற்றினின்றும் எடுப்பது அரிதாரம் இது உயர்ந்த அரிய பொருள், ஆன் வயிற்றிற் கோரோசனை எடுப்பதுபோல இதுவன்றிக் கல்லினின்றும் எடுப்பது ஒருவகை அரிதாரம் அது மனோசிலை எனப்படும் தாழ்ந்த வகை யென்பர்.

மயிற்கழுத்து மனவுமணி வடம் - மயிலின் கழுத்துப் போல நீலமிக்க நிறம் பொருந்தச் சங்குமணிகளைச் சாயமேற்றி வடமாகப் பூணுதல் வழக்கு. மயிலின்கழுத்தை அரிந்து உலர்த்தி யிடையிடை பலகறைமணியும் கோத்த வடமென்றுரைப்பாரு முண்டு இது பொருந்தாவுரை யென்க. இந்நாளில் செவந்திப்பூத்திருகு, மாங்காய் மாலை முதலியனவாக வழங்கும் அணிவகைப்பேர்களைப்போல அந்நாள் அந்நாட்டில் மயிற்கழுத்துப்போல அமைந்த மனவுமணிவடம் அப்பெயர் பெற்றதென்பதுவே அமை வுடைத்தாம்.

இழிந்து திரங்கி முலை சரிந்து தாழ தேவராட்டியினது மிக மூத்தபருவங் குறித் தது. "கொங்கைதிரங்கி" - **அம்மை மூத்ததிருப்பதிகம்.** அம் மலைநாட்டுப் பெண்கள் இடையில் உடையணிவதன்றி மேலால் எவ்வகை ஆடையுமணிவது வழக்கில்லாமையறிக.

தழைப்பீலி - தழையுடன் கூடிய பீலி. உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த மூன்ற னுருபு தொக்கது. தழையாலாகிய மயிற்பீலி என்பாருமுண்டு. இடையிற் கட்டிய

மரவுரியாடையின் மேல் தழைகளை வரிசைபெற மேலாடைபோலத் தொங்கவிடுதல் மரபு. தன் அரசனைக் காணவந்தா ளாதலால் மயிற்பீலியுஞ் சோற்றணிந்தாள். பூ - தெய்வத்தை அருச்சித்த பூ. பூ நெருங்குதோரைமலி சேடை நல்கி - பூவும் மலை நெல் லரிசியுஞ் சோற்று ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்கும் மரபு கூறியபடி. தோரை - மலை நெல். சேடை - அட்சதை. முனை முறியாமல் பிளவுபடாமல் நீர்தங்காமல் உள்ள முழு அரிசியே அட்சதைக்குரிய அரிசியாம். முனைஞானிகளின் கும்பாபிடேக முதலிய சிறப்புக் களில் அட்சதைக்கு வேண்டிய அரிசிக்காகப் பலவீடுகளிலும் நல்ல நெல்லுத்தந்து அரிசி தேய்த்துப் பெற்றுக்கொள்ளுமவழக்குமிருந்தது. இந்நாளிலும் நியதியாகச் சிவபூசை செய்வோர் பலர் இவ்வழக்கினைக் கையாள்வதுமுண்டு. இவ்வாறு முழு அரிசியாற் செய் யப்படும் வாழ்த்தும் பிளவுபடாது முற்றி நீடிநிற்குமெனபது கொள்கை.

போற்றி நின்றாள் அரசன்பால் துதித்துநின்று பணிகேட்கும் முறைப்பற்றிப் போற்றினாள். 48

698. நின்றமுது குறக்கோலப் படிமத் தாளை
நோக்கி "யன்னை! நீ நிரப்பு நீங்கி
நன்றினிதி னிருந்தனையோ?" வென்று கூற
நாகனெதிர் நலம்பெருக வாழ்த்தி, "நல்ல
மென்றசையு மீயலொடு நறவும் வெற்பில்
விளைவளனும் பிறவளனும் வேண்டிற் றெல்லா
மன்றுநீ வைத்தபடி பெற்று வாழ்வே,
னழைத்தபணி யென?" னென்று ளணங்கு சார்ந்தாள். ௪௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறுவந்து போற்றிநின்ற குறத்தியாகிய மூப் புடைய தேவராட்டியை நோக்கி, "அன்னையே! நீ வறுமையினின்றும் நீங்கிப் பெரிதும் இனிது வாழ்ந்திருந்தனையோ?" என்று நாகன் கேட்க, அவனுக்கு நன்மை யுண்டாக என்று முன்னே வாழ்த்தி, நல்ல மெல்லிய மாமிசமும் ஈயலும் தேனும் மலைபடுவளங்களும் ஏனைவளங்களும் எனக்கு வேண்டியவையெல்லாம் ஆதியில் நீ வகுத்துவைத்த நிபந்தப்படி குறைவின்றிப் பெற்று வாழ்ந்து வருகின்றேன்; என்னை அழைத்தபணி யாது?" என்று கேட்டாள்.

(வி - ரை) **நின்று** - சேடைநல்கிப் போற்றி நின்ற. **நன்று** - பெரிதும். "நன்று பெரிதாகும்" (தொல் - உரி - 4)

குற்முதுகோலப் படிமத்தாள் என மாற்றுக. கோலம் மேற்பாட்டிற் கூறியது.

அன்னை! - அணிமைவிளி. முதிய பெண்மகளாதலானும் தெய்வஞ்சார்ந்தாளாத லானும் தன்சொல்வழிப் பணிகேட்கும் இவளை, அரசன், **அன்னையே!** என்றழைத்த மரபு காண்க. தன் மனைவியல்லாத பெண்மக்கள் யாவரேயாயினும் அவரைத் தாய் என விளித்தல் தமிழ் நாட்டு வழக்கு. "தன்மனைக் கிழத்தி யல்லதைப் பிறமனை, யன்னையிற் றீர நன்ன ராண்மை" (ஞானாமிர்தம் 17-39) என்றதுங் காண்க. தமிழ்நாட் குப் பெண்ணின் பெருமை காட்டிப் பெண்மக்களிடத்து ஒழுகும் உயரிய ஒழுக்க முறை கற்பிக்க முன்வரும் நவீனநாகரிகக்காரர்கள் இவ்வுண்மைகண்டு தெளிவாராக.

நீ நிரப்பு நீங்கி நன்று இனிதின் இருந்தனையோ? - மேலும், இங்கு நாகன் தன் சொல்வழிப் பணிசெய்யு மிவளை இவ்வாறு கேட்ட வகையால், அரசன் தன்கீழ் வாழும் குடிகள் பணியாளர் முதலியோர் வறுமை முதலிய துன்பநீங்கி இன்பம்பெற்று நல் வாழ்வு வாழ்வதில் வைத்திருந்த கவலையும் கருத்தும் விளங்குதலும் காண்க. அரசர் கடமையின் உயர்ந்த நோக்கத்தை இதனால் ஆசிரியர் விளக்கியிருத்தலும் உன்னுக.

நிரப்புநீங்கி என்றது துன்ப நீக்கமும், **நன்றினிதினிருந்தனையோ?** என்றது இன்பப் பேறும் குறித்தன. துன்ப நீக்கம் முதற்கண் வேண்டப்படுவது; அதன் பின்னரே இன்பம் வருவதாம். துன்ப நீக்கமும் இன்பப் பேறுமாகிய இவையே சைவ சித்தாந்த முடிபின் உள்ளுறை யாதலும் உன்னுக.

அன்று நீ வைத்தபடி - அரசன் தன்கீழ் உள்ள பணியாளர் வறுமையின்றி நல்வாழ்வு பெற்றிருக்குமாறு மானியங்கள் வகுத்து வைப்பது முந்தைநாள் முதல் நமது நாட்டு வழக்கு. இங்குத் தேவராட்டிக்கு வைத்த நாட்படி முறை நிபந்த விவரம் அவள் வாக்கில் வைத்து ஆசிரியர் அறிவிக்கும் அழகு காண்க. **அன்று** - இவ்வூழியத்தைத் தொடங்கி நியமித்தது முதல். **வைத்த** - நியமித்த, உத்தரவு செய்து ஒழுங்குபடுத்திய. **படி** - நிபந்தம் - நாட்படி.

வெற்பில்விளை வளனும் பிறவளனும் - உணவுக்கும் உடைக்கும் வேண்டப்படுவன பெரும்பாலும் அந்நாட்டிற் பெறப்படும். சிறுபான்மை அவ்வாறு பெறப்படா இன்றியமையாத உப்புப் போன்ற ஏனை நெய்தல் முதலிய நிலப்பண்டங்களும் வேண்டப்படும். அவற்றைப் **பிறவளன்** என்றார். இவற்றைப் பண்டமாற்று வகையாற் பெறுவது முன்னுள்ள வழக்கு. இவைபற்றித் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணத்தும் பிறாண்டும் காண்க. **வெற்பில்விளைவளன்**-கிழங்கு கனி வகைகளும் தேன் முதலியனவும். 683, 684 முதலியவை காண்க.

அணங்கு சார்ந்தாள் - **அணங்கு** - தெய்வம். **சார்தல்** - எப்போதும் தெய்வத்தினை வழிபாடாற்றி அதனைச்சாரும்கோலத்தோடு விளங்குதல் (சிலப்பதிகாரம் வேட்டுவவரி)

நன்றுமினி திருந்தனையே?—என்பதும் பாடம். 49

699. "கோட்டமிலென் குலமைந்தன் றிண்ணனெங்கள்
குலத்தலைமை யான்கொடுப்பக் கொண்டு பூண்டு
பூட்டுறுவெஞ் சிலைவேடர் தம்மைக் காக்கும்
பொருப்புரிமை புகுகின்றா; னவனுக் கென்றும்
வேட்டைவினை யெனக்குமே லாக வாய்த்து
வேறுபுலங் கவர்வென்றி மேவு மாறு
காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பி யுண்ணக்
காடுபலி யூட்"டென்றான் கவலை யில்லான். ௫௰

(இ - ள்) வெளிப்படை. "நிலை பிறழாத எனது குலமகனாகிய திண்ணன் எங்கள் குலவுரிமையாகிய தலைமையை நான் கொடுக்க அதனை ஏற்றுத் தலைமை பூண்டு, நாண் பூட்டிய வெவ்விய வில்லேந்திய வேடர்களைக் காவல் செய்கின்ற மலையாட்சி யுரிமையிலே தலைப்படுகின்றான், அவனுக்கு என்றும் எனக்கு மேலாக வேட்டைத்தொழில் வாய்க்கும் படியும், மாறுபட்ட அயற்புலங்களைக் கவரும் வெற்றி யுண்டாகும்படியும் வனத்தில் வாழும் தெய்வங்கள் விரும்பி யுண்ணுமாறு (பூசித்துக்) காடுபலி ஊட்டுவீராக" என்று கூறினான் கவலை சிறிதுமில்லாதவனாகிய நாகன்.

(வி - ரை) **கோட்டம் இல் என் குலமைந்தன்** - மன்னவனுவான நடுநிலைபிறழாது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முறைசெய்தல் வேண்டும் என்பதனை உணர்ந்து அவ்வழியில் தானும் தன்மரபினோரும் ஒழுகிவருவதைப் பெருமிதவுணர்ச்சியோடும் நாகன் கூறியவாறு. "கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது" என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம் காண்க 122-ம் திருப்பாட்டும், இது பற்றித் திருநகரச்சிறப்பில் உரைத்தவையும் நினைவுகூர்க.

எங்கள் குலத்தலைமை-எங்கள் குலத்துக்கு வழிவழியாக உரிய வேடர்தலைவராந் தன்மை

யான் கோடுப்ப - நானே இளவரசனை அரசனாக்கச்செய்து தலைமைகொடுக்க. எனக்குப்பின் அவன் பெறுதல் என்பதின்றி நானே கொடுக்க இவ்வாறு தம் வாழ் நாளிலே அரசுரிமையைத் தாமே துறந்து இளவரசருக்குப் பட்டஞ்சூட்டுவோர் அர சரில் மிகச் சிலரே யாவர் உத்தமகுணம் படைத்துத் தமதுகடமையில் தலைநின்ற ஒருசிலரே இது செய்தல் கூடும் என்பது பலதேச சரிதங்களா லறியப்படும் உண்மை. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணமும் பிறவும் காண்க.

பூட்டுறு வெஞ்சிலை வேடர் - வேடர்களின் தறுகண்மையும் ஆண்மையும் குறித்த படி எப்போதும் விற்றொழிற்கு ஆயத்தராகிப் பூட்டியநாணுடன் உள்ள வில்லேந்திய வேடர்கள்.

காக்கும் - அவ்வாறு பெருவிறல் மிக்க வேடர்களைக் காப்பது பெரும்பாரமாகிய ஆண்மைத் தன்மையும் பொறுப்பும் வாய்ந்தது என்பது குறிப்பு

புதுகின்றேன் - கைக்கொண்டு அதில் தலைப்பட உள்ளான். எதிர்காலத்தைத் தெளிவுபற்றி நிகழ்காலத்தாற் கூறினார்

என்றும் மேவுமாறு - வேட்டை தமது புலத்திற் செய்யும் காவற்றொழிலும், வேறு புலங்கவர்தல் அயற்புலத்திற் சென்று அவர்கள் தம்மேல் மீறாதல்செய்யா தடக் குதலுமாகும் என்பார் **வாய்த்து - மேவுமாறு** என்றார்

எனக்கு மேலாக வாய்த்து "தம்மிற் றம்மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து, மன் னுயிர்க் கெல்லா மினிது" என்றது நீதிநூல் நாகன் அறிவுடையோன் ; இம்மகனைப் பெற முன்பு தவமுஞ் செய்துமுள்ளான் ; ஆதலின் தன் மகன் தன்னினும் மேம்பட்டு விளங்க வேண்டுமென்று ஆசை கொண்டான் என்க

வேறு புலம் கவர் வென்றி - "அயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட" (655), "தெவ்வர் கணநிரைகள் பலகவர்ந்து கானங் காத்து" (692) முதலாக மேல் உரைத்தவை காண்க.

எனக்கு மேலாக வாய்த்து எனவும், **வேறுபுலங் கவர்வென்றி மேவுமாறு** எனவும் இங்கு நாகன் கூறிய சொற்களில் அவனையறியாமலே மேல்நிகழ்ச்சி பற்றிய உட்குறிப் புத் தோன்றுவது காண்க. நாகனது வேட்டைவினைகளையாவும் ஊனவேட்டைகளேயா யொழியத் திண்ணனாரது வேட்டை உண்மையில் அவனுக்கு எய்தாததாகிய ஞான வேட்டையாக வாய்த்தது. ஐம்புல வேடர்கூட்டங்களை வெற்றிகொண்டு அவற்றிற்கு வேறாகிய பேரின்பப் புலங்களைக் கவர்ந்து விளங்குபவர் திண்ணனார். நாகன் விரும் பியவண்ணம் தேவராட்டியின் பூசை மேலாகிய பலனையே தந்தது எனக். நாகன் சொற்கேட்ட தேவராட்டியும் அவ்வாறே யாகுக என்று வாழ்த்துமபோது "திண்ண னை வெற்றிவரிச் சிலையோனின் னளவி லன்றி மேம்படுகின்றான்" என்று கூறியதன் உண்மைக்குறிப்பும் வரும்பாட்டிற் காண்க.

காட்டிலுறை தெய்வங்கள் - ஒவ்வோர் துறைக்கும் பற்பல படித்தரமாக அரசாங் கத்தின் கீழமைந்து தொழில்யற்றும் பல அதிகாரிகளிருத்தல்போலக் காட்டில்உறைந்து காவல் செய்பவனவாகிய பல சிறு தெய்வங்கள் உள்ளன. இதனால் இறைவனது முழுமுதற்றன்மைக்கு இழுக்காவதொன்றில்லை. இவற்றின் வழிபாடும் பல தெய்வ வழிபாடாகாது "பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வ மீறாக" வெவ்வேறு கடவுளர்களைப்பற்றிப் பழந்தமிழ் நூல்களும் பேசும். "நற்றெய்வமு மன்றத் தேதம்" என்பார் தாயுமானார் மகனைப் பெறுதற்கு முழுமுதற்கடவுளும் குறிஞ்சிக் கிழவனுமாகிய முருகப் பெருமானை வழிபட்டான் நாகன். எனவே, இந்நாட் டில் முதற்கடவுள் முதல் வனதெய்வமீறாக உள்ள தெய்வங்களை வழிபட்டு வந்தார்கள் என்று தெரிகின்றோம். இவ்வாறு எல்லாக் கோட்டங்களுக்கும் குறைவின்றி வழிபாடு இயற்றச்செய்வது அரசனது கடமையுமாம். இங்கு மகன் கானிற் கன்னிவேட்டைக்குச்

செல்வதால் காட்டிலுறை தெய்வங்களை வழிபாடுசெய்தான் என்க. காடு - மலையைச் சார்ந்த வேட்டைக்காடுகள். தேய்வம் - ஒளியுடையவை திவ் பகுதி. ஒளி குறித்தது.

கவலையில்லான்-இவ்வேட்டை திண்ணனாரால் உலகத்தொடர்புகளையெல்லாம் அறவெறியுஞ்செயலாய் முடிந்தது அவ்விளைவை யறியாதவனாதலின் கவலையில்லாது காடுபலியூட்டு என்றான் என்பதாம். வரையாட்சிபெற்று, அதனைத்தாங்கும் வன்மையுடைய தக்கமகனையும் பெறுதலியலாக்காலத்தும் பெற்று, அவனுக்கு ஆட்சியுந்தந்து உவக்கும் தந்தைக்கு உலகிலையில் ஒருகவலையு மிராதென்ற உலகியலையும் விளக்கிய படியாம்.

பூட்டுறு. புகுகின்றான் என்றது (வில்லல்லாவிடினும் வில்லாகப்) பூட்டப்பெற்ற விருப்பந்தரும் (பொன்மலைச்) சிலையுடைய வேடாவடிவந் தாங்கிவந்த காளத்தியப்பரை என்றும் காவல்புரிந்து அவரது வலப்பக்கத்து அழியாது நிற்பதோர(காளத்தி) மலையின் உரிமையைப்பெற என்மகன் புகுகின்றான் என்றிவ்வாறு பிறிதோர் குறிப்புப் பொருள்பட நின்ற அமைப்புங் காண்க. 50

700. மற்றவன்றன் மொழிகேட்ட வரைச்சூ ராட்டி
"மனமகிழ்ந்திங் கன்போடு வருகின் றேனுக்
கெற்றையினுங் குறிகண்மிக நல்ல வான;
விதனாலே யுன்மைந்தன் றிண்ண னான
வெற்றிவரிச் சிலையோனின் னளவி லன்றி
மேம்படுகின் றா"னென்று விரும்பி வாழ்த்திக்
கொற்றவன்றெய் வங்கண் மகிழ வூட்ட
வேண்டுவன குறைவின்றிக் கொண்டு போனாள்." ௫௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவனது வார்த்தைகளைக்கேட்ட தேவராட்டி மிக மகிழ்ந்து "இங்கு அன்போடு வருகின்ற எனக்கு முன் எந்நாள்களிலும் காணப்படாத மிகநல்ல குறிகள் உண்டாயின, அதனாலே உன் மைந்தன் வெற்றிபொருந்திய வரிவில் ஏந்திய திண்ணனானவன் உன் அளவில் மட்டும் அமையாது மேம்படுகின்றான்" என்று விரும்பி வாழ்த்திக், கொற்றந்தரும் வன்தெய்வங்கள் மகிழும்படி காடு பலி ஊட்டுதற்கு வேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் குறைவில்லாது கைக்கொண்டு போயினாள்.

(வி - ரை) **வரைச்சூர் ஆட்டி** - மலைத் தெய்வங்களுக்குப் பூசை செய்கின்ற படிமத்தாள். **சூர்** - தெய்வம். **குறிகள் மிகநல்ல ஆன** - **குறிகள்** - நிமித்தங்கள் இவை வென்றிப்புள் முதலிய புறச்சகுனங்களும், வலக்கண் துடித்தல் முதலாகிய உடற் சகுனங்களுமாம். இவைபற்றி "மொய்த்தபல சகுன மெல்லா முறைமுறை தீங்கு செய்ய இத்தகு தீய புடைக ளீண்டுமுன் உதிரங் காட்டும் அத்தனுக்கு" (812) என்றதும், "தீக் கனாக்க ளோடு, துன்னிமித்த தங்க ளெங்கு நிகழ்ந்தன " (631) என்று தொடங்கித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் புராணத்தில் 632, 633, 634-ம் பாட்டுக்களிற் கூறியனவும் காண்க "விரிச்சியும் வாய்ப்புள்ளும் நற்சொ னிமித்தம்"-**பிங்கலம்** கண்ணுற் காண்பனவும், காதாற் கேட்பனவும் என இவற்றை வகுத்துக் கூறுவர்.

எற்றையினும் - இந்நாள்வரை நேர்ந்தவற்றினும் மேலாக

மிக நல்லஆன - உண்மையில் இக்குறிகள் திண்ணனார் செல்லும் உயர்கதியைக் குறித்தன என்ற குறிப்புங் காண்க இக்குறிப்பே பின்னர்த் தேவராட்டி "இதனாலே" என்று தொடங்கிக்கூறும் மொழியிலும் விரவிநிற்றலுங் காண்க. அதுவரை இக்குறிச்சியினின்றும் போந்த மறவரெவரும் காளத்தியிறைவன் றருணோக்கமுற்று மேம்பட்டார்

ரிலலை எனபதும, நாகனும காளததி கணடாருயினும திணணனாரைபபோல மேமபட் டானலன எனபதும உனனுக.

நின் அளவினன்றி மேம்படுகின்றன் - உனனைபபோல வேடாதலைவன எனற அளவில நிலலாது மேலோராகிய எலலாரினும மிக மேமபடட பெருமிலையை அடை கினறுன எனபதும குறிபபு

கோற்ற வனதேய்வங்கள் - வழிபடின வெற்றிதருவன எனபது கருதது "கலை யமா செலவி கடனுணி னலலது, சிலையமா வெனறி கொடுப்போ ளலலள" (சிலப - வேட் - 16 - 17) எனறதும காணக.

வெற்றி வரிச்சிலையோன் - குறிகளின பயன வேட்டையின வெறறியாதலின இதனை இறுதியில வைததுக கூறினா

குறைவின்றி - பொருளகளாலும அளவாலும குறைவிலலாமல. இதனைத திரவிய லோபமிலலாமல எனபா. **கொண்டு** - பெறறுக கொண்டு.

மனமகிழ்ந்து நானிங்கு—எனபதும பாடம்.　　51

701. தெய்வநிகழ் குறமுதியாள் சென்ற பின்பு
　　திண்ணனார் சிலைததாதை யழைப்பச் சீர்கொள்
மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கண்ணி
　　மணிநீல மலையொன்று வந்த தென்னக்
கைவிரவு சிலைவேடர் போற்ற வந்து
　　காதலபுரி தாதைகழல் வணங்கும் போதிற்
செவ்வரைபோற் புயமிரண்டுஞ் செறியப் புல்லிச்
　　செழும்புலித்தோ லிருக்கையின்முன் சேர வைத்தான்.　　ருஉ

(இ - ள்) வெளிபபடை தேவராட்டி போயின பினனா, விலலையுடைய தநதை அழைககக கேட்டுச சிறபபுககொணட கரிய நலல குடுமியினையும வாசமிகக மாலையையு முடைய நீல மணிமலையொனறு வநதது போலத திணணனா கையிலே பொருநதிய விலலையுடைய வேடாபலரும போறற வநது தமபாற காதலபுரி தாதையின கழலகளை வணஙகியபோது, தாதையாகிய நாகன சோமைபெறற குனறுபோல உயாநத இரு தோளகளையும பொருநதத தழுவிககொணடு செழுமையான புலிததோல ஆசனததிலே தன முனபுகூட வீறறிருககுமபடி வைததான.

(வி - ரை) தெய்வநிகழ் குறமுதியாள் - தேவராட்டியின மரபும தொழிலும படிமமும வயதும குறிததது காணக **நிகழ்தல்** - ஆவேசிததல்

சிலைத்தாதை அழைப்ப - சிலை-வேநதாககுக கோலபோல வேடாதலைவனுடைய ஆடசிககுறி எனறபொருளிலவநதது சிலைககீழ் (695) எனறதுகாணக. **அழைப்ப** - அழைததாராதலின "கொணடுவரச செபபிவிடடு" (696) **அழைப்ப** எனறதனுல, அழைககபபடாமல இளவரசன தனதலைவனைக காணபது முறையனறு எனபதாம

சீர்கொள் - குஞ்சி எனறு கூடடுக. **சீர்** - சிறபபு இககுஞசிககுச சிறப்பாவது பினனாக காளததிநாதாது பூசனைககுரிய திருபபளளிததாமந தாஙகபபெறுதல சீா கொளகுஞசி, மைவிரவு குஞசி எனத தனிததனிக கூடடுக

மணி - அழகு எனறலுமாம. **மலை ஒன்று வநததென்ன** - உருவமபறறி வநத இலபொருளுவமம.

கைவிரவு சிலை வேடர் போற்ற - கையிற சிலைபிடிததவாறே நினறு வேட்டைப் போாககோலததுடன வேடாகள தமககுத தலைவனுகப படடம சூடும இளவரசனைக காவல செயய. Military Guard of honour எனபா நவீனா.

செவ்வரை போற் புயமிரண்டும் - செம்மை - நோமை. நோமையாவது திரணடு உருணடு வளாநதிருததல

புயமிரண்டும் செறியப் புல்லி - திணணனாது புயமிரண்டையும தனது புய மிரணடும நெருஙகத தழுவி 'கருவரை காளமேக மேநதிய தெனனத தாதை, பொரு வரைத தோளகளார' என முனனா இவனது தோளகளைக கரிய மலையாகக கூறியதும காணக. இககருததைத தழுவியே தசாதன இராமனைத தழுவிய வதனைக கூறும போது 'கிலஙக டாஙகுறு நிலையினை நிலையிட நினைநதான, விலஙக லனனதிண டோளையு மெய்ததிரு விருககும, அலஙகல மாாபையும தனதுதோள மாாபுகொண டளநதான" எனறு கமபா சமதகாரமாகக கூறியதுங காணக.

புலித்தோல் இருக்கை - இது இவாகளது அரசு வீறறிருககும அரசுகட்டில என பா. ஏனைஅரசா வீறறிருககும சிஙகாசனம எனபது பொன, மரம முதலியவறறால சிங கததின வடிவம போனறியனறு, உபசாரமாததிரையாற போலியாக அபபெயாபெறும இவவேடாகளது அரசஆசனமோ அவவாறனறி உணமைப்புலிததோ லாசனமாயுளள தாம **இருக்கை** - அரசு கட்டில **புலித்தோல் இருக்கை** - குறவா மாபிறகு உயாநத ஆசனமுமாம. இதனை முருகப்பெருமானுககு வளளிபபிராட்டியாரை மணம செயவிகக அமைநத ஞானறு வேடாகோமானாகிய நமபிராசன "தனறிரு மனையி னூடே சரவண முதலவன றனனை, மனறலங குழலி யோடு மரபுளி யுயதது **வேங்கைப், பொன்றிக ழதளின் மீது பொலிவுற விருத்தி னூனே**" எனற கநதபுராணததானுமறிக.

முன் சேர வைத்தான் - முனவைததான - சேரவைததான எனக. தனது தலை மையை மகனுககுக கொடுககும செயலில முதலிற செயயும செயலாவது தன ஆசனத தில் ஒருங்கே தனனுடனசேர அவனை வைததலாம **முன்வைத்தல** மகனுககு வேணடு வனகூறிச சுரிகையும உடைதோலும ஆகிய தனது அரசஅடையாளஙகளைக கையிற கொடுததுத தலைமை சூட்டுதறகெனபது வருமபாட்டானறிக.

செய்வரைபோல்—எனபதும பாடம் 52

702 முன்னிருநத மைநதனமுக நோககி நாகன
"மூபபெனைவந தடைதலினால முனபு போல
என்னுடைய முயறசியினால வேட்டை யாட
வினியெனககுக கருததிலலை; யெனககு மேலாய
மன்னுசிலை மலையாகுலக காவல் பூணடு
மாறெரிந்து மாவேட்டை யாடி யென்றும்
உனனுடைய மரபுரிமை தாஙகு வா"யென
றுடைதோலுஞ சுரிகையுஙகைகக கொடுததா னனறே ருங

(இ - ள்) வெளிபபடை. நாகன, முனனால வீறறிருநத மைநதனாது முகத தைப பாாதது "எனனை மூபபுவநது அடைநததனாலே முனபுபோல எனனுடைய முயறசியினாலே வேட்டையாட இனி எனககுக கருததிலலை, எனனிலும மேலாக நீ நிலைபெறற மலையாகளாகிய இவவேடாகுலக காவலை மேறகொணடு பகைபபுலஙகளை வெனறு மா வேட்டையாடி உனது மரபுரிமையாகிய தலைமையை எனறுநதாஙகுவா யாக" எனறு ஆசிகூறித தன அரசாஙக அடையாளமாகிய உடைதோலையுஞ் சுரிகை யையும அவா கையில அபபொழுதே கொடுததான.

(வி - ரை) முன் இருந்த - தன முனபு இருககவைததபடி இருநத

மூப்பு வநது எனை அடைதலினால் என மாறறுக. **என்னுடைய முயற்சியினால்** உடல் வலிமையின துணைகொணடு.

வேட்டையாடக் கருத்தில்லை - உயிர்களின் பக்குவ நோக்கி உடலும் கரணங்களும் புவன போகங்களும் இறைவனாலே தரப்படுகின்றன. அவ்வுடல்தானும் பிறந்தது முதல் இறக்குமளவும் பருவந்தோறும் மாறுதலடைந்துகொண்டே வருகின்றது அதனுள்ளே தங்கியிருக்கும் உயிரோ அவ்வாறு மாறுதலடைகின்றதில்லை. ஆனால் அதன் இச்சை ஞானம் கிரியை என்ற சத்திகள் உடலின் தகுதிக்கேற்றபடி மாறுகின்றன. ஆதலின் ஏனைய எல்லாஉதவிகளுமிருப்பினும் மூப்பு வந்தடைதலினால் இனி **வேட்டையாடக் கருத்தில்லை** என்றான். **கருத்து** - மன எழுச்சி நோய்கொண்ட ஒருவனுக்குக் காமம் மோகம் முதலியவற்றில் இச்சையும் அவைபற்றிய அறிவும் செயலும் செல்லாமை இயல்பாதல்போலக் காண்க. இவ்வுண்மையை யாவரும் எப்போதும் மனத்திற் கொண்டுவைத்தல் நன்மை பயப்பதொன்றாகும்.

எனக்குமேலாய் - இது பின்னர் உண்மையாகவே விளைதல் காண்க

மன்னுசிலை மலையர்குலம் - வேடர்களது நிலைபெற்றகுலம் இங்கு சிலைமலையர் - மலைச்சிலையர் - **சிலை** - வில். மலையாகிய வில்லினையுடையவர் - சிவபெருமான். **குலம்** - கோயில் - தேவகுலம் என்று கொண்டு காளத்தியப்பரது திருக்கோயிலுக்குக் காவல் பூண்டு என்ற பொருளும், **மாறு எறிந்து** - அன்பு நிலைக்கு மாறாகிய மும்மலச்சார்புகளெல்லாவற்றையும் அறப்போக்கி என்ற பொருளும் தொனித்தல் காண்க.

உன்னுடைய மரபுரிமை - நீ இதுகாறும் (ஐம்புல) வேடர்களாகிய எங்கள் பால் வளர்ந்தனை; இது உனது மரபன்று, மன்னவ குமாரனாவது உன்னுடைய மரபு, இனி உனக்குரிமையாகிய மன்னவமரபுரிமையைத் தாங்குவாய் என்பன முதலாகச் சிவஞானபோதம் எட்டாஞ் சூத்திரத்திற்கூறிய உண்மையின்குறிப்பும் இங்குப் படுதல் காண்க முன்பு உண்மையில் இவர் மன்னவகுமாரன்-அருச்சுனன் - ஆதலும் உன்னுக.

உடைதோல் - சுரிகை - வேடர்களது அரசாங்க அடையாளங்கள். இவை நாகன் தாங்கியவை. இந்நாளினும் இராணுவப் படைத்தோல்வாரும், வாளும் (Belt and Sword) சேனைத்தலைமை முதலிய பெருநிலைகளின் அடையாளங்களாய் அரசாற் றரப்படுதல் காண்க.

கைக்கொடுத்தான் - இவற்றை மகன்கையிற் கொடுத்தலாலே முடிசூட்டுதல் போலத் தனது தலைமைத்தானத்தை மகன்பாலதாக ஆக்கினான்.

அன்றே - வேடர்கள் முறைசொல்லிய அப்பொழுதிலே அவசியம் கண்டபின் ஒரு கணமேனும் பயனில்லாதவனாகத் தான் தலைமைதாங்க விரும்பாது உடனே கொடுத்தான். நாகன் குடிகளைக்காக்கும் தன் கடமையைச் செம்மைபெற உணர்ந்தொழுகியதிறம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. நோய் - மூப்பு - முதலியவற்றால் தாம் தாங்கச் சத்தியற்றபோதும் அதிகாரஆசைவயப்பட்டு, அதனைத் தக்கார்பால் ஆக்கிக் கடமைசெலுத்த இசையாது, இடர்ப்படுகின்றல் மக்களிற் பெரும்பாலோர் செய்கை. உண்மைகண்டு உலகம் திருந்துமாறு அமைச்சர்பெருமானாகிய ஆசிரியர் இதனை இங்கு இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டினார் எனக.

அன்றே - அசையென்றுரைத்துக்குவாருமுளர். 53

703\. தந்தைநிலை யுடன்கொண்டு தளர்வு கொண்டு,
தங்கள்குலத் தலைமைக்குச் சார்வு தோன்ற
வந்தகுறை பாட்டினை நிரப்பு மாறு
மனங்கொண்ட குறிப்பினான் மறுமை கொண்டு,
முந்தையவன் கழல்வணங்கி முறைமை தந்த
முத்தச்சுரிகை யுடைதோலும் வாங்கிக் கொண்டு,
சிந்தைபரங் கொளநின்ற திண்ணனார்க்குத்
திருத்தாதை முகமலர்ந்து செப்பு கின்றான்— ருச

704. "நம்முடைய குலமறவர் சுற்றத் தாரை
நான்கொண்டு பரித்ததன்மே னலமே செய்து
தெம்முனையி லயற்புலங்கள் கவர்ந்து கொண்ட
திண்சிலையின் வளமொழியாச் சிறப்பின் வாழ்வாய்!;
வெம்முனையில் வேட்டைகளு முனக்கு வாய்க்கும்;
விரைந்துநீ தாழாதே வேட்டை யாட
இம்முரண்வெஞ் சிலைவேடர் தங்க ளோடு
மெழுக!" வென விடைகொடுத்தா னியல்பி னின்றான். ௫௫

703. (இ-ள்) வெளிப்படை. தமது தந்தையின் நிலையினை உட்கொண்டு அதனால் பரிவடைந்து, பின்னர்த் தங்கள் குலத்தலைமைக்கு ஒரு பற்றுக்கோடு வேண்டப்படுவதாகிய குறையை நீக்குதல் வேண்டுமென்று மனத்தினுட்கொண்ட குறிப்பினாலே தந்தையினது சொல்லை மறுக்காமையை மேற்கொண்டு, தமது முன்னவனாகிய அவன் கழலை வணங்கி, அவன் முறைமையாற் கொடுத்த முதற்சுரிகையையும் உடைதோலையும் ஏற்றுக்கொண்டு, தமது **சிந்தை பரங்கொள நின்ற**வராகிய திண்ணனார்க்கு அவரது திருத்தாதை முகமலர்ந்து சொல்வானாகி— ௫௪

704. (இ-ள்) வெளிப்படை. "நம்முடைய குலத்தவராகிய வேடர்களையும் சுற்றத்தார்களையும் நான் கொண்டுதாங்கியவதனினும் மேலாக அவர்களுக்கு நன்மையே செய்து, பகைமுனையில் அயற்புலங்களைக் கவர்ந்து அதனிற் கைக்கொண்ட வலிய வில்லினால் விளையும் வளங்குறையாத சிறப்போடு வாழ்வாயாக! விரும்பத்தக்க வேட்டை முனையிலே நல்ல வேட்டைகளும் உனக்கு வாய்க்கும்; நீ தாமதியாது விரைவாய் வேட்டையாடுதற்கு, இந்த வலிய கொடிய வில்வேடர்களுடனே எழுவாயாக!" என்று இயல்பின் நின்ற நாகன் திண்ணனார்க்கு விடைகொடுத்தான். ௫௫

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

703. (வி-ரை) **தந்தை நிலை** - மேற்பாட்டிற் சொல்லியபடி நாகன் நிலைமை. **உட்கொண்டு** - உட்கொண்டு அதனாலே. தளர்வு கொண்டதற்குக் காரணங் காட்டியவாறு.

தளர்வு கொண்டு - மனம் பரிந்து, வருந்தி. இவ்வாறே "அன்னவரு மிரங்கி" (694) என்று வேடர் மனநிலை குறித்தவாறுங் காண்க.

குறைபாடதனை நிரப்புமாறு என்றது குறையை நீக்கி நிறைவாக்குதல் குறித்தது.

மனங்கொண்ட குறிப்பினால் - மனத்திற் றோன்றி எழுந்த குறிப்பினாலே - கருதியதனாலே. முதலில் திண்ணனாரது மனத்திற் றோன்றினது வருத்தம், அதன் பின்னே தோன்றியது குலத்தலைமைக்குச் சார்வு தோன்ற வந்த குறைபாடு, அதன் பின்னர்த் தோன்றியது அக்குறையை நிரப்பும் குறிப்பு என்றிவ்வாறு ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் போந்த அவரது மனநிலைகளைக் குறித்தவாறும்.

மறுமை கொண்டு - தந்தையிருக்க மகன் தலைமைபூணுதல் தகாதென்று மறுக்காமல். தளர்வு கொண்டாராயினும் மறுமையுங் கொண்டார். அதன் காரணம் மனங் கொண்ட குறிப்பு என்பது. அரசுரிமை தாங்கவேண்டுமென்ற ஆவல் அவர்க்கில்லை என்பதுங் கூறியபடி.

முந்தை - முன்னோன் - தாதை - தலைவன். முன்னே என்பாருமுண்டு.

கழல் வணங்கி - அவ்விடத்துக்கு வந்தவுடனே முறைமையால் வணங்கினார் (701). இங்கு வணங்கியது அவனது சொல்வழி அமைந்துநின்ற தமது இசைவுகாட்டுதற்கும் சுரிகையும் உடைதோலும் பெற்றுத் தலைமைபூணுவதற்குமுன் அவ்வுரிமையைப் பெரியோர்பாற்பெறும் முறைமையில் ஒழுகுதற்குமாம். புலித்தோல

இருக்கையில் தந்தையுடன் சேரஇருந்தவா (701) எழுந்து வணங்கினறு சுரிகையும உடைதோலும வாங்கினா எனக

முதற் சுரிகை - முதன்மைக்கு - தலைமைக்கு - அடையாளமாகியசுரிகை. வழிவழி யாயத தமது குலததலைவா தாஙகும சுரிகை எனறலுமாம.

வாங்கிக் கொண்டு - பெரியோா பணிததததனை உடனே ஏறறுககொளளல வேண்டுமெனனும மரபுபறறி முதலில வாஙகிககொணடு பினனரே சிநதிததாா. இதனபின **சிந்தைபரங் கொளநின்ற** எனறது காணக

பாரம் - பாரம அரசாஙகமாகிய பாரததைச் சிநதையிலே கொண்டு அதுவே இராசசியபாரம எனபபடும **பரித்ததன்மேல்** என வருமபாட்டிற கூறுவதும காணக. இது உடம்பானனறி மனததாறபரிககபபடுவதாம அரசாட்சியானது பெரும பொறுப புடையது - பெருமபாரமானது - என்ற பயமுடைய எணணம உடைதோலும சுரிகையும ஏறறவுடன உணடாகியது கழறிற றறிவாா நாயனாா அரசுரிமை ஏறகுமுன இறைவனிடம விணணபபிதது அதறகுரிய தகுதிகள பெறறபினனரே அதனைத தாங கிய சரிததத்தை இஙகு நினைவுகூாக. தலைமை தாஙகுதலில விருப்பும வெறுப்புமினறித, தநதை மூபபடைதலினால் வேடாகளைத தாஙகுதறகுரியவா இலலாககுறை நோநதது. இதனை நீககுதல தாதைவழிநிறகும நமதுகடமையாயிறறு என்ற கடபபாடுபெறறிச சிந தையை அதில நிறுததுதல இஙகுககுறிததததிலை

இனி, இஙகு இனறு மறுமைகொணடு தோலும சுரிகையும கைககொணடாா. இவா சிநதையைப பரம - காளததியப்பா - கடவுள - ஈனக கைககொளளும் நிலையில நினறாா எனறதோ ருட்பொருளும போநதவாறு காணக.

திருந்தாதை - **திரு** - நாயனாாககுத தாதையாகியசிறபபும அதனாற பெரியாாபலரும போறறினறசிறபபும குறிததது இதனைப பினனா "செயதவததின பெருமைபெறற வெஙகணவிறற ருதை" எனவிரிததனா முனனரும "தவமுன செய்தான" (657) எனறாா.

முகமலர்ந்து செப்புகின்றான் - பினனா மறுநாட்பகலில நோவதறியாது கூறி னான எனபது உட்குறிபபு. வருமபாட்டில இககருததைபறறி "இயலபினினறான" எனறதும காண்க.

சாய்வு தோன்ற—எனபதும பாடம்.　　54

704 (வி - ரை) **மறவர் சுற்றத்தாரை** - மறவரையும சுறறததாரையும. இரண்டா னுருபும உமமையும விரிகக

சுற்றம் - சுறறியிருப்பவா சாாநது பலவாறறானும சூழநதிருப்பவா.

கொண்டு பரித்தது - **கொண்டு** - தான எனது முநதையோரிடம பெறறுக கொணடு. **பரித்தது** - தாஙகியது

நலமேசெய்து - ஏகாரம பிரிநிலை எககாலமும அவாகடகு நனமையே செயது எனறபடி அவரால தமககும பிறாககும எவவகையானும ஒரு தீஙகு நோநதபோதி லும நலமே அவாககுச செயது எனறபடியாம. இது அரசாஙகததின மிக உயாநத நோககமும குறிககொளுமாம ஆயின குறறஞ செயதாரைத தணடிததலிலதோ? எனின, உணடு; அதுவும அவரை ஒறுககும வகையானனறி அவாபால் இரஙகித திருததி நனமைசெயயும வகையாற செயயபபடுதல் வேணடுமெனபது இறைவன உயிாகளை ஆடகொணடு பரிககும செயதியும் இவவாறே ஞானநூலகளா லுணாததப படும. "எலலாம பாாததிடிற பரிவே யாகும" எனபது ஞான சாததிரம

தெம்முனையில் அயற்புலங்கள் கவர்நது - பகைமுகததில அயலாாது புலஙகளின பொருளகளைக கவாநது உயிரைவாடடிப பகைசெயயும அயறபுலஙகளாகிய ஐமபுலஙக ளையும கவாநது அவறறின பகையை ஒழிததது எனறதும குறிபபாம.

கொண்டவளம் - **திண்சிலையின் வளம்** எனக கூடடுக. சிலைவலியாற பெறும வளம எனக. **திண்சிலை** - இறைவனுககுக கானவூனை அமுதமாககிக காவலபுரியும

வலிமை பெற்றமையாற் றிண்ணர் என்றார். தோள்வலியாற் பெறுவதனைச் சிலையின்மேல் ஏற்றியது உபசாரம்.

வளம் ஒழியாச் சிறப்பு - சிலையினாற் பெறும்வளம் என்றைக்கும் அழிவு பெறாது நிலைத்து இறைவனது ஆணைப்படி அவரது வலப்பக்கத்தில் என்றும் நிறைகப்பெற்ற சிறப்பின் குறிப்பும் காண்க. **வாழ்வாய்** - வாழ்க என்றது நாகன் சொன்ன ஆசி.

வெம்முனையில் - வெம்மை - விருப்பம். சிலையின் வளம் மேலே சொல்லப்பட்டமையால் இது வெறும் வேட்டைப்பலன் பற்றிய ஆசிமட்டு மன்றென்பது, தேவாரட்டி "மேம்படுகின்றான்" என்றபடி, நீ இறைவனுக்கு ஊட்ட விரும்பியவாறே வேட்டைகள் வாய்க்கும் என்பதைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. **வேட்டை** - அதனாலகப்படும் மிருக முதலியவற்றைக் குறித்தது.

மூரண் வெஞ்சிலை வேடர் - முரண் வலிமை - **வெம்மை** கொடுமை - கொலைத் தொழில் புரிவதனைக் குறித்தது.

எழுக செல்க எனின் அமங்கலக் குறிப்புத் தருமாதலின் மங்கலமாகக் கூறினர். 'போங்கள்'' என்பதற்கு "வாருங்கள்" என்னும் உலகவழக்குக் காண்க. வேடர்மக னாகிய கீழ்நிலையினின்றும் மன்னவகுமாரனாகிய உயர்நிலைக்கு எழுக என்றது குறிப்பு.

விடைகொடுத்தான் - இதுவே இறுதியாக உலகநிலையில் நாகனுக்கும் திண்ணனுருக்கும் இருந்த தொடர்பு. இனி இத்தொடர்பு அற நிகழ்வது சரிதம். மறுநாட் புலர்காலை வேட்டைக்குச்செல்லும் திண்ணனார் உச்சிப்போதில் இறைவனைப்பிடித்துஉலகப் பற்றை அறவே விடுவார் ஆதலின் அக்குறிப்புப்பெற இவ்வாறு முடித்துக் கூறினார்.

இயல்பின் நின்றான் - நின்றானாகிய நாகன் வினையாலணையும்பெயர். இதனை வினைமுற்றாகவே கொண்டு, விடைதந்த இச்செயலிலே உலகஇயல்பில் நின்றான் எனவும், விடைகொடுத்தபின் இனித் திண்ணனார்க்குத் தாதை என்றநிலை யில்லையாகத் தன் முன்னையியல்பாகிய வேடர்தலைவனும் நாகன் என்ற இயல்பிலே அமைந்து நின்று கொண்டவனானான் எனவும் உரைத்தலுமாம்.

கொண்டுதிண்—இயல்பின் மிக்கான்—என்பனவும் பாடங்கள். 55

705\. செங்கண்வயக் கோளரியே றன்ன திண்மைத்
திண்ணனார் செய்தவத்தின் பெருமை பெற்ற
வெங்கண்விறற் றாதைகழல் வணங்கி நின்று
விடைகொண்டு புறம்போந்து வேட ரோடு
மங்கலநீர்ச் சுனைபடிந்து மனையின் வைகி
வைகிருளின் புலர்காலை வரிவிற் சாலைப்
பொங்குசிலை யடல்வேட்டைக் கோலங் கொள்ளப்
புனைதொழிற்கை வினைஞரொடும் பொலிந்து புக்கார். ௫௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிவந்த கண்களையுடைய வெற்றிபொருந்திய சிங்க ஏறுபோன்ற வலிமையுடைய திண்ணனார், செய்தவத்தின் பெருமைபெற்ற வெவ்விய கண்ணும் விறலுமுடைய தாதைகழலிலே நிலமுறவீழ்ந்து அடிபணிந்து எழுந்து நின்று விடைபெற்றுக்கொண்டு வெளிப்போந்து வேடர்களோடும்போய்ப் பின்னர் மங்கலஞ்செய்யும் நீரையுடைய சுனையிற்படிந்து நீராடி மனையிலே தங்கித், தங்கிய இருள்புலர்கின்ற வைகறைக்காலத்தில் வரிவிற்சாலையிலே பொங்குசிலைகொண்டு செய்யும் வலியவேட்டைக்கோலங் கொள்ளுதற்காக அலங்கரிக்கும்தொழில் செய்கின்ற கையுடைய ஏவலாளர்களுடன் மகிழ்ந்துபுகுந்தனர்.

(வி - ரை) கோளரி - சிங்கம். இதற்குக் **கோள்** என்ற பகுதி முதனீண்டதெனக் கொண்டு, எதிர்ந்தாரைப்பற்றி உயிர்கொள்ளுதலை உடைய **அரி** - சிங்கம் என்று

பொருள் கூறுவாருமுண்டு. இங்குத் திண்ணனார் மாவேட்டைக்குச் செல்லுதலால் எந்த மிருகங்களும் இவர்கீழ்ப்பட்டு வெல்லப்பட்டும் கொல்லப்பட்டும் போம் என்பதும் குறிப்பு. முன்னரும் இவரைச் சிங்கமென்றே கூறியதும் காண்க (690)

செய்தவத்தின் பெருமை பெற்று - எல்லாப்பேற்றினும் திண்ணனாரை மகனாகப் பெறும்பேறே சிறந்ததாகலின் அதனைக் கூட்டுவித்த தவமே பெருமையுடையதென்றபடியாம். திண்ணனாரால் வணங்கப்பெற்றதும் பெருந்தவமாம்.

புறம் போந்து - நாகன் இருந்து தமக்குத் தலைமைசூட்டிய அவ்விடம்விட்டு வெளிப்போந்து. இதனாலும், "மைந்தனை ஈண்டழைத்து" (695), "திண்ணனை முன் கொண்டுவரச் செப்பி விட்டு" (696), என்றமையாலும் நாகனது இருக்கைவேறு, திண்ணனாரது இருக்கைவேறு என்பது பெறப்படும்.

மங்கலநீர்ச் சுனைபடிந்து - மங்கலஞ்செய்யும் நீர்பொருந்திய சுனையிற்றோய்ந்து நீராடி. **மங்கலம்** - இன்பம். **சுனை** - குறிஞ்சியின் நீர்நிலைப் பெயர். புதிய ஊற்றுடையதாகித் தோய்ந்தார்க்கு உடற்சுகந்தருவது. **படிந்து** - தோய்ந்து குளிக்கும் முறை குறிஞ்சியில் மக்கள் மாலையில் மங்கலம் - இன்பம் - தருகின்ற நீர்ச்சுனைபடிந்து மனைவைகுதல் மரபு என்க. இதுவரை வேடர்மகனாராகி மங்கலத்துக்கு மாறாகிய கொலை எறி - குத்து என்பனவாதி செயலேசெய்து ஊன்உண்ணுதல் முதலிய அசுத்த உலகபோகங்களைத் துய்த்துவந்தவற்றையெல்லாம் கழுவி எறிந்து, இனிப் பிற்றைநாளே மங்கலமாகிய சிவமாந்தன்மைப்பெருவாழ்வு பெறநின்றாராதலின் அதற்குத் துணை செய்த நீர் என்ற குறிப்பும்பெற **மங்கலநீர்** என்றார் என்பதுமாம்.

வைகிருளின் புலர்காலை - இடையாமத்துத் தங்கியஇருள் புலர்கின்றகாலம் வைகறையாதலின் இவ்வாறு கூறினார். இனி - **வைகுதல்** - நீங்குதல் எனக் கொண்டு, நீங்குகின்ற இருளினையுடைய புலர்காலை என்பதுமாம். "நீத்த துயரின் வாகி" (திருமூலர் புராணம் - 14) என்புழிப்போல. வேட்டையிற் புகுகின்ற காலம் வைகறையேயாம். பின்னர் 781 - 782ம் பாட்டுக்களில் இதனை விரித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க. விலங்குகள் புட்கள் என்பவை தத்தம் இருப்பிடங்களை விட்டெழுமுன்னரே தாம் அவ்வவ்விடங்களில் அவ்வவற்றைக் காணவும், அவை தம்மைக் காணாவண்ணம் தாமிருக்கவும் வசதிபெறுங் காலம் இதுவென்பது வேட்டைவினையாளர் கைக்கண்டமுறை. எத்தொழிலிற் புகுதற்கும் வைகறைப்பொழுது உரித்தாம் என்பது உடல்நூல் உளநூல்களின் துணிபுமாம். இரவிற் றுயின்று இளைப்பாறி மதிக் கலைகளினால் அமுதம் பெற்று உடற்பகுதிகள் ஊக்கத்துடன் நிற்கும். **பலவிகாரணி** என்னும், பலத்தை வேறுபாடு படுத்தும் ஞாயிற்றின் "வெம்புந்திய கதிர்"கள் மேல் வந்து தாக்கி உடற்பகுதிகளின் பலத்தைக் குறைக்குமுன் தொழிலிற்புகுதல் பலன் தரும் என்பது ஒரு பொதுவிதி. அது வேட்டைக்குரிய சிறப்புவிதியு மாயிற்று.

வரிவிற் சாலை - வரிந்து பலப்படுத்திய வில் முதலிய படைகள் இருக்கும் சாலையில். ஏழாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கது. **சாலை** - **புக்கார்** என முடிக்க.

வேட்டைக் கோலம் - வேட்டைவினை செய்தற்குரிய கோலம். இது அவ்வேட்டை வினையிலே உடல்வசதி - படைவசதி முதலியவை ஒழுங்குபெற நிற்கும்படி அமைவுபடுத்தும் கோலமாம் போர் முறையிலும் இவ்வாறு முன்னர் வசதிநிலைபெற அமைத்த கோலங்கொள்ளுதல் முறை 618 பார்க்க. இக்கோலத்தை மேல் 706 முதல் 712 வரை ஏழு திருப்பாட்டுக்களில் விரித்தனர்.

பொங்கு சிலை - வேட்டைவினையாகிய புல்லிய கொல்வினையல்லாது அத்தனுக்கு அமுதூட்டிக் காவல்புரியும் நல்வினை செய்து அன்பு பொங்குதற்கேதுவாய் நிற்றலால் இவ்வாறு கூறினார்.

அடல் வேட்டை - அடல் - அடுதல் எனக்கொண்டு அடுதலைச் செய்யும் - கொலை புரியும் - வேட்டை எனப்பொருள்கொண்டு.

புனைதொழிற்கை வினைஞர் - வேட்டைக்கோலத்தை வழுவின்றிச் செம்மைபெறச் செய்யவல்ல கைத்தொழிலிற் றேர்ந்தவர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் உரிய கோலஞ் செய்யும் கைவல்லார் உள்ளாதல் மரபு "கைவலான" (162) என்றதும் காண்க.

பொலிந்து - மகிழ்ந்து. இது உள்ளப் பொலிவு; மேல்வரும் சிவப்பொலிவின் முன்னறிகுறியாம். 56

வேறு

706. நெறிகொண்ட குஞ்சிச் சுருளுஞ்சி நிமிர்ந்து பொங்க
முறிகொண்ட கண்ணிக்கிடை மொய்யொளிப் பீலி சேர்த்தி,
வெறிகொண்ட முல்லைப் பிணைமீது குறிஞ்சி வெட்சி
செறிகொண்ட வண்டின் குலஞ் சூழ்கொளப் பின்பு செய்து, ௫௭

707. முன்னேற்றியின் மீது முருந்திடை வைத்த குன்றி
தன்னிற்புரி கொண்ட மயிர்க்கயிற் றூர்ச சாத்தி,
மின்னிற்றிகழ் சங்கு விளங்குவெண் டோடு காதின்
மன்னிப்புடை நின்றன மாமதி போல வைக,௫௮

708. கண்டத்திடை வெண்கவ டிக்கதிர் மாலை சேர்க்க
கொண்டக்கொடு பன்மணி கோத்திடை யேனக் கோடு
துண்டப்பிறை போல்வன தூங்கிட, வேங்கை வன்றோற்
றண்டைச்செயல் பொங்கிய சன்னவீ ரந்த யங்க, ௫௯

709. மார்பிற்கிசு தந்த மணித்திரண் மாலை தாழ்த்த,
தாரிற்பொலி தோள்வல யங்க டழைத்து மின்னச்,
சோரிற்பொலி கங்கண மீது திகழ்ந்த முன்கைக்
கார்விற்செறி நாணெறி கைச்செறி கட்டி கட்டி, ௬௦

710. அரையிற்சர ணத்துரி யாடையின் மீது பௌவத்
திரையிற்படு வெள்ளல் காரத்து விளிம்பு சேர்த்தி,
நிரையிற்பொலி நீளுடை தோல்சுரி கைப்பு றஞ்சூழ
விரையிற்றுவர் வார்விசி போக்கி யமைத்து வீக்கி, ௬௧

711. வீரக்கழல் காலின் விளங்க வணிந்து பாதஞ்
சேரத்தொடு நீடு செருப்பு விருப்பு வாய்ப்பப்
பாரப்பெரு வில்வலங் கொண்டு பணிந்து திண்ணன்
சாரத்திருத் தாண்மடித் தேற்றி வியந்து தாங்கி, ௬௨

712. அங்கப்பொழு திற்புவ னத்திடர் வாங்க வோங்கித்
துங்கப்பெரு மாமழை போன்று துண்ணென் றுலிப்ப
வெங்கட்சின நீடு விலங்கு விலங்கி நீங்கச்
செங்கைத்தலத் தாற்றட விச்சிறு நாணெ றிந்தார். ௬௩

706. (இ - ள்) வெளிப்படை. நெறிப்புக்கொண்ட தலைமயிரைச் சுருள்களபோய் நேரே நிமிர்ந்து பொங்கும்படி மேலே தூக்கிக்கட்டி, அதில் தனிர்களாலாகிய கண்ணி

சாத்தி, அதற்கிடையே நெருங்கிய ஒளியுடைய மயிற்பீலி சேர்த்தி, வாசனையுடைய மூலமாலையுடன் குறிஞ்சிப்பூவையும் வெட்சிப்பூவையும் நிறைந்த வண்டினக்கூட்டம் மொய்க்குமாறு சிறப்பாக அவற்றின்பின்பு சேரச் செய்து, ௧௭

707. (இ - ள்) வெளிப்படை. **முன்னேற்றிமேல்,** மயிலிறகின் அடியில் இடையிடையே குன்றிமணிகளை உடன்வைத்து முறுக்கியமயிர்க்கயிற்றைப் பொருந்துமபடி சாத்தி, மின்போல ஒளிவிடுகின்ற சங்கினாற்செய்த விளங்குகின்ற வெள்ளிய தோடு காதிலேபொருந்தி இருபக்கமும் நின்றனவாய்ப் பெரிய முழுமதிபோலப் பொருந்த வைத்து, ௧௮

708 (இ - ள்) வெளிப்படை. **கழுத்தில்,** வெள்ளையாகிய பலகறைகளாலாகிய ஒளியுடைய மாலையைப் பொருந்தக் கொண்டு, சங்குமணியோடு பலவகை மணிகளையும் கோத்து அவற்றினிடையே பன்றிக்கொம்புகள் துண்டப்பிறை போல்வனவாகத் தொங்கவைத்து, இவற்றை வேங்கையின் வலியதோலிற்பதித்துத் தட்டையாகிய வடிவமையச் செய்த சன்னவீரமென்ற வெற்றிமாலை விளங்க ௧௯

709. (இ - ள்) வெளிப்படை **மார்பில்,** யானைத்தந்தத்தாலாகிய சிறுமணிகளின் மாலை தாழ்ந்துதொங்க, மாலைகளினால் விளங்குகின்றதோளில் வாகுவலயங்கள் பொங்கி விளங்கப், பொருந்திய பொலிந்த கங்கணமானது தன்மேல் விளங்கும் முன்கையிலே வில்லிற் பூட்டிய நாணைக் காய்ப்பு உழக்கம் போல எறிவதற்குதவும் கைக்கோதையைக் கட்டி, ௨௦

710 (இ ள்) வெளிப்படை. **இடையில்,** மேலே மயிற்பீலியமைந்த புலித்தோலாடையின்மேல் கடல் அலைகளிற் பொருந்தும் வெள்ளிய பலகறைகளைக் கோத்து விளிம்பாகக்(ஓரத்திற்)கட்டி, வரிசையாக விளங்கும் நீண்ட உடைதோலினையும் சுரிகையின்புறத்துச் சூழ்கின்ற வாசனையுடன் துவரேற்றியவாரையும் சேர்க்கட்டும் விசியைப் பூட்டி அமைத்துக்கட்டி, ௨௧

711. (இ - ள்) வெளிப்படை. **காலில்,** வீரக்கழல் விளங்குமபடி அணிந்து, **திருப்பாதங்களிற்,** பொருந்தத்தொடுகின்ற நீடுசெருப்பு விருப்புவாய்ப்பப்,பாரமாகிய பெரிய வில்லினை வலங்கொண்டு பணிந்து, **திண்ணனார்,** தமது **திருத்தாள்**பொருந்த வைத்து வளைத்து நாணேற்றி வியந்து தாங்கி, ௨௨

712. (இ - ள்) வெளிப்படை. அங்கு, அப்பொழுது, புவனத்தின் துன்பம்நீங்கவும், ஓங்கி உயர்ந்த பெரிய காளமேகம்போன்று துணுணென்றொலிப்பவும், கொடிய கோபக்கணனுடைய பெருவிலங்குகள் விலகிநீங்கவும், தமது செங்கைத்தலத்தினால், தடவி வில்லிற் சிறுநாணொலி செய்தார் ௨௩

இவ்வேழுபாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண்டன

நாயனாரது வேட்டைக்கோலத்தை உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரை தொடர்பாய அலங்கரித்துக் காட்டுகின்றாராதலின் இடையீடின்றி ஒருதொடர்பாய்க் கொண்டு முடித்தார் கோலஞ்செய்யும் **வினைஞர்** (705) செய்வன அக்கோலமுற்றியபின்னன்றி வினை முற்றுப்பெறாது. அதுவரை செய்கின்றவை யாவும் வினையெஞ்சியே நிற்பன. ஆதலின் இடைப்பட்ட செயல்களையெல்லாம், சாத்திச் - செய்து - என்பனவாதி வினையெச்சங்களாற் கூறினார் வினைஞரும் தாமுமாகக் கோலஞ்செய்யும் வினை திண்ணனார் கோலம்பூண்டு வில் ஏந்தி நாணெறிகொண்டதோடு உடன்கூடி முற்றுப் பெறுவதால் அவ்வகையே நாணெறிந்தார் என இவர்வினையோடுசேர்த்தி வினைமுற்றுத்தந்து முடித்தனர் எனக் இது பொருளமைதிக்கேற்ற சொல்லமைதியாம்.

இதுவேயன்றி இங்கு ஆசிரியர் கைக்கொண்ட **யாப்பமைதியும்** கண்டுகளிக்க. 691 முதல் 705 வரை **கதை சொல்லிச் செலுத்தும்** வகையால் யாப்புச் சென்றது.

இங்கு நாயனார் வேட்டைக்கோலம் பூண்டு புறப்படும் வரை 706 முதல் 716 வரை பாட்டுக்களை சித்திரித்துப் புறப்படும் பொருள் குறிக்கும் வகையாலியன்ற அறுசீர் விருத்தத்தாற் கூறினார். அதன்மேல் 717 முதல் 727 வரை உள்ளபாட்டுக்கள் வேடர் கூட்டம் ஊக்கத்துடன் வேட்டைக்கு எழுந்துசெல்வதால் அதற்கேற்ற வலியஓசை மிக்க எழுசீர்ச் சந்தப்பாவிலும், அதன்மேல் வேட்டையாடி ஓடிக்கொல்லும் வேட்டை வினைகளை 728 முதல் 740 வரை பாட்டுக்களில் அவற்றிற்குரிய தங்கிசை முடுகிசை கலந்த நாற்சீர்ச் சந்தப்பாவிலும், யாத்த இசையும் சொல்லும் பொருளும் பொருந்தும் அமைதியும் காணத்தக்கன. அதன்மேல் "அன்பெனு மாறு கரையது புரள, நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றும்" சரிதப் பகுதியை இயல்பின் ஆற்றொழுக்கிற்செல்லும் அறுசீர் விருத்தத்தால் 741 முதல் 782 வரையில் உள்ள பாட்டுக்களாற் கூறினார். அதன்பின் நாற்பாதத்தில் மிக்க ஞானபாதத்தாலே நாற்றூனத் தொருவனாகிய இறைவனை அணைந்து நிலைபெறுகின்ற சரிதத் தொடரைப் முன்னையதனினும் மிக்க இயலொழுக்குடைய நாற்சீர்க்கொச்சகக்கலிப்பாவினாற் கூறிமுடித்த அழகும் அமைதியும் காண்க. நாற்சீர்க்கொச்சகக்கலிப்பா ஆசிரியர் திருவாக்கில் மிக அழகுற அமைவதொன்றாம் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், ஆளுடையநாயனார் முதலிய பலபெரியார்களும் இறைவன்றிருவடிசேர்ந்த சரிதங்கூறும் பகுதிகளை இதுபோலவே கொச்சகக்கலிப்பாவிலே ஆசிரியர்கூறுவதும் காண்க.

706. (வி - ரை) **நெறிகொண்ட** - நெறித்தலையுடைய-நெறித்த. **நெறித்தல்** தலைமயிர் சுருள்களையுடையதாயிருத்தல். "தொடர்பங்கி சுருண்டிருண்டு தூறிநெறித் தசைந்துசெறி, படர்துஞ்சின் கருங்குஞ்சி" (26), "அஞ்சனமஞ் சனஞ்செய்த தனைய வணி கிளர்ப்பமபை" (27), எனவரும் சிறுத்தொண்டநாயனார்புராணத் திருவாக்குக்களை காண்க. இதனைப் பம்பை என்பதும் வழக்கு.

சுருள் துஞ்சி நிமிர்ந்து பொங்க - சுருள்போய ஒழுங்காய் நீண்டு விரிய. **துஞ்சி** - நீங்கி என்ற பொருளில் வந்தது.

முறிகொண்ட கண்ணி - தளிர்களைச் சேர்த்துக்கட்டிய மாலை. **முறி** - தளிர். இத்தகைய மாலைசூடுதல் இந்நாட்டவர்வழக்கு. "கானிலவரித் தளிர்துதைந்த கண்ணி சூடி" (697) **கண்ணி** - ஆடவர் தலையிற்சூடும் மாலை.

மொய் ஒளிப் பீலி - **பீலி** (658)ல் உரைத்தவை காண்க. மயிற்பீலி குறிஞ்சி நிலத்தில் மிகுதியாய்க் கிடைக்கும் கருப்பொருளாம். இதனைத் தலையிற்செருகும் அணியாக இந்நிலமக்கள் பூண்பர். மரவுரி - புலித்தோல் முதலிய உடைகளின் மேலும் அணிந்துகொள்வர். **மொய்யொளி** - எழுவண்ணங்களுமவிரவி அழகும் ஒளியும் செய்கின்ற.

வெறிகொண்ட முல்லை - **வெறி** வாசனை முல்லை மலர்கள் மிக்க மணமுள்ளவை என்பது குறித்தது. **பிணை** - மாலை. பிணைக்கப்பட்டது. **குறிஞ்சி** - குறிஞ்சிப்பூ. இது இத்திணைக்குரியது. இதனால் திணையும் நிலமும் இப்பெயர் பெற்றன என்பர். **வெட்சி**-686 பார்க்க.

செறிகொண்ட வண்டின் குலம் - இப்புதுமலர்களிற் றேனஉண்ண மிக்கு மொய்க்கும் வண்டுக்கூட்டங்கள். **செறிவு** தொகையும், **குலம்** வகையும் குறிக்கும். காலைமலர்ந்தபூக்களில் வண்டுகள்மொய்த்தல் நந்தனவனங்களிலும் பூ விற்பனை செய்யுமிடங்களிலும் காணலாம்.

சீர்கொளப் பின்பு செய்து - தலையின்முன்புறம்சேர இப் பூமாலைகளைச்சாத்தின் வண்டுகள்மொய்த்து முகத்தின்முன் பறந்து கண்ணின் பார்வையை மறைத்துப் பலவாறு இன்னல்விளைக்குமாதலின் இவற்றைச் சீர்கொள்ளும்படி பின்புறம் அணிந்தனர் என்றதாம். சீர்-இங்கு ஒழுங்கு குறித்தது. **சீர்கொள்ளுதல்**-ஒலித்தல் என்றலுமாம்.

707. **(வி - ரை) முன்னெற்றியின் மீது** - மேற்பாட்டிற் குஞ்சி முடித்தகோல மும் தலையின் பின்புறக்கோலமும்கூறி, இங்கு முன்புறம் நெற்றியின்மேல் அணிவகை கூறுகின்றார் **முன்னெற்றி** - நெற்றிமுன் முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை கடைக்கண் - "கீழ்நீர்" என்பவைபோல

முருந்து - மயிலிறகின் அடி. **முருந்து .. மயிர்க் கயிறு** - மயிலிறகின் அடியும் குன்றிமணிகளும் இடையிடையேவைத்துப் புரிகொண்ட முறுக்கமைந்த மயிர்க்கயிறு இவ்வாறு முறுக்கிய மயிர்க்கயிற்றினைத் தலையில்நெற்றிக்குமேல் திரணைபோல் அணிதல் வேடர் முதலியோரது வழக்கு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளது திருமணத்தில் திருநெற்றியின்மேல் முத்தினாலமைந்த திரணை சாத்தினார்கள் என்பதும் காண்க (திருஞான - புரா - 1216) **ஆரச் சாத்தி** - பொருந்தி விளக்கமுறும்படி நிறையச் சாத்தி. **மின்னில் திகழ்சங்கு** - இல் - ஒப்புப் பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமை யுருபு மின்போலத் திகழ்கின்ற. தோடுபோலச் செதுக்கப்பட்டு ஒளிவிளங்குதலால் **மின்னில்** என்றார். சங்கினாலியன்றதோட்டினை அணிதல் முன்னுள்ளவழக்கு. சிவபெருமான் சங்கக் குழை தரித்துள்ளார் என்ஆகமங்களபேசும் "சங்கக் குழையார் செவியா அழகா" என்ற நம்பிகள் தேவார முதலியன காண்க

புடை-இருபுடையிலும் **மாமதி**-(இரண்டு)முழுமதிகள். வரும்பாட்டில் **துண்டப் பிறை**என்றதனால் இங்கு **மாமதி** என்றதுமுழுமதிகுறித்தது. **வைக** - தங்க. 58

708 **(வி - ரை) வெண்கவடி** - வெள்ளிய பலகறை **மாலை சேரக்கொண்டு** - மாலையாகச்சேரும்படி கொண்டு. **அக்கு** - சங்குமணி

பன்மணி - வேறு பலவகை மணிகள். **ஏனக் கோடு** - பன்றியின்கொம்பு பன்றியின் வளைந்தபல் (வக்ரதந்தம்) **கோடு** எனப்படும்

துண்டப் பிறைபோல்வன தூங்க - பிறையினது துண்டங்கள் போல்வனவாகித் தொங்க "துண்டப் பிறையான் மறையான்" - (திருவாசகம் - திருவம்மானை - 9)

வேங்கை . சன்னவீரம்-வேங்கையின் வலியதோலாலகைவினைத்திறமமையச் செய்த சன்னவீரமென்னும் வெற்றிமாலை. முத்துமாலை முதலியவற்றானியன்ற சன்னவீரம் அரசர் முதலியோர் அணிவது மரபு இங்கு வேடர்கள் தங்கள் மரபுக்கேற்ப அதனைவேங்கைத்தோலாலாக்கி, அதிற் பலமணிகளும் பலகறை, சங்குமணி இவைகளும் பன்றிக்கோடும் பொருந்தச்செய்துஅணிந்தனர். இது இவர் வழக்கு **தட்டை** என்பது **தண்டை** எனவந்தது **தண்டை** - என்பதற்குப் புலித்தோலினை வலயமாகத்தைத்து உள்ளே சிறுகற்களையிட்டுவைத்தஅணி என்பாருமுளர். அது பொருந்தாமை யறிக 59

709. **(வி - ரை) தந்தச் சிறுமணித்திரள்** என்க. யானைத் தந்தத்தை அளவுபட்டச் சிறுமணிகளாகஅறுத்து அவற்றைமாலையாகச் சேர்ப்பது வழக்கு **தோள்வலயங்கள்** - வாகுவலயமென்பர் இது பரப்புடையதாய்க் கவசம்போலத் தோளை மூடிநிற்கும் ஒரு வகை அணி. இது தோரணமாலைபோல நின்றதென்பார் **தாரிற்போலி** என்றார்

சேர்விற்போலி கங்கணம் - இவரது கையிற்சேர்தலினாலே கங்கணம் பொலிவு பெற்றது என்க **சேர்வு** - சேர்தல் அவ்வாறு சேராதபோது கங்கணத்திற்குத் தனியாக மதிப்பும் விளக்கமும் இல்லை என்பார் **சேர்விற் போலி** என்றார்.

கார்நாண் எறி - மேக முழக்கம்போல நாணொலிசெய்யும் **கார்** - கார் முழக்கம். ஆகுபெயர், "துங்கப்பெரு மாமழை போன்றுதுணைச்சென்ற நொலிப்ப" (712).

நாண்எறி கைச்சேறிகட்டி கட்டி - வில் நாணில் அம்புபூட்டி எய்வதற்குதவியாக உள்ள கைக்கோதையைக்கட்டி. **கைச்சேறிகட்டி** - கைக்கோதை, விரலுறை, கைவிரற் சட்டை. இது அம்பு பூட்டுதலாலும், இறுக்கக்கட்டிய புலிநரம்பு முதலியவற்றானியன்ற வின்னாணை வலித்தெய்வதனாலும் விரலுக்கு ஊறு உண்டாகாதபடி காவலாக விரலில் அணியும் ஒரு உறைபோன்றது. இது காழகம், விரற்றலைப் புட்டில் முதலிய பெயர்க

ளாற் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிற் பேசப்படும். இந்நாள் நவீனர் Gloves என்ப தொருவகைக் கைச்சட்டை அணிவதும், தையல்வேலை செய்வோர் விரல் முனையில் உலோகக்குப்பாயம் அணிவதும் காண்க. ஆயின் கைக்கோதை விரலின் அளவில் நிற்ப தாய்க் கையில் வரிந்து கட்டப்படுவது என்க. 60

710. (வி - ரை) **சரணத்து உரியாடை** - சரணம் - மயிற்பீலி. உரியாடை - புலி முதலியவற்றின் தோலாலாகிய ஆடை. மரவுரி என்பாருமுண்டு. "தோல் தழைத்த நீடு தானையார்" (717) என்பர் பின்னாகக் கூறுவதால் இவர்கள் தோலாடை அணிவது வழக்கென்க. இதற்குக் காலோடு கழற்றியணியும் ஆடைவகை என்பாருமுண்டு.

படு - உண்டாகும். **வெள்ளலகு** - வெள்ளிய பலகறை. **அலகு** - எண்ணல் அளவு. அதற்குக் கருவியாதலின் பலகறைக்கு ஆகுபெயர்.

ஆர்த்து விளிம்பு சேர்த்தி - சிறிய பலகறைகளை ஆடையின் ஓரத்தில் விளிம்பாக வரிசையாகக் கட்டி யமைத்து. **நிரையிற் பொலிநீள்** - வரிசையாக விளங்கிய நீண்ட. **உடைதோல்** - உரியாடையின்மேல் கட்டும் தோலில். **சுரிகைப்புறஞ்சூழ் விரையில் துவர்வார் விசிபோக்கி** - உடைவாளின் புறத்துச் சூழ்ந்த உறையைச் சுற்றி வாசனை பொருந்திய பவளம்போன்ற செஞ்சாயமேற்றிய வாரினால் விசிபோக்கிக் கட்டி. **புறம்** - புறத்தே சூழ்ந்த உறை; ஆகுபெயர். **விசி** - விசியை; விசி - இணைத்துக் கட்டும் கயிறு போன்ற தோல். **விசித்தல்** - கட்டுதல். **விரையில்துவர்** - தோல்வாரின் துர்நாற்றம் போக்கி அது நீடு செல்லுதற்குரிய பதம் தருதற்குத் துவர்ப்பட்டையில் ஊறவைப்பர். அழகின்பொருட்டுச் செஞ்சாயமேற்றுவர். **நிரையிற் பொலிநீள்** - உடை தோலிற்கு அடைமொழி. உடைதோலும் சுரிகையும் நாகனுற்றரப்பட்ட அரசடையாளமாதலின் அடைமொழிகளாற் சிறப்பித்தார். 702 பார்க்க. **விசிபோக்கி அமைத்து வீக்கி** என்றது விசிவாரினைப் புகுத்தித் தைத்ததுபோல அமைவுற இழுத்துக்கட்டி. "போர்வைத் தோல் விசிவார்" (திருநாளைப்போவார் புராணம் - 14) என்றது காண்க. 61

711 (வி - ரை) **காலில் வீரக்கழல் அணிந்து** எனவும், **தொடுநீடுசெருப்பு பாதம்சேர** எனவும் மாற்றி யுரைத்துக்கொள்க. செருப்புத்தொடுதல் என்பது வழக்கு. முன் சொல்லிய ஏனை அணி ஆடை வகைகள் அந்தந்த அங்கங்களின்மீது சேர்த்து அணியப்படுவனவாகச், செருப்பு, அவ்வாறல்லாது பாதமாகிய அங்கம் அதனுட் சென்று சேர்தலால் செருப்புப் பாதம்சேர என்னாது **பாதம் செருப்புச் சேர** என்றமைத்தனர். **நீடு செருப்பு** - இறைவனது திருமுடியிலும் திருமுகத்திற் கண்ணருகிலும் ஏறும் பெருமையும், அதுபற்றி "**செருப்புற்ற சீரடி**" (திருவாசகம்) முதலிய அருண்ஞானத் திருவாக்குக்களில் ஏறித் துதிக்கப்பெற்ற பெருமையும் நோக்கி **நீடு** என்று சிறப்பித்தார். **நீடுதல்** பெருமையால் நீடியிருத்தல்.

விருப்பு வாய்ப்ப (வில்லினைப்) பணிந்து என்று கூட்டி யுரைப்பினுமமையும்.

பாரப்பெருவில் - ஏந்துதற்கரியதாய மிகப் பாரமுடைய வில். இது மேருமலை போன்றதென (681) முன்னாகக் கூறியது காண்க. **வில்வலங் கொண்டு பணிந்து** - அவ்வத் தொழிலாளரும் தத்தம் தொழிற்குரிய கருவிகளை வணங்கித் தொழிலிற் புகுவது இன்றும் வழக்கமாதல் காண்க. ஆயுதபூசை என்ற சிறப்பாகிய திருநாட்கொண்டாட்டமும் காண்க. முன்னரும் "விதிமுறை வணங்கி" (690) என்றார். இதுபற்றியே இங்குத் திண்ணனாரும் கன்னிவேட்டை புகுவதன் முன் தமது வில்லினைச் சுற்றி வலம்வந்து வணங்கி ஏந்தினார் என்க.

விருப்பு வாய்ப்ப - தாம்புகும் காரியமாகிய வேட்டையானது தாம் விரும்பிய பலன் தருவதாக என்று பிரார்த்தித்து. இது இப்போது விரும்பிய வேட்டை வினையோ டொழியாது முன் பிறவியில் கயிலையில் அருச்சுனனாயிருந்து தவஞ் செய்த காலையில்

விரும்பிவேண்டிய முத்தியாகிய பேறு வாய்க்கும்படி என்றதோர் குட்குறிப்பும் தருத லும், அது வாய்த்தற்கும் இவ்வில்லே துணையாதலும் காண்க.

சார - வில்லினைவணங்கி அது திருத்தாளினைச்சார மடுத்தது என்றதாம். திருத் தாள் மடுத்து ஏற்றி - வில்லினைத் தாளில்வைத்து நாணேற்றி தாளில் மடுத்தல் வில்லின் இருதலையும்பற்றிவளைத்து இறுகும்படி நாணகட்டும் பொருட்டாம்.

வியந்து - தெய்வம் துதித்து "வியந்தலறேன்" (திருவாசகம்-திருச்சதகம் 12), "வியவேனயவேன் றெய்வ மிக்கனவே" (திருக்கோவையார் 6).

பாரப்போரு மடித்தேற்றி என்பனவும் பாடங்கள்　62

712 (வி - ரை) புவனத்து இடர்வாங்க - உலகத்தின் துன்பம் நீங்க. திண்ணப் பனார் இனிக் கண்ணப்பராவார், ஆகவே, அவரது திருவடிபிடித்து உலகம் உய்ய. புவனத்து உலகத்தில். இடர்வாங்க - உயிர்கள் துன்பநீங்கிஉய்ய. வாங்குதல் - நீங்குதல் என்றபொருளில் வந்தது. அந்நாட்டின் துன்பநீங்க என்றுரைப்பாருமுண்டு.

துங்கம் - பெருமை. உயர்ச்சி பெருமாமழை மிகப்பெரிய மேகம். மழை - மழைமுழக்கம் ஆகுபெயர்

வெஞ்சினக்கண் நீடு விலங்கு என மாற்றுக. நீடு விலங்கு - பெருவிலங்குகள். நெடுந்தூரத்தில் இருக்கும் விலங்குகள் என்றலுமாம் சிறப்புமமை தொக்கது. விலங்கு சாதி யொருமை. நீங்க - தாந்தாம் பதுங்கியிருந்த இடங்களினின்றும் நீங்க.

சிறுநாண்எறிதல் - முதலில் நாணஒலிகொள்ளுதல் வில்லின் நாணை எறிந்து அம்பு எய்வதற்கான பதம் பார்த்தல்

சிறு சிறிதே எறிந்து அமைதிபார்த்தல் குறித்தது நாண சிறிது எறிந்தார் எனக் நாண சிறிதெனபதன்று. யாழ் முதலிய நரம்பு இசைக்கருவிகளை மிழற்றும் முன்னர் நாணெறிந்து சிறஒலிகொள்ளுமவழக்கும் காண்க.

701 முதல் 712 வரை உள்ள இவ்வெழுபாட்டுக்களாலும் ஒருதொடர்பாயத் திண்ணனாரைத் தலைமுதல் பாதம் வரை அலங்கரித்து வேட்டைக்குரிய வில்வேடத் துடன் எழும் வகையிற் றூமம் தரிசித்து ஆசிரியர் நமக்குங் காட்டுகின்றார்.

தலையில், சுருண்ட குஞ்சி நிமிர்ந்துபோகக் கட்டினார்; அதில் தளிரா லியன்ற கொண்டைமாலை சூட்டினார், அதில் மயிற்பீலி செருகினார், தளிர் மாலையின்மேல் முல்லைமலர்மாலையும் அதிற் குறிஞ்சிப்பூவும் வெட்சிப்பூவும் பின்புறம் சூட்டினார்;

முன்னெற்றியின்மேல், மயிலிறகின் அடிப்புறத்துடன் குன்றிமணிவைத்து முறுக்கிய மயிர்க்கயிற்றைப் பொருந்தச்சாத்தினார்; காதுகளில் முழுமதிபோல விளங் கும் வெண்சங்கத் தோடுகளணிந்தார்,

கழுத்தில், வெள்ளைப்பல்கறைமாலையும் சங்குமணிகளும், பிறைத்துண்டம்போன்ற பன்றிக்கொம்புகளும் இடையிடை தொங்கவைத்து ஒருசேர அமைத்த தட்டையாகிய வேங்கைத் தோலினாலாகிய சன்னவீரம் அணிந்தார்,

மார்பில், யானைத்தந்தத்தை ஒழுங்குபெறஅரிந்து சிறுமணிகளாக்கிக் கோத்த மாலை சாத்தினார்;

தோள்களில், வாகுவலயங்களும், முன்கைகளிற் கங்கணங்களும், விரலுக்குக் கைக்கோதையும் பூட்டினார்,

இடுப்பில், மயிற்பீலிசோத்தத புலித்தோலாடை சாத்தி அதனைப் பல்கறைகளால் ஒழுங்குபெற விளிம்புசோத்தார், அதன்மேல உடைதோல பூண்டார்; சுரிகைப் புறஞ் சூழ அவ்வுடைத்தோலுடன்சோத்துத துவாவாரவிசித்து வீக்கினார்,

காலில், வீரக்கழல கட்டினார், திருப்பாதங்கள் நீடுசெருப்பைப் பொருந்தின; பெருவில்லைப்பணிந்து தாள்மடுத்துத்தாங்கி நாணேற்றிச சிறுநாணொலிகொண்டார்.

இவ்வாறு வேட்டைக்கோலத்தை உச்சிமுதல் காலவரை விரிவாய்ச் சித்திரித்து "இவன் இறைவன் என்று எழுதிக் காட்"டியதென்னை? எனின், இக்கோலத்துடனே நாயனார் காளத்தியப்பரைக் காண்கின்றார்; கண்டு கண்ணப்பராய் அவ்விறைவனுடன் ஒன்றி அவர்தம் வலப்பக்கத்தே என்றும் மன்னி நிற்கின்றார், இக்கோலமே பின்னர்த் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் முதலிய ஆசாரியன்மார்கள் யாவரும் கண்டு தரிசித்துத் துதித்தார்கள் ஆதலின் என்க. இதுபோலவே, வேயங்குழற் கானவிசையமுதம் பரப்பி நின்றநிலையிலே கயிலைசென்ற ஆனாயநாயனாரையும் அவர் ஆனிரைகாக்கப்புறம்போந்த போது உள்ளகோலத்தைத் தலைமுதற்காலவரை அலங்கரித்து ஆசிரியர் கண்டு காட்டிய அமைதியும், இறைவன் நேரேவந்து தடுத்தாண்ட ஆளுடைய நம்பிகளது திருமணக்கோலத்தை விரிவாய் அலங்கரித்துக் கண்டுகாட்டிய அழகும், திருமணத்தில் நல்லூர்ப்பெருமணத்தானை அடைந்து "போதநிலை முடிந்தவழிப் புகக்கொன்றி யுடனா"கிய ஆளுடையபிள்ளையாரது திருமணக்கோலத்தையும் சிரமுதற் பாதம்வரை முத்தணிகளால் அலங்கரித்துக் கண்டுகாட்டிய அருளிப்பாடும் இங்கு வைத்து உண்மை காண்க.

குஞ்சி நிமிர்ந்துபொங்க - பீலி சோத்தி - சீர்கொள்ச - செய்து - சாத்தி - வைக- சேர - தூங்கிட - தயங்க - தாழ - மின்ன(ச்செய்து) - கட்டி - சாத்தி - போக்கி-வீக்கி- அணிந்து - சேர - வலங்கொண்டு பணிந்து - ஏற்றி - தாங்கி - வாங்க - ஒலிப்ப - நீங்க- நாணெறிந்தார் - என இவ்வேழு பாட்டுக்களையுந் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க 63

713. பல்வேறு வாளி புதைபார்த்துடன் போத வேவி
வில்வேட ராயத் துடிமேவி யொலிக்கு முன்றிற்
சொல்வேறு வாழ்த்துத் திசைதோறுந் துதைந்து விம்ம
வல்லேறு போல்வா ரடல்வாளி தெரிந்து நின்றார். ௯௪

(இ - ள்) வல்லேறு போல்வார் - (சிறு நாணெறிந்த) வலிய சிங்கவேறு போல்வாராகிய திண்ணனார், பல்வேறு .ஏவி - பலவேறு அம்புகளை அம்புக்கூட்டிற் பார்த்துத் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டு தம்முடனே வரும்படிவேவுகாரருக்குக் கட்டளையிட்டு, வில்வேடர் முன்றில் - வில்வேடர்கள் கூட்டங்களினது சிற்றுடுக்கை சேர்ந்து சத்திக்கும் முன்றிலில் வந்து, சொல்வேறு ..விம்ம - அவர்கள் சொல்கின்ற பலவேறு வாழ்த்தொலிகளும் எல்லாத்திக்குக்களிலும் நெருங்கி நிறைய, அடல் .நின்றார் - வலிய அம்புகளை ஆராய்ந்து நின்றார்.

(வி - ரை) ஏவி - வேவுகாரருக்குக் கட்டளையிட்டு. பலவகைப்பட்ட வேற்றுமையான பாணங்களை அம்புக்கூட்டிலே தெரிந்தெடுத்து உடனேபோம்படி செலுத்தி வென்றிபொருந்திய அவ்வாளிகளின் றன்மையைப் பரீட்சித்துநின்றார் என்பது இராமநாதச்செட்டியார் உரைக்குறிப்பு. **பல்வேறு** - பல வடிவினவாகிய - பலதிறப் பட்ட. பற்பலவிலங்குகளுக்கும் அவ்வவற்றின் திறந்தெரிந்து ஏற்றவாறு எய்யும் வகையாலும் பிறவாற்றாலும் வாளிகளும் பலதிறப்பட்டனவாம் என்க. சிறுநாணெறிந்த அதனால் நாண் ஒழுங்குபட அமைந்த திறங்கண்டவர் அந்நாணிற் பலவகை அம்புகளையும் பூட்டிச் செலுத்தியதனால் அந்நாண் அம்புபூட்டி எய்வதற்குத் தகுதி பெற்றதனைக் காண்பதும் வழக்காமாதலின் அதற்கேற்றபடி இங்கு உரைப்பாருமுண்டு.

புதை - அம்புக்கூடு அம்பறாத்தூணி - புட்டில். **பார்த்து**-தேர்ந்தெடுத்து. புதையின்கண் என ஏழனுருபு விரிக்க. **உடன்போத** - உடன் கொண்டுவர.

ஆயம் - கூட்டம் **(முன்றில்) வந்து** என ஒருசொல் வருவித்துக்கொள்க.

வாழ்த்துத் துதைந்து விம்ம - வேடர்கூட்டத்தில் ஒலிக்கும் துடியோசையின் மிக்கு ஓங்கி வாழ்த்தொலிநிறைய என்பதாம்.

சொல் வேறு வாழ்ந்து - சொல்கின்ற பலவேறுவகைப்பட்ட வாழ்ந்து. அவ்வவரும் தத்தம் மனங்கொண்டபடியும் தகுதிக்கேற்றபடியும் பலவாறு வாழ்ந்துவாராதலின் **சொல் வேறு** என்றார். இனி, இவர் வாழ்ந்தியது ஒருநிலை, அவ்வாழ்த்தினவேறாயத் திண்ணனார் அடையநின்றது மற்றொருநிலையாயமுடிதலின் **வேறுசொல் வாழ்ந்து** எனப் பிறிதொருகுறிப்பும்பட நின்றதுங் காண்க.

அல் ஏறு - கரிய சிங்கஏறு என்றலுமாம். **அடல்** - வெற்றி என்றலுமாம். ஏறு போல்வார் - ஏவி - முன்றில(வந்து) - விம்ம - தெரிந்துநின்றார் எனமுடிக்க.　64

714. மானச்சிலை வேடர் மருங்கு நெருங்கு போதிற்
பானற்குல மாமல ரிற்படர் சோதி யார்முன்
றேனுற்றசை தேறல் சருப்பொரி மற்று முள்ள
கானப்பலி நேர்கட வுட்பொறை யாட்டி வந்தாள். 　கூ௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. பெரிய வில்லேந்திய வேடர்கள் வேட்டைக்கு ஆயத்தமாய அவர்பக்கம் நெருங்கியபோதில் பெருந்தொகுதியாகிய நீலோற்பல மலர்களின் ஒளிபோன்று வீசுகின்ற நீலவொளியுடைய திண்ணனார் முன்பு, தேனும் நல்லதசையும் கள்ளும் சருவும் பொரியும் இன்னும் இவைபோன்ற பிறவுமாகிய பொருள்களாற் காடு பலியூட்டிய தேவராட்டி வந்தனள்.

(வி - ரை) **மானம்** - பெருமை. **மானச்சிலை** - பெரிய வில். "மானமா மடப்பிடி வனகையா லலகிட", "மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி" என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க. **மானவேடர்** என்றுகூட்டிக் குலப்பெருமையுடையவேடர் என்றுரைத்தலுமாம். இவர்கள் குலப்பெருமையுடைமை கந்தபுராணத்தில் வள்ளியம்மையார் திருமணவரலாற்றில் முருகப்பிரானை வேடர்கள் வேண்டுவதாகக் கூறும்,

"அடுந்திற லெயினர் சேரி யளித்திடு நீயே யெங்கண்
மடந்தையைக் கரவில் வௌவி வரம்பினை யழித்துத் தீரா
நெடுந்தனிப் பழிய தொன்று நிறுவினை, புதல்வர் கொள்ள
விடுந்தனை யன்னை யூட்டின விலக்கிடு கின்று ருண்டோ?" (191)

என்ற திருப்பாட்டானறிக. மானவேடர் (722) என்பதுங் காண்க.

மருங்கு நெருங்குதல்-திண்ணனாரோடுகூடி வேட்டைக்கு ஆயத்தமாக இவர்களும் புறப்படுதற்காக எனக.

மாக்குலப் பானல் மலரில் - **பானல்** - நீலோற்பலம். **மா** - **குலம்** - தொகுதியின் பெருமை குறித்தது மலர்களின் பெருங்கூட்டம். "செந் தாமரைக்கா டனைய மேனி" (திருவாசகம்). **இல்** - ஒப்புப் பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. **மலர்க்குலத்தில்** என்றது அதனொளிபோல என்றதாம். ஆகுபெயர்.

பானற்குல மலரிற்படர் சோதியார் - அளவில்லாத நீலோற்பலமலர்கள் ஒருங்கே புதிதின்மலர்ந்து ஒளிகாட்டி வருதல்போன்ற கரியதாயவீசும் ஒளியுடைய திண்ணனார் கருமையிலும் விரிகின்றஒளியும் அழகும் உளதெனப்பார் நீலமலரின் ஒளியை உவமித்தார். காளமேகம் (664), மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கணணி மணிநீல மலை (701), கருங்கதிர் விரிக்குமேனி (615) என்றவை காண்க. இப்போது புறப்படும் வேட்டையின்பின்னர்ச் சோதியாகிய இறைவனை அடையநின்றாராதலின் இங்குச் **சோதியார்** என்றார்.

தேன் முதலியவை வனதெய்வங்களுக்கு ஊட்டத் தேவராட்டி கொண்டுபோன பலிப்பண்டங்கள். இவற்றை, வேண்டுவன குறைவின்றி (700)என்றுமுன்னர்த்தொகுத்துக்கூறிய ஆசிரியர் இங்கு விரித்துக் கூறினார். (698-ல் மென்றசை முதலியன

தேவராட்டிக்கு நாகன் வைத்த உணவுப் படித்திட்டம்) தேவர்க்கு ஊட்டும் பலிப் பொருள்களை நிவேதிக்குமுன்னர்ப் பலரும் பார்க்கலாகாதென்ற முறைபற்றி முன்னர் வேண்டுவன என்றமைந்த ஆசிரியர், நிவேதித்தபின் தேவரதுஅருட்பிரசாதங்களாய் இவற்றைப் பலருங்காணலாம் என்றதுபற்றி விரித்துக்காட்டிய மரபுங் காண்க.

காணப்பலி - முன்னாக காடுபலி (699) என்றது காண்க.

கடவுட் பொறையாட்டி - தேவராட்டி. பொறையாட்டி-தேவரது படிமத்தையும் ஆவேசத்தினையும் தன்னிடத்துத் தாங்கியவள். 65

*715. நின்றெங்கு மொய்க்குஞ் சிலைவேடர் நீங்கப் புக்குச்
சென்றங்கு வள்ளற் றிருநெற்றியிற் சேடை சாத்தி
"உன்றந்தை தந்தைக்கு மிந்நன்மைக ளுள்ள வல்ல
நன்றும்பெரி துன்விற லெம்மள வன்றி" தென்றாள். கூகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. (வந்த தேவராட்டி) எவ்விடத்துங் கூடிநின்று மொய்க்கும் விலவேடர்கள் ஒதுங்க, வள்ளலாராகிய திண்ணனாரபக்கத்துச் சென்று அவரது திருநெற்றியிலே அட்சதைசாத்தி "உனது தந்தைதந்தைக்கும் இந்த நன்மைகள் உள்ளனவல்ல, உன்வலிமை மிகவும்பெரிதாகும், இது நம்மளவில்அடங்காது." என்று ஆசீர்வதித்தாள்

(வி - ரை) **எங்கும்மொய்க்கும்** - திண்ணனுருடன்வேட்டைக்குப்போக நாற்புறமும் நெருங்கிச்சூழும். மேற்பாட்டில் மருங்குநெருங்கு என்றதனை இங்கு **மொய்க்கும்** என்றார். **மொய்த்தல்** - நெருங்கிச்சூழ்தல்.

சிலைவேடர் நீங்க - கொடியவில்வேடரேயாயினும் தேவராட்டியினிடம் ஒழுகும் முறையில் வழிதந்து நீங்க

வள்ளல் - தற்பயன் குறியாது வரையாது வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் நல்கும் அன்புடையார். இங்கு, இனி இறைவனுக்குத் தமதுகண்ணைக் கொடுக்க நிற்கும் இவரினும் வள்ளலாவார் பிறரில்லை எனக

சேடை - 697 பார்க்க. சேடைநெற்றியிற்சாத்துதல் வாழ்த்துதற்குரியசெயல் தலையிற்றூவுதலும்மரபு.

உன் தந்தை . . . . அன்றி்து தேவராட்டிசொல்லிய ஆசிமொழிகள் முழுதும் உண்மைக் குறிப்புப்பெற நிற்றல்காண்க. நாயனாரது தந்தை தந்தை முதலிய முந்தையோர் எவர்க்கும் இதுபோன்ற நன்மைகள் இல. இவரதுவிறல் வேடர்மரபின் வலிமையளவில் அமைவதன்றி மிகப்பெரிதாய நிற்குந்தன்மையைப் பின்னாத் தங்களாகுறி வாராமற் கைவிட்டார் (802), அன்புபிழம் பாயத்திரிவா ரவர்க்குத்தி ளவின்றோ (803) என்பவற்றுட் காண்க. இவள் வழிபடும் வனதெய்வங்கள் இவளது வாக்கிலநின்று உண்மையை வெளிப்படுத்தித் திண்ணனாரைப் போற்றிநின்ற குறிப்புங் காண்க.

உன் தந்தை தந்தைக்கும் என்றதனால் நாகனும் அவன்றந்தையும் கன்னிவேட்டையிற் புகும்போது இத்தேவராட்டியே காடுபலியூட்டிவந்து சேடைசாத்தியவள் என்றும், அப்போதுகண்ட குறிகளைக்காட்டிலும் சிறந்தகுறிகள் இப்போது கண்டனள் என்றும் கூறும் மகாலிங்கையரின் உரைப்பொருத்தம் ஆராயத்தக்கது.

சினவேடரை நீக்கி—என்பதும் பாடம். 66

716. அப்பெற்றியின் வாழ்த்து மணங்குடை யாட்டி தன்னைச்
செப்பற்கரி தாய சிறப்பெதிர் செய்து போக்கிக்
கைப்பற்றிய திண்சிலைக் கார்மழை மேக மென்ன
மெய்ப்பொற்புடை வேட்டையின் மேற்கொண் டெழுந்து போந்தார்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவ்வாறு வாழ்த்துகின்ற தேவராட்டியைச் சொல்லுதற் கரிய பெருஞ்சிறப்புக்கள் எதிர்செய்து போக்கி, வலிய சிலையினைக் கையிலேந்திய கார் காலத்து மழைமேகம்போல, உண்மைப்பொலிவுகொண்ட வேட்டையினைமேற்கொண்டு எழுந்து (திண்ணனார்) புறப்பட்டனர்.

(வி - ரை) சிறப்பு எதிர்செய்தல் - அவள் மகிழும்படி சிறந்த வரிசைபலவும் தந்து பாராட்டுதல். எதிர்செய்தல்-அவள்செய்த நன்றிக்குத் தாமதமின்றிக் கைம்மாறு செய்தல் போக்கி - தனது இருப்பிடத்துக்குப் போகும்படி செய்து.

திண்சிலை கைப்பற்றிய என மாற்றுக. கார் - கார்காலம். மழைமேகம் - எழுந்து மழைபெய்யச் சூல்கொண்ட மேகம். மேகமும் இந்திரவில்லாகிய சிலையினை ஏந்திநிற் பதனால், வினையும் உருவும் பயனும் விரவிவந்த உவமம் முன்னரும் காளமேகம் என் றார். கார்மழை மேகம் அம்பு (நீர்) மழை பெய்வது போன்று இவர் தமது வில்லினின் றும் பொழியும் அம்புமழை அன்புமழையேயாகிப்பொழிந்து உலகுய்யச் செய்தது.

மெய்ப்பொற்பு - உண்மையின் பொலிவு. இவ்வேட்டைக்கு உண்மைப்பொலிவா வது தனக்கென ஒரு பயனும் வேண்டாது வேடர்களாகிய குடிகளைக்காத்துத் தாங்கி நலமே செய்யும் (703 - 704) கருத்தின்வழியே சிந்தித்து எழுந்தது என்பதாம். இனி, சிறிதுநேரங்கழியவே தன்னைமறந்த உள்ளத்திற றெளிகின்ற மெய்ம்மை யன்பின் உருவமேயாகி (திருஞான - புரா - 1024) மெய்ம்மையின் வேறு கொள்ளாச் செவ்விய அன்பு தாங்கி (776) நிற்பதாகிய நிலையினைத் திண்ணனார்பெறுவர் இரவு கழிவதன்முன் புலரியி னிருளிடத்துச்சென்று பகலினொளி விரவிக் காட்டுதல்போல அந்தப் பேரன்புநிலையின் உண்மைப்பொலிவு இருள்போன்ற கொலைவேட்டை புகும் இப்பொழுதே கலந்து காட்டிற்று என்ற குறிப்புமாம். மெய் உடல் எனக்கொண்டு அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர்.

மேற்கொண்டு எழுந்து - அதனில் முயற்சித்துக் கிளம்பி. போந்தார் - தன் மனை யின் வரிவிற்சாலை முன்றிலினின்றும் புறப்பட்டார். 67

வேறு

717. தாளில் வாழ்செ ருப்பர் தோல்த ழைத்த நீடு தானையார்
வாளி யோடு சாப மேவு கையர் வெய்ய வன்கணார்
ஆளி யேறு போல வேடு மண்ணு லாமு னெண்ணிலார்
மீளி வேடர் நீடு கூட்ட மிக்கு மேலெ ழுந்ததே. ௬௮

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு வேட்டையின்மே லெழுந்து ஆண்சிங்கம் போலப் புறப்பட்ட பெருமையுடைய திண்ணனாரின் முன்னே, கால்களில் இட்ட செருப்பினையுடையாராய், விரிந்த தோலைமேலே கட்டிய நீண்ட உரியாடையினை யுடையாராய், அம்புகளுடன் வில் பொருந்திய கைகளையுடையாராய்த், தறுகண்மை யுடையாராய், எண்ணில்லாத கொடிய வலிய வேடர்கள் நெருங்கிய கூட்டம் மிகுதி பெற மேலெழுந்தது.

(வி - ரை) வாழ் செருப்பர் - வாழ்க்கை நிலையில் எவ்வேளையினும் செருப்பை யணிந்து திரிதலின் அவர்களது கால்களினிடமாக வாழும் செருப்பு என்றார்

நீடுதானை - உரியாடையாகிய நீண்ட உடை. தோல் தழைத்த - அதன்மேல் தோல்வரிந்த

சாப மேவு கை வில்லினைப் பிடித்த கை. செருப்பு இவர்களது தாளிலும், வில் இவர் கையிலும் நீங்காது நின்றன என்பது கருத்து. சாபம் - இரட்டுற மொழிதலால் கொலைப்பழியின் நியதியாக இடப்பட்ட சாபம் எனக்கொண்டு, அது இவர்கள் எய்யும்

குறித்தவிராத அம்புடனே பற்றிவந்து இவர்களை மேவுகின்றதென்ற குறிப்புப்பொருளும்பட நிற்றல் காண்க. இதனைப் பாண்டு, தசரதன் முதலியோர் சரிதங்களிற் காண்க.

செருப்பாராய்த், தானையராய்க், கையராய், வன்கண்ணராய் எண்ணில்லாத வேடர் என முடிக்க.

வெய்ய வன்கணர் - வன்கண்மை - கொடுமை. **வெய்ய**-அதன் மிகுதி குறித்தது. தாட்சண்ணியமில்லாமற் கொடுமைசெய்கின்றவர்கள் என்பர் மகாலிங்கையர்.

ஆளி ஏறு - அடலேனம் புலிகரடி (693) முதலிய விலங்குகளை வேட்டையாடுதல் மேற்கொண்டெழுந்து செல்கின்றாராதலின் விலங்கினத்தின் அரசாகிய சிங்க ஏறு என்றுவமித்தார். இவரது வேட்டையிற் றப்பிச்செல்லும் விலங்குகளில்லை என்பது குறிப்பு. பெருமிதத்தோற்றம், அவசியமின்றிக்கொல்லாமை, சிறுபிராணிகளை வதைக்காமை முதலியபெருங்குணங்களைப் பற்றியும் சிங்கத்தை உவமித்ததுமாம்.

மீளி வலிமை. நம்மைப் போல்வாராகிய என்பாருமுண்டு. 68

718. வன்றொ டர்ப்பி ணித்த பாசம் வன்கை மள்ளர் கொள்ளவே
வென்றி மங்கை வேடர் வில்லின் மீது மேவு பாதமுன்
சென்று நீளு மாறு போலவ் செய்ய நாவின் வாயவாய்
ஒன்றொ டொன்று நேர்ப டாம லோடு நாய்கண் மாடெலாம். கூகூ

(இ - ள்) வன்றொடர்... கொள்ளவே - வலியசங்கிலியிற்கட்டிய கயிற்றை வீரர்கள் வலியகையிற் பிடித்துக்கொண்டிருக்கவே; நாய்கள் - நாய்கள், வென்றி ..வாயவாய் - வேடர்களது வில்லின்மீது பொருந்தும் (விசயலட்சுமியின்) வெற்றிமங்கையினதுபாதம் முன்போய் நீள்வதுபோல்வனவாகிய சிவந்த நாக்கள் தொங்கிய வாயினையுடையனவாகி; மாடெலாம் பக்கங்களிலெங்கும், ஒன்றொடொன்று. .ஓடும் - ஒன்றொடொன்று பொருந்தாமல் ஓடும்.

(வி - ரை) வன்றொடர்ப்பிணித்த - தொடர் - சங்கிலி. வேட்டை நாய்கள் மிக்க கோபமுடையவை மக்கட்கும் விலங்குகட்கும் ஊறுசெய்வன. அவற்றை உரியகாலத்து உரியவர் கண்காணிப்பிலே கட்டவிழ்த்து விடுவதன்றி ஏனைக்காலத்துக் கட்டிவைத்தல் வழக்கு. அதுபற்றி, வேட்டையில் விலங்குகளைத் துரத்திப்பற்றவிடும்வரை இவைகளைப் பிணித்துக் கைப்பற்றிக் கொண்டுபோயினர். இவர்களது வீட்டுமுன்றிலிற் கட்டி வைப்பதைக், "கொடுஞ்செவி ஞமலி யார்த்த வன்றிரள் விளவின் கோட்டு"(652) என்றும், வேட்டைக்குக் கொண்டுபோகும் இவ்விடத்து, "வன்றொ டர்ப்பிணித்த பாசம் வன்கை மள்ளர் கொள்ளவே" என்றும், பின்னர் வேட்டையிற் கட்டு அவிழ்த்துவிட்டு விலங்குகளைப் பற்றவிட்டுப் பயன்படுத்துவதனை "மா அஞ்சு வித்தடாகக்கு நாய்க ளட்டமாக விட்டு (725) என்றும் கூறியது காண்க.

மள்ளர் வன்கை கொள்ள என மாற்றுக. **பாசம்** - கயிறு. நாயைச் சங்கிலியாற் பிணித்து அச்சங்கிலியைச் சோத்துப்பூட்டியகயிற்றை மள்ளர் கையிற்கொண்டனர். இவ்வாறு கையிற் பற்றிக்கொண்டு போகும்போது ஒழுங்கின்றிப் பலபுறமும் ஓடும் அவற்றின் இயல்பினை இங்கு **ஒன்றொடொன்று நேர்படாமல் ஓடும் நாய்கள்** என்ற தன்மைநவிற்சியணியின் அழகு காண்க. நாய்பிடித்துச் செல்வோரும் அதனை நோக்கும் விழியுடையோரும் இத்தன்மையணியின் சுவையை நன்கறிவர். எருது - குதிரை முதலிய பிராணிகளைப்போல நாய்கள் இணமாகக் கூடிவாழு மியல்புடையன அல்ல. நாய்கள் "சுவஜாதிவைரி" என்றதொரு பழமொழியும் உண்டு. ஆதலின் அவை ஒழுங்குபடச் செல்லா என்க.

வென்றிமங்கை - வெற்றிக்கு அதிதெய்வமாகிய இலக்குமி. இலக்குமிகள் எண்மர். அவருள் இங்குக் குறிக்கப்பட்டவர் விசயலட்சுமி என்பர். வெற்றிமங்கையின் பாதம்

வில்லின் மீது தங்குதல் என்றது வெற்றி அவர்களது வில்லுக்கு உள்ளதாம் என்றபடி. வில்லினைப் பூட்டிக் குறிவைத்து எய்ய, எய்த பொருள் குறிபிழையாது இவர்களுடையதேயாக ஆகுதலின் **வென்றிமங்கை மேவும்** என்றார். வேட்டைநாய்களின் சிவந்து நீண்ட மெல்லியவான நாக்குகள் வெற்றிமங்கையின் பாதங்கள் போல்வன என்றார். மெய்யும் உருவும் பற்றிய உவமம். **போல்வசெய்ய** - போல்வனவாகிய சிவந்த.

மாடெலாம் - வேடர்பலரும் பலநாய்களைக் கொண்டார்களாதலின் பக்கமெங்கும் என்றார். அண்ணலார்முன் வேடர்கூட்டம் செல்ல, அவ்வேடர் கைப்பற்றிய நாய்கள் பக்கங்களிற் சென்றன.

மீளுமாறு—என்பதும் பாடம். 69

719. போர்வலைச் சிலைத்தொ ழிற்பு றத்தி லேவி ளைப்பவச்
சார்வலைத்தோ டக்க றுக்க வேகு மையர் தம்முனே
கார்வலைப்ப டுத்த குன்று கான மாவ ளைக்கநீள்
வார்வலைத்தி றஞ்சு மந்து வந்த வெற்பர் முந்தினார். ௭௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. போர்க்குரிய வலைத்தொழிலையும் விற்றொழிலையும் புறத்திலே செய்ய அந்தச் (அநாதி) சார்பாகிய வலையின்கட்டினை அறுக்கும்படி செல்கின்ற பெருமையுடைய திண்ணனாரின் முன்னே, மேகங்கள்சூழ்ந்த மலையினும் வேட்டைக் காடுகளினும் விலங்குகளை வளைத்தற்பொருட்டு நீண்ட வார்களையும் வலைவகைகளையுஞ் சுமந்து கொண்டுவந்த குன்றவர்கள் (இக்கூட்டத்தின்) முற்பட்டுச் சென்றனர்.

(வி - ரை) **போர்** - போர்க்குரிய. **போர்** - இங்கு வேட்டை குறித்தது. **வலைச் சிலைத்தொழில்** - வலைகொண்டு மலையுங் காடும் வளைத்தலும், வில்லினைக் கொண்டு அம்பெய்தலும் ஆகும் வேட்டைத் தொழில். **தொழில்** என்பதை வலையோடுங் கூட்டுக.

புறத்திலே - புறப்பொருள் என்றபேருங்காண்க. ஊர்ப்புறத்தில் என்பாருமுண்டு.

அச்சார்வலைத் தொடக்கு - அ - அந்த அநாதியாகிய அந்தப் பிறவிச் சார்பாகிய வலையின் கட்டு. பண்டறிசுட்டு.

ஐயர் - பெரியவர். "ஐயரே யம்பலவ ரருளாலிப் பொழுதணைந்தோம்" (திருநாளை - புரா - 30), "ஐயர் நீரவ தரித்திட விப்பதி யளவின்மா தவமுன்பு, செய்த வாறு" (திருஞான - புரா - 179) என்பவை காண்க. ஐயர் என்ற சொல் பிறப்புமாத்திரையாயன்றி இடுகுறியளவாய வேதியர் என்றதொரு சாதிகுறிப்பதாய வழங்கும் இந்நாள் உலகவழக்குப் பிற்காலத் தெழுந்தது போலும்.

கார்வலைப் படுத்த குன்று கானம் - இவர்கள் வேட்டைக்காடு காவல் செய்ய வலையால் வளைத்தற்கு முன், அது, கார்-மேகம் என்ற வலையால் வளைத்துச் சூழப்பட்டுள்ளது போன்றதென்பதாம். **குன்றுகானம்**-குன்றும் அதைச் சார்ந்த காடும். **மா** - அவற்றில் உள்ள விலங்குகளை இவர்களது வேட்டைச் சூழலிலிருந்து தப்பி ஓடாமலிருக்கும்பொருட்டும், அவ்வாறு ஓடுகின்றவற்றைப் பிணித்து அகப்படுத்திக்கொள்ளும் பொருட்டும் வேட்டைக்காட்டைச்சுற்றி வலையிட்டுக் காவல்செய்தல் மரபு. 724 பார்க்க.

நீள் வார் வலை - நீண்ட வார்களும் வலைகளும் உம்மைத்தொகை. புலிமுதலிய பெருமிருகங்களும் தப்பி ஓடாமல் அகப்படும்பொருட்டு நீண்ட வலிய வார்களாற் பிணிக்கப்பட்ட வலை "வார்வலை மருங்கு தூங்க" (652) என இதனை முதலிற்குறித்ததும் காண்க. **வலைத்திறம்** - பற்பலவகை வலைகள். **சுமந்து** - இவ்வலைகள் நெடும்பரப்புக்காடு வளைக்கவேண்டப்படுதலின் நீண்டனவாயும் பெரியனவாயும் உள்ளனவாதலின் தாங்கற்கரிய பெருஞ்சுமையாம். 70

720. நண்ணி மாம றைக்கு லங்க ளுட னென்று நீடுமத
தண்ணி லாவ டப்பு கொன்றை தங்கு வேணி யாரதம்மைக்
கண்ணி னீடு பார்வை யொன்று கொண்டு காணு மன்பர்முன்
எண்ணில் பார்வை கொண்டு வேட ரெம்ம ருங்கு மேகினார். ௭௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. பெரிய வேதங்கள் கூடித் தேடும்படி, நீடுகின்ற அந்தக் குளிர்ந்த நிலவும் அடம்பும் கொன்றையும் தங்குஞ் சடையுடையவராகிய இறைவரைத் தமது கண்ணின் நீடியபார்வை ஒன்றுகொண்டு காணும் அன்பராகிய திண்ணனார் முன்னே எண்ணில்லாத பார்வைகளைக்கொண்டு வேடர்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலுஞ் சென்றனர்.

(வி - ரை) மாமறைக் குலங்கள் நண்ணி நாட என்க. மா - பெரிய. மறைக் குலங்கள் - வேதத்தின் பல சாகைத்தொகுதிகள். நண்ணி நாட - தேடும் அத்துறையிலே பொருந்தி நாட.

என்றும் நீடும் - எக்காலத்தும் அந்நாட்டத்துக்கு அகப்படாமல் நீளுகின்ற. நாட நீளுதல்-சொல்லிமுடிய இயலாமல் நீளச்சென்றுகொண்டேயிருத்தல். "பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர், போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண் முடிவே" என்ற திருவாசகங் காண்க.

அ வேணியர் - அகரம் உலகறிசுட்டு. பெரியோரால் அறியப்பட்ட அந்த.

கண்ணின்.. அன்பர் - ஒன்று பார்வை கொண்டு எனக் அவரைக் காண்ப தன்றிவேறொன்றையுங் காணாத இவ்வாறு கண்டு கொண்டிருந்தபொருள் 777ம் பாட்டில் "ஆவமுன் பெருக ஆரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே, நேர்பெற நோக்கி நின்றார்" என விரித்துரைக்கப்பட்டது காண்க. நீடுபார்வை - முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்து பார்த்த பார்வை இப்பிறப்பிலும் வந்து நீடியது; இங்குப் பார்த்த பின்னர் விலகாது நித்தமாய் நீடியுள்ளது. ஒன்று - ஒப்பற்ற - தனி - என்ற குறிப்புமாம்.

பார்வை ஒன்று - வலக்கண்ணைப் போழ்ந்து இறைவன் கண்ணிலே அப்பிவிட்டாராதலின் மற்றை இடக்கண் ஒன்றின் நீடிய பார்வை கொண்டு என்பதுமாம். பார்வை - ஒன்று - எண்ணில் பார்வை - முரண்அணி. எண்ணில் பார்வை - அளவில்லாத பல வகைப்பட்ட பார்வைமிருகங்கள். "பன்றியும் புலியு மெண்குங் கடமையு மானின் பார்வை" (652) என இவற்றை முகப்பிலே, வேட்டைக்குரிய "கொடுஞ்செவி ஞமலி", "வாரவலை" முதலியவற்றுடன் சேரவைத்துக் காட்டியது நினைவு கூர்க.

அரும்பு கொன்றை—என்பதும் பாடம். 71

721. கோடு முன்பொ லிக்க வுங்கு றுங்க ணுகு ளிக்குலம்
மாடு சென்றி சைப்ப வும்ம ருங்கு பம்பை கொட்டவுஞ்
சேடு கொண்ட கைவி ளிச்சி றந்த வோசை செல்லவுங்
காடு கொண்டெ ழுந்த வேடு கைவ ளைந்து சென்றதே ௭௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. கொம்புகள் முன்னே ஒலிசெய்யவும், குறுகிய முக முடைய சிறுபறைகள் பக்கங்களிற்சென்று சத்திக்கவும், பக்கத்தில் பம்பைகொட்டவும், தொகையாகக்கூடிய கைத்தட்டுதலினுள்ள உளதாகிய சிறப்புடையஓசை செல்லவும் பெருந்திரள் கொண்டெழுந்த வேட்டுவக்கூட்டம் அதனைப் பலபக்கமும் வளைந்து சென்றது.

(வி - ரை) வேட்டையினை மேற்கொண்டுவந்த கூட்டம் வேட்டைக் காட்டினை அணுகி அதனுட்புகும் செலவின் சிறப்பினை இப்பாட்டாற்கூறிய ஆசிரியர், அதனை உவமையின்வைத்து வரும்பாட்டால் விரிக்கின்றார்.

கோடுமுன்புஒலிக்க - இயங்களினவகைகளிற கொமபுகள முன ஒலிததல்செயய **துறுங்கண் ... இசைப்ப** - **துறுங்கண்** - குறுகிய மேறபரபபு **துலம்** - இஙகுத தொகுதியுணாததிறறு. **மாடு சென்று இசைப்ப** - இவவகைப் பறை எநதியோா பக கஙகளிற சென று அவறறை முழககுவா. இசைப்பவாது செலலுதலைப பறையினமேல் ஏறறிக கூறினா. **பம்பை** - இருமுகமுடைய வாததிய வகை இவை மருஙகிற றாாகு செலலாது பககதது இசைததன. ஒலிகக, இசைபப, கொட்ட எனச செயபபாட்டு வினைகள செயவினைகளாகக கூறபபட்டன.

சேடு - கூட்டம் - திரடசி இஙகு அனேகா சோாநது கைவிளியோசைசெயதல் குறிததது. வேட்டைககலையிற சிறககப்பயிறசிபெறறவாகளாதலின அனேகாகூடி ஒழுங்குபெற ஒரேகாலததில குறிததஓசைதருமபடி கைதட்டி ஓசைசெய்யக கறறிருந தனா. இசை யாஙகுகளிற கையினுற றாளவொறறுபபோா பலரும ஒனறுபோல ஓசைசெயதல காணததககது இஙகு எனை இயஙகளின ஓசைகளைவிடச சிறநததெனை பாா இறுதியில வைதததோடு **கைவிளிச் சிறந்தவோசை** என்றுஙகூறினா. **விளி** - முதனிலைத தொழிறபெயா கைவிளியாகியஓசை. **கைவிளி** - கை தட்டுதல. நவீன ரிற சேனைவீராகள படையமைப்பிற செலலுமபோது காலஅடிவைககும ஓசை, எநதிய படையோசை முதலியன ஒழுஙகுபெறக காட்டிச செலலும முறை காணக (Military march). இது போனறதொரு பழககம இவ வேடாபால இருநததெனபது. **சேடு** - பெருமை எனபாருமுணடு

காடு - பெருநதிரட்சி "காயதத செஙகெலின காடு", "செநதாமரைக காடு" எனபனகாணக. **கொண்டெழுந்த**-அணுகிய. **வேடு**-வேடர்கூட்டம. ஆகுபெயர். "வேடு கொடுததது பாரெனு மிபபுகழ" எனற கமபா பாட்டும காணக.

கைவளைந்து - எலலாப பககஙகளிலும - சுறறிலும - முறறுகையிட்டாற போல வளைநது சூழ்நது கொமபு, ஆகுளி, பமபை, கைவிளி எனறிவறறின ஓசைகளுடன சூழநது சென்றனா எனக. பெரிய ஓசைகளுடன சூழதலால் முழை புதாமுதலிய மறைவிடஙகளிற பதுஙகியிருககும விலஙகுகள பயநதுவெளிபபட்டு ஓடும்போது அவற்றை வேட்டையாடுவா, ஓடுவதனுல் அடிச்சுவடுகண்டு அதறகுத தககவாறு செய வா. இது வேட்டையில முறசெயதொழிலகளில் ஒனறு. இதனை விலஙகு எழுப்புதல எனபா. 726 பாட்டுப் பாாகக.

வேடர் கைவளைநது சென்றனர்—எனபதும பாடம். 72

722\. நெருங்கு பைநத ருககு லஙக ணீடு காடு கூடநோ
வருங்க ருஞ்சி லைதத டக்கை மான வேடர் சேனைதான
பொருநத டாதி ரைகக டற்ப ரப்பி டைப்பு குமபெருங
கருநத ரஙக நீளபு னறக ளிநதி கன்னி யொத்ததே. ௭௨

(இ - ள்) வெளிபபடை நெருஙகிய பசிய மரககூட்டஙகளநீடிய காட்டினை அடைவதறகு நேர்வருகினற கரியவிலலேநதிய பெரிய கைகளையுடைய வலியவேடா சேனையானது பொருகினற பெரியஅலைகளையுடைய கடலினபரப்பினிடையே புகு கினற பெரிய கரிய அலைகளையுடைய நீளும புனலவாயநத காளிநதிநதி போனறது.

(வி - ரை) **நெருங்குபைந் தருக்குலங்கள்** - குறிஞ்சியிறபட்ட மலைசசாரற காடுக ளாதலின மரஙகள நெருஙகியும நீணடும வளாந்திருநதன. **குலங்கள்** - பலவகை குறித தது. **கூட** - கூடுமபடி **நேர்வரும்**-முனனாக கைவளைந்து சென்றது எனமுா; காட்டை வளைநது சுறறிச செலலினும அதனைககூடுவதனையே நோககுறிதது வருகினற எனக.

கருமை - வேடர்களுடையநிறம **சேனை** - வேட்டை என்பது படையெநதி விலஙகு களுடன போா புரிநது கொலலுதலே யாதலின சேனை எனமுர். போாவேடா என்ப தும காணக. **பொருந் தடந்திரை** எனற குறிப்புமது.

பொருந் தடந்திரை...ஒத்ததே - பெரிய கைகளில் வில் ஏந்திப் பல முகத்தாலும் காட்டுக்குள் புகுந்து மறையும் வேடர் கூட்டத்துக்குப் பலமுகத்தாலும் வளைந்து சென்று நேரே கடலினகத்துப்புகுமறையும் கரியநீரினையுடைய காளிந்திநதி உவமிக்கப்பட்டது. மெய்யும் வினையும் உருவும் பற்றிய உவமம். கரிய நீர் வேடர்நிறத்துக்கும், தரங்கம் அவர்கள் ஏந்திய விலவரிசைக்கும், பெருமை அவர்களது வடிவிற்கும், நதி கடல் புகுதல் அவர்கள் காடுபுகுதற்கும் உவமை

களிந்தி கன்னி - காளிந்தியாகிய நதி. யமுனை என்பர். நதிகளைக் கன்னிகளாகக் கூறுதல் மரபு. இந்நதியின் நீர் கருநிறங் காட்டுமென்றும், கங்கை நீர் அவ்வாறன்றி வெளியதாய்ப் பளிங்குபோலத் தெளிந்துள்ளதென்றும் கூறுவர். யமுனையும் கங்கையும் கூடு முகத்தில் இரண்டுங் கலந்த பின்னரும் நெடுந்தூரம்வரை இவ்வாறே காணப்படுமென்றும் கூறுப. இதனை இறைவனது திருநீறு மேற்கொண்ட வலப்பாகமும் அதனுடன் கலந்த உமையம்மையாரின் பசிய இடப்பாகமும் கூடியதற்குவமையாகக் காட்டினார் சேரமான்பெருமாணாயனார் "ஆடிய நீறது கங்கையுந் தெண்ணீர் யமுனையுமே, கூடிய கோப்பொத்த தாலுமை பாகமெங் கொற்றவற்கே" (பொன்வண்ணத்தந்தாதி - 90). காளிந்தி என்றது களிந்தி என நின்றது குறுக்கல்விகாரம். 73

723. தென்றி சைப்பொ ருப்பு டன்செ றிந்த கானின் மானினம்
பன்றி வெம்ம ரைக்க ணங்க ளாதி யான பல்குலந்
துன்றி நின்ற வென்ற டிச்சு வட்டி னொற்றர் சொல்லவே
வன்ற டக்கை வார்கொ டெம்ம ருங்கும் வேட ரோடினார். ௭௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. தென்றிசையின் கண்ணுள்ள மலையோடுகூடிய காட்டில் மானினங்களும், பன்றிகளும், வெவ்விய மரையினங்களும் முதலாயின பலவகை விலங்குக்கூட்டங்கள் நெருங்கிக்கூடி நின்றன என்று அவற்றின் அடிச்சுவட்டினால் அறிந்துவந்து ஒற்றர்கள் அறிவிக்கவே, வார்களைத் தமது வலிய பெரிய கைகளிற் கொண்டு எப்பக்கத்திலும் வேடர்கள் ஓடினார்கள்

(வி - ரை) **பொருப்புடன் செறிந்தகான்** என்றது மலையுடன்கூடி மலையும் காடுமாய் உள்ள பிரதேசம். காளத்திமலைக்கு வடக்கேயுள்ளன பொத்தப்பிநாடும் உடுப்பூரும். அங்குநின்றும் வேட்டைக்குப்போந்த நாயனார் வேட்டைக்காட்டினின்று பலகாதங்கள் வந்து திருக்காளத்திமலையைக் கண்டார் என்று சரிதங்கூறுவதால் இவ்வேட்டைக் காட்டைப் பொத்தப்பியின் **தென்றிசைச் செறிந்த** காடு என்றார்.

ஒற்றர் - காடாய்பவர் - வேவுகாரர். **அடிச்சுவட்டின்** - அடிச்சுவடு கண்டு அதனால் அறிந்து. **செல்லவே** என்பது பாடமாயின் அவர் வேவுபார்த்துப்போக அதுகண்டு எனக். **கை** - கையில். **ஓடினர்** - துன்றிநின்றவை தப்பிஓடாவண்ணம் இவர்கள் விரைந்து ஓடினார்கள் என்பதாம். வேட்டையும் போர்முகமான செயலாதலின் போரிற்போல இதனிலும் ஒற்றர்கள்செயல்வினை உண்டு எனக்.

வார்கோடு - வார்கொண்டும், அதனுடன் பொருந்தும் வலைகொண்டும் செய்வனவற்றை வரும்பாட்டிற் கூறுவார்.

எம்மருங்கும் - நான்குபக்கங்களிலும் விலங்குகள் துன்றியசூழல் முற்றும்வளைந்து காவல் செய்யவேண்டியிருந்தமையாலும், அச்சூழல் யோசனைப்பரப்புடையதாயிருந்தமையாலும் விரைவுபற்றி எம்மருங்கும் ஓடினார். உம்மை முற்றும்மை.

மரைக் குலங்கள்—என்பதும் பாடம். 74

724. ஓடியெ றிந்து வார்பொ ரூக்கி யோச னைப்ப ரப்பெலாம்
நெடிய திண்வ லைத்தொ டக்கு நீளி டைப்பி ணித்ததுநேர்

கடிகொ ளபப ரந்த காடு காவல செய்த மைத்தபின்
செடித லைசசி லைககை வேடா திணண ஞர்மு னண்ணினர். ௭௫

(இ - ள்) வெளிபபடை ஒடி எறிநதும், வா ஒழுககியும, யோசனை அளவுளள காடடினபரபபுமுறறும நீணட திணணியவலையின பிணிப்புககளை நீணடவெளிகளிற கடடிக காணபார்அஞசுமபடி பரநதகாடடினை நோககககாவல்செயது முடிததபின, சிறுதூறுபோனற தலையையுடைய விறபிடிதத கையினராகிய வேடாகள் திணணனா முனபு வநதுசோநதனா.

(வி - ரை) ஒடி எறிந்து - காடடின மாககிளைகளை வாாபோக்க ஒழுஙகு காணுமபடி வெடடிப போககி மின்சாரக கமபிகள - தந்திககமபிகள் முதலியவையிடுவோா இடை யிற குறுககிடுமெ மாங்களையும கிளைகளையும கமபிகள நோ்செல்லும வழி காணும் பொருட்டு வெட்டி வீழததும வழககுங காண்க.

ஒடி - ஒடிததும வெடடியும வீழததும கிளைகள். இவறறை வார்போககிய ஒழுங கினைப பறறிக கீழே இட்டுவைபபதும காவலசெய முறையாம. ஒடிகளை அதறகும பயனபடுததுவா ஒடிததாலுளதாவது ஒடி எனபபடடது. முதனிலைத தொழிறபெயா. அரி - எனறது காணக 73-பாாகக ஒடியவெறிநதெனபது ஒடியெறிநதென விகார மாயிறறெனபாருமுளா.

வார்ஒழுக்கி - ஒடிஎறிதலால வாாகளை நோ ஒழுஙகாகப போககுதறகு வழியாயின மையின ஒழுக்கி எனற சொலலாற கூறினா இடையிடையே நீணட கோல்களை நடடு அவறறிலும, அவவொழுஙகிலே வேறு மாஙகள இருப்பின அவறறிலும, வாாகளைப் போககி இறுகக கடடுவா ஒடிகள இவவாறு வாாபிணிககும கோலாக நடுதறகும பயன படும.

யோசனைப் பரப்பெலாம் யோசனை எனனும அளவு முழுதும யோசனை என பது "அஙகுல மறுநான கெய்தி னதுகரங காமோா நானகு, தங்குத றனுவென ருகுந தனுவிரண டதுவோா தணட, மிஙகுறு தணட மானவிராயிரங குரோசத் தெலலை, பஙகமில குரோச நானகோ ரியோசனைப் பால தாமே" (கநதபுராணம- அணடகோசபபடலம-6) எனற திருபபாட்டா னறிக. யோசனைப் பரப்பெனபது அவவளவின சதுரம குறிபபது. சதுரமைல் எனறு நவீனர் வழஙகுவது காணக. யோசனை அகல நீளஙகொணட பரப்பினையுடைய காடு முறறும. இதுபறறி 752-ன கீழுரைததவையும பாாகக.

நெடியதிண்வலைத்தொடக்கு - யோசனைப பரப்பெலாஞ சுறறவேண்டுதலின நெடிய - நீளமுடைய எனறும, புலிமுதலிய பெருவிலஙகுகளும கடநதுசெலலாது காகக வேணடுதலின திண் எனறுங கூறினா. வலைத்தொடக்கு - வலைகளின பிணிப்புக கள-கடடுககள வலைக கயிறுகளை எனறும்,கயிற்று வலைகளை எனறுங கூறுவாருமுணடு

நீளிடைப்பிணித்து - வலைகள நீணடுசெலலினும யோசனையெலாம செலலப பல வலைகளைப பொருததவேணடியிருததலின அந்நீண்ட இடைகளைத தககவாறு கடடி

காடுநேர்காவல்செய்து என மாறறுக. கடி - அசசம கடிகொளப் பரநத - உட்புகுநதார் யாரும வழிமயஙகியும, விலஙகுஅஞசியும, பிறவாறும பயமுறுமபடி, பரப பும செறிவுமுடைய.

காவல் செய்தமைத்தல் - இது வேட்டைதொடஙகுமுன செயததகும இனறி யமையாத தொழில. வேடடைககாடடினின்று விலஙகுகள தபபிஓடாமற காவல் செயதல.

செடிதலை - எணணெயிடடு ஒழுஙகுபடுததபபடாது புதாபோனற செறிமயிரினை யுடைய தலை. சந்தநோககிச செடிததலை எனபது செடிதலை என நினறது.

காட்டை அணுகியவுடன் காடுவளைந்துசெல்லுதல், காட்டினுட் பலபுறமும் புகுதல், ஒற்றறிதல், வார்கொண்டோடியும் ஓடியெறிந்தும் வாரொழுக்கியும் வலை பிணித்தும் நோக்காவல் செய்தல் என்னும் இவை முன்செல்லும் ஏவலாட்களாகிய வேடர், வேட்டைவினை தொடங்குமுன் செய்வினைகளாம். இவற்றைச் செய்யுமுறையே இதுவரை (721—724) இந்நான்கு திருப்பாட்டானுங் கூறினார்.

இனி, அவ்வாறு காவல்செய்த காட்டினுட் புகுதல், நாய்களை ஏவித் துடி பம்பை கொட்டிக் கைவிளி வாயொலிகள் செய்து மாவெழுப்புதல், அவற்றால் மாக்கள் எழுந்து பாய்தல் ஆகிய வேட்டை தொடங்குமுன்னர் நிகழ் செயல்களை அம்முறையே மேல் வரும் (725—727) மூன்று திருப்பாட்டுக்களானும், அதன்பின் வேட்டைவினைவகைகளையும், அவற்றின் விளைவாக மாக்கள் படும் வகைகளையும் அம்முறையே அவற்றின் மேல்வரும் (728—735) எட்டுத் திருப்பாட்டுக்களானும் கூறுதல் காண்க.

வேடர் - முன் ஓடிச்சென்று காவற்றொழில் புரியும் ஏவலாளர்களாகிய வேடர்.

முன் நண்ணினார் - காட்டினுள்ளும் சுற்றியும் போய் வினைசெய்த அவ்வேடர் தம் தலைவராகிய திண்ணனாரின்முன்பு காவல் வைப்புத்தொழில் முற்றியதை அறிவிக்குமாறு அணைந்தனர். 75

*725. வெஞ்சி லைக்கை வீர ரும்வேட ரோடு கூடிமுன்
மஞ்ச லைக்கு மாம லைச்ச ரிப்பு றத்து வந்தமா
அஞ்சு வித்த டர்க்கு நாய்க ளட்ட மாக விட்டுநீள்
செஞ்ச ரத்தி னோடு சூழல் செய்த கானு ளெய்தினார். ௭௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. தாம் விரும்பும் சிலையேந்திய கையினையுடைய வீரனாராகிய திண்ணனாரும் ஏனை வில்வேடர்களோடு கூடி, முன், மேகந்தவழும் பெரிய மலைச்சாரலிலே புறத்துவந்த விலங்குகளை அஞ்சி வெளிவந்து ஓடுமாறு செய்து பற்றுகின்ற நாய்களைப் பல புறத்தினும் விட்டு, நீண்ட செம்மையாகிய அம்புகளுடனே, காவல் செய்யப்பட்ட காட்டினுள்ளே புகுந்தனர்.

(வி - ரை) **வெஞ்சிலை** - பாரப்பெருவில் (711), திருக்கையிற் சிலையும் தாங்கி (776) என, விரும்பி ஏந்தும் பெருமையுடைய வில்லாதலின் **வெஞ்சிலை** என்றார். **வெம்மை** - விருப்பம். வெவ்விய - கொடிய என்றுரைப்பாருமுண்டு.

முன் நாய்கள் விட்டு என்று கூட்டுக. **முன்** - தமக்கு முன்பு விட்டு என்றும், முதலில் விட்டு என்றும் உரைக்க நின்றது.

சரி - சரிவு - சாரல். **புறத்து வந்தமா** - முழை, புதர் முதலியவற்றிலிருந்து வெளிவந்து துன்றிய விலங்குகளை. **அஞ்சுவித்து அடர்க்கும்**-பலபுறமும் ஓடியும் குரைத்தும் அச்சுறுத்தித் தாக்கிப் பற்றுகின்ற.

நாய் - 718 பார்க்க. **அட்டமாக விட்டு** - பிணித்த பாசம் அவிழ்த்துப் பலபுறமும் குறுக்காகவும் அருகாகவும் ஓடவிட்டு. **அட்டம்** - வேட்டைத் தொழிலாளருள் வழங்கும் குழூஉக்குறி. எட்டுத் திக்கினும் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

நீள் செஞ்சரம்-நீள் - குறிவைத்த அளவிற்குச் சென்று நீளும். **செம்மை**-தனது வினைசெய்தற் றன்மையிற் பிழையாமை.

சூழல் செய்தகான் - "காடுகாவல் செய்தமைத்த" என மேற்பாட்டிற் கூறியபடி வலையிட்டுச் சூழப்பட்ட அந்தக் காடு. 76

726. வெய்ய மாவெ ழுப்ப வேவி வெற்ப ராய மோடிநே
ரெய்யும் வாளி முன்செ றிந்து கொண்டு செல்ல வெங்கணும்
மொய்க்கு ரற்று டிக்கு லங்கள் பம்பை முன்சி லைத்தெழக்
கைவி ளித்த திர்த்து மாவெ ழுப்பி னார்கள் கானெலாம். ௭௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. (மேற்கூறியபடி விட்ட) கொடியவிலங்குகளை எழுப்பும் படிஏவி நாய்களை, வேடர்கூட்டம் ஓடி, நேரேவிடுத்தற்குரிய அம்புகளை முன்னே ஆராய்ந்து எடுத்துக்கொண்டுபோக, எவ்விடங்களினும் மொய்த்த குரலுடைய உடுக்கை களும் பம்பைகளும் முன்னே பேரோசைசெய்தெழ, அதனோடு கைதட்டியும் வாயி னால் உரப்பிக்கூவியும் காடெங்கும் பதுங்கியிருந்த விலங்குகளை அவற்றின் மறைவாகிய இருப்பிடங்களினின்றும் எழுப்பினார்கள்

(வி - ரை) எழுப்ப ஏவி - முன்னே அட்டமாகவிட்டனர். பின்னர் அவற்றைப் பதுங்கிய விலங்குகளின்மேல் ஏவினார்கள் ஏவியவற்றின் மேற்சென்று துரத்திப்பற்று தல் நாய்களின் இயல்பு. ஒற்றர்களை ஏவி என்றுரைப்பாருமுண்டு

நேர் எய்யும் வாளி முன் தெரிந்துகொண்டு - கொடிய விலங்குகளை எழுப்புகின்ற வர்கள், எழும்பும் அவை தங்கண்மேற் சினந்துபாயுமாதலின் அப்போது அவற்றை நேரே எய்துகொல்வதற்கு ஏற்றஅம்புகளை முன்னரே சித்தஞ்செய்துகொள்ளுதல் வேண்டுமாதலின், வாளி முன் தெரிந்து என்றார். **எய்யும்** - எய்யத்தகுந்த. **கொண்டு**- சித்தமாய எடுத்துக்கொண்டு.

மொய்குரல் துடி - துடி - இடைசுருங்கிய இருமுகக் கருவி. ஒருமுறை யிசைத்த விற் பலவோசை முழக்குமாதலின் **மொய்குரல்** என்றார்.

பம்பை - பெருமுகமாகிய இருமுகமும் பெருடலும் படைத்தது. துடிக்குலங் களும் பம்பைகளும் உம்மைத்தொக்கது இவ்விருவகையும் சேர்ந்தபோது பேரோசை செய்தலின் சிலைத்தெழ என்றார். **எழுதல்** - ஓசைமிகுதல்.

கைவிளித்தும் அதிர்த்தும் என உம்மை விரித்துரைக்க.

அதிர்த்தல் - வாயினால் உரப்புதல் கைவிளியினால் அதிர்த்து எனச் சேர்த் துரைப்பினுமாம். வேட்டைக் காட்டில் இம்முழக்குக்களோடு வாயினாலும் பலவகைப் பட்ட ஓசைபடக் கூவுதல் வழக்கு மிருகங்களின் ஓசைபோலக் கூவுதலுமாம்.

கானெலாம் மா எழுப்பினார்கள் எனக் கூட்டுக. மறைவிடங்களினின்றும் வெளிவராவிடின் விலங்குகளை வேட்டையாடுதல் இயலாமையின் அவற்றை அங்கு நின் றும் வெளிவரச் செய்தல் வேட்டையின் முற்செய்வினையாம். 77

727. ஏன மோடு மானி னங்க ளெண்கு திண்க லைக்குலம்
கான மேதி யானை வெம்பு லிக்க ணங்கள் கான்மரை
யான மாவ னேக மாவெ ருண்டெ ழுந்து பாய்முன்
சேனை வேடர் மேல டர்ந்து சீறி யம்பி னூறினார். எஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை காட்டுப்பன்றிகளோடு, மான் வகைகள், கரடிகள், வலிய கலைமான் கூட்டங்கள், காட்டெருமைகள், யானைகள், வெவ்விய புலிவகைகள், காட்டு மரைகள் ஆகிய விலங்குகள் பலவாக வெருண்டெழுந்து சீறி முன்வந்து பாய்தலும் கூட்டமாகிய வேடர்கள் அவற்றின்மேல் அடர்ந்து சீறி அம்புகளினால் எய்தழித்தனர்

(வி - ரை) ஏனமோடு என ஏனத்தைப் பிரித்து முதலில்வைத்த சிறப்புப்பற்றி 693-ல் உரைத்தவை பார்க்க ஏனைவிலங்குகள் எல்லாம் ஏனம் வெளிப்படுதற்குத் துணையாயினமட்டில் நின்றொழிந்தனவன்றி இச்சரிதநிகழ்ச்சிக்கு அவற்றாலானதொன் றிலையாதலின் அவை அனைத்தையும் ஒருசேரத்தொகுத்துப் பின்வைத்து **ஆனமா அனேகமா** என்று எளிமைபெறக் கூறினார்

மானினங்கள் - கலைமான். **மான்** - பெண் மான் என்றும், **கலை** - ஆண்மான் என் றுங் கூறுவாருமுண்டு. 693 பார்க்க இவற்றுள் மானினம் 728 - 732லும், கலை 730 லும், மேதி 733லும், புலி, பன்றி 729லும், யானை, அரி 731லும் கூறியது காண்க. **எண்கு** - கரடி. **திண் கலைக்குலம்** - வலிய பெரிய நீண்ட கொம்புடைய கலைமான். **குலம்** - கூட்டம். இவை கூட்டமாகச் சேர்ந்து வாழுமியல்புடையன.

கானமேதி - காட்டெருமை. **வெம்புலி** - விலங்குகளில் மிகக்கொடியது புலியாம். **புலிக்கணங்கள்** - புலி வகைகள் சிங்கம், பெரும்புலி (வேங்கை), சிறுபுலி முதலிய இவைகள் கூட்டமாகச் சேர்ந்துவாழு மியல்புடையனவல்ல. ஆதலின் இங்குக் **கணம்** கூட்டம் என்றல் பொருந்தாது பல புலிகள் பல இடங்களினின்று பாய்ந்தன என்றலுமாம். **கான்மரை** - காட்டுக்குதிரை இங்குக் கூறிய விலங்குவகைகளே வேட்டாக்குத் தீங்குவிளைப்பன இவற்றை "மிக நெருங்கி மீளா" விலங்குகள் என முன்னர் (693)க் கூறினர் ஆனமா அனேகமாக ஏறுகெட்டது.

வெருண்டு எழுந்து பாய - மேற்கூறிய வகைகளால் எழுப்பப்பட்ட இவை பயந்தன, பின்னர்த் தமதிருப்பிடங்களினின்றும் எழுந்தன, பின்னர்த் தம்மை அடர வந்தார்மேற் பாய்ந்தன எனக் தம்முயிர்க்குக் கேடுநேரும்போது எந்தப்பிராணியும் அவ் விளைவு செய்தார்மேற் பாய்வது இயல்பு. **முன்** - முன் பாய எனக் இருந்த இடம்விட்டு முன்வந்து **முன்னூறினர்** என்று கூட்டி அவை தம்மேற் பாய்வதற்குமுன் அவற்றினை அம்பினால் எய்து வீழ்த்தினர் என்றலுமொன்று.

சேனை - 722 பார்க்க **மேல்**-அவற்றின்மேல் **நூறினர்**-கொன்று அழித்தார்கள்
அம்பு நூறினர்—என்பதும் பாடம். 78

மேலே 717 முதல் 727 வரை பதினொருபாட்டுக்கள் முடுகிய ஓசையுடைய எழுசீர்ச் சந்தவிருத்தங்களாய் எடுத்தபொருளுக்கேற்ற சந்தத்தில் அமைந்துள்ளன. (திருவாசகம் - திருச்சதகம் - "ஈச னேநீ யல்ல தில்லை" என்ற பகுதித் திருவாக்குகள் காண்க) இப்பாட்டுக்கள் சொல்லும் சீரும் ஒத்திசையாது வேட்டையில் விலங்குகளின் அங்கங்கள் துண்டப்படுவன போலத் துண்டித்திசைப்பன. இவை நாற்சீர்க்கலி விருத்தங்களாகப் பிரித்தலிடப்பட்டுச் சிலபதிப்புக்களில் காணப்படுகின்றன.

வேறு

728. தாளறுவன விடைதுணிவன தலைதுமிவன கலைமா,
வாளிகளொடு குடல்சொரிதர மறிவனசில மரைமா;
நீளுடல்விடு சரமுருவிட நிமிர்வனமிடை கடமா;
மீளிகொள்கணை படமுடலெழ விழுவனபல வுழையே. ௭௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. கலைமான்(களிற் பல) காலறுவனவும், இடை துணிவனவும், தலை இறுவனவும் ஆயின, மரையினத்துட் சில உடலுட்பாய்ந்த அம்புகளோடு குடல் வெளியிற்சொரிய இறப்பன ஆயின, கூட்டமாக நெருங்கிய கடமாக்கள் நீண்ட வுடலினுள் வேடர்விட்ட அம்புகள் பாய்ந்து ஊடுருவிச்செல்லவே செயலற்றுப் பெரு வருத்தத்துடன் நிமிர்வனவாயின; பலமான்கள் வலியஅம்புகள் தைத்தலால் உடல் துள்ள விழுவன ஆயின.

(வி - ரை) இப்பாட்டிற் கூறியன மான் வகைகள் 726 பார்க்க. அறுபடுவன துணிபடுவன துமிபடுவன என்றபடி செயப்பாட்டுவினைகள் செய்வினையாக வந்தன.

வாளிகளொடு மறிவன - அம்புகள் உடலிற் றைத்த வழியால் குடல்கள் வெளியிற்சொரிந்தன அக்குடல்களோடு அம்புகளும் வெளியிற் சரிந்துபோந்தன என்பதாம்.

நீள். . நிமிர்வன - கடமான்கள் சிலவற்றில் நீண்டசரங்கள் உடலைஊடுருவிச் சென்றன, அவ்வருத்தத்தால் அவை உடல் நிமிர்ந்து வீழ்ந்தன **நீள்சரம்** என்று கூட்டியுரைத்தலுமாம். **உடல் நிமிர்தல்** - இங்கு இவற்றிற்கு இயல்பினுள்ள கவிழ்ந்த தன்மை நீங்கி வருத்தமிகுதியால் நீண்டு நிமிர்ந்து வீழ்தல் குறித்தது. **கடமா** மானின் ஒருவகை யானைகள் என்றுகொண்டு செயலற்றுகின்றன என்றுரைப்பாருமுண்டு. அஃதீண்டுப் பொருந்தாமையுணர்க. **கடமா** - காட்டுப்பசு என்பாருமுண்டு.

உடல் எழ - எழ - இங்குத்துள்ளி மேலெழுதல் குறித்தது.

இது முதல் 740 வரை உள்ள 13 திருப்பாட்டுக்களை இங்கு நாற்சீர்க்கலிவிருத்தமாக அலகிட்டவாறன்றி, "தாளாறு வனவிடை ஆணிவன தலைதுமி வனகலைமான" என்றபடி முதற்சீர் விளச்சீராகவும், பின் மூன்று சீர்கள் கருவிளச்சீர்களாகவும், இறுதிச்சீர் கருவிளங்காய்ச் சீராகவும் பிரித்து ஐஞ்சீர்க்கலிநிலைத்துறையாகக் கொள்ளுதலும் உரிய ஓசைநயம்படும். 79

729. வெங்கணைபடு பிடர்கிழிபட விசையுருவிய கயவாய்
செங்கனல்பட வதனொடுகணை செறியமுனிரு கருமா
வங்கெழுசிர முருவியபொழு தடலெயிறுற வதனைப்
பொங்கியசின மொடுகவர்வன புரைவனசில புலிகள். ௮௰

(இ - ள்) முன் இரு கருமா - முன்னே வந்த பெரிய பன்றிகள், வெங்கணைபடு. . கனல்பட - வெவ்விய அம்புபட்டுப் பிடர் கிழியும்படி விசையினால் உருவியதால் பிளந்த புண்வாயில் செவ்விய தீப்போன்ற குருதி பெருகி ஒழுக, அதனொடு கணை செறிய - அதன் மேலும் அம்புகள் நெருங்கிப் பாய்ந்து, அங்கெழு .பொழுது - அவை அங்கு எழும் சிரத்தின் வழி (அப்பன்றிகளையிழுத்து) உருவிச்சென்றபொழுது, புலிகள் அடல் எயிறு உற - (எதிர்பாய்ந்து திறந்தவாயுடன் ஓடிவந்த) புலிகளின் வலிய பற்களினிடையே சேர(தைக்க), அதனை புரைவன - (அவ்வப்புலி) அவ்வப்பன்றியை மிக் கெழுந்த சினத்தோடு கவர்வன போன்றன சில புலிகள்

(வி - ரை) கருமா - பிடர்கிழிபட - உருவிய - கயவாய - கனல் - விட - கணை செறிய - எழுசிரம - உருவியபொழுது - புலிகளி(ன்) - அடலெயிலுற - அவை அதனை-சினமொடு-கவர்வன - புரைவன - எனக்கொண்டு கூட்டி உரைத்துக் கொள்க

இருகருமா - பெரிய காட்டுப்பன்றிகள். "இழிவாகும் கருவிலங்கும்" (திருஞான- புரா - 78) சந்தநோக்கி இருங்கருமா என்றது இருகருமா என நின்றது.

கயவாய் - பிளந்த பெருவாய்தல் பெருந்திறப்பு புண்வாய்.

கணைசெறிய - கணைகள் மேலும்நெருங்க. சிரம் - தலையின் வழி. புலிகளின் அடல் எயிற்றின் உற அப்புலிகள் புரைவன (போல்வன) என்க.

அதனை - அதனதனை - அவ்வப்பன்றியை. ஒவ்வோர் பன்றியை ஒவ்வோர் புலி கவர்தல் போன்றதால் ஒருமையிற் கூறினார் கவர்வன - கவர்வனவற்றை. வினையாலணையும் பெயர். இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

கனல் - கனல் போன்ற இரத்தம். தீ என உரைப்பாருமுண்டு.

ஒரு பன்றியின் பிடர் அம்பினாற் கிழிபட்டது, அதனாற் பிளவுபட்ட புண்வாய் தீ(குருதி) உமிழ்ந்தது, மேலும் அம்புகள் நெருங்கிப் பாய்ந்தன, அவை தலையின் வழி உருவி அப்பன்றியையும் இழுத்துக்கொண்டு எதிரே பாய்ந்து வாய்திறந்து ஓடி வந்த புலியின் பற்களிடை ஊடுருவின, இவ்வாறு இப்பன்றி புலி வாயினிடத்து அம்பினால் ஈர்த்துச் செல்லப்படுதல் எதிர்வந்த புலி அதனைப் பாய்ந்து கவர்வதுபோன்றிருந்தது இவ்வாறு சில புலிகள் இருந்தன என்பதாம் 80

730. பின்மறவர்கள் விடுபகழிகள் பிறகுறவயி றிடைபோய்
முன்னடுமுக மிசையுருவிட முடுகியவிசை யுடனக்
கொன்முனையடு சரமினமெதிர் குறுகியமுக முருவத்
தன்னெதிரெதிர் பொருவனநிகர் தலையனபல கலைகள். ௮௧

(இ - ள்) பல கலைகள் - பல கலைமான்கள், பின் மறவர்கள்.... பிறகுற - பின்புறத்தினின்று மறவர்கள் எய்த அம்புகள் தமது உடலின் பின்பாகத்திற் றைக்க; வயிறிடை....உருவிட - (அந்த அம்புகள்) அவற்றின் வயிற்றினிடை போய் முன்புறம் முகத்தினடுவில் உருவிட, முடுகிய...சரம - மிக வேகத்துடன் விடப்பட்ட வேட்டை

முகத்தில் அடல்வல்ல அந்த அம்புகள் ; இனம் உருவ - அவ்வாறெய்யப்பட்ட கலை மானின் இனமாகிய எதிரேஓடிய மானின் நெருங்கிய முகத்திலும் தைத்து அதனையும் ஊடுருவ, தன.. தலையன - (அவ்விரண்டு மான்களும் ஒன்றை யொன்று)தான் தான் எதிர்முட்டிப் போர் செய்கின்றன போன்ற தலைகளை யுடையவாயின.

(வி - ரை) பின் - பின்புறமிருந்து **மறவர்கள்** - மறம்புரியும் வேடர். பின்புறம் தாக்குமாறு பின்னின்று படைவிடுதல் அறமன்று, அது மறமாம் பின்காட்டி ஓடுகின்றார்மீது படைதொடுதல் கூடாதென்பது போர் நீதிகளில் ஒன்று. இங்கு இவ்வேடர் அவ்வாறன்றிப் பின்காட்டிய மான்களின்மீது பின்னிருந்து அம்பு எய்தனராதலின் மறமேசெய்தார் என்ற குறிப்புப்பட **பின் மறவர்கள் விடுபகழிகள்** என்றார். இவர்கள் போலல்லாது திண்ணனார் பகை விலங்குகளின் எதிர்நின்று போர்செய்தார் என்பார் **குரிசில் முன்விடு சரம்** என மேல்வரும் பாட்டிற் பாராட்டிக் கூறியதும் காண்க.

பிறந்து - உடலின் பின்புறத்திற் றைத்துப் பொருந்த.

முன் நடுமுக மிசை உருவிட - முன்புறம் முகத்தின் நடுப்பாகத்தின் மேல்வந்து உருவ. **முகத்தின் நடு** எனக. முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகை.

முடுகிய விசை - மிக்க விசை. **அக் கோன்முனை அடுசரம்** - கொல்லுலையில் வடித்துக் கூர்மையாக்கிய அடுகின்ற அம்பு என்பாருமுண்டு.

இனம் - தம் இனமாகிய கலைமான். **எதிர்துறுகிய முகம் உருவ** - எதிராக ஓடி வந்து கூடிமுட்டிய முகத்திலே தைக்க. **தான** என்பது **தன்** எனக் குறுகிநின்றது அதனை அடுக்கியுரைத்துக் கொள்க. 81

731\. கருவரையொரு தனுவொடுவிசை கடுகியதென முனைநேர்
குரிசில்முன்விடு மடுசரமெதிர் கொலைபயில்பொழு தவையே
பொருகரியொடு சினவரியிடை புரையறவுடல் புகலால்
வருமிரவொடு பகலணைவன வெனமிடையுமவ் வனமே. ௮௨

(இ - ள்) கருவரை . பொழுது - கரியமலை ஒருவில்லுடனே ஓடிவந்ததென்று சொல்லும்படி போர்முகத்தில் நேர்வந்த அண்ணலாராகிய திண்ணனார் முன்னுல் எதிர்த்துநின்று விடுகின்ற அம்புகள் எதிர்ப்பட்ட விலங்குகளைக் கொலைசெய்கின்ற போது, அவையே......புகலால் - அவை போர்செய்யும் யானைகளோடும் கோபமிக்க சிங்கங்களினிடையே இடைவெளியின்றி அவற்றினுடல்களிற் புகுதலால், வருமிர வொடு அவ்வனமே - அவ்வனம் பின்வரும் இரவுகளுடன் பகல்கள் சேர்ந்தாற்போல மிகும்.

(வி - ரை) கருவரை கரியமலை திண்ணனார்க்கு உவமானம். "மணிநீல மலை ஒன்று" (701) என முன்கூறியதும் காண்க.

ஒரு - நடுநிலைத்தீபம் ஒருகருவரை - ஒருதனு(வில்) எனக

வரைதனுவொடு விசை கடுகியதென இல்பொருளுவமை. **ஒருதனுவொடு-தனு**-உடம்பென்று கொண்டு கரியமலையொன்று உடல் பெற்றுவந்ததுபோல என்ற குறிப்புப்பொருளும் காண்க "மணிநீல மலையொன்று வந்ததென்ன" (701) என்றது காண்க **விசை கடுகியது** - ஒரு பொருட் பன்மொழி மிகுதி குறித்தது. மிக்கவேகமாய் வந்தது. என் உவமஉருபு

முனை - போர்முகம் வேட்டை முனை என்பர் **குரிசில்** - பெருமையையுடையார் - திண்ணனார் **எதிர்** - எதிரேநின்று

முன்விடும் பயில்பொழுது - மேற்பாட்டில் மறவர்களது சிறுமையும் மறமும் உடைய வேட்டை கூறிய ஆசிரியர் இப்பாட்டில் திண்ணனாரது பெருமையும் போர் அறமுமுடைய வேட்டையினை கூறுகின்றார் அவர்கள் தமது தகுதிக்கேற்பப் பன்றியும் மானும் கலையும் என்ற சிறுவிலங்குகளை எய்கின்றார்கள், இவர் யானை, சிங்கம்

என்ற பெருங்கொடுவிலங்குகளை எய்கின்றார், அவர்கள் அவற்றின் பின்னிருந்து புரைபட எய்ய இவர் புரையற முன்னின்று எய்து வீரப்போர் செய்கின்றார், இவர்விடும் அடுசரம் தவறாது எதிர்த்துக் கொலை செய்தேவிடும், என்பன முதலிய கருத்துக்கள் காண்க.

கொலை பயில் பொழுது - கொன்றே விடுவனவாக, அப்பொழுது **அவையே புகலால்** என்று கூட்டுக.

பொருகரி - சினஅரி - அவ்வவற்றுக்கேற்ற அடைமொழி தந்து கூறியதுகாண்க. கரி போரில்வல்லது; எத்தனை நாள்களாயினும் சலியாது முனைந்து உயிர்போம் வரை போர்புரியும் தன்மையுடையது அரி சினம்மிகுப்பாயும் தன்மையுடையது செங்கண் வாளரி என்றதும் பிறவுங்காண்க.

இடைபுரையற அவையே உடல் புகலால் - வேகத்தால் இடையீடின்றி அம்புகள் அவற்றின் உடலிற் புகுதலாலே **இடைபுரைஅற** - இடையீடில்லாது தொடர்பாக. இடையே குற்றமற என்ற குறிப்புமாம் இவ்வாற்றால் பல யானைகளும் பல சிங்கங்களும் பட்டு வீழவே, அந்தக் கரியயானைகளும் வெளிய சிங்கங்களும் பக்கங்களில் வீழ்ந்துள்ள தோற்றம் இரவோடு பகல் கூடியதைப்போன்ற தென்றார் பெருவிலங்குகளாதலின் இவற்றை வீழ்த்தத் தொடர்பாய பலவலிய அம்புகள் எய்தல்வேண்டும்.

அவ்வனம் வரும் இரவோடு பகல் அணைவன என மிடையும் - என மாற்றுக. **மிடைதல்** - நெருங்குதல் - மிகுதல் இவ்வேட்டை நிகழ்வது பகற்போதாதலின் இனி அடுத்து வருவது இரவாம் ஆதலின் **வருமிரவு** என்றார் **பகல்** - பகற்காலம் பகல் கழியவே இரவு அணையும். பகலும் இரவும் உடன் அணைவதில்லையாதலின் இல்பொருளுவமம். திண்ணனார் தமக்கு உவமையில்லாதவர்; இவர் செயலின் விளைவும் உவமையில்லாததாம் என்பது குறிக்க இப்பாட்டில் **வரைதனுவோடு கடுகியதும், இரவோடுபகல் அணைவதும்** என்ற இரண்டும் இல்பொருளுவமங்களாக ஆசிரியர் வைத்தனர் போலும். அன்றியும் இங்குத் திண்ணனார் காலம் என்னும் தத்துவக்கட்டினைக் கடக்கும் நிலையின் விளங்குதலால் இரவும் பகலும் என்ற நாட்கூறுபாடாகிய காலம் அவர்க்குக் கீழ்ப்பட்டு நிற்பது என்பதும் குறிப்பாம் பகலும் இரவும் ஒன்றுகூடாது ஒன்றன்பின்ஒன்றாய் மாறிமாறி வருவனவாம். அதுபோலக் கரியும் அரியும் ஒன்றற்கொன்று பகையுடையன இவ்வேடர் துரத்துதலாகிய செயற்கையாற் சேர வந்தனவேயன்றி இயற்கையாற் சேர்ந்தனவல்ல இயற்கையாற் சேராத இரவும்பகலும் ஈண்டு இதுபோலவே செயற்கையாற் சேர்ந்தனபோல என்று பின்னரும் கூறுகின்றது காண்க. விளக்கு முதலியவற்றால் இரவு பகல் எனப்பட நிற்கும். 778, 779, 780 பாட்டுக்கள் பார்க்க. வெளிநின்ற புறவிருள் தீபமாமரங்களாலும், வீட்டின் நின்ற புறவிருள் மணிவிளக்கொளிகளாலும், அகவிருள் ஐந்தடக்கிய பெரியார்தம் சோதியாலும் நீங்கின (780) என்று குறித்தமையும் இங்குக் காண்க.

அணைவன - இரவொடு பகல் அணைவன. சாதியொருமையாதலிற் பன்மைவினையாற் கூறினார் 82

732. நீளிடைவிசை மிசைக்குதிகொள் நெடுமுகிற்றொட எழுமான
றாளுறுகழன் மறவர்கள்விடு சரநிரைதொடர் வனதாம
வாளவிடுகதிர் மதிபிரிவுற வருமெனவிழு முழையைக்
கோளொடுபயில் பணிதொடர்நிலை கொளவுளவெதிர் பலவே. ௮௩

(இ - ள்) **நீளஇடை விசை...எழுமமான** - நீண்ட ஆகாய வெளியில் விசையோடு மேலே குதிக்க நெடுமுகில்களைத் தொடும்படி எழுகின்ற மான்களை, தாள் உறுகழல்... தொடர்வனதாம் - காலிற்பொருந்திய வீரக்கழலையுடைய மறவர்கள் விடுகின்ற அம்பு

வரிசைகள் தொடர்கின்றவை, வாள்விடு கதிர்மதி விழும் உழையை - ஒளிவீசும் கதிர்களையுடைய மதியைப் பிரிவுற்றேரு மென்று (அந்த மதி மண்டலத்தினின்றும்) கீழே விழுகின்ற மானை, கோளொடு பயில்பணி தொடர்நிலை - பீடிக்கின்ற தன்மையோடு பயில்கின்ற இராகு என்ற பாம்பு தொடர்ந்து வருகின்ற நிலைமை, கொள் உள் எதிர் பலவே - எதிர்க்கக் காண உள்ளன பலவாம்

(வி - ரை) துதிகொள் எழும் மான் - மான்கள் வெருண்டு மேற்கிளம்பித் துள்ளும் இயல்புடையன. அதனோடு இங்கு வேடர்கள் பல பக்கமும் சூழ்ந்து ஆர்த்தும் நாய்களை ஏவியும் வெருட்டுதலால் எங்கும் ஓடிப் போக இயலாமல் மேலே துள்ளிக் குதித்தன.

நெடுமுகில்தோட - விண்ணில் தாவி மிக உயரமாய் என்றபடி

மான் - மான்களை. இரண்டனுருபு தொக்கது. மான்களைத் தொடர்வன எனக.

வாள்விடு கதிர்மதி - மிக ஒளிவீசும் கதிர்களையுடைய முழுமதி முழுமதி நாள்களே மதியை இராகு பீடிக்கும் நாள்களாதலின் **வாள்விடுகதிர்** என்றார்

பிரிவுற வரும் என விழும் உழை மதிக்குவந்த பீடை தன்னையும் பீடிக்குமோ என்றஞ்சி அதனைவிட்டு வெளிவந்துவிடநேருமென் றெண்ணியது போலக் கீழே வீழ்கின்றமான். **உழை** - மான் சந்திரனில் தோன்றுகின்ற கறையை மான் என்பதும் ஒரு வழக்கு. அதனை முயல் என்பதும் உண்டு. வருதும், வருவோம் (வந்துவிடுவேம்) என்பது **வரும்** என விகாரமாயிற்று என்பர் மகாலிங்கையர்.

கோளொடு பயில்பணி - கோள் - கொள்ளுதல் - பிடித்தல் கொள் - பகுதி. முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர் பிடித்தலே தொழிலாகப் பயிலும் பாம்பு. **பணி** - பாம்பு - இராகு. **கோள்** - நவக்கோள் எனவும், **ஒடு** - ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் மயங்கி வந்த மூன்றன் உருபு எனவுங் கொண்டு, நவக்கோள்களில் ஒன்றாகப் பயில்கின்ற என்றலுமாம்.

தொடர்நிலை கொள் - தொடர்கின்ற நிலைமைபோலக் காண. **எதிர் பலஉள** எனக இவ்வாறு எதிரே பல மான்கள் உள்ளன. இராகுகேதுக்கள் என்னுமிரண்டு பாம்புகள் சந்திர சூரியர்களைப் பிடித்து மறைக்கும் சரிதம் காந்தம் முதலிய மா புராணங்களுட் காண்க அண்டகோளகையின் சூழலிலே, நாம் காணும் மதியும் ஞாயிறும் நமது பூமியாகிய அண்டத்துக்கு நேர்கோட்டில் வருங்காலத்து ஒன்றின் நிழல் மதியின்மேல் அல்லது ஞாயிற்றின்மேல் பட்டு அதனை மறைக்கும் அந்நிழலின் மறைப்புக்களே சந்திர சூரிய கிரகணங்கள் எனப்படும் என்று நவீன வானசாஸ்திரிகள் கூறுவர். இதுகண்டு நம்மிற்பலர் இதுபற்றிய புராண சரிதங்களில் அவநம்பிக்கை கொள்கின்றனர் மதியும் ஞாயிறும் பூமியும் முதலிய அண்டங்களின் வட்டங்களையும் இவை ஓடிச் சுற்றிவரும் சுழற்சிநிலைகளையும் நம்முன்னோர் அறிந்துகணக்கிட்டு இம்மறைப்புக்களை முன்னதாகக் குறிக்கவல்லராயினர் இல்லையேல் பஞ்சாங்கங்களில் இந்நாளும் நேரமும் குறித்துச்சொல்லுதல் இயலாதன்றோ ? இவற்றைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டதோடு இவற்றைப்பற்றி நவீனர் காணாத வேறுபலவுங் கண்டனர் இவற்றின் குணங்களையும் இம்மறைப்புக் காலங்களில் இவற்றின் சத்தியால் மக்களுக்கு நேருவுள்ள கேடுகளையும் அறிந்தே இவைகள் விஷத்தன்மையுடையன என்று காட்ட இவற்றைப் பாம்புகளாகவும் காட்டினர். ஆனால் தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடல் கடைந்து அமிர்தம் பெற்றுப் பங்கிட்டு உண்ணும்போது கலாம்விளைய அதனில் இராகு கேதுக்கள் உண்டாகி மதியையும் ஞாயிற்றையும் பீடிக்கலாயினர் என்றது புராண வரலாறன்றோ ? எனின், ஆம் அதுவும் உண்மையே அது இவ்வண்டங்களுக்குரிய அதிதெய்வங்களின் நிலை இத்தெய்வங்கள் நம கண்ணுக்குப் புலப்படாத காரணங்கொண்டு இவை இல்லை என்றல் கூடாது இவற்றிற்குரிய மந்திரங்களின் மூலம் இவைகளின் சத்திகள் வெளிப்பட்டு உரிய பலன்றருதல் கண்கூடாகலின் இச்சரித உண்மையும் பெறப்படும். இம

மறைப்புகளைச் செய்யும இராகு கேதுககளைச் சாயாகிரகஙகள், நிழறகோளகள எனபா காணுககிரகம, காநதுறைகோள (பெருங - உஞசை - 58 - 57) எனபனவும காணக. இவையெலலாம அவவககலைகளில் வலலாபாற் கேட்டுத தெளிக

மதி பிரிவுற வரும்என விழும்உழை - தற்குறிபபேறற அணி விழும் உழையைப் பணி தொடர்நிலை உளதேன எனறது இலபொருளுவமை. கீழிருநது உயரககிளமபி விழும் மானினை மேலிருநது விழும மானுகவும், மானைக குறிவைதது இடைவிடாது தொடாநது எயயபபடும அமபுவரிசையைப பாமபாகவும கூறியது தறகுறிபபேறறம.

வயவர்கள் விடு—பரிவுற—பிரிவற—எனபனவும பாடஙகள். 83

733. கடலவிரிபுனல் கொளவிழுவன கருமுகிலென நிரையே
படாவொடுசெறி தழைபொதுளிய பயிலபுதலவன மதனமே
லடலுறுசர முடலுறவரை யடியிடமல மரலான
மிடைகருமரை காடிகளொடு விழுவனவன மேதி. அ௩

(இ - ள்) அடல உறுசாம உடலஉற - அடுகினற அமபுகள் உடலிற றைததலால்; வரை அடியிடம அலமாலால - மலைசசாரிவில அடிநிலை கொளளாது சுழலுதலால்; நிரையே படாவொடு வனம அதனமேல - வரிசையாகப படாநது செறிநத தழைகள நிறைநத நெருஙகிய புதாகளையுடைய அககாட்டினமேல்: கடல விரிபுனல் . முகிலென - கடலிற பாநத நீரைககொளள வீழநது படிகினற கரிய முகிறகூட்டம போல; மிடைகருமரை... வனமேதி - கூட்டமாகிய கரிய மரைகளும காடிகளும எனற இவற றுடனே காட்டு எருமைகள வீழவனவாயின

(வி - ரை) சாம உடல உற - அலமாலால் - புதல்வனமதனமேல - கடல புனல கொள கருமுகில விழுவன என - மரை காடிகளொடு - வனமேதி - விழுவன எனறு கூட்டி உரைததுககொளக

நிரையே புதல்வனம் அதன்மேல் - வரிசைபெறப படாநது செறிநததழை நிரமபிய பசிய புதாகளையுடைய காடு இதனைக கடலுககு உவமிததாா **நிரை**-வரிசை-கடலலைககும, **செறிதழை பொதுளிய** நிலை - கடல நீருககும, **கருமரை - காடி** - (கரிய) **வனமேதி** இவை கருமுகிலகளுககும உவமிககபபட்டன. **புதல்** - பெருந தூறுகள - புதாகள **உடல்உற** - உடல உறுதலாலே **அலமருதல்** - வருநதுதல-சுழலுதல **வரை இடம் அடி அலமாலால்** எனக. **கருமரை** - காட்டுககுதிரை எனபா "கானமரை" - (727) கருமான எனபாருமுணடு **நிரையே விழுவன** எனறு கூட்டியுரைபபினுமாம.

734 பலதுறைகளின வெருவரலொடு பயில்வலையற றுழைமா
வுலமொடுபடா வனதகைவுற வுறுசினமொடு கவாநாய
நிலவியவிரு வினைவலையிடை நிலைசுழல்பவா நெறிசோ
புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த பொறிகளினள வுளவே. அ௫

(இ - ள்) பலதுறைகளில படாவன - பல வழிகளினினறும கட்டிய வலைக ளறுமபடி பயததோடு றுழைகினற விலஙகுகள கலவழியிற செலல முறபட்டவறறை, தகைவுற கவாநாய - தடைபபடுமாறு பொருநதிய கோபததோடு பிடிககினற நாய கள, நிலவிய விருவினை மனன - பிறபபிறபபுககளிற கட்டுகினற இருவினையாகிய வலையினிடையிற பட்டுத தஙகிலை கலஙகிச சுழலகினறவாகளுடைய நனனெறி சோ மெயயறிவிற செலலும மனததை, இடைதடை செயத பொறிகளின அளவு - (அவ வாறு செலலவொட்டாது) இடையிலே தடைசெயத ஐமபொறிகளைப போல, உளவே - உளளனவாம.

(வி - ரை) பயில்வலையற - உலமொடு - மா படாவன - தகைவுறக கவாநாய, இரு வினை வலையிடை - சுழலபவா - நெறிசோ மனனை - இடைதடை செயத பொறிகளின அளவு - உள எனறு கொணடு கூடடிமுடிகக

பல துறைகளின் . நுழை - விலஙகுகள பலவழிகளினினறும தப்பி ஓட முயன றன , எஙகும் அவற்றுககு அபாயமே எதிாபபடப பயநது வலைகளை அறுததுககொணடு வெளிபபட வலைகளினூடே நுழைகினற **உலமோடு - ஒடு** - எழனுருபுபபொருளில் வநதது.

தகைவுற - தடைபட - **தகைதல்** - தடுததல "யாஞசெய தவமினறு தடுதத தெனனத தகைநதுதான தரிதத தெனறு" (363) **உறுசினம்**-இயல்பானும, வேடடை யிறறப்பியோடும விலஙகினைக கணடபோது அதனமேல எழும வேகததானும உறற கோபம. **கவர்** - கௌவிப பறறுகினற **மாவும், நாயும்**-சாதியொருமைகள **நாய்** என னும எழுவாய **உளவே** எனப் பனமைவினை கொணடது

நிலவிய இருவினை வலையிடை - நல்வினை தீவினை யெனனும இருவினைகளே உயிாகளைப பிறபபு இறபபுககளுககுடபடுததி மீளமீள உலகில வநது போய நிலவச செயவன "இழைககுமவினைப பயனசூழநத விபபிறவிக **கொடுஞ்சூழல்**" (மானக கஞ - புரா - 11) எனறது காணக தீவினை பாவததுககேதுவாகி நரகததுனபததுட் படுததி மீளபபிறவியிற செலுததும அதுபோலவே நலவினையும புணணியததுககேது வாகிச சுவாகக முதலிய இனபம நுகாவிதது மீளபபிறவியிறசெலுததும.எனவே,இவை யிரணடும பிறவிககேதுவாகிச் சுவாகக முதலியவறறிற சுழலவிதது உயிாகளைக கடடுக குள அகப்படுததுவனவாதலின **இருவினை வலையிடைநிலை சுழல்பவர்** எனறாா. "ஒருவ னுககு ஞானததைத தடுததுப பநதமுறுததுதறகட பொனவிலஙகும இருபபுவிலஙகும போலத தமமுட் சமபபடுததுணரபபடுவனவாகிய அறமபாவ மிரணடும சரியை முதலிய தவஙகளானே நோாக ஒததால" எனவும, "வேளவி முதலாயின எலலாம அழி தன மாலையவாகிய காமியஙகளைப பயபபனவனறித தததுவஞானததைப பயவா" என வும, "அவை ஞானததைப பயவாமை மாததிரையேயனறித தீவினைபோல அது நிகழ வொடடாது தடைசெயது நிறறலு முடைமையின அவறறது கழிவே ஈணடைககுக காரணமாவதெனபாா இசைததவிரு வினையொபபி லெனறுங கூறினா" எனவும சிவ ஞானபோதம (8 - 1) "பசிததுணடு" எனறவெணபாவினகீழ எமது மாதவசசிவஞான சுவாமிகள உரைததருளியவை காணக "இருளசே ரிருவினை" எனறாா திருவளளு வா "அறமபாவ மெனனு மருஙகயிறறாற கடடி" எனறு மணிவாசகபபெருமானும ஒருஙகுவைதது இவறறை வலை எனக காடடியிருததல காணக.

நிலை சுழல்பவர் - நிலைகலஙகித துனபததினினறும விடுதிபெறும வழியறியாது பலபுறமும சுழலகினறவாகளுடைய. சுழலபவரது மனன என ஆறனுருபு விரிகக

நெறிசேர் புலனுறுமனன்-நெறி - நனனெறி செலல வேணடிய நெறி அதுவே யாதலின, இருவினை வலை எனறு ஆஙகு அடைமொழி தநது குறிதத ஆசிரியா ஈணடு அடைமொழியினறிக கூறினா. "நெறியைப படைததா னெருஞசில படைததான, நெறியில வழுவி னெருஞசினமுட பாயும" எனற திருமநதிரமுங காணக. **புலன்உறு மனன்** - நலவினை வசததால நறபுலம - மெயயறிவு - பெறும மனம.

படர்வன எனற உவமேயததினும, **மனன்** எனற உவமானததினும ஒறறுமை யுற இரணடனுருபு தொககவைதத அழகு காணக **இடை** - நெறி சேரும இடையில் **தடைசெய்த பொறிகள்** - அவவாறு மனன நனனெறியிற போகாமற றடுதத ஐமபொறி கள **அளவு** - உவம உருபு. பொறிகளைப போல நனனெறி செலலும மனததைத தடுதத ஐமபொறிகளைப போனறன நாயகள எனறுவமிததாா.

நாய பசையறற எலுமபைக கறிதது, அதனால தன வாயில ஊறுபபடடு, அதனினின றுமவரும தன இரததததைத, தனகேடடினை எணணாது அவவெலுமபினினறுங

கிடைதத இனபமாக எணணி உணடு மகிழும. உணணறகுரிய வேறு நறபொருளிருகக அவறறை உணணாது உணணத தகாத மலததை உணணும, தான தினறு கககிய சோறறைத தானே மீள உணணும இதுபோலவே உயிர்களும பொறிகளால வரும கேடுதரும அனுபவஙகளை யினபமெனறு மயஙகி யனுபவிததது மகிழவன, அனுபவததிற குரிய நலல சிவானுபவம உளதாகவும உலகானுபவஙகளாகிய மலஙகளைச சுவைதது கிடபபன; அனுபவிததுக கழிதத மல அனுபவஙகளை மீளமீளத தாமே அனுபவிபபன "உணடதே உணடு முடுததே யுடுதது மடுததடுத துரைததே யுரைததுங, கணடதே கணடுங கேடடதே கேடடுங கழிநதன கடவுளா லெலலாம" எனபது பட்டினததடிகள திருபபாடடு இககருததுககள பறறி நாயேன, நாயனேயேன எனறு பெரியோர உவமிபபது மரபு. இஙகு ஈனனெறியிற புகாது தடுககு மளவிறகு நாயகளை உவமிததார.

வேடாகள சீறி யமபு நூறி விலஙகுகளைக கொலலும வேடடை வினையை ஒருபாட டாற (728) கூறிய ஆசிரியா, அவவேடடைவினையை வேடடைககாட்டின வெளியே நினறு காணுமொருவனது காட்சியாக வருவனவறறை (729 - 734) ஆறு பாடடுகக ளாற கூறுகினறார. அமபுபடடுப புலிவாயிற சோநத பனறியைப புலி கவர்வன போனற (729) தெனறதும, எயயபபடட கலைகள எதிரெதிர பொருவன போலவன (730) எனறதும, உலகநிலை உவமககாடசி இரவொடு பகல் அணைவன என (731), உழையைப பணி தொடா நிலைகொள (732), கடலபுனல கொளவரு முகிலென (733), எனறவை கவிநிலை உவமககாடசி இபபாடடில நாயகள மனனிடை தடைசெயத பொறிகளினளவுள (734) எனறது ஞானநிலை உவமககாடசி. "நிருவிகறபமாயக காணடலும, இரட்டுறக காணடலும, தெளியக காணடலும எனக காட்சி மூவகைப படும இமமூனறும அதி பககுவமுடையாககுக கேடட மாததிரையே ஒருஙகு நிகழு மாயினும ஏனையோாககுக கேடடல சிநதிததல தெளிதல எனனுஞ சோபான முறை யானனறி நிகழாமையின" என எமது மாதவச சிவஞானசுவாமிகள சிவஞானபோதத துரையிற (9-ம சூததிரம) கூறிய பொருளை இஙகுச சிநதிகக.

குருதியும கொலையுமே நிறைநத வேட்டைக காடடினும இவவாறு ஞானமெயந நெறிசோ பொருளைக கணடு காடடுதல ஆசிரியாபெருமானது தெயவமணககுஞ செய யுளி னியல்பாமெனக. "நிலைபபட்ட மெய்யுணாவு நோபட்ட போதில, அலைபபட்ட ஆாவமுதற குறறமபோ லாயினா" (634) எனறு போாககளததிற காட்டியதும இஙகு நினைவுகூாக. 85

*735. துடியடியன மடிசெவியன துறுகயமுனி தொடாரா,
வெடிபடவிரி சிறுகுருளைகண் மிசைபடுகொலை விரவாா;
அடிதளாவுறு கருவுடையன வணைவுறுபிணை யலையார்;
கொடியனவெதிா முடுகியுமுறு கொலைபுரிசிலை மறவோா. ௮௬

(இ - ள்) கொடியனவெதிா . மறவோா - கொடிய மிருகஙகளை எதிராகச் சென்று எதிாதது ஓடியும அவறறை மிகவும கொலைசெயகினற வில வேடாகள, துடியடியன தொடாரா - உடுககையையொதத காலகளுடையனவும மடிநத காதுகளையுடையனவும ஆகிய நெருஙகி வருகினற யானைககனறுகளினமேல வேடடைவினை தொடர மாடடாாகள, வெடிபட விரவாா - ஓசைபட ஓடிக குதிககும சிறிய விலஙகுககுடடிகளினமேல படும கொலையைச செயயாா, அடிதளாவுறு அலையாா-அடிதளாவுறுதற கேதுவாகிய கருபபநதரிததனவாயத தள்ளாடி நடநதுவரும பெண விலஙகுகளுக்குத துனபஞ செயயமாடடாாகள

(வி - ரை) இபபாடடினால் வேட்டையின நீதிமுறை எடுததுக காடடப்பட்டது. இஃது எலலாப போா முறைகளுககும ஒககும. பசுககள, அறவோா, சிறுவா, நோய

கொண்டோர், பெண்கள், புதல்வர்ப்பெறாதோர், படையெடாதோர் முதலியவர்களைப் போர் தொடங்குமுன் பறைசாற்றி அவ்வவர் காப்பிடம் செல்லுமாறு அறிவித்துப் பின் போர்தொடங்குதல் தமிழ் மக்களின் அறப்போர் என்பது பழந் தமிழ்நூல்களிற் கண்டவுண்மை. இந்நாளில் மேனாடு என்ற கீழாகிய ஐரோப்பிய நாட்டினும், சீனத்திலும், இந்நீதி முற்றும் மறந்து, உணவின்பொருட்டுச் சிறிதும் இரக்கமின்றி வதைச் சாலையில் ஆடு மாடுகள் வதைக்கப்படுதல்போலப், போர்செய்யாத குடிமக்கள் பலரும் ஆயிரக்கணக்காய் வதைக்கப்படுதல் காண்கின்றோம். இங்கு ஆசிரியர் பெருங்கருணையினாலே உலக நலங்கருதி எடுத்துக்காட்டிய இந்நீதிகளைப் போர்மட்டுமன்றி எல்லாத் துறைகளிலும் தம் வலிமையே கருதிப் பிறர்பொருள் வௌவும் வெறிபிடித்த இந்நாள் மாக்கள் உணர்ந்து ஒழுகுவாராயின் மிக்க நன்மையுண்டாகும். கொல் எறி குத்து என்ற சொற்களாலுணர்த்தப்படும் செயலும், வழிப்போவாரை அலைத்துண்பதும் முதலிய கொடுமைகளையே தமது வாழ்க்கையாகக்கொண்ட, கல்விவாசனையேயில்லாத, கொடிய வேடர்களும் கொலைவேட்டையில் கொண்டொழுகிய இந்நீதிகள் இந்நாள் உயர்ந்த நாகரிகர் என்று சொல்லும் மக்களும் மறந்து பல துறைகளிலும் உலகை அலைத்தல் கொடுமையினும் கொடுமை!

பெண்விலங்குகளையும் குட்டிகளையும் வேட்டையினும் அலைக்காதுவிடும் கருத்துக் கருணையை அடியாகக் கொண்ட நீதியாம். இஃது இறைவனது அருட்குணம். அவன் உயிர்க்குயிராய் எங்கும் நிறைந்தவனாதலின் அது இக்கொடிய வேடர்களுள்ளும் காணப் பட்டு அவர்களையும் அறியாமல் வெளிப்பட நிகழ்வதாயிற்று தமது நீடித்த நலங் கருதியேனும் விலங்கின் சாதிமுற்றும் நாசமாகி யொழியாதவண்ணங் காத்தல் என்னும் தந்நலம் இவர்களை இவ்வொழுக்கத்தில் நிறுத்திய வெளிப்படையான காரணமாம் யானைகளின் பாதுகாப்புச் சட்டம், வேட்டை விலங்குகளின் பாதுகாவற் சட்டம், விலங்குகளைக் கொடுமை செய்வதனைத் தடுக்கும் சட்டம் முதலியனவாக இந்நாளிலும் அரசாங்கத்தார் விதித்துள்ளவைகளும் இக்கருத்தே பற்றியன (The Elephants Preservation Act, Games Preservation Act, Prevention of Cruelty to Animals Act) இச்சட்டங்களினும் பெட்டைமான் முதலியவற்றைச் சுடக்கூடாது என்னும் விதியுண்மையும் காண்க

துடிஅடியன மடிசெவியன துறுகயமுனி - வெடிபடவிரி சிறு குருளைகள் - அடிதளர்வுறு கருவுடையன என்றவை மிக மேலாகிய தன்மைநவிற்சியணியாம் **மடிசெவி** - யானைக்காதுகள் மெல்லியனவாய் அகன்று பரந்து தொங்குமியல்புடையன. யானைக்கன்றின் காதுகளும் மிக மெல்லியனவாய் மடிந்து தொங்குமியல்புடையன. களிற்றியானைநிரை எனும் அகப்பாட்டுங்காண்க **துறு** - யானையினம் கூட்டமாய் வருமியல்பு குறித்தது **கயமுனி** - யானைக்கன்று யானை முதலா யெறும்பீ றாகிய என்ற படி முதன்மைபற்றி யானைக்கன்றுகளை வேறு பிரித்து முதலில் வைத்தார். ஏனைய விலங்கினங்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துச் சிறுகுருளைகள் என உரைத்தார் "நற் குஞ்சரக் கன்று"கிய விநாயகப்பெருமானது முதன்மைபற்றிய நினைவுக்குறிப்புமாம்

வெடிபட இரி - வெடித்த ஓசையுண்டாக ஓடுகின்ற. **இரிதல்** - ஓடுதல். இது சிறு குட்டிகளின் இயல்பு. இஃது எல்லாப் பிராணிகளின் இளமைக்கும் பொருந்துவதாம் இது பயமும் துன்பமும் இன்னதென்றறியாத இளமையிற் காணும் ஆனந்தக் குறிப்பு "இளங்கன்று பயமறியாது" என்ற பழமொழியும் காண்க முருகு என்னும் சொல், என்றும் மாறா இளமையுடையோனாகிய முருகனை, ஆனந்த சொரூபனாகக் குதித்து விளையாடும் உருவத்துடன் சோமாஸ்கந்தத் திருவுருவிற் காண்பதும் இக்கருத்தை விளக்குவது **குருளை** - விலங்கினத்தில் இளமைப் பொதுப்பெயர்

கரு - கருப்பம். **பிணை**-விலங்கினத்தின் பெட்டைகளின் பொதுப்பெயர் இங்குப் **பிணை** - பெண்மான் என்றுரைகொள்வாருமுண்டு. **அடிதளர்வுறு** - கருப்பபாரந் தாங்

கியதனால விசையில நடககமுடியாமற கால தளாநது சோகினற. அணைவுறும் - இவர் களிடம அடைககலம புகுவதுபோல அணைநத என்றதும காணக.

கொடியன எதிர்முடுகியும் கொலைபுரி - கொடியவாகிய விலஙகுகளை எதிாததுச சென்றும கொலகினற இவாகள இக கயமுனி, குருளை, பிணை என்றிவை இலகுவிறகிட்டிய போதிலும கொலைசெயயார என்பது. **எதிர்முடுகியும்**-அவை தமமுன விரைநது சோநதபோதிலும என்றுரைபபதுமொனறு. உமமை எசசம

உறு கொலைபுரி சிலைமறவோர் - கொலை புரிவதனையே தம இயல்பாகக கொண டோராயினும, கொலை புரிவதறகே இஙகு உறறோராயினும, அது செயதறகுரிய சிலையேநதியோராயினும, அறமின்றி மறமேபூணடோராயினும என விரிததுககொளக.

736. இவவகைவரு கொலைமறவினை யெதிர்நிகழவுழி யதிரக
கைவரைகளும வெருவுறமிடை கானெழுவதொ ரேனம
பெயகருமுகி லெனவிடியொடு பிதிாகனலவிழி சிதறி
மொயவலைகளை யறநிமிாவுற முடுகியகடு விசையில. அஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவவாறாக வருகினற கொலையாகிய மறததொழிலு டைய வேட்டை எதிரே நிகழாநிறகுமபோது, யானைகளும அஞசுமபடி நெருஙகிய காடும அதிருமாறு எழுவதாகிய ஓா பனறி இடிககுரலோடும மழைபெயயும கரியமுகில போல முழககமசெயது பிதிாநத கணகளினினறும கனல உமிழநது, மொயதத வலை கள அறுமபடி கிளமபி மிகுநத விசையோடு ஓடிற்று.

(வி - ரை) **கொலை மறவினை** - கொலையாகிய மறவினை "அறவினை யாதெனிற கொலலாமை" எனபவாகலின, அதறகெதிாமறை **மறவினை**யாயிறறு. **கான்அதிர எழுவது** எனககூட்டுக. **கைவரை** - யானை காடே குடியாக வாழும் யானைகளும அஞசுமபடி மரச்செறிவுடைய காடு. இது காட்டின செறிவும பெருமையும உணர்ததி யது "மநதியு மறியா மரனபயி லடுககதது" என்றதுபோலக காணக **மிடை** - அடாநத. **கான்** - காடு **கைவரைகளும் வெருவுற எழுவதோர் ஏனம்** எனக கூட்டி யுரைபபாருமுணடு

பெய்கருமுகில் - பெய் - மழை பெய்யும சூலகொணட எனக **கருமுகில்** - மழை பெயயும் வெணமுகிலு முளதாகலின அதினினறும பிரிககக கருமுகில என்றா பிறிதினியைபு நீககிய விசேடணம. வெணமுகில் மழை பெயவதனை "ஒளிகொள வெணமுகி லாயபபரந தெஙகும் பெயயு மாமழைப பெருவெளளம்" என்ற ஆளுடைய நமபிகளது தேவாரததா னறிக

இடியொடு - இடி - உரும எனககொணடு **பெய்கருமுகில்** எனவும, இடி - இடித தல, முழககம-எனககொணடு **இடியொடு கனல் சிதறி** எனவும் இரணடிடததுஙகூட்டி யுரைககினறது இடி எனததின உரபபுதலாகிய முழககததுககும, **கருமுகில்** அதன நிறததிறகும உவமம வினையும உருவும பறறிய உவமம இது இசசெயகையினறி ணணனுரைக காளததிமலை சோசசெயது உலகுககு அனபு மழை உதவக காரண மாயிறறுதலின பயன பறறிய குறிபபுவமமுமாம்.

பிதிர்விழி கனல் சிதறி - கோபததாலும ஓடும வேகததாலும கண பிதிாநது சிவநது பொறிபறநது இதுபறறி முன 624 லும பிறவிடததும உரைததவை பாாகக. கணபிதிாதல அதிக கோபததால தனனிலைவிட்டு வெளிபபடடத தோனறுதல மேகங கள நீாசுமநது கூருமபோது அவறறில தீயினகூறு உடைய மினனறசததி எதிரெதிர் கூாநது தாககிக கலககும. அபபோது பேரொளியும பேரொலியும உடன்உணடாவன. இவவாறு ஒரு காலததில ஒரு இடததிறறோனறும இரணடில பேர்ஒளி மினனல் எனவும, பேரொலி இடி எனவும பெயாபெறும. ஆதலின அககுறிப்புமபெற **இடியொடு கனல் - சிதறி** என்றா.

மொய்வலைகள்-"நீளிடைப் பிணித்து காடு காவல்செய்" தமைத்தவலைகள் (724)

மொய்த்தல் - நெருங்குதல். ஒன்றோடொன்று நெருங்கப் பிணித்துக் கட்டுதல்

அறநிமிர்வுற - அறும்படி மேற்கிளம்பி வலிந்து. மிக்க கோபத்தோடு மேல் எழுந்து நிமிர்வுறுதலால் வலைகள் அறுபட்டு வழிதர எனக். **வலைகள்** - ஐ - அசை

கடு விசையில் முடுகியது எனக் கூட்டுக இம்மூன்று சொற்களும் வேகம் குறிப்பன. மிகுதி பற்றி மூன்றும் புணர்த்துக் கூறினார் **முடுகிய** - முடுகியது, விரைந்தோடிற்று அவ் விகுதி தொக்கு நின்ற வினைமுற்று இவ்வாறன்றி **முடுகிய** என்றதனைப் பெயரெச்சமாகவே கொண்டு மிக்க **விசையிற்போம் அதுதனை** என வரும்பாட்டுடன் தொடர்ந்து பொருள்கொள்வாருமுண்டு. 87

737. போமதுதனை யடுதிறலொடு பொருமறவர்க ளரியே
றாமவர்தொடர் வுறும்விசையுட னடிவழிசெலு மளவிற்
றாமொருவரு மறிகிலரவர் தனிதொடர்வுழி யதன்மேல்
ஏமுனையடு சிலைவிடலைக ளிருவர்களடி பிரியார், ௮௮

738. நாடியகழல் வயவர்களவர் நாணனுநெடு வரிவிற்
காடனுமென விருவருமலை காவலரொடு கடிதிற்
கூடினர்விடு பகழிகளொடு கொலைஞமலிகள் வழுவி
நீடியசரி படர்வதுதரு நீழலின்விரை கேழல். ௮௯

737 (இ - ள்) வெளிப்படை. போகின்ற அதனைக் கொல்லும் வன்மையோடு பொருகின்ற வேடர்களுக்கு ஆண்சிங்கமாகிய திண்ணனார் தொடர்ந்து பிடிக்கும் விசையோடு அது செல்லும் அடியின் வழிபற்றிப் போகும்போது மற்றை வேடர்கள் தாம் ஒருவருமறிந்திலராகத், தாம் தனியாகவே அதனைத்தொடர்ந்து செல்லும்போது, அம்பினால் வேட்டைமுனையில் அடுகின்ற வில்லையுடையவர்களாய அத்திண்ணனாரை அடி பிரியாதவர்களாய உள்ள காளைப்பருவமுள்ள வேடர்கள் இருவர், ௮௮

738 (இ - ள்) வெளிப்படை. நாடிய கழல்கட்டிய வீரர்களாகிய நெடிய வரிவில்லுடைய நாணனும் காடனும் என்னும் அவர்களிருவரும் மலைகாவலராகிய திண்ணனாரொடு விரைவிற் கூடினராகி விடுகின்ற அம்புகளையும் கொலைபுரியும் நாய்களையும் தப்பி, நீண்ட மலைச்சரிவில் மரங்களின் நீழலில் விரைவுடைய அப்பன்றி படர்வதாயிற்று ௮௯

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

737 (வி - ரை) **மறவர்கள் அரி ஏறு ஆம் அவர்** - திண்ணனார் மறவர்களின் தலைவர் என்றபடி. வயக்கோளரி யேறன்ன (705) என்றது காண்க விலங்குகட்கெல்லாம் தலைமைபெற்று, அவசியம் நேர்ந்தவிடத்து எவ்விலங்கையும் கொல்லும் வன்மையுடையது அரியாதலானும், இங்கு ஏனம் மிக்க வலியினும் விசையினும் சென்றாலும் அதனை விடாது தொடர்ந்து கொல்கின்ற தருணமாதலானும் **அரியேறு** என்றார்

தொடர்வுறும் விசையுடன் அடிவழி செலும் அளவில் - அது செல்லும் விசையளவு விசையுடன் இவர் போகாவிடின் செறிந்த கானில் அது முன்னர் ஓடி மறைந்துவிடும், அதன் அடிவழியொட்டிச் செல்லாவிடினும் மரச்செறிவில் அதனைக் காணுதல் இயலாது, ஆதலின் **விசையுடன் அடிவழி** சென்றார் "இதன்பின் இன்று காதங்கள் பலவந் தெய்தத்தோம்" (741) என்றபடி பல காதங்களினளவும் கானில் ஓடிச் செல்கின்றாராதலின் அதன் அருமைபுலப்பட இவ்வாறு கூறினார் **அடுதிறலொடு செலுமளவில்** என்று கூட்டுக

தாமோருவரும் அறிகிலர் - பொருமறவர்களில் ஒருவரும் தம் தலைவர் சென்றதை அறிந்திலர். வேட்டைக்காட்டில் அவர்கள் பலரும் பலவிடத்து வேறுவேறு விலங்குகளை வேட்டையாடும் வினையில் முயன்றுநின்றாராதலின் அறிந்திலர் என்பதாம். அன்றியும் அவர்கள் பொருந்தற் றொழிலிலே அமைந்த மறவர்களாயினர் ஒழிவாராக என்றி, அறவர்கள் நாயகமாய்ச் சென்று இறைவரைக்கூடும் தமது தலைவரின் தன்மையை அறியகில்லார் என்ற குறிப்புமாம். அவர்கள் இதற்குமுன்னும் அவர் தங்களுடன் பதினாறாண்டு வாழ்ந்து பழகியும் அவரை அறிகிலர். பின்னும் அறியகில்லார் (802) "என்னை ஒருவரு மறியீராகில்" (211) என்று கிழவேதியராகி வந்த இறைவன் கூறிய கருத்தும் இங்குக் குறிப்பிற்றொனிப்பது காண்க.

தாமே அதனைத் தனி தொடர்வுழி அதன்மேல் - தனித்துத் தொடரும்போது அதனை **அதன்மேல்**-மேல் என்னும் ஏழனுருபு இரண்டனுருபின் பொருளில்வந்தது. **ஏ** - அம்புகொண்டு. **முனை அடுசிலை** - முனையில் அடும் சிலை. ஏவும் என்றது ஏம் என விகாரப்பட்டுநின்றதென் றுரைப்பாருமுண்டு.

இருவர்கள் அடிபிரியார் - இவரை அடிபிரியாது பின்பற்றும் மெய்காவலாளர்கள். இவர்களும் அந்த என்றதைக் குறிவைத்துப் பின்றொடர்ந்து இவரைப் பிரியாதவர்களாய ஏனைமறவர்களறியாராயினும் இவ்விருவரும் அடிபிரியாராதலின் அறிந்து அதன்மேற்சென்று அவரோடு **கடிதில் கூடினர்** என வருமபாட்டுடன்கூட்டி முடித்துக்கொள்க. **பிரியார்** - பிரியாதவர்களாகியுள்ளவர் வினையாலணையும் பெயர்.

அரியேதாமவர்—என்பதும் பாடம். 88

738 (வி - ரை) **நாடிய** - தேர்ச்சியுடைய. கழல் - காலணி. மணிவடம் - வீரகழல். **வயவர்கள்** - வெற்றியுடையோர். விடலைகள் - இருவர் - அடிபிரியார் - வயவர் - நாணனும் - காடனும் எனும் - அவர் - இருவரும் - கூடினர் - விடு - பகழிகள் - என்று கூட்டுக.

நாணன் - காடன் - வேடர் பெயர் வைக்குமுறை காண்க. திண்ணன் - நாகன் என்பவற்றிற்கேற்ப இவையும் அமைந்தன.

நெடு வரி வில் என்னும் அடைமொழிகளை நாணனுக்கும் கூட்டியுரைக்க. நடு நிலைத்தீபம் மேற்பாட்டில் **ஏழனையடுசிலை** என்றது அவர்கள் பன்றியை அம்புகொண்டு எய்யக் குறிவைத்ததனையும், இங்குக் கூறியது அவர்களது உபாங்கத்தியல்பையும் குறித்ததனால் கூறியது கூறலாகாமையுணர்க.

மலைகாவலர் - மலைகாவல் பூண்டவர். முன்னைநாளில் மலைகாவல்புரியும் பட்டத்தைச்சூட்டிக்கொண்ட திண்ணனார். பட்டஞ்சூட்டிய அன்று "மலையாகுலக்காவல் பூண்டு" (702) என்று நாகன் கூறியதும் காண்க. அரசுரிமை என்பது காவல்செய்தலே யாம் என ஆசிரியர் காட்டியது காண்க. மேலும் இவர் (காளத்தி)மலையின் காவலரேயாகின்ற நிலையும் குறிப்பாலுணர்த்தினார்.

கூடினர் - சேர்ந்தனராகி கூடினராய விடும்பகழிகள். முற்றெச்சம்.

கோலை ஞமலிகள் - இவை வேட்டைக் காட்டிலின்ற நாய்கள். 734 பார்க்க. பொருமறவர்களில் அடிபிரியாத இவ்விருவர் ஒழிய ஏனையோர் அறிகிலர். கொலை ஞமலிகளும் தொடராது வழுவின. ஆனால் அடிபிரியாத காரணத்தால் விரைவிற்கூடிய நாணன் காடன் எனும் இருவிடலைகள்போல் அடிபிரியாததொரு ஞமலியும் திண்ணனாருடன் தொடர்ந்துவந்தது. திண்ணனார் திருக்காளத்திசேர்ந்த பின்னர் இவர்கள் யாவரும் அகன்றுவிடவும் அஞ்ஞமலி அவரை அகலாது உடன்றொடர்ந்து நின்றது என்பதீண்டுணர்தற்பாலதாம் "செருப்படியும் நாயடியுந் திருவலகான் மாற்றியபின்" (787) என்பது காண்க. "வேடுவன் நாயொடும் புகுந்து" என்ற நக்கீரர் அருளிய திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறமும் காண்க.

நீடிய சரி தருநீழலின் விரைகேழல் படர்வது எனக **சரி** - மலைசசாரல **தரு** - மரஙகள **நீழல்** - மரஙகளசெறிநது நீணடு வளாநதமையால நீழலும மிககது அவ விருணட நீழலைததுணையாககொணடு விரைநது கேழல படாவதாயிறறு தருநீடியவாக லின **நிழலும்** நீணடு, **நீழல்** எனறுயிறறு இவாகள செனற நேரம நீணடநிழலதரும காலையின முனனேரமாயினதும நினைவு கூாக **கேழல்** - பனறி **கேழலுககுத** துணை யாய நினறதெனற குறிபபுபெற **நீழல்** எனச சநதமபடவும கூறினா 89

739. குன்றியைநிகா முன்செறவெரி கொடுவிழியிடி குரனீள
பனறியுமடல வனறிறலொடு படாநெறிநெடி தோடித
துனறியதொரு குனறடிவரை சுலவியசெறி சூழற
செனறதனிடை நின்றதுவலி தெருமரமா நிரையில. ௬௦

(இ - ள்) வெளிபபடை குனறிமணியைப போனறனவாய முனனே பிதிாந தனவாயச செறுமபடி எரிகினறனவாயக கொடியனவாகிய கணகளையும, இடி போனறு முழஙகும குரலையும உடைய நீளபனறியும மிகக வலிய திறமையுடன ஓடுகினற வழியிலே நெடுநதூரம ஓடிப பொருநதியதொரு குனறினடியில மலையிற சுறறுவிககுமொரு சூழலிலே போய மேலும செலல வலியிழநது அஙகுளள மாககூட டததினிடை நினறது

(வி - ரை) குன்றியை. . விழி - **குன்றி** - குனறிமணி உருணடு பசநத சிவப பினிடையிற கரியகணமணி பிதிாநது தோனறலாற குனறிமணியை ஒததெனறா மெயயும உருவுமபறறி வநத உவமம சினததாற சிவநத கணணெடு செனறதாதலின **செற எரி கோடு விழி** எனறா. குனறியை நிகாவிழி, எரிவிழி, கொடுவிழி என அடை மூனறும விழியோடியைசையும. முனனரும **கனல்விழ் சிதறி (736)** எனறா **முன்செற** எனறது கண பிதிாநத நிலை குறிததது. நெடுநதூரம ஓடியதனுல பினனரும பிதிாநது சிவநததாம. **இடிகுரல்** - அசசம சினம முதலியவறறு லலைபபுணடபோது பெருங குரலால் உரபபிககொணடே போதல பனறியினியலபாம. இதுபறறியே முனனரும **கருமுகில் இடிகுரல் (736)** எனறது காணக

நீள்பன்றி - நீணட உடலுடைய எனக இவவளவும நீணட தூரம ஓடிய என றலுமாம.

அடல் வன் திறலோடு - **அடல்** - **வன்(மை)** - **திறல்** - மூனறும வலிமைப பொருளபறறிய ஒரு பொருடபனமொழி , மிகுதி குறிததுநினறன

படர்நெறி நெடிது ஓடி - பலகாதஙகள (741) செறிகானில மிகக விசையில ஓடி - இததனை தூரமும இவாகளைத தபபித தனனுயிா காகக ஓடிய திறலுடைமையால **அடல் வன் றிறல்** என விதநது ஓதினா.

துன்றியது ஒரு குன்று அடி - அஙகுப பொருநதியதாகிய ஒரு குனறின அடியில. **குன்று** - பெருமலைசசாரியில இளைதத சிறுமலை **வரை சுலவிய செறி சூழல்** - மலையில சாாநதாரை மீள அறியாது சுழலவைககினற வழியுடைய ஒரு அடாநத சோலையில

வலிதெருமா - மேலும ஓடுதறகு எறற உடல வலியில இளைததலால நினறதறகுக காரணங கூறியபடி. **தெருமா மாநிரையில் நின்றது** என மாறறுக **தெருமரல்** - இளைத தல - எயததல **மாநிரை** - மாசசெறிவில **நின்றது** - மேல ஓடமாடடாது நினறது

நெறிசூழல் எனவும, **வழிதெருமா** எனவும பாடஙகொணடு மேறசெலல வழிசுழல எனறுரைபபாருமுணடு காடடில வாழும பனறி முதலியவை செலல வழியினறி நிறறல இயலபனறுதலானும, **சுலவு சூழல்** எனறதனுல சுறறிச சுழலவிககும வழி யுடையதெனபது பெறபபடுதலின மேலும **நெறி** எனறும **வழிதெருமா** எனறும கூற

வேண்டாமையானும், சூழலிடை அதன் நிலையறிபவர் என வரும்பாட்டிற் கூறுத லானும் அவை பாடமன்றென்பது. 90

740. அத்தருவன்ர சுழலிடையடை யதனிலையறி பவர்முன
கைத்தெரிகணை யினிலடுவது கருதலர்விசை கடுகி
மொய்த்தெழுசுடர் விடுசுரிகையை முனைபெறவெதி ருருவிக
குத்தினருடன் முறிபடவெறி குலமறவர்கள் டலைவர். ௬௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. கொலைச்செயல் பூண்ட மறக்குலத்தவர்களின் தலைவரா கிய திண்ணனார் அந்த மரங்கள் வளர்ந்த சூழலினிடையில் அப்பன்றியின் நிலையினை முன் அறிந்தவராய்த் தமது கையிற்றெரிந்து எய்யும் அம்புகளினால் எய்துகொல்ல எண் ணுதவராய வேகத்தால் அதனை அணுகி நேர்ப்போர் பெறுமாறு மொய்த்து எழுகின்ற ஒளிவிடும் உடைவாளை எதிரில் உருவி அதனுடல் துண்டமபடுமாறு குத்தினார்.

(வி - ரை) அத்தருவளர் சூழல் - மேற்பாட்டில் சுலவிய செறிசூழல் என உரைத்த அந்தச் சோலை. சூழல் - மரங்களாற் சூழப்பட்ட இடம். சுழல - சூழல் என்றுமியிறு.

அதன்நிலை முன் அறிபவர் - என்மாற்றுக. அது நிற்கு நிலையை முன்னர் அறிந் தவராதலின். அறிந்தவர் என்பது அறிபவர் என இயல்பாகக் காலமயங்கி வந்தது. முன் இவ்வாறு தப்பி ஓடிய பிராணிகள் பின்னர் ஓடாது நிற்குநிலையை முன்பழக்கத் தாலும் இப்போது அப்பன்றியின்பின் நெடுந்தூரம் ஓடிவந்த முன்அனுபவத்தாலும். நிலை - மனநிலையும் உடல் நிலையும்.

கைத்தேரி கணையினி லடுவது கருதலர் - தோந்து எடுத்த அம்பினால் எய்து கொல்ல நினைத்தாரிலர் தனக்குக் கேடு வருவதனை அறிந்த பிராணிகள் முதலில் உயிர்க் குத் தப்பி ஓடும், அஃதியலாதபோது எதிர்த்துப் பாய்ந்து தனக்குக் கேடுசூழு மதனை அடாத்துத் தப்ப முயலும் இஃது பிராணிகளி னியற்கை இதனை முன்னர் அறிவா ராதலின் அப்பன்றி எதிர்த்துத் தம்மேற் பாய நின்ற நிலையில் அதனை நேர்முகமாகக் கிட்டிமற்போர் செய்வார்போலச் சுரிகையாற் குத்துவதன்றித் தூரத்திலிருந்து அம்பு எய்வது வீரத்துக்கு இழுக்காம் எனவெண்ணி யதனாற் கணையினில் அடுவது கருதா ராயினார் என்பதாம். கைக்கணை - தேரிகணை எனக் கூட்டுக. கணையினில் - இல் - மூன்றனுருபின் கருவிப்பொருளில் வந்தது.

சுரிகை - சுடர்விடும் என்ற அடைமொழி வேட்டைவினைக்காகக் கூர்மைப்படுத் திய நிலைகுறித்தது. சுரிகை அணுகப்போரிலும், வில், அம்பு சேய்மைப் போரிலும் பயன்படுவன. இது பற்றியே வேட்டைக்கு வருவார் இதனையும் தாங்கி வந்தனர். 710 பார்க்க. இச்சுரிகை இவர் தந்தை நாகன்பாற்பெற்ற அரசஅடையாளமுமாம். எவ் விலங்கையும் அணுகிப் பிளந்து வெல்வது விலங்கி னரசாகிய சிங்கத்தின் தன்மை.அது போல அரச இலக்கணம்பெற விசையிற் கடுகிச் சுரிகையாற் குத்தினார் என்றார். "அரி யேறுமவர்" (737) என்றது காண்க.

முனைபெற - நேர்முகப் போர்நிலையினைப் பெறுமாறு. எதிர் - எதிர்முகமாய் நின்று. உடல்முறிபடக் குத்தினர் எனக்கூட்டுக. குத்துஞ்செயல் முன்னரும் அதன் விளைவாகிய உடல் முறிபடும் செயல் பின்னரும் நிகழவனவாதலின் அந்நிகழ்ச்சி முறையில் வைத்தார்.

எறி மறவர் எனக. எறிதல் (கொல்லுதல்) இவர் வாழ்க்கைத்திறம். "குற்றமே குணமாவாழ்வான்" - "கொல எறி குத்தென்றார்த்துக் குழுமிய வோசை" (614) என் றவைகாணக. எறிதல் தூரத்தினின்று எறியும் அம்புமுதலிய படையினா னிகழ்த்து வது. எறிமறவர் என்றதனால் எனவேடர் பெரும்பாலும் விலங்குகளை அணுகாது தூரத்திருந்து எறியுஞ்செயலுடையார் என்ற குறிப்பும், தலைவர் என்றதனால் அவர்கள

போலல்லாது இவா வீரததுடன அணுகி எதிாகினறு சுரிகையாற குததினா என்ற குறிபபும காணக. 730 பாாகக 91

வேறு

741. வேடர்தங கரிய செஙகண் விலலியாா விசையிற குதத
மாடிரு துணியாய் வீழநத வாாகததைக் கண்டு நாணன
"காடனே! யிதனபின னினறு காதஙகள் பலவந தெய்ததோம,
ஆடவன கொனறா னசசோ!" வெனறவ ரடியிற றாழ்நதார். கூ௨

(இ - ள்) வெளிபபடை. வேடா தலைவராகிய கரியமேனியும செஙகணணு முடைய திணணனா விசையிற குததியதனாலே பககததில இரணடு துணடமாய விழுநதபனறியை நாணன கணடு, "காடனே! இனறு இதன பினனே பலகாதஙகள வநது களைததோம ஆணமகனாகிய இவா கொனறாா. அசசோ"! என்று கூறி இருவரும அவரடியிலே வணஙகினாாகள

(வி - ரை) வேடர்தம் .வில்லியார் - சிலைவேடா என்றபடி. வேடா எலலாரும வில ஏநதியவாகளேயாயினும அவாகளுள இவாககே விலலின தலைமை பொருநதிய தெனபதாம. வில்லியார் - விலலவாகளுள எலலாம மிகக விலலவராகிய தலைவா என்ற பொருளில வநதது வில்லுககு விசயன என்றபடி முறபிறபபிலே விலவிததைை யிற றலைவராய நினறதும குறிபபு விலலியாா தனிவேடடை (783) எனறும, மேலும பலவாறு இவா வில ஏநதியதனை விதநது ஓதுதல காணக. "வரிநத வெஞசிலைககு மணமதிதத வீரனே" எனறாா விலலிபுததூராரும. (13 ம நாள போா)

வில்லியார் விசையிற் குத்த - தமககு அதனால எவவிதக கெடுதியும நோாதபடி தூரமிருநது எயது கொல்லக கூடிய விலலும அமபும இருககவும வீரததாற போா அறங கருதி அணுககசசெனறு சுரிகையாற குதத என மேறபாடடின கருததை அனுவதிததுக கூறியது அதனைப பாராடடி வறபுறுததற பொருடடு

நாணன் - அவரது அடிபிரியாத மெயகாவலாகளாகிய இருவருள நாணன அவா பால அணுககததொணடும துணிசசலுங கொணடவன ஆதலின அவன இவவாறு கூறுகினறான சரிதப பினனிகழசசியில காடன முகலியாறறங கரையில தீககடையவும பனறியை வதககிப பாதுகாககவும உளள தாழநத பணியாளனாய நிறக, நாணன திணணனாககு முனசெனறு காளததிமலைமேல வழிகாடடவும, உபதேசமொழிகள போனற பலவறறையும சொலலவும, இறைவனபாற கூடடிச சோககவும உயாபணியின றுணையாயினன எனபதும காணக.

இன்று காதங்கள் பல வந்து எய்த்தோம் - பல - இரணடுககு மேறபட்டவை. "நலலற நூலகளிற சொலலறம பல, சில, இலலறந துறவற மெனசசிறந தனவே" எனபுழிச சில எனபது இரணடையும, பல எனபது இரணடின மிகக எணணையும உணாததிநிறறல காணக வடமொழியில ஒனறு - இரணடு - அதன மேறபடடவை எனக குறிகக ஒருமை இருமை - பனமை என வகுபபா. இது சிறுபானமை தமிழிலும வழஙகும. காதம் - பதது நாழிகை யளவு கொணடது. எனவே இஙகுத திணணனும வேடாக ளிருவரும பனறிபபின மூனறு காதஙகளுககுக (30 நாழிகை தூரததுககுக) குறையாமல ஓடி வநதுளளாா எனறு ஊகிககலாம விடலைகளாகிய இவாகள பின் வநது எய்த்தோம் எனறதனாலும இவாகள நெடுநதூரம ஓடிவநது பினபறறித தொடா மாட்டாது இளைததமை துணியபபடும.

ஆடவன் கொன்றன் அச்சோ! - விடலைகளாகிய அவவிருவரும எயததுப பின வரவும், இவா சிறிதும இளைககாது முனனே விசையிற கடுகிசசெனறு பனறியைக குததி வீழததினது இவாது வீரமும உடல வலிமையும குறிததது. இதனாலே அவ விடலைகளிருவரும அறபுதமுறறு "முன பலமுறை வேடடையிற பழகிய நாம் எயத

துப பினனடைநதோம் ஆனுல் முதல வேட்டை (கன்னிவேட்டை)யில வநத இவர் முனசெனறு கொனறா! இவரே ஆட்வா!" எனறு போறறி வணஙகினா எனக. **ஆடவன்** - ஆணதனமை மிககவன. **அடியிற்றழ்ந்தார்** - வியநது போறறும முறை. **அச்சோ** - ஆசசரியசசொல் 92

742. மறறவா திண்ண னாககு மொழிகினறா "வழிவந தாறற
வுறறது பசிவந தெமமை யுதவிய விதனைக காயசசிச
சறறுநீ யருநதி யாமுந தினறுதண் ணீாககு டிதது
வெறறிகொள வேட்டைக காடு குறுகுவோ மெல்ல" வெனறார்.௯௩

(இ - ள்) வெளிபபடை மேலும அவாகள திணணனை நோககிச சொலகினற வாகளாய, "வழிநடநது வநததனுலே மிகப பசிவநது எமமைப பொருநதியது, (ஆதலின) உதவிய இபபனறியைக காயசசி நீ சிறிது அருநதி, நாஙகளும தினறு தணணீா குடிதது வெறறிகொளளும வேட்டைககாட்டை மெலலசசெனறு அடைவோம்" எனறு சொனனாகள.

(வி - ரை) **மற்று** - அஙஙனம வியநது கூறியதனை விடுதது மேலும. **மற்று**-வினை மாறறுப பொருளில் வநதது **அவர்** - அவவிருவரும. மறறவா என ஒரு சொலலாககக கொணடு உரைபபாருமுணடு. **மொழிகின்றார்** - சொல்வாராகி முறறெசசம மேற பாட்டில நாணன ஒருவன பேசினன இஙகு இருவரும சொனனாகள எனக

வழிவநது - வழியினகண வருதலால் ஏழனுருபுதொககது **வநது** - வினையெசசத திரிபு , காரணப பொருள தநதது.

ஆற்ற பசிவநது எம்மை உற்றது - எனக கூட்டுக **ஆற்ற** மிகுதியாய. **உதவிய** - கைககுக கிட்டியதாகிய நீ கொனறு தநத எனறலுமாம **இதனை** - இபபனறியினை. **காய்ச்சி** - தீயில் வதககி வதககிப பககுவபபடுததும முறை 767 - 774 - 795 முதலிய பாட்டுககளில விரிததிருததல காணக

சற்று நீ அருநதி யாமும் தின்று - சுவைக கலபபுககுரிய உயாநத மான முதலாகிய வேறு ஊனும தேனும பிறவும ஈஙகு இலலையாக,இது தாழநத பனறியிறைசசியொனறே யாதலானும, இவா இளமை, வீரம, முதலிய திணமை படைததமையால தமமைப போல எயபபிலலாது னினறாராதலின உணவு வேட்கை அதிகமிலா எனறமையாலும பிறவாறறாலும இபபனறி யிறைசசியை இவா மிக உணணா எனறு கருதி, **நீ** - **சற்று** - **அருநதி** எனறும, **யாம்** அவவாறனறி வயிறு நிறைய இவவோரிறைசசியினையே மிகுதி யும தினபோம் எனற குறிபபுபபெற **யாமும் தின்று** எனறும கூறியவறறின நயமும சொலலாறறலும பொருட்செறிவும காணக. **நீ** - நீயும - உமமை தொககது **யாமும்** - எசசவுமமை **அருநதல்** பொதுவினை. **தின்னல்**-நாலவகை உணடிகளில ஒனறு இரண டும உணவு உடகொளளுதல எனறு பொருளபடுச, சுவை பாாதது அளவுபடச் சிறிது உணணுதலுககு **அருநதல்** எனறும, அளவுபடாது மிகுதிபபடப பெருநதீனியாய உணணுதலுககுத **தின்னுதல்** எனறும வழஙகும தலைவா உணடபின பணியாளா உணணுமுறை குறிததலும காணக உயாநதோரை அருநதுக எனபதும, தாழநதோ ரைத தினக எனபதும வழககு

தண்ணீர்குடித்து - உறறதுபசி எனறு பசியைமட்டும கூறினுரேனும அதனேடு உடனவருவதாகிய தாகமும இனமபறறி அறிநதுகொளளபபடுமாதலின தாகம **உற்றது** எனறு சொல்லாமலே **தண்ணீர்குடித்து** எனறனா "வைகிருளின புலாகாலை" (705) யில வேட்டைககாட்டுககுப போநத இவாகள "கதிரவனுசசி நணண" (750) உளள இதுகாலமவரை வேட்டைவினைமுயனறும,ஓடியும கடுஙகானிற கடுவெயிலில் அலைநதன ராதலின பெருமபசியோடு கடுநதாகமுஙகொணடனா எனக.

வெற்றிகொள் வேட்டைக்காடு-மீதூர்கின்ற விலங்கினங்களை மாற்றார்களாகவைத்து வேட்டையைப் போர் என்றும், வேடர்களைச் சேனை என்றும் கூறியதற்கேற்ப **வெற்றி கொள்** என்றார் **வெற்றி**-விலங்கினமனைத்தையும் இவர்களது குறியினின்று தப்பாதுமடிதலும், அவை ஒன்றும் இவர்க்கு எவ்வகை ஊறுஞ்செய்ய வலியிலாதொழிதலும், மொய்வலை களை அறுத்து நெடிதோடிய இப்பன்றியும் துணிக்கப்படுதலும் ஆகியவற்றால் இக் **கன்னிவேட்டை** வெற்றிகரமாக நிகழ்ந்தமைகுறித்தது.

வேட்டைக்காடு - இவர்கள் வேட்டைக்காக வளைத்துச் சூழல்செய்த பரப்புடைய காடு 721 - 722 - 723 - 725 பார்க்க.

துருதுவோம் மெல்ல - களைப்பினமிகுதியானும், உண்டபின் கடியநடைகூடாமை யானும், வேட்டைவினை வெற்றிபெற்று முடிந்தமையானும் இவ்வாறு கூறினர். முன் னர் ஓடிவந்த கடியவேகத்திற்செல்லுதல் இனி அவசியமில்லை என்றபடி அவர்களது இளைப்பும் மனவெழுச்சியின்மையும் விரைவின்மையும் குறிப்பார் மெல்லக்குறுகு வோம் என்னாது **துருதுவோம் மெல்ல** என்று மாற்றிக் கூறினர். 93

743\. என்றவர் கூற நோக்கித், திண்ணனார் "தண்ணீ ரெங்கே
நன்றுமிவ் வனத்தி லுள்ள?" தென்றுரை செய்ய, நாணன்
"நின்றவிப் பெரிய தேக்கி னப்புறஞ் சென்று னீண்ட
குன்றினுக் கயலே யோடுங் குளிர்ந்தபொன் முகலி" யென்றான். ௯௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவர்கள் இவ்வாறு சொல்லத், திண்ணனார் அவர்களை நோக்கி "இவ்வனத்தினுள்ளேயும் தண்ணீர் எங்கே நன்று உள்ளது ?" என்றுகேட்க, "முன்னேநின்ற இந்தத் தேக்கமரச்சோலையைக்கடந்துசென்றால் அங்கே நீண்ட குன்றின் பக்கத்திற் குளிர்ந்த பொன்முகலியாறு ஓடும்" என்று நாணன் சொன்னான்.

(வி - ரை) **நோக்கி** - அவர்கள் சொல்லியதை ஊன்றி எண்ணி என்றலுமாம்.

தண்ணீர் இவ்வனத்திலும் எங்கே நன்று உள்ளது என உம்மைபிரித்துக் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. நீரில்லாத இக்கானகத்துள்ளும் குடிக்கத்தக்கதாய நீர் நன்று காணவுள்ளதெங்கே என்றபடி **நன்று**-காட்டுநீர்கள் பெரும்பாலும் குடிக்கத்தகாதவை யாயும் நோய் செய்வனவாயும் உள்ளன என்றது கருதி இவ்வாறு கேட்டார் உம்மை பலகாதமும் இக்காட்டிற் காணப்படாத நீரின் அருமை குறித்தது. **இவ்வனம்** என்ற தில் இகரச்சுட்டும் நாம் கண்டுபோந்த இந்த என அக்கருத்தே பற்றியது **நன்றும்** - அப்படியே செய்வோம் என்றுரைப்பாரும், உம் அசை எனக்கொண்டு நன்று தண்ணீர் எனக் கூட்டியுரைப்பாரும், நன்று பெரிதென்றுரைப்பாரும் உண்டு. **உரைசெய்ய** - வினவ என்ற பொருளில் வந்தது.

நாணன் - இருவரையும் நோக்கிக்கேட்ட வினாவுக்கு, அவருள் நாணன் விடை சொன்னான் இவ்விருவருள் இவனே அறிவும் மிக்க அனுபவமும் படைத்தவன், காளத்திகாண நீபோதின் நல்ல காட்சியே காணும் (745) என்று திண்ணனாரது அன் பையும் ஆர்வத்தையும் வளர்த்தவன் அவர் காளத்தியேறி இறைவனைக்கண்டு அணைந்து பற்றிக்கொள்ளுந்தனையும் இவனே வழிகாட்டியாகவும் உற்றதுரைக்கும் உறுதுணையாக வும் நின்றவன் மலையேறிய உச்சிநேரத்திற் கேட்ட ஐந்துதுந்துபி ஓசையை இது என்ன என்று கேட்ட திண்ணனார்க்கு, "இம்மலைப்பெருந்தேன் சூழ்ந்து மதுமலர் ஈக்கள் மொய்த்து மருங்கெழு மொலிகொல்" (750) என்றவன். அங்கு இறைவர் திருமேனியிற் கண்ட பூவுநீரும் ஒரு பார்ப்பான் செய்த பூசைச்செயல் என்று தான் முன்னுள் கண்டு அறிந்த அறிவு கொண்டு பூசைமுறையினை இவன் உணர்த்தியவதனால் நாய னார்க்கு இனியசெய்கை இவைகொலாம் என்று கடைப்பிடித்து அவர் அரியபூசை பியற்றத் துணைக்காரணமாயிருந்தவன் (757 - 758) தமசாரப்பைவிட்டொழிந்த இவரது

நிலையை "வங்கினைப்பற்றிப் போதா வல்லுடும்பு என்ன" என்று (765) உள்ளவாறு காடனுக்குச்சொல்லும் திறத்தால் இவனது அறிவின்றிறம் உணரப்படும் நாகனுக்கும் வேட்டையில் ஏவலாளனாகி உற்றதுணைவனாய் அவனோடு காளத்திக்குவந்தவன் இவனே யாம் என்றதனால் இவனது தொடர்பும் முதிர்ந்த அனுபவமும் வயதும் அறியப்படும் 741ல் உரைத்தவையும் மேல்வருவனவும் காண்க.

நின்ற இப்பெரிய தேக்கின் அப்புறம் - இகரச்சுட்டு முன்னால் அண்மையில் காணப்பட்ட நிலைகுறித்தது **நின்ற** - முருடு, வளைவு முதலியன இன்றி நேராக நீண்டுவளரும் தேக்கின்றன்மையும், **பெரிய** - அவற்றின் பருத்த அரையும் குறித்தன **தேக்கு** - தேக்கமரச் சோலைக்கு ஆகுபெயர். முகலியாற்றின் கரையருகினில் தேக்கஞ் சோலைகள் மிகுதியாம் என்பது "சந்தமா ரகிலொடு சாதிதேக்க மம்மர,முந்துமா முகலியின் கரையினில்" என்று ஆளுடையபிள்ளையார் இதனைத் தெரியக்காட்டியருளியமையானுமறியப்படும் **அப்புறம்** - தேக்கினுக்கு இப்புறம் இவர்களும், அதற்கப்புறத்தே காளத்திமலையும் ஆக இடையில் பெரியதேக்கு **நின்ற**தென்பதாம் **நின்ற** குன்றையும் முகலியையும் மறைத்துத் தடையாய் நின்ற என்ற குறிப்புமாம்

நீண்டகுன்று - தொடர்ச்சியாய நீண்டமலைவரிசையில் உள்ளதொரு குன்று என்பதாம். இடைவிட்டுவிட்டு நீண்டுசெல்லும் கிழக்குத்தொடர்ச்சி மலைகளில் ஒன்று திருக்காளத்திமலை "குலவரை பாரப்பாய கயிலை" (திருவலஞ்சுழி - 8 - பிள்ளையார்).

குன்றினுக்கயலே குளிர்ந்த பொன்முகலி ஓடும் எனக் இளைப்பும் பசியும் நீர் வேட்கையும் போக்கிக் குளிர்ச்சிசெய்யவல்லதென்ற குறிப்புப்பெறக் **குளிர்ந்த** என்ற அடைமொழிதந்து கூறினான் அதனை மனத்தால் எண்ணி வாக்கினாற்சொல்லிய போதே குளிர்ச்சியைச்செய்ததென்ற குறிப்பாற் **குளிர்ந்த** என இறந்தகாலத்தாற் சொன்னான் **பொன்முகலி** - இது வடமொழியிற் சொர்ணமுகி எனவழங்கப்படும் தேவாரங்களில் **முகலி**என ஆளப்பட்டுள்ளது பொன்மையோடு ஒலியுமுடைமையின் இப்பேர்பெற்றது முகரம் - ஒலி, **முகரி** - ஒலியுடையது பேதமின்றி ரகரம் லகரமாயும் வருமாதலின் முகரி முகலிஎன வந்தது "பொன்மையோடு, கலியுடை மையிற் போ பொன்மு கலியென வுரைத்துப் போனை" (பொன்முகரிச்சருக்கம் - 58) என்ற சீகாளத்திப்புராணங் காண்க. பிறவி வெப்பமும் போக்குவது என்றதுங் குறிப்பு.

இப்பாட்டாற் **றீர்த்தவிசேடங்** கூறப்பட்டது 94

744. பொங்கிய சினவில் வேடன் சொன்னபின், "போவோ மங்கே;
யிங்கிது தன்னைக் கொண்டு போதுமி" ன்றென்று, தாமு
மங்கது நோக்கிச் சென்றார்; காவத மரையிற் கண்டார்
செங்கணே றுடையார் வைகுந் திருமலைச் சாரற் சோலை. ௩௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. மேன்மேற்பொங்கிய சினமுடைய வில்லேந்திய வேடனாகிய நாணன் இவ்வாறுசொன்னபின், திண்ணனார் "நாம் அங்கே போவோம், இந்தப் பன்றியினை எடுத்துக்கொண்டு வாருங்கள்" என்றுசொல்லித், தாமும் அதனைநோக்கிச் சென்றனர் அரைக்காததூரஞ் சென்றபின் செங்கண் இடபத்தையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய **திருக்காளத்திமலைச்சாரற்** சோலைகண்டனர்

(வி - ரை) **பொங்கிய சினவில்** - வில்லை உடையானது சினம் வில்லின்மேல் ஏற்றப்பட்டது உபசாரம். சினவேடன் எனக்கூட்டியுரைப்பினுமமையும்

அங்கே போவோம் என மாற்றுக வினைமுற்று முன்வந்தது அவரது தீவிரங் குறித்தது **இங்கு இதுதன்னை** - இங்குநின்றும் இப்பன்றியை. **இது** - அண்மைச் சுட்டு முன்புகிடந்த பன்றியைச் சுட்டிற்று. **இதுதன்னை** - **தன்** சாரியைபெற்று உருபேற்ற சுட்டுப்பெயர்.

கொண்டு போதுமின் - பன்றியின் உடல் மிகுகனமுடையது. அச்சாதியுள்ளும் இக்காட்டுப்பன்றி வகை மிகப்பருத்துப் பெரும்பாரமுடையது என்பர். பெரும்பன்றி (791) என்றது காண்க. விடலைகளாகிய வலிய இருவருங்கூடிச் சுமக்கும் பாரமாதலின் இவ்விருவரையும் நோக்கிக் கொண்டு போதுமின் என்றார்.

தாழும் - ஆவல்கொண்ட தாழும். உம்மை இறந்தது தழுவியது.

அங்குஅது - அங்கு - சேய்மைச்சுட்டு அப்புறம் சென்றால் என்று சுட்டிய அவ்விடம். **அது** - "குன்றினுக்கயலே ஓடும்" என்ற அப்பொன்முகலி யாறு **அது** நீண்ட குன்று என்றலுமாம். **நோக்கி** - குறித்து குறிவைத்து "கண்டு கொண்டே", "சேர்பெற நோக்கி நின்றார்" (777) என்பவை காண்க.

சென்றார் - கண்டார் - சென்றதும் கண்டதுமாகிய இவை விரைவில் முடிந்தன என்பார் இவ் வினைமுற்றுக்களை அடுத்து வைத்துக் கூறினார். இச்சொற்களின் விரைவில் அரைக்காதத்தூரமும் கடந்தனர் என்பது.

செங்கண்ஏறு-செங்கண் - கோபங்குறித்தது. கொல்லேறு, சினவேறு, முரணேறு என்ற வழக்குக்கள் காண்க. ஏற்றினது இயல்பு செங்கணுடைமை என்றலுமாம்.

உடையார் - கொடியாகவும் ஊர்தியாகவும் உடையவர்.

திருமலைச்சாரற் சோலைகண்டார் - என்மாற்றுக போவோம் அங்கே என்மாற்றிக் கூறி நின்ற மனவேகம்போலவே, செயலும், வேகமாய் முற்றியது என்று குறிக்கப் பயனிலைமுன் வந்தது.

திருமலைச் சாரற்சோலை - மலையின்சாரலில் உள்ளசோலை உயர்ந்த இடமாதலின் முதலிற் காட்சிக்குப்புலப்பட்டது மலையும், பின்னாகக்காணப்படுவது அதன்சாரலும், அதன்பின் சோலையுமாம். இவை வேறுவேறாகத் தெரியும் சவிகற்பகக் காட்சியின்முறையில் வைத்தார். முன்னாச் சேய்மையில் நிகழ்வது மலையும் சாரலும் சோலையுமாகிய மூன்றுஞ் சேர்ந்துள்ள நிருவிகற்பகக்காட்சியாதலின் அவ்வாறு முறைக்கின்றதுகாண்க.

திருமலை - காளத்தி மேலே திருமலைச்சருக்கம் என்றஇடத்தும், பிறாண்டும் திருமலைஎன்றது கயிலையைக்குறிக்கும் "சித்திநிகழ் வயிரவராய்த் **திருமலை**யின் றணைகின்றார்" - **சிறுத்-புரா** - 25 காளத்தியும் கயிலையாம் இது தென்கயிலைஎனப்படும் கயிலைபாதிகாளத்திபாதி யந்தாதியும் இக்கருத்தேபற்றியது. அப்பர்சுவாமிகள் இம்மலைமேற் றூளபணிந்த குறிப்பினால் கயிலையினிலவீற்றிருந்த பெருங்கோலங் காணுமது காதலித்து அந்த யாத்திரையிற் புறப்பட்டனர் ஆளுடையபிள்ளையாரும், ஆளுடையநம்பிகளும், இங்குநின்றே திருக்கயிலையைப் பாடியருளினர் அருச்சுனர் கயிலைமலைச்சாரலிற் கேட்ட வரத்தை அவரே திண்ணனாராகி இங்குப் பெறப்போகின்றார் என்ற குறிப்புக்களெல்லாம் பெற இங்குத் **திருமலை** என்ற பெயரார்க்கூறினார்.

கண்டார் - மலையும் சாரலும் சோலையும் கண்டஇக்காட்சி, திண்ணனாரது பசி, தாகம், இளைப்பு முதலியவற்றை மறப்பித்து அவரது உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்டு "தோன்றுங் குன்றின் நணுவோம்" என்று தடுக்கலாகாப்பேராசையை விளைத்தது பற்றி இதனை இவ்வாறு விதந்துகூறினார்.

இப்பாட்டுத் தலவிசேடங் கூறிற்று 95

745. "நாணனே! தோன்றுங் குன்றி னண்ணுவோ" மென்ன, நாணன்,
"காணநீ போதி னல்ல காட்சியே காணு, மிந்தச்
சேணுயர் திருக்கா ளத்தி மலைமிசை யெழுந்து செவ்வே
கோணமில் குடுமித் தேவ ரிருப்பர், கும் பிடலா" மென்றான். கூகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. "நாணனே! முன்னே தோன்றும் குன்றின்கண் சேர்வோம்" என்று திண்ணனார் சொல்ல, நாணன், "நீ அங்கே காணப்போவாயாகில்

நல்ல காட்சியே காணப்படும், சேணில் உயரும் இந்தத் திருக்காளத்திமலையின்மேல் எழுந்து செம்மைபெறக் கோணமில்லையாகச் செய்யும் **குடுமித்தேவர்** இருப்பார், நாம் கும்பிடலாம்" என்று சொன்னான்.

(வி - ரை) தோன்றும் குன்றில் - முதலிற் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது குன்றின் உயர்ந்த சிகரமாதலின் அது அவர் கருத்தைக் கவர்ந்தது.

காண காணும் - நீ காணப்போதின் எனக். காண்பதற்கென்று நீ போவாயானால். இவ்வகையிடங்களுக்குப் போதுவார் பலரும் போய்வந்த மட்டில் அமைவரேயன்றி அங்குள்ள சிறப்புக்களைக் காணமலே வருவர் என்பது **கண்கூடு** ஆதலின், நண்ணுவோம் என்று தன் தலைவன் கூற அவ்வாணைக் குட்பட்டு உடன்படும் நாணன், அவ்வாறு நீ காணும்பொருட்டே செல்வாயானால், ஏனையோர்போலல்லாது நீ காணும் சிறப்பு இன்னதென்று கூறுவானாகி, அது நல்ல காட்சியே என அறிவுறுத்துகின்றான் அக்காட்சி இன்னதாம் என மேலும் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றான். "குன்றின் நண்ணுவோம், அதனைக் காணல்வேண்டும்; காண்பது நல்ல காட்சி, அஃது இதுவாம்" என்றவாறு இக்குன்றவர் கடவுட் காட்சியில் வைத்தகருத்துப் பாராட்டத்தக்கது.

காண நீபோதின் என்று நாணன் உரைத்தவாறு உண்மையில் நாயனார் காண்பதற்கே அங்குப்போகின்றார் ஏனையோர் போலல்லாது, "ஆவமுன் பெருக ஆரா அன்பினிற் கண்டுகொண்டே நேர்பெற நோக்கி னின்றார்" (777) என்பது காண்க.

நல்ல காட்சியே காணும் - **காட்சி** - காணப்படுவது. **காணும்** - காணப்படும் படுவிகுதிதொக்கது இவர்காணும் காட்சி இறைவனது அருட்டிருநோக்கம்பெற்று அவன் காட்டக்காணும் காட்சியாதலின் **நல்ல காட்சியே** என்றார் ஏகாரம் பிரிநிலை. தேற்றமுமாம் **நல்லகாட்சியாவது** அகம்புறமாகிய கரணங்களால் எதனைக் காணவேண்டுமென்று நூல்கள் விதிக்கின்றனவோ அதனையே காணுதல். "கண்காள் காண்மின்களோ-கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன்றனை, யெண்டோள் வீசிநின் றாடும் பிரான்றனைக் (கண்காள்)" என்றது தமிழ்மறை "காணுங் கண்ணாற் காண்பது மெய்த்தொண்டே"—(தண்டி-புரா-2).

இந்த கும்பிடலாம் - நல்லகாட்சி இதுவாமென்று நாணன் கூறியது **சேண் உயர்** வானில் உயர்ந்துவிளங்கும். எழுனுருபு தொக்கது உயர்ந்து தோன்றியதனால் முன்னர்த் "தோன்றும் குன்று" என்றார். அவ்வாறு திண்ணனார் "தோன்றுங்குன்று" என்ற அதன்பெயரை அவருக்கு அறிவுறுத்துவான் **இந்த** என்று கையாற்சுட்டிக் காட்டித், **திருக்காளத்திமலை** என்று வாயினாற் பேர் கூறினான். "பெரிய தேக்கி னப்புறஞ் சென்றால் நீண்ட, குன்று" (743) என்று நாணன்கூறக் கேள்விமாத்திரத்தால் அறிந்த நாயனார், இங்கு அதனைக் கண்ணுக்குப் புலப்படக் கண்டறிந்தபோது அவன் சொல்லியபடியே "தோன்றும் குன்று" என்று போகுறியாது கூறியது காண்க

மலைமிசைஎழுந்து செவ்வே - மலையினின்றும் வேறுஎன்றிமுளைத்ததுபோல மேல் எழுந்து செம்மைபெற. **கோணம்இல்** - கோணத்தை இல்லையாகச்செய்யும் **கோணம்** - குற்றம் இது கோண - கோணை எனவும் வழங்கும் "யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னுமிக் கோணை" (சிவஞானசித்தியார் - 10 சூத்திரம் - உ)

குடுமித்தேவர் - **குடுமி**-உச்சி மலையின் உச்சியிலிருப்பவர் தலையின்மேல் உச்சியிலிருப்பதால் தலைமயிராகக்குறைந்துகுடுமிஎனப்படும் கானவர் காளத்தியப்பரை இப்பெயரால் அறிந்து கும்பிட்டனரெனக் வேதங்களுள் முடிவினிற்பது அதர்வணமாம் அதன் சிரம் அதர்வசிரசு எனப்படும். அதன் சிகையாயுள்ள அதர்வசிகை "ஏனையவற்றை யெல்லாங் கைவிட்டு மங்களஞ்செய்பவனாகிய சிவனொருவனே தியானிக்கற்பாலன். அதர்வசிகை முடிந்தது" என்று முடிபுகூறுகின்றது அவ்வுச்சியில் முடிந்தமுடிபாய் விளங்குபவன் இவ்விறைவன் என்பதும் குறிப்பாம். உபநிடதத்துச்சியில் விளங்கும் போதக்காட்சி என்னும் வழக்குங்காண்க.

நாணன் மேலே 743ல் சொல்லியவை "குன்றினுக் கயலே யோடும் குளிர்ந்த பொன் முகலி" என்றது இவரை வழிப்படுத்திய முதல் உபதேச மொழி, இப்பாட்டிற் கூறியன இரண்டாவது உபதேச மொழிகளாம்.

மேலிருபாட்டிலும் முறையே தீர்த்த விசேடமும் தலவிசேடமும் கூறப்பட்டது போல இப்பாட்டால் மூர்த்திவிசேடம் கூறப்பட்டது காண்க. 96

746. "ஆவதென்? இதனைக் கண்டிங் கணைதொறு மென்மேற் பாரம்
போவதொன் றுளது போலும், ஆசையும் பொங்கி மேன்மேல்
மேவிய நெஞ்சும் வேறோர் விருப்புற விரையா நிற்கும்;
தேவரங் கிருப்ப தெங்கே? போ"தென் றார் திண்ண னார்தாம். ௯௭

(இ-ள்) வெளிப்படை. "இவ்வாறு ஆவது என்னை? இம்மலையைக்கண்டு இவ்விடத்தே அணுகிச்செல்லுந்தோறும் என்மேல்உள்ள பாரம் குறைவதுபோல அனுபவம் உள்ளதாகின்றது, ஆசையும்பொங்கி மேலும்மேலும் பொருந்திய நெஞ்சமும் வேறொரு விருப்பம்கொண்டதாக விரைந்துசெல்லாநிற்கும், அங்கே தேவர் இருப்பிடம் எங்குள்ளது? போவாயாக" என்று திண்ணனார் கூறினார்.

(வி-ரை) **கண்டுஇங்கு அணைதோறும்** - மேற்பாட்டிற் கூறியபடி பேசிக்கொண்டு இருவரும் மலையைநோக்கி நடந்து செல்கின்றாராதலின் இவ்வாறு கூறினார்.

போவது போலும் உளது என்றுகூட்டுக. அடிபெயர்த்து வைக்குந்தோறும் அவ்வளவிற்குச் சிறிதுசிறிதாய் என்பாரம் குறைவதுபோன்ற அனுபவம் நிகழ்கின்றது. **போலும்** - போல்வதாகிய பெயரெச்சம். ஒவ்வொன்றாயக் குறையும் அளவுகுறிக்க **உளது ஒன்று போவது** என்றும், **அணைதோறும்** என்றும் கூறினார்.

ஆசையும் பொங்கி - தோன்றுமக்குன்றில் நண்ணுவோம் என்று முன்னாளெழுந்த ஆசையும் என உம்மை இறந்தது தழுவியது. அவ்வாறெழுந்த ஆசை அடங்காது மேலும் மேலும் பொங்கிவளர்ந்தது என்க.

நெஞ்சும் - விரையா நிற்கும் - மனவேகம் என்றபடி உடல் அணைவதன் முன்னே நெஞ்சு மிக விரைகின்றது. **நெஞ்சும்**-எச்சவும்மை. **வேறுஓர் விருப்புஉற** - விருப்பு - விருப்பமும்; **உற** - மிக; உம்மைதொக்கது. காணவேண்டுமென்னும் ஆசையேயன்றி இன்னதென்றறியப்படாத மற்றோர் விருப்பமும் இன்னதென்றுணரவாராமையின் **வேறுஓர்** என்றார். இது முன்னைப்பிறவியின் தொடர்ச்சிபற்றி இவருள்ளத்தில் எழுந்தது. "முந்தை யறிவின் தொடர்ச்சியினால் முகைத்த மலரின் வாசம்போற், சிந்தை மலர உடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு" என்ற சண்டேசநாயனார் புராணமும் "ஒருமைக் கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற், கெழுமையு மேமாப் புடைத்து" என்ற திருக்குறளும் இக்கருத்தை விளக்குவன. "முன்புசெய் தவத்தி னீட்டம்" என்று பின்னாகக் கூறுவதும் காண்க. தோன்றுங் குன்றி னண்ணுவோம் என்று முன்னர் எழுந்த ஆசை இவரால் காரணமறியப்பட்டதும், இங்குஉறும் வேறு ஓர் விருப்பம் காரணமறியப்படாததும் ஆம். **விளையாநிற்கும்** என்பது பாடமாயின் ஆசைபொங்கி மேவிய நெஞ்சினுள் அவ்வாசையினையன்றி வேறு ஒரு விருப்பமும் மிகவிளைகின்றது என இக்கருத்துக்கேற்ப உரைத்துக்கொள்க. **விளைதல்** - சிறிதாயத் தோன்றி வளர்தல்.

தேவர் - நாணன் சொல்லியதனால் இவர் அறிந்த குடுமித்தேவர். **அங்குத் தேவர் எங்கே இருப்பது?** என்க. **எங்கே** - மலையில் அவர் இருப்பதாகக் குறித்த இடம் எது? என்றபடி. **அங்கு** - அக்குன்றில் - சேணுயர்மலையில். **போது** - போவாயாக.

தத்துவ தாத்துவிகங்களாகிய தொன்னூற்றாறும் தன்னின் வேறாகக்கண்டு கடந்த நிலையில் உடல்முதலிய கருவிகரணங்கள் பாரமாகக்காணப்படுக் கழல்வனவாம். அது வரை அவற்றிற்பற்றுண்டு அவற்றைச் சுமைஎன்றுணராது சுகமென்றும், அவற்றையே

தானென்றும் கண்டு, சுமந்து திரிந்த உயிர் இப்போது சுமை என்று அறிந்தது. பெரும்பாரம் சுமந்திளைத்தவன் அது குறையக்குறையக் களிப்பதுபோல, இந்நிலையடைந்த உயிரும் களிப்படையும். இப்பாரம் குறையக்குறைய இறைவனை அணையும் ஆசையும் மிகும் அதுவரை ஆணவத்தோடு ஒற்றித்துநின்று அறிவிழந்த உயிர் அதனைக் கண்டு உவர்ப்படைந்து விட்டுப் பின்னர் மெய்ஞ்ஞானத் தாளுவினோடு ஒற்றித்து நிற்கத் தலைப்படும்.

> "அருத்தியால் குரம்பை தன்னிற் றெண்ணூற்றங் கறுவர் நின்று
> விருத்திதான் றருக வென்று வேதனை பலவுஞ் செய்ய
> வருத்தியால் வல்ல வாறு வந்துவந் தடைய நின்ற
> வருந்தியார்க் கன்பர் போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே" (4)

என்ற திருநேரிசைக்கருத்தையும் காண்க. இவ்விளைவின்றன்மை இப்பாட்டிற் றிண்ணனார் தம் அனுபவநிலையைக் கூறும்வகையாற் குறிக்கப்பட்டது. இது 96 பாட்டுக்களையுங் கடந்த மேல் 97 வது திருப்பாட்டாக அமைந்த தெய்வீக அமைப்பும் காண்க. மாணிக்க வாசகசுவாமிகள் திருப்பெருந்துறையை அடையும்போது இத்தன்மைத்தானதொரு நிலையை அடைந்தனர் என்ற வரலாறுங்காண்க. 97

747. உரைசெய்து விரைந்து செல்ல வவர்களு முடனே போந்து
கரைவளர் கழையின் முத்துங் காரகிற் குறடுஞ் சந்தும்
வரைதரு மணியும் பொன்னும் வயிரமும் புளினந் தோறுந்
திரைகண்முன் றிரட்டி வைத்த திருமுக லியினைச் சார்ந்தார். ௯௮

(இ-ள்.) வெளிப்படை. (திண்ணனார் மேற்கண்டவாறு) சொல்லி விரைந்துசெல்ல, அவ்விருவரும் கூடவே சென்று, கரையில் இருமருங்கும் ஓங்கிவளரும் மூங்கிலின் முத்துக்களையும், காரகிற் கட்டைகளையும், சந்தனமரங்களையும், மலையில் விளையும் ஏனை மணிகளையும், பொன்னையும், வயிரத்தையும் மணற்குவியல்களிலெங்கும் அலைகளால் முன்றிரட்டிச் சேர்த்துவைத்த திருமுகலியாற்றினை அணைந்தார்கள்.

(வி-ரை.) விரைந்து செல்ல - விரைவு முன் ஆசையும் விருப்பும் என்று சொன்ன வற்றாலுளதாகிய ஆவல் மிகுதி குறித்தது. திண்ணனார் - செல்ல எனக.

செல்ல - போந்து - (மூவரும்) - திருமுகலியினைச் சார்ந்தார் எனக் கூட்டுக.

கரைவளர் கழையின் முத்தும் - முகலியின் இருகரையிலும் மூங்கில்கள் உயர வளர்ந்திருக்கின்றன. அவற்றின் முதிர்ந்தவற்றில் விளைந்து உதிர்ந்த முத்துக்களை ஆறு அடித்து வந்தது என்றதாம். "அலைகொள்புன லருவிபல சுனைகள்வழி யிழியவய னிலவு முதுவேய், கலகலென வொளிகொள்கதிர் முத்தமவை சிந்துகா ளத்திமலையே" (5) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரங் காண்க.

கார் அகில் குறடு சந்து - "சந்தமார் அகிலொடு உந்துமாமுகலியின் கரையினில்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையாரது திருக்காளத்தித் தேவாரங் காண்க. **குறடு** - கட்டைகள். அகிற் குறடும் சந்தும் முறிந்து வீழ்ந்தனவும் உலர்ந்தனவும் வெள்ளத்தில் பறிக்கப்பட்டனவுமாம்.

வரைதருமணி - முத்தும் பவளமும் வயிரமும் ஒழிந்த ஏனையமணிகள். முத்து முன்னாகக் கூறினார். பவளம் கடல்படுபொருளாம்.

வயிரம் - விலையில் மிகுதியும், குணத்திற் குறைவுமுடைத்தாதலால் வேறு பிரித்துக் கடையிற் கூறினார்

புளினம் - அருவியின் நீரோட்டத்தாற் குவிக்கப்படும் சிறுமணற் குவியல்கள்

திரைகள்முன் திரட்டிவைத்த - சலசலவென்று அலைந்து ஓடும் அருவிநீரால் மணற் குவியல்களும் அவற்றின் ஓரத்தில் அவ்வவற்றின் மென்மை வன்மைக் கேற்றபடி மணி

பொன்முதலியனவும் வரிசைபெறச் சேர்த்துவைத்த முன்-முன்னால் காணத்தக்கதாகக் கரையில் ஓரத்தில். "முத்துமாமணிகளும் எத்துமாமுகலியின் கரையினில்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரமுங் காண்க.

திரட்டிவைத்த திருமுகலி - "அறியாம லேனு மறிந்தேனுஞ் செய்து, செறிகின்ற தீவினைக ளெல்லாம்-நெறியினுறு, நன்முகிலச்சோ காளத்தி நாத னடிபணிந்து, பொன்முகலி யாடுதலும் போம்" (74) என்று கயிலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதியிற் கூறியபடி, தன்னையணைந்து தன்னுடைப்படிந்தோர் சிவபூசைசெய்து முத்திபெற்று உய்யும்பொருட்டுப் பூசைக்குரியபொருள்களாய நறும்புகையூட்ட அகிலும், அரைத்து மெய்ப்பூசிட்டுச் சாத்தச்சந்தனமும்,மஞ்சனப்புனலினும் ஆக்கியநீரிலும் இட மணிகளும் பொன்னுமாக வெளிப்பட, முகலியாறு, திரட்டிக் காட்டிவைத்தது என்றதொரு தற்குறிப்பேற்றக் குறிப்புமகாண்க. 236 பார்க்க. முகலியினுட்படிந்தோர் முத்திபெறுவாரென "உலகி லெங்கணு மில்லதோ ரதிசய மொன்றித, தலைமை கொண்டபொன் முகலியுட் டாழ்ந்தவ ரியாருந், தொலைவி றுன்பங்கள் பலதருஞ் சூழ்வினைப் பிறப்பா, மலைநெ டுங்கடற் கரைமிசை யேறுவ ரன்றே" (பொன்முகலிச்சருக்கம் - 91) என்று அதிசயச்சுவை பெறச் சீகாளத்திப்புராணங் கூறும் "இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையும்" என்றபடி தன்னை அணைந்தார்க்கு அந்த முத்தியேயன்றி இம்மைநலங்களையும் தருதற்பொருட்டு இந்தி முன் மணியும்பொன்னும் முதலியவற்றைத் திரட்டிவைத்திருக்கும் என்றதொரு குறிப்புப்பொருளுமகாண்க. 98

*748. ஆங்கதன் கரையின் பாங்கோ ரணிநிழற் கேழ்விட்டு
வாங்குவிற் காட்ட னன்னை மரக்கடை தீக்கோல் பண்ணி
"யீங்குநீ நெருப்புக் காண்பா யிம்மலை யேறிக் கண்டு
நாங்களவந் தணைவோ" மென்று நாணனுந் தாமும் போந்தார். ௯௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. அங்கு அவ்வாற்றின் கரையின் பக்கத்தில் ஒரு அமைதியான மாநிழலிலே பன்றியின் உடலை யிடுவித்து வளர்ந்த வில்லேந்திய காடனை நோக்கித் திண்ணனார் "மரத்தினால் தீக்கடைகோல் செய்து இங்கு நீ நெருப்பு உண்டாக்குவாயாக, இந்த மலையிலேறி நாங்கள் கண்டுவந்து சேருவோம்" என்று சொல்லி நாணனும் தாமும் சென்றார்கள்.

(வி - ரை) **அணிநிழல்**-அணி - அழகு. இங்கு அமைதி குறித்தது. **நிழல்**-ஆற்றின் கரையினிற் சோலையிலுள்ள மரநிழல். "மந்தமார் பொழில்வளர் "என்ற தேவாரமுங் காண்க. இறந்த பன்றியின் உடலை வெயிலில் இட்டுவைத்தால் ஊன் விரைவிற் கெட்டுவிடும். ஆதலின் அதனை இடத்தக்க நிழல் வேண்டும். தீக்கடைந்து காணவும்,தீவளர்த்து ஊனை வதக்குதற்கும் காற்று மிகுதியில்லாத அமைதியான இடம்வேண்டும். ஆதலின் இவ்வமைதிகள் பெற்ற மரநிழல் என்பார் **அணிநிழல்** என்றார்.

மரத் தீக்கடைகோல் என மாற்றுக. **தீக்கடைகோல் பண்ணுதல்** - கடைந்து நெருப்பு உண்டாக்குதற்குத் தக்கபடி காய்ந்தமைந்த மரக்கட்டையை நேர்செய்தல். "அக்கினியின்கூறு அதிகமாயிருக்கின்ற மரத்தின்கொம்பைத் தீக்கடைகோலாகச் செய்து" என்பர் மகாலிங்கையர். இதனை அரணி என்பது வடமொழி. "விறகிற்றீயினன் முறுக வாங்கிக்கடைய" என்ற அப்பர்சுவாமிகள் தேவாரமும், "காட்டாகிற் றோன்றி" என்ற சிவஞானபோதம் ஒன்பதாஞ்சூத்திர உதாரணவெண்பாவும் அதற்குக, கோலைநட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக்கடையவே காட்டத்தினின்று அங்கி தோன்றுமாறுபோல என்ற வுரையுங் காண்க. மரத்தில் தீ மறைந்துள்ளதென்றும், விரையக் கடைதலால் அது வெளிப்படுமென்றும் உள்ள தத்துவஞானம் இவ்வேடர்கள் காட்சியளவையா லறிந்த உண்மையாம். இதனை இவர்கள் தமக்கு வேண்டியபோது தீ உண

திருக்காளத்தித் திருமலையும் திருக்கோயிலும் பொன்முகலியாறும்

—பாட்டு - 749 - பக்கம் - ௯௪௧.

டாக்கப் பயன்படுத்திக் கொள்வா யாகங்களில் அரணியில் தீக்கடைந்து எடுத்தல் மரபு. "அரணி தந்தசுட ராகுதி தோறும" (247) நெருப்புப்பெட்டி - தீப்பெட்டி - (Match box) இல்லாவிடின் உயிர்வாழ முடியாதபடி தாழ்ந்து விட்டநிலையில் உள்ள இந்நாள் "நாகரிக" உலகர், தேவையான சிறுபொருளையும் தமக்குத்தாமே உதவி செய்துகொள்ள இயலாதவாறு பரதந்திரப்பட்ட தமது அபாய நிலையை உணர்ந்து கொள்வாரகளானால் அவ்வுணர்ச்சி நற்பயனதருவதாம்

நெருப்புக் காண்பாய் - நெருப்பை உண்டாக்குவாய் உள்ளே மறைந்துநின்ற பொருளாகியதீயை வெளிப்படச் செய்வாய்

கண்டு-"நல்ல காட்சியே காணும்"(745)என்றபடி அககாட்சிகண்டு.விறகிலமறைந்த நெருப்பை நீ கோலாற்கடைந்து காண்பாய் முன்னைப்பிறவியில் "வஞ்சமனத் தஞ் சொடுக்கி வைகலுநற பூசனையால், நஞ்சமுது செய்தருளு நம்பி யெனவே நினைந்து"ம், "உறவுகோல்நட்டு உணர்வுகயிற்றினால் முறுகவாங்கிக் கடைந்"தும் நான தியானித்துத் தவஞ்செய்துகண்ட பொருள் இப்பிறவியில் இதுவரை மறைந்துநின்றது,அதனை இம்மலை மேல் ஏறி வெளிப்படக்காண்பேன் என்றதொரு குறிப்புமகாண்க.

நாணனும் தாழும் - பின்வரக்கடவனுகிய நாணன வழிகாட்டி முனசெல்வதால் (752) நாணனும என் முனவைத்துக் கூறினார்　　99

749.　அளிமிடை கரைசூழ சோலை யலர்கள்கொண் டணைந்த வாற்றின
　　றெளிபுன லிழிந்து சிந்தை தெளிவுறுந் திண்ண னார்தாம்
　　களிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கக் காளத்தி கண்டு கொண்டு
　　குளிர்வரு நதியூ டேகிக் குலவரைச் சாரல் சேர்ந்தார்.　　கூ00

(இ - ள்) வெளிப்படை வண்டுகள்மொய்த்த கரையினைச்சூழ்ந்த சோலைகளின் மலர்களைத் தாங்கிக்கொண்டு அணைந்த முகலியாற்றின் தெளிந்தபுனலிலே இறங்கிச் சிந்தைதெளிதலுறுகின்ற திண்ணனார், களிப்புவருதற்கேதுவாகிய மகிழ்ச்சி மேனமேற் பொங்கத் திருக்காளத்திமலையைக் கண்டுகொண்டே குளிர்ச்சியோடு வருகின்ற அந்நதி யின் ஊடேபோய் உயர்ந்தமலைச்சாரலிற் சேர்ந்தனர்

(வி - ரை) அளிமிடைசோலை எனக் **அலர்கள் கொண்டணைந்த ஆற்றின்** - திண்ணனாரை எதிர்கொள்வதற்கு மங்கலப்பொருளாகிய மலர்களைக்கொண்டணைந்த தென்ற பொருளும் காண்க

"வண்டி ரைத்தெழு செழுமலர்ப் பிறங்கலு மணியுமா ரமுமுந்தித்
தண்ட லைப்பல வளத்தொடும் வருபுனற் சூழ்ந்துசே வடிதாழ்ந்
தெண்டி ரைக்கடற் பவளமும் பணிலமுஞ் செழுமணித் திரளுமுந்துங்
கொண்டி ரட்டியுந் தோதமங் கெதிர்கொளக் கொள்ளிடங் கடந்தேறி" (146)

என்ற திருஞானசம்பந்தநாயனார் புராணமுங்காண்க. முகலியாறு மலர்களை வாரிக் கொண்டுவருமியல்புடையதெனபது "முழுமலர்த் திரள்களும் எத்துமா முகலியின்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரத்தானுமறிக.

தெளிபுனல் இழிந்து சிந்தைதெளிவுறும் - இதன் நீரினைத் தொடுதலாலே மயல் தீர்ந்து மனந்தெளியும் என்றமையாற் றீர்த்தச்சிறப்புரைத்ததுமாம் "ஆடக முகலிதா னுண வப்பெயர், நீடிய வழக்கற நீக்கு நீர்தாய" (79) என்ற சீகாளத்திப்புராணமுங் காணக "ஆவதென்" (746) எனமுன்னர் மனந்தெளியாது நின்றநிலைமாறி இப்போது தெளிவுறுகின்றது என்றபடி

தெளிபுனல் - என்றுமென்றும் தெளிவுடையது. **தெளி** - தெளிவிக்கும் எனக் கொண்டு சிந்தைமயல்தீர்த்துத் தெளிவிக்கும்புனல் என்பதுமாம்.நாயனார்இவ்வாற்றின

அடைந்தது தைமாதமாகலின் அப்பருவம் இதில்தெளிவுடையதாய மிக்க நீர் ஓடும் காலமாம் என்பதும் காண்க.

சிந்தை தெளிவுறும் - இதுவரைநின்ற தமது சூலம் முதலிய இவ்வுலகச்சார்பாகிய மயக்கவுணர்ச்சிகளும், "ஆவதென்" என்ற ஐயமும் நீங்கி உண்மையுணர்ச்சியாகிய சிவ ஞானந்தத்திற் றெளிவுபொருந்தவும்.

திண்ணனார்தாம் - மேற்பாட்டிற்கூறியபடி போந்தஇருவருள் **இவர்தாம் கண்டு கொண்டு** என்பதாம்.

களிவருமகிழ்ச்சிபொங்க - **களி** - மகிழ்ச்சியின் முதிர்ந்த அவசமாகிய நிலை, களிப்புவருமாறு - மகிழ்ச்சிமீக்கூர

காளத்தி கண்டுகொண்டு - உள்ளும் புறமும் காட்சிக்கு வேறொன்றும் விடய மாகாமற் காளத்தியையே கண்டவண்ணமாக

நதிஊடு - நதியின் குறுக்கே கடந்து **சாரல்** - சார்ந்தஇடம் - மலைச்சரிவு 100

750. கதிரவ னுச்சி நண்ணக் கடவுண்மால் வரையி னுச்சி
யதிர்தரு மோசை யைந்து மார்கலி முழக்கங் காட்ட,
"விதுவென்கொ? னாணா?"வென்றாக்"கிம்மலைப் பெருந்தேன் சூழ்ந்து
மதுமல ரீக்கண் மொய்த்து மருங்கெழு மொலிகொ" லென்றான்.

(இ - ள்) கதிரவன் உச்சிநண்ண - ஞாயிறு வானவீதியின் உச்சிசேர, கடவுள் காட்ட - தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய அம்மலையின் உச்சியில் அதிர்கின்ற ஐந்து தேவதுந்துபிஓசைகளும் கடல்முழக்கம்போல முழங்க, "இது ". என்றார்க்கு "நாணனே இது என்கொல்!" என்று கேட்ட திண்ணனாருக்கு, "இம்மலை. ஒலிகொல்" என்றான்- "இம்மலையின் பெருந்தேனைச் சூழ்ந்துகொண்டு தேன்பொருந்திய மலர்களிலிருந்து வரும் தேனீக்கள் மொய்த்துப் பின்பு பக்கங்களிலே மீள எழுகின்றதனால் உள்ளதாகிய ஒலிபோலும்" என்று நாணன் கூறினான்

(வி - ரை) **கதிரவன் உச்சிநண்ண** - பகலில் உச்சிப்போதாக **கதிரவன்**-ஞாயிறு- சூரியன் அவனது கதிர்களே கதிரெனத் தக்கன் என்பது **உச்சி** - மேலிடம். இங்கு வானவீதியின்முகட்டைக் குறித்தது உருண்ட நிலஉலகமாகிய அண்டம் தன்னையும் சுற்றிக்கொண்டு சூரியனையும் சுற்றிவரும் இவ்வாறு சுற்றிவருமவட்டம் வானவீதிஎனப் படும் "சென்றுருளும் கதிரிரண்டும் விசும்பில வைத்தார்" என்ற அப்பர்சுவாமிகள் திருத்தாண்டகத்தில் இவ்வண்டங்களுக்குச் செலலுதல் உருளுதல ஆகிய இரண்டு சுழற்சிகள் உள்ளநிலை குறித்தது காண்க நிலஉலக அண்டம் தன்னைச் சுற்றிய சுழற்சி ஒருநாள் அதனிற் சூரியனுக்கு எதிர்ப்படும் பாதி பகல் எனப்படும் அதனிற் பாதியில் ஞாயிறு உச்சியிற் காணப்படுவன். இந்நேரமே நிலத்தில் அவ்விடத்துக்கு உச்சியாம். இதனை உலக வழக்கில ஞாயிற்றின்மேலேற்றி அவன் உச்சிசேர என வழங்கப்படும். இதுபற்றியே ஆசிரியரும் இங்குக் **கதிரவ னுச்சி நண்ண** என்றார் "உச்சம் போதா லூரூர் திரிய" என்ற ஆளுடையநம்பிகள் (திருக்கச்சூராலக்கோயில்) தேவாரமும், "கடும்பகற் போது" என அதனை விரித்துரைத்த ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் புராணமும் (178) காண்க. இதுபற்றிமுன் 685-ல உரைத்தவை பார்க்க.

கடவுள் மால் வரையின் உச்சி-**கடவுள்**-இங்குத் தெய்வத்தன்மை குறித்தது இத் தன்மைத்தாதலினன்றே இம்மலை தன் காட்சியளவின் இவர்பால உலகஆசை போக்கி வேறுஆசையும் விருப்பும்பொங்க விளைவித்தது (745 - 746) **மால்** - பெரிய **கடவுள் வரை** கடவுள் எழுந்தருளியிருக்குமமலை என்றலுமாம். **உச்சி**-இங்கு மலையின்மேலிடம்- முகடுகுறித்தது. **மால்** - மயக்கம் எனக்கொண்டு கடவுளிடத்து மாலவிளைக்கும் மலை என்றலுமாம். "தேவமால" (769) என்றது காண்க.

***ஓசை ஐந்து** - தேவதுந்துபி என்னும் தேவவாத்திய ஓசைவிசேடங்கள் ஐந்து. இவை தேவர்கள் இம்மலைமேல் வந்து இறைவனை உச்சிப்போதில் வழிபடும்போது முழக்கப்படுவன. இது தென்கயிலையாதலின் கயிலையிற்போலவே இங்கும் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் வந்து வழிபடுவர். இவ்வரலாறுகள் சீகாளத்திப்புராண முதலியவற்றுட் காண்க. இங்கு ஓசை ஐந்து என்பன ஹ்ருஸ்வம், தீர்க்கம் முதலாகிய உச்சரிக்குமவகை ஐந்து என்று கூறுவாருமுண்டு. **ஆர்கலி முழக்கம்காட்ட** - கடல்முழக்கம் போல முழங்க.

கயிலையில் தேவர்கள் வந்து வழிபடுமுண்மை "மேன்மை நான்மறை நாதமும் விஞ்சையர், கான வீணையி னோசையும்" (14), "பனிவிசும்பி லமரர் பணிந்துசூழ், அனித கோடி யணிமுடி மாலையும்" (15) என்ற திருப்பாட்டுக்களாலறிக. காளத்திமலை திருக்கயிலையேயாம் என்பது முன்னர் "திருமலை" (744) என்றவிடத்து உரைத்தவற்றானறிக.

"இது என்கொல் நாணா!" என்றார்க்கு - நாணா! இதுஎன? என்ற திண்ணனாருக்கு வினையாலணையும் பெயர். தேவதுந்துபி கேட்ட திண்ணனார் தாம் முன் கேட்டறியாத அது இன்னதென்றறியவாராமையின் ஐயமுற்று **இது என் கொல்?** என வினவுகின்றார். **கொல்** - ஐயப்பொருள் தரும் இடைச்சொல். "கொல்லே ஐயம்" (தொல் - இடை - 20). நாணனும் இவ்வாறே "ஒலிகொல்" என ஐயப்பட விடைகூறுவதும் காண்க. பாசவுலகம் திண்ணனாரை விடுகின்றதும், வீட்டுலகம் தொடுகின்றதுமாகிய நிலை இது. உலகத்தொடர்புணர்ச்சியுடன் திண்ணனார் உலகினரை விளித்துப் பேசிய இறுதிப் பேச்சு இதுவேயாம். இதன்பின்னர்ச் சின்னேரத்தில் இறைவனருட் பார்வையால் அன்புருவமேயாகித் தம்மையும் மறந்த நிலைபெறுகின்றாராதலின் (753) உலகினருடன் பேச்சொழிந்தது எனக் (757ல் கேட்டது ஒருவரையும் விளிக்காது தாமாகப் பேசியதாம்.)

இம்மலைப் பெருந்தேன் ..ஒலிகொல்! - இவர் கேட்டதுபோலத் தேவதுந்துபி கேட்கப்பெறும் புண்ணியவசமில்லாதவன் நாணன். அவன் எந்த ஓசையும் கேட்டானல்லன். ஆதலின் ஒலிகொல் என்று ஐயத்தாற் கூறினான். பெருந்தேன் ஓசைகளை அவன்முன் கேட்டறிந்த பழக்கத்தால் திண்ணனார் கேட்டுவினவிய ஓசையும் அதுவாகத்தானிருத்தல் வேண்டும் என்றுகருதி விடைகூறினான். முன்னர் "நல்ல காட்சியே காணும்", "கோணமில் குடுமித்தேவர் இருப்பர் கும்பிடலாம்" என்று கூறியபடி இங்கும் அவனை யறியாமலே, உண்மை, அவன் வாக்கில் வெளிப்பட்டுத் திண்ணனாரை மேலும் இறைவனிடத்தில் ஈடுபடுத்திச் செலுத்தியது. இது அவன் கூறிய மூன்றாவது உபதேச மொழியாயிற்று. என்னை? **இம்மலைப் பெருந்தேன் சூழ்ந்து** இம்மலையில் எழுந்தருளிய பெரிய இன்ப வடிவாகிய இறைவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு; **மதுமலர் ஈக்கள்**-இறைவனை நாடியணையும் சிந்தையுடைய பக்குவான்மாக்கள், **மொய்த்து மருங்கு எழும் ஒலி** - நெருங்கி வாழ்த்தித் துதிக்கும் ஒலி, என்ற உண்மைப்பொருள்படச் சிறப்பதும் காண்க. இறைவனைப் பெருந்தேனாகப் பாராட்டினர் பெரியோர் "அந்த இடைமருதி லானந்தத் தேனிருந்த, பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ" என்ற திருவாசகமும், "புகழ மாமருதிற் பெருந்தேன் முகந்துகொண் டுண்டு" என்ற திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவையும் (3) முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க. 242ம் பாட்டின்கீழ் உரைத்தவையும் காண்க.

பெருந்தேன் சூழ்ந்து - ஒவ்வோர் தேன்கூட்டிலும் தலைமையான **இராணி ஈ** என்னும் பெருவண்டு ஒன்று உண்டு என்றும், அதன் ஆணைப்படியே அந்தக் கூட்டினைச்

* இவ்வகையான தேவஓசைகள் தென்கைலாயமென்னப்படும் **வெள்ளிமலையின்மேல்** (இது கோயம்புத்தூர்ச் சில்லா திருப்பேரூருக்கு மேற்கில் 20 நாழிகையளவில் உள்ள நீண்ட மலைத்தொடரின் ஒரு குன்று) இப்போதும் நள்ளிரவிலும் அதிகாலையிலும் கேட்கப்படுகின்றன. பேரூர்ப்புராணம் விமமிதப்படலம் பார்க்க.

சூழ்ந்துவாழும் எல்லா ஈக்களுமகூடிய சமூக வாழக்கைகததிறமும நடைபெறும என்றும், பிறவும நவீனா கூறும ஆராயசசியுரைகளுக்கிணங்க இங்குப் பெருந்தேன் என்பதறகுப பெருந்தேனவணடு எனறுரைததலும பொருந்தும். 101

751. முன்புசெய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா வின்ப மான
வன்பினை யெடுத்துக் காட்ட வளவிலா வார்வம் பொங்கி
மன்பெருங் காதல் கூர வள்ளலார் மலையை நோக்கி
யென்புநெக் குருகி யுள்ளத் தெழுபெரு வேட்கை யோடும், ௧௦௨

752 நாணனு மன்பு முன்பு நளிர்வரை யேறத் தாமும்
பேணுதத் துவங்க ளென்னும் பெருகுசோ பான மேறி
யாணையாஞ் சிவத்தைச் சார வணைபவர் போல வையர்
நீணிலை மலையை யேறி நேர்படச் செல்லும் போதில், ௧௦௩

753. திங்களசேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காணு முன்னே
யங்கணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தத்
தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்புவிட் டகல நீங்கிப்
பொங்கிய வொளியி னீழற் பொருவிலன் புருவ மானார், ௧௦௪

751 (இ - ள்) முன்பு ... காட்ட - முன்னேசெய்த தவத்தின் தொகுதி முடிவில்லாத இன்பமாகிய அன்பை எடுத்துக்காட்டாநிற்ப, அளவிலா ... கூர - அளவில்லாத ஆர்வம்பொங்கி நிலைத்த பெருங்காதலாகச் சிறக்க, வள்ளலார் .. வேட்கையோடும் - வள்ளலாராகிய இறைவரது மலையைநோக்கி எலும்புகள் உள்ளுருக உள்ளத்தினுள்ளே எழுந்த பெரியஆசையோடும், ௧௦௨

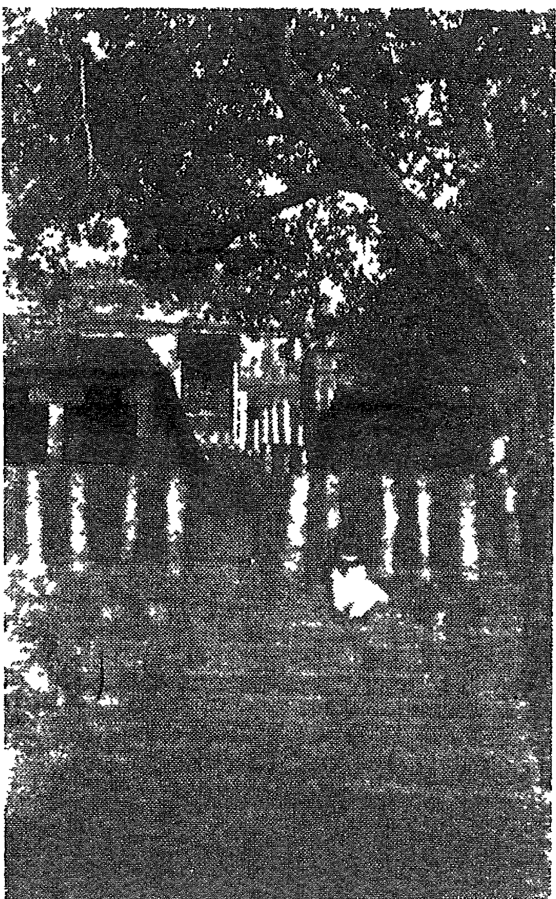
752 (இ - ள்) நாணனும ... ஏற - நாணனும அன்பும தமக்குமுன்னே குளிர்ந்த மலையை ஏறிச்செல்ல, தாமும - திண்ணனார்தாமும, பேணு ... போல - பேணுகின்ற தத்துவங்கள் என்கிற பெருகும படிகளையேறிச் சத்தியேவடிவமாகிய சிவத்தைச்சார அணைபவர்களாகிய சிவயோகிகள்போல, ஐயர் ... போதில் - ஐயரது நீண்டநிலைமையுடைய மலையைஏறி நேர்பட்ட போகும்போதில், ௧௦௩

753 (இ - ள்) திங்கள்சேர் ... எய்த - (அவ்வாறு) சென்ற திண்ணனாராகிய அவர் பிறைச்சந்திரன் சேர்ந்த சடையாரைக் காணுமுன்னர் அங்கணருடைய கருணை மிகுந்த அருள்கொண்ட திருநோக்கம் இவர்மேல் பொருந்த, தங்கிய ... நீங்கி - தங்கிய பிறவியின் முன்சார்புகள் இவரைவிட்டுஅகல அவற்றினின்று நீங்கி, பொங்கிய ... ஆனார் - பொங்கியஒளியின் நீழலிலே ஒப்பற்றஅன்பே தமதுஉருவமாக ஆயினார். ௧௦௪

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

751 (வி - ரை) முன்பு செய்தவத்தின் ஈட்டம் - முன்பு - முன்பிறவி. செய் தவத்தின் ஈட்டம்-அருச்சுனனாயிருந்து இவர்செய்த தவங்களின் தொகுதி. அதற்கு முன் பல பிறவிகளினுஞ்செய்த தவங்களெல்லாம் அவ்வருச்சுனப் பிறப்பிற் றவஞ்செய்தற்கேதுவாயின வெனக் "தவமுந் தவமுடையார்க் காகும்" என்றதுங் காண்க. இவற்றின் வரலாறு மாபாரதத்தில் அருச்சுனன்றீர்த்தயாத்திரைச் சருக்கம், அருச்சுனன்தவநிலைச்சருக்கம், சீகாளத்திப்புராணம் சிலந்திமுதல் முற்கதைச்சருக்கம் முதலியவற்றிற் கண்டுகொள்க. இத்தவத்தின் பெருமை,

"வஞ்சமனத் தஞ்சொடுக்கி வைகலுநற் பூசனையால்
நஞ்சமுது செய்தருளு நம்பியென வேகினையும

பொனமுகலியாறறினினறும் கணணபபா திருமலை ஏறிசசெனற படிகள

—பாட்டு - 752 - பககம - ௩௯௪

பெருநதலையூா (கோவை சிலலா) கோயிலும்,

அதில அருசசுனா - கணணபபா ஒருசேரக் காணும திருவுருவஙகளும.

—பாடடு - 751 - பககம - ௯௪௫

பஞ்சவரிற் பார்த்தனுக்குப் பாசுபத மீந்துகந்தான்
கொஞ்சுகிளி மஞ்சணவு கோளிலியெம் பெருமானே"

என்று ஆளுடையபிள்ளையாரால் பாராட்டப்பட்டது காண்க. இங்கு **முன்புசெய் தவத்தினீட்டம்** என்று பொதுப்படக் குறித்தாரன்றி, ஆசிரியர் அப்பிறப்பும் செய்தவமும் இன்னவெனக்கூறினாரல்லர் இஃதவர் மரபு என்க.

"உன்னுடைய மனக்கவலை யொழிநீயுன் னுடன்பிறந்தாள்
முன்னமே முனியாகி யெனையடையத் தவமுயன்றாள்" (திருநா புரா 48) எனவும்,
"பண்புரி நற்றவத்துப் பழுதினள் விறைவழுவுந் தொண்டர்" (ஷை) எனவும்,
"வாள் திருத்தொண்டி னெறிவாழ,வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர்"(ஷை)எனவும்
அப்பர் சுவாமிகளது முன் பிறப்பைப்பற்றிக் குறித்தனர்.

"பண்டுதிரு வடிமறவாப் பான்மையோர் தமைப்பரமர்
மண்டுதவ மறைக்குலத்தோர் வழிபாட்டி னளித்தருள" எனவும்,
"தொண்டினிலை தரவருவார் தொடர்ந்த பிரிவுணர் வொருகாற்
கொண்டெழலும்" எனவும்,
"தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ? சாரும்பிள் ளைமைதானோ?" எனவும்,
"பவமறவென் னைமுன்னா ளாண்டவப் பண்பு கூட்ட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டு மெனனுநல் லுணர்வு நல்க" (1245) எனவும்,

ஆளுடையபிள்ளையாரது முன்னைத் திருத்தொண்டினிலையைக் கூறினர் இவ்வாறு குறிப்பாற் கூறுவதன்றி அவையின்னவென விரித்தாரலர். அவை அவ்வப்புராணச் சரிதங்களிற் கூறவேண்டிய நியதியும் இன்றியமையாத தொடர்பும் இன்மையான என்க.

ஆளுடையநம்பிகளது முன்பின்வரலாறுகள் திருமலைச்சருக்கத்திலும் வெள்ளானைச்சருக்கத்திலும் கூறியுள்ளாரே? எனின், அவர் இப்புராணகாவியத்தலைவராதலாலும் இப்புராணத்துக்கு மூலமாகிய திருத்தொண்டத்தொகை வரலாறும், இப்புராணம் வந்தவரலாறும் கூறவேண்டியது இன்றியமையாததாலாலும் கூறினர் என்க.

கோச்செங்கட்சோழர் ஆதிமூர்த்தியருளால் முன்னுணர்ந்து பிறந்து அரசாண்டு தான் அமைத்த சிவாலயங்களனைத்தும் யானைபுகாத மாடக்கோயில்களாக எடுப்பித்த சரித அமைப்புக்கூறுதல் இன்றியமையாத தொடர்பாதலின் அவரது முன்சரிதங்கூறினாரென்பது காணப்படும். எனவே இவற்றால் ஆசிரியர் இம்மரபு பிழையாமை காண்க.

"வாமானன்றோ வல்ல வயப்போர் விசயனைப்போல்,தாமா ருலகிற் றவமுடையார் - தாமாராக்குங், காண்டற் கரியராயக் **காளத்தி யாள்வாரைத், தீண்டத்தாம் பெற்றமை யாற் சென்று"** (70) என்ற திருப்பாட்டாலும், "வாளா பொழுது கழிக்கின்றார் மானுடவர், கேளாகொ லந்தோ கிறிபட்டார் - **கீளாடை, யண்ணற் கணுக்கராய்க் காளத்தி யுண்ணின்ற, கண்ணப்ப ராவார் கதை**" (12), "**கதையிலே கேளீர்** கயிலாய நோக்கிப், புதையிருட்கண் மாலோடும் போகிச் - சிதையாயச்சீரத், தீர்த்தனபாற் பாசுபதம் பெற்றுச் செருக்களத்திற், **பார்த்தன்போர் வென்றிலனோ பண்டு**" (13) என்றுகூட்டியுரைத்த தொடர்பாலும், கயிலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதியிலும், "ஒட்டி, விசையன் விசையளப்பான் வேடுருவ மாகி, யசைய வுடற்றிரியா நின்று - விசையிற்ற, பேசுபதப் பான் பிழைபொறுத்து **மற்றவர்க்குப், பாசுபத மீந்த பதம் போற்றி** - (அந்த) **நேசத் தால்**, வாயினீர் கொண்டு மகுடத் துமிழ்ந்திறைச்சி, யாயசீரப் போனகமா வங்கமைத்துத் - தூயசீரக், **கண்ணிடந்த கண்ணப்பர்** தம்மைமிகக் காதலித்து, **விண்ணுலக** மீந்த விறல்போற்றி - மண்ணின்மேல், காளத்தி போற்றி கயிலைமலை போற்றி" என்று கூட்டியுரைத்த தொடர்பால்போற்றித்திருக்கலிவெண்பாவிலும் பதினொராந்திருமுறையில் நக்கீரதேவர் அருளியவாற்றால் இவரது முன்னொடர்பு அறியக்கிடத்தல்காண்க.

பாரதப்போர் வெல்லுதற்குப் பாசுபதப்படை பெறும்பொருட்டு அருச்சுனர் திருக்கயிலாயமலைச்சாரலில் அரியதவஞ்செய்ய இறைவர் வெளிப்பட்டனர் அவரைக் கண்டு அர்ச்சுனர் பாசுபதம் வேண்டாது முத்தியை வேண்டினர் அவர் "நீவிரும்பித் தவஞ்செய்த பாசுபதத்தை இப்போது தருவோம் இன்று வேண்டிய முத்தியைக் காளத்தியிற் றருவோம் எம்மை வேடனென்று இகழ்ந்தமையால் வேடனாகப்பிறந்து காளத்தியில் எம்மை அடைவாய்" என்றருள அவ்வாறே அருச்சுனர் வந்து அடைந் தனர் என்று சீகாளத்திபுராணம் கூறும்.

"பத்தியிற் பணிந்துபின் பாண்டு மைந்தனு, 'மத்தவுன் னருளினு லடிய னேனுய், மெத்தவெம் பவத்தினுன் மிகவு நொந்தனன், முத்தியை யரு'ளென முதல்வன் கூறிடும் (63);

" 'வாங்குவிற் றடக்கையாய் வாரி சூழ்நிலத்,தோங்கிய பகைஞரை யொறுக்கு மாற்றினு னீங்கறு கணைபெறச் சிந்தை செய்துநீ, யோங்கிய தவமிக வுஞற்றி வைகினுய் (64) ,

"முன்னிய பகழிநீ கோடி முன்'னெனத், தன்னிகர் சங்கரன் றுன ளித்'தெமை, யின்னல்செய் வேடனென் றிகழ்ந்து கூறினை, யன்னதால் வேடுவ வாச ஞகியே(65),

"தென்றிசைக் கயிலையைச் சென்று சேர்ந்துநீ,குன்றவில் லன்புருக்கொண்டு நம்மைய[(66), னன்றிகொ ளிலிங்கபூ சனைநற் பத்தியா,லொன்றையு முணர்ந்திடா துவந்துசெய்தரோ

"கோலமே முதலிய விலங்கு கொன்றுநீ, சாலவே தசையமு தருத்திச் சாருநா ளேலவே முத்தியு மீதும் போ'வெனு, நீலமார் களத்திறை நீங்கி னுனரோ. (67)

என்பது சீகாளத்திப்புராணம் (சிலந்தி முதல முற்கதைச் சருக்கம்).

இறைவன் அருளியவாறே அருச்சுனர் வேடராய்ப் பிறந்து திண்ணனராய்த் திருக்காளத்தியை அடைந்தனர். முன்னர்த் தவஞ்செய்த திருக்கயிலைமலைச் சாரல் திருக்காளத்திமலைச்சாரல், முன்தவநிலையில் இறைவனைக்காண ஒருபன்றி துணைக் காரணமாயின்றதுபோல இங்குக் காளத்தியப்பரைக் காண்பதற்கும் ஒருபன்றி துணை யாய்வந்து அழைத்துச்சென்றது, என்றிவ்வாறு தொடர்புகள் பலவும் பொருந்தக் கண்டுகொள்க. காளத்திகயிலையேயாம் என்பது சீகாளத்திப்புராணம் நக்கீரச்சருக்கத் திலும் உணர்க. "கயிலாயத் துச்சி யுள்ளான் காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே", "காளத்தி காணப் பட்ட கண்ணுதன்காண்" என்பவை தமிழ்வேதத் திரு வாக்குக்கள்.

முடிவிலா இன்பமான அன்பினை எடுத்துக்காட்ட - **முடிவிலா** - காலத்தா லும் இடத்தாலும் அளவுபடாத - முடிவுபெறாத "பேரா ஒழியாப் பிரிவில்லா மறவா நினையா அளவிலா மாளா இன்பம்" என்ற திருவாசகம் காண்க **முடிவு** - அழிவு என்று கொண்டு அழிவில்லாத என்றலுமாம் "இறவாத இன்ப அன்பு" என்றது காண்க உலகத்து இன்பங்கள் எல்லாம் ஒருகாலத்தில் அழிந்து ஒழிவன இறைவனது இன்பம் ஒன்றே என்றைக்கும் முடிவு இல்லாதது என்றதாம் "ற்றிலாப் பதங்கள் யாவை யுங் கடந்த இன்பமே என்னுடை யன்பே" என்ற திருவாசகத்திலும் இக்கருத்தே காண்க. **இன்பமான அன்பு** - அன்புதானே முடிவிலா இன்பமாகவிளையும். **ஆன** என்றது ஆயின - அதுவாயவிளைந்த-என்ற பொருளில்வந்தது "அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்" என்ற திருமந்திரமுங்காண்க. அந்தமில் இன்பத் தழிவில் வீட்டுக்கு ஏது வாகிய அன்பு "இனியன் றன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே" என்றது தமிழ்வேதம்.

எடுத்துக்காட்ட - உள்ளிருந்து உயிருணர்ச்சிக்குப் புலனாக்க இவர்முன்பு தவஞ் செய்து பண்பட்டுத்திருந்தியமையால் அது அன்பினையும், அந்தஅன்பே முடிவான இன்பத்தினையும் இவர்க்கு உணர்த்தியன முன்னைத்தவமுடையாரே இவ்வாறு காண் பர் திருக்காளத்தியைக்காணும் ஏனையோர் எவரும் இவ்வாறு கண்டிலையாமைக்கு

இந்நிலைமையே காரணமாம். காட்ட - காட்டலால் எனக. பொங்குதற்குக் காரணங் கூறியவாறு.

தவம் என்றது ஈண்டுச் சிவபூசை குறித்தது. ஏனைத்தேவர்களை நோக்கிச் செய்வன முடிவிலா இன்பமான அன்பினைக் காட்டுந் தவமாகா "செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று, பத்தி செய்மனப் பாறைகட் கேறுமோ" என்றதுகாண்க. மாபாரதம் 13-ம்நாட் போர்ச்சருக்கங் கைலாசயாத்திரை கூறியிடத்துப் "பாவை பங்கன் மேற் புரிந்தில வின்னமும் பூசை யென்றனன்", "மனமொன்றியே சிவாகம வுரையிற் சாத்தினன்" என்ற இவை முதலியவற்றானறிக. "தவத்தினி லுணர்த்த விட்டு" என்ற ஞானசாத்திரமுங்காண்க. ஈண்டுத் தவத்தினீட்டம் காட்டியமுறை வினை - நீர்வேட்கையால் குளிர்ந்த நதிகாணவந்த திண்ணனார் அரைக்காவதத்தில் மலைச் சாரற்சோலைகண்டார், அக்காட்சி அக்குன்றில் நண்ணுவோம் என்ற விருப்பைத்தந்தது, நாணன் அங்குப்போயின் நல்லகாட்சிகாணும் எனக்கேட்டதும் தன்மேற்பாரம்போவது போலத் தோன்றிற்று, ஆசைமிக்கு நெஞ்சிலவேறோர் விருப்புவிரைந்தது, அவ்வாறே நதியூடுவந்தாராகச் சிந்தைதெளிவுற்றது, இந்நிலையில் பின்னும் காளத்திகண்டு கொண்டு நதிகடந்து சாரல்சேர்ந்தார், அங்கு நாணன் 'இம்மலைப்பெருந்தேன் சூழ்ந் ததுமலர் ஈக்களமொய்த்த' ஒலியினையும் அதனாலபெரிய இன்பநிலையத்தினையும் நினை வூட்டினான், அப்போது முன்னைத்தவம் முடிவிலாஇன்பமாய விளைந்த அன்பினை எடுத்துக் காட்டிற்று, காட்டவே இன்பத்தை அடைய முயலுதல் ஆன்மாக்களின் இயல்பாதலின், அதனில் அளவிலா ஆர்வம்பொங்கிற்று - என்று இவ்வாறு முன் உரைத்த மனநிகழ்ச்சி மாறுபாடுகளினும், திண்ணனார் உலகநிலைவிட்டுச் சிவசாயுச் பெறச்செல்லும் படிமுறையான செயல்களினும் வைத்துக் கண்டுகொள்க. இக்கருத்துப் பற்றியே "பேணுதத் துவங்க ளென்னும் பெருகுசோ பான மேறி" என வரும் பாட்டிற் கூறினார் தவப்பெருக்கினாலே உயிர் உலகத்தை விட்டுவிட்டுச் சிவத்தைப்பற்று கின்றதென்ற உண்மையும் காண்க.

ஆர்வம்பொங்கி - தவம்உள்ளிருந்து இன்பமான அன்பை உயிருக்குக்காட்ட அவ் வுயிருணர்ச்சி அளவுபடாமற் பொங்கி.

மன்பெருங் காதல் கூர - நிலைத்த பெருங்காதலாகச் சிறந்துவர. இது அந்த உயி ருணர்ச்சி மனத்திலே தாக்கி மிக்க காதலாய் மாறிய நிலைகுறித்தது. **மன்னுதல்** - பின் னர் எஞ்ஞான்றும் மாறாது நிலைத்தல்.

வள்ளலார் மலையை நோக்கி-வள்ளலார்-இறைவர். "காளத்தி கண்டுகொண்"டே (749) வந்தவர் காதல்கூர்ந்ததனால் அதனையே நோக்கி எனக. **நோக்குதல்** - ஊன்றிப் பார்த்தல. ஒருபொருளை மிக இச்சித்தவன் அதனையேநோக்கிக் குறிவைத்துச்செல்வது உலக ஒழுக்கத்தினும் காணப்படும். காதல்மிக்கபோது அதுவே வெளிப்பட மற்றெல்லா வற்றையும் மறந்து சரித்தலுங் காணப்படும். உருவெளிப்பாடு முதலிய அகப்பொருட் டுறைகளும் இக்கருத்துப்பற்றியன. ஒருபொருள்வெறி (Monomania) என்று சாத் திரிகள் கூறும் மனநிலை இதனோடொத்ததாம்.

என்புநெக்குருகி - பெருங்காதல் கூர்ந்தபோது உள்ளதாம் மெய்ப்பாடு. உடலுக் காதாரமாயுள்ள எலும்பும் உள்ளுருகி. எனவே உடல்முழுதும் பரவசமாய் உருகிற்று என்பதாம். **நெக்குஉருகி** - மிகஉருகி எனக. எலும்பும் தன்து கடினத்தன்மை நெகிழ்ந்து இளகி மென்மையை அடைந்து. "புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனிய... என்பெலாமுருக்கி" என்ற திருவாசகமும் காண்க.

வேட்கை - காதலித்தபொருளைப் பெறுதற்கண்உள்ளதாகும் உள்ளநிகழ்ச்சி. 102

752. **(வி - ரை) அன்பு** - இது ஆர்வம், காதல், வேட்கை என ஒன்றின்ஒன்று மிக்க மூன்றுநிலையில் வெளிப்பட்டது. இவை இச்சா சத்தியினெழுச்சி. அது (இச்சை)

முன்னாகச்சென்றது. அதனை அன்பு முன்பு நளிர்வரை ஏற என்றார். **நாணனும் அன்பும்** - எண்ணுமமை **தாழும்** - உம்மை இறந்ததுதழுவியது.

பேணுதத்துவங்கள் ஏறி - பேணுதல் - போஷித்தல் - வளர்த்தல். கண்ணுக்கு விளக்குப்போலத் தத்துவங்கள் ஆன்மாவுக்குச் சகலநிலையில் அறிவு இச்சை செயல்களின் வளர்ச்சிக்குக்கருவியாய அவற்றைவளர்த்தலின் **பேணுதத்துவங்கள்** என்றார் "வரும்வளர் நம்மைப் பேணு மம்மைகாண" என்ற காரைக்காலம்மையார் புராணங் காண்க. **பேணுதல்** - வழிபாடுசெய்தல் என்றலுமாம் "கொன்றையா னடியலாற் பேணா எம்பிரான் சம்பந்தன்" என்ற திருத்தொண்டத்தொகை காண்க. தத்துவங்களை வழிபாடுசெய்தல் சிவபூசையில் பதுமாசனபூசையிலும், நிர்வாணதீட்சையில் அத்துவசோதனையிலும் நமாந்தமாகத் தத்துவங்களைவழிபடுதல் இம்முறைகள் ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்டன.

தத்துவங்கள் என்னும் பெருந்தசோபானம் - இங்குத் தத்துவமென்றது சுத்தம் அசுத்தமென்ற இருவகை மாயையினின்றுந்தோன்றிய நிலமுதல் சிவமீறாகஉள்ள முப்பத்தாறினையுமாம். இவைகளைத் தத்துவம் என்றது எல்லாஉயிர்களுக்கும் போகத்தைக்கொடுப்பனவாயப் பிரளயம்வரைஉள்ளனஎன்னும் பொருளபற்றியாம். நிலமுதலாக ஒவ்வொன்றினையுமஏறி அனைத்தையுங்கடந்து பரம்பொருளை அணைதற்குப் படிகள் போல இவை அமைதலின் **தத்துவப்படி** - **தத்துவசோபானம்** என்பர். முதலாவதாகிய **நிலம் நூறுகோடி** *யோசனைப்பரப்புடையது. நிலத்துக்குப் பத்துமடங்கு விரிந்தது அப்புத்தத்துவம் இவ்வாறே அப்புமுதல் குணத்தத்துவமவரை ஒன்றுக்கொன்று பத்துமடங்கு விரிவுள்ளன; அதன்மேற் பிரகிருதிமுதல் அசுத்தமாயாதத்துவமவரை ஒன்றுக்கொன்று நூறுமடங்குவிரிவும், சுத்தவித்தைமுதல் சதாசிவதத்துவமவரை ஒன்றுக்கொன்று ஆயிரமடங்கு விரிவுமுடையன. அதன்மேற் சத்திதத்துவம் இலக்கமமடங்கு விரிவுடையது. அதன்மேற் சிவதத்துவம் எல்லைகடந்தது இவ்வாறு இவை ஒன்றினொன்று மேல்விரிந்துசெல்லுதலின் **பெருந்தசோபானம்** என்றார்.

ஆணையாம்சிவம் - புறம்பொருளை நோக்காது பேரறிவுமாத்திரமாய் நிற்கின்ற சைதன்னியமே சிவம் அச்சிவம் உயிர்களுக்குப் பசுத்துவத்தைநீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதலில் உள்ளதாகிய இரக்கமேஅருள் ஆதலின் **ஆணையாம் சிவம்** என்றார் அருள் - சத்தி - ஆணைஎன்பன ஒருபொருட்சொற்கள். "ஆணையின் நீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே" என்பது சிவஞானபோதம் இனி, அச்சிவமென்னும்பொருள் உயிர்கட்கு அருளும்பொருட்டுத் தோன்றுங்கால் அருளாகிய ஆணையினிடமாகத் தோன்றுதலின் **ஆணைஆம்** என்றார் என்றுரைத்தலுமாம் இப்பொருட்கு **ஆணை** - ஆணையினிடத்து,

* **யோசனையாவது** 24 அங்குலம்கொண்ட முழத்தினாலே 16000 கொண்டது ஒரு குரோசமாக,நான்கு குரோசங்கள்கொண்டது ஒருயோசனையாம் எனவே 64000முழம் ஒருயோசனைஎனப்படும் இதுபற்றி, "சாளரத்திறப்பூரன் றும ஞாயிற்றின்கதிரின் அதிநுட்பமாயத் தோன்றும நுண்ணிய துகள் அணுவெனப்படும் அஃதெண்மடங்கு கொண்டது திரிசர அணு அஃதெண்மடங்குகொண்டது கசாக்கிரம் அஃதெண்மடங்கு கொண்டது இலீக்கை அஃதெண்மடங்குகொண்டது யூகை அஃதெண்மடங்கு கொண்டது இயவைநெல்லு இயவைநெல்லுக்கலம் எட்டுக்கொண்டது ஓரங்குலம் அங்குலம் இருபத்துநான்குகொண்டது ஒருமுழம் முழம் நான்குகொண்டது ஒரு வில் விலலிரண்டுகொண்டது ஒருதண்டம். தண்டம் இரண்டாயிரங்கொண்டது ஒரு குரோசம் குரோசம் நான்குகொண்டது ஒருயோசனை , ஆகலான் இந்தஅளவையாற் சாதாரண புடவித்தத்துவமாகிய அண்டமநூறுகோடியோசனை ஆழ வகல நீளங்களையுடையது" என்று சிவஞானபாடியம் 2, 3 ல "அரவுதன" என்ற வெண்பாவின்கீழ் உரைத்தவைகாண்க வில் ஒருஅளவுஎன்பது "பட்டிகை யெட்டா தங்கு நூறு விற்கிடக்கை முன்னே போனது" (திருஞான புரா - 815) என்றதனாலும் அறிக.

ஆம் - தோன்றுமென்வுரைத்துக்கொள்க "முன்னருட் சத்தி தன்பால்முகிழ்க்குந்தான் முளையான" என்றசிவஞானசித்தியார்(1-68)ரும்,அதற்கு"அவன் யாண்டுஞ் சத்தியினிட மாகவே தோன்றுவானென்றித் தானுக வேறு தோன்றுன" என்னும் பொழிப்புரையுங் காண்க. இதற்குத் தனக்குமேற்பட்ட ஆணையில்லாதசிவம் என்றுரைப்பாருமுண்டு

சார-முன்சார்ந்துநின்ற பாசச்சார்பைவிட்டுச் சிவத்தைச்சார ஆணவத்தொட்டதது விதமாதலை விட்டு, மெய்ஞ்ஞானத் தாணுவினேடத்துவிதமாயச் சாரஎனக. சார்பு - "சார்புணர்ந்து" என்ற திருக்குறளுங்காண்க.

அணைபவர்போல - **அணைபவர்** - சிவயோகிகள் இவர்கள் நிலமுதற் சிவமீறுகிய 36 தத்துவங்களையும் படிமுறையானே ஏறி நீக்கிச் சிவத்தை அணைந்துசார்வார் "பூத முங் கரணம் பொறிகளைம்புலனும் பொருந்திய குணங்களோர் மூன்றும், நாதமுங் கடந்த வெளியிலே நீயு நானுமாய் நிற்குநா ளுளதோ?" என்ற **பட்டினத்தடிகள்** திருப்பாட்டும், "ஆறு றையுநீத் ததன்மே னிலையைப், பேறு வடியேன் பெறுமா றுளதோ?" என்ற கந்தரனுபூதியுங்காண்க

ஐயர் - பெருமையுடையவர். ஐம்புலன்களையும் வென்றமுனிவர். **ஐயர்மலை**-ஐயர் கள் வாழ்கின்றமலை என்பதாம். "ஐந்துமா றடக்கி யுள்ளா ரரும்பெருஞ் சோதி யாலும்" (780) என்று பின்னர்க் கூறுவதனுல் இம்மலையில் முனிவர்கள் தவஞ்செய்து வாழ்தல் பெறப்படும் தலபுராணசரிதங்களுங் காண்க இனி, ஐயர்-இறைவன் என்று கொண்டு, அவர் எழுந்தருளிய மலை என்றலுமாம். ஐயர் - (776) என்றதுங்காண்க

நீள்நிலை - **நீள்** - நெடுந்தூரம் வடிவத்தாலும் நீளுவது **நீள்நிலை** முக்காலத்தி லும் ஒப்ப நீளுந்தன்மையுடையது. இத்தலம் ஐந்துயோசனை அகலமும் பத்துயோசனை நீளமும் உடையதுஎன்பது திருக்காளத்திப்புராணம் சூதசங்கிதை முதலியவற்று னறி யப்படும் இதுகயிலையேயாதலின் என்றும் அழியாது நிலைத்த தன்மையுடையது எனக

நேர்பட - எதிர்ப்பட எந்தப்பேற்றினைப் பெறுதற்கு அவதரித்தனரோ அதனைப் பெற. எதிர்ப்படுதல் என்பதுணர்த்தும் நேர்படுதல் என்னும்சொல் ஈண்டு நேர்பட்ட வழிப் பெறும் பயனைப்பெற என்ற பொருளில்வந்தது "கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டு" என்ற திருவாசகத்தின் சொல்லும் பொருளும் இங்குவைத்துக் காண்க

அணையும்போதில் அங்கணர் அருட்டிரு நோக்கமெய்த என்று வரும்பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க. 103

753 (வி - ரை) **சென்றவர் சடையார் தம்மைக் காணுமுன்னே** எனமாற்றுக. **சென்றவர்** - நேர்பட்டச் சென்றவராகிய திண்ணனுர் வினையாலணையும் பெயர்.

காணுமுன்னே - காணுதற்குமுன் என்றது **காணுமுன்** என நின்றது

அங்கணர் - கிருபைக் கண்ணுடையவர். கண்ணுக்கு அழகாவது கண்ணேட்ட முடைமை **கருணைகூர்ந்த அருட்டிருநோக்கமெய்த** என்று இப்பொருளை இங்குச் சொற்பொருள் விரித்துக்காட்டியதும் காண்க அருட்பார்வை செய்கின்றாராதலின் இங்கு இப்பெயராற்கூறினர். 39-147 பாட்டுக்களும் காண்க

கருணைகூர்ந்த அருள் திருநோக்கம் - கருணைகூர்ந்த நோக்கம், அருட்டிருநோக்கம் எனக்கூட்டுக. **கருணைகூர்ந்த நோக்கமாவது** இருவினைப்பயனை ஊட்டித் திரோதான உருவமாய் நின்ற மறக்கருணை மாறி, அறக்கருணையாய்ச்சிறந்த நோக்கம் **அருள்திரு நோக்கம்** என்பது சட்சுதீட்சை. இதனை, "சிஷ்ய: ஸமீக்ஷ்யதே பாசபந்த விமோக்ஷாய தீக்ஷேயம் சாக்ஷுஷீபவேத்" (பாசபந்தம் நீங்கும்பொருட்டுச் சீடன் [ஆசாரியனுல்] பார்க்கப்படுகிறுன்) என்று ஆகமங்கூறும் "முன் சினமருவு திரோதாயி கருணையாகித் திருந்தியசத் திநிபாதந் திகழு மன்றே" என்ற ஞானசாத்திரத்தால் (சிவப்பிரகாசம் - 48) கருணைகூர்ந்த திருநோக்கம் விளக்கப்பட்டது.

நோக்கம் எய்த - அருட்பார்வை இவர்பாற்பொருந்த. "தானென்னைப், பார்த்தான் பழையவினைப் பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லாம், தீர்த்தான் நினைவுவே றாக்கினான் - ஏத்

தரிய, தொண்ணூற்றறுவர்பயில் தொகுதிற் றுவக்கறுத்தான், கண்ணூறு தேனமுதங் காட்டினான்" என்ற நெஞ்சுவிடுதூதுங் காண்க. இத்திருநோக்கம் முன்னுடை கயிலாயத்தில், காளத்திநாதர் பூசைசெய்து "சாருநா ளேலவே முத்தியு மீதும்போ"'வென்று அருளிச்செய்த காலத்து இறைவன் பார்த்த அருட்பார்வையின் தொடர்ச்சியாதலின் அவர் (திண்ணனார்) காணுமுன் எய்தியது அவரது முன்னைத்தவம் இதற்குக் காரணமாம். ஏனையோர்க்கும் அவ்வாறெய்தாமைக்கு அவ்வவர் தவமின்மையே காரணமென வும் இறைவன் யாவரையும் ஒன்றாகவே காண்பவன் எனவும் கண்டு கொள்க.

தங்கியபவம் - இவ்வுலகில்வந்த வேடராகிய இப்பிறப்பு. **பவம்** - பிறத்தல் - உண் டாதல். இனி, இதற்குத் **தங்கிய** - எஞ்சிநின்ற, **பவம்** - பிறப்பு என்று கூறலுமாம் இவ்வொருபிறப்பே இவர்க்கு எஞ்சிநின்றது என்றபடி.

முன்னைச்சார்பு விட்டு அகல - **முன்னைச்சார்பு** - அநாதியே தொடர்ந்துநின்ற சார்பாகிய மல மாயை கன்மங்கள். **விட்டு அகல** - விடுத்துப்போக. **விடுதல்** - சோகத்தை யின்றுதல். **நீங்கி** - அவற்றினின்றும் விடுபட்டு.

அருள்திருநோக்கால் முன்னைச்சார்புவிட்டு நீங்குதல்-"உயிர், தான் முன்னேசெய்து கொள்ளப்பட்ட புண்ணிய விசேடத்தாற் றனக்கு அந்தரியாமியாய் இதுகாறுமுண்ணின் றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே இப்பொழுது குருவடிவமுங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து **சிவதீக்கைசெய்து**, 'மன்னவகுமாரனாகியநீ ஐம்பொறிகளாகிய வேடருட்பட்டு வளர்ந்து நின் பெருந்தகைமை அறியாது மயங்கியிடர்ப்பட்டாய், நின்பெருந்தகைமையாவது இவ் வியல்பிற்'றென்றறிவுறுப்ப, அறிந்தமாத்திரையே, அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி, அன்னிய மின்றி, அநன்னியமாந் தன்மையின் நிலைபெற்று, அம்முதல்வன் றிருவடிகளையணையும்" என்று சிவஞானபோதம் எட்டாஞ்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்புரைக்குமாற்றால் எமது மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் இதனை விளக்கியதுங்காண்க.

பொங்கிய ஒளியின் நீழல் - **பொங்குதல்** - விரிந்துவிளங்குதல். **ஒளியின் நீழல்**- ஒளியினது நீழலின்கண் **ஒளி** என்றது ஈண்டுக் காளத்திநாதரை **நீழல்** - அவரதுதிரு வடி அத்திருவடியினிடத்து "திருக்காளத்தி யுள்ளிருந்த **ஒளியே** யுன்னையல்லா லொன்று முணரேனே" என்ற ஆளுடையநம்பிகளது தேவாரமும், "அடித்தொண்டர் துன்னு நிழலாவன...அடித்தலமே" என்ற திருவிருத்தமும், "தண்ணிழலாம்பதி" என்ற சிவஞானபோதம் ஒன்பதாஞ்சூத்திரமும், அதனுரையுங் காண்க இறைவனைப் **பேரொளி** யாகத் தியானித்தல் சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டது. "ஆயிர ஞாயிறு போலு மாயிர நீண்முடி யானும்" என்ற அப்பர்சுவாமிகளது (திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்-8) தேவார மும், "ஞாயிறு கட்டற்கண் டாஅங், கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையும், பிறவுங்காண்க. கண்டம், கண்டாகண்டம், அகண்டம் என ஒளிகள் மூவகைப்படும். கண்டஒளிகளாகிய விளக்குமுதலியவையும், கண்டாகண்ட ஒளிகளெனப்படும் இரவி - மதிமுதலியனவும் அகண்டஒளியாகிய சிவவொளியின்முன் னர்ப் பிரகாசிக்கமாட்டா சிவவொளியே ஏனைஎல்லா வொளிகளுக்கும் ஒளிதரும் காரண மாம் ஆன்மஞானம், ஏனை அந்தக்கரணஞான, இந்திரியஞானங்களின் மிக்கு அவற்றிற்கு மூலமாய் நிற்பதுபோலச் சிவவொளியே ஏனை எல்லாவொளிகட்கும் மேலாய்நிற்பது அது சுயஞ்சோதி, பரஞ்சோதி, அலகில்சோதி என்று பலதிறப்பட அறியப்படும் "சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே" என்ற திருவாசகத்தில் இவ்வியல்பு விளக் கப்பட்டமை காண்க. "ஒளியா யொளியத் தொளியா யொளியத் தொளியுந் தணிதரு மொளியாகி" என்ற பேரூர்ப்புராண (நிருத்தப்படலம்)முங் காண்க.

பொருவில் அன்பு உருவம் ஆனார் - நீழலின்கண்ணே அன்புஅடங்காது மீதூர்ந்த அன்பே தமக்கு வடிவமாக ஆயினார் முன்புசெய்தவத்தினீட்டம் முடிவிலா இன்ப மான அன்பினை எடுத்துக்காட்டிற்று, அருட்டிருநோக்கத்தால் முன்னைச்சார்புவிட்டு அகன்றது, அகலவே பொங்கியஒளியினீழலைச் சேர்பட்டார், படுதலும் அதனிடத்து

அடங்காது மீதூர்ந்த அன்பே வடிவமாகப்பெற்றார் என்பதாம். இனி, அன்பே சிவம்; சிவன்சார்ந்ததன் வண்ணமாவன்; சிவனைச்சார்ந்தசீவன் அவன்திருவாகிய அன்புருவ மாவன் என்றலுமாம். "பரிவின்றன்மையுருவுகொண்டனையவன்"-கல்லாடனார். 104

754. மாகமார் திருக்காளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள
ஏகநா யகரைக் கண்டார், எழுந்தபே ருவகை யன்பின்
வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் விரைவி னோடு
மோகமா யோடிச் சென்றார், தழுவினார்; மோந்து நின்றார். ௧௦௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஆகாயத்தை அளாவி நிறைந்தோங்கிய திருக்காளத்தி மலையில் எழும் கொழுந்தாகியுள்ள ஏகநாயகராகிய இறைவரைத் (திண்ணனார்) கண்டார், அக்காட்சியால் எழுந்த பெரிய மகிழ்ச்சியாகிய அன்பினது வேகமானது மேற் செல்ல, மிகுந்ததோர் விரைவினோடும், மோகமாகி ஓடிச்சென்று (அவரைத்) தழுவிக் கொண்டு உச்சிமோந்து நின்றனர்.

(வி - ரை) மாகம் - ஆகாயம். ஆர்தல் - நிறைதல். மாகமார்-ஆகாயத்தை அளாவ உயர்ந்து நிறைந்த. மாகம் - ஆகுபெயராய் விண்ணவரைக் குறித்ததாகக் கொண்டு, விண்ணவர்கள் வணங்குதற்பொருட்டுக்கூடி நிறைந்த என்றுரைப்பது மொன்று. "கடவுண்மால் வரையி னுச்சி அதிர்தரும் ஓசை யைந்தும்" (750) என்றுகூறியதும் காண்க. மாகமாவது பூமிக்கும் சுவர்க்கத்திற்கும் நடு என்பார் பரிமேலழகர் (பரிபாடல்-க. 47).

மலை எழு கொழுந்து-மலையின் சிகரத்தில் எழுந்துவிளங்கும் கொழுந்துபோல்பவர். கொழுந்து - தாவரங்களிற் றளிர்தோன்று முறைப்பு. மலை சிவமாக, இவர் அதன் இளைய நுனிப்பகுதிபோல்வார் என்றதாம். குடுமித்தேவர் என்றதுமிது. இத்தலத் தேவாரத்தில் ஆளுடையநம்பிகள் "கொழுந்தே! யென குணக்கடலே!" (8) என்று போற்றியதும் காண்க. "கோடேக கொழுந்தே!" என்ற தேவாரமும், "சைவக்கொழுந்தே! தவக் கடலே!" என்ற கந்தர்கலி வெண்பாவும் காண்க. சுயம்பு, காணம், ஆரிடம், முதலியன வாய் வகுக்கப்பட்ட இலிங்கங்களுள்ளே இமமூர்த்தி மலையின் உச்சியில் அருவுருவத் திருமேனியாகிய சதாசிவமூர்த்தமாய்ச் சுயம்புவாய் முளைத்தெழுந்த மூர்த்தி என்பது.

ஏகநாயகர் - தனிமுதற் கடவுள். "ஒருவனே போற்றி", "ஒருவனென்னு மொருவன்", "ஏகநா யகனை யிமையவர்க் கரசை" என்றற்றொடக்கத்த தமிழ்மறைகளும், "ஒன்றென்ற தொன்றேகாண் ஒன்றேபதி" என்பதுமுதலிய ஞானசாத்திரமும் காண்க. "சிவன் ஒருவனே கர்த்தா, பிறர் ஒருவரின்று" என வேதாந்தங்கள் கூறுகின்றன. "பிரபஞ்சம் விசித்திர காரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறுநடாத்தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளும் சுதந்தரமும் முதலிய நிரதிசய குணங்களுடையனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது படவே இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொருவனே யமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மையருண்டெனக்கொள்ளின் மிகையென்னுங் குற்றமாம். அல்லதூஉம் இலக்கணத்துள் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால் 'ஒன்றலா வொன்று' என வரையறுத் தோதினார்" என்று சிவஞானபோதம் முதற்சூத்திரத்தில் "ஒன்றலா வொன்றால்" என்னும் வெண்பாவின்கீழ் எமது மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் உரைத்தவையுங்காண்க.

கண்டார் - "தேவரங் கிருப்ப தெங்கே" என்று அளவிலாஆர்வம் பொங்கிக் காதல் கூரப் பெருவேட்கையோடும் (751) காணப்பதற்கு வந்த திண்ணனார், தேவரைக் காணு முன்னே தேவரது அருட்கண்ணால் காணப்பெற்றார். பெறவே அவரது உயிரும் கரணங்களும் "அங்கண் மாயை யாக்கையின்மே லளவின் றுயர்ந்த சிவமயமாய்ப், பொங்கி யெழுந்த திருவருளின் மூழ்கி" (சண்டேசர் புரா - 55) விளங்கின. இவ்வாறு சிவமயமாகப்பெற்ற கண்களாற் கண்டார்.

எழுந்த பேருவகை அன்பின் வேகம் - **எழுந்த** - முன்னர் உள்ளேயின்று இப்போது மேல்எழுந்த **பேருவகை** - பெருமகிழ்ச்சியாகிய இன்பம் **அன்பு** - இன்பமான அன்பு. **வேகம்** - ஆர்வம், காதல், வேட்கை என (751) மேற்சொல்லப்பட்டவை. **வேகம்** - சிவானந்தத்திற்கு ஏதுவாகிய அன்பின் கதி என்பார் இராமநாதச்செட்டியார் இங்கு வேகம் என்றது பசி,தாகம்,தூக்கமுதலிய உபாதிவசப்பட்ட வேகமன்று இந்த வேகங்கள் கெட்டபோதே சிவத்தை அடைவதாகிய இங்குக் குறித்த அன்பின் வேகம் - சிவவேகம் - உண்டாகும "வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிபோற்றி" என்பது திருவாசகம் இந்த வேகம் உள்ளடங்காது மேலெழுந்து இவரைத் தன்வசப்படுத்தி ஈர்த்துச்சென்றது இவர் தமவசமிழந்து தம்மை முற்றும் மறந்தார், இறைவர் வசமேயாயினார் இந்நிலையினை மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களிற்கூறுவார் இதன்மேல் வரும் சரித நிகழ்ச்சிகள் யாவும் இந்நிலையின் நிகழ்வன.

மோகம் - குறித்தபொருளிடத்து அதிகஆசை. **தழுவுதல்** - **மோந்துநிற்றல்** முதலியவை அன்பு மேலீட்டால் நிகழ்வன. இதனைக் குறிக்க **மோகமாய்** என்றார்.

சென்றார் - **தழுவினார்** - **(நின்றார்)** என்ற வினைமுற்றுக்கள் சென்று தழுவி மோந்து (நின்றார்) என எச்சப்பொருள் தந்தன திண்ணனார் முன்னம் குடுமித்தேவர் என்ற அவரது நாமம்கேட்டார்; அதன்பின் செவ்வே கோணமில . தேவர் இருப்பர் என்று அவரிருக்கும் வண்ணம் கேட்டார்; பின்னர்த் திருக்காளத்திமலைமிசை என்று அவனுடைய ஊர்கேட்டார், இவ்வாற்றால் வேகமாய் ஓடிச்சென்று அவர் வசமாகித் தழுவிக் கொண்டார், தாயதந்தையரையும் உலக ஒழுக்கம் முதலிய முன்னைச் சார்புகளையும் அன்றே விட்டார்; தம்மையு மறந்தார், அத்தேவரது தாள்களைத் தலைப்பட்டார் என் நிந்தநிலைகளை,

"முன்ன மவனுடைய நாமங் கேட்டாள், மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்,
பின்னை யவனுடைய வாரூர் கேட்டாள், பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள் ,
அன்னையையு மத்தனையு மன்றே நீத்தாள், அகன்று ளகலிடத்தார் ராசா ரத்தைத் ,
தன்னை மறந்தாட்ன் னாமங் கெட்டாள், தலைப்பட்டா ணங்கை தலைவன் றாளே"

என்ற திருத்தாண்டகத்தி லருளிச் செய்யப்பட்டவாறு கண்டு கொள்க. இவையே முன்னைத் தவத்திற்கேற்றவாறு உயிர்கள்பெறும் பக்குவநிலையில் அடையும் அனுபவங்களாம். 105

755\. நெடிதுபோ துயிர்த்து நின்று, நிறைந்தெழு மயிர்க்கா றோறும்
வடிவெலாம் புளகம் பொங்க, மலர்க்கண்ணீ ரருவி பாய,
"அடியனேற் கிவர்தா மிங்கே யகப்பட்டா ரச்சோ!" வென்று
படியிலாப் பரிவு தானோ படிவமாம் பரிசு தோன்ற, ௧௦௬

756 வெம்மறக் குலத்து வந்த வேட்டுவச் சாதி யார்போற்
கைம்மலை கரடி வேங்கை யரித்திரி கானந் தன்னில்
உம்முடன் றுணையா யுள்ளா ரொருவரு மின்றிக் கெட்டேன்
இம்மலை தனியே நீரிங் கிருப்பதே!" யென்று நைந்தார். ௧௦௭

755 (இ - ள்) வெளிப்படை நெடுநேரம் அவ்வாறு மோந்து நின்று, தமது திருமேனியெங்கும் எழுந்த மயிர்க்கால்தோறும் புளகம் பொங்கவும், மலர்போன்ற கண்களினின்று கண்ணீர் அருவிபோலப் பாய்ந்து வடியவும், "அடியேனுக்கு இவர் தாம் இங்கு அகப்பட்டனரே ! அச்சோ ! (இது என்ன அதிசயம்?)" என்று தாமே கூறி, ஒப்பில்லாத அன்புதானே ஒருவடிவமாயிற்று என்னும் தன்மை புலப்பட, ௧௦௬

756 (இ - ள்) வெளிப்படை. "கொடிய மறக்குலத்தில் வந்த வேட்டுவச் சாதியாரைப்போல, யானை காடி புலி சிங்கம் முதலிய கொடிய விலங்குகள் திரிதற்கிடமாகிய காட்டிலே, உம்முடன் துணையாயுள்ளவர்கள் ஒருவருமில்லாமல், ஓ! கெட்டேன்!, நீர் இம்மலையில் தனியே யிருப்பதோ?" என்றுகூறி மனம் நைந்தனர். ௧௦௭

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

755. (வி - ரை) நெடிதுபோது உயிர்த்து நின்று - எழுந்த பெருமகிழ்வும் அன்பும் கூடிய வேகத்தால் விரைவில் ஓடித் தழுவி மோந்து நின்றாராதலின் அவ்வேகமும் மோகமும் தணியும்வரை நீண்டநேரம் மோந்த வண்ணமாக நின்றதாம்.

நிறைந்து எழும் மயிர்க்கால் தோறும் - செறிவாய் நிறைந்துள்ள மயிர்களின் அடியிடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வடிவு எலாம் - உடல்முழுவதும் புளகம் பொங்குதல் - (உரோமகூபங்கள்) மயிர்களின் வேர்களிருக்கும் இடங்கள் மேற்கிளம்பி மிகக் காட்டுதல் இஃது அளவற்ற ஆனந்தத்தாலாவது. உடல் வேகம் மனவேகங்களால் உடலிற் சூடு கொண்ட இரத்தம்,உழைப்புமிக்க அந்தந்த இடங்களுக்கு விரைவாகச் செலுத்தப்பட்டு ஓடும் ; அதனால் வேர்வையுண்டாம் , கண்ணீரவரும் இங்கு அன்பின் வேகம் மிகவே உள்ளம் நெகிழ்ந்தது உள்ளத்தால் இயக்கப்படும் உடல்முழுதும் இரத்தம் அதிகவிசையில் ஓட மயிர்ப்புளகமும் கண்ணீர்ப் பெருக்கமும் உண்டாயின.

மலர்க்கண் தாமரை மலர்போன்ற கண்களிலிருந்து, ஐந்தனுருபுதொக்கது 'பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே' என்றபடி, மலர் என்ற பொதுப்பெயர் இங்குத் தாமரையைக் குறித்தது. அருவிநீர்பாய எனக் அருவிபோலக் கண்ணீர் இடையறாது பாய்ந்து வர உவமவுருபு தொக்கது "பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப் பள்ளந்தாழுறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப் பதைத்துருகு மவர்" என்ற திருவாசகத்திற் குறித்தநிலை இது.

அடியனேற்கு இவர்தாம் இங்கே அகப்பட்டார் இங்கு இவர் தாம் அடியேனாகிய எனக்குக் கிடைத்தனர் அகப்படுதல் - தன்னுட்படுதல் , பெற்றபொருளாதல். மிகக் கீழான அடிமைக்கு மிகமேலான இவர் கிடைத்துவிட்டனரே !. "யாவர்க்கு மேலாமளவிலாச் சீருடையான்!, யாவர்க்குங் கீழா மடியேனை-யாவரும், பெற்றறியா வின்பத்துள் வைத்தாய்க்கென் னெம்பெருமான்!, மற்றறியேன் செய்யும் வகை" என்ற திருவாசகக் கருத்தை இங்குவைத்து நோக்குக. "என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே ?", "எனக்கு அருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே !", "ஆரும் பெறாத வறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில் ?" என்பனவாதி திருவாசகங்களைக் காண்க.

அச்சோ ! - வியப்புச்சொல் இன்பமான ஆச்சரியக்குறிப்பு

படியிலாப் பரிவு தோன்ற படி - ஒப்பு படியிலா - ஒப்பில்லாத - இதன்படி வேறொன்றும் இல்லாத. பரிவு - அன்பு. இணையற்றஅன்பே ஒரு வடிவாயிற்று என்னுந்தன்மை வெளிப்பட பரிசு - தன்மை படிவம் - வடிவம். "கண்ணப்பனொப்பதோர் அன்பின்மை" என்ற திருவாசகம் இதனை எதிர்மறைப் பண்பில் வைத்து ஒப்பித்துக்கூறிற்று இதனையே "கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமையால்" என்று ஞானசாத்திரமும் (திருக்களிற்றுப்படியார் - 52) எடுத்தாண்டது காண்க.

பரிசுதோன்ற - என்று - நைந்தார் என வரும்பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க. 106

756. (வி - ரை) வெம்மறக்குலம் - வேட்டுவச் சாதி. சாதி பெரும்பிரிவு, குலம் சாதியினுட்பிரிவு. குடிமை என்னும் அதிகாரத்தில் சாதியாகிய வருணம் நான்கனுள் குலவேறுபாடுண்மை விளக்கினார். அரசசாதியுள் சேரர்குலம் சோழகுலம் என்பன காண்க. "சாதிகுலம் பிறப்பு" என்பது திருவாசகம். சிறுபான்மை ஆகுபெயரான இவ்விரண்டும் மாறிக்கூறுவதும் உண்டு. "சாதியும் வேதியன் றாதை" -(திருவாசகம்), "தம்மானை யறியாத சாதியார்"-(தேவாரம்) என்பன நற்சாதிப் பிரிவு

பற்றியன "சூத்ரா: சுத்த குலோத்பவா:" என்ற சிவாகமத்தில் சாதிக்கட்பிரிவு குலமாதல் காண்க. இந்நூலுட் பெரும்பாலும் சாதிகுலம் இரண்டும் ஒரு பொருளில் வருகின்றன. "ஓங்கிய நாற்குலத்து உயர்ந்தனவு மிழிந்தனவு மான சாதி" என்பது காண்க. குலப்பிறப்பாலும் மறம்பூண்டார், தொழிலாலும் வேட்டை (மறவினை) செய்வார்; ஆதலின் கருணையற்றவராவார், கொல், எறி, குத்து என்னும் வாழ்க்கையே வாழ்பவராகிய கொடுமையுள்ளார்; அவர்களே கொடுவிலங்குகள் வாழும் இக்கானில் தனியிருத்தற்பாலர். அவ்வாறன்றி மிக்இனியராய்க், கருணையே உருவாகவுடைய தேவரீர் இங்குத் தனியாய் இருத்தல் தகுமோ என்றதாம் வேடர் காட்டில் தனியிருப்பர் என்றது இவரது முன்னனுபவஞானத்தின் வாசனையுணர்ச்சி இங்கு இவர் தம்மைமறந்த நிலையினும் அது வந்ததாகக்கியது

கைம்மலை - யானை கையையுடைய மலைபோன்றது உவமையாகுபெயர் அது யானைக்குப் பெயராய் வழங்கலாயிற்று கைவரை - (736) என்றதுகாண்க. **கைம்மலை-காடி - வேங்கை - அரி** - இவையனைத்தும் கொடிய பெருவிலங்குகள். **வேங்கை** - புலி. **திரி** என்றதனால் அக்கானத்தில் இவை எப்போதும் எவ்விடத்திலும் எதிர்ப்பட உள்ளதன்மை குறிக்கப்பட்டது

உம்முடன் துணையாயுள்ளார் ஒருவரும் இன்றி - விலங்குகளவரின் உம்மைக் காத்தற்குற்ற துணையாக உள்ளவர்கள் எவருமுடன் இல்லாமல். விலங்குகள் இத்தேவர்க்கு ஊறுசெய்தலகூடும் என்பது திண்ணனார்கொண்ட அச்சம். பின்னர் "இரவு சேரும் வெவ்விலங் குளவென றஞ்சு"வதும் (776), தேவரது கண்ணில் உதிரங்கண்டபோது இந்தநினைவுபற்றியே, அப்புண்ணினை "விலங்கின் சாதி ஆளிமுன்னாகியுள்ள வினைத்தவோ"என்றஞ்சுவதும் காண்க. இதுவும் இவர்க்கு இப்பிறவியின் அனுபவஞானத்தின் எஞ்சியவாசனை. தம்மை முற்றும் மறந்து பசி, பயம், இன்பம், துன்பம் முதலிய உலகநினைவு யாதும் இல்லாத சீவன்முத்த நிலையை யடைந்தாராயினும் திண்ணனார், எந்தத் தேவரிடத்து அன்புருவமாயினாரோ அவர் பொருட்டுப் பசி, சுவை, பயம், இன்பம், துன்பம் முதலிய உலக நினைவு கொண்டுள்ளவராயினார் அந்நினைவினிடமாகத் தமது உலக அனுபவவாசனைபற்றி இவ்வாறு மறக்குலமும், விலங்குகளும், அவை மக்களுக்கு ஊறுசெய்யும் தன்மையும், கடுங்கானம் மக்கள்வாழத் தகுதியற்ற தன்மையும் பிறவும் நினைவுகொள்கின்றார் இவர்தமக் கமுது செய்ய இறைச்சியு மிடுவர் ரிலலை (760), நீபசித் திருக்க விங்கு நிறகவுங் கில்லேன் (762), வாலிய சுவைமுன் காண்பான் வாயினிலதுக்கி (767), இனியஎம் பிரானார் சாலப் பசிப்பர் (771), வேறுவே றினங்கள் வேட்டை வினைத்தொழில் விரகினாலே, ஊறுசெய் காலஞ் சிந்தித்து (782), (791) முதல் (797) வரை உள்ளவை, சுவைகண்டேன், தேனுமுடன் கலந்ததித் தித்திக்கும் (789) என்றவை முதலிய நினைவுகள் யாவும் இப்பிறவியின் உலகஅனுபவம் பற்றிய ஞானத்தின் எழுந்த வாசனை பற்றியனவேயாம். "எனக்குமாறு மீளிவெம் மறவர் செய்தா ருளர்கொலோ" (816) என்று தம்முடைய இப்பிறப்பின் முன்நினைவும் தேவரின் பொருட்டாயத் தமது விருப்பு வெறுப்பு முதலிய நினைவுகளும் நோக்கத் காண்க. தம்பொருட்டுத் தம் நினைவு முற்றும் இலராகியும், ஆனால், தேவர்பொருட்டுத் தம் நினைவு முற்றும் உளராகியும் நிகழ்ந்தது இந்த ஆறுநாள்களிற் சீவன்முத்தியினிலை இவரது உலகவாழ்க்கை என்று தெளிக

உம்முடன் றுணையா யுள்ளார் ஒருவரும் இன்றி என்பது முற்றும் உண்மையே!. **துணை** - ஒப்புமை. இத்தேவர் தமக்குவமையிலாதவர் இவர் ஒருவரே பதி இவ்வுண்மையை வேதாகமமாதி எல்லாநூல்களும் எடுத்து முழக்குகின்றன நீர் யாவர்க்கும் துணையாவதன்றி உமக்குத் துணையாவார் பிறரெவரும் இல்லை என்ற கருத்துமகாண்க

கேட்டேன்! - அவலக் குறிப்புச்சொல். இவ்வாறு கண்டதனால் நான் கேட்டேநதவனானேன். பின்னர்ப், பாவியேன் கண்ட வண்ணம் (818) என்றதும் காண்க.

இம்மலை...நைந்தார் ஆளுடையநம்பிகள் திருக்கோடிக் குழகரைக் கடற்கரையிற் றனியேயிருக்கக் கண்டபோது "கொடியேன் கண்கள் கண்டன" என்று தம்மைநொந்து கொண்ட மனநெகிழ்ச்சியை இங்கு வைத்துக் காண்க.

இருப்பதே? - இருப்பது தக்கதா? ஏகாரவினா எதிர்மறை குறித்தது. **நைந்தார்** - மனமிக வருந்தினார் "வீரா"(781)மன்னைந்து தேவர்க்குவரும் ஏதத்துக்குவருந்தினார்.

நின்று - போங்க - பாய - அச்சோ! என்று - பரிவுதோன்ற - இருப்பதே! என்று நைந்தார் - என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடிக்க. 107

757. கைச்சிலை விழுந்த தோரார் காளையார் மீள "விந்தப்
பச்சிலை யோடு பூவும் பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து
மச்சிது செய்தார் யாரோ?" வென்றலு மருங்கு நின்ற
வச்சிலை நாணன் றானு "நானிது வறிந்தே" னென்பான், ௱௮

758. "வன்றிற லுந்தை யோடு மாவேட்டை யாடிப் பண்டிக்
குன்றிடை வந்தோ மாகக், குளிர்ந்தநீ ரிவரை யாட்டி,
யொன்றிய விலைப்பூச் சூட்டி, யூட்டி, முன் பறைந்தோர் பார்ப்பா
னன்றிது செய்தா, னின்று மவன்செய்தா னாகு"மென்றான். ௱௯

757. (இ - ள்) வெளிப்படை. கையிலிருந்த வில் கீழேவிழுந்ததை உணராதவராகிக், காளைபோன்றாராகிய திண்ணனார், மீண்டு, "இந்தப் பச்சிலையுடனே பூவும் பறித்து இட்டு, நீரையும்வார்த்து, நல்ல இக்காரியத்தைச் செய்தவர் யாவரோ?" என்றலும், பக்கத்தில் நின்ற வில் ஏந்திய அந்நாணன்றானும், "நான் இதனை அறிந்துளேன்" என்று சொல்வானாய், ௱௮

758 (இ - ள்) வெளிப்படை. "வலியதிறலுடைய உன் தந்தையோடு விலங்குகளை வேட்டையாடி முன்ஒருகாலத்தில் நாங்கள் இந்தக் குன்றினிடத்துவந்தோமாகக், குளிர்ந்தநீரால் இவரைஆட்டிப், பொருந்திய இலையையும் பூவையுஞ்சூட்டி, (உணவும்) ஊட்டி, முன்னே (சிலமொழிகள்) சொல்லி, ஒருபார்ப்பான் இதனை அன்றுசெய்தான்; (ஆதலால்) இன்றும் அவன் இது செய்தானாகும்" என்றுசொன்னான். ௱௯

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

757 (வி - ரை) **கைச்சிலை** - கையிலேந்திய வில். **விழுந்தது** - கைப்பிடிநழுவிக் கீழேவிழுந்தது மிக்கஅன்பினால் காளத்தியப்பரைத் தழுவித் தம்மை மறந்து நின்றாராதலின் கையிற்பிடித்த பிடி நீங்க வில் கீழ்வீழ்ந்தது. மிக்கதுயரத்தால் உடல் அவசப்பட்டபோதும் இவ்வாறு நிகழும் என்பது "கையில் ஊனும் சிலையுடன் சிதறி வீழ" (814) என்ற விடத்துக்காண்க. இன்பத் துன்பங்கள் மிக்கூர்ந்தபோது உடலவசமிழந்ததனால் இவை உளவாகும்.

சிலை கையினின்றும் வீழ்ந்தது என்று கூட்டியுரைப்பதுமாம். **ஓரார்** - உணராதவராகி மீள - "அகப்பட்டாரச்சோ!" (755) என்றும், "தனியே நீரிங்கிருப்பதே" (756) என்றும் கூறியவற்றோடு மீண்டுமென்க.

இந்த - தேவர்திருமேனியில் தாம் நேரே பக்கத்திற்கண்ட இலை - பூ - நீர் என்ற இவற்றைச்சுட்டிய அண்மைச்சுட்டு.

இலையோடுபூவும் பறித்திட்டு நீரும்வார்த்து - இவை பூசையின் அங்கமாக ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்டவை "பூவொடு நீர்சுமந் தேத்தி", "பறித்திட்ட விலையும் முகையும் எல்லாம்", "சலம்பூவொடு தூபம்" முதலிய தமிழ்மறைத் திருவாக்குக்கள்காண்க. பறித்ததும், இட்டதும், வார்த்ததும் இவர் கண்டிலரேனும், **பறித்திட்டு** என மாறுசெடி

கொடிகளினின்றும பறித்தாலன்றி இவைகிடையா என்ற முன் அனுபவத்தின் வழி வந்த அனுமானத்தால பறித்து என்றும, இடுதல் - வார்த்தல் என்ற இவைகள, செய்யும ஒருவாது செய்கையில்லாவிடின இங்குத திருமேனியிற்காண இயைபில்லை என்ற அனுபவ அனுமானத்தால இட்டு - வார்த்துச் - செய்தார் யாரோ ? என்றும வினவினார்.

மச்சிது - மஞ்சு - அழகு மஞ்சிது நன்றாகிய இதனை 'மஞ்சுடை மணிநகு மாலை மண்டபம'' -(சூளாமணி) மஞ்சு என்பது எதுகைநோக்கி மச்சு என விகாரப்பட்டு நின்றது இது தமிழிலிருந்து பிறந்த தெலுங்குமொழியில மஞ்சிது என வழங்கிவருதல காணக தமிழில பண்டை உலகவழக்கிலும நூலவழக்கிலும இருந்த பலமொழிகள தமிழ்வழக்காறொழிந்தும, தமிழினின்றும பிறந்த தெலுங்கு மலையாள முதலியவற்றில புகுந்து அவ்வாறே வழக்கில நின்றுவருதல காணப்படும. இவை தமிழின் தூய்மையும, தாய்மையும காட்டுவனவாம. கடை - ஆவணவீதி என்ப பொருள்படும அங்காடி என்ற மொழி பழந்தமிழ் நூலகளிலும பேச்சுவழக்கிலும இருந்தது. நாளங்காடி - (தினப்படி கூடும கடை - நாட்சந்தை) என்பது சிலப்பதிகாரகாலத்தில வழங்கிவந்த பழந்தமிழ் மொழி இது தமிழ்வழக்கொழிந்தும தெலுங்கில், அங்கிடி என இன்றும வழங்கிவருதல காணக. பழந்தமிழ்மொழிகளான குப்பாயம, கடவு, படிஞாயிறு, புழை (ஆறு), ஊண (சோறு), களி(விளையாட்டு) முதலிய பல செம்மொழிகள இவ்வாறே மலையாளத்தில வழங்கிவருதலும்காணக.

இவ்வாறன்றி மஞ்சு - குற்றம - அநுசிதம என்று உரைகூறுவாருமுண்டு. திண்ணப்பனார், பூச்சூட்டலும, நீராட்டலும குற்றமென்றும தகாதசெயலென்றும நினைத்தற்குக காரணமின்று அன்றியும செய்தார் யார்ரோ ? என்று வினவினரேயன்றி இவ்வநுசிதம என செய்தார் எனக்கேட்டனரல்லா முன்னைநாள அவர் மங்கலநீச் சுனை படிந்தனர் (705). அற்றைநாளிலதானே மூலலை குறிஞ்சி வெட்சிப்பூவும், முறி கொண்ட கண்ணியும சூடினர் (706) எனவே, இவை தூய்மையும அணியுமசெய்வன என்ற உணர்ச்சியுடன வினவினராதலவேண்டும. இதுபற்றியே பின்னர் "நாயனுக்கினிய செய்கை, எண்ணிய வினைகொ லாமென நிதுகட்ப பிடித்துக கொண் "டார். இககருத்தால இவ்வினாவிற்கு விடைகூறிய நாணனும "ஓ பார்ப்பான இவை செய்தான " (758) என்றுகூறினனன்றி இவை தீயனவன்று, நல்லனவேயென்று குறிக்குமாற்றதுவும எடுத்துக்கூறினனல்லன. ஆதலின அஃதுரையன்றெனக. மற்றிது என்பது எதுகைநோக்கி மச்சிதுஎன நின்றதென்பாருமுண்டு.

என்றலும் - செய்தார் யாரே ? என்ற இவ்வினாவைத திண்ணனார் நாணனை நோக்கிக கேட்டனரல்லா அவர் தம்முடைய உலக இருப்பினையே முற்றும மறந்தாராதலின அவர்துக்கண்கள அடுத்துநின்ற நாணனைக்காணுதல ஒழிந்தன , அவன் சொன்ன சொற்களில தேவரைப்பற்றியனவற்றையன்றிப பிறமொழிகளை அவர் செவிகள கேட்டொழிந்தன. பிரியாமல உடன்தொடர்ந்ததோர் நாயினையும அவர் அறிந்தாரிலர். பிறதுறை வேட்கை முற்றுநீங்கினார். 765, 766 பாட்டுக்கள இந்நிலையினை விளக்கியதுகாணக ஆதலின இவ்வினா ஐயப்பட்டு அவர் தமக்குத்தாமே நிகழ்த்தினாரன்றி எவரையும முன்னிலைப்படுத்திக கேட்டவரல்லர் எனக. இதுபோலன்றி முன்னர் மலையேறும்போது கேட்ட ஒலியைப்பற்றி வினவுவார் நாணனை முன்னிலைப்படுத்தி " இது என்கொல நாணா ? " என்று வினவியதும காணக.

மருங்குநின்ற அச்சிலை நாணன்தானும் - அவர் தன்னைநோக்கி வினவாவிடினும் மருங்கு நின்றதனால் அதனைக கேட்டவனாதலானும, தன்தலைவனது ஐயத்தை நீக்கும பொறுப்புடையவனாதலானும நாணன்தானாகவே முந்திக்கொண்டு " இது நான அறிந்தேன " என்று தொடங்கிக கொண்டவனாய வருமபாட்டிற் கண்டவாறு விடைசொல்கின்றான இககருத்துப்பற்றியே நாணன் தானும் என்றார்.

நான் இது அறிந்தேன் - **இது** - இது செய்தார் யாரோ ? என்ற வினவிற்குறித்த **இது அறிந்தேன்** - அறிந்தவகையை வரும்பாட்டில் விரித்துக்கூறுகின்றான் அறிந்தேன், அறிந்தது எப்படியெனில் இப்படியாம் எனக.

என்பான் - என்று சொல்வானாகி முற்றெச்சம். என்பான் (ஆகி) - என்றான் என வரும்பாட்டுடன் முடித்துக்கொள்க. 108

758 (வி - ரை) **வன்றிறல் உந்தை** - வலியதிறலுடைய உம்தந்தை. **வன்மை-திறல்** - ஒரு பொருட்பன்மொழி மிகுதி குறித்தது. இவ்வாறுகூறியது ஒருஅரசனைக் கூறுவான் அவனது மெய்க்கீர்த்தியொடு புணர்த்திக்கூறும் மரபுபற்றியாம். His Majesty என்றிவ்வாறு பலவும் புணர்த்துக்கூறும் நவீன மரபுங்காண்க. **வன்றிறல்-உந்தை** வேட்டையாடுதற்குரிய மிக்க வலிமைபெற்றிருந்த அக்காலத்து என்றதும் குறிப்பு.

மா வேட்டை - **மா** - விலங்குகள். திங்களமுறை வேட்டைவினை (693) என்றபடி இப்போது ஆடிவந்ததுபோல முன்னாளொருமுறை யாடிவந்த வேட்டை. **மா** - பெரிய என்றலுமாம். **பண்டு** - முன்னொருகாலத்து. நாகன் "வில்லின் பெருமுயற்சி மெலிவானு" (692)கிப பன்னாளாயினமையின் அதற்கு முற்பட்டதொருகாலத்து என்றதாம். மா வேட்டையாடும் ஒவ்வோர்முறையும் இங்கு வருவதென்றில்லாமல் ஏதோ ஒருமுறைவந்த குறிப்பும்பெறப் **பண்டு** என்றதுமாம்.

வந்தோம் ஆக - வரவே, **ஆக** - ஆகவே **நீர்** - நீரால். **இலைப்பூ** - இலையோடு பூவும். "தன்றலை தங்கிய சருகிலை யுதிர்த்து"—**திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.**

குளிர்ந்தநீர் ஆட்டி - **ஒன்றிய இலை பூ சூட்டி**-இவை ஆகமத்திலவிதித்த திருமஞ்சன - அலங்கார - அர்ச்சனைவிதிகள்.

குளிர்ந்த நீர் - அதிகாலையில், புதிதாய்வந்த குளிர்ந்த நீரைப் புதுத் துணியால் வடித்துப் புதுப்பானையிலிட்டு அறுகும்பூவுந் தூவிவைத்து அதுகொண்டு திருமஞ்சனமாட்டுதல் வேண்டுமென்பது ஆகமவிதி. (நெய்யபிடேகத்தின் பின்னர்மட்டும் இளவெந்நீர் ஆட்டுதல் வேண்டுமென்ப) **ஒன்றிய இலைப்பூ** - ஒன்றிய-பொருந்திய விதித்த. மூர்த்திகட்கும் காலத்திற்கும் ஏற்றனவாய விதிக்கப்பட்ட. இவை இங்கு, கூவிளம், அறுகு, துமபை, கொன்றை, வெள்ளெருக்கு, ஊமத்தை முதலியவையாம். நீரும் பூவும் இலையும் பூசைக்கு இன்றியமையாதனவாம். "புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு" என்பது திருமந்திரம். நாணன் இந்நூல்விதிகளை அறியானாயினும் சிவகோசரியார் ஆகம விதிப்படிசெய்த சிவபூசையை உடனிருந்து உள்ளபடி கண்டுணர்ந்தவனாதலின் இவ்வாறு கூறினன். இதுகேட்ட திண்ணனாரும் விதியினை அறியாது செயலைமட்டும் கடைப்பிடித்து நீரும் பூவும் இலையும் என்றவைமட்டும் கருதிக்கொண்டு பூசித்தார். அதீதநிலையிலஉள்ள அவர் செயல்கள், விதிகடந்தவேனும், அவற்றை இறைவனும் உகந்துகொண்டார்.

ஊட்டி - முன்பறைந்து - குளிர்நீராட்டுதலையும், பூச்சூட்டுதலையும்போலவே இவற்றையும் நாணன் தான் கண்டமட்டில் அறிவித்தான். நீரையும் இலைப்பூவையும் அவன் பார்த்தான். ஊட்டியபொருள் - நிவேதனம் - இன்னதென்று பாராதவனாதலால் அது இன்னதென்னாது **ஊட்டி** என்று வாளாகூறினான். தேவர்நிவேதனங்களை யாரும் பார்க்கலாகாது என்பது விதியாம். ஊட்டியஉணவு இன்னதென்று இவன் கூறாமையாற்றானே திண்ணனார் தமது முன்னைஉணர்வுகொண்டு அதனை **இறைச்சி** என்று நிச்சயித்து அதனையே ஊட்டினார். **ஊட்டி - முன்பறைந்து** - குழவிகளுக்குத் தாய் எடுத்துச் சிறிதுசிறிதாய வாயில் ஊட்டுவதுபோலும் அன்புடன் நிவேதனத்தின் சிறுபகுதி எடுத்துத் தேவரது திருவாயின்முன் காட்டித் தேவரீர் இதனை அமுதுசெய்தருளும் என்றுபிரார்த்தித்து அதன்பொருட்டுச் சுவாகாந்தமாக உரிய மந்திரத்தைச் சொல்லி

இவவாறு ஐநதுமுறை ஊட்டுவிததல வேணடுமெனபது ஆகமவிதி. நாணனதுமொழி கள இககுறிபபுமபெற இருததலகாணக இது கடைபபிடிதத திணணனும 774 - 799 பாட்டுககளிறகணடவாறு மொழிகள்சொல்லி அமுதுசெயவித்தலும காணக

முன் - திருமுனபு. பறைநது - ஏதோசில சொறகளசொலலி. பறைதல் - சொல லுதல் தமிழநாட்டிற பெருவழககாெருழிநத இமமொழி மலையாளததில இபபொரு ளில நினறு வழஙகுதலகாணக. யாழபபாணததில தமிழிலும வழஙகுவது முனபு அறைநது - சொல்லி - எனறலுமாம.

பார்ப்பான் மெய்பபொருளைப பாாபபவன எனற காரணததால முனிவரைக குறிதது வநதது. அஃது அம்முனிவா கோததிரததில வநதோாககுங காரண விடுகுறி யளவாய வழஙகி ஒரு சாதியாரை உணாததியொழிநததாம.

அன்றிது செய்தான் இன்றும் அவன் செய்தானுகும் இது பூாவககாட்சி யனு மானம மணததைக கொணடு இது இனன மலா எனறறிவதுபோலக காண்க அனறு அவன இது செயதல கணடேன இனறு அசசெயலே கணடேன. செயதானைக காணேன. செயவோரினறிச செயவினையினமையின இசசெயலை முனசெயயககணட அவனே செயதானுகும எனற அனுமானப பிரமாணததால அறிநத ஞானம. கலவிப பயிறசியிலலாத இவவேடரிடததும அனுமான அறிவு நிகழநது பயனபடுமவகைககாணக. அன்று பணடு இககுனறிடை வநத அனறு. இது - இது செயதாா யாரோ? எனறு வினவிய இது இதுசெய்தான் - இதுபோனற செயல் செயதான அவன செய்தான் ஆகும் - அவனே செயதானுதல வேணடும.

அவன் செய்ததாகும் எனபது பாடமாயின இது அவன செயதது ஆகும எனக. செய்தது - துவவிகுதிபெறற தொழிறபெயா. 109

759. உணணிறைந தெழுநத தேனு மொழியினறி யாரா வனபிற
றிணணனுா "திருககா ளததி நாயனாாக கினிய செயகை
யெணணிய விவைகொ லா"மென் றிதுகடைப பிடிததுக கொணடவ
வணணலைப பிரிய மாட்டா வளவிலா தரவு நீட, ௧௧௦

760. "இவாதமைக கணடே னுககுத தனியரா யிருநதா, ரெனனே !
யிவாதமக கமுது செயய விறைசசியு மிடுவா ரிலலை,
யிவாதமைப பிரிய வொணணு; தெனசெயகே, னினியான சால
விவாதமக கிறைசசி கொணடிங கெயதவும வேணடு மெனறு, ௧௧௧

761. போதுவா; மீண்டு செலவர், புலனுவா; மீளப போவா;
காதலி னுககி நிறபா, கனறகல புனிறறுப போலவா,
"நாதனே யமுது செயய நலலமெல லிறைசசி நானே
கோததறத தெரிநது வேறு கொணடிங்கு வருவே" னென்பாா; ௧௧௨

763. "ஆாதம ராக நீரிங கிருபபதென றகல மாட்டேன;
நீாபசித திருகக விஙகு நிறகவுங கிலலேல" னெனறு
சோாதரு கணணீா வாரப போயவரத துணிநதா ராகி
வார்சிலை யெடுத்துக கொணடு மலாககையாற றெழுது போநதாா.

759 (இ - ள்) வெளிபபடை உளளததிலே நிறைநது எழுநததாயினும, இடை யீடிலலாது பெருகிய அளவுபடாத அனபினுலே திருககாளததி நாயனாாகிய குடுமித தேவருககு இனிய செயகைகள எணணபபட்ட இவையே போலும" எனறு திணண

னார் இதனையே கடைப்பிடித்துக் கொண்டு, அந்த அண்ணலாரைப் பிரியமாட்டாத அளவற்ற ஆதரவு பெருக, ௧௩௦

760 (இ - ள்) வெளிப்படை. இவரைக் கண்டவனுகிய எனக்கு இவர் தனியராய் இருந்தார், என்னே! இவருக்கு அமுதுசெய்ய இறைச்சி இடுவாரும் இல்லை; இவர் தம்மைப் பிரியவும் முடியாது, யான் என்னசெய்வேன்? இனி நான் இவர்க்குவேண்டுமளவு இறைச்சியைக் கொண்டு இங்குச் சேரவும் வேண்டும்'' என்று எண்ணி, ௧௩௧

761 (இ - ள்) வெளிப்படை. (சிறிது தூரம்) போவார், மீண்டு வருவார், தழுவிக்கொள்வார், மீளப்போவார், காதலால் நோக்கி நிற்பார், கன்றினைவிட்டுப் போகும் ஈன்றணிய பசுவினைப் போல்வார், "நாதனே! தேவரீர் அமுதுசெய்ய நல்ல மெல்லிய இறைச்சியை நானே குற்றமறத் தெரிந்து அமைத்துக்கொண்டு இங்கே வருவேன்'' என்பார், ௧௩௨

762. (இ - ள்) வெளிப்படை. "உமக்கு யாரைத்துணையாகக் கொண்டு நீர் இங்கிருப்பது? என்ற எண்ணத்தால் உம்மைப் பிரிந்து போகமாட்டேன், நீர் பசியோடு இருக்க இங்குநிற்கவும் ஆற்றேன்'' என்றுசொல்லிச் சோர்கின்ற கண்ணீர் விடாது பெருகிவர, ஒருவாறு போய்வரத் துணிவுகொண்டவராய்ப், பெரியவில்லை எடுத்துக் கொண்டு, தமது மலர்போன்ற கைகளாற் றேவரைத்தொழுது போயினார். ௧௩௩

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

759. (வி - ரை) உள்நிறைந்து எழுந்தேனும்-மனத்தினுள்ளக முற்றும் வேறொன்று நிற்கும் இடமின்றி நிறைந்து மேலெழுந்ததேயாயினும் முகைமலரின் வாசம்நிறைந்து வெளிப்படுமாறுபோல முன்னையறிவின்றொடர்ச்சியினாலே சிந்தைவிரிய அதனுடனே நிறைந்துவிரியும் செவ்வியன்பாகிய வுணர்ச்சியாதலின் உள்நிறைந்து எழுந்தது என்றார்

எழுந்தேனும் ஒழிவின்றிஆரா - எழுந்ததேயாயினும் மேலும் ஓய்தலில்லாமல் தொடர்ந்து அடங்காது பெருகிய. ஏனும் என்னும் வினையெச்சவிகுதி நிறைந்து எழுந்ததாயினும் உள்ளத்தின் அளவில் நில்லாமல் மேன்மேலும் அளவின்றிப் பெருகுதலைக்குறித்தது. "எழுந்தபே ருவகை யன்பின் வேகம்'' (754) என்றதுகாண்க ஒழிவின்றி - சிறிது போதுமின்று கழிவதன்றிய இடையறாதுநின்ற. "காண வுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின், அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே'' என்று சிவப்பேற்றினை எடுத்துக்காட்டும் சிவஞானபோதத்திற (11-ம் சூ) கூறியபடி இங்கு இறைவர் கருணைகூர்ந்த அருட்டிரு நோக்கஞ்செய்து இவரது உள்ளத்தைக்கண்டு காட்டினாராதலின் அயர்த்தலில்லாத அன்பு இடைவிடாது மேன்மேற் பெருகிஎழுந்தது ஆர்தல் - நிறைதலெனக்கொண்டு **ஆரா** எப்போதும் நிறைவுபெறாத - அடங்காத - போதியதென்று முற்றுப்பெறாத என்றுரைத்தலுமாம் "நின்பூசனை யென்று முடிவதில்லை நம்பாலென'' (திருக்குறிப்பு - புரா - 68) என்றபொருளை இங்குவைத்துக்காண்க

திருக்காளத்திநாயனர் - திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளிய தலைவர். குடுமித்தேவர். **நாயனர்** - தலைவர்.

இனிய செய்கை எண்ணிய இவைகோலாம் - இனிய - உகந்த-விரும்பிய எண்ணிய - எண்ணப்பட்ட படு விகுதிதொக்கது பெரியோர்களால் தக்கதென எண்ணப்பட்ட - எல்லாநூற்றுறைகளாலும் இனியவை என எண்ணப்பட்ட. தேவர் தமக்கு இனியசெய்கை என்று எண்ணிய என்றலுமாம் **இவைகோலாம்** - இவையேபோலும் தேவர்திருமேனியில் தாம் பொருந்தக்கண்டவற்றாலும், நாணன் பண்டும் இவற்றையே கண்டேன் என்றறிவித்தமையாலும், பண்டுதொட்டு நடைபெற்று வருகின்றமையால் இவர் விரும்பியவை இவையேபோலும் எனத்துணிந்தார். "எண்ணி லாகம மியம்பிய

இறைவாதாம விரும்பும் உணமை யாவது பூசனை " - (திருககுறிபபு - புரா-51) எனற கருததுஙகாணக.

இது கடைப்பிடித்து - இதுவே செயயததககதெனறு உறுதியாகபபிடிததது. **கடைப்பிடித்தல்** விடாதுபறறுதல. " நனமை கடைபபிடி "-**ஆத்திசூடி. இது** - "**இது** செயதாா யாரோ ? எனறதிறகுறிததததும, நாணன அனறிது செயதான எனறதாற் போநததும ஆகிய இது. நீராடடலும இலைபபூசசூடடலும ஊடடலுமஆகிய **இது.**

அண்ணலைப்பிரியமாட்டா ஆதரவு-இது கடைபபிடிததாராதலின நீருமஇலையும பூவும ஊனும வேணடும, அவை தேடிககொணர இவரைபபிரிதல வேணடுமே எனற நினைவுவநதது வரவே பிரியமாடடாத ஆதரவு நீடிறறு எனக **ஆதரவு** ஆசை. **நீட**-மிக

பிரியமாட்டாதளவில்—எனபதும பாடம. 110

760. (வி - ரை) **கண்டேனுக்கு** - கணடஎனககு. எனது காடசிக்கு. **தனியர்** - வேறு துணையிலலாதவா உமமுடனறுணையாயுளளாா ஒருவருமினறி (107) எனற விடததுரைததவை காணக **கண்டேன்** வினையாலணையும பெயா. 'அயலே குடி தானிருநதாற குறறமாமோ ? கொடியேன கணகள் கணடன கோடிககுழகீா ' எனற ஆளுடைய நமபிகள மனககருததும இஙகு வைததுககாணக.

என்னே ! - இது எனன நிலைமை ? தனியராயினமையின நான பிரியாது துணை யிருததலவேணடும

இறைச்சி இடுவாரும் இல்லை எனறு உமமை பிரிததுககூடடுக.துணையிருபபாரில லாததனறி எனறு உமமை இறநதது தழுவியது இலலை, ஆதலின நானபிரிநதுபோய் இறைசசி கொணரவுமவேணடும. ஆனால மேலே சொனன காரணததால **பிரியலொண் ணுது** எனறது அதனமேல் நிகழநத உளளநிகழசசி. பிரியாமலிருககவுமவேணடும - பிரியவுமவேணடும. ஆதலின **என்செய்கேன்** எனறாா **இறைச்சி** - உணவு. 758 - ல் உரைததவைபாாகக. தமது பசியைமறநதாா. ஆனால தேவாபசியை அறிநது அதனைத தீாககத தமபசி தீாககுமவகைபோல இறைசசிதேட முறபடடாா

திணணனாா புணணியமெனறும பாவமெனறும தெரியாது வேட்டுவததொழிலில ஈடுபட்டாா. இப்போது சிவததில ஈடுபடடு அனபராயினாா எனறும, அனபா தமது உணவை ஆண்டவனுககு ஊடடுவா எனறும, அனபு பாவபுணணிய நிலையைககடநதது எனறும, பாவபுணணியஙகளிற கட்டுபபட்டுழலவோா அனபு நிலையிலிருபபோருடைய செயலகளைத தமமதியால ஆராயநது முடிவு காணப்புகுவது அறியாமை எனறும, திணணனாா இஙகுச்செயத செயலகள அனபுவழி நிகழவனவாதலின அவறறைக கடடுப பாடுகளில நுழைததுபபாாபபதே தவறு எனறும, இறைவன விருமபுவது அனபு - கட்டுப்பாடனறு எனறும இஙகு விசேடவுரை காணபாருமுணடு. இவை சில மயககங கட்குக காரணமாதலின இவறறை விளஙக உணாநதுகொளளுதல வேணடும விதிநிலை எனறும, விதிகடநதநிலை எனறும உயிாகளஇறைவனை அடையுமவழிகள இரணடுஉள என. இவையிரணடும அனபுபறறியே எழுவன. புண்ணியபாவஙகளுககு அனபும அன பினமையுமே காரணமாம. இவையும இறைவன விதிதத விதிகளினபடி வருவனவே யன்றி இவை மனிதா தமமனம போனவாறு ஒதுககிக கொளளககூடியனவல்ல கொலையும் புலையும பாவமெனபது இறைவன வகுதத வேதநூலகளில விதிததது. கொலையும புலையும எனற இவை எலலா நூலகளாலும அறிஞாகளாலும உலகாயாவாக கும ஒபபக கடியப்படடன.

" மாஹிமசியாத " (கொலைசெயயாதே) "தாமமசா"-எனபது வேதம. "அறவினை யாதெனிற கொலலாமை" எனபது திருககுறள "நல்ல நினைபபொழிய நாளகளி லாருயி ரைக, கொலல நினைபபதுவுங குறறமு மறவொழிய" எனபது தமிழவேதம (ஆளுடைய நமபிகளதேவாரம - திருவாரூா-புறநீாமை-4). இவறறை வெறுஙகட்டுபபாடுகள எனபது பெருநதவறும.அனபின வழியேயினறு விதிவிலககுககளை அறிநது விதிவழி யொழுகித

தவஞ்செய்யின் அன்புமுறுகும் சிவனருள் சிறக்கும். முடிவில் அன்பே உருவாகி உலகக் கட்டுவிட்டுச் சிவத்தைச்சாரும் நிலை வரும் அப்போது விதிவிலக்குக்கள் தோன்றா; விதிகடந்தசெயலும் நிகழும். அவைதாம் புண்ணியபாவங்கள் என்ற விதிகளுக்குக் கட்டுப்படா என்பது துணிபு தூங்கியவன் கைப்பாக்குப் போல உலகச்சிந்தை தானாகவே நழுவியபின் இந்நிலை உள்தாம். அன்றியும் சுவர்க்கநரகங்களுக்கும், மீளப்பிறவிக்கும் ஏதுவாகிய புண்ணியபாவங்களை, முத்திக்கே ஏதுவாகிய சிவபுண்ணியங்களோடு மயங்கியுணர்தல் பெருந்தவறு. அன்பின் வழிநின்று நூல்கள் விதித்த விதியொழுக்கமும், உலகைமறந்து விதிகடந்த ஒழுக்கமுமாகிய இரண்டும்உயிர்களின் பக்குவநோக்கி இறைவன் அருளுதலால் இவையிரண்டும் அவன் விரும்புவனவேயாம் இச்சரித்ததில் அன்புபற்றி விதிவழி ஒழுகிப் பூசித்த சிவகோசரியாரையும், அவ்வன்பே பற்றி விதிகடந்து பூசித்த திண்ணனாரையும் இறைவன் ஆட்கொண்டமை காண்க. இவ்வாறன்றி உலகினை ஒருவாற்றானும் விடாதுபற்றிக்கொண் டுழல்வோர் உலகை மறந்தோர்போலத் தம்மை மதித்தோ அல்லது விதிவிலக்குக்களை அறியாமலோ, விதிதவறித், தமது உணவு என்கின்ற காரணத்தால் அதனையே இறைவனுக்கும் ஊட்டுவதும், விதிதவறிய பிறவும் செய்யின் அவைஅன்புநிலை யாகாது பெரும்பாவமேயாம் எனக்

பிரிய ஒண்ணுது - பிரிய - பிரியவும் பிரியாது இருக்கவும் ஒண்ணாது என எதிராது தழுவிய எச்ச உம்மை தொக்கது கொடுவிலங்குகள் திரியும் கானமாதலின் இவ்வாறு நினைந்தனர். 756 பார்க்க உண்மையில் உயிர்கள் இறைவனைப் பிரிய ஒண்ணாதன என்பது ஞானசாத்திர முடிபுதானே?

எய்தவும் வேண்டும் - பிரிய ஒண்ணாத நான் பிரிந்துபோய் இவர்க்கு இறைச்சி கொண்டு சேர்தலும் வேண்டுமென உம்மை இறந்தது தழுவியது **தனியராய் இருந்தார்**- ஆதலின் **பிரியஒண்ணாது , இடுவார்இல்லை** - ஆதலின் **எய்தவும் வேண்டும்** என நிரனிறையாகவைத்துக் காரணகாரியமாகவும் கண்டுகொள்க

என்செய்கேன் - இதனை 762-ல் விரித்துரைத்தனர். 111

761 (வி - ரை) **போதுவர்** சிறிது தூரம் போவார். இறைச்சி கொண்டு எய்தவும் வேண்டுமென்ற எண்ணம் தீவிரமாய் இறுதியில் நிகழ்ந்ததனால் அதனை முன்னிட்டுப் போவார் எனக்

மீண்டு செல்வர் - அவ்வாறு துணிந்து முன்செலவும் செயல்மாறி ஊக்கிய ஊசல் போலப் பின்வரும் செயலாகியது தனியராயினமையாற் பிரிய ஒண்ணாதென்ற எண்ணம் தோன்றி அவரைப் பின்னிழுக்கவே மீண்டு செல்வார் எனக்

புல்லுவர் - சிறிதகன்று போனதாலும், பின்னரும் அகன்று வரவேண்டுதலாலும் பிரிவு ஆற்றும் பொருட்டுத் தழுவிக்கொள்வர்.

மீளப்போவர் - பின் வந்த ஊசல் மீள முன்செல்வதுபோல இவரது பசிக்கு இறைச்சி வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்க மறுபடியும் போவாராயினர்.

காதலின் நோக்கி நிற்பர் - போயவரும் எண்ணம் மேலிட்டதாகவே முன்னர் வந்ததுபோல மீண்டு வாராது, சென்று, சிறிது தூரத்தில் நின்றபடியே ஆசையோடு நோக்கி நிற்பாராயினர். இந்நிலையினையே

" அன்புடனோக்கி நிற்ப ரழுவார்கை தொழுவர் வீழ்வர்
இன்புற வெழுவர் பின்பா லேகுவ ரிரங்கி மீள்வர் "

எனவரும் திருப்பாட்டிற் (திருவாதவூரர் புராணம் - திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் - 128) கூறுதலும் காணக.

கன்று அகல் புனிற்று ஆ போல்வர்-புனிற்று ஆ-ஈன்றணிய பசு. இது கன்றைப் பிரியமாட்டாது நிற்பதனையும், மேய்ச்சற் காட்டுக்குப் போவதற்குச் சிறிது போவதனையும், கன்றின்மேல் உள்ள அன்புமேலீட்டினால் செல்லாது மீண்டு வருவதனையும்

நாம காணகிறோம் இதனைப பேரனபுககு உதாரணமாகப பெரியோா கூறுவா இஙகு இறைவன கன்றாகவும், திணணனாா அதனை ஊடடுவிததறக காககும தாயாகவும கொளளபபடடதும உனனுக. இது திணணனாரது அனபே வடிவாகிய உளளநிலை நோககியாம இதுபறறி 214ம திருபபாடடில “ ஈனறஆன கனைபபுக கேடட கனறு ” எனற விடத துரைததலையும பாாகக

இறைவனே எல்லா வுயிாககும எலலாங கொடுததுத தாயபோலக காபபவன. “ தாயே யாகி வளர்ததனை போறறி ”, “ தாயு மாயெனக கேதலை கணணுமாய ” எனபனவாதி அளவிலலாத தமிழுமறைத திருவாககுககள காணக. தாயுமானவராகியதும, பனறிககுட்டிககுப பாலகொடுததது‌ம முதலிய திருவிளையாடலகளும காணக. “சேணிடை விட்ட கனறு கோவினைக கணடணைந ததுவென”(வெள்ளானைச சருககம்-42) முதலியனவும இஙகு நினைவுகூாக. ஆனால், இநநிலை மாறி இறைவனைக கனறெனககொணடு தாம அவரை வளாககும தாய எனறுஎணணி மனமுழுதுமகொடுதத பெரியோர்களுமுணடு இதுபறறியனறோ காரைககாலமமையாரை “மறறிவள் நமமைப பேணும அமமைகாண ” எனறுசொலலி இறைவன அவரை “ அமமையே ” எனறழைததனா ?

கனறினைப பிரியமாட்டாது பசு திருமபித்திருமபி நினறு கனறினைப பாாததுக கசிநதுருகுவதுமுணடு “கறறாவின மனமபோலக கசிநதுருக வேணடுவனே”-திருவாசகம், “ ஈறறா விருப்பிற போறறுபு நோககி ”-பொருநராற்றுப்படை - 151, “ கனறகல புனிறறா வெனனக கசிநதிரு கணணீா வாா, நினறுநின றிறைஞசி யையா நீததியோ வெனறு கொநது ” - திருவாதவூரர் புராணம் - திருப்பெருந்துறை - 150 எனறவையும காணக.

நல்ல மெல் இறைச்சி இவாககேறறவாறு தெரிநத சுவையுடைய மெலலிய இறைசசி. **நானே கோது அறத்தேர்ந்து**-குறறநீஙகுமாறு நானே சுவை பாாததறிநது. பிறரெவரும அனறி **நானே** எனக. வேறெவரும அனபோடுசெயயாா. செயதறகு வேறெவரும இலலை எனறபடி. மருஙகுநினற நாணனும பிறாஎவரும உளளாா எனற நினைவுமுறறும மறநதார் எனபதுகாணக இககருததுபபறறியே “ ஆதம ராக நீரிங கிருபபதுஎன றகல மாட்டேன” என வருமபாடடிற கூறுவதும காணக,

வருவேன் எனற இதனால போதல குறிபபிறகூறினாா உலகவழககிலும இவவாறு வழஙகுதல காணக “ செலலாமை யுணடே லெனககுரை மறறுநின, வலவரவு வாழவாரக குரை ” எனற திருககுறளில இதன நுணுககம புலபபடுததியது காணக.

என்பார் - செலவா - போவா - திறபா - எனபன அவரது செயலநிலையும, **போல்வர்** எனபது அவாமனநிலையும, **என்பார்** எனபது சொலநிலையும உணாததின 112

762. **(வி - ரை) தமர்ஆர்ஆக இங்குநீர் இருப்பது** எனமாறறுக. நமமவா - நமர் எனவருவதுபோலத தமமவா எனபது **தமர்** எனநினறது **தமர்** - துணைவா - “ துணையா யுளளாா ” (756) **ஆர்தமராக** - யாரைத துணையாககொணடு. **இங்கு** - கைமமலை காடி வேஙகை யரிதிரி கானம ”(756)மாகிய இஙகு **என்று அகலமாட்டேன்** - எனற காரணததால பிரிநதுபோகமாடடேன , ஆயினும. **நிற்கவும்கில்லேன்** - நிறகவும மாடடேன **கில்** - ஆறறலுணாததும இடைநிலை

அகலமாட்டேன் - நிற்கவுங்கில்லேன் - முானனை இரணடுநிலைகளுடபட்டு ஊசலாடிய அவரது மனநிலைகுறிததது இவை மேறபாடடிற கூறியபடி **திணணனார் தேவரைக காதலின் நோக்கிநின்று சொல்லியவை**

சோர்தரு கண்ணீர் வார - கண்ணீர் சோர்தல் - கணகளினினறு நீாதுளிதது வடிதல் **வார்தல்** - மிககுபபெருகுதல.

போய்வாத் துணிந்தார் - மேலும தாமதிததால பசி மேலும அதிகரிககுமாதலாலும, இவா இதுவரை தனிததிருககக கணடாராதலின தனியிருநது ஆறறும அனுபவ

முடையார் என்றறியவந்ததனாலும், விரைவில் திரும்பிவர எண்ணியபடியாலும் போதலில் மனங்கொண்டார். ஊசலாடிய உள்ளம் ஒன்றிற்றுணிந்தற்குக் காரணம் குறிப்பிற் கூறிய படி. வா என்றதன் நுணுக்கம் காண்க. மேற்பாட்டில் வருவேன் என்றதும் அது அன்றியும், போதலின்றி வருதலின்மையின் போதலில் மனம் வைத்தனர். தேவர்பால் வருதல் அவர் துணிபேயன்றிப் போதல் அவரது திருவுளக்குறிப்பன்று எனப்பார் போகத்துணிந்தார் என்னாது போய வரத்துணிந்தார் என்றார்.

வார்சிலை - பெரியவில் இது மேருமலைபோன்றதென்றும், பாரப்பெருவில் என்றும் முன்கூறியவை காண்க.

எடுத்துக்கொண்டு - கையிற்றாங்கியிருந்த வில் அவரையறியாது முன்னாக கீழே வீழ்ந்து (757) விட்டமையின், இறைச்சி கொண்டுவருதற்கு வில்வேண்டுமே என்று எண்ணமவர், அதனைத்தேடி எடுத்துக்கொண்டு என்றார்.

தொழுது - தமது பிரிவாற்றாமைக்காகவும், பிரிதலின்பொருட்டு மன்னிப்புக்காக வும் தாம் மீளவருமவரை அவர் ஆற்றியிருத்தற்காகவும் தொழுதனர்.

அன்பில் திண்ணனார் - இது கடைப்பிடித்துக்கொண்டு - பிரியமாட்டாது - ஆதரவுநீட - என்று (எண்ணி) - போதுவர் - மீண்டுசெல்வார் - புல்லுவார் - போவர் - மிறபர் - போலவர் - எனப்பார் - என்று - கண்ணீர்வார்த - துணிந்தாராகிச் சிலைஎடுத்துக் கொண்டு-தொழுது போந்தார் என்று இந்நான்கு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித் துக்கொள்க. 113

763. முன்புநின் றரிதி னீங்கி மொய்வரை யிழிந்து நாணன்
பின்புவந் தணைய முன்னைப் பிறதுறை வேட்கை நீங்கி
யன்புகொண் டேயப்பச் செல்லு மவர்திரு முகலி யாற்றின்
பொன்புனை கரையி லேறிப் புதுமலர்க் காவிற் புக்கார். ககச

(இ - ள்) வெளிப்படை. (தேவரின்) திருமுன்பினின்றும் இவ்வாறு அரிதாய நீங்கி மொய்த்த மலையினின்று கீழேஇறங்கி, நாணன் பின்புவந்து சேர, முன்னைய வாகிய வேற்றுத்துறைகளின் ஆசைஒழிந்து, அன்பேதம்மைப் பற்றிக்கொண்டு செலுத் தச்செல்கின்ற அவர், திருமுகலியாற்றினது பொன்றிரண்டு அழகுசெய்யும் அப்புறக் கரையில் ஏறிப், புதியமலர்கள் நிறைந்தசோலையிற் புகுந்தனர்.

(வி - ரை) **முன்பு** - திருமுன்பு - சந்நிதானம். **நின்று** - ஐந்தாவதன் சொல்லுருபு. **அரிதில் நீங்கி** - நீங்கத்தரிக்கமுடியாத நிலையில்நீங்கி இங்கு இவ்வாறன்றித் திருமுன்பு நெடுநேரம்நின்று பின் நீங்கி என்றுரைப்பாருமுண்டு. அஃதுரையன்மையுணர்க.

மொய்வரை - பல குன்றுகளும் மொய்த்த - சேர்ந்த - அம்மலை "திருக்காளத்தித் திருமலையிம் மலைகளில்யார் தென்று கேட்டார்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார்புரா ணம் (1020) காண்க. மரங்களும், சோலைகளும், மதுமலர்களும் **மொய்த்த** என்றலு மாம்.

நாணன் பின்பு வந்தணைய - மலைஏறும்போது நாணன்முன்பு வழிகாட்டிச் (752) சென்றான். இப்போது வழிகாட்டவேண்டிய அவசியமில்லை மேலும் திண்ண னாரது தீவிரகதிக்குமுன் செல்லுதல் நாணனாலும் வேறெவராலும் இயலாது அன்றி யும் அவர் துநிலைகண்டு அஞ்சிப் பின்வந்தான் என்றலுமாம் இனித் திண்ணனார்செல்ல அவரைப்பின்பற்றியே உலகர் வந்தணையவேண்டுமே என்ற குறிப்பும் காண்க.

முன்னைப் பிறதுறை வேட்கை நீங்கி - மலையேறிக், கண்டு, வந்து அணைந்து, பன்றி இறைச்சி தின்று, தண்ணீர் குடித்து, வேட்டைக்காடு மெல்லக் குறுகுவோம் என்பன முதலாக முன்னேயிருந்த பிறதுறைகளின் வேட்கைகளினின்றும் நீங்கி அவை தாமாகவே இவரைவிட்டன ; இவர் நீக்கினவன்று. "முன்னைச் சார்பு

விட்டகல நீங்கி" (753) என்றதுகாண்க. முன்னைச் சார்புவிட்டு நீங்கியும் இங்கு இறைச்சிக்குச் செல்கின்ற செயல் நிகழ்ந்தது, இது வேட்கையால் நிகழ்ந்ததன்று கருவிகளை வேட்கையேகொண்டு செலுத்தித் தொழில்செய்விக்கும். இச்சாசத்தியின் வழியே கிரியாசத்தி செல்லுமென்பர் ஆனால் இவர்க்கு அந்தப் பிறதுறை வேட்கை நீங்கின படியால் இங்கு இறைவர்க்கு இறைச்சிதருவதாகிய செயலில் அன்பே கொண்டுசெலுத்திற்று ஆதலின் **வேட்கைநீங்கி - அன்புகொண்டுய்ப்ப** என்றார்.

பொன்புனைகரை-முகலியாறு பொன்னை உந்திவருதல் முன் உரைக்கப்பட்டது. 747 பார்க்க. ஆற்றில் அடித்துவரப்பட்ட பொன்னினால் அணிசெய்யப்பெற்ற கரை

ஏறி - மலையினின்றும் இழிந்தபின், தாம் முன்பு போந்தவாறே திரும்ப நதியூடேகி (749) ஆற்றின் எதிர்ப்புறக் கரையில் ஏறி எனக்

புதுமலர்க் காவில் புக்கார் - அணிநிழற் கேழல்இட்ட (748) இடம் அளிமிடை கரைசூழ்சோலை (749) யாதலின் அந்நிலைப்பினால் அங்குச் சென்றனர். அது தேவர்க்குப் பன்றியிறைச்சியும் பூவும் இலையும் கொணரும் பொருட்டாம் 114

764. காடனு மெதிரே சென்று தொழுது "தீக் கடைந்து வைத்தேன் ;
கோடுடை யேன முங்கள் குறிப்படி யுறுப்பை யெல்லா
மாடுற நோக்கிக் கொள்ளு, மறித்துநாம் போகைக் கின்று
நீடநீர் தாழ்த்த தென்னோ?" வென்றலு நின்ற நாணன், ௧௧௫

765. "அங்கிவன் மலையிற் றேவர் தம்மைக்கண் டணைத்துக் கொண்டு
வங்கினைப் பற்றிப் போகா வல்லுடும் பென்ன நீங்கா,
னிங்குமத் தேவர் தின்ன விறைச்சிகொண் டேகப் போந்தான் ;
நங்குலத் தலைமை விட்டான் ; னலப்பட்டான் றேவர்க்" கென்றான்.

764 (இ - ள்) வெளிப்படை (அங்குநின்ற) காடனும் எதிரில்வந்து தொழுது, "தீக்கடைந்து வைத்தேன், கொம்பினையுடைய பன்றியின் உறுப்புக்களையெல்லாம் உங்கள் அடையாளப்படி அங்கங்கிருக்கப் பார்த்துக்கொள்ளும் இன்று நாம் மீண்டு போதலுக்குக் காலம் நீடும்படி நீர் தாமதித்த தென்னகாரணம்?" என்று வினவுதலும், பக்கத்தில் நின்ற நாணன், ௧௧௫

765 (இ - ள்) வெளிப்படை "அங்கே இவன் மலையில் குடுமித்தேவரைக் கண்டு அணைத்துக்கொண்டு **வங்கினைப் பிடித்துக்கொண்டு விடாத வலிய உடும்பைப்போல** நீங்காதவனாயினான், இங்கும் அந்தத் தேவர் தின்னுதற்கு இறைச்சிகொண்டு போவதற்காக வந்தான், நமது குலத்தலைமையை விட்டான், தேவர்க்கே ஆளாயினான்" என்று சொன்னான். ௧௧௬

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன

764 (வி - ரை) **காடனும்** - "தீக்கடை மரக்கோல்பண்ணி ஙங்கு நீ செருப்புக் காண்பாய்" (742) என்று பன்றியை ஒப்புவிக்கப்பெற்ற காடனும் உம்மை இறந்தது தழுவியது

தொழுது - தலைவனிடம் அறிவிக்கும் முறைப்படி வணங்கி. **தீக்கடைந்து வைத்தேன்** - உமமுடைய உத்தரவுப்படி தீக்கடைந்துவைத்துள்ளேன் என்றான்

ஏன உறுப்பை எல்லாம் குறிப்படி மாடுற நோக்கிக் கொள்ளும் எனக்கூட்டுக. ஒப்புவித்த மாமிசத்தை இவ்வாறு அடையாளங் காட்டி மீள ஒப்புவிப்பது இவர்களுக்குள் வழங்கியதொரு வழக்கமாம் "நண்டுக்கு நரியைக் காவல் வைப்பதுபோல" என்ற பழமொழிப்படிக்கில்லாது இவன் அப்பன்றி இறைச்சியின் சிறுபகுதியேனும்

தான தினனுமல, ஒப்புவிததபடியே வைததிருபபதற கறிகுறியாக இவவாறு தமது மரபு வழககப்படி கூறினுன எனக இககருததுபபறறியே நகை வியாபாரிகள் நகை மணிகள முதலியவறறை பொதிதிறநது காட்டிககொடுதது வாஙகும வழககமும காண்க

கோடு உடை ஏனம் - கொமபுடைமை பனறியினியலபு "என முளைககொம பவை பூணடு" எனற தேவாரம காணக **மாடு உற** - அவவபபககததேயிருகக

இன்று நாம் மறித்துப் போகைக்கு எனக **மறித்து** - மீட்டும வேட்டைக காட்டுககுத திருமபிப போதலுககு.

போகை - போதல - செலலுதல கை விகுதிபெறறு வநத தொழிற பெயர்

நீட - அதிக காலம ஆகுமபடி.

நின்ற நாணன் - காடன சொலலியவை திண்ணனா செவியிலேறவிலலை அவ ரது காடசிககு அவன புலபபட்டானுமலலன "முகததைநோக்கா" (766) எனபது காணக. ஆதலின அவனுககு நாணன விடைசொலவானுயினுன. 115

765. (வி - ரை) **கண்டு அணைத்துக் கொண்டு**-கணடவுடனே தழுவிக்கொண்டு. கணடாா - ஓடிச சென்றுா - தழுவினா (754) எனற செயலகளை நேரிறகணடா ருதலின நாணன இவவாறு தொடாபுபடக கூறினுன **அணைத்துக் கொள்ளுதல்** - தழுவுதல தழுவினா (754), புலலுவா (761) என்றவை காணக

வங்கினைப்பற்றிப் போகா வல் உடும்பு என்ன - இது இவாகளுககுள உவ மானமாய வழஙகிய பழமொழியாம வேட்டாகள பேசசில அவாகள வழககுக கேறற தனமையில உவமைகூறி யமைததது ஆசிரியது பெருஙகவிததிறமையாம உடுமபு எவவிடமாயினும பறறினுல விடா இயலபுடையது நோரான சமனிடமனறி, வளைநத வஙகு ஆயின அவவிடதது அதனபிடி மிகவலிதாய விடாபபிடியாயிருககும எனபதாம். உடுமபு பிடிததது, வஙகு அதறகுத தன வளைநத அமைபபு இயலபினுல இடங கொடுதது விடாபபிடிககு மேலும உதவி செயதது எனற உவமானபபடி இஙகுத திண் ணனும பிடிததனா, அதறகுத தேவரும தமது அருட்டிரு நோககம செயது தமமை அவா விடாது பறறககொடுதது உதவியருளினர் எனற குறிபபும கணடுகொளக. "அநத விடைமருதில ஆனநதத தேனிருநத, பொநதைப் பரவி" எனற திருவாசகத தில இறைவனை முழையாககூறியது காணக சொலவோன மரபு வழககுபபடி உவமை கூறுந திறததினைச சிநதாமணியில ஓா இடையன வாககில வைதது "வெண் ணெயபோன றூறினியள மேமபாலபோற றீஞசொலலள, உணண வுருககிய வானெய போன மேனியள" (480) எனக கூறியதனையும இஙகுவைதது ஒபபுநோககுக

வங்கு - வளைநத உளளிடமுளள முழை. மரபபொநது எனறலுமாம. விடாது பறறுதறகுரிய இயலபுடன வஙகு நிறக, உடுமபுசென்று பறறுதலபோலத தனனை உயிாகள அடைநது பறறுமாறு கருணையுடன இறைவனநிறக உயிாகள அடைநது பறறுவா எனற குறிபபும காணக நாணனது வாககில அவனையுமறியாது முனனா வநத உணமைப பொலிவுடைய உபதேசமொழிகளபோல இவவுவமானமும உணமை உளளுறைப பொலிவும உயாநத தனமைநவிறசிப பொலிவும பெறறு விளஙகுதல கணடு களிகக **வல்உடும்பு** - **வலிமை** - இயலபாலே அதனபிடியினவலிமை **உடும்பென்ன நீங்கான்** - உடுமபு பிடிததபிடி விடாதது, இவனும அவரைபபறறி விடாதவனுனன. **உடும்பு என்ன** - உடுமபு நீஙகாமைபோல தொழிலபறறிவநத உவமம.

இங்கும் - நீஙகி இஙகுப போநதுளளானே எனில அவவாறு இஙகுபபோநததும எனறபடி எசசவுமமை **தின்ன** - உணண. அவவேட்டாகளின பேசசுவழககுபபடி **தின்ன** எனறது காணக

கொண்டேக - கொணடு தேவரிடம மீணடுபோக காடன் எண்ணியபடி வேட் டைக காட்டுககு மறிததுபபோக வனறி எனபது குறிப்பு.

விட்டான் - நீங்கினான். "பிறப்பினொடு மிறப்பினொடும் பிணங்குவார் விடுநீ" என்றபடி (சிவஞான சித்தியார் 12 - 2) விட்டார் - நீத்தார் - அறத்துறந்தார் என்க. **விடுநீ (448) விட்டான் (485)** என்ற இடங்களிலுரைத்தவையுங் காண்க.

நலப்பட்டான் தேவர்க்கு - உலகத் தொடர்பு விட்ட உயிர் இறைவனைப் பற்றுதல் உண்மை. பற்றுக்கோடின்றி உயிர்கள் நில்லா. அவை மலசார்பினைப் பற்றி நிற்பன. அச்சார்புவிட்ட இறைசார்பினைப் பற்றும் என்பது ஞானசாத்திர முடிபு. இக்கருத்துப் புலப்படக் குலத்தலைமைவிட்டான் - தேவர்க்கு நலப்பட்டான் என்று கூட்டியுரைத்த குறிப்பும் காண்க.

"தன்னுமங் கெட்டாள் தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன்றாளே" என்ற தேவாரமுங்காண்க. 753ல் உரைத்தவையும் பிறவும் நோக்குக. குலத்தலைமை முதலிய உலகச்சார்பாகிய அசத்தின்பாலும், இறைவனாகிய சத்தின்பாலுஞ் சார்ந்ததன் வண்ணமாய்நிற்கும் தன்மையுடைய உயிர் சதசத்து எனப்படும். இது அவ்விரண்டினிடையும் நிற்கும் **விட்டான் - தலைப்பட்டான்** என, உயிரின்நிலையைக் குலத்தலைமைக்கும் **தேவர்க்கும்** இடையில் வைத்த இயையும், இதுபற்றியே தேவர்க்கு நலப்பட்டான் என்னுது மாற்றியமைத்த குறிப்பும் உன்னுக. மேற்கூறிய தேவாரத்தினும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க. "இருதிறன் அறிவுள திரண்டலா ஆன்மா" என்றது சிவஞான போதம் (7-ம் சூத்). ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர வைப்புமுறையும் இக்கருத்தே பற்றியதென்பது ஞானதேசிகர்பாற் றெளிக.

நாணன் இவ்வாறு மாற்றியுரைத்தது தாம் அரியதலைவனைப் பெற்றும் பெருந் தொழிந்த ஆற்றாமைபற்றி. இஃதுலகியல் வழக்கிலுங் காணப்படும். இதனைவிடுதலும் அதனைத் தொடுதலுமாகிய தொடர்பின்விரைவும் குறிப்பதாம்.

நலப்படுதல் - மீளா ஆளாகுதல்

தேவர் - நாணன்குறித்தது குடுமித்தேவரை. சிவபெருமான் ஒருவரே மெய்த் தேவர் பிறர் தேவரெனப்படுதல் உபசாரமாத்திரையா யொழியும். அத்தேவர்களுக்கும் இவர் தேவராவார்.

> "அத்தேவர் தேவ ரவர்தேவ ரென்றிங்ஙன்
> பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
> பற்றேது மில்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
> மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ"

என்ற திருவாசகக் கருத்தை இங்கு இச்சரித நிகழ்ச்சியினும், சொல்லாற்றலினும் வைத்துக்காண்க. இத்தேவரைச் சிவகோசரியாரும் "தனிமுதலாம் பரனென்று" (789) அறிந்ததலும், இவரே கயிலாயநாதர் என்பதும் காண்க.

தேவர்க்கின்னம்—என்பதும்பாடம். 116

766. "என்செய்தாய் திண்ணா! நீதான், என்னமால் கொண்டாய்? யெங்கள் முன்பெரு முதலி யல்லை யோ?"வென், முகத்தை நோக்கார், வன்பெரும் பன்றி தன்னை யெரியினில் வதக்கி மிக்க வின்புறு தசைகள் வெவ்வே றம்பினி லீர்ந்து கொண்டு, ககஎ

767 கோலினிற் கோத்துக் காய்ச்சிக் கொழுந்தசை பதத்தில் வேவ வாலிய சுவையுண் காண்பான் வாயினி லதுக்கிப் பார்த்துச் சாலவு மினிய வெல்லாஞ் சருகிலை யிணைத்த கல்லை யேலவே கோலிக் கூட வதனமிசை யிடுவா ரானார். ககஅ

766 (இ - ள்) வெளிப்படை "திண்ணா! என்னகாரியம் செய்தாய்! நீதான் என்ன மயக்கம்கொண்டாய்? நீ வேடர்களாகிய எங்களது முன்னைப் பெருமுதல்வனல்லையோ?" என்று காடன்கேட்க, அவன் முகத்தையும் நோக்காதவராகி, வலிய பெரிய பன்றியினை நெருப்பில் இட்டு வதக்கி, மிக்க இன்பமுடைய தசைகளை வேறு வேறாக அம்பினால் ஈர்ந்துகொண்டு, ௧௧௭

767 (இ - ள்) வெளிப்படை கோலிற் கோத்துக்காய்ச்சி அந்தக்கொழுப்புடைய தசைகள் நல்ல பதத்தில்வேக, அவற்றின் இனியசுவையை முன்காணப்பதற்காக வாயில் இட்டுப் பல்லினால் அதுக்கிச் சுவைபார்த்து, அவற்றில் மிக இனியவற்றையெல்லாம் முன்னரே இலைச்சருகுகளைச் சேர்த்த கல்லை தைத்து அதில் ஒன்றுசேர இடுவாராயினார் ௧௧௮

766 (வி - ரை) என் செய்தாய் - என்ன விபரீதம் செய்துவிட்டாய்! என்று ஆச்சரியக் குறிப்புப்படக் கூறியது

என்னமால் கொண்டாய் - என்னவிதமான மயக்கத்தினுள் அகப்பட்டுக்கொண்டாய்? மால்கொள்ளுதல் - மயக்கத்தினுட்படுதல் "தேவுமால் கொண்டார் ஸிந்தத் திண்ணனை" (769) என்று இதனைத் தெய்வத்தாலாகிய மயக்கம் என்று அவர்கள்கொண்டது காண்க.

முதலி - முதல்வன் - தலைவன் எங்கள் முதல்வனல்லையோ என்றது "முன்னை நாளில் அரசுரிமையேற்றதால் எங்களைக் காப்பாற்றும் கடமை உன்மேல் உள்ளது. அதன்பொருட்டே இங்கு வேட்டைக்கு வந்தனை, நீ இவ்வாறு கைவிட்டால் எங்களைக் காப்பவர்யார்?" என்று அவருக்கு நினைவூட்டினால் அவர் மயக்கம்தீரும் என்று எண்ணினவனாகி இவ்வாறு அவரிடம் கூறினன்

முகத்தை நோக்கார் - காடன்சொல்லிய சொற்கள் செவிக்குப் புலப்படாதது போலக் காடனும் அவர்கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. ஆதலின் அவன் முகத்தைப் பார்க்கவில்லை இந்நிலையின் இயல்பைச் சண்டேசநாயனார்புராணம் 49, 50 ம் திருப்பாட்டுக்களில் விரிவாயக் காணலாம் ஆனால், காதல்கொண்ட அந்தேவரைப்பற்றிய செயல்கள் காட்சிப்படும், சொற்களும் செவிப்புலப்படும் எனக. 758 ல் உரைத்தவைகாண்க

பன்றி - தாம் சுரிகையால் துணிந்து அங்குக் கொண்டுவரச்செய்து கீழவிட்ட அப்பன்றி

வதக்கி - இது இறைச்சியை உணவாகச் செய்தலில் முதற்செயல் வதக்குதல் மென்மைபெறத் தீயினகண் வேகவைத்தல்

மிக்க இன்புறு தசைகள் - அப்பன்றியின் இறைச்சியில் மிகச்சுவையும் இன்பமுந்தரும் தசைப்பகுதிகள். அம்பினால் வெவ்வேறு ஈர்ந்து - அவ்வினிய பகுதிகள் அதனுடலில் வெவ்வேறு பாகங்களில் உள்ளனவாதலின் அப்பாகங்களைத் தனித்தனி அம்பினால் அரிந்து பிரித்து எடுத்து கொண்டு - வேறாக எடுத்துக்கொண்டு. வேறு பிரித்துக்கொள்ளுதல் இறைச்சியைச் சித்தஞ் செய்தலில் இரண்டாவது செயல் 117

767. (வி - ரை) கோலினிற் கோத்துக் காய்ச்சி - இறைச்சியை உணவாக்குவதில் மூன்றாஞ்செய்கை. வனவேடர்கள் முதலிய பழங்காலமக்கள் இறைச்சி சமைத்தற்கு இக்கால நாகரிகமக்கள் கைக்கொள்ளும் காண்டி - முள் - கோல - சட்டி முதலிய உபகரணங்களின்றிச் சமைத்து உண்டவகை காண்க மரக்கட்டைகோல் நெருப்பைக் கண்டு தந்தது. காய்ந்த கட்டைகள் நெருப்பைவளர்த்தன அம்பு தசையை வேறாக்கித் தந்து. வேறொருகோல் இறைச்சியைக்கோத்து அனலிற்காய்ச்ச உதவிற்று. சருகிலைக் கல்லையே கொள்கலமாயிற்று எனக. இவை 793 - 794-ம் திருப்பாட்டுக்களில் விரித்துக் காட்டப்பட்டது.

கோத்துக் காய்ச்சுதல் - ஒரு கோலில் இறைச்சியின் பகுதிகளைக் கோத்துக் கோலினைப் பற்றியவாறே அவற்றைத் தீயில் மேலேகாட்டிச் சூடேறப்பண்ணுதல். அதனை இட்டுக் காய்ச்சுதற்குரிய பாத்திரமின்மையானும் கோலிற் கோத்துத் தீயின் உயரப்பிடித்துக் காய்ச்சுவர். "நெடுங் கோல்கோத்துக் கனலின்கண் உறக்காய்ச்சி" (795) என்றதுங் காண்க. முதலில் வதக்குதல் அதன் உடல்முழுதும் ஒரு பாகமாக வெந்து பக்குவப்பட அதன் இனிய பகுதிகள் இலக்குவில் அரிந்தெடுக்க உதவியாதற் பொருட்டு இங்கு மறுமுறை காய்ச்சுதல் அவை செம்மையாய வெந்து உணவாக அமைதற் பொருட்டு.

கொழுந் தசை - கொழுவிய தசை. கொழுப்பு என்ற நெய்ப்பசையுள்ள மாமிசப் பகுதி

பதத்தில் வேவ - நெருப்பின்மேல் காட்டியதனால் தசையினின்று கொழுப்பாகிய நெய் மேல்வந்து தீயில் விழாது வடிய அந்நெய் முழுதினாலும் அத்தசை பதம்பட வேவச்செய்து. **பதமாவது** - அதிகமாயக் காய்ச்சின் தசை கருகியும், சுருங்கக் காய்ச்சின் செம்மையாய வேகாமலும் போய உணவுக்குப் பயன்படாது. ஆதலின் இவ்விரண்டு மில்லாத நேரான பக்குவம் **வாலிய** - இனிய.

அதுக்கிப் பார்த்து - சிறிதுமென்று சுவைபார்த்து.

சாலவும் இனிய எல்லாம் - முன்பாட்டில் இன்புறு தசைகள் வெவ்வேறு கொண்டு என்றது கையினிற்றெரிந்த அளவுக்கு இனிய பகுதிகள் இங்கு **இனிய** என்றவை அவற்றுள்ளேயும் தீயிற் சமைக்கப்பட்டபின் வாயினுற் சுவைத்தறிந்தவற்றில் மிகவும் இனிய பகுதிகள். எனவே, இனியவற்றுள் இனியவாகிய தசைப்பகுதிகள் என்றபடி **ஏலவே இலைச்சருக்கு இணைத்த கல்லை கோலி** எனக.

ஏலவே - அதற்குப் பொருந்த **பொருந்துமாவது** - கல்லை இணைக்கும் பொருத்தமும், பன்றியிறைச்சி இடுதற்குரிய பொருத்தமும், கொண்டுபோதற்குரிய பொருத்த மும் பிறவுமாம் **இலைச்சருக்கு** - வாடிய இலை இங்குத் தேக்கிலையால் இணைத்தனர் என்றறியப்படும் (793). இவை கல்லையிணைத்தற்குப் பொருந்தச் செய்து **கோலி** - கல்லையினையும் தாமே கோலினார், பணியாளரிருவர் இருந்தமை புணராராதலின் எனக **கல்லை** - உணவு வைக்கும் கொள்கலம். எச்சில் செய்யப்பட்டு எறியப்பட்ட இலையை எச்சிற்கல்லை என்னும் வழக்குங்காண்க

கூட - மேன்மேல் சுவைபாரத்த பகுதிகள் ஒவ்வொன்றாகச் சேர்ந்து கூட. **அதன் மிசை** - கல்லையினிடத்து.

கோலிக் கூட்டி - என்பதும் பாடம். 118

768\. மருங்குநின் றவர்கள் பின்னு மயன்மிக முதிர்ந்தார் ; “என்னே !
யருமபெற லிறைச்சி காய்ச்சி யதுக்கிவே றுமிழா நின்றான் ;
பெருமபசி யுடைய னேனும் பேச்சில ; னமக்கும் பேறு
தருமபரி சுணரான் ; மற்றைத் தசைபுறத் தெறியா நின்றான் ; ௧௧௬

769\. “தேவுமால் கொண்டா னிந்தத் திண்ணனை ; மற் றிதனைத் தீர்க்க
லாவதொன் றறியோம் , தேவ ராட்டியை நாக னோடு
மேவிநாங் கொணர்ந்து தீர்க்க வேண்டுமவ் வேட்டைக் காட்டி
லேவலாட் களையுங் கொண்டு போது ”மென் றெண்ணிப் போனார்.

768 **(இ - ள்)** வெளிப்படை பக்கத்தில் நின்றவர்களாகிய நாணனும் காடனும் “மேலும் மிக மயக்கம் முதிர்ந்தவனாயினன் ; என்னே ! அரியதாயப் பெற்ற இப் பன்றியிறைச்சியைக் காய்ச்சி அதுக்கிப் புறம்பு வேறே உமிழுகின்றான் ; தான் பெரும

பசியை உடையவனேயாயினும் (உண்ணும்) பேச்சிலான், பெற்ற இதனை எங்களுக்குத் தம் கொடுக்கும் பரிசுணராதவனுமான், ஏனை இறைச்சியைப் புறத்து எறிகின்றான்"

769 (இ - ள்) வெளிப்படை. 'இந்தத் திண்ணன் தெய்வ மயக்கம் கொண்டான்; இதனைத் தீர்க்கும் வழியொன்றினையும் நாம் அறியோம்; நாம் ஊருக்குப் போய்த் தேவராட்டியை நாகனோடு கொண்டுவந்து இதனைத் தீர்க்க வேண்டும், அந்த வேட்டைக்காட்டில் நின்ற ஏனைய ஏவலாட்களையும் கூட்டிக்கொண்டு ஊருக்குப்போவோம்" என்று எண்ணிப் போயினார். ௧௨௦

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

768 (வி - ரை) **மருங்கு நின்றவர்கள்** - காடன் - நாணன் எனுமிருவரே. வேறு வேடர்கள் அங்கில்லை. வேறு வேடர்களுமிருந்தனர் என்று கொண்டுரைப்பாருமுண்டு.

பின்னும் - மேலும். **மிகமுதிர்ந்தான்** - மிக அதிகமாகக் கொண்டான். முதிர்ந்த மயல் கொண்டான் என்பதாம். மயலின் முதிர்ச்சி அதனைக் கொண்டார்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மயக்கம் மேன்மேலும் முதிர்ந்து பெருகிவிட்டது என்க. பெருகியதென்றற்கு அடையாளமாகத் தாங் கண்டவற்றைப் பின்வருமாறு குறிக்கின்றார்கள். உமிழாநின்றான் - பேச்சிலன் - பரிசுணரான் - எறியா நின்றான் - ஆதலின் மயல்மிக முதிர்ந்தான் என்றதாம். **என்னே** - மயலின் விளைவுதான் என்ன ஆச்சரியம்.

அரும்பெறல் இறைச்சி - காட்டுப்பன்றி யிறைச்சியை இவர்கள் மிகமேலாக மதித்திருந்தார்கள் என்பது. மிக முயன்று - வருந்தப்பட்டுப்பெற்ற என்றலுமாம். 741-ல் இதனைப்பெற்ற அருமையை இவர்கள் வியந்து பாராட்டியது காண்க.

அதுக்குதல் - பல்லினிடை வைத்துச் சிறிது மெல்லுதல். **வேறு** - தனியாக. **உமிழாநின்றான் - எறியாநின்றான்** - ஆநின்று என்ற நிகழ்கால இடைநிலைகள் பலமுறை உமிழ்தலையும் எறிதலையும் செய்கின்றதனைக் குறித்தன. சில தசைகளை உமிழ்ந்தும், வேறு சிலவற்றை எறிந்தும் என்க.

கல்லையில் இட்டவற்றை இவர்கள் உமிழ்தல் என்றும், புறத்துத் துப்பிய ஏனையவற்றை எறிதல்என்றும் கொண்டனர். அவர் உட்கொள்ளாதநிலையில் இரண்டுமொத்தனவாயினும், கல்லையில் இட்டவையும் தின்னாதவையாயினும், அவற்றை வேறு ஒரு பயன்கருதியதுபோல அவ்வாறு செய்கின்றார் என்றறிந்தமையால் இங்ஙனம் பிரித்துக் கூறினார்கள். இன்புறு தசைகளைமட்டும் அம்பில் ஈர்ந்துகொண்டு பிறவற்றைக் கழித்தனர். அவற்றுள்ளும் சுவைத்தவற்றில் சாலவும் இனியவல்லாதவற்றைப் புறத்துக் கழித்து உமிழ்ந்தனர். இவ்விரண்டினையும் **மற்றைத் தசை - எறியா நின்றான்** - என்றனர்.

பெரும்பசி யுடையன் - தமது பசியின் அளவுகொண்டு அவர் பசியினையும் அனுமானத்தால் அறிந்தனர். அவர் தம்மையும் மறந்து பசி முதலியவற்றையும் மறந்த நிலையுற்றதனை இவர்கள் அறிந்திலர்.

பேச்சிலன் - பசியை மாற்றிக்கொள்ளும் செயல் சிறிதுமிலர். நம்முடன் ஒரு பேச்சுமற்றனர் என்றலுமாம்.

பேறு - பெற்ற இறைச்சி. உண்மையில் அவர்பெற்ற **கடவுட்பேறு** இவர்கட்குத் தருமவகையிலில்லை என்ற குறிப்பும் காணத்தக்கது. 119

769. (வி - ரை) **தேவுமால்** - கடவுட்பித்து. கடவுளைப்பற்றிய பித்து. கடவுளால் மேல்கொள்ளப்பட்ட பித்து என்றலுமாம். இதனை **மருள், ஆவேசம்** முதலிய பெயர்களாற் கூறுவர்.

தீர்க்கல் ஆவது ஒன்று - தீர்த்தற்கு ஆகும்வழி ஒன்றனையும். **தீர்த்தற்கு** - என நான்கனுருபும், **ஒன்றும்** என்னும் முற்றும்மையும் விரித்துரைக்க.

நாம் மேவி நாகனோடு தேவராட்டியைக் கொணர்ந்து என மாற்றுக. **மேவி** - உடுப்பூருக்குச் சென்று, இந்தத் தேவுமால் தீர்த்தற்குரியவள் அவளே

என்றெண்ணிய சிறப்புப்பற்றித் தேவராட்டியை முன்வைத்தனர். நோய் கண்ட போது அதனைப் போக்கற்குரிய மருந்துவனது பெயர் முதலில் நினைவுக்கு வருதல்போல அவளது நினைவே இவர்கள் மனத்தில் முதலில் நிகழ்ந்தது. மால் தீர்த்தற்கன்றாயினும் தன் மகன் நிலையறிந்து ஆவன பிற பலவும் செய்தற்பொருட்டுத் தேவராட்டியை அடுத்து நினைவு வரத்தக்கவனும், இந்நிலையினால் முதலாகப் பந்தப்பட்டவனும் தந்தை நாகனே யாதலின் நாகனோடு என்று அவனை அடுத்து வைத்து, இவ்விருவரும் ஒன்றுபோல இங்கு உடன்வரத்தக்கார் என்று குறிக்க உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் ஓடு என்ற மூன்றனுருபு புணர்த்திக் கூறினார். ஓடு விகுதியை நாகன் பாற் சார்த்திக் கூறியது சிறப்புநோக்கி. **தீர்க்கவேண்டும் - இதனை** - (தேவுமாலினை) - எனச் செயப்படுபொருள் வருவிக்க.

அவ்வேட்டைக்கான் - அந்தக்காடு நாம் அதிகாலையிற் போந்து வேட்டையாடிப் பல காதங்கள் பிரிந்துவந்த அந்த என்று இடத்தாற் சேய்மை குறிக்க அ என்ற சேய்மைச் சுட்டாற் கூறினார்.

ஏவல் ஆட்கள் - வார் வலைகொண்டு காடுசூழ்ந்தும், வேவுபார்த்தும், இயங்கள் முழக்கியும் வேட்டையாடியும், பிறவாறும் தலைவன் ஏவலில் நின்று பணிசெய்த வேடர் இவர்கள் மீளி வேடர் - (717), மள்ளர் (718), வெற்பர் (719), வேடர் (720), வேடு (721), வேடர்சேனை (722,) ஒற்றர் (723), முதலிய பெயர்களால் முன்னாகக் கூறப்பட்டனர்

போதும் - உடுப்பூருக்குப் போவோம், **என்றுஎண்ணி** - என்றிவ்வாறு அவ்விருவரும் ஒருவர்க் கொருவர் பேசித் துணிந்து. 120

770. கானவர் போன தோரார், கடிதினிற் கல்லை யின்க
ணூனமு தமைத்துக் கொண்டு, மஞ்சன மாட்ட வுன்னி
மாநதி நன்னீர் தூய வாயினிற் கொண்டு, கொய்த
தூநறும் பள்ளித் தாமங் குஞ்சிமேற் றுதையக் கொண்டார், ௧௨௧

771. தனுவொரு கையில் வெய்ய சரத்துடன் றாங்கிக் கல்லைப்
புனிதமெல் லிறைச்சி நல்ல போனக மொருகை யேந்தி
யினியவெம் பிரானார் சாலப் பசிப்பரென் றிரங்கி யேங்கி
நனிவிரைந் திறைவர் வெற்பை நண்ணினார் திண்ண னார்தாம் ௧௨௨

770 (இ - ள்) வெளிப்படை. திண்ணனார்தாம், வேடர்களிருவரும் போனதை உணராதவராய், விரைவிலே கல்லையில் ஊனமுதைத் திருந்த அமைத்துக்கொண்டு, தேவரைத் திருமஞ்சனம் ஆட்ட எண்ணித், தமது தூய வாயினிடத்துப் பெரிய நதியின் நல்ல நீரைக்கொண்டு, பறித்தனவாகிய தூய நறிய திருப்பள்ளித்தாமங்களைத் தமது (தூய)தலைமயிரினிடத்தில் நிறையக் கொண்டவராய், ௧௨௧

771 (இ - ள்) வெளிப்படை. வெவ்விய அம்பினோடு வில்லை ஒரு கையில் தாங்கிக் கல்லையினிடத்து இட்ட தூய மெல்லிய இறைச்சியாகிய நல்ல திருவமுதினை ஒரு கையில் ஏந்தி "இனியவராகிய எமது பெருமானார் மிகவும் பசித்திருப்பார்" என்று இரங்கி, ஏங்கி, மிக விரைந்து, இறைவரது மலையினைச் சேர்ந்தனர் ௧௨௨

இவ்விருபாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிவு கொண்டன

770 (வி - ரை) **ஓரார்**-உணராதவராய் முற்றெச்சம் உணராமைக்குக் காரணம் முன்னர் முகத்தை நோக்கார் (761) என்ற விடத்தும், பிறாண்டும் உரைக்கப்பட்டது

கல்லையில் அமுதமைத்துக் கொண்டு, வாயினில் மஞ்சனநீர்கொண்டு, குஞ்சி மேற் பள்ளித்தாமங் கொண்டு என, நீராட்டல் - பூச்சூட்டல் - அமுதூட்டல் என்று

தாம் கடைப்பிடித்த மூன்றற்கும் உரிய திருச்சாதனங்களைத் தேடிக் கொண்டதனை இப்பாட்டாலும், இவற்றை ஏந்திக்கொண்டு மலைமேற் சென்றதனை வரும் பாட்டாலும் கூறினாராதலின் இவையிரண்டும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுப்பட்டப் பொருள் கொள்ளப் பட்டன. 559 - 560 - பாட்டுக்களிலும் இது போன்ற அமைப்புக் காண்க.

திண்ணனார் தாம் - ஓரார் - (ஆகி) கொண்டு - கொண்டு - கொண்டார் (ஆகித்) தாங்கி - ஏந்தி - இரங்கி ஏங்கி - விரைந்து - வெற்பை நண்ணினார் என இவை இரண்டு பாட்டுக்களையும் கூட்டி முடித்துக் கொள்க.

கடிதினில் - தாமதப்படாமல் - விரைந்து. தேவருக்குப் பசி மிக முடுகுமென்ற கவலையினால் எல்லாம் விரைவில் முடித்த கருத்துக் குறித்தது. இதனைப் பசிப்பார் என்று இரங்கி ஏங்கி என வரும்பாட்டில் குறித்ததும், அதுபற்றியே **நனி விரைந்து நண்ணினார்** என்றதும் காண்க.

ஊன் - அமுது - ஊனாகிய அமுது. பண்புத் தொகை. இதனைப் பெரிய அளவிற்குக் கொண்டனர் என்பது "குவப்பெருந் தடக்கை வேடன் கொடுஞ்சிலை யிறைச்சிப் பாரம்" (திருச்சாய்க்காடு 8) என்ற திருநேரிசையா லறியப்படும்.

அமைத்துக்கொண்டு சாலவு மினியவற்றை ஒவ்வோர் பகுதியாகச் சுவை பார்த்து உமிழ்ந்தவற்றை ஒன்றுகூட்டி ஏந்திச்செல்வதற்குரியபடி அமைத்து.

மஞ்சனம் ஆட்ட - நீராட்ட. நதி பெருமையினையும், அதன் நீர் நன்மையினை யும், அதனைக் கொள்ளும் கொள்கலம் தூய்மையினையும் உடையன என்பார், **மாநதி - நன்னீர் தூயவாய்** என்ற அடைமொழிகளாற் சாற்றினார். இவை திருமஞ்சன நீர் அமைக்கு விதிகளைக் குறித்தவாறும். "குளிர்ந்தநீர்" (758) என்றவிடத்துரைத்தவை காண்க. "வாயகலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன்" என்ற ஆளுடைபிள்ளையாரது இத்தலத் தேவாரமுங் காண்க. "தூயவாய்க்கலசமாட்ட" என்பது திருநேரிசை.

தூநறும் பள்ளித்தாமம்-தூய்மை-இவரால் கொய்யப்பெற்றமையாலும், **நறுமை**-புதுமலர்களானதாலும் பெறப்பட்டன. "புதுமலர்க்காவில்" (763) என்றது காண்க. இவ் விரண்டு அடைமொழிகளால் பள்ளித்தாமத்தின் இலக்கணங் குறித்தபடியாம். இதனை ஆகமங்களினும், புட்பவிதி முதலிய நூல்களிலும் காண்க. எறிபத்தநாயனார்புராணத்து உரைத்தவையும், முருகநாயனார் புராணத்து உரைப்பவையுங் காண்க.

குஞ்சிமேல் துதைய குஞ்சி - தலைமயிர். தலைமயிரைப் பூக்கூடையாகக்கொண்டு அதனுள் நெருங்கப் பள்ளித்தாமங்களை அமைத்துக்கொண்டனர். இடைச்சருக்கம் நோக்கித் **துதையக்கொண்டனர்** எனக் தூய என்றதனைக் குஞ்சியுடனும் சேர்த்துக.

கொண்டார் - கொண்டாராகி முற்றெச்சம். கொண்டு-கொண்டு - கொண்டாராய் என எறிபத்தர்புராணம் 560-ம் பாட்டினும் இவ்வாறே கூறியதும் காண்க. இவ்வாறு தனித்தனி பிரித்து ஒரே சொல்லால் முடிபுகாட்டிக் கூறுதல் அந்தச் செயல்கள் ஒவ் வொன்றையும் பிரித்துக் காட்டிக் கற்போர் மனத்தை அவற்றிற் புகுத்தற்பொருட்டும், அவையாவும் ஒன்றுபோலவே சிவபூசைக்குரியவை என அறிவுறுத்தற் பொருட்டுமாம்.

771. (வி - ரை) **ஒரு கையில் வெய்ய சரத்துடன் தனுதாங்கி** என மாற்றுக.

கல்லை போனகம் ஏந்தி - அவர் ஏந்தியது கல்லையினை. இறைச்சிப் போனகம் அதனுள் நின்றது. போனகக் கல்லை ஏந்தி என்னாது **கல்லைப் போனகம் ஏந்தி** என்றார், போனகத்திற்குக் கொள்கலமாகியமட்டில் கல்லை நின்றலின் அதனை ஏந்துதல் அவர் கருத்தன்று, போனகம் நிவேதிக்கும் உணவாதலின் அதனை ஏந்துதலே அவர் கருதியதென்று குறிக்கும்பொருட்டென்பதாம். **மேல் இறைச்சி** - சுவைகாணத் தாம் வாயினில் மென்ற - அதுக்கிப் பார்த்த - இறைச்சி என்றகுறிப்புமாம்.

இனிய என்று - இது அவர் மனத்தில் எண்ணியது. உள்ள நிகழ்ச்சி.

இரங்கி ஏங்கி - இவை அவர் மனநிலை. தேவர்பசிக்கு அவர் இரங்கினார். **இரங்குதல்** - பரிவுகொள்ளுதல். "பால் நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து" என்ற

திருவாசகமும், " கன்றகல புனிற்று " (791) என்றதுங்காண்க. ஏங்குதல் இதுவரை தாழ்க்க நேர்ந்ததே ! முன்பே பசிதீர்க்க என்னால் இயலவில்லையே ! என்ற ஏக்கம்.

நணி - விரைந்து. மிகவிரைவாக பசிதீர்க்கும் ஆவலால் மிகவிரைந்தனர்.

நண்ணினார் திண்ணனார்தாம் - செயவினை முற்றிய விரைவுகுறிக்கப் பயனிலையை முன்னுரைத்தனர்.

நீர்சுமந்து, திருப்பள்ளித்தாமங் கொண்டு, ஊனமுது ஏந்தி விரைதல் மெய்யினாலும், பசிப்பார் என்று இரங்கி ஏங்குதல் மனத்தினாலும் நிகழ்ந்தன. திருவாயிற் றிருமஞ்சனநீர் நிறையக்கொண்டதனால் வாக்கினால் பணிசெய்ய இயலாமையின் இவ்விரண்டுமே கூறினார். இறைவனுக்குத் திருப்பணிசெய்தலில் வேண்டப்பட்டு விதித்த மன மொழி மெய்களின் ஒருமைப்பாடும் ஆவமும் குறித்ததுகாண்க. 122

772\. இளைத்தனர் நாய னாரென் றீண்டச்சென், றெய்தி, வெற்பின்
முளைத்தெழு முதலைக் கண்டு, முடிமிசை மலரைக் காலில்
வளைத்தபொற் செருப்பான் மாற்றி, வாயின்மஞ் சனநீர் தன்னை
விளைத்தவன் புமிழ்வார் போல விமலனார் முடிமேல் விட்டார். ௧௨௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. தமது தலைவராகிய தேவர் இளைத்தனர் என்று, வேகமாய்ப்போய், மலையில் முளைத்தெழுந்த முதல்வராகிய அவரைக் கண்டு, அவரது திருமுடிமேல் இருந்த மலர்களைத் தமது காலிலணிந்த அழகிய செருப்பினாலே மாற்றித், திருவாயிலிருந்த திருமஞ்சனநீரை விளைந்த அன்பினை உமிழ்வார்போல விமலனாரது திருமுடியின்மேல் விட்டனர்.

(வி - ரை) **இளைத்தனர்** - பசியால் மேனியிளைக்கும் இயல்புபற்றி இவ்வாறு எண்ணினார். **இளைத்தல்** - காரணங்கள் சத்திகுறைதல். களைத்தல் என்றலுமாம். தேவரது இளைப்பே இவர்மனத்தின் முன் நின்றபடியால் பின்வரும் பயனிலையாகிய இளைத்தனர் என்றதனை முன்வைத்துக் கூறினார்.

நாயனார் - 759 பார்க்க. **என்று** - என்று எண்ணிக் கவலைகொண்டு. முன்பாட்டிற் **சாலப்பசிப்பர்** என்ற கவலை தொடர்ந்து நின்றதென்பது.

ஈண்ட - விரைவுகுறித்தது "ஈண்டநீ வருவாயோலம்" (432) என்றதுகாண்க.

கண்டு - இதுவரை பிரிந்திருந்தமையால் திரும்பிச் சென்றவுடன் மிக்க ஆவத்தோடும் கண்டு எனக்-

முடிமிசை மாற்றி - நாட்பூசையின் தொடக்கம் முன்னைப் பூசையின் நின்மாலியங் களைதலாதலின், முதலில் நாதனார் முடிமேலிருந்த மலர்களைச் செருப்புக் காலால் மாற்றினார். பழம்பூக் களைதலினை நாணன் சொன்னவனல்லனாயினும் பழய பூக்களைக் களைந்தாலல்லது நீர் வார்த்தற்கும் புதிய பூச்சாத்துதற்கும் இடையில்லை என்றறிந்து திண்ணனார் இதனைச் செய்தனர். முன்பிறப்பிற் பூசனை செய்த வாசனை பற்றி இவ்வாறு செய்தார் என்றலுமாம். பழம்பூக் களைந்தபின் அபிடேகஞ் செய்தல்வேண்டுமாதலின் வாயின் மஞ்சனநீர்தன்னை இறைவன் றிருமேனியில் விட்டனர். கைகளில் வில்லும் இறைச்சியுமேந்துதலாற் காலால் மாற்றினார்.

முளைத்தெழுமுதல் தானாய் முளைத்து எழுந்த முதல்வர், சுயம்பு மூர்த்தி. மலைமிசை யெழுந்து (745) என்றதும், மலையெழு கொழுந்தாயுள்ள (654) என்றதும் காண்க. **முதல்** - முழுமுதல்வர் - ஏகநாயகர் - எல்லார்க்கும் முன்னவர்.

காலில் வளைத்த பொற் செருப்பு - காலின்கண் வளைந்து சூழ்ந்த அழகிய செருப்பு. நீடு செருப்பு விருப்பு வாய்ப்ப (711) என்றவிடத் துரைத்தவை காண்க. " பொன்னார் திருவடி " என்புழிப்போல **பொன்** என்று அருமைப்படக்கூறிய திறமும் உணர்க.

நீர் தன்னை - முடிமேல் விட்டார் - என்று முடிக்க நீர் விடுதல் என்பது வழக்கு. ". .தொழுற, பூசனை தன்னைப் புகக்கொரு காலில், தொடுசெருப் படியால் நீக்கி வாயில், இடுபுனல் மேனியி லாட்டித் தன்றலை, தங்கிய துவர்ப்பூ வேற்றி யிறைச்சியிற், பெரிதும் போனகம் படைத்துப் பிரானைக், கண்டுகண் களிப்பக் கசிந்து காதலில், கொண்டோர் கூத்துமுன் னாடிக் குரைகழல், அன்பொடு மிறுக விறைஞ்சி யார்வ, அன்பொடு கானக மடையும்", என நக்கீரர் (திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் 57 - 66) கூறும் முறையினையும் காண்க.

விளைந்த அன்பு - விளைந்த என்பது எதனை நோக்கி விளைந்த என விகாரமாயிற்று? முன்பு செய்தவம் காரணமாக இப்போது தானே விளைந்த அன்பு - இவர்க்கு முன்னைப் பிறவியினின்றும் உடன்வந்த குணவிசேடமாம் என்பது 675-ல் உரைத்தவற்றாலும் உணர்க.

அன்பு உமிழ்வார் போல - வாய் கலசமாகக் கொண்டுவந்த நீரினால் நீராட்டு வித்தல் தம்முள்ளே விளைந்த அன்பினை உமிழ்ந்ததுபோல இருந்தது என்பதாம். அன்பு காரணமாக நிகழ்ந்த செயலுக்கு அன்பினையே உவமித்தது இதற்கு உவமை பிறிதின்மையும் தோன்றக் கூறியபடியாம். வாயின் மஞ்சனநீரை முடிமேல் விட்டது அன்பினை உமிழ்ந்தது போன்றது என்றமையின் தற்குறிப்பேற்ற உவமையின் பாற்படும். "பொருவில் அன்பு உருவமானார் (753) என்றபடி இவர் முழுதும் அன்பே உருவமாக ஆயினவராதலின், அன்புருவத்தில் அன்பினையன்றி வேறொன்றும் விளையாமையால் அவ்வாறு உள்ளே விளைந்த அன்பினையே மேலவழியுமாறு உமிழ்ந்தார் என்பது கருத்து. 460 752 திருப்பாட்டுக்களின் கீழ் உரைத்தவையுங் காண்க.

*" பூட்டு கார்முகந் தன்னொடு தோன்றிய புயலவர், பூட்டு தண்புன னந்தியங் கிரிமிசை யுகுத்தல், வேட்டு வக்குலத் திண்ணனார் மஞ்சன மிமலற், காட்டு கின்ற தோர் தனிச்செயல் போன்றுள தன்றே" என்ற கந்தபுராணத் திருப்பாட்டில் (ஆற்றுப்படலம் - 6) இக்கருத்தை உவமை முகத்தால் வைத்துப் பாராட்டியிருத்தலும் இங்குவைத்துக் காண்க.

விமலனார் - நின்மலராதலின் அவரை மஞ்சன மாட்டித் தூய்மைப் படுத்துதல் வேண்டப்படுவதன்று. அன்பினில் ஆடுதலையே அவர் விரும்புவாராதலின் இங்கு இவரது திருவாய்நீர் மஞ்சனத்தை விரும்பி ஏற்றனர் என்ற கருத்துப் புலப்பட இங்கு இப்பெயரால் கூறினார். 806 பார்க்க. இத்தன்மையினைப் பின்னர் 818ல் "விமலனார்" என்று திண்ணனார் திருவாக்கால் குறிப்பதும் காண்க. அவர் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கியவர், திண்ணனார் பொருவில் அன்பு உருவமாயினவர். ஆதலின் இவரது வாய்நீரால் அவரது தூய்மை அருசிதப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பு "யாவையும் சூனியஞ் சத்தெதிராதலின்" என்றபடி, சத்தின்முன் அசத்து விளக்கமுறாது. இங்கு இந்த அன்பாகிய சத்து விளக்கிட உணராத விடத்துச் சிவகோசரியார் இச்செயல்களை அருசிதமென்றனர் பின்னர் இறைவனார் "அவனுடைய வடிவெல்லாம் நமக்கன்பு" (186), "அவனுடைய செயலெல்லாம் நமக்கினியவாம்" என்று காட்டவே (807), இவை தூயனவாகிய பரிசெல்லாம் காணகின்றார்.

*இத்திருப்பாட்டில் கரிய பெரிய மேகம் இந்திரவில் ஏந்தியதும், மேகமாகிய வாயினில் நீரினைக் கொண்டதும், அதனையே நந்திமலைமேல் உகுத்ததும் திண்ணனாருக்கு மெய்யும் உருவும் வினையும் பயனும் பற்றிய முற்றுவமமாக அமைந்திருத்தல் காண்க. **நந்தி** என்பது இறைவனது பெயராயினமையின் அதுவும் முற்றுவமத்திற்கு அங்கமாயப் பொருந்தி அழகுசெய்து நின்றது. விளைந்த அன்பு உமிழ்வார்போல என்றதனைத் தனக்குவமையில்லாத **தனிச் செயல்** என்றார். கருவரை காளமேக மேந்தியதென்ன (664) என்ற விடத்துத் திண்ணனார்க்குக் காளமேகத்தை உவமை கூறிய கருத்தினைத் தொடர்ந்த விரிவுரை போல இப்பாட்டு விளங்குகின்றதும் காண்க.

விட்டார் - உமிழ்ந்தார் - மஞ்சனமாக வார்த்தார். மஞ்சன மாட்ட எண்ணி நதியின் நீரினை வாயினில் கொண்டார் (770) என உரைத்தபடி, இவர் இந்நீரினைக் கொண்டு அபிடேகம் செய்வதாகப் பாவித்தார். இங்கு விட்டார் என்பது பாவனாபிடேகம் என ஆகமங்களில் விதித்தபடிக்குள்ளதொரு வழிபாட்டுச் செயல் எனக். ஒரு வாயின் அளவுமட்டிற் கொண்ட நீர் இறைவனது திருமேனி முழுதும் ஆட்டுதற்குச் சிறிதும் போதாமையால் இங்குத் திண்ணனார் அந்த நீரினால் இறைவன் திருமேனி முழுதும் நீராட்டியமைந்தனராகப் பாவித்துக்கொண்டனர் என்பது கொள்ளத்தக்கது. இறைவனும் அந்தப் பாவனையினுள்ளே நின்று அமர்ந்துகொண்டு பாவனைப்பயனை அருளினர் எனக. "பாவிப்பார் மனம் பாவிக் கொண்டானை" என்பது தேவாரம். சண்டீச நாயனார் ஆட்டிய பாலாகிய திருமஞ்சனத்தை வெண்மணலிலிங்கத் திருமேனியினுள்ளிருந்து, "அன்ப ரன்பின் பாலுள்ளதாய, மூள வமர்ந்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ், கோள மதனி லுண்ணிறைந்து குறித்த பூசை கொண்"டருளியதும் இங்கு உன்னுக. திண்ணனார் என்ற எழுவாய் மேற்பாட்டினின்றும் வருவிக்க. 123

773. தலைமிசைச் சுமந்த பள்ளித் தாமத்தைத் தடங்கா ளத்தி
மலைமிசைத் தம்பி ரானார் முடிமிசை வணங்கிச் சாத்திச்,
சிலைமிசைப் பொலிந்த செங்கைத் திண்ணனார் சேர்த்த கல்லை
யிலைமிசைப் படைத்த வூனின் றிருவமு தெதிரே வைத்து, ௧௨௪

774. "கொழுவிய தசைக ளெல்லாங் கோலினிற் றெரிந்து கோத்தங்
கழலுறு பதத்திற் காய்ச்சிப், பல்லினா லதுக்கி, நாவிற்
பழகிய வினிமை பார்த்துப், படைத்தவிவ் விறைச்சி, சால
அழகிது, நாய னீரே! யமுதுசெய் தருளும்" என்றார். ௧௨௫

773. (இ - ள்) வெளிப்படை. வில்லின்மேல் விளங்கிய செம்மையாகிய கையினை யுடைய திண்ணனார் தமது தலையின்மேற் குடுமியிற் சுமந்துகொண்டுவந்த திருப்பள்ளித்தாமத்தைப் பெரிய காளத்திமலையின்மேல் எழுந்த தமது பெருமானாருடைய திருமுடியின்மீது வணங்கிச்சாத்திச், சேர்த்துத்தைத்த சருகு இலைக் கல்லையிற்கொண்ட ஊனாகிய திருவமுதினை எதிரில்வைத்து, ௧௨௪

774. (இ - ள்) வெளிப்படை. "கொழுப்பினையுடைய தசைகளை யெல்லாம் தெரிந்து அரிந்தெடுத்துக் கோலினிற்கோத்து அங்கு நெருப்பில் உற்றபதம்பொருந்தக் காய்ச்சியபின், பல்லினால் அதுக்கி, முன் பழகியநாவினால் இனிய சுவை ஆராய்ந்து பார்த்துப் படைத்த இவ்விறைச்சி மிகவும் அழகியது; நாயனீரே! தேவரீர் இதனை அமுதுசெய்தருளும்" என்றார். ௧௨௫

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண்டன.

773. (வி - ரை) தலைமிசை - தலையின்மேல்உள்ள குடுமியின்மேல். குஞ்சிமேற் றுதையக்கொண்டார் (770) என்றதுகாண்க. உடலில் உயர்ந்தது தலை, அதனின் மேலாகிய உச்சியிலுள்ளது குஞ்சி குடுமி; தேவர்க்குரிய திருப்பள்ளித்தாமத்தை அதனினும்மேலாக வைத்தனர் என்று திண்ணனார் அதைப்போற்றிய தன்மை குறிக்கப்பட்டதாம். சுமந்த - மிகுதியாக - சுமையாகக் கொணர்ந்த. "பூவொடு நீர்சுமக்கும் நின்னடியார்", பூநாளுந் தலைசுமப்ப என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க.

தம்பிரானார் - திண்ணனார் இவரைத் தமது தலைவராக - இனிய பிரானாராகக் கொண்ட அன்புநிலை குறிக்க இவ்வாறு கூறினார். "இனிய எம்பிரானார்" (771) என்றது காண்க.

முடிமிசை வணங்கிச்சாத்தி - ஒரு கையினில் அம்பும்வில்லும், மற்ற ஒருகையினில் ஊனமுதும்கொண்டனர் ஆதலின், கையால் எடுத்துச்சாத்துதல் இயலாமையின் தமது

தலையினைத் தேவரது திருமுடியின்மேல் வருமாறு நின்று வணங்கித் தலையிற்கொண்ட திருப்பள்ளித்தாமத்தை அவரது திருமுடியின்மேல் உதிர்த்தனர் எனக் இதனையே சாத்தி என்றார் வணங்கி என்றது தமதுமுடி அவர்முடிமேல் வரும்படி வளைந்து - குனிந்து - எனக். வணக்கம் - பூச்சூட்டும்போது வணங்கி அச்செயல்செய்யவேண்டிய வழிபாட்டுமுறையும் குறித்தபடிகாண்க

இப்போது நாம் கண்டுதரிசிக்கும் திருக்காளத்திநாதரது திருமுடிமீது தமது திருமுடியினால் வணங்கிப் பூக்களை உதிர்க்கவேண்டுமாயின் திண்ணனார் இக்காலத்து நாம் காணும் மனித வாக்கத்தாரின் மிக்நீண்ட உடல் நீளத்தின் இரண்டு பங்குக்குமேல் அதிக நீண்ட திருமேனியுடையாராயிருந்திருத்தல்வேண்டுமென்பது ஊகிக்கஉள்ளது

சிலைமிசைப் பொலிந்த - வில்லினை உள்வைத்துப் பிடித்த **செங்கை** - செம்மையுடைய-அழகிய - திருக்கை. **இலைசேர்ந்த கல்லை மிசைப்படைத்த** எனமாற்றுக 124

774 (வி - ரை) **கோழுவிய** கொழுப்போடு கூடிய இன்புறுத்சைகள் வெவ்வேறமபினி வீரந்து கொண்டு (766), கொழுந்தசை (767) என்றவை காண்க. "கறிவிரவு நெய்சோறு" (ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரம்) என்றதுபோலக் கொழுப்புடன் கலந்திருத்தலால் இவையே ஊனினது மிக இனிய பகுதிகள்

கோழுவிய .இவ்விறைச்சி - திண்ணனார் அவற்றைத் தேர்ந்து எடுத்துச் சமைத்த செயலினையும் அவற்றின் இனிமையினையும் தமது தேவருக்கு எடுத்துச் சொல்லிப் புகட்டும் அன்பின்றிறத்தை உணர்த்த இவ்வாறு கூறினார் இவை 766 - 767-ல் உரைக்கப்பட்டன அமுதுபடைக்கச் செய்த செயல்களை யெல்லாம் தெரிந்து. கோத்து - காய்ச்சி - அதுக்கி - பார்த்து - படைத்த என்று இவ்வளவும் தனித்தனி கூறியது இச்செயல்கள் ஒவ்வொன்றும் இவை தேவர்க்கு இனிய அமுதுபடைக்க வேண்டும் என்ற ஒருமைப்பட்ட உணர்ச்சியுடனே திண்ணனார் முன்னர் எண்ணிச் செய்தனர் என்பதைக் குறித்ததாம். சிவபூசைக்கு வேண்டிய நீர் - பூ - அமுது முதலிய யாவையும் இவ்வாறே அவ்வவற்றில் அழுந்திய ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் எண்ணியெண்ணி அமைத்தல் வேண்டும் என்ற சிவாகம விதிகளையும் இங்கு வைத்துக் காண்க முன்னி (559), நெஞ்சில் வாலிய நேசம் கொண்டு (560), என உரைத்தவற்றை இங்கு நினைவுகூர்க.

பழகிய நாவில் இனிமை பார்த்து - என்று கூட்டுக. முன் பழக்கமுடைய நாவினால் இனிய சுவையுடைய ஊனினை அறிந்து. இரசம் என்ற புலனுக்கு உரிய பொறி நாவேயாம் ஆதலின், இனிமை பார்த்து என்றமே அமையுமாயினும் பல நாட் சுவைத்துச் சுவைத்துப் பார்த்துணட பழக்கமுள்ள நாவினது முன்அனுபவத்தின் றுணைகொண்டு இதன் சுவையினை அறிந்தாராதலின் இது தவறுபடாது நிச்சயிக்கப்பட்ட இனிமையுடையது என வற்புறுத்தற் பொருட்டு **நாவில்** என்று கூறியதுடன் அதற்குப் **பழகிய** என்ற அடைமொழியும் தந்தோதினார்

சால அழகிது மிக இனியது. முன்னர் **மச்சிது** என்றதன் கருத்தும் இது குழவிகட்கு உணவு ஊட்டும் தாயமார், அவ்வுணவின் சிறப்பும், அமைப்பும், படைப்பும் தனித்தனி எடுத்துக் கூறி ஊட்டும் அன்பினியல்பு இங்கு வைத்துக் காண்க

நாயனீரே ! - தலைவரே !. **அமுது செய்தருளும்** - அமுது செய்யக் கடவீர். இம்மொழிகள் சொல்லியது, பார்ப்பான் முன்பறைந்து ஊட்டினன் என்று நாணன் உபதேசித்த அதனைத் திண்ணனார் கடைப்பிடித்து அவ்வாறே செய்த செயல் எனக.

இறைவரை அமுதூட்டுவிக்கும் ஆகம மந்திரங்களும், "இது இன்ன அமுது; இதனைத் தேவரீர் உண்டருளும்" என்ற இக்கருத்தே பற்றியன வாதலும் காண்க. 758-ல் உரைத்தவை பார்க்க.

பூசைக்குரிய பொருள்களைச் சோதித்தவகையை மேல் 770-771ல் தொடர்ந்து கூறியதுபோலப் பூசையினையை இவ்விரண்டுபாட்டுக்களிற் றொடர்ந்துகூறினார். 125

775. அன்னவிம் மொழிகள் சொல்லி யமுதுசெய் வித்த வேடர்
மன்னனார் திருக்கா ளத்தி மலையினார்க் கினிய நல்லூன்
இன்னமும் வேண்டு மென்னு மெழுபெருங் காதல் கண்டு
பன்னெடுங் கரங்கள் கூப்பிப் பகலவன் மலையிற் றாழ்ந்தான். ௧௨௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. அத்தன்மையவாகிய இந்த மொழிகளைச் சொல்லி அமுதூட்டிய வேடர் தலைவனாரது உள்ளத்திலே திருக்காளத்தி மலையிறைவருக்கு இனிய நல்ல ஊன் இன்னமும் வேண்டும் என்று எழுகின்ற பெருத்த ஆசையினைக் கண்டு, தனது பலவாகிய நீண்ட கரங்களையும் குவித்துப் பகலோன் மலையிலே தாழ்ந்தனன்.

(வி - ரை) **அன்ன இம்மொழிகள்** - அத்தன்மை யுடையனவாகிய அந்த ஆகமங்களில் விதித்த மந்திரங்களின் கருத்தே பற்றிய தன்மையுடைய என அகரம் உலகறிசுட்டு.

இம்மொழிகள் - மேலே கூறிய இவையும் இவைபோன்ற பல இனியமொழிகளும். இவை பலவும் தாயார் தம் சேய்கட்கு உணவு ஊட்டும் காலத்து அன்பினில் ஊறி இயல்பின் எழுவன காண்க. 799 பார்க்க.

அமுது செய்வித்த - ஊட்டிய. ஊட்டி (758) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க. செய்வித்த என்றதனால் இறைவன் அதனை ஏற்றுக் கொண்டமை குறிப்பாம்.

வேடர் மன்னனார் - திண்ணனார் அன்றைக்கு முன்னாளில் மன்னராகப் பட்டம் சூட்டிக் கொள்ளப்பெற்றவர்.

திருக்காளத்தி மலையினார் - குடுமித் தேவர்.

இன்னமும் வேண்டும் - மேலும் ஊட்ட வேண்டும்.

காதல் கண்டு - திண்ணனாரது ஆசையைக் கண்டு. வேடர் மன்னனார் காதல் என்று கூட்டுக. ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை.

பன்னெடுங் கரங்கள் - அனேகங் கோடியாகிய நீண்ட கதிர்கள். **கரம்** கதிர். கிரணம் என்பர். **கூப்பி** - குவித்துக்கொண்டு சத்தியைமடக்கி மறைத்துக்கொண்டு.

மலையில் தாழ்ந்தான் - அத்தமன மலையின்கீழ் இறங்கி மறைந்தான். நாம் இருக்கும் நில உலகமாகிய அண்டம் சுழல்வதால் பகலவனுடைய பார்வையினின்று மறைவதைப் பகலவன் மறைவதாகக் கூறுதல் உலக வழக்கு. **கதிரவன் உச்சி நண்ண** (750) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க. இரவி. எழும்போதில் 783 என்றதும், இவை போல்வன பிறவும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

இனி, இங்கு, **கரம்** - கைஎனவும், **தாழ்ந்தான்** - வணங்கினான் எனவும் கொண்டு இவரது அன்பின் பெருமையைக்கண்டு கதிரவன் தனது பலபலவாகிய கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு மலைமேல் வணங்கினான் என்று பிறிதோர் பொருள் உரைக்கநின்ற குறிப்பும் காண்க.

காதல் கண்டு கதிரவன் மலையில் தாழ்ந்தான் என்றது இன்னமும் அமுதூட்ட வேண்டும் என்று திண்ணனார் காதல்கொண்டனர், அதற்காகப் பகல்போய் இரவு வருதலும், இரவுபோய்ப் பகல் வருதலும் வேண்டும், அவ்வாறு இரவும் பகலும் வருதற்கு முறையேதானும் மேலைமலையிற் றாழ்ந்து கீழ்கடலிற் றோன்றல்வேண்டும், பின்னர் அவர் காதலித்த ஊன்பெறுதற்கு அவ்விலங்குகளைக் காட்டுதலும்வேண்டும், இவ்வாறு திண்ணனாருக்கு ஊழியஞ்செய்து அவரருளினைப் பெறுவோமென்று கருதியவன்போலக் கதிரவன் தாழ்ந்தனன் என்றதாம். திண்ணனாரது பெருங்காதல் கண்டு தாழ்ந்தனன் எனக் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

இக்கருத்தைத் தொடர்ந்துகொண்டு "மாவிலைக் கஇடக்குரு திரைஎடுத்துக் கைகாட்டு வான்போலக் கதிர்காட்டி எழும்போதில" (783) என்று கதிரவன் அன

றிரவுகழிந்த விடியற்காலை எழுவதனையும் தொடர்கிலைத் தற்குறிப்பேற்ற உவமையணி யில் அழகுபெற அமைத்த சிறப்பும் காண்க. 303-ம் பாட்டும் பார்க்க. 126

776. அவ்வழி யந்தி மாலை யணைதலு மிரவு சேரும்
வெவ்விலங் குளவென் றஞ்சி மெய்ம்மையின் வேறு கொள்ளாச்
செவ்விய வன்பு தாங்கித் திருக்கையிற் சிலையுந் தாங்கி
மைவரை யென்ன வையர் மருங்குநின் றகலா நின்றார். ௧௨௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவ்வழியே அந்திமாலை வரவும் (திண்ணனார்) இரவிலே சேரும் கொடிய விலங்குகள் இங்குள்ளன என்று பயந்து உண்மையினின்றும் வேறு படாத செம்மையாகிய அன்பினை மனத்தினுள்ளே தாங்கித், திருக்கையிலே (புறத் திலே) வில்லையுந்தாங்கி இறைவரின் பக்கத்தினின்றும் கரியமலைபோல நீங்காது நின்றனர்.

(வி - ரை) அவ்வழி - கதிரவன் மலையிற்றாழ்ந்த அவ்வழியிலே - அதனைத் தொடர்ந்து.

அந்திமாலை - அந்தி - செவ்வானம். அந்தியைக் கொண்ட மாலைக்காலம். அந்தி வண்ணன் என்பது காண்க. கதிரவன் ஒளி போய் நண்பகல் கழிதலும் மாலை வருதலும் நாட்போதில் வெவ்வேறு கூறுகள் என்பது குறிக்க அணைதலும் என்றார். இவை யிரண்டிற்கும் வெவ்வேறு தன்மைகளும் குணங்களும் உள்ளன. இவ்வாறே நாட் கூறுகள், காலக்கூறுகள் பிறவற்றிற்கும் உள்ள குணத்தன்மை வேறுபாடுகளும் கண்டு கொள்க. ஒளியின் இன்மையே இருள் என்பது தவறு. ஒளியும் இருளும் வெவ்வேறு பொருள்கள் என்ற சாத்திர உண்மை இங்கு விளக்கப்படுதலும் காண்க. ஒளியும் இரு ளும் பகலுமிரவுமாகிய காலக்கூறுகளில் நிகழும் பொருள்கள். ஒளியும் இருளும் பிராக் கிருதமும், காலம் மாயேயமுமாம் கங்குல்தான்.. இருளின்கணம் (454), இருள் யாமத்து (454) என்றவை காண்க.

இரவு சேரும் வெவ்விலங்கு உள என்று அஞ்சி - இரவு சேரும் - இரவிலே சஞ்சரிக்கும் இயல்புடைய. இது கொடுவிலங்குகள் எல்லாவற்றினுக்கு மியல்பாம். கைம்மலை கரடி வேங்கை யரிதிரி கானம் (756) என்றது காண்க. இவ்விலங்குகளை யஞ்சியே இவர், துணையின்றித் தனியாய் இருந்த இறைவரைப் பிரியமாட்டாது (762) வருந்தினார் என்பதும் முன்னாகக் கண்டோம். இவ்வாறன்றிச் சேரும் என்ற தனை வினைமுற்றாக்கக் கொண்டு, இராக்காலம் சேரும்-வரும், (இங்கு) விலங்குகள் உள என்றலுமாம்; விலங்கு உள, அவை இரவிற் சேரும் என்று உரைத்தலுமாம். விலங்கின் பொதுமை நீக்க வெம்மை என்ற அடைமொழி தந்தோதினார்.

சிலையும் தாங்கி - எய்வதற்குச் சித்தமாக வில்லைப்பிடித்துக்கொண்டு. அகத் துள்ளே அன்பு தாங்கியதனோடு கையிற் சிலையும் என உம்மை இறந்தது தழுவியது. உள்ளே அன்பு தாங்கிய மனமாகிய உட்கரணத்தால் ஏவப்பட்டுப் புறக்கரணமாகிய கையில் சிலைதாங்கி எனக் இதத்தொடர்பை ஈரிடத்தும் தாங்கி என்ற ஒரே சொற் றந்து பிணைத்து ஓதினார் இஃது ஆசிரியரது கவிநயமாகிய மரபு எனக. 770-ம் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

மெய்ம்மையின் வேறு கொள்ளாச் செவ்விய அன்பு-உண்மைத் தன்மையினைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தன்னகத்துப் பொருந்தாத செம்மையாகிய அன்பு. "தன் னெஞ் சறிவது பொய்யற்க", "வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்" என்றபடி பிற ரெல்லாம் கொள்ளும் அன்பு உண்மையினையேயன்றிப் பிறவற்றையும் உள்ளே பொருந்தக் கொண்டிருப்பன. இவரது அன்பு வேறொன்றினையும் உட்கலவாத தூய மையுடையது என்பதாம்.

இனி இதற்கு இவ்வாறன்றி, **மெய்ம்மை** - சத்து - சத்தாந்தன்மை, (இது இறை வணங்கிய பொருள்), **வேறு கொள்ளா** - திரிவுபடாத, சத்தினிடத்தினின்றும் திரிவு படாத; **செவ்விய**-வேறுபடாமையாகிய, (செம்மை - செப்பம், வேறுபடாமையே செப்பமாம்) என்றுரைத்தலுமொன்று. **தாங்கி** - சிந்தையில் என வருவிக்க.

ஐயர் மருங்கு - குடுமித் தேவரது பக்கல், ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை 752 பார்க்க. **மருங்கு நின்று** - பக்கலினின்றும். **அகலா** - அகலாது - நீங்காது துவ்விகுதி குறைந்த வினையெச்சம். "முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்" (செங்கோன்மை - குறள்) என்புழிப் போலக்கொள்க. பக்கலிலிருந்து நீங்காது நின்றனர் **மருங்கு நின்று** **நின்று** - ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. உம்மை தொக்கது.

நின்றார் - நிற்றலையே செய்தார். இருத்தல், படுத்தல் முதலிய வேறெச்செயலும் செய்தாரிலர் இவ்வாறு விலங்குகள் வாராது காவல்செய்தற் பொருட்டு இந்நாளிலும் அரசமாளிகைகள் - நிதிநிலயங்கள் முதலியவற்றைக் காவல் செய்வோர் துப்பாக்கி - கத்தி - முதலிய படைகளை ஏந்தியவண்ணமீக நின்றபடியும், உலாவியும், காவல்புரியும் வழக்கினை இங்குவைத்துக் காண்க. "வில்லையேந் தியகை யோடும் வீரன் கங்குல் எல்லைகாண் பளவு நின்றான், இமைப்பில நயனம்" என்ற கம்பர்பாட்டுங் காண்க. "அவனே தானே யாகிய வந்நெறி, யேக னாகி இறைபணி நிற்க" என்று சிவஞான போதம் (10-சூத்) உணர்த்தும் இலக்கணத்துக் கிலக்கியமாய **நின்றார்** என்பதும் கண்டுகொள்க. அதனாலே மெய்ம்மையின் வேறுகொள்ளாச் செவ்விய அன்பு தாங்கி என்றதுமாம்.

அகலாநின்றார் - பக்கலினின்றும் அகலகின்றாராயினார், நிகழ்கால வினைமுற்று என்றுரைப்பாருமுண்டு. அது பொருந்தாமை அறிக. 127

*777. சார்வருந் **த**வங்கள் செய்து முனிவரு மமரர் தாமுங்
கார்வரை யடவி சேர்ந்துங் காணுதற் கரியார் தம்மை
யார்வமுன் பெருக வாரா வன்பினிற் கண்டு கொண்டே
நேர்பெற நோக்கி நின்றார் நீளிரு ணீங்க நின்றார். ௧௨௮

(இ - ள்) வெளிப்படை. சார்தற்கரியனவாகிய தவங்களைச் செய்தும், மேகங்கள் தவழும் மலைகளையும் காடுகளையும் சேர்ந்தும், முனிவர்களும் தேவர்கள்தாமும் காணுதற் கரியவராகிய சிவபெருமானை ஆசைமுன்னே பெருக ஆராத அன்பினாலே கண்டுகொண்ட படியே நேர்பெற நோக்கி நின்றார்; நீண்ட இருள் நீங்கும்படி நின்றார் (திண்ணனார்).

(வி - ரை) சார்வரும் தவங்கள் - விரதம், யோகம் முதலியன. **தவம்** - தபித்தல் வாட்டுதல் - என்ற பொருளில், இங்கு, உடலைவாட்டிப் புலன்களை ஒறுக்கும் முயற்சியிற் செய்யப்படுவனவாகிய சாதனங்களைக் குறித்து நின்றொழிந்தது. அவை வெயிற்காலத்துத் தீயினிடை நிற்றல், குளிர்காலத்து நீரினிடை நிற்றல், இட்டிகளை இயற்றல் முதலியன.

"மலர்தலை யுலகத்துப் பலபல மாக்கள், மக்களை மனைவியை யொக்கலை யொரீஇ,
மனையும் பிறவுந் துறந்து நினைவருங், காடு மலையும் புக்குக் கோடையிற்,
கைம்மே னிமிர்த்துக் காலொன்று முடக்கி, மெய்வகை நெருப்பி னழுவத்து நின்று,
மாரி நாளிலும் வார்பனி நாளிலு, நீரிடை மூழ்கி நெடிது கிடந்துஞ்,
சடையைப் புனைந்துந் தலையைப் பறித்து, முடையைத் துறந்து முண்ணு துழன்றுங்,
காயுங் கிழங்குங் காற்றுதிர் சருகும், வாயுவு நீரும் வந்தன வருந்தியுங், [கவ
களரிலுங் கல்லிலுங் கண்படை கொண்டுந், தளர்வுறு மியாக்கையைத் தளர்வித் தாங்
ரம்மை முத்தி யடைவதற் காகத், **தம்மைத் தாமே சாலவு மொறுப்பர்...**"
—**திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை (19)**

என்று பட்டினத்தடிகள் இவற்றை விரித்துரைத்தது காண்க.

செய்து - செய்தும் சிறப்பும்மை தொக்கது.

முனிவர் - மனனசீலமுடையார். **அமரர்** - சாவா மருந்துணணல் முதலியவற்றால் மரணத்தைத் தடுத்து நிற்பவராவாரேனும்; இவர்கள் முதலியோரினும் உயர்ந்த நிலையுடைமையால் முனிவர் முன்வைக்கப்பட்டனர். உம்மைகள் உயர்வுசிறப்பு.

வரை அடவி - வரைகளையும் அடவிகளையும். அடவி மாக்கள் அடாநத காடு. **தவங்கள் செய்தும் அடவி சேர்ந்தும்** எனக. **செய்து சேர்ந்தும், சேர்ந்து செய்தும்,** எனக் கூட்டியுரைப்பினுமாம். "புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே யுண்டி யாய்அண்ட வாணரும் பிறரும், வற்றி யாருநின் மலரடி காணா மன்ன!" (செத்திலாப்பத்து - 2) என்பது திருவாசகம்.

காணுதற்கு அரியார் - அருந்தவங்களாலும் காண்டற்கரியார். இவை ஆன்மபோத முனைப்பின்றிச் செய்யப்படுவன ஆதலின் அரியாராயினார். அன்புமிகுதியால் ஆன்மபோதம் சிவபோதத்துள்ளடங்கி நின்றவழி இறைவர் எளியராய் வெளிப்பட்டருளுவர் என்பது எல்லா நூல்கட்கும் துணிபாம். "முத்திக் குழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட - அத்திக் கருளி அடியேனை யாண்டுகொண்டு - பத்தி கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி" என்ற திருவாசகக் கருத்தும் உன்னுக. இதுபற்றியே இங்கு "ஆர்வமுன் பெருக ஆரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே" என்பின்னாகக் கூறுவது காண்க.

ஆரா அன்பினிற் கண்டுகொண்டே மேன்மேல் வளர்ந்து மீதூரும் அன்பாதலின் அதனுள் இறைவன் வெளிப்பட, அவனைக் கண்ட வண்ணமாகவே "பாசங் கழித்த கண்களா லானுருக் கண்டுகொண்டு" (திருவாத உப - படலம் - 38) என்பது திருவிளையாடற் புராணம்.

நேர் பெற நோக்குதல் - காண்பானும் காட்சிப் பொருளும் காட்சியும் வேறு தோன்றாமல் ஒன்றும் வண்ணம் ஊன்றிப்பார்த்தல். **நின்றார்** - அசசெயலிலே நிலைத்து நின்றனர். மேற்பாட்டில் **அகலா நின்றார்** என்றதும் காண்க. மேற்பாட்டால் அவர் நின்ற புறச்செயலும், இப்பாட்டால் அவர் நின்ற அகச்செயலும் கூறப்பட்டன.

நீள் இருள் நீங்க நின்றார் - **நீள் இருள்** - நீண்டு சென்றதாகிய அவ்விரவு. தலைவனிடத்துப் பணி செய்யும் அன்புமிகுதி யுடையார்க்கு அந்தப் பணிவிடைக்கும் தமக்கும் இடையில் இடையூறுய்த்த தடுத்துநிற்கும் காலம் சிறிதேயாயினும் அது ஊழிபோல நீண்டுக் காட்டும் என்பது அகத்திணையினியல்பாம். "மிகுபுலவிப் புணர்ச்சிக்கண் ஊழியா மொருகணந்தான், அவ்வூழி யொருகணமாம்" (ஏயர்கோன் - புராண 268) என்று இதன் இயல்பை உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் வைத்து ஆசிரியர் சுவைபடக் காட்டுவது காண்க.

நீங்க நின்றார் - நீள் இருள் நீங்குதலை எதிர்பார்த்து நின்றார் உணர்வந்தான் என்புழிப்போலக் கொள்க. "புலரும் படியன் றிரவும்" (222) என்றபடி, இந்நீண்ட இரவு நீங்குவதனையும், பொழுது விடிவதனையும், இறைவனைப் பின்னரும் ஊட்டுவதனையும் எதிர்பார்த்து நின்றனர். இனி, **நீள் இருள் நீங்க** - அநாதியே பந்தித்து உயிருடன் தொடர்ந்த நீண்ட இருளாகிய ஆணவமலம் நீங்கியதனாலே - முன்னர் அங்கணரது அருட்டிரு நோக்க மெய்த்த தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்புவிட்டகல நீங்கியதனாலே, **நின்றார்** - சிவத்தோடொன்றிய நிலை பெற்றனர், என்ற குறிப்பும் காண்க. ஆணவமலம் நீங்காதவழிக் கறங்கோலைபோல ஆன்மா ஒருவழியில் நில்லாது சுழற்சியுறும். "மலங்களைந் தாற்சுழல் வன்றயி ரிற்பொரு மத்துறவே", "வன்மத்திட வுடைந்து, தாழியைப் பாவு தயிர்போற் றளர்ந்தேன்" என்ற திருவாசகங்கள் காண்க. ஆதலின் ஆணவமலம் நீங்கியதனால் **நின்றார்** என்பது.

நீங்க நின்றார் - மேற் பாட்டில் அகலா நின்றார் என்றார், எவ்வகை நின்றாரெனின்? நேர் பெற நோக்கி நின்றார்; எவ்வளவும் நின்றார் எனின்? நீளிருள் நீங்கு

மளவும் நின்றார் என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து பொருள் பொருந்த உரைத்துக் கொள்ள நின்றன

நோக்கி நின்றார்......நீள் இருள் நீங்கநின்றார் - இருள்நீங்க - உயிர்கள் இருளை நீங்க என்று கொண்டு, அவர் நோக்கி நின்றதனால் உலகத்தில் உயிர்கள் அன்பினனிலைகண்டு ஆணவஇருள் நீங்கி உய்யுமாறு நின்றார் என்றதொரு குறிப்புமகாண்க. **நீங்கநின்றார்** - நின்றாராகிய திண்ணனார் என வினையாலணையும் பெயராக்கிப் பெரிய மலவிருள் அகத்தினின்று நீங்கும்படி நின்றவராகிய திண்ணனார் நோபெற நோக்கி நின்றார் என்று பொருள்கொண்டு கூட்டி உரைப்பாருமுண்டு. 128

778\. கழைசொரி தரளக் குன்றிற் கதிர்நில வொருபாற் பொங்க,
முழையர வுமிழ்ந்த செய்ய மணிவெயி லொருபான் மொய்ப்பத்
தழைகதிர்ப் பரிதி யோடுஞ் சந்திரன் றலையு வாவிற்
குழையணி காதர் வெற்பைக் கும்பிடச் சென்று [illegible]ம். கஉகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. மூங்கில்கள் சொரியும் முத்துக்குவைகளின் கதிராகிய நிலவு ஒருபக்கம் பொங்குதலாலும், குகைகளிற் பாம்புகள் உமிழ்ந்த சிவந்தமணிகளின் செஞ்சுடர் ஒருபக்கம் மொய்த்தலாலும், அத்தோற்றமானது சந்திரன் தழைத்த கதிர்களையுடைய ஞாயிற்றினுடனே கூடிக் குழையணிந்த செவியினையுடைய சிவபெருமானது இந்தத் திருமலையைத் தலையுவாவிற் சேவிக்க வந்தாற் போன்றிருந்தது

(வி - ரை) தரளக்குன்று - முத்துக்குவை. குன்றுபோற் குவிந்தன என்பார் **குன்று** என்றார். **கழை** - மூங்கில். மூங்கில் குறிஞ்சிக் கருப்பொருள், மூங்கிலிலிருந்து முத்துக்கள் விளைந்துபடும். வேரல் விளையுங் குளிர்முத்தும (492) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க. அங்குக **குளிர்முத்து** என்றதற்கேற்ப ஈண்டுக் **கதிர்நிலவு** என்று சந்திரனுக்குவமித்தார். முத்துக்களினின்று வரும் கதிர்கள் வெள்ளியனவாயும் தண்ணியனவாயும் இருக்கும் என்பது கருத்து.

முழை - மலைப்பொந்துகள்-குகைகள். இவற்றைப் பெருவிலங்குகள், மலைப்பெரும் பாம்புகள் முதலியவை தமது இருக்கைகளாகக் கொண்டு வாழும்.

அரவு உமிழ்ந்த செய்யமணி - அரவுகளில் உயர்ந்தவை தம் தலையில் மாணிக்க மணிகளைக் கொண்டுள்ளன வென்பதும், அந்த மணிகள் தாமே செவ்விய மிக்க ஒளி வீசுவன என்பதும், அரவுகள் இந்த மணிகளை இராக்காலங்களில் வெளியில் உமிழ்ந்து அவ்வொளியின் உதவிகொண்டு உலாவி இரைதேடி வந்து பின்னர் அவற்றை மீள உட்கொண்டுவிடும் என்பதும் பழமரபாய் வழங்கிவரும் உண்மைகள். "ஊருமர வமொளிகொண் மாமணி யுமிழ்ந்தவை யுலாவி வரலாற், காரிருள் கடிந்துகன கமென விளங்குகா ளத்தி மலையே" - (சாதாரி - 7) என்ற ஆளுடையபிள்ளையாரது இத்தலத் தேவாரத்தில் இக்கருத்து விளங்கிநிற்றல் காண்க.

மணிவெயில் - சிவந்த அரதனமணிகள் வொளிவீசும் செஞ்சுடர் **வெயில்** - சூரியவொளிபோன்ற செங்கதிர் குறித்தது.

பொங்க - மொய்ப்ப - பல மணிகளினின்று பலபுறமும் மிகுவீசும் மிகுதியும் தொகுதியும் குறித்தன. பொங்குதலால் - மொய்த்தலால் எனக் காரணப்பொருளில் வந்த வினையெச்சங்கள் ஒக்கும் என்ற வினைமுற்றுக்கொண்டு முடிந்தன.

தழைகதிர்ப் பரிதி-(மதியின் கதிர்போலன்றித்) தழைத்து வீசும் வெங்கதிருடைய ஞாயிறு **தழைத்தலாவது** காலைப்போதிலிருந்து நாட்கூறு மேலேறக் கதிரின் ஒளியும் வெப்பமும் கூர்ந்து மிகுதல். "காலையே போன்றிலங்கு மேனி, கடும்பகலின், வேலையே போன்றிலங்கும் வெண்ணீறு, - மாலையின், றாங்குருவே போலுஞ் சடைக் கற்றை" என்று அற்புதத்திருவந்தாதியில் அம்மையார் ஞாயிற்றின் கதிர் தழைத்துக்

காட்டும் வகையை அழகுபெற எல்லாம் இறைவனது திருமேனியாக உவமித்துக் காட்டுதல்காண்க.

பரிதி - சூரியன் - ஞாயிறு. பரிதி, சந்திரன் என்ற உவமப்பொருள்களின் பொதுத் தன்மையை நினைவுறுத்தற்கு நிலவு - வெயில் - என்று கூறினார். சந்திரன் பரிதியோடு சென்றால் ஒக்குமென மாற்றி உவமத்தை நிரனிறையாக்கிக் கொள்க.

தலையுவா - அமாவாசி. சந்திரனும் சூரியனும் உலக அண்டங்களின் சுழற்சியில் வான வீதியில் நேரிட்டுக்காண நிற்கும் நாளும், எதிர் எதிர் காண நிற்கும் நாளும் என இரண்டும் உவா எனப்படும். இவற்றை அமாவாசி, பௌர்ணமி என வழங்குவர். மதியின் கலைகள் சேரத் தலைப்படும் காலமாதலின் அமாவாசியினைத் தலையுவா - என்ற பெயரால் வழங்குவர் என்ப.

குழை அணி காதர் - குடுமித்தேவர் சிவபெருமானது திருச்செவிகளிரண்டில், வலது செவியிற் குழையும் இடது செவியிற் றோடும் உள்ளன என்பர். குழை மகர மீன் வடிவினதாய் அமைந்த காதணி.

வெற்பைக் கும்பிட - வெற்பின் இறைவரைக் கும்பிடலன்றி வெற்பினையே கும்பிட என்றதும் குறிப்பு. இறைவன் எழுந்தருளிய இடமாதலானும், இது கயிலையே யாதலானும் இதனை வலம் வந்து கும்பிடுதல் மரபு. "தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே" என்றதும் (திருஞான புரா - 1022) காண்க.

கும்பிடச் சென்றால் - கும்பிடச் செல்வதாயின் அவ்விரு சுடர்களது விளக்கங்களின் தோற்றத்தை ஒக்கும் தன்மைநவிற்சியை உள்ளுறுத்த தற்குறிப்பேற்றம். **போங்க** - **மோய்ப்ப** - அத்தோற்றம் ஒக்கும் என எழுவாய் தொக்கி நின்றது.

திண்ணனார் நீள் இருள் நீங்க நின்றாராதலின், அவ்விரவின் இருள் நீங்குமவகையினைக் கூறுவார், முதலில் இரவின் முன் பாகத்தில் இருள்கூடிக் கலந்தபகுதியைத் தலையுவாப்போல என இப்பாட்டாற் கூறினார். அது கடந்து செல்ல இருள் முற்றிய நடு இரவுப் பகுதியை நீலமணிச் சோதியால் இரவிருள் ஒதுங்கினாற் போல் என வரும்பாட்டாற் கூறுகின்றார். அதன்மேல், விடியும் இரவின் பிற்பகுதியைப் பல வொளிகளால் 'இரவொன்றில்லை" எனக் கூறுவார். இவ்வாறு திண்ணனார் குடுமித் தேவனாரக் காவல் செய்யும் இரவு முழுதும் உறங்காமற் கழித்ததனை அறிவுறுத்தும் சிறப்புக்காண்க. இரவு முழுதும் திண்ணனார் தேவரை ஆரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே நோ்பெற நோக்கி நின்றனராதலின், அம்மலையின் அவ்விரவு முழுதினும் அதற்குத்துணையாகத், தாள்மும் மணிகளும் நீலமணிகளும் இமைத்தன ; தீபமரங்களும் மணிவிளக்கொளிகளும் விளக்கஞ் செய்தன ; ஐந்தடக்கிய பெரியோர் தியானவொளியுடன் சோதி விரித்தனர் , என அம்மலைமுழுமையும் இருள் நீங்கியதாய உணர் வொளி மயமாகக் காட்டியதும் ஆசிரியரது தெய்வமணக்கும் செய்யுள் நயமாம்.

வெற்புக்கும்பிட—என்பதும் பாடம்　　129

779. விரவுபன் மணிகள் கான்ற விரிகதிர்ப் படலை பொங்க
மரகத மொளிகொ ணீல மணிகளு மிமைக்குஞ் சோதி
பொரவிரு சுடருங் கஞ்சிப் போயின புடைகட் டோறு
மிரவிரு ளொதுங்கி னாலே போன்றுள தெங்கு மெங்கும். ௧௩௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. (மேலும்) அங்குப்பொருந்திய பலவகைமணிகளும் வெளிவிட்ட விரிந்த கதிர்ப்பரப்புப் பொங்குதலால், மரகதமணிகளும், ஒளி பொருந்திய நீலமணிகளும் இமைக்கும் சோதியானது, இருசுடர்களாகிய சூரிய சந்திரர்கள் பொர, அதற்குப் பயந்து ஒளிந்து போயின பக்கங்களிலெல்லாம் இரவும் இருளும் ஒதுங்கினதுவே போன்ற தோற்றம் எங்கெங்கும் உள்ளது.

(வி - ரை) **பன்மணிகள்** - முத்தும் அரதனமும் மாகதமும் நீலமும் ஒழிந்த ஏனை வைர முதலிய மணிகள்

விரிகதிர்ப்படலை விரிந்து வீசுகின்ற கிரணங்களின் கூட்டம் கிரணத்தொகுதி படலை - பரப்பு - விரிவு **பொங்க** - மிகவிளங்க. பொங்க இமைக்கும் சோதி எனக் கூட்டுக "கதிர்மணியின் வளரொளிக ளிருளகல நிலவுகா லுந்தி மலையே" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரமுங் காண்க.

மாகதமும் நீலமணிகளும் - எனக் எண்ணும்மை தொகக்து.

இமைக்கும் - கண்ணிமைத்தல்போல விட்டுவிட்டு ஒளிவீசும். ஒளிபடும்போது கதிர்காட்டுதல் "விலகி விலலுமிழ" என்றது காண்க.

போர் இருசுடருக்கு அஞ்சி - இருசுடரும் அடர, அதனுக்கு அஞ்சி. சுடர்பொருத லாவது போர்செய்து துரத்துதல்போல இருளை எதிர்நில்லாது ஓட்டச்செய்தல்.

இருசுடர் - சூரிய சந்திரர்கள்.

இரவு இருள் - இரவும் இருளும் இருளும் இருள் பொதுளிய இரவும் என மாற்றி உம்மை விரித்துரைக்க. சூரியனாற் றுரத்தப்பட்ட இருளும், சந்திரனாற் றுரத்தப்பட்ட இரவும்.

மாகதமும் நீலமணிகளும் கரியஒளி காட்டும் மணிகளாம். ஏனைமணிகளினின்றும் வீசப்பட்ட கதிர்த்தொகுதிகள் இவற்றின்மேற் றாக்கவே ஒளிக்கதிர் எதிர்வீசும் போது இக்கரிய மணிகள் தமது ஒளி காணப்பட்டு மறையும் தோற்றம் சூரிய சந்திரர்களாற் றுரத்தப்பட்ட இருளும் இரவும் ஒருபுடை ஒதுங்கித் தமது ஒளிகள் விட்டுவிட்டுக் காணுதல் போன்றிருந்தது என்பதாம் மேற்பாட்டிற் பரிதியுடன் சந்திரன் கூடிவந்தாற்போலும் எனக் கூறினாராதலின் அதனையே தொடர்ந்து அவ்வாறு போந்த இருசுடர்களும் பொர இருள் ஒதுங்கினாற்போல என்று இப்பாட்டில் உவமை கூறினார் நீலமணிகள் பக்கங்களில் ஒளி வீசுதலால் இங்ஙனங் கூறினார்

ஒளியின்முன் இருள் நில்லா தென்பது சாத்திர உண்மை. திண்ணனார் நீளிருள் நீங்க நின்றார் (777), அதற்குத் துணையாய இருசுடர் போந்தன (778), சுடர்போதவே இருள் ஒதுங்கிற்று (779), அவ்வா றொதுங்கிய இருள்,மேலும் அங்குள்ள வேறு சோதிக ளால் தன் வலி முற்று மடங்க இராக்கால மென்பதில்லையாயிற்று, (780) திண்ணனார் நீளிருள் நீங்க நிற்றலுக்கு இவை துணையாகச் சேவகஞ் செய்தன என்று இம்மூன்று பாட்டுக்களாலும் தொடர்ந்ததோருண்மை புலப்பட நிற்றலும் காண்க

பிறிதெவ்வாற்றாலும் காணுதற்கரியார் தம்மை அன்பினிற் கண்டுகொண்டே நிற் றலால் அகத்தே சிவவொளிப்பிழம்பு தோற்றலால் திணிந்த அகவிருள் இல்லை எனும் படியாயிற்று. அகவிருளில்லை யாயினாக்குப் புறவிருள் தோற்றாதாதலின் புறவிருளும் இல்லையென்றாயிற்று அகவிருள் நீங்கச் சிவவொளி துணைசெய்தாற் போலப், புற விருள் இல்லையாக்கச்செய்ய மணிகளும் தீபமரங்களும் பெருஞ்சோதியுந்துணைசெய்தன என்பதாம் "காவி லுள்ளமாம் விசும்பிடைக் காசற விளங்கும், பாசி லாசசுடர்க் குதய மீறின்மையாற் பகலு, மிரவு நோபாடக் கண்டிலா" (வாதவூரடிகளுக் குபதேசித்த படலம் 39) என்ற திருவிளையாடற் புராணக் கருத்தினையும் இங்கு வைத்துக் காண்க "சிதா நிதயோ ஹ்ருதாகாசே பரதிபாதி நிரந்தரம், நாஸ்தமேதி நசோதேதி" என்பது அபியுத்தர் வாக்கியம்.

இப்பாட்டிற்கு இவ்வாறன்றி, இருசுடருக்கு அஞ்சிப் புடைகள்தோறும் ஒதுங்கிய இருளை மணிகளின் சுடர்ப்படலையும், இமைக்குஞ் சோதியும் பொருதல் போன்றன என்றும், மேற்பாட்டிற் சந்திர சூரியர்களுக்கு முத்துக்களையும் மணிகளையும் ஒப்புக் கூறியமையின் அதற்கேற்ப அச்சுடர்களுக்குப் பகையாகிய இருளைத் தமக்கும் பகை எனக் கருதி இருளை அங்கங்குச் சென்றழித்தன என்றும் உரை கூறுவாருமுண்டு.

அஃதுரையன்மை தெளிக. அவர் இப்பாட்டின் உவமைக்கூற்றின் தேற்றத்தை அறிந்திலர் எனக். 130

780. செந்தழ லொளியிற் றோன்றுந் தீபமா மரங்க ளாலு,
மந்திகண் முழையில் வைத்த மணிவிளக் கொளிக ளாலு,
மைந்துமா றடக்கி யுள்ளா ரரும்பெருஞ் சோதி யாலு,
மெந்தையார் திருக்கா ளத்தி மலையினி லிரவொன் றில்லை. ௧௩௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிவந்த தீச்சுடரின் ஒளிபோல மிக்க ஒளிவீசும் பெரிய சோதி மரங்களின் விளக்கத்தாலும், மந்திகள் கற்பொந்துகளில் (தமக்கு விளக்காக) வைத்த முத்துமணிகளின் ஒளிகளாலும், மாறுசெய்யும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கிய அருமுனிவர்களின் அரியபெரிய சோதியாலும் எந்தையாராகிய சிவபெருமானது திருக்காளத்தி மலையில் இரவு ஒன்றுதல் இல்லையாம்.

(வி - ரை) மா தீபமரம் - சோதிவிருட்சம் என்பர். இது பகலில் ஏனை மரங்கள் போல இருந்தும், இரவில் பெரியஒளியாய் நெடுந்தூரத்தினும் காணப்பட்டுப் பக்கங்களெங்கும் விளக்கஞ்செய்யும் இயல்புடையதோர் சிறந்த தெய்வீகமுடைய மரம். அற்புதமுடைய சிறந்த காடு மலைகளில் இதனைக்காணலாம். இதனைக் காயசித்தி மூலிகைகளில் ஒன்றாயக் கருதுவர். தீபமரம் என்றமையால் இனம்பற்றிச் சோதிப்புல்லும் சோதிவல்லியும் உடன்கொள்ளப்படும். தீபமரத்தைப்பற்றி, "ஒதுறும் பாற்கிணற்றுக் கீழ்த்திசையில் யோசனைமூன் றளவிற் காணும், சோதிமரமுளது" (விமமிதப்படலம்-7) என்று பேரூர்ப்புராணத்துட் கூறுதல்காண்க.

செந்தழல் ஒளி - செந்தீ மூண்டெரியும் பெரியஒளி. ஒளியில் தோன்றும்-ஒளி போன்ற விளக்கத்துடன் இரவிலே தோன்றுகின்ற. மரங்களாலும் - மரங்களின் ஒளியாலும்.

முழையில் மந்திகள் வைத்த - குரங்குகள் தாம் வாழிடமாகிய குகைகளில் தமக்கு விளக்காகப் பயன்படுமாறு கொண்டுவந்து வைத்த.

விளக்குமணி ஒளிகளாலும் என்மாற்றுக. தூக்கணம் முதலிய பறவைகள் தம் கூடுகளில் விளக்கஞ்செய்ய மின்மினி முதலியவற்றை வைக்கும் இயல்பை இங்கு உன்னுக. மனிதனேயன்றி, ஏனைய உயிர்வகைகளில் அறிவுபடைத்த சில உயிர்கள் இவ்வாறு தம் இருக்கைகளை இன்பவீடாகப் பலவகைகளிலும் ஆக்கிக்கொள்ளு மியல்புடையனவாம். இவ்வியல்புகளைப் பலவகைப் பிராணிகளின் அமைப்புக்களையும் வாழ்க்கைத் திறங்களையும் கூறும் உயிர்வருக்க நூல்களிற் கண்டுகொள்க. குரங்குகள் (வால - நரம்) வானரம் எனப்பட்டு, மனித வருக்கத்திற்கு அடுத்த கீழ்ப்படியில் அறிவமைந்த பிராணிகள் என ஒருசார் உயிர்வருக்க நூலார் வகுத்துள்ளதும் காண்க.

மந்தி - பெண்குரங் கென்றுகொண்டு பொருள் கூறுவாருமுண்டு (கடுவன் - ஆண்குரங்கு.) வீட்டிற்கு விளக்கேற்றுதல் பெண்களின் கடமைகளில் முதன்மையாக வைத்துப் பேசப்படும் வழக்கையும், "தையலார் கொண்டாடும் விளக்கீடு" என்ற தேவாரத்தினையும் காட்டிக், "கைம்மக வேந்திக் கடுவனொ டூடிக் கழைபாய்வான், செம்முக மந்தி கருவரை யேறும் சிராப்பள்ளி", "மந்தி கடுவனோ டூடி மலைப்புறம்" என்ற தேவார ஆட்சிகளும் அன்னார் காட்டுவர். ஏனைச்சீவ வருப்பின் இல்வாழ்க்கைத் திறத்தை "மனையுறை குருவி வளைவாய்ச் சேவல், சினைமுதிர் பேடைச் செவ்வி நோக்கி, ஈனில் இழைக்க வேண்டி யாறு, அன்புபொறை கூர மென்மென முயங்கிக், கண்ணுடைக் கரும்பி னுண்டோடு கவரும், பெருவளந் தழீஇய பீடுசால் கிடக்கை" என்று திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை(19)யிற் கழறிற்றறிவார் நாயனார் அருளியதாலு மறிக.

முழை - பொந்து. குரங்குகள் மலைப்பிளவு முதலிய பொந்துகளில் வாழும் இயற்கையுடையன.

மாறுஐந்து அடக்கிஉள்ளார் என்மாறுக ஐந்து - ஐம்புலன்கள். எண்ணலளவையாகுபெயர். மாறிமாறிவஞ்சித்து உயிர்களைப் பிறவிச்சுழியிற் கீழ்வீழ்த்தும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கிய பெருமுனிவர்கள். ஐம்புலன்களையும் அடக்குதலாவது தம்மை அவை வசப்படுத்தி அதிகாரஞ்செய்து செலுத்தும்படிவிட்டு அவற்றின்கீழ் அடிமையாய்த் தாம் அமைந்துநின்று ஒழுகியாது, தம் ஏவலின்வழி அவைநின்று பணிசெய்யுமாறு அவற்றை அடக்கி ஆளுதல். அவற்றின் மயக்கத்திற்குட்படாது தம் வயமுடையராகுதல். ஐம்புலச் சேட்டையை யில்லையாக்கிக்கொள்ளுதல். "ஞானிகளாயுள்ளார்க ணான்மறையை முழுதுணர்ந்தைம் புலன்கள் செற்று, மோனிகளாய முனிச்செல்வர் தனித்திருந்து தவம்புரியு முதுகுன்றமே" (ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம்), "தம்மை யைந்து புலனும்பின் செல்லுந் தகையார்" (சண்டேசர் புரா - 2) என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க

அடக்குதல் - செயல் இல்லையாக ஒழித்தல் அன்று. "தலையே நீவணங்காய்," "கண்காள் காண்மின்களோ," என்பன முதலாகிய ஆணைவழி ஒழுகி இறைவன்பணி செய்து நிற்றற்கு இவை வேண்டப்படுதலின் அவ்வாறு இவற்றை ஒழித்துவிட்டால் பிறவிப்பயனில்லையாய் ஒழியும் இக்கருத்துப்பற்றியே "அஞ்சு மடக்கடக் கென்ப ரறிவிலார், அஞ்சு மடக்கு மமரரு மங்கில்லை, அஞ்சு மடக்கி லசேதன மாமென்றிட், டஞ்சு மடக்கா வறிவறிந் தேனே" (7 ம் தந் 330 - ஐந்திந்திரியமடக்கு முறைமை) என்றருளினார் திருமூலர்.

மாறுஐந்து - மாறு செய்யும் ஐந்தாகலின் சொல்வைப்பு முறையும் மாற்றியருளினார். "மாறி நின்றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின் வழியடைத்து" என்பது திருவாசகம். **மாறுசெய்தல்** - நிலைதிரித்தல் - வஞ்சித்து வசப்படுத்துதல். ஒருபுலன் செய்தத்னை மற்றொருபுலன் செய்யாது வேறொரு வழியில் ஈர்த்துத் தள்ளுதலும், நிற்கவேண்டிய நிலையில் நிலலாது நெறிபிறழச் செய்தலும் ஆம் இது "ஒரு புலனுகரும் போதங் கொன்றிலை, ஒன்றன் பாலும், வருபயன் மாறி மாறி வந்திடு மெல்லா மாறும" (2-94) என்ற சிவஞானசித்தியாரில் விளக்கப்படுதல்காண்க **ஆறுஐந்தும்** என மாற்றி **ஆறு** - வழி எனக்கொண்டு ஐம்புலன்களின் வழிகளை அடைத்து என்று கூறுதலுமாம். வழியாவன புலன்கள் "ஆற்று மைம்புலத் தாறுசென் மேலையோர்" (அவையடக்கம் - 7) என்ற கந்தபுராணமுங்காண்க.

இவ்வாறன்றி ஐந்தும் (புலனும்) ஆறும் என எண்ணும்மை தொக்கதாகக்கொண்டு **ஆறு** என்பது காமக் குரோத, லோப, மோக, மத, மாச்சரியமென்னும் ஆறுகுற்றங்களையுங் குறித்ததாகக் கூறுவதுமாம் "துன்றும் புலனைந்துட னாறு தொகுத்த குற்றம், வென்று" - (சோமாசி புரா - 5) என்றது காண்க. உட்கரண புறக்கரணங்களின் றொடர்பைப்பற்றி 252-ல் உரைத்தவைகாண்க,

அரும்பெருஞ்சோதி - மோனிகளாகிய முனிச்செல்வர்களிடமிருந்து காணப்படும் தியானவிளக்கமாகிய ஞானஒளியின் வெளித்தோற்றம். **அருமை** - அவ்வாறு அடக்கார் தாம் பெறுதற்கருமையும், **பெருமை** - அளவிடலாகாமையுங் குறித்தன **சோதி** - தவமகிமையினால் நெடுந்தூரத்துக் காணபார்க்கு அவருடம்பு ஒளிப்பிழம்பாயத் தோன்றுவது என்பர் ஆறுமுகத்தம்பிரானார் அவரணிந்த திருநீற்றின் ஒளி என்றலுமாம். சோதிமயமான நீற்றைச் சோதியென்றார். "பராவண மாவது நீறு" என்றது வேதம். திருநீற்றினால் புறஇருளும் நீங்குதல் முருகர் புராணம் - 2, திருஞானசம்பந்தர் புராணம் - 6 இவற்றானறிக

எந்தையார் எமது தந்தையார். "எந்தை யீசனெம் பெருமான்" (ஆளுடைய பிள்ளையார் - திருநெல்வாயிலரத்துறை), "எந்தையு மெந்தை தந்தை தந்தையு மாய

வீசா" - (திருநேரிசை-திருவீழிமிழலை-7), "யாவர்க்கும் தந்தைதா யெனுமவரிப் படி யளித்தார்" (திருஞான - புரா - 69) முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க.

இரவு ஒன்று இல்லை - ஒன்று - ஒன்றுதல் - பொருந்துதல். ஒன்றும் என்றதில் உம்மைதொக்கதாகக் கொண்டு ஒரு சிறிதும் என்றலுமாம். பிறஇடங்களிற்போல இரவு என்ற ஒரு பொருளில்லை எனலுமாம். இரவு - சூரியன் ஒளிபெறாத நாட்பகுதி. நிலவுலகம் சூரியனையும் தன்னையும் சுற்றும் சுழற்சியிலே அதன் ஒரு பகுதி இரவுக் காலம் கொண்டதாகும். சூரியன் ஒளி வீசும் பகுதி பகல் எனப்படும். நில அண்டத்தின் கீழ் மேல் என்ற இருபகுதியினும் ஆளுகை செல்லுதலால் "ஆங்கில அரசுக்குட்பட்ட நிலப்பரப்பிற் சூரியன் அத்தமிக்கின்றதில்லை" (The sun never sets on the British Empire) என்று இக்கருத்துப்பற்றியே வழங்குவதும் காண்க. ஞாயிறு ஒளிவீசப் பெறாத காலம் இரவு எனப்படும் அவ்விரவு தன்னியல்பாகிய இருட் செறிவு, உயிர்களைத் துயில் முதலியவற்றிற்செலுத்துதல் முதலிய குணங்களுடையது. ஆயின் இங்குத் திருக்காளத்தி மலையில் ஞாயிற்றின் ஒளியில்லையாயினும், அதனின் மிக்க சோதிமாமர ஒளி, மணியொளி, ஐந்தடக்கியோர் அரும்பெருஞ்சோதி என்ற மூவகைச்சோதிகளு மிருத்தலால் வேறிடங்களிற் சேரும் அந்த இரவு இல்லை என்றார். சோதிமரம் செந்தழல் ஒளியும், முத்துக்கள் சந்திரன் ஒளியும், ஐந்தடக்கியோர் சூரியனது மிக்க ஒளியும் காட்டலால், ஏனைஇடங்களிற் பகலில் சூரியன் ஒளி ஒன்றுமே காட்ட, இங்கு இரவில் அதனின்மிக்க மூவொளியும் தோன்ற நிற்பதனால் ஏனை இடங்களிற் பொருந்தும் இரவு இங்கு இல்லை என்ற குறிப்பும் காண்க. இரவு இல்லை என்றது இரவு ஒன்றில்லை என்றதும் இக்கருத்துப் பற்றியேயாம்.

அருட்பெரியோர் வாழ்கின்றதும் காலங்கடந்ததுமாகிய கயிலைமலையிலும், கயிலையே யாகிய காளத்தி மலையிலும் சூரியன் மற்றைத் தேவர்களுடன் வந்து வழிபடுதற் குரியவனேயன்றி ஏனையிடங்களிற் செய்தல்போல இங்குப் பகல் இரவுகளைச் செய்தற்கு வலியிலன் என்றதும் குறிப்பாம். இதுபற்றியே "பரிதியோடு சந்திரன்...... கும்பிடச் சென்று லோகமும்" என்றதும் காண்க.

இரவுசேரும் விலங்கு உள என்று அஞ்சினார் (776) திண்ணனார் ஆதலின் நீள் இருள் நீங்கச் (777) சிலையுடன் நின்றனர். அதன் பொருட்டு இரவு இல்லாதவகை பரிதியோடு சந்திரன் கூடி வந்தாலென்ன முத்துக்களும் செம்மணிகளும் ஒளி பொங்க உமிழ்ந்தன (778); பன்மணிகளும் மரகதமும் நீலமும் இமைத்தன (779); தீபமரங்களும் மணிவிளக்குக்களும் ஐந்தடக்கினார் அருஞ்சோதியும் இரவையில்லையாக்கின (780) என்றிவ்வாறு இவ்வைந்து பாட்டுக்களும் தொடர்ச்சியாய்ப் பொருள்பட, அவ்விரவு கழியுந்தனையும், காணும் பொருள்களையும், காட்சிகளையும் ஆசிரியர்கண்டு காட்டுகின்ற திறம் காண்க. திண்ணனார் இரவு கழித்தது போலவே நாமும் உடன் கழித்துச் சரிதப் போக்கை உணருமாறு செய்தத் திறமுங் காண்க.

மணியொளி விளக்கத்தாலும் - என்பதும் பாடம். 131

781. வருங்கறைப் பொழுது நீங்கி மல்கிய யாமஞ் சென்று
சுருங்கிட வறிந்த புள்ளின் சூழ்சிலம் போசை கேட்டுக்
கருங்கட லென்ன நின்ற கண்டுயி லாத வீரர்
அரும்பெறற் றம்பி ரானார்க் கமுதுகொண் டணைய வேண்டி, ௧௮௨

*782. ஏறுகாற் பன்றி யோடு மிருங்கலை புன்மான் மற்றும்
வேறுவே றினங்கள் வேட்டை வினைத்தொழில் விரகி னாலே

ஊறுசெய் காலஞ் சிந்தித் துருமிகத் தெரியாப் போதின்
மாறடு சிலையுங் கொண்டு வள்ளலைத் தொழுது போந்தார். ௧௩௩

781. (இ - ள்) வெளிப்படை. முன்னிரவு நீங்கி அதனோடு இருள் நிறைந்த யாமமும் கழிந்து சென்று இரவு சுருங்க, இதனை அறிந்த புட்கள் நிறைந்த தொகுதியாகச் சிலம்புதலின் ஓசையைக் கேட்டுக், கரிய கடல் போல நின்று கண்துயிலா திருந்த வீரராகிய திண்ணனார் தாம் பெறுதற்கு அரியவராயப் பெற்ற தமது பெருமானுக்கு ஊனமுதம் தேடிக்கொண்டு வந்து அணைவதற்கு வேண்டி, ௧௩௨

782. (இ - ள்) வெளிப்படை. எறும் குறிய கால்களையுடைய பன்றியோடும், பெரிய கலையும் புல்மான்களும் ஏனைய வெவ்வேறு விலங்கினமு மாகியவற்றை வேட்டை செய்வினைத் தொழிலின் தந்திரத்தினாலே கொன்று கைப்படுத்தற்குரிய காலத்தை நினைத்து, உருவம் மிகத் தெரியாத பொழுதாகிய அதிகாலையில், பகை எவற்றையும் அழிக்கவல்ல தமது வில்லினையுங் கைக்கொண்டு, வள்ளலாராகிய குடுமித் தேவரைத் தொழுது போந்தனர் ௧௩௩

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களுந் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

781. (வி - ரை) **வரும்** - அந்திமாலை (776)யினை அடுத்து வருகின்ற. மாலைக்கும் நடுயாமத்துக்கும் இடையில் உள்ள காலம் பையணமாலை (304)யின் பின் இருண்டது நீண்டவான (305) என்றுரைத்தது காண்க.

கறைப்பொழுது - **கறை** - கருமை **கறைப்பொழுது** - கருமையையுடைய காலம். **மல்கிய** - இருள் நிறைந்த மல்குதற்கு எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. **யாமம்** - இங்கு நடுயாமங் குறித்தது. **சுருங்கிட** - இரவுக்காலஞ் சுருங்க. எழுவாய் வருவிக்க.

அறிந்த புள்ளின் சூழ்சிலம்பு ஓசை - **அறிந்த** - இரவு சுருங்கியதனை அறிந்த. **புள்**-கோழியும் ஏனைப்புட்களும். "கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்", "கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி குருகுக ளியம்பின" என்ற திருவாசகங்கள் காண்க. **புள்**-தொகுதியொருமை. **சூழ்**-நிறைந்த. **சிலம்புஓசை** சிலம்புதலின் உள்தாம் ஓசை. **சிலம்புதல்**-ஒலித்தல் இரவுக் காலம் சுருங்க வைகறைக் காலம் வரும் இப்புட்கள் வைகறையிற் சிலம்பும் இயல்புடையன. "புலம்பின போதென்று புட்கள் சிலம்ப" என்று தற்குறிப்பேற்றம் பட்டத் திருமூலநாயனார் அருளியது காண்க.

கருங்கடல் என்ன நின்று கண்துயிலாத வீரர் - முன்னர் மைவரை யென்ன (776) உருவம்பற்றிய உவமமாக உரைத்த ஆசிரியர் இங்கு உருவும் வினையும் பயனும் பற்றிய உவமமாகத் திண்ணனாரைக் கருங்கடல் என்றார். துயிலாமையாகிய எதிர்மறைத் தொழிலும், அன்பினின்று பெருகும் அருள் மேகம் பொழிதற்கிடமாதலின் பயனும் பற்றி உவமை எழுந்தவாறு கண்டுகொள்க "பயன்றூக்கார் செய்த உதவி நயன்றூக்கின், நன்மை கடலிற் பெரிது" (செய்ந்நன்றியறிதல்-3) என்றபடி இங்குக் கடல் என்ற குறிப்பும் காண்க. கடல் (நிலப்பரப்பிற்) கிடந்தும் துயிலாது; இவர் நின்று துயிலாதவர் என்பது துயிலாமை பொதுவிலக்கணம். கடல் துயிலாமை அகப்பொருள்களில் விதந்து பேசப்படும் இங்கும் அன்பு மீதூர்தல் என்னும் அகப்பொருட்டன்மை பற்றியே துயிலாமை போந்ததும் காண்க. "ஆர்த்துன் னமிழ்துந் திருவு மதியு மிழந்தவநீ, பேர்த்து மிரைப்பொழி யாய்பழி நோக்காய் பெருங்கடலே" (173), "ஓங்கனை மேவிப் புரண்டு விழுந்தெழுந் தோலமிட்டுத், தீங்கணைந் தோரலலுந் தேறாய் கலங்கிச் செறிகடலே, யாங்கணைந் தார்க்கினை யுமுளரோசென் றகன்றவரே" (179) என்ற திருக்கோவையார்த் திருவாக்குக்களும் காண்க. "கயிலை மாமலை மேவிய கடலே" (செத்-10) என்ற திருவாசகத்தில் இறைவனை மலைமேலிருந்த கடல் என்றதும் நினைவு கூர்க. **கண் துயிலாத** - கண்டு கொண்டே நோபெற நோக்கி நீள்இருள் நீங்க நின்றார் (777) என்றதன்றிக் கண்துயிலாமை பெறப்பட்டமையின் இது இயல்புணர்த்தல் என்றமட்டில்

அமைந்த நின்றபடியும் நடந்துகொண்டும் துயில்வார் உளராதலின் இவர் கண் துயிலாதே நின்றவர் என்ற குறிப்புமாம். வீரர் - இவரது பிற வீரங்களை நீக்க, ஆன்மாவைப் பீடித்துநிற்கும் தாமதகுணச் செயலாகிய துயிலை வெல்வதும், பிறரால் காணற்கரியராகிய இறைவரைக் கண்டுகொண்டே நிற்பதும், "வஞ்சமனத் தஞ்சொடுக்கி வைகலுநற் பூசனையா, னஞ்சமுது செய்தருளு நம்பியென வேநினையும்" முன்னைப் பிறவியின் செயலினும் மிக்குத் தம்மையுமறந்து இறைவனையே நினையும் வீரமும் குறிக்க இங்கு வீரர் என்றார் "ஈர வன்பினர் யாதுங் குறைவிலார் வீரம்" (144) என்றது காண்க.

அரும்பெறல் - பெறுதற்கரிதாகப் பெற்றவர். "அடியனேற் கிவர்தா மிங்கே யகப்பட்டா ரச்சோ" (755) என்றதுகாண்க. "அருமையி லெளிய வழகே போற்றி" **திருவாசகம்.** "அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக!" **திருமுருகாற்றுப்படை.**

தம்பிரானார் - தமக்குப் பெருமான். எம்பிரான் நிற்றது (819) என்பது காண்க. தமக்குரிமைபாராட்டிய பொருளும்படக் கூறினார்.

கொண்டு - சித்தஞ் செய்துகொண்டு. உரிய வகையில் தேடிப் பக்குவப்படுத்தி அமைத்துக்கொண்டு.

அணையவேண்டி - மீண்டு இவர்பால் அணைதலை வேண்டினாராய். வேண்டிப் போந்தார் என வரும்பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க. வேண்டித் - தொழுது என்றுகூட்டி உரை கொள்வாருமுளர். அது பொருந்தாதென்க.

வைகிய யாமம்—என்பதும் பாடம். 132

782 (வி - ரை) **ஏறுகாற் பன்றி** . வயிறு பெரிதாய்க் கீழே தாழ்ந்து தொங்க, அதற்குள் ஏறியதாய்க்காட்டும் குறிய கால்களையுடைய பன்றி. உடலுக்குத் தக்க காலில்லாமையின் ஏறுகால் என்றார் என்பர் ஆறுமுகத்தம்பிரானார். செங்குத்தான மலைகளிலும் ஏறும் காலினையுடைய என்பாருமுண்டு.

பன்றியோடும் - பன்றியை முன்வைத்து ஓடு உருபுதந்து ஏனை விலங்குகளையெல்லாம் ஒருசேரப் பின்வைத்தது இச்சரிதத் தொடர்பிற் பன்றிக்குள்ள சிறப்பு நோக்கி. அடலேனம் புலிகரடி (693), ஏனமோடு மானினங்கள் (727), பன்றியும் புலியுமெண்கும் (652) என முன்னர் உரைத்தவற்றையும் உன்னுக. இவ்வேடர் முதலியோர் ஏனை இறைச்சிகளினும் பன்றியிறைச்சியை மிக விரும்பியுண்ணும் இயல்புங் குறித்தது.

இருங்கலை - பெரியனவாய்க் கிளைத்து நீண்ட கொம்புகளையுடைய கலைமான். கலைமான் (728) என்றவிடத் துரைத்தவைகாண்க.

புனமான் - மலைகளிலும் மலைச்சார்புடைய தாழிடங்களிலும் தினைப்புன முதலியவற்றை மேய்ந்து வாழும் மான் சாதி.

மற்றும் வேறுவேறு இனங்கள் - மானின் வேறு பல வகைகளும், மானல்லாத வேறு விலங்கினங்களும் வெவ்வேறென்னுது **வேறுவேறு இனங்கள்** என்ற கருத்து மிது. மானின் பலவகைகளைப்பற்றி 728-ல் பார்க்க. **இனங்கள்** இரண்டனுருபு தொக்கது. **இனங்களை ஊறுசெய்காலம்** என முடிக்க.

வேட்டைவினைத்தொழில் விரகு - வேட்டைத்தந்திரம். **வேட்டைவினை**-வேட்டையாகிய செயல். **தொழில் விரகு** - தொழிற்குரிய தந்திரம். உபாயம் - சாமாதியம் என்பர். **வினைத்தொழில்** என்று கூட்டி இருபெயரொட்டாக உரைப்பினுமாம். கைம்மைவினை (461) என்றதுங்காண்க

ஊறுசெய்காலம் - ஊறுபடுத்திக் கொல்வதற்கு ஏற்ற நேரம். வைகிருளின் புலர்காலை (705) என்ற விடத்துரைத்தவைகாண்க. **ஊறுசெய்தல்** - இங்குக் கொல்லுதல் குறித்தது. **சிந்தித்து** - தக்கநேரம் இதுவேயாமென்று நினைத்துத் துணிந்து.

உருமிக்கத் தெரியாப் போது-விலங்கினத்தின் உருவம் தமக்கும், தம் உருவம் அவற்றுக்கும் விளக்கமாய்த் தெரியாத விடியற்காலம். கழிகின்ற இரவின் இருளும், வருகின்ற பகலின் ஒளியும் விரவியுள்ள காலம்.

மிகத்தெரியா - உருத்தெரியாத இரவாயின் விலங்கினத்தைக் கண்டு வேட்டையாட இயலாது. உருத்தெரியும் காலைப்போதாயின் அவை தம்மைக் கண்டு ஓடி மறைந்துவிடும். ஆதலின் சிறிது தெரிந்தும் முற்றும் தெரியாமலும் உள்ள நேரமே வேட்டையாடுதற்குரிய தென்பது வேடர் கையாண்ட முறை என்று குறிப்பார் உருத் தெரியா என்னாது உருமிக்கத்தெரியா என்றார்.

மாறு - பகை. **அடுதல்** - அழித்தல். **மாறடுசிலை** - பகையா யெதிர்ப்பது எதுவாயினும் அழிக்கவல்ல வில். பார்ப்பெருவில் (711) என்றதும் பிறவுங் காண்க.

வள்ளல் - குடுமித்தேவர். **தொழுதுபோந்தார்** - பிரிதலின் வணங்கிப் போயினார். பிரியும்பொழுது வணங்குதல் மரபு. முன்னரும் "மலர்க்கையாற் றொழுது போந்தார்" (762) என்றது காண்க. இதற்கு விலங்கினம் அப்புறம் போகவொட்டாமற் கொல்லுதல் வேண்டித் தொழுதனர் என்றுரை கூறுவாருமுண்டு. அஃதுரையன்றென விடுக்க. சுருங்கிட - வீரர் - ஓசைகேட்டு - அணையவேண்டி - சிந்தித்து - போதில் - கொண்டு - தொழுது போந்தார் என்று முடிக்க. 133

வேறு

783\. மொய்காட்டு மிருள்வாங்கி முகங்காட்டுந் தேரிரவி
மெய்காட்டு மன்புடைய வில்லியார் தனிவேட்டை
யெய்காட்டின் மாவளைக்க விட்டகருந் திரையெடுத்துக்
கைகாட்டு வான்போலக் கதிர்காட்டி யெழும்போதில், ௧௩௪

784\. எய்தியசீ ராகமத்தி லியம்பியபூ சனைக்கேற்பக்
கொய்தமல ருமபுனலு முதலான கொண்டணைந்தார்
மைதழையுங் கண்டத்து மலைமருந்தை வழிபாடு
செய்துவருந் தவமுடைய முனிவர்சிவ கோசரியார். ௧௩௫

783\. (இ - ள்) வெளிப்படை. செறிந்த இருளை நீக்கி முகத்தைக் காட்டுகின்ற தேரில்வருகின்ற சூரியன், உண்மைத் தன்மையினையே காட்டுகின்ற அன்புருவமாகிய வில் ஏந்திய திண்ணனார் ஒப்பற்ற வேட்டையிலே எய்கின்ற காட்டு விலங்குகளைக் கொல்வதற்கு வளைக்க, அவைகளை மறைத்து முன்னே இட்ட கருந்திரையை நீக்கி அவற்றைக் கண்டு கொள்க என்று கைகாட்டுவான் போலக் கதிர்களைக் காட்டி மேலெழும்பும் போதிலே, ௧௩௪

784\. (இ - ள்) வெளிப்படை. சிறப்புப் பொருந்திய சிவாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட சிவபூசை விதிகளுக்கேற்றபடி கொய்துகொண்ட மலர்களும், எடுத்துக்கொண்ட நறும்புனலும் முதலான பூசைப் பொருள்களைக் கொண்டு, விடம் விளங்கும் கண்டத்தினையுடைய அந்த மலையின் எழும் மருந்தாகிய காளத்திநாதரை நியதியாய் வழிபாடுசெய்து வருதலாகிய தவமுடைய சிவகோசரியார் என்ற முனிவர் வந்து அணைந்தனர். ௧௩௫

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

783\. (வி - ரை) **மொய்காட்டும்** - மொய்த்து விளங்கும் செறிவினை எடுத்துக் காட்டுகின்ற. **வாங்கி** - பிரித்து நீக்கி.

முகங்காட்டும் - முகமண்டலத்தைக் காட்டும். ஒருவர் முகத்தை மற்றவர்க்குக் காட்டும் என்று கூறுதலுமாம். முகம் ஆகுபெயராற் கண்ணை யுணர்த்திற்று எனக்கொண்டு கண்ணுக்குப் பொருள்களைக் காட்டும் என்றலும் பொருந்தும்.

தேர்இரவி - வெவவேறாகிய ஏழு நிறமுள்ள ஏழுகுதிரைகளைப் பூட்டிய ஒற்றைச் சக்கரமுடையதோர் தேரில் சூரியன் ஊர்ந்து வருவதாகக் கூறுதல் மரபு. 303 பார்க்க.

மெய் காட்டும் அன்புடைய-"மெய்மையின் வேறு கொள்ளாச் செவ்விய அன்பு" (776) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையுங் காண்க. **மெய்** - சத்து - இறைவன், **மெய் காட்டும்** - இறைவனைத் தமக்குள் அமையக் காட்டும் என்றுரைத்தலுமாம். "உள்ளத் திறநெறிகின்ற மெய்ம்மை யன்பி னுருவினையு மவ்வன்பி னுள்ளே மன்னும், வெள்ளச் செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலரையு முடன்கண்ட" (திருஞான-புரா-1023) என்றது காண்க.

வில்லியார் - வில்லையுடைய திண்ணனார். **தனி** - ஒப்பற்ற. தனித்துச் சென்ற என்றுரைப்பாருமுண்டு. **எய்** - முள்ளம் பன்றிகள் நிறைந்த என்றுரைப்பாருமுளர்.

மாவளைக்க இட்ட கருந்திரை - வேட்டையாடுமுன் விலங்குகள் தப்பி ஓடாமல் வேட்டைக் காட்டை வளைத்துக் காவல் செய்தல் குறித்தது. 724 பார்க்க. **உருமிக்க** தெரியாப்போதிற் போகதாராதலின் இரவி எழுந்து, முன் மூடிய கருந்திரையை எடுத்துக் கையினால் விலங்குகளைச் சுட்டிக் காட்டுவான்போலக் கதிர்களை விரித்துக் காட்டினன் எனக். தற்குறிப்பேற்ற உவமை. **கதிர்** - கரம் எனவும்படும். இச்சிலேடைப் பொருள்படக் **கைகாட்டுவான் போலக் கதிர் காட்டி** என்றார்.

குடுமித் தேவர்க்கு இன்னமும் ஊன் ஊட்டவேண்டுமென்ற திண்ணனாரது ஆசை கண்டு மலையிற்றுழந்தானாதலின் (775), அச்செயலைத் தொடர்ந்து அவர் ஆசைப்பட்ட ஊன் பெறும் வழியைக் காட்டுவானாகி, அவ்வூன் உள்ள விலங்குகளை மறைத்துநின்ற திரையை எடுத்துக் கைகாட்டுவான் போல என்று தொடர்நிலைத்தற்குறிப்பேற்ற உவமையாகக் கூறினது காண்க **காட்டினமர்விளைக்க** என்றும் பாடங்கொள்வர்.

எழும்போதில் - கொண்டு-அணைந்தார் என வரும் பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க. 184

784. (வி - ரை) **எய்திய** - இறைவனிடத்திருந்து வந்த என்றலுமாம். **சீர் எய்திய ஆகமம்** என மாற்றுக. **ஆகமம்** - சிவாகமம். **சீர்** - சிறப்பு. சிவாகமங்களின் சிறப்புச் சத்திநிபாதர்க்குரியதாதல். இவை, பாசத்தையும் உயிர்களையும் இறைவனையும் அறிவித்து, பாசங்களிற் கட்டுப்பட்டுழலும் உயிர்கள் அவற்றினின்று நீங்கி இறைவனை யறிந்து பற்றி, வீடுபெற்று இன்பமடையும் நெறிகளை வகுத்துக் கூறுவனவாம். **ஆ** - இறைவன், **க** - உயிர், **ம** - மலம் - (பாசம்) எனும் இவை முதலிய பொருளைப் பெயரமைப் பினாலே அறிவித்து நிற்றல் காண்க. **மலம்** சடம் எனக்காட்ட உயிரொடு கூடிய வழி யல்லது இயங்காத ம என்ற மெய் யெழுத்தாலும், **உயிர்** அவ்வாறன்றி உயிர்க்குயிராகிய இறைவனால் வியாபிக்கப்பட்டு இயக்கப்படும் தன்மையும் மலத்தாற் பீடிக்கப்படும் தன்மையும் உடையதாயச் **சதசத்து** எனப் படுதலால் க என்ற உயிர்மெய்யெழுத் தாலும், **இறைவன்** இவ்விருதிறமுமன்றி மேம்பட்ட முதல்வனாய், அவற்றை இயக்குப வனாய் உள்ளவனாதலின் **ஆ** என்ற உயிர் எழுத்தாலும், குறிக்கப்பட்டது என்பர். எனவே முப்பொருள்களையும் உணர்த்தி உயிர்கள் உண்மை கண்டு ஒழுகி உய்யுமபடி செய்யும் நூல்கள் என்றதாம். "ஆ - சிவஞானம், க - முத்தி, ம - மலநாசம் எனனும் பொருண்மேனிற்றலால் உயிர்களுக்கு மலநாசம் செய்து சிவஞானத்தை யுதிப்பித்து முத்தி சாதனமாகும் நூலெனவும், ஆ என்பது பாசம், க என்பது பசு, ம என்பது பதி எனப் பொருள்படு" தலால் திரிபதார்த்தத்தை உணர்த்தும் நூல் எனவும் கொள்ளப்படும்.

சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டென்பர். "அஞ்சன மேனி யரிவையொர் பாகத்த, னஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள வாகம, மஞ்சலி கூப்பி யறுபத் தறுவரு, மஞ்சா முகத்தி லரும்பொருள் கேட்டதே" என்பது திருமூலர் திருமந்திரம் (ஆகமச் சிறப்பு - முதற் றந்திரம்-57). அவையாவன காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகசிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம்,

அனலம, வீரம, இரௌரவம, மகுடம, விமலம, சநதிரஞானம, முகவிம்பம, புரோற கீதம, இலளிதம, சிததம, சநதானம, சருவோததமம, பாரமேச்சுரம, கிரணம், வாதுளம எனபன. இவற்றின வழிநூல நாரசிஙகம முதல விசுவானமகம ஈருகிய இருநூறறேழெனப. இவறறை உபாகமஙகள எனபா. இவை சிவபெருமானுலே தமது மகாசதாசிவமூரத்தத்தின உச்சி முகத்தினிடமுள்ள ஐமமுகஙகளாலும அருளிச செயயப்பட்டன எனபா. "மனனு மாமலை மகேநதிர மதனிற, சொனன வாகமந தோற்று வித தருளியும்.. ..மாவேட டாகிய வாகமம வாஙகியும, மற்றவை தமமை மகேநதிரததிருந, துறறவைம முகஙக ளாறபணித தருளியும." (கீரததித திருவகவல-10—20) எனற திருவாசகஙகளும, திருமூலா திருமநதிர முதலியனவுங காணக. ஆகமஙகள ஞானம, யோகம, கிரியை, சரியை எனற நானகு பாதஙகளை யுடையன. வேத சிவாகமஙக ளிரணடும பதிவாக்கியஙகளாதலின மேறபிரமாணம வேணடப்படாது தமக்குத்தாமே பிரமாணமாம சிவாகமஙகளை "வேதாநதத தெளிவாஞ சைவ சித்தாநதம்" எனபா. உயிாகளுக்கு இறைவனைக் காட்டிக் கூட்டிமுடிக்கினற வரையில எல்லாப பொருளகளையும சிவாகமஙகள கூறுதலின இவை முடிநதமுடிபு அல்லது சித்தாந்தம் எனப்படும. இவற்றில ஞானபாதம, பதி பசு பாசம எனனு முப்பொருளகளையும், யோகபாதம சிவயோகத்தையும, கிரியாபாதம மநதிரஙகளின உததாரம சநதியா வநதனம் பூசை செபம ஓமம எனறிவற்றையும, சரியாபாதம சமயாசாரஙகளையும அறிவிப்பன. சிவன கோயிலகளெஙகும நிததிய, நைமித்திக, பவித்திர முதலிய பூசைகளும, கோயில கட்டுதல, பிரதிட்டை செயதல முதலியனவும், உயிாகளுக்குரிய கருமநியமஙகளும், தீக்கை, ஆனமாரதத பூசை முதலியனவும இவற்றில விதித்தபடியே நடைபெறத்தக்கன. இவை வேதஙகளிலேனும வேறு நூலகளிலேனும விதிக்கப்பட்டில.

பூசலாா நாயஞா நினைப்பினுல் எடுதத கோயிலும, அவா சரித்ததிற கணட காடவ அரசா எடுதத கச்சிக்கற்றளியும, அவற்றின பிரதிட்டைகளும, ஆகம விதிப்படியே அமைநதனவாம. மனுசசோழா சிவாலயஙகளின பூசனைக்குத துஙக ஆகமஞ்சொனன முறைமையால அஙகஙகும வேணடும நிபநதம ஆராயநது அமைதத செயதி திருநகரச் சிறப்பிலும (100), சோழவரசா புறமிடஙகொணடாாக்கு வேதாகமநூல் விதிவிளஙக நிபநதம பலவும, வீதி விடஙகப பெருமானுக்குப பஙகுனி யுததிரத திருநாட் சிறப்புக் குரியனவும அரியணையின மீது இருநது அமைததாா எனபது நமிநநதியடிக ளுய ஞா புராணத்திலும அறிகினறேம. உமை யமமையாா "ஆகம விதியெலாஞ் செயத" பாராதத பூசையியலபினைத திருக்குறிப்புத தொணட நாயஞா புராணத்திலும, ஆகமங் களின "நினற விதியின விளையாட்டா னிறைநத வரும பூசனை" யாகச சணடீசுர நாயஞா செயத ஆனமாரதத பூசை யியலபினை அவா தம புராணத்திலும காண்க. இவ வாகமஙகளை இறைவன உமையமமையாருக்கு உபதேசித்தருளினா. அவற்றைக் கேட் டருளிய அமமையாாக்கு, அவவாறு "எணணி லாகம மியமபிய விறைவா தாம விருமபும உணமையாவது பூசனை என"வும உரைததருளினா. அதனையே கொணடு அமமையாா அவவாறே தமது நிததியமாகிய பூசை செயது உயிாகளுக்குப் போகஙகளையும முததியினையும அடையும வழிகாட்டி வாழும தநதருளகினறுா எனபதும அறியப்படும. இவைபற்றித திருக்குறிப்புத்தொணடநாயஞா புராணத்தினுள 50 முதல 71 திருப்பாட்டுக்களிற கூறியனவும, பிறவும காணக. இஙகு இச்சரித்திரத்திலும சிவ கோசரியாா ஆகம விதிப்படியே பூசையும, பவித்திர முதலியன செயது வழிபடுதலும, அவா வழிபட்டவாறு கேட்டு அநநெறியே திணணஞரும ஒழுகித திருமஞ்சன முதலிய வழிபாடுசெயதலும, இவாகட்கு இறைவன அருள செயதலும காணக.

இயம்பிய - மணணினிற பிறநதாா பெறும பயனிவையேயாம எனறு எடுத்துச சொல்லிய. "எணணிலாகம மியமபிய" எனறதுஙகாணக.

பூசனைக்கு - பூசனைக்காக. **ஏற்பக்கொய்த மலரும்** - ஏற்பக்கொய்தலாவது விதித்த படி கொய்தலாம். இவைபற்றி எறிபத்த நாயனார் புராணத்திலும், பின் முருகநாயனார் புராணத்திலும் காண்க.

ஏற்ப - ஏற்பக்கொண்ட புனலும் முதலான என்றும் கூட்டி உரைத்துக்கொள்க. **முதலான** - அமுது முதலாயினவற்றை. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. **கொண்டு**. ஏற்ப அமைத்துக்கொண்டு.

அணைந்தார் சிவகோசரியார் - என்ப பயனிலையை முன் வைத்தார் அவரது தீவிர பத்தியும் அன்பும் அவாமுன் அணைந்தன என்று குறிக்க "அன்பு முன்பு நளிர்வரை யேற" (752) என்றது நினைவுகூர்க.

மைதழையும் கண்டம் - திருநீலகண்டம். **மை** - விடம். **தழைதல்** - நின்று விளங் கிப்பயன்றருதல். இதன் பொருள் முன்னர்த் திருநீலகண்டநாயனார் புராணத்துரைக் கப்பட்டது. **தழையும்** - தழைப்பிக்கும் - தழைக்கச்செய்யும் என்ப பிறவினையாகக் கொண்டு, அழித்தலைச் செய்யும் விடம் இங்கு நின்று உயிர்களை அழியாது அருள் பெற் றுய்ந்து தழைக்கச் செய்தற்கிடமாகிய கண்டம் என்றலுமாம். **மை** - கருமை. அதனை யுடைய விடத்துக்காயினமையின் பண்பாகு பெயர்

மலைமருந்து - மலையில் எழுந்த மருந்தாகிய காளத்தியப்பர். மலையின் மருந்து கள் சிறப்புடையன என்பது மருத்துவ நூல். **மருந்து** - எல்லா நோய்க்கும் கொடிய தாகிய பிறவிப்பிணி தீர்க்கும் மருந்து. மருந்து போல்வாரை மருந்தென்றார். அவரே மருந்துமாகிப் பிணி தீர்ப்பார் என்றலுமாம். "மருந்து மாகித் தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான்" (திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் - திருத்தாண்டகம்) என்ற தேவாரமுங்காண்க. மரணத்தைச் செய்யும் மையானது தழையினும் அந்த மரணத்தைப் போக்கும் மருந்து அவரேயாவார் என்ற குறிப்புப்பெற இங்கு **மருந்து** என்றார். "ஆயிர மரவ மார்த்த வமுதனே" (தனி நேரிசை) என்றது காண்க. "பிறவிப்(பெரும்)பிணிக்கோர் மருந்தே" (திருவாசகம்-புணர்ச்சிப்பத்து - 9), (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்).

வழிபாடு செய்துவரும் தவம் - சிவ வழிபாடு செய்துவருதற் கேதுவாகிய தவம் **வழிபாடு** - சிவபூசை. சிவபூசையே தவமெனப்படும். அது செய்து வருவதற்கும் முன் னைத் தவம் வேண்டும். "தவமும் தவமுடையார்க் காகும்" என்றது காண்க. சண்டீசர ஆனுடைய பிள்ளையார் புராணங்களும் கருதுக

சிவகோசரியார் - சிவத்தையே எப்போதும் கோசரித்துக் கொண்டிருப்பவர் என் பதுபொருள் இஃது இவர்க்குக் காரண இடுகுறிப் பெயராயமைந்தது சிவபாத விருத் யர் என்றது போலக்காண்க. "எட்டுக்கொண் டார்தமைத் தொட்டுக் கொண்டே நின்றார்" என்ற திருவுந்தியார்க் கருத்தும் காண்க. **கோசரித்தல்** - அறிவுக்கு விடய மாக்கிக் கொள்ளுதல் - தியானித்தல். சிந்தை நியமம் (785), தணிந்த மனம் (789), புனைதவம் (808) என்பன இவரது நிலையினை யுணர்த்துவன காண்க. வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமாதலின் அந்தச் சிவத்தையே அறிவுக் கறிவாகச் சிவஞானத்தால் அறிந்து நிற்பவர். "அதுவென் றறிய விரண்டலல் ஞுங்கறிவு ணிற்ற, லறியுமறி வேசிவமு மாம்" (சிவஞான போதம் -6-ம் சூத்), "என்னுளே மன்னி நின்ற சீர்மைய தாயி னானை என்னுளே நினைய மாட்டேன்" (குறைந்த திருநேரிசை 4) என்றவையுங்காண்க.

முனிவராகிய சிவகோசரியார் எனக். **அணைந்தார்** என்ற மொழியின் தகுதியும் சிறப்பும் முன்னர் உரைக்கப்பட்டன. அணைந்தோர்தன்மை குறிப்பதும் காண்க. "பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போலவிளங்க" (திருத்தோணோ - 3) என்ற திருவாசகமும் சிந்திக்க.

785. வந்துதிரு மலையின்கண் வானவர்நா யகர்மருங்கு
சிந்தைநிய மத்தோடுஞ் செல்கின்றார் திருமுன்பு
வெந்தவிறைச் சியுமெலும்புங் கண்டகல மிதித்தோடி
"யிந்தவநு சிதங்கெட்டே னியார்செய்தா ரோ?" என்றழிவார், கருசு

786. "மேவநேர் வரவஞ்சா வேடுவரே யிதுசெய்தார்;
தேவதே வீசனே! திருமுன்பே யிதுசெய்து
போவதே! யிவ்வண்ணம் புகுதநீர் திருவுள்ள
மாவதே?" யெனப்பதறி யழுதுவிழுந் தலமந்தார். கருஎ

785. (இ - ள்) வெளிப்படை. திருமலையில் வந்து தேவர் பெருமானது பக்கத்தில் சிந்தை நியமத்துடனே செல்கின்றவராகிய அமர்முனிவர், வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் சன்னிதானத்திற் கிடக்கக் கண்டு, தூரத்தே தாண்டி மிதித்து ஓடிப்போய், "ஓ! கெட்டேன்! இந்த அநுசிதத்தை யாவர் செய்தனர்?" என்று மனமழிவாராகி, கருசு

786. (இ - ள்) வெளிப்படை. திருமுன்பு நேர்பொருந்த வருதற்கு அஞ்சாத வேடர்களே இது செய்தாராதல் வேண்டும், தேவதேவீசனே! உமது திருமுன்பிலேயும் இவ்வநுசிதத்தை அவர்கள் செய்து போவதா? இவ்வண்ணம் அநுசிதம் வந்துபுகுவதற்கும் தேவரீர் திருவுள்ளம் செய்வதா?" என்று பதறி விழுந்து மிக்க துன்பமடைந்தார். கருஎ

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

785. (வி - ரை) **திருமலையின்கண் வந்து** - என மாற்றுக. **வானவர்நாயகர்** - தேவர்க்கெல்லாந்தலைவர். "யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலா, மாதே வனலா றேவர்மற் றில்லையே" என்ற திருக்குறுந்தொகையுங் காண்க. **மருங்கு** - பக்கம். "நம்பக்கலன்பு" என்றதுங்காண்க.

சிந்தை நியமம் - சிந்தையினது நியமம். ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகை. பண்புத் தற்கிழமை. சிந்தைக்குரியதாய - சிந்தையினாற் செய்யப்படுவதாய - விதிக்கப்பட்ட நியமம். அவை சிவத்தோடொன்றவைத்திருத்தல், சாந்தமுடைமை முதலாயின. **நியமம்** - அடக்கம் - வரம்பு. சிந்தையின் நியமம் கூறவே, ஏனை-வாக்கு - உடல் நியமங்களும் உடன் கொள்ளப்படும்.

செல்கின்றார் - (மனம்) அழிவார் - அலமந்தார் என வரும்பாட்டுடன் கூட்டுக.

வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் கண்டு - இவை திண்ணனார் குடுமித்தேவரை யூட்டிய பாவனையினால் அவர் உண்டருளியனவாகக் கொண்டவை.

அகலமிதித்து ஓடி - அநுசிதப்பொருள்களாதலின் அவை காலிற்படாதபடி தூரத்து எட்டி அடிவைத்து.

கெட்டேன் - இந்த அநுசிதம் யார் செய்தார் என்று பொருள் தொடர்ந்து செல்லாதபடி, கெட்டேன் என்ற அவலச்சொல் குறுக்கிட்டது முனிவரது உள்ளப் பதைப்பின் மிகுதி உணர்த்திற்று. 136

786. (வி - ரை) **நேர் மேவ வர அஞ்சா** - என மாற்றுக. மேற்பாட்டிற் கூறியபடி உள்ளமழிந்து மிகப்பதைத்தமையால் சொற்கள் தடுமாறி முன்பின்னாயின. **மேவ நேர்வா** என்றுபாடங் கொண்டு சன்னிதிமுன் வருதற்கு மனம் நேர்வாத என்றும், **அஞ்சா** - அஞ்சா இயல்புடைய என்றும் உரைப்பாருமுண்டு. ஓசை ஒழுங்கு செவ்வே செல்லாமையானும் பிறவாற்றானும் இப்பாட்டின் பொருத்தம் ஆராயத்தக்கது.

கோயில் அமைப்பும் பிரதிட்டை பூசை முதலியனவும் வகுத்த சிவாகமங்களுள் சனனிதானத்திற் பொருந்த இன்னாஇன்ன அளவு மேவ வருதல் கூடுமென்று விதித்த லால் சோர வரத் தகாத வேடர் சிவாபராதத்துக்கு அஞ்சாது வந்தனர் எனச் சிவ கோசரியார் மனமுடைந்தனர். சிவாகம விதிப்படி பூசித்தாராதலின் அவ்விதியைக் கடந்த செயல் காணச் சகியாதவராயினர் எனக. **அஞ்சுதல்** - பழியச்சம் தம்பால் அச் சமு மருளு மென்று மடைவிலார் (656) என்றபடி கொலை யஞ்சாவேடராதலின் சோ மேவ வருதலாலுள்ளதாகும் சிவாபராதமாகிய பழிக்கு மஞ்சாராவர் ஆதலின் அவரே இது செய்தாராதல் வேண்டும் என்றனுமானித்தனர் சிவகோசரியார் மேற்பாட்டில் "யார் செய்தார்?" என்ற எண்ணம் வந்தது, செய்தாரைக் கண்டிலர், செய்கை கண்டனர், திருமுன் இவை கிடக்கச் செய்தலின் சோவா அஞ்சாமையும், கிடக்கும் பொருள் வெந்த இறைச்சியு மெலும்பு மாதலின் கொலையஞ் சாமையும் அச்செயலுக் குள்ளே கண்டார், இவையுடையார் வேடுவராதலின், இங்கு இது செய்தார் அவ வேடுவரே என்பதனுமானத்தாற் றுணிந்தனர் வேடுவரது அடையாளமாகிய செருப்படி யும் நாயடியும் இதற்கு மேலும் துணை செய்தன எனக இவ்வாறே "அன்றிது செய்தா ரின்றும் அவன் செய்த தாகும்" (758) என்று நாணன் துணிந்ததும் காண்க.

செய்தார் - செய்தாராதல் வேண்டும் என்ற துணிபு குறித்தது.

தேவதே வீசனே - பெருந் தேவர்க்குந் தேவராய், அத்தேவர்கள் சிவாபராதம் செய்தபோது அவர் தம பிழைகளுக்குரிய தண்டஞ்செய் தொழுக்கும் தேவரீர் இவ் வேடர்கள் திருமுன்பு செய்த இவ்வபசாரத்துக்குத் தக்க தண்டனை கொடுக்கும் வன்மையும் தன்மையு முடையீர் என்பது குறிப்பு. தேவதேவேசனே எனக் குண சந்தியாய் வருதற்பாலது இவ்வாறு திரிந்து நின்றது மரூஉ. "இடையுரி வடசொலி னியம்பின கொளாதவும்" என்ற விதியாற் கொள்க. **தேவதேவ!** - தேவர்களுக்குந் தேவ!, **ஈசனே** - ஆளுபவனே! என்ப பிரித்துரைத்தலுமாம்.

திருமுன்பே - திருமுன்பேயும் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது ஏகாரம் தேற் றம். **போவதே** - செய்தும், அழிவு பெறாது போவதா? **போவதே** - **ஆவதே** - ஏகாரங்கள் வினா இது தகாதென்ற அவல முள்ளுறுத்த வினாப்பொருளில் வந்தன.

இதற்கு நீர் திருஉள்ளம் ஆவதே - உமது திருவுள்ள மிசைவில்லாவிட்டால் இது முற்றுப் பெற்று நிகழ்ந்திராது தக்கயாகம் போலச் செய்தோனும் செயலும் நாசமுற் றிருப்பா அவ்வாறன்றி இது நிகழ்ந்து முற்றுப் பெற்றிருக்கக் காண்டலின் தேவரீர் திருவுள்ளமிருத்தல் வேண்டும் அவ்வாறு இதற்கும் திருவுள்ளம் செய்திருப்பதா? "உன்றனக் கழகா?", "உன்றனக் கினிதே" என்று திருக் கண்ணப்பதேவர் திரு மறத்தில் நக்கீரதேவர் கூறியது காண்க

பதறி விழுந்து அலமந்தார் - சிவாபராதமாகிய அநுசிதம் சன்னிதியில் நிகழக்கண்ட ஆற்றாமை குறித்தன **அலமருதல்** - மிக்க துன்பத்தால் மனஞ்சுழலுதல்   137

787\. "பொருப்பிலெழுஞ் சுடர்க்கொழுந்தின் பூசனையுந் தாழக்கநான்
இருப்பதினி யென்?"னென்றவ் விறைச்சியெலும் புடனிலையுஞ்
செருப்படியு நாயடியுந் திருவலகான் மாற்றியபின்
விருப்பினொடுந் திருமுகலிப் புனன்மூழ்கி விரைந்தணைந்தார். ௧௩௮

(இ - ள்) வெளிப்படை "மலையில் முளைத்தெழுந்த சுடராகக் கொழுந்தாகிய காளத்தியப்பருடைய பூசனையும் தாழக்கும்படி நான் இங்கே இருப்பதென்னை?" என்று எண்ணி, அந்த இறைச்சியையும் எலும்பையு முடன்கிடந்த இலையினையும் செருப்படி நாயடிகளின் சுவடுகளையும் திருவலகினால் மாற்றிய பின்னர், விருப்பத்தி னோடும் திருமுகலியாற்றில் நீர் மூழ்கி விரைந்து வந்தணைந்தனர் சிவகோசரியார்;

(வி - ரை) **பொருப்பில் எழும் சுடர்க்கொழுந்து** - முன்னாகக் கண்டபோது மலை எழு கொழுந்து (754) என்றார்; இங்குச் சுடர்க்கொழுந்து என்றார். சிவகோசரியார் ஆகமப்படி பூசித்துத் தியானிக்கும் தவமுடைய முனிவர் (784) ராதலின் இறைவரைப் புறப்பூசையும் அகப்பூசையும் செய்வார். புறப்பூசையில் மலை எழு கொழுந்தாயும், அகப்பூசையில் பேரொளியாயும் வழிபடுவாராதலின் இங்குப் பொருப்பிலெழுஞ் சுடர்க்கொழுந்தென்றார். மேலும் மலை சுடர் உருவினதாயின் அதன் கொழுந்து நுனியில் எழுந்து விளங்கும் என்ற குறிப்பும் காண்க.

பூசனையும் தாழ்க்க - முன்னர் அநுசிதம் புகுந்ததுவுமன்றிப் பூசையும் காலந் தாழ்த்துழக்க என்று எச்ச உம்மை இறந்தது தழுவியது. சிறப்பும்மை என்றலுமாம். **தாழ்க்க** - தாமதிக்குமாறு.

இருப்பது இனி என் ? - இங்கு இனி இருப்பது எத்தன்மையாயிருக்கின்றது. **என்** - குறிப்பு வினைமுற்று. இவ்வகை அநுசிதம் நேரிடின் விதித்தபடி விரைவிற் பவித்திரம் செய்து பூசித்தல் வேண்டும், அவ்வாறு செய்யாமற்றாழ்த்து நிற்பது பிழை என்பது முனிவர் கருத்து.

இறைச்சி எலும்புடன் இலை - இறைச்சியும் அதனுள் நின்ற எலும்புங்கொண்ட தேக்கிலைக் கல்லை (773) இலையை மாற்றுதலாவது அகற்றுதல்.

செருப்படியும் நாயடியும் மாற்றுதல் - அவ்வடிச்சுவடுகளும் அவற்றிற் போந்த அசுத்த முதலியனவும் இல்லையாகும்படி திருவலகினால் விளக்கித் தூய்மை செய்தல். "ஏங்கொரு வேடுவன் நாயொடும் புகுந்து மிதித்துழக்கி" என்றும், "தொடர்ந்த நாயொடு தோன்றினன்" என்றும் திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறத்தில் நக்கீரதேவர் உரைத்தவாற்றால், நாயும் திண்ணனாருடன் றொடர்ந்து வந்தமை பெறப்படும். நாய் வந்த செய்தியை இங்கு ஆசிரியர் முன்னாகக் கூறவில்லையாயினும் **நாயடியும்** என்றமையால் ஒரு நாய் திண்ணனாரைப் பிரியாது பின் றொடர்ந்து வந்தது என்பதுய்த்துணர வைத்தார். இதற்கு இவ்வாறன்றித், திண்ணனார் வேட்டைக்கெழுந்து போனவுடன், அந்த இறைச்சியைத் தின்ன வந்த காட்டிலுள்ள நாய்களின் அடி என்றுரைப்பார் மகாலிங்கையர். திருவலகிடுதலாவது திருக்கோயில் முற்றத்திற் காணும் அநுசிதங்களைப் போக்கி விளக்குதலாம். **திருவலகி**டும் திருப்பணி செய்தலின் பயனை "விளக்கினார் பெற்ற இன்பம் மெழுக்கினற் பதிற்றி யாகும்" என்று (திருநேரிசை) அப்பர் சுவாமிகள் அருளியது காண்க.

விருப்பு - வழிபாடு செய்தலில் வைத்த ஆர்வம்.

புனன்மூழ்கி - முன்னமே மூழ்கி மலரும் புனலும் முதலாயினவற்றைக் கொண்டு விதிப்படி சிந்தை நியமத்தோடு வந்தவராயினும், இறைச்சி எலும்பு முதலிய பிணப் பண்டங்களாகிய அநுசிதங்களைத் தீண்டி மாற்றினாராதலின் அவற்றின் றொடக்கினால் உண்டாயின இழிவைப் போக்கிக்கொள்ள மீண்டும் மூழ்கினார் என்பதாம். **திருமுக லிப்புனல்** உடலுக்கும் உயிருக்கும் ஒப்பத் தூய்மைசெய்யவல்லது என்பது மேலுரைக்கப்பட்டது.

விரைந்து - பூசனையுந் தாழ்க்க நான் இருப்பதென்? என்றகன்றாராதலின் விரைந்து வந்தனர். 138

788\. பழுதுபுகுந் ததுதீரப் பவித்திரமாஞ் செயல்புரிந்து
தொழுதுபெறு வனகொண்டு தூயபூ சனைதொடங்கி
வழுவில்திரு மஞ்சனமே முதலாக வரும்பூசை
முழுதுமுறை மையின்முடித்து முதல்வனார் கழல்பணிந்தார். ௯௫௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. பழுது புகுந்ததனால் உண்டாயின் தீங்கைத் தீர்த்தற்குரிய பவித்திரமாகிய செயல்களைச் செய்து வணங்கிப், பூசைக்குக் கிடைத்த பொருள்களை அமைத்துக் கொண்டு, நாள்நாளும் வழக்கப்படிச் செய்யும் தூயபூசையினைத் தொடங்கிக், குற்றமில்லாத திருமஞ்சனமாட்டுதல் முதலாக வருகின்ற பூசையின் செயல்களை யெல்லாம் ஆகமங்களின் விதித்த முறைப்படி முடித்து, முதல்வனாரது திருவடிகளை வணங்கினார் சிவகோசரியார்.

(வி - ரை) **பழுது புகுந்தது தீரப் பவித்திரமாஞ் செயல்** - இறைவன் தூயவுடம்பினன், அவனது திருக்கோயில் தூய்மையுடையது, எனவே, அதனைத் தூய்மை செய்தல் வேண்டுவதென்றதற்கு? என்பாரை நோக்கிப், பழுது அங்குப் புகுந்துவிட்டதாதலின் அதனைத் தீர்க்கப் பவித்திரமாஞ் செயல் புரிந்து என்றார். **பவித்திரம்**-தூய்மை பரிசுத்தம். இச்செயல்கள் பவித்திரஞ் செய்வனவாதலின் பவித்திரம் எனப்பட்டன. "பவித்திர மாந்திரு முண்டத் தானை" (தொழற்பாலதே யென்னும் திருக்குறுந் தொகை). பரம அபரம ஆகிய சடங்குகளிலும் தீக்கை முதலியவற்றிலும், தருப்பைப் புல்லால் முடிந்து கைவிரலில் அணியப்படும் புல்லின் கோவை மோதிரம் தூய்மை செய்வது என்ற இப்பொருள் பற்றியே பவித்திரம் என்று வழங்கப்படுவதும் காண்க. இங்ஙனம் நேர்ந்த குற்றங்கட்குத் தீர்வு பவித்திரம். இதனைப் பிராயச்சித்தம் என்று உரைப்பது வழக்கு. இங்குக் கண்டபடி நேர்ந்தவற்றிற்குத் தீர்வாக உள்ள விதிகள் சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை புண்ணியாகம் - ஸ்நபனம் - சாந்தி ஓமம் - செபம் முதலியனவாம். அவையே இங்குப் **பவித்திரம்** எனப்பட்டன. இங்ஙனமன்றித் தெரியாது நேர்ந்தவற்றிற் கெல்லாம் தீர்வாகப் பவித்திரோற்சவம் என்ற உற்சவப்பகுதியும் சிவாகம விதிகளுட் காணப்படும். நித்தியகருமத்திற் குறைவு நேர்ந்துவிட்டது அப்போதே செய்யப்படவேண்டுவதாகிய பவித்திரம் நித்தியமாகக் கொள்ளப்படும்.

செயல்புரிந்து .. பூசனைதொடங்கி - நித்திய பூசனையிற் பழுதுகள் புகுந்தனவாயின், முன்னே அவற்றிற்குத் தீர்வு செய்யும் சடங்குசெய்து, பின்னர் நித்திய பூசைதொடங்குதல் விதியாதலின், பவித்திரமாஞ் செயல் முன் புரிந்து, பூசனையைப் பின்னர்த் தொடங்கினார். **பூசனை** - நித்தியபூசை.

தொழுது - பவித்திரமாஞ் செயல் முற்றியபின் மேலும் பழுதும் இடையூறும் புகுதாவண்ணம் தொழுது.

பெறுவன கொண்டு - பெறுவன - அன்றைப்பூசனைக்குக் கிடைப்பனவாகிய புனல் மலர் முதலியன. **கொண்டு** - தேடி அமைத்துக் கொண்டு. பெறுவனகொண்டு என்றதனாற் பெற்றவற்றை அன்பினால் நிரப்பி என்றதும் கொள்க. "தேடாதன அன்பினி னிரப்பி" (சண்டேசர புராணம் 36). அன்றைப் "பூசனைக்கேற்பக் கொய்த மலரும் புனலும் முதலான கொண்டு" (784) முனிவர் முன்னர் அணைந்தாராயினும் அருசிதமாயினமையின் அவற்றைக் கழித்தனர்; வேண்டும் பொருள்களை மீண்டும் தேடுதலிற் காலந்தாழ்க்காது அங்கு அப்போதைக்குக் கிடைத்த மலர் முதலியவற்றைத் தேடிப் பெற்றனர் என்று குறிக்க இவ்வாறு கூறினார்.

வழுவில் திருமஞ்சனமே முதலாக - பரார்த்த பூசையில், மூர்த்திகளுக்கு நித்திய பூசையின் முதலிற் செய்யக்கடவன திருமஞ்சனமும் அதன் முன்பு நின்மாலியங்களைதல் முதலியனவுமேயாதலின் **முதலாக** என்றார். **வழுவில்** - மஞ்சனமாட்டும் நீரினாலும், ஆட்டும் திறத்தாலும், அது போழ்து செய்யும் செபம் தியானம் பாவனை முதலியவற்றாலும் வழுவில்லாத. மன மொழி மெய் என்றிவற்றின் ஒருமைப்பாட்டின் வழுவில்லாத என்றலுமாம். **திருமஞ்சனம்** - இறைவன் திருமேனியை நீராலும், விதித்த ஏனைத் திரவியங்களாலும் ஆட்டுதல் அபிடேகம் என்பர். "அன்பர் வார்த்தகண

ணருவி மஞசன சாலை" (திருசசாட்டியககுடி. 2) எனபது கருவூரா தேவா திரு விசைப்பா

வரும்பூசை முழுதும் - திருமஞசனததின பின செயய வேணடுவனவாகிய திரு வொறறுடை சாததல, இலையும பூவும சூட்டி அலஙகரிததல, அருசசிததல, அமுதூட்டல, வலமவருதல், தொழுதல, தியானிததல முதலியன. இவைபறறிய விதிகளைச் சிவாகமஙகளுட் கணடுகொளக. திருநீலநககா புராணம 9 - 10 திருபபாட்டுககளும, பிறவும பாாகக

முறைமையின் - சிவாகமஙகளில வகுதத முறையிலே - விதிததபடி.

கழல்பணிந்தார் - இது பூசைமுடிவிற செயயும வணககம 139

*789. பணிநதெழுநது, "தனிமுதலாம் பர"னென்று பன்முறையாற்
றுணிநதமறை மொழியாலே துதிசெயது, சுடாததிஙக
ளணிநதசடை முடிககறறை யஙகணரை விடைகொண்டு,
தணிநதமனத திருமுனிவா தபோவனததி னிடைசசாாநதார். கசo

(இ - ள்) வெளிப்படை. பணிநது எழுநது, "எல்லார்க்கும் சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுளாவார்" எனறு பல முறையாலும துணிநது ஓலமிடும வேத மநதிரங களினாலே துதிதது, ஒளியையுடைய சநதிரனை யணிநத சடைககறறை முடியினை யுடைய அஙகணராகிய காளததியபபரிடம விடைபெறறுககொணடு, தணிவு பெறற மன முடைய சிவகோசரியாராகிய திருமுனிவா தாம தவஞசெயயும வனததிற சாாநதனா

(வி - ரை) "**தனிமுதலாம்பரன்**" என்று பன் முறையால் துணிநத மறை மொழி விசுவகாரணன, விசுவரூபன, விசுவாதிகன, விசுவசேவியன எனபன முதலாக வேதஙகளாலே பலவகையாலும துணிநது துதிககப பெற்ற வேதமநதிரஙகள. **பன்முறையால்** - பல முறைகளாலும முறறுமமை தொககது பனமுறையாவன நமக சமகஙகளிற கூறியபடியும மறறும பலபடியும சிவபெருமானே முழுமுதற கடவுள எனத துணிநது துதிததல. இவறறை, சிவபெருமான யாவுமானவா, அவரே யாவுமல லாதவா, சிவனை ஒபபாரும அவனின மிககாருமிலலை, சிவன எணகுணமுடையவா, சிவபெருமான ஒருவரே பிறபபிறபபிலலாதவா, சிவன வேதாகம முதலிய எலலா நூலகளுககும காததா, சிவபெருமான எணணிறநத கண, கால, சிரம முதலியவறறை யுடையவா, அவா எல்லா நாமஙகளாலுங கூறபபட்டு எலலாமாயுள்ளாா, அவா சோதி யுட் சோதி, சிறியதிற சிறியா, பெரியதிற பெரியா, சிவனே பசுபதி, அவரே தேவதேவா எனபனவாகிய வேதவாககியஙகளிற காணக. **மறை மொழி** - அதாவசிகை, சுவேதாசுவதரம முதலியன. இஙகுப **பவன்** முதலிய எட்டு நாமஙகளாற றுதிததுப பூசை முடிவில அட்டபுட்பம சாததும முறை குறிககபபட்டதெனபாருமுணடு

சுடர்த்திங்கள் - முனனாக குறைநத ஒளியை மீணடும சிவனருளால வளரப பெறறு அநத ஒளியை யுடைய திஙகள - மூனறும பிறைச சநதிரன. திருவருளாலே வளாநத ஒளி எனறு குறிககச **சுடர்** எனறு சிறபபிததாா

திங்கள் அணிநதசடை - அங்கணர் - இவவிரணடும சேரக கூறியது, இறைவா தமது திருமுனபே இவவநுசிதம நிகழப பாாததனரே எனறெழுநத முனிவாது மனக கொதிபபையும பதைபபையும மாறறி அஙகணமையுடன அவாககு உணமையனபின றிறததைத தேறறமபெற உணாததியருளும திருவருளின அஙகணமை பறறியாம்.

தணிநதமனம் - காம முதலிய தீககுணஙகளை யெல்லாம வெனறு ஐநதவிதது ஆனற சாநதமுடைய மனம இது பெருமுனிவாகளது மனததின றனமை யெனபாா **திருமுனிவர்** எனறாா இககருததுபபறறியே வருமபாட்டிற **பெருமுனிவர்** எனறதும காணக. முனனா 785 - 786 - பாடல்களிற போநத கொதிபபும பதைபபும முதலி

யன சைவசீலங் காகருந திறததின அனபுபற்றி எழுநதன வாதலின குற்றமாகாமை யோடு, தணிநத மனததுககு மாறுபடா எனபதாம். "அறததிறகே யனபுசார பெனப வறியார், மறததிறகு மஃதே துணை" என்ற திருககுறளும் காண்க. "பறறி லாநெறிப் பரசம யஙகளைப பாறறும, செற்ற மேவிய சீலமு முடையராய்த திகழவார" (திரு ஞான - புரா - 1037) என்றதும, "மறைகளினறனை சைவ நிந்தனை பொறுமனமும" என்று திருநநதிதேவா கேட்ட வரமும காணக முன்னாக கொதிதத மனம பூசை யினால தணிநத மனமாயிற்றென்று உரை கூறுவாருமுண்டு.

விடைகொண்டு வழிபாட்டின முடிவில இறைவனை வணங்கி விடைபெறறுச் செல்லுதல் மரபு **அங்கணரை** - அஙகணரிடம. உருபு மயககம்.

தபோவனம் தவஞ்செயதற கிடமாகிய காடு   140

*790. இவவண்ணம் பெருமுனிவ ரேகினா ; ரினியிப்பால
மைவணணக கருஙகுஞசி வனவேடா பெருமானார்
கைவணணச சிலைவளைததுக கானவேட்டை தனியாடிச்
செயவண்ணத திறமொழிவேன் றீவினையின் றிறமொழிவேன். கசக

(இ - ள்) வெளிபபடை. இவவாறு பெருமுனிவா செனறனா, இனி, இஙகுக காட்டினிடத்து, மையினது வணணமாகிய கரிய குடுமியினையுடைய வனவேடா தலை வனா கையினாலே அழகிய விலலினை வளைததுக கானவேட்டையைத தனியாக ஆடிச செயயும வினைததிறததினை மொழிவேன, அதனால தீவினையினது திறததினை ஒழிவேன

(வி - ரை) **இவ்வண்ணம் பெருமுனிவர் ஏகினார்** - சரித நிகழ்ச்சியில (இஙஙுச சன்னிதியில) இவவாறாக முனிவரின பூசைச செயல முற்றிய பகுதியை முடிததுக காட்டி, ஆசிரியா, மேலே அஙகுக காட்டில திண்ணனாரது வேட்டைவினை சொலகினறு ராதலின, இதுவரை கூறிய சரிதப போக்கை இவவாறு முடிததுக கொண்டனா.

இனி - இப்பால் - மேறசொலலபபடுவது வேறு பொருள என்று குறிகக இவ வாறு கூறித தொடஙகுகினறாா.

இப்பால் - இபபகுதியிலே திண்ணனார் வள்ளலைத தொழுது வேட்டைககுப போநத (782) இபபுறததிலே. இபபோது நமது கருததுமுனிவா ஒளிததிருந்த அங்கு நின்றும இறைவர்ககு அமுதுபெறும பொருட்டு வேட்டைககாகக் காட்டுககுப்போன திண்ணனாரிடம திருமபிச சென்றதனால **இப்பால்** என்ற அணமைச்சுட்டினாற கூறினாா

மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி-மிகச் செறிவாகிய கருமை வணண நீடிய மைககுழம பாமென (455) என்றது காணக **மைவண்ணம்** - உருவம பெற்ற இருள என்றலுமாம "பொனவணண மெவவணண மவவணண மேனி" எனபுழிபபோல **வண்ணம்** என்ற தனை உவம உருபாககொணடு, மைபோன்ற எனபாருமுணடு மைவணண வேடா, கருஙகுஞசி வேடா எனக கூட்டியுரைததலுமாம்.

கை - கையினால **வண்ணச்சிலை கைவளைத்து** என மாறறுக. சிலைக்கு வண்ண மாவது வலிமை, குறி தவிராது அமபினைச செலுததும நேர்மை, வளைகக முறியாத தனமை முதலியன **வண்ணம்** - அழகு.

வேட்டை தனிஆடி - முன்னைநாள் வநததுபோல மறற வேட்டைமக்கள் பலரும் உடனினறித தாமே தனியாக வேட்டையாடி **தனிவேட்டை** என்று கூட்டியுரைத் தலுமாம இதுபோலத தமமை முறறும மறநது தேவரையே முறறுகினைந்து அவர்க் காகவே தம அனுபவஙகொணடு ஆடிய வேட்டை பிறிதொன்றில்லையாதலின தனி என்றதுமாம.

செய் திற(த்தின்) வண்ணம் எனக் **திறமொழிவேன் - திறமொழிவேன்** - சொற்சிலேடை. திறத்தினை மொழிவேனாதலின் அத்துணையான் திறத்தினை ஒழிவேனாவேன் என்றதாம். இனிச் சொல்லப்புகும் வேட்டைவினைத் திறம், முன்னை நாளின் வேடர்களுடன் கூடியாடிய வேட்டைபோலல்லாது பிறிதொன்றின் ஆசையின்றி இறைவனையே நினைந்து அவனருள்வழி நிகழும் வேட்டையாதலின் அருட்செயலாயிற்று. கொன்றருளி என வரும்பாட்டிற் கூறுதலும் காண்க. அருட்செயல்களைக் கூறுதல் தீவினையை ஒழிக்கும் சாதனங்களில் ஒன்றுமென்பது ஞான சாத்திரமுடிபு. ஆதலின் இவ்வேட்டைத் திறம் மொழிவேன்; அதனால் தீவினைத் திறம் ஒழிவேன் என்றார். இவ்வேட்டை, கொலையாகிய தீவினையாகாது, அதனைச் சொல்கின்ற நமது தீவினையை ஒழிக்கும் நல்வினையே யாயிற்று என்றபடி. இவ்வாறு கூறிய இதனாற் பின்வரும் செய்தியினது அருட்சிறப்பை, இதனைப் படிப்போர் மறந்து வேறு பொருள்பற்றிச் சென்றுவிடாமல் அதனையே ஊன்றி நினைக்குமாறு செய்வதாம் இது ஆசிரியரது கவிமரபு "ஒருமணத் திறத்தி னங்கு நிகழ்ந்தது மொழிவே னுய்ந்தேன்" (173) எனவும், "மூவாண்டி னுலகுய்ய நிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன்" (திருஞான புரா - 54) எனவும் கூறும் மரபு காண்க 141

791. திருமலையின் புறம்போன திண்ணனார் செறிதுறுகற்
பெருமலைக ளிடைச்சரிவிற் பெரும்பன்றி புனமேய்ந்து
வருவனவுந் துணிபடுத்து மானினங்கள் கானிடைநின்
றொருவழிச்சென் றேறுதுறை யொளிநின்று கொன்றருளி, ௧௪௨

792. பயில்விளியாற் கலையழைத்துப் பாடுபெற வூடுருவும்
அயில்முகவெங் கணைபோக்கி யடியொற்றி மரையினங்கள்
துயிலிடையிற் கிடையெய்து தொடர்ந்துகட மைகளெய்து
வெயில்படுவெங் கதிர்முதிரத் தனிவேட்டை வினைமுடித்தார். ௧௪௩

791 (இ - ள்) வெளிப்படை. திருமலைப் புறத்திலே சென்ற திண்ணனார் செறிந்து துறுகின்ற கற்களையுடைய பெரிய மலைகளினிடைச் சரிவிலே புனங்களை மேய்ந்து வருகின்ற பெரும்பன்றிகளைத் துண்டித்தும், காட்டிலிருந்து ஒருவழியாகப் போய் ஏறுகின்ற மானவகைகளை அங்கு அவை தம்மையறியாதவாறு ஒளித்து நின்று **கொன்றருளியும்**, ௧௪௨

792. (இ - ள்) வெளிப்படை கலைமானைப்போலக் கூப்பிடும் பயிலோசையினாலே கூவி, அவைகள் அணுகியபோது அவை வருந்த அவற்றின் உடலில் ஊடுருவிச் செல்லும் கூரிய நுனியுடைய வெவ்விய அம்புகளைப் போக்கியும், அடிச்சுவடுகளினாற் கண்டு மரையினங்களைத் துயிலுமிடத்தில் அவற்றை எய்தும், கடமைகளைத் தொடர்ந்து எய்தும், இவ்வாறாக வெயில் தருகின்ற வெப்பமிகுந்த கதிர்கள் முதிரத் தனியாகிய வேட்டைத் தொழிலை முடித்தனர் ௧௪௩

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

791 (வி ரை) **திருமலை** - திருக்காளத்திமலை 744 - பார்க்க

செறிதுறுகல் பெருமலை - செறிந்தனவாயும் முன்னே நீண்டு துறுகின்றனவாயும் உள்ள பெருங் கற்பாறைகளையுடைய பெருமலைகள் இவை கிழக்குத்தொடர் மலையிற் காளத்தியை யடுத்துள்ள பல தனிமலைகள் "அப்பா லெண்ணில்பெரு வரைகளிரு மருங்கு மெங்கும், நிறையருவி நிரைபலவாய்" (1015), "கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய, மானவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் கானும்" (1017), "இசைவிளங்கு

தமிழவிரகா திருககாளததித திருமலையிம் மலைகளிலயா தெனறு கேட்டார்" (1019) எனவரும ஆளுடைய பிளளையாா புராணத திருவாககுககள் காண்க.

மலைகளிடைச் சரிவு - இரு மலைகளிடையே சரிவாகிய தாழ்ந்த இடங்கள இவற் றில மலையினறிவரும அருவிநீாகளின ஓட்டம இருததலால மரங்கள ஓங்கிவளரும். இவையே மலைவாணா தினைப்புன முதலியனவும உணடாககுமிடங்களுமாம் சரி என பது பாடமாயின மலைசசாரலில எனக

புனம் மேய்ந்து - தினைபபுன முதலியவறறை அழிதது அவற்றின பயிர்களைத தினறு **புன்மேய்ந்து** எனப பாடஙகொணடுரைபபாருமுணடு. பனறியை முதலில வைததுக கூறியதுபறறி முன உரைததவைபபாகக. பனறியிறைசசி, மானவகை யிறைசசிகளையே இவவேடரும் மலைவாணரும மிகவிரும்பி உண்பாராதலின அவற றையே முனனரும இஙகும் சுட்டினாா. 782 பாாகக.

ஒருவழிச் சென்று ஏறுதுறை ஒளிநின்று - இது வேட்டைவினையின ஒரு தநதிரம. பாாத காட்டின பலபககஙகளிலும கூட்டமாக மேயாநதுவரும் மான முதலியவை நீா குடிததல, வேறுகாடு மலைகளிற புகுதல முதலாகிய கருமஙகளுககாக வேறிடஙகளிற போகநேரிடும. அவவாறு செலலுகையில் சில இடஙகளில் அவை செலல நெருங்கிய ஒரேவழிதா னிருககுமாதலின அவவிடஙகளில அவை திரளாகச் செலலமுடியாது ஒன றனபின ஒனறாகவே செலல நேரும. அஙகு மறறைபபுறததில், அவை, தமமைக் காணுதவாறு ஒளிததிருநது அவை ஏறிவரும அததுறையில வரவர ஒனறொன்றாகக கொனறுவிடுதல வேட்டைவினையின ஒரு தநதிரமாம

கொன்றருளி-இஙகுக கொலைசெயலை அருளி எனறதுகுறிகக கொலை பாவவினை யாம எனபது பொதுவிதி அதுவே இஙகு அருட்செயலாயிறறு எனறார் எனனை ? விலஙகுகளாக இழிபிறவி எடுதத இவவுயிாகள அறிவு விளககமினறிக காட்டில் வேண் டியவாறு சரிததுப பயிாகளையும உயிாகளையும அழிததுததிரிநது ஒருநாள இறககும , அவவவறறின கனமததுககேறறவாறு மீளவும்பிறககும , இவவாறு உழலுவதனறிச் சிவனை உணாநது தமதுடல பொருள ஆவியை அவனுககெனறு கொடுதது ஈடேறுவது இவறறுககுக கூடாததாம ஆனல் இஙகுத திணணனாது திருககையினறு கொலலப் பட்டமையாலும, இவை சிவனுககுகநத அமுதாம என்ற அவருடைய பாவனையாலும செயலாலும இவறறின இறைசசி திருவமுதாக வுதவுதலினலும சிவபுணணியம கிடைக கபபெறறு இவை உயாநதனவாம். இப்பெருமபேற்றினை இவைகட்குக கொடுததலால் இஙகுக **கொன்றருளி** எனறாா விதிககபபட்ட தாவரஙகளின, தளிா, இலை, பூ, வேர், குறடு எனறிவவுறுபபுகளைககொணடு சிவனுககுச் சாததுதல் சிவபுணணியமாகி,அதன பயன அததாவரஙகளும பெறறுயகினறன எனற நூறகருததும இஙகு வைததுககாணக (ஒளியினீழலில) ஒளியாயிருநது - சிவமாயிருநது - கொனறு அருளிபபாடு தநதாா எனறது தொனிபபொருள 142

792. (வி - ரை) **பயில்விளி** - விலஙகுகள கூவுவனபோல ஓசைசெய்தல இத னைப பயிலோசை யெனபர். இது வனவேடர் கைவநத பழககம இநநாளிலும மலை வாணரிடம இதனைக காணலாகும.

பயில்விளியாற் கலையழைத்து - விளியோசை கேட்டு விலஙகுகள அதனைத தம் மினஙகளின ஓசையென மயஙகி உடனவாநதணைய அபபோது அவறறைப் பிடிததும் வேட்டையாடியும பயனபடுத்திக கொளவது வேட்டைத தநதிரஙகளில் ஒன்று. இது வும இநநாளிற காணலாம.

அயில்முகம்-கூரியநுனி. **வெங்கணை-வெம்மை** - கொடுமை , **விளியால்** எமாற்றி அழைதது அவறறை வஞசிததுக கொலலுதலா லிஙகு **வெம்மை** எனறடைமொழி தநதாா.

அடி ஒற்றி - அவைகூடித் துயிலும் கிடையை அவற்றினது அடிச்சுவட்டின் வழியே சென்று அறிந்து. **கிடை** - கிடக்குமிடம். " ஓதுகிடை " (சண்டேசர - புரா. 3) என்றதும் காண்க. மான், மரை முதலிய பிராணிகளுக்குள்ளம்புடைய உயிர்வருக்கங்கள் ஒன்றுகூடி வாழும் இயல்பினால் அவையிருக்குமிடம் **கிடை** எனப்படுவது வழக்கு.

வெயில்படு வெங்கதிர் - வெயில் - இங்கு ஒளிகுறித்தது. உச்சிவரையில் நாட்கூறு ஏற ஞாயிற்றின் கதிர்கள் ஒளியும் வெப்பமும் மிகுத்தருவன. **படுதல்** - உண்டாதல், தருதல். **முதிர** - முதிரும் வேளைவர. **கதிர்முதிர்தல்** 12 நாழிகையளவு ஆதலும் உச்சிவேளை வருதலும் குறித்தது. "காலையே போன்றிலங்கு மேனி கடும்பகலின், வேலையே போன்றிலங்கும் வெண்ணீறு" என்று அற்புதத்திருவந்தாதியில் அம்மையார் அருளியவாற்றானும் அறிக. காலையிற் சிவந்து வெப்பங்குறைந்து காட்டும் வெயிற்கதிர் கடும்பகலில் வெள்ளிய ஒளியும் வெப்ப மிகுதியும் கொள்ளுதல் காணப்படும். " வெம்புந்திய கதிரோனொளி " (11) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருவண்ணாமலைத்தேவாரமும் காண்க. **கதிர்முதிர - முடித்தார்** எனக்கூட்டுக.

தனிவேட்டை - தனியாடி (790), தனிப்பெரு வேட்டை (810). துணிபடுத்து - கொன்றருளி - கணைபோக்கி - கிடையெய்து - தொடர்ந்தெய்து - என அவ்வப்பிராணிகளுக்குரியவாறு செயல்வினைகளை வெவ்வேறு உரிய வினைச்சொற்களாற்கூறி அவ்வினைகளின் வேற்றுமை புலப்படுத்தியது காண்க. எண்ணுமமைகள் தொக்கன இங்குக் கூறியன ஏனைவேடர்களினுதவியின்றித் திருவமுதமைக்கத் தனியாகச் செய்த வேட்டை வினைத்தொழில்கள். காடுவளைத்தல், மாளமுப்புதல், பலரும் பலபுறமும் வேட்டையாடுதல் என முன்னாகக் (717—735) கூறியன தொகுதியாயக் கூடிய வேடர்கள், விலங்குகள் மிக நெருங்கி மீதூர்ந்து வருதலைத் தடுக்கும் பொருட்டு ஆம் பெருவேட்டை வினை என்பது காண்க.

திண்ணனார் - துணிபடுத்து - கொன்றருளி - கணைபோக்கி - எய்து - எய்து - கதிர்முதிர - வேட்டை வினைமுடித்தார் என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க. 143

793\. பட்டவன விலங்கெல்லாம் படர்வனத்தி லொருசூழ
விட்டருகு தீக்கடைகோ லிருஞ்சுரிகை தனையுருவி
வெட்டிநறுங் கோற்றேனை மிகமுறித்துத் தேக்கிலையால்
வட்டமுறு பெருங்கலிலை மருங்குபுடை படவமைத்தார். ௧௪௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு வேட்டையிற்பட்ட விலங்குகளையெல்லாம் படர்வனத்தில் ஒரு சூழலில் பக்கத்தே இட்டு, வலிய உடைவாளை உருவித் தீக்கடைகோல் வெட்டி, நறியகொம்புத்தேனையும் வேண்டுமளவும் முறித்துத் தேக்கிலையால் வட்டமாகிய பெரிய கலலைகளை உள்ளிடம் பரப்புடையனவாகத் தைத்து அமைத்தனர்.

(வி ரை) இப்பாட்டால் அமுதுப்பொருள் சித்தமாக்குதலின் முதலிற்செய்வினைகளைக் (Preliminaries என்பர் நவீனர்) குறித்தார். இவர் அரசகுமாரராயிருந்தும் ஏவலாட்கள் செய்யும் இவ்வேலைக் கூறுபாடுகளையெல்லாம் இவ்வளவு நன்கறிந்து செய்யவல்லராயினர் என்பது குறிக்கத்தக்கது.

பட்ட-வேட்டையில் கொல்லப்பட்ட. **விலங்கெல்லாம் ஒரு சூழல் இட்டு** - வேட்டையாடிய பின் முதலிற் செய்யப்பட்ட வேலை அவ்விலங்குகளை ஒன்றுசேர்த்தல். இங்கு ஒரு துறையில் ஒளிநின்று கொன்றும், பயில்விளியா லழைத்துக் கணைபோக்கியும், துயிலிடையிற்கிடை யெய்தும், தொடர்ந்து எய்தும், இவ்வாறு பலபடி வேட்டையாடிக் கொன்றவை பரந்த காட்டில் அங்கங்குக் கிடக்குமாதலின் அவற்றைக் கொணர்ந்து ஒரு சூழலில் சேர்த்தல் முதலிற் செய்யும் வினையாம்.

படர்வனம் - செறிநது பரநத காடு. **சூழல்** - மரஙகள சூழநத இடம. 739 பார்கக. மரசசூழலாகிய இடம தீயுண்டாககி இறைச்சிகளை வதககிப பககுவ மாககுதற குத தகக தெனபதாம். அணிகிழற கேழலிட்டு (748) எனறவிடத துரைததலை பார்கக.

அருகுஇட்டு எனமாறறுக. எல்லா விலங்குகளையும ஒனறுசேரப் பககமாக இட்டு. ஒனறு சேரதது எல்லாம அருகுஇட்டு எனக. **அருகுவெட்டி** எனறு கூட்டிப பககத திலே உளள மரததில் தீககடைகோல வெட்டி எனறுரைததலுமாம.

இருஞ்சுரிகை - வலிய உடைவாள சுரிகை உருவி அதுகொணடு தீககடைகோல் வெட்டி என்க. இதுவே பனறியைக குததின சுரிகை. "மொயததெழு சுடாவிடு சுரிகை" (740).

கோல்தேனும் மிக முறித்து - கோற்றேன் - மரங்களிற சிறு கிளைகளிலும செடிகளிலும சிறுவகைத தேனீககள ஈட்டும தேனகூடுகள. கூடுசிதைநது தேன சிநதி விடாதபடி அசசிறு கிளைகளைத தேனகூடுகளுடன அசைவினறிக கையால் ஒடிதத லால **முறித்து** எனறார். இவை சிறு கூடுகளாதலின் வேண்டுமளவு தேனைப பெறுதற குப பல கூடுகளை எடுததல குறிகக **மிக** எனறார். பெருமரஙகளின பெருங்கிளைகளிலும, மரபபொநதுகளிலும, மலைபபாறைகளிலும பெருந் தேனீக்கள ஈட்டுவன **பெருந் தேன்** எனபபடும. "இமமலைப பெருநதேன" (750), "அந்த இடைமருதில் ஆனநதத தேனிருநத பொநதை" (திருவாசகம) எனபனகாணக அவை பெரிய அளவுளளவை. ஆதலில தேனும அதிகம தருவன. ஆனால அவறறைத தேடிக காணலும், அழிததுத தேன பெறுதலும அரிது அபபெருந தேனீககள பெருநதுனபமும விளைபபன **கோற் றேன்** அவவாறனறிக காடுகளில எஙகும இலகுவிற கிடைப்பன ; இவறறின ஈககளும் எளிதில அகறறககூடியன, ஆதலின இவை பலவறறைத் திண்ணனார் முறிததுப் பயன படுததிககொணடனர் எனபதாம. "கோறறே னெனககெனகோ" எனற திருவாசகம காணக. கூடு இருககும கிளையை முறிததலைக **கோற்றேன்முறித்தல்** எனவழஙகுதல்மரபு.

முறித்தல் - மிக அசைவுபடாமல கையினால ஒடிததல இறைசசிககாகும விலஙகு களை அருகு இட்டதுபோல அவவிறைச்சியினுட் பிழிநது கலககும தேன்கூடுகளையும் மறறொருபுறம பககததில அமைததுக கொணடனர்.

வட்டமுறு பெருங்கல்லை - தேககிலையால வட்டமாகத தைதத பெரிய கொளகலம். தேககுமரச சோலை, மலையின அருகிலும முகலி ஆறறின இருகரையிலும மிக வளரந திருநதன எனபது முனனர் உரைககப்பட்டது. 743 முதலியவை பாரகக தேககிலை மிகுதியாகவும அடுததும கிடைபபதுடன அளவால அகனறு பெரியனவாயும "இறைச சிபபாரந" தாஙகும வலுவுடையனவாயுமுள்ளன. அனறியும இறைசசியிடுவதறகுப் பொருநதிய கொளகலமுமாம ஆதலின தேககிலையாற கல்லை யமைததனர் **மருங்கு புடைபட** - உளளிடம பககஙகளில இடமபடவும வாயகுறுகவும இருகக. 144

794. இநதனததை முறிததடுககி யெரிகடையு மரணியினில்
வெநதழலைப பிறபபிதது மிகவளாதது மிருகஙகள
கொநதியயி லலகமபாற் குட்டமிட்டுக கொழுபபரிநது
வநதனகொண டெழுநதழலில வககுவன வககுவிதது, ௧௪௫

795. வாயம்பா லழிபபதுவும வகுபபதுவுஞ் செய்தவறறி
னுயவுறப பிறைசசியெலா மரிநதொருகல் லையிலிட்டுக
காயநெடுங கோலகோததுக கனலினக ணுறககாய்ச்சித
தூயதிரு வமுதமைககச சுவைகாண லுறுகின்றார், ௧௪௬

796. எண்ணிறந்த கடவுளருக் கிடுமுணவு கொண்டேட்டும்
வண்ணவெரி வாயின்கண் வைத்ததெனக் காளததி

யண்ணலார்க் காமபரிசு தாஞுசோதித தமைப்பதறகுத
திண்ணஞா திருவாயி லமைததாரூன் றிருவமுதது. கசஎ

794. (இ - ள்) வெளிபபடை. விறகுக கட்டைகளை முறிததது அடுககித, தீககடை கோலால தீ உண்டாககி மூஞுமபடி வளாதது, விலஙகுகளைக கூாமையான அமபிஞல கொநதிக கொழுப்புள்ள பாகஙகளைக குடடமிட்டு அரிநது கிடைததவறறை எடுததுக கொண்டு, எழுகினற தீயில் வதககுவனவறறை வதககுவிதது, கசரு

795. (இ - ள்) வெளிப்படை. கூாமையுள்ள அமபிஞல அழிபபதுவும வகுபபதுவும ஆகிய செயல்களைச் செயது, விலஙகுகளினுடைய பல உறுபபுககளின இறைசசியெல்லாம அரிநது எடுதது வேறு ஒரு கலலையில் இட்டுத தீயிற காயுமபடி நீணட கோலிற கோததுத தீயினிடததுப பொருநதக காயசசித தூய்மையாகிய திருவமுதாக அமைததறகாகச சுவைகாணப் புகுகினறவராகி, கசசு

796. (இ - ள்) வெளிப்படை. கொணடு செனறு ஊட்டுகினற அழகிய எரிககடவுளது வாயிலே, எணணிறநத தேவாகளுககு இடுகினற உணவை வைததது போலக, காளததிநாதருககு ஆகினற தனமையைத தாம பரிசோதிதது அமைப்பதறகாகத திணணஞா திருவாயிலே ஊஞுகிய திருவமுதினை அமைததாா கசஎ

இம மூனறு பாட்டுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

794. (வி - ரை) இநதனம் - இஙகுச சிறு விறகு குறிததது "இநதன விலஙக லெறிபுனந தீபபட டெரிவதொத்து" (திருககளநதை யாதிததேசசரம - 2) எனபது கருவூாததேவா திருவிசைப்பா.

எரிகடையும் அரணி - மூறுக வாஙகிக கடைதலால தீயை உணடாககும கடைகோல. அரணி - கடைகோல தழலைப் பிறப்பித்தலாவது கடைகோலை விசையில வாஙகிக கடைதலிஞலே தீயினை உளதாககச செயதல பிறப்பித்தல் - உளதாககுதல. வளர்த்து - மூணடெரியசசெயது

மிருகங்கள் கோந்தி - கொததி எனபது எதுகை நோககிக கொநதி என வநதது. அயில் - கூாமை. அலகு - விளிமபு - பககம குட்டமிட்டு - வளைவாகக கொததி எடுதது. இது வேடா வழககு. கொழுப்பரிநது - கொழுபபுள்ள பாகஙகளை அரிநது எடுதது

வக்குவன வக்குவித்து-வதககு எனறதை வககு என வழஙகுவது வேடாது வழககுச சொல. அவ வழககை யொட்டியே கூறிஞா. வதககு வேணடுவனவறறை வதககி. குட்டமிடும்—எனபதும பாடம். 145

795. (வி - ரை) வாய் - கூாமை "வலவாயெரி" (திருவீழிமிழலை - நட்டபாடை - 6) எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரங காணக வாய் அம்பால் - அமபு வாயிஞல் எனமாறறி, வாய் - நுனி எனறலுமாம.

அழிப்பது - துணடாககுவது வகுப்பது கீறுவது. நாாபோனறு செறிவாயத தொககுக கூடிய தசைபபகுதிகளைத துணடு துணடாககுதலும கீறுதலும அவறறை அமுதாகச சமைததறகு முதலிறசெயவினைகளாம காய கறிகளைத திருததும வகையும காணக. கொழுபபுள்ள பகுதிகளைக குடடமிடடரிநது வககுதலும கோலிற கோத்துக காயசசுதலும அடிசில செயவினைகளில முறசெயவினைகள இஙகு உறுப்பு இறைச்சியெலாம் எனறது ஏனை உறுபபுககளிற சுவையுள்ள இறைசசி கொழுபபுள்ள பகுதிகளை முனனா எரியில வககுதலும பினனாக கோலிற கோததுக கனலிற பொருநதக காயசசுதலும எனறு இருமுறை பககுவபபடுததல வேணடும எனபா இஃது காய் கறிகளுட கூடிய சிலவறறை முதலில வறுததுப பினனா வேகவைததலும, அபபடிக கலலாது வேறு சிலவறறை நேரே வேவிததலும எனற முறைபோல அடிசில சமைககுமவகை எனக. முதலில வககுதல எரியில அவறறின மயிா தோல முதலிய வேணடாப பகுதிகளைக கழிககவுமுதவும எனப 766 பாாகக,

காய - காயும்படியாக - வேகும்படியாக. **நெடுங்கோல்** - ஒரு தலையில் இறைச்சித் துண்டங்களைக் கோத்து மற்ற நுனியைக் கையிற்பற்றி அனலிற் காய்ச்சுதற்குக் கோல் நீண்டிருத்தல் வேண்டுமாதலின் நெடுங் கோல் என்றார்.

உற - பொருந்த. **உறுதலாவது** - மிக அகலாமலும் மிக அணுகாமலும் தீயிற் பொருந்துதல். அகலின் நீச்சூடேறாமலும் வேகாமலும் போம், மிக அணுகில் அதிகம் தீச் சுட்டுக் கரிந்துபோம், இவ்விரண்டுமின்றிப் பொருந்துதல். வேகும் பக்குவம் மிகினும் குறையினும் சுவையுங் கெட்டுக் கேடும் தருமாதலின் இரண்டு மில்லாத நேர் பக்குவம் பொருந்துதல் என்றலுமாம் இறைச்சியின் கொழுப்புநெய்ப்பசை முழுதும் அதனைப் பக்குவஞ் செய்தலிலே பொருந்த என்றலுமாம். இவைபற்றி முன்னர்ப் பத்தில் (767) என்றவிடத் துரைத்தவையும் பார்க்க.

தூயதிருஅழுது அமைக்க-தேவர்க்குரிய தூயதிருவமுதாக அமைத்தற் பொருட்டு. இதுவரை அப்பகுதிகள் வனவிலங்குகளின் வறிய தீய இறைச்சியாயின்றன திண்ணனார் திருவாயில் வைத்துச் சுவைத்து இனியன என்று கண்டு எடுத்துக்கொண்ட பகுதிகளே தேவர்க்கு அமுதாவன ஆதலின் தூய என்றும், திரு என்றும் அடைமொழிகள் தந்தோதினார் தூய்மை இவரது திருவாயில் வைத்தலாலாவது. முன்னர்த் "தூய வாயினிற் கொண்டு" (770) என்றதும் நினைவுகூர்க. திரு - தேவர்க்காகும் பொருள் என்பது குறித்தது.

சுவைகாணல் உறுகின்றார் - சுவை காண்பவராகி முற்றெச்சம். **காணலுறுகின்றார் - திருவாயில் அமைத்தார்** என வரும்பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களால் திண்ணனார் தீவளர்த்து இறைச்சியைப் பக்குவப்படுத்திய செயல்களும், மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களால் சுவை கண்டு திருவமுதாக்கிய செயல்களும் கூறப்பட்டன. முன்னைநாட் பூசையில் இச்செயல்கள் 766—767-ல் உரைக்கப்பட்டன முன்னர்க்கூறிய அவையும் பூசைக் கமுதுபெற்று அமைக்கும் செயல்களேயாயினும் அங்கு உச்சியின் பின்னேரமாயினமையும், வேட்டுவக் குடிமக்களின் இடர் தீர்க்கப் பலருமகூடி ஆடியவேட்டையில் எய்தியதோர் பன்றியிறைச்சியொன்றேயாயினமையும், தேவர் பசிதீர்க்கும் விரைவு மிகுதியாயினமையும், இன்ன பிறவும் குறிப்பார் அதற்குத் தக்கச் சுருக்கிக் கூறினார் அவ்வாறன்றி, இங்கு முற்பகலாதலும், தாமே எண்ணியாடிய தனிவேட்டையாதலும், பன்றி மான் முதலிய பற்பல வகையிறைச்சியாதலும், திண்ணனார் மனமொன்றத் தாமே செய்யும் அமுதமைப்பாதலும், பிறவும் கருதி நான்கு திருப்பாட்டுக்களான் விரித்துக் கூறினார் இவ்வாறு பின்னர் விரித்தற்காக முன்னர்த் தொகுத்தும், வேண்டுமிடத்துப் பின்னர் விரித்தும் கூறுவது ஆசிரியர்க்கேயுரிய சிறப்புக்களில் ஒன்றாம். திருநாவுக்கரசுநாயனாரது புராணத்தில் அப்பூதியடிகள் சரிதச்சுருக்கமும் அப்பூதிநாயனார் புராணத்தில் அச்சரித விரிவும் ஆக்கக் கூறியுள்ள அமைவும் காண்க திருவீழிமிழலைப் படிக்காசு பெற்றசிறப்பும், திருமறைக்காட்டிற் கதவந்திறப்படைப்புக்களாகிய சிறப்பும் என்ற இவைகள் ஆளுடையஅரசுகள், ஆளுடையபிள்ளையார் ஆகிய இருவரது புராணங்களினும் கூறிய சுருக்கப்பெருக்கப்பொருத்த அமைதிகளுமொப்புநோக்குக. கழறிற்றறிவார் நாயனார் குதிரையின்மேலேறி நம்பிகளது வெள்ளையானையின் முன்னாகக் கயிலைக்கு எழுந்தருளும் சரிதப்பகுதி பின்னர் வெள்ளையானைச்சருக்கத்து விரிக்கவேண்டுதலின், அவர்தம் புராணத்திலே 'வன்றொண்டர் .. . திருக்கயிலையினின், மதவரைமேல் எழுந்தருள முன்னர்வயப் பரியுகைக்கும் திருத்தொழிலின் மொழிகின்றாம்" (174) என்று சுருக்கிக்கூறிய அழகும் இங்கு நினைவுகூர்க.

ஒருகல்லையில் - சுவைத்த தூயதிருவமுதாக அமைத்தற்குமுன் இறைச்சிப்பகுதிகளை அரிந்து இடுதற்கும் வகுவித்து இடுதற்கும் ஒருகல்லை அமைத்தனர். சுவைத்த பின் அமுதமைத்துப் படைத்து எடுத்துக்கொண்டுபோக மற்றொரு கல்லையமைத்தனர். 797 பார்க்க.

அழிப்பனவும்—எனபதும பாடம். 146

796. (வி - ரை) **வைத்ததென அமைத்தார்** - கடவுளருககு இடும உணவை ஊட்டும எரி வாயில வைததெனக காளததி அணணலாாககு (ஊன) அமுது ஆகும பரிசு அமைப்பதறகுத திணணனா திருவாயில அமைததாா.

எண்ணிறந்த கடவுளர் - சிவபெருமா னலலாத ஏனததேவாகள இவாகள பிரமன விட்டுணு இநதிரன வருணன இயமன முதலியோா. இஙகுக **கடவுளர்** எனறது முதற கடவுள எனற பொருள குறியாது தேவன எனறு குறிககும பொதுபபெயா மாததிரையாய நினறது முபபதது முககோடி தேவா எனபது காணக முதற கடவுளாகிய பதி ஒருவரே எனபது வேத முடிபாகிய சிததாநதமாதலின இஙகு அதறகு மாறுய அனேகேசுவரவாதப் பொருளபடுமா றிலலையாதல கணடு கொளக.

கடவுளருக்கு உணவு எரிவாயில் வைத்தல்-இது அககடவுளரைக குறிததுச செயயபபடும யாகஙகளிற காணபபடும **உணவு** - உணவை. **கொண்டு** - அதனைக கொணடு போகும. **கொண்டு ஊட்டும் எரி** - இககருததுப பறறியே தீககடவுளை வடநூலாா **ஹவ்யவாஹனன்** என வழஙகுவா, (**ஹவ்ய** - ஓமம செயயபபடடது-அவி, **வாஹனன்**-வகிபபது-தாஙகுவது - கொளவது.) **வண்ணவாய்** - எரியினது சிவநத வாய - அழகிய வாய எனறுமாம **வைத்தது** - இறநதகால இடைநிலை பெறறுவநத துவவீறறுத தொழிறபெயா **என** - உவம வுருபு எரிவாயில கடவுளாது உணவை வைததலாவது, அவவவாககுரிய மநதிரஙகளால எரிவளாதது, அவவத தேவா பெயாாற கூவி, இதனை உணக எனறு சுவாகாநதமாகிய மநதிரஙகளைச சொலலி, அவவுணவை எரிககடவுள வாயின வைததல். அவவாறு வைககவே எரிக கடவுளுடைய வாயினமூலம அவவக கடவுளரும கொணடு உவநது உணகினறனா. **கொண்டு ஊட்டும் எரி** - இவவாறு கடவுளா எரிவாயினகண உணபதனையே எரிககடவுள கொணடு அவவவாககும ஊட்டுவதாக உபசரிததுக கூறினா.

திண்ணனார் திருவாயின் - திருவாயககு எரிவாய மெயயும பயனும பறறி உவமிககபபடடது எரிவாய தனனுடபடட பொருளகள எவையேயாயினும அவறறை முனனைநிலையாகிய அசுததமெலலாம நீககித தூயனவாககுதலபோலத, தீய இறைசசியைத திணணனாது திருவாய தூயதிருவமுதாககிற றெனபதும காணக சிவபெருமானுககுப புணணியக கஙகைநீாிற புனிதமாந திருமஞசனமும, அவா உவககும திருவமுதம ஆககுதலானும, தூயனவலலாதவறறையும தூயனவாககுதலானும **திருவாய்** எனற அடைமொழி புணாததி ஓதினா. உவமிததத எரிவாயினும இது உயாநத தெனபாா அதறகுச சிறபபாகிய அடைமொழியினறி வாளா **எரிவாய்** எனறுா.

எண்ணிறந்த கடவுளருக்கு - ஊட்டும் எரி - எரிவாயிலானனறித தேவாகளநேரே அவி உணவு உணண இயலாது "எரியலா லுருவ மிலலை", "எரிபெ ருககுவ ரவவெரி யீசன,துருவ ருககம தாவ துணாகிலாா" எனவரும தேவாரத திருவாககுககளா லுணாததபபடுகினறவாறு எரி அரனாதுருவமாம. ஆதலின அரன யாகமுதலவனு யிருநது அவியைப பெறறு அவவத தேவாகளாலாம பயனை அவவவா தரசசெயவன இதனல சிவபெருமானது முழுமுதற றனமையும, அனபின பெருமையும குறிததவாறு காணக சிவபெருமானை ஊட்டுவா திணணனா என அவரது பெருமையும உடன குறிததபடியாம யாகஙகளில இடும அவியுணவு வேதப பிரமாணமாகித தேவாககு இனியவாதல போலத திணணனா ஊட்டும ஊன சிவபெருமானுககு வேத விலககாகாது அநத அவியுணவினும உகநததாயிறறு எனற குறிபபும்பெற இவவா றுவமை கூறிய கருததுங காணக.

எண்ணிறந்த கடவுளர் எனறு ஏனததேவாகளை யெலலாங கூறியஆசிரியா, இஙகு அவாககெலலாம பெரியாராயத தேவதேவ ராவாா இவவிறைவா எனறு குறிகக **அண்ணலார்** எனறுா

சோதித்தமைப்பதற்கு - இனிய பகுதிகள் இவையிவை என்று சுவைபார்த்து இனியவற்றையே அமைத்தற்கு.

ஆம் பரிசு - **ஆம்** - ஆகும். அண்ணலார் உண்ணுதற்கு ஏற்றவாறு இனியவா கின்ற தன்மையை. **வாயில் அமைத்தார்** - வாயிலிட்டு அதுக்கிச் சுவைபார்த்தனர்.

இறைச்சியாகியதோர் அறுசிதப்பொருள், மேலும் வாயில் வைத்ததால் எச்சி லாகியதொரு அறுசிதமுமாயிற்று என்று எண்ணலுறுவாராகு அஃது அவ்வாறணருகி உயர்வாகும் படியையும், வேதத்தில் விதித்தபடி அமைந்த உணவாம்படியையும் இப் பாட்டால் உணர்த்தவும் இவ்வுவமையாற் கூறினார். "கிஞ்சித பக்ஷித மாமஸ சேஷகபளம் நவயோப ஹாராயதே" என்று பாராட்டிய துதியும் காண்க.

அமைப்பார் போல் - என்பது பாடமாயின் - அமைப்பாராய், முற்றெச்சம்; **போல்** - அசை எனக் 147

797\. நல்லபத முறவெந்து நாவின்க ணிடுமிறைச்சி
கல்லையினிற் படைத்துத்தேன் பிழிந்துகலந் ததுகொண்டு
வல்விரைந்து திருப்பள்ளித் தாமமுந்தூய் மஞ்சனமும்
ஒல்லையினின் முன்புபோ லுடன்கொண்டு வந்தணைந்தார். கசஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. நல்ல பதம் பொருந்த வெந்தபின் நாவினிடத்து இட்டுச் சுவைகண்ட இறைச்சியின் பகுதிகளைக் கல்லையிலே சோதத்துத், தேனைப்பிழிந்து கலந்து அதனை (அமுதாக) அமைத்துக்கொண்டும், மிகவிரைந்து திருப்பள்ளித் தாமமும் தூயதாகிய திருமஞ்சனமும் முன்னைநாளிற் போலவே உடன் அமைத்துக் கொண்டும், விரைவாக வந்து அணைந்தனர் (திண்ணனார்).

(வி - ரை) **நல்ல பதம் உற** - **பதம்** - பதத்தில் வேவ (767), உறக் காய்ச்சி (795) என்றவற்றினுரைத்தவை பார்க்க.

வெந்து(பின்) இடும் இறைச்சி - என்று கூட்டுக. **நாவின்கண் இடும்** - நாவினுற் சுவைபார்த்த வாலிய சுவைமுன் காண்பான வாயினி லதுக்கிப் பார்த்து (767), நாவிற் பழகிய இனிமை பார்த்து (774), அடியேனுஞ் சுவைகண்டேன் (799) என்றவை காண்க.

படைத்து - இட்டுச் சோதத்துக் கூட்டி "சருகிலை இணைத்த கல்லை ஏலவே கோலிக் கூட்டி யதனமிசை யிடுவா ரானார்" (767) என்ற முன்னைநாட் செயல்காண்க.

தேன்பிழிந்து கலந்து - முன்னர் "நறும் கோற்றேனை மிக முறித்து" (793) என்றபடி முறித்த தேன்கூடுகளின் உள்ள ஈக்களைப் போக்கி, அக்கூடுகளின் அறைகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஈக்குஞ்சுப் புழுக்களையும் அகற்றித், தேனீக்கள் உணவுக்காக ஈட்டி அக்கூடுகளின் வேறு தனி அறைகளிற் பொருந்த மூடிச் சேமித்து வைத்திருக்கும் தேனைப் பிழிந்தனர். இவ்வாறு தேன்கூடுகளின் அமைப்புகளை அறிந்து தேனைமட்டும் கண்டு பிழியாதவிடத்து ஈ குஞ்சுப்புழு முதலியனவும் சோர்ந்து பிழியப் பட்டுத் தேன் கெட்டுவிடும் ஆகலின் **தேன் பிழிந்து** என்றார். **கலந்து** - கல்லையில் சோதத்த இறைச்சிப் பகுதிகள் முழுதும் தேன்பொருந்துமபடி கலந்து வைத்து. வெந்த ஊனைத் தேனிற் றோய்த்து உண்ணுதல் வேடர்களின் சிறந்த உணவு விசேடங் களில் ஒன்று. இவ்வாறு சுவைத்துண்டு முன் அநுபவ உணர்ச்சிகொண்டு, தமது இனிய உணவே தேவர்க்கும் இனிதாம் என்று திண்ணனார் ஊட்டுவாராயினார். "விரும்பின் கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று, சுரிகுழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த, பெரிய அன்பு" (திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை - 30) என்று பட்டினத்தடிகள் இதன் இயல்பை இலக்கியத்துடன் உணர்த்தி யருளியது காண்க.

தேன் இவ்வேடர்கள் உண்ணும் இறைச்சி முதலிய உணவுப்பண்டங்களுக்கு மண மும் குணமும் தருவதுடன் அவற்றைச் சீரணிக்கச்செய்வதுமாம் என்ப. அன்றியும் தேன் சுகந்தந்து உடலைக்காத்து நீண்டநாள் வாழச்செய்யும் உணவாகும் என்பது மருத்துவ நூலிற் கண்ட முடிபாம். இவைபற்றி 684ல் உரைத்தவையும் பார்க்க

கலந்தது - கலந்ததனை. வினையாலணையும் பெயர். இரண்டனுருபு தொக்கது. **கொண்டும் - உடன்கொண்டும்** என எண்ணும்மைகள் விரிக்க.

ஒல்லையினில் - கொடிப்பொழுதில். **வல்விரைந்து** என்பது அவர் வந்தவேகத்தை யும், ஒல்லை என்பது வருதலாகிய செயல் நிகழ்ந்த காலச்சுருக்கத்தையும் குறித்தன.

அணைந்தார் - மலையடிவாரத்தினை அணைந்தனர். 148

798. வந்துதிருக் காளத்தி மலையேறி வன்வேடர்
தந்தலைவ னரிமையோர் தலைவனார் தமைமெய்த்தி
யந்தணனார் பூசையினை முன்புபோ லகற்றியபின்
முந்தைமுறை தம்முடைய பூசனையின் செயன்முடிப்பார், ௧௪௯

*799. ஊனமுது கல்லையுடன் வைத்"திதுமுன் னையினன்றால் ,
ஏனமொடு மான்கலைகண் மரைகடமை யிவையிற்றி
லானவுறுப் பிறைச்சியமு ; தடியேனு஧ சுவைகண்டேன் ;
தேனுமுடன் கலந்திது தித்திக்கு" மென்மொழிந்தார். ௧௫0

798 (இ - ள்) வெளிப்படை. வந்து திருக்காளத்திமலையினை ஏறி வன் வேடர்தலைவ ராகிய திண்ணனார் தேவர்தலைவனாராகிய குடுமித்தேவரைச் சேர்ந்து சிவகோசரியா ரது பூசை நின்மாலியங்களை முன்னுளிற்போல நீக்கியபின் முன்னைமுறையிலே தம முடைய பூசனையினசெயலை முடிப்பாராய், ௧௪௯

799 (இ - ள்) வெளிப்படை. ஊனமுதத்தைக் கல்லையுடனே திருமுன்னர் வைத்து, "இது முன்னுளிற் கொணர்ந்ததனினும் நன்றாகியது , பன்றியிறைச்சியோடு மான், கலை, மரை, கடமை என்ற இவ்வகைகளில் ஏற்ற இறைச்சி யமுதாகப்பெற்றுள் ளது , அடியேனும் சுவைகண்டேன் , தேனுமகூடக் கலந்துள்ளது, இது தித்திக்கும்" என்று மொழிந்தனர். ௧௫0

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

798 (வி - ரை) **வந்து** - மேலே கூறியவாறு மலையடிவாரத்துக்கு வந்து

திருக்காளத்திமலை - இங்கும் இச்சரிதத்திற் பிறஇடத்தும் மலை என்றலே திருக் காளத்திமலை என்று பொருள்தருமாயினும், இம்மலையின் பெயர் சொல்லுதலே பேறு தருவதாம் என்று காட்டுதற்கு இவ்வாறு கூறினார் இது ஆசிரியர் மரபு பெயராற் கூறுவிடினும் திருமலை என்றுவது கூறுவர். திருக்காளத்தி (650, 745, 759), காளத்தி (749, 796), திருக்காளத்திமலை (754, 780), காளத்திமலை (773), திருக் காளத்தி மலையினர் (775), திருமலை (744, 785, 791), என்பனகாணக இவ்வா றன்றிக், கடவுள் மால்வரை (750), வள்ளலார் மலை (751), நளிர்வரை (752), மெய்வரை (763), இறைவர்வெற்பு (779) என்பனவாதி அடைமொழிகளாற் றுதித்த லும் இவரது பண்பாம். திருக்காளத்தி (803, 809, 811, 813, 821, 827, 830) என்பபின்னரும் கூறுதல் காணக. வேடர்முதலிய பிறர் கூற்றுக்க கூறுமிடத்து வாளா மலை என்றமைப்பர் இது உலகர் கண்டு பின்பற்றி உய்யுமாறு கருணைத்திறத்தால் ஆசிரியர் காட்டிய மரபெனக. திருத்தில்லையைக் கூறுமிடங்களிலும் இவ்வா றடை மொழிகளாற்றுதித்துச் செல்லும் மரபும் ஆளுடையநம்பிகள் சரிதம், ஆளுடைய

அரசுகள், ஆளுடையபிள்ளையார் புராணங்களினும், பிறண்டும் இவ்வாறே கண்டு கொள்க.

வனவேடர் தம் தலைவனார் - இமையோர் தலைவனார் தமை எய்தி - இருவரும் தலைவனார் அவர் அடைபவர் - இவர் அடையப்படுபவர் என உயிரிலக்கணத்தையும், பதியிலக்கணத்தையும் எய்தி என்றதனாற் குறித்ததுகாண்க. ஆனால் திண்ணனார் வன வேடர் தலைவனார் அவர்களது அரசராவர் என்றதோடு "மனிதரிற் றலையான மனிதரே" (திருப்பூவணூர்த்திருக்குறுந்தொகை) என்றபடி இறைவனையே உள்ளமாதரினராதலானும் **தலைவனார்** என்ற குறிப்புமாம். வேடர்களுள் வளர்ந்த அரசகுமாரன் என்ற சிவஞானபோதக (8-ம் சூத்) கருத்தினையும் இங்குவைத்துச் சிந்திக்க. பொருட்டன்மையில் இரண்டினுடைய ஒற்றுமையையும் சொல் ஒற்றுமையாற் குறித்தார் இது ஆசிரியர் மரபு "நாவரசருழைச்சணையை நகராசர் நண்ணுவார்" (திருஞான - புரா 930) என்றதும், அன்னபிறவும் காண்க

அந்தணனார் - "தணிந்தமனத் திருமுனிவர்" (789) என்றதற்கேற்ப **அந்தணனார்** என்றார் எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் அறவோர் அந்தணர் என்ற திறங்குறித்தது

முன்புபோல் அகற்றியபின் - முன் அகற்றியமுறையை "முடிமிசை மலர்க்கா லினை, வளைத்த பொற்செருப்பால் மாற்றி" (772) என்றதிற் காண்க. வேட்டையினும் அமுதமைத்தலினும் இறைநாட் செயல் வேறு பட்டமையால் அவற்றை, 791 முதல் 797 வரை, விரித்துக்கூறிய ஆசிரியர், இங்கு அந்தணரது முன்னை நாட்பூசை அகற்றும் செயலில் இன்று வேறுபாடின்மை நோக்கி **முன்புபோல்** என்றமைந்தார்.

முந்தைமுறை - முன்னாளிற் செய்த முறையின்படி. **பூசனையின் செயல்** - நீராட்டலும் பூச்சூட்டலும் அமுதூட்டலும் ஆம். இவற்றினும் முன்னுடை செயலின் வேறுபாடின்மை தோன்ற **முந்தைமுறை** என்றார் ஆயின், பூசைமுடிபிலே திருமுன்பிற் சொல்லும் சொற்களின் மட்டும் முன்னைநாளினின்றும் சிறிது வேறுபாடுண்மை கருதி **முடிப்பார்** என்று தொடங்கி வரும்பாட்டால் அதனைமட்டும் விரித்துக்கூறும் திறமும் காண்க. அதாவது இன்றையநாளின் வேட்டைவினை - அமுது அமைத்தல் என்றிவற்றின் வேறு பாட்டினை இறைவனுக்குச் சொல்லி யூட்டுவித்த திறமாம

முடிப்பார் - முடிப்பாராய் முற்றெச்சம் முடிப்பார் - மொழிந்தார் என வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க.

பூசனை இன் செயல் - பூசையாகிய தேவர்க்கு இனிய செயல் என்ற குறிப்புமாம். "அவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினியவாம" (806) என்றது காண்க.

வன சுரர்கள்—என்பதும் பாடம் 149

799 (வி - ரை) தேவரைத் திண்ணனார் இனிய மொழிகள் சொல்லி அமுதூட்டுந்திறம் இப்பாட்டாற் கூறுகின்றார் 774 உரை பார்க்க

இது முன்னையின் நன்றால் - முன்னையின் - முன் நாளில் ஊட்டிய அமுதினும், அமுதின் சுவை முதலிய தன்மையினும். **நன்றால்** - நன்று. **ஆல்** - உறுதிப்பொருட் குறிப்புடனின்றதோர் அசைமொழி நன்றாகும் வகையைமேல் விரித்துக் கூறுவாராய் எவ்வாறு நன்று எனின் இவ்வாறாகும் என்றார் முன்னுறக்கொண்ட வினமோடு எனக.

ஆனவுறுப்பு - இனியவை என்று கொள்ளுதற்கு ஆயின-தக்க - உறுப்புக்களின்.

இறைச்சி அமுது - இறைச்சியாந்தன்மை நீங்கி அமுதமாந்தன்மையாகப்பெற்றது அடைக்காயமுது என்புழிப்போல இறைச்சியாகிய அமுது என்றலுமாம.

அடியேனும் சுவைகண்டேன் - முன் உண்ட அநுபவத்தாற் போந்த அனுமான அறிவாலன்றி இன்று அடியேனும் கண்டேன் எனவும், தேனும் **உடன் கலந்தது** - இறைச்சி தன்னியல்பின் ஆயின் இனிமையேயன்றி மேலும் இனியதாகுதற்குரிய தேனையும் எனவும் எச்ச உம்மைகளிரண்டும் இறந்தது தழுவியன.

உடன்-உடன் கூட்டி விரவுமாறு முன்னாப பிறிந்து கலந்தது என்றது காண்க
தித்திக்கும் - கலந்தது ஆதலின இனியசுவை தரும எனபது.

மொழிந்தார் - தேவரை அமுதூட்டுதற்காக இம்மொழிகள் சொல்லினா எனபாா வரும பாட்டினை "இப்பரிசு திருவமுது செய்வித்து" என்று தொடாந்து கூறுதல பாாக்க 775 ம் உரையும காண்க. 150

800. இப்பரிசு திருவமுது செய்வித்துத் தம்முடைய
ஒப்பரிய பூசனைசெய் தந்நெறியி லொழுகுவா
ரெப்பொழுது மேன்மேலவந் தெழுமன்பாற் காளத்தி
யப்பரெதி ரல்லுறங்கா பகலவேட்டை யாடுவா. ௧௫௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. (திண்ணனா) இவ்வாறு காளத்தியப்பரைத் திருவமுது செய்வித்துத் தமது ஒப்பரிய பூசனையைச் செய்து அவ்வழியிலே ஒழுகுவாராகி, எப்போதும் மேலும் மேலும் வந்து எழுகின்ற அன்பினாலே காளத்தியப்பருடைய திருமுன்பு இரவில உறங்கமாட்டாா, பகலில வேட்டையாடுவாா.

(வி - ரை) தம்முடைய ஒப்பரிய பூசனை - தம்முடைய - தமக்கே உரியதான தாம செய்கின்ற என்றலுமாம ஒப்பரிய - பிற எந்தப் பூசனைகளும நிகராதற்கு அருமையான பூசைப்பொருள்களும், அவை சித்தமாக்கிய வகைகளும், அவை பூசனைக்குப் பயன்பட்ட விதமும், இவை எல்லாவற்றிலும இவரைத் தூண்டிச் செலுத்திய அன்பின் திறமும், அதுதான விளைந்த முறையும என்ற எவ்வகையாலும பிற எதனாலும ஒப்பாதற்கு அரியதாயின்மை குறித்தபடி.

அந்நெறியில் ஒழுகுவார், அல்லுறங்கார், பகல் வேட்டை யாடுவார் - எனக் கூட்டிமுடிக்க ஒழுகுதற்கு இரவில உறங்காமலும பகலில வேட்டையாடியும வந்தாா எனக அந் நெறியில் ஒழுகுதல் - தாம கேட்டும கண்டும அறிந்தவாறு கடைப்பிடித்து மேற் சொல்லியபடி ஒழுகிய அந்நெறி என அகரம முன்னறிசுட்டு

எப்பொழுதும் மேன்மேல் வந்து எழும் அன்பால் - இரவில உறங்காமைக்கு இரவு சேரும வெவ்விலங்குகளாற் றுன்ப நேராமற் றேவரைக் காக்க மேன்மேல எழும அன்பு காரணம். பகலில வேட்டையாடுதற்கு அவா பசிப்பாராதலின ஊன ஊட்ட வேண்டுமென்னும அந்த அன்பே காரணம நாளதோறும இடைவிடாது நிகழ்ந்த அல்லுறங்காமையும், பகல வேட்டையாடுதலும என்றிவற்றால இவ்வன்பு சிறிதும எய்த்துக் குறைவுபடாதுடன் மேன்மேல அதிகரித்து எழுந்து மேலும இச்செயல்கள நிகழக்காரணமாயிற்று.

காளத்தியப்பர் இறைவன்பேர். அப்பர் - மூலகாரணராகிய கருத்தா இப்பெயராலே இவா வழங்கப்படுதல காண்க. அவிநாசியப்பா - அருசை (கள்த்து) அப்பா எனபனபோலக் காண்க.

அல்லுறங்காமைக்குக் காரணம 776 - 777-லும, பகல்வேட்டைக்குக் காரணம 781-லும உரைத்தனராதலின அவற்றை மீட்டுங்கூறாது செயலைமட்டுங் கூறினா.

அல்லுறங்கார் - இரண்டாநாட் பகற்பூசையினை இப்பாட்டில மேலே இப்பரிசு திருவமுது செய்வித்து என்று கூறினாராகலின, அதனை அடுத்துவருதல இரவினிற் காவலசெய்யும தொழிலேயாதலால அதனை அல்லுறங்கார் என முன்வைத்தோதினா

இவ்வாறு அலலுறங்காமை முதனாட்போல,மேலவரும இரண்டாநாள இரவுமுதல ஐந்தாநாள இரவுவரை நான்கு நாட்கள நிகழ்ந்தன. பின்னா அம்முறையில வரும ஆறுநாளில முன்னைநாள வருமிரவு ஒழிந்தகாலை (810)ப பகலவேட்டை மட்டுமே நிகழ, அன்று திண்ணப்பனா கண்ணப்பனாராகி மீளாநெறியில திருக்காளத்தியப்பாது வலப் பக்கத்தில அமாகினாராதலின பகல் வேட்டையாடுவார் என்பதனை அந்நெறியில் ஒழு

தும் ஒழுகததின இறுதியிற பினவைததார். இடைபபட்ட நாட்களின நிகழந்த சரி ததின மறற நிகழசசிகளை 802 முதல 806 வரை உளள திருபபாட்டுககளாலும், ஆறாந் திருநாள நிகழசசிகளை 809 முதல 819 வரை திருபபாட்டுககளாலும கூறுதலகாணக.

இரண்டாமநா ளிரவுமுதல ஐநதாநாள் இரவுவரை நானகிரவும மூனறுபகலும் திண்ணனார் செயத காவலும பூசையும முதலநாள இரவிலும இரண்டாநாட் பகலிலும் போலவே நிகழநதன எனபதை இஙகு அந்நெறியில் ஒழுகுவார் - அல்லுறங்கார் பகல் வேட்டையாடுவார் எனறு சுருககிக கூறி முடிததுககொண்ட திறமும, அவவாறே மூனறாவது நானகாவது ஐநதாவது நாட்களில முனிவர் செயத பூசைகள இவ விரண்டா நாட் பகலிறபோலவே நிகழ்நதன எனபதை அந்நெறியில் ஒழுகுவரால் எனறு ஒரு (801) பாட்டாற கூறிமுடிததுககொண்ட திறமும, இவவிருவர் பூசைகளும மாறுகக காணினும சிவநெறியாகிய அனபுநெறி யொனறேபறறியவை எனறுகாட்ட அந் நெறியி லொழுகுவர் எனறு ஒததசொறறொடாகளால் இரண்டிடததும கூறிய நயமும் காணக. "ஊனெனு டுணட னனறென வூனெனு டுணட நீதென, வான தொண்ட ரனபி னுறபேச னிறபெறறியான" எனற ஆளுடையபிளளையார் தேவாரமுஞ் சிந்திகக 151

*801\. மாமுனிவா நாடோறும வநதணைநது வனவேநதர்
தாமுயலும பூசனைககுச் சாலமிகத தளாவெய்தித
தீமையென வதுநீககிச செபபியவா கமவிதியா
லாமுறையி லாசசனைசெய தநநெறியி லொழுகுவரால். கூஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை. பெருமுனிவராகிய சிவகோசரியார் தினநதோறும வநது அணைநது வனவேநதராகிய திண்ணனார் செயயும பூசனைககு மிகமிகத தளாவடைநது, அதனைததீமை எனறுகொணடு ஆகமஙகளிறசொனன விதிபபடி நீககி, ஆகினற முறை யினால ஆசசனைசெயது, அந்நெறியில் ஒழுகி வருவாராயினர்.

(வி - ரை) மா முனிவர் - திருமுனிவர் (789), பெருமுனிவர் (790) என்றவை பாரகக.

நாள்தோறும் - இஙகுக குறிததவை திண்ணனார் தேவரைக கணடபின் மூன்று வது நானகாவது நாட்களில ஒவவொரு நாளும.

வந்து அணைந்து - தபோவனததிலிருநது திருமலையில இறைவர் திருமுன்புக்கு வநதுசோநது முனனரும, கொணடணைநதார (784) எனறதுகாணக

முயலும் - செயயும எனற பொருளில வநதது பூசனைக்கு - பூசை காரணமாக. நானகனுருபு நிமிதத காரண காரியப் பொருளில வநதது. சால மிக ஒருபொருட பனமொழி, மிகுதி குறிததன.

தீமை என - உணமையில அது தீமையனறாயினும தீமை எனறுகொணடு எனறு குறிபபார என எனறார். அறிவிககவனறி அறியா உளஙகள் எனறபடி பினனரே இறைவன அவ(திண்ணனா)ருடைய நிலையிவவாறு, அறிநீ எனறருளசெயது (806) அவர் செயலைககாட்டக காணபாராதலின இபபோது அதனைத தீமை என எணணி னனக.

ஆகமம் செப்பிய விதியால் எனமாறறுக இறைவன செப்பிய ஆகம விதி என றுரைப்பினு மமையும. ஆம்முறையில் - ஆகும முறை ஆம் - பொருநதிய தீமை நீஙகிப பவிததிரம ஆகும முறையிலும, இறைவனுககு உகநததாக ஆகும முறையிலும். அருச்சனை இஙகுப் பவிததிரமாகு செயல் - திருமஞசனம - பூச்சூட்டல் - அமுதூட்டல் - துதிமநதிரம சொலலுதல முதலியனவாகப் பூசனையின எல்லா அஙகஙகளையும உள்ள டககிப பூசைககுப் பொதுப பெயராய நினறது. "வருமாநெறியே யாச்சனைசெய தருளி", "மண்டு காத லருசசனையின வைத்தா மறறொன றறிநதிலரால" என்ற சண்

டேசர் புராண (37 - 49)த்தில் அருச்சனை திருமஞ்சனம் என்ற பொருளில் வந்தது காண்க. ஆளுடையபிள்ளையார் புராணத்தில் "அருச்சனை வழிபாடு" (821), "வீழ் புனலாவது, நாளு மர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலால் (822) என்றதும் காண்க

அந்நெறியில் - ஆகமங்களில் விதித்தவாறு விதிவிலக்குகளை அறிந்து அவற்றின் படி ஒழுகும் அந்த நெறி அகரம் பண்டறிசுட்டு சிவகோசரியார் பூசையினையே நாணன்பாற் கேட்டுத் திண்ணனார், திருக்காளத்தி நாயனாராக இனியசெய்கை எண்ணிய இவை கொலாமென்று இது கடைப்பிடித்த (759) தொழுகின்றாராதலின் மேற்பாட்டில் அவர் பூசையினையும் **அந்நெறியில் ஒழுகுவார்** என்றார். ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க. **நெறி** - முறை. 152

802\. நாணனொடு காடனும்போய் நாகனுக்குச் சொல்லியபின்
ஊணுறக்க முமின்றி யணங்குறைவா ளையுங்கொண்டு
பேணுமக னார்தம்பால் வந்தெல்லாம் பேதித்துக்
காணுநெறி தங்கள்குறி வாராமற் கைவிட்டார் ௧௫௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. நாணனொடு காடனும் போய், நிகழ்ந்த செய்திகளை நாகனுக்குச் சொல்லிய பின்னே, உணவும் உறக்கமும் இன்றித் தேவராட்டியையுங் கூட அழைத்துக்கொண்டு வந்து, தம்மை மறந்து இறைவனையே பேணுகின்ற திருமக னாரிடம் தாம் அறிந்தவாறெல்லாம் அவரது மனத்தைப் பேதித்துக் காணுநெறியிலே தாங்கள் எண்ணிய குறியின் வசத்தில் அவர் வாராதபடியால் அவரைக் கைவிட்டு அகன்று போயினர்.

(வி - ரை) **நாணனொடு காடனும்** - இவ்விருவரும் ஒன்று போலவே திண்ணனா ரின் அடிபிரியாவிடலைகளான மெய்காவலாளராயினும் அவர்களுள் நாணனே மூத்த வனும் பலவகையாலும் ஏற்றமுடையவனுமாக உள்ளான், ஆதலின் **நாணனொடு** என்று ஒடு வுருபு நாணன்பாற் சார்த்திச் சிறப்பிற் கூறினார். ஆசிரியனொடு மாணாக் கன் வந்தான் என்பதுபோலக் காண்க. 743ல் உரைத்தவை பார்க்க. **காடனும்**-உம்மை இசைநிறை.

போய் - முகலியாற்றுக் கரையின் புதுமலர்க்காவி (763)லிருந்து பல காதங்களில் உள்ள வேட்டைக்காடு சென்று ஏவலாட்களையும் கொண்டு தம் ஊராகிய உடுப்பூருக் குப்போய். 769 பார்க்க.

ஊணும் உறக்கமும் இன்றி - தன் மகனார் தேவமயக்கங் கொண்டு உலகை மறந்த நிலையிலிருந்தமை கேட்டுத் தந்தையாகிய நாகன் மிக்க கவலைப்பட்டானாதலால் அவ னுக்கு உணவு வேட்கை இல்லை, தூக்கமுமில்லையாயின் எனக் வேறு கவலையி லாழ்ந் தாருக்கு உணவும் உறக்கமும் வேண்டப்படா தொழிதல் உலகியல்பாம். இங்குப் பிள் ளைப் பேறே கிடைக்கக்கூடாத மிக்க முதுமையில் அருமையிற் பெற்ற ஒரே மகனார யும், தன்குடி தாங்கவல்லாராயும், முன்னை நாளிற்றானே தன் மரபிற்கு உரிய வரை யாட்சியைக் கைக்கொண்டவராயும் நின்ற மகனாரை இவ்வாறு இழக்கநேர்ந்த நாகனுக் குக் கவலை மிகப் பெரிதாயிற்றெனக். **அணங்குறைவாள்**-தேவராட்டி. 696 பார்க்க

பேணும் - தன்னால் விரும்பிப் போற்றப்படும் என்றும், தன்னைப் பேணுவார் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த என்றும் உரைப்பாருமுண்டு

எல்லாம் பேதித்து - தாமறிந்த எவ்வாவகையாலும் அவரது மனத்தை அந் நிலையினின்றும் திரிவுபடுத்தி **காணும் நெறி** - தாம் கண்டபடிகாணும் உலக நெறி. தாங்கள் பெறவேண்டிய நன்மை இதற்கு உலகியலுக்கு வேறுபட்டுத் தோன்றும் அருளியல் நெறியில் நிற்றலால் என்றலுமாம்.

தங்கள்குறி வாராமை - தமது நினைவுக் குறியின் முகமாகத் திரும்பி மனதுசெல் லாமையால். **வாராமை** - வாராமையால். தங்கள் எண்ணம் நிறைவேறாதபடியால்

எனபா மகாலிஙகையா. இவர்களது குறி உலக நிலைகுறி திணணனாது குறியோ வேறுயிருநதது அது "உண்மை நின்ற பெருகுநிலைக் குறியாளா அறிவு தனனை" (திருச் செஙகாடடஙகுடி-திருததாணடகம 3) எனறபடி தேவாநிலைக் குறியாய்நினறமையால் இவாகளது குறியில வாராதுநினறதாம. இதறகு இவவாறணறிந்த தஙகள தெயவததை முனனிடடுப பார்ககும குறி கைவராமல என்றும, குறியாவது தெயவம ஆவேசிககச செயது தேவராட்டிவாயாற கேடகும குறிகளும, மலைமேன முதலியவறறை எடுதது ஒறறை இரட்டைபாாததல முதலியனவுமாம எனறும உரைபபாருமுணடு அப பொருட்கு, அறிநதவாறெலலாம பேசித்தும இபபோது அவாது நிலைதிரியாமைகணட நாகன முதலியோா இனிமேல் எககாலததிலாவது அவா தமவயமாயத திரிதலகூடுமோ எனறு குறிபாாததனா எனபா

கைவிடுதல் - தொடாபு அறவே விடடொழிதல. கைகூடு மெனபுழிபபோலக கை எனபது உபசாககம போலவதோர் இடைச்சொல். "கொலலாது சூலை நோய குடாமுடககித் தீராமை, எலலாருங கைவிட்டாா (திருநா - புரா 57), "கடலி னஞ்சமு துணடவா கைவிடடால, உடலி னாகிடந் தூாமுனி பணடமே" (தனித திருக்குறுந தொகை 4) முதலிய திருவாககுககள காணக. 153

*803 முனபுதிருக காளததி முதல்வனு ரருணேககால்
இன்புறுவே தகததிரும்பு பொனனுறு போல்யாககை
தன்பரிசும வினையிரணடுஞ சாருமல மூனறுமற
அனபுபிழம் பாயததிரிவா ரவாகருததி னளவினரோ ? ௧௫௪

(இ - ள்) முனபு - முனனா ; திருககாளததி ... .நோககால - திருககாளததியப பாது அருட்டிரு நோககம எயதியதனாலே , இனபுறு . போல் - இனபம உறுகினற பரிசன வேதியினாலே இருமபானது பொனனாயினாற போல , யாககை.. .. அற - யாககையின தனமையும, வினைகளிரணடும, சாரும மலம் மூனறும அறுதலால ; அனபு பிழமபாயத திரிவாா-முனனைப பசுபோத உருவமமாறிச சிவபோதவடிவமாகத திரிவாராகிய திணணனா , அவா கருததின அளவினரோ ? நாகனும தேவராட்டியும் முதலிய வனவேடாகள கருததின அளவில் அமைவரோ ? அமையாா.

(வி - ரை) இது கவிக கூறறு.

முன்பு - திணணனா திஙகளசேர் சடையாா தம்மைச சென்று காணுதறகு முன்னே (753) முனனை நாளில் எனறுரைபபாருமுணடு

முதல்வனுர் - பதி - பசுபதி - எலலாாககும முதலவா

அருள் நோக்கால்-அருட்பாாவை எயதிய காரணததாலே "அருட்டிருநோககம"(753). முதலவனா திணணனாை ஆடகொணடதிறததையும அதன விளைவுகளையும அநு வதிததுததாம கூறுமுகததால் இஙகு எடுததுககூறினா. 753 ம திருப்பாடடிற திணண னா சிவவொளி நீழலில அனபுருவமாயின இயலபைக காரண காரிய விளைவுமுறையில விளககின ஆசிரியா, இஙகு இபபாடடால் அநநிலையின உளளுறையாகிய உணமை யைத தாம கணடவாறு நாமும கணடு உயயுமபொருடடுத தெளிய விரிதது உணாதது கினறாா 806 ம திருபபாடடில அதனையே இறைவன சிவகோசரியாா அறியககாட்டு கினற நிலையைக கூறுவாா.

இன்பு உறு வேதகம் **இன்புஉறு** - இமமையினபம் பொருநதச் செய்யும. **உறு** - உறுவிககும எனப பிறவினைபபொருளில வநதது. **உறு** - உறுதறகேதுவாகிய எனறு ரைபபினுமமையும **வேதகம்** - வேதிபபது-வேறுதனமைபபடுததுவது. இரதகுளிகை எனபா "வெநதழலி னிரதம்வைத தைநதுலோ கததையும வேதிதது விற்றுணண லாம" எனற தாயுமானா பாடலுஙகாண்க. "வேதி யாதவா தமமை வேதிபபன" (339) எனறவிடத துரைததவையும காண்க.

வேதகம் - என்பதை வேதி எனவும் வழங்குவர். அது தரிசனவேதி, பரிசன வேதி என இருவகைப்படும். இங்கு **இன்புறு வேதகம்** என்றது பரிசனவேதி. தரிசனவேதியாவது தன் பார்வைக்குட்பட்ட பொருளைத் தன்மய மாக்குவது. இது குருவின் உபகாரமாகிய சாட்சுஷி தீக்கையால் விளைவதாம் கண்ணேறு - கண்ணூறு - கண்மிச்சில் - திருட்டி என உலகவழக்கிற் காணப்படும் விளைவுகளையும் உன்னுக. இங்கு **அருள் நோக்க**மானது மலமுடைய ஆன்மாவை மலநீக்கி வேறுபடுத்திக் கறைநீங்கிய தூய செம்பொன்போல ஆக்குதலின் அதற்கு **வேதகத்தி**ன் செயல் உவமிக்கப்பட்டது.

யாக்கை தன்பரிசு - **யாக்கை** - கட்டப்படுவது. யா - பகுதி, ஐ - செயப்படு பொருள் விகுதி. நரம்பு முதலியவற்றாற் கட்டப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது. "காலகொடுத் தெலும்பு மூட்டிக் கருநரம் பாக்கை யார்த்துத், தோலுடுத் துதிர மட்டித் தொகுமயிர் மேய்ந்த கூரை" (திருநேரிசை - திருக்கொண்டீச்சரம் - 3) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரமும், "கட்டு முறுப்பும்" என்ற உதாரணவெண்பாவினுரையும் (சிவஞானபோதம் - சூ. 2 அதி. 1) காண்க. **யாக்கை தன்பரிசு** - உடம்பின் தன்மை மாயேயங்களாகிய தநு, கரணம், புவனம், போகம் என்ற நான்கனுள் தனுவும் கரணங்களுமாகிய இரண்டும் இங்குக்குறிக்கப்பட்டன. இவற்றின் **பரிசு அறுதலாவது** அருளேக்கம் பெறுதற்கு முன்பு வினைக்கீடாக வரும் ஏகதேச உணர்வை விளக்கிநின்றதுபோ லல்லாது, கண்ணுக்குப் பகல் விளக்குப்போலத் திருவருளாகிய பேரொளியினுள் அடங்கிநிற்றலாம்.

வினை இரண்டாவன - புனருற்பவத்துக்கேதுவாக உயிரால் ஈட்டப்பட்ட அறம் பாவங்கள், இவற்றினியல்பைத் "தன்மமோ டதன்ம மாகி" (சூ. 2. 39) என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தாலறிக. இவற்றின் **அறுதலாவது** இவை தம் பயனாகிய இன்பதுன்பங்களைத் தாராதொழிதல். அதாவது இவற்றின் பயன் உயிரினைப் பற்றாது உடலூழாய் ஒழிதல்.

சாரும்மலம் மூன்று - ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்பன. இவற்றுள் **ஆணவமாவது** சகசமலம் எனப்படும். "இச்சகசமலம் - ஞானதிரோதகமாய்த், திரவியமாய், அறியாமைக்குணத்ததாய்ச், செம்பிற்களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய், அநாதிபந்தமாய்ச், (சடமுமாய்ப் பலவுமாயி னழிவெய்துமாகலின் அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின்) ஒன்றேயாய், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் எனப்படும் பாகுபாட்டிற் கேதுவாய், உயிர்களதோறும் தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைத்து நின்று தத்தங்கால வெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலபலவுடைத்தாய், உயிர்கள் மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரணமாய், நித்தமாய், வியாபகமாய், **வியாபக உயிர் அணுத் தன்மைப்படுமாறு செய்தலின் ஆணவமென்னும் பெயர்த்தாய்ப்,** பசுத்துவம் பசு நீகாரம் - மிருத்தியு - மூர்ச்சை - மலம் - அஞ்சனம் - அவித்தை - ஆவிருதி - என்றற்றொடக்கத்துக் காரணக்குறிகளுமுடைத்தாய் நிற்பது எனவும், படலம் படர்ந்தகண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளின்மூழ்கு மாறுபோல, முதல்வன் சந்நிதியினிற்பினுஞ் சோபானமுறையி னறிவிக்க வறியுந் தன்மைத்தாய உயிர், அநாதியே யறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின், அம்மாட்டாமை யான அவ்வறிவை யிழந்து அறியாமையாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்த மாயிற்றெனவு முணர்க." என்ற சிவஞானபோதச் (4 சூத் - 2 அதி) சிற்றுரையான் இதன் தன்மை யறியப்படும்.

கன்மம் - இங்கு மூலகன்மங் குறித்தது. இதுவே முதலுற்பவத்திற் சூக்கும தேகம் பெறுதற்கு ஏதுவாயது, இதனை, "மூன்றுற்ற - நெல்லுக் குமிதவிடு நீடுசெம் பிற் காளிதமூந், தொல்லைக் கடலூற்றுன்றத் தோன்றவரு-மெல்லா, மொருபுடையொப் பாயத்தா னுள்ளவா றுண்டா, யருவமா யெவ்வுயிரு மாத்தே-யுருவுடைய, மாமணியை

யுள்ளடக்கு மாநாகம வனனிதனைத, தானடக்குங காட்டத தகுதியும் போல-ஞானத தின, கணணை மறைதத கடியதொழி லாணவததா, லெண்ணுரு செயனமாணட வெவ வுயிாககு - முன்னுடிக, கடபுலனுற காணாதங கைகொடுதத கோலேபோற, பொற புடைய மாயப புணாபபினகண-முறபாற், றநுகரண மும்புவன முநதந்து " எனனும போறறிப பஃறொடையானும, " செமபுறுகளிமபென வநாதிமல மூழகி " எனனும செபபஃறைபபதி அகிலாண்டநாயகி பதிகச செயயுளானும் உணாக

மாயையாவது இருவினைபபய னனுபவிததற பொருட்டு வரும தநுகரண முதலிய வறறுககு முதற காரணமா யிருபபது.

இமமலஙகளின காரியஙகளாவன .—மூலமலங் காரியவேறுபாட்டான எழுவகைப படும. அவையாவன . *மோகம, மதம, அராகம, கவலை, தாபம, வாட்டம, விசித்திரம எனபனவாம " .. . இனி, இருவினையின காரியமாவன இனப துனப முதலா யின. மாயையின காரியமாவன தநுகரண முதலாயின " எனறு மாபாடியததுட் (2 சூ - 2 அ) கூறியவாறறுன அறிக.

ஆணவமறுதலாவது ஞாயிறறின ஒளிதோனறியபோது இருள் அடஙகி நிறறல போலத திருவருள உயிாகளிடதது வெளிபபட்டபோது, அதாவது "விறகிற றீயினன பாலிறபடு நெயபோல, மறைய நினறுளன மாமணிச சோதியான, உறவு கோனட்டுணாவு கயிறறினுன, முறுக வாஙகிக கடையமுன னிறகுமே"(அபபாசுவாமிகள-தனித திருககுறுநதொகை 10) எனறபடி முனனினறபோது, அதனுள தனது மறைததற சததி மடஙகி அடஙகி நிறறல மாயை கன்மங்க ளறுதல் மேல உரைககபபட்டது

சாரும் - அநாதியே உயிாகளைச சாாநது நிறகும முததியில இவை நீஙகுதலால இவை உயிாககு இயறகையனறெனபது தெளியபபடும.

மலம் மூன்றும் அற - மேலே சொனனவாறு மும்மலஙகளும தததம காரியங களைச செயயா தொழிய

இஙகுத திணணனாககு, நான் வேட்டையாடி அமுது படைபபேன ; நான் இரவில இறைவரைக காபபேன எனற உணாவும, உடலும, அகக்கரண புறககரணச் செயலகளும இருநதன. இவறறோடு அவா உலகிற றிரிநது செயல செயதனா. இவை மும்மல காரியஙக ளனறோ? எனின, அனறு எனறபடியாம. எனனை ? உடலும உடற

---

* இவறறுள, மோகம், மலம முதலிய அறுவகைககட்டு நீஙகுஙகாறும ஆனமாககளோடு சகசமாயுளளது மோக மிலவழி, ஏனை மத முதலியன நிகழாமையின அது முதனமைததாதல அறிக அமமோகமாவது, கொளளறபாலது இது, நீககறபாலது இதுவென றுனமுகததால உணாநதும, அறிவையா முதலிய விடயஙகளின மயங்குதற் கேதுவாயது. மதமாவது தனனுலெயதபபடும அரிவையைத தானே புகழநது இவ ளின மேறபட்ட மகளிா உலகததிலிலலை என மதித்தற்கேதுவாயது அராகமாவது, அவளபால மேனமேலும ஆசைமிகுதற கேதுவாயது கவலையாவது ஊழவலியால அவளைத தணநதவழிக கணணீாவிட்டு அழுது பெரிதுங துனபமுறறுக கவலுதற் கேதுவாயது தாபமாவது அதனால உளவெதுமபித தபித்தற் கேதுவாயது வாட்டமாவது அஙஙனம அலறியும ஆறறியும உளவெதுமபுதலான மூாசசையுறறு உளளமும் உடமபும வாடுதற்கேதுவாயது அரிவையர்மேல் வைத்துக் காட்டியது உபலக்கணமாதலின், விடயநதோறும் இவ்வாறு கண்டு கொள்க. விசித்திரமாவது தானபெறற உலக வாழககையை நோககுநதோறும இவா எமக்கு உரிமைச சுறறததாா , இவள உரிமையுடைய மனைவி , ஆடை அணி பொன முதலிய செலவஙகளிற குறைவில்லை , மனை கழனி முதலிய நிலஙகளிற குறைவிலலை , இனிப பெறக கடவதெனனை ? யென வும, என குடுமபததைப புரபபோா யாவரெனவும இவவாறு பலவேறு வகைபடச் சிநதை செயதற கேதுவாயது - சிவஞானமாபாடியம் - 2 சூ. 2 அதி.

செயலும், அவவுணாவும இருநதும தம பொருட்டு யான் எனபதும எனது,எனதுடல முதலிய உணாவும இலலை. ஊனிலலையேல நான் இளைபபேன உறககமிலலையேல ஓய விலலாமையால களைப்பேன இரணடு மிலலையேல முடிவிலலான இறபபேன எனபன வாதி யுணாவுகள இலலையாயின. "அவனுடைய அறிவெலலாம நமையறியு மறிவு" (806) எனறதனுல அவருடைய உணாவு முழுமையும தேவரையே அறிநதன, தமமை உணரவில்லை தமமுணாவு எனனும ஆணவம் அவரிடததுச் சிவானநத அனுபவத துககு நிமிததமால மாததிரையாய நினறது

இனி, வேடடையும போககுவரவு புரிதலாதி செயல்களும இருநதும அவை தம பொருடடு நிகழவிலலை "அவனுடைய செயலெல்லாம நமககினியவாம" (806) எனறதனுல இசசெயலகள வினைபபயனகளைத தராமலும,மேனமூளையாமலுமினறன. வினைககீடாக உடமபுகொணட பிராரத்தம் அவவுடலுளளளவும இருககுமாயினும,அவா அனபுபிழமபாயத திரிவாராதலானும, தம அனுபவததிறகாக ஐமபுலன வழியே அறிவு செலலாமையானும, அஃது உடலூழாதல மாததிரையாய ஒழிநதது. முன ஈடடபபடடு அனுபவிகக எஞசிநினற சஞ்சிதம் முனபு முதலவனுா அருளநோககால தீபபொறிபடட பஞசுபபொதிபோல எரிநதொழிநதது ஆகாமியம் இறைபணி நிறறலால மேல ஏரு மல ஒழிநதது. எனவே கன்மமாகிய போககு வரவு புரிதல இருநதும இருவினைப பயனிலலையாயற்றன எனக

மாயாமல காரியஙகளாய மாயேயஙகள எனபபடும உடலும கரணஙகளும தமபரிசு வேருயின. இறைவனது திருமலர்ககை தீணடபபெறற சணடீசா "மாயை யாக கையினமேல அளவின றுயாநத சிவமயமாயச - சூழநத வொளியிற் ருேனறியது" (சணடீசா - புரா - 55) போலவும், "ஊனுயிா வேறு செயதா னொடித தானமலை யுதத மனே" (திருநொடிததானமலை - 1) எனறு ஆளுடையநமபிகள அருளியநிலை போல வும், இவரது யாககை முதலவனு ரருளநோககால ஒளியின நீழல அனபுருவமாயிறறு. உடலும உடகரண புறககரணஙகளும உளளனவாயினும, அவை செயல செயதன வாயினும், இஙகு "நஞசெய லறறிநத நாமறற பினனுதன, றனசெயல தானேயென றுநதீபற" எனற நிலையில திணணனுா சரிததனராதலின மாயாமலம் ஆனமாவுககுத தன காரியமாகிய தததுவஙகளைத தோறறி விளககுபபோல வுதவும செயல வேணடப படுவதிலலையாய ஒழிநதது, என இவவாறு மல மூன்றுமற்ற தனமை கணடுகொளக

மல மூன்றும் அற - இனி, இதறகு இவவாறனறி, யாககைதன பரிசு எனற மாயாமலமும, வினையிரணடும எனற கனமமலமும, சாருமலம எனறதனுல ஆணவ மல மும ஆகிய மூனறு மலஙகளும அற எனறுரைபபாருமுணடு சாருமல மொன்றும் எனபது பாடமாயின, மேறகூடடிய மாயை கனமஙகளோடு ஆணவமாகிய சகசமல மொனறும எனவுரைத்துக கொளக இவவாறு கொளளுஙகால, பெதத நிலையில ஞான திரோதகமாய ஆனமாககளின அறிவை மறைதது நினற ஆணவம,முததிநிலையில தனது மறைததறசததி மடஙகியவழியும, தானழியாது நிறறல நோககியும, இது பலவாதலினறி எலலாவுயிாகளிடததும நிறகும பல சததிகளையுடைய தொனறே யாதல நோககியும ஒன்றும் எனறு சிறபபிதது இறுதியில வைததாா எனறுரைததுக கொளக

அன்பு பிழம்பாதல் - அனபே வடிவமாயிருததல. 'பொருவிலன புருவ மானுா' (753) எனறவிடததுரைததவை பாாகக பினனா "அவனுடைய வடிவெலலா நமபக்க லனபு" (806) எனபதுங காணக

திரிவார் - சரிபபவா. திரிதல் - சரிததல - போககு வரவு புரிதல உலகில உட லோடுகூடி உடகரண புறககரணஙகளாற செயல செயதிருததல திரிதல் - மாறுபடுதல எனறுகொணடு திரிவார் மாறுபடுபவர், ஆணவததோ டததுவித மாதலினறி மெயஞ ஞானத தாணுவினே டததுவிதமாயச் சாாநது மாறுபடடவா எனறுரைபபாருமுணடு.

அவர் கருத்தின் அளவினரோ? அவவேடாகளது கருததின அளவினுள அமைவரோ? அமையாா எனபது இவரது நிலை அவாகருதி அளவு படுததும தனமையதனறு. அவாகள கருதவும கூடாத நிலையினராதலின அவாகளறிநது பேசிதத செயலகளின குறியில வாராதவராயினா எனபது குறிபபு. இவரது "நிலையிவவாறு அறி நீ" எனறு இறைவனாகாட்டச சிவகோசரியாா கணடனா எனபது பினனாககாணபபடும். ஆதலின அவாகாட்டாககாற பிறா எவாககும எவவாறறானும கருததினளவுககுட படாததாம எனபது சாமானியரான அவவேடா கருததின அளவிலே வருவரோ? எனறுரைபபாருமுணடு 154*

804. அநதிலையி லன்பனா ரறிநதநெறி பூசிபப,
மனனியவா கமபபடியான மாமுனிவ ரருச்சித்"திது
வெனனுடைய நாயகனே! யிதுசெயதா ரமைககாணேன,
உனனுடைய திருவருளா லொழிததருள வேணடு" மென, கருரு

805. அனறிரவு கனவினக ணருண்முனிவா தமபாலே
மினறிகழுஞ சடைமவுலி வேதியர்தா மெழுநதருளி
"வனறிறலவே டுவனெனறு மறறவனை நீநினையேல,
நனறவனறன செயறனனை நாமுரைபபக கே"ளெனறு, கருசு

806. "அவனுடைய வடிவெலலா நமபகக லன"பென்று,
"மவனுடைய வறிவெலலா நமையறியு மறி"வெனறு,
"மவனுடைய செயலெலலா நமககினிய வா"மெனறு,
"மவனுடைய நிலையிவவா றறிநீ"யென் றருளசெயவார், கருஎ

807. "உனககவனறன செயலகாட்ட நாளைநீ யொளிததிருநதா
லெனககவனறன பரிவிருககும் பரிசெல்லாங காணகினறாய;
மனககவலை யொழி" கெனறு மாமுனிவாக கருள்செய்து
புனறசடிலத திருமுடியா ரெழுநதருளிப போயினர். கருஅ

804 (இ-ள்) வெளிபபடை. அநததிலையிலே அனபனாராகிய திணணனா அறிநத நெறியிற பூசிகக, நிலை பெறற ஆகம விதிபபடி மாமுனிவராகிய சிவகோசரியாா அருசசிதது, "எனனுடைய நாயகரே! இவவிடதது இவவநுசிதஙகளைச செயதாரைக கணடிலேன, உமமுடைய திருவருளினாலே இதனை ஒழிததருள வேணடும்" எனறு விணணபபிததாராக, கருரு

805 (இ-ள்) வெளிபபடை. அனறிரவிலே அருளமுனிவரிடததுக கனவில் மினனல போல விளஙகுகினற சடைமுடியுடைய வேதியராகிய சிவபெருமான எழுநதருளி "நீ அவனை வலியதிறலுடையதொரு வேடுவன எனறு நினையாதே, அவனது நனறாகிய செயலை நாம சொலலக கேடபாயாக" எனறு தொடஙகி, கருசு

806 (இ-ள்) "அவனுடைய வடிவம முழுவதும நமமிடதது வைதத அனபு மயமேயாம" எனறும, "அவனுடைய அறிவு முழுவதும நமமை யறியும அறிவேயாம" எனறும, "அவனுடைய செயலகள எவையேயாயினும அவையெல்லாம நமககினியனவே யாகும" எனறுஙகூறி, "அவனுடைய நிலை இததனமையுடையது, நீ அறிவாயாக" எனறு அருள செயவாராய, கருஎ

---

*"மாமுனிவா நாடோறும" எனற 801-வது பாட்டு இதனகீழச சில பிரதிகளில் காணபபடுகினறது. வேறுசில பிரதிகளில அபபாடடு இலலை.

807. (இ - ள்) வெளிப்படை. "நாளைக்கு நீ நமபககல (அவன காணுதபடி) ஒளிததிருநதாயாகில, அவனது செயலகளை நாம காடட (அசசெயலகளினினறு) எனனிடதது அவனுடைய அனபு இருககும தனமையெலலாம காணகினறா யாகுவை, உனது மனககவலையொழிவாயாக!" எனறு பெருமுனிவராகிய சிவகோசரியாருககு அருளிச் செயது, கஙகையைத தரிதத சடைமுடியுடையாராகிய சிவபெருமான மறைநதருளினா கருஅ

இநநானகு பாட்டுககளும தொடர்நது ஒரு முடிபுகொணடன இவறறால சிவ கோசரியாா மனமிககவனறு இறைவனிடம விண்ணப்பிததது அதறகு இறைவன அருளியதும் கூறினா.

804 (வி - ரை) அந்நிலையில் - அவவேடாகளின குறியில வாராமல அன்பு பிழமபாய்த திரிநது சரிககினறதும, பினனா இறைவனுலே சிவகோசரியாருககு "அவனுடைய நிலையிவவாறு" எனறறிவிததுக காட்டுகினற ஏறறமுடையதும ஆகிய அநதநிலையில.

அன்பனார் - அனபேவடிவமா யுள்ளாராதலின அன்பனார் எனறாா. அன்பு அனனா - அனபையே தமககு ஒப்பாயுளளாா எனறலுமாம. (753 - 803 - 806) பாாகக.

அறிந்தநெறி - தாமகணடும நாணனபாற கேட்டும அறிநத நெறி.

மன்னிய - நிலைபெறற பொருநதிய எனறலுமாம ஆகமப்படி - ஆகமங்களில இறைவனுககுரியதெனறு விதிககபபடடபடியாய. மன்னிய ஆகமம் - இறைவன வாககாதலின எனறும அழியாமலும, மாறுபடாமலும, வேறு எநநூலகளானும மறுக கபபடாமலும நிலைபெறற வெனபதாம அனபனா தாமகணட காட்சியளவை யானும, அநுமான அளவையால நாணன அறிநது உரைததது கேடட உரையளவையானும, அறிந்தநெறி பூசிததாா, முனிவனா இறைவன வாக காகிய ஆகமஙகளால அறிநத உரையளவையாற பூசிததாா எனக. அனபனா தம கரணஙகள சிவகரணஙகளாக மாறித தமஅறிவு அவா அறிவாக அறிநது பூசிததாா. முனிவனா அவவாறனறித தம கரணஙகள தமமுடையவாகவே நினறு ஆகமம அறிவிக கத தமமறிவு கொணடு பூசிததாா அனபா பூசை இறைவாதாமே அறிநத பூசை முனி வா பூசை இறைவா ஆகமஙகளால அறிவிதத பூசை இவவிரணடும இறைவனுககு உவபபாயினும முனிவா பூசையின பயனுக இறைவா தமமைததாமே அறிவிககுமுகத தால அனபரனபினைக காட்டி யறிவிகக நினற நிலை சிநதிககததககது.

மாமுனிவர் - பெருமுனிவா (790), திருமுனிவா (789), அநதணனா (798) என றவை காணக

அருச்சித்து - திருமஞசனம முதலாகப பூசையின எலலா அஙகஙகளையும் குறித தது. "அருசசனை செயது" (801) பாாகக.

இங்கு இது செய்தார் எனக கூட்டுக "எனனுடைய நாயகனே" எனற சொற கள இடையிடடது முனிவா இச்செயல் பலநாளும நிகழக கணடு சகியாது உளளம பதைதத நிலை குறிததது. இநத "அநுசிதம கெடடேன யாா செயதாா" (785) என றதும காணக

என்னுடைய நாயகனே! - எனனை அடிமையாக உடைய தலைவனே! "தமை யுடைய தனனுணாவாா" (சிவஞானபோதம - அவையடககம) எனறதறகுத தம மையுடையானுகிய தலைவனை யுணரும சிததாநத சைவா என உரைததது காணக. உயிாககுயிராகிய ஆனம நாயகராதலின நீா என உளளததை அறிவீா; தேவரீரது திருமுனபின தூயமை கருதியே இதனை வேணடுகினறேன எனறு குறிபபாா இவ வாறு கூறினா

இது செய்தார் தமைக் காணேன் - இது செய்தாரிவர் போலும் என்றனுமானத்தால் "மேவரோ வரவஞ்சா வேடுவரே யிதுசெய்தார்" (786) என்று கூறியதன்றி இச்செயலை நேரிற் கண்டேனல்லேன் என்றபடி. "அக்கானவன் வாவினைப், பார்த்த காட்டிடைப் பார்த்து நடக்குற்று" என்றது முதலாகக் கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் (11-ம் திருமுறை) நக்கீரதேவர் அருளியது, காட்டிலே திண்ணனார் பேய்கோட் பட்டார் போலத் திரியும் தன்மை கண்டு அவரே இது செய்தாராதல் வேண்டுமென்று ஐயுறுதாகக் கூறியதாதலின் இதனோடு மாறுபடாமை யறிக. **காணேன்** - கண்டு விலக்கிலேன் என்ற பொருளில் வந்த தென்றலும் பொருந்தும். இவ்வாறே திருமறத்திற் கூறுவன பிறவும் இங்குக் கூறுவனவும் பொருந்த உரைத்துக் கொள்க.

உன்னுடைய திருவருளால் ஒழித்தருள வேண்டும் - உனது திருவருட் பிரேரணையினால் - சங்கற்பத்தால் - நீக்கக்கடவதன்றி வேறு செயல் இல்லை என்றபடி. **ஒழித்தல்** - நிகழாமற் செய்தல். **அருள** - எனது வேண்டுதல் நிறைவேறுமாறு அருள. **என்**-என்று பிரார்த்திக்க. 155

805 (வி - ரை) **அன்று இரவு** - திண்ணனார் "திங்களசேர் சடையார் தம்மைக் கண்ட நாளினின்று ஐந்தாம் நாளிரவு (810) பார்க்க 800 - 801 பாட்டுக்களின் கீழ் உரைத்தவையும் காண்க. சிவகோசரியாரும் திண்ணனாரும் காணுமாறு திருவருள் வெளிப்பட இறைவன் சங்கற்பிக்கும் திருநாளாதலின் அவ்வுயாவு தோன்ற **அன்று** எனச் சுட்டிக் கூறினார்.

கனவின்கண் - இறைவன் ஆன்மாக்களின் பக்குவநோக்கிச் சிலர்க்கு நனவிலும் சிலர்க்குக் கனவிலும் வெளிப்பட்டு அருளுவர் மற்றும் பலர்க்குக் கனவு நனவு இரண்டிலும் வெளிப்படார். இங்குப் போலவே திருநாளைப்போவார் நாயனார்க்கு "அவர் வருத்தமெல்லாந் தீர்ப்பதற்கு, முன்னணைந்து கனவினிடை முறுவலொடு மருள்செய்வார்" (திருநாளை புரா-27) என்ற சரிதமும், அதுபோன்ற பிறசரிதங்களும் காண்க. இவ்வாறன்றி ஒருமலத்தார், இருமலத்தார், மும்மலத்தார் என்ற பாகுபாட்டின்படி முறையே தன்மையில் உணர்வின்றும், முன்னிலையில் மானமழு நாற்றோள் நீலகண்டம் முதலிய வற்றுடன் கோலங்காட்டித் தோன்றியும், படர்க்கையிற் குருவாய்க் கனவில் நேரே வந்தும் அருள் புரிதல் உண்மை நூல்களானறியப்படும். இங்குத் திண்ணனார்க்கு நனவில் நேரே அருள்வதனை மறுநாட் காண்போம். "கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி, நனவிலு நாயேற் கருளினை போற்றி" என்ற திருவாசகமுங் காண்க.

அருள்முனிவர் - எவ்வுயிர்க்கும் அருளையுடையோர். "அந்தணனார்" (898) என்றது காண்க. "அருள வேண்டும்" என அருளை வேண்டினாராதலின் அவ்வருளைப் பெற நிற்கும் முனிவர் என்றது குறிப்பு. "சென்ற வல்லிடைக், கனவி லாதரிக்கு மந்தணன் றனக்கு" என்பது நக்கீரர் அருளிய திருமறம்.

மின்திகழும் சடைமவுலி வேதியர்தாம் - இறைவர் முனிவர்பாற் கனவிற் காட்டியெழுந்தருளிய கோலங்கூறியபடி. சடைமுடியுடைய வேதியராய்த் "தாமாந் தன்மை யறிவுறு கோலத் தோடு", முக்கண் திருநீலகண்டம் முதலிய அடையாளங்களுடன் வந்தார் என்பதாம். இத்திருவடையாளங்களுள் முதன்மை பெறுஞ் சிறப்பு நோக்கிச் சடைமவுலியைக்கூறி அது முதலாக ஏனையவற்றை உடன்கொள்ளவைத்தார். இச் சிறப்புப்பற்றியே கபர்த்திநேசம் என்ற நாமத்தாற் சிவாஷ்டோத்தரம் துதிக்கின்றது. முனிவர்க்கு இறைவர் கனவிற் காட்டிய இத்திருக்கோலத்தைச் "சீரார் திருக் காளத்தியு ளப்பன், பிறையணி யிலங்கு பின்னுபுன் சடைமுடிக், கறையணி மிடற்றுக் கன்னமழுத் தடக்கை, நெற்றி நாட்டத்து நிறைநீற் றாக, மொற்றை மால்விடை யுமையொரு மருங்கிற், றிருவுருக் காட்டி யருளி" என்று கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் சடையை முன்வைத்துத் தொடங்கிக்கூறினார் நக்கீரதேவர். **மின்திகழும் சடை**-மின்

னலபோல விளஙகும் சடை " பொலிநதிலஙகு, மினவணண மெவவணண மவவண ணம வீழசடை " (பொனவணணததநதாதி) எனறது காணக.

வேதியர்தாம் - சிவபெருமான ஒருவரே பிராமணா எனறு வேதஙகள கூறுதல காணக. " தனிமுதலாம பரனெனறு பனமுறையும, துணிநதமறை மொழியாலே " பலகாலுந துதிதத மறைமுனிவாககு அவா சிநதிததுத துதிததவாறே வருதல் முறை யாதலின வேதியராய வநதாா. அவரே பிற எலலாக கோலஙகளும் தாஙகிவருதல திருவிளையாடறபுராண முதலியவறறுட காணக. " மறையவ னரசன செட்டிதன ருதை " எனற பேரூரபபுராணமும (பளளுபபடலம) காணக

வன்திறல் - வலிமை செயவதாகிய வேடடைபபோாததிறல **வலிமை** - அறத தின முகமாகச் செயயும திறல அனறி வனகணணராகி வலிநது கொலைசசெயல செயயும மறததிறல குறிததது

வேடுவன் என்று நீனையேல் - " மேவலோ வரவஞசா வேடுவரே யிதுசெயதாா" (786) எனறு துணிநத எணணஙகொணடு விணணபபிததா ராதலின அவவெண்ணததி னுளளே நினறறிநத இறைவனுா " வேடுவன எனறு நினையேல " எனறாா. " உள குவா ருள்கிற றெலலா முடனிருந தறிதி யெனறு, வெளகினேன " என்ற திரு நேரிசை காணக

மற்றவனை - வேடா குலததினனாயினும அவாகளுள ஒருவனாகவேனும், மறற மானிடருள ஒருவனாகவேனும வைததெணணப்படாதவன எனவும, அவன தனமை வேறாகும எனவும பிரிததுக காடடுவாா **மற்று அவன்** எனறாா.

நன்று - நனறாகிய நனறு செயல தனனை எனககூடடுக " அவனுடைய செயலெல்லா நமககினிய வாமெனறும " கூறினாாதலின அவை நனறாயின எனறாா நாம நனறு (நனறாக - நனகு) உரைகக எனவும, (நீ) நனறுகேள எனவும கூடடி அவறறிறகேறக உரைப்பினுமமையும.

" கேள " எனறு அருளசெயவாா (806) - " ஒழிக எனறு அருளசெயது" (807) போயினாா என மேலவரும இரணடு பாடடுககளுடன கூட்டிமுடிகக

அருமுனிவர்—நன்றுமவன் றன்செயலை—அன்னவன்றன் செயல் தன்னை— எனபனவும பாடஙகள 156

806 **(வி - ரை) வடிவெல்லாம் நம்பக்கல் அன்பு - எல்லாம்** - முழுவதும இதனையே முனனாப பொருவில அனபுருவம (753), அனபு பிழமபாய் (803) எனறாா. பிழமபு - வடிவம எனபன ஒரு பொருளன அனபே ஒரு உருவமாயிறறு எனபதாம.

அறிவு எல்லாம் நமைஅறியும் அறிவு - அறிவு முழுமையும நமமையே யறிநதது- வேறொனறினும செல்லவிலலை

செயல் எல்லாம் நமக்கு இனிய ஆம் செயலகள எலலாம நமககு இனிமைசெய் தறபொருட்டே ஆயின - நிகழநதன அஃதாவது வைகறைஎழுநது போநது வேடடை யாடி அமுதுமுதலியன கொணடுவருதல, மஞசனமாடட முனபூசைமலாகளைக காற செருப்பால மாறறுதல முதல இரவிறறுயிலாது காததலவரை எலலாச் செயலகளும நமககு இனியவை இவையிவையேயாம எனறு கொணடு, அதனபொருடடே செயயப படுவன "திருககாளததிநாயனாக கினியசெயகை இவைகொ லாமெனறிதுகடைப பிடிததுக கொணடு" (759) செயயபபடடன என முனனாக கூறியதுகாணக

இவவாறுசெயயபபடடன ஆதலின அவை நமககு இனியனவேயாம இவை நாமே விதிதத ஆகமவிதிபபடி இனியனவலல எனறு கொளளபபடினும, அவவாகமஙகளே அனபினை எலலாவறறுககு மேலாக விதிததலால இவை இனியனவெனறு அன் பினபெருககாற செயயபபடடனவாதலின இவையெலலாம நமககு இனியனவே

யாம எனறபடி " இனியன வலல வறறை இனிதாக நலகு மிறைவன் " எனற (திருக
கொசசைவயம - பியநதைக காநதாரம - 5) ஆளுடையபிள்ளையார தேவாரமுஙகாண்க
" மகவுமகிழந துவபபாாகள வனமைபுரி செயலினுல " (சாககியா-புரா - 10) எனறபடி
வனமையும மகிழசசியாதல காணக.

செயல் எல்லாம் - செயலகள எவையாயினும-விலககப்பட்டனவாயினும - அவை
முழுதும என்றும் - எனறும அறிவிததது (806). அறிவிததது எனபது சொல்லெசசம.
அனபெனறும - அறிவெனறும - ஆமெனறும்-(அறிவிதது)-அறிநீ எனறு அருள செய
வாா - எனறு அருள செயது - எழுநதருளிப போயினா (807) எனக கூட்டி முடித
துக கொளக.

நிலை இவ்வாறு - அனபு இசசை எனபன ஒரு பொருளனவாதலின அஃது
இசசையினையும, அறிவு ஞானததினையும, செயல கிரியையினையும் உணர்ததுவன ,
எனவே அவாறு இசசை முதலிய மூனறும இறைவனையே விடயிதது நினறன
ஆதலின " அவனே தானே யாகிய வஙநெறி, யேக னுகி யிறைபணி நிற்க, மலமாயை
தனனெடு வலவினை யினறே " (10 சூத) எனறு சிவஞானபோததததிற சொனனபடி
இறைவனது பணியில நினறா திணணனா. அவரது இசசைமுதலியவை வேறென்
றினையும விடயிககவிலலை. இஙகு நிலை இவ்வாறு எனறது இததனமையிற சிவத
தையேயனறி மறறென்றிலும செலலாது சிவததோடு ஏகனுகி இறைபணி நினற நிலை
குறிததது இநநிலையில நினறாாதலின மலமாயைதனனெடு வலவினையினறாயின
எனபதனை 803 ம திருபபாட்டில விரித்துக கூறினா. அறிநீ " அறிவிகக வனறி
அறியா வுளஙகள " (8-2- உதாரணவெணபா) எனறு சிவஞானபோததத்துக கூறியபடி
இறைவன காட்டுகினறாாதலின அறிநீ - எனறா அறிவிககும முறை வருமபாட்டிற
கூறுகினறா அருள் செய்வார் - செயவாராகி. முறறெசசம. அருளசெயவாா - மறை
முனிவாககருள செயது என வருமபாட்டுடன கூட்டுக.

அருள் செய்தார் எனறு பாடங கொளவாருமுணடு. 157

807 (வி - ரை) நாளை நீ ஒளிததிருநதால - பரிவிருககும பரிசெல்லாம - அவன
றன செயல - உனககுக - காட்டக - காணகினறாய - என மாறறி உரைததுககொளக.
காட்ட - காட்டுதறகாக, நீ ஒளிததிருநதால எனறு கூட்டி உரைகொளவாரு முணடு

*806 - னகீழ "பொருபபினில வநது" எனபது முதலிய ஐநது பாடல்கள
சில பிரதிகளிற காணபபடுகினறன பல பிரதிகளில அவை இலலை மேலும கண்ணபப
தேவா திருமறததில நககீரா அருளிய பொருளகளை அவை அபபடியே கைககொணடு
மொழிநது கொணடன எனபது பினனா அவவவறறினகீழத தநதுள்ள பகுதிகளால
இனிதுவிளஙகும சரித ஆதாரவாகக கொளளுதலனறி இவவாறு பிறா பொருளை எடுத
தாளுதல ஆசிரியா சேககிழாா மரபனறு அனறியும அவறறிற பல பொருளகள முன
னா உரைககபபட்டன ஒரிடததுரைதத உவமை முதலியவறறை ஆசிரியா கூறியது
கூறல எனனும குறறமபடப பினனுங கூறா அலலாமலும அவறறின வாககும
போககும ஆசிரியருடையவறறினினறும வேறுபடுகினறன இனனும பாாககின
அவையிலலாமலே சரிதம தொடாநது செலகினறதும காணலாம. காஞசிபுரம
சபாபதி முதலியாா, ஆறுமுகததமபிரானா முதலிய ஆசிரியாகள அவறறை வெள்ளி
பாடல்கள் எனறே கொணடனா இவைபறறி எனது சேககிழாா எனற நூலில
இடைசசெருகலகள எனற பகுதியிற பொதுவா யுரைததனவும், 212-213ம பககங
களிற கணடனவும பாாகக இககாரணஙகளால அவை இடைசசெருகலகள் எனறு
அறியபபடுதலின இஙகுப் பதிககபபடவிலலை. ஆயினும சில பிரதிகளிற காணபபடுத
லால இபபுராண இறுதியிற குறிபபுககளுடன பதிககபபட்டன.

நாளை - அன்றிரவு விடிய வருமமுறை ஆறும நாள குறிததது (810)

ஒளித்திருந்தால் - திணணனா இவரைக காணுதபடியும, இவா அவரைக காணுமா றும உளளமிலையில ஒளிததிருததல குறிததது பினனாக காளததியபபரின திருக கணணில உதிரங கணடு திணணனா "யாரிது செயதாா? இமமலையிடை எனககு மாறு மீளிவெம மறவா செயதா ருளாகொலோ?" எனறு வில எடுதது அமபும தெரிநது கொணடு (815 - 816) மனமழிநது கடுஞசினததோடு தேடுமபோது முனிவா அவர்கெதிா காணபபடின பொலலாது எனறு இறைவா முனிவரை ஒளிததிருநது காணுமாறு கட்டளையிட்டனா எனக

எனக்கு அவன்றன் பரிவு இருக்கும் பரிசு - எனனிடதது அவனது அனபு இருககினற தனமை **எனக்கு** - எனபால் - வேறறுமை மயககம **பரிசு**-தனமை-நிலை இவை 806ல கூறிய பரிசுகள **எல்லாம்** - இபபரிசுகளைக காடடும செயலகள 812 - 826 வரை உளள திருபபாடடுககளால உரைககபபடடன

காட்டக் காண்கின்றாய்-செயலின வாயிலாக நாம காடட நீ காணபாய மேறபாட டில "இவவாறு, அறி நீ" எனறருளுவாா அறிவிததுக காடடுமமுறை இபபாடடாற கூறினா நாம காடடக காணபாயாதலின பரிவின நிலை அறிவாய எனறபடி "காட்டு விததா லாரொருவா காணு தாரே காணபாராா கணணுதலாய காடடாக காலே" என பது தனித திருததாணடகம

செயல் காட்டப் பரிவிருக்கும் பரிசு எல்லாம் காண்கின்றாய் - பரிவின பரிசினை-அனபின நிலையை - அது காரணமாக வெளிபபடும செயலாலனறி உணரலாகா மையால, செயலகளைக காட்டவே அவைபறறி அவறறைத தூணடிய பரிவின பரிசு கணடறிநதுகொள எனறதாம் "அனபிறகு முணடோ வடைககுநதா ழாரவ லா, புனகணீா பூச றரும" (குறள)எனறது காணக இதனபடி செயலகளின வாயிலாகக காடடப பரிவின பரிசு ஞானமா முனிவா **கண்டார்** என 828-ல உரைததலும காணக

காண்கின்றாய் காண்பாய. தெளிவுபறறி நிகழகால வினைமுறறு எதிாகாலங குறிததுவநதது "வாராக காலதது வினைசசொற கிளவி, இறபபினு நிகழவினுஞ சிறபபத தோனறு, மியறகையுந தெளிவுங கிளககுங காலை" (சொல - வினை - 48) எனற தொலகாபபியததா னுணாக

ஒழிக - ஈறறகரங குறைநது நினறது **மனக்கவலை ஒழிக** - நீ மனததுடகொணட கவலையை நீககுவாயாக இவாது மனககவலை 786 - 804 பாடடுககளில உரைககபபட டது முனனை மூனறு நாளகளிலும இசசெயலகளை அநுசிதமெனறு கொணடு தாமே அவறறைமாறறிப பழுது புகுநதது தீரப பவிததிரமாகு செயல செயது பூசிதத முனிவா அறறைநாளில "உனனுடைய திருவருளால ஒழிததருள வேணடுமென"ப பிராா்ததிததனா "தனககுவமை யிலலாதான றாளசோநதாாக கலலால, மனககவலை மாறற லரிது"(குறள)எனறபடி, அவனருளை நாடி அவனருள சிநதிததாராதலின அன றிரவே மனககவலை ஒழிக எனறு இறைவா அருளினா எனக

மறைமுனிவர்க்கு - அநத முனிவாககு எனச சுடடு விரிததுரைகக

புனற்சடிலத் திருமுடியார் - முனனா "மினறிகழும சடைமவுலி வேதியா"(805) எனறாா மினபோலத திகழும சடையுடையாா எனறதனால முனிவாககு விளககஞ செயயவநதமை குறிககபபட்டது இஙகுப **புனற்சடிலத்திருமுடியார்** எனறதனால தமமை நோககித தவஞசெயத பகீரதறகாயக கஙகையைத தாஙகி உதவியதுபோல, மறைமுனிவாககு அவாது கவலை நீஙககக கணணும உதிரமும காடடி அவவழியே அறிவு கொளுததி உதவினா எனபது குறிககபபடடது வேதாாததஙகளாய விரிநது கிடககும ஆகமஙகள சடை எனறும, அவவாகமாாததஙகளை விளககவலல அருள கஙகை எனறும கூறுவாருமுணடு.

808. கனவுநிலை நீங்கியபின் விழித்துணர்ந்து கங்குலிடைப்
புனைதவத்து மாமுனிவர் புலர்வளவுங் கண்டுயிலார்
மனமுறுமற் புதமாகி வரும்பயமு முடனாகித்
துனைபுரவித் தனித்தேர்மேற் றோன்றுவான் கதிர்தோன்ற, ௧௫௯

*809. முன்னைநாள் போல்வந்து திருமுகலிப் புனன்மூழ்கிப்,
பன்முறையுந் தம்பிரா னருள்செய்த படிநினைந்து,
மன்னுதிருக் காளத்தி மலையேறி, முன்புபோற்
பிஞ்ஞகனைப் பூசித்துப் பின்பாக வொளித்திருந்தார். ௧௬௦

808. (இ - ள்) புனைதவத்து மாமுனிவர்-கொள்ளப்பட்ட தவத்திற் சிறந்த பெருமுனிவராகிய சிவகோசரியார், கனவு ... உணர்ந்து - கனவாகிய நிலையினின்றும் நீங்கியபின் விழிப்பு நிலையினை யடைந்து (கனவிற் கண்ட பொருளை) உணர்ந்து, புலர்வளவும் கங்குலிடைக் கண்டுயிலார் - பொழுது விடியுமளவும் அவ்விரவில் தூங்காதவராகி, மனமுறும் ....உடனாகி - மனத்தில் மிக்க அற்புதமும், (அது முடுகியதனால்) வரும் பயமும் உடன் உடையாராய், துனைபுரவி தோன்ற - வேகமுடைய குதிரை பூண்ட தனித் தேரின் மேல் தோன்றும் ஞாயிற்றின் கதிர்கள் தோன்றிய அளவிலே,

809 (இ - ள்) வெளிப்படை. முன்னாளிற்போல வந்து திருமுகலியின் நீரின் மூழ்கித் தமக்குப் பெருமானாகிய காளத்தியப்பர் கனவில் அருள் செய்தபடியினைப் பலமுறையும் நினைந்துகொண்டே, நிலைபெற்ற திருக்காளத்தி மலையில் ஏறி முன்பு போல அக்கடவுளைப் பூசித்துப் பின்புறமாக ஒளித்திருந்தார். ௧௬௦

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

808 (வி - ரை) **கனவுநிலை** - சொப்பனாவத்தை என்பர். **பின் விழித்தெழுந்து** - அந்நிலையினின்றும் நீங்கி விழித்திருக்குநிலையினை - சாக்கிராவத்தையை - அடைந்து. சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்பன உடலில் ஆன்மாவின் அவத்தைபேதங்கள் எனவும், இவற்றில் முறையே புருவநடு, கழுத்து, இருதயம், நாபி மூலாதாரம் என்ற இடங்களில் ஆன்மா தங்குமெனவும் கூறுவர். கனவுநிலையில் கண்டத்தானத்தில் நின்று சூக்கும உடலின் வழி ஆன்மா தொழில் செய்யும்; பின்னர் விழிப்பு நிலையடையும் போது புருவநடுவில் நின்று தூல உடலின் வழி ஐம்பொறிகளாலும் உணர்ந்து தொழிலியற்றும்.

உணர்ந்து - கனவில் இறைவனருளியவற்றை நனவில் உணர்ந்து. நனவிற் கண்டபலவற்றையும் கனவில் மறந்தும், கனவிற் கண்டபலவற்றையும் நனவில் உணராமலும் இருப்பது உயிரியல்பாம். இங்கு அவ்வாறன்றிக் கனவில் இறைவன் அருளியவை முற்றும் முனிவர் நனவில் உணர்ந்தார் என்பதாம்.

புலர்வளவும் கங்குலிடைக் கண்டுயிலார் என மாற்றுக. கனவு கண்டபின் உறங்கினவர் நற்கனவின் பயனை இழப்பர் என்பது ஒருமரபு. இரவின் கடையாமத்திற் கண்ட கனா உடன் பலன்தரும் என்பர். உடனே பலன் தந்ததாகலின் இது விடியற் காலையிற் கண்டதென்று ஊகிக்கப்படும். ஆதலின் இறைவனருளை எதிர்பார்த்து விழித்திருந்தனர் என்பதுமாம். இரவில் நான்காம் சாமத்திலும் பின்னரும் உறங்கலாகாது என்பதும் விதி. "வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து" என்ற ஆசாரக் கோவை காண்க. "மறையவ னறிவுற் றெழுந்து" என்ற திருமறமும் சிந்திக்க. அற்புதமும் பயமும் துயிலாமைக்குக் காரணமாம் என்றலுமொன்று.

புனைதவத்து - **புனைதல்** - மேற்கொள்ளுதல் - செய்தல். **தவத்துப்புனை** - என மாற்றித் தவத்தினை மேற்கொண்ட என்றுரைப்பாருமுண்டு.

மனம்உறும் அற்புதம் - **அற்புதம்** - இனனதெனறறியபபடாததோா பெருமித உணாச்சி இஙகுத தாம அறியாதநிலையில இறைவனருளியபடி விளஙகிய வேடராகிய திணணனாது பெருமையும, அதனை இறைவனே முனனினறு தமமை அறியவைததது அனபா கூடடததுச சோககும அருமையும **அற்புத**மெனபபடடன. "அதத னணடு தன னடியரிற கூடடிய **அற்புதமறியேனே**" எனற திருவாசகக கருததுமகாண்க

வரும்பயமும் உடன்ஆகி **பயம்** - முனஉளதாகிய அறபுதங காரணமாக அதனால விளைநதது ஆதலின **வரும்** பயம எனறும, **உடன்ஆகி** எனறும கூறினாா. இறைவன அறிவிகக அறிநதவையும, இனிககாடடக காணபவையும முனனா அறியவாராது மாறு கப பலபலவும எணணியும செயதும வரநோநததே எனும நினைவு **பயத்**தை விளைத தது வேடனாது பெருமையையும அதனைநோககத தமது சிறுமையையும பிழைகளை யும அபபிழைபாராது பொறுதது இறைவன அருளியவறறையும உணாநதபோது **பயம்** வநதது "எததனையு மரியநீ யெளியை யானை யெனையாணடு கொணடிரஙகி யேனறு கொணடாய, பிததனேன பேதையேன பேயே னாயேன பிழைததனக ளெத தனையும பொறுததா யனறே!, யிததனையு மெமபரமோ வைய! வையோ? வெமபெரு மான றிருககருணை யிருநத வாறே" (தனிததிருததாணடகம) எனறது காணக **அற்புதம்** எனறதறகு வேடராது தீயசெயல சிவபெருமானுககு இபபடியு மிருநததோ எனற ஆசசரியம எனவும, சாமானிய வேடா தேவாகடகுமரிய நிலையினையும சிவபெரு மானால பாராடடபபடும நிலையினையும அடைநதனரே எனறு எணணிய ஆசசரியம எனவும உரைபபாருமுணடு.

இவவாறு அறபுதமும பயமும உடனாகிய மனநிலையோடு முனிவா அநநாளில இதனமேற செயலகளையும செயதனா எனறு மேலவரும பாடடுடன கூடடி உரைத துக கொளக உடனாகி - வநது - மூழகி - நினைநது - ஏறி - பூசிதது - ஒளிதது - இருந தாா எனறு முடிகக இமமனநிலையுடனே இசசெயலக ளொவவொனறும நிகழநதன எனபதாம இதனையே நககீரதேவா "மறையவ னறிவுற றெழுநது, மனமிகக கூசி வைகறைக குளிததுத, தானமுன செயவதோா, பொறபுடைப பூசனை புகழ்தரச செயது, தோனறு வணண மிருநதன னாக" எனறு திருமறததுள அருளினா.

துனைபுரவி - வேகமாகச செலலும குதிரை **துனை** - விரைவு "உராததுனைத தோததெனை" (சிவஞானபோதம) **தோன்றுவான்** என எதிாகால வினையாலணையும பெயராற கூறினமையாலும, தோனறுவான தோனற எனனாது **கதிர் தோன்ற** எனற மையாலும ஞாயிறு உதிககாது அவனது கதிாகளின றோறறம மடடும காணத தொடஙகி யெனறு தெரிகினறேம இதனை **அருணோதயம்** எனவும, ஞாயிறறினறோற றததைச **சூரியோதயம்** எனவும கூறுவா "கணணா ரிரவி **கதிர்**வநது காாகரபப", "அருணனிந திரனறிசை யணுகின னிருளபோ யகனறது" எனற திருவாசகஙகள காணக. எனவே, ஞாயிறு தோனறச சில நாழிகைகளின முனபே முனிவா செனறு புனலமூழகிக கடனமுடிததாா எனபதாம இதனை "வைகறைக குளிதது" எனறு மேறகாடடிய திருமறம உணாததிறறு.

கனைபுரவி—எனபதும பாடம 159

809 (வி - ரை) **முன்னைநாள்போல்** - முனனாடகளிற செயதத வழககமபோல எனக இவை திணணனா இறைவரைக கணடு பூசிதத இரணடாம நாளுககு முநதிய நாளகள **நாள்**-சாதியொருமை **முன்னைநாள்**-முதலநாள எனபா சுபபராய செடடியாா. **வநது** தவஞ் செயயும வனததிலிருநது திருமலையினடிவாரததுககு வநது **மூழ்கிவநது** எனறுகூடடியுரைததலுமாம

தம்பிரான் அருள் செய்தபடி(யைப்) பன்முறையும் நினைநது - என மாறறுக பனமுறையும நினைதலாவது பலவாறறானும வைததுச சிநதிததல. இவைமுன **அற் புதமும் வரும் பயமும் உடனாகி** எனற விடததுரைககபபடடன.

வந்து - மூழ்கி - ஏறி - பூசித்து - இவை யாவும் முன்னைநாள்களிற்போல நிகழ்ந்தன; மூழ்கியபின் பூசனைக்குரிய பூ - நீர் முதலிய பொருள்களைத் தேடுதலும், மலையேறிச் செல்லுதலும் திருவருட்டிறத்தினைச் சிந்தித்த வண்ணமாகவே நிகழ்ந்தன என்பார் **நினைந்து - ஏறி** என்றார்.

முன்புபோற் பூசித்து - "முன்னைநாள் போல்வந்து" என்றலே யமையும், மீண்டும் முன்புபோல என்றல் வேண்டா எனின், அற்றன்று; இந்நாட் பூசையில் முன்னாள்களிற் செய்ததுபோல இறைச்சியும் எலும்புங் கலலையும் திருவலகால் மாற்றுதலும், மீண்டும் புனன்மூழ்கி வருதலும், பவித்திரமாஞ் செயல் புரிதலும் அது பற்றிய பிரார்த்தனையும் நிகழவில்லை எனவும், திருவருளின் றிறத்தினை எண்ணி யுருகிச் சாந்தி பெற்று மனம் இருந்தது எனவும் குறிப்பார் மீண்டும் **முன்புபோல்** என்றாரென்பதாம். ஆனால் இந்நாளிற் றிருமுன்பு கிடந்த இறைச்சி முதலியவற்றை மாற்றினரோ? அன்றோ? எனின் மாற்றினர் என்றே கொள்க. ஆயின் அவற்றை இறைவன் தமக்கு இனியவாமென்று அறிவித்தமையின் அவை அநுசிதமென்று உணர்தலின்றி ஏனை நின்மாலியங்களோ டொப்பக் கண்டு அகற்றிய பின்னர் அந்நாட்பூசையினை முடித்தனர் என்பது ஊகிக்கநின்றது. இக்கருத்துத் "தான முன் செய்வதோர், பொற்புடைப் பூசை புகழ்தரச் செய்து" என்ற திருமறத்தால் விளங்குதல்காண்க. இவ்வாறன்றி முன்னைநாட்களிற் செய்தபூசை தாம் அநுசிதம் என்று கொண்டதற்குப் பிராயச்சித்தமென்றும், அன்று செய்தது அநுசிதமல்லாததை அநுசிதமென்ற தமது பிழையைப் போக்கச்செய்த பிராயச்சித்தமென்றுங்கூறி அன்றையநாளிலும் பவித்திரபூசை செய்தனர் என்று உரைப்பாருமுண்டு. அஃதுரையன்றென வுணர்க.

பின்பாக - பின்புறமாக. காளத்திநாதருக்குப் பின்புறமிருந்த மரங்களின் மறைவில் என்பர் மகாலிங்கையர். **பின்பு ஆக** எனப்பிரித்துப் பின்பு தமக்கு ஆக்கமுள்ளதாக என்றலுமாம். ஆக்கமாவது சிவனருள்நெறி விளங்கக் கண்டுய்தல்.

இப்பாட்டாற் சிவகோசரியார் ஆறாம் நாளிற் பூசை முடித்த திறங் கூறப்பட்டது. இவை முன்னைநாள்போல நிகழ்ந்தன என்றலே யமையும், வந்து மூழ்கி ஏறி என விரித்துக் கூறியது மிகையாம் பிறவெனின்; அற்றன்று. அந்நான்கு நாளினும் பூசித்தல் முதலியவற்றில் முனிவர் பெருங்கவலை கொண்டனர், இந்நாளிலோவெனின், "மனக் கவலை ஒழிக" என இறைவர் ஆணையிட அறிந்தாராதலின், கவலைக்கிடனின்றிச் சாந்தி பெற்ற மனத்தோடு இவை நிகழ்ந்தன என்பார் இச்செயல்களை வேறு வேறு பிரித்துக் கூறினார். அன்றியும், பூசனைக் கேற்பக் கொய்த மலரும் புனலும் முதலான கொண்டு அணைந்தார் (784), வந்து திருமலையின்கண் வானவர் நாயகர் மருங்கு சிந்தை நியமத்தோடு செல்கின்றார் (785) எனக் கூறியதன்றி வருதல் - மூழ்குதல் - மலையேறுதலாதிய செயல்களை முன்னர் விரித்துக் கூறாமையும் உணரப்படும். 160

வேறு

810. கருமுகி லென்ன நின்ற கண்படா வில்லி யார்தாம்
வருமுறை யாறு நாளில் வருமிர வொழிந்த காலை
யருமறை முனிவ னார்வந் தணைவதன் முன்னம் போந்து,
தருமுறை முன்பு போலத் தனிப்பெரு வேட்டை யாடி, ககக

811. மாறிலூ னமுது நல்ல மஞ்சனப் புனலுஞ் சென்னி
யேறுநாண் மலரும் வெவ்வே றியல்பினி லமைத்துக் கொண்டு,

தேறுவார்க் கமுதமான செல்வனார் திருக்கா ளத்தி
யாறுசேர் சடையார் தம்மை யணுகவந் தணையா நின்றார். ௧௱௨

812 "இத்தனை பொழுது தாழ்த்தே" னென்றுவிரைந் தேகுவார் முன்
மொய்த்தபல் சகுன மெல்லா முறைமுறை தீங்கு செய்ய,
"இத்தகு தீய புட்க ளீண்டமு னுதிரங் காட்டும்;
அத்தனுக்கென்கொல் கெட்டேன்! அடுத்தது?" என் றணையும்போதில்,

813 அண்ணலார் திருக்கா ளத்தி யடிகளார் முனிவ னார்க்குத்
திண்ணனார் பரிவு காட்டத் திருநய னத்தி லொன்றில்
துண்ணென வுதிரம் பாய விருந்தனர்; தூரத் தேயவ்
வண்ணவெஞ் சிலையார் கண்டு வல்விரைந் தோடி வந்தார். ௧௱௪

810 (இ - ள்) முறைவரும் ஆறுமநாளில் - (தாம் இறைவரைக் கண்டபின்) முறையாகவரும் ஆறுமநாளிலே, வரும் இரவு ஒழிந்தகாலை - மாறிவரும் இரவு நீங்கிய புலர்காலையில், அருமறை. முன்னம் - அரியமறையில் வல்ல முனிவர் வந்து அணைவதற்கு முன்னே, கருமுகில் தாம - கரியமுகில்போல் நின்ற கண்துயில் கொள்ளாத வில்லினையேந்திய திண்ணனார், போகி - திருமுன்பு நின்றும் நீங்கிப் போய், தருமுறை ஆடி - ஊனமுதம் தரும் முறையில் முன்புபோலத் தனித்த பெரியவேட்டையின் ஆடி, ௧௱௧

811. (இ - ள்) மாறில் மலரும் - நிகரில்லாத ஊனமுதத்தினையும், நல்லதிரு மஞ்சன நீரினையும், சென்னியில் ஏறும் புதியமலர்களையும், வெவ்வேறு கொண்டு - வெவ்வேறாந்தன்மையில் அமைத்துக் கொண்டு, தேறுவார்க்கு .. அணையாநின்றார் - தெளிந்து தேறுகின்ற அன்பர்களுக்கு அமுதம்போன்ற செல்வனாரும் திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியவருமாகிய கங்கை ஆறு சேர்ந்த சடையாரை அணுகுதற்கு வந்து அணைகின்றவராகி, ௧௱௨

812 (இ - ள்) "இத்தனை .. முன் - "இவ்வளவு நேரம் தாழ்த்து விட்டேன்" என்று எண்ணி விரைவாகச் செல்பவரின் முன்னே, மொய்த்த செய்ய - கூடிய பல சகுனங்கள் யாவையும் தீமையுள்ளதாம் என்று அறிவித்தலைச் செய்ய, "இத்தகு . அடுத்தது?" என்று - "தீமைகாட்டும் இத்தகைய சகுனங்கள் முன்னே நெருங்கி இரத்தக் குறியைக் காட்டுகின்றன, அதனால் எனது அத்தனாருக்கு அடுத்தது யாதோ? ஓ! கெட்டேன்!" என்று, அணையும்போதில் அணைகின்றபோது, ௧௱௩

813 (இ - ள்) அண்ணலார் . காட்ட - பெருமையுடைய காளத்தியப்பர் சிவகோசரி முனிவனாருக்குத் திண்ணனாரது அன்பின் திறத்தினைக் காட்டுவதற்காக, திருநயனத்தில் இருந்தனர் - தமது திருக்கண்களுள் ஒன்றிலே துண்ணென்று இரத்தம் பாய்ந்து வெளியே ஓடி வழியுமாறு காட்டியிருந்தனராக, அவ்வண்ண வெஞ்சிலையார் - அந்த அழகிய கொடிய வில்லினையுடைய திண்ணனார், தூரத்தே கண்டு - அதனைத் தூரத்திற் கண்டு, வல்விரைந்து ஓடிவந்தார் - மிக விரைவாக ஓடிவந்தனர்

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

810 (வி - ரை) **கருமுகில் என்ன** கரியமுகில்போல. கருக்கொண்ட மேகம் என்று கொண்டு அருள்நீரைக் கருக்கொண்டு பொழியும் அன்பு மேகம் என்று கொள்ளின் உருவும் பயனும் பற்றிவந்த வுவமை. **என்ன** - உவமவுருபு - மேகம் உலகோம்புதல்போல விலங்குகள் வாராமற் குடுமித்தேவரைக் காவல் புரிதலின் கருமுகில் என்றார் எனவும், பண்புந் தொழிலும் பற்றிவந்த உவமை எனவும் கூறுவர் சுப்பராயச

செடியார். கருவரை காளமேக மேந்திய தென்ன (664) என்று தொடக்கத்திற் கூறினார்.

நின்ற கண்படாவில்லியார் - "அல்லுறங்கார" (800) என்றபடி முன் ஐந்து நாட்களிலும் இரவிற் றுயில்கொள்ளாமல் வில் ஏந்திக் காவல் புரிந்தது குறிக்க இவ்வாறு கூறினார். திருக்கையிற் சிலையுந் தாங்கி, மைவரை யென்ன வையார் மருங்கு **நின்** றகலா **நின்றார்** (776), நேர் பெறநோக்கி **நின்றார்** (777) என முன்னரும் கூறினர்.

வரும் முறை ஆறாம் நாளில் - திண்ணனார் திருக்காளத்தியப்பரைக் கண்டு அவரருளுக்காலச் சிவத்தன்மை பெற்றுப் பூசித்து வரும் அம்முறையில் ஆறாவது நாளின்கண் ஆறாநாளாகிய இந்நாளே திண்ணனார் சிவப்பேறடைந்த திருநாள் என்பது குறிப்பார் ஐந்தா நாளிர வென்றது இவ்வாறு கூறினார். **வருமுறை** - என்பதற்கு முறையாய - கிரமப்படி - வரும் எனவும், நாடோறும் நடந்து வரும் முறைப்படி எனவும், திருவருள் வெளிப்பாடு வரும் எனவும் பலவாறு உரை கூறுவாருமுண்டு.

நாளில் - நாளிற் காலை என்று கூட்டுக. **வரும்** - மாறிமாறி வரும். "இரவு போம் பகல் வருமாகில"-திருவிசைப்பா. **ஆறாம் நாளில்** - ஆறு நாளிற் கண்ணப்பர் பேறடைந்தனர் என்பது "நாளாறிற் கண்ணிட நப்பவல் லேனல்லன்" என்ற பட்டினத்தடிகள் திருவாக்கானு முணரப்படும்.

இரவு ஒழிந்த காலை - இராப்போது கழிய மேல்வரும் வைகறை - விடியற்காலம் குறித்தது.

அருமறை என்றும், **அருமுனிவர்** என்றும் கூட்டியுரைக்க நின்றது முன்னைநாட்களில் உண்மை விளங்காது மறைக்கப்பட்டு அன்று மறை நீங்கி விளக்கம்பெற நின்றவர் என்ற குறிப்பால் இங்கு **மறைமுனிவர்** என்றார். திண்ணனாரது அன்புநிலை யின்ன தென்று கூறாது "நாளைக்குக் காட்டுவோம் காண்பாய்" என்று மறை மொழியால் இறைவர் அருளினாராதலின் அம்மறை மொழிகளையே போற்றிய மன்ன ரென்று இங்கு விசேடவுரை காண்பாருமுண்டு.

அணைவதன் முன்னம் போகி - இங்குத் திண்ணனாரது செயல்களை யெல்லாம் ஒரே தொடர்பாயக்கூறி முடித்துக் காட்டவேண்டுமென்னுங் கருத்தால் ஆசிரியர், முனிவரது செயல்களைக் கனவுணர்ச்சி முதல் பின்பாக ஒளித்திருந்துகாண அமைந்தது வரை ஒரு சேரத் தொடர்ந்து மேல் உரைத்து முடித்துக் கொண்டனர் ஆதலின் அதற்கிடையில் திண்ணனார் வைகறையில், உருகித தெரியாப்போதில், வேட்டைக்குச் செல்லும் செயல் நிகழ்ந்த அதனைச் சரித்திரத்தின் காலநிகழ்ச்சி முறையில் ஆங்குக் கூறாது இங்கு வேறாகத் தொடங்கிக் கொண்டனர் திண்ணனாரது அந்நாட் செயல்களையும் இடைப்பிறவரலின்றித் தொடர்ந்து கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தாம்.

தருமுறை முன்புபோல - முன்பு தருமுறைபோல எனக. ஊன்முதைத் தரும் எனச் செயப்படுபொருள் வருவிக்க.

முறை - இம்முறைகள், விலலும் தெரிந்து கொண்ட அம்பும் கொண்டு போதல், வைகறையிற் போதுதல், தொழுது போதல் முதலாக 782ல் கூறியனவும், வேட்டை செயவினை முறையாக 792 793 ல கூறியனவும் ஆம். முனிவனார் "முன்னைநாள் போல்வந்து . முன்புபோற் பூசித்தார்" என்றவாறே, திண்ணனாரும் **முன்புபோல்** வேட்டையாடினார் என்ற நயமும் காண்க.

தனிப்பெரு வேட்டை - ஒப்பற்ற பெரிய வேட்டைவினை. கான்வேட்டை தனியாடி (790), தனிவேட்டைவினை (792) என முன்னாகக்கூறிய ஆசிரியர் இங்குத் தனிப்பெருவேட்டை என்றது, இவ்வேட்டை முந்திய நான்கு நாட்களின் வேட்டைபோலப் பூசைக்கு வேண்டும் ஊனஅமுதம் உதவுதலின்றித் திருவருள் வெளிப்பாட்டுக் குதவினதாய முடியும் நிலைபற்றியாம் அவை சாதனமும், இது அச்சாதனங்களால் அடையப்படும் சாத்தியமும் (பயனும்) ஆகிமுடிதலின் அவற்றினும் இவ்வேட்டை பெருமை

யுடைத்தென்பது கருதியபடி. பின்னர் வெவ்வே றியல்பினி லமைத்துக் கொண்டு என்ற குறிப்புமிது.

திண்ணப்பனார் பேறடைந்ததாகிய இந்த ஆறுநாட் சரிதப்பகுதியைக் கூறும் ஆசிரியர்,முன்சொல்லிவந்த கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பினை மாற்றி,அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தத்தாற் கூறுகின்ற பொருத்தமும் காண்க. "குறியிலறு குணத்தாண்டு கொண்டார்" என்றபடி இறைவன் ஆறுகுணமுடையவனாதலின், அத்தன்மையினை அடியவர் பெருமானாகிய திண்ணனாருக்கும் அருளித் தமது பக்கத்தில் இருத்திய இப்பகுதியை அறுசீர்விருத்தத்தாற் கூறிய பொருத்தமும், அந்த மூவிருகுணங்களுமே முகங்களா யமைந்த ஆறுமுகப்பெருமான் திருவருளால் அவதரித்தவரது சிறப்பு ஆறுசீர்ப் பாட்டால் முடிக்கும் பொருத்தமும் காண்க.

161

முன்புபோகி—என்பதும் பாடம்

811. (வி - ரை) மாறுஇல் ஊன் அமுது - மாறுஇல் ஒப்பில்லாத ஈட்டுதல் சமைத்தல் - சுவைபார்த்தல் முதலிய புறச்செயல்களாலும், இச்செயல்களைத் தூண்டிய அன்பாகிய அகச்செயலாலும் ஒப்பரிய ஊன்அமுது - ஊனாகிய அமுது. முன்னாட்களில் ஈட்டிய ஊனினும் சிறந்த என்றலுமாம் முன்னாட்கள் போலன்றி அன்று உடும்பும் அடித்துச் சமைத்துக் கொணர்ந்தனர் என்பது "கடும்பகல் வேட்டையிற் காதலித் தடித்த, உடும்பொடு" என்ற திருமறத்தா லறியப்படும்

நல்ல மஞ்சனப் புனல் - "மாந்தி நன்னீர் தூய வாயினிற் கொண்டு" (770) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க. மஞ்சனநீரும் அதனைக் கொள்ளும் கலமும் ஒக்க நன்மையுடையன ஆதலின் நல்ல என்றார். நல்ல மஞ்சனம் என்றுகொண்டு நன்மை தரும் திருமஞ்சனம் என்றலுமாம். இன்னின்ன பொருள்களால் திருமஞ்சனமாட்டுதல் இன்னின்ன பயன்தரும் என்று ஆகமங்களிற் கூறுதல் காண்க

சென்னி ஏறும் நாள் மலர்-" தூநறும் பள்ளித்தாமங் குஞ்சிமேற் றுதையக் கொண்டார் " (770) என்றபடி திருப்பள்ளித்தாமத்தைக் குடுமியிற்செருகி அமைத்துக்கொண்டனராதலின் சென்னிஏறும் என்றார் இறைவனது சென்னியில் ஏறுவதற்காகக் கொண்ட என்றலுமாம்.

வெவ்வேறு இயல்பினில் அமைத்துக் கொண்டு - வெவ்வேறியல்பாவன தனித் தனி சிறப்புடையனவாகிய இயல்பு அன்றுகொண்ட ஊனமுத முதலியன முன்னை நாட்களிற் கொண்டவற்றினும் சிறந்தன என்பது மேற்பாட்டின் குறிப்பு மேன்மேல் வந்து எழும் அன்பால் (800) என்றபடி அன்பு நாளுக்குநாள் மேலெழுந்து மிகத்தாதலின் அவ்வாறு மிகுக்கக்கூடிய அன்பின் எழுச்சியால் அமைத்தலின் இவை வெவ்வேறியல்பினைக் கொண்டன எனக.

இனி முன்னை ஐந்து நாட்களினும் அமைத்த அமுது, நீர், பூ இவற்றினியல்பின இவை வேறாயின என்றலுமாம்.

முன்னாட்களிற்கொண்ட பொருள்கள் அவர் எண்ணியபடி இறைவன் திருப்பூசைக் குப் பயன்பட்டன இன்று அவ்வாறன்றி இறைவன் "அவனுடைய செயலெல்லா நமக் கினிய வாமென்று " (806) முன்னைநாளிரவே உகந்துகொண்ட பாங்கினால் திருவருள் வெளிப்பாட்டுக்குத் துணைக்கருவிகளாயமைந்த இயல்பின வன்றி, அவர் எண்ணி யமைத் துக் கொண்டவாறு அன்றைநாளிற் பூசிக்கப் பயன்படாத இயல்புடையனவாயின என் பதும் குறிப்பு இது " வாயினன்னீர் சிந்திட. ஊனும் சிதறிவீழ . கொந்தலர் பள்ளித்தாமங் குஞ்சியின் றலைந்து சோர " (814) என்றுரைத்தவாற்றா னறியப்படும். அன்று முன்னை நாட்களிற்போலப் பூசை நடவாது, கண்ணிடந்து சாத்தியதும் சாத்த ஒருப்பட்டதும் ஆகிய பூசையே நிகழ்ந்தது என்பதுங்காண்க.

தேறுவார்க்கு அமுதமான செல்வனார் - தேறுவார் - சிவபெருமானே முழுமுதலாகிய பசுபதியாவர் எனத் தெள்ளத் தேறித் தெளிந்த அறிவுடையவர். கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடுதல் என்ற நான்கனுள் தெளிந்து நிட்டைகூடுதலைக் கைவந்தவர்களே **தேறுவார்** எனப்படுவர். அவர்களுக்கே இறைவர் அமுதமாகுவர் என்பது. **அமுதம்** - நிலைபேறுடையதாய உள்ளத்தே ஊறும் இன்பவூற்று, மரணத்தை நீக்கும் இனிய மருந்து. **செல்வனார்** - அதனிற் குறைவில்லாதவர். 'செல்வன் திருக்காளத்தியு ளப்பன்" என்று திருமறத்தில் நக்கீரர் இப்பகுதியிற் கூறியதும், "அடிசார்ந் தவர்க்கு முடியா இன்பம், நிறையக் கொடுப்பினும் குறையாச் செல்வ" (திருவிடை - மும் - 22) என்று பட்டினத்தடிகள் அருளியதும் இங்கு நினைவுகூர்க.

தேறுவார் - "தெள்ளத் தேறித் தெளிந்து தித்திப்பதோர், உள்ளத் தேற லமுத வொளிவெளி" (தனித் திருக்குறுந்தொகை), "தேறிய தொண்டரைச் செந்நெறிக்கே, யேற்றுந் தகையன" (திருவிருத்தம் - திருஇன்னம்பர் - 7) என்றற்றொடக்கத்து அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்குக்களும் காண்க. "இவரே முதற்றேவ ரெல்லார்க்கு மிக்கார், இவரல்லா ரென்றிருக்க வேண்டாம் - கவராதே, காதலித்தின் னேதந்தீர்ந் தேற காளத்தி யாள்வார்சீ, ராதரித்த தெய்வமே யாம்" (கைலைபாதி - அந்தாதி - 72), "அவர்க்கே யெழுபிறப்பு மாளாவோ மென்று, மவர்க்கேநா மன்பாவ தல்லால் - பவர்ச்சடைமேற், பாகாப்போழ் சூடு மவர்க்கல்லான் மற்றொருவர்க், காகாப்போ மெஞ்ஞான்று மாள்" (அற்புதத் திருவந்தாதி - 3) என்றபடி பசுபதியார்க்கு ஆளாயத் தொண்டுசெய்வதனையன்றி வேறறியாத தன்மையிலே சிறந்தோர்கள் **தேறுவார்** எனப்பெறுவர். "உன்னடியார் தாள் பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோம், அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து, சொன்னபரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம், இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல், என்ன குறையுமிலோம்", "எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க, எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க, கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க, இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல், எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு" (திருவெம்பாவை - 9,19) எனவரும் திருவாசகங்களிற் கூறுவதும் இவர்களது பண்பாம்.

ஆறுசேர்சடையார் - ஆறு அருட்பெருக்கையும், சடை அன்பின் நெறியினது விரிவையும் குறிப்பாலுணர்த்துதலின் இங்கு இவ்வாறு கூறினார்.

அணுகவந்து - சேரும்பொருட்டு வந்து. **அணுகுதல்** - வேட்டைக் காட்டிற் சென்று தூரத்தே நின்றவர் இடத்தால் அணிமையில் வருதலும், பின்னர்க் காளத்தியாரைப் பிரியாது வலத்தே நிற்கும் நிலைபெற வருதலும் குறித்தது. திருவடிசார அணைதல் குறிப்பு. "சிவத்தைச் சார அணைபவர் போல" (752) என்று இதனை முன்னர்க் குறித்ததும் காண்க. முன்னை நாள்களிற் போலன்றி, இன்று வருதல் மீளாது அணுகி நிற்றலுக்கேயாம் என்றுணர்த்தினார் என்பதுமாம். இறைவன் அன்பர்க்கு அணுக்கன் என்ற இயல்பும் காணத்தக்கது.

அணையா நின்றார் அணைகின்றனராய. நிகழ்காலத்துவந்த முற்றெச்சம். வில்லியார் - காலை - போகி - ஆடி (810) - கொண்டு - அணுகவந்து அணையா நின்றார் (811) - விரைந்தேகுவார் முன் - தீங்கு செய்ய, என்று அணையும் போதில் (812) - கண்டு - ஓடிவந்தார் (813) என இந்நான்கு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடிக்க. இவ்வாறன்றி அணைகின்றாராயினார் என நிகழ்கால வினைமுற்றாக்கக் கொண்டு முடித்துரைப்பாருமுண்டு. அணையாநின்றார் - பெயராகக் கொண்டு, (சேரும் அத்திண்ணனார் என) வினைமுற்றுப் பெயராய் நிற்றலால் முதலில் அகரச்சுட்டுத் தொக்கி நின்றது என்பார் சுப்பராயச் செட்டியார்.

812. (வி - ரை) **இத்தனைபொழுது தாழ்த்தேன்** முந்திய நான்கு நாட்களினும் "வெயில்படுவெங் கதிர்முதிரு"ம் (792) நேரம்வர நண்பகலின் முன் வேட்டை முடித்தார். இன்று "இரவியும் வானறனிமுகட்டில் வந்தழல் சிந்தக, கடும்பகல் வேட்டையில்" (திருமறம் - நக்கீரர்) என்றறியப்படுதலின் ஞாயிற்றின் கதிர் முதிர்ந்து கடும் பகல் ஆயின்பின் வேட்டை முடித்தார் ஆதலின் **தாழ்த்தே**னென்றிரங்கினார். அன்பு மிகுதியாற் பொழுது தாழத்ததாகத் தோற்றிற்று என்றுரைத்தலுமாம். நீள் இருள் (777) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க.

மொய்த்த பல் சகுனம் எல்லாம் - மொய்த்தல் - செறிதல் **பல்** - பலபல தொகையும் வகையும் குறித்தன. **சகுனம்** - பின்னாவரும் நன்மைதீமைகளைத் தமது காட்சி - குரல் முதலியவற்றாலுணர்த்தும் பறவை முதலியன. இவற்றை **நிமித்தம்** - என்றும் கூறுவர். **எல்லாம்** - ஒன்று போலவே யாவும்

முறை முறை - அவ்வவையும் தத்தம் பாங்கிலே **தீங்கு செய்ய** - செய்ய - என் றது எடுத்துக் காட்ட என்ற பொருளில் வந்தது. 700-ம் திருப்பாட்டில் குறிகள் என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க.

இத்தகு தீய புட்கள் - **புட்கள்** - சகுனங்கள். அவற்றுள் காக்கை - கரிக்குருவி யிடமாதல் கெடுதி குறிக்குமென்பர் "கூகையோ டாந்தை தீய, புள்ளின் மான் தம் மிற் பூசலிட் டழிவு சாற்றும்" - (திருஞான - புரா - 632) என்றபடி ஆந்தை கூகை கூவிப் பூசலிடுதல் அழிவு காட்டுவன செம்போத்துக் காணுதல் இரத்தப் பெருக்குக் காட்டு மென்று கூறுவர்.

ஈண்ட - விரைய. **காட்டும்** - காட்டா நிற்கும் இச்சகுனங்களாற் குறித்தபொருள் விரைவின் நிகழும் என்பது.

கேட்டேன்! அத்தனுக்கு என்கொல் அடுத்தது? என மாற்றுக. தமது அறி வெல்லாம் அத்தனையன்றி வேறொன்றும் அறியாமையால் சகுனப்பலன் அத்தனுக்கு அடுக்கும் என்றறியவே மிக்க இரக்கம் வந்தது. ஆதலின் **கேட்டேன்!** என்றார். பிற ரெல்லாம் தங்கள் தங்களது நன்மை தீமைகளையே முன்வைத்தெண்ணுவராதலின் இத்தன்மையான சகுனப்பலன் தம்மைச்சாருமே என்றிரங்குவர் இங்குத் திண்ண னார் தம்மையும் மறந்தனராதலின் **அத்தனுக்கு அடுத்தது என்** என்றனர் "ஆவியி னினிய வெங்க ளத்தனுக் கடுத்த தென்னோ?" (818) என்று பின்னாகக் கதறுகின்ற நிலை காண்க. **கேட்டேன்** சகுனப்பலன் நிச்சயமாதலின் அத்துணிபுபற்றி இறந்த காலத்தாற் கூறினார். சகுனப்புட்கள் உதிரங்காட்டும் என்றது திண்ணனாருக்கு முன் அனுபவ வாசனையின்ற போந்த அறிவு 163

813. (வி - ரை) **அண்ணலார்** - பெருமையினையுடையார். திண்ணனாரையும், அவரது பரிவு காட்டிய வழியால் முனிவனாரையும் ஆட்கொள்ளும் கருணையின் பெருமைபற்றி இங்கு இப்பெயரால் கூறினார்

அடிகளார் - மிகப் பெரியவர் பெரியாரிலெல்லாம் பெரியார் என்றபடி. **அண்ண லார் அடிகளார்** - என இரண்டு முறை பெருமையே குறித்தது திண்ணனாரும் முனிவ னாரும் ஆகிய மாறுபட்ட இருவரையும் ஒக்க ஆட்கொண்ட பெருமையும், அதன் பொருட்டுத் தாம் உருவத்திருமேனி தாங்கினின்று கண்களைபோல உருக்காட்டி அவற்றில் மாயாகாரியம்போன்ற உதிரமும் காட்டிநின்ற எளிமையும் கருதியது.

திண்ணனார் பரிவு பண்புத் தற்கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை **பரிவு காட்ட** - முனிவனார்க்குத் திண்ணனாரது பரிவினைக் காட்டுதற்குக் கண் ணில் ஒன்றில் உதிரம்பாய, அது கண்டு திண்ணனார் தமது கண்ணையிடந்து அப்ப, அச்செயல் அதனைத் தூண்டிய பரிவினை எடுத்துக் காட்ட, அதனை முனிவர் காண என்றிவ்வாறு ஒன்றனையொன்று பற்றிய சாதனமாய் உதிரம்பாய இருத்தல் பரிவு

தாட்டிறறு எனக. "நீங்காக் குணததுக கோசரிக கனறவ, னேசங காட்ட" எனற கல்லாடதேவர் அருளிய திருமறறும காணக.

திருநயனத்தில் - நயனஙகளில். **சாதியொருமை ஒன்று** - வலது கண பாரகக **நயனம் ஒன்று** எனறதனல உருவததிருமேனியும, **காளத்தி அடிகளார்** எனறதனல அதறகுக காரணமாய முனபோநத அருவுருவததிருமேனியும, **அண்ணலார்** எனறதனல அதற்கு முனனினற அருவததிருமேனியும குறிதத படிகாணக "உருமேனி தரிததுக கொணட தென்றலு முருவி றநத, அருமேனி யதுவுங கணடோ மருவுரு வான போது, திருமேனி யுபயங கணடோஞ செப்பிய மூனறு நநதங,கருமேனி கழிகக வநத கருணையின விளைவு காணே" (சிததி-2) எனற உணமைநூல உரையுமகாணக "செலவன் றிருககா ளததியு ளபபன, திருமேனியில மூனறு கணணு யாஙகொரு கணணிலு முதிர, மொழியா திருநதன னுக" (திருமறம) எனறபடி காளததியடிகளாரது சிவலிஙகததிருமேனியில ஒருமுகமும் அதில மூனறு கணகளும காணபபட்டு அவறறுள வலககணணில உதிரம துணணென்று பாயும்படி பெருமான இருநதனர் எனறதாம

உதிரம் துண்ணெனப் பாய - இரததம விரைநது ஓடிச் சிநத. **இருந்தனர்** - தோறறங காணுமாறு செயது வீறறிருந தருளினர். மாயாகாரியமாய எழு தாதுககளாலாகிய உடமபு அவரககு இலலை யாதலின உதிரம பாயநததிலலை. "மநதிரமே சோரியா" எனவும, "இநதிர சாலம புரிவோன யாவரையும தான மயககும, தநதிரததிற சாராது சாரவதுபோல" எனவும கநதா கலிவெணபாவினுள உரைததவை காணக உதிரம பாயவதுபோனற காட்சியே காணபபட்ட தெனபது கருதது.

அவ்வண்ண வேஞ்சிலையார் தூரத்தேகண்டு - அகரம முனனறி சுட்டு. யாவர் காணும பொருட்டுத தேவர் அவவாறு இருநதனரோ அநதச சிலையார் எனக **சிலையார்** - விலலையுடையவராகிய திணணனார். அவ்வண்ணம் வருநதிய எனக

தூரத்தேகண்டு - அனபு மேலீட்டினல அததனுககு அடுதத தெனகொல் என அதுவே கவலையாக வநதனராதலின தூரததே கணடனர். **கண்டு** - இருநத நிலையை எனச செயபபடு பொருள வருவிகக

வல் - விரைந்து - ஒரு பொருட் பன மொழி மிகுதி குறிததன மிகக விரைவில எனக சேயினிடததுப புணகணட தாயின பரிவும செயலும இஙகுக கருதுக

இததிருப பாட்டுமுதல "நினறசெங குருதி கணடார்" (823) எனபது வரை ஒரு தொடராகக கொணடும, இவறறில வரும கணடார் முதலிய வினைமுறறுககளையெலலாம முறறெச்சஙகளாகக கொணடும உரை கூறுவர் சுபபராயச செட்டியார். குருதிகணடபின திணணனாடால தனிததனி நிகழநத மன நிகழசசிகளையும,அவறறிற கேறற புறச செயலகளையும தனிததனி வேறு காட்டிக குறிககுமாறு முறறு வினைகளாற கூறிய ஆசிரியர் கருததுககு அவ்வுரை பொருநதா தெனக அவவாறு கொளளுதறகு வேறு காரணமுமிலலை எனபது. 164

814. வநதவர் குருதி கணடார் ; மயஙகினர் , வாயி னனனீர்
சிநதிடக, கையி லூனுஞ் சிலையுடன சிதறி வீழக,
கொநதலர் பளளித தாமங குஞசியின் றலைநது சோரப,
பைநதழை யலஙகன மார்பர் நிலததிடைப பதைததது வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்) வெளிபபடை. இவவாறுவநத பசிய தழைகளாலாகிய மாலையணிநத மார்பினையுடைய திணணனார், உதிரம பாயதலைக கணடனர், மயஙகினர் ; திருவாயிற் கொணட நலல திருமஞசன நீர் சிநதவும, கையினினறும ஊனமுதம விலலுடனே சிதறி விழவும, கொததாக விரியும திருபபளளித தாமம குடுமியினினறு குலைநது அலைநது சோரவும இவவாறாக நிலததில மனமழிநது பதைததது விழுநதார்.

(வி - ரை) வந்தவர் - மார்பர் - கண்டார், மயங்கினார், வீழ்ந்தார் என முடிக்க. வந்தவராகிய மார்பர் **வந்தவர்** - வினையாலணையும்பெயர்.

குருதி கண்டார் - தேவர் குருதிபாய இருந்தனர், அதனைத் தூரத்தேகண்டு ஓடி வந்தவர் முதலில் தேற்றமாக அக்குருதியினையே கண்டனர். இறைவனது திருமேனியிற்கண்ட பிறதோற்றங்களினும் குருதியே அவர் காட்சிக்கு முன்னே புலப்பட்டது. சகுனங்கள் உதிரங்காட்டும் எனக் கவலைப்பட்டு வந்தபடி தூரத்தே குருதியைக் கண்டு ஓடிவந்தனர். அஃது ஐயக் காட்சி. வந்து தேற்றம்பெற அக்குருதியினையே கண்டார் இது தெளிவுக் காட்சி ஆதலின் கூறியது கூறலாகாமையுணர்க. இக் கருத்துப்பற்றியே பின்னரும் குருதி நின்றது கண்டார் என்றும் நின்ற செங்குருதி கண்டார் (823) என்றதுங் காண்க.

கண்டார் - மயங்கினர் - கண்டார் ஆதலின் மயங்கினார் கண்டதும் அக்காட்சியே மயக்கத்தை விளைத்தது எனக். ஆயின் கோழை மனமுடையார் பலரும் குருதிகண்டு மயங்குவாராதலின் அதுபோலன்று எனக் குறிக்க **அலங்கல் மார்பர்** என்று இவரது மார்பின் வலியவீரத்தைக் குறித்தனர் "மண்டமர் கடந்தநின் வென்றாடகலம்" (திருமுருகாற்றுப்படை) என்றபடி மார்பின் வன்மையே **வீரங்குறிப்பதாம்** வேட்டையிலும் குருதிப்பெருக்கிலுமே **வீரத் தொழில் செய்யும்** அவர் மயங்கியது அன்புபற்றியேயாயிற்று என்பது குறிப்பு **மயங்குதல்** அறிவு பிறழ்தல் குருதி கண்ட காட்சி மயக்கத்தை விளைக்க, அதனால் உடலைத் தாங்கிநிற்கும் கன்மேந்திரியங்களும் அவற்றை நேர்நிற்கச் செய்து தொழிற்படுத்தும் அசைவுநரம்புகளும் நிலைதவிரவே, உடல் பதைத்துக் கீழேவிழும் ஆதலின் **கண்டார் மயங்கினர் - பதைத்து வீழ்ந்தார்** எனத் தொடர்புபடக் கூறினார்.

நன்னீர்சிந்திட - சிலையுடன் ஊன் வீழ - பள்ளித்தாமம் சோர - தேவர்க்கென மிக்க அன்புடன் அரிதின் முயன்று அமைத்து, இத்தனைப்பொழுது தாழ்த்தேனென்று இரங்கிப் பரிவுடன்வந்தவர், இப்பொருள்களைத் தம் உயிரினும் பெரிது காப்பார், இங்கு அவற்றையும் காக்க இயலாமல் முற்றும் சோர்ந்தனர் எனச் சோர்வின் மிகுதி குறித்தது. எனவே இவை அவர் எண்ணியபடி அன்றைப் பூசைக்கு உதவாது போயின. முன்னை நாளிரவில் முன்பே இவற்றை இறைவன் உகந்துகொண்டனராதலின் இவை நின்மாலியமாயின, ஆதலின் பூசைக்குதவா ஆயின என்ற குறிப்புமாம். கண்ணைத் தோண்டி அப்பித் தேவரது வலப்பக்கத்தில் நிலைத்து நிற்கப்பெற்ற பேறுடன் அன்றை நாட் பூசையும் சரிதமும் முற்றுப்பெறுதல் காண்க. 811-ல் உரைத்தவை பார்க்க.

கையில் ஊனும் சிலையுடன் சிதறிவீழ - கையில் - கைகளினின்றும். ஐந்தனுருபு தொக்கது. இரண்டு கைகளையும் ஒருறுப்பாகவைத்து ஓதியதனால் **கையில்** என ஒருமைப்படக் கூறினார். வலதுகையில் ஏந்திய ஊன்கல்லையும் இடதுகையிற் பிடித்த சிலையுமெனக். சிலை பகலில் ஊன்பெறவும் இரவிற் காவல்புரியவும் துணையாதலால் தேவரது திருப்பணிக்கு ஊனைவிட இன்றியமையாத சிறப்புடையதென்பார் ஒருங்குசேர்த்துக் கூறியதோடு, உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த மூன்றனுருபைச் சிலையுடன் புணர்த்தி ஓதினார். இருகைகளும் வசமிழக்க அவற்றிற்றாங்கிய ஊனும் சிலையும் ஒருங்கு வீழ்ந்தன எனக்.

நீர்சிந்திட - ஊன் சிதறிவீழ - பள்ளித்தாமம் சோர - அவ்வப் பொருளுக்கேற்ற வெவ்வேறு செயல் குறிக்க வெவ்வேறு வினையெச்சங்களாற் கூறினார். வாயினின்றும் நீர் சிறிது சிறிதாகச் **சிந்தியது**, கல்லையிற்கொண்ட பற்பல வகைப்பட்ட **ஊன்துண்டங்கள்**, கல்லைவீழவே பலபலவாகப் பல இடங்களிற் **சிதறின**, அவ்வாறன்றிப் பள்ளித் தாமம் இலகுவான பூவும் இலையுமாயினமையின் ஒருங்கு வீழாமல் அவிழ்ந்த குடுமியிற் சிலவும் நிலத்திற் சிலவுமாகச் **சோர்ந்தன** என்றபடி.

கொந்து அலர் - கொத்தாக அப்போது புதிதாய இதழ் விரிந்த புதியின மலர்ந்த பூக்களையே திண்ணனார் தேடிப் பறித்தனர் என்பது. இதுவே விதியுமாம்

பைந்தழை அலங்கல் - இது திண்ணனாரது திருமார்பதற்கு இயற்கை யடைமொழி. சாதியடை என்பார். அன்றையகாலில் மார்பில் மாலை யணிந்திருந்தனர் என்பதன்று.

பதைப்பு - உள்ளப்பதைப்பின் மெய்ப்பாடு இது சிறிய அன்புடைய ஏனை உலகினரிடத்தும் காணப்படுவதென்றால் மெய்யன்பே உருவாகிய திண்ணனார்பால் உண்டாதல் வியப்பன்றெனக.

வீழ்ந்தார் - தேவரைக் காக்க நின்றவர் தமமையும் காக்க-தாங்க-முடியாத நிலையினராயினார் காணல், மயங்கல், வீழ்தல், சோர்தல்-வீழ்தல்-கூடிநிற்றலால் கூட்டவணி என்பது சுப்பராயச் செட்டியாருரை 165

815 விழுந்தவ ரெழுந்து சென்று துடைத்தனர் குருதி, வீழ்வ
தொழிந்திடக் காணார்; செய்வ தறிந்தில ருயிர்த்து மீள
வழிந்துபோய் வீழ்ந்தார், தேறி "யாரிது செய்தார்?" ரென்னு
வெழுந்தனர்; திசைக ளெங்கும் பார்த்தனர், ரெடுத்தார் வில்லும்,

816. வாளியுந் தெரிந்து கொண்"டிம் மலையிடை யெனக்கு மாறா
மீளிமை மறவர் செய்தா ருளாரகொலோ? விலங்கின் சாதி
யாளிமுன் னாகி யுள்ள விளைத்தவோ? வறியேன்" னென்று
நீளிருங் குன்றச் சார னெடிதிடை நேடிச் சென்றார். ௧௧௬௭

815 (இ-ள்) வெளிப்படை. வீழ்ந்த திண்ணனார் எழுந்துபோய் உதிரத்தைத் துடைத்தனர், அவ்வுதிரம் பாய்தல் நிற்கக் கண்டாரிலர்; செய்யக்கடவது இன்னதென்று அறிந்திலர், பெருமூச்சுவிட்டு மீளவும் செயலழிந்துபோய் வீழ்ந்தனர், பின்னர் மனந்தேறி "இது செய்தார் யாவர்?" என்று எண்ணி எழுந்தனர், எல்லாத் திக்குகளினும் பார்த்தனர், வில்லையும் எடுத்தனர் ௧௧௬௬

816. (இ-ள்) வெளிப்படை ஏற்ற அம்புகளைத் தேர்ந்து எடுத்துக்கொண்டு, 'இந்த மலையில் எனக்கு மாறாக வலிமையுடைய கொடியவேடர்கள் செய்தனரோ? சிங்கம் முதலாகவுள்ள விலங்கினங்கள் செய்தனவோ? தெரியேன்" என்று எண்ணி, நீண்ட பெரிய குன்றின் சாரலில் நெடுந்தூரம் தேடிச் சென்றார் ௧௧௬௭

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

815 (வி-ரை) **துடைத்தனர் குருதி**, அக்குருதி வீழ்வது எனச் சுட்டுப் பெயர் வருவிக்க குருதி என்பது சிங்கநோக்காக முன்னும் சென்று குருதி துடைத்தனர் என இயைந்தது என்றலுமாம

ஒழிந்திடக்காணார் - ஒழிந்திலது என்னாது இவ்வாறு கூறியது ஒழியக் "காணடலே கருத்தாய நினைந்திருந்"தார் திண்ணனார் என்பதுணர்த்தி வற்புறுத்தற் பொருட்டு மேற்பாட்டிற் **குருதிகண்டார்** என்றவிடத் துரைத்தவையும் பார்க்க

துடைத்தனர், காணார், அறிந்திலர், வீழ்ந்தார், எழுந்தனர், பார்த்தனர், எடுத்தார் என இவ்வொரு பாட்டில் ஏழு தனி வினைமுற்றுக்கள் வைத்தோதியது திண்ணனாரது மனத்தில் அவலமிகுதியினால் ஒன்றன்பின்னொன்றாய் விட்டுவிட்டு விரைவில் நிகழ்ந்த வேறுபாடுகளையும், அவற்றாற் றூண்டப்பட்ட செயல்களையும் அவ்வாறே நாடகச்சுவைபடக் காட்டுதற்பொருட்டு அன்பு பலவாறாக உருவெடுத்தலும் உணர்த்தப்பட்டது. அது தாங்கலாற்றாது மயக்கும், தீர்வு தேடச்செய்யும், வேறுபல முயற்சியிலும் ஊக்கும், வீராவேசம் தோன்றிப் பழிவாங்கத் தூண்டும்; ஒன்றுமாற்றாதபோது வீழ்ந்து

கதறி யழச்செயயும். உலகியலிற காணும இாகிலேகள் யாவும இங்குப் பெருகிலேயில நிகழநதன எனபது கண்டுகொளக

செய்வதறிந்திலர் - இதறகுத தீாவாக யாது செயததககதென் றறிய வாராது நினறனா.

அழிந்து வீழ்ந்தார் - மனமழிநது பதைததது வீழ்நதனர் என முன உரைககபபட்டமையின இஙகுச செயலழிநது வீழநதனா எனக

தேறி - மீணடும மனம தேறி இஙகுத **தேறுதல்** - இனனது எணணுவது - செயவது - என று தோனறு து மயஙகி வீழநத நிலையினினறும தேறி ஒருவழிச செலலுதல எனனும பொருளில் வநதது **தேறி** - எணணி எனறலுமாம. **யார் இது தேறிச் செய்தார்** என று கூட்டி இதனையும எணணிச செயதாா யாவர் என றுரைததலும ஒன று

எழுநதனர் - தேறி, யாவா இது செயதனா என நினைநதவுடன இது செயதாரைக கணடு ஒறுககவேணடுமென று வீரமும சினமும தோனறின. அவை தோனறவே, முனனிருநத கையறுநிலையாகிய வீழசசியிலிருநது மேறகிளமபி எழுநதனா எனபதாம. புணணிறகுத தீாவு தேடுதலினும பழிவாஙகுமியலபே முறபட்டு நிறபது உலகியல அதுமாறி இறைவன பொருட்டாய நிகழநதது.

திசைகள் எங்கும் பார்த்தனர் - இது வீரததின பெருமிதச செயல.

எடுத்தார் வில்லும் எனறதும, வினையை முனவைததது மும அககுறிபபு. **வில்லும்** - பினனா வாளியும தெரிநது என்றதனுல் உமமை எதிரது தழீஇயது எணணுமமை எனறலுமாம. **எடுத்தார்** - கையினினறும சிலை வீழநததெனறு மேறபாட்டிற கணடோமாதலின அவவாறு வீழநத விலலினை எடுததாா எனபது

வில்லும் அம்பும் எடுத்துக் கொண்டது, இது செயதாரைக கணடால ஒறுதது ஒழிககும வீரததிறம பறறியது எனபது மேலவரும பாட்டானறிக 166

816. **(வி - ரை) வாளியும் தெரிநதுகொண்டு** - செயலழிநது வீழநதவா தேறி விலலும எடுதது, ஏறற அமபுகளையும தெரிநதுகொளளவலலாாயினா. உமமை எச்சமும சிறபபுமாம.

எனக்கு மாறு மீளி வேம்மறவர் - உலகச்சாாபுகளையும தமமையும மறநதுநினற திணணனுருககு இஙகு **எனக்கு** எனத தமது நினைவும, **மாறு** என மாறுபாடு - பகை - சினம் முதலிய நினைவும, **மீளி வேம்மறவர்** - என வேடா முதலிய உலகச்சாாபு நினைவும போநதன. தமது பசி, உறககம முதலியவை தோனறு து மறநதாாககு எவவாறு தேவாது பசி முதலியவை தோறறிச செயல் நிகழக காரணமாயினவோ, அவவாறே, ஈண்டும தேவரைககாககும தமககுப பகையாய ஊறு செயதாரை எணணியபோது தாம முனனை உலக அனுபவததிற கணட தமது இருபபும பகையும முதலிய தொடாபுகள நினைவுககுவநதன. 756-ம பாட்டில உரைததவை பாாகக சணடீசநாயனுா சரிததததில, அவாபூசை செயதபோது மறறொனறு மறிநதிலா, அஙகுவநத தமது பிதாவைக கணடிலா, அவன கூறிய கொடிதா மொழியுங கேட்டிலா, அவன தமது திருமுதுகிறபுடைததனையும உணாநதிலா , ஆனுல இறைவனுககுத திருமஞ்சனம ஆட்டுதறகு வைதத பாறகுடததை அததீயோன காலாலிடறிச சிநதிய செயலகண்டனா , அவனைப பிதாவும குருவும மறையோனுமாகிய எசசதததன என று அறிநதனா , அவன செயத சிவாபராதம தணடிககற்பாலது என றுணாநதனா , அதன பொருட்டுக கோலும எடுததனா , அது திருவருளால மழுவாயிட அவனறுளகளை எறிநதனா என ற நிகழசசிகளை இஙகு வைததுப பொருநதக கணடுகொளக திணணனுா பினனாச செயவனவும இவவாறே கணடுகொளக

சீவன முததிககும பரமுததிககும உளள வேறுபாடு இஙகுக கருதததககதாம். சீவன முததா இறைபணியின ஏகமாகி நினறு அபபணியின பொருட்டு உடல உணாவுடன இறைவனைப பொருநதி இருப்பா , பரமுததா அவவாறனறி இறை

வனிற கலந்து தொழும்பாய அனுபவித்து நிறபா. சீவன முத்தா நிலையாவது உடல் முதலிய கருவிகரணங்களுடனிருக்கும போதே முத்தியைத் தலைக்கூடி நிற்றல். அவா களது அறிவு, இச்சை, செயல்கள இறைவனது திருப்பணிமாத்திரையாய வியாபரிக்கும திருப்பணிக்கு முட்டுப்பாடு வரும்போது அவைகட்கு வாசனையினால் உலகிய லுணாச்சி புலப்பட்டு அவவிடையூறறைப போக்கும அளவில தொழிற்படும்.இதனையே 753, 803, 806-ம திருப்பாட்டுக்களில விரித்தருளினா இஃது அணைந்தோா தனமை எனச சிவஞானபோதம 12-ம சூத்திரத்திற கூறப்படுதல காணக.

திண்ணனா காளத்தியப்பரைக கண்டபோதே, அவாது அருளுக்குத் துணையாற சீவனமுத்த நிலையடைந்தனா அதனபின ஆறு நாளும அந்நிலையில உலகிற சரித்தனா சீவன முத்தாக்கும் ஒரோவழிப, புறத்தே அறி விச்சை செயல்கள வியாபரிக்கு மெனவும, அஃது அவாக்காகாமையின ஆணவ மாயை காமிய மெனனு மலங்களைக களைவா எனவும், அதற்கு அவர்தம செயல் வியாபரிக்குங்காற் சிவாலயத்தைப பரமேசுவரனெனவே கண்டு வழிபடுவா எனவும், அவவாறு வழிபட்டுத் தானது வாயக் காணுங் தவாக்குக் கடைந்த விறகிற றீக் காணுதல் போல இறைவன வெளிப் படுத்த தானதுவாயத் தோனறி யருளுவன எனவும சிவஞான போத மாபாடியத் துரைத்தவை காணக

மீளி வெம்மறவர் - விலங்கின்சாதி - இத்தகைய கொடுமை செயவாா மறவரே யாவா, ஆனால இத தேவாபால எவாக்கும மாறுபாடு உண்டாதறகியைபில்லை, இவா "மேவினா பிரியமாட்டா விமலனுர் - ஆவியினினியா" (813), ஆதலின இதற்குக் காரணம அவவேடா எனபாற பூண்ட மாறுபாடுதானோ ?, என்று எண்ணி **எனக்கு மாறு** எனறா அவவாறு அவாகள செயததனறாயின காரணமின்றியும ஊறு செயயும குணமுடைய விலங்கின சாதி விளைத்திருத்தல வேண்டும ; வெவவிலங்குகள வெனறஞ்சி இரவு முழுதும காவல புரிந்தேனனறோ ? என்று நினைத்தாா. **உளர் கொலோ ? - கோல் -** ஐயப்பாடு உணாத்துவதாதலின தமக்குமாறாக வேடா உளர் எனபதில் திண்ணனா துணிவுபெறவில்லை ஆதலின அவாகளை ஒழித்து விலங்கின சாதியை எண்ணினா. இருகாரணமுங் கருதி வில்லும அம்பும எடுத்துத் தேடிப் போந்தனா எனபதாம.

ஆளி - சிங்கம. யாளி எனறுரைப்பாருமுண்டு. இது முன காலத்தில இருந்து இக்காலத்து மரபு ஒழிந்ததொரு பெரிய கொடிய விலங்குச்சாதி. நீண்ட மூக்குடைய புலி போனற தென்றும், சிங்கத்தினையும வெல்லக்கூடிய தென்றும கூறுவா. **ஆளி - முன்னாகி -** என விலங்கினத்தில முதனமை பெற்றதனைக் கூறி ஏனையவெல்லாம அதனுள அடக்கினா ஆகி எனபது செயவெனெச்சத் திரிபு.

அறியேன் - இதனிலுந் துணிவுபெறவில்லை யெனபதாம

நீள் இருங் குன்றச் சாரல் - தொடாந்து நீண்ட பெருமலைகள். விலங்கினந் தேடிச் சென்றாராதலின அவை தங்குமிடமாகிய மலைச் சாரல்களிற் சென்றனா.

நெடிது இடை நேடி - நெடுந்தூரமவரை பல வழியாலும தேடி 167

817\. வேட்டைக் காணா ; தீய விலங்குகள மருங்கு மெங்கு
நாடியுங் காணா ; மீண்டு நாயனா தமபால வந்து
நீடிய சோகத் தோடு நிறைமலாப பாதம் பற்றி
மாடுறக் கட்டிக் கொண்டு கதறினா் கண்ணீா வாா ; கசுஅ

818\. "பாவியேன் கண்ட வண்ணம் பரமனாக் கடுத்த தென்னோ ?
வாவியி னினிய வெங்க ளத்தனாக் கடுத்த தெனனோ ?

மேவினார் பிரிய மாட்டா விமலனார்க் கடுத்த தென்னே?
யாவதொன் றறிகிலே னியா னென்செய்கே" னென்று பின்னும்,

819. "என்செய்தால் தீரு மோதான்?, எம்பிரான் திறத்துத் தீங்கு
முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன்; மொய்கழல் வேட ரென்று
மின்செய்வார் பகழிப் புண்கட் காகுமெய் மருந்து தேடிப்
பொன்செய்தாழ் வரையிற் கொண்டு வருவன்" என்று போனார்.

817. (இ - ள்) வெளிப்படை. (அவ்வாறு தேடிய திண்ணனார்) வேடர்களைக் காணார், தீய விலங்குகளைப் பக்கங்களிலும் வேறு எங்கும் நாடியும் காணார், மீண்டு திருக்காளத்தியப்பரிடம் வந்து நீடிய பெருஞ் சோகத்தோடு நிறைமலர்ப் பாதங்களைப் பிடித்துப் பக்கம் பொருந்தக் கட்டிக் கொண்டு, கண்ணீர் பெருகக் கதறுவாராகி, ௧௬௮

818 (இ - ள்) வெளிப்படை. "இப்பரமனார்க்குப் பாவியேன் நான் கண்டபடி இவ்வாறு அடுத்தது என்னே?, உயிரினும் இனியவராகிய எங்கள் அத்தனார்க்கு இது அடுத்ததென்னே?, வந்து பொருந்தினவர்கள் விட்டுப் பிரியமாட்டாத விமலனார்க்கு இங்கு அடுத்ததென்னே? செய்யலாவதாகிய காரியமொன்றும் யான் அறிகிலேன்" என்று கதறி மீளவும் (எண்ணுவாராய்), ௧௬௯

819 (இ - ள்) வெளிப்படை. "என்ன செய்தால் இது தீருமோ? (அறியேன்), எமது பெருமானிடத்து இத் தீங்கு முன் செய்தவர்களைக் காணேன், மொய்த்த வீரக் கழலையணிந்த வேடர்கள் ஒளியுடைய கொடியஅம்பினால் உளவாம் புண்களை எப்போதும் தீர்க்கும் நிச்சயமான மருந்துகளைப் பொன் செய்யும் மலையின் தாழ்வரையினிடத்திருந்து தேடிக்கொண்டு வருவேன்" என்று சொல்லிப் போயினார். ௧௭௦

இம் மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

817. (வி - ரை) **வேடரைக் காணார்** - இத்தீங்கினைச் செய்திருக்கக் கூடுமென்று தாம் எண்ணிய பகையிரண்டனுள் முதலில் எண்ணியபடி வேடர்களைக் காணார்; ஆதலின் அதன்பின் தீய விலங்கின் சாதியைத் தேடினார்.

விலங்குகள் .. காணார் - விலங்குகள் பகலில் வெளியிற் றங்காது ஒளியிடத்துப் பதுங்கிக் கிடக்குமாதலின் அவ்விடங்களை **மருங்கும் எங்கும்** என்றார். **மருங்கும்** என்பது அணிய இடங்களையும், **எங்கும்** என்றது காட்சிக்குச் சேய பதிவு இடங்களையும் குறித்தன. **காணார் - காணார்** - ஒன்றுபோலவே ஐயப்பட்ட இரு பகைகளும் காணாவாயின என்பார் **காணார்** என்ற சொல்லால் இரண்டிடத்தும் குறித்தார்.

மீண்டு வந்து தீங்குசெய்தன பகை என்றெண்ணியபடி பகைகள் காணாமையின் பழிவாங்கும் வீராவேசம் இதனுட் குறைந்து விடவே, புண்ணுக்குத் தீர்வு தேடாமலும், இத்தனைப்பொழுது தேவரைப் பிரிந்தும், தாழ்த்தோமே என்ற நினைவு வந்தது. வரவே, பகை தேடித் திரிந்த சேய காட்டினின்றும் விரைந்து மீண்டு தேவரிடம் வந்தனர். **நாயனார்** - தலைவர் - காளத்தியப்பர் **நீடிய சோகம்**-பெருகிய வருத்தம் துன்பம் கவலை என்பவற்றின் மிகுதியால் உளதாகும் விளைவு **சோகம்** எனப்படும். நாயனாரது கண்ணிற் குருதி பாய்ப்பாய இவரது சோகமும் பெருகுகின்றது. ஒருவனுக்கு இரத்தம் பெருக வெளிப்படின் (loss of blood) அவனுக்குச் சோகமுளதாம் என்பர். ஆயின் இங்குக் காளத்தி **நாயனார்** வடிவமும் திண்ணப்ப **நாயனார்** வடிவமும் சிவோகம்பாவனையினால் ஒன்றேயாய அன்பு வடிவமாயினமையின் அவர்க்குக் குருதி பாயப்பாய இவர்க்குச் சோகம் நீடிற்று என்பதும் குறிப்பு.

நிறைமலர்ப்பாதம் - மலர் நிறை பாதம் எனக் "நின்போ லமரர்க ணீண்முடி சாய்த்து நினைந்துருகத், பைம்போ துழக்கிப் பவளந் தழைப்பன பாங்கறியார்,

யெனப்போ லிகளப்பறித் திட்ட விலையு முகையுமெல்லா, மம்போ தெனக்கொள்ளு மையனை யாறனடித்தலமே" (திருவிருத்தம்) என்றபடி மேலாகிய விண்ணவர்களும் அவரின் மேலாகிய அடியவர்களும் நிறைய இட்ட மலர்களையுடைய பாதம் என்பது. "அட்டபுட்ப மவைகொண்டடி போற்றி நல்ல, கரியவனான் முகனும் மடியும் முடியும் காண்பரிய, பரியவன்" (நட்டராகம் - பழமண்ணிப் படிக்கரை - 8) என்ற நம்பிகளது தேவாரமும் காண்க. "முடியால் வானவர்கள் முயங்கும் திருக்காளத்தியாய்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையாரது இத்தலத்தேவார (7) மும், "கடவுள்மால் வரையி னுச்சி யதிற்தரு மோகை யையந்து" (750) என்றதும் இம்மலையிற்றேவர் பூசித்தலை உணர்த்துவன. அன்று காலை சிவகோசரி முனிவர் அருச்சித்த நிறைந்த பூக்களையுடைய பாதம் என்றலுமாம். யாங்கணும் நிறைந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதம் என்றலும் பொருந்தும். இதற்கு, மணம் நிறைந்த மலர்போன்ற பாதம் என்றும், தேன் நிறைந்த மலர்போன்ற என்றும், தமது உள்ளக்கமலத்தில் நிறைந்த என்றும் பற்பலவாறுரைப்பாருமுண்டு.

மார்புறக் கட்டிக்கொண்டு - திருமேனியின் பக்கம் பொருந்தத் தழுவிக் கட்டிக் கொண்டு.

கதறுதல் - பெருந்துக்கத்தால் ஓலமிட்டுக் கதறுதல். **வார்தல்** - பெருகுதல். ஒழுகுதல் ஓலமிட்டுக் கதறும் வகை மேல்வரும் பாட்டிற் கூறுவார்.

"**பார்த்து** நடுக்குற்றுப் **பதைத்து மனஞ்சுழன்று,வாய்ப்புனல் சிந்தக் கையிலூ னொடு கணைசிலை சிந்த**" (814), **நிலம்படப் புரண்டு** நெடிதினிற் றேறிச (815), **சிலைக் கோடும் படைகடி தேடுத்துப்** படுத்தவ, ரடுத்த விவ்வனத் துளரெனத் திரிந்தாஅங், கின்மை கண்டு (815—816—817), நன்மையிற் றக்கன **மருந்துகள் பிழியவும் பிழி** தொறு, நெக்கிழி குருதியைக் கண்டு நிலைதளர்ந் (819—820—821)தென, **னத்தனுக் கடுத்ததென் னத்தனுக் கடுத்ததென்** னென, றன்பொடு **கனற்றி** ' (817—818) என்று திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் நக்கீரதேவர் அருளியதனை ஆசிரியர் விரித்தருளிய திறங் காண்க. 168

818 (வி - ரை) **பாவியேன் கண்டவண்ணம்** - நான் பாவியாதலின் என் கண்கள் இது கண்டன; அவை கண்டவாறு என்னோ அடுத்தது? என்க. "கொடியேன் கண்கள் கண்டன கோடிக் குழகீர்" என்ற ஆளுடையநம்பிகளது தேவாரக் கருத்தை இங்கு வைத்துக் காண்க. "நானேயோ தவஞ்செய்தேன்" ... "நானபாவிய ஞெனுலனை நல்காயென லாமே" என்ற திருவாசகமும் காண்க. உலக வழக்கிலும், தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்டார்க்கு ஓர் தீங்குவரக் காணில் அதனைத் தம்மேல் ஏற்றிப் பாவியேன் - என்கண் செய்த பாவம் - என்கை செய்த பாவம் - என்றிவ்வாறு வைத்து வழங்குவதும் கருதுக. நான் தீயசகுனங் கண்டவண்ணம் என்றலுமாம்.

அடுத்தது என்னோ? - வந்து அடுத்தது என்? யாது காரணம்பற்றியது? ஓகாரம் இரக்கப்பொருளில் வந்தது.

ஆவியி னினிய எங்கள் அத்தனார் - "என்னிலும் (எனக்கு) இனியான் ஒருவன் உளன்" என்ற திருக்குறுந்தொகை காண்க. **அத்தனார்** - யாவர்க்குந் தந்தையார். இனியாதற்குக் காரணங் குறித்தபடி. **எங்கள்** - மேற்பாட்டில் **எம்பிரான்** என்றது போல வாளா பெயராய் நின்றது. தமது சிறப்புரிமை பற்றியது என்றலுமாம்.

மேவினார்பிரியமாட்டாவிமலனார் - **விமலன்**-மலமற்றவர். பிரியமாட்டாமைக்குக் காரணங் கூறியபடி. மலமாசில்லாதவராதலின், மேவிக் கண்டார் காதலிக்கவும் பிரியா திருக்கவும் உள்ளவர் என்பது. 806-ம் பாட்டிற் கூறியபடி தம் அறிவிச்சை செயல்கள் அவனுடையனவேயாகி விளங்கியவர் திண்ணனாராதலின் அவர் திருவாக்கில் வைத்து இறைவர் தமதுண்மையை விளக்குகின்றார். இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கியவர்

தமமை மேவினாது பாசஙகளைப போககித தமமைப் பிரியாதிருககும நிலையருள பவா எனறு பதியிலககணங காட்டிய குறிபபும காணததககது. மாட்டா எனற சொறகுறிப்பும அது ஆவியினினியராதலின மேவினா பிரியமாட்டாதவா எனற உணமை, "என்னுயிருக கினனமுதா மெழிலாரூர்ப பெருமானே, வனனெஞசக களவனேன மறநதிரேன" (கழறிறறிவாா புராணம, 160) எனறவிட்டது நமபிகளது தேவாரததிலும காணக.

ஆவது-அடாததாய அடுதத இததீஙகுககு மாறறுவது தீாககும உபாயம. **ஒன்று**-ஒனறும. முறறுமமை தொககது. **ஒன்று** சிறிது என்னும பொருளில வநதது. " கணபதி யொனறறியான் "—நமபிகள தேவாரம

என்செயகேன் - இதனைத தீாகக எனன செயகுவேன ? "செயவதொனறு மறி யேனே " எனற திருவாசகக கருததினை இஙகு வைததுக காணக. **செய்கேன்** - செய யக கடவேன. **க** - எதிாகால இடைநிலை. **என்று**-என இவவாறு கதறி. **பின்னும்** - பினனரும வருமபாட்டிற கூறியவாறு எணணிபபோயினா என முடிததுக கொளக

819. **(வி - ரை) என் செய்தால் தீருமோ ?** - "ஆவதொனறறியேன" "எனசெய் வேன " எனறு மனமழிநத திணணனா இதனை எவவகையாலும தீாததல் வேணடு மனறே? எனன செயகை செயதால இது தீருமோ என மேலும எணணிச சூழவேன என றெணண மிடுவோராயினர். குருதி கணடதும முதலில மயங்கி வீழநதாா, பின தேறி இதுசெயதாரை ஒறுபபேன் எனறு வீராவேசததாற றேடினா , பகை ஒனறும காணாமையால மனக கொதிபபும தமொறறமும நீஙகச, சோகததோடு கதறினா, அதன பினனா இததீஙகினை எவவகையானுந தீாததல வேணடுமே, அதனை எணணிச செயவேன எனறு நிதானிததது ஆராயத தொடஙகினா இஃது இபபோது அவரது மனநிலை. இவவாறே மேல் வருவனவுங காணக

என் செய்தால் தீரும் - என செய்கே னெனறதைத தொடாநத மனநிகழசசி

தீங்கு முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன் - தீஙகு செயதாரைத தணடிததல அத தீஙகினால விளைநத துனபததைப போககாவிடினும துனபபபடுவாாககு ஒருவாறறுல் மனஅமைதி உணடாககும வகையால ஒருவகைத தீாவாகமேறகொளவது உயிரியற்கை யாம இதுபறறியே முனனாத திணணனா " யாா இதுசெயதாா ?" எனறு கிளமபி வேட்டையும விலஙகினததையும தேடிச சென்றனா அககருததினைத தொடாநதே இஙகுக **காணேன்** எனறாா செயதாரைக கணடு ஒறுததிருநதேனாகில அது அமமட் டில ஒருவகைத தீாவாகி, மேலும இஙஙனம விளையா வணணம தடுபபதுடன, அவரால நோநத புணணின மூலததை அறிநது அதறகுத தககபடி மாறறுச செயது தீாகக லாகும எனபதும கருதியதாம

மின்செய்வார் பகழிப்புண் - விளககமுடைய கூரிய அமபுகளாலாகிய புண இப புண எதனாலுணடாகியது எனறு அறிநதிலரேனும, நோயமூலம நாடாது நோயைமட் டும நாடி மருநது செயயும நவீன மருததுவாபோலப, புணணின விளைவாகிய உதிரம பாயதலும பிறவும கணடு, பகழிபபுணணிலும இவை காணபபடுதலால் அதன தீாவாகிய மருநதே இதறகும ஆம எனறு அனுமான அளவையாற றுணிநது, **பகழிப் புண்தீர்க்கும் மெய்ம்மருந்து** தேடினா எனக

மெய்ம்மருந்து - பிழையாத - நிசசயமாகிய - மூலிகைகள **மெய்** - உடல எனக் கொணடு உடறபுற மருநது எனறலுமாம உயிரைச சாாநத பவநோய தீாக்குமருநது வேறுணமையுமறிக

பொன் செய்வரைத் தாழ்வில் - என மாறறுக **தாழ்வரை** - இலமுன - முன றில என வருவதுபோல வரைததாழ(வு) எனறபாலது **தாழ்வரை** எனவநதது **தாழ்வு** - பளளம - தாழநத இடததை யுணாததுதலின ஆகுபெயா "பளளநதா முறுபுனலிற கீழமேலாக " (திருவாசகம), "அனன தனறிருத தாழவரை" (28) எனறவை காண்க.

பொன்சேய் - பொனவிளையும் நிலத்தின விளைவனவும், பொதுவாய் மலையின் விளைவனவும் ஆகிய மருநது மூலிகைகள மிகக வீரியமுளளன எனபா. பொனமுகலி பெருகுதற்கிடமாதலின **பொன்சேய்** வரை எனறா முகலி இமமலையினினறு பொனகொழிதது வருதல் மேல் 747-ல் உரைககப்பட்டது **பொன்** - அழகு எனக் கொண் டுரைபபாருமுணடு.

கொண்டு வருவன் நான் என்று போனார் - தேடி எடுததுககொணடு நான வரு வேன எனறு சொலலிபபோயினா **சொல்லுதல்** - தேவாககு அறிவிதது அவரைத தேறறுதல கருதியது.

வருவன் என்று போனார் - செயகை போதலேயாயினும, திண்ணனா முனகருதி யது வருதலேயாம வரும ஆவலே அவா கருததின மிககிருநதது எனபது குறிப்பு. உலக வழககிலும போகினறவாகள போகினறேனென அமங்கலமாகக கூறாமல வரு கினறேன எனறு சொலலிபபோகும மரபும. இதுபோனற கருததுடையதாம.

மருந்து நாடி — எனபதும பாடம். 170

820. நினைததனர் வேறு வேறு நெருங்கிய வனங்க ளெங்கு
மினத்திடைப பிரிந்த சேங்க ணேறென வெருக்கொண் டெய்திப
புனத்திடைப பறிததுக் கொண்டு பூதநா யகன்பால் வைத்த
மனத்தினுங கடிது வந்தம் மருந்துகள் பிழிந்து வார்த்தார். ௧௭௧

(இ - ள்) வெளிப்படை (திண்ணனா மருநது மூலிகைகளையும அவையிருககு மிடங்களையும) எண்ணினவராய வேறுவேறு நெருங்கிய காடுகளில எங்கும, தன்னினத தினினறும பிரிந்த செங்கணணுடைய இடபத்தினைபபோல, வெருட்சியுடனபோயப புனங்களில மருநது மூலிகைகளைப பறிததுககொணடு, பூதநாதனாகிய காளத்தியப பரிடம தாமவைதத மனத்தினவேகத்தினும மிககவிரைவாகத திருமபிவநது அந்த மருந துகளைப பிழிநது அவருடைய கணணில வாாததனா.

(வி - ரை) **நினைத்தனர்** - நினைததனராகி. முறறெச்சம நினைததனர் பறிதது எனககூட்டுக.

வேறுவேறு வனங்கள் - வெவவேறாகிய - வெவவேறு வகைப்பட்ட காடுகள். **நெருங்கிய** - மரஞ் செடி கொடிகளடர்ந்த; **எங்கும்** - எங்கெங்கும் - முழுதும்.

இனத்திடைப் பிரிந்த சேங்கண்ஏறு என - **சேங்கண் ஏறு** - இங்கு இடபவுறுதி னைக குறிததது **வெருக் கொள்ளுதல்** - எதிர்பாராது சடுதியில நோநத பயத்தால வெருணடு மருட்சியடைதல. **வெருவுதல்** - பயப்படுதல உலகவழக்கில இதனை விருக கெனறு பயநது என மருவிவழங்குவா. தன இனததினினறு பிரிநதஇடபம இவவாறு வெருணடு கண சிவநதும காது கூப்பியும இனம இருநததிசை நோககித தேடியும அலறியும ஓடுதல கணகூடாதலின அதனை உவமிததாா **ஏறு** - வீரததினைவிடாத தனமையும குறிப்பதாம. இது மெயயும தொழிலுமபற்றிய உவமை

இனத்தினைப் பிரிந்த என்ற உவமைமுகததாற காளததியப்பரைத திண்ணனா ருககு இனம எனபதும, ஏறு - பசுவானமா எனபதும குறிப்பாம **இனம்** - அவ வாககம கூடி அமைதி பெறுதற்குரியதாய, அதறகுச சுகநதருவதாய, அதன தலைமை யதாயச, சிததாயுளள பசுபதியைக குறிககும பசுவபபட்ட ஆனமாககள தாம சோந திருநத பதியினைப பிரிநதால இவவாறு வெருககொணடு அலைவா என்ற உண்மை நூறகருததும இங்குப புலப்படுதல காணக. **சேங்கண்** எனபதும உயிரின செம்மை யாகிய பக்குவககுறிப்பு இதன விரிவு சிவஞானபோதம 8-ம சூததிரததுளளும, பிறாணடுமகணடுகொளக மாணிககவாசக சுவாமிகள "ஐயனே நினைபபிரிநது மாற்ற கிலலேன" (வாத - உப - பட. 55) எனறு அலறிய சரிதம காணக. ஆளுடைய

பிள்ளையார் புராணத்திலும் "தொடர்ந்தபிரி வுணர்வோர்க்காம், கொண்டெழலும் வேட்கைகொண்டார் போலெழுவர் குறிப்பயலாய" (55) என இவ்வாறே கூறுதல் காண்க. "எத்தனைநாள் பிரிந்திருக்கே னென்னாரூர் இறைவனையே", "எவ்வண நான் பிரிந்திருக்கேன்", "எங்குலக்கப் பிரிந்திருக்கேன்", "என்ன நான் பிரிந்திருக் கேன்", "எப்படிப் பிரிந்திருக்கேன்", "என்னைப் பிரிந்திருக்கேன்", "எற்றுளனுயப் பிரிந்திருக்கேன்" என்று ஆளுடைய நம்பிகள் (திருவாரூர் - பழமபஞ்சுரம்) பாசுரந் தோறும் பலப்பலவாறு பரிந்து இரங்கியதும் காண்க.

நினைந்தனர் - பறித்து - இவையிரண்டாகும் செயப்படுபொருள் வருவிக்க.

பூதநாயகன் - சிவபூதங்கள் முதலிய கணங்களுக்கெல்லாம் தலைவன். கோடிகோடி குறட்சிறு பூதங்கள் (16) சுற்றி ஆடவும், பாடவும், ஏவல் செய்யவும் அவைகட்கெல்லாம் தலைவராய்ச் சிவபெருமான் வீற்றிருப்பர் என்பது வேதசிவாகமங்களான் அறியப்படும் உண்மை. "பொன்றி மணிவிளக்குப் பூதம் பற்ற", "பாரிடங்கள் பணிசெய்ய" (தேவாரம்) "ஒவா வணுக்கச் சேவகத்தி னுள்ளோர் பூத கணநாதர்" (ஏயர்கோன் - புரா - 332) முதலிய எண்ணிறந்த திருவாக்குக்களும், "பூதபதயோகம்" என்ற சிவாஷ்டோத்தரமும் காண்க. **பூதம்** - உயிர்கள் என்று கொண்டு உயிர்க்குயிராய் நின்று இயக்கும் தலைவன் என்றலுமாம். "பூதம் யாவையி னுள்ளலர் போதென", "பூதபரம்பரை" என்பன காண்க.

பூதநாயகன்பால் வைத்த மனத்தினும் கடிது - மனவேகம் மிக்க கடிதிற் செல்வது. "வாயுவேகம் மனோவேகம்" என்ற வழக்கும் காண்க. திண்ணனார் மனம் வேறெங்கும் செல்லாது பூதநாயகனிடமே செல்லுதலால் அவர் பால்வைத்த என்றார். மருந்து தேடிப் பறித்தபின் மிக வேகமாய் நாயகனிடம் சென்ற குறிப்புப் பெற மனத்தினும் கடிது என்றார். முன்னே "நாணனு மன்பு முன்பு நளிர்வரை யேற" (751) என்றபடி அன்பு முன்போய்த் திண்ணனாரை இழுத்துச் செல்ல அவர் அதனைப் பின்பற்றிப் போயினர். இங்கு அந்த மனத்தினும் மருந்து பிழிந்துவார்த்துப் புண்தீர்க்கும் ஆர்வம் மிக்கதால் அவர் சென்ற செலவின் வேகம் மிக்கது. மனம் வருதற்குமுன் இவர் வந்தனர் என்பது எண்ணம் முற்றுவதற்கு முன் அதனாற் றூண்டப்பட்ட செயல் முற்றியதெனச் செயலின் விரைவு குறித்தபடியாம்.

மனத்தினும் - இன் - உறழ்பொருவில் வந்த ஐந்தனுருபு. உம்மை உயர்வுசிறப்பு.

அம்மருந்துகள் பிழிந்து வார்த்தார் - தேடி - நினைந்து - பறித்து - கொண்டு - கடிது அவ்வந்த - அந்த என அகரம் முன்னறி சுட்டு. **பிழிதல் - வார்த்தல்** - மருந்துமூலிகைகளாகிய பசிலைகளை ஏற்றவாறு பிழிதலும் குருதிபொங்கும் புண் உள்ள இடம் தெரிந்து வார்த்தலும் மருத்துவம் செய்யும் முறைகள் குறித்தன. "நோய்நாடி நோய் முதனாடி யதுதணிக்கும், வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்" என்ற திருக்குறளும் அதன்கீழ் ஆசிரியர் பரிமேலழகருரைத்தனவும் இங்கு நினைவு கூர்க. இம்மருத்துவமுறை திண்ணனார்க்கு முன் அனுபவ வாசனையால் நேர்ந்த அறிவு. இம்மருந்து இலைகளைச் சல்லியகரணி என்பர் வடநூலார். (சல்லியம்-அம்பு, ஈட்டி) இத்தகைய சல்லியகரணி முதலிய பல மூலிகைகள் மலைகளில் உள்ளன என்று இராமாயணம் கூறும்.

பிசைந்து வார்த்தார் — என்பதும் பாடம். 171

821\. மற்றவர் பிழிந்து வார்த்த மருந்தினாற் றிருக்கா ளத்திக்
கொற்றவர் கண்ணிற் புண்ணீர் குறைபடாத் தொழுகக் கண்டே
"யிற்றையி னிலைமைக் கென்னே வினிச்செய" லென்று பார்ப்பார்
"குற்றநோய் தீர்ப்ப தூனுக் கூ"னென்னு முரைமுன் கண்டார். ௧௭௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு மற்றுப் பிழிந்து வார்த்த மருந்தினால் திருக்காளத்தி யப்பருடைய கண்ணின் புண்ணினின்று வரும் குருதிநீர் குறைவுபடாமல் முன்

போலவே வழிய, அவர்கண்டு "இக்காளின் நிலைமைக்குத் தீர்வாக இனிச் செய்வது என்னையோ?" என்று ஆராய்ந்து எண்ணுவார் "ஊனே ஊனுக்கு உற்ற நோய் தீர்ப்பது" என்னும் பழமொழி தம் நினைவின் முன்வர உணர்ந்தார்.

(வி - ரை) மற்று - அசை. மற்றுப் பிழிந்து எனவும், அவர் கண்டே எனவும் கூட்டுக. மாற்று என்பது மற்று என விகாரப்பட்டது என்றலுமாம். மாற்று - தீர்வு. கொற்றவர் - தலைவர் முன்னர் முதல்வனார், நாயனார் என்றதற்கேற்ப இங்குக் கொற்றவர் என்றார் கொற்றமாவது தாம் பெரியாராயினும் அன்பாகக் கதிர்வந்து ஆட்படுத்தும் தன்மை.

புண்நீர் - புண்ணினின்றும் போந்தநீர், குருதி. உடலின் மேலிடம் எங்கும் போர்த்த மேற்றோலைப் பிளந்து உள்ளிருக்கும் தசை குருதி முதலியவை வெளியிற் காணப்படுவதே புண் எனப்படும் புண் - (Injury) என்பதற்கு (Breach of the continuity of the cutaneous membrane) மேற்றோலின் தொடர்ச்சி அறுபடுதல் என்று நவீன அயல்நாட்டு மருத்துவர் கொள்ளும் வரையறையும் காண்க. உடலின் உள்ளே ஓடிப் புணர்ந்திய நிறப்பினின்றும் வெளிவரும் செந்நீர் குருதி - இரத்தம்-எனப்படும்.

இற்றையின் நிலைமை - தமது தலைவர்க்கு இன்று இந்த நோய்கண்டதும், அது, தாம் இதுவரை முயன்றும் எவ்வாற்றானும் தீராமையும் ஆகிய நிலைமை

என்னே இனிச் செயல் என்று பார்ப்பார் - இதுவரை செய்த உபாயங்கள் பயனற்றவையா யொழியவும், மனஞ்சலித்துவிடாது மேலும் ஆய்ந்தனர். இதுவும் உலகியற்கை "இறுவரை காறு முயல்ப" என்பது நீதிநூல் பார்ப்பார் - வினைப்பெயர் ஆராய்வாராகிய திண்ணனார் பார்ப்பார் - கண்டனர் எனக் கூட்டிமுடிக்க பார்த்தல் இங்கு மனத்தினுள் ஆய்ந்து பார்த்தலின்மேனின்றது

உற்றநோய் ..உரை - உரை - பழமொழி, "ஊனுக்குஊன்" என்பது பழமொழி உற்றநோய் தீர்ப்பது என்பது அதற்கு உரை "மாமஸம் மாமஸேந வர்த்ததே" என்னும் மேற்கோளுங் காண்க ஊனுக்கு உற்றநோய் தீர்ப்பது ஊன் எனமாற்றி உரைத்துக் கொள்க. இது அந்நாளில் வேடர்களுக்குள் வழங்கிய பழமொழிகளில் ஒன்று என்று தெரிகின்றது. இவர்களது குலத்தொழிலாகிய வேட்டைப் போரில் பலகாலும் உடற்பகுதிகள் சிதையக் காண்பாராதலின் அதற்கு இவ்வாறு ஆகியதொரு தீர்வும் கண்டு அதனைப் பழமொழியாகவும் வழங்கினர் என்பதாம். மனிதரது உடற்பகுதிகள் சிதைந்து ஊறுபட்டபோது பிற மனிதருடல்களிலேனும், பிற விலங்கு முதலியவற்றி னுடல்களிலேனும் அவற்றிற்கு ஒத்த பகுதிகளைப் பெற்று இரத்தசூடு மாறு முன்னம் சிதைந்த பகுதிகளில் ஒட்டிப் புணர்ந்த்துவதென்ற வொருவகை மருத்துவ முறையினை இந்நாள் நவீன மருத்துவரும் கையாளுகின்றனர் மக்களின் உடலில் எலும்பின் பகுதி ஊறுபட்டால் அதனை நீக்கி வேறு உடலின் எலும்பின் ஒத்தபகுதியைச் சோதித்துப் பொருத்துவதும், வேறு பலபகுதிகளைப் பொருத்துவதும், மனிதரது கண் புண்ணுகவே அதனைக்குடைந்து எடுக்கவேண்டிவந்தபோது நாய், பூனைமுதலிய பிராணிகளின் கண்களைத்தோண்டி உடனே அப்பி வைத்திடுவதும் ஆகிய இவைபோன்ற மருத்துவ முறைகள் இந்நாளில் மேம்பட்டனவாகச் சொல்லப்பட்ட மருத்துவச் சாலைகளில் செய்யப்படுகின்றன இவை பண்டைநாளில் வனவேடர் கையாண்டதொரு பழைய வழக்கத்தின் வழிவந்த எச்சம் என்று சொல்லக்கூடியதாகின்றது மருத்துவம், உழவு முதலிய கலைஞானங்களின் அனுபவ உண்மைகளைப் பழமொழிகளாக வழங்குவது நம் நாட்டிலும் ஏனை நாடுகளினும் உள்ள வழக்கமாம். ஒத்ததற்கு ஒத்தமுறை (Like for like) என்ற ஒப்புத்தீர்வு முறை (Homeopathy)ப் பழமொழியும் இதுபோன்ற பிறவும், இவைபோன்ற ஏனைக் கலைஞானப் பழமொழிகளும் காண்க

கலைஞானங்களின் அனுபவ உண்மைகள் மறதி முதலிய காரணங்களால் மாறுபடாது நிலைத்து நிலவவும், எளிதில் யாவரும் பயிலவும், நினைவுகூரவும் அவற்றைப்

பழமொழிகளாக வழங்கும் வழக்கம் உதவிபுரிகின்றது. அவ்வழக்கம் இங்கு அரிய பெரிய செயலுக்கும், செயலின் விளக்கத்துக்கும் பயன்பட்ட வரலாறு இச்சரித்தி ரத்திற் காணலாம்.

முன் கண்டார் - மனக்கண்ணின் முன்னே வரக்கண்டனர் - நினைவுக்கு வர அறிந் தனர். முன்னுரை என்றக்கூட்டிப் பழமொழி என்று கொள்ளலுமாம.

இழியக் கண்டும்—என்பதும் பாடம். 172

822. "இதற்கினி யென்க ணம்பா லிடந்தப்பி னெந்தை யார்கண்
அதற்கிது மருந்தாய்ப் புண்ணீ ரிறக்கவு மடுக்கு" மென்று
மதர்த்தெழு முள்ளத் தோடு மகிழ்ந்துமுன் னிருந்து தங்கண்
முதற்சர மடுத்து வாங்கி முதல்வர்தங் கண்ணி லப்ப, ௧௭௩

823. நின்றசெங் குருதி கண்டார்; நிலத்தினின் றேறப் பாய்ந்தார்;
குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார், கூத்து மாடி
"நன்றுநான் செய்த விந்த மதி"யென நகையுந் தோன்ற
வொன்றிய களிப்பி னாலே யுன்மத்தர் போல மிக்கார். ௧௭௪

822. (இ - ள்) வெளிப்படை. "இனி இம்மருந்து செய்தற்காக, என்னுடைய கண்ணை அம்பினாலே தோண்டி அப்பினால் எமது பெருமானாரது கண்ணிலே நோக்கத் தோயினுக்கு இதுவே மருந்தாகி, அதனால் புண்ணினின்று போதுகின்ற குருதிநீர் வாராமல் நிற்கவும் கூடும்" என்று எண்ணிக், களித்து எழுகின்ற உள்ளத்தோடும் மகிழ்ந்து திருமுன்பு இருந்துகொண்டு, தமது கண்முதலைச் சரத்தினாலே ஊன்றித் தோண்டி எடுத்துக் கையில் வாங்கி முதல்வனாரது கண்ணில் அப்ப, ௧௭௩

823. (இ - ள்) வெளிப்படை. குருதி நின்றதைக் கண்டார், அந்தப் பெருமகிழ்ச் சியினாலே நிலத்தினின்று உயரப்பாய்ந்து குதித்தார், மலைபோல வளர்ந்த தமது தோள்களைக் கொட்டினார், கூத்தும் ஆடி "நான் செய்த இந்த மதி - யோசனை - மிக நன்று" என்று சிரிப்புத் தோன்றப் பொருந்திய களிப்பினாலே உன்மத்தர் போன்ற நிலையில் மிக்கவராயினார். ௧௭௪

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

822. (வி - ரை) இதற்கு - "ஊனுக்கூன்" என முன்கண்ட உரையாற் றெரிந்த மருந்து பெறுதற்கு முதல்வனாரது புண்ணுகிய ஊனில் அப்புதற்கு அது போன்ற கண்ணுகிய ஊன்பெற வேண்டிய அதனுக்கு. இதற்கு - இந்நோய்க்கு என் றலுமாம்.

என்கண் இடந்து அப்பின் - கண்ணுகிய ஊன் வேண்டும் அதற்கு மான் முதலியவற்றைக் கொன்று அவற்றின் கண்ணைத் தோண்டி அப்பலாகுமே யெனின் அது தாமதப்படுதலோடு இறந்த பிராணியின் அங்கமாதலின் சூடுதணிந்து ஒவ்வா மலும்போம். கொடுக்கத்தக்க கண்ணையுடைய தாம் பக்கத்திலிருப்ப வேறெங்கும் இதனைத் தேடவேண்டுவதில்லை எனத் துணிந்தனர். யாக்கைதன் பரிசு அற்ற (803) நிலையிலிருந்தனராதலின் அவ்வியாக்கையினின்ற கண்ணை நினைத்தனரன்றி அதனை யிடக்கும் போதும் இடந்தபின்னும் உளதாகும் துன்பமுதலாயினவற்றை நினைந்தா ரில்லை.

என்கண் - ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் இருக்குமிடமாதலின் தலையே எண் சாணுடம்பில் முதன்மை பெற்றதாம். அவ்வைந்தனுள்ளும், சேய்மையிலுஞ் சென் றியைந்தறிதலாற் கண் சிறந்தது என்ற குறிப்பால் என்கண் என்று விதந்து கூறினார்.

இறைவனது கண்ணினின்றும் போந்த குருதியின்றது அருளாற் போந்தவா திண்ணனாராதலின் கண்கொடுத்தல் முறையேயாம் என்ற குறிப்பும் பெற என்கண் - என்றார் எனலுமாம்.

புண்ணீர் - புண்ணிலிருந்து வடியும் குருதியாகிய செந்நீர்.

நிற்கவும் அடீக்கும் - வடியாமல் நிற்கவும் கூடும் உம்மை ஐயம்பற்றி வந்தது. "அப்பியும் காண்பன" என்ற திருமறமும் காண்க.

மதர்த்து எழும் - களிப்புற்றதனால் எழுகின்ற. மதர்த்தல் - மகிழ்தல் - களிப்புறுதல். எழுதல் - பூரித்தல் காரியம் கைகூடுமுன்பே இவ்வாறு மருந்தாகவுதவும் பேறு பெற்றதற்கு மகிழ்ந்தனர்.

முன் இருந்து - திருமுன் வீற்றிருந்து-மருந்துகள் பிழிந்து வார்க்கும்போது நின்ற திண்ணனார் இப்போது கண்ணைத்தோண்டி வாங்கும்போது அசைவின்றியிருப்பதற்காக இருந்தனர் எனக. உடற்பகுதிகளை மருத்துவர் அறுக்கும்போது அசைவற்றிருத்தல் வேண்டுமென்பது முறை. மடுத்து - வைத்து - ஊன்றி. வாங்கி - கண்ணைத் தோண்டிப் பிரித்து. வேறாக எடுத்து.

தங்கண் முதல் - எனக் கண்முதல் - கண்ணின் வேர். முதல் - வேர் அடிப்பாகம். "தின்முதல் வழிபட்ட தன்மகற் றடிந்த தொண்டர்" (கோயினான் - 40), "வெஞ்சின மாசுணந் தன்முதல் முருக்க, நென் முதற்சூழ்ந்த நீசசிறு பாம்பு" (ஷை 8) என்பனகாண்க. முதற்சாம் என்றுகூட்டி முதன்மையான அம்பு என்றுரைத்தலுமாம் முதன்மையாவது திண்ணப்பனாரைக் கண்ணப்பனாராக ஆக்குதற்குரியபடி வலது கண்ணைத் தோண்டியும், இடது கண்ணைத் தோண்ட ஊன்றியும் உதவிய சிறப்பு. பின்னரும் ஒருதனிப்பகழி (826) என்றதுகாண்க. இச்சிறப்புப்பற்றிக் "கணைகோள் கண்ணப்பர்" (தக்கேசி - திருவின்றியூர் - 2) என்று நம்பிகள் அருளிய குறிப்புங்காண்க இடக்கண்ணுக்கு இரண்டாமுறை அம்பு எடுத்தலின் இதனை முதற்சாம் என்றார் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

சாம் மடுத்தல் - அம்பினை ஊன்றுதல். "கணையது மடுத்து", "மற்றைக் கண்ணிலும் வடிக்கணை மடுத்தனன்" என்பன திருமறத் திருவாக்கு. வாங்கி - தோண்டியெடுத்த கண்ணினைக் கையில்வாங்கி. "கையில் வாங்கி" என்பது திருமறம்.

சாம் எடுத்து—என்பதும் பாடம்.

173

823 (வி - ரை) நின்ற செங்குருதி கண்டார் - குருதி வெளிவராத நிலைமையைக் கண்டாராதலின் செங்குருதி நின்றதுகண்டார் என்மாற்றிப் பொருள்கொள்க "வென்ற வைம் புலனால் மிக்கீர்" (401) என்றதுபோலக் காண்க "நீங்கிய நாணொடு" என்றாற் போல இவ்வாறு வருதல் பொருத்தமில் புணர்ச்சி எனப்படும் சுப்பராய செட்டியாருரை.

நிலத்தினின்று ஏறப்பாய்ந்தார் - இங்குக்கூறிய ஏறப்பாய்தல், தோள்கொட்டுதல், கூத்தாடுதல், நகை தோன்றுதல், உன்மத்தர் போலாதல் எனுமிவை பெருமகிழ்ச்சியால் வெளிப்படக்காணும் உடற்செயல்கள். முன் குருதி கண்டபோது மனமும் மெய்யும் மொழியும் முட்டங்கி மயங்கிச் சோர்ந்து நிலத்திடைப் பதைத்து வீழ்ந்தார் (814) குருதி நிற்கக்கண்ட இப்போது அவை தழைக்கத் தாமும் நின்று ஏறப்பாய்ந்தார் ஏறப்பாய்தல் - நின்ற இடத்தினின்றும் உயரக்கிளம்பிக் குதித்தல்.

குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினர் - வளர்ந்த - குருதி கண்டபோது கையிற் சிலையுடன் ஊனும் சிதறிவீழ்த்தித் (814) தோள்கள் மெலிந்தன, குருதி நிற்கக் காணலும் அம்மகிழ்ச்சி மிகவே அவை குன்றுபோல வளர்ச்சிபெற்றன எனக் குன்றென - முன்னாகக் குன்றுபோல வளர்ச்சிபெற்றும் இப்போது மெலிந்த தோள்கள் தமது முன்னைநிலையாகிய குன்றுபோல "செவ்வரை போற்புய மிரண்டும்" (701) என்றதுகாண்க நாயகனைப் பிரிந்த சோகத்தால் நாயகிக்கு உடல் மெலிந்து கைவளை கழ

னுதலும் அவ்வேக கூடியவழி உடல் பூரித்தலுக் கைவளை உடைதலும் முதலியனவாக அப்பொருணூல்களிற் பேசப்படும் நிலைகளினியல்பை இங்குக் குறிக்க.

கூத்தும் ஆடி - தம்மை மறந்து கூத்தாடுதல் மிக்க மகிழ்ச்சியின் விளைவு "குமிறுதலும், தட்டமிடுதலும், கூத்தாடுதலும் உவகை மிகுதியில் நிகழும் மெய்ப்பாடு" (சித்தியார் 12-2) என்ற பொழிப்புரையும் காண்க "ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட் டவர்கரும முன்கரும மாகச் செய்து" என்ற ஞானசாத்திரத் (12 - 2) திருவாக்கிற் கண்டவாறு இங்குத் திண்ணனார் அரனையே யணைந்தனர், அரனை ஆசையொடும் அடைந்தார், அவர் கருமந் தன் கருமமாகச் செய்தார், அவர் பிரானை யாகிய அருண்ஞானக் குறியினின்று தம்மை மறந்து அவரையே கும்பிட்டு அருச்சித்தார்; இங்கு அவரது நோய்தீரக் கண்டபோது உவகையினுற்ற கூத்தும் ஆடினார், சீவன் முத்த நிலையாகிய பரம உபசாந்தத்தை அடைந்தனர்-என்பது க. சதாசிவ செட்டியார் உரைக் குறிப்பு.

நான் செய்த இந்தமதி நன்று - என மாற்றுக. மதி - எண்ணம் - ஆலோசனை மதித்தற்குக் கருவியின்றொழிற்பாடு. செய்தமதி - மதி - உள்ள நிகழ்ச்சி, செய்தல் - உட்கருவியின்றொழில் மதி மதியாற்றூண்டப்பட்ட செயலுக்கு ஆகு பெயரென்றலுமாம்.

ஒன்றியகளிப்பினாலே உன்மத்தர் போல - ஒன்றிய - பொருந்திய - முன்னிருந்த சோகமும் கவலையும் நீங்க இப்போது வந்து சேர்ந்த. களிப்பினாலே உன்மத்தர் போலாகுதல் மதமிகுந்தபோது உள்தாம் உட்கரணப் புறக்கரணநிலை. உன்மத்தர் - மதம்மிக்கவர். உத் - மேல். உற்பாதம், உற்பவம், உற்பீசம் என்பவை காண்க. மத்தம் - மதத்தாலாகும் நிலை.

மீக்கூர் - இந்நிலையின் மெய்ப்பாடுகளின் மிகுதியுடையராயினர்.

துன்றெனவனைதும்—என்பதும் பாடம். 174

824. வலத்திருக் கண்ணிற் றங்க ணப்பிய வள்ள லார்தந்
நலத்தினைப் பின்னுங் காட்ட நாயனார் மற்றைக் கண்ணில்
உலப்பில்செங் குருதி பாயக் கண்டன ருலகில் வேடர்
குலப்பெருந் தவத்தால் வந்த கொள்கையி னும்பர் மேலார், கஎரு

825. கண்டபின் "கெட்டே ! னெங்கள் காளத்தி யார்கண் ணொன்று
புண்டரு குருதி நிற்க, மற்றைக்கண் குருதி பொங்கி
மண்டுமற் றிதனுக் கஞ்சேன் மருந்துகை கண்டேன், இன்னும்
உண்டொரு கண் ; அக் கண்ணை யிடந்தப்பி யொழிப்பே" னென்று

826. கண்ணுதல் கண்ணிற் றங்க ணிடந்தப்பிற் காணு நேர்பா
டெண்ணுவார் தம்பி ரான்றன் றிருக்கண்ணில் இடக்கா லூன்றி
உண்ணிறை விருப்பி னோடு மொருதனிப் பகழி கொண்டு
திண்ணனார் கண்ணி லூன்றத் தரித்திலர் தேவ தேவர், கஎஎ

827. செங்கண்வெள் விடையின் பாகர், திண்ணனார் தம்மை யாண்ட
அங்கணர், திருக்கா ளத்தி யற்புதர் திருக்கை யம்பாற்
றங்கண்முன் னிடக்குங் கையைத் தடுக்கமுன் றடுக்கு நாகக்
கங்கண ரமுத வாக்குக் "கண்ணப்ப நிற்க" வென்ற. கஎஅ

824. (இ - ள்) நாயனார் - தலைவராகிய காளத்தியப்பர் ; வலத்திருக் கண்ணில்.. காட்ட - தமது வலது திருக்கண்ணிலே தம் வலக்கண்ணைத் தோண்டி அப்பிய வள்ளலா ராகிய கண்ணப்ப நாயனாரது நன்றாந் தன்மையை மேலும் காட்டுதற்பொருட்டு , மற றைக் கண்ணில். ..கண்டனர் - தமது மற்றைக்கண்ணாகிய இடது கண்ணில் இடை யறாது செங்குருதி பாயுந்திறியும்படி செய்தனர் , உலகில் மேலோர் - இவ்வுலகிலே வேடர்குலம் செய்த பெருந்தவங் காரணமாக அதனில் வந்தவதரித்த, கொள்கையினாலே தேவரினும் மேலவராயின திண்ணனார் (அதனைக்கண்டு), கஎ௫

825 (இ - ள்) கண்டபின் - கண்டவுடன் , "கெட்டேன்... .திறக-ஓ ! கெட் டேன் ! எமது காளத்தியப்பருடைய கண்களில் ஒன்றில் வந்த புண்ணினின்று பாய்ந்த குருதிவராமல் நின்றுவிட , மற்றைக்கண் .மண்டும்-மற்றைக்கண்ணில் குருதி பொங்கி மிகுகின்றது , மருந்து கைகண்டேன் - இந்நோய்தீர்க்கும் மருந்தினை அனுபவத்திற் கண்டு கொண்டேன் , மற்றிதனுக்கு அஞ்சேன் - வரத்தகாத இது வந்ததனுக்கு அஞ்சமாட்டேன் , இன்னும்... கண் - எனக்கு இன்னும் ஒரு கண் எஞ்சியுள ளது , அக்கண்ணை என்று - அந்தக் கண்ணைத் தோண்டித் தேவர் கண்ணில் அப்பி இந்நோயினைத் தீர்ப்பேன் " எனத் துணிந்து ; கஎசு

826. (இ - ள்) தங்கண் இடந்து - தமது கண்ணைத் தோண்டி ; கண்ணுதல் கண் ணில் அப்பின் - நுதற் கண்ணினையுடைய தேவரது கண்ணிலே அப்பினால் , காணும் நோக்கு எண்ணுவார் - காணும் நோக்கட்டினை எண்ணுவாராய் , தம்பிரான் . . ஊன்ற - திண்ணனார் தமது பெருமானுடைய அத்திருக்கண்ணிலே தமது இடக் காலினை எடுத்து ஊன்றிக்கொண்டு மனதில் நிறைந்தெழுந்த விருப்பத்தோடும் ஒப் பற்ற ஒரு அம்பினை எடுத்து அதனைத் தமது கண்ணில் ஊன்றவே , தேவதேவர் தரித் திலர் - தேவ தேவராகிய காளத்திநாதர் தரித்திலராதலின், கஎஎ

827. (இ - ள்) செங்கண் பாகர் - சிவந்த கண்ணையுடைய வெள்ளை விடையினை ஊர்தியாகவுடையவரும் ; திண்ணனார்.... அங்கணர் - திண்ணனாரை ஆட்கொண்ட அங்கணமையுடையவரும் ஆகிய, திருக்காளத்தி.. .திருக்கை-அத்திருக்காளத்தி யற் புதரது திருக்கை (தோன்றி), அம்பால் . கையை - அம்புகொண்டு கண்ணைத் தோண்ட முயற்சித்த அவரது கையினை; தடுக்க - தடுக்காநிற்க, நாக்கங்கணர் அமுதவாக்கு - பாம் பைக் கங்கணமாகத்தரித்த இறைவரது அமுதமாகிய திருவாக்கு, மூன்றடுக்கு - மூன்று முறை, " கண்ணப்ப நிற்க " என்ற - " கண்ணப்பனே நில் !" என்றன கஎஅ

இந்நான்கு திருப்பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

824 (வி - ரை) கண் அப்பிய வள்ளலார் - கண்ணை இடந்து அப்பியதனால் வள்ளலாந்தன்மை வெளிப்படக் காண நின்றவர் அப்பிய - காரணப்பொருளில் வந்த பெயரெச்சம். வள்ளலார் - முன்னர் ஒரு கண் அப்பியதோடு பின்னும் மற்றைக் கண்ணையும் இடந்து அப்ப ஒருப்படுபவர் என்ற குறிப்புப்பெற இங்கு வள்ளலார் என்றார் முன்னர் "வள்ளலார் மலையை நோக்கி" (751) எனக் காளத்திநாதரை வள்ள லார் என்றார் " உள்ளதே தோற்ற " என்ற சிவஞானபோத உதாரண வெண்பா வில் (2 சூ - 2 அ) வள்ளலவன் என்றவிடத்து "வள்ளல் என்றார் தற்பயன் குறியாது வேண்டுவார் வேண்டியவாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி " என்று சிற்றுரையிற் கூறியது காண்க. இங்கு அவ்வள்ளலாருக்கும் வேண்டுவதை வேண்டியவாறே கொடுக் கும் வள்ளன்மைபூண்டதனாற் கண்ணப்பநாயனாரையும் அவ்வாறே வள்ளலார் என்ற சுவைகாணக ஏனை வள்ளல்கள் எனப்படுவோர் புகழ் முதலியவற்றை விரும்பித் தமது புறப்பற்றுயுள்ளவற்றைத் தருவர் " யாதனின் யாதனி னீங்கியான் நோதல், அதனி னதனி னிலன் " என்றபடி கொடைப்பொருள்களா லுளதாகும் உபாதி நீங்குதலாகிய

கண்கருத்திடும் தருவர். திண்ணனார் அவ்வாறின்றி ஒன்றும் வேண்டாது உத்தமமாகத் தம் உத்தமாங்கமாகிய கண்ணைக் கொடுத்தனார் என்றதனை இங்கு உணர்க.

நலம் - முற்றும் அன்பே யாந்தன்மை. பின்னும் காட்ட - முன் காட்டியதன்பின் பின்னரும். மேலும் உறுதிப்படுமாறு உம்மை இறந்தது தழுவியது. பின்னரும் காட்டுதலாவது, தாக்குப் பயன்பட மற்றொரு கண் எஞ்சியுள்ளது என்று கருதி ஒரு கண் கொடுத்தனார், அதனையும் வேண்டின தருவரோ? என்ற ஐயப்பாடு நிகழாமற்காட்டுதல். நாயனார் நிலை; ஆராக உடையவர் தம் அடிமையை எவ்வாறும் ஏவல்கொள்ள உரிமை படைத்தார் என்பதும், அடிமையின்து உடலும் பொருளும் ஆவியும் முழுதும் தலைவருடையனவேயாம் என்பதும் கருதி இங்கு நாயனார் என்றார். கண்ணைத்தோண்டச் செய்தகைத்தனைப் முதலியனார் கருணை நிழுகிலவே, அவரது நன்மையை ஆன்மாக்கள் அறிந்துய்யச் செய்யும் கருணையின் விளைவாதலின் என்பது.

உலப்பில் செங்குருதி பாய - செங்குருதி உலப்பிலதாயப்பாய எனக் உலப்பு - ஒழிவு. செங்குருதி - அடைமொழி இயற்கை குறித்தது.

பாயக்கண்டனர் - பாயச்செய்தனர்.பாயதல்போலக் காட்டிப்படுமாறு திருவுள்ளம் வைத்தனர். கண்டனர் - காணுமாறு செய்தனர் என்ற பொருளில் வந்தது. பாய இருந்தனர் (813) என்றது காண்க. பாய - பாயும்படி செயவிக்க. பிறவினை விகுதி தொக்கது என்று கொண்டு, அவ்வாறு பாயதலை மேலோர் கண்டனர் என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம்.

மற்றைக்கண் - வலத்திருக்கண் அல்லாத மற்றைக்கண் அதாவது இடதுகண்.

வேடர்குலப் பெருந்தவம் - கானவர் குலம் விளங்க .அளவில் செய்தவத்தினாலே (662) என்றவிடத்தும், அதன் மேற்பாட்டுக்களிலும் உரைத்தவை பார்க்க.

வந்து - மேலோர் - கீழாயின அக்குலத்தில் வந்தவராயினும் மேலோர் என்று கொள்க.

கொள்கையின் உம்பர் மேலோர் - கொள்கை - கொள்ளப்பட்டது. இங்கு அன்பு குறித்தது. உம்பர் - மேல் உலகம். அவ்வுலக வாசிகளாகிய எல்லாத் தேவர் களையும் குறித்தது. உம்பர் உம்பரினும் ஐந்தனுருபு தொக்கது. உம்பர்கள் - ஒவ்வொரு பொருளை விரும்பிச் சிவனைப் பூசித்துப் பதம் பெற்றவர்கள். திண்ணனார் அவ்வாறன்றி ஒன்றையும் வேண்டாது அன்பே வடிவாகி இறைவர் பொருட்டே பூசித்துப் பேறு பெற்றவர் ஆதலின் அவரினும் மேலோர் என்றார் இதனை அறிந்த "நான முகன் முதலா வானவர் வளர்பூ மாரி பொழிந்தனர்" (828) என்றதும் காண்க. இங்கு உம்பர் என்றது தேவரில் மிக்க திருமாலைக் குறித்ததாகக் கொண்டு, அவரும் ஆழிவேண்டிக் கண்ணையிடந்து அருச்சித்தாராயினும் தமக்கு ஒரு பயனும் வேண்டாது இறைவனது புண்தீர்த்தல் ஒன்றே கருதிக் கண்ணையிடந்து அப்பியதனால் அவரினும் மேலோர் என்றுரைப்பதுமாம்.

மேலோர் (திண்ணனார்) கண்டபின் (825) என்று (825), - எண்ணுவார் ஊன்றி யன்றது - தேவதேவர் - தரித்திலர் (826), - பாகர் - அங்கணர் - அற்புதர் - திருக்கை-யாலப்பற் தங்க - வாக்கு - மூன்றடுக்கு என்ற (828) என்று இந்நான்கு பாட்டுக் களையும் முடித்துக் கொள்க.

175

825. (வி ரை) கண்டபின் - (மேலோர்) அதனைக் கண்டபின். அதனை என்ற அச்சுப்பகுதியாருரை உருவிக்க.

(கா)ட்டேன் - நருகிகாட்டும் சகுனம் கண்டபோதே "அத்தனுக் கடுத்ததென் கொல்லிகட்டன (812) என்றது காண்க இது தம்பெருமானுக்குத் தீங்கு நோக்க கண்டு தரிபாலெனமூக்கு யக்க இரக்கம் குறித்தது.

எங்கள் காளத்தியார் முன்னரும் "எங்களத்தனார்" (818) என்றது காண்க

மற்ற இதனுககு என்றது மற்றிதனுக்கு என வகதது மற்ற - வாததகாத - வேறு பாடாகிய இதனுக்கு மற்று அஞ்சேன் என்று கூட்டியுரைததலுமாம.

மற்றது கை கண்டேன்-"அஞசவ தஞசாமை பேதைமை"யாதலின அஞசேன என்றதறகுக காரணங கூறியவாறு கைககண்டேனாதலின அஞசேன எனக கைகூடும எனபுழிப்போலக கை உறுதிப பொருள்தரும (உபசாககம) இடைச்சொல முன்னர் கிறகவும அடுக்கும (822) என்ற ஐயப்பாட்டினிற கணணைத தோணடினா. இப்போது அநத ஐயம நீஙகியதனால உறுதிபெறறெழுநத துணிவு குறிததது.

ஒழிப்பேன் - குருதி பெருகும நோயினைத தீர்ப்பேன செயபபடுபொருள வருவிகக

என்று - என மனததிற றுணிநது.

கெட்டேன! ஒன்று கிறக - மறறைககண குருதிமணடும் - அஞசேன் - கை கண டேன-உணடு - அப்பி ஒழிப்பேன என இவவாறு விரைவில ஒன்றனபின ஒன்றுவரக கூறியது மிகக விரைவில அவரது உள்ளததில தொடாநது நிகழநத பலவேறு மன நிகழச்சிகளை அவவாறே குறிததறகாமெனக. முன்னா 815-லும இவவாறுரைததது காணக 176

826. (வி - ரை) கண்ணுதல் - இறைவா காட்டிய அருட்கண காரணமாக நிகழநத இசசரிதம முடியுமிடமாதலின இங்கு இபபெயராற கூறினா. கண்ணுதல் - நுதலில - நெறறியில - கணணுடையவா. சிவபெருமான. "வலவிருளா யெலலா வுலகுடனறுன மூடவிரு ளோடுமவகை நெறறி யொறறைககண படைததுகநத உததமன" (தகக ராகம - கலயநலலூா - 4) என்று ஆளுடைய நமபிகள அருளியபடி உலகுககு ஒளி நெறியாகிய அனபுநெறியினைக காட்டி உதவும திருககண எனபதுகுறிபபு. சிவககண ணாகிய வலககண்ணாற பாசநீககமும, அருட்கண்ணாகிய இடககணணாற சிவமயமாககலும, ஞானககணணாகிய நெறறிககண்ணாலசிவானநதானுபவ முறுவிததலும் செய்கினறாராத லின கணணபபரைத தம வலபபககததே என்றுமமாறுது நிறகவைககும இப்போது இபபெயராற கூறினா என்று ஆலாலசுநதரம பிளளை இங்கு விசேடவுரை காணபா.

காணும் நேர்பாடு எண்ணுவார் - நேர்பாடு - கண்ணுககுக கண் நோபபடு அமை யும பொருததம. காணும் - காணவேண்டிய. காணததகக தெரியததகக காணு தல இங்குப பரிசததாலுணாதல் குறிததது

கண்ணில் இடக்கால் ஊன்றி - கண்ணில் - கணணின பககததில. தமது எஞசிய ஒருகணணையும இடநதுவிடின அதனை அப்புதறகுரிய இறைவனது இடதுகண இருககுமிடம தெரியாதாகையால், அநத இடததை அடையாளம கணடுகொள்ள ஊனறினா எனக கண தோணடியவுடன அதன குடு தணியாமலும இரததம குளிரா மலும உடனே அடபிலலமட்டுமே ஊனெனுடூன ஒட்டிச்சேரும ஆதலின, இதறகாக வறிதே தடவி முயன்று தாமதபபடாதபடி இவவாறு முனனெசசரிககை செயதனா.

ஒரு தனிப்பகழ் - ஒபபறற பெருமையுடைய அமபு.

கண்ணில் ஊன்ற - தேவரது கணணிற காலூனறலும, பின்னாத தம கணணில் அமபூனறலும தேவரது புணநீககும தீவிரததால விரைவில ஒன்றுபோல நிகழந தன எனபதனை ஊன்றி - ஊன்ற என்றதனாற குறிததார.

தரித்திலர் - தரிததிலராதலின வலககணணை இடநதபபியதனைத தரிதத இறை வா, அமபினை இடதுகணணி லூனறலும தரிததிலா என்றா. வலதுகண தமதுபாகமும இடதுகண அமமையாரது கருணைப பாகமுமாதலின அப்பாகததிறகுரிய இடதுகண ணைத தோணடபபாராததலைத தமது பேரருள் தரியாதாயிறறு அதனால கையைப பிடிததுககொணடு "வலததில் நிறக" என்று பேரருள் புரிநதார என வரும்பாட்டிற குறிததல கருதுக.

தேவதேவர் தரிதநிலராதலின் (அகதப்) பாகர் - அங்கணர் - அற்புதர்-திருக்கை-தவிக்கும் ; வாக்கு - என்ற - என வரும்பாட்டுடன் கூட்டி முடித்துக்கொள்க

உண்ணிறை காதலோடும்—என்பதும் பாடம் 177

827. (வி - ரை) செங்கண் - விடைக்கு இயற்கையடைமொழி வெள்விடை - இறைவனது இடபம் வெண்ணிறமுடையதாகச் சொல்வது மரபு. "நரை வெள்ளே றொன்றுடையானை" (திருச்சிரா - குறிஞ்சி - 1) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக்கும் பிறவும் காண்க. செம்மை - வெம்மை - முரண்தொடை. பாகர் - ஊர்ந்து செலுத்துபவர் - யானைப்பாகர் முதலிய வழக்குக்களைக் காண்க பாகன் என்ற சொல்வழக்கைச் சிலேடையாகவைத்துப் 'படமாடும் பாம்பணை யானுக்கும் பாவை நல்லாடனக்கும், வடமாடு மால்விடை யேற்றுக்கும் பாகனைய" (திருநாவலூர் - நட்டராகம் - 9) என்றருளிய ஆளுடையநம்பிகள் தேவாரமும் கருதுக விடையின்பாகர் விடை - அறம் விதிவழி நடத்தல் அறமாம் இறைவன் சொன்ன விதியே அறமாவது

திண்ணனார் தம்மை ஆண்ட அங்கணர் - இறைவன் சொன்ன விதியாகிய ஆகமப் "பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல விளங்கத்" திண்ணனார் பூசை செய்தனராதலின் அவரை ஆண்டனரென்பார் பாகர் - என்றதனை அடுத்து ஆண்ட அங்கணர் என்றார். முன்னர் அருட்கண் நோக்கத்தால் ஆட்கொண்டனர். இங்குக் குருதி பெருக்கின்ற அழகிய திருக்கண்காட்டி ஆட்கொண்டனர் என்ற குறிப்புப்பட அங்கணர் - என்றார் முன்பு தந்தது பாசநீக்கம் என்பது 803ம் திருப்பாட்டால் உரைக்கப்பட்டது. இங்குத் தந்தது சிவப்பேறு என்பது என் வலத்தில் நிற்க - என்றதனுலறியப்படும்.

அங்கண்மையாவது கருணையின் தன்மையன்றோ ? இங்குக்கண்ணைக் கொண்டு நோய் செய்தது அங்கண்மையாகுமோ? எனின், மதர்த்தெழு முள்ளத்தோடு மகிழ்ந்து (822) என்றும், உண்ணிறை விருப்பினோடும் (826) என்றும் அறிகின்றபடி இது திண்ணனார்க்கு வருத்தமும் நோயும் செய்யாது இன்பமே விளைத்ததாகலின் அங்கண்மையேயாம் என்க.

அற்புதர் - ஞானமே வடிவாயுள்ளவர் அற்புதம் - ஞானம் வேதவழிவருவது சைவநெறி "வேதப் பயனாஞ் சைவம்" (சண்டீசர் புரா 2) சைவவழிவருவது பத்தி "வேதநெறி சைவநெறி பத்திநெறி வழாது" என்பது திருவிளையாடற் புராணம் அன்புநெறிக்கு அருளும் முறை ஞானமும் வீடும் தருதலாமென்க

வாக்கங்கணர் அமுதவாக்கு மூன்றடுக்கு "கண்ணப்ப நிற்க" என்ற எனக் கூட்டுக. மூன்றடுக்காவது நில்லு கண்ணப்ப என்று மூன்றுமுறை சொல்லுதல் "நில்லு கண்ணப்ப! நில்லுகண்ணப்ப! என்னன்புடைத்தோன்றல் நில்லுகண்ணப்ப!" என வரும் நக்கீர தேவரருளிய திருமறப்பகுதிகளும் "ஒல்லைநம்புண் ஒழிந்தது பாராய்! நல்லை! நல்லை! எனப்பெறுந் திருவேட்டுவர்" எனத் திருமறத்தினுட் கல்லாட தேவநாயனார் அருளியதும் காண்க.

நீடுக்கை யம்பரற்றங்கண் முன்னிடக்குங் கையைத் தடுக்க - சிவலிங்கத் திருமேனியினின்று ஒருகை முளைக்கச் செய்து அதனால் கண்ணப்பரது கையினை அம்பட்னே பிடித்து அவர் கண்ணைத்தோண்டும் செய்கையைத் தடுத்து "இன்னுரை யதனொடு மெழுந்சிவ லிங்கந், தனனிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையார்,வன்னவன் றனகை யம்பொடு மகப்படப், பிடித்தருளினன்","ஆண்டகை, ஒருகை யாலு மிருகை பிடித்து" எனவரும் திருவாக்குக்களைக் காண்க வாக்கினாற்றடுத்தலே போதும், கையினால் பிடித்துத் தடுத்தல் வேண்டா எனின், அவர்க்கு அவர் செவியிற்புக்கு, அது அறிவிலேதாக்கி, அறிவினால் ஏவப்பட்ட கை அவ்வறிவினாலே மீளத் தடுக்கப்படுதல் வேண்டும். அதன்முன் செயலில் முனைந்து நின்ற கை தடுக்கப்படுதல் வேண்டுமாதலின்

திருக்கை பிடித்துக் கொண்டது. அற்றாயின் கையினைப் பிடித்தலேபோதுமாதலின் ஈண்டு வாக்கு எதற்கு எனின் அவர்க்குப் பொருள் அறிவித்து அமுதமாக்குதற்கு வாக்கு வேண்டப்படுமெனக். இதுபற்றியே "இன்னுரை யதனொடு மெழிற்சிவ லிங்கர் தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையால்" என்றருளியது திருமறம். கண்ணப்பரது தீவிரதரச் செயல் நோக்கி இரண்டும் வேண்டப்பட்டன என்றலுமாம். உற்றுமுன் பிடித்த என மேல்வரும் பாட்டிற் கூறியதும் காண்க.

இடக்கும்கையை - இடப்பக்கத்துக் குனிந்து அமம்பினைக் கண்ணில் ஊன்றிய கையை. தடுக்க - தடுத்தல், அது முயன்றபடி கண்ணைத் தோண்டாதவாறு அதனைப் பிடித்துக் கொள்ளுதல்.

நாககங்கணர் - அமுதவாக்கு - மரணத்தை விளைக்கும் விடமுள்ள நாகம் கையிற் கங்கணமாக அமையினும் வாக்கு அதனை நீக்கும் அமுதமாம் என்படி. அமுத வாக்கு - இறத்தலும் மீளவும் பிறத்தலுமின்றி மீளாநெறியாகிய முத்தியின்பத் திற் கண்ணப்பரை "என் வலத்தில் நிற்க" என்று இதனையடுத்து இப்போது இருத்துவதாகலின் இவ்வாறு கூறினார். அமுதம் - இறவாத இன்பமுத்தி.

அன்பர் தங்கண்—தடுக்குமன் . என்றே—தடுக்கமன் .என்றே—என்பனவும் பாடங்கள்　　17

828. கானவர் பெருமா னார்தங் கண்ணிடந் தப்பும் போது
முனமுற் றுகந்த வைய ருற்றுமுன் பிடிக்கும் போது
ஞானமா முனிவர் கண்டார்; நான்முகன் முதலா யுள்ள
வானவர் வளர்பூ மாரி பொழிந்தனர் மறைக ளார்ப்ப.　　கஎகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. வேடர்தலைவராகிய கண்ணப்பர் தமது கண்ணைத்தோண்டித் தேவர்கண்ணில் அப்பிய காலத்தும், அவர் ஊட்டிய ஊனமுதத்தை உவந்து கொண்டருளிய ஐயராகிய காளத்திநாதர் அவர் மற்றைக்கண்ணைத் தோண்டும் கையைத் தோண்டும் முன்னே பொருந்திப் பிடித்த காலத்தும், ஞானப்பெரு முனிவராகிய சிவகோசரியார் கண்டனர். வேதங்கள் ஆர்த்துப் பிரமதேவர் முதலிய தேவர்கள் கற்பகப் பூமலர் மழை பொழிந்தனர்.　　கஎகூ

(வி - ரை) கண்இடந்து அப்பும் போதும் - முதலில் வலக்கண்ணைத் தோண்டி அப்பிய காலத்தும். இடக்கண்ணை என்ற சுப்பராய செட்டியாருரை பிழைபோலும்.

முன் உற்றுப் பிடிக்கும் போதும் என மாற்றுக. உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. அப்பியது முன்னும் பிடித்தது பின்னும் நிகழ்ந்தன. அப்பின என்னாது அப்பும் போதும் என்றதனால் அதுபற்றிய முன் நிகழ்ச்சிகளையும், இவையிரண்டுங் கூறவே இடைப்பட்ட எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் கண்டார் என்பது. ஊனமுது வந்த என்ற குறிப்புமது.

ஊன் அமுது உவந்த ஐயர் - தள்ளத்தக்க ஊனைக் கொள்ளத்தக்க அமுதமாக மிக மகிழ்ந்துகொண்ட பெருமை யுடையாராதலின் அதனைத் தொடர்ந்தே அவ்வூனைப் பெற்றும் சமைத்தும் ஊட்டியும் தொழில் செய்த கையினைப் பிடித்துக் கொண்டனர் என்பது தொனிக்கின்றது காண்க. கானவூ னமுத மாக்கும் சிலை (681) என இதனை முன்னாகக் குறிப்பிட்டதும் கருதத்தக்கது.

ஞானமா முனிவர் - சிவஞானமுடைய பெருமுனிவர். சிவகோசரியார். முன்னர் மாமுனிவர் (801) என்றார். இங்கு இறைவனருளினால் காட்டவும் உணர்த்தவும் பட்ட ஞானத்தைப் பெற்றவர் என்பார் ஞானமாமுனிவர் என்றார்.

கண்டார் - செயல் காட்டக்காண்கின்றாய (807) என்றதனால், செயல்களின் மூலம் புரிவைக் காட்டுவிக்க அச்செயல்களையும் கண்டார், அவற்றால் அறியப்படும்

உள்ளநிகழ்ச்சி யாகிய அன்பின் பெருக்கையும் கண்டார் எனச் செய்யப்படுபொருள் கருவிக்க. முனிவர்க்கும், அவர் மூலம் ஏனைய ஆன்மாக்களுக்கும் காட்ட இறைவர் இவ ளாறு நிகழ்த்தினாராதலின் கண்டார் என அவற்றின் பலன் கூறினார்.

மறைகளார்ப்ப - வேதங்களைத் தேவர்கள் சொல்லிப் பூமழை பொழிந்தனர் என்க. வேதமந்திரங்கள் திருவருள் வெளிப்பாடுபெற்றுத் தாமே நாதத்தினின்று தோன்றி ஒலித்தன என்றலுமாம். "ஓதுமறை யோரிற் றொலித்திடினு மோவா, வேதமொழி யாலொளி விளங்கியெழு மெங்கும்"—(திருஞான-புரா 31), "இயற்றுபவ ரின்றியுமியம்பு, மங்கல முழக்கொலி மலிந்த" (டி - 33) என்றவை காண்க. கற்பகப் பூமாரி பொழிதல் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் திருவருள்வெளிப்பாடு நோக்கப் போதெல்லாம் நிகழ்வன 398 முதலியவை பார்க்க. "அருளலும், விண்மிசை வானவர், மலர் மழை பொழிந்தனர்;விளையொலி படக்க, துந்துபி கறங்கின, தொல்சீர் முனிவரு மேத்தினர்" என்றது திருமறம்.

பிடித்தபோதும்—பூவின்மாரி - என்பனவும் பாட்டுகள் 179

௮௨௯. பேறினி யிதன்மே லுண்டோ ? பிரான்றிருக் கண்ணில் வந்த
ஊறுகண் டஞ்சித் தங்க ணிடந்தப்ப வுதவுங் கையை
யேறுயர்த் தவர்தங் கையாற் பிடித்துக்கொண் "டென்வ லத்தின்
மாறிலாய் ! நிற்க "வென்று மன்னுபே ரருள்பு ரிந்தார் ௧௮௦

(இ - ள்) பிரான்.... .அஞ்சி - தமது பெருமானது திருக்கண்ணினுக்கு வந்த ஊறினைக் கண்டு பயந்து, தங்கண்.....கையை - தமது இடக்கண்ணைத் தோண்டி அப்புதற்கு உதவுகின்ற கண்ணப்பரது கையை, ஏறுயர்த்தவர் ..பிடித்துக் கொண்டு - இடபக்கொடியை உயர்த்தியவராகிய காளத்தியப்பர் தமது கையினாற்பிடித்துக்கொண்டு, மாறிலாய் !-ஒப்புயர்வற்றவனே !, என் வலத்தில் - எனது வலது பக்கத்தில்; நிற்க. . புரிந்தார் - நிற்பாயாக என்று நிலைபெற்ற பெரிய திருவருளினைச் செய்தனர். பேறு.. உண்டோ ? (ஆதலால்) இனி யிதன்மேற் பெறத்தக்க பயன் வேறுமுண்டோ ? இல்லை.

(வி - ரை) **போதல் புரிந்தார் பேறு இனி இதன்மேல் உண்டோ ?** - இங்கு வலப்பக்கத்தில் நிற்க என்றருளப் பெற்ற கண்ணப்ப நாயனாரும் அவ்வாறருளி அவரது இடப்பக்கத்தில் தாம் அமைந்து நின்ற காளத்திநாயனாரும் பூட்டிய வில்லின் இருதலை போலப் பிரித்துணராத நிலையிற் பிணைந்தனர் என்பது குறிக்க இவ்வாறு பூட்டுவிற் பொருள்கோள் பெற வைத்தது குறிக்க.

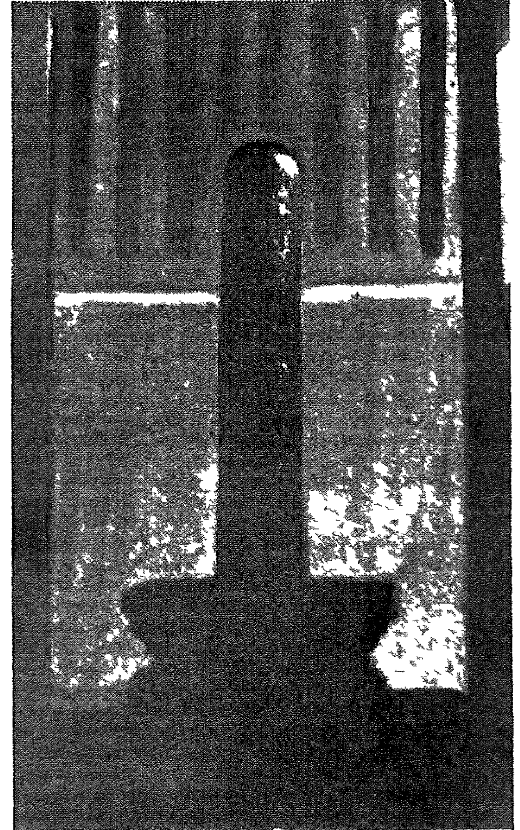
இனி இதன்மேல் பேறு உண்டோ எனக. **பேறு** இங்கு இதன்மேல் உண்டோ என்றதனால் சிவசாயுச்சியமாகிய முடிந்த பதம் குறித்தது. அருள் ஞானக் குறியின் அருள் நோக்கத்தால் மலமூன்று மறுமாய், அவனே தானே ஆகிய அந்நெறியில் ஏகனுகி இறைபணி செய்தனராதலின் இவர் பெற்றது பரமுத்தியேயாம் என்றும், வேறு சிலர் கூறுவதுபோலச் சிவபூசையாகிய கிரியைக்குரிய சாமீபமாகிய பதம் மட்டு மன்று என்றும் விசேட உரை காண்பர் ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை.

உண்டோ? - ஆன்மாக்கள் அடையத்தக்க பேறு இதற்குமேல் வேறொன்றுமில்லை என்று வினா எதிர்மறை குறித்தது."கற்றதனா லாய பயனென்கொல்" என்புழிப்போல வேறு இல்லை என்னுது உண்டோ என வினாச் சொல்லாற்கூறியது உறுதிப் பொருள் தருதற்பொருட்டு "கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்"தலின் கற்றதனாலாய முடிந்த பயனைப் பெற்றனர் என்ற இத்திருக்குறட் பொருட் குறிப்பும் காண்க. கண்ணப்பர் தாம் யாவரினும் மிக்க பேறுபெற்றனர் என்பது கருத்து. இதுபற்றியே திருவாதவூரடிகள் முதலிய பரமாசாரிய மூர்த்திகளாலும் மற்றும் எல்லாப் பெரியோர்களாலும் துதிக்கப்பெற்றனர் எனக.

திருககாளததிக கணணப்பா திருவுருவம்

—பாட்டு - 829 - பககம - ௧௦௪௮

அனனியா படை எடுபபினபோது
திருககாளததிநாதா திருவுருவமாக
அமைககபபடடது
திருக்கோயிலி னுட்சுற்றில் உள்ளது.

திருக்கண் - பிரானது ஞானத திருமேனியில எவவித ஊனமும் இல்லாத கண். **வந்த** - தோற்றப்பட்ட. **ஊறு** - உறுவது. ஆகுபெயராயப் புண்ணையும் அதிற் பெருகிய உதிரத்தையும குறிததது. **ஊறு** - பேறு தொழிலாகு பெயர்கள.

அஞ்சி-அவர்க்குத் தீங்கு-ஊறு - சேர்ந்ததற்கு அஞ்சினாரேயன்றித தம் கண்ணைத தோண்டுதற்கு அஞ்சினாரலலா எனபது தோனறத **தங்கண் இடந்து அப்ப** எனறார.

அப்ப உதவும் கை - **உதவும்** - வலது கணணைத தோணட உதவின என இறந்த காலப பெயரெசசமாகவும்,இடது கணணைத தோணட உதவி நிற்கும என எதிர்காலப் பெயரெசசமாகவும இவவரிய செயலகளிரணடினையும **உதவும்** என்ற ஒருசொல்லாலே குறிகக உதவும சொல அருமை காணக

உதவும் கை - உயிரின இசசையறிநது உதவுவது கையின பண்பு எனபது குறிபபு; "உடுககை யிழநதவன கை போல" எனற திருககுறளானறிக எனபார் சுபபராய செட்டியார

ஏறு உயர்த்தவர் - காளததி நாதா. தருமசொரூபமாகிய விடையினை ஊாநது அருளவது போல அதனையே கொடியாக உயாததியும கையாறபிடிததவாறு அவவறத்தின வழியே அனபு செயத இவரையும கையாற பிடிதது தமது சாயுச்சியததிறகு உயர்ததினா எனறது குறிபபு விடையினபாகா (827) எனறதில உரைததவை பாாக்க.

தம்கையால் - சிவலிஙகததிருமேனியினின்றும தோனறிய கையினாலே உதவும் கைககுப் பிரதி உபகாரம தமது கையாற பிடிததலாம எனபது போலக கையாற பிடிததனா எனறதும குறிபபு.

என்வலத்தில்-வலத்தில் - வலபபககததில. இடப்பககததில உமையமமையாரும் திருமாலும உளளாாகள எனற குறிபபினால வலததில எனறார. இடம அம்மையாரது பாகமாக, வலம தமது பாகமாதலின அதனில் நிறுததினா என்பதுமாம். அமமையாருககு இடமே இடமாகக் கொடுததவா இவாககும் வலமே இடமாகக கொடுததாா எனற நயமும, சககரம வேணடித தமது ஒரு கணணைத தோண்டி அருசசிதத திருமாலுககு எளிய இடபபாகமும, தனககென ஒனறும வேணடாது இறைவன திருககணணில் வநத ஊறுகணடு அஞசி அதன பொருட்டே தமது ஒருகணணை அப்பி உதவியும் மறறொரு கணணையும உதவ நினறும பணி செய்த இவாககு வலப்பாகமும கொடுததனா எனற நயமும் காணக வலம் - மேமபாடு - வெறறி - எனககொண்டு அனபே சிவமாவது சிவததின வலமாதலால அதனில் நீ நிறபாய எனறா எனறகுறிப்புமாம்.

மாறு இலாய் வலத்தில் நிற்க எனக - ஒபபும உயாவுமிலலாதவனே நீ வலததில் நிறபாயாக. **வலத்தின் நிற்க** - எனப பிரிதது, **வலம்** - வலலமை, **இன்** - உவமவுருபு எனககொணடு, அருள வடிவாகிய சததி "நீரின தனமை அனல வெமமையென" அகலாது சமவாயமாக நீககமினறி நிறறலபோல, அனபு வடிவாகிய நீ பிறிவறியாது அததுவிதமாக நிறக எனபதும குறிபபு. "ஒளியெனன நிலலெனறான" எனபது பஞசாககரப பஃறொடை **நிற்க** - நிலைபேறு பெறறு நிறக எனறதுமாம.

மன்னு பேருருள் - நிலைபெறும பெரியதிருவருள. அனபிற பெரியவருககு அருளாற பெரியது செயதனா எனக.

ஏறுகைத்தவர்—எனபது பாடம். 180

830\. மஙகுல்வாழ் திருககா ளததி மனனனாா கண்ணிற புண்ணீர்
தஙகினை மாறறப பெற்ற தலைவாதா டலைமேற் கொணடே
கஙகைவாழ் சடையாா வாழுங கடவூரிற கலய னாராம்
பொஙகிய புகழின் மிக்கார் திருததொணடு புகல லுற்றேன். கஅக

(இ - ள்) வெளிபபடை. மேகம் வாழுதறகிடமாகிய திருககாளததியில் எழுநதருளிய இறைவரது திருககண்களிற கணட புண்ணில வரும செந்நீரைத தமது

கண்ணினால் மாற்றும் பேறுபெற்ற தலைவராகிய கண்ணப்ப நாயனாரது திருத் தாள்களை எனது தலையின் மேலே அணிந்துகொண்டே, கங்கை வாழும் சடையினை யுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கடவூரில் கலயனாராகிய மிகுந்த புகழினால் மேம்பட்டவரது திருத்தொண்டினை இனிச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன். ௧௮௧

(வி - ரை) மஞ்சுல்வாழ் - ஆகாயத்தில் மேக மண்டலங்கள் உள்ள அளவும் உயர்ந்திருத்தலின் மேகம் எப்போதும் வாழ்ந்திருக்கின்றது என்பது. வாழ் திருக்காளத்தி - முக்கால வினைத்தொகை எப்போதும் பனியால் மூடப்பெற்ற இமயம் என்னும் திருக்கயிலை போலவது திருக்காளத்தி யென்ற குறிப்புப்பெற இவ் வாறு கூறினார் இத்திருமலையிற் றவழ்ந்திருத்தலின் மேகம் தான் வாழ்வடைந்தது என்ற குறிப்புமாம். "வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்" (குறள்) என்றபடி வேறு இடங்களில் உள்ள மேகம் உலகை வாழ்விக்கும். ஆனால் இங்குத் தவழும் மேகம்தான் வாழ்வை யடைந்தது என்றவாறும். சேணுயர் திருக்காளத்தி (745), மாகமார் திருக்காளத்தி (754) முதலியவை காண்க. இனி, "கருவரை காளமேக மேந்திய தென்ன" (664) என்றபடி அன்பு மழை பொழிகின்ற மேகம் போன்ற கண்ணப்பர் நிலைத்து வாழ்கின்ற என்றுரைத்தலுமாம்.

மாற்றப் பேற்ற - மாற்றும் பேறுபெற்ற. பெற்ற என்பதற்குச் செயப்படு பொருள் வருவிக்க இவ்வாறன்றி இதனை ஒரு சொல்லெனக் கொண்டு மாற்றிய எனக் கொள்வோருமுண்டு. எல்லா ஆன்மாக்களது எல்லா நோயும் தீர்க்கும் வைத்திய நாதராகிய இறைவரது புண்ணீரைத் தமது கண்ணே மருந்தாகக் கொண்டு தீர்த்த முறையின் அருமை பற்றி மாற்றப்பேற்ற என்று விதந்தோதினார்.

தலைவர் - நாயனார். அன்பினிற் றலைவர் ஆன்மாக்களை அன்பு நெறி காட்டி வழிப்படுத்தலால் அவைகட்கெல்லாந் தலைவர் என்றலுமாம்.

தாள் தலைமேற் கொண்டே - தாள்களைத் தலையின்மேல் தலைக்கணியாகச் சூடிக் கொண்டு. தாள் + தலை = தாடலை என்ற தொடர் சிவனோடத்துவித முத்திக் கலப்பினைக் குறிக்கச் சைவ மரபில் வழங்குவதாம். "பொல்லா ரிணைமலர் நல்லார் புனைவரே" என்ற சிவஞானபோத மங்கல வாழ்த்திற்குத் தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர் என் றுரைத்ததும், "தாடலைபோற்கூடி" (இன்புறு - 4) என்ற திருவருட் பயனும் காண்க. கொண்டே - கொண்டு அந்தத் துணையினாலே புகலலுற்றேன் என்பது கருத்து.

கங்கைவாழ் சடையார் - சிவபெருமான். 831 பார்க்க.

கடவூரில். மிக்கார் - மேல்வருஞ் சரிதமுடையாரின் ஊரும், பேரும், தன்மை யும், சரிதக் குறிப்பும் உணர்த்தித் தோற்றுவாய் செய்தபடியாம். பொங்கிய புகழின் மிக்கார் செல்வம் மிகப் பெற்றதும், திருப்பனந்தாள் இறைவரை நேர் காணப் பெற்றதும், ஆளுடையபிள்ளையார் ஆளுடைய அரசு என்ற இவ்விரு பெருமக்களையும் நேரே தமது திருமனையில் வைத்துப் பூசித்து உபசரிக்கும் பேறு பெற்றதும் என இவ்வாறு மேன்மேல் உயரும் அழியாப் புகழ்பெற்ற சிறப்பு நோக்கி இவ்வாறு கூறினார். பொங்கிய என்றதனாற் செல்வம் பொங்கப் பெற்றதும், புகழ் என்றதனால் அரசர் யானை சேனைகளாற் காணமுடியாத, சிவனிலைத்த காட்சிகண்டதும், மிக்கார் என்றதனால் சைவசமய பரமாசாரிய மூர்த்திகளை நேரே பூசித்து அமுதூட்டிய சிறப்பும் குறித்தார்.

திருத்தொண்டு - திருத்தொண்டுகள். சாதியொருமை. திருத்தொண்டின் திறம் கூறும் சரிதம் என்றலுமாம்.

இது கவிகூற்று ஆசிரியர் தாம் கையாண்ட முறைப்படி இதனால் இதுவரை கூறிவந்த இச்சரிதத்தை உபசங்காரம் செய்து முடித்துக்காட்டி, மேல்வரும் புராணத் திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தனர். இதனுள் இவ்விரண்டு சரிதங்களும் சுருங்க விளக்கப் படுதல் காண்க.

அநுபந்தம்

இப்புராணத்திற் காணப்படும் இடைச்செருகல்கள் (பக்கம் - ௪0௧௯)

806 ம் பாட்டின்கீழ்ச் சில பிரதிகளில் கீழ்வரும் இவ்வைந்து பாட்டுகளும் காணப் படுகின்றன. இவை வெள்ளி பாடல்கள் என்னும் இடைச்செருகல்களாம் என்பது பல பெரியோர்களின் துணிபு. பல பிரதிகளில் இவை காணப்படவில்லை. ஆதலின் பல பதிப்புகளிலும் இவற்றைப் புராணத்திற் சேர்த்துப் பதிக்காமலே விடுத்தனர். தி. க. சுப்பராயச்செட்டியார் பதித்த கண்ணப்பநாயனார் புராண உரைப்பதிப்பில் இப்பாடல்களைச் சேர்க்காது முடித்து, இறுதியில் இவற்றை மூலபாடமாக மட்டும் "வெள்ளிக் கவிகள்" என்று தலைப்பிட்டு அச்சிட்டு, "இவ்வைந்து செய்யுள்களும் சேக்கிழார்நாயனார் அருளிய செய்யுள்கள் அல்லாமையால் அவற்றோடு சேர்க்காமலும் பொருளெழுதாதும் விட்டனம்" என்று குறிப்பும் எழுதியுள்ளார். இவைபற்றி 806 உரையின் கீழ் எழுதிய அடிக்குறிப்பும் காண்க. அன்பர்கள் பார்வைக்காக இப்பாடல்கள்மட்டும் சில குறிப்புகளுடன் இங்குத் தரப்படுகின்றன.

1 பொருப்பினில்வந் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மே
லருப்புறுமென் மலர்முன்னே யலைவீக்கு மாதரவால்
விருப்புறுமன் பெனும்வெள்ளக் கால்பெருகிற் றெனவீழ்ந்த
செருப்படியென் னிளம்பருவச் சேயடியிற் சிறப்புடைத்தால்

குறிப்பு :—இளம்பருவச் சேய - முருகன். "செருப்படி யாவன் விருப்புறு துவலே" என்பது திருமறம். கடல்பெருகிற்றென - எம்மிளம் என்பனவும் பாடங்கள்.

2 உருகியவன் பொழிவின்றி நிறைந்தவவ னுருவென்னும்
பெருகியகொள் கலமுகத்திற் பிறங்கியினி தொழுகுதலா
லொருமுனிவன் செவியுமிழு முயர்கங்கை முதற்றீர்த்தப்
பொருபுனலி னெனக்கவன்றன் வாயுமிழும் புனல்புனிதம்.

குறிப்பு —"எழிலவன் வாய்து தூயபொற் குடமே, யதனிற் றங்குநீர் கங்கையின் புனலே" என்ற திருமறக் கருத்துக்காண்க. ஒரு முனிவன் - சந்நு முனிவன். பகீரதன் சிவபெருமானை வேண்டிக்கொணர்ந்த கங்கை, செல்லும்வழியில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த சந்நுமுனிவனது ஆசிரமத்தினூடு சென்றதனால் அதனை அவன் குடித்துவிட்டனன் எனவும், பின்னர்ப் பகீரதன் வேண்டத் தன் செவியின்வழியே அதனை மீளவிட்டனன் எனவும் அதனாற் கங்கைக்குச் சாந்நவி என்று பெயர்வந்தது எனவும் புராணங்கள் கூறும். கங்கையினும் திண்ணனாரது வாய்நீர் புனிதமென்ற இப் பாட்டின் கருத்து 666-ம் பாட்டிற்காண்க. செவியிலுமிழ் - என்பதும் பாடம்

3. இம்மலைவந் தெனையடைந்த கானவன்ற னியல்பாலே
மெய்ம்மலரு மனபுமேல் விரிந்தனபோல் விழுதலாற்
செம்மலர்மே லயனெடுமான் முதற்றேவர் வந்துபுனை
யெம்மலரு மவன்றலையா லிடுமலர்போ லெனக்கொவ்வா.

குறிப்பு :—இப்பாடல் "அவன்றலைத் தங்கிய சருகிலை தருப்பையிற், பொதிந்த வங்குலி கற்பகத் தலரே" என்ற திருமறத்தின் கருத்தையே கொண்டது காண்க. அயனெடுமால் - என்பதும் பாடம்.

4. வெய்யகன்ற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பா
லையுமன்றத் தினிமையினி லையமிக மென்றிட்டாற்

செய்புமறை வேள்வியோர முன்புதருக திருநதவிபி
லெய்யும்வரிச் சிலையவனரு ளிட்டவூ னெனககினிய.

குறிப்பு :—இப்பாட்டிற கண்ட பொருள 796 ல மிக அழகாக ஆசிரியராற கூறப்பட்டமை காணக. "அவனுகக இட்ட விறைசசி யெனககுநன, மாதவ ரிட்ட செய்பா லவிபே" என்ற திருமறததின பொருளும காணததககது. "சுவைமுன காண்பான வாயினி லதுககிப் பாாதது" (767), "சுவைகாண லுறுகினறா" (795), "காவினக விடுமிவைசசி" (797) எனற புராணத திருவாககுககளோடு "மையமிக மென்றிடல" எனறது பொருததமாக காணபபடவில்லை செய்யமறை எனபதும பாடம.

5\. மனபெருமா மறைமொழிகண மாமுனிவா மகிழநதுரைககு
மினபமொழித தோததிரஙகண மநதிரஙக ளியாவையினு
முனபிருநத மறறவனறன் முகமலா வகநெகிழ
வனபினினைக தெனையலலா லறிவுறு மொழிநலல.

குறிப்பு :—மன்பெரு மாமறை - "மனபெ ருநதிரு மாமறை" (331) பாாகக. எனையல்லால் அறிவுறு - எனற கருதது "அவனுடைய வறிவெல்லா நமையறியு மறிவு" (806) எனறதனுற போநதவாறுகாணக அகநேகிழ்நத - என்பதுமபாடம.

இவவைநது பாட்டுககளினும ஒனறுபோலவே "சிறபபுடைததால்"—முதலியன வாக ஈற்றடி வீறறுச்சிறிற பயனிலைவைதது முடிபுகாட்டிய முறை ஆசிரியரது வாககு களதுடன பொருநதுவதாகக காணபபடவிலலை

சுருக்கம் —திருக்காளததிக கணணப்பருடைய திருநாடு போத்தப்பி நாடு எனபதாகும். அதில உடுப்பூர் எனபது அவா அவதரிதத பதியாகும அநநாட்டில

நாடு ; நகரம் ; மக்கள்

வாழபவாகள குனறவாாகிய வேடாகள. இவாகளது வீடுகளின முனறிலகளில உளள விளா மரஙகளில வாாவலை தொஙகும, பனறி, புலி, கரடி, கடமை முதலிய இனஙகளின பாாவை மிருகஙகள அஙகே கட்டப்பட்டு உணஙகிககிடககும, பாறை முனறிலில மலைநெல காயும அஙகுப் புலிககுட்டி யானைககனறு எனறிவறறோடு வேடாகளது புனறலைச சிறுமகாாகள விளையாடுவாாகள அனபுடன அணையும பெட்டை மானகளோடு வேடா சிறுமிகள விளையாடுவாாகள். அவவேடாகள கொலைபபடைகளை ஏநதுவா, வனகணமையுடையவா; கொடுஞ்சொல் வழஙகுவா அவாகளது துடி, கொமபு, சிறுபறை முதலியவறறின ஓசையுடன், சதநிதது ஓடும மலையருவிகளின ஓசையும எஙகும உளளன. ஆறலைததுணபது இவவேடாகளின வாழககை அவாகள அயறபுலஙகளினின்று கவாநது கொண்டுவநத ஆனிரைகளும மேகமபோல முழஙகும யானைகளும அஙகு உள்ளன. இமமறவா கரிய உடமபும வனமெுழிலும உடையாா ; அசசம அருள எனபன எனறும அடைவிலலாதாா. மலைததேனும ஊனும கலநத சோறு இவாகளது உணவாம.

அவவேடாககரசன நாகன் எனபவன. இநநாயனுரை மகனுகப் பெறுதறகு அவன முனனைத தவமுடையானுயினும பிறபபின சாாபினுலே குறறமே குண

தந்தை, தாயர்

மாககொணடு வாழபவன, கொடியவன, விறமெுழிலிற சிறநத வீர சிஙகமபோனறவன. அவனது மனைவியாகிய தத்தை வேடாகளது பழங்குடியில் வநதவள. சஙகு மணிகளுடன கோதத புலிபபறுலி பூணட அசசந தரும பெண சிஙகம போனறவள.

ஒப்பற்ற சிறப்புடைய அவர்களுக்கு நீண்டகாலம் புதல்வப்பேறு இல்லாம லிருந்தது. அவர்களுக்கு அது அரிதாம் என்று எவரும் சொல்லலாயினர். அதனைப் பெறுதலில் அவர்களுக்குக் காதல்மிக்கது. அதன் பொருட்டு முருகப் பெருமானது திருமுன்றிலிற் சென்று பரவுக்கடன் பலவும் செய்து வழிபட்டனர், சேவலும் மயிலும் விட்டனர், தோரணமணிகள் தூக்கி னர், மலர்மாலைகள் தொங்க விட்டனர், குரவைக் கூத்துடன் அணங்காடல் நிகழ்த்திப் பெருவிழாச் செய்தனர். வெற்றிவேற் பெருமானது திருவருளினாலே வேடர் குலம் விளங்கும்படி தத்தையினிடம் கருப்பம் தரித்தது. மாதந்தோறும் பலிகள் போக்கி வெறியாட்டியற்றினர். உரியமாதங்கள் நிரம்பக், கருங்கடலானது சந்திரனைப் பெற்றது போலத் **தத்தை மகவை ஈன்றனள்.** மகிழ்ச்சி மீக்கூர வேடர்கள் மணி மழை சிந்தித் துடி முதலிய மங்கல இயங்கள் முழக்கினர். எங்கும் மலர்மழை பொழிந்தது. தேவ துந்துபிகள் முழங்கின. மலைச்சீறூர்க் குடிகள் பெருவிழாக் கொண்டாடினர். கரிய மலை **காளமேகத்தை** ஏந்தியதுபோல நாகன் புதல்வரை எடுத்துக் கொண்டான். அப்போது அழகிய அக்குழவி புலிக்குட்டிபோலப் பொலிந்தது, அவ்வேடர்களது அளவிலேயன்றி உலக முழுதும் போற்றும் நற்குறிகளுடன் விளங்கியது. அம்மகவு, கையில் எந்துதற் கருமையாயிருந்தமையால் நாகன் அதற்குத் **திண்ணன்** என்று பேர் வைத்து யாவரையும் அவ்வாறே அழைக்கும்படி சொன்னான்.

திருவவதாரமும் பேரிடுதலும்

புண்ணியப் பொருளான திருவுருவுடைய அக்குழவிக்கு வேடர்களது மரபின்படி பல அணிகலன்களை அணிந்தனர். தெய்வங்களுக்குப் பருவந்தோறும் பெருமடையிட்டு வழிபட்டனர். திண்ணனார் ஓராண்டு நிறைவெய்திச் செல்லத் தளர் நடையிட்டு நடந்தனர், பின், நாட்செல்லக் குதலைமொழி பேசிப் பெற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் இன்பமூட்டினர், பின் குறுநடை கொண்டு சிறுதுடிக் குறடு உருட்டி விளையாடினர், ஐந்தாண்டு செல்லச் சீறூர்ப்புறத்து உழலை வேலியின் புறச்சிறு கானிற் போகி முயல், காட்டுப்பன்றி, புலி, செந்நாய் முதலிய கொடுவிலங்குக் குட்டிகள் பலவற்றையும் விசையில் ஓடிப் பிடித்து வந்து முன்றிலில் மரத்தாளிற் கட்டி வளர்த்தனர், இவ்வாறு விளையாடி வளர்ந்து வில் வித்தை பயிலும் பருவம் சேர்ந்தனர். இவர்க்கு வில்வித்தை தொடங்குவிக்கும் பொருட்டு நல்லநாட் குறித்து நாகன் பக்கத்து மலைகளின் ஆட்சியுடைய வேடர் தலை வர்களுக்கும் தனது குடிகளுக்கும் சொல்லி யனுப்பினான். வேடர்களும் தலைவர்கள் பலருமாக மலைபடுபலன்கள் பலவற்றையும் கொண்டுவந்து சேர்ந்தனர், வில்லினுக்கும் திண்ணனாருக்கும் புலிநரம்பினாற் காப்புச்சேர்த்து வாழ்த்தினர், ஏழுநாள் வில்விழாக் கொண்டாடினர். ஏழாநாளாகிய நல்ல நாளில் நல்ல உச்சிவேளையில் நல்லாசிரியனைக் கொண்டு திண்ணனாரை வில் பிடிப்பித்தார்கள். அதுமுதற்கொண்டு அவர் வில் வித்தையினை நாளும் திறம்பட முற்றக்கற்றவராயப் பதினாறு வயது நிரம்பிய இளஞ் சிங்கம் போன்ற காளைப்பருவமடைந்தனர்.

வளர்ப்பும் விற்பயிற்சியும்

இவ்வாறு திண்ணனார் பருவ நிரம்பிய காலத்தில் நாகன் மிக மூப்படைந்து வில் முயற்சியில் மெலிவடைந்தான். காட்டிற் பன்றி, புலி, கரடி, முதலிய மிருகங்கள் மிக நெருங்கிப் பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் கேடு விளைத்தன. அதனை வேடர்கள் தமது தலைவனாகிய நாகனுக்கு அறிவித்து முறையிட்டார்கள். அவன், "மூப்பினாலே முன்போல வேட்டை முயற்சியில்லேன், என் மகனை உங்கள் தலைவனாகக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்ல, அவர்களும் இசைந்தனர். நாகன் மகனுக்குச் சொல்லி விட்டான். தேவராட்டியை வரவழைத்துத் தன் மகன் கன்னிவேட்டைக்குப் போவதால் (கன்னிவேட்டை-முதல் முறையாகச் செய்யும் வேட்டை) வனதெய்வங்கள் மகிழும்படி காடுபலி யூட்டுக என் றான். அவளும் ஆசிகூறி, வேண்டுவனவற்றைக் குறைவின்றிக் கொண்டு போனாள்.

மலையாளும் உரிமை சூட்டப் பெறுதல்

அழைத்தபடியே திண்ணனாரும் வந்து நாகனை வணங்கினார். அவரைத் தழுவிக்கொண்டு, புலித்தோலாசனத்தில் தன்னோடு ஒருசேர முன்னிருக்க வைத்து, அவரை நோக்கி "எனக்கு மூப்பு மேலிட்டதனால் இனி என் முயற்சியினால் வேட்டையாட எனக்குக் கருத்தில்லை. எனக்கு மேலாகச் சிலைமலையார் குலக்காவல் பூண்டு உன்னுடைய மாபுரிமையாகிய மலையாட்சியைத் தாங்குவாயாக!" என்று சொல்லித் தன் அரச அடையாளமாகிய உடைதோலையும் சுரிகையையும் கையிற் கொடுத்துப் பட்டம் சூட்டினான். திண்ணனார் தந்தை நிலையிறுக்கிரங்கினார், ஆனால் தமது குலத்தலைமைக்குக் குறைவின்றிக் காக்கவேண்டுமென்னும் குறிப்பினால் அதனை மறுக்காது சிந்தை பரங்கொள்ளினார். நாகன் மகிழ்ந்து ஆசிகூறி வேட்டைமேற் செல்ல அவருக்கு விடை கொடுத்தான்.

விடைபெற்ற திண்ணனார் மங்கல நீராடலை படிந்து, அன்றிரவு மனையில் வைகி, விடியற்காலம் விற்சாலையிற்புக்கு வேட்டைக் கோலங்கொண்டனர். தலையிற் குஞ்சியை

திண்ணனாரது கன்னி வேட்டைத் திறம்

நிமிரக் கட்டித் தளிர்களாற் கட்டப்பட்ட கொண்டைமாலையும் அதில் மயிலிறகும் அதன்மேல் முல்லைமாலையும் குறிஞ்சி வெட்சிப் பூக்களும் சூடினார், முன்னெற்றியில் குன்றிமணிகளை இடையிடை வைத்துப் புரித்த மயிர்க்கயிறு சாத்தினார், காதுகளில் வெண்சங்கத் தோடுகளும், கழுத்தில் பல்கறை மாலையும் சன்ன வீரமும், மார்பில் யானைத் தந்தத்தை அளவுபட அரிந்த கோத்தமாலையும் அணிந்தனர், தோள்களில் வாகுவலயங்களும் முன்கைகளிற் கங்கணங்களும் விரலுக்குக் கைக்கோதையும் பூட்டினர், இடுப்பில் புலித்தோலாடை சாத்தி, உடைதோல் வீக்கி, அதிற் சுரிகையும் பூண்டனர்; காலில் வீரக்கழலும், திருப்பாதங்களில்நீடு செருப்பும் அணிந்தனர்; பாரப் பெருவில்லினைப் பணிந்து தாளமடுத்து ஏந்திச் சிறுநாணொலி கொண்டு தக்க அம்புகளையும் தெரிந்து கொண்டார் அப்போது காடு பலியூட்டிய சருப்பொரி முதலியவற்றுடன் வந்து தேவராட்டி அவரது திருநெற்றியிற் சேடைசாத்தி, "உன் தந்தை தந்தைக்கும் இந்நன்மைகள் உள்ளவல்ல, உன் வலிமை நம்மளவில் நில்லாது பெரிதாகும்" என்று வாழ்த்தினள் திண்ணனார் அவளுக்கு எதிர் சிறப்புச்செய்து போக்கி வேட்டைக்குப் புறப்பட்டனர். அவர் முன்பு வில்லேந்திய வேடர் கூட்டம் சென்றது. வேட்டை நாய்கள் பக்கங்களிற் பலபுறமும் வந்தன. எண்ணில்லாத பார்வை மிருகங்களைக் கொண்டு எம்மருங்கும் வேடர் சென்றனர் கொம்பு, சிறுபறை, பம்பை முதலியவற்றை முழக்கிக்கொண்டும் கையர் லோசைசெய்தும் வேடர்கள் வேட்டைக் காடுவளைத்தனர். காடாயும் ஒற்றர்கள் பன்றிகளும் மான் கூட்டங்களும் துன்றிய இடங்களை அடிச்சுவடுகண்டு அறிந்து சொல்லவே, வலிய வேடர்கள் பலபுறமும் ஓடினர். இவ்வாறு சென்றவர்கள் ஓடி எறிந்தும், வார் போக்கியும் யோசனைப்பரப்புள்ள காட்டைக் காவல்செய்தபின் திண்ணனாரும் ஏனைவேடர்களும் அக்காட்டினுள் வேட்டை நாய்களைப் பலபுறமும் அட்டமாக விட்டுச் சென்றனர். துடி, பம்பை முதலிய வாத்திய ஓசைகளினால் மிருகங்களைப் பதிவிடங்களிலிருந்தும் எழுப்பினர் பன்றிகளும், மான்வகைகளும், யானை காட்டுப்பசு முதலியனவும் ஆகிய பல மிருகங்களும் வெருண்டு எழுந்து மேற்பாய அவற்றினை வேடர்கள் சீறி அம்புகளினாற் கொன்றனர். காலறுவனவும், தலைதுமிவனவும், குடல் சொரிவனவும், அம்பு தைக்கத் துவண்டு வீழுவனவுமாக மான் வகைகள் பல பட்டன பல சிங்கங்களும் யானைகளும் புலிகளும் பட்டன பலபுறமும் வெருவி ஓடிய விலங்குகளை நாய்கள் பற்றிக் கவர்ந்தன இவை, இருவினை வலையிடைப்பட்டுச் சுழன்று வழிச்சேர முயலும் மனத்தை அவ்வாறு செல்லாது தடைசெய்து தம் வசப்படுத்திய ஐம்பொறிகளைப் போன்றிருந்தன இவ்வாறு படுகொலை செய்யும் வேட்டைவினையிலும் வேடர்கள் சிறுயானைக் கன்றுகளையும், ஏனை விலங்குகளின் சிறுகுட்டிகளையும், கருவுடைய பெட்டைவிலங்குகளையும் எய்யாது விடுத்தனர்

இவ்வாறு மூண்ட கொலை புரியும் வேட்டை நிகழும்போது கருமேகம்போன்றதொரு காட்டுப்பன்றி மேகம்போலக் கர்ச்சித்து வலைகளையறுத்து வேடர்களையும் தப்பி மிக்க வேகத்தில் ஓடிற்று. அதனை வேடர்களுள் ஒருவரும் அறிந்திலராகவும் சிங்கம்போன்ற திண்ணனார் அதனைப் பின்றொடர்ந்து ஓடினார், அவரடிபிரியாத மெய்காவலாளர்களாகிய நாணன், காடன் என்ற இருவரும் அவரைத்தொடர்ந்து ஓடினர். அப்பன்றி வேட்டை நாய்களையும் தப்பிக்,காட்டில் நெடுந்தூரம் ஓடி, மேற்செல்ல வன்மையின்றி யிளைத்து, ஒரு மரச்சூழலில் நின்றது. அதனைத் தூரத்தில் நின்று அம்பினாலெய்து கொல்ல நினையாமல், வீரராகிய திண்ணனார் அணுகச்சென்று உடைவாளினை உருவிக் குத்தி இருதுண்டுபடுத்திக் கொன்றனர். அது கண்டு அவ்விரு வேடர்களும் அவரைப் புகழ்ந்து, அவரடி வீழ்ந்து "நெடுந்தூரம் ஓடி வந்ததனால் எமக்கு மிக்க பசிவந்தது, கிடைத்த இப்பன்றியைத் தீயில் வதக்கித்தின்று தண்ணீர் குடித்துப் பின் வேட்டைக் காட்டுக்கு மெல்லப் போவோம்" என்றார்கள். திண்ணனார் "நல்ல தண்ணீர் இவ்வனத்தினுள் எங்குள்ள"தென்று கேட்க, அவர்கள் "முன்னிருக்கும் இப்பெரிய தேக்குமரச்சோலையைத் தாண்டிப்போனால் ஒரு மலைதோன்றும்; அதன் அயலிற் குளிர்ந்த பொன்முகலியாறு ஓடும்" என்று சொன்னார்கள்.

வேட்டையிற் பன்றி தப்பி ஓடுதலும் திருக்காளத்திச் சாரல் சேர்தலும்

"அங்குப் போவோம், இப்பன்றியை எடுத்து வாருங்கள்" என்று கட்டளையிட்டு மூவருமாகச் சென்றனர். சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்காளத்தி மலையின் சாரற்சோலையை அரைக்காத தூரத்திற் கண்ணுற்றார்கள். "நாணனே! இங்குத் தோன்றும் குன்றிற்போவோம்" எனத் திண்ணனார்கூற, நாணன், "அங்குப் போனால் நல்ல காட்சியே காணும், இம்மலையில் செவ்வே எழுந்து கோணயில் குடுமித்தேவர் இருப்பார், கும்பிடலாம்" என்று சொன்னான். "இஃது ஆவதென்ன ஆச்சரியம்! இதனைக் கண்டு சேருந்தோறும் என்மேல் உள்ளதொரு பாரம் குறைந்து வருவது போல ஓர் அனுபவம் உண்டாகின்றது ஆசை பொங்கிய மனத்தில் வேறுமோர் விருப்பம் விளைகின்றது அங்குத் தேவர் இருக்கும் இடம் எங்கே? போதுவாயாக" என்றார் திண்ணனார் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு மூவரும் திருமுகலியை யடைந்தனர். அதன் கரையில் ஒரு சோலை நிழலிலே பன்றியை இட்டுக் காடனை நோக்கி "நீ இங்கு மரக் கடைகோல் பண்ணி நெருப்பை உண்டாக்கு. இம்மலையேறிக் கண்டு நாங்கள் வந்தணைவோம்" என்று சொல்லி நாணனுடன் திண்ணனார் போயினார் திருக்காளத்தியைக் கண்டவண்ணமாகவே ஆற்றில் இறங்கிக் கடந்து சென்று திருமலைச்சாரல் சேர்ந்தனர் அப்போது சூரியன் உச்சியிற் சேர்ந்தனன். அத்திருமலையின் உச்சியில் பஞ்சதுந்துபி ஓசைகள் கடல்போல முழங்கின. அது கேட்ட திண்ணனார் "இது என் கொல்? நாணா!" என்று கேட்க, அவன் "இம்மலைப் பெருந்தேனைச் சூழ்ந்துகொண்டு மதுமலர் ஈக்கள் மொய்த்தெழும் ஓசைபோலும்" என்றான் முன்னேசெய்த தவத்தின்பெருக்கமானது முடிவில்லாத அன்பை எடுத்துக்காட்ட, அதனால் அளவில்லாத ஆசைபொங்க, எலும்பும் உருகுமாறு உள்ளே எழுந்த பெருவேட்கையோடும் திருமலையை நோக்கித் திண்ணனார் சென்றனர் நாணனும் அன்பும் முன்பு வழிகாட்ட, ஏறிச் சென்று பேணுதத்துவங்களென்னும் படிகளையேறி, ஆணையாகியசிவத்தை யடைபவர்போலத் திண்ணனார் நீண்ட மலையை ஏறி நோக்கச் சென்றனர் அவ்வாறு சென்றவர் காளத்திநாதரைக் காணுதற்முன்னே அவரது கருணை கூர்ந்த அருட்டிருநோக்கம் இவர்மேற் பதிந்தது பிறப்பிற் றங்கிய முன்னைச் சார்புகள் எல்லாம் விட்டகன்றன திண்ணனார் ஒப்பற்ற அன்பே உருவமாக ஆயினார் அந்நிலையில் திருக்காளத்தி நாயகரைக் கண்டார். பெருமகிழ்ச்சியாகிய அன்பின் வேகத்தினால் மிக விரைந்து ஓடிச்சென்று தழுவி

திருக்காளத்தி கண்டு சேர்தல்

காளத்தியப்பர் அருணோக்கத் தால்அன்புருவ மாதல்

ளர்; உச்சி மோந்தார்; நெடுநேரம் பெருமூச்சுவிட்டு நின்றார்; மயிர்க்கால் தோறும் புளகம் பொங்கிற்று. கண்களினின்றும் நீர் அருவிபோலப் பாய்ந்தது. "அடியேனுக்கு இவர் தாம் இங்கே அகப்பட்டார்! அச்சோ!" என்று ஒப்பற்ற அன்புநிலை தோன்ற "ஐயோ! யானை புலி முதலிய கொடிய விலங்குகள் திரியும் இக்காட்டில் மறவேடுவர் போல நீர் தனியே இருப்பதோ?" என்று மனம் நைந்தார். கையிற்றாங்கிய வில் அவரை யறியாமலே, நழுவி வீழ்ந்தது. தேவர்மேல் இருந்த அடையாளங்களைக் கண்டு "இவர்க்கு இந்தப் பச்சிலையோடு பூவுமிட்டு நீரும் வார்த்து இச்செயல் செய்தார் யாரோ?" என்றனர். உடனின்ற நாணன் "இது நான் அறிந்துளேன். உன் தந்தையோடு முன்காலத்தில் ஒரு நாள் வேட்டையாடி இம்மலையில் வந்தோம். அப்போது ஒரு பார்ப்பான் இவரைக் குளிர்ந்த நீராலாட்டி, இலையும் பூவும் சூட்டி, உணவு ஊட்டி முன்னே ஏதோ சொல்லிப் போயினன். இன்றும் அவனே செய்தானாகும்" என்று சொன்னான். அது கேட்ட திண்ணனார், திருக்காளத்தி நாயனாருக்கு இனிய செய்கைகள் இவையே என்று இதனையே கடைப்பிடித்துக் கொண்டனர். "இவர் தனியராயிருக்கின்றார், இவரைப் பிரியவும் ஒண்ணாது. இவர் உண்ண இறைச்சியுமிடுவாரில்லை, அதனாற் பிரிந்துபோய் இறைச்சிகொண்டு வரவும் வேண்டும்" என்று எண்ணமிட்டவராய்ச் சிறிது போவர், மீண்டு வருவர், தழுவிக் கொள்வர், மீளவும் போவர், ஆசையொடும் பார்த்து நிற்பர், "நானேபோய் நல்ல இறைச்சியைக் குற்றமறத் தெரிந்து கொண்டு வருவேன்" என்பர். "யாவர் உமக்குத் துணையாவார்?" என்று போகத்துணியேன், நீர் பசித்திருக்கப் பார்த்துக்கொண்டு இங்கு நிற்கவும் மாட்டேன்' என்று கண்ணீர் பெருக, ஒருவாறு போய்வரத் துணிந்து வில்லும் அம்பும் எடுத்துக் கொண்டு தேவரை வணங்கிப் போயினார்.

இவ்வாறு அரிதின் நீங்கிய திண்ணனார் உலகில் பிறந்துறைகளின் வேட்கை முற்றும் நீங்கினவராய், அன்பினாற் செலுத்தப்பட்டுப் போய்த், திருமுகலியாற்றினைக்

முதல் நாட் பூசை

கடந்து அக்கரையிற் சோலையைச் சேர்ந்தனர். காடன் எதிரில் வந்து தொழுது, "தீக்கடைந்து வைத்தேன், பன்றியின் உறுப்புக்களை யெல்லாம் உங்கள் குறிப்படி சரிபார்த்துக் கொள்ளுங்கள், நாம் திரும்பிப்போதற்கு இவ்வளவு நேரம் நீங்கள் தாழ்த்தது என்ன காரணம்?" என்றான். அதற்கு நாணன், "அங்கு இவன், வங்கினைப் பற்றிப் போகாத வல்லுடும்பு போல மலையிற் றேவரைப் பற்றிக் கொண்டு விட்டு நீங்காதவனானான், இங்கும் அத்தேவர் தின்பதற்கு இறைச்சி கொண்டு போகவே போந்தனன், நமது குலத் தலைமையை விட்டான்; தேவர்க்கே கலப்பட்டான்" என்றான். காடன் "திண்ணா! என்ன காரியம் செய்தாய்? என்ன மயக்கங்கொண்டாய்? நீ எமது குலமுதல்வனல்லவா?" என்று சொல்லத், திண்ணனார் அவனது முகத்தையும் நோக்காராய்ப் பன்றியைத் தீயில் வதக்கினார். நல்ல தசைப்பகுதிகளை வேறுவேறாக அம்பினால் அரிந்து கோலிற் கோத்துக் காய்ச்சிப் பதத்தில் வேவவைத்து நல்ல சுவைப்பகுதியைக் காணும் பொருட்டு வாயிற்போட்டு அதுக்கிப் பார்த்து நல்லனவற்றை முன்னாகத் தைத்துக் கொண்ட தேக்கிலைக் கல்லையில் இட்டார். பக்கத்தில் நின்ற நாணனும் காடனும் "இவன் மயக்கம் முதிர்ந்தனன், நல்ல இறைச்சியைக் காய்ச்சி அதுக்கி உமிழ்கின்றான், பசிக்க உடையனாகிலும் பேச்சிலான், நமக்கும் பேறுதரும் தன்மையும் உணர்வில்லை, இத்திண்ணன் தேவர் மயக்கங்கொண்டான், இதனைத் தீர்க்கும் வழியையறியோம், நாகனைத் தேவராட்டியுடன் கூட்டிவந்து இதனைத் தீர்க்கவேண்டும், வேட்டைக் காட்டுக்குச் சென்று ஏனை ஏவலாட்களையும் கூட்டிச் செல்வோம்" என்று தமக்குள் எண்ணி முடித்துப் போய்விட்டார்கள். அவர்கள் போனதை இவர் அறியார். விரைவில் கல்லையில் ஊனமுதம் அமைத்துக் கொண்டனர். திருமஞ்சனத்துக்காகப் பொன்முகலியின் நல்ல நீரைத் தமது தூய வாயினில் முகந்து

கொண்டார். தூய நறிய பூ இலைகளைத் தமது குடுமிமேற் செறிய வைத்துக் கொண்டார். ஒரு கையில் வில்லும் அம்பும் மற்றொருகையில் ஊனமுதக் கலையும் ஏந்தினார். தேவர் மிகப்பசித்திருப்பார் என்று இரங்கி மிக விரைவாக மலையை அடைந்தனர். பசியால் நாயனார் இளைத்தனர் என்று எண்ணி விரைவாகச் சென்று அவரது திருமுடியில் இருந்த மலர்களைத் தமது காலில் வளைத்த அழகிய செருப்பினால் மாற்றினார். வாயிற் கொண்ட திருமஞ்சன நீரை விளைத்த அன்பை உமிழ்வார் போல அவரது திருமுடிமேல் விட்டார். தம் குஞ்சியிலே கொண்டுவந்த திருப்பள்ளித்தாமத்தை அவரது திருமுடியிலே வணங்கிச்சாத்தினார்; ஊனமுதக் கலையைத் திருமுன்னர் வைத்துக் "கொழுத்த தசைகளைத் தெரிந்து கோலிற் கோத்து, அனலிற் பதத்திற்காய்ச்சிப், பல்லினால் அதுக்கி, நாவினாற் பழகிய இனிமையும் பார்த்து நான் படைத்த இவ்விறைச்சி மிக இனியது நாயனீரே! தேவரீர் அமுது செய்தருளும்" என்று சொல்லித் தேவரை ஊட்டினார்.

முதல் நாள் இரவு

இவ்வாறு பூசைசெய்த திண்ணனார் மேலும் இறைச்சியை அவருக்கு ஊட்ட வேண்டும் என்று விரும்பி ஆசைகொண்டனர். அது கண்டவன்போலச் சூரியன் மலையிற்றாழ்ந்தான். அந்திமாலையும் அணைந்தது. இரவில் விலங்குகள் வந்து தீமைசெய்யும் என்று அஞ்சியவராய்த் திண்ணனார் உண்மையன்பு தாங்கிக் கையிற் சிலையுந்தாங்கி, இறைவர் பக்கத்தில் நின்று இரவு முழுதும் உறங்காது காவல்புரிந்தனர். பெருமுனிவர்களும் தேவர்களும் மலையிலும் காட்டிலும் சேர்ந்து பெருந்தவம் செய்தும் காணுதற்கரிய இறைவரை ஆராத அன்பினில் நேர்பெறக் கண்டுகொண்டே நீண்ட இருள் நீங்க நின்றார். முத்து, செம்மணி முதலியவைகள் எங்கும் மின்னின, பச்சை, நீலம் முதலியனவும் விட்டுவிட்டு ஒளி வீசின, சோதிமரங்களும், முழைகளில் விளக்காக மந்திகள் வைத்த மணிகளும், மாமுனிவர்களது அரும்பெருஞ் சோதியும் பேரொளி செய்தன. ஆதலின் எந்தையாரது திருக்காளத்தி மலையில் இரவொன்றில்லை.

இரண்டாம் நாட் சிவகோசரியார் பூசை

இரவு நீங்கப் புட்கள் சிலம்பும் ஓசை கேட்டுப் புலர் காலையில் உருமிகத் தெரியாப்போதில் தேவரைத்தொழுது, வில்லேந்தி, அவர்க்கு அமுதுகொண்டு அணைவதற்காகத் திண்ணனார் போயினர். சூழ்ந்திருந்த கருந்திரையை நீக்கிக் கைகாட்டுவோனைப்போலக் கதிர்காட்டி ஞாயிறு எழுந்தனன். அப்போது, காளத்திநாதரை ஆகமவிதிப்படி பூசித்துவரும் தவமுடைய **சிவகோசரி முனிவர்** வழக்கம்போலப் பூசை செய்தற்பொருட்டுப் பூவும் நீரும் பிறவுங்கொண்டு அணைந்தனர். சிந்தை நியமத்துடன் திருமுன்பு செல்கின்றபோது அவர் அங்கு வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் கிடக்கக்கண்டார்; அகலத்தாண்டி மிதித்தோடினர்; "ஓ கெட்டேன்! யாவர் இவ்வநுசிதம் செய்தனர்? திருமுன்பு நோவர அஞ்சாத வேடரே இது செய்திருத்தல்வேண்டும், தேவதேவீசனே! உமது திருமுன்பிலேயும் இதுசெய்து அவர்கள் போவதா? இதற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளம் இசைவதா?" என்று அழுதார், விழுந்தார், அலமந்தார். அதன்பின் பூசையினைத் தாழ்க்காது செய்யும் பொருட்டுத் திருவலகால் அந்த இறைச்சியெலும்புக் கலையினையும், செருப்படிச்சுவட்டினையும், நாயடிச்சுவட்டினையும் மாற்றினார். பின்னர்த் திருப்பொன்முகலியில் மூழ்கி விரைந்து வந்தனர். புகுந்த அத்தீங்கை நீக்கும் பவித்திரமாகிய செயல் செய்து தொழுது அற்றைக்கு அங்குப் பெறுவனவற்றைக் கொண்டு திருமஞ்சன முதலிய பூசை முழுதும் முறையாகச் செய்து முடித்து இறைவனை வணங்கினர். "தனிமுதலாம் பரன்" என்று பன்முறையும் துணிந்த மறைமொழிகளாலே துதி செய்து இறைவனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தபோவனத்திற் போயினர்.

இப்பால், திண்ணனார், பெருமலைச்சாரலில் புனமேய்ந்து வரும் பெரும்பன்றிகளைத் தனிப்பதேயும், மானினங்கள் ஒருவழிச் சென்று ஏறும் துறையில் ஒளி நின்று கொன்றருளியும், பயிலோசையாற் கலைகளை அழைத்து அம்பு எய்தும், மரையினங்களைத் துயிலும் இடையில் எய்தும், கடமைகளைத் தொடர்ந்து எய்தும் இவ்வாறு உச்சி வேளை வெயில் முதிர வேட்டை முடித்தனர். இப்படிக் கொன்ற விலங்குகளை ஒரு சூழலிற் சேர்த்தனர்.

இரண்டாம் நாள் திண்ணனார் பூசை

அருகே தீக்கடைகோல் வெட்டினர். கோற்றேனைகளையும் வேண்டுமளவும் மிக முறித்தனர். வட்டமாக உள்ளிடம் அகலமாகப் பெருங்கல்லைகளைத் தேக்கிலையாற் கோலிக் கொண்டனர். விறகுகளை முறித்து அடுக்கித் தீ உண்டாக்கி வளர்த்தனர். மிருகங்களை அம்பின்றைக் கொத்திக் குடைமிட்டு, இறைச்சிகளில் வதக்குவவைவற்றை வதக்கிக், கூரிய அம்பின்றைக் கீறிவகுத்து ஒரு கல்லையிலிட்டுப், பின்பு கோலிற் கோத்துக் கனலிற் பதம் பொருந்தக் காய்ச்சினர். எண்ணில்லாத தேவர்களுக்கு இடும் அவியுணவைத் தீக்கடவுளின் வாயில் வைத்ததுபோலக் காளத்திநாதருக்கு ஆகும் பரிசு சோதித்துச் சுவை கண்டு அமுது அமைப்பதற்குத் திண்ணனார் தமது திருவாயில் ஊனமுது அமைத்தனர். இவ்வாறு சுவை பார்த்த நல்ல இறைச்சிப் பகுதிகளை ஒரு கல்லையிற் படைத்து அதில் தேன் பிழிந்து கலந்தனர். திருப்பள்ளித்தாமமும் தூய திருமஞ்சனமும் முன்புபோலக் கொண்டு விரைவில் வந்தனர். திருக்காளத்தியப்பரை அடைந்து முனிவர் பூசை நின்மாலியங்களை முன்புபோல நீக்கி முன்னாட்போலவே பூசையினை முடிப்பாராய், ஊனமுதத்தைக் கல்லையுடன் திருமுன்பு வைத்து, "இது நேற்றுக்கொண்ட ஊனமுதைவிட நன்று, எந்தையோடு மான், கலை, மரை, கடமை இவைகளின் ஆகிய இறைச்சி, அடியேனும் சுவைகண்டேன், தேனும் உடன் கலந்தது; தித்திக்கும்" என மொழிந்து அன்போடு தேவரை அமுது செய்வித்தனர்.

மூன்றாவது நான்காவது நாட்களில் இவர் பூசை

திண்ணனார் இவ்வாறு தமது ஒப்புயர்வற்ற பூசைசெய்து அந்நெறியிலொழுகுவாராகிக் காளத்தியப்பர் திருமுன்பு இரவில் உறங்காதவரும் பகலில் வேட்டையாடுவாருமாயினர். பெருமுனிவரும் நாள்தோறும் வந்து வேடர்பூசைக்காக மனந்தளர்ந்து அதனைத் தீமை என்றுகொண்டு, நீக்கித், தூய்மைசெய்து ஆகமங்களின் விதித்தபடி அருச்சித்து அந்நெறியில் ஒழுகுவாராயினர்.

நாகன் வந்து கண்டு திண்ணனாரைக் கைவிட்டகலுதல்

நாணனொடு காடனும்போய் நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் நாகனிடம் சொல்ல, அவன், உணவும் உறக்கமுமில்லாதவனாய்த் தேவராட்டியையும் கூட்டிக்கொண்டு மகனார்பால் வந்தான். அவர்கள் தாங்களறிந்தபடியெல்லாம் பேசித்தும் அவர் தமது குறியில் வாராமைகண்டு கைவிட்டகன்றனர். வேதகத்தினால் இரும்பு பொன்னாகியதுபோல முன்பு திருக்காளத்தி முதல்வனாரது அருட்டிருநோக்கத்தால் யாக்கைப் பரிசும் இருவினையும் மலமூன்றும் அற அன்புபிழம்பாகித் திரிவாராகிய திண்ணனார் அவர்களுடைய கருத்தின் அளவில் அமைவரோ? அமையார்.

ஐந்தாநாள் முனிவர் பூசையும் திண்ணனார் பூசையும்

அந்நிலையிலே திண்ணனார் அறிந்தவாறு பூசித்தனர். முனிவர் ஆகமப்படிபூசித்து "என்னுடைய நாயகனே! இதுசெய்தாரைக் காணேன். இத்தீமையை உனது திருவருளால் ஒழித்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்துப் போயினர். அன்று இரவு முனிவர்து கனவில் இறைவர் எழுந்தருளி "அவனை வேடுவனென்று நீ நினையாதே! அவன் செயல்களை நாம் உரைக்கக் கேள். அவன் வடிவமெல்லாம் நம்மிடத்துக்கொண்ட அன்பேயாம்! அவன் அறிவுமுழுமையும் நம்மையறியும் அறிவேயாம்! அவனது செயல்கள் எல்லாம் நமக்கு இனியனவேயாம்! அவனது நிலையிது. நாளைக்கு நீ நம

பக்கல் ஒளித்திருந்தால் நம்மிடத்து அவனுக்கிருக்கும் பரிவின் தன்மையெல்லாம் காணகின்றாய். மனக்கவலை ஒழிக!'' என்றருளிச்செய்து போயினார்.

ஆறாநாள் முனிவர் பூசை - திண்ணனார் கண்ணப்பராதல்

முனிவர் கனவுநீங்கி விழித்தெழுந்து விடியுமளவும் துயிலாதவராகி, அற்புதமும் பயமுமடைந்து, அருணோதயகாலத்தில் எழுந்து முன்னுளிற்போலவந்து திருமுகலியில் மூழ்கினார். பலமுறையும் தமது பெருமானது அருளிப்பாட்டை நினைந்தபடியே திருக்காளத்தி மலையேறி இறைவனைப் பூசித்துப் பின்பாக ஒளித்திருந்தனர். திண்ணனார் ஆறாவதுநாள் அதிகாலையில் முனிவனார் வருவதன்முன் போய் முன்புபோலத் தனிப்பெரு வேட்டையாடினார். ஒப்பற்ற ஊனமுதமும், திருமுடியில் ஏறும் புதுமலரும், நல்ல திருமஞ்சனமும் வெவ்வேறியல்பினில் அமைத்துக்கொண்டு, இத்தனைநேரம் தாழ்த்தேன் என்று மிகவிரைவாகத் திருக்காளத்தியப்பரிடம் வந்தணையாநின்றார். அவர்முன்கூடிய பலசகுனங்களும் தீங்குகுறித்துக்காட்டின. “இத்தீயபுட்கள் உதிரங் காட்டுகின்றனவே! ஓ கெட்டேன்! என் அத்தனுக்கு என்ன நேர்ந்ததோ?” என்று திண்ணனார் அணையும்போதில், அவரது அன்பை முனிவர்க்குக் காட்டும் பொருட்டுத் திருக்காளத்தியப்பர் தமது சிவலிங்கத் திருமேனியில் முகமும் அதில் மூன்று கண்களுமாகக் காட்டி, அக்கண்களுள் வலத்திருக்கண்ணில் துண்ணென உதிரம் பாயக் காட்டியிருந்தனர். இதனைத் தூரத்திற் கண்ட திண்ணனார் வல்விரைந்தோடி வந்தார், குருதியைக் கண்டார், வாயிலிருந்த நன்னீர் சிந்திற்று, கல்லையுடன் ஊனமுதம் கையிலிருந்து வீழ்ந்து சிதறிற்று, மற்றைக் கையிலிருந்த வில்லும் வீழ்ந்தது, குஞ்சியினின்றும் புதுமலர்கள் அலைந்து சோர்ந்தன. திண்ணனார் நிலத்திற் பதைத்து வீழ்ந்தார்; பின் எழுந்தார், சென்று இரத்தத்தைத் துடைத்தார்; இரத்தம் வீழ்வது நிற்கவில்லை. மனமழிந்து பின்னும் வீழ்ந்தார் சிறிது தேறி “இதனை யாவர் செய்தவர்” என்று வில்லும் எடுத்து அம்புகளையும் தெரிந்துகொண்டு, “எனக்குப் பகையாய இம்மலையிற் கொடிய வேடுவர் செய்தாருளரோகொலோ? சிங்கம் முதலிய கொடுவிலங்குகள் செய்தனவோ? கண்டறிந்து ஒறுப்பேன்” என்று அக்குன்றச் சாரலில் நெடுந்தூரமும் பக்கத்திலும் வேறெங்கும் தேடிச்சென்றார். வேடர்களையும் விலங்குகளையும் காணவில்லை மீண்டும் திருக்காளத்தி நாதரிடம் வந்து அவரது பாதங்களைத் தழுவிக் கட்டிக்கொண்டு, “பாவியேன் கண்ட வண்ணம் இப்பரமனார்க்கு என்னோ அடுத்தது? உயிரினும் இனிய இவ்வத்தனுக்கு என்னோ அடுத்தது? மேவினர் பிரியமாட்டாத இவ்விமலனார்க்கு என்னோ அடுத்தது? செய்யலாவதொன்று மறியகில்லேனே!” என்று கண்ணீர் வாரக் கதறினார் பின், “என்ன செய்தால் இது தீருமோ? இத்தீங்கு செய்தாரைக் காணேனே! வேடர்களது அம்புப் புண்களை நிச்சயமாகத் தீர்க்கும் மூலிகைகளை இம்மலையிற் பொன்செய்யும் தாழ்வரையிற் றேடிக் கொண்டு வருவேன்” என்று போனார் இனத்தினிற் பிரிந்த ஏறுபோல வெருக்கொண்டு, வேறு வேறு வனங்களெங்கும் நினைத்து அம்மூலிகைகளைப் பறித்துக் கொண்டு நாதரிடம் வைத்துத் தமது மனவேகத்தினும் கடிது திரும்பினார் அந்த மருந்துகளைப் பிழிந்து தேவரது கண்ணில் வார்த்தார் குருதி நிற்கவில்லை இன்று, இதற்கு இனிச் செய்வதென்னே என்று எண்ணிப் பார்த்தார் “ஊனுக்கு ஊனே” உற்ற நோய் தீர்ப்பது என்ற பழமொழி அவரது நினைவுக்கு வந்தது வரவே, இனி, என் கண்ணைத் தோண்டி அப்பினால் புண்ணீர் நிற்கவுங் கூடும் என்று, உடனே, மகிழ்ச்சியுடன் திருமுன்பு இருந்து தமது வலக்கண்ணைக் கூரிய அம்பினாற்றோண்டி முதல்வர் கண்ணில் அப்பினார் குருதி வாராமல் நின்றது கண்டார், குதித்தார், தோள் கொட்டினார்; கூத்தாடினார், “நான் செய்த இந்த மதி மிக நன்று” என்று நகைத்தார், உன்மத்தர்போலாயினார்.

கண்ணப்பர் காளத்தியப்பரின் வலத்தில் என்றும் நிற்றல்

வலக்கண்ணிற் கண்ணப்பிய வள்ளலாராகிய கண்ணப்ப தேவரின் நலத்தினைப் பின்னும் காட்டுதற்காகக் காளத்திநாதர் தமது இடக்கண்ணில் உதிரம்பாயக் கண்டனர். அதனைக் கண்ணப்பர் கண்டனர் "ஓ! கெட்டேன்! எனது நாயகர்க்கு ஒரு கண் குருதி நிற்க, மற்றைக் கண் குருதி மண்டிப் பொங்கியது. இதற்கு அஞ்சேன், மருந்து கைக்கண்டேன். எனக்கு இன்னும் ஒரு கண் உண்டு. அதனைத் தோண்டி அப்பி இப்புண்ணை ஒழிப்பேன்" என்று துணிந்தார். கண்ணுதல் கண்ணில் தமது கண்ணை அவ்வாறு அப்பும்போது நோக்கு காணும் பொருட்டு அவரது கண்ணில் தமது இடது காலை ஊன்றிக் கொண்டார். உள்நிறைந்த விருப்பத்தோடும் ஒப்பற்ற தனிப்பகழி கொண்டு தமது இடது கண்ணில் ஊன்றினார். தேவதேவர் சரிதத்திலர் அவரது திருமேனியில் முளைத்தெழுந்த கை கண்ணப்பனாரது திருக்கையினை அம்புடன் பிடித்துக் கொண்டது. அதற்கு முன் அவரது அருமநாயகரினின்றும் "நில்லு கண்ணப்ப! நில்லு கண்ணப்ப! என் அன்புடைத் தோன்றல் நில்லு கண்ணப்ப!" என்று மும்முறை எழுந்து தடுத்தது. இவை முழுதும் ஞானப் பெருமுனிவர் கண்டார். வேதங்கள் முழங்கப் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் கற்பகப் புதுப்பூமழை பொழிந்தனர். கையைப் பிடித்துக் கொண்ட இறைவர் கண்ணப்பரை "மாறிலாய்! என் வலத்தில் நிற்க" என்றே நிலைபெற்ற பேரருள் புரிந்தனர்.

தலவிசேடம்.—**திருக்காளத்தி** - இத்தலம் **சீகாளத்தி** எனவும் வழங்கப்பெறும். இது திருத்தொண்டைநாட்டிற் பாடல் பெற்ற 32 தலங்களுள் 19-வது தலம். பொன்முகலி யாற்றின் கீழ்க்கரையிலுள்ளது. ஐம்பூதப்பெருந் தலங்களுள் **வாயுத்தலமாம்**. வாயுவின் இயக்கம் இறைவனின் பக்கத்தில் உள்ள திருவிளக்குச்சுடரின் அசைவினால் இன்றும் காணத்தக்கது. இது **தென்கயிலாயம்** எனப்படும். இம்மலையிற் றரிசித்த குறிப்பினால் திருக்கயிலாயத்தினை நினைந்து திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் சுந்தரமூர்த்திகளும் இங்கிருந்தபடி வடக்கே நோக்கித் துதித்துத் திருப்பதிகங்கள் கட்டளையிட்டருளினர். அப்பர் சுவாமிகள் "தாணுவினை அம்மலைமேற் றாளபணிந்த குறிப்பினால், பேணுதிருக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த பெருங்கோலம், காணுமது காதலித்தாக, "கயிலாயத் துச்சியுள்ளான் காளத்தியான்" என்று நாதனையென் கண்ணுளான் என்று துதித்துத் திருக்கயிலாய யாத்திரையில் வழிபட்டனர். இக்குறிப்புப்பற்றியே நக்கீரர் கயிலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதி பாடினர். ஆறாதாரத்தலங்களுள் **விசுத்தித் தானத்தலம்** என்ப. இது மகாபுராணங்களாலும் போற்றப்பட்ட பெருந்தலம். விட்டுணுமூர்த்தி, பிரமதேவர், இலக்குமி, சரசுவதி, திக்குப்பாலகர் முதலிய தேவர்களும், சனகாதி முனிவர்கள், அகத்தியர் வசிட்டர், உரோமசர் முதலிய பெருமுனிவர்களும், சுவேதாசுவதராதிய நூற்றுப்பன்னிரு தேவ இருடிகளும், யோகினிகளும், அக்கினிப்பிரபன் முதலிய அசுரர்களும், ஆதிசேடன் முதலிய நாகர்களும், மணிமான் முதலிய இயக்கர்களும், முசுகுந்தர் முதலிய பேரரசர்களும், நக்கீரர் இருகணியர் முதலிய அளவிறந்த பெரியோர்களும் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலம். **சீ** (சிலந்தி), **காளம்** (பாம்பு), **அத்தி** (யானை) என்ற மூன்றும் பூசித்துக் கதியடைந்த சிறப்பினைச் சீகாளத்தி என்ற தனது பெயராலே விளக்கி நிற்கும் தலம். (புள்ளிருக்கு வேளூர் - திருவாவினன்குடி என்பனபோல,) இத்தலத்து இறைவனது சிவலிங்கத் திருமேனி இரண்டு நீண்ட யானைக்கொம்புகள் கூடியன போன்றுள்ளது. அதன் உச்சியில் "ஐந்து கொலாமவ் வராடர வின்படம்" என்றபடி ஐந்தலைப் பாம்பின் படமும், அடியிற் சிலந்தியுருவமும் இன்றும் காணப்படுத் தலப்பேர் போலவே, நாதரும் சீகாளத்தியாய் விளங்குகின்ற பெருமையுடையது. **அன்பே உருவமாய்நின்ற கண்ணப்பர்** பூசித்து ஆறுநாளிற் பெரும்பேறு பெற்ற பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்ததனை உலகமறியும்.

கண்ணப்பரது பெருமையைச் சைவ சமய பரமாசாரியர் நால்வர்களும் துதித்துள்ளார் கள்; பட்டினத்தடிகள் முதலிய முற்றத்துறந்த ஞான முனிவர்களும் பாராட்டிச் சிர மேற் கொண்டனர்; சங்கராசாரியார் முதலிய மதாசாரியர்களும் போற்றி வணங்கினர் பல பெரியோர்களும் காளத்தியப்பரோடொப்பக் கண்ணப்பரையும் வணங்கிய சிறப் புடைய தலமாம். இங்கு ஆளுடைய பிள்ளையார் இறைவனைக் "கும்பிட்ட பயன் காண் பார்போல் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்து" வணங்கினர் என்பது பெரியபுரா ணம் சைவத்தெய்வத் திருமுறைகள் யாவும் எடுத்துப் போற்றுகின்ற கண்ணப்பரோடு பிரிக்கப்படாமல் இணைத்துப் பேசப்படுகின்ற சிறப்பு இத்தலத்துக்குரியது. இறைவனு டைய ஆணைப்படி அவரது வலப்பக்கத்தில் கண்ணப்பர் வெளிப்பட எழுந்தருளி யிருக் கிறார். அதுவன்றி, மலைமேல் நான்கு இடங்களில் கண்ணப்பர் சந்நிதிகள் உண்டு. திரு ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கண்ணப்ப நாயனாரை நினைந்து இத்தலத்துக்கெழுந்தரு ளும்போது வழியில் திருக்காளத்தி மலையைக் கண்டவுடன் பாடியருளிய பதிகத்தில் திருக்கண்ணப்பரது சரித்தத்தைச் சிந்தித்து "வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன் மலராகுநயனங் காயகணையி னிடந்தீசனடி கூடுகா ளத்திமலையே" என்று பாடித் துதித்தனர் (மதுரைக்கு வரும் வழியில் மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையார் என் றிருவரும் பணியும் திருவாலவாய் என்று பாடியருளியதுபோல, பின்னர் இங்கிருந்து புறப்பட்டு எழுந்தருளும்போது நகருக்கு வெளியே வழியிற் புறத்துநின்று "எந்தையா ரிணையடி யென் மனத்துள்ளவே" என்று அவ்விறைவனைத் தம் மனத்துள் எழுந் தருளுவித்துத் துதித்துப் போந்தனர்.

சுவாமி - காளத்தியப்பர் - கணநாதர் - குடுமித்தேவர் தேவியார் - ஞானப்பூங் கோதையம்மையார் சுவாமி அம்மையார் பெயர்கள் இத்தலத் திருத்தாண்டகத்துட் காண்க. விநாயகர் - ஐஞ்சந்தி விநாயகர் தலவிருக்கம் - கல்லால மரம் - வில்வம் - தீர்த்தம் - பொன்முகலி; இது இங்கு வடக்கு நோக்கிச் செல்வதாற் சிறப்புடைய தென்பர். பிரம தீர்த்தம், சரசுவதி தீர்த்தம், சூரிய தீர்த்தம் முதலியனவும் உண்டு. இதற்குத் திருப்பதிகங்கள் 4. இரண்டு தல புராணங்களும் பல பிரபந்தங்களும் உண்டு.

இதனை இரேணுகுண்டா என்ற இருப்புப்பாதைச் சந்தி கடந்து சென்று காளத்தி என்ற (M. S. M.) இருப்புப்பாதை நிலயத்திலிருந்து வடகிழக்கே கற்சாலை யில் 2 நாழிகை யளவில் அடையலாம்.

கற்பனை :—(1) உலகினியல்

1 நாவலர் புகழ்ந்து போற்று நல்வளம் பெருகி நிறப்பது நல்ல நாடாம்

2. புலிக்குட்டி, யானைக்கன்று முதலிய இளவிலங்குகளுடன் ஆடும் வீரமுடை யார்கள் மலைவாணர்களது சிறுவர்கள். அவர்தம் சிறுமியர் அன்புடனணையும் பெட்டை மான்களுடன் ஆடுவர். சிறுவர் சிறுமியர்களின் ஆடல் வகைகளும், கலைப்பயிற்சி களும் வெவ்வேறியல்பினையுடையன இருவர்க்கும் ஒரே பயிற்சி தருதல் இயற் கைக்கு மாறுபட்டது

3 ஒரு மக்கட் கூட்டத்தாரின் வாழ்க்கைத்திறனை, அவர் பெரும்பான்மை வழங்கும் சொற்களாலறியப்படும். கொல், எறி, குத்து என்று ஆர்க்கும் ஓசைமிகுவது வேடரின் வாழ்க்கை இயல்பு காட்டுவதாம்

4 வன்றொழில் மறவர் அச்சமும் அருளும் என்றும் தம்பால் அடைவில்லாதவர்.

5 முருகப்பெருமான் தம்மை யியல்பின் வழிபட்டோர்க்கு மக்கட் பேற்றை யும் பிற எல்லா நலன்களையும் ஈந்தருளுவர்.

6 வன்வேடர்களிற் றாயும் தந்தையும் அவர்தம் குழவிகளும் கரிய நிறமுடை யவர் இவர்களிற் றாய்தந்தையர் மகவை ஈன்றெடுத்து ஏந்திமகிழ்தல் "பானமதியுவரி யீன்றால்" எனவும், "கருவரை காளமேக மேந்திய" தெனவும் காணுமியல்புடையது.

7. குழவிகளிற் காணும் குறிகள் அவற்றின் பிற்றை வாழ்வின் பெருமை சிறுமைகளைக் காட்டும்.

8. பருவந்தோறும் உரிய தெய்வங்களுக்குப் பெருமடை கொடுத்தலும், காப்பணிதல், ஐயவிப்புகையூட்டுதல் முதலியவை செய்தலும் குழவிகட்கு வரும் தீங்குகளைப் போக்குவனவாம்.

9. வில்வித்தை முதலிய கலைகளின் பயிற்சி, நன்னாளிலே, தெய்வந்தொழுது விழாக்கொண்டாடி, கலாசிரியன் பாற் றொடங்கத்தக்கது.

10. எந்தக் கலைப்பயிற்சியும் இடையில் விடப்படாமல் முற்றக்கற்றற் குரியது

11 உலகியற் கலைகள் முற்றக்கற்றலுக்குப் பதினாறு வயது ஏற்ற எல்லையாம்

12. உடலைப்பற்றிய கலைத்தொழில்களின் முயற்சி மூப்புவரக் குறைந்துவிடும்

13. மிருகங்கள் மீதூர்ந்து வந்து பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் கேடு செய்யாத வண்ணம் நிங்கள் முறை வேட்டை செய்து அவற்றை அளவில் நிறுத்துவது மலைவாணர் மரபுக்குரிய வழக்கு.

14. தன் கீழ் வாழும் குடிகள் இனிதுண்டு தீங்கின்றி யிருக்கச் செய்தல் செங்கோலரசின் இன்றியமையாப் பெருங்கடமை.

15. மரபு வழிவழி வரும் அரசுரிமையேயாயினும், அது குடி மக்களின் அங்கீகாரத்தையும் விருப்பத்தையும் பற்றி நிற்பது உண்மை யரசாங்கத்தியல்பு

16. அரச குடும்பத்தார்களுக்கும் குடிகட்கும் நன்மை செய்தற்காகத் தேவபூசை செய்துவரப் படிதரம் வைத்துத், தேவராட்டியை நியமித்தலும், அந்நெறி வழிவழி வரச்செய்தலும் மலைவாணர்களுட் பழைய வழக்கம்

17. கன்னி வேட்டை தொடங்குமுன் வனதெய்வங்கள் மகிழக் காடுபலியூட்டுதல் வனவேடர்களின் வழக்கம்

18 மலைவேடர்களுள் அரசுரிமை தந்தைக்குப் பின் மகனுக்கு வழிவழி வருவதாயினும் மூப்படைந்த தந்தை தன் மகனுக்குத் தானே மரபுரிமை தந்து பட்டம் சூட்டுதலும் வழக்கு.

19 புலித்தோலிருக்கையில் அரசன் தன்னுடன் ஒரு சேர மகனை வைத்து "நமது மரபுரிமையை இனி நீ தாங்குவாய்" என்று சொல்லி உடை தோலும் சுரிகையும் கையிற் கொடுத்தல் மலை வேடர்களுள் அரசபட்டம் சூடும் முறை.

20. உச்சிவேளையை ஒரு நல்ல வேளையாகக் கொண்டு ஒழுகுதல் வேடர் மரபு. திண்ணனார் வில் பிடித்ததும் (689), அவர் முதலிற் காளத்திமலை யேறினதும் (750), இறுதியில் முதல்வனை யணைய மலையேறியதும் இவ்வேளையாம்.

21. வனவேடர் திங்கள் முறை வேட்டைக்குப் பலருங்கூடி உரியபடி தம்மை அலங்கரித்துக்கொண்டு, வில்லும் அம்புகளும் கொண்டு, பறைகள் முழக்கி, வேட்டை நாய்களுடன் பார்வை மிருகங்களையும் கொண்டு, போதல் மரபு

22. கொலையே புரியும் வேட்டையிலும் மலைவேடர்கள் கையாளும் அறநீதிகள் பல உண்டு விலங்குகளின் பின்புறமிருந்து அம்புஎய்யாது முன்னிருந்தே எய்தல்வேட்டையின் ஓர் அறமாம் அவர்களுள் வீரராயுள்ளோர் யானை, சிங்கம், புலி முதலிய பெருவிலங்குகளை வேட்டையாடுவர் அறப்பிராணிகளை எதிர்த்துக் கொல்லார் யானைக்கன்றுகள், ஏனை விலங்கினங்களின் இளமை, கருவுடைய பெட்டைகள் இவற்றை வேட்டையாடி அலைத்தல் செய்யார். ஓடி நின்ற பகைவிலங்கினைத் தூரத்தினின்று அம்பு எய்து கொல்லாது பக்கத்தில் நெருங்கிச் சுரிகையாற் றுணித்தல் அவர்களுள் வீரர் செயல்

(2) அன்பினியல்

23 ஆவியினினியவர் சிவபெருமான். அவரிடத்திலே அன்பு செலுத்துவதே இன்பம் பயக்கும். ஏனைய விடத்துச் செலுத்தப்படுபவை எல்லாம் துன்பமாய் முடியும்.

24. கேட்ட மாத்திரத்தில் அன்பு பெருகி நிலையழிதல் தலையன்பாம் "முன்னவனுடைய நாமம் கேட்டாள்; மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள், பின்னை யவனுடைய வாரூர் கேட்டாள்; பெயர்த்துமவனுக்கே பிச்சியானாள்" என்றபடி, இங்குத் திண்ணனார், "இந்தச் சேணுயர் திருக்காளத்தி மலைமிசை யெழுந்து செவ்வே, கோணமில் குடுமித்தேவர் இருப்பர் கும்பிடலாம்" என்று அவர் நாமமும், இருக்கும் வண்ணமும் ஊரும் கேட்டவுடன் அவ்விடத்தே அணைபவர் தம்மேற் பாரம் போவது போலும் உளது என வசமிழந்து தலையன்பு மீக்கூர்ந்தனர்

25 பல பிறவிகளிற் செய்து சேர்த்த தவங்களும், பயன் குறியாது செய்த சிவ புண்ணியங்களும் ஆகிய இவற்றின் மிகுதிப்பாட்டாற் சிவபெருமானிடத்துப் பத்தி விளைவதாம் திண்ணப்பனார், முற்பிறவியில் அருச்சுனனாயிருந்து தவஞ்செய்து பெற்ற வரத்தினால் திருக்காளத்தியைக் கண்டவுடனே பற்றிக்கொண்டு பேறடைந்தனர்.

26 சிவன்பாற் சென்றடைபவர்கள் உண்மையிலே தத்துவங்களாகிய படிகளையே கடந்து அணைபவராவர்.

27 நாயகன் நாயகி பேரைக் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன்புடையார் தன்மை. கண்டபோது வசமிழத்தல் இடையன்புக்கும், கூடியபோது அவசப்படுதல் கடையன்புக்கும் இலக்கணமென்பர். ஆகவே கேட்டலும் வசமிழக்கும் தலையன்புடையார்க்கு நாயகனைக் காணலும் கூடுதலும் உண்டாயினபோது அளவுகடந்து அன்பு மிகப் பெருகும். இது இங்கே நாயகனுடைய பெயரும் வண்ணமும் ஊரும் கேட்டு அவர்க்கே பிச்சராகிய திண்ணனார் சென்று அவரைக் கண்டதும் அன்பின் வேகம் மேற்செலல் மோகம் மிக்கு ஓடிச்சென்று தழுவினதாலும், மோந்து உயிர்த்து நெடிதுபோது நின்று திருமேனி யெங்கும் புளகம் பொங்கவும் கண்ணீர் அருவிபோலப் பாயவும் இருந்ததனாலும் உணரப்படும்.

28. அன்புடையார் செய்கை எவையேயாயினும் அவை அன்பு செய்யப்பட்டார்க்கு உவகையே விளைக்கும்; அநுசிதத்தையும் உசிதமேயாக்கும். "குறையாத உவகைக் கண்ணீ, ராரூக வானந்தத் தடியார் செய்த வனாசாரம் பொறுத்தருளி யவர் மே லென்றும், சீரூர் பெருமான்" (திருமாற்பேறு - திருத்தாண்டகம் - 5) என்ற அப்பர்சுவாமிகள் திருவாக்கும், "அவனுடைய செயலெல்லாம் நமக்கினிய வாமென்று" இறைவன் உணர்த்தியருளியதும் காண்க.

29 அன்பின் விளைந்த முதிர்ச்சியிலே, அன்பு செய்வாரும் அன்பு செய்யப்பட்டாரும் பிறிவறியாது ஒன்றாந்தன்மை பெறுவர். சிவனிடத்து முதிரும் அன்பு சிவமாய் விளைந்து முடிவிலா இன்பமாகிய சிவத்துவத்தை விளங்கச்செய்யும் "புணர்ச்சிபு ளாயிழை மேலன்பு போல, வுணர்ச்சியு ளாங்கே யொடுங்கவல் லார்க்குக், குணர்ச்சியிலாது குலாவி யுலாவி, யணைத்தலு மின்ப மதுவிது வாமே", "அன்பே சிவமாவது" என்பன திருமந்திரம்.

30 சிவனிடத் தன்புமிகுந்து முதிர்ச்சி யுற்றார்க்கு ஏனை உலக அனுபவங்கள் தோன்றா. சிவானுபவமும் அதற்காவனவும் மட்டுமே தோற்றப்படும்

31 அன்பு செய்வார் தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்டார்க்கு இனியவையே தமக்கு இனியவையாகவும், அவர் துன்பம் தமது துன்பமாகவும் கொண்டொழுகுவர், தமக்கென்று வேறு செய்யலும் வேண்டார், வேறு இன்ப துன்பங்களு மிவர்க்கில்லை.

32 அன்பின் முதிர்ச்சியுடையாரது சொற்செயல்கள் உன்மத்தர் செயல்போல உலகம் காணத்தக்கனவா யிருக்கும். "பித்த னென்றெனை யுலகவர் பகர்வதோர் காரண மிதுகேளீர்", "பித்தித்து வென்பபிறர் நகைக்கவரு நாளாஞ், சத்திபதிய" முதலியவை காண்க "தேவுமால் கொண்டா னிந்தத் திண்ணன்" என வேடர்கள் திண்ணனாரைக் கண்டதும் காண்க.

33. மெய்யினின்று வேறெவற்றையும் உட்கொள்ளாத அன்புக்குச் சிவன் வெளிப்படுவன். "காவி லாதபே ரன்பினுக் கெளிவரும் குரவன்" என்றது காண்க.

34. அரிய தவஞ்செய்தும் மலையும் காடும் சோரதும் தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் காணுதற்கரிய சிவனை ஆராவன்பினிற் ஆரவமபெருகும் நிலையிற் காணலாகும்.

35. ஐம்புலனடக்கியாண்ட முனிவர்பாற்,காணத்தக்க பெருஞ்சோதி விளங்கித் தோன்றும்.

36. யாமஞ்சென்ற இரவு சுருங்கிய வைகறைப்பொழுதினைப் புட்கள் அறிந்து சிலம்பும் , அந்தப் புலர்காலையில் எழுந்து தெய்வவழிபாடும் அதற்குரியனவும் செய்தல் வேண்டும்.

37. இறைவனுக்கு உகந்த பூசைமுறைகளை அவர்தாமே வகுத்த ஆகமங்கள் எடுத்து இயம்பும்.

38. இறைவன் உரு - அருவுரு என்னும் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளிய திருமுன்னர்ச் சிந்தை நியமத்தோடு செல்லுதல் வேண்டும்.

39. ‘ சிவபெருமானே தனி முதல்வனாகிய பரமன் ” என்று பலமுறையும் வேதங்கள் அறிந்து முறையிடும்.

40. எண்ணிறந்த கடவுளருக்கும் இடும் உணவை எரிக்கடவுள் தன்வாயிலே கொண்டு ஊட்டுவன.

41. சிவபெருமானது அருளாணைக்கத்தால் மாயாமல காரியங்களாகிய மாயேயம் எனப்படும் உடம்பு முதலியவற்றின் பரிசும், இருவினைகளும், மும்மலங்களும் அறும். அவ்வாறு அறப்பெற்றவர்கள் பிராரத்தானுபவத்தின் நிமித்தம் உடம்போடுவாழ்ந்தாலும் சிவன்முத்தராகி அன்புபிழம்பாகித் திரிவார். உலகைப் பாரார். உலகின் வழிவாரார்.

42. பக்குவப்பட்ட அடியார்களுக்குக் கனவில் உணர்த்துவது இறைவன்செய்யும் அருளிப்பாடுகளில் ஒன்றாகும்

43. அன்பு அதன் விளைவாகிய புறச்செயல்களாலே அறியப்படுவதாம்.

44. தீயபுட்கென்ற தீச்சகுனங்கள் உதிரங்காட்டும். அன்பின் முதிர்ச்சியுடையோர் தாம்காணும் தீச்சகுனங்களின் பலன் தமக்கு வருமென்றெண்ணாது தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்டார்க்கு வரும் தீங்குகுறித்ததென்று எண்ணி மனங் கவல்வர்.

45. அன்பே இன்பம் , அன்பே சிவம் கலப்பில்லாத முடிவில்லாத இன்பத்திற்கு இருப்பிடம் சிவபெருமானேயாவர். சிவன்பாலன்பு எல்லையற்ற இன்பத்தைக் காட்டி விளைவிக்கும்

46. கண்ணப்பநாயனார் அன்பின் உயர்ந்த எல்லைக்கு இலக்கியமாய் விளங்குபவர்.

47. சிவகோசரியார்க்கும், அவர் மூலம் ஏழையடியார்களாகிய எம்போலிய உலகர்க்கும் கண்ணப்பரது அன்பின்றிறத்தைக் இறைவன் காட்டி யருளினார் அதனைக் கண்ணப்பரார் கண்ணுதலார் காட்டார்காலே? இதன் பொருட்டு இறைவன் திருமேனியிற் கண்ணினுதிரம் பாயக் கண்டது அவரது பொருட்டிறமாம்

48. கண்ணப்பரது அன்பின்றிறம், அன்பு செய்த அவரும் அன்பு செய்யப்பட்டு அவரை ஆண்ட காளத்தியாருமே அறியக்கூடியது ஏனையோரால் அறிதற்கரியது “ கண்ணப்ப னொப்பதோர் அன்பு ” என்ற திருவாசகமும், அதற்குக் “ கண்ணப்பனொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றதனால் ” என்று உரை செய்த திருக்களிற்றுப்படியாரும் சிந்திக்கத்தக்கன.

49 திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புண்ணியப்பதினாறாண்டிற் றிருப்பெருமணத்தில் ஞானத்திருமணத்திற் சிவபெருமானிடம் புக்கு ஒன்றி உடனானார். கண்ணப்ப நாயனாரும் அவ்வாறே எண்ணிரண்டாண்டின் செவ்வியிற் றிருக்காளத்திநாதரை அணைந்து மீளாநெறியில் அவரது வலத்தே நின்றருளினர். இருவரும் முருகப்பெருமான் திருவருள்பதிந்த பெரியார்கள் என்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

கண்ணப்பநாயனார் புராணம் முற்றும்

சேர்க்கை

(1) கண்ணப்பநாயனார்புராணத்திற் காணும் உவமை முதலிய அணிகளுட் சில

வரிசை எண்	புராணப் பாட்டு எண்	
655	6	இடிக்குர லெழிலிபோடு மாறுகொண் முழக்கம் காட்டு மதக்கைமா.
656	7	மைச்செறிந் தனையமேனி
657	8	வெஞ்சின மடங்கல் போல்வான்.
658	9	சூரியப் பிணவு போல்வாள்
662	13	பான்மதி யுவரி யீன்றலென
663	14	முத்தும் மணியும் வேடர் பொழிதரு மழை.
664	15	கருவரை காளமேக மேந்திய தென்ன.
666	17	புண்ணியப் பொருளா யுள்ள பொருவில்சீ ருருவினான்
671	22	புண்ணியக் கங்கைநீரிற் புனிதமாந் திருவாய்நீர்
673	24	அடிச்சிறு தளிர்.
681	32	மேருவானது கடலினஞ்ச மாக்கிட அவர்க்கே பின்னுங் கானவூ னமுத மாக்கும் சிலை.
682	33	நாகர் குலம்விளங்கரிய குன்று
683	34	செய்வரை புயப்ப
689	40	பொங்கொளிக் கரும்போ ரேறு.
690	41	கானவர்க் கரிய சிங்கம்.
691	42	(1) கலைவளர் திங்களே போல். (2) எல்லை யில்லாப் புண்ணியந் தோன்றி மேன்மேல் வளர் வதன் பொலிவு போல்வார்
692	43	மைவண்ண வரைநெடுந்தோள் நாகன்.
695	46	கிளைத்த சிலைக்கிழத்த தத்தை.
701	52	மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கண்ணி மணிநீல மலைபோன்று வந்த தென்ன.
705	56	செங்கண்வயக் கோளரியே றன்ன திண்மை
707	58	(1) மின்னிறத் திகழ்சங்கு விளங்கு வெண்டோடு. (2) மாமதிபோல.
708	59	ஏனக்கோடு துண்டப் பிறைபோல்வன
712	63	துங்கப்பெருமாமழை போன்று துண்ணெனவுருவிப்ப.
713	64	வல்லேறு போல்வார்.
714	65	பானற்குலமாமலரிற் படர் சோதியார்.
716	67	கைப்பற்றிய திண்சிலைக் கார்மழை மேக மென்ன.
717	68	ஆளியேறு போல ஏதும் அண்ணலார்
718	69	வென்றி மங்கை பாதம் முன் சென்று மீளுமாறு போல்வ செய்ய நாவின் வாய
719	70	சாவலைத் தொடக்கறுக்க ஏதுமையர் முன். வலைத் திறஞ்சமைத்து.
720	71	வேணியார்தமைக் கண்ணி னீடு பார்வை யொன்று கொண்டு காணு மன்பர்முன் ..எண்ணில்பார்வை கொண்டு.

வரிசை எண்	புராணப் பாட்டு எண்	
722	73	அடைட சேர்வரும் வேடர் சேனை கடறபரபபி டைப்புகும... களிகதி கனனி ஒததது.
730	81	தன்னெறியொறிா பொருவனகிகா தலையனபல கலைகள.
731	82	வருமிரவொரு பகலினைவன வெனமிடையுமஅவ வனமே.
732	83	மதிபிரிவுற வருமெனவிழு முழையைக கோவொடு பயில்பணிதொடா மிலையுள.
733	84	கடலவிரிபுனல கொளவிழுவன கருமுகிலென . புதல வனமேல கரு மலைகாடிக ளொடுவிழுவன.
734	85	இருவினைவலை யிடைகிலே சுழலபவா நெறிசோபுல னுறமனனிடை தடைசெயத பொறிகளினளவு பலதுறைகளில் நுழைமா கவா சாய் உள.
736	87	பெய்கருமுகிலென இடியொடு எனமமுடுகிய
739	90	குன்றிலையகிர் எரிகொடுவிழி ; இடிகுரல்.
746	97	என்மேற் பாசம்போலதொன றுளது போலும
750	101	அதிர்தரு மோசை யைகதம் ஆகலி முழககம காட்ட
752	103	பேணுதற் குவக்க னௌனும பெருகுசோ பானம ஏறி ஆணையாம் சிவத்தைச் சார அணைபவர் போல.
756	107	வேட்டுவச் சாதியார போல கானில தனியே இருபபதே
761	112	கன்றகல் புனிற்றுப் போல்வர்.
765	116	வல்வினைப் பற்றிப் போகா வல்லுமேம் பேன்ன நீங்கான்.
772	123	விளைததஅன்பு உமிழ்வார் போல வாயினமஞ சனநீர் தனனை விமலனூ முடிமேல விட்டார
775	126	காளததி மனனனுாககு இனிய நலனுன இனனமும் வேணடுமென னும வேடா மனனனுாது காதலகணடு காககளை கூடபிய பகல வன மலையிற ருழநதான
776	127	மைவரை யென்ன.
777	128	காணுதற கரியார தமமை அன்பினிற் கண்டு கொண்டு
778	129	பரிதியோடுஞ சகதிரன் றலையுவாவில வெறபைககுமபிடச் சென ரு லொககும.
779	130	இருளடருக் கஞசி இரவிருள புடைகள தோறும ஒதுஙகினுலே போனதுளது.
780	131	(சோதிகளால்) திருககாளததி மலையினி லிரவொன றிலலை.
783	134	இரவி மாவினைகக இடடகருக திரையெடுததுக கைகாட்டுவான போல கதிர்காடடிஎழும போது.
790	141	(1) மைவணணக கருகுஞசி , (2) செயவணணத திறமொழிவேன தீவினையின திறமொழிவேன
796	147	கடவுளருககு இடுமுணவு கொணடுஊட்டும எரிவாயிலவைததெதன.
806	157	வடிவெலலா கமபகக லனபு
810	161	கதமுகி லென்ன நின்ற கண்படா வில்லியார்
811	162	தேறுவாாக கமுதமான செல்வனூ.
818	169	ஆவியி னினிய எகை ளததனூ,

வரிசை எண்	புராணப் பாட்டு எண்	
820	171	(1) இனத்திடைப் பிரிந்த சேங்கனேறென வெருக்கொண்டு. (2) பூதநா யகனபால வைத்த மனத்தினுங கடிது வந்து.
821	172	உற்றநோய தீர்பப தானுக கூடுனனு முனை.
823	174	(1) குன்றென வளர்ந்த தோளகள. (2) களிப்பினுலே உன்மத்தர் போல.
827	178	நாக கணகண ரமுத வாககு

குறிப்பு :—இப்புராண முழுவதினும் தனமையணி முதலிய பலவும் சிறக்கக் காணலாம எலலா அணிகளையும குறித்தற் கிடநதாராமையின உவமை, உருவகம், தற்குறிப்பேற்ற முதலிய சில பொருளணிகளும, சிற்சில சொலலணிகளும் மட்டுமே இங்குத திரட்டப்பட்டன.

---

(2) கண்ணப்பநாயனுர்புராணத்தினிற் காணும்

ஞானசாத்திரக் கருத்துக்களுட் சில

1 நல்ல புதலவரைப பெறுதல முன்னை நற்றவத்தால் வரும (8)

2 முருகன வழிபாடு மகப்பேறு முதலிய எலலா வரங்களையும கொடுக்கும. வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீவது இறைவனியல்பு. (12)

3 வனதெய்வங்கள் பலியூட்டலின மகிழும. (47)

4. ஆவேச பககத்தால மனிதாமீது தெயவம நிகழுதல உணடு. (52 - 65)

5 புறத்தொழில பிறவேயாயினும அகச்செயலால பாச வலைததொடக்கறுக்க நிகழும பெரியோா உளா முன்னைத தவமுடையோர்க்குப் புறச்செயல்களே தவப்பய னைத்தரும செயல்களாக மாறும. (70 - 71)

6. நலவினை தீவினை என்ற இரண்டும் மக்களை வசப்படுத்தி மீளப்பிறவித் தளளுவன இவையிரண்டினையும ஒன்றுபோலவே கண்டு கழிப்பர் அறிவுடையோர். இவற்றுட் சிக்குண்டு கலங்கும் மனம இவற்றினின்றும விடுதிபெற நன்னெறியிற்சேர முயலும. அதனைப புலன்வழிச செல்லுமாறு தடைசெய்து ஐம்பொறிகள பற்றி ஈாக்கும இயல்புடையன. (85)

7. சத்திநிபாத நிலைபெற்ற பக்குவமுடையாாக்கு அததீவிரம் மிகவே, உடற் பாசங் குறைவது போலத் தோனறும. நெஞ்சினில் அதுவரை இருந்த முன விருப்பங் கள்போக வேறு ஓா விருப்பம விளையும உலகை மறந்து இறைவனைக்கணடு அடை யும் வேகம மிகும (97)

8 ஓசையைந்து எனப்படும தேவவோசைகள உளநாட்ட மிக்கோாக்குப புலப்படும , உலகநாட்ட நிலையுடையோாக்குப புலப்படா (101)

9 முன்னைப் பிறவியிற்செய்த தவத்தின ஈட்டம முடுகி விளைந்து பயனதரும காலையில முடிவிலா இன்பமான அன்பை எடுத்துக்காட்டும. (102)

10. தத்துவப்படிகளையேறி மேற்சென்றால முடிவில் ஆணையாம சிவத்தைச்சார அணைதல பெறலாம. (103)

11 இறைவனது கருணை கூர்ந்த அருட்டிரு நோக்கம எய்தினோா பிறப்பின முன்னைச சார்புகளினீங்குவா, சிவவொளி நிழலில அன்புருவமாகுவா. (104)

12. மேற்கூறியவாறு சீவன முத்தநிலை யடைந்தோா உலகை மறந்து பாலா பித்தா பசாசா போன்ற நிலையடைகுவா. தமமை மறப்பா.

13. தரிசனவேதி என்னும் குளிகை எதிர்ப்பட்ட மாத்திரையில் இரும்பு பொன்னாவது போல இறைவனது அருளைக் கண்டவே ஆன்மாக்கள் யாக்கையின் பரிசம் நீங்கியவர்களாய் மல மூன்றும் அறப்பெற்று அன்பே உருவமாகுவர் (154)

14. பெருந்தவஞ் செய்த பெருமுனிவரும் தேவரும் காணமுடியாத கடவுளை யாவரும் பெருகும் ஆர்வ அன்பினில் வெளிப்படக் காணலாகும் (128)

15. இறைவனது பூசை முறைகள் அவரே இயம்பிய சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டன. இவை அன்போடும் சிரத்தை நியமத்தோடும் செய்யத்தக்கனவாம். இவை தவம் எனப்படும். இவையும் முன்னைத் தவத்தால் கிடைப்பன (135)

16. இறைவர் தேறலாகக் கமழ்தமாகத் திகழ்பவர் (162) அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்குந்தாழ் என்பவர், புன்கணீர் பூசல் தரும் என்ற உண்மையும் இங்குக் காணப்படும். சிவனிடத்து அன்பே உருவமாய்ச் சிவசாயுச்சியம் பெற்றுச் சிவனோடொருங்கிருக்கும் பேற்றினுக்குமேற் பேறு பிறிதொன்றில்லை. (180)

---

(3) கண்ணப்பநாயனார்புராணத்தில் கண்ட பெயர்களைக் குறித்த

சரித்திரக் குறிப்புக்கள்

[இராவ்பகதூர் - திரு. C. M. இராமச்சந்திர செட்டியார், B.A.B.L., F.R.G.S., அவர்கள் தொகுத்துதவியது]

1. நாடு :—போத்தப்பி நாடு

கண்ணப்ப நாயனார் அவதரித்த நாட்டின் பெயர் போத்தப்பி நாடு என்று சேக்கிழார் பெருமான் குறித்திருக்கின்றார். இப்பெயர் அதன் தலைநகராயிருந்த பொத்தப்பி என்ற ஊரினால் வந்தது எனலாம். பொத்தப்பி என்ற ஊர் தற்காலத்திய கடப்பை ஜில்லாவில் புல்லம்பேட்டை தாலூகாவில் உள்ள ஒரு சிறிய ஊர். இவ்வூர் வடபெண்ணை நதியின் (உத்தரபினாகினி) உபநதியாகிய செய்யாற்றின் (தெலுங்கில் செயயேறு) மேல் கரையில் இருக்கின்றது. இவ்வூருக்கு அருகில் செய்யாறு தெற்கே இருந்து வடக்கே ஓடிச் சித்தவட்டம் தாலூகாவில் வடபெண்ணையுடன் கலக்கிறது. பொத்தப்பியில் ஜனத்தொகை 1875-ல் 2188-ம்,1915-ல் 1453ம்,ஆக இருந்தது இவ்வூர் அரக்கோணம் - குண்டக்கல் இருப்புப் பாதையில் இராசம்பேட்டை என்ற நிலையத்தினின்று வடக்கே 15 கல்லில் இருக்கின்றது. வசிப்பதற்கு இனிமையான ஊர் பண்டைய காலச் சரித்திரப்பெருமை கொண்டது. இது சுமார் 1000 கி. பி. முதல் கொண்டு இந்நாட்டு அரசரின் தலைநகராக இருந்து வந்தது. இதனை 7 நூற்றாண்டுகள் வரை பற்பல அரச மரபினர்கள் இருப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். முதன் முதலில் இவ்வூரை இராசதானியாகக் கொண்ட அரசவம்சம் தெலுங்கு சோடர் என்ற சோழவம்சக் கிளையினர். இவ்வூரில் இரண்டு பண்டைய ஆலயங்கள் உண்டு. ஒன்று மூலத்தானேசுரம் என்ற சிவாலயம். அது கி. பி. 1193-ல் தெலுங்கு சோழரால் புதுப்பிக்கப்பட்டது. மற்றொன்று கோபாலசுவாமி கோயில் என்ற பெருமாள் கோயில். அது கி. பி. 1459-ல் மாட்ல அரசன் அனந்தராமராஜு என்பவனால் தாபிக்கப்பெற்றது. அவ்வரசனே "காகுஸ்த விஜயம்" என்ற தெலுங்கு நூலைப்பாடியவன். அவ்வூரிலிருந்த பண்டைக் காலத்துக் கோட்டை அழிந்து கிடக்கின்றது. சகம் 1001-ல் இராமசோடராஜனும், 1180 ல் மனுமசித்தனும் ஆண்டார்கள். மனுமசித்தன் தெலுங்கு மகாகவி திக்கனசோமயாஜியை ஆதரித்தவன். குலோத்துங்கசோழன் III-ன் கீழ் குறுநில மன்னனாக இந்நாட்டை ஆண்டவன் மதுராந்தகப் பொத்தப்பிச்சோழ சித்தி அரயன். பிறகு விஜய

ங்கரத்தாரும பினனா மாட்ல அரசர்களும ஆணடு வநதனா சகம 1640-ல் மாட்ல மன்னன குமாா காநத ராஜன ஆலயததின ஒரு பகுதியைப புதுபபிததான.

நாட்டின் பரப்பு.—அடியில கண்ட ஊாகள அவைகளிலுள்ள ஆலயக கல்வெட்டுககளைககொணடு பொததபபி நாட்டைச சாாநதவை என அறிகிறோம 1 அததிராலா எனற பரசுராமீசுவரா ஆலயம். 2 குண்டலூரு.—அகதநீசுவரா ஆலயம 3 கொததமலலி.—பொததபபி காட்டுக கொததமலலி. 4 நநதலூரு —மேறபாககை நாட்டு கிராநதனூா (பழைய பெயா) 5. தஙகடோ —சிததேசுவரா ஆலயம.

இவைகளைத தவிர சிததவட்டம, நெலலூா முதலியவைகளிலுள்ள ஆலயஙகளிலும பொததபபி நாடு குறிககபபடடுளளது மேறகூறிய விவரஙகளிலிருநது பொததபபி நாடு தறகாலப புலலமபேடடை தாலூககா முழுவதையுமே அடககிக கொணடிருநதது எனறு கூறலாம். தஞசைச் சோழமன்னாகள காலததில அவர்கள ஆடசிககுடபடடிருநத தெலுஙகுநாடு அதிராஜேநதிர மணடலம் எனற பெயரால் வழஙகிறறு அதன கிளைநாடு ஒனறிறகுப பாககைநாடு என்று பெயா. அது தற்காலக கடபபை, நெல்லூா ஜிலலாககளைக கொணடிருநதது கடபபைப் பாகம மேற்குப் பாககை நாடெனறும, நெலலூாப பாகம கீழ்ப்பாககை நாடெனறும் வழஙகி வந்தது. மேறபாககை நாட்டின ஒரு பிரிவிறகு பொததபபிநாடு எனற பெயரும இருநதது. இநநாடு காளததி நாட்டிறகு அடுததது எனபதைக கவனிகக.

அரசபரம்பரை:—முனனமே கூறியபடி சுமாா கி பி. 1000ல தெலுஙகு சோழாகள பொததபபி நாடடை ஆணடு வநதனா. அதுவேயனறிப பாககைநாடு முழுவதுமே அவாகள வசபபடடிருநதது சோழா எனற தமிழ்ப்பதம சோடா எனறு தெலுஙகில வழஙகிவநதது இவாகள தஞ்சைச சோழாகளின கிளையினராக இருநது தெலுஙகு நாடடு இராஜபபிரதிநிதிகளாயச் சென்றிருகக வேணடும பினனா அவர்களே வமசபாமபரையாக ஆள ஆரமபிததனர் முதல முதலில தாசவாமன பாகராஷ்டிரததைக கைபபறறிக கொணடு பொததப்பியைத தலைநகராககிக் கொணடு ஆண்டுவந்தான. அவனுடைய சநததியாா மதுராநதகப் பொததபபிச் சோழா எனற படடம வைத்துக் கொணடனர். இவவமசததார் தஞ்சைச சோழர்களான குலோததுஙகன் 1. விக்கிரமன, குலோத்துஙகன 2, இராஜ ராஜன் 3 இவாகள் காலஙகளில (11, 12. 13 நூறறுணடுகள) குறுநிலமனனர்களாக விளங்கினாகள் சோழ அரசர்கள் பெருமை குறையவே பொததப்பிச சோழர்கள மேனமை பெறறனா அவர்களில் திக்கன பொததபபிசசோழன பிரககியாதி அடைநதான. அவன மகன மனுமசிததி கவிஞேதஞகித திககன சோமயாஜியை ஆநதிரபாரதம எழுதச செய்தனன. பினனுல இநநாடு வாரஙகல வசமாகி, இவவூா கி பி 1350-ல முகமதியாகளால் பிடிக்கபபடடு அவாகள வசமாயிறறு பினனா விஜயநகரததாா ஆளுகைககு உடபடடது. அவாகள ஆட்சியில மாடல மனனாகள இநநாடடின குறுநில மனனாகளானாகள. பொததபபிச சோழாகள காலததில காளததி, திருப்பதி முதலிய பிரதேசஙகளை யாதவராயாகள ஆணடு வநதனா. இவவிருவமசஙகளுககும விவாக சமபநதம உணடு

நிலப்பான்மை:—இநநாடு ஒரு செழிபபான பளளததாககில அமாநதிருககிறது இபபளளததாககின வழியாகததான தறகாலததில அரககோணம - கடபபை இருபபுப பாதை ஓடுகிறது இதன மேறகில சேஷாசலம மலைததொடரும கிழககில் பல சிறு மலைததொடாகளும இருககினறன. செயயாறறுப பாயசசல இநநாட்டைச செழிபபாககுகிறது மலைததொடாகளும அடுததே இருபபதால காடுகள அடாநதிருககினறன. பல நூறறுணடுக்ளுககு முன இபபிரதேசததில காடுகள அடாநது இருந்தன. அவைகளில வேடாகள மிகுதியாக வாழ்நது வநதனா. அருகிலுளள காடுகளில் மிருகங்களை வேடடையாடிப பிழைபபது அவாகள தொழில இபபோதும அவவேடாகளின வம்சததினா இநநாடுகளில ஏராளமாக வசிககிறாாகள. வேடர்-எனற தமிழ்ப்பதம பேடர் -

என்று கன்னடத்திலும், போய - என்று தெலுங்கிலும் வழங்கி வருகிறது. வேடர்குலத் தலைவர்கள் அந்நாட்டு மலைக்கோட்டைகளுக்குத் தலைவர்களாக இருந்து வந்தார்கள். அவர்களைத் தமிழ் நாட்டுப் பண்டைய கால வேளிர்கள் போன்றவர்கள் என்று சொல்லலாம். இவர்களுடைய வீரச் செயல்களைப் பற்றிப் பல சரிதங்கள் உண்டு. இக்குலத்தில் அவதரித்தவர் கண்ணப்ப நாயனார். இக்காலத்திலும் அந்நாயனாரை வேடர்கள் உச்சியின் மேற் கொண்டு பூசித்து வருகின்றனர். மைசூர் நாட்டு ஹிரியூரில் வேடர் குலத்தார்கள் கண்ணப்ப நாயனார் திருமடம் கட்டிக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். ஆகவே, கன்னடநாட்டிலும் நாயனார் பெருமை பரவியிருக்கிறது அல்லவா?

மக்கள் :—முன் காலத்தில் அந்நாட்டு மக்களிற் சிறந்தவர்கள் வேடர்கள் என்று சொன்னோம். அவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள் குறிஞ்சி நிலத்திற்கு ஏற்றனவாக இருந்தன. வேடர்கள் இக்காலத்திலும் தங்கள் பண்டைய பழக்க வழக்கங்களை விடாமல் போற்றி வருகிறார்கள். தமிழ்ச் சில்லாக்களில் தெற்கே செல்லச் செல்ல அவர்களுடைய நாகரிகம் மிகத் தாழ்ந்து கிடக்கிறது. மலையாளத்தில் வேடர்கள் இப்போதும் காட்டு மனிதர்கள் போல அநாகரிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் அந்த வகுப்பிற்கு இணையாக இருக்கும் வேட்டுவர்கள் நாகரிகத்தில் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அம்பலக்காரர் என்ற மற்றொரு வகையாரும் முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களே. அம்பலக்காரர்களும் வேடர்களும் கண்ணப்ப நாயனாருடைய வம்சத்தினர்கள் என்று தங்களைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். தெலுங்கு போயர்களோ தாங்கள் வால்மீகி ரிஷியினுடைய சந்ததிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். முன் காலத்தில் பொத்தப்பிநாட்டு மக்கள் தமிழ் மொழி பேசினவர்களாக இருக்க வேண்டும். வேடர்கள் தமிழ்மொழியையே தம் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். ஏறக்குறைய 1000 ஆண்டுகளுக்கு இப்பால் ஏற்பட்ட கல்வெட்டுக்களிலே பெரும்பாலும் தமிழ் மொழி வழங்கப்பட்டிருக்கும்போது 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தின் கண்டிப்பாகத் தமிழ் மொழியையே அந்நாட்டார் வழங்கி இருக்க வேண்டும் அல்லவா? ஊர்ப்பெயர்கள் மக்கள் பெயர்கள் எல்லாம் தமிழ் மயமாகவே இருக்கின்றன. மேலும் ஆறுகளின் பெயர்களும், மலைகளின் பெயர்களும் தமிழ் மொழியின. பெண்ணையாறு, செய்யாறு (சேயாறு) இவைகளைக் காண்க. சேய்+ஆறு=சேயாறு—முருகக் கடவுள் ஆறு என்பொருள்படும். முருகக்கடவுள் வேடர்களின் குலதெய்வம் அல்லவா? பொத்தப்பிச் சிவாலயத்தின் சுவாமியின் பெயர் மூலத்தானேசுவரர் என்றால் அதுவும் தமிழ்மயமேயன்றோ?

2. நாயனாரின் ஊர்

கண்ணப்ப நாயனாருடைய குடும்பத்தார் வசித்த ஊர் உடுப்பூர் என்று பெரிய புராணம் கூறுகிறது. பொத்தப்பி நாட்டு ஊர்களின் பெயர்களில் உடுப்பூர் என்ற பெயர் இப்போது கிடைக்கவில்லை. ஆனால் உடுக்கூர் என்ற பெயர் ஒன்று அங்கே காண்கிறோம். இது இராசம்பேட்டைக்கு அருகில் உள்ளது. உடுப்பூர் என்ற பெயரே உடுக்கூர் என்று திரிந்தது போலும். இவ்வூர்க்கு மேல் புறத்தில் மலைகளும் காடுகளும் அடர்ந்திருந்தபடியால் அவர்கள் தலைவனான நாகன் அங்கே வேட்டையாடி வசித்து வந்திருத்தல் வேண்டும். அந்நாடு அக்காலத்தில் தமிழ்நாடாக இருந்ததினால் வேடர் மக்கள் நாகன், தத்தை, காடன், நாணன், திண்ணன் என்ற தமிழ்ப் பெயர்களையே இட்டு வந்திருக்கலாம். திண்ணனார் வேட்டையாடிக் காதங்கள் பல சென்று பொன்முகலியாற்றை (சுவர்ணமுகி) அடைந்ததினால் அவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் நடுவில் 40 கல் தூரம் இருந்திருக்க வேண்டும். இப்போதும் பொத்தப்பிநாட்டு உடுக்கூருக்கும் சீகாளத்திக்கும் 40 கல் தூரம்தான் இருக்கிறது.

3. பொன்முகலியாறு

இதனைச் சுவர்ணமுகி என்று வடமொழியிலும் தெலுங்கிலும் வழங்குவார்கள். கல்வெட்டில் வடமொழியில் கனகமுகரி என்று கண்டிருக்கிறது. இந்த ஆறு சித்தூர்ச் சில்லாவில் திருமலையின் மேற்குச் சரிவில் உற்பத்தியாகிச் சந்திரகிரிக்கு அருகில் ஓடித் திருப்பதிப் பள்ளத்தாக்கின் வழியாகக் கிழக்கே ஓடிப் பிறகு வடகிழக்கே திரும்பிச் சீகாளத்திக்கு அருகில் பாய்ந்து, பிறகு வடகிழக்காக ஓடி துகராச பட்டணத்திற்கருகில் கடலில் பாய்கிறது. இதன் நீளம் ஏறக்குறைய 50, 60 கல் இருக்கலாம். இது கண்ணப்பநாயனார் சரித்திரத்திலும் தேவாரப்பதிகத்திலும் சிறப்புப் பெற்றது. "சந்தமாரகிலொடு" என்ற சம்பந்தர் பதிகத்தில் இந்நதியில் சந்தனம், அகில், சாதி, தேக்கு முதலிய மரங்கள் உந்திக்கொண்டு வெள்ளம் செல்லும் காட்சி எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. காளத்திக்கருகில் இந்நதி உத்தரவாகினியாக ஓடும் பெருமைகொண்டது. கங்கை நதியே இந்த ஆறாக வந்ததாகச் சீகாளத்திப் புராணம் கூறும். கல்வெட்டுக்களில் மணிகங்கை என்ற பெயர் காண்கிறோம். அப்புராணமே கல்வெட்டிற் கண்ட மணிகங்கை என்ற பெயருக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். அதன் கரையில் உள்ள ஆலயத் திறைவற்கு மணிகங்கேசுவரர் என்று பெயர் உண்டு. அவ்வாற்றின் கிழக்கில் சிறு குன்றுகளின் அருகில் உள்ளது காளத்தி நகரம்.

4. சீகாளத்தி

இவ்வூர் இரண்டு குன்றுகளுக்கு இடையில் அழகாக அமைந்திருக்கிறது. வடக்கே உள்ள குன்றின்மீது துர்க்கையின் ஆலயமிருக்கின்றது. தெற்கே உள்ள குன்றின்மீது **கண்ணப்பேசுவரர்** ஆலயம் உள்ளது. கண்ணப்ப தேவரால் பூசிக்கப் பெற்றமையால் அப்பெயர் ஏற்பட்டது. கண்ணப்பர் உருவம் ஒரு சிறு ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணப்பர் மலைக்கு மேல்புறமாகக் காளத்தீசுவரருடைய பெரிய ஆலயம் உள்ளது. காளத்தீசுவரர் வாயுலிங்கம் என்பது யாவரும் அறிந்த செய்தி. ஆலயத்திற்கு வடகிழக்கில் இரண்டு பெரிய கோபுரங்களும் ஒரு பெரிய இரதமும் இருக்கின்றன. ஆலயத்திற்குத் தென்புறத்தில் காசி விசுவநாதர், மணிகண்டேசுவரர் (மணிகங்கேசர் என்பது கல்வெட்டு) ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. மணிகண்டேசர் ஆலயத்துச் சுவரில் பல கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றில் (202/92) கண்ணப்பதேவர் சரிதம் வரையப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணப்பர் மலையின் ஒரு சரிவில் பிரமனுடைய ஆலயம் இருக்கின்றது. பிரமதேவர் ஆலயத்தின் வடபுறத்தில் சிவ வடிவங்களைப் பாறையில் செதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தெற்கில் அகத்தீசர் ஆலயமும் மலைக்கு எதிர்ப்புறத்தில் பாரத்துவாச தீர்த்தம் என்ற கிலமாகிய குளமும் உண்டு. ஊர் நடுவில் வரதராஜர் கோயிலும் காளத்திச் சமீன்தாரின் அரண்மனையும் இருக்கின்றன. கல்வெட்டுகளின்படி காளத்திக்கு மும்முடிச்சோழபுரம், கண்ணப்பபுரம் என்ற பெயர்கள் இருந்தன.

5. காளத்தீசர் ஆலயம்

இது பெரிய ஆலயம். இதனைச் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் தேவகோட்டை நகரத்துச் செட்டி மக்களில் திரு இராமநாதன் செட்டியார் குடும்பத்தார் புதுப்பித்தார்கள். அவர்கள் சீர்ணோத்தாரணம் செய்வதற்கு முன்னும் பின்னும் பல கல்வெட்டுகளை அதிகாரிகள் பிரதி எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அக்கல்வெட்டுகளிலிருந்து பல அருமையான செய்திகளை நாம் அறியலாம்.

கல்வெட்டுக்களைப் பதித்த அரச வம்சத்தினர்கள் :—(1) சோழர்கள்—இராஜராஜன் (958—1012) முதல் இராஜராஜன் III (13 நூ வரை). (2) வாரங்கல் காகதி

3. பொன்முகலியாறு

இதனைச் சுவாணமுகி எனறு வடமொழியிலும தெலுஙகிலும வழஙகுவாாகள. கலவெட்டில் வடமொழியில் கனகமுகாி எனறு கணடிருககிறது இநத ஆறு சிறறாாச சிலலாவில திருமலையின மேறகுச சாிவில உறபததியாகிச சநதிரகிாிககு அருகில ஓடிக திருபபதிப பளளததாககின வழியாகக கிழககே ஓடிப பிறகு வடகிழககே திருமபிச சீகா ளததிககு அருகில பாயநது, பிறகு வடகிழககாக ஓடி துகராச பட்டணததிறகருகில கடலில பாயகிறது இதன நீளம ஏறககுறைய 50, 60 கல் இருககலாம. இது கண ணபபநாயனாா சாிததததிலும தேவாரப்பதிகததிலும சிறபபுப பெறறது "சநதமா ரகிலொடு" எனற சமபநதா பதிகததில இநநதியில சநதனம, அகில, சாதி, தேககு முதலிய மரஙகள உநதிககொணடு வெளளம செலலும காடசி எடுததாளபபடடுளளது காளததிககருகில இநநதி உததரவாகினியாக ஓடும பெருமைகொணடது கஙகை நதியே இநத ஆறாக வநததாகச சீகாளததிப புராணம கூறும கலவெட்டுககளில மணி கஙகை எனற பெயா காணகிறோம அபபுராணமே கலவெட்டிற கண்ட மணிகஙகை எனற பெயருககுக காரணமாக இருககலாம அதன கரையில உளள ஆலயத திறை வறகு மணிகஙகேசுவரா எனறு பெயா உணடு. அவவாறறின கிழககில சிறு குனறு களின அருகில உளளது காளததி நகரம

4. சீகாளத்தி

இவவூா இரணடு குனறுகளுககு இடையில அழகாக அமைநதிருககிறது வடககே உளள குனறினமீது துாககையின ஆலயமிருககினறது தெறகே உளள குனறினமீது **கண்ணப்பேசுவார்** ஆலயம உளளது கணணபப தேவாரால பூசிககப பெறறமையால அபபெயா ஏறபடடது கணணபபா உருவம ஒரு சிறு ஆல யததில வைககபபட்டிருககிறது. கணணப்பா மலைககு மேலபுறமாகக காளததீசுவா ருடைய பெரிய ஆலயம உளளது காளததீசுவரா வாயுலிஙகம எனபது யாவரும அறிநத செயதி ஆலயததிறகு வடகிழககில இரண்டு பெரிய கோபுரஙகளும ஒரு பெரிய இரதமும இருககினறன ஆலயததிறகுத தெனபுறததில காசி விசுவநாதா, மணி கணடேசுவா (மணிகஙகேசா எனபது கலவெட்டு) ஆலயஙகள இருககினறன. மணி கணடேசா ஆலயததுச சுவாில பல கலவெடடுககள இருககினறன அவறறில ஒனறில (202/92) கணணபபதேவா சாிதம வரையப்பபட்டிருககிறது கணணபபாமலையின ஒரு சாிவில பிரமனுடைய ஆலயம இருககின்றது பிரமதேவாஆலயததின வடபுறத தில சிவ வடிவஙகளைப பாறையில செதுககியிருககிறாா்கள, அதறகுத தெறகில அகததீசா ஆலயமும மலைககு எதிாபபுறததில பாரதவாச தீாததம எனற கிலமாகிய குளமும உணடு ஊா நடுவில வரதராஜா கோயிலும காளததிச சமீனதாரா அரண மனையும இருககினறன கலவெடடுககளினபடி காளததிககு மும்முடிசசோழபுரம, கணணபபபுரம எனற பெயாகள இருநதன

5. காளததீசர் ஆலயம்

இது பெரிய ஆலயம இதனைச சில ஆணடுகளுககுமுன தேவகோட்டை நகரத துச செட்டி மககளில திரு இராமநாதன செட்டியாா குமபததாா புதுபபிததாாகள. அவாகள சீரணோததாரணம செயவதறகு முனனும பினனும பல கலவெட்டுககளை அதி காாிகள பிரதி எடுதது வைததிருககிறாாகள. அக கலவெடடுககளிலிருநது பல அருமை யான செயதிகளை நாம அறியலாம.

கல்வெட்டுக்களைப் பதித்த அரச வம்சத்தினர்கள்.—(1) சோழாகள—இராஜ ராஜன (958—1012) முதல இராஜராஜன III (13 நூ வரை). (2) வாரஙகல் காகதி

டா—12, 13 நூ—அரசன - கணபதி (3) தெலுங்கு சோழர்கள் (1000—1250) மதுராந்தகப் பொத்தப்பிச் சோழர்கள்.
(4) யாதவராயர்கள்-12, 13 நூ (சீகாளத்திப் புராணப்படி யாதவராயர் காளத்தி ஆலயங்களைக் கட்டினர்) (5) காகதீயர் கோபாலர் (1250—83) (6) விஜயநகரத்தரசர்கள் ஹரிஹரர் (சகம் 1325) முதல் சதாசிவராயர் (1491) சகம் வரை

6. திருக்காளத்தியில் உள்ள கல்வெட்டுக்களில் சரித்திரத்துக்குக் குறிப்பிடத்தக்க முக்கிய செய்திகள்

(1) இராஜராஜன் I காலத்தில் (கி பி. 958) காளத்திக்கு மும்முடிச் சோழபுரம் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. அப்பெயர் 16-ம் நூற்றாண்டுவரை வழக்கத்தில் இருந்தது 86 1922 கல்வெட்டின்படி ராஜேந்திர சோழ மண்டலத்துத் திருவேங்கட கோட்டத்து ஆற்றூர் நாட்டுச் திருக்காளத்தியான மும்முடிச் சோழபுரம் என்று இவ்வூர் பெயரால் காணப்படுகிறது (2) காளத்தீசர் ஆலயத்தில் உள்ள மணிகண்டேசர் ஆலயமும் மண்டபமும், படிகளும் வீரராஜேந்திரன் II-ல் ஆண்டில் கட்டப்பட்டதாக 197 1903 கல்வெட்டுக் கூறுகிறது ஈசன் பெயர் மணிகங்கையுடைய நாயனார் என்று காணப்படுகிறது (கி. பி 1189 என்று ஊகிக்கப்படுகிறது) இவ்வாலயம் முந்தியே இருந்ததை அவ்வரசன் புதுப்பித்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில் மற்றொரு பழைய கல்வெட்டினால் அது இராஜராஜன் I காலத்தில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது (958 கி பி) (3) குலோத்துங்க அரசனுடைய 32 ஆண்டிலே தியாகசமுத்திரப் பேட்டை வீமரசன் என்ற தலைவன் ஆலாலசுந்தர நந்தவனத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக இரண்டு ஆட்களை நியமிப்பதற்கு 800 குழி நிலத்தைத் தானம்செய்தான். ஆகவே சுந்தரமூர்த்திகள் பெயராலே இவ்வூரில் ஒரு நந்தவனம் இருந்ததென அறிகிறோம் (4) பொத்தப்பிச் சோழர்களுடைய காலத்தில் இவ்வாலயத்தில் இருந்தனர் அவர்களுடைய ஆளுகையில் இவ்வாலயம் இருந்திருக்கவேண்டும் (11, 12, 13 நூற்றாண்டுகள் விக்கிரமன், இராஜராஜன் காலங்கள்) பொத்தப்பிராஜ்ம 133/22 ல் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது (5) விஜயநகரத்து அரசன் கிருஷ்ணதேவராயர் உதயகிரி, அட்டங்கி, வினுகொண்டா, பெல்லம்கொண்டா, கொண்டவீடு முதலிய இராச்சியங்களைக் கைப்பற்றி, ஒரிசா நாட்டுப் பிரதாபருத்திரன் மகன் வீரபத்திரனையும், குமார ஹம்மீர பாத்ரன் மகன் நாராயணதேவனையும் மல்லிகார்ஜுனையும் சிறைசெய்தும் மன்னித்து விட்டும், வெற்றி வீரனாக (சகம் 1438-ல்) காளத்தி விஜயம்செய்து, காளத்தீசனை வணங்கி, அங்கு நூற்றுக்கால் மண்டபத்தையும் பெரிய கோபுரத்தையும் கட்டினார் என்று 196/1903 கல்வெட்டுக் கூறுகிறது கி பி. 1516 (6) கிருஷ்ணதேவராயர் (1435 சகம் = 1513 கி பி 151/24) காளத்திநாதருக்கு அபரிமிதமான இரத்தினங்களும் பிரபாவலி, ஆபரணங்கள் முதலியவைகளையும் தந்திருக்கிறார் அச்செய்தி பல கல்வெட்டுக்களில் விவரமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது (161, 165, 185) (7) விஜயநகரத்து அச்சுதராயன் 1454 ல (கி பி 1532) 157/24 காளத்திநாதர் ஆலயத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டு பல கிராமங்களைத் தானம் செய்தான் (8) அவ்வச்சுதராயன் அரசி வரதாம்பிகையும், மகன் சிக்கவெங்கடாத்திரியும் காளத்தியில் முத்துத்துலாபாரம் செய்ததாக 2455 கல்வெட்டுக் கூறுகிறது (178/24) (9) காளத்திக்கு அருகிலுள்ள ஒரு மலைக்குக் கயிலை மலை என்றும் (177 1922 சகம் 1458), மற்றொரு மலைக்கு ரிஷபக்குன்று (இடபக்குன்று) என்றும் (184 22 சகம் 1443) பழைய பெயர்கள் வழங்கி இருந்தன இடபக்குன்றில் திருமஞ்சனகோபுர ஆலயம் கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது சகம் 1443 (1521 கி பி) (10) சகம் 1462 ல (கி பி. 1540) இராமபட்டரையின் கல்லாலடியில் அறுபத்துமூவர் மண்டபத்தில் வீரேசுரத்தம்பிரானார் பிரதிமை தாபித்துக் கோயில் எழுப்பினதாகக் கண்டிருக்கிறது (11) ஆலயத்திற்குள் கண

ணப்ப தேவருககுத தனி ஆலயம உணடு அதில 8 கலவெடடுககள இருககினறன அவைகள கிருஷண தேவன அசசுதராயன இவாகள காலததியவை ஆகவே அவ வாலயம விஜய நகரததாா காலததில தான ஏறபடடிருகக வேணடும். 1449-முதல 1467 வரை (12) மேலும ஆலயததில கணணபபதேவா வெணகலபபிரதிமை ஒனறும அவரது சிறபம ஒனறும இருககினறன (723 D of 1921, 22 & 726-D of 1921, 22) வெணகலப பிரதிமையின உருவம சாககாா அறிககை 1921-22 பககம 3-ல காணக

7. கண்ணபப நாயனுர்

இவரது பெயா காணும கலவெடடுககள சிலவே கிடைததிருககினறன இராஜாதிராஜச சோழன 5-ம ஆணடில *திருக்கண்ணப்பதேவர் பெயராலே கமுகுக தோபபு ஒனறு வைபபதறகாகப பூதானம செயயபபட்டது (125/22) எனறு காளத திக கலவெட்டொனறு கூறுகிறது திருபபதிககடுதத யோகிமலலாபுரததில உளள பாசுராமீசா ஆலயததில ஒரு கலவெடடில திருககண்ணப்ப தேவர் காவணம் எனற பெயா குறிதது, அதன மாகேசுவராககுப பூதானம செயததும, திருககண்ணப்ப தேவா ஆராதனைககுப பூதானம செயததும கணடிருககிறது (No 36 திருபபதி தேவஸதானக கலவெடடு-270/04)

“ ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவன சககரவாததிகள ஸ்ரீராஜராஜ தேவாககு யாணடு 9-வது தைம மாசதது ஜயஙகொணட சோழமணடலதது பெருமபாணபபாடிக திருவேஙகடக கோடடக துத திருககுடவூா நாடடுப பிரமதேயம திருசசுகனூா பிபபிலாதீசுரமுடைய மகா தேவாககு சாளுககி வீரசிஙகதேவரான யாதவராயறகு திருக்கண்ணப்பதேவர் திருக்காவணத்திலே சிமகேசுவரறகும தானததாளாககும திபபிலாதீசுவரமுடையாா கோயில் தானததாா அறிவிதத இடதது .. . ..ையும திருசசுகனூா சபையாரையும். ..... . .திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருக்காவணத்திலே . ..கலவெடடுபபடி .. ....திருக்கண்ணப்ப தேவர்க்கு திப பிலாதீசுவாகோயில மகேசுரரும ..... இபபடிக கலவெட்டித திருவிடடுககுடுததபடி . ...”

இககலவெட்டினபடி முநதி ராஜ ராஜ I-23-ம ஆணடில செயத உபயததை கடத தாமல இருநததைபபறறி, ராஜ ராஜ III 9-வது ஆணடில வீர நரசிஙக யாதவராயன முனபு வழககுததொடர, அவா விசாரிதது அநதப பணததைத திருபபிக கொடுககும படி கட்டளையிடட விவரம கணடிருககிறது. தொகை கண்ணப்ப தேவாககுக கொடுககப படடது. மேலும (202/83) காளததியில உளள வடமொழிக கலவெடடு ஒனறில கணணபபா சரிதம விவரமாகக கூறபபடடிருககிறது.

அவவடமொழிச சுலோகஙகளின சுருககம .

4 “ வேடா தலைவன குளுஙியிற சூடபபெறற மலாகள பூதபதியின மௌலியில அணியபபெறறன. அவவேடனால உதவபபடட இறைசசி பூதகணஙகளுககும அச்சததை விளைவிததது.

5. அவன கணணைப பறிதது ஈநதது - பகதியில முதிாநதவாகளும வியபபைத தநதது. அவனது உமிழநீா சமபுவின சுததியின பொருடடுச செயயபபடட அபிஷேக நீராயிறறு.

6. பிரமனது தலையும, நாகமும, சநதிரனும, வேடாதலைவன கால செருபபும காளததி நாதனுககுப பேரணிகளாயின

7. அடுததடுததுவரும அலைகளுடைய கஙகாநதியை ஒததும வாரணததால முககப் படடதுமான கனகமுகரி (சுவாணமுகலி-பொனமுகலி) யின மூலதது வடவிருகஷமே தனயம செயததெனனலாம

---

*திருக்கண்ணப்பதேவர் எனறபெயரால இநநாயனுா வழஙகப்பட்டனா எனபது இவரது சரிததிரஙகூறும பதினோராந திருமுறையிலுளள திருமறஙகளிரணடும இப பெயராலே அமைநதிருபபதனாலும அறியபபடும.

8. காளமுகம் (பாம்பு) அத்தியும் (யானை) ஆற்றும் நித்திய பூசனையில் கனகமுகரியும் அதன் போக்குக்குத் தடையாய் நின்ற ஏகம்பரமும் அணியும் ஆடையும் ஆயின.

9. ஒரு கணிகையைப் பதித்து உதவி புறம் போன நிறையும் அதிவேகமாயத் தோன்றா நினைத்தன வில் பெண் ஒருபாகன் அது வளையணிந்த இடக்கை அதற்குத் தடையாய் நின்றது.

10. எரிமுகத்து ஆம்பு கைகொண்டு வழிவாய அகசைகத்துப் புரமெரித்தோனது மேரு வைத் தனுவாகக் கொண்டதும் திரிபுரமக்குச் (தேவர்)களைவெல்லுதற்படி உயர்த்தப்பட்டது மான கை ஆதாரமிற்று."

(வடமொழிப் பத்ம புரா - உத்த காண் - 144 சருக்கம் (சு 20 - 98)-ல் கண்ட சரிதம் கண்ணப்ப நாயனார் சரிதம் போன்றுள்ளது.)

மேலும் தஞ்சைசில்லா திருவலஞ்சுழிக் கபாதீசா ஆலயத்தில் இராஜராஜா II-12-வது ஆண்டில் (628/02) திருநாவுக்கரசா, திருவாதவூரடிகள், **திருக்கண்ணப்ப தேவர்** பிரதிமைகளுக்குப் பூதானம் செய்ததாகக் கண்டிருக்கிறது (26-3-1158). புதுக் கோட்டைச் சீமை திருவரன்குளத்து ஹரதீர்த்தேசுவரா ஆலயத்தில் (261/1914) கண்ணப்பநாயனார் உருவத்தைச் சகம் 1378 வைகாசி 20-ல் பிரதிட்டை செய்ததாகக் கண்டிருக்கிறது. இன்னமும் இவ்வாறான பிற்காலத்துப் பிரதிட்டைகள் பல இருக்கின்றன.

கண்ணப்ப தேவரது பழமை :—கண்ணப்பதேவருடைய அன்பின்பெருமையை மணிவாசகனார், சம்பந்தா முதலிய சைவப் பெரியார்களும் நக்கீரா முதலிய சங்கப் புலவர்களும், அருளிச் செய்ததிலிருந்தே அவர்காலம் மிகப் பழமையானதென்று அறியலாம். தமிழ்மொழியேயன்றி வடமொழியிலும் அவரது கீர்த்தி பாராட்டப் பெற்றிருக்கிறது. ஆதிசங்கரர் தம் சிவானந்த லஹரியில்,

" மார்க்கா வர்த்தித பாதுகா பசுபதே ரங்கஸ்ய கூர்ச்சாயதே
கண்டூஷாம்பு நிஷேசனம் புரரிபோர் திவ்யாபிஷேகாயதே
கிஞ்சித் பக்ஷித மாம்ஸ சேஷ கபலம் நவ்யோப ஹாராயதே
பக்திஃ கிம் ந கரோதி அஹோ வனசரோ பக்தாவதம்சாயதே

என்ற சுலோகத்தினால் அவரைப் பாராட்டியிருக்கிறார். இதில் சம்பந்தரது தேவாரக் கருத்தே உள்ளதைக் காணலாம்.

" வேயனைய தோளுமையோர் பாகமது வாகவிடை யேறிசடைமேல்
தூயமதி சூடிசுடு காடினட மாடிமலை தன்னை வினவில்
வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன்மலர் ராகுநயனம்
காயகணை யிடனிடந் தீசனடி கூடுகா ளத்திமலையே "—திருவிராகம் 4.

ஆதிசங்கரர் கி பி 788-ல் இருந்ததாகச் சிலரும், கி மு 41-ல் இருந்ததாகப் பலரும் கூறுகின்றனர். கி மு 41 ஆக இருந்தால் கண்ணப்பர் அதற்குப் பலவாண்டுகளுக்கு முந்தியிருத்தல் வேண்டும்.* மேலும் †பெருந்தலையூர் - முதலான பல பண்டைய ஆலயங்களில் கண்ணப்பருடைய சரித உருவங்களைக் காண்கிறோம். அவைகளும் அவருடைய பழமையை எடுத்தாளுகின்றன.

*பஞ்ச பாண்டவர்களில் ஒருவராகிய அருச்சுனர் கண்ணப்பராக அவதரித்து முத்தியடைந்தனர் என்று புராணங்களால் அறியப்படுதலாற் **கண்ணப்பர்** காலம் கலியுகத்தின் தொடக்கமாம் என்பர்.

† பெருந்தலையூர் - இத்தலம் கோயமுத்தூர்ச் சில்லாவில் பவானிதாலுகாவில் பவானிக்கு அருகில் உள்ளது. அங்குப் பழைய சிவாலயமுண்டு. அதில் கண்ணப்பருடைய திருவுருவமும், அருச்சுனருடைய திருவுருவமும் பழங்கால முதல் ஒருசேர வைத்துத் தாபித்துப் பூசிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்நாட்டுப் பக்கம் கண்ணப்பரைத் தலைவராகக் கொண்டு போற்றும் வேட்டுவர் என்ற சாதியார் மிகவுள்ளார்கள்.

பெயர் விளக்கம்

(எண்கள் பாட்டுவரிசை எண்களைக் குறிக்கும்)

ஆகமம் - 784, 804 ஆகமவிதி 801. சிவபெருமானால் ஈசான முதலிய ஐந்து திருமுகங்களினின்றும் அருளப் பெற்றவை. மூவகைப் பந்தமுடைய எல்லாவுயிர்களும் பாசநீங்கிச் சிவனையடையும் சரியையாதி நால்வகை நெறிகளையும் வகுத்துக் கூறுவன. சிவாலய அமைப்பும் பிரதிட்டையும், ஆன்மார்த்த - பரார்த்த, நித்திய - நைமித்திய பூசையியலும், பவித்திர விதிகளும் என்ற மூன்று பிரிவுடையன. சிவாலய பூசைகட்கெல்லாம் இவையே பிரமாணம். காமிக முதல் வாதுளமீறாக இவை இருபத்தெட்டென்பர். இவற்றின் வழிவந்த 207 உபாகமங்களும் உண்டு. இவை பதி - பசு - பாச மென்ற மூன்று பொருள்களையும் காட்டி ஞானத்தை விளக்குவனவாம். வேதம் பொது என்றும், இவை சிறப்பாகிய முடிந்த முடிபென்றுங் கூறுப. வேதம் உலகர்க்கென்றும், சிவாகமம் சத்திநிபாதர்க்கு என்றும் அறியப்படும் 784 உரை காண்க.

ஆசிரியன் - 686 விஞ்சைத்தனுத் தொழில் வலவர் 689 வில்வித்தை முதலியன பயிற்றும் உபாத்தியாயன்.

இருசுடர் - 672 சூரியனும் சந்திரனும். இவர்கள் சிவபெருமானுக்கு முறையே வலது கண்ணும் இடது கண்ணுமாவர் இவர்கள் தலையுவா நாட்களிற் கூடுவர் என்ப.

இறவுளர் - 665 வேடர்கள் - மலைவாணர் இப்பெயர் கோயமுத்தூர் சில்லாவிலும் வேறு சில இடங்களிலும் இப்பொழுதும் வழங்கப்படுகிறது.

உடுப்பூர் - 651. கண்ணப்ப நாயனார் அவதரித்த ஊர் சரிதக் குறிப்புக்காண்க.

எண்ணிறந்த கடவுளர் - 796. சிவபெருமானல்லாத ஏனை விட்டுணு பிரமன் இந்திரன் வருணன் இயமன் முதலிய தேவர்கள் (796 உரை பார்க்க)

ஒற்றர் - 733 காட்டாயப்பவர். போரிற் பகைவரது உளவறிந்து சொல்லும் தூதர் போல வேட்டைக் காட்டில் மிருகங்கள் தங்கும் நிலையினை முன்சென்று அறிவர்.

ஓசை ஐந்து - 750. ஐந்து வகையான தேவவாத்தியங்களின் முழக்கு.

கங்கை - 671, 830. கயிலையில் உள்ள ஏழு புண்ணிய தீர்த்தங்களுள் ஒன்று. பெருநதிகளுள் ஒன்று. மிகப்புனித முடையது தன்னுட் படிந்தாரைப் புனித மாக்குவது. வான நதியாதலின் இது ஆகாய கங்கை எனப்படும். பகீரதன் வேண்டச் சிவபெருமான் இதனை ஒரு சடையிற்றாங்கிச் சிறிதளவாகப் பூமியில் விட்டருளினார்.

கடவூர் - 830 தல விசேடம் பார்க்க.

கண்ணப்பர் - 650. கண்படாவில்லியார் 810, வண்ணவெஞ்சிலையார் 813, பைந்தழை யலங்கன்மார்பர் 814, வள்ளலார் 824, கொள்கையினும்பர் மேலார் 824, அன்பர் 827, கண்ணப்ப! 827, கானவர் பெருமானார் 828, தலைவர் 830, கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி 665, அண்ணல் 666, புண்ணியப் பொருளாயுள்ள பொருவிலசீ ருருவினான் 666, மைந்தனார் 677, நாகனார் பயந்த நாகர்குலம் விளங்க கரிய குன்றின் கோலமுன் கை 682, பொங்கொளிக் கரும்போ ரேறு 689, கானவர்க் கரிய சிங்கம் 690, எல்லையில்லாப் புண்ணியந் தோன்றி மேன்மேல் வளர்வதன் பொலிவு போல்வார் 691, பான்றகுல மலரிற் படர் சோதியார் 714, அல்லேறு போல்வார் 713, வள்ளல் 715, அண்ணலார் 717, சாரலைத் தொடக்கறுக்க ஏகும் ஐயர் 719, வேணியார் தமைக் கண்ணினீடு பார்வையொன்று கொண்டு காணு மன்பர் 700, குரிசில் 731, மறவர்களரியேறனையவர் 737, மலை காவலர் 738, குலமறவர்கள் தலைவர் 740, வேடர்தங் கரிய செங்கண் வில்லியார் 741, ஆடவன் 741, காளையார் 757, கருங்கடலென்ன நின்று கண்டுயிலாத வீரர் 789, வேடர் மன்னனார் 775,

மெய்காட்டு மனமுடைய வில்லியார் 783, மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி வனவேடர் பெருமானார் 790, வனசரர்கள் தந்தலைவனார் 791, வனவேந்தர் 801. சிவபெருமானது கண்ணில் குருதி பெருகுமாறு தம் கண்ணைத் தோண்டி இறைவரது கண்ணில் அப்பிய காரணத்தால் **கண்ணப்பர்** என்று பெயர் பெற்றனர் இது இவருக்கு இறைவரால் தரப்பட்டது 827 **திண்ணன்** பார்க்க.

கதிருச்சி 750 792. வானமுகட்டின் தலையில் சூரியன் காணப்படும் நடுப்பகல் வேளை. ஒரு நாள் பத்து நாழிகையாக வேடர் கருதி ஒழுகினர். தமிழரது நாட்கணக்குத் தொடக்கம் கதிருச்சி வேளை என்பர் ஆராய்ச்சியாளர் திரு S. S. பாரதியார். நண்பகல்- நள்ளிரவு - பட்டப்பகல் - அரைநாள் கங்குல் - ஆரிருள் நடுநாள் - அரை நாள் யாமம் - அரையிருள் இரவு - (அரையிருள் யாமம்) முதலிய வழக்குகளை காட்டுவர்.

கலயனர் 830. குங்குலியக்கலய நாயனார் அவர் புராணம் காண்க.

கலைவளர் திங்கள் 691. முழுமதி

களிந்தி கன்னி 722 காளிந்தியெனனும் யமுனை நதி. இதன்நீர் கருநிறங் காட்டுமென்பர்.

கன்னிவேட்டை - 696. வேடர் (தலைவன்) சிலைபயின்ற பின் முதன்முறை காட்டிற்குப்போய்ச் செய்யும் வேட்டை.

காடன் 738-741-748 764 802. திண்ணனாருடன் வேட்டைக்குச் சென்று கூடவே நின்று அவரைப் பிரியா விடலைகளாயின மெய்காவலாளர் இருவரில் இளையவன். நாணனும் திண்ணனாரும் காளத்தி காணச் சென்றபோது இவன் முகலியின் மேல்கரைச் சோலையில் தீக்கடைந்து வைத்தும், பன்றியினைக் காய்த்தும் நின்றவன். வேட்டைக் காட்டினின்றும் பன்றியைத் தொடர்ந்து பல காதங்கள் ஓடிய திண்ணனாரைத் தொடர்ந்து கூடவே ஓடிவந்த இருவரிலொருவன்

காடுகாவல் செய்தல் 724 (சூழல் செய்தகான்) காட்டின் பரப்பு முழுதும் ஒடியெறிந்தும் வார்போக்கிடம் வலைகொட்டகிடம் உள்ளிருந்த மிருகங்கள் தப்பி ஓடிவிடாமல் காட்டைச் சுற்றிலும் காவல் அமைத்தல்

காப்பு 667 - 682 குழவிக்காப்பு பிணி - தெய்வக்கோள் முதலியன தாக்காது காக்கும் பொருட்டு கையிலும் - காலிலும் - மார்பிலும் அணியும் கயிறு, புலி நரம்பு முதலிய ... இது படைக்கல் முதலிய கருவிகளுக்கும் அவற்றைப் பாதுகாக்க அணிவதுண்டு. ஆலயம் மனை முதலியவற்றிற்கும் காப்புக் கட்டுவதும் வழக்கம்

காளமேகம் 664. கார்மழை மேகம் 716 நீர் சுமந்த கருமேகம்

குடுமித்தேவர் 745. காளத்தி நாதர்க்கு வேடர் வழங்கும் பெயர். மலையின் உச்சியில் உள்ளதனால் இப்பெயரிட்டனர் போலும். தேவர் 746 - 765

குரவை 660. குறிஞ்சி அல்லது முல்லை நிலத்தில் மகளிர் கைகோத்தாடும் ஒருவகைக் கூத்து.

குலமுது குறத்தி 676. குறவர் குலத்தில் குழவிகளை வளர்த்தற்கு நியமிக்கப்பட்ட ... அறுபதுமூப்புடைய குறத்தி " என்ற குறமகளிர்க் கேழை முதுகுறத்தி " ... எழுபது பார்க்க

துடிச்சி 657 674 - 687. குறிஞ்சி நிலத்தூர்ப்பெயர்

கொம்பன் 793 - 799 புதர்களிலும், சிறு செடி - மரக் கிளை இவற்றிலும் ... சிறு தேன்கூடுகள்

சுடரோன் 776 மதி 732. **இருசுடர்** என்றதனைக்கீழ்ப் பார்க்க

சிலைபயில் பருவம் 676, அரசர்-வேடர் முதலியோர் விற்கலை பயிலும் பருவம். இது 12 ஆண்டு முதல் தொடங்கு மென்ப

சிவகோசரியார் முனிவர் 784 பெருமுனிவர் 790 தணிந்தமனத் திருமுனிவர் 789. அந்தணனார் 798. அருமறை முனிவனார் 810. மாமுனிவர் 801, 804, 808. அருமுனி

வர் 805. மறைமுனிவர் 807 திண்ணனார் காளத்தியப்பரைக் காண்பதற்கு முன் சிவாகமங்களில் விதித்த பூசை முறைப்படி நாளும் அதிகாலையிற் பொன்முகலியிற் படிந்து புனிதமாய்க் காளத்தியப்பரை மலர் புனல் முதலியவை கொண்டு சிந்தை நியமத்துடன் திருமஞ்சனமாட்டியும், பூச்சூட்டியும், திருவமுதூட்டியும் அருச்சித்துவந்த முனிவர் தினமும் அவ்வாறு பூசித்த பின்னர்த் தபோவனத்திற் றவஞ் செய்யும் மறைமுனிவர் திண்ணனார் பூசித்த பிறகு மறுநாள் இறைவர் திருமுன்பு இறைச்சியும், எலும்பும், நாயடியும் கண்டு பதைபதைத்து அவற்றை மாற்றிப் பவித்திரஞ் செய்து பூசித்தனர். இவ்வாறு தினமும் நான்கு நாட்கள் கண்டு, இதனை மாற்றியருளுமாறு இறைவனை வேண்டினர். “நாளை அவனது அன்பே வடிவாம் தன்மை காட்டுவேன்” என்று கனவில் இவருக்கு இறைவன் அறிவித்து அதற்காக மறுநாள் (ஆறாவது நாள்) தமது வலக்கண்ணில் உதிரம் பாய இருந்தனர். அதுகண்டு திண்ணனார் தமது வலதுகண்ணைத்தோண்டி அப்பிக் குருதிநிற்கக் கண்டனர், பின் இடது கண்ணிற் குருதிபாயத் தமது இடது - கண்ணையும் தோண்ட ஒருப்பட்டு அம்பினை ஊன்றியபோது தன் திருக்கையாற் பிடித்தும் திருவாயாற் கூறியும் தடுத்து “என் வலத்தில் நிற்க” என்றருளினர் இவையாவும் இம்முனிவர்க்குக் காட்டுதற்கே இறைவன் செய்தருளினர் இச்சரித நிகழ்ச்சிக்கும், அதனால், மேம்பட்டதான அன்பின்றிறம் உலகில் விளங்கி உலகமுய்தற்கும் காரணராயிருந்த புண்ணியமுனிவர். இவர் செய்தது ஆகம விதிப்படி உள்ள பூசையாதலின் திண்ணனார் பூசையினை விதிக்கு மாறாகக்கண்டு அஞ்சினர் ஆயினும், அது, இவர்பூசைமுறையினையே பின்பற்றித் தம்மைமறந்து அன்பே யுருவமாகச் செய்யப்பட்டமையின் இறைவனுக்கு உகந்ததாயிற்றென்று கண்டனர்.

சிவபெருமான் - பிஞ்ஞகன் 809. தேறுவாராக் கமுதமான செல்வனார் 816, ஆறுசேர் சடையார் 816, அத்தன் 817, அண்ணலார் 817, பரமனார் 818, அத்தனார் 818, விமலனார் 772, 818, எம்பிரான் 819, பூதநாயகன் - 820, எந்தையார் 788, 822, முதல்வர் 822, முதல்வனார் 788, கண்ணுதல் 826, தம்பிரான் 826, தேவதேவர் 826, விடையின் பாகர் 827, அங்கணர் 753, 827, நாகக்கங்கணர் 828, ஊனமு துவந்த ஐயர் 828, பிரான் 829, எறியாத்தவர் 829, புரங்கள் செற்ற விடையவர் 650, வேதவாய்மைக் காவலர் 650, புரங்கள் செற்ற எந்தையார் 661, தேனலர் கொன்றையார் 681, தண்ணிலா வட்டம்பு கொன்றைதங்கு வேணியார் 700, செங்கணேறுடையார் 744, **வள்ளலார்** 751, திங்கள் சேர்சடையார் 753, ஏகநாயர் 754, இனிய எம்பிரானார் 771, ஐயர் (சிவபெருமான்) 776, முனிவரு மமரர் தாமுங் காணுதற் கரியார் 777, குழையணிகாதர் 778, **வள்ளல்** 783, அரும்பெற்ற நம்பிரானார் 789, மைதழையுங் கண்டத்து மலைமருந்து 784, வானவர் நாயகர் 785, தேவதேவேசன் 786, பொருப்பிலெழுஞ் சுடர்க்கொழுந்து 787, தனிமுதலாம்பரன் 789, சுடர்த்திங்க ளணிந்தசடை முடிக்கற்றை அங்கணர் 789, இமையோர் தலைவனார் 791, புனற்சடிலத்திருமுடியார் 807.

சீறூர் 664 - 680 குறிஞ்சி நிலத்து ஊர் சிறுகுடி குறிச்சி எனவும்படும்

சேடை 697 - 715 தெய்வ வழுத்துதற்குரிய அட்சதை வேடர் இதனை மலைநெல் லரிசியால் ஆக்கிக்கொள்வர்.

தத்தை 658 662 கண்ணப்ப நாயனாரது தாயார். நாகனது மனைவி. மறவர் தாயத்து ஆன்ற தொல்குடியில் வந்தவள். பெண் சிங்கம் போல்வாள்

தலை உவா 778 அமாவாசியை. மறைமதி என்பர்.

தனிமுதலாம் பரன் 789 சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் என்று பன்முறையும் துணிந்த மறைமொழி. 789 உரை பார்க்க

திங்கள்முறை வேட்டை 693 மிருகங்கள் ஊர்க்குள் மேலிட்டு வாராதபடி செய்ய மாதந்தோறும், அல்லது குறித்த சில மாதங்களுக்கொருமுறை, ஊர்வேடர் தமது தலைவருடன் திரண்டு சென்று வேட்டையாடுதல்.

திண்ணன் 666, 678, 695, 696, 700, 711, 769 கண்ணபப நாயனருககுத் தநதையால இடபபெறற பிளளைபபெயா. குழநதைப பருவததில தநதை இவரைக கையிலெடுததபோது திணணெனறிருநத படியால இபபெயரிடடான. திணணனா 642 - 701 703 - 705 - 724 - 742 - 743 - 746 - 749 - 759 - 771 - 773 - 813 826 - 827. திணணா ! 766

திருக்காளத்தி 650 - 754 - 759 இது தெனகயிலை எனபபடும கணணப்பாககுச சிவபெருமான அருளசெயத மலை. சீகாளததி எனபபடும. சீ - சிலநதி, காளம - பாமபு, அததி - யானை இவைகள பூசிததமையால இபபெயரெயதியது. தலவிசேடம பாாகக திருமலை 744, 785, 791. திருககாளததிமலை 745-754-788-798 - 809. காளததி 749, காளததிமலை 773, திருககாளததி 816

திருக்காளத்தியப்பர் - திருககாளததி மனனனா 830, திருககாளததி மலையினா 775 - 788 - 798 - 809, திருககாளததி முதலவனா 803, திருககாளததி அடிகளாா 817, திருககாளததிக கொறறவா 821, திருககாளததி யறபுதா 827, கடவுள மால வரை 750, வளளலாாமலை 751, களிாவரை 752, திருககாளததி மலை எழு கொழுநது 754, திருககாளததி நாயனா 759, இறைவா வெறபு 771, வெறபின முனைதகெழு முதல 772, தடஙகாளததி மலைமிசைத தமபிரானா 773, குழையணி காதா (வெறபு) 778, திருககாளததியணணலாா 796, காளததியபபா 800.

தீபமா மரங்கள் 788. சோதி மரம எனபா. இரவில நெடுந தூரததில தெரியக கூடியதாக ஒளி வீசும ஒருவகை மரம பகலில ஒளிதராது. யோகம - மருததுவம முதலிய கலைகளின வழககுககும பெரிதும பயனபடுவது.

துணங்கை 688. எழுவா மகளிா கைகோததாடும ஒருவகைக கூததது

தெய்வப் பெருமடை - 668. தெயவஙகளுககுப படைககும பெருஞசோறு முதலியவை.

தேவராட்டி - 696, 769. வேடா தலைவா மரபில அவாகளது குடுமப நனமையின பொருட்டுத தெயவஙகடகுப பலியிடடும - தொழுதும, பாவும தொழிலில வழிவழி நியமிககபபடட குறமுது மகள தேவராடடி எனபது தெயவததால ஆளப்பெறறவள தெயவமேறப பெறறவள - எனற பொருளில வநத பெயா. அணஙகுடையாடடி 716, அணஙகு சாாநதாள 698, கடவுட பொறையாடடி 714, படிமததாள 698, தெயவஙிகழ குறமுதியாள 700, வரைசசூராடடி 700, அணஙகுறைவாள 802, எனறு பலவாறும சொலலபபடுபவள. இவளமேல தெயவம ஆவேசிததுளளது எனபது வேடாது நமபிககை. பூசைககாக அரசனால இறைசசி - தேன ஈயல முதலிய படிமுறை பெறறு வாழபவள.

தேவுமால் 769. தேவரிடதது மிகக பறறினால மயககஙகொணடு உலகை மறததல.

நாகன் 656, 661, 678, 692, 694, 769, 802 கணணபபநாயனாின தநதை, பொததப்பி நாட்டு மலைவேடாககரசன, உடுபபூரில இருநது அரசுசெயத தலைவன, வெஞசின மடஙகல போலவான, வெகுகாலம பிளளைபபேறினறி வருநதி முருகப பெருமானை வழிபடடுக கணணபப நாயனாரை மகனாகப பெறற முனனைத தவமுடையான, அவருககுத திணணனெனப பிளளைப பெயரிடடு வளாததது, உரியபடி வில விததையைப பயிறறி, அரசுரிமை சூடடிக, கனனிவேடடைக கனுபபினன, அவா அனறைககே காளததியிற குடுமித்தேவரைக கணடு பறறிககொணடு தேவுமால கொணடு விடடாா எனறு நாணன காடன இவாகளாற கேடடுத தேவராடடியுடன போயத தானறிநதவா றெல்லாம பேதிபபவும அவா தஙகள குறிவாராமையிற கைவிடடு வநதவன. 696, 698, 702

நாணன் 738, 741, 745, 748, 750, 757, 764, 802. திண்ணனாருடன் கன்னி வேட்டைக்குச் சென்று அவரடிப்பிரியா விடலைகளாகி மெய்காவலாளராயிருந்த இருவரிலொருவன் நாகனுக்கும் மெய்காவலாளனாயிருந்து முதிர்ந்த அனுபவமும் அறிவுமுடையவன்; திண்ணனாருடன் பன்றியைத் தொடர்ந்தோடியவன், இவனே திண்ணனாரைக் காளத்தி மலைக்கு முன்சென்று வழிகாட்டி அழைத்துப்போய் அம்மலையின் காட்சி-ஐந்தோசை - குடுமித்தேவர்-அவரை வழிபடுமுறை முதலியவற்றை அறிவித்து வழிப்படுத்தி விட்டவன். மலைமேல் அவர் குடுமித்தேவரைப் பற்றிக்கொண்ட தன்மையை உடனிருந்து அறிந்து "வங்கினைப்பற்றிப் போகா வல்லுடும்பென்ன"த் "தேவுமால் கொண்டான்" என்று அதனைக் காடனுக்கு அறிவுறுத்தியவன். பின்னர் நாகனையும் தேவராட்டியையும் அழைத்து வந்து அறிந்தவகை யெல்லாம் பேதித்தும் தம்குறி வாராமையிற் கைவிட்டுப் போயினவன் நாணு! 750.

நாயனார் - 759. 722 - 817 - 824 தலைவர். யாவர்க்கும் தலைவராகிய சிவபெருமானைக் குறிக்கும் இச்சொல் அவனடியார்களாய் உலகுக்குத் தலைவராய் உலகை ஆளுதற்குரிய பெரியோர்களைக் குறிக்க வழங்குவது சைவமரபு. நாயனீரே! 774.

நான்முகன் - 828. இவர் ஐந்துமுகத்துடனிருந்தவர் அகந்தை கொண்டபோது பைரவமூர்த்தி ஒருமுகத்தைக் கிள்ளி விட்டதனால் நான்முகனாயினர். இறைவன் செய்த தண்டனையாதலாற் கிள்ளப்பட்ட தலையினைப் படைத்துக் கொள்ள வலியிலராயினார் தன்னால் படைக்கப்பட்ட திலோத்தமையின் அழகைக்காணும் பொருட்டு நான்குதிக்கிலும் நான்கு முகங்கள் கொண்டனர் என்ப "அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை, வயனங்கண் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடீ, நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தாற், சயமன்றே வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ?" என்றது திருவாசகம்.

பார்க்கடன் 659 - 680. தெய்வம் பரவிச் சடங்குடன் செய்யும் நேர்ச்சிக் கடன்முறை

பரிதி - 778. சூரியன். நவக்கோள்களுள் ஒன்று இராசக்கிரகம் என்பர். "இருசுடர்" என்றவிடத் துரைத்தன பார்க்க. பகலவன் மலையிற்றாழ்ந்தான் 775. தேரிரவி எழும்போது 783. துனைபுரவித் தனித்தேர்மேற் றோன்றுவான் 808.

பவித்திரமாஞ்செயல் - 788 திருக்கோயிலில் அனுசிதம் நிகழ்ந்தால் அதனை மாற்றச் சிவாகமப்படி புனிதம் செய்யும் சடங்கு - மந்திரம் - பாவனைமுதலியவிதிகள்.

புரங்கள் - 650 திரிபுரம் எனப்படும். பொன் - வெள்ளி - செம்பு இவற்றாலாகிய மதில்களையுடைய பறக்குமியல்புள்ள மூன்று நகரங்கள் இவற்றில் அசுரர்கள் வாழ்ந்து உலகை அலைத்தனர் இவற்றைச் சிவபெருமான் தமது புன்சிரிப்பினால் எரித்தனர். ஆனால் இவற்றுள் வாழ்ந்த சிவனடியார்களாகிய மூவர் (தாரகாட்சன் - கமலாட்சன் - வித்யுன்மாலி என்றவர்கள்) மட்டும் காப்பாற்றப்பட்டனர் அவர்களிருவரே இறைவன் கோயில்வாயிற் காவலராவர் மற்றவர் திருக்கூத்திற்குக் குடமுழா முழக்குபவர். "மூவெயில் செற்ற ஞான்றுய்ந்த மூவரிலிருவர் நின்திருக் கோயிலின் வாய்தல், காவ லாளரென் றேவிய பின்னை யொருவ னீகரி காடரங் காக, மானை நோக்கியோர் மாநடம் மகிழ மணிமுழா முழக்கவருள் செய்த, தேவ தேவ" என்பது நம்பிகளது (திருப்புன்கூர் (8) தக்கேசி) தேவாரம்

போத்தப்பி - நாயனார் அவதரித்த திருநாடு. சரித்திரக் குறிப்புப் பார்க்க.

பொன் முகலி - 743. காளத்தி மலையின் அடிவாரஞ்சேர வடக்கு நோக்கி ஓடும் ஆறு. தன்னுட் படிந்தார்க்கு உடற்றூய்மையும் உயிர்த் தூய்மையும் தந்து ஈடேற்றும் புண்ணிய நதி; திருமுறைகளிற் போற்றப்பெற்றது. சரித ஆராய்ச்சிக் குறிப்புப் பார்க்க. திருமுகலி - 747, 787, 809. திருமுகலியாறு 763.

மரக்கடை நீக்கோல் 748 - 793 காய்ந்த மரக்கட்டையை மற்றொரு காய்ந்த மரத்தினுடன் விசையிற் கடைதலால் தீயினை உண்டாக்கும்படி முன்னுளில் வேடர்களுள் வழங்கியதொரு வழக்கு. தீக்கடையுங் கோல். எரிகடையுமரணி 794

மலமூன்று 803. **ஆணவம்** - **மாயை** - கன்மமெனப்படும் பாசங்கள் **ஆணவம்** - சகசமலம் - மூலமலம் எனப்படும் இது செம்பிற்களிம்புபோல அநாதியே உயிர்களின் அறிவு தொழில்களை மறைப்பது. **கன்மம்** - மூலகன்மம். முதலுறப்பவத்தில் சூக்கும தேகம் பெறுதற் கேதுவாகியது. அகிலாண்டேசுவரி பதிகம் பார்க்க.

மாயை இருவினைப் பயனனுபவித்தற் பொருட்டுவரும் தநு கரண முதலியவற்றக்கு முதற் காரணமாயிருப்பது. (803) உரைப்பகுதி பார்க்க

முருகவேள் 659 குமார தெய்வம். குறிஞ்சிக் கடவுள். உடுப்பூரில் இவரது திருமுன்றிலில் சேவலும் மயிலும் விட்டும், தோரண மணிகள் தூக்கியும், மாலைகள் தொங்கவைத்தும், குரவைக் கூத்தொடு அணங்காடல்செய்தும்,பெருவிழா எடுத்ததன் பயனுகக் காசன் திண்ணனென்னும் மகனைப் பெற்றுன் இவர் முப்புரஞ்செற்ற சிவபெருமான் திருமைந்தர் மயில் ஊர்தியுடையவர். கிரவுஞ்சமலையைப் பிளந்த வெற்றியுடைய வேலேந்திய பெருமையுடையவர் சரிதமும் பிறசிறப்பும் கந்தபுராணத்துக் காண்க இவரையே போற்றும் அருணகிரியார் திருப்புகழையும் ஓதியுய்க. போரணி நெடுவேலோன் 660. எந்தையார் மைந்தர் 661. வரையுரங் கிழித்ததிண்மை அயிலுடைத்தடக்கை வென்றி யண்ணலார் 661 மயிலுடைக் கொற்றவூர்தி 661.வென்றிவேள் 678

மா எழுப்புதல் 726 காடு சுற்றிலும் காவல் செய்தமைத்த பின் புதர் முதலிய மறைவிடங்களில் ஒளித்திருக்கும் விலங்குகளைப் பறைபை முதலிய இயங்கள் முழக்கியும், கை தட்டியும், வாயாற் கூவியும், மற்றும் பலவகை ஓசைசெய்தும், நாய்களை ஏவியும் அச்சுறுத்தி அவ்விடங்களிலிருந்து வெளிவரச் செய்தல்

முன்பு செய்தவம் 751 முன்பிறப்பிற் செய்த தவம் இப்பிறப்பின் வரும் மேன்மைக்கு முன்பிறப்பின் றவம் காரணம் என்பர் 751 உரை பார்க்க. திண்ணனார் தந்தை நாகனும் அவரை மகனுகப்பெற முன்னைத்தவஞ் செய்தான் தவமுன் செய்தான் 657.

மேரு 681. மகாமேருமலை. பொன்மலை என்ப இதனை நடுவைத்துச் சூரியன் முதலிய அண்டங்கள் சுற்றி வருவன என்பது மரபு இதனைத் திரிபுர சங்கார காலத்தில் சிவபெருமான் வில்லாக வளைத்துக் கையிலேந்தினர் என்பன மாபுராணங்கள்

யாக்கைதன் பரிசு-803. மாயேயங்களாகிய தநுவும் கரணங்களும் உரை பார்க்க

வரை ஆட்சி 695 மலைவேடர்களின் தலைவனுக அவர்களை ஆளும் அரசுரிமை. பொருப்புரிமை 699 சிலைமலையர் குலக்காவல் 702 மரபுரிமை 702 குலத்தலைமை 703.

வனதெய்வங்கள் - 700 காடுகளில் வாழும் சிறு தெய்வங்கள் இவை பலிகள் பெருமடை முதலியவற்றுல் தம்மை வழிபட்டோரைக் காத்துச் சிறு நன்மைகள் செய்வன என்றும், வழிபடாவிடில் தீங்கு செய்வன என்றும் வேடர் நம்புவர். இவை மகிழப் பலியிடுவதனைக் "காடுபலி யூட்டுதல்" என்பர். காட்டிலுறை தெய்வங்கள் 697

வாளிதேர்தல் 713 அம்புகள் வேட்டைக்குத் தகுதியாயுள்ள தன்மையைச் சோதித்தல்

வில் விழா 680 விற்பயிற்சி தொடங்குதற்குச் செய்யும் விழா. சிலை விழா 685.

விற் பிடித்தல் 678 வில்விழாக் கொண்டாடி நல்லாசிரியன்பால் நல்வேளையில் வில்லைப்பிடித்துக் கலை பயிலத் தொடங்குதல். வித்தியாரம்பம் என்ப.

வினையிரண்டு 803 புனருற்பவத்துக் கேதுவாக உயிரால் ஈட்டப்பட்ட அறமும் பாவமும். உரை பார்க்க

வெறியாட்டு 662 முருகப் பெருமானைக் குறித்து ஆடும் ஆடல் வகையுள் ஒன்று.

— பாடல் - ௮31 - பக்கம் - [illegible]

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

11. குங்குலியக்கலயநாயனார் புராணம்

தொகை

"கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்" —திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

"ஏய்ந்த கயிற்றுத்தன் கண்டத்திற் பூட்டி யெழிற்பனந்தாட்
சாய்ந்த சிவனிலைத் தானென்பர் காதலி தாலிகொடுத்
தாய்ந்தநற் குங்குலி யங்கொண் டனற்புகை காலனைமுன்
காய்ந்த வரற்கிட்ட தென்கட வூரிற் கலயனையே."
—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

விரி

831. வாய்ந்தநீர் வளத்தா லோங்கி மன்னிய பொன்னி நாட்டில்
ஏய்ந்தசீர் மறையோர் வாழு மெய்ப்பதி யெறிநீர்க் கங்கை
தோய்ந்தநீள் சடையார் பண்டு தொண்டர்மேல் வந்த கூற்றைக்
காய்ந்தசே வடியார் நீடி யிருப்பது கடவூ ராகும். க

புராணம்:—இறைவனுக்குக் குங்குலியத் தூபமிட்டுத் திருப்பணிசெய்த கலயர் என்னும் பெயரினையுடைய நாயனாரது சரிதவரலாறும் பண்புங் கூறும் பகுதி. நிறுத்த முறையானே இலைமலிந்த சருக்கத்து நான்காவது கலய நாயனார் புராணங்கூறத் தொடங்குகின்றார்.

தொகை.—திருக்கடவூரில் அவதரித்த கலயனாரது அடியவர்களுக்கு நான் அடிமையாவேன். இந்நாயனாரது ஊரும் பேரும் பேசிற்று.

வகை:—காதலியின் தாலியைக் கொடுத்துக் குங்குலியங் கொண்டு, காலனைக் காய்ந்த அரனுக்கு அனற்புகையிட்ட தென்கடவூரிற் கலயனாரைக், கயிற்றினைத் தன் கண்டத்திற்பூட்டிப் பனந்தாட் சிவனை நிலைப்பித்தவர் என்பர் எனக் கூட்டி உரைத்துக் கொள்க. காதலி - தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டவர். தாலிகொடுத்து 842 - பார்க்க, ஆய்ந்தநற் குங்குலியம் - ஒப்பில் குங்குலியம் - (840), அங்கணர் பூசைக்கான நாறுகுங் குலியம் ஈதேல் (841), என விரித்தவை காண்க. நற்குங்குலியம் - சிவபூசைக்காயினமையும் நறுமணமுடைமையும் குறிக்க நல் என்றார். கொடுத்து - கொண்டு - விலையாகத் தாலியைக் கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டு. அனற்புகை - அனலால் விடும்புகை. முன்-முன்னாள், பண்டு (831), அந்தணரைக் கொண்டுபோவதற்கு முன் என்றலுமாம். காய்ந்த - சினந்த - உதைத்தருட்டிய. கூற்றைக் காய்ந்த (831), தென் - தென்றிசையில் உள்ள, கடவூர் - கடக்கும் ஊர். கடப்பிக்கும் ஊர் என்றலுமாம். வடநாட்டில் உள்ள காசியும் காலனை உதைத்த ஊர் எனப்படுதலால் அதனின்றும் வேறுணரத் தென் என்றாரென்றலுமாம். கலயர் - நாயனாரது பேர் 835 பார்க்க. ஏய்ந்தகயிறு திருமேனிப் பூங்கச் சேய்ந்த மானவன் கயிறு (857). ஏய்ந்த-பொருந்திய. சிவலிங்கத்

திருமேனியிற் பூங்கச்சிற் பூண்ட. சாய்ந்த - முன் சாய்ந்திருந்த. 852-ல் உரைத்தவையும் தலவிசேடமும் பார்க்க. சிவன் - சிவபெருமானது இலிங்கத்திருமேனி. ஆகுபெயர். இரண்டனுருபு தொக்கது. நிலைத்தான் - நிலைப்பித்தான். பிறவினைப் பொருள் கொள்க. நிலைப்பித்தல் - நேர்நிற்கச்செய்தல்.

இதனால் நாயனாரது ஊரும் பேரும் சரிதவரலாறும் பண்பும் வகுத்துக்கூறப்பட்டன காண்க. இவற்றை விரிநூல் விரித்தபடியைப் புராணத்துட் கண்டுகொள்க.

831. (இ - ள்) வாய்ந்த . . ...நாட்டின் - நீர் பொருந்தியதனாலுளதாம் வளத்தினாலே சிறந்து ஓங்கி நிலைபெற்ற காவிரிபாயும் **சோழநாட்டில்**, வாய்ந்த . . பதி - சிறப்புப் பொருந்திய வேதியர்கள் வாழ்தற்கிடமாகிய மதில்சூழ்ந்த ஊர், எறிநீர் ......சடையார் - அலைகளை வீசும் நீரையுடைய கங்கையாறு தோய்ந்த நீண்ட சடையினையுடையாரும், அண்டு...... சேவடியார் - தொண்டராகிய மார்க்கண்டேயர்மேல் உயிர்கொள்ள வந்த காலனை முன் உதைத்த சிவந்த திருவடியினையுடையாரும் ஆகிய சிவபெருமான்; நீடி. ....ஆகும் - நிலைத்து வாழ்வதான **திருக்கடவூர்** என்பதாகும்.

(வி - ரை) **நீர்வாய்ந்த வளத்தால்** என மாற்றுக. நீரின் வாய்ப்பாவது உயிர்க்கும் பயிர்க்கும் நிலத்துக்கும் பொருந்தியதாகுதல். குடகு நாட்டினும் கொங்கு நாட்டினும் போந்த காவிரிநீர் இங்குச் சோழநாட்டில் வந்து வாய்ந்த - பொருந்திய - என்றலுமாம். திருநாட்டுச் சிறப்பிற் கூறியவை பார்க்க.

நீர் வளத்தால் ஓங்கி மன்னிய - நீர்வளம் ஒன்றனானே சிறந்து நிலை பெற்ற.

பொன்னிநாடு - சோழநாட்டைப் பொன்னிநாடு, நீர்நாடு, காவிரிநாடு என்பன வாதி பெயர்களாற் கூறுவது ஆசிரியமரபு. காவிரி, தான் தொடக்க முதலாகச்செல்லும் ஏனைநாடுகளிற் பயன் தராது, சோழநாட்டுக்கே பெரும்பயன் தருதலால் இவ்வாறு கூறுவது மரபு. கன்னடதேயத்திற் காவிரி பயன்றருதல் பின்னுள்ள வழக்கு.

சீர்வாய்ந்த - என மாற்றுக. மறையோரின் சீராவன அவர்களது பிறப்பொழுக்கமாகிய வைதிகசீலத்தானும் வேத உள்ளுறையாகிய சைவசீலத்தானும் சிறப்புறுதல்.

மறையோர்வாழும் பதி - இச் சரிதநாயகராகிய கலயநாயனார் மறையவர் மரபினராதலின் அதனை முற்குறிப்பாகக் காட்டியபடி. சண்டேசுரபுராணம் (1), ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணம் (7, 9), திருநீலநக்க புராணம் (1) முதலியவை பார்க்க. மறையோர் மரபினர் தனித்த ஊர்களும் பதிகளும் உண்டு. இவைபோல்வன சதுர்வேதிமங்கலம் என்று வழங்கப்பட்டன என்பது கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படும்.

எறிநீர்க் கங்கை தோய்ந்தநீள் சடையார் அலைகளால் நீரினை மேலே வீசும் கங்கையாறு. உலகங்களை அழிக்கவல்லதாயப் பல்லாயிர முகங்களாகப் பரந்திழிந்த கங்கை என்ற சரிதக்குறிப்பும் காண்க. "நெடுங்கங்கை" (311) என்றவிடத்துரைத்தவை காண்க. **எறிநீர்** என்றது இவ்வாறு மேல் அலைகளால் எறிதலேயன்றிக் கீழ் ஊற்றுச் சார்வுகளின் வழிப்பட இடமும் செல்லும்படி பரப்புதலும் குறித்தது. திருத்தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தி னருகே உள்ள பரமானந்த கூபத்தில் ஐப்பசி மாதத்துப் பூர்வ பக்க அமாவாசையிற் கங்கை வருகின்றது என்ற மரபும், திருஅவிநாசியிற் காசிக்கங்கைக் கிணற்று வரலாறும், திருக்குடந்தை மகாமக வரலாறும் இவைபோன்றன அங்கங்குள்ள சான்றுகளும் இங்குக் கருதத்தக்கன. **தோய்ந்த நீள்சடை** - எறியும் நீராயினும் அவ்வாற்றை [illegible] அமைவதாகக்கொண்ட சடை. **தோய்ந்த** - சடைக்கற்றையின் ஒரு பகுதியில் கட்டுப்பட்டு நின்ற. 45-ம் உரை பார்க்க. **நீள்சடை** கங்கையின் பாரத்துக்குத் தக்கபடி நீளுஞ்சடை. மார்க்கண்டேயர் பூசிக்கும்பொருட்டுக் கங்கை வருகின்றதென்று வழங்கும் இத்தலத்துத் தீர்த்தமும், அதன் நீரினையே இங்கு அமிர்தகடேசருக்கு நாளும் திருமஞ்சனமாட்டும் வழக்கும் காண்க. (தலவிசேடம்

பார்க்க.) காசியினின்றும் கங்கை கடவூர்வரை நீர் எறிந்து பரவமாகில் இவரது சடை யும் அவ்வளவும் நீண்டு இங்கு விளக்கமுறும் என்ற உட்குறிப்பும் காண்க. இக்குறிப் பினையே இச்சரித்திரத்தில் பலவிடத்தும் (835, 837, 841, 848 முதலியன) ஆசிரியர் காட்டுதலும் 830-ல் தேற்றம்பெற முதலில் வைத்துக்காட்டியதும் காண்க.

தொண்டர் - மார்க்கண்டேயர். **மேல்வந்த கூற்று** - பதினாறுவயது என்ற அவர் வாழ்நாளின் எல்லை யணுகிற்று என்று அவருடைய உயிர் கவரும்பொருட்டு வந்த காலன். **கூற்று** - காலன் - இயம தூதன். "தருமராசற்காய் வந்த கூற்றினை" என்ற திருத்தாண்டகம் காண்க. **மேல்வந்த** - குறித்துவந்த என்ற பொருளில் வந்தது. **பண்டு** - முன். இது முன்ஒரு கற்பத்தில் காசியில் நிகழ்ந்ததாகக் கந்தபுராணம் கூறும்.

காய்ந்த சேவடியார் - சேவடியினால் உதைத்துக் காய்ந்தவர். **காய்தல்** - உயிர் கவர்தல் - கொல்லுதல். இச்சரிதம் இத்தலத் தேவாரங்களிலெல்லாம் போற்றப்படுத லும், இப்புராணத்தினுட் (847 முதலிய) பலஇடத்திலும் குறிக்கப்படுதலும் காண்க. இத்தலத்தில் காலசங்காரமூர்த்தி சிறக்க வழிபடப்பெறுகின்றதும், அவரது திருவிழா பெருஞ்சிறப்பாகப் போற்றப்படுகின்றதும் காணத்தக்கன. (தலவிசேடம் பார்க்க.)

நீடியிருத்தல் - இப்பெருமையுடன் என்றும் நீங்காது விளக்கமாக வீற்றிருத்தல்.

இருப்பது - இருப்பதாகிய அவ்வூர். **கடவூர்** - அமிர்தகடம் - கலயம் - சிவலிங்கத் திருமேனியாக உருக்கொண்டு எழுந்தருளிய ஊர் ஆதலின் கடவூர் - கடபுரி எனப் பட்டது என்பது புராண வரலாறு. கால பயத்தைக் கடத்தற்குதவும் ஊர் என்றலுமாம்.

இப்பாட்டினால் இப்புராணத்துக்குரிய ஆறு - நாடு - நகரம் - குடிவளம் - மூர்த்தி - தலம் - தீர்த்தம்-சரிதம் முதலிய சிறப்புக்கள் பலவும் ஒருங்கேகூறிய அழகு காண்க. 1

832. வயலெலாம் விளைசெஞ் சாலி; வரம்பெலாம் வளையின் முத்தம்;
அயலெலாம் வேள்விச் சாலை, யணையெலாங் கழுநீர்க் கற்றை;
புயலெலாங் கமுகின் காடு, புறமெலா மதன்சீர் போற்றல்;
செயலெலாந் தொழில்க ளாறே செழுந்திருக் கடவூ ரென்றும். ௨

(இ-ள்) வெளிப்படை. செழுமையும் திருவுமுடைய அத்திருக்கடவூரில் எக் காலத்தும் வயல்களிலெல்லாம் விளைகின்ற செந்நெல் உண்டு; வயல் வரம்புகளிலெங் கும் சங்குகளும் அவையீன்ற இனிய முத்துக்களும் உள்ளன; வயல்களின் பக்கங்களி லெங்கும் வேள்விச்சாலைகள் உள்ளன; அணைகளிலெங்கும் செங்கழுநீர்களின் தொகுதி உண்டு; காடுபோலச் செழித்த கமுகுச் சோலைகளில் எல்லாம் மேகங்கள் உள்ளன; அவற்றின் புற இடங்களில் எங்கும் அதன் சிறப்பைப் போற்றுதல் உள் ளதாம்; செய்வன எல்லாம் ஆறு தொழில்களேயாக வுள்ளன.

(வி-ரை) **எலாம்** - என்ற இடங்களினும் உண்டு என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று விரித்துரைத்துக்கொள்க. இவ்வாறு வினையைத் தொகவைத்து அழகு பொருந்த அடுக்கிக் கூறுதல் ஆசிரியரது சிறப்பியல்புகளில் ஒன்றும். 65 - 67, 76 - 83 முதலிய பாட்டுக்கள் பார்க்க.

வயல் - பொன்னிநீரின் வளத்தால் ஓங்கியது என்றதனால் மருதத்திணைப்பகுதி யிற் சேர்தல் தெரிவிக்கப்பட்டமையால் வயலின் சிறப்பினை விதந்தோதினார்.

செஞ்சாலி - செந்நெல். இதுவே இறைவனது பூசைக்கும் உணவுக்கும் சிறந் தது. கார்நெல் இங்கு விளைபடுதலில்லை எனவும், அது சிறப்புடைத் தன்றெனவும் உணர்த்தப்பட்டதும் காண்க. அரிவாட்டாயநாயனார் புராணம் பார்க்க.

வரம்பெலாம் வளையின் முத்தம் - **வளை** - சங்கு. **இன்** - இனிய. வளையும் அவை ஈன்ற முத்துக்களும் உம்மைத்தொகை. வளைகளீன்ற முத்து என்றலுமாம். தண்டாளுஞ் சொரிபணிலம் (63) என்றவிடத்து உரைத்தவை பார்க்க.

அயலெலாம் வேள்விச்சாலை - இவை நகரப்புறத்தில் உள்ள பொது யாகசாலைகள். 81-ல் உரைத்தவைகள், சண்டேசுர புராணம் 3 - 4 திருப்பாட்டுகளும் பார்க்க. வேதியர் மனைகளில் உள்ளவற்றை ஆகுதிகள் செய்.

அணை - ஒடுங்கினவர் அடுத்துத் தூங்கி வாயக்காலில் அணையவைத்தலால் அதனை அணை என்பது ஆகுபெயராய அதனுற் றடுக்கப்பெற்று நிற்கும் நீரையும் குறித்தது. **கற்றை** - செறிந்து முளைத்திருத்தலால் இவ்வாறு கூறினார். "கற்றை" (73) என்றது பார்க்க.

கழுகின்காடு எல்லாம் புயல் என மாறுக. **காடு** - மனிதர் கைப்பட்டு விளைக்கப்படாது தானே இடம் செழித்து விளையும் தாவரக்கூட்டம் காடெனப்படும். அவ்வாறு மனிதர் முயன்று பயிராக விளைப்பினும் இங்குக் கமுகு காடுபோல நீவளத்தாலும் நிலவளத்தாலும் செறிவாய் விளைந்திருத்தலினைக் குறிக்கக் **கழுகின்காடு** என்றார். 67 பார்க்க. **காடு** - மிகுதி என்று கொள்வார் நச்சினார்க்கினியர்.

அப்புறமெலாம் அதன்சீர் போற்றல் **அப்புறம்** - அகக்கமுகின் சோலைப்பக்கம். **அதன்சீர்** - அதன் மேல்வரும் மேகத்தின் சிறப்பு. **போற்றல்** - பாராட்டுதல். வான முகில் வந்து பெய்தற்கேதுவாகிய செயல்களைச் செய்தல். **அதன்** என்றது கமுகின் காட்டினைச் சுட்டுவதாகக்கொண்டு கமுகு சிறத்தலுக்குரிய தொழில்களைச் செய்தல் என்றலுமொன்று. கமுகுப்பயிரினை எப்போதும் சீர்படுத்திப் பாராட்டுதல் வேண்டும். சிறிது கவனம் குறையினும் அவ்வளவிற்கு அதன் பலன் குறையும். இதுபற்றியே "கடையாயார் நட்பிற் கமுகனையர்" (நாலடியார்) என்றது நீதிநூலும்.

செயல் எலாம் தொழில்கள் ஆறே - சிறந்த மறையோர் வாழும் பதியாதலின் தமக்குரிய **ஆறு** தொழிலே செய்தமைவார் உரியனவாகிய அவ்வாறுதொழில்களைத் தவிர இங்கே காணப்படும் வேறுவேறு தொழில்களை அவர்கள் செய்வதில்லை என்பது அறியத்தக்கது. ஏகாரம் பிரிநிலை. தேற்றமுமாம். ஆறு தொழில்களாவன. (வேதம்) ஓதுதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன. **தொழில்களாறே** - என்பதற்கு நன்மையாகத் தக்குரிய செயல்கள் என்பர் மகாலிங்கையர்.

செழுந்திருக்கடவூர் - செழுமை-வாய்ந்த நீர்வளத்தானும், **திரு**-ஆறுதொழிலானும் அவன் முன் கூறிய அழகுக்கூற்றுடனே கூடிப்பெருகி... **எலாம்** என்றதனால் இவை இடைச்சால் பிரமபுரத்தோடும், **என்றும்** என்றதனால் எக்காலத்தும் எனக் காலத்தால் கிடைப்பதனையும் குறித்தார்.

மலையின்முத்தம்—என்பதும் பாடம். 2

833\. குடங்கையி னகன்ற வுண்கட் கடைசியர் குழுமி யாடும்
இடம்படு பணைகள் தோறு மெழுவன மருதம் பாடல்,
வடம்புரி முந்நூன் மார்பின் வைதிக மறையோர் செய்கைச்
சடங்குடை யிடங்க டோறு மெழுவன சாமம் பாடல். ௩

(இ - ள்) வெள்ளப்படை உள்ளங்கைபோல அகலமாகிய மைதீட்டிய கண்களை உடைய உழத்தியர்களாகிய பெண்கள் கூடி ஆடுதற்கிடமாகிய இடமகன்ற பணைகளதோறும் மருதப்பண்ணோடு பாடும் ஓசை எழுந்திசைப்பன, வடமாகப்புரித்து முறுக்கிய முந்நூல் அணிந்த மார்பினையுடைய மறையவர்கள் வேதச்சடங்குகள் செய்யும் இடங்களதோறும் சாமவேதத்தைப் பாடும் கானம் எழுந்திசைப்பன.

(வி - ரை) வயல்களும் அவற்றின் அயலில் வேள்விச்சாலைகளும் ஆகியஇவற்றின் செயல்களைச் சிறப்பு மேற் பாட்டுக்களிற் கூறினார். அவைகளிற் காணும் அணிமைக் காட்சியினை இப்பாட்டிற் கூறுகின்றார். அடுத்தடுத்துள்ள இவ்விரண்டினின்றும் இருவகைப் பாடல் எழுவன ஒன்று மருதப்பண், மற்றது சாமப்பாடல். மருதப்பண்

அந்நிலத்துக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் உரியது குறிஞ்சிமுதலாகக் கூறப்பட்ட ஐந்திணைக்கும் ஐவகைப்பண்ணும் யாழும் பாடலும் உண்டு முலைக்குரிய முல்லைப்பண்ணும் கொடிப்பாலையும் பிறவும் ஆனுயர் புராணத்துக் காண்க. **சாமம் பாடல்** தொழில்களாற்றே என்ற அவ்வொழுக்கத்துக் குரியது அப்பாடல்களைக் கூறியதோடு **குழுமியாடும்** என வயலின் செயலும், **சடங்குடை** எனச் சாலையின்செயலும் கூறிய தும் காண்க. செயலும்பாட்டும் ஒருங்குசேர்ந்த தன்மையும் உடன்குறித்த சுவையும் காணத்தக்கது.

பாடல் - இரண்டும் சாதியொருமை. மருதப்பண் வகை நான்கென்றும், சாமம் அளவிறந்த பாடல்வகை யுடையதென்றும் கூறுவர். ஆதலின் சரிடத்தும் **எழுவன** என்றார். வேள்விகளில் பிரமா என்ற ஆசிரியனும், ஹோதாக்கள், இருத்விக்கள், உத்கா தாக்கள் என்ற மூவகைச் செயலாளர்களும் உளர். இவர்களுக்கு நந்நான்கு உபகாத தாக்களாகப் பதினாறு உபகாதத்தாக்கள் உளர். இவர்களுள் உத்காதாக்கள் சாமவேதம் பாடிக் கானஞ்செய்வர். இவரெல்லாம்கூடித் தத்தம் இடங்களில் இருந்து உரியசடங்கு கள் செய்து ஒன்றுசேர்ந்து பாடுதலாலும் **எழுவன** என்றார்.

குடங்கையின் அகன்ற - கண் விசாலமாக அகன்றிருத்தல் பெண்களின் அழ கிலக்கணங்களில் ஒன்றென்பர். விசாலாட்சி என்ற பெயர்வழக்கும் காண்க.

உண்கண் - மைஉண்ட - தீட்டிய கண். மை என்பது வருவிக்க. **கடைசியர்** - மருதநிலத்து மக்கள். இவர்கள் உழவுத்தொழிலுக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவ ராதலின் அந்நிலத்தைச் சொல்லுமிடங்களிலெங்கும் இவர்களையும் உடன்சேர்த்துக் கூறுவர் புலவோர். 63 - 66 முதலியவை காண்க.

மருதம்பாடல் - இத்திணைக்குரிய பண். **இடம்படு** - **படுதல்** உண்டாதல் என் னும் பொருளில்வந்தது. மலைபடுபொருள் என்புழிப்போலக்காண்க. **இடமுடைய** - இடமகன்ற எனக.

வடம்புரி முந்நூல் - பல இழைகளால் வடமாக முறுக்கப்பட்ட பூணூல்.

மறையோர் வைதிகச் செய்கை எனமாற்றுக. **வைதிகச் செயகை** - வேதவிதிப் படி செய்யும் சடங்குகள். **சடங்குடை இடங்கள்** - வேள்விச் சாலைகள்.

சாமம் - நான்கு வேதங்களில் ஒன்று. வேதத்திற்குப் பொதுப்பெயராய் வந்த தென்றலுமாம்.

மருதம் பாடல் - சாமம் பாடல் - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. பாட்டால் எழும் ஓசைஎழுவன எனக. இது **மறையோர்வாழ மேயிற்பதி** என்றமையால் அவர் களும், அவர்களது நிலங்களை அவராணையின் ஒழுகி உழுது பயிரிடும் மக்களும் கூறப்பட் டார்கள். ஏனைமரபினர் அருகியிருப்பர். இதுபற்றி விறன்மிண்டநாயனார் புராணத் துரைத்தவையும் பிறவும் பார்க்க.

நெடிய உண்கண்—என்பதும் பாடம். 3

௩34. துங்கநீண் மருப்பின் மேதி படிந்துபால் சொரிந்த வாவிச்
செங்கயல் பாய்ந்து வாசக் கமலமுந் தீம்பா லாறும்,
மங்குலேய் மாடச் சாலை மருங்கிறை யொதுங்கு மஞ்சும்
அங்கவை பொழிந்த நீரு மாகுதிப் புகைப்பா லாறும். ௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. நீண்ட கொம்புகளையுடைய பெரிய எருமைகள் தோய்ந்து பால்சொரிந்த பொய்கைகளில் செங்கயல் பாய்தலால் அந்நீர் தெறித்த மண முடைய தாமரைகளும் தீம்பாலின் வாசமுடையனவாகும், மேகந்தவழுமளவும் உயர்ந்த மாடங்களையுடைய வேள்விச்சாலைகளின் பக்கத்திற் சிறிது ஒதுங்கும் மேகங்களும் அங்கு அவை பொழிந்தநீரும், ஆகுதிகளின் புகைப் பகுதியின் மணமுடையன வாகும்.

(வி - ரை) மேல் மூன்றுபாட்டுக்களிற் கூறிய நீரால் வளம்பெற்ற நிலமும் அந் நிலத்துக்குரிய மறையோரும் என்றவற்றையே அநுவதித்து வேறொருவகையாற் பின் னர்க் கூறி முடிக்கின்றார். ஆற்றைக்கண்டு அதன்வழியே போந்தான் ஒருவன் அத் னூல் வளம்பட்ட நாட்டினைக் காண்பான். பிறகு அந்நாட்டின் உள்ளே செல்ல அதன் சிறப்புடைய நகரங்காண்பான் (831) அவ்வாறு செல்லும்போது நகரப்புறத்துள்ள வயலும் சோலையும் அங்குப் புறநகரிலுள்ள வேள்விச்சாலையும் கண்டுசெல்வான் (832) அவ்வாறு காட்சிப்பட்ட பொருள்களினின்றும் போந்த ஒலிகள் பின்பு அவ னுக்குப் புலப்படும் (833) அப்பொருள்களினின்று வரும் மணங்கள் அதன்பின்னரே அறியப்படும் (834) என்றின்மூன்றிற் கூறிய அழகுகாணக. ஒளியலைகள் மிக்கவேகத் திலும், ஒலி அலைகள் அதனிற் பன்மடங்கு குறைந்தவேகத்திலும், நாற்றஅணுக்கள் அதனிற் பன்மடங்கு குறைந்த வேகத்திலும் செல்வன என்பதும், இதுவேயன்றி, ஒளியுணர்வு ஏனையுணர்வுகளினும் மிக விரைவிற் புலனாகின்றதன் காரணம் பிற இந்திரியங்களைப் போலல்லாது கண்ணிந்திரியம் தன்னிலையினின்று முன்சென்று பொருள்களிற்றாக்கி விடயிக்கின்றதனாலும் ஆவதாம் என்பதும் சாத்திரம் 67-ல் உரைத்தவையும் பிறவும் பார்க்க.

துங்கநீள் ..வாவி - இதனால் மேதிகளினியல்பு குறித்த தன்மையணிச் சிறப்புக் காணக. மேதிகள் நீர்நிலைகளுட் படிந்து உழக்கி நெடுநேரம் தோய்ந்துகிடக்குமியல் பும், அவை எப்போதும் மிக்க பால்சுரந்து சொரியுமியல்பும், அவற்றின் வண்ணமும், உருவும் ஒருங்குகாட்டினார். நீர்வளமும் ஊர்வளமும் குறித்தவாறுமாம். **சொரிந்த** - சொரிதற்கிடமாகிய. **நீள்மருப்பின் துங்க மேதி** - எனமாற்றுக. **பால் சோரிதல்** இது இயல்பானே மிக்கபால் சுரத்தலாலாவது. மேதிகள் கொழுத்துச் செழித்தலா லும், அன்புகூர்தலாலும் தாமாகப் பால்சொரியும். "கறவா மேபால் பொழிந்தன வால்" என்ற சண்டேசுநாயனாபுராண வாலாறும், "வருமேனிச் செங்கண்வரால் மடி முட்டப் பால்சொரிய, கருமேதி தனைக்கொண்டு கரைபுரளவ திரைவாவி" என்ற திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணமு(8)ம் பிறவுங்காணக. **பாய்ந்து** பாய்தலால்.

வாசக்கமலமும்-முன்னர் இடையின் வாசமுடைய கமலமும் தன்தியற்கை மணத் தன்மை நீங்காவ வாசக்கமலமும் உவமை உயர்வுசிறப்பு

துங்கமேதி - பரிய வன்மையுடைய எருமைகள் இக்கருத்தே பற்றி "உரு மேக மென்மேதி" (திருநா - புரா - 8) என்பர் பின்னாகக் கூறுவார்

தீம்பால் நாறும் - பாலின் நலமணமும் சுவையும் கூறியபடி இவை நமது உணர்ச்சிக்குப் புலனாகாதவாறு இந்நாளின் **பால்** மாறியது கலிகாலக் கொடுமைகளுள் ஒன்று எனக.

மங்குல்தோய் மாடச்சாலை - **சாலை** - வேள்விச்சாலைகள் (832). இவற்றில் நியதி யாய் நிகழும் தீயின்தொழிலால் இவை தீப்பற்றுதப்படி இவற்றை மிக உயர்வுடைய மாடங்களாக அமைத்தல் வழக்கு

மருங்கு இறை ஒதுங்கும் மஞ்சு - மேகந்தவழும் அளவு உயர்ந்துள்ளன ஆதலின் அவை செல்கையில் சிறிது ஒதுங்குவன என்பது. **மஞ்சு** - சாதிஒருமை. Passing clouds என்பர் நவீனர்

மஞ்சும் அங்கு அவை பொழிந்த நீரும் - ஒதுங்கும்போது அந்தச்சாலை மாடங்க ளாகத் தாக்கிய மேகங்கள் நீர் பொழிந்து செல்வன. இக்காட்சி உயர்ந்த மலைகளினும் மழைச்சாரல்களில் மழை விட்டுவிட்டுப் பெய்யும் ஏனையிடங்களினும் காணலாம்

அங்கு என்றதனால் பிறஇடங்களில் மஞ்சும் நீரும் ஆகுதிப்புகை நாறுகின்ற நிலையிலையாம் என்பது

ஆகுதிப் புகைப்பால் நாறும் - வேள்விப்புகையின் பகுதி மணக்கும் எனக. **புகைப்பால்** - புகைப்பினாலே, **நாறும்** - தோன்றும் - உண்டாகும் என்று கொண்டு

வேள்வியின் பயனாக மஞ்சும் நீரும் - மழையும் - உண்டாகும் என்றலாகக் கொள்ளுதும் காண்க "வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது", (823) "உலகில் இன்புறச் சந்தவேள்விகள் முதல் சங்க ராகக்குமுன், வந்தவாச சனைவழி பாடு மன்னவாம" (822) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் புராணமும் பிறவும் காண்க.

மாடச்சோலை—என்பதும் பாடம். 4

835. மருவிய திருவின் மிக்க வளம்பதி யதனில் வாழ்வார்
அருமறை முந்நூன் மார்பி னந்தணர் கலய ரென்பார்
பெருநதி யணியும் வேணிப் பிரான்கழல் பேணி நாளும்
உருகிய வன்பு கூர்ந்த சிந்தையா ரொழுக்க மிக்கார். ௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. பொருந்திய திருவினாலே மிகுந்த வளத்தையுடைய அந்தப் பதியில் வாழ்வாராகிய அரிய மறைவிதிப்படி பூணூல் அணிந்த மார்பினையுடைய அந்தணராவார் **கலயர்** என்று சொல்லப்படுவார். கங்கையினை அணியும் சடையினையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைப் போற்றித் தினமும் உருகிய அன்பு மிக்க மனத்தையுடையவரும் நல்லொழுக்க மிகுந்தவருமாவார்.

(வி - ரை) **மருவிய**-மேற்பாட்டிற் கூறியபடி வேள்விப் புகைப்போல் நாறும் மழை நீரின் பெருக்கினுற் பொருந்திய. இறைவன் ஆணையினால் குபேரன் தன் பெருநிதியம் கொணர்ந்து சோதத்தனால் வந்து மருவிய. **திருவருட்சாதனமாகிய திருவும்**, அதனால் வினை எந்தச் செல்வத்துக்கு மில்லாததாகிய மிக்க **வளமும்** என்று இச்சரித நிகழ்ச்சியின் குறிப்பும் காண்க. **வளம்** - இவ்வுலக வளமும் அவ்வுலக வளமும்.

வாழ்வார் - வாழ்வாராகிய கலயர் என்பார் சிந்தையாரும் ஒழுக்கமிக்காருமாவார் என முடிக்க.

மறைமுந்நூல் - மறைகளில் விதித்தபடி மறைமந்திரங்களோதி அணியப்படுவதும், மறை ஓதும் உரிமையுடைமை ஏற்று அதற்கடையாளமாவதும் ஆகிய முந்நூல் எனக. **முந்நூல்** - மூன்றாகச் சேர்க்கப்பட்ட இழைகளையுடைய நூல் பிரமசாரிக்கு மூன்று இழையும், இல்வாழ்வானுக்கு இருமூன்றாக ஆறிழையும், அவருள் மக்களுடையானுக்கு மும்மூன்றாக ஒன்பதிழையும் கொண்ட நூல் அணிதல் விதி, ஆதலின் **முந்நூல்** என்ப படும் இங்கு முந்நூல் - மும்மூன்றிழை குறித்தது "ஒன்பது போலவர் மார்பினி னூலிழை" என்று அப்பர் சுவாமிகள் தனித்திருக்குறுந்தொகையில் இறைவனது பூணூலைப்பற்றி அருளுதலும், "ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞான" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையும் காண்க. இவ்வாறன்றி **அருமறை** அந்தணர் என்று கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

அந்தணர் - மறைமுந்நூன் மார்பினர் என்றலே அமையும், அந்தணர் என்றது மிகையாமெனின் அற்றன்று, அரசரும் வணிகரும் நூலணிய மறைவிதி யுளதாதலின் அவரினின்று பிரிக்க **அந்தணர்** என்றார். ஆயின் **அந்தணர்** என்றலேயமையும் **மறைமுந்நூல்** என்றல் மிகையாமெனின், அற்றன்று. அந்தணர்களுள் ஆச்சிரமபேதம்பற்றியும் பிறவாற்றாலும் முந்நூல் அணிதல் இல்லாத அறவோரும் உளராதலின் இவர் அவ்வாறன்றி மறைவிதிப்படி இல்வாழ்க்கையினின்ற அந்தணர் என்று காட்ட **மறைமுந்நூல் மார்பின்** என்றலும் வேண்டுவதாயிற்று

கலயர் - இது திருக்கடவூர் இறைவனது பெயர் **கலயம்** கலசம் - குடம் தேவர்கள் கொணர்ந்த அமிர்தகலசமே சிவலிங்கத் திருமேனியாக உருக்கொண்டெழுந்தருளிய தலம் என்ற தலசரிதம் காண்க. அக்காரணம்பற்றி இங்கு இறைவர் **கலயர்** என வழங்கப் பெறுவர். அந்தந்தத் தலத்து எழுந்தருளிய கடவுளரின் பெயரை அவ்வவரை வழி

பட்டு ஒழுகுவோர்க்கு இட்டுவழங்கும் வழக்கம்பற்றி இந்நாயனாரும் கலயர் எனப் பெயரிட்டு வழங்கப்பட்டனர்.

பெருநதி - கங்கை. உருவாலும் அளவாலும் பெரிதாதலோடு சிறப்பாலும் பெரிய தென்பார் பேருநதி என்றார். அஃதாவது சிவபெருமானை சிரத்திற் றாங்கப்பெற்ற பெருமை வேறு எந்நதிக்குமில்லாமல் இதற்கே சிறப்பாயுரியதாதல். கங்கைதோய்ந்த நீள்சடையார் - (௮21) என்ற விடத் துரைத்தவைபார்க்க.

நாளும்பேணி உருகிய என்க. உருகுதலுக்குக் காரணம் அன்பும் பேணுதலுமாம். **அன்பு கூர்ந்த உருகிய சிந்தை** எனக்கூட்டுக. அன்பினாற் பேணுதல் சாதனமும் - சிந்தை உருகுதல் அதனாற்பெறும் பயனுமாம்.

ஒழுக்கம் மிக்கார் - ஒழுக்கத்தால் மிகுந்தவர். ஒழுக்கம் என்பது இங்கு வேதங்க ளிற் கூறப்பட்ட தாமசர் - சத்யமவத என்பனவாதி உலகநெறி நிற்கும் ஒழுக்கமன் றிச் சிவாகமங்களில் விதித்த சரியையாதி சன்மார்க்கம் குறித்தது. வேதநெறி சைவ நெறி என்ற இரண்டனுள் வேத ஒழுக்கம் முன்னர் "மறைமுந்நூல் மார்பி னர்தண்ணர்" என முன்பு கூறப்பட்டது காண்க. "வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறை விளங்க" என்றதும் காண்க. இவ்வாறன்றிச் சிந்தையார் - ஆரும் வேற்றுமைத் தொகையாகக் கொண்டு, சிந்தையார்களது சைவ ஒழுக்கம் என்றுரைப்பினுமமையும். இவ்வாறுவந்த சைவ ஒழுக்கத்தை, மேல்வரும்பாட்டாலும், அதனின் மிக்கு நின்ற தன்மையை அதற்குமேல்வரும் பாட்டாலும் விரித்துக் கூறுவார்.

இப்பாட்டால் நாயனாரது கோச்சிறப்பும், மரபும், பேரும், சைவஒழுக்கத் திறமும் கூறப்பட்டன.

மார்பர்—என்பதும் பாடம். 5

836. பாலனு மறையோன் பற்றப் பயங்கெடுத் தருளு மாற்றான்
மேலெழுந்த முகனும் கண்ணும் வடிவுகொண் டெதிரே வந்து
காலனு முயிர்செற் றார்க்குக் கமழுந்தக் குலியத் தூபஞ்
சால்வே நிறைந்து விம்ம விடும்பணி தலைநின் றுள்ளார். ௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. (அவர்), பாலனாகிய மறையவராம் மார்க்கண்டேய முனி வர் - நிகழ்ச்சியால் அவரது பயமழுவதும் கெடுத்து அருள் செய்தவாற்றினால் வி டுத்து கொடிய பெரியவனும் காலத்தவவினைகொண்டு வெளிப்பட்டு வந்து காலனை உதைத்தருடி உயிர்போக்கிட அமிர்தக்கோரிய சிவபெருமானுக்கு மணமிக்க குங்குலியத்தூபத்தை மிகவும் நிறைந்து வீசும்படியாக இடுகின்ற திருப்பணியிற் சிறந்து நின்றவராயினார்.

(வி - ரை) **பாலனும் மறையோன்**-மார்க்கண்டேய முனிவர் **பாலன்** - பதினாறு வயதுடைமையிற் **பாலன்** என்றார். சிவபெருமான் அருளிய வரத்தினால் இவர் என் றும் அந்தப் பதினாறுவயதே உடையராகின்றாராதலின் அச்சிறப்புக்குறிக்கப் **பாலன் ஆம்** என்றார்.

பற்ற - பற்றிக்கொண்ட காரணத்தினால். காரணப் பொருளில்வந்த வினையெச மாம் - பெருவெட்டக் குடநிறைந்தது என்பதுபோலக் காண்க.

பயம் - எல்லாவற்றுக்கும் மேலான மரண பயம். இங்கு அவர் பற்றுதற்குக்காரண மாகிய காலபயம் குறித்தது.

பயங்கெடுத்தல் - காலவேதனையைப் போக்குதல். **அருளுதல்** - சிவப்பேறுகிய ... வைத்தல். பாசநீக்கமும் (உண்மையில்இது காலபாச நீக்கமாம்) சிவப் பேறுடைமையும் ... குறித்தார். "வழிபாடு செய்யும் **பாலன்** மிசைச்சென்று **பாசம்** விசிறி ... சிந்தைக் **காலன்**" என்ற அப்பர்சுவாமிகள் திருவிருத்தமும்,

“ வஞசநமன வாதனைககும் வனபிறவி வேதனைககும, அஞசி யுனையடைநதே னையா பராபரமே ” எனற தாயுமானாாபாடலும காணக

மாலும் நான்முகனும் காணு வடிவு - விடடுணுவும பிரமனும அடியும முடியும காணமாட்டாது கீழுமமேலும நீணடிருநத பெரிய அழறறாணுருவம.

காணு வடிவுகொண்டு எதிரே வநது - காணமுடியாது நினறவா காணுமாறுஅன தோா வடிவுகொணடு தாமே எதிரிலவநது ஆணவம உளளவழிக காணுவடிவாய நின றதும,ஆணவஙகெடடுத தானறறவழி எதிாவநததும ஆம எனறு குறிககப்பெருநதேவா களும பெருமுயறசி செயதும காணவொணணுதவா தாமே வெளிவருவா எனறா “ கனவிலுந தேவாக கரியாய போறறி, நனவிலு நாயேற கருளினை போறறி ” என பனவாதி எணணிறநத தமிழமறைகளகாணக

பயங்கெடுத் தருளும் ஆற்றல் . . எதிரேவநது - செற்றார் - இஙகுக காணும வடிவு கொணடு எதிாவநதது அடியவாககுப பயமபோககி அருளசெயயும பொருடடேயனறிக காலன காணுமபடியாகவனறு எனபது அவனுமகாண வநதனரே யெனின செல லுககு இறைததநீா புலலுககுமாவதுபோல அவனுமகணடான எனக. **ஆனல் அது** பாலனுககுப பயஙகெடுதது அருளும வடிவமாயிருநதது காலனுககு அதுவே உதைத திருட்டிச சஙகரிககும பயஙகொடுககும வடிவமாயிருநதது. எதிாவருதல அடியார்க்கும, செறுதல அலலாாககுமாக நினறது. ஒரேநிலையில இவவிரணடு தனமைகளும நினற பெருமையை நககீரதேவநாயனாா கோபபபிரசாதம (பதினோராந திருமுறை) எனற நூலில “மறைபயில மாாககண டேயாக கருளியும” எனவும,“மறிகட லுலகின மனனுயிா கவருங,கூறறுவன றனககோா கூறறுவனாகியும” எனறு பாராடடினா இவவாறு உதை படடபோது அதனுல வருநதுதலினறிப பிரம விட்டுணுககளுககும காணக கிடைககாத திருவடியை யான அறியபபெறறேன எனறு காலன இறுமாநதனன எனனும் இககருத தையே அபபா சுவாமிகள “ மேலு மறிநதில னன்முகன் மேறசெனறு கீழிடநது, **மாலு மறிந்திலன்** மாலுறற தேவழி பாடுசெயயும, **பாலன்** மிசைசசெனறு **பாசம்** விசிறி மறிநதசிநதைக, **கால** னறிநதா னறிதற கரியான கழலடியே”எனற திருவிருத ததகிலுள நகைசசுவைபட அருளிய அழகு காணக இததேவாாத திருவாககினை நினைவூடடி ஆசிரியா **பாலனும்** எனறும, வழிபாடுசெயயும காரணததால எதிாவநதாா எனற கருததைக குறிககப **பற்ற** எனறும, நானமுகன-மாலு மறிநதிலன எனறதனை **மாலு நான்முகனுங் காணு** எனறும, கூறியவாறறால “ முனனோா மொழிபொருளே யனறி யவாமொழியும, பொனனேபோற போறறுவம ” எனறபடி எடுததுக காட டிய அருமை நோககுக. **பற்ற எதிர்வநது செற்றார்**-பறறினுல வெளிவருவா, பறறிலலா வழி வெளிபபடாா எனறு இறைவனது அருளையும அதனை யடையும சாதனததையும குறிதத நயமும காணக. “ மறைய நினறுளன மாமணிச சோதியான, உறவு கோனட டுணாவு கயிறறினுன, முறுக வாஙகிக கடையமுன் னிற்குமே ” எனற கருததும இது. மாலு நானமுகனும பறறிலலாது திருவடியைப தேடியமையால வெளிபபடாது, பினனா இறைஞசியபோது வெளிபபடடனா எனபதும, பறறும வழிகள இவை யிவை யாம எனபதும இலிஙகபுராணத திருககுறுநதொகையினுள அபபா சுவாமிகள பல வாறறானும வறபுறுததி அழகுபட அருளியது காணக “ நனறுநகு நாணமலரா னல லிருககு மநதிரஙகொண, **டோன்றிவழி பாடு**செய லுறறவனற னுேஙகுயிாமேற, கனறிவரு காலனுயிா கணடவனுக கனறளிததான ” (திருஞான - தேவாரம - பண் - பழநதககராகம-திருககோளிலி 3), “ பததெழு மநதிர மஞசெழுத தோதிப பரிவி னுெடு,மிததெழு மாணித னினனுயி ருணண வெகுணடடாதத, கததெழு காலனைக கணகுரு திபபுன லாறொழுக, வுதைததெழு சேவடி யானகட வூருறை யுததமனே ” (திருவிருததம - 2), எனபனவாதி எணணிறநத தமிழமறைத திருவாககுககளில இப பெருமை பாராடடித துதிககபபெறறது காணக. “ மாாககணடாக காக மறலிபடட

பாடையுன்னிப், பாரகிலன்பாக சென்னப்பெங்காண பராபரமே" என்ற தாயுமானார் பாடலும், பிறவும் கண்டு கொள்க.

குங்குலியத் தூபம்-குங்குலியம் என்பது தூளாக்கி அனலிலிட்டுப் புகைத்தலால் நன்மணங் கமழும் ஒரு வாசனைப் பண்டம். இது மலைக்காடுகளில் விளையும் ஒருவகை மரப் பிசின். இதனைக் குக்குலு குக்குலு என்பர் வடமொழியாளர்.

கெற்றர்க்குக் கமழ்ந்த குங்கிலியத் தூபம் - இறைவனது வழிபாட்டுக்கு உரிய தூய சிவாகமங்களில் விதித்த குங்குலியத்தூபம் திருவிளக்கும் தூபமும் வழிபாட்டுக்கு இன்றியமையாதன. இவற்றை விதிப்படி உள்ளன்போடு இடுவோர்க்கு இறைவன் அருள்கின்றார் என்பது "விரும்பிநல் விளக்குத் தூபம் விதியினால் விட வல்லோர்க்குக் கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடவூர்வீ ரட்டனாரே" என்று இத்தலத் திருநேரிசையினுள்ளும் 'சங்கொலிப் பித்திடு மின்சிறு காலைத் தடவழலிற், குங்குலியப் புகைக் கூட்டென்றுங் காட்டி" என்று திருவாரூர்த் திருவிருத்தத்துள்ளும் அப்பர் சுவாமிகள் எடுத்துக் காட்டியருளினர். இங்குத் தூபத்தைக் குறித்தது இந்நாயனாரது சரித வாசகமாதலின். குறிக்க சிறப்பாய விதித்த ஐவகைத் தூபங்களுட் குங்குலியம் ஒன்று. அவை "குக்தருகத், துய்யபெருங் கருப்பூரந் தன்னியகா ரகிலவெண்மை, மெய்திப்பசந் தனமினிய குக்குலுவு மெனவறிக" என்ற சிவதருமோத்திரத்தா லறிக. "சலம்பூ வொடு தூபமறந் தறியேன்" என்றது முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க.

சாலவே நிறைந்து விம்ம - மிக்க செறிவும் பரப்பும் குறித்த ஒரு பொருட்பன்மொழி. **விம்முதல்** நிறைவாகி மேற்கிளம்புதல்.

தலைநிற்றல் - அதுவே சிறந்த செய்தொழிலாக முனைத்தல்.

உள்ளார் - சிவத்திருப்பணி செய்தலின் உளராயினார். அவ்வாறு சிவப்பணி எதுவும் செய்யாத ஏனையோர் பிறந்தும் பிறவாதவர் எனப்படுவர் என்பது குறிப்பு. "பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே", "உளரானார் உளரானார்" (திரு நா புரா-16) முதலியவை காண்க.

மறையோன் போற்ற—என்பதும் பாடம். (

837. கங்கைநீர் கலிக்குஞ் சென்னிக் கண்ணுத லெம்பி ராற்குப்
பொங்குகுங் குலியத் தூபம் பொலிவுறப் போற்றிச் செல்ல
வங்கவ ரருளி னாலே வறுமைவந் தடைந்த பின்னுந்
தங்கணா யகர்க்குத் தாமுன் செய்பணி தவாமை யுய்த்தார். ௭

(இ - ள்) கங்கைநீர் எம்பிராற்கு - கங்கையின் நீர் ஒலித்தற்கிடமாகிய திருமுடியும் நுதற்கண்ணுமுடைய எமது சிவபெருமானுக்கு, பொங்கு செல்ல மேன்மேற் செறிந்து பரந்து கிளம்பும் குங்குலியத்தூபத்தைச் சிறப்புப் பொருந்தி விளங்கும்படி தவிராது பேணிச் செலுத்தி வந்தாராக, அங்கு - அந்நாளில், அவர் பின்னும் அவருடைய திருவருளினாலே வறுமை வந்தடையவே அதன் பின்னரும், தங்கள் கடகநாா - தமது பெருமானுக்குத் தாம் அவ்வறுமை வருமுன்பு செய்துவந்த அத் திருப்பணியைத் தவிர்தலில்லாது முன்போலவே செய்து வருவாராயினர்.

(வி - ரை) **கலித்தல்** - ஒலித்தல். பெருவெள்ளமாய்ப் பாய்ந்திரைத்து வந்த கங்கை திரைவனது அவிர்சடையின் கண்டனவில் மிகைதவிர்ந்து சிறிதாயடங்கிற்று என்ன பேரிரைச்சல் செய்யும் இயல்பினையுடையதாம் என்பது. விரிந்து ஓடுகின்ற நீர் சிறைசெய்கப்போது பேரொலி செய்யும் எனக.

நீர்கலிக்கும் சென்னி - கண்ணுதல் - நுதற்கண் கோபத்தையும், நீர்கலித்தல் பிரசாதத்தையும் குறிப்பன. இங்குக் காலனை யுதைத்த அருட்டிய நிக்கிரகமும், மார்க்கண்டேயரைக் காத்த அனுக்கிரகமும் செய்த ஒருவர் என்பது குறிப்பாம்.

துங்கு லியப் போங்குதூபம் எனக். **பொலிவுற** - தூபத்துக்குப் பொலிவாவது மிக்க நன்மணம் பொருந்திச் செறிந்திருத்தல். "சாலவே நிறைந்து விம்ம" என முன்னாகக் கூறியது மிது.

போற்றி - சோர்வுபடாமற் பேணி. **செல்ல** - செலுத்த. இவ்வாறு நடத்த.

அங்கு - அந்நாளில். அங்கு இடச்சுட்டுக்காலங் குறித்தது.

அருளினாலே வறுமை வந்து அடைந்த பின்னும் - இதுபற்றி 445ம் திருப்பாட்டினும் பிறண்டு முறைத்தவை பார்க்க அடியார்களுக்கு வறுமையாகிய துன்பம் வரச் செய்தலும் அருளாமோ? எனின், இது உண்மையில்லை யறியாதார் கூற்றேயா மெனக் என்னை? செல்வ வறுமைகளும் இன்பதுன்பங்களும் ஒன்றுபோலவே அவ்வவர் வினைக்குத் தக்கபடி இறைவன் தர வருவன "விரைந்தாளு நல்குரவே", "நோவுள்ளார் வாயுள்ளான்" என்ற தேவாரத் திருவாக்குக்களின்படி வறுமை முதலிய துன்பங்கள் அடிமையை அளக்கும் கருவிகளாகவும் இறைவன் தருவன "ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்" என்றபடி இன்ப துன்பங்களிரண்டையும் ஒன்று போலவே காணுவதாகிய இருவினையொப்பு என்ற பக்குவமில்லை வரும்படி செய்து, அடியார்களை ஆட்கொள்ளுதல் அருளேயாதல் காணக்.

பின்னும் - உயர்வு சிறப்பொடு கூடிய எச்சவும்மை. வறுமையினும் திருப்பணி தவாது உய்த்தலின் அருமை குறித்தது. பின்னும் தவாமை உய்த்தார் எனக் 'வளஞ்சுருங்கவும், முன்னை மாறில் திருப்பணிக்கண் முதிர்ந்த கொள்கைய ராயினார்" (446) என்றதும் காணக். **தவாமை** - குறைவில்லாதபடி **உய்த்தல்** - கொண்டு செலுத்துதல்.

முன் செய்பணி - வறுமை வருவதற்குமுன் சாலவே நிறைந்து விம்மக் கமழ்தூபமிட்டுச்செய்தபடி என்பார் **முன்செய்** என்றார் செய்தபடி எனக். 7

838. இந்நெறி யொழுகு நாளி லிலம்பாடு நீடு செல்ல
நன்னில முற்றும் விற்று நாடிய வடிமை விற்றும்
பன்னெடுந் தனங்கண் மாளப் பயின்மனை வாழ்க்கை தன்னின்
மன்னிய சுற்றத் தோடு மக்களும் வருந்தி னார்கள். அ

(இ - ள்) வெளிப்படை - இந்நெறியிலே ஒழுகுகின்ற காலத்தில் வறுமை மிகவும் முடுகியதாதலின், தமது நல்ல நிலங்களையெல்லாம் விற்றும், நாடியுள்ள அடிமைகளை விற்றும் இவ்வாறு தமது பல பெரிய செல்வங்கள் எல்லாம் தீர்ந்து போயினவாகவே, பயின்ற இல்வாழ்க்கையிற் பொருந்திய சுற்றத்தார்களுடனே மக்களும் வருந்தினார்கள்.

(வி - ரை) **இந்நெறி** - மேற்பாட்டிற் கூறிய படி வறுமை வந்தடைந்த பின்னும் முன் செய்பணியில் தவாமை உய்த்த ஒழுக்கம்.

இலம்பாடு - இல்லாமை - வறுமை **பாடு** - தொழிற்பெயர்விகுதி **நீடு செல்லுதல்** - மிகமுடுகுதல்.

நன்னிலம் - நன்செய் உணவுக்கு இன்றியமையாத நெல்லினை நேரே தருதலால் இவற்றை நல் என்ற அடைமொழி தந்து வழங்குவது மரபு ஏனை நிலங்கள் தரும் விளைவுகள் நெல்லைப்போல அத்துணைச் சிறப்பில ஆகலான் அவற்றைப் **புன்செய்** என வழங்குவர் **நன்னிலம்** - சிறந்த விலையுயர்ந்த நிலம் என்றலுமாம்

முற்றும்விற்றும் - **முற்றும்** - என்ற முற்றும்மை நல்ல நிலங்களினும் ஒன்றும் ஒழியாது எல்லா நிலமும் விற்றனர் என்பது குறித்தது புன்செய்கள் இன்றியமையாதனவல்ல ஆதலானும், வருவாய் குறைந்தனவாகலானும் பல நிலங்களுமுடையவன் விற்கவேண்டிவரின் அவற்றையே முதலில் விற்பன் அதன் பின்னரே ஏனை நல்லன வற்றில் தனக்கு உணவுக்கு வேண்டும் அளவுமட்டில் வைத்துக் கொண்டு, ஏனைய வற்றை விற்பன். இங்கு அவ்வாறன்றி நல்ல நில முழுதும் விற்றனர் எனபதாம்

நாடிய அடிமை - தம்மையே ஆதரவாக நாடியுள்ள எனவும், தாம் நாடிக்கொண்ட எனவும் இருவழியும் கொள்ள நின்றது. அடிமைகளைக் கொள்ளுதலும் விற்றலும் அக்காலத்து வழக்கு. அடிமைவிற்பனை ஆங்கிலேயராளுகையின் பின் அரசாங்க நியமமாகிய சட்டங்களால் ஒழிக்கப்பட்டதென்பர். ஆள் அடமானப்பத்திரங்களும், முன் கொண்டு பெற்ற கூலி ஒப்பந்தங்களும் முதலாயின இன்றைக்கும் நடைமுறையில் உள்ளனவாதலின் அடிமைவிற்பனையும் அடிமை ஒற்றியும் உண்மையில் ஒழிந்தனவாகக் கருத இடமில்லை. முன்னாளில் பிறப்பாலும் இசைவு என்ற ஒப்பந்தத்தாலும் இருவகை அடிமை வழக்கம் உண்டென்பது தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்துட் (183 - 210) காணப்படும். மனைவியையும் விற்கும் வழக்கும் உள்ளதென்பது கலிநீதி நாடனார் புராணத்தாலும், அரிச்சந்திரன் கதை முதலியவற்றாலும் அறியப்படும். "இருந்தென்னை யாண்டுகொள் விற்றுக்கொள் ஒற்றிவை" (திருவாசகம்-நீத்-விண-18), "தனிப்பட்டென்னைப் பொன்னை, ஊனறிகின் றுரைவாக கொற்றிவைத் தாயினனை பொற்றியெல்லாளு, சென்று கொண்டாய்" (அப்பர் தேவாரம் - திருவிருத்தம் - திருவேகம்பம் - 9) முதலிய திருவாக்குக்களால் அடிமைகளை விற்பதேயன்றி ஒற்றிவைக்கும் வழக்கும் உண்டென்பதறியப்படும். இதுபற்றி இந்நாள் நவீனர்கூறும் இகழ்ந்துரைகள் பொருளில்லாமென்றொழிக. என்னை? உலகுமுழுதும் ஒருவனுக்கொருவன் அடிமைப்பட்டே-அடிமை வேலை செய்தே-உலக வாழ்க்கை நடைபெறுகின்றது. எந்த உருவத்திலாயினும் அடிமை செய்யாது உலகம் நடைபெறுதென்பது சிறிது ஆராய்வோருக்கும் பெரிதும் புலனாமெனக் இவ்வாறு பல வழியாலும் பல உருவத்தாலும் உலகத்துக்கு அடிமையாதலை ஒழித்து இறைவனுக்கு அடிமைப்பட்டு நிற்போமாயின் எல்லாத் தீங்கையும் நீங்கி இன்பமடைவோம் என்பது வேதசிவாகமங்களின் துணிபாம். இதுவே அநாதியாக அறிஞர்கள் கைக்கொண்டொழுகும் ஒழுக்கமுமாம். "மீளா அடிமை யுமக்கே யாளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே. ஆளாயிருக்கும் அடியார்" என்ற நம்பிகள் திருவாக்கினுல் அடிமையிலிருந்து மீட்டுக் கொள்ளுதலும் உண்டென்பது போதரும். "ஆளென்ப புந்தியினவ் தடைந்தில மத்தனை, றுளி னேவல தலையி னியற்றி, வழிவழி வந்த டாயினம்" என்ற கோயிலுன் மணிமாலை (24)யும், "கொற்றத் திறலந்தை தந்தைதன் றந்தைதெந் கூட்டமெல்லாந், தெற்றச் சடையாய் நின்றடிப்பட்ட" என்ற திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி (35)யும், இதனை எடுத்தாண்டு "எம்பிரானெ னெந்தை தந்தை தந்தைதெம் கூட்ட மெல்லாந், தம்பிரா னீரே யென்று வழிவழிச் சார்ந்து வாழு, மம்பரின் மிக்க வாழ்க்கை யென்னை" என்ற ஏயர்கோன்புராணம் (392), "யானு மென்பால் வருமுறை மரபுளோரும் வழித்தொண்டு செய்தற்கோலை" (205), காண்க. இவற்றால் வழிவழிவரும் அடிமைவழக்கமும் உண்டென்பதும் பெறப்படும்.

பல் நேடும் தனங்கள் - பலவகைப்பட்ட பெருத்த செல்வங்கள். வகையாலும் தொகையாலும் பெருமை குறிக்கப் பல - நெடு(மை) என்ற இரண்டடைமொழிகள் புணர்த்தியோதினார். அசையாப் பொருளும் அறிவில் பொருளுமாகிய உடைமைகளிற் சிறந்த நனிலங்களை முதலிற் கூறிக் கழித்ததுவும், அதன்பின் அசையும் பொருளும் அறிவுடைப் பொருள்களுமாகிய அடிமைகளைப் பின்னாகக் கூறிக் கழித்ததுவும் கருத்தத்தக்கது. எனவே நிலமுதல் அடிமைவரை எல்லாவகைப் பெருஞ் செல்வங்களும் விட்டுக் கழிந்தன எனக. அதுபற்றி மாள என்றதும் காண்க.

சுற்றத்தோடு மக்களும் - சிறப்புக் காட்டும் ஓடு உருபைச் சுற்றத்துடன் சாத்தி பொருவியத்து இவ்வொழுக்கை நிலையில் சுற்றந்தழுவலின் இன்றியமையாச் சிறப்பையும், காட்டத்தாற், சுற்றமவந்த பின்னரே மக்கள் வரும் முறைமைச் சிறப்பையும் வற்புறுத்துதற்கு. "பட்டற்ற கண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல், சுற்றத்தார் கண்ணே யுள" என்ற திருக்குறளும் காண்க. **மக்களும்** - வருந்தப் பாராத மக்களும் என உம்மை உயர்வு சிறப்பு. மக்கள் வருந்தியது கூறவே தாமும் மனைவியாரும் முன்னர் வருந்தியது

கூறுமலே பெறப்படுமாதலின் அதனைக் கூறாது விடுத்தனர். சுற்றத்தாராவார் " அற்ற குளத்தி லறுநீர்ப் பறவைபோ, லுற்றுழித் தீர்வார் உறவல்லர் – அக்குளத்திற், கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே, யொட்டி யுறுவா ருறவு " என்றபடி செல்வத்திற்கூடி வறுமை வந்தகாலத்தில் நீங்கிவிடாது, தாமும் கூடவே ஒட்டி உலரும் உறவினர். ஆதலின் இவர்களை வறுமையிலும் காத்தல் கடனாயிற்று. இதனை " ஒக்கல் " என ஐம் புலத்தார் கடனுள் ஒன்றாக வைத்தோதியது நீதிநூல். இது பற்றியே இவர்கள்டம் மக்களையும் ஒன்றுபோலவே பார்த்து அம்மையார் தாலி கொடுத்து நெற் கொள்ளச் சொன்னார் என்க. 8

839. யாதொன்று மில்லை யாகி யிருபக லுணவு மாறிப்
பேதுறு மைந்த ரோடு பெருகுசுற் றத்தை நோக்கிக்
காதல்செய் மனைவி யார்தங் கணவனார் கலய னார்கைக்
கோதின்மங் கலநூற் றாலி கொடுத்து" நெற் கொள்ளு "மென்றார். ௯

(இ - ள்) வெளிப்படை - உணவுக்குரிய சாதனம் யாதொன்றும் கிடையாதாகி, இரண்டு பகல் உணவு இல்லாமல், வருந்துகின்ற மைந்தர்களோடும் பெருகிய சுற்றத் தாரையும் பார்த்துக் காதலையுடைய மனைவியார் தமது கணவராகிய கலயனாரது கையில் குற்றமில்லாத மங்கலநூற் றாலியைக் கொடுத்து "இதற்கு நெல் வாங்கி வாரும்"என்று சொன்னார்

(வி - ரை) யாதொன்றும் - உணவுப் பொருள்களேனும், அவற்றைத் தேடுதற் குரிய செல்வம் முதலிய பண்டமாற்றுப் பொருள்களேனும் எவையும்.

இருபகல் - பகல் இங்கு நாளைக்குறித்தது

உணவுமாறி - உணவில்லாமல். பேதுறுதல் - வருந்துதல்.

மைந்தரோடும் - சுற்றத்தை - இது மனைவியாரது மனநிலை குறித்த இடமாத லானும், முதலிற் பசிதீர்க்கத் தக்கவர் இளஞ்சிறாரேயாதலானும், தாயினது அன்பின் பெருக்கு ஒப்பற்றதாதலானும் இங்கு மைந்தரை முதலில் வைத்தோதினார். இது பற்றியே காதல்செய் மனைவியார் என்றதுமாம்.

கோதில் மங்கலநூல் தாலி - கோது - குற்றம் இங்கு இச்செயல் குற்றமற்ற இல்வாழ்க்கை யொழுக்கங் குறித்தலின் கோதில் எனத் தாலியின்மேலேற்றிக் கூறி னார் மங்கலநூல்-மங்கலத்துடன் வருவதானும், சுமங்கலியத்துவமாகிய தன்மை காட் டும் அடையாளமாதலானும் இவ்வாறு கூறியபடியாம் மணமகளின் கழுத்தில் மண மகன் மங்கலநூலணிவதுவே மணச்சடங்குகளில் இன்றியமையாப்பகுதி. நூலுடன் தாலியும் பிறவும் கோத்தணிவது பிற்கால வழக்குப்போலும். நூலையேவிட்டுப் பொற் சரடு அணியும் இந்நாளின் புது வழக்கு நூல் வழக்குக்கு மாறுபட்டதெனப். "மங்கல நூல் சாத்தி" என்று திருவிளையாடற் புராணத்தில் மீனாட்சியம்மையார் திருமணப் படலத்தினும், "மங்கல நாணை மணிக்கள மார்த்து" என்று கந்த புராணத்தில் தெய்வ யானையம்மையார் திருமணப்படல (247) த்திலும் கூறுவது காண்க மங்கல நூல் மட்டுமே சுமங்கிலிகட்கு இன்றியமையாத தெனபதும், பெருங்கேடு வருங்கால் மங்கல நூலிற்கோத்த பொற்றாலியையும் வேறுபிரித்து எடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலா மெனபதும் அறநூல் விதியாமாதலின் இங்கு மனைவியார் மங்கல நூலை மட்டும் அணிந்துகொண்டு தாலியை நூலினின்றும் பிரித்து எடுத்து நெற்கொள்ளக் கொடுத் தனர். கோதில் மங்கல நூல் என்ற இதனால் இச்செயலால் மங்கலத்துக் கிழுக்கின் றெனபதும் குறிப்பு சுமங்கிலித்துவத்தை நூலே குறிப்பதாம் எனபது "அம்பொன் மணி நூல்தாங்கா தனைத்துமியாக்கு மருள்தாங்கி" (திருநா. புரா - 84) என்றதனாலும் அறிக. 9

840. அப்பொழு ததனைக் கொண்டு நெற்கொள்வா னவரும் போக
ஒப்பிலக் குங் குலியங் கொண்டோர் வணிகனு மெதிர்வந் துற்றான்;
"இப்பொதி யென்கொல்?" லென்றா ருள்ளவா றியம்பக் கேட்டு
முப்புரி முந்நூன் மார்பர் முகமலர்ந் திதனைச் சொன்னார், ௧௦

841. "ஆறுசெஞ் சடைமேல் வைத்த வங்கணர் பூசைக் கேற்ற
நாறுகுங் குலிய மீதே லின்று பெற்றேன், நல்ல
பேறுமற் றிதன்மே லுண்டோ? பெறும்பேறு பெற்று வைத்து
வேறினிக் கொள்வ தென்?" னென்ன றுரைத்தெழும் விருப்பின் மிக்கார்,

842. "பொன்றரத் தாரு"மென்று புகன்றிட வணிகன் றானும்
"என்றர விசைந்த?" தென்னத் தாலியைக் கலய ரீந்தார்;
அன்றவ னதனை வாங்கி யப்பொதி கொடுப்பக் கொண்டு
நின்றிலா விரைந்து சென்றார் நிறைந்தெழு களிப்பி னோடும். ௧௨

840. (இ-ள்) வெளிப்படை. அப்பொழுது அத்தாலியினைக் கொண்டு நெற்கொள்ளும் பொருட்டு அவரும் போக, ஒப்பற்ற குங்குலியப் பொதியினைக் கொண்டு ஒரு வணிகன் எதிரே வந்து சேர்ந்தனன்; "இந்தப் பொதி என்ன" என்று கேட்டவருக்கு அவன் உள்ளபடி சொல்ல அதனைக் கேட்டு முப்புரியாகிய மூன்று நூல் அணிந்த மார்பினையுடைய அவர் முகமலர்ச்சியுடன் பின்வருமாறு சொல்வாராயினர், ௧௦

841. (இ-ள்) வெளிப்படை. "கங்கையைச் சிவந்த சடையின்மேல் வைத்த அங்கணருடைய பூசைக்கேற்றதான நறுமணமுள்ள குங்குலியம் இதுவானால், நான் பெரும்பேறு இன்று பெற்றவனாயினேன், இதன் மேலும் நல்லபேறு வேறுண்டோ?, பெறுதற்கரிய இப்பேற்றினைப் பெற்று வைத்திருந்தும், இனி வேறு கொள்ளத்தக்கது என்ன உளது?" என்று எழுகின்ற விருப்பத்தில் மிகுந்தவராகி, ௧௧

842. (இ-ள்) வெளிப்படை. "நான் உமக்குப் பொன்னைத்தர நீர் இக்குங்குலியத்தினைத் தாரும்" என்று கலயர் சொல்ல, வணிகனும் "தேவரீர் எதனைக் கொடுக்க இசைந்தீர்?" என்றான், கலயர் தாலியை ஈந்தனர், அப்போதே அவன் அதனை வாங்கிக் கொண்டு அந்தப் பொதியைக் கொடுத்தான். அதனைப் பெற்றுக் கொண்ட கலயர் அங்குச் சிறிதும் நில்லாமல் உள்ளே நிறைந்த பெருமகிழ்ச்சியுடன் விரைந்து சென்றனர்

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

840. (வி-ரை) **அவரும் நெற்கொள்வான் போக** - எனக் **கொள்வான்** - கொள்ளும் பொருட்டு; வான் ஈற்று வினையெச்சம்.

ஒப்பில் - ஒப்பற்ற தன்மையாவது இன்று அது கொண்டதனால் விளையும் பயன் குறித்தது.

ஓர் வணிகன் - குங்குலியமும் ஒப்பற்றது; அதனைக் கொணர்ந்தவனும் ஒப்பற்றவன் என்பார் ஓர் என்றார். இறைவனே இவ்வாறு எழுந்தருளினன் என்பதும் குறிப்பு. "திருத்தொண்டர் ஒருவர்" என்ற காரைக்காலம்மையார் புராணத்(17)திலும் இக்குறிப்புக் காண்க.

என்றார்க்கு - என்று கேட்டாராகிய அவருக்கு. **மார்பர்** - கேட்ட அந்த மார்பர் [illegible] எச்சம் வருவிக்க. **முப்புரிமுந்நூல்** - 835 பார்க்க. மக்களும் (838) மைந்தரும் (839) என்றமையால் மூன்று இழைநூல் மூன்று அணிந்தவர் எனக்.

முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சி அகமலர்ச்சியாலாகிய மெய்ப்பாடு. அகமகிழ்வின் காரணம் நாயனார் திருவாக்கில் வைத்து ஆசிரியர் கூறுகின்றார் "அடுத்தது காட்டும்

பளிங்குபோ னெஞ்சங், கடுத்தது காட்டு முகம்" என்பது குறள். முகமலர்ச்சியாலன்றி அகமலர்ச்சி காணவொண்ணாதாதலின் முகமலர்ச்சி கூறவே இரண்டும் பெறப்பட்டது. சிந்தைமகிழ முகமலரும். அதற்கேற்ற மொழி பின்னர் வரும். அம்முறையில் வைத்து ஓதியதும் காண்க. இதனை - வரும்பாட்டிற் கூறுகின்றபடி.

வெண்ணூல்மார்பர்—என்பதும் பாடம் 10

841. (வி - ரை) செஞ்சடைமேல் ஆறு வைத்த என மாற்றுக. **வைத்தஅங்கணர்.** அங்கணராதற்கு அடையாளங்காட்டியபடி. சடைமேல் ஆறுவைத்ததனால் தமது அங்கணமையாகிய அருட்டிறத்தைக் காட்டியவர் என்பது குறிப்பு.

அங்கணர் பூசைக்கேற்ற - எனவும், **வேறு இனிக்கொள்வதேன்?** எனவும் கூறியவதனால், பிறவெல்லாவற்றினும் அவர் பூசையேவிரும்பிச் செய்யத்தக்கது என்பதும், அதுவே உறுதிதரும் அருளைப்பெறச் செய்வதாம் என்பதும் நாயனார் திருவுளத் திற் கருதினார் என்றபடியாம்

நல்ல பேறு - நன்மையெல்லாம் தரத்தக்க பேறு. இதனால் தாம் கொள்ள எண்ணிவந்த நெல் முதலிய எவற்றைக் கொண்டாலும் அவை நல்ல பேறாகா என்று நாயனார் எண்ணினார் என்பது குறிப்பு

வேறு இனிக்கொள்வதேன்? வேறு - என்றது பூசைக்குரியவற்றின் புறம் பாயின. தமக்கும் மனைவியார் மக்கள் சுற்றத்தார் முதலியோர்க்கும் பசித்துன்பம் போக்க நெற்கொள்ளும் முயற்சியை **வேறு** - என்று ஒதுக்கி அவையெல்லாவற்றினும் அங்கணர்பூசையினையே சிறந்ததெனக் கொண்டது மனைவிமக்களுடன் கூடிய இல் வாழ்க்கையினுள்ளிருந்தும் சிவபெருமானிடத்து இவர்க்கிருந்த அயரா அன்பின் றிறங் காட்டியது "விரும்புநல் வினைக்குத் தூபம் விதியினால் விடவல் லார்க்குக், கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே" என்ற அப்பர் சுவாமிகளது மெய்த்திருவாக் கின்படி மிடியும்பசியும் கவலையும் முதலிய துன்பங்களையெல்லாம் களைந்து பூசையின் இன்பமே கரும்பின் கட்டிபோல ஊறுகின்றதனை இங்குக் கண்டுகொள்க. இதன் பின்விளைவுகளும் இவ்வாறே இனியனவாதலும் உன்னுக.

இன்று நான் நல்ல பேறு பெற்றேன் - எனக. **பெற்றேன்** - பெறுவேன் என எதிர்காலத்துக் கூறற்பாலது **பெற்றேன்** என உறுதிபற்றி இறந்த காலத்தில் வந்தது **நல்லபேறு** என்றதனையே வற்புறுத்திப் பின்னரும் **பெறற்பேறு** என்றார்.

இதன் மேல் மற்றுப்பேறு உண்டோ? இல்லை என்றதாம். ஓகாரம் எதிர்மறை குறித்தது. **பேறு** என்ற சொல்வருவிக்க.

பெறற்பேறு - எல்லாராலும் பெறுதற்கரிய பேறு பெற எனபது இன்மை குறிக்காது பெறுதற்கு அருமை குறித்து நின்றது "பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும், பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணார், பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம், பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே" என்ற திருமூலர் திருமந்திரக்கருத்தை இங்கு வைத் துக் காண்க. குங்குலிய மூட்டுதல் மிகச்சிறந்த பேறு என்று காண்பதற்குத் திருவை யாற்றில் தெற்குக்கோபுரவாயிலில் ஆட்கொண்டார் சந்நிதியில் இன்றும் குங்குலியக் குழியில் நிரந்தரமாய் அது எரிக்கப்படுதல் காண்க.

வைத்து - உம்மை தொக்கது **வேறு** - தாம் கருதிவந்த நெல் முதலாகிய உண வுப்பண்டம் இவற்றை **வேறு** என்றொதுக்கியது அவை உடம்போடு ஒழியும் பயன் றருதலல்லது இதுபோல உயிர்க்குறுதி தாராமை கருதி

உரைத்து பிறரொருவரையும் பாராது தமக்குத்தாமே சொல்லிக்கொண்டு

எழும் விருப்பின் மிக்கார் - உள்ளிருந்து மேன்மேல் எழுகின்ற விருப்பத்தின் மிகுதியும் உடையாராகி

ஈதே—என்பதும் பாடம். 11

842. (வி - ரை) **பொன் தரத் தாரும்** - இது வணிகனை நோக்கி நாயனார் கூறியது. விலைப்பாகப் பொன்னை நான் தர அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு இக்குங்குலியப் பொதியினைத் தாரும்.

பொன் என்றது இங்குப் பொன்னாலாகிய அணியைக் குறித்து வந்தது போலும்.

என் தர இசைந்தது - பொன் என்றதனால் அப்பொன்னாவது - பொன்னணியாவது - யாது என்றபடி. "பொன்னணிவ" ரென்ற வழக்கும், "நிறை பொன்னணிபக் கருதுகின்றார் பல" (195) என்ற திருக்கோவையாரும் காண்க.

தாலியை ஈந்தார் - அவ்வாறு வினவிய வணிகனுக்கு அது இன்னதெனவாய் கூறாது - சொல்லிக் காலந்தாழ்க்காது - செயலிலே தாலியை ஈந்து அவ்வழியால் விடை தந்தனர் என்க. பூசைக்கான பொருள் தேடுதலின் தீவிரம் குறித்தது.

அதனை வாங்கி அப்பொதி கொடுப்ப - அதனை வாங்கிக்கொண்டு அதற்கீடாக அந்தப் பொதியினைக் கொடுக்க. விலைபற்றி நாயனார் சிந்தித்திலரேனும், கொண்ட பொருளுக்கு நேராகக் கண்டவன்போல அவன் அப்பொதியினைக் கொடுத்தான் என்பது குறிப்பு.

நின்றிலர் விரைந்து சென்றார் - பூசைச்சாதனம் அருமையிற் பெற்ற ஆர்வமும் தொடர்பணியில் வைத்த தீவிர அன்பும் குறித்தது.

தமக்குரியதேயாயினும் உரித்தன்றேயாயினும், நன்றேயாயினும் தீதேயாயினும், ஏதேனும் ஒரு தொழில் செய்து பிழைக்கவறியாது, உடைமை விற்றும் அடிமை விற்றும் உணவின்றிப் பட்டினி கிடந்தும் தாலியையும் விற்க முயன்றும் உணவு தேடுவது சோம்பர் செயலாம் என்று அறிவார்போன்ற சில நவீனர் இகழ்தலுங்கூடும். மிடியும் பசியும் வருத்தியபோதும் தமக்குரிய தொழிலையன்றி வேறு தொழில் செய்து உயிர் வாழ எண்ணமாட்டார் பெரியோர் என்பது இந்நாயனாரது வாழ்க்கையால் அறியப்படும் உண்மை நீதிகளுள் ஒன்றாம். ஆனால் எமது பெருமக்கள் தொழில் செய்தும், கூலிவேலை செய்தும் சீவித்தலை இகழ்ந்தாரல்லர். "அல்லல் நல்குர வாயிடக் **கூலிக்கு, நெல்லறுத்தும்**" என்று அரிவாட்டாய நாயனார் சரிதமும், "வளமுடையார் பாலெண்ணெய் கொடுபோய்மாறிக் கூறிக், கொள்முயலுஞ் செய்கையும் மற்றவர்கொடாமையினால், ... தன்னுடன் முட்டவாதாருஞ் சக்கரவெந் திரம்புரிந்து, கண்ணில்வரும் பணிசெய்து பெறுங்கூலி காதலித்தார்", "செக்குநிறை வெள்ளாட்டிப் பதமறிந்து திலதயிலம் பகுத்துமாட்டும் மிகவுழந்தும் பாண்டிலவரு மெருதுய்த்தும், **தக்கதொழிற் பெறுங் கூலி** தாங்கொண்டு" என்ற கலியநாயனார் சரிதமும், பிறவும் இவ்வுண்மையை விளக்குவன. ஆனால் இப்பெரியார்கள் பலரும் தத்தம் மரபுக்கும் தகுதிக்கும் உரிய தொழில்களையும் அவ்வகையிற் பெறும் கூலி வேலைகளையுமே செய்ததமையும் குறிக்க. "புலி பசித்தாலும் புல் தின்னாது" என்று கொடுவிலங்கின் மேல் வைத்துக் காட்டும் நியதியையும் மறந்து, தொழில் யாவும் ஒன்றே-யாரும் எத்தொழிலும் செய்யலாகும்- எது செய்தேனும் பிழைத்தல் வேண்டும் என்று கூறும் நவீனக் கொள்கையினை அறிவுடையோர் கொள்ளார். "ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க, சான்றோர் பழிக்கும் வினை" என்ற நீதிக்கு இச்சரிதம் இலக்கியமாம். இதுபற்றியே "செயல் எலாம் தொழில்க ளாமே" என்று தொடக்கத்தில் வற்புறுத்திக் காட்டினார். இவற்றால் வேதியர்க்கு வேறு தொழில்கள் உரித்தாகாமையும் காணப்படும். "இறந்த மூப்பினராகிய இருமுது குரவரும் கற்புடை மனைவியும் குழவியும் பசியால் வருந்து மெல்லைக்கண் தீயன பலவும் செய்தாயினும் புறந்தருக" என்னும் அறநூற் பொதுவிதியினை அறிவுடைச் சான்றோர் மேற்கொள்ளா ரென்பது துணிபு.

நின்றிலர் மகிழ்ந்து—என்பதும் பாடம்.

843. விடையவர் வீரட் டானம் விரைந்துசென் றெய்தி யென்னை
யுடையவ ரெம்மை யாளு மொருவர்தம் பண்டா ரத்தில்
அடைவுற வொடுக்கி யெல்லா மயர்த்தெழு மன்பு பொங்கச்
சடையவர் மலர்த்தாள் போற்றி யிருந்தனர் தமக்கொப் பில்லார் ௧௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. தமக்கு ஒப்பில்லாதவராகிய கலயனார், விடையினையுடைய சிவபெருமானது வீரட்டானத் திருக்கோயிலுக்கு விரைவாகச் சென்று சேர்ந்து என்னையடிமைப் பொருளாக உடையவரும் நம்மை ஆளுகின்ற ஒருவரும் ஆகிய இறைவருடைய பண்டாரத்திலே அந்தப் பொதியினை முழுதும் சேமித்துப், பிற எல்லாவற்றையும் மறந்து எழுகின்ற அன்பு பொங்க அந்தச் சடையவருடைய மலர் போன்ற பாதங்களைத் துதித்துக் கொண்டு அங்கே இருந்தனர்.

(வி - ரை) **விரைந்து சென்று எய்தி** - விரைவு அவரது ஆர்வங்குறித்தது. மேற் பாட்டுப் பார்க்க.

என்னை உடையவர் - எம்மை ஆளும் ஒருவர் - இது கவிகூற்று. உயிர்ப்பொருள் உயிரில் பொருள், அறிவுப் பொருள் அறிவில் பொருள் என்ற பகுப்புக்களிலே பட்ட எல்லாவற்றையும் தமது அடிமையாகவும் உடைமையாகவும் கொண்டவர் இறைவர் என்பது. "எல்லாமுன் உடைமையே எல்லாமுன் அடிமையே" என்ற தாயுமானார் பாட்டும் காண்க. **ஒருவர்** - இவ்வாறுள்ள தலைவர் ஒருவரே என்பது வேத முதலாகிய எல்லா உண்மை நூல்களின் துணிபு. "ஒன்றென்ற தொன்றேகாண் ஒன்றேபதி" என்பது (சிவஞானபோ -2- உதாரணம்) ஞான நூல்.

பண்டாரம்-சேமம் பொக்கிஷம் என்பர். இறைவனது பெருந்திருவாகிய முத்தி சாதனங்களை உபதேசிக்கும் தேசிகர்களைப் பண்டார சன்னிதிகள் என்று வழங்கும் வழக்கும், 'அடியவர்க்கு மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்து முந்துமினே" என்ற திருவாசக முதலியனவும் காண்க.

அடைவுற ஒடுக்கி - அப்பொதியிற் கொண்ட குங்குலியமுழுதும் அமைவுபடும்படி சேமித்து.

எல்லாம் அயர்த்து - பிற எல்லாவற்றையும் மறந்து. அவை, மனைவி மக்களும் சுற்றமும் தாமும் பசியால் வருந்துதலும், அதற்காக நெற்கொள்ளத் தாலிகொண்டு வந்ததும் பிறவுமாம்.

அயர்த்தல் - மறத்தல் "அயர்த்தனையோ நம்மைப் பாடுதற்கு" (திருஞான - புரா - 1010), "எம்பிரானறனை யெறியா தயர்த்தேன" (சாக்கியா புரா - 15) முதலியவை காண்க. **எல்லாம் ஆர்ந்தெழும்** என்பது பாடமாயின் முற்றும் நிறைந்து மேலெழுகின்ற எனக.

சடையவர் - 830-831 முதலியவற்றில் இதுபற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க.

தமக்கொப்பில்லார் (ஆதலின்) இருந்தனர் எனக. இவ்வாறு செய்தலும், பின்னர் அன்பு பொங்க இருத்தலும் பிறர்க்கு அரிதாமாதலின் **ஒப்பில்லார்** என்றார்.

நம்மையாளும்—என்பதும் பாடம் 13

844. அன்பரங் கிருப்ப நம்ப ரருளினா லளகை வேந்தன்
றனப்பெரு நிதியந் தூர்த்துத் தரணிமே னெருங்க வெங்கும்
பொன்பயில் குவையு நெல்லும் பொருவில்பல் வளனும் பொங்க
மனப்பெருஞ் செல்வ மாக்கி வைத்தன்ன மனையி னீட. ௧௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு அன்பர் அங்கே திருவீரட்டானத்தில் இருந்தாராக, நம்பரது திருவருளினாலே குபேரன் தனது பெருநிதியத்தைப் பூமியில்

நெருங்கும்படியாகக் கொண்டுவந்து அவரது திருமனையில் எவ்விடத்தும் நீடியிருக்கும் படி பொன் நிரம்பிய குவைகளும் நெல்லும் ஒப்பற்ற பிறவளங்களும் மேன்மேற் பொங்க நிலைத்த பெரிய செல்வமாகி வைத்தனன்.

(வி - ரை) அன்பர் அங்கு இருப்ப - அன்பு பொங்கிய நிலையினராதலின் அங்கு இருந்தார் என்பது குறிக்க **அன்பர்** என்ற சொல்லாலும், தம்மை நம்புவார்க்கு எளிய நாயகராதலின் **நம்பர்** என்ற சொல்லாலும் கூறினார். "எம்பிரா னெம்மை யாளு மம்மானே யென்று தம்மை,நம்புவார்க் கன்பர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே" என்ற திருநேரிசையும் காண்க. இக்கருத்துப்பட மேற்பாட்டில் "என்னை யுடையவர் எம்மை யாளும் ஒருவர்" என்றதும் காண்க. தினமும் ஆன்மார்த்தமாகத் தாம் வழிபடுந் தலமாகிய திருநாகேச்சரத்தினது மேற்கூறிய தேவாரத்தினைக் குறிப் பினால் ஆசிரியர் இவ்வாறு குறித்தனர் போலும். நம்புவார்க்கன்பர் - நம்பர் - என்ற தன்மை, மார்க்கண்டர்க்காக மறலியை உதைத்தவாற்றால் இத்தலத்துக்குச் சிறப்பாக உரியதுமாம்.

அருளினால் - ஆணையினாலே "தன்கட னடியேனையுந் தாங்குதல், என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே" என்ற திருவாக்குச் சிந்திக்க.

அளகை வேந்தன் - குபேரன். திசைகாவலாளர் எண்மரில் அடியார்களுக்கு நிதி கொடுக்கவென்று வடதிசைக் காவலனாகச் சிவபெருமானால் நியமித்து வைக்கப் பட்டவன், சிவபெருமான் தோழன் எனவும், நிதிக்கிழவன் எனவும் பெறுபவன். 444 - 465 பார்க்க.

பொன் பயில் குவை குவை - குவி என்னும் பகுதி திரிந்து ஐ விகுதிபெற்றது. **பொற்குவைகள் இனி வேண்டும்** குங்குலியம், நெல் முதலியவை கொள்ளவும், **நெல்** இப்போது வேண்டும் குறைவு தீர்த்தற்கும், **பல்வளன்** - பிற உணவுப் பண்ட முதலிய வற்றுக்கும் உதவும் பொருட்டு இவ்வாறு பலவும் வைக்கப்பட்டன என்றபடி. பொன்னை மட்டில் வைத்தால் அதுகொண்டு ஏனைய எல்லாம் பெறலாமாதலின் பிறவற்றை வைத்தல் ஏற்றுக்கு? எனின், பொன் கொண்டு நெல் முதலியவைபெறத் தாமத மாம், அதுவரை அன்பரும் குடும்பமும் பசித்திருப்பதனை இறைவர் பொறாராதலின் உடனே சமைத்தற் பொருட்டு எல்லாம் கைக்கொள்ளக்கூடியதாக வைக்க அருளினார் எனக. நெல்லை அரிசியாக்கும் சிரமமும் தாமதமும் பொறாத இறைவர் அரிசியும் வைத்தனர் என 846ல் கூறியதும் காண்க. பசித்திருப்போர்க்குக் காசு கொடுப்பதும்,பொன்னொன்றே வேண்டுமென்று தேடியலைவதுமாகிய இந்நாள் வழக்குக்கள் சிறப்பில்லவெனக.

மன்பெரும் செல்வம் - சிவனுக்கு அடிமைசெய்தற்றுறை போந்த புண்ணியச் செல்வமாகலின், ஏனைச் செல்வங்களைப்போல அழிந்துபடாது நிலைத்த பெரிய செல்வ மாயிற்று என்றார். இவை புண்ணிய விளைவாதலாற் பின்னர் ஆண்டானது பூசைக் கும், அடியார்க்கும் திருக்கூட்டத்துடன் எழுந்தருளிய சைவசமய பரமாசாரியர்களிரு வரின் பூசைக்கும் உதவின என்பதும் குறிப்பு. 852 பார்க்க. "நின் பொருளைக் கொள்ளலர், மற்றதாற்றி வீட்டப் பட்ட வினையவை புனித மான, திறத்தாலே நமக்கு நம்மைச் சேர்ந்தவர் தமக்கு மாக, முறத்தாவில் வாத வூர னுதவினன்" (மண்சுமந்த - 62) என்ற திருவிளையாடற் புராணத்துட் கூறியபடி சிவதருமத்தாற் போந்த பொருள் களே சிவதருமங்களுக்குதவுமெனக.

14

845. மற்றவர் மனைவி யாரு மக்களும் பசியால் வாடி
யுற்றறநா ளிரவு தன்னி லயர்வுறத் துயிலும் போதில்
நற்றவக் கொடிய னார்க்குக் கனவிடை நாத னல்கத்
தெற்றென வுணர்ந்து செல்வங் கண்டபின் சிந்தை செய்வார், கற

846. கொம்பனா ரில்லம் எங்குங் குறைவிலா நிறைவிற் காணும்
அம்பொனின் குவையு நெல்லு மரிசியு முதலா யுள்ள
எம்பிரா னருளா மென்றே யிருகரங் குவித்துப் போற்றித்
தம்பெருங் கணவ னார்க்குத் திருவமு தமைக்கச் சார்ந்தார். ௧௬

845 (இ - ள்) வெளிப்படை - இவ்வாறிருந்த அவருடைய மனைவியாரும் மக்களும் பசியினால் வாட்டமுற்று அன்று இரவில் அயர்ந்து தூங்கும்போது நல்ல தவத்தின் கொடிபோல்வாராகிய மனைவியாருக்குக் கனவில் இறைவன் இவ்விளைவுகளை உணர்த்தி யருளினாராக, அவர் உணர்ந்து எழுந்து கனவிற்கண்டபடி உள்ள செல்வங்களை யெல்லாம் கண்டபின் மேல்வருமாறு எண்ணுவாராயினர், ௧௫

846. (இ - ள்) வெளிப்படை - இளந்தளிர்க் கொம்புபோன்ற அவர், தமது திருமனை முழுமையும் குறைவில்லாத நிறைவினால் காணப்பட்ட அழகிய பொற்குவையும், நெல்லும், அரிசியும் முதலாயுள்ள எல்லாம் எமது பெருமானது திருவருளே யாம் என்று சிந்தித்து, இருகைகளையும் சிரசின்மேற் குவித்துத், துதித்துத், தமது நாயகராகிய ஒப்பற்ற பெரிய நாயனாருக்குத் திருவமுது சமைக்கச் (பாகசாலையைச்) சார்ந்தனர் ௧௬

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன

845. (வி - ரை) **பசியால் வாடி - அயர்வுறத் துயிலும்போதில்** - முன்னர் இருபகல் உணவின்றிப் பசித்திருந்தனர் (839). மூன்றாநாளாகிய அன்று நெற்கொள்ளும்படி தாலியைக்கொடுத்தும் நெல் வாராமையால் இன்றும் பசித்தனர், ஆதலின் வாடி மிக்க களைத்து அயர்ந்து துயின்றனர் எத்தனை வாடினும் பகலிற் றுயில்கொள்ளுதல் ஆகாது என நூல்கள் விதித்தலின், அயர்வும் பசியும் மிக்கிருந்தும் இவர்கள் பகலிற்றுயிலாது **இரவுதன்னிற் றுயின்**றனர் என்றார்

நல்தவக் கோடி அனார் நல்ல தவத்தின்முளைத்து விளைந்த கொடிபோன்றவர். சிவபூசை அடியார்பூசையாகிய தவமேசெய்யும் நாயனாராகிய கொழு கொம்பிற்படர்ந்த கொடி என்றலுமாம

நாதன் கோடி அனார்க்குக் கனவிடை நல்க எனக **நல்க** - இவ்விளைவுகளை உணரும் உணர்ச்சியை நல்க என **நல்க** என்றதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்க.

நாதன் இவ்விளைவுகளைக் கலயனார்க்கு அறிவிக்காமல் மனைவியார்க்கு அறிவித்ததும், பின்னர் நாயனார் இவற்றைக்கண்டு மனைவியாரைக் கேட்டு அவர்சொல்ல அறிந்துகொள்ளுமாறு வைத்ததும் என்னை எனின் ?, இவையாவும் அம்மையார் தந்த கோதில் மங்கலநூற்றாலி கொடுத்துக் குங்குலியப்பொதி கொண்டதன் விளைவாதலானும், முன்னர் அறிந்து எழுந்து நாயனார் வருமுன்பே அமுது சமைத்து அவரையும் அடியார்களையும் ஊட்ட வேண்டுமாதலானும் மனைவியார்க்கு அறிவித்ததும், பின்னர்ப் "பாலடிசில் உண்டு பருவரல் ஒழிக" என்று நாயனார்க்கு அறிவித்ததும் ஆம் எனக மனைவியாரது கற்பின் பெருமையும் அடியார்களைப் பணனூள் அமுதூட்டிய அன்பின் பெருமையும் காட்டியபடியுமாம

தேற்றென உணர்ந்து கண்டபின் - கனவில் தெளிவாகக்கண்டது போன்று, கனவுநிலை நீங்கி நனவு நிலைபெற்றுக் கண்ட பின்பு என்றதாம **உணர்ந்துகண்டபின்** - துயிலுணர்ந்து கண்டபின் என்றலுமாம. 15

846 (வி - ரை) கொடியனார்க்கு - கனவிடை - நல்க - உணர்ந்து - கண்டபின் (அக)கொம்பனார் - சிந்தை செய்வார்-காணும் - பொன்குவை முதலாயுள்ள (வற்றை) "அருளாம" என்றே - போற்றி - அமுது அமைக்கச்சார்ந்தார் என்று இவ்விரண்டு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க.

சிந்தை செய்வா(ராய்) அருளாம் என்றே போற்றி - எனக

குறைவிலா நிறைவு - " குறைவிலா நிறைவே " என்ற திருவாசகத்தை இங்கு நினைவு கூாக. ஒன்றாகக்கொன்று என்றும் குறைவுபடாத நிறைவாந்தன்மை குறை விலா நிறைவுடைய இறைவா தமது தன்மைக் கேற்பக் கொடுத்தார் எனக. **காணும்** காணப்படும். படுவிகுதி தொக்க செய்யப்பாட்டு வினைப்பெயரெச்சம்.

உள்ள - உள்ளவை அசாவீறறு பலவின்பாற் பெயா இரண்டனுருபுதொக்கது

அருளாம் என்றே கரங்குவித்துப் போற்றி - அந்தப் பொன் - நெல் அரிசி முதலியவற்றை அவ்வப்பொருள்களாகக் காணாது எம்பெருமானுடைய அருளையே கண்டார். ஆதலின் கரங்குவித்துத் தொழுது துதித்தார் இவை அருளால் வந்தன என்று அருளால் உணர்ந்து அருள் என்று போற்றினா. திருவருளாற் போந்த பொருள் களைத் திருவருட் சொரூபமாகவே கண்டு வணங்குதல் பெரியோர் இயல்பு திருவாத் துறையில் முத்துச்சிவிகை இறைவனருளாற் போந்ததென்று கனவில் உணர்த்த உணர்ந்த திருஞானசம்பந்தநாயனார் அதனை நனவிற் கண்டதும், " அரத்துறை அடி களதம் அருளே " என்று திருப்பதிகம்பாடி வணங்கியதும் இங்கு நினைவுகூாக " நல லான தன்பால புகலிவேந்தா கண்ணுதல் கருணை வெள்ள மாயிர முகத்தாற் கண டாா " என்ற ஆளுடையபிள்ளையாா புராணம் (1108) காணக.

தம்பெரும் கணவனா் - உலகாகளுள உடம்பொடொழியும் ஏனைக்கணவாகள் போலல்லாது, திருவருள் விளைவிலே கூட்டுவித்து உயிாக்குறுதி தரும் கணவா காயனா, என்று குறிக்கப் பெருங்கணவனா என்றும், கொழுநற் றொழுதெழும் பெருங்கற்பு வாய்ந்தவரென்று குறிக்கத் தம் என்றும் கூறினா 16

847. காலனைக் காய்ந்த செய்ய காலனா கலய னாரம்
ஆலுமன் புடைய சிந்தை யடியவ ரறியு மாற்றால்
" சாலநீ பசித்தா யுன்றன் றடநெடு மனையி னண்ணிப்
பாலினின் னடிசி லுண்டு பருவர லொழிக " வென்றார். கஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை காலனை உதைத்தருட்டிய சிவந்த காலினையுடைய சிவ பெருமான் கலயனாாகிய, திருஅடியில் நிறைந்த அன்புபூண்ட சிந்தையுடையவா அறி யும்படி " நீ மிகப்பசித்தாய், உனது விசாலமாகிய பெரிய வீட்டிற் சோந்து பாலுடன் கலந்த இனிய உணவை உண்டு பசித்துன்ப நீங்குவாயாக " என்றருளிச்செய்தார

(வி - ரை) காலனைக் காய்ந்த செய்ய காலனா்-851 பாரகக **காலன் - காலனா்** சொற்பின் வருநிலை **காலன்** - இயமன்-கூற்றுவன். சிவபெருமானது ஆணையின்படி காலத்தைப் பாாத்து அதன் கிரமப்படி உயிாகளைக் கொண்டு சேர்ப்பவன் **காலனா்** - காலினை உடையவா **செய்ய காலனா்** உதைத்தமையாற் சிவந்தது எனபதும் குறிப்பு சிவப்பு இராசசத்தின் நிறமாதலின், "காலனுருவிா மாளக் கறுத்தன" என்றபடி அவரது சினக்குறித்த திருவடியின்மேல் ஏற்றிக் கூறினா் என்றலுமாம் " நினபோ லமாாகள் நீண்முடிச் சாய்ந்து நீணாந்துந்தக், கைம்போ திழக்கிய **பவளந் தழைப்பன** " என்ற திருவிருத்தத்தின் கருத்தும் காணக

அடி ஆலும் அன்புடைய சிந்தையவர்-எனக கொண்டுகூட்டுக திருவடியினில் நிறைந்த அன்பு கொண்ட சிந்தையாதலின் அதனுள் தமது பசியும் மனைவி மக்கள் முதலியோா பசி முதலிய எவையும் முளையா, அதனால் அவா **அறியும்படி** இறைவன் அறிவித்தார் என்பார் **அறியும் ஆற்றல்** என்றார் திருவடித் தியானத்தில் உறைத்து நிற பாாக்கு உலகமும் அதனுள் அனுபவங்களும் தோன்றா இதனை " மண்டு காதல ருச் சனையில் வைத்தார் மற்றொன் றறிந்திலரால்" என்ற சண்டேசநாயனா புராணத்திலும் பிறண்டும் காணக இதனை உணாத்தவே " எல்லாம் அயாத்தெழு மன்பு பொங்கச், சடையவா மலாத்தாள் போற்றி யிருந்தனா " (943) என்றது காணக.

சாலநீபசித்தாய் - நாயனார் தமது பசியையும் தாம் அறியாது சிவசிந்தியான நிட்டையில் வீற்றிருந்தாராதலின், அவரது பசியை அவர்க்கு அறிவுறுத்தவே "சாலநீ பசித்தாய்" என்றிறைவன் அருளியபடி. "உன் பசியினையும் உன் மனைவி மக்கள் முதலியோர் பசியினையும் நீ அறியாய், நாம் அறிவோம் நாம் அறிவிக்க நீ அறிவாய்" என்றது குறிப்பு மனவசீகர நிபுணனால் வசீகரிக்கப்பட்ட ஒருவன் அந்நிபுணன் சொல்லியவாறெல்லாம் அனுபவங் கூடியும், அவன் சொல்லாதவழி அனுபவங் கைகூடாமலும் உள்ள நிலையை இங்கு வைத்துக் காண்க "அறிவிக்க வன்றி யறியா வுளங்கள்" என்பது ஞானநூல். ஏனைய உயிர்கள் ஆணவ மயக்கிலாழ்ந்து கிடத்தலின் இறைவனை அறியா இங்கு நாயனார் சிவனடி பரவிய சிந்தையில் ஆழ்ந்து கிடத்தலின் உடம்பை அறியாதிருந்தனார், ஆதலின் **அடியவர் அறியும் ஆற்றல்** என்றார்.

பாலின் இன் அடிசில்-பாலுடன் கலந்த இனிய அமுது இன் உவம உருபாகக் கொண்டு, தாயினது பாலினும் அதிக சுவையும் குணமும் கொண்ட அடிசில் என்றுரைத்தலுமாம் "தாயக்குப் பின் தாரம்", "மனைவி கணவனை ஊட்டுவித்தலிற் காப்பதில் தாய்போல இருத்தல் வேண்டும்" என்பன உலகநூல் நீதிகளாதலின் இங்கு மனைவியார் இனி ஊட்டப்போகும் அடிசில் தாயின் பாலினும் இனிமையுடையதாம் என்பதும் குறிப்பு மற்றொரு வகையாலும் இவ்வடிசில் இனிதேயாம், என்னை?, எல்லாவுயிர்களுக்கும் "பாணினை நாடும் தாயினுஞ் சாலப் பரிந்து" அளிக்கும் தாயதந்தையாகிய நம்பாருளிய அடிசிலாதலின் இது "அன்னைமுலைத் தீம்பாலி னரிய சுவைத்"தேயாம் எனக் நம்பாருளினால் (844) எம்பிரான் அருளாம் (846), அருள்தர (849) என்று அருட்சத்தியைப் போற்றியது காண்க இனி, **பால்** பான்மை எனக் கொண்டு, உனது அன்பின் தன்மைக் கேற்ற பான்மையினால் வந்த இனிய அடிசில் என்றுரைத்தலு மொன்று.

பருவரல் ஒழிக - இப்போது உன் பசி முதலியதுன்பங்களை நீ அறியாய்; நாம் அறிவிக்க அவற்றை அறிவாயாதலின் அத்துன்பம் தீர ஒழிக என்ற துணிபினால் இப்பிறவியில் மட்டுமன்றி இனி என்றுமன்றும் அத்துன்பம் உனக்கில்லாமல் தீர்வதாகிய முத்தி நிலையும் பெறுக என்பதும் உடன்குறிக்கப்பட்டது.

என்றார் - அசரீரி எனப்படும் தமது எங்கும் நிறைந்த ஒலியினால் அவர் செவிப் புலப்படுமாறு கூறியருளினார் நேரே காட்சிதந்து சொல்லியருளினார் எனபாருமுண்டு. அஃதுரையன்றெனக. 17

848 கலயனா ரதனைக் கேளாக், கைதொழு திறைஞ்சிக், கங்கை
யலைபுனற் சென்னி யார்த மருண்மறுத் திருக்க வஞ்சித்,
தலைமிசைப் பணிமேற் கொண்டு சங்கரன் கோயி னின்று
மலைநிகர் மாடவீதி மருங்குதம் மனையைச் சார்ந்தார். ௧௮

(இ - ள்) வெளிப்படை. கலயனார், அவ்வாற இறைவர் கூறிய அருளிப்பாட்டினைக் கேட்டுக் கைகளாற்றொழுது வணங்கிக், கங்கையாற்றினைச் சூடிய சிரத்தினையுடைய பெருமானது திருவருளினை மறுத்து மனையிற் போகாது கோயிலில் தங்கியிருக்க அஞ்சியவராகி, அப்பணியைச்சிரமேற் கொண்டு, சங்கரனாரது திருக்கோயிலினின்றும் போந்து, மலைபோன்ற மாடங்கள் நிறைந்த திருவீதியில் சேர்ந்து, அங்குத் தமது திருமனையினைச் சார்ந்தனர்.

(வி - ரை) அதனை - அவ்வாறு இறைவன் அறிவித்த அதனை **கேளா** - கேட்டு. செவிப்புலப்படக் கேட்டு.

கைதொழுது இறைஞ்சி - திருவருள் வெளிப்பாட்டினைக் கண்டபோது இறைஞ்சுதல் முறையாம், அதுவே அடியார்களினியல்புமாம். மனைவியார் பொன்குவை கொல

அரிசி முதலானவற்றைக் கண்டபோது அவை எம்பிரான் அருளாமென்றே உணர்ந்து அவரை இருகரங்குவித்துப் போற்றினார் (846) என்றதும் காண்க.

கங்கை அலைபுனற் சென்னியார்-841 முதலியவை பார்க்க **அருள் மறுத்து இருக்க அஞ்சி** அதிகாலையாதலின் நாயனார் திருப்பணியை நிறைவேற்றுதற்குச் செல்வதற்கு மனம் வையாதலானும், மனையில் மூன்று பகல் உணவில்லாமையாலும் நெற்கொள்ளக் கொண்டு சென்ற திருப்பணிக்கு விற்கக் கொண்டு போன பொருளில் குங்குலியப் பொதி கொண்டு சேமித்து விட்டமையாலும், பொன் - நெல் அரிசி முதலியவற்றைத் தந்து அம்மையாருக்கு அறிவித்தபடி இறைவன் இவர்க்கு அறிவியாமையாலும், மனையிற் சென்று பாலடிசில் உண்ணுவதென்று அறிதலால் இங்குத் திருக்கோயிலில் இருத்தலையே விரும்பினார் நாயனார், ஆனால் அருள் மறந்து அவ்வாறு இருத்தற்கு அஞ்சினார் எனக. **இருக்க** - மனையிற் செல்லாது திருவீரட்டானத்தில் இருக்க. **பணி தலைமிசை மேற்கொண்டு** எனக. **மேற்கொள்ளுதல்** - தாங்குதல். **தலைமிசை மேற்கொள்ளுதல்** - தலைமையாகப் பூண்டு அதன்படி நின்று கடனாற்றுதல். **பணி** பணிக்கப்பட்டதனை.

சங்கரன் கோயில் - திருவீரட்டானம். **சங்கரன்** - சுகத்தைச் செய்பவன் - சிவபெருமான். இங்கு நாயனாரது துன்பமெல்லாம் போக்கி யின்பஞ்செய்கின்றாராதலின் அப்பெயரால் கூறினார். இங்கு வீரஞ்செய்தமையால் காக்கப்பட்ட மார்க்கண்டருக்கும் உதைபட்ட காலனுக்கும் ஒருங்கே துன்பநீக்கமும் இன்பஆக்கமுஞ் செய்ததனையும் சிந்திக்கும்படிச் **சங்கரன்** என்றதும் காணத்தக்கது.

மலைநிகர் மாடம் - மலைபோன்ற பெரியமாடங்கள் என்றபடி. **வீதிமருங்கு** - வீதியில். இதனால் நாயனாரது திருமனை மாடவீதியில் இருந்ததென்றறியப்படும். கீழை மாடவீதியின் அந்தத்த உள்வீதிப்பக்கம் அந்தத் திருமனை இருந்ததாகக் காணபரம்பரையாக ஓர் இடம் இன்றும் சுட்டி வழங்குகின்றது.

"**உன்தன் தடநெடு மனையில் நண்ணி**" என்று இறைவர் அருளிய சிறப்புப் பொருந்தாதலின் ஆசிரியர் தாமும் **மாடவீதி மருங்கு தம்மனை** என்று சிறப்பித்துக் கூறினார்.

சார்ந்தார் - நற்சார்பு என்ற சிவஞானநூற் கருத்தினை நினைவூட்ட இச்சொல்லாற் கூறினார். 18

849. இல்லத்தின் சென்று புக்கார் நிதிக்குவைக ளார்ந்த
செல்வத்தைக் கண்டு, நின்று, திருமனை யாரை நோக்கி,
"வில்லேர்த்த நுதலாய்! யிந்த விளைவெலா மென்கொ?" லென்ன,
"அல்லேர்த்த கண்ட னெம்மா னருடர வந்த" தென்றார். ௧௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. நாயனார் தமது திருமனையிற்சென்று உள்ளே புகுந்தார்; பெரிய நிதிக்குவைகளோடு ஏனைச்செல்வங்களை யெல்லாங்கண்டு, நின்று, தமது திருமனைவியாரை நோக்கி "வில்போன்ற நெற்றியையுடைய பெண்ணே! இந்த விளைவுகள் எல்லாம் வந்தவாறு என்ன?" என்று கேட்க, அவர் "கரிய இருள்போன்ற நிறம்பொருந்திய திருநீலகண்டனாகிய எம்பிரான் அருள்தர இச்செல்வம் வந்தது" என்று கூறினார்.

(வி - ரை) **இல்லம்** - வீடு. அம் சாரியை. **இருநிதிக் குவைகள் ஆர்ந்த செல்வம்** - பொன் குவைகளும் நெல்லும் அரிசியும் முதலாயின வளங்கள் **செல்வம்** எனப்பட்டன. குவைகளோடு நிறைந்த. **ஆர்தல்** - நிறைதல்.

திருமனையாரை இறைவனது திருவருளினை முன்னர்ப்பெற்று விளங்கினார் என்றும், அவரது கற்பின் பெருமையும் அவர் தந்த தாலியின் சிறப்புமே இச்சரித விளைவுக்குக் காரணமாயின என்றும் குறிக்க இவ்வாறு கூறினார். அவர் தந்த திருத்தாலி மீட்டும் அவரது கழுத்திலவந்து பொருந்திப் பிரகாசித்தது என்பதும் குறிப்புப் போலும்.

வில்ஒத்த நுதல்-பெண்மை யுறுப்பிலக்கணங்களுட்டலையிற் றலைமையாயினதைக் குறிக்கவே ஏனையவெல்லாம் உடன்குறிக்கப்பட்டன.

விளைவு எல்லாம் - பொன்முதலிய பல வளங்களையும் குறிக்க **எல்லாம்** என்றார். பொன்னும் நிலத்தினின் விளைவு என்றே காணப்படும். **என்கொல்** - வந்த வாறு என்பது வருவிக்க.

அல்லொத்த கண்டன் எம்மான் அருள் - சிவபெருமானது திருவருட் பெருமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் திருநீலகண்டத்தினை இங்குக் குறித்தார். நாயனாரும் மனைவியாரும் இதில் அன்பு செலுத்தியவர்கள் போலும். திருநீலகண்டநாயனார் புராணம் பார்க்க. தேவமாதர்கள் தாலியிழக்காமற் காத்த நீலகண்டனே என் தாலியைப் நான் நீக்காமற் காத்தவன் என்றதும் குறிப்பாம். **அல்** - இருள் இங்கு இது கரிய நிறத்தினால் சிவபெருமானது கண்டத்தில் விளங்கும் விடத்தை ஒத்திருத்தலின் அதனைக் குறித்தது. **எம்மான்** - யாவர்க்கும் தலைவனாதலின் தன்னை அடைந்தோர்களது துன்பஞ் சகிக்கலாற்றாது விரைந்து அருள்பவன், ஆதலின் நமக்கும் அருள் செய்தனன் என்பதாம்.

அருள்தர - எம்மான் தர என்னாது எம்மான் அருள்தர என்றது சிந்திக்கத்தக்கது. திருவருட்சத்தியே தரவந்தது. மேல் **அருளாம்** - (846) என்றார் இப்பொருள்களில் எல்லாம் மனைவியார் அவ்வப்பொருள்களைக் காணாது சிவனது திருவருளையே வெளிப்படக் கண்டார். "நந்தம்மை யாளுடையான், டன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமான் னன் பாகத்து, முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே, யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்" என்ற திருவாசகத்தில் உலகத்துன்ப நீங்கப் பொழியும் மழையினை அருளே என்று கண்டு காட்டியபடி இவ்வம்மையாரும் கண்டினார். நாயனார் தாலியைக் குங்குலியத்துக்கு மாறியதும், திருக்கோயில் சேர்ந்திருந்ததும், இறைவன் ஆணைசெய்ததும் முதலியனவாக இடையில் நிகழ்ந்தனவொன்றும் இவ்வம்மையார் அறிந்திலரேனும் இவ்வாறு கூறியது, என்றும் எல்லாம் இறைவன் தருளேயாகக் காணும் அவரது செம்மை பெற்ற திருமனத்தின் இயல்பு காட்டியது இதுபற்றியே **அருள்தர** என்று அருட்சத்தியைத் துதித்தனர் எனக்.

விளைவெல்லாம் - வெயிலெல்லாம் என்பதுபோல ஒருமையிற் பன்மை வந்தது, ஆதலின் **வந்தது** என்னும் ஒருமைவினை கொண்டது. 19

850. மின்னிடை மடவார் கூற மிக்கசீர்க் கலய னார்தா
மன்னிய பெருஞ்செல் வத்து வளமலி சிறப்பை நோக்கி
"யென்னையு மாளுந் தன்மைக் கெந்தையெம் பெருமா னீசன்
றன்னருளிருந்த வண்ண" மென்றுகை தலைமேற் கொண்டார். உo

(இ - ள்) வெளிப்படை. மின்போன்ற இடையையுடைய மடவாராகிய அம்மையார் இவ்வாறு சொல்லச் சிறப்புமிக்க கலயனார் நிலைபெற்ற பெருஞ்செல்வங்களின் வளமிக்க சிறப்பை நோக்கி, "என்னையும் ஆட்கொண்டருளுகின்ற தன்மைக்கு எந்தையும் எமது பெருமானும் ஈசனுமாகிய சிவபெருமானது திருவருள் இருந்த வண்ணம் தான் என்னே?" என்று கைகளைத் தலைமேற்கொண்டு துதித்தார்.

(வி - ரை) **மின்இடை** - இடைசிறுத்தது துவளுதல் பெண்களின் சிறந்த உடலிலக்கணங்களுள் ஒன்று. **மடவார்** - மடமையையுடையார். **மடம்** - "கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமையாகிய நாற்குணத்துள் ஒன்றாய குணம்பற்றி மகளிர்க்குப் பெயராயமைந்தது. கணவனார் வினவியபோது தாம் அறிந்ததனைச் சொல்லும் கடமைபற்றி உரைத்தனர் என்ற குறிப்புப்பெற இங்கு மடமை என்ற தன்மைபற்றிக் கூறினார். "கைவருகற் புடைநெறியாற் கணவனுரை கடவாமை, மெய்வழியன் றென விளம்பல் விடமாட்டார்" என்ற காரைக்காலம்மையார் புராண (27)க் கருத்துங்

காண்க. இடை - என்றது உத்தமமாகிய உடலிலக்கணத்தையும், மடமை என்றது உயர்ந்த குணவிலக்கணத்தையும் குறித்தன. மடம் - மடமான என்புழிப்போல இளமை என்றலுமாம்.

கூற மிக்க சீர் - பாலின் இன் அடிசில் உண்டு பருவரல் ஒழிக என்று இறைவன் அருளியபோது இவ்வணங்கு அருளிய தேனை அறியாராதலின், அதனை அம்மையார் கூற அறிந்து அதனின் முன்னினும் மிகுந்த சிறப்பினைப் பெற்ற எனக்க.

மன்னிய சிறப்பை - தாம் கண்ட செல்வங்களின் நிலைபெற்ற தன்மையும் பெருமையும், வளப்பமும் நிறைந்த சிறப்பை. மன்னுதல் - தமது முன்னைச் செல்வம் போல மறைந்து ஒழிவதொழியாது நிலை பெறுதல். பெருமை - தந்தருளிய இறைவரது பெருமைக் கேற்ற பெருமை. வளம் - பொருட்டன்மையின் வளப்பம். சிறப்பு - திருவருட்பேற்றின் செம்மை. இச்சிறப்புக்கள் இவைபோன்ற வேறெச் செல்வங்களுக்கும் இல்லாத தன்மை. நோக்குதல் - கூர்ந்து பார்த்தல்.

என்னையும் . வண்ணம் - என்னையும் - ஆட்கொள்ளத்தக்க தகுதியில்லாத என்னையும் என உம்மை இழிவு சிறப்பு. "என்னையு மாண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்" (திருப்பள்ளியெழுச்சி 4) என்ற திருவாசகமும், "என்னையு மடிய னாக்கி யிருவினை நீக்கி யாண்ட" என்ற கந்தபுராணமும் பிறவும் காண்க.

எந்தை எம்பெருமான் ஈசன் - "எந்தை ஈசன் எம்பெருமான் ஏறமர் கடவுள் என்றேத்தி" (திருவாதவூர் 1) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம் காண்க. இந்நாயனார் ஆளுடையபிள்ளையாரிடத்து மிக்க அன்பு பூண்டிருந்து அவரது திருப்பதிகங்களைப் பயின்றிருந்த பழக்கத்தால் அது கொண்டே துதித்தனர் போலும். அக்காலத்திற் றிருப்பதிகங்கள் மிகப் பயிலப்பட்டன என்பது "பண்ணின் கிளவி மணிவாயும் பதிகச் செழுந்தேன் பொழியுமால்" என்ற முருகநாயனார் புராணம் (3) த்தாலும், "தெள்ளு மோசைத் திருப்பதி கங்களைப் பிள்ளை பாடிய கேட்பன பூவைகள்" என்ற திருநகரச்சிறப்பி (8) னாலும், பிறவாற்றாலும் அறியப்படும். தகுதியில்லாத தமக்கும் இப்பெரிய திருவருளைத் தந்தது "நாயச்சிவிகை யேற்று வித்தது" போலும் என்ற நினைவு வருதலும், அது வந்தபோது சிவிகை பெற்ற திருப்பாட்டு நினைவுகூர்தலும், இடம்பெறும். "சிந்தை செய்யவாக கல்லாப் பெற்றுக்கை கூடுவ தன்றால்" என்றபடி இந்நாயனார் 'எல்லாம் தயாதந்தெழும் அன்பு பொங்கச் சடையவர் மலர்த்தாள் போற்றியிருந்தனர்' ஆதலின் இத்திருவருள் கைகூடப் பெற்றனர் என்பதும் கருதுக. எந்தை - தந்தை தம்மக்களைக் காத்தல் கடனும் என்பார் முதலில் எந்தை என்றார். தந்தை என்ற உரிமை பாராட்டத் தான் தகுதியற்றேனாயினும் எமது தலைவனாதலின் ஆட்கொண்டனர் என்று நினைந்து பின்னர் எம்பெருமான் என்றார். "துணைமாலை சூட்டநான் றூயே னல்லேன்" என்று அப்பர் சுவாமிகள் அருளியபடி அவ்வாறு அவர்க்கு ஆட்படும் தகுதியிலலாமையின் அவர் எல்லாவுயிர்க்கும் இறைவனுப "எல்லா வுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்" களை யுடையானுதலின் அம்முறையில் எம்மை ஆட்கொண்டனர் என்பார் பின்னர் ஈசன் என்றார். "என்னப்பனெம்பிரா னெல்லார்க்குந் தானீசன்" (திருச்சாழல் 2) என்ற திருவாசகமும் நோக்குக.

அருள் இருந்த வண்ணம் - முத்துச்சிவிகை பெற்றபோது "என்னையும் பொருளாக வின்னருள் புரிந்தருளும், பொன்னடித் தாமரை (திருஞான - புரா - 226)யின் "அருள் வந்தவாறுமற் றிவ்வண்ணமோ" (மேற்படி 224) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரும், திருவாலவாயுடையார் திருமுன்பு சேர்ந்தபோது அவர் தமக்குத் திருமுகம் கொடுத்தனுப்பிய அருளிப்பாட்டை எண்ணி 'அடியேனைப் பொருளாக அளித்த திருமுகக்கருணை, முடிவென்னே யென்றென்றே மொழிதடுமாற' வீழ்ந்து வணங்கிக் கழறிற்றறிவார் நாயனாரும் பாராட்டியதும், பிறவும் இங்கு நினைவு கூர்க.

தன்மைத் தேநந்தை — என்பதும் பாடம்.

*851. பதுமநற் றிருவின் மிக்கார் பரிகலந் திருத்திக் கொண்டு
கதுமெனக் கணவ னாரைக் கண்ணுதற் கன்ப ரோடும்
விதிமுறை தீப மேந்தி மேவுமின் னடிசி லூட்ட
வதுநுகர்ந் தின்ப மார்ந்தா ரருமறைக் கலய னாரும். உக

(இ - ள்) வெளிப்படை. தாமரையில் வீற்றிருக்கும் நல்ல திருவினும் மிகுந்த அம்மையார் பரிகலம் திருத்தி யமைத்துக்கொண்டு விரைவாகத் தமது கணவனாரைச் சிவபெருமானுக்கன்பர்களோடும் விதிப்படி தீபம் முதலிய ஏந்திப் பூசைசெய்து இனிய அமுதினை ஊட்ட, அரிய மறைவல்லவராகிய கலயனார் அதனை நுகர்ந்து இன்பநிறைந்தனர்.

(வி - ரை) **பதுமம் நல் திரு** - செந்தாமரையில் உள்ள இலக்குமி. உருவாலும் திருவாலும் ஒப்புமை பெறினும், நற்றிரு என்றது அவரினும் அருளால் மிகுந்த அம்மையாரது மேம்பாடு கருதுதற்கு எல்லைப்பொருளாய எண்ணப்படும் பேறுபெற்றமைபற்றி. **மிக்கார்** - அருளால் மிகுந்தவர். அந்தப் பதுமத்திரு ஒவ்வோர் காலம் தமது கணவரை யிழக்கவும் அதனால் தாலியிழக்கவும் பெற்று, அதன் பொருட்டுச் சிவபெருமானை நோக்கித் தவங்கிடந்து மீளப்பெற்றுத் தாலிதாங்குவர். அவ்வாறன்றி இவ்வம்மையார் தமது தாலியை இறைவனது தூபத்திருப்பணிக்கே ஈகப் பெற்று, அதன் விளைவாகிய மாளாச்செல்வங்களையும் பெற்று, அடியார்களோடும் ஆளுடைய அரசுகள் ஆளுடைய பிள்ளையார் என்ற இருபெரு மக்களையும் பூசித்து அமுதூட்டவும் ஆனபணி புரியவும் பேறுபெற்றவர் என்ற சிறப்பெல்லாங் குறிக்கத் **திருவின் மிக்கார்** என்றார். அன்றியும் **பதுமத்திரு** வானவர் தமது செல்வ விளைவுகளைச் சிவனருளின் யாகக் காண்டலின்றி வாழ்ந்து கழிவர். இவ்வம்மையார் போலக் கணவனாரை அடியார்களுடன் விதிமுறை பூசித்துபசரித்தூட்டப்பெறாது தமது நாயகரின் மார்பிற் றங்கி அவரால் உபசரிக்கப்பெற்று வாழ்வார் என்ற குறிப்பும் காணத்தக்கது. இவ்வாறன்றி உருவினால் மட்டும் ஒப்புக்கூறாமிடத்து அதுபற்றியே கூறுவர் ஆசிரியர். "தேனலர் கமலப் போதிற் றிருவினு முருவ மிக்கார்" (864) என்றது காண்க.

பரிகலம் - உண்கலம் - வாழைக்குருத்து. **திருத்துதல்** - அரிந்துகொண்டு ஒழுங்குபட அமைத்தல்.

கதுமென - கணவனார் மூன்றுபகல் உணவின்றிப் பசியால் வாடியிருந்தமை கருதி விரைவாகச் சமைத்து ஊட்டினர் என்பது "திருவமு தமைக்கச் சார்ந்தார்" (846) என்று அடிசில் சமைக்கப் புகுந்ததனை மட்டிற் கூறிய ஆசிரியர், சமைத்ததனைக் கூறாது, அமுதமைக்கச் சார்ந்தார் - பரிகலந்திருத்தி - ஊட்ட என்று விரைவுபடக் கூறியது நாயனாரது பசி தாங்கலாற்றாது ஊட்டுந்திறத்தில் அம்மையாரகத்திருந்த ஆர்வமும், அதனின் மிக ஆசிரியர்களுள்ள தீவிரமும் குறித்தது.

கணவனாரை அன்பரோடும் - உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த ஒடு என்ற மூன்றனுருபு ஒப்பாக வைத்துப் பூசித்து ஊட்டிய பரிசு குறித்தது. அம்மையார் கலயனாரைக் கணவனார் என்ற உடற்பொருத்தம்பற்றிய அளவில் நில்லாது, அதனின் மேலாக உயிரொடு பொருந்திய சிவனடியாராகவும் எண்ணி ஊட்டினார் என்ற குறிப்பும் காண்க. "எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க, எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க", "உன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்கா வோம், அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து, சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்" (திருவெம்பாவை - 19 9) என்பனவாதி திருவாசகங்கள் இந்த மனநிலையை நன்கு விளக்குவன. இதுபற்றியே **விதிமுறை தீப மேந்திப்** பூசித்து ஊட்டினார் என்றதும் காண்க. ஒடு என்ற உருபை அன்பரோடு புணர்த்திக் கூறியது சிறப்புப்பற்றி. ஆயின் அன்பரோடும் கணவனாரை யென்னாது கணவனாரை முன்

வைத்தோதியது மூன்றுபகல் பட்டினியிருந்த அவரது பசித்தீர்க்கும் ஆர்வமிகுதியும், இவ்விளைவுகட்கும் திருவருளுக்கும் அவரது அயரா அன்பே காரணம் என்று கொண்டமையும் அம்மையாரது மனத்தில் மிக்கு நின்றமைபற்றியாம்.

கண்ணுறுதந்து - கணவனார் என்றதற்கும் அன்பர் என்றதற்கும் இடையில் கண்ணுதல் அமரக் கூறியது அவரது அன்பே திருநீற்றாரையும் இடைநின்று பிணைத்து ஒட்டுகிறபடியாம் என்பது குறித்தது.

கண்ணுதற்கு அன்பர் - மாகேசுரர்கள். **அன்பரோடும்** - தனியுணவுண்ணாது சிவனடியார்களோடு இருந்து உடனுண்ணுதல் வேண்டுமென்னும் உண்மை உத்தராபதியாராய் வந்த சிவபெருமான் திருவாக்கினால் சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணத்துள் விரிக்கப்படுதல் இங்கு நினைவுகூர்க.

விதிமுறை - மாகேசுரபூசைக்குச் சிவாகமங்களில் விதித்த முறைப்படி. இதனை 443ல் பார்க்க.

தீபம் ஏந்தி - தலைமைபற்றித் தீபத்தைக் கூறினாரேனும் இனம்பற்றி ஏனைத் தூப முதலியனவும் உடன்கொள்ளப்படும். அந்நேரம் இரவுக்காலமாதலின் விதிப்படி தீபமேற்றினார் என்றுரைப்பாருமுளர்.

மேவும் - திருவருளாற் பொருந்திய வளங்களாலாகிய.

இன்அடிசில் ஊட்ட - 442 - 443 பார்க்க. **ஊட்ட** - தாய் ஊட்டுவதுபோல அன்புகூர ஊட்டுதல் வேண்டுமென்பது விதி. *

அது நுகர்ந்து-அது - அவ்வாறூட்டிய இனிய அடிசில். **நுகர்தல்** - உண்ணுதல் மட்டிலடங்காது மனங்களி கூர்தலுங் குறித்தது.

இன்பம் ஆர்ந்தார் - "இன் அடிசில் உண்டு பருவரல் ஒழிக" (847) என்று இறைவன் அருள்புரிந்தாரெனவே அது இறைவனருளாகவும் மாகேசுரப் பிரசாதமாகவும் பெற்றதாகலான் நீங்கா நிறைவாகிய இன்பம் ஆர்ந்தனர். இவ்வின்பம், உண்டபின் சின்னேரத்திற் கழிந்து பின்னும் பசியின் துன்பங் கூட்டுவதாகிய வெறும் உணவின் இன்பமன்று. 21

852\. ஊர்தொறும் பலிகொண் டுய்க்கு மொருவன் றருளி னாலே
பாரினி லார்ந்த செல்வ முடையராம் பண்பி னீடிச்
சீருடை யடிசி னல்ல செழுங்கறி தயிர்நெய் பாலா
லார்தரு காதல்கூர வடியவர்க் குதவு நாளில், ௨௨

* இவ்வாறு பூசித்து ஊட்டப்பெறும் அன்பர் என்ற மாகேசுரர்களாவார், தேசிகர், நிருவாண தீக்கைபெற்றோர், விசேட தீக்கைபெற்றோர், சமயதீக்கைபெற்றோர் என நான்குவகைப்படுவர். இவர்களை விதிப்படி பூசித்துத் திருவமுதுசெய்வித்தல் **மாகேசுரபூசை** எனப்படும். மகேசுரனை வழிபடுவோர் மாகேசுரர்களாவார். சிவதீக்கை பெறாதோர் மாகேசுரர்களாயிருத்தற்குத் தகுதியுடையரல்லர். சிவனையும், குருவையும், சமயத்தையும், சிவசாத்திரங்களையும் நிந்தைசெய்வோரும், சிவத்திரவியத்தை அபகரித்தவர்களும், நித்தியகருமங்களை விட்டவர்களும், மாகேசுரபூசைக்குத் தகுதியுடையரல்லர். மாகேசுரர்களைப் பூசித்து அமுதூட்டுவோர் சிவபதங்களில் அடைகுவர். ஏனையோர்க்கு அமுதூட்டுதல் அன்னதானம் எனப் பெயர்பெற்றுப் பசு புண்ணியமாகிப் போகங்களுக்கு ஏதுவாகிச் சுவர்க்கலோக முதலியவற்றைத் தருமேயன்றிச் சிவபுண்ணியமாகாது, சிவபதம்பெறத் துணையும் செய்யாது. சமயம், விசேடம், நிருவாணம், ஆசாரியாபிடேகம் என்னும் நால்வகைத் தீக்கை பெற்றோர்களை வைத்து மாகேசுரபூசைசெய்வோர் நால்வகைச் சிவபதங்களைப் பெறுவர். திருஞான. புரா - 111 - முதலியவை பார்க்க.

853. செங்கண்வெள் ளேற்றின் பாகன் திருப்பனந் தாளின் மேவு
மங்கணன் செம்மை கண்டு கும்பிட லரச னார்வம்
பொங்கித்தன் வேழ மெல்லாம் பூட்டவு நேர்நில் லாமைக்
கங்குலும் பகலுந் தீராக் கவலையுற் றழுங்கிச் செல்ல, ௨௩

854. மன்னவன் வருத்தங் கேட்டு மாசறு புகழின் மிக்க
நன்னெறிக் கலய னார்தா நாதனை நேரே காணு
மந்நெறி தலைநின் றானென் றரசனை விரும்பித் தாமு
மின்னெறித் தனைய வேணி விகிர்தனை வணங்க வந்தார். ௨௪

852. (இ-ள்) வெளிப்படை. ஊர்கள் தோறும் பலிகொள்ளும் சிவபெருமானது திருவருளினாலே இவ்வுலகில் நிறைந்த செல்வமுடையவராகிய தன்மையில் மிகுந்து, சிறந்த அமுதினை, நல்ல செழிய கறி, தயிர், நெய், பால் இவற்றுடன் நிறைய மிக்க அன்புடன் சிவனடியவர்களுக்கு உதவுகின்ற நாளிலே, ௨௨

853 (இ-ள்) வெளிப்படை. செங்கண்ணுடைய வெள்ளை எருதின் பாகராகிய திருப்பனந்தாளில் எழுந்தருளியிருக்கும் அங்கணரை நேரே நிற்கும் தன்மையைக் கண்டு கும்பிடவேண்டுமென்று அரசன் ஆசை பொங்கித் தமது யானை முதலியவை யெல்லாம் பூட்டவும் இறைவரது திருமேனி நேர் நில்லாதபடியால் அரசன் இரவும் பகலும் தீராத கவலையுற்று மனம் வருந்திச் செல்ல, ௨௩

854 (இ-ள்) வெளிப்படை. அந்த அரசனது வருத்தத்தைக் கேள்விப்பட்டுக் குற்றமற்ற புகழும், நன்னெறி யொழுகும் ஒழுக்கமும் உடைய கலயனார் இறைவனை நேர் காணும் அந்நெறியிலே தலைநின்றான் என்று அவ்வரசனை விரும்பி, மின்னல் நெறிகொண்டாற்போன்ற சடைமுடியுடைய விகிர்தராகிய சிவபெருமானை வணங்குதற்பொருட்டு வழிபட்டனர். ௨௪

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

852 (வி-ரை) **ஊர்தோறும்** - எவ்வூரினுமுள்ள எவ்வுயிர்களிடத்தும். **ஊர்** ஆகுபெயர்.

பலிகொண்டு உய்க்கும் - பலி - பிச்சை. **கொண்டுய்க்கும்** என்பது ஒரு சொன்னீர்மைத்தாய்க் கொள்ளும் என்ற பொருளில் வந்தது. பலியைத்தான் கொண்டு, பலி இட்டோரைத் தன்னது பதத்திற் செலுத்துகின்ற என்றலுமாம். இப்பொருட்கு **உய்த்தல்** - செலுத்துதல் - வைத்தல் என்க. "பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்" என்பது திருவாசகம். **உய்த்தலாவது** - "நிரந்தர மாக நினையு மடியார், இரந்துண்டு தன்னடி பெட்டச் செய்"தல் என்று கொள்ளுதலுமொன்று. இறைவன் பிட்சாடனராக எழுந்தருளிப் பிச்சை ஏற்கும் வரலாறு கந்தபுராணத்துட் காண்க. இதனைப் பற்பலவாறும் பாராட்டுவது அன்பர் வழக்கு. "துள்ளுமறி யாமனது பலி கொடுத்தேன்" என்று தாயுமானார் கூறியபடி இவர் கொள்ளும் பலியாவது ஆன்மாக்களின் பசுபோதமும் அதற்கு விடயமாகிய வினைப்பயன்களுமாம். **ஊர்தோறும்** - என்ற கருத்தைப்பற்றி "இங்குநம் மில்லங்கள் தோறு மெழுந்தருளிச், செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளும் சேவகனை" (திருவெம்பாவை 17) என்ற திருவாசகத்தினை உன்னுக. இவைபற்றி 413ல் உரைத்தவையும் பார்க்க.

ஒருவன் - ஒப்பற்றவன். "நின்னுவார் பிறரின்றி நீயே யானாய்" (தனித்திருத் தாண்டகம் 7) என்றபடி சிவபெருமான் ஒருவனே பதி-தலைவன் என்பதாம். "ஒருவர்" (843) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க.

ஒருவனது அருளினாலே செல்வமுடையாராம் பண்பின் நீடி - அவர் பிச்சை கொள்வாராயினும் தம்மை யடைந்தார்க்கு எல்லாச் செல்வமும் அருள்வல்லார் என

நாகனும் பிசைசை கொள்வது தம்பொருட்டன்று என்பதாம் "படங்கொள் பாயும் பூவணையும் திருவா யெனினும் பற்றாவலங்காண், டிடங்க டோறு மிரப்பாயென நேசுயாகவேன பேசுவனே" என்று திருவிளையாடற்புராணத்தினுள் இது சுவைபட விளக்கப்படுதல் காண்க

பாரினில் ஆர்ந்த செல்வம் - உலகினர் உரிமை அனுபவங்களுக்கு எவ்வெச் செல்வங்கள் வேண்டுமோ அவை முழுதும் நிரம்ப என்றபடி. **உடையராம் பண்பில் நீடி**- பாரில் பலர் ஆர்ந்த செல்வமுடையராயிருத்தல் அவ்வுடைமையின் பண்பு இலர். தாராபக் கூடின்றாகா ஆ வா, வல்லாது அருளாற் பெற்ற செல்வமாதலின் அதனை உடையார் தம்மை உடைய பணிப்பினும் நீடினார் என்று குறிக்க **உடையராய் நீடி** என்னாது **உடையராம் பண்பின் நீடி** என்றார். அப்பண்பாவது செல்வம் பெற்றதால் ஆய பயனைப் பெறுதல் - அப்பயனாவன அரன்பூசையும் அடியார்க்கமுதளித்தலுமே யாம். 141-504 முதலியவற்றுள் உரைத்தவை பார்க்க. இது குறிக்கப் **பண்பில் நீடி**. **உதவும் நாளில்** என்று உடன்சேர்த்துக் கூறினார்.

நல்ல செழும் கறி தயிர் நெய் பாலாம் சீருடை அடிசில் உதவும் என்று கூட்டி உரைத்துக்கொள்க. **நல்ல** - குணத்தால் நன்மை தரும் இவற்றைப் பதார்த்த குண சிந்தாமணி முதலிய மருத்துவநூல்களுட் கண்டுகொள்க. தூய இடத்திற் றூயனவாகப் பயிரிடப்பட்ட என்பதும் உடன்கொள்க. **செழுமை** - இளையவை - முதியவை என்றவ வல்லாறுக்கேற்ற நிலை, அழுகல்-வாடல்-புழுக்கடி முதலிய கேடு இல்லாத நிலை முதலாகிய தன்மைகள். **ஆல்**-என்ற விகுதியை தயிர் நெய் என்பவற்றுடனும் தனித்தனிகூட்டுக. உணவுப் பொருள்களில் இவையே தலைமை பெற்றனவும் இன்றியமையாதனவும் சத்துவமுடையனவும் ஆம். ஆகலின் கறி தயிர் நெய் பால் அடிசில் என்ற இவற்றைக் கூறினார். கூறினாரேனும் உடனுண்ணும் இனம்பற்றிப் பருப்பு முதலியவையையும், சுவை தரும் தகுதிபற்றி உப்பு முதலியவையும் உடன்கொள்க. **சீருடை அரிசி** - என்று பாடங் கொள்ளின் செந்நெல்லரிசி என்றுரைத்துக் கொள்க. அதுவே அடிசிற்குச் சீருடையதாம். அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம் பார்க்க.

ஆர்ந்த காதல் கூர - நிறைந்த ஆசை மேலும் மிக. **கூர்தல்** - உள்ளது சிறத்தல்.

அடியவர்க்குதவும் - "உருத்திர பலகணத்தார்க் கட்டிட்டல்" என்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருமயிலைத்தேவாரங் காண்க 22

853. (வி - ரை) **செங்கண் - வெள்விடை** - 827 பார்க்க. **திருப்பனந்தாளின் மேவும் அங்கணன்-திருப்பனந்தாள்** - தலவிசேடத்தில் உரைப்பவையும், 78ல் உரைத்தவையும் பார்க்க. பனையின் அடியில் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் தலம் என்பது பொருள். காரணக் குறிப்பெயர் **அங்கணன்**-அழகிய கண் - அங்கணமை - உடையவன். கண்ணுக்கு அழகாவது கண்ணோட்டம். இங்குச் சிவபெருமானது பேரருளுடைமை குறித்தது.

செம்மைகண்டு கும்பிட - இவரது இலிங்கத்திருமேனி சாய்ந்திருந்தது கண்டு வருந்தி அதனை நேரே நிறுத்திக்கண்டு கும்பிடவேண்டி. **செம்மை** - இங்கு நேர் நிற்கு நிலை குறித்தது. **அங்கணன்செம்மை** - என்றதனால் அங்கணமையால் குனிந்தனர் என்பது குறித்தார்.

ஆர்வம் பொங்கி - ஆசை மிக்கதனால் பொங்கி. **பூட்டவும்** - யானை பூட்டி இழுத்துச் செய்ய வேண்டாததும், செய்யக்கூடாததுமாகியதொரு செயல் என்ப. எவ்வாறு அரசன் நிலைவன் திருமேனியைத் தான் கண்டவாறே வணங்குதல் வேண்டுமன்றி, நீட்ட நிலைபெட்ட கோயில் முதலியவற்றைப் போலத் திருமேனியையும் எண்ணிச் செப்பனிட நினைத்தல் தவறும். இந்நாளிலும் சிலர் விதிகடந்து, இத்திருவுருவங்களை நிலைபெயர்த்தும், உயர்த்தியும், தாழ்த்தியும், உருமாற்றியும் பலபடியாகத் தாந் தாம் கருதியவாறெல்லாம் செப்பனிடுவதாகவும் செய்தும் வருகின்றார்கள். இதுபெருந

தவறு கோயில்களிலேயும் சிதைவுபட்ட பகுதிகளைமட்டும் சிலதவணை அவ்வப்போது முன்னிருந்த அவ்வாறே செப்பனிட வேண்டுமென்பது விதி. "சாரர் லிங்கம் பறித்தொன்றிற் ருபித்தால், ஆவதன் முன்னே யரசு நிலைகெடும், சாவதன் முன்னே பெருநோ யடுத்திடும், காவலன் போநந்தி கட்டுரைத் தானே", "கட்டுவித் தாமதிற் கல்லொன்று வாங்கிடில் வெட்டுவிக் கும்மபி டேகத் தரசரை, மூட்டுவிக் கும்முனி வேதிய ராயினும், வெட்டுவித் தேவிடும் விண்ணவ னாணையே" என்பனவாதி திருமூலர் திருமந்திரங்கள் காண்க. விதி இவ்வாறாயினும் "உவப்பதனைக் குற்றந் தோன்றாக் கெடும்" என்றபடி **ஆர்வம் பொங்கியதனால்** விதியையும் கடந்து இது செய்தனன் என்ற குறிப்புங் காண்க.

இத்தலத்து இறைவர் திருமேனி சாய்ந்து நின்றதன் வரலாறு தலவிசேடத்துக் காண்க. திருவருள் வெளிப்பாட்டினை யாவரும் உணர்ந்து உய்யும் பொருட்டுச், சாய்ந்த இறைவர் அவ்வாறே சாய்ந்து நின்ற நிலையை மாற்றி நேர்செய்து கும்பிடும் ஆர்வம் அரசன் அன்பினால் மேற்கொண்டவனாயினும் அது விதிகடந்த தென்று குறிப்பித்தது முன்னுக. திருப்பேரூரில் காமதேனுவின் கன்றின் கால்குளப்புச் சுவடுகளும், திருமூலவாயிலில் அரிவாள் வெட்டுச்சுவடும், காஞ்சியில் அம்மையாரது வளைத் தழும்பும் முலைச்சுவடும், இவ்வாறு ஆங்காங்குக் கொண்ட எண்ணிறந்த திருவடையாளங்களும் தமது திருவருள் வெளிப்பாட்டினை யாவரும் காணுமாறு இறைவர் தாங்கி நிற்பனவாம். அவற்றை அவ்வாறே கண்டு கும்பிடவேண்டு மென்பது ஆகமவிதி. ஆதலின் அரசனது ஆர்வங்கண்டும் யானைசேனைகளின் முயற்சிக்கு மெல்லாங் கடந்து இறைவர், திருமேனி நிமிராது நின்றனர் என்பதும் காண்க. பின்னர் நேர்நின்றனரே? எனின், அதுபற்றிக் கீழே 858ம் திருப்பாட்டில் உரைப்பவை பார்க்க.

வேழம் எல்லாம் பூட்டவும் நேர்நில்லாமை - பிராணிகளில் மிகப் பலமுடையன யானைகள், அவ்வியானைகள் பலகொண்ட யானைப்படை முழுதும் பூட்டி இழுக்கவும் நேர்நில்லாமையால் யானை சேனைகளின் பலத்தைப் பெரிதாக அரசன் எண்ணினனேயன்றி அவைகளுக்குப் பலந்தந்த இறைவனது பலத்தையெண்ணித் தாழ்ந்த மனத்தோடு புக்கவனல்லன். ஆதலின் இறைவர் நேர்நின்றிலர். **ஆனால் நாயனார் கழுத்திற் கயிறு** பூட்டியவுடன் நேர்நின்றனர் - தமது உடல் உயிர் முயற்சியால் இறைவனை ஆழ நீள அளவு காணப்போமென்று தேடிய பிரம விட்டுணுக்களுக்கு எட்டாது நின்று, பின்னர் அவர்கள் தமது ஆற்றலின்மையுணர்ந்து துதித்தபோது வெளிப்பட்டருளினர் என்பதை அப்பர்சுவாமிகள் இலிங்கபுராணத் திருக்குறுந்தொகையினுள் விளக்கியருளிய உண்மையினை நினைவுகூர்க. **நில்லாமை** - நில்லாதபடியால் அதன்பொருட்டு.

அழுங்கிச்செல்ல - வருந்தி இவ்வாறு நாள்செல்ல.

பைங்கண் வெள்ளேற்றின்—என்பதும் பாடம். 23

854 **(வி - ரை) கேட்டு** - கேட்டவுடனே கேட்டலும்.

மாசறு புகழ் - எவ்விதக்குற்றமும் இல்லாத புகழ். குற்றமில்லாத புகழ் நன்னெறி நிற்றலோடிணைந்ததென்பார் **புகழின் மிக்க நன்னெறி** என்றார். இப்புகழ் இயல்பினால் இல்வாழ்க்கை வாழ்ந்து ஈகையிற் சிறந்தலான் வருவதென்பர். இங்கு நாயனாரது புகழ் தமக்கொப்பில்லாத (843)ஈகையால் வந்த செயற்கரிய செய்கைச் சிறப்பினால் உலகறிந்து போற்றப்பட்டமையின் **மாசறுபுகழ்** என்று இங்கு எடுத்துக்காட்டினார். இதுபற்றியே தொடக்கத்தில் "**பொங்கிய புகழின் மிக்கார்**" (830) என்று தேற்றம்பெறக் கூறியதும்காண்க.

நாதனை நேரேகாணும் அந்நெறி தலைநின்றான் என்று-பிறிது கருத்தின்றி இறைவனை நேர்கண்டு கும்பிடும் அந்நெறிபற்றி நின்றான் என்றமையால். **விரும்பி** - அரசன் நற்செயலை விரும்பியபடியால் அவனை விரும்பினார். இந்நிலையிலேயே அரசனைக் காணு

தல் விரும்பார் என்பது. சிவவழிபாட்டில் அரசன் கொண்ட விருப்பமே இவர் விருப்பத்தை அவன்பால் செலுத்தியதென்க.

மின் நெறித்து அனைய வேணி - மின்னலைத்தான் உருப்பட்டு நெறிவும் செறிவும் கொண்டுவந்தாற் போன்ற சடை.

விகிர்தன் - மாயையைப் பலபல பேதப்படுத்தி உயிர்கட்குப் பற்பலவிதமாகிய தனு கரண புவன போகங்களாக ஆக்கியும் போக்கியும் அளித்தும் செயல்செய்ய வல்லவன்.

வேணி விகிர்தன் - சடையப்பர் என்ற இத்தலச் சுவாமி பெயர்க்குறிப்பு.

வந்தார் - திருக்கடவூரினின்று புறப்படுத் திருப்பனந்தாளுக்கு வர வழிப் பட்டனர் என்றபொருளில் வந்தது

அருளினாலே - பணியிலகீழ் - உதவும் நாளில் - அரசன் கவலையுற்று அழுங்கிச் செல்ல, கலயனார் - கேட்டு - நெறி தலைநின்றுசென்னார் - விரும்பி - விகிர்தனை வணங்க வந்தார் என இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து உரைத்துக் கொள்க. 24

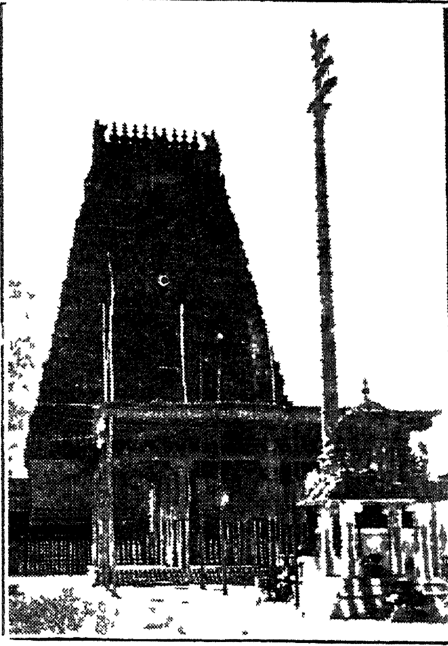
855. மழுவுடைச் செய்ய கையர் கோயில்கள் மருங்கு சென்று
தொழுதுபோந் தணைபி ளேடுந் தொன்மறை நெறிவ ழாமை
முழுதுல கினையும் போற்ற மூன்றெரி புரப்போர் வாழுஞ்
செழுமலர்ச் சோலை வேலித் திருப்பனந் தாளிற் சேர்ந்தார். உரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. மழுவேந்திய சிவந்த கையினையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய அம்மருங்குள்ள திருக்கோயில்களுக்கும் சென்று, தொழுது, மேற்போந்து, எல்லா வுலகங்களையும் காக்கும் பொருட்டு வேதவிதி வழுவாமல் ஆகவனீயம் முதலிய முத்தீக்களையும் வளர்த்துக் காத்துவருகின்ற மறையோர் வாழ்கின்ற செழிப்புடைய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பனந்தாளிற் சேர்ந்தனர்.

(வி -ரை) **மழுவுடைச் செய்ய கையர்** - மானும் மழுவும் சிவபெருமான் கையில் ஏந்திய திருவடையாளங்கள். "பரசு ஹஸ்தாய நம" என்பது சிவாட்டோத்தரம்.

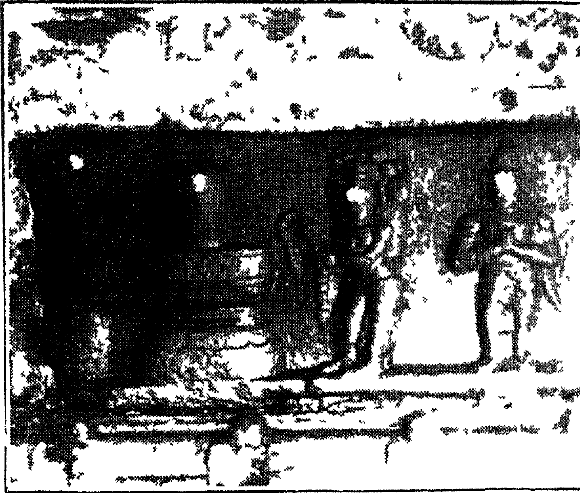
கோயில்கள் மருங்குசென்று தொழுது போந்து - திருக்கடவூரிலிருந்து திருப்பனந்தாளுக்கு வரும் நாயனார் வழியில் இடையில் உள்ள சிவதலங்களைச் சென்று வணங்கிப் போந்தனர். அவை திருவாக்கூர்த் தான்தோன்றிமாடம், திருச்செம்பொன் பள்ளி, செம்பொனார் கோயில், திருமயிலாடுதுறை (மாயூரம்), திருத்துருத்தி (குற்றாலம்), திருவாவடுதுறை, குரங்காடுதுறை (ஆடுதுறை), திருமங்கலக்குடி முதலியனவாம். இவ்வழி ஏறக்குறைய 35 நாழிகை அளவு உள்ளது. ஒரு தலத்தினின்றும் மற்றொரு தலங் குறித்து யாத்திரை செய்வோர் நேரே அங்குச் சென்று விடாது, இடையில் தலங்களிருப்பின் அவற்றையும்சென்று தரிசித்துக்கொண்டு செல்லவேண்டுமென்பது முறை. இதனை நம்போலியர் கண்டு ஒழுகி உய்தற்பொருட்டு ஆசிரியர் அங்கங்கும் எடுத்துக் காட்டிச் செல்வர். "கறையணிந்தார் பாதஞ்சீ சரமும் பாடி, முன்னணைந்த பதிபிறவும் பணிந்து போற்றி" (896), "அங்கருள் பெற்றுப் போந்து முன்ன மணைந்தபதி களுவினைஞ்சி" (901) என்று திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணத்தாலும் பிறவாற்றாலும் நடைபட்ட தலங்கள் முன்பு தரிசித்தவையாயினும் அவ்வழியே வறிது செல்லாது மீண்டும் அவற்றைத் தொழுது செல்லும் முறை காட்டப்பட்டமை காண்க. இவ்வாறு ஒழுகாது இந்நாளில் நம்மனோர் செய்யும் தலயாத்திரைகள் முறையற்றன என்பது

தொன்மறை நெறி புரப்போர் - மறையோர் மறைவிதிப்படி முத்தீயோற்று உலகமுய்யும் பொருட்டே யாமனறிந் தங்கலங்கருதி யனறென்பது. "கற்றுங் கேள்வி ட்மிக கலியை வாராமே, செற்றார்" (குறிஞ்சி - கோயில் - 1) என்றது ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம். "வருமுறை யெரிமூன் றோம்பி மன்னுயி ரருளான

1   2

1 திருப்பனநதாள தாடகைஈசசரம் கோயிலுட கோபுரம்
(உட்டறமிருநது பாாவை)
2. கோயிலுககுப பினபுறமிருக்கும பனைகள (தலமரம)

—பாட்டு - 855 - பககம - ...

திருபபனந்தாள
தாடகை பூசிதத ஐதிகம

—பாட்டு - 854

மகனா - சஙகிலிபசகலபா - சேடியா
திருப்பனநதாள
(சிசபபு பபடாகக)

— ... 1

மலக " (354) என்றவிடத்து உரைத்தவையும் பார்க்க. அன்றியும், மூன்றெரி என்னும் சைவயாகங்கள் மழைக்குக் காரணமாம், மழையின்றி உலகம் போ..... என்பதனாலும் மழைதுல கிலையும் போற்று மூன்றெரி புரப்போர் என்றார் என்பதுமமையும் எரிபுரப்போர் - மறையவர்.

மலர்ச்சோலை வேலி - மலர்ச்சோலைகள் நாற்புறமும் சூழ்தலால் அவை அந்நகரத்துக்கு வேலியிட்டனபோல உள்ளன என்பது. 25

856. காதலா லரச னுற்ற வருத்தமுங் களிற்றி னோடு
தீதிலவன் சேனை செய்யுந் திருப்பணி நேர்ப டாமை
மேதினி மிசையே யெய்த்து வீழ்ந்திளைப் பதுவு நோக்கி
மாதவக் கலயா தாமு மனத்தினில் வருத்த மெய்தி, ௨௬

857. சேனையு மானை பூண்ட திரளுமெய்த் தெழாமை நோக்கி
"யானுமிவ் விளைப்புற் றெய்க்கு மிதுபெற வேண்டு" மென்று
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருமேனிப் பூங்கச் சேய்ந்த
மானவன் கயிறு பூண்டு கழுத்தினால் வருந்த லுற்றார். ௨௭

856 (இ - ள்) வெளிப்படை. தான் கொண்ட ஆசையினாலே அரசன் அடைந்த வருத்தத்தினையும், யானைகளோடு குற்றமற்ற சேனைகளும் தாம் செய்யும் திருப்பணி நேர்படாமையினாலே நிலத்தின் மேலே களைத்து வீழ்ந்து இளைப்பதனையும் மாதவராகிய கலயனார் நோக்கி மனதில் வருத்தங்கொண்டு, ௨௬

857 (இ - ள்) வெளிப்படை. சேனையும், யானைகளாகக் கொண்ட கூட்டமும் இளைத்து மேல் எழமாட்டாதிருக்கிற நிலையை நோக்கி, "நானும் இந்த இளைப்பினைப் பொருந்தி மெலியும் இப்பேறு பெறவேண்டும்" என்று உட்கொண்டு, தேன் நிறைந்து அலர்கின்ற கொன்றையணிந்த இறைவனது திருமேனியிற் பூண்ட பூங்கச் சிறப்பொருந்திய பெரிய வலிய கயிற்றைப் பூட்டித் தமது கழுத்தினாலே வருந்தி இழுக்கத் தொடங்கினார். ௨௭

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

856 (வி - ரை) காதல் - "அங்கணனைச் செம்மைக்கண்டு கும்பிடக்கொண்ட ஆர்வம்" (853). காதலால் உற்ற வருத்தம் - காதல் நிறைவேறாததால் அக்காதல் காரணமாகப் பொருந்திய வருத்தம்.

வருத்தமும் - இளைப்பதுவும் நோக்கி - அரசனுடைய ஏவுதற்கருத்தாவும், யானை சேனைகளாகிய இயற்றுதற் கருத்தாவும் என்ற இருதிறத்தாரின் வருத்தமும் சொல்லப்பட்டன.

களிற்றினோடு - சேனை - யானைகளுடன் சேனைவீரர்களும்.

தீதில்வன் சேனை - வலியசேனைகளேயாயினும் இங்குத் தமக்குரிய கொலைப் போர் முதலிய தீங்கு ஒன்றும் செய்தில என்பார் தீதில் - என்றார்.

நேர்படாமை - முற்றுப்பெறாமை. நேர்படல் - பொருந்துதல் "காலநேர் படுதல் பார்த்தய னிற்ப" (219) "காணு நேர்பா டெண்ணுவார்" என்றவை காண்க.

எய்த்து வீழ்ந்து இளைப்பதுவும் - கைகூடாத பணியில் மேலும் மேலும் முயல்வதனால் எய்ப்பு உளதாம், எய்ப்பு மிகவே உடல் விழும், பன்முறை வீழ்ந்ததனால் இளைப்பு உண்டாகும், இளைப்பு அதிகரிக்கவே, வீழ்ந்தவர் மீண்டும் மேல் எழாத நிலை உண்டாம் இதனையே வரும் பாட்டில் "எய்த்து எழாமை நோக்கி" என்றார்.

நோக்கி - கூர்ந்துபார்த்து. வருத்தமும் இளைப்பதுவும்-இரண்டனுருபுகள் தொக்கன.

மாதவக் கலயனார் - உயர்ந்த நோன்பு நோற்றல் தவத்திற்கு உரு என்ப; ஆதலின் அரசனும் சேனைகளும் உற்ற வருத்தம் பொறாராயினார். அது பற்றி **மாதவர்** என்ற அடைமொழி புணர்த்தினார்.

நீதிலாச் சேனை - என்பதும் பாடம். 26

857. (வி - ரை) **ஆனைபூண்ட திரள்** - எழுமெல்லாம் (853) பூட்டியதனால் **திரள்** - என்றார். **திரள்** - கூட்டம்; சேனை - சேனைவீரர்கள்.

எய்த்து எழாமை - எய்த்தலினால் எழமாட்டார் இருந்த நிலைமையினை.

நோக்கி - எழாமை கண்டார் அதனை; அவற்றின் மாட்டாமையும், அதன் காரணமாகிய எய்ப்பும் கருதி அறிந்தார் என்பதாம். இது பற்றியே மேற்பாட்டிலும் **நோக்கி** - என்றார்.

'யானும் வேண்டும்'' என்று - இது நாயனார் கருதியது **என்று** - என்று கருதி. யானும் பூட்டி இழுத்து நேர் நிற்கச் செய்வேன் என்றுவது, இத்திருப்பணியில் யானும் முயல்வேன் என்றுவது நாயனார் கருதினாரல்லர். யானைகளும் சேனைகளும் செய்ய மாட்டாத தொன்றைத் தனது சக்திகொண்டு நாயனார் செய்யத் துணிந்தாரென்னில் அது மதிப்புடையவர் செய்கையன்றாகும்; யான் அக்காரியத்தை நோக்காணப்பேன் என்று எண்ணினால் அது அகங்காரத்தின் பாற்படும். மேலும், முன்னர் 853ல் உரைத்த சிவ தருமவியலுக்கும் மாறுபடும். "எய்ப்புறு நிலைக்கும் இது பெறவேண்டும்'' என்றதனால் இக்காரியம் தம்மால் இயலாது இளைப்போம் என்ற துணிபே நாயனார் கொண்டனர் என்பது தெளிவாம். ஆயின், நாயனார் இதில் முயன்றது என்னையோ வெனின்? யானை சேனைகளின் மெலிவைத் தானும் ஒருபங்கு கூறு கொண்டு தாங்கி அம்மெலிவைக் குறைத்து அம்மட்டில் அவற்றின் வருத்தத்தை நீக்குவேன் என்ற அளவே இதில் துணிந்தனர் எனக். அரசன் செய்கை ஆணவத்தால் மேற்கொள்ளப்படாது செம்மைகண்டு கும்பிடக்கொண்ட ஆர்வத்தால் தூண்டப்பட்டமையால் அதில் அரசன் கொண்ட அன்பின் நெறியினைக் காண விரும்பியே (854) நாயனார் திருப்பனந்தாளிற் சேர்ந்தனர். இவ்வாறு கொண்ட அன்புடைப்பணியில் இளைத்தார் வருத்தத்தைக் குறைத்தல் அன்பர்பணியுமாம் அருமுமாமாதலின் நாயனார் அதில் முட்டினார். ஒத்த அன்புடையார் உள்ளக் கருத்து கூறுகொள்வதனால், இன்பங்களாயின், அவை மிகும்; துன்பங்களாயின் அவை குறையும், என்பது உலகியலிற் காணப்படும். இதுபற்றியே ஒருவனுக்குத் தோன்றாத் துன்பம் நேர்ந்தபோது அன்புடையார் பலருஞ் சென்று சேர்ந்து உசாவியிருத்தல் உலகவழக்காயிற்று; இன்பத்தில் பலருங்கூடுதலும் இக்கருத்தே பற்றியது. "துயரகற்ற மாட்டாதேன் வருந்துமிது, தனதுறுபே ரிடர் யானுறத் தாங்குவதே கருமமென'' (127) என்று மனுநீதிச்சோழர் துணிந்ததும் இங்கு நினைவுகூர்க. ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

தேன் அலர் கொன்றை - **தேன்** - வண்டு எனவும், **அலர்** - அலர்த்தப்படும் என வுடன்கொண்டு, வண்டுகளால் ஊதி அலர்த்தப்படும் கொன்றை என்றலுமாம்.

திருமேனிப் பூங்கச்சு ஏய்ந்த - பூட்டி இழுக்கும் வலிய கயிறுகள் இறைவரது நிலைக்கத் திருமேனியிற் பட்டு ஊறுபடாதமல் அத்திருமேனியைப் பூங்கச்சுக்களாகப் பட்டு முதலியவற்றாற் பொதிந்து அவற்றிற் பொருந்திய கயிறு பூட்டினார் என்பதாம்.

மான வன் கயிறு - மானம் - பெரிது. யானைத் திரளும் சேனைகளும் பூட்டி இழுத்த கயிற்றின் வலிக்குத் தக்கவாறு கயிறு பெரிதாயும் வலிதாயும் இருந்ததெனக்.

கழுத்தினும் பூண்டு எனக் **வருந்தலுற்றார்** - நாயனார் அக்கயிற்றினைத் தமது கழுத்தினிற் பூட்டி வருந்தி இழுக்கத்தொடங்கினார் என்பதாம். 27

௮௫௮. நண்ணிய வொருமை யன்பி னூறு பாசத் தாலே
திண்ணிய தொண்டர் பூட்டி யிளைத்தபின் றிறம்பி நிற்க

வொன்றுமோ? கலய னாத மொருபபாடு கணட போதே
யணணலாா நேரே நின்றா, ரமரரும விசுமபி லாாததாா,   உஅ

859. பாரமிசை நெருஙக வெஙகும பரபபினா பயிலபூ மாரி,
தோமலி தானை மனனன சேனையுங களிறு மெலலாங
காாபெறு கானம் போலக களிததன, கைகள கூபபி
வாாகழல வேநதன தொணடா மலரடி தலைமேல வைதது,   உகூ

860. "விணபயில புரஙகள வேவ வைதிகத தேரின் மேருத
திணசிலை குனிய நின்றா செநநிலை காணச செயதீா;
மணபகிாந தவனுங காணா மலரடி யிரணடும் யாரே
பண்புடை யடியா ரலலாற பரிநதுநோ காண வலலார்?"   கூ0

861. என்றுமெய்த தொண்டா தமமை யேததியங கெமபி ரானுக
கொன்றிய பணிகண மற்று முளளன பலவுஞ செயது
நின்றவெண கவிகை மனன னீஙகவு, நீஙகா லனபா
மன்றிடை யாடல செய்யு மலாககழல வாழ்த்தி வைகி,   கூக

862. சிலபகல் கழிநத பினபு திருககட வூரி னணணி
நிலவுதம பணியிற றஙகி நிகழுநா ணிகரில் காழித
தலைவராம பிளளை யாருந தாண்டகச சதுர ராகு
மலாபுக ழரசுங கூட வஙகெழுந தருளக கணடு,   கூஉ

863 மாறிலா மகிழ்சசி பொஙக வெதிரகொண்டு மனையி லெய்தி
யீறிலா வனபின மிககாாக் கினனமு தேறற மாறறல
ஆறுநற சுவைக ளோஙக வமைததவ ரருளை யன்றி
நாறுபூங கொனறை வேணி நமபாத மருளும் பெறறார்.   கூங

858 (இ - ள்) நணணிய பாசததாலே - ஒருமை பொருநதிய அனபாகிய நாரி னால இயனற கயிறறினாலே, திணணிய ஒணணுமோ - திணமையுடைய தொணடா பூட்டி இளைபபடைநத பினனரும அககருததுககு மாறுபடடு முன போலச சாயாது நிறக இறைவாககு முடியுமோ?, கலயனாாதம நின்றா - கலயனாாது மனததில எழுநத ஒருமைபபாட்டினைக கணட அபபொழுதே பெருமையுடைய பிரானாா நேரே நின்றனா, அமரரும...ஆாததாா - தேவர்களும ஆகாயததில மகிழ்சசியினால ஆரவாரித தனராகி,   உஅ

859. (இ - ள்) வெளிபபடை. பூமியினமேல எஙகும நெருஙகுமபடி அதிகமாகக கறபகப பூமழை பரபபினா, தோகளால மிகுநத மனனனுடைய சேனைகளும யானை களும ஆகிய இவை எலலாம மேகததைப பெறற சோலைபோல மகிழ்நதன; வீரக கழல கட்டிய அரசன கைகளைக கூபபித தொழுது தொணடருடைய மலாபோனற பாதஙகளைத தலைமேறகொணடு வணஙகி,   உகூ

860 (இ - ள்) வெளிபபடை. "விணணிற பறககினற முபபுரஙகளும வேகுமபடி வேதபபுரவி பூணட தேரில மேருமலையை வலிய விலலாக வளைதது நினற சடையபபருடைய நோ நிறகும நிலையினை அடியேன தரிசிககுமபடி செயதருளினீா!. மணணைப பிளநது சென்ற திருமாலும தேடிக காண முடியாத (சிவபெருமானது) மலா போனற திருவடிக ளிரணடினையும பணபு மிகக அடியவாகளலலாது வேறு யாவரோ அனபினால நோ காண வலலவா?",   கூ0

861 (இ - ள்) வெளிப்படை. என்று இவ்வாறு மெய்த்தொண்டராகிய நாயனாரைத் துதித்து அத்தலத்தில் இறைவருக்குப் பொருந்திய மற்றும் திருப்பணிகள் பல உறைப்புஞ் செய்து, பின்னர், நிலைத்த வெண்கொற்றக் குடையுடைய அவ்வரசனது நகரத்துக்குப் போயினார்; அதன் பின்னும், ஒப்பற்ற அன்பராகிய கலயனாரும் அம்பலத்தினில் ஆடல்புரிகின்ற மலர்போன்ற பாதங்களை வாழ்த்தி அங்குத் தங்கி,

862. (இ - ள்) வெளிப்படை. சில நாள்கள் கழிந்த பின்பு அங்கு நின்றும் போந்து திருக்கடவூரிற் சேர்ந்து நிலைபெற்ற தமது திருப்பணியில் ஒழுகி வருகின்ற நாட்களிலே, ஒப்பற்ற சீகாழித் தலைவராகிய ஆளுடைய பிள்ளையாரும் தாண்டக வேந்தராகிய மிக்குப் பெருகும் புகழுடைய ஆளுடைய அரசுகளும் ஒன்றாக அங்கு எழுந்தருளக் கண்டு, ௩௨

863. (இ - ள்) வெளிப்படை. நிகரில்லாத மகிழ்ச்சி பொங்க அவர்களை எதிர்கொண்டு சென்று அழைத்து வந்து, தமது திருமனையில் எய்தி, எல்லையில்லாத அன்பின் மிக்க அவர்களுக்கு இனிய அமுதினை அவர்களது பெருமைக்கு ஏற்றபடியாக நல்ல ஆறு சுவைகளும் பொருந்த அமைத்து ஊட்டி, அவர்களது திருவருளினைப் பெற்றதேயன்றி, மணமுடைய அழகிய கொன்றைமலர் அணிந்த இறைவருடைய திருவருளினையும் பெற்றார். ௩௩

இந்த ஆறு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

858. (வி - ரை) ஒருமை நண்ணிய அன்பின் நார் உறு பாசம் - என்று கூட்டுக. ஒன்றிய சிந்தையின்ற பொருந்திய அன்பாகிய நார் இழைகளால் முறுக்கப்பட்ட கயிறு "ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள்" என்ற திருவிருத்தம் காண்க. ஒன்றுதல் வேறொன்றிலும் செல்லாது அதனிலே பொருந்துதல். "உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால், முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே" என்பது முதலியனவும் இக்கருத்துப்பற்றியன.

அன்பின்நார் உறுபாசத்தால் பூட்டி எனக் நாயனார் பூங்கச்சிறுகட்டிய கயிற்றினைக் கழுத்திற் பூட்டி வருந்தலுற்றாராயினும், உண்மையில், அவர் பூட்டி ஈர்த்திழுத்தது அன்புநார்ப் பாசமேயாகும் என்பது. இறைவன் நேரே நின்றது புறத்திலே பூண்ட கயிற்றுக் கன்று, அகத்திற் கட்டிய அன்புக் கயிற்றுக்கேயாம் என்பது கருத்து. புறக் கயிற்றுக்கு நேர்வாராயின் முன்னர் யானை சேனைகளின் முயற்சிக்கே பயன் தந்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி யானை சேனைகளின் வருந்திய முயற்சிகளின் மிக்கு நாயனார்பால் கண்டது அன்புநார்ப் பாசமொன்றேயாம் என்று காட்டுவார், ஒருமை அன்பின் நாருறு பாசத்தாலே பூட்டி யிளைத்தபின் திறம்பிநிற்க ஒண்ணுமோ? என்று வற்புறுத்தி எதிர்மறை வினாவினை வைத்துக்கூறினார். இவ்வாறன்றி, அன்பினார் - அன்பராகிய நாயனார் பொருந்திய கயிற்றினாலே என்று கொண்டுரைப்பாருமுளர்.

திண்ணிய - திண்மை - அன்பின் மிக்க திருத்தொண்டின் வலிமை. "எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார், திண்ணியர் ஆகப் பெறின்" என்றதன் கருத்தினை நோக்குக சிந்திக்க. தாமும் மனைவியார் மக்கள் சுற்றம் என்றிவரும் இருபகல் உணவின்றி வருந்திடும் அதற்காக நெற்கொள்ளக் கொண்டு சென்ற தாலியை இறைவர்க்குக் குங்குலியங் கொண்ட திண்மை குறித்தது.

பூட்டி இளைத்த - எய்க்கும் இவ்விளைப்பு யானும் பெறவேண்டுமென்ற மனவொருமைப்பாட்டுடனே பூட்டியிழுத்து இளைத்த ஒருப்பாடு கண்டபோதே என்ற கருத்தும் அது.

பின் - பின்று - ஒண்ணுமோ? - ஒண்ணாது வினா எதிர்மறை குறித்தது. கண்ட பின்னும், பின்னிற்பாக ஒண்ணாதாயின் நோக்கிற்றல் வேண்டுமே? எப்போது நோக்கினார் எனில்? ஒருப்பாடு கண்டபோதே நேரே நின்றார் எனக.

ஒருப்பாடு - ஒருமை நண்ணிய அன்பின் துணிபு. தமது மற்றைக் கண்ணையும் தோண்ட ஒருப்பட்டுக் கண்ணப்பர் அம்பு ஊன்றலும் தேவதேவர் தரித்திலராகி அந்தக் கையினைப் பற்றிக்கொண்டனர் என்ற சரிதம் இங்கு நினைவு கூரத் தக்கது.

இதற்கு இவ்வாறன்றி, நாயனார் பூட்டி இளைக்கப் பார்த்திருந்து தன்னாயனைச் சாயவுமாறு நோக்கிற்றல் தகுமா? ஆதலின் அவ்வாறு இளைக்குமுன் ...ருப்பார் ... போதே நேரே நின்றார், அண்ணலாராதலின், என்றுரைப்பதுமொன்று ... இளைத்தபின் நிறம்பி நோக்கிற்றல் பெருமைக்குத் தகாது என்றதாம்.

அண்ணலார் - அன்பினிற் றாழும் பெருமையுடையார். அப்பெருமை ... இடமாதலின் இங்கு இப்பெயரால் கூறினார்.

ஆர்த்தார் - ஆர்த்தவாகளாறு முழவொலிசசம். ஆர்த்தாராகிப் பாரில் எங்கும் பூமாரி பரப்பினார் என வருமபாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க. இதனை வினைமுற்றாகவே கொண்டும், பரப்பினார் என்றதற்கு எழுவாய் வருவித்தும் உரைப்பாருமுண்டு. 28

859. (வி - ரை) **பயில் பூமாரி பார்மிசை எங்கும் நெருங்கப் பரப்பினர்** எனக் கூட்டிக்கொள்க. **பயில்** - பழகிய. **பரப்பினர்** - மிகப் பெய்தலால் எங்கும் இடை யில்லாது நிரப்பினர்.

தேர் மலி தானை - மன்னனுக்குச் சிறப்பு அடைமொழி. அங்குத் தேர்ப்படை வந்தன என்பதன்று.

கார்பெறு கானம் போல - மழை காணாது வாடி மழை பெய்யப்பெற்ற உடனே செழித்த சோலை போல. **கார்** - கருமை நிறத்தின் பெயர் அந்நிறத்தையுடைய மேகத்துக்காகிப், பின்னர் அம்மேகம் பொழியும் மழைக்காயிற்று. அருமடியார்கு பெயர் இறைவன் திருமேனியை நோக்காணமாட்டாது இளைத்த யானை சேனைகள் தாம் விரும்பியிருந்து வாடிய செய்தியாகிய நோக்காணுதலைக் கிடைக்கப்பெற்று மகிழ்ந்த தற்குப், பயன்பற்றி வந்த உவமம்.

கைகள் கூப்பி என்றது, முதலில் நின்றபடியே கை கூப்பி வணங்குதலையும், **மலரடி தலைமேல் வைத்து** என்றது, பின்னர் நிலத்தில் உடல் தோய வீழ்ந்து வணங்கு தலையும் குறித்தன.

வார் கழல் வேந்தன் - மலரடி தலைமேல் வைத்து - வெற்றிக்கடையாளமாகக் காலில் தான் வீரக்கழல் அணிந்து, முடிமன்னர்பிறர் தன்னடியில் வணங்கி நிற்கும் அரசன் தன் தலையை நாயனாரது திரு அடியில் வைத்து வணங்கினான் என்று நாயனா ரது சிறப்புக் குறித்தபடி. 29

860 (வி - ரை) **விண் பயில்** - ஆகாயத்திற் பறந்து சென்று பழகிய. **பயிலு தல்** - இங்கு இலகுவிற் சென்று வருதல் குறித்தது. பொன், வெள்ளி, செம்பு இவற்றானியன்ற மதிலுடைய மூன்று ஊர்களைத் தம் இடமாகக்கொண்டு, அசுரர்கள், அந்நகரங்களோடு ஆகாயத்திற் பறந்து சென்றும் இறங்கியும் அங்கங்குப் பல ஊர்களை யும் உயிர்களையும் கீழ் அழுத்தி அழித்தனர் என்பது புராண சரிதம்.

வைதிகத் தேர் - திரிபுரமெரித்த காலையில் இறைவன் ஏறிய தேருக்குக் குதிரைக ளாக வேதங்கள் அமைந்தன என்பது சரிதம். "வேந்தன் வளைத்தது மேரு வில்லரவு நாண்வெங்கணை செங்கண்மால், போந்த மதிலணி முப்புரம் பொடிபட **வேதப் புரவித் தேர்**, சாரதை முதலயன சாரதி" - (சேந்தனார் - திருவாவடுதுறை - 6), "மருளார், ரிடங்கொண்முப் புரம்வெந் தவியவை **திகத்தே ரேறிய** வேறுசே வகனே" (திரு மாளிகைத் தேவர் - க - கோயில் - 10) என்ற திருவிசைப்பாக்கள் காண்க.

மேருத் திண் சிலை குனிய - மேருமலையே வில்லாக வளைய. **சிலை** - மலை எனவும் வில் எனவும் இரு பொருளும் பட நின்றது. **குனிதல்** - வளைதல். '...

பினைந்திறவ தவலால் பெருமைபாரக தாகைகிற, மனாகது வளையுமோ தான" என்ற நியதியையும் மாறுபடுத்திக கலலை வளைதது என அவரது இறைமை குறிததபடி

நின்றார் - தேரில ஏறினா, சிலை வளைததனா, ஆயின அவைகொணடு சேவகம ஒனறும செயயாது **சும்மா நின்றே** வெனறவா எனறது குறிப்பு 190 உரை பாரகக

சோநிலை காண - சாயநதிருநத அவரது நிமிாநத நிலையினை அடியேன காணும படி திணணிய மேரு மலையினைக குனியுமபடி செயத வலலாளராகிய இறைவா தாம குனிநதிருநதாரை நிமிரச செயதா எனறு நாயனாரது பெருமை குறிததபடியாகும

மண் பகிர்நதவனும்- திருமாலும. **பகிர்தல்** பிளததல திருவடிதேடும பொருட்டு மணணைத தோணடி உட்சென்றவன எனறு பொருள குறிததது உமமை உயாவு சிறபபு "நானமுகன முதலா வானவா தொழுதெழ, வீரடியாலே மூவுல களநது, நாற றிசை முனிவரு மைமபுலன மலரப, போறறிசெய கதிாமுடித திருநெடு மாலன, றடி முடி யறியு மாதர வதனிற, கடுமுர னேன மாகி முன்கலந, தேழ்தல முருவ விடநது பினனெயத, தூழி முதலவ சயசய வெனறு, வழுததியுங காணா மலரடி" (போற்றித திருவகவல்) எனற திருவாசகமும, "வரையொனறு நிறுவி யரவொனறு பிணிதது, கடலடை வாக மிடலொடும வாஙகித, திணடோ ளாணட தணடா வமராக, கமிாதுஞ வளிதத முதுபெருங கடவுள, கடையுகஞ் சென்ற காலதது நெடுநில, மாழிப பரபபி லாழவது பொறாஅ, தஞசே லெனறு செஞசே லாகிததன, றெயவ வுதாததுச சிறு செலுப புரையிற, பெளவ மேழே பட்டது, பௌவததோ, டுலகுகுழைத தொருநாளுண டது, மூலக மூனறு மளநதுழி யாஙகவ, னீரடி நிரமபிறறு மிலவே தேரி, லுரைப போரக கலவ தவனகுறை வினறே, யினைய னாகிய **தனிமுதல் வானவன்**, கேழற றிரு வுருவாகி யாழ்த, தடுக்கிய வேழு மெடுததன னெடுதெடுத, தூழி யூழி கீழுறக கிளைத் துங், **காண்பதற் கரியநின் கழலும்**" (11-ம திருமுறை - கோயினனை - 12) என்ற பட்டினததடிகள திருவாககு முதலிய எணணிறநத தமிழமறைகளில் இவவுயாவுசிறப புமமையின பொருள விளககபபடுதல காணக

காணுமலரடி யிரண்டினையும் யாரேகாண வல்லார்? எனறு அவாககருமையும இவாககெளிமையும் முரணணிசசுவை பட இணைதது வைததுக காட்டியவாறும எளிமைககுக காரணம ஒருமையானப பூணட அடிமைததிறமே எனபாா, **பண்புடை யடியாரல்லால்** எனறும, **பர்நது** எனறும கூறினாா

அடியாரல்லால் அடியிரண்டும் யாரே நேர்காண வல்லார்? எனறு கூட்டி யுரைகக. "நமபி, பூவணைத தவரை யுருளா, அவரவாற புரங்கள செறற, வேவணைச சிலையி னாரை யாரதொடாத தொட்ட வல்லா?" (190) எனறவிடததும இவவாறே கூறினாா

பண்பு - அடிமைததனமை **பர்நது**-எனககுக காட்டுவாய எனறு வருநதி யிரஙகி யிரககு. **நேர்காண** - **நேர்** - நோககலையாக. வெளிப்படையாக எனறலுமாம. **யாரே** - ஏகார வினா ஒருவருமிலா என எதிாமறை குறிததது

மண்புகுநதவனும்—எனபதும பாடம. 30

861 (வி - ரை) **மெய்த்தொண்டர்** - திருததொணடின உணமைத தனமையில நிறதவா

எம்பிரானுக்கு. பலவும் - யாவையும செவவையும ஈதது நினறன எனறதனால இறைவன திருககோயிலக கட்டித் திருப்பணிகள செயவிததான எனபது கருததததககதாம. [illegible] சேவைகககு [illegible]ததாவம மறறும இவறறுககேறற வசதிகளுககுமாக ஆலயத [illegible] திருமதில முதலியவறறிற பல வாயிலகள திறககபபட்டிருததல [illegible] ஆலயஙகள முதலியன எஞசினறிருததலும கூடும திவைடோசை [illegible] குறிகக **ஒன்றிய பணிகள்** எனறும, திருநநதனவனம, திருககுளம திருமதில முதலியவறறைக குறிகக **மற்றும் உள்ளன பலவும்** எனறும்

கூறினார். "கூவலும் அமைத்து மாடு கோயிலும் சூழ மதிலும் போகத், வாவியும் தொட்டு மற்றும் வேண்டுவ வகுத்து" என்று பூசலார் நாயனார் புராணம் (8) காண்க. இவை பற்றிய விரிவு சிவாகமங்களுட் கண்டு கொள்க.

நின்று - திருப்பணிகள் முற்றுமவரை அங்குத் தங்கிய என்பதாம். வேந்தர் தாங்களாயச் சிவாலயத் திருப்பணிகள் செய்விக்கும் அன்பர்கள் அவற்றை அதிகாரிகள் பிறர் கண்காணிக்கவிட்டுத் தாம் வேறு காரியங்கள் பார்த்து இராமல், அத்திருப்பணிகள் முழுதும் தாமே நேரில் இருந்து கண்காணித்து முடிக்க வேண்டுமென்பது முறையும் விதியுமாம். இங்குத் திருப்பணிகள் முழுவதும் அரசன்தானே கூட இருந்து முடித்தனன் என்பார் **நின்று** என்றார். ஆவதும் அன்பும் காரணமாக மெய்வருத்தம் பார்த்தலும் இளைப்பாறுதலுமின்றியும், இருத்தலும் கிடத்தலுமின்றியும், **நின்றபடியே** கண்காணித்து என்ற குறிப்பும் காண்க.

வெண்கவிகை - அரச அடையாளங்களில் ஒன்று என்ற மாத்திரையாய் நின்றது. இங்கு அரசன் வெண்கவிகை நிழற்ற அதன்கீழ் நின்றனன் என்பதன்று. வெண்கொற்றக்குடை அளிசெய்தலைக் குறிக்கும் உருவகம்.

நீங்கவும் - அத்தலத்தினின்று தன் தலைநகருக்குச் சென்ற பின்னரும் அரசன் நீங்கவும் தாம் நீங்காராய் வைகினார் என உம்மை உயர்வு சிறப்புக் குறித்தது.

நிகரில் அன்பர் (ஆதலின்) வைகி எனக் **வைகி** - தங்கி "நாதனை நேரே காணும் அந்நெறி தலைநின்றான் என்று அரசனை விரும்பி (854)ய நாயனார் திருப்பணித் தாளிற் சேர்ந்தனர் அவன் நீங்கவும் தாம் நீங்காது பின்னரும் அங்குத் தங்கி வாழ்ந்திருந்ததற்கு அவரது அயரா அன்பே காரணமாம் என்பார் **நிகரில் அன்பர்** என்றார்.

மன்றிடை ஆடல் செய்யும் மலர்க்கழல் வாழ்த்தி - **மன்று** - திருவம்பலம். ஐந்தொழில் நடனம் செய்யும் என்பது இறைவனது அம்பலத்து அருட்கூத்து அடியாராக வெளிவந்த அத்திருவருளையே எண்ணி எண்ணி வாழ்த்திக்கொண்டு பலநாள் அங்குத் தங்கினார் என்பது கருத்து. யானை சேனைகளாற் கூடாதது தம்மாற் கூடிற்று என்று எண்ணினாரல்லர் திருப்பணியில் முயன்ற அவற்றின் இளைப்பைத் தாமும் கூறுகொண்டு குறைக்க எண்ணிய எண்ணத்தினுக்கிரங்கி இறைவன் நேர் நின்று அருளிய பெருங் கருணைத் திறத்தையே எண்ணினார். தமது சிறுமையினையும் இறைவரது அருளின் பெருமையினையுமே எண்ணி எண்ணி ஆராமை மிகுதியால் அத்திருவருளை வாழ்த்தி வைகினார் என்பது. **கழல்** - திருவடி - சிவசத்தி. 31

862 **(வி - ரை) பகல்** - இங்கு நாள் என்ற பொருளில் வந்தது.

நிலவு தம் பணியில் தங்கி-தாம் முட்டின்றி நியமமாகச் செய்துவந்த குங்குலியத் தூபத் திருப்பணி - **நிலவு** - வறுமைவந்த காலத்தும் விடாது நிலவிய **பணியிற்றங்குதலாவது** பணிசெய்து அதில் வாழ்வடைதல்.

நிகழும் நாள் - வாழ்கின்ற காலத்தில். **நிகழ்தல்** - நடத்தல் - செல்லுதல்.

நிகரில் காழித் தலைவர் - நிகரில் காழி என்றும், நிகரில் தலைவர் என்றும் கூட்டியுரைக்க நின்றது. காழியின் தனிநிகரில்லாச் சிறப்பு ஆளுடைய பிள்ளையாரருளிய வழிமொழித் திருவிராகம், பல்பெயர்ப்பத்து, திருவெழுகூற்றிருக்கை, திருச்சக்கர மாற்று, ஈரடி, திருவியமகம் முதலிய திருப்பதிகங்களானும், "பெருநெறிய பிரமாபுரம்" (நட்டபாடை - பிரமாபுரம் - 11), "நற்புலவர் தாம்புகழ் பொற்பதி (காந் பஞ்ச பூந்தராய 10), "போதனைப்போன் மறையோர் பயிலும்புகலி" (வியா - குறி - புகலி. 11), "கலையின் மேவும் மனத்தோர் இரப்போர்க்குக் கரப்பிலார், பொலியும் மந்தண் பொழில்சூழ்ந்த தழகாரும்புகலி" (செவ்வழி - புகலி - 8), "பொய்யர் காவினை நத்தணர் வாழும் புறவம்" (குறிஞ்சி - புறவம் - 1), "கரிதனைப் பண்டுரி செய்தோன் பாவனை செய்யும் பதி" (குறிஞ்சி - புறவம் 7), "காதலாற், சைவர் பாசுபதர்கள் வணங்கும்

சண்பை நகர்" (தக்கேசி சண்பை - 4), "உரவார் கலையின் கவிதைப் புலவர்க் கொருநாளுங், கரவா வண்கைக் கற்றவர் சேருங் கலிக்காழி" (குறிஞ்சி - காழி - 1), "கற்றல்கேட்ட லுடையார்கள் வாழ் கலிக்காழி" (காந்தாரம் - காழி 3), "விலங்கலமர் புயன் மறந்து மீன்சனிபுக் கூன்சலிக்குங் காலந் தானுங், கலங்கலிலா மனப்பெருவன் கையுடைய மெய்யர்வாழ் கழுமலமே" (மேகரா - குறி - கழுமலம்-3), "தருந்தடக்கை முத்தழலோர் மனைகடொறு மிறைவனது தன்மை பாடிக், கருந்தடங்கண் ணார்கழல் பந் தம்மானைப் பாட்டயருங் கழுமலமே" (ஷெ 2), "பரக்குமலர் புகழார் பழியவை பார்த்துப் பலபல வறங்களே பயிற்றிக், கரக்குமா றறியா வண்மையால் வாழுங் கழுமல நகர்" (புறநீர்மை - கழுமலம் 8), "ஞானங் கருதினர் உலகிற் கருத்துடை யார்சேர் கழுமலநகர்" (ஷெ 5), "கலையாரொரு கருத்தொகை கற்றோர் மிகுகூட்டம், விலையாயின சொற்றேர்தரு வேணுபுரம்" (நட்டபாடை) என்பனவாதி ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய தேவாரங்களாலும், அவர் புராணத்துட்கூறிய தலச் சிறப்புக்களாலும் பிறவாற்றானுமறிக. **நிகரில் தலைவர்** என்ற அவரது ஒப்பற்ற தலைவராந் தன்மை, அவர் புராணத்துள் 69, 70, 71 திருப்பாட்டுக்கள் முதலியவற்றாலும், அவர் சரித நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றாலும், ஆளுடைய அரசுகள் ஆளுடைய நம்பிகள் முதலிய பரமாசாரியர்களும், சங்கராசாரியார் முதலிய சமயத் தாபகர்களும் வழிபட்டுத் துதித்தவாற்றாலும், இறைவன் செய்யும் அருட்டொழிலாகிய முத்திப்பேற்றைத் தன்னடைந்தோர்க்கு அருளும் தன்மையாலும், பிறவாற்றாலும் அறிக.

பிள்ளையார் - ஆளுடைய பிள்ளையார் உலகுக்கெல்லாம் தந்தை தாயாகிய தோணிபுரேசர் பெரிய நாயகியம்மையாரிவர்களுக்குப் பிள்ளையாராய் அருண்ஞானப்பா லூட்டப்பெற்று வளர்ந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றனர். "யாவர்க்குந் தந்தைதா யெனுமவரிப் படியளித்தார், ஆவதனா லாளுடைய பிள்ளையாராய" - (திருஞான - புரா - 69) என்றது பார்க்க.

தாண்டகச் சதுரர் - திருத்தாண்டகத்தில் தனி வல்லமை யுடையார். **தாண்டகம்** - ஒற்று நீக்கிப் பெரும்பான்மை 26 எழுத்துக்களின் மிக்க தாண்டக அடியால் வருமாறு யாக்கப்பட்ட ஒருவகைச் சந்தமுடைய தமிழ்ப்பா அமைதி பெற்ற பாவிகற்பம் இது அளவழித்தாண்டகம் அளவியற்றாண்டகம் என்ற இருபகுப்பினை யுடையது தேவாரம் அருளிய மூவர் முதலிகளில் அரசுகள் ஒருவரே திருத்தாண்டகம் என்னும் இந்தப் பண்ணுடைய தேவாரப் பாக்கள் அருளியவர் இப்பாக்கள் பயில்வோரது உள்ளமும் உய்யவிடும் உருக்கி இறைவனுக்கு ஆளாந்தன்மையிற் செலுத்தும் தன்மையிற் சிறந்து விளங்குவன. இதனால் இவர்க்குத் தாண்டகவேந்தர் என்ற சிறப்புப் பெயர் வழங்கும். **சதுரர்** - சதுரப்பாடு - வன்மை - உடையவர் **அரசு** - என்றது தாண்டகத்தில் வல்லார் என்ற குறிப்பும் பற்றியது

அலர்புகழ் அரசு - எங்கும் பரவிய புகழினையுடைய திருநாவுக்கரசர். இவரது பக்தி பரவி மக்களை ஆட்கொண்ட திறம் "காண்டகைமை யின்றியுமுன் கலந்த பெருங் கேண்மையினார்", "பொங்குகடற் கன்மிதப்பிற் போந்தேறு மவர்பெருமை, யங்கணரும் புவனத்தி லறியாதா ரியாருளரே" என்ற அப்பூதிநாயனார் புராணத்தாலும், பிறவாற்றானுமறிக

கூட அங்கு எழுந்தருள - ஒன்றாகச் சேர்ந்து அங்குத் திருக்கடவூருக்கு வந்தருள. இவ்விரு பெருமக்களும் இங்கு எழுந்தருளிக் கூற்றுதைத்த பொன்னடிகளை வணங்கிக் கூடியிருந்து திருமடத்தில் அமர்ந்து அவரால் பூசிக்கப்பெற்ற சரிதம் அவ்வவர் புராணங்களுட் கூறப்பட்டன திருநா - புரா - 247ம் திருப்பாட்டும், திருஞான - புராணம் 533—536 திருப்பாட்டுக்களும் பார்க்க பரமாசாரியர்களான இவ்விரு பெருமக்களும் இரண்டாவது முறை சந்தித்த செயல் திருப்புகலூரில் நிகழ்ந்தது. அங்கு நின்றும் அவ்விருவரும் ஒன்று கூடியே தலயாத்திரை செய்து திருவம்பாதத்தலத்தை வணங்கிக்

கொண்டு வரும் வழியில் இங்கு எழுந்தருளித் தரிசித்தனர் இங்கு நின்றும் திருவாக்கூர், திருமீயச்சூர், திருப்பாம்புரம் முதலிய தலங்களை வணங்கித் திருவீழிமிழலை சேர்ந்தனர் என்பது சரிதம்

கூட எழுந்தருள - ஒன்றுகூடி வர. பெரியோர்களது வருகையை இவ்வாறுபசரித்துக் கூறுதல் சைவமரபு. இப்பெரியோர்கள் கூடிச்செய்த யாத்திரை வழிச்செலவில் இவர்கள் ஒன்றாகச் செல்லாது அரசுகள் முன்னரும், அவரைப் பின்பற்றிப் பிள்ளையாரும் செல்லுதலும் தலங்களிற் சேர்தலும் முறை ஆயினும் இருவரும் தலங்களைக் கூடித் தரிசித்துச் சென்றதனால் கூட என்றார். 32

863. (வி - ரை) **மாறிலா மகிழ்ச்சி பொங்க** - ஆதரவுக் காதல் கூர அடியவர்களுக்கு நாளும் திருவமுதூட்டும் (852) தன்மையுடைய கலயனார், பேரடியார்களும் பரமாசாரியார்களுமாகிய இருபெருமக்களும் கூட எழுந்தருளக் கண்டபோது இதுவரையுமில்லாத ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சி மேன்மேற் பொங்கநின்றனர் என்பது இயல்பேயாம். அடியார்களை அமுதூட்டிப் பணி செய்ததன் பயனாகவும் அதற்குப் பரிசாகவும் இது எய்தியதென்று எண்ணி, மாறிலா மகிழ்ச்சி பொங்கினார் என்பதுமாம்.

ஈறுஇலா அன்பின் மிக்கார்க்கு - எல்லையற்ற - அளவு காணமுடியாத - அன்பினால் மிகுந்தவர்களாகிய அவ்விரு பெருமக்களுக்கும். அவர்களது அன்பின் மிகுதியினாலன்றே, அவர்களை இறைவன் ஆட்கொண்டனர், அவர்கள் உலகை ஆட்கொள்ளும் பரம ஆசாரியர்களாக விளங்கினர் என்க

ஏற்கும் ஆற்றல் ஆறு நற்சுவைகள் ஓங்க இன்னமுது அமைத்து எனக. **ஏற்கும் ஆற்றல்** பேரடியார்கள் என்ற தன்மைக்கும், அதற்கு மேலாகச் சிவனாலாட்கொள்ளப்பட்ட பரமாசாரியர்கள் என்ற தன்மைக்கும் தக்கபடி. "பிள்ளையாரொழுந் தருளிய பெருமைக்குத் தக்க" என்ற திருநீலநக்கர் புராணம் (27) காண்க. **நற்சுவைகள் ஓங்க** - வெறும் நாவின் சுவையாலன்றிக் குணத்தாலும் உயர்வுடைய என்பார் **நற்சுவை** என்றார் **இன்அமுது-இன்** - இனிய இதனால் அமுதுக்கான உணவுப்பண்டங்களின் இனிமை, அமுது அமைத்தலின் இனிமை, அன்பின் இனிமை முதலியன எல்லாம் அடக்கிக்கொள்க. 443 - 852 முதலியவை பார்க்க.

அவர் அருளேயன்றி நம்பர்தம் அருளும் பெற்றார்-முன்னாகக் கலயனார் அடியார்களை இனிய திருஅமுதூட்டிய வகையால் **சங்கமவழிபாடு** செய்து **அவர்களருள்** பெற்றனர். அதுகாரணமாகப் பரமாசாரியர்களாகிய இரு பெருமக்களது அரிய சேவையும் கிடைக்கப்பெற்று வழிபடுக **குருவருள்** பெற்றனர் அதனால் அதன் வழியே இலிங்க வழிபாட்டிற் கிடைக்கும் **சிவனருளும்** பெற்றனர். இவ்வாறு குரு லிங்க சங்கமமென்ற மூவகை வழிபாடுகளின் அருட்பேறும் கலயனார் ஒருங்கே பெற்றனர் என்பதாம்

அன்பின் மிக்கார்க்கு ..அமுது அமைத்து .நம்பர் அருளும் பெற்றார் - என்றதனால் அன்பர்களை ஊட்டிய அச்செயலாலே அவர்களருளோடு அரனருளும் பெற்றார் என்பதாயிற்று "படமாடக் கோயிற் பகவற்கு தாமே" என்றபடி அன்பர்களுக்குள்ளே நின்று மகிழ்ந்து அரன் உண்டு அருளுகின்றான் என்பது உண்மை. இக்கருத்துப்பற்றியே "உள்ளத்திற் றெளிகின்ற மெய்ம்மை யன்பி னுருவினையு மவ்வன்பி னுள்ளே மன்னும், வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலரையு முடன்கண்ட விருப்பும் பொங்க" (திருஞான - புரா - 1023) என்று கண்ணப்ப நாயனாரைத் துதித்தது காண்க பசுவின் வாயிலே ஊட்டிய புல் உணவு இரத்தமாக மாறி அதன் உடல் முழுதும் பரவிப் பின்னர்ப் பாலாக உருக்கொண்டு முலைக்காம்பில் வெளிவருவதுபோல அடியார்களுக்கு ஊட்டிய அமுது அருளாக உருப்பட்டுச் சிவலிங்கத்திற் போந்து வெளிப்படும் என்பது ஞானசாத்திர முடிபு.

அவர் அருளேயன்றி நம்பர் அருளும் - அவர்களை ஊட்டியதொரு செயலே இருவகை யருளும பெறுவித்தது என்று குறிப்பும் காண்க 33

இன்னமு தோக்குமாற்றால்—என்பதும் பாடம்

864. கருப்புவில் லோனைக் கூற்றைக் காய்ந்தவர் கடவூர் மன்னி
விருப்புறும் அன்பு மேன்மேல் மிக்கெழும் வேட்கை கூர
ஒருப்படும் உள்ளத் தன்மை உண்மையால் தமக்கு நேர்ந்த
திருப்பணி பலவுஞ் செய்து சிவபத நிழலிற் சேர்ந்தார். கச

(இ - ள்) வெளிப்படை. கருப்பை வில்லாகவுடைய மன்மதனையும் இயமனையும் தண்டித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கடவூரிலே (கலயனார்) நிலையாக வாழ்ந்து விருப்பம் பொருந்திய அன்பு மேன்மேலும் மிகுந்து எழுகின்ற ஆசை அதிகப்படவே, ஒருப்படுகின்ற மனநிலை உண்டாயினமையினாலே தமக்கு நேர்பட்ட திருப்பணிவிடைகள் பலவும் செய்து சிவனது திருவடி நீழலிற் சேர்ந்தனர்.

(வி - ரை) கருப்பு வில்லோன் - மன்மதன் கருமபை வில்லாகக் கொண்டவன் என்பது புராண வரலாறு. கருமபு என்பது கருப்பு என வலித்தல் விகாரமாயின்றது. சிவபெருமானது ஆணையின்றி வலிந்து உடசென்று அவர் மேல் வலிந்த சேவகம் செய்தமையாலே இவன் உடல் தீயாகுதுபோகுமாறு காயப்பட்டான். பின்னர் உயிர் பெற்றும் உருவிழந்து விகாரப்பட்டான் என்ற குறிப்புப்பெற மென்றொடர் வன்றொடராய் விகாரமாயிற்று.

வில்லோனைக் காய்ந்தவர் - நீக்கணணினுறு பார்த்து வேவச் செய்தவர். **காய்ந்தவர்** என்பது இங்கு அனலால் வேவித்தவர் என்ற பொருளில் வந்தது.

கூற்றைக் காய்ந்தவர் - காலனைச் சினந்து உதைத்துத் தண்டித்தவர்.

கருப்பு வில்லோனைக் கூற்றைக் காய்ந்தவர் என்ற குறிப்பினால் இவரை வழிபட்டதனால் கலயனாரும், தம்மையும் மனைவி மக்கள் சுற்றம் என்ற தொடர்புகளையும் பற்றுகின்ற பந்த பாசமாகிய காமங்களை ஒழிக்கும் நிலையிற் கருப்பு வில்லோனைக் காய்ந்த நிலை பெற்றனர், மரணத்தின் நீங்கிய பிறவாநெறி பெற்றமையாற் கூற்றைக் காய்ந்த நிலையும் பெற்றனர் என்ற குறிப்பும்பெற இந்த இரண்டு வீரட்டங்களையும் பற்றி இங்குக் கூறினார்.

விருப்புறும் அன்பு - இது எந்து விடாமை என்பதனோடமையாது விருப்பம் பொருந்திய அன்பு.

மேன்மேல் மிக்கெழும் வேட்கைகூர - **வேட்கை** - ஆசை. **மேன்மேல்** - **மிக்கு எழும் கூர** என மூன்று முறைபெறக் கூறியது ஆசை எழுச்சியின் மிக்க வேகங் குறித்தற்கு.

ஒருப்படும் உள்ளத்தன்மை - விருப்பமும் அன்பும் ஆசையும் கூடிய பிறிதொன்றிலும் செல்லாது சிவன் திருவடி ஒன்றிலே சென்ற மனநிலை. **உண்மையால்**-இருந்த படியினாலே.

தமக்கு நேர்ந்த திருப்பணி பலவும் - அவ்வாறு மிக்கெழுந்த ஆசைக்குத் தக்கபடி கிடைத்தனவாகிய அரன்பணிகளும் அடியார் பணிகளும். **பலவும்** - பலதிறப்பட்டவைகளையும் குங்குலியத் தூபமேந்துதலாகிய அரன்பணியினையும், இனிய அமுதூட்டலாகிய அடியார் பணியினையும் நித்த நியதியாகச் செய்து வந்த கலயனார், அப்படி விருப்பமும் ஆசையும் மிகவே அத்தகைய பிறபணி பலவும் சிறப்பாகச் செய்தனர் என்பதாம். அவை, திருவிழாச் செய்து சேவித்தலும், பிறரைச் செய்வித்தலும் முதலாகிய அரன்பணிகளாம். அடியார்க்கு அமுதளித்தலோடு, துணி, அணி, மணி, பொன் முதலாக அவர் வேண்டுவனவற்றை அளித்தலும், அவர் ஏவின வழி நிற்றலும், பிறவும் அடியார் பணிகளாம்.

சிவபதநிழலிற் சேர்ந்தார் - சிவபதமாவது சிவன் தருளின் நிலை - அஃதாவது அவன் தருட்சத்தி வியாபகம். பிறவிவெப்பத்தினின்றும் நீக்கிக் குளிர்விப்பதனால் இதனை அடிநிழல் என்பது மரபு 308ல் **தண்மை** - என்றதற்கும், 4[illegible]ல் **கழல் நிழல்** என்றதற்கும் உரைத்தவை பார்க்க.

பதநிழலிற் சேர்தலாவது - அருள் நிறைவுக்குள் அடங்கி நிற்றல். "பின்பே சுத் திருந்த, விருகாற் குரம்பை யிதுநா னுடைய திதுபிறர் தருவா ரென்னுதலின் றிரு வடிக் கீழோர் தலைமறைப்பே" என்ற திருவிருத்தக் கருத்தும் உன்னுக. 34

865. தேனக்க கோதை மாதர் திருநெடுந் தாலி மாறிக்
கூனற்றண் பிறையி னார்க்குக் குங்குலி யங்கொண் டுய்த்த
பான்மையிற் றிண்ண கலய னாரைப் பணிந்தவ ரருளி னாலே
மானக்கஞ் சாறர் மிக்க வண்புகழ் வழுத்த லுற்றேன். ௧௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. தேனலர்ந்த மலர்மாலை யணிந்த மனைவியாரது திருநெடுந்தாலியைக் கொடுத்து, வளைந்த குளிர்ச்சியுடைய பிறைச்சந்திரனைத் தலையிற் சூடிய இறைவருக்கு ஏற்ற குங்குலியத் தூபத்திருப்பணி முட்டுப்படாது செலுத்திய பான்மையும் திண்மையும் உடைய கலயனாரைப் பணிந்து, அவரது அருளினாலே, மானக்கஞ்சாற நாயனாரது மிக்க வண்மையுடைய திருத்தொண்டினை இனித் துதிக்கத் தொடங்குகின்றேன்.

(வி - ரை) தேன்நக்க - மலர்கள் அலரும் பருவத்தில் தேன் சொரியும் அப்போது அவை நகுவன போன்றிருக்கும் என்பது உபசாரவழக்கு. "முருகுயிர்க்க நகைக்கும் பதத்தி னுடன்பறித்த, அலகின் மலர்கள்" (முருகர் புரா - 7) என்றதும், "ஈன்றுநக்கு நாண்மலரால்" (பழந்தக்கராகம் திருஞான-தேவா - கோளிலி - 3) என்றதும் பிறவும் காண்க.

கோதை மாதர் - மலர்மாலையணிந்த அம்மையார் - கலயனாரின் மனைவியார்.

திருநெடுந்தாலி - தாலியை நாணினின்றும் எடுத்துக் கொடுத்தனரேனும் அஃது இடையறாது நீளும் மங்கலத்துக்குக் காரணமாயிற் றென்பார் **தேனக்க கோதை** - என்றும் **திரு** - என்றும், **நெடு** - என்றும் கூறினார். **நெடுமை** - நாணினின்று பிரிந்த காலத்தும் பின்னரும் நீண்டு நிகழ்ந்த மங்கலத்துக்கும் அருட்செல்வம் பொருட் செல்வங்களாகிய பெருஞ் செல்வப் பேற்றுக்கும், உடல் பேணத்தந்ததுவே உயிரைப் பேணுதற்கு உதவிய சிறப்புக்கும் காரணமாயினமை குறித்தது. **மாறி** - பிரதியாகக் கொடுத்து. பண்ட **மாற்று** என்ற வழக்கும் காண்க.

கூனல்தண் பிறையினார்-கூன்-முதுகு வளைந்த நிலை உவவுவளவு. "கூனற் றிங்கட் குறுங்கண்ணி" (செவ்வழி நாகை - 1) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க. "வளர்வாய மதிமிளிரும் (காளுடு முள்ளுரா 1) என்ற மெய்கண்ட தேவாரமும் இக்கருத்துப் பற்றியது. **தண்மை** - நிலாவின்குணவியல்பு. **பிறையினார்** பிறைசூடிய சிவா-சிவ பெருமான்.

உய்த்தல் - செலுத்துதல் தாம் செய்துவந்த தூபத்திருப்பணியும் அடியார்பணியும் முட்டுப்படாது செலுத்திய எனக் உய்த்தலுக்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்க.

பான்மை - இங்கு அன்பின்தன்மை குறித்தது **திண்மை** மனஉறுதிப்பாடு. கேடுகளிலும் மனமமாறாது ஒருப்பட்ட உள்ளத்தின் வலிமை "ஆளுடையா ரடியவர் தம் **திண்மை** யொழுக்க நடை செலுத்தி" (496) என்றது பார்க்க.

பணிந்து அவர் அருளினாலே - பணிந்ததனால் பெற்ற அவரது திருவருளினால். மானக்கஞ்சாறர் வண்புகழ் வழுத்தப் புகுதற்கு அருட்டுணை வேண்டியிருத்தலின் கலயனாரது திண்ணிய அருள் அதற்குத் துணைசெய்யும் என்பதாம்.

மானக்கஞ்சாறர் - கஞ்சாறு என்ற தலத்தில் அவதரித்து வாழ்ந்த பெரியார் ஆதலினாலே இப்பெயர் பெற்றார். ஆனாயர் குடிமாறர் என்ற பெயர் காண்க. **மானம்** - பெருமை.

மிக்கவண்புகழ் வண்மை - கொடை - வள்ளன்மை. மிக்க கொடையினால் போந்த புகழ். இங்கு **வண்மை**-அடியார்கள் விரும்பியது கொடுத்தலின் மேனின்றது. இஃது இவர் சரித உள்ளுறையாம். இவ்வாறு குறிப்பினால் சரித உள்ளுறை கூறித் தொடங்கிக் காட்டும் ஆசிரியர் இயல்பு "ஒரு மகள் கூந்தல் தன்னை வதுவைநா ளொருவர்க் கீந்த, பெருந்தகையார்" (902) என்று இவ்வண்மையாவது இது என்று இப்புராண முடிவில் முடித்துக்காட்டிய திறமும் காண்க.

புகழ் வழுத்தல் உற்றேன் சரிதமுற்றும் சொல்லவல்லேனல்லேன், அவரது வள்ளன்மையால் போந்த திருத்தொண்டினைத் துதிக்கின்ற மட்டில் அமைவேன் என்றதாம். **புகழ்** - அதனையுடைய தொண்டிற்காயிற்று; ஆகுபெயர்.

இப்பாட்டு கவிக்கூற்று. "தாலி மாறிக் குங்குலியங்கொண்டு" "உய்த்த" என்றவாற்றால் இவரைக் கூறிவந்த இச்சரிதம் முழுதும் வடித்து முடித்துக்காட்டி, இனி வரும் சரிதத்துக்கு "வண்புகழ்" என்று தோற்றுவாய் செய்தனர். இது ஆசிரியர் மரபு. 35

சரிதச் சுருக்கம்.—காவிரிபாயும் **சோழவளநாட்டில் திருக்கடவூர்** என்றதொரு தலமுண்டு. அது இறைவன் வீரஞ்செய்த எட்டுத்தலங்களில் ஒன்றதலின் **கடவூர் வீரட்டானம்** என்று பெயர் பெறும். காலனை உதைத்த வீரம் இங்கு நிகழ்ந்ததாம். இத்தலத்தில் மறையவர்கள் சிறந்து வாழ்வார்கள். அவர்களுள் **கலயனார்** என்ற பெரியார் ஒருவர் இருந்தனர். அவர் சிவனடிபேணும் சிறந்த அன்புடையவர், நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்தவர். அத்தலத்தே எழுந்தருளிய அமிர்தகடேசருக்கு விதிப்படி தூபம் இடும் திருப்பணியை நியதியாகச் செய்து வந்தார்.

அந்நாளில் திருவருளாலே அவருக்கு வறுமை வந்தது. அதன் பின்னரும் அத்திருப்பணியை வழுவாது செய்து வந்தனர். வறுமை மிகவே தமது நல்ல நிலமுழுமையையும் அடிமைகளையும் விற்றும் பணிசெய்தனர். வறுமை மேலும் முதிர்கியதனால் தாமும் மனைவி மக்களும் சுற்றமும் உணவுக்குச் சாதனமொன்றுமின்றி இரண்டு நாள் உணவின்றி வருந்தினார்கள். இது கண்ட மனைவியார் கலயனார் கையில் குற்றமற்ற தமது மங்கல நாணில் அணிந்த தாலியை எடுத்துக்கொடுத்து "இதற்கு நெற்கொள்ளும்" என்றனர். அதனைக் கொண்டு அவர் நெற்கொள்ளச் சென்றபோது எதிரில் ஒரு வணிகன் ஒப்பில்லாத குங்குலியப் பொதிகொண்டு வந்தான். அதனை அறிந்த கலயனார் "இறைவனுக்கேற்ற மணமுடைய குங்குலியம் இது ஆயின், இன்று நல்ல பேறு பெற்றேன்; பெரும் பேறாக இதனைப் பெற்றுவைத்தும் வேறு கொள்ளத்தக்கது என்ன உள்ளது?" என்று துணிந்து, பொன்பெற்றுக்கொண்டு அதனைத் தருமாறு வணிகனைக் கேட்கவே, அவனும் மகிழ்ந்து அவர் தந்த தாலியை ஏற்றுக்கொண்டு குங்குலியப் பொதியினைக் கொடுத்துச் சென்றான். கலயனார் சிந்தை மகிழ்வுடன் விரைந்து சென்று திருவீரட்டானத்திற் சேர்ந்து, இறைவரது பண்டாரத்தில் (சேமம்) அப்பொதியின் குங்குலியத்தை எல்லாம் சேர்த்துத் திருப்பணிசெய்து சிவசிந்தையுடன் அங்கே தங்கினார்.

இங்கு மனைவியாரும் மக்களும் பசியால் மிகவருந்தி அயர்ந்து தூங்கினர். அப்பொழுது இறைவருடைய திருவருளினாலே குபேரன் தனது செல்வத்தைப் பூமியில் பொழிந்து நிறைத்தலாக் கலயனாரது மனைமுழுதும் பொற்குவையும் நெற்குவையும் அரிசி முதலிய பிற எல்லா வளங்களுமாக ஆக்கிவைத்தனன். இதனை இறைவர் அம்மையாருக்குக் கனவில் உணர்த்த, அவர் உணர்ந்தெழுந்து செல்வங்களை நோக்கினர்; அவ்வளவில் இறைவரருள் என்று கண்டு தொழுதனர், தமது கணவனார்க்குத் திரு

வமுது சமைக்கலாயினர். அங்குத் திருக்கோயிலில் கலயனார்க்கு "[illegible] பசித்தனை! உனமனையிற்சென்று பாலின் அடிசில் உண்டு [illegible]" என்று இறைவர் கட்டளையிட்டருளினார். அத்திருவருள் மறாத்திருப்பக்தர் [illegible] வந்தனர். செல்வமெல்லாம் கண்டனர், திருமனையாரை நோக்கி "இவையெல்லாம் என்ன சொல்?" என்று கேட்க அவர் "திருநீலகண்டராகிய எம்பிரானருள்" என்றார். கலயனார் கைகூப்பி வணங்கி "என்னையும் ஆட்கொண்ட எம்பெருமான் திருவருள் இருந்தபடி இதுவோ?" என்று [illegible] மனைவியார் படைத்த திருவமுதினை கலயனார் சிவனடியார்களோடு திருத்தி [illegible] பூசித்து இன்னமுதூட்டினார். அது நுகர்ந்து கலயனார் இன்பமார்ந்தார். இவ்வாறு இறைவரருளால் உலகில் நிறைந்த செல்வமுடையராகி அடியவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல துணிப அமுதூட்டியும் உதவியும் வாழ்ந்திருந்தனர்.

இந்நாளில் திருப்பனந்தாளில் இறைவர் திருமேனி, தாடகை என்னும் அசுர மாதுக்கு அருளும் பொருட்டுச் சாய்ந்து அவ்வாறே இருக்கத் அதனை நோக்கிறக் கண்டு கும்பிடவேண்டுமென்று ஆசை கொண்ட [illegible] மன்னன் பானைகளோடும் சேனைகளையும் பூட்டித் திருமேனியினை நிமிர்த்த முயன்றான். இறைவர் நேர்நிற்க வில்லை. யானை சேனைகள் இளைத்து வீழ்ந்தன. அரசன் புண்பட்டு கவன்றிருந்தனன். இதனைக் கேட்டனர் கலயனார் [illegible] அரசனை விரும்பித் திருக்கடவூரினின்றும் போந்து திருப்பனந்தாள் சேர்ந்தனர். யானை சேனைகள் இளைத்து வீழ்ந்து எழமாட்டாதவகையைக் கண்டு வருந்தினார். "இவ்விளைப்பினை நானும் கூறுகொண்டு அவ்வளவிற்கு இவ்வருத்தத்தைத் துய்க்க முயல்வேன்" என்று துணிந்தார். இறைவரது திருமேனிப் பூங்கச்சிற் கட்டிய பெரிய வலிய கயிற்றினைத் தமகழுத்திற்பூட்டி இழுத்து வருந்தலுற்றார். இவர் இவ்வாறு செய்தலினைக் கண்ட பின் இறைவர் நிற்கவொண்ணுமோ? இவர்தமது அன்பின் ஒருமைப்பாட்டினைக் கண்டபோதே அண்ணலார் நேர்நின்றார். தேவர்கள் விண்ணில் ஆர்த்துப் பூமாரி பெய்தனர். வாடிய சோலை மேகம் பொழிந்து களிப்பதுபோல யானைசேனைகள் களித்தன. சோழமன்னன் கலயனாரது பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி, மேருவை வில்லாக வளைத்துப் புரமெரித்த கடவுளை நேர்நிற்கச் செய்தீர்! திருமாலும் காணாத மலரடியிணைகளை அன்புடையடியார் [illegible] அல்லாது யாவர்?" என்று துதித்தான் பின்னர் அரசன் இறைவர்க்குப் [illegible] பணிகள் பலவுஞ்செய்து தனது நகரத்துக்குச் சென்றான். அரசன் போயின பின்னரும் கலயனார் சிலகாலம் இறைவனைப் பிரியலாற்றாது அங்குத் தங்கி வழிபட்டுப் பின் திருக்கடவூர் சேர்ந்தனர்.

சிலநாள்களின் பின்னர் ஆளுடையபிள்ளையாரும் ஆளுடையஅரசுகளும் கூடித் திருக்கடவூருக்கு எழுந்தருளினார்கள். [illegible] கலயனார் அவர்களை எதிர்கொண்டு அழைத்துத் தமது திருமனையில் [illegible] இன்னமுது அளித்து வழிபட்டு அவர்கள் திருவருளைப் [illegible] அருள் பெற்றார்.

இவ்வாறு கலயனார் அரனுக்கும் அடியவர்க்கும் [illegible] பணிகள் பலவும் செய்து வாழ்ந்திருந்து சிவபெருமானது திருவடி நீழலிற் சேர்ந்தனர்.

தலவிசேடம்.—(1) திருக்கடவூர்—இது சோழநாட்டுத் [illegible] பெற்றன வாகிக் காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள [illegible] 47வது திருத்தலம். சிவபெருமான் வீரங்கள்செய்த "அட்ட வீரட்டம்" என்னும் எட்டுத்தலங்களுள் மார்க்கண்டேயருக்காகக் காலனை உதைத்தருட்டிய காலசங்கார வீரம் நிகழ்ந்த தலம். இச்சரிதத்தைப் பலபடத் துதித்துக் "கூற்றம் பதைப்ப உதைத்துங்கனே, புருட்டிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே", "காலனைக் காய்ந்த பிரான்" "காலனை அன்றுதைத்து" என்பன முதலிய அப்பர் சுவாமிகளது இத்தலத் திருவிருத்தங்களிலும், [illegible]

திருமுறைகளிலும் வரும் எண்ணிறந்த திருவாக்குக்களும் காண்க. பதுமகற்பத்தில் பிரமதேவர் சிவஞானம் பெறத் தவஞ்செய்து சிவபெருமானருளிய சிவஞான விதையிட்டு உண்டாகிய வில்வமரத்தை யுண்டுபட்ட காரணத்தால் இது **வில்வாரண்ய** மெனப்படும். இந்த மூர்த்தி 'ஆதிவில்வாரணேசுவரர்' என்ற நாமத்துடன் கர்ப்பக்கிருகத்தின் வட சுற்றில் வடதிருமாளிகைப்பத்தியின் கீழ்க்கோடியில் குகைக்கு வடகீழ்ப்பாகத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார். இரதந்தர கற்பத்தில் தூய்மையுடைய இடமாகிய இத்தலத்தில் வைத்து உண்ணும் பொருட்டு விட்டுணுமுதலிய தேவர்கள் அமிர்தத்தைக் குடத்திலிட்டு இங்குக் கொண்டுவந்து வைத்தனர். அதுவே **அமிர்தலிங்கமாக** உருப்பட்டு ஊன்றிக் கொண்டது. ஆதலின் இத்தலம் **கடவூர் கடபுரி** எனப்படும், சுவாமி **அமிர்தகடேசுவரர்** என வழங்கப் பெறுவர்.

அகஸ்தியர் பூசித்த **பாப விமோசனலிங்கம்** திருவாலயத்தினுள் காலசங்கார மூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ள மண்டபத்திலும், புலஸ்தியர் பூசித்த **புண்ணியவர்த்தன லிங்கம்** திருமூலத்தானத்தினை அடுத்த சுற்றில் வடக்கில் தனியாலயத்திலும் தோற்றமாக உள்ளன. காலனை உதைத்த திருக்கோலமாக வெளிப்பட்ட சிறப்புடன் **கால சங்காரமூர்த்தி** ஆலயத்தினுட்புறம் தனி மண்டபத்தில் தெற்குநோக்கி எழுந்தருளியுள்ளார்.

"பத்தியாய் நினைவோ ரருள்வாய் மடுத்துப் பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா விருக்குந் தேவர்கா ளிவர்தந் திருவுரு விருந்தவா பாரீர்!"

என்று பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பிகள் திருவிசைப்பாவிற் கூறியபடி இவரது அருமைத் திருக்கோலம் கண்டு தரிசிக்கத் தக்கதாம். சிறிதே உயர்ந்து தூக்கிய இனித்தமுடைய இடது பொற்பாதமும், நீவிர் அடையத்தக்கது இதுவே என அத்திருவடியை இடது திருக்கரத்தாற் சுட்டிக் காட்டிய திருவிரலும், கொவ்வைச் செவ்வாயிற் பொலியும் குமிண் சிரிப்பின் அருளும், கீழ்நோக்கியூன்றிய திரிசூலப்படையும், திருவடியின்கீழ் உதையுண்டு வீழ்ந்து குண்டோதரனால் காலைக் கயிற்றாற்கட்டி யீர்க்கப்பட்டுக் கிடக்கும் காலனும், அவனது பாசத்தினின்றுய்யக் காக்கப்பட்டுத் துதித்து நிற்கும் மார்க்கண்டேயரும், இடது பக்கத்தில் இத்திருவுருட் கூத்தை உயிர்களின்பொருட்டுச் சாட்சியாகக் கண்டு காட்சி கொடுத்து நின்றருளும் **பாலாம்பிகையம்மையாரும்**, இனிமை பொருந்தக் கண்டுய்யத்தக்க திருவுருவங்களாம். இவர் சந்நிதியின் நேரெதிரே அறுபத்துமூவர் மண்டபத்தில், திருவருளால் மீள உயிர்பெற்றுச் சிவனடியாரிடத்துப் புடையிலும் போகாத ஆணையும் வரமும் பெற்ற தனது எருமையூர்தியுடன் துதித்து நிற்கின்ற காலனையும் காணலாம். இத்தலத்தில் அவதரித்து வாழ்ந்து சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற் சிறந்து முத்தியடைந்த **குங்குலியக் கலயநாயனார்** சரிதம் மேலே அவர் புராணத்துட் பார்க்கக் காண்க. இவரது திருமனை இருந்த இடம் ஆலயத்தின் வடக்கு மடவளாகம், (அஃதாவது வடக்கு உள்வீதி) கீழ்க்கோடியில் உள்ளதென்று வழங்குகின்றனர். **காரி நாயனாரும்** இத்தலத்தில் அவதரித்துச் சொல்விளங்கப் பொருள் மறைத்துக் கவிபாடி அரசர்களிடம் பெற்ற பொருள்கொண்டு பலதிருப்பணிகள் செய்து முத்தியடைந்தனர். எழு கன்னியர் வாசுகி - நாககை முதலியோர் இங்கு வழிபட்டுப் பேறுபெற்றனர். மார்க்கண்டேயர் பூசைக்காகக் காசியிலிருந்து இங்கு கங்கை வரவழைத்தனரும், அதுவே இத்தலத்தினின்றும் ஒரு நாழிகையளவில் உள்ள திருக்கடவூர் மயான ஆலயத்தின் தென்பாகத்தில் மணசாலையில் இப்போது கிணறாக உள்ளதென்று அறியப்படுகிறது. இத்தீர்த்தமே அமிர்த கடேசருக்கு நித்தியப்படி திருமஞ்சனமாம். இத்தீர்த்தம் தினந்தோறும் சகடத்திற் கொணர்ந்து சுவாமி அம்பாளுக்கு அபிஷேகமாகி வருகிறது. இதர தீர்த்தங்கள் - காசி கங்கையுட்பட - இங்கு அபிடேகம் செய்யப்படுவதில்லை.

பங்குனி மாதத்து அசுவினி நாளில் அமிர்தகடேசர் ஆலய தீர்த்தங் கொடுப்பது பெருஞ்சிறப்பாம். அந்நாளில் மட்டும் அன்பர்கள் யாவரும் இங்கு முழுகலாம். அத்திருநாளில் இன்றும் எடுத்துவைக்கச் [illegible] குடம் திருத்தலத்தில் இன்றும் வெளிப்படை. மார்க்கண்டேயர் தவஞ் செய்து கங்கை கொணர்ந்து பூசித்த பிலத்துவார வழி இன்றும் காணத்தக்கதாய்த் திருமூலத்தானத்தை யடுத்த வடக்குச் சுற்றில் பிட்சாடனமூர்த்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறையில் ஆதி வில்வாரணியேசுவரர் ஆலயத்துள் தென்பாலுள்ளது. அவர் தம்முடன் பூசைக்காகக் கொணர்ந்த பிஞ்சி எனும் சாதிக்கொடி வழிவழியாய்த் தழைத்து ஓங்கித் திருமூலத்தானத்துத் தென்சுற்றில் நின்று புஷ்பித்துவருவது இன்றும் காணத்தக்கதாம். இம்மலர் சுவாமி அம்மையார் உபயோகத்திற்கு மட்டுமே உரியது. இக்காரணத்தால் இத்தலம் பிஞ்சிலாரணியம் எனவும் வழங்கப்பெறும். இத்தல அம்பிகையாகிய **அபிராமி அம்மையார்** - அமிர்தகடேசுவரர் ஆலயத்திற்கு அடுத்த வெளிச்சுற்றில் தென்மேற்கில் கிழக்குநோக்கிய தனியாலயத்துள் விசேட வெளிப்பாடாகிய அருட் பெருஞ் சிறப்புடன் எழுந்தருளியுள்ளார். இத்தலத்தே அவதரித்து அம்மையாரிடம் பேரன்பு பூண்டு வழிபட்ட அபிராமிப்பட்டரின் பொருட்டு அமாவாசையன்று பூரண சந்திரனைத் தோற்றுவித்த அம்மையாரது பேரருட்சரிதம் பெருஞ் சிறப்பாக அறியப் படுகின்றது. அம்மையாரை அக்கனம் பொருட்டுத் துதித்து "உதிக்கின்ற செங்கதிர்" என்று தொடங்கிப் பாடிய அபிராமியந்தாதியை இன்றும் பல அன்பர்கள் படித்துப் பயன் பெறுகின்றனர். இவர் சந்ததி பாரதிவம்சமென இன்று முள்ளது.

அமிர்த புஷ்கரணித் தீர்த்தம் - கிழக்குக் கோபுரத்தின் மேற்கிலும் - அமிர்த கடேசர் கோயிலின் கிழக்கிலும் **காலதீர்த்தம்** - ஆலயத்திற்கு மேற்கில் 50 கஜ அளவு தூரத்திலும் உள்ளன. இது ஆனைக்குளம் என்றும் வழங்குகிறது. இத்தீர்த்தக்கரையில் **எதிர்காலேஸ்வரர்** அமர்ந்திருக்கும் ஒரு ஆலயம் இருக்கிறது. தேவர்கள் கொணர்ந்த அமிர்தகுடத்தை எடுத்து மறைத்துப் பின்னர் அவர்கள் வேண்டத் தந்தமையால் **கள்ளவாரணப் பிள்ளையார்** என இத்தலவிநாயகர் அழைக்கப் பெறுவர். இத்தலம் மேற்கு நோக்கிய சந்நிதி. காலசங்கார உற்சவம் சித்திரைமாதப் பூரணை தீர்த்தத்துடன் முடிவதான இரதோற்சவத்தில் 6ம் திருநாளில் கொண்டாடப்பெறும். இத்திருத்தலத்தில் பிரதிவருட கார்த்திகை சோமவாரங்களில் மாலைக்காலங்களில் 1008 சங்காபிடேகம் வலம்புரி சங்குகளுடன் ஆகம முறைப்படி நடந்து வருவது அன்பர்கள் தரிசனம் செய்ய வேண்டியதாகும். மிருத்யுஞ்சய ஓமம் - ஜபம் - சாந்தி முதலியன செய்ய வேண்டிய உத்தம க்ஷேத்திரம் இதுவே. பக்தர்கள் செய்து சித்திபெற்று வருகின்றனர்*.

சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கில் முதலாக வைத்தெண்ணப்பட்ட திருவுந்தியாருளிய திருவியலூர் உய்யவந்ததேவநாயனாரது [illegible] ஆளுடைய தேவநாயனாரின் மாணவராயும், அவரது ஆசிரியன் பெயரையே தமக்குத் தீட்சாநாமமாகச் சூட்டப்பெற்றவராயும், அத்திருவுந்தியாரின் கருத்துக்களை அதன்வழி விளக்குவதாய சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுள் இரண்டாவதாக வைத்தெண்ணப்படும் **திருக்களிற்றுப்படியாரை** யருளியவராயும் உள்ள (திருக்கடவூர்) **உய்யவந்ததேவ நாயனார்** இத்தலத்திலே அவதரித்தவராவர்.

இதற்கு மூவர் முதலிகளும் அருளிய தேவாரங்களுண்டு. பதிகங்கள் ஐந்து. அன்பரொருவரியற்றிய உலா ஒன்றும் உண்டு. தென்னிந்திய இருப்புப்பாதையில் மாயவரம்

---

*இத்தல விசேடக் குறிப்புக்கள் பலவும் தந்துதவியவர்கள் திருத்தருமபுர வாதீனம் திருக்கடவூர்க் கட்டளை ஸ்ரீமத் இராமலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகளவர்.

காககமபாடி கிளையில் திருக்கடையூர் என்ற நிலையத்தினின்று ½ நாழிகையளவில் இது அடையத்தக்கது. இத்திருத்தலம் **தருமபுர ஆதீனத்திற்குச்** சொந்தமாய் அவ்வாதீனக் கர்த்தர்களின் மேற்பார்வையில் நன்கு பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவ்வாதீனத்தைச் சேர்ந்த கட்டளை மடமும் தெற்கு மாடவீதியில் அமைந்துள்ளது. இத்தலத்தில் அமிர்தநாராயணப் பெருமாள் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு வைணவ ஆலயமும் சிவாலயத்தின் தெற்கு வீதிக்குத் தென்பாகத்தில் இருக்கிறது.

2. **திருப்பனந்தாள்.**—இது சோழவளநாட்டில் காவிரிக்கு வடகரையில் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் 39 வது திருத்தலம். இங்குப் பனை தலவிருக்கமாதலாலும் பனையின் அடியில் (தாளில்) இறைவன் எழுந்தருளியிருத்தலாலும் **பனந்தாள்** எனப் பெயர் பெற்றது. இந்த ஆண்பனைமரங்களிரண்டும் திருக்கோயில் திருமாளிகை இரண்டாவது சுற்றுக்குள் அம்மையார் ஆலயத்துக்கு எதிரில் இருக்கின்றன. இவற்றின் பக்கத்தில் இறைவன் தாடகைக்குத் தலைசாய்ந்து அருளளித்த உருவமுள்ளது. **தாடகேச்சுரம்** என்பது திருக்கோயிலின் பெயர். **தாடகை** என்ற பெண் பூசித்துப் பேறு பெற்ற காரணத்தால் இது இப்பெயரால் வழங்கப்படும். "பனந்தாட் டாடகையீச்சுரமே" என்று முடியும் அமைத்து ஆளுடைய பிள்ளையார் திருப்பதிகம் அருளினார்.

தாடகை பூசித்த வரலாறு—தாடகை என்ற அசுர மாது புத்திரப்பேற்றை வேண்டிப் பிரமதேவர் ஆணைப்படி இத்தலத்து வந்து வழிபட்டு வருங்கால், ஒருநாள் மாலைசாத்தும்போது ஆடை நெகிழ்ந்துவிட, அதனை இரண்டு முழங்கைகளினாலும் இடுக்கிக்கொண்டு, மாலை சாத்த இயலாது வருந்திய அவளுக்கிரங்கிச் சுவாமி திருமுடி சாய்த்து மாலையை ஏற்றருளினார் என்பது தலபுராணம் தாடகைச் சருக்கத்தில் கண்டது. இத்தாடகை இத்தலத்தில் வாழ்ந்த சிவப்பிராமணப் பெண் என்றும் அவள் பொருட்டு மேற்கண்டவாறு சுவாமி சாய்ந்தருளினார் என்றும் வரலாறு கூறுவர் மகாலிங்கையர். இது பற்றி 853ல் உரைத்தவையும் பார்க்க.

தாடகையம்மையாருக்காகச் சாய்ந்த திருமேனி, யாவர்க்கும் அவ்வருள் புலப்படுமாறு பின்னரும் சாய்ந்தேயிருந்ததும், பின்னர், இறைவனை நேர்கண்டு கும்பிட எண்ணிப் பல சேனைகளுடன் வருந்திய சோழமன்னன் பொருட்டு வந்த குங்குலியக் கலயனாரது அன்புக்காக நிமிர்ந்தருளியதும் இப்புராணத்துட் பேசப்பட்டன.

பிரமாவினாலும், ஐராவதயானையாலும், யட்சகன்னிகையான தாடகையாலும், சூரியனாலும், சந்திரனாலும், வாசுகியின் பெண்ணாகிய நாககன்னிகையாலும், சங்கு என்ற பெயருள்ள வேடஅரசனாலும், யஞ்ஞகுப்தன் என்ற வியாபாரியாலும், **வீரசோழ** மகாராசாவினாலும், **குங்குலியக்கலய நாயனாராலும்** பூசிக்கப்பட்டது என்பது வடமொழிச்சுவடி. இத்தலத்தில் உமாதேவியார் ஐந்து கிளையுடைய பனைமரத்தடியில் விளங்கிய இறைவனைப் பூசித்து ஞானோபதேசம் பெற்றனர். பிரமதேவர், ஐராவதம், இந்திரன், தாடகை, அகத்தியர், விட்டுணு, சூரியன், சந்திரன், ஆதிசேடன், நாககன்னிகை முதலியோர் பூசித்து வரம்பெற்றனர். நாருகன்னன், தருமசேனன், சங்குகன்னன், காகம், எஞ்ஞகுப்தன் முதலியோர் இதிற் பேறுபெற்றனர். **பொய்கை**—[illegible] பிரமதீர்த்தம் முதலியபல தீர்த்தங்கள் பூசித்து வழிபட்டார் பெயரால் விளங்குகின்றன. இவற்றுள் பிரமதீர்த்தமும், அம்மையார் ஆலயத்தின் முன்புள்ள காசிதீர்த்தமும், மண்ணியாறும் சிறப்பாயுள்ளன. ஒவ்வொராண்டும் பங்குனி மாதத்தில் மூன்று நாளவரை சூரியபூசை தவறாது நிகழும். திருச்செந்திலில் முருகப் பெருமான் திருவருளால் ஊமை நீங்கிக் கலைஞானம் நிறைந்து விளங்கிய ஸ்ரீமத் குமரகுருபர சுவாமிகள் (1642) திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத்தருமபுரம் ஆதீனம் நான்காவது பட்டம் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிய

*ஸ்ரீலஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிக ஞானசம்பந்த குருமூர்த்திகளின் ஆணையின்படி காசி யாத்திரை செய்து காசியில் நவாபினால் தமக்குக் கிடைத்த பெரும்பொருள் கொண்டு இப்போது குமாரசுவாமி மடம் (கேதாரகட்டம்) என்று விளங்கும் திருமடத்தைத் தாபித்தனர். ஸ்ரீமத் ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகளின் வழிவழி 6 பட்டம்வரை காசியில் உள்ள மடம் ஒன்றே யிருந்தது. 6வது பட்டத்தில் வந்த ஸ்ரீமத் தில்லைநாயகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் இத்தலத்திற்கு வந்து இங்குப் பெருமை பெற்று விளங்கும் "காசிமடத்"தைத் தாபித்து அதற்குத் தாம் தேடிய பெரும் பொருளால் நிலங்களும் தேடினர். (இவர்காலம் 1720 - 1756 என்ப) இவரோடு மூன் ஆறுபட்டம். இத் திருமடத்தின் மரபின் இவர் பின் பட்டத்து வந்த அதிபர்களும் இவ்வாறே தாம்தாம் பெரும் பொருளீட்டினர் இவ்வாறு இரண்டானும் இத்திருமடமும் காசியில் உள்ள பெருமடமும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. இதன் வழிவழிவரும் அதிபர்கள் "காசிவாசி" என்ற பட்டத்துடன் விளங்குவர். இந்நாள் இதன் அதிபராக விளங்கும் ஸ்ரீமத் காசிவாசி சுவாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அந்தப்பரம்பரையின் வந்த பல அரிய தமிழ் நூல்களையும், தொல்காப்பியம் முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களையும் அச்சிட்டும், சென்னைச் சர்வகலாசாலைத் தமிழ் வித்துவான் தேர்தலில் முதற்றரம் முதற்றரமாகத் தேர்ச்சி பெற்றோர்க்கு ஆண்டுதோறும் ஆயிரம் வெண்பொற் காசுப் பெரும் பரிசு அளித்தும் தமிழ்பரப்பி ஊக்கம் தந்து உதவிவரும் அரிய முயற்சிகள் தமிழுலகம் போற்றிக் காணத்தக்கன. இத்தலபுராணம் தமிழ்ச் செய்யுளால் இயற்றியவர் செஞ்சடைவேதிய தேசிகர். இது அச்சில் வரவில்லை. இத்தலபுராணத்துக் குங்குலியக் கலயநாயனார் சரிதம் சிற்சில மாறுபாடுகளுடன் பேசப்படுகின்றது. இப் புராணம் வடமொழியில் பிரமபுராணம் 69வது அத்தியாயத்தில் ஸநத்சனத் குமார சம்வாதத்தில் 350 சுலோகங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழ்மொழி பெயர்ப்பில் புராண வரலாறு முதல் குங்குலியக்கலயர் சருக்கம்வரை 19 சருக்கங்களில் 889 செய்யுட்களில் அமைந்துள்ளது.

இத்தலத்துச் சுவாமிபெயர் - செஞ்சடை வேதியர் - சடையப்பர். இப்பெயர் திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத்தேவாரத்தில் முதற்றிருப்பாட்டிற் போற்றப்படுதல் காணக. அம்மையார் - பெரிய நாயகியார். தல விநாயகர்-ஆண்ட விநாயகர். தலவிருக்கம் - பனை. தீர்த்தம் - பொய்கை என்னும், பிரமதீர்த்தம், மண்ணியாறு முதலியன. பொய்கை திருப்பதிகம் 10-வது பாட்டிற்போற்றப்பட்டது. இது கோயிலுக்குக் கீழ் பாகத்திலுள்ளது. மேற்கு நோக்கிய சந்நிதி. பதிகம் 1. இதனை, ஆடுதுறை நிலயத்தி லிருந்து வடக்கில் கற்சாலை வழியாய் 6 நாழிகையளவில் அடையலாம். வண்டி வசதிகள் உண்டு.

கற்பனை:—(1) சிவசந்நிதியில் உண்மையன்புடன் விருப்பமுற்று நறுமணமுடைய குங்குலியத்தூபம் கமழவித்தல் சிவபுண்ணியமாம்.

2. அத்திருப்பணிக்கு இறைவர் மகிழ்ந்து கருணையினாற் கூடியபோல் இனிய திருவருள் புரிவர்.

---

* உக்அ-ம் பக்கத்தில் இப்பெயர் ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிகர் என்றிருப்பதனை இவ்வாறு திருத்திக்கொள்க.

இதன் வரலாறுகள் சென்னை உயர்தர நீதிமன்றம் 10 Madras 375 என்ற அறிக்கையிற் கண்டபடி குறிக்கப்பட்டன. விரிவு ஆண்டுக் கண்டுகொள்க. இவ் விவரங்களும் தலவிசேடக் குறிப்புக்குரிய தலபுராணக் குறிப்புகளும் இத்திருமடத்தின் அதிபர் ஸ்ரீமத் காசிவாசி சுவாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அன்புடன் அளித்துதவினார்கள்.

3 தமது திருவடிகளை மெய்யன்போடு ஒருப்பட்ட சிந்தையுடன் பற்றுவார்க்குச் சிவபெருமான் காலபயத்தினை நீக்கியருளுவார்

4 சிவபெருமான் திருவடிகளில் உருகிய அன்பு கூர்ந்து மேன்மேல் எழுகின்ற வேட்கையுடன் சிவத்திருப்பணிகள் செய்தல் வேண்டும்.

5. சிவத்திருப்பணிகள் செய்துவரும் காலத்தில் வறுமை முதலிய இடையூறுகள் தோன்று மேன்மேல் வந்தடர்வனவாயினும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமலும், அவற்றால் வருந்தாமலும் தமது பணியிற் சலியாது செய்துவருதல் அன்புடையார் திறம் அத்திறத்தினுள் நின்று, அந்த அன்பினை உகந்து நிகரில்லாத பேரின்பத்தனைத் அருளுவார் சிவபெருமான்.

6 தாமும் மனைவியாரும் மக்களும் இரண்டு நாள் பசியோடு கிடக்க நேர்ந்தபோதும் அப்பசி தீர்ப்பதற்கு நெல்வாங்கக் கொண்டுபோயின தாலியினைக் கொடுத்து, எதிர்ப்பட்ட குங்குலியப் பொதியினை இறைவரது தூபப்பணிக்கு வாங்கிய கலயனாரது செய்தி அன்புடையார்க்குத் திருத்தொண்டின் உறைப்பினை எடுத்துக்காட்டும் சிறந்த இலக்கியமாம் இதனை முன்வைத்துக் கொண்டு சிவனடித் தொண்டில் மக்கள் அன்புடன் முயல்வார்களாயிற் பெரும்பயன் பெறுவர்

7 சிவபெருமான் திருப்பணிகளின் நற்பயன் இம்மை யின்பங்களையும் தருவன இவ்வுண்மைக்கு இந்நாயனாரது சரிதமே ஏற்றசான்றாகும். "இம்மையே தருஞ் சோறுங் கூறையும் ஏத்த லாமிடர் கெடலுமாம், அம்மை யேசிவ லோக மாள்வதற் கியாது மையுற வில்லையே" என்ற ஆளுடையநம்பிகள் (திருப்புகலூர்) தேவாரமுங் காண்க அள வற்ற அடியார்களுக்கு உளமகிழ அமுதூட்டிய நலத்தினால் இளையான்குடிமாறர் அளவற்ற நிதிபெற்றுக் குபேரன் போல வாழ்ந்திருந்தனர் "அரிய நீர்மையி லருந்தவம் புரிந்தர னடியார்க்,குரிய வர்ச்சனை புலப்பில செய்தவந் நலத்தால்" சிவநேசர் பூம்பாவையம்மை யாரைப் பெற்றனர் (திருஞான புரா 1040) சிவபெருமானைப் பூசித்து மகாவிட்டுணு வும் கண்ணனும் மகப்பேறு பெற்றனர் இவை போல்வன பலவும் இங்கு நினைவு கூர்க. தம் கொள்கைப்படி மோட்சம் என்ற நிர்வாணபதம் வேண்டினால் தமது புத்த விகாரங்களுக்கு (கோயில்) போகிப் பௌத்தர்கள் இலங்கையில் (ஈழம்), செல்வம் உடற் சுகம் மக்கள் முதலிய இம்மைச் சுகங்களை வேண்டியபோது அங்குள்ள சிவன் கோயில் விநாயகர்கோயில், கதிரேசன் கோயில்களிற் சென்று அருச்சனை முதலானவைசெய்து வழி படுகின்றார்கள் நம் சைவர்கள் இம்மை வரங்கள் வேண்டி அன்னியமதக் கோயில்களில் சென்று வரங்கிடக்கக் காண்கின்றோம் இஃதென்ன கொடுமை! 'வேண்டுவார் வேண்டு வதே யீவான்'' ஆகிய நமது சிவபெருமான் எல்லாம் வல்லவராய் எல்லாந் தரவல்லவராம் என்ற நம்பிக்கை யில்லாதவர்களைச் சைவர் என்று சொல்லுவதெப்படி ?

8 கணவர் - மக்கள் - சுற்றத்தார் முதலிய குடும்பத்தார்களைப் பசி யில்லாது பார்த்துச் சோறிட்டுக் காத்தல் மனைக்கிழத்தியாகிய மனைவியின் கடன் இதுவே இல் வாழ்க்கையின் உண்மையியல் தாம் என்றும் நீக்கலாகாது அணியும் மங்கலநூற் றாலி கொடுத்தும் அதுகொண்டு நெல் பெற்றும் இக்கடமையைச் செய்ய ஒருப்பட்ட கலய னாருடைய மனைவியாரது அரிய செயலும் பெருமையும் பெண்ணுலகம் இலக்கியமாகக் கொண்டு போற்றத்தக்கன

9 நெல் கொண்டுவாருக என்று செலுத்திய கற்புடையம்மையாருக்கு நிறைந்த செல் வங்கொடுத்ததும், அதனைக் கணவர் அறியு முன்பு அவருக்கு அறிவித்ததும், அவர் முன்னம் கலயனாரை அறியவைத்ததும் கற்புடைமைக்குக் கடவுள் வைத்த கருணையின் பரிசுகளாம்

10 சிவனருளாற் பெற்ற செல்வமுதலிய பொருள்களை அவனருளாகவே கண்டு வணங்கி ஏற்றல் முறை ஆளுடையபிள்ளையார் தமக்குச் சிவபெருமான் அளித்த

முதற்சிவிகையை வலம் வந்து வணங்கிப் பின்னர் அதில் வீற்றிருந்ததும், பூம்பாவையாரைக் கண்ணுதல் கருணை வெள்ளமாகக் கண்டதும் நினைவு கூர்க.

11. சிவபெருமான் தம்பாற் செய்யும் அருட்டிறங்களைக் கண்டபோதும் "தகுதியில்லாத சிறியேனாகிய என்னையும் பொருளாக எண்ணி இறைவர் இத்தகைய பேரருள் புரிந்தனர்" என்று நினைந்து மனமுருகுதல் அன்பின் றிறம்.

12. சிவனடியார்களைப் பூசித்து அவர்களுக்கேற்றபடி இனிய அமுதூட்டும் மாகேசுரபூசை செய்து வழிபடுதல் சிறந்த சிவதருமம். அவ்வடியார்களது மகிழ்ச்சிக்குள்ளே சிவபெருமான் அமர்ந்து நின்று, பூசையும் அமுதும் உவந்து ஏற்றுக்கொண்டு, தானும் மகிழ்ந்து அருள் புரிவார்.

13. அன்பாளிகளாகி வழிபடுவார்கள் எவ்வாறாயினும் அவர்களது எளிமையும் சிறுமையும் பாராது அவர்களுக்கெளியனாகத் திருமுடி சாய்த்துக் கொடுத்தும் அவர்கள் வழிபாட்டை ஏற்றருளுவர் சிவபெருமான்.

14. ஒரு அடியார் பொருட்டுச் சாய்த்த அருட்கோல அடையாளங்களை ஏனை உயிர்கள் அறிந்துய்யுமாறு பின்னருங் காட்டிநிற்பது சிவனருட் பெருமையாம். திருநீலகண்டம் முதலியவை காண்க.

15. சிவன் றிருமேனியிற் றங்கிய அருளடையாளங்களை அவ்வாறே வைத்து வழிபடுதல் வேண்டும். அவற்றை மாற்றி நோக்கக் கூடிய ஆசைகொள்ளுதலும் அன்பு வகையேயாயினும், மேற்கொள்ளற்பாலதன்று. ஆயினும் அன்புபற்றி யெழுந்த அவ்வாசையினையும் உரிய வகையால் நிறைவாக்கி யருளுதலும் சிவபெருமானது கருணையியல்பு.

16. தேவர்க்குமரிய இறைவரது திருமேனியை நேர்காணப், பண்புடையடியார்களல்லாது வேறெவரும் வல்லரல்லர்.

17. ஆசாரியர்களைப் பூசித்து ஏற்குமாறு வழிபட்டு இன்னமுதூட்டுதல் சிவதருமம்.

18. அவ்வாறு செய்யும் வழிபாட்டினால் அவர்களது அருளேயன்றிச் சிவபெருமான் றிருவருளும் உண்டாகும்.

19. குரு, இலிங்கம், சங்கமம் என்ற மூன்றும் வழிபாடு செய்தற்குரிய இடங்களாம். இம்மூன்றிலும் நின்று அவ்வழிபாட்டினை ஏற்றுச் சிவபெருமான் அருள்புரிவர்.

20. அடிமை வழக்கு முன்னுளிலிருந்தது, இந்நாளில்லை என்பர். உலக முழுதும் பலவாற்றானும் அடிமைப்பட்டே வாழ்கின்றது.* மக்கள் யாவரும் உலகுக்கு அடிமையாய் ஒழிகின்றார்கள், அதைவிட்டு இறைவனுக்கு மீளா அடிமையாய்க் கண்டு ஒழுகினால் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்குவர்.

* "பொன்னுக் கொருசார், புடவைக் கொருசார், போற்று பசிக்கொருசார், - புதிய நறுஞ்சுவை யடிசில் பெறும்படி போதர வொருசார், மனனுக் கொருசார், மனைவிக் கொருசார், மனைக்கென் றொருசார் - வாழ்வின் பின்னுடன் கொருசா ரென்றே வாணாள் வீணாய், என்னைப் பலவு மடிமை யிறுத்திக் கேவல்கொண் டனவால் - எளியே னுய்வகை யின்னருள் செய்தே யொருசார் தனைநினையக், கன்னடி மைக்கணு மென்னை யளித்தவ தாலோ தாலேலோ" என்ற (என்து) அவிநாசிக் கருணாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ் (தால் 8)க் கருத்தைக் காண்க.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

12. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம்

தொகை

“ மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ்சாறன்
… ..   …..அடியார்க்கு மடியேன்”—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

“ கலச முலைக்கன்னி காதற் புதல்வி கமழ்குழலை
நலமெய் தவத்தவன் பஞ்ச வடிக்கிவை நல்கென லும்
அலகு மெனக்கரு தாதவள் கூந்த லரிந்தளித்தான்
மலைமலி மதிற்கஞ்சை மானக்கஞ் சாற னெனும்வள்ளலே ”
—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

விரி

866. மேலாறு செஞ்சடைமேல் வைத்தவர்தாம் விரும்பியது
நூலாறு நன்குணர்வோர் தாம்பாடு நோன்மையது
சேலாறு தேன்பொழியக் கொழுங்கனியின் சாறொழுகு
காலாறு வயற்கரும்பின் கமழ்சாறூர் கஞ்சாறூர்.

புராணம்:—பெருமையுடைய கஞ்சாறூரில் வாழ்ந்த பெரியோருடைய சரித வரலாறும் பண்பும் கூறும் பகுதி. இனி, நிறுத்த முறையானே இலைமலிந்த சருக்கத்தில் ஐந்தாவதாகிய மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணங் கூறத் தொடங்குகின்றார்.

தொகை:—மலையின் தன்மைபோன்ற தன்மை மிகுந்த தோள்களையுடைய வள்ளலாகிய மானக்கஞ்சாற நாயனாருடைய அடியார்க்கும் அடியேன் ஆவேன்.

மலை - இங்கு ஆகுபெயராய் மலையின் தன்மைகளைக் குறித்து நின்றது. அவை உயர்ச்சி, வலிமை, பெருமை, நிலைபிறழாமை, “ வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மை” முதலியன. மலிதல் - மிகப் பொருந்துதல். தோள்களின் பெருமை முதலியவற்றால் இவ்வாறு உவமையணி பொருத்தக் கூறினார். இவர் “ அரசர்சேனாபதியாகு செப்பவருங் குடிவிளங்க” (872) என விரிநூல் கூறுதலின் சேனாபதித் தன்மைக்கேற்ப உயர்ந்த வலிய பெரிய தோள்களை யுடையவர் என்று இக்கருத்தை விரிநூல் விரித்துக்கூறியது காண்க. ஆண்டுரைப் பவையும் காண்க. வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன். இது இவரது சரிதக் குறிப்புக் குறித்தது. இதனை “ அலகு மெனக்கரு தாதவள் கூந்த லரிந்தளித்தான் ” என்றும், வள்ளலே” என்றும் வகைநூல் போற்றுதல் “ வண்புகழ்” (865), “பொருள் செய்கை யெனப்பெற்றே னெனக்கூந்த லடியிலரிந்து மலர்க்கரத்தி னிடைநீட்ட ” (895), “ ஒருமகள் கூந்தலினை வதுவைநா ளொருவர்க்கீந்த பெருமையார் ” (902) என விரிநூல் விரித்துக் காட்டியவாறு. மானம் - பெருமை. பெருமையார் (902)

என்றது காண்க. மானக்கஞ்சாறனடியார்க்கு மடியேன் - நாயனடியார்க்கு மடியேன் என்னத் தனித்தனிக் கூட்டுக.*

வகை :—மானக்கஞ்சாறனென்னும் வள்ளலே, மாவிரதியாகிய தவவேடத்தவர் "அது நமக்குப் பஞ்சவடிக்கு ஆகும்" என்று கூறிய அளவில், இது தகாதென்று எண்ணாது கன்னியாகிய காதற்புதல்வியின் மலர்க்கூந்தலை அடியோடு அரிந்தளித்தான் என்க.

கலசமுலைக்கன்னி என்றதனால் (880) மணப்பருவம் வந்தவள் என்பதும் காதற் புதல்வி என்றதனால் (875 - 876) பிள்ளைப்பேறு இல்லாது சிவபெருமானை வழுத்தி அரிதிற்பெற்றுத் தாம் மிக்க அன்புபூண்ட மகள் என்பதும், கமழ்குழல் என்றதனால் (894) மணத்தின்பொருட்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட கூந்தல் என்பதும், அறிவிக்கப்பட்டன. தவத்தவன்-மாவிரதத் தவவேடம் பூண்டவன் நல்கு எனலும்-"சோறு" என்று வெளிப்படையாய் வேண்டாது குறிப்பாய் வேண்டுதலும் நமது "பஞ்ச வடிக்கு ஆம் என்றார்" (894) என்ற விரிநூற் பிரமாணத்தால் இங்ஙனம் கொள்ளப்பட்டது. நல்கு - விருப்பம் "யாவையுமோ கூறுவதன் முன்னவர் தங் குறிப்பறிந்து கொடுத்தருள் வார்"(874) என்று விரிநூல் தொடக்கத்தில் இதனை விளக்கியதும் காண்க. அலசுதல் பொருந்தாத தன்மை தருதல்-கெடுதி தருதல் "அலசாம லகா யெனுமா யிழையே" (இந்தளம் திருவானைக்கா - 8) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம் காண்க.

மலைசெய் - மலையின் தன்மைபோன்ற மலை - ஆகுபெயர். செய் - உவமவுருபு. முதனூலுக் கேற்றவாறு தோள் என்பது வருவித்து மலைபோலுந் தோளார் மானக்கஞ்சாறன் என்று கூட்டுக. மலைசெய் மதில் என்று கொண்டு மலைபோன்றுயர்ந்த வியன்மதில் என்றுரைத்தலுமாம். கஞ்சை - கஞ்சாறூர் என்பது மருவிக் கஞ்சை என வந்தது.

நாயனாரது ஊரும் மரபும் குடியும் தொழிலும் குணமும் வீறும் பேரும் அடிமைத்திறத்தின் மேன்மையும் முதலியவை முதனூல் தொகுத்துணர்த்திற்று. அவரது ஊரும் பேரும் குணநலமும் செய்த திருத்தொண்டும் சரித வரலாறும் பிறவும் வகைநூல் வகுத்துக் காட்டிற்று. இவற்றின் துணையால் திருவருள் காட்டியவாறு அவை விரிந்தபடி விரிநூலுட் கண்டு கொள்க.

---

* முதனூலாகிய திருத்தொண்டத்தொகையினுள் அரையடியில் ஒவ்வோர் நாயன்மாரைத் துதித்து "அடியேன்" என்று போற்றுதல் பெருவழக்கம். ஓரடியில் "அடியேன்" என்பதிடையிடாது ஒருசேர இரண்டு நாயன்மாரைக் கூறிப் போற்றியிருப்பது இங்கும் "கறைக்கண்டன் கழலடி", "மடல்சூழ்ந்த" என்ற ஈரடிகளிலுமாம். "கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன் - கழற்சத்தி வரிஞ்சையர் கோனடியார்க்கு மடியேன்", "மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல் வரிவளையாள் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்" என்ற இரண்டடிகளில் ஓரடியில் மூன்று நாயன்மார்கள் ஒருசேரப் போற்றப்பட்டார்கள். "முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்", "பெருமிழலைக் குறும்பர்க்கும் பேயார்க்கு மடியேன்", "நாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கர்க்கு மடியேன்" என்ற மூன்றிடங்களில் அரையடியில் இரண்டு நாயன்மார்கள் துதிக்கப்பட்டனர். "திருநின்ற செம்மை" "வார்கொண்ட வனமுலையாள்", "நிறைக்கொண்ட சிந்தையால்", "துறைக் கொண்ட செம்பவளம்" "கடல்சூழ்ந்த உலகெலாம்", "புடைசூழ்ந்த புலியதண்மேல்" என்ற ஆறிடங்களில் ஒவ்வோரடியில் ஒவ்வோர் நாயன்மார் தனித் தனி துதிக்கப்பட்டமை காண்க. "மெய்ம்மையே திருமேனி", "வம்பறாவரிவண்டு" என்ற ஈரிடத்தும் ஒன்றரை அடிகளில் முறையே சண்டீசபிள்ளையார் - ஆளுடைய பிள்ளையார் என்ற இவர்களைப் போற்றியிருத்தல் காண்க. இஃது இவ்விருவரும் இறைவரது திருக்குமாரர்களாகிய முறையின் குறிப்புப் போலும். இவை பெரியோர்களால் ஆராயத்தக்கன.

866. (இ - ள்) கோல்ஆறு தேன்பொழிய - (தேன் கூடுகள் கட்டப்பட்ட) கொம்புகளின் வழியே கோற்றேன் பொழிய (அதனோடு பலவும் கூடுதலால்), கொழுங்கனியின் சாறொழுகுங்கால் - கொழுவிய முதிர்ந்த பழங்களின் சாறு ஒழுகும் வாய்க்கால் போலச் சேர்ந்து ஒழுக; வயல் கரும்பின்சாறு ஆறு கடல் மடுவார் - வயலில் விளைந்த கரும்பின் சாறுபெருகிய ஆறு நிலைக்கு உட்பட்டனை கடலுள் செலுத்தும் ஊராகிய, கஞ்சாறூர் - கஞ்சாறூரென்பது, மேல் ... விரும்பப்படும் - ஆகாய கங்கையைச் சிவந்த சடையின் மேல் வைத்த சிவபெருமான் திருப்பெயர் பொறித்திருப்பதும், நூல் நோன்மையது - (தமிழ்) நூல்களின் நெறியினை நன்றாக உணர்ந்த நாவலர்களாலும் பாடிப் புகழப்படும் சிறப்புடையதும் ஆகும்.

(வி - ரை) மேல்ஆறு - எல்லா ஆறுகளும் போலக் கீழ்முகமாக வாராமல் மேன் முகமாக விண்ணின்றும் வருதல் குறித்தது. மேல் - மேன்மை எனக்கொண்டு மேன்மையுடைய ஆறு என்றலுமாம். இதன் மேன்மையாவன ஆறுகளில் முதலில் வைத்தெண்ணப்படுதல், தூய்மை, கேடின்மை, தன்னுட்படிந்தாரைத் தூயராக்குதல், தீர்த்தங்களில் ஒன்றுதல், சிவபெருமான் திருமுடியில் வைக்கப்பெறுதல் முதலியனவாம்.*

நூல் ஆறு - நிலம் - நாடு - நகரம் - குடி - முதலியவற்றின் சிறப்பியல்புகளைக் கூறும் இலக்கண இலக்கிய நூல்களின் முறையாலே. இரண்டனுருபும் மூன்றனுருபும் விரித்துரைக்க. ஆறு - நெறி - முறைமை.

நன்கு உணர்வார் தாம்பாடும் நோன்மை - முறையாக வுணர்ந்த பெரும் புலமையோர்களும் பாடிப்புகழும் பெருமை. நூலாறு நன்குணராதார் நோன்மையில்லாத வழியும் பாடுவாராதலால் அவர்கள் பாடும் சிறப்புக்கள் பொருளாகக் கொள்ளப்படா என்பதும் குறிப்பாலுணர்த்தப்பட்டது. "இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்" என்ற திருக்குறளுக்கு, "இறைமைக் குணங்களிலாரையும் உடையரெனக்கருதி அறியாதார் கூறும் கூற்றுப் பொருள்சேரா வாகலின் - இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழ் எனப்பட்டது" என்று ஆசிரியர் பரிமேலழகர் உரைத்ததனை இங்கு நினைவு கூர்க. இந்நோன்மைக்கே ஆசிரியர் மேல் வரும் 867 - 871 வரை ஐந்து திருப்பாட்டுக்களில் தமது குறிப்பைக் விளக்குதல் இதனைப் பாடத்தக்க நன்குணர்வோரால் பாடத்தக்கன என்பதைக் குறிப்பாலுணர்த்துவதும் காண்க.

நூல் ஆறு நன்குணர்வோர் - சாத்திரங்களை முதலிய பெரியோர்கள் இவர் ஆன நோன்மை - "கஞ்சனூர் கஞ்சாறு பஞ்சாக்கைடம் கயிலாய நாதனையே காணலாமே" என்று க்ஷேத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகத்தில் வைத்து அப்பர் சுவாமிகள் பாடியருளிய தேவார வைப்புத்தலமாதலாலும் அறியப்படும். நூலாறு நன்குணர்வோரிற் றலைசிறந்தோராகிய ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெருமானாற் பாடப்படும் நோன்மையும் சிறக்க ஈண்டு நாம் கருதத்தக்கதாம்.

---

*இக்கங்கை விஷ்ணு பாதத்திலிருந்து வருகின்றதென்றும் அதனைச் சிவபெருமான் சிரத்திற் றரித்தனர் என்றும் சிலர் கூறித்திரிவர். அது பகுத்தறிவில்லார் கூற்றும் இவ்விரண்டும் வேறுவேறு பொருளன. "பாதங்கள் நீரேற்றார்" என்ற பந்தணைநல்லூர்த் திருத்தாண்டகத்தைத் தப்பொருள்படச் சிலர் தவறாக எண்ணுகின்றனர். இது கூட்டிக்கூறு, தமது பாதங்களில் அன்பர்கள் கண்ணீர்ப் பருவியை ஏற்று அருள்பவர் (பாதங்கள் - கண்ணீர் - ஏற்றார்) என்பது பொருள். "அன்பர் வார்ந்தகண் ணருவி மஞ்சனசாலை" (சாட்டியக்குடி - 2) என்ற கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பாக் காண்க. பாதங்களின் கண்ணே நீர் சாத்திய விடுணுவாகிய இடப ஏற்றினையுடையவர் (பாதம் கண் நீர் ஏற்றார்) என்றலுமாம்.

கோல்ஆறு. **கமழ்சாறு ஊர்** - சிறு கொம்புகளில் கட்டிய கோற்றேன்கள் நிறைந்து கூடுகிழிய, அத்தேன் அக்கொம்புகளின் வழியே மெல்ல வழிந்து பொழிந்தன; அத்தேனொடு அக்கொம்புகளிற் பழுப்பாரினறிப் பழுத்துக் கொழுத்த வெடித்த கனிகளின் சாறு ஒழுகிக்கூடின தேன், கனமுடையதாய இனிப் வழிவதாகலின் கீழ்வீழாமல் கொம்புகளின் வழியே வழியும் தன்மையால் **தேன் கோலாறு பொழிய** என்றார். **கொழுங்கனியின் சாறு** தேனிலும் சிறிது அதிகமாகிய இளக்கமுடையதாயச் செட்டவும் விரைந்து ஒழுகவும் கூடியதாகலின் **சாறு ஒழுகும்** என்றார் "வாழைப்பழ மா தேமாவின் கனிகிழிந்த மதுநறுஞ்சேப, கிரந்தரசீ விலக்கடையால் ஒழுகுஞ்சாலை" என்ற (திருஞான - புரா - 7) தும், "முக்கனியின் சாறொழுகிச் சேறுலரா . முது குன்றமே" என்ற (ஆளுடையபிள்ளையார் தேவா) தும் காண்க. மெல்லப் பொழியும் தேனுடன் அதனினும் விரைந்து ஒழுகும் கனியின் சாறு கூடிட்டே இரண்டும் சேர்ந்து காலவாய்போல ஓடின.

கரும்பின் சாறு ஆறு - கருப்பஞ்சாறு இவ்விரண்டினும் மிக்க நீர்போல ஓடும் தன்மையுடையதாதலின் அதனை **ஆறு** என்றார். 'கடிக்கால் வெட்டித்தீய கரும்பு தந்த பைம்புனல் காலேவாரா மேலேபாய் கழமல் வளநகரே" (திருஞா - தேவா - திருத்தாளச்சதி - 10) பார்க்க.

கரும்பின் சாறு ஆறாகப் பெருக, அந்த ஆற்றினுள் மேற்கூறிய தேனும் கனிச் சாறும் கூடிய காலவாய் வந்து சேர்ந்து அதனோடு தேன் மணமும் கனிகளின் மணமும் கமழச்செய்தது என்பதாம். சிறு காலவாய்கள் ஆறுகளிற் கூடுவதும் அவற்றால் ஆறு வளம் பெறுவதும் ஆகிய இயற்கையிற் காணப்படும் உண்மையினையும் இங்கு வைத்துக் காண்க. இதனால் இந்நாடு ஆற்றின் வளமுடைய மருதநிலத்தினைப் பற்றப் பட்டதென்பதும், மருதக் கருப்பொருள்களாகிய சோலைகளும் கனிகளும் கரும்பும் கொழுத்துச் செழித்து விளையும் வளமுடையதென்பதும் பிறவும் அறிவிக்கு முகத்தால் **ஆறு, நாடு,** நிலம், நகர், பொருள், குடி முதலிய பல சிறப்புக்களேயும் இவ்வொரு பாட்டின் ஒரு பகுதியிற் பெறும்படி அமைத்த இலக்கியச் சுவையும் கவிநயமும் குறிக்கத்தக்கன. நூலாறு நன்குணர்வோர் தாம் பாடும் நோன்மைக்கு இவையே எடுத்துக்காட்டாய் விளங்கும் தன்மையும் காண்க.

கமழ்சாறூர் கஞ்சாறூர் - நாயனமார்களது திருத்தலப் பெயர்களைச் சந்தம்பெற அமைத்து அணிபடுத்திச் சொல்வது ஆசிரியரது மரபுகளில் ஒன்று. "தெய்வநெறிச் சிவம்பெருக்கும் திருவாரூர் திருவாரூர்" (திருநா-புரா-12), "எய்தும் பெருமை எவ்வுலகு மேறூர் ரேம்ப பேறூரால்" (நமிநந்தி - புரா 1) "மறைத்திரு வாக்கூ ராக்கூர்" (சிறப்புலி-புரா - 1) "உளனுறையூர் முறையூர்" (புகழச்சோழர் புரா - 1), "செல்வ நீடூர் திருநீடூர்" (முனை - புரா - 1) முதலியவை காண்க. இப்பாட்டிலும் வரும் பாட்டுக்களிலும் ஆசிரியர் இச்சரித நிகழ்ச்சியின் குறிப்புப்பட நாடு நகரம் குடிவளம் முதலியவற்றைக் கூறும் சுவை கருதுக.

மேலாறு செஞ்சடைமேல் வைத்தவர் தாம் விரும்பியது என்பது 'வேண்டுதல் வேண்டாமை" யில்லாராய, ஒரு பொருளையும் விரும்பாத இறைவர், பிறர் எவரும் விரும்பாத தலையிற் கழித்த மயிரை "இவள் தன் மயிர் நமக்குப் பஞ்சவடிக்கு ஆம்" என விரும்பிய சரிதம் குறிப்பது. "தலையின் இழிந்த மயிரனையார்" எனத் திருவள்ளுவனார் இதனை ஒழுக்க இழிவுக்கு உதாரணமாகக் கூறியவாறு தலையினின்றும் கழித்த மயிர் பண்புடைய மக்கள் விரும்பார். மனிதர் கழித்த மயிரையும் விலைப்படுத்தவும், முடியாகத் தலைக்கு மகளிர் கொண்டு முடிக்கவும் உள்ளவழக்கம் நாகரிகம் என்னும் அநாகரிகக் கோரங்களின் ஒன்றாத லின் அது விதியும் ஆனரேனொழுக்கமும் ஆகாது. **தாம் விரும்பியது** என்றதனால் அவர் தாமேயன்றிப் பிறர் விரும்பாதது என்ற தொனியும் காண்க. இவ்வாறு

விரும்பிய இச்சரித நிகழ்ச்சியை மக்கள் துதித்து வாழ்வடையும் பெருமையுடைய தாயிற்று என்பதும் உணர்க.

கோலாறு (தேன்வழிந்து) பொழிவது - இச்சரிதத்தில் "மூலை நனைமுகஞ்செய மூசாப்பருவ கண்ணினைப் பெண்ணமுதம்" (879) என்ற நாயனாரது மகளாரையும், **கொழுங்கனியின் சாறொழுகி** அசைந்தெழுந்த கலந்தும் **கால்** என்றது அந்த அம்மையாரை மணக்க வரும் ஏயர்கோனாரையும், **செய்ங்கரும்பின் சாறுஆறு** என்றது அவ்விருவரின் திருமணச் சடங்கின் இடையே வெளிப்பட்டு வந்த, "எழும்பரிவு-புவனங்களில் ஏசு செய்"யும் [illegible] பெருந்தகைமையுடைய நாயனாரையும் குறிப்பாலுணர்த்துவது காண்க. [illegible] அன்பின் பெருமை ஏயர்கோனார் புராணத்துட் கண்டுகொள்க.

கட்சாறூர் - சாறு [illegible] பெயராதலின் அக்குறிப்பினால் மணவிழாவினையும் (881 - 885), [illegible] தோன்றிச் செய்யும் பேரருளினையும் உணர்த்தும் [illegible] "சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை.

இக்கருத்தினையும் தொடர்ந்தே மேல்வரும் பாட்டில் "தண்ணீர்மென் கழுநீர்" என்றது நாயனாருக்கும் (887), ஏயர்கோனாருக்கும் (900 - 901) இறைவர் செய்த திருவருளினையும், கழுநீர்க்குத் தடஞ்சாலி தலைவணங்குதல் இறைவரைப் பணிந்து போற்றிய நாயன்மாரிருவரையும், குறிப்பாலுணர்த்துதலும் காண்க. கழுநீர் அருட்டிருநோக்கத்தினை உணர்த்துவது, "பைங்குவளைக் காமலரால்...எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த" என்ற திருவெம்பாவையா லுணர்க. மேலும், புயல்காட்டும் கூந்தல் (868) என்றது அம்மையாரின் மஞ்சுதழைத்த தென்வளர்ந்த மலர்க்கூந்தலையும் (894), செங்கதிர் கழுநின [illegible] குலையினை வளைத்து அரிவதொத்தது (869) என்ற கூற்றும் பொருள் அம்மையாரின் கூந்தலை அற்றரிந்தயினால் அடியில் அரிந்து கொடுத்த (895) இச்சரிதத்தின் அருஞ்செயலையும், [illegible] (870) மணத்திருவிழாவின் [illegible] குறிப்பாலுணர்த்துவதும் காண்க.

[illegible] தொண்டு நாடு - நகர முதலிய [illegible] கண்டு காட்டிப் போதல் ஆசிரியர் [illegible]. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம், (7), [illegible] புராணம் (2), [illegible] புராணம் (3), திருநாவுக்கரசர் புராணம் (6), [illegible] புராணம் (3) முதலிய பல இடங்களையும் சிந்திக்க.

கஞ்சாறூர் - கஞ்சாறு என்று பெயர் பெற்றது. தலவிசேடம் பார்க்க. 1

867. கண்ணீலக் கடைசியர்கள் கடுங்களையிற் பிழைத்தொதுங்கி
உண்ணீர்மைப் புணர்ச்சிக்கண் உறைந்துமலர்க் கண்சிவக்குந்
தண்ணீர்மென் கழுநீர்க்குத் தடஞ்சாலி தலைவணங்கும்
மண்ணீர்மை நலஞ்சிறந்த வளவயல்க ளுளவயல்கள். ௨

(இ - ள்) கண் [illegible] ஒதுங்கி - நீலமலர் போன்ற கண்களையுடைய பள்ளப்பெண்கள் [illegible] களைபறிக்கின்ற களைகளில் தப்பி ஒரு புறம் ஒதுங்கி, உள் நீர்மை [illegible] உயர்வினைப் புணர்ந்ததனாற் செழித்து நின்று, மலர்க்கண் கழுநீர்க்கு - பூவினைச் [illegible] எறிகாட்டுகின்ற தண் நீர்ப்பூவாகிய மெல்லிய செங்கழுநீர்ப்பூவினுக்கு, தடஞ்சாலி தலைவணங்கும் - பெரிய செந்நெற்கதிர்கள் சாய்ந்து வணங்குகின்ற; மண்ணீர்மை [illegible] - மண்ணும் நீரும் என்ற இருவகை வளமும் சிறந்து காட்டும் வளப்பமிகுந்த வயல்கள் அப்பக்கங்களில் உள்ளன.

(வி - ரை) அயல்கள் - கஞ்சாற்றின் பக்கங்கள் - பக்கங்களிலுள்ள கழனிகள். அடுத்து அவற்றின் புறத்தில் உள்ளன. இது மருதநிலங்களின் நிலைமை. வயல்களில் நெற்பயிர்கள் இருந்தன. களை களையும் பக்குவம் அடைந்தபோது கடைசியர் களை பறித்தனர். கழுநீர், நீலம், தாமரை, முதலியனவும் அங்கு முளைத்து நிற்றலால் அவற்றையும் கடைசியர் பறித்தெறிந்தனர். அவற்றுள் ஒரு சில செங்கழுநீர்க் கொடிகள் சாய்ந்து ஒதுங்கி அவர்களது கைகளிற் பிழைத்து உய்ந்தன. அவை பின்னர் நீர் மிகுந்து தமது சிவந்த பூக்களைப் பூத்தன. நெற்கதிர்களும் நீண்டுயர்ந்து கதிர் விட்டு முதிர்ந்து காய்த்துச் சாய்ந்தன. அத்தோற்றம் அச்செங்கழுநீர்களுக்கு நெல் தலை வணங்குதல் போன்றிருந்தது என்பது கருத்து.

இத்திருப்பாட்டில் தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றம் முதலிய பொருளணிகள் பலவும், சொற்பின் வருநிலை இரட்டைமொழிகள் முதலிய அமைதி பலவும், குறிப்பாகிய உள்ளுறையணிகள் பலவும் ஒருங்கு விரவிய பெருந்தகைமை காண்க.

நீலக்கண் கடைசியர் என மாற்றுக. **கடும்** - உழவர் மாதர் வருகை. **நீலக்கண்** - என்றது அஃது அவர் கண்களுக்கு உவமையாய் மிகுவனவாதலின் களையப்பட்டது என்ற குறிப்பும் பெறநின்றது. இனம் பற்றி வாட்டமும் முகத்துக்கு உவமிக்கப்படும் ஆம்பல் தாமரை முதலியனவும் உடன் களையப்பட்டன என்பதும் கொள்க.

பிழைத்து ஒதுங்கி - கைத்தவறுதலினால் தப்பி ஒருபுறம் சாய்ந்து ஒதுங்கி. **பிழைத்து** - பிழைத்தலின் - தவறுதலால் களையாது விடுதலின் எனக. இரட்டுறமொழிதலால் உயிர் தப்பிப் பிழைத்து என்றுரைக்கவும் நின்றது.

ஒதுங்கிப் பிழைத்து - என மாற்றிப் பெரும்பகை வந்தபோது ஒருபுறம் ஒதுங்கி உயிர்தப்பிப் பிழைத்தல் ஓர் உலகியல்பாதல் போலச் சில கழுநீர்க் கொடிகள் ஒதுங்கிப் பிழைத்தன என்று தற்குறிப்பேற்றம் பெறவும் உரைத்துக் கொள்க.

உள்நீர்மைப்புணர்ச்சிக் கண் உறைத்து - ஒதுங்கித் தனாத கொடி அந்நிலையில் வேரூன்றித் தழைத்து உள்ளே நீர்த்தன்மை கூடியதனால் உறுதி பெற்றன. ஒதுங்கி நிலைபிறழ்ந்த கொடி உறைத்தலுக்குக் காரணம் நீர்ப் புணர்ச்சியாம் எனக. ஏனைக் கொடி செடி மரங்களாயின பிழைத் தொதுங்கியவை நீர் மிகுதியும் புணர்ந்த போது அழுகிச் சாகும். நீரில்லாத வழியும் சாகும். இக் கழுநீர்க்கொடி நீரிலுள் விளைவதாதலின் உள்நீர்ப் புணர்ச்சியினால் வேரூன்றித் தளர்வு நீங்கி உறைத்தன என்பது. **புணர்ச்சிக்கண்** - கண் - ஏழனுருபு.

மலர்க்கண் சிவக்கும் - மலரினிடத்துச் சிவப்புநிறம் ஏறின. கொடி இலை முதலியவற்றால் நிறம் வெளிப்படையாக அறியவாராது மலரின்கண் தோன்ற அறியும் சிறப்புடைய செங்கழுநீர். **தண்நீர் மென் கழுநீர்** - குளிர்ச்சி பொருந்திய தன்மையும் - மென்மையுமுடைய செங்கழுநீர்ப்பூ. **தண்நீர்** **நீர்** - நீர்மை தன்மை.

தடஞ்சாலி - அதுவரை தாளூரப்பெற்று நீண்டு வளர்ந்த செந்நெல் பயிர். **தலை வணங்கும்** - கதிருள்ள நுனி வளைந்து காட்டும். **வணங்குதல்** - வளைதல் குறித்தது. நெற்கதிர் விளைந்து சாய்வதனைத் தற்குறிப்பேற்றப் பொருள்பட **தலைவணங்கும்** என்றார். **தலைவணங்குதல்** - ஒரு சொல்லாக - வணக்கம் குறித்தது எனக. **தலை** - நுனி - நுனியிலிருக்கும் கதிர் என்ற பொருளும், தலையால் வணங்குதல் என்ற பொருளும் படநிற்பது காண்க. களைகட்ட பின் இரண்டுமாத அளவில் நெற்கதிர் விளைந்து சாயத் தொடங்கும். இதற்குள் கழுநீரும் வேரூன்றிப் பூத்தது என்பது. இதனையே கழுநீர் கண்சிவந்தது எனவும், அதுகண்டு நெல் தலைவணங்கிற்று எனவும் தற்குறிப்பேற்றமும் நாடகச்சுவையும் படக் கூறினார்.

கழுநீர் உண்ணீர்மைப் புணர்ச்சிக்கண் உறைத்த தலைவியாகவும், **உறைத்து** என்றதனைப் புணர்ச்சியை உள் நீர்மையாகக் கொண்டு அத்தலைவி (புணர்ச்சியின்பத் தன்மையை அகத்தடக்கிக்கொண்ட) வடிதல் குறித்ததாகவும், **கண்சிவக்கும்** என்றதனை அவளூடலின்ற கோபக்குறிப்பாகக் கண் சிவத்தல் குறித்ததாகவும், தடம் **சாலி தலைவணங்கும்** என்றதனை சாலி என்ற தலைவன் தான் வலியோனாயினும் தலைவியின் ஊடல் தீர்க்கத் தலைவியை வணங்குஞ் செய்கை குறித்ததாகவும், உருவகமும் தற்குறிப்பேற்றமும் கொண்ட கவியின்பமாகவும் கொண்டு அகப்பொருட்டுறையாகக் கருத்துப்பட விரித்துரைத்தலும் கொள்க. கண் சிவத்தல் - வணங்குதல் எனும் இவை முறையே இவற்றின் மெய்ப்பாடுகளாம். ஊடல் - உவகை. புணர்ச்சியிற் கண்சிவத்தல் உளதாம் என்றதோர் இயல்பும் காண்க. "உன்னலங்கருதி எங்களைக் களைந்தனர்; அதில் உன் கையினின்றிடை ஒதுங்கிப் பிழைத்தேன், இன்று என்னுடன் உனக்கு என்ன உறவு" எனக் கழுநீர் உரைப்பனபோன்றன என்பது கண் சிவத்தலின் கருத்தாகிய தற்குறிப்பேற்றம், பிழைபட்டனபடுவதுபோலச் சாலி தலைவணங்கிறது என்பது அவ்வணக்கத்தின் கருத்தாகிய தற்குறிப்பேற்றம் என்றலுமொன்று. இவை உலகநூற் பொருள் தழுவிய கருத்துக்கள்.

இனி, அறிவுநூற் பொருளாகிய மேம்பட்ட பிறிதொரு பொருளும் இங்குப் புலப்படுதல் குறிக்கத்தக்கது. கழுநீர் என்பது உயிர்களை ஆட்கொண்டு உய்விக்கும் ஆசாரியர் அணியும் திருவுடையார் மாலையினையும் அருள் பொதிந்து விளங்கும் அவரது திருநோக்கத்தையும் உணர்த்துவது எனவும், **கழுநீர்க்குச் சாலி தலை வணங்குதல்**, "பத்தியின்பால் முதிர்தலை வணங்கி மற்ற, வித்தகர் தன்மைபோல் விளைந்தன சாலி" (72) என்றபடி, இறைவனது அருள் நோக்கம் பெற்றவுடனே, முன்னர் ஆணவத்தால் தலைநிமிர்ந்து நின்ற உயிர் அத்தன்மை மடங்கித் தலைவணங்கின தன்மை புணர்த்துவது எனவும் வருவதோர் மெய்ஞ்ஞானப் பொருட்குறிப்பும் கண்டு கொள்க.

இனி, இச்சரிதத்தினை ஒட்டிச் **சாலி** இங்கு உருவாகிய நாயனாரையும், **கழுநீர்** அவர்பால் அருட்கண் செலுத்தி ஆட்கொண்டு அவரது அன்பினறிவுத்திறனை உலக மறியச் செய்யவரும் இறைவனையும் குறிப்பாலுணர்த்துகின்றன எனவும் உள் நீர்மை. **சிவக்கும்** என்றது, '[illegible] கண்ணுறு நீங்கக்கொடைகையிற் செங்குங்குமம், போலும் பொடியணி மார்பிலங்கும் என்று" [illegible] தன்மையிற் புணர்ந்து பேரின்பமளிக்கும் அருட்பார்வை குறித்தது எனவும், **கழுநீர்க்குத் தலை வணங்கும்** என்றது அவ்வருட்பார்வையில் வசீகரிக்கப்பட்ட நாயனார் அவர் திருப்பாதங்களில் வணங்கி அவர் வேண்டியதெல்லாம் கொடுக்க நேர்ந்ததனைக் குறித்தது எனவும் இச்சரிதப் பொருள் காட்டும் உட்குறிப்புடன் விளங்குவதும் காணத்தக்கது.

மண் நீர்மை - மண் - மண்ணுகின்ற - கழுவுகின்ற - மாசுபோக்குகின்ற; **நீர்மை** - நீரின் தன்மை எனக்கொண்டு இவ்வயல்களிற் காணப்படும் இத்தோற்றங்களின் உட்குறிப்பினை உணர்ந்தால் அவ்வுணர்ச்சிதானே அடைவாருடைய ஆணவக்கறையை மண்ணும் - கழுவும் - தன்மை என உணரக்கிடக்கின்றது. "கடல் பெரிது மண்ணீரு மாகாது" என்ற நீதிநூலும் காண்க.

வளவயல்கள் - மண்ணும் - நீரும் என்ற இருவளனும் பொருந்தப் பெற்றமை [illegible] சிறந்த வயல்கள் எனக. அற்றுக்கலினன்றே நென்மணிகளின் [illegible] சாலி தலைவணங்கியது என்றார் என்ப. இது பற்றியே மண் நீர்மை நலம் - [illegible]

வளவயல்கள் அயல்களின் உள - எனக வயல்கள் மருதநிலத்தின் ஊர்களை அடுத்து அயலிற் காணப்படும் என்பதும் குறிக்க.

868. புயல்காட்டுங் கூந்தல்சிறு புறங்காட்டப் புனமயிலின்
இயல்காட்டி யிடையொதுங்க வினங்காட்டு முழத்தியர்கள்
முயல்காட்டு மதிதோற்கு முகங்காட்டக் கண்பூரிக்
கயல்காட்டுந் தடங்கள்பல கதிர்காட்டுந் தடம்பணைகள். க

(இ - ள்) சிறுபுறம் பயல்காட்டும் கூந்தல் காட்ட - பிடரி மேகத்தின் தோற்றத்தைக் கூந்தலைக்காட்ட, இடை புனமயிலின் இயல்காட்டி ஒதுங்க - இடையிலொதுங்கி புனத்திலுள்ள மயிலினது இனிய சாயலைக் காட்டி (அப்பால்) அசைய, இனம் காட்டும் உழத்தியர்கள் - கூட்டமாக அமைந்த பள்ளப்பெண்களுடைய, முயல்காட்டும்... முகங்காட்ட - முயற்கறையைக் காட்டும் சந்திரனைத் தோல்விபடச் செய்கின்ற முகங்களைக் காட்ட, கண் பல - கொழுத்த கயல்மீன்கள் அவர்களது கண்களைக் காட்டுதற்கு இடமாகிய பல வாவிகள், கதிர்காட்டும் தடம் பணைகள் - நெற்கதிர்களை மேலே விளங்கக் காட்டிநிற்கும் பெரிய வயல்களில் உள்ளன.

(வி - ரை) புயல் காட்டும் - புயலின் தன்மையைக் காட்டும். சிறுபுறங்கூந்தல் காட்ட - கூந்தல் மேகங்களைப் போலக் கறுத்துப் பரவிப் பிடரியில் நிலவுகின்றது என்பது கருத்து.

இடை. . ஒதுங்க - இப்பெண்கள் நடக்கும்போது இடையசைவது மயில்களது சாயலை ஒத்திருக்கின்றது என்பதாம். இயல் இடை . . . எல்லாவற்றினும் இனிய சாயல் மயிலுக்கே உள்ளது என்ப. இயல் - சாயலை என்றவாறு.

இனங்காட்டும் உழத்தியர்கள் - பள்ளப்பெண்கள் வயலில் நாற்று நடல், களைகட்டல், அறுத்தல் முதலிய தொழில்கள் செய்யப்போவார் கூட்டமாகச் செல்லுதலைக் குறித்தது.

முயல் காட்டும் - முயல் - சந்திரனிற் காணப்படும் கறை. இதனை முயல் என்பது வழக்கு. காட்டும் - காட்டுதலினால். மதி தோல்வியுறுதற்குக் காரணம் கூறியவாறு. எதுப்பெயர் கொண்ட பெயரெச்சம்.

மதிதோற்கும் முகம்காட்ட - மதி இவர்களது முகம் போன்றதென்பர்; ஆயினும் அது முயற்கறையோடுள்ளமையால் ஒப்பாகாமல் தோல்வியுற்றதென்றபடி. தோற்கும். மதியைத் தோல்வியுறுவிக்கும் என்ப பிறவினைப் பொருளில் வந்தது. காட்ட - முகம் காணுமாறு கண்ணாடியில் நீட்டுவது போல நீரின் அவர்கள் முகங்களைக் காட்ட. இதனைத் தமது வெற்றி புலப்படுமாறு முகத்தைத் தண்ணீரிடம் காட்டியதாகத் தற்குறிப்பேற்றம் பெறக் கூறினார். நீரிடை முகம் பார்த்தும் அழகுறும் உண்டு என்க. "மொய்யொளியி னிழற்காணு மாடியென" (திருநா - பு 11) என்ற கருத்தை இங்கு வைத்துக் காண்க.

பூரிக்கயல் தடங்கள் - பூரி - வலிய கயல் - கெண்டை மீன்கள். கடல்கள் கண்போல விளங்கின என்க. வடிவும், நீரினுட் பிறழ்ந்து செல்லுதலும், பிறழ்வும் பற்றிக் கயலைக் கண்ணுக்கு ஒப்புக் கூறுவர். வட்டமும், தொழிலும், பண்பும் பற்றி வந்த உவமை. உழத்தியர் முகங்காட்டுதலைத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறிய ஆசிரியர் தடங்களும், உழத்தியரை நோக்கி, "புயல் மயில் மதி முதலியவற்றை நீவிர் இனங்காட்டி வென்றீர் என நினையற்க! உமது கண்ணுக்கு இணையாகிய கயல் எம்மிடத்துள்ளன" என்று தடம் கயற்கண்காட்டும் என்ற தற்குறிப்பேற்ற அணியும் நாடகச் சுவையும்பெறக் கூறிய அழகு காண்க.

புயல்காட்டும், இயல்காட்டி, கயல்காட்டும் என்பவற்றில் காட்டுதல் என்பது உவம உருபுப்பொருள் காட்டி நின்றது.

தடங்கள் - தடாகங்கள் - வாவிகள். பணைகளிற் பல தடங்கள் உள்ளன என்க. பல தடங்களும் பணைகளும் உள்ளன என எண்ணும்மைகள் தொக்கனவாகக் கொள்ளு

வினைச்சொல் வருவித்து உரைப்பினுமமையும். பணைகள் பல என்று பல என்பதைப் பின்னுங் கூட்டி உரைத்தற்பால.

பணைகள் கதிர் காட்டுதல் - நெற்கதிர்கள் - விளக்கத்தினை மேலே விளங்கக் காட்டிநிற்றல. **பணை** - பண்ணை நிலங்கள்.

பண்ணைகளிற் கதிர்முற்றி விளைகின்ற, அவற்றை அறுக்கப் பள்ளப்பெண்கள் கூட்டமாகச் சென்றுள்ளனர். அப்பண்ணைகளில் பல தடங்கள் இருந்தன. நெல் விளைந்த பருவகாலமாதலின் நீர் நிறைக்கும் செல்வினறித் தடங்களில் நீர் தேங்கி நிறைந்திருந்தது. கயல்களும் கொழுத்துத் துள்ளின. அத்தடங்களின் கரையினில் பள்ளப்பெண்கள் சென்று நின்றிருந்தபோது அவர்கள் முகங்களின் நிழல்கள் நீரினுட் காணப்பட்டன. அதுகண்டு கயல்கள் பிறழ்ந்து துள்ள, அத்தோற்றம் "நமது கண்கள் இத்தன்மையன" என்று தம்மிடத்துள்ள கயல்களை எடுத்து அத்தடங்கள் காட்டுவது போன்றிருந்தது. அவர்களது முகம் மதிபோலவும், இடையசைதல் மயிலின் சாயல்போலவும், கூந்தல் மேகம்போலவும் விளங்கின என்று தொடர்ந்து பொருள் கொள்க.

வானிற்றவழும் மேகத்தையும், அங்குப் பறக்கும் மயிலையும், அங்கே விளங்கும் மதியையும் இக்கடைசியர்கள் தம்மில் **இனங்காட்டி** மேல் விளங்கவும், இவர்களுடைய கண்களை இந்நிலத்தினிடத்து விளங்கும் தடங்கள் காட்டின என்று குறிப்பினால் இந்நாட்டுக் குடிச் சிறப்பும் அதனின் மேம்பட்ட நிலச்சிறப்பும் கூறியபடி.

மேற்பாட்டில் நெல்லின் களைகட்டலும், நெல் வளர்ந்து கதிர்முற்றிச் சாய்ந்ததனையும் கூறிய ஆசிரியர், இங்கு அவை முற்றியபின் அறுக்கத்தக்க நிலையினை அம்முறையிற் கூறுதலும், வரும் பாட்டில் உழவர் கொண்டு அறுக்கும் குறிப்பினைக் கூறுகின்ற அழகும் உழவுபற்றிய உள்ளுறையும் வைப்புமுறையும் காணத்தக்கன.

இச்சரிதமுடைய நாயனார் உழவராதலின் அதற்கேற்ப நாட்டு உழவுத்தொழிற் பகுதிகளைக் குறித்துச் சிறப்புக் கூறி உள்ளுறுத்தவாறும், தற்குறிப்பேற்றம் முதலிய பல அணிநலன்களும் சிறக்கவைத்தவாறும் உணர்ந்து மகிழ்க. 3

869. சேறணிதண் பழனவயற் செழுநெல்லின் கொழுங்கதிர்போய்
வேறருகு மிடைவேலிப் பைங்கமுகின் மடற்கீறி
மாறெழுதிண் குலைவளைப்ப வண்டலைந்த தண்டலையுழவர்
தாறரிய நெடுங்கொடுவா ளனையவுள தனியிடங்கள்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. சேற்றினையுடைய அழகிய குளிர்ந்த மருதத்தைச் சார்ந்த வயலில் விளைந்த செழிப்பையுடைய நெல்லினது கொழுத்த கதிர் மேலேபோய், அவ்வயலின் அயலில் வேறாக அடுத்துள்ள நெருங்கிய வேலிப் பக்கம் பசிய கமுக மரங்களின் கழுத்துவரை வளர்ந்து, மாறாக எழுந்த அவற்றின் திண்ணிய குலையை வளைப்பவை, வண்டுகள் வாழும் சோலையில் வாழ்கின்ற உழவர்கள் குலைகளை அரிகின்ற நீண்ட வளைந்த அரிவாள்களை ஒத்தனவாகவுள்ளன ஒப்பற்ற இடங்களில்.

(வி - ரை) சேறுஅணி - வேற்றுமையில் ஈறொற்றிரட்டாது வந்தது. காட்க: சிறப்பேறார் என்புழிப்போல.

சேறு அணி தண்-பழனம் என்று மூன்று அடைமொழிகளையும் **வயல்** என்ற பெயருடன் தனித்தனிக் கூட்டுக. சேற்றின் அணியையுடைய என்று சொற்றுரைப்பினுமமையும். வயலுக்குச் சேறுடைமையும், அதனால் அணியுடைமையும் சிறப்பு. எரு - தழை - முதலிய கழிபொருள்கள் பலவும் சேர்ந்து அழுகிய மண் குழம்பேயாயினும் பயிர்க்குப் பயன் தருதலும், "அப்பயிர் தாமே" உயிர்க்கு ஆகாராவதலும் நோக்கி

அணி எனப்பட்டது. அள்ளல் - கருஞ்சேறு, அளறு - உழாத முதலிய வெண்ணிலச் சேறும் குறித்தல்போலச் சேறு [illegible] வயற்சேறு குறித்தது.

வயற்செழு நெல்லின் செறிந்தோங்கிச் சிறப்புடைய தொகுதியின் [illegible] சிற பல செழித்த நெற்பயிர்கள். **கொழுங்கதிர்** - அதனைச் செழித்த [illegible] சில கொழுத்த கதிர்கள். **போய** - மேலோங்கி வளர்ந்து. **போய்-உரிஞ்சி** எனக்கூட்டுக.

வேறு மிடறு - **வேறு** - அதனைப் பயிர்களுக்கு வேறாய அந்த **பைங்கமுகு** - **வேலிக்கமுகு** என்று தனித்தனி கூட்டுக. செய்யிடத்தின் அயலில் உள்ள கமுகுத்தோட்டத்தில் வேலியின் பக்கம் உள்ள பெரிய கமுகு எனக. **மிடைவேலி** - மிடைதல் - இடைவெளியின்றி நெருங்குதல்; கமுகு நெருங்க மிகவும் காக்கத்தக்க பயிர்களான அதற்கு இட்டவேலி "நிரைத்த [illegible] கமுகு [illegible] மணிக்கமுகு [illegible] யாற்று மகளிரெனப் [illegible] அறைபாய [illegible] மணிசொரிய" (திருநா - புரா - 7) என்றது காண்க. **பைங்கமுகின் மிடறு** - பெரிய கமுகின் கழுத்து, கழுத்து என்பது இலக்கண அதிகத்தான் [illegible] எனப்படும். இங்குக் கமுகு நாலும் பருவத்தில் தண்டு நீண்டு மரமுழுதும் பசுமையாய் [illegible] முனை. **கதிர்போய்க் கமுகின் மிடறு உரிஞ்சி** என்றது கதிர்மேலெழுந்து வளர்ந்து கமுகின் கழுத்தினை உராய்ந்து. **உரிஞ்சி** - உரிஞ்சுதலினால் எனக் காரணப்பொருளில் வந்த வினையெச்சம்.

கோடுவாள் - உலவிலாத அரியினர் கமுகின் குலையைச் சார்ந்து விளைந்த நெற்கதிர், அரியும் கொடுவாள்போன்று [illegible]

அனைய - அனையவாகி போன்றனவாகிய தனியிடங்களில் உள என்று கூட்டுக. இக்காட்சி சில இடங்களில் மட்டும் உண்டு என்பார் **தனி இடங்கள்** என்றார்.

தடஞ்சாலி, தண்ணீர்மென் கழுநீர்க்குத் தலைவராகும் தன்மையுடையவாய் னும (867), அவை தடம்பணைகளில் தம்பெருமை மிகுத்துக் காட்டுவனவாம் (868), அவற்றுட் சில கதிர் கமுகின் மிடறு உரிஞ்சி அவற்றின் குலைகளாயும் விளைந்து அரியும் நெடுங் கொடுவாள் போன்றும் உள்ளன என்று இம்மூன்று பாட்டுக்களினும் தொடர்ந்து செல்வதொரு பொருள்படவைத்து இவற்றால் நீர்வளம் நிலவளம் முதலியனவும், நிலம், தொழில், உணவு முதலியனவும் கூறிய அமைதி காண்க.

வேலியின் ஓரத்தில் சில நெற்பயிர் செழித்தோங்கிக் கதிர் நீண்டுயர்ந்தும் அருகு பைங்கமுகு குலையினுயர்ந்தும் காரணம் வேலி வரப்புகளருகில் நீரும் சேறும் பல்வகை எருவும் ஒதுங்கிக் கூடும் வளம் என்க. கோதாவிரி முதலிய பெருநதிகளின் நீர்வள முள்ள நாடுகளில் நெற்பயிர் 8, 9 அடி நீளம்வரை ஓங்கி வளர்தல் இன்றும் காணலாம். நீர் நிலையினுள் வளரும் சிலவகை நெற்பயிர்கள் 20, 30 அடி உயரம் நீண்டு வளர்தலு முண்டென்பர் "களிறுபாய்க்குங் கதிர்ச் சாலி" —(தக்கயாகப்பரணி)

ஒரு மகன் கூற்றிலே அடங்க [illegible] நாட்டின் [illegible] புலம் காண்க. ஆறு (866), வயல் (867), பயிர்களும் (தடஞ்சாலி) (868), அவை வளரும் இடங்கள் (869) இவற்றை முறையே கடந்து சென்று பதி (871) [illegible] பெறக் கூறிய வருணனைச் சிறப்புங் காண்க. 4

870\. பாங்கின்மணிப் பலவெயிலுஞ் சூழ்ந்துளமாடம்,
ஞாங்கரணி துகிற்கொடியு நகிற்கொடியு நுழைவாரம்;
ஓங்குநிலைத் தோரணமும் பூரணகும் பமுமுளவாய்
பூங்கணைவீ தியிலணைவார் புலமறைக்கு நிலைமைத்து. 5

(இ - ள்) **பாங்கின் மாடம்** - பக்கங்களில் மாடங்கள் பல மணி நிறைந்த சூழ்ந்த மதில்களும் உள்ளன, ஞாங்கர் - ஆங்கு - (அவற்றின்) பக்கங்களில் மேன்மைகள் அழகிய துகிலாலாகிய கொடிகளும் அகிலின் உடைய கொடி (போன்ற புகை)

கூடம் உள்ளன, பூங்கணை சில மறுகு - வீதிப்புறத்தே செல்வோர்களது புலன்களைப் பூங்கணைகள் மயங்கச் செய்யும் சில மறுகுகள்; எங்கும், உவவால் - மிக்குயர்ந்த தோரணங்களும் நிறைகுடங்களும் உள்ளன.

(வி - ரை) பாங்கின் - மேற்பாட்டிற் சொன்ன செறிபழனம் கமுகுச்சோலை என நிரனிறையாக அந்தந்த, அவற்றின் பக்கங்களில்.

மாடம் பல மணி வெயிலும் குலவு எயிலும் உள எனக. **வெயில் - ஒளி** - நிறம். **பலமணி வெயில்** என்பது மணிகளின் பற்பல நிறங்களோ மணிகளின் பல ஒளிகளும் சூழ்ந்திய எயில் என்று உரைப்பாருமுளர். **குலவு எயிலும் - எயில் -** மதில். **குலவுதல் -** சூழ்தல். மாடம், பல மணி வெயிலும் எயிலும் உள்ளன; அரங்கம், துகிற்கொடியும் நகிற்கொடியும் உள்ளன; மறுகு, தோரணமும் கும்பமும் உள்ளன என முடிக்க. மாடம் முதலிய மூன்றெழுவாய்களும் சாதியொருமையாகலின் உள என ஒருமை பன்மைக்குறிப்பு வினைகொண்டு முடிந்தன. உடைமைகள் எண்ணும்மைகள்.

ஞாங்கர் - பக்கம். **துகிற்கொடி**-துணிகளாலாகிய கொடிகள். கொடிகள் கட்டுவது மாடங்களுக்கும் வீதிகளுக்கும் அழகும் மங்கலமும் தருவன என்பர். இவற்றுள் வெண்கொடி சிறந்ததென்பது மரபு. "மாடமாளிகைக் கொடி, யருக்கன் மண்டலத் தணுவும்" (திருஞான - திருவாரூர் - நட்டராகம் - திருவிராகம்), "நிறைவெண் கொடிமாடம்" (திருஞா - கோயில் குறிஞ்சி), "வெண் கொடியாடும் சீர்விளங்கு" (97) என்றவிடத்துரைத்தனவும், "மேலம் பரதல நிறையுங் கொடிகளில்" (திருநா. புரா. 164), "சோதிவெண் கொடிகளாடுஞ் சுடர் நெடுமறுகு" (474) என்பன பலவும் காண்க.

அரங்கம் - பெண்களின் ஆடல் பாடல்கள் நிகழும் பொது இடங்கள். "காந்தார மிசையமைத்துக் காரிகையார் பண்பாடக் கவின்றா வீதித், தேந்தாமென் றரங்கேறிச் சேயிழையார் நடமாடுந் திருவையாறே" (ஆளுடைய பிள்ளையார் மேகராகக்குறிஞ்சி) என்ற தேவாரமும் பிறவும் காண்க.

நகிற்கொடி - நகில் - முலை. **கோடி** - கொடிபோன்ற பெண்கள்.

தோரணம் பூரண கும்பம் - இவை மங்கலச் சின்னமாம் பொருள்கள். **ஓங்குநிலை** - மேலே தூக்கி உயரக் கட்டப்படுதல் குறித்தது.

பூங்கணை - பூக்களாகிய அம்புகள் - மன்மதன் பாணங்கள். **புலம் மறுகும் -** புலன்களில் மறுகுதல் - மடக்குறுதல் - விகாரமுறுதலுமாகிய. **புலம் -** ஐம்புலம்.

சிலமறுகு - மறுகு - வீதி. புலம் மடக்குறச் செய்வன சில வீதிகளில் உள்ள விலைமாதரின் ஆடல்பாடல் முதலிய காட்சிகளாலாவன. இவ்வாறுள்ள நிகழ்ச்சி சிலவேயாம்; அவை கடைப்பொழுக்கமுமாம் என்று குறிப்பார் **சிலமறுகு** என்று கடையிற் கூறினார்.

பூங்கணை மறுகு - பூங்கணையின் வழியிலே சாரினரோரது புலன்களிலே மறுகச் செய்வதாகிய சிலமறுகென்க. எனவே "முத்தநாற்ற வீதி முளரி தொழுமன்பர்" அமைந்துள்ள புலன்களில் மயங்கார் என்பது வெதிரேக அணியாற் பெறும் பொருள்.

பாங்குமணி—ஓங்குமணி—என்பனவும் பாடங்கள். 5

571. மனைசாலும் நிலையறத்தின் வழிவந்த வளம்பெருகும்
வினைசாலும் உழவுதொழில் மிக்கபெருங் குடித்துவன்றிப்
புனைசாயன் மயிலனையார் நடம்புரியப் புகன்முழவம்
கனைசாறு மிடைவீதிக் கஞ்சாறு விளங்கியதால். கூ

(இ - ள்) புனைசாயல் - கஞ்சாறு - அப்புனைந்த சாயலின் மயில்போன்ற பெண்கள் நடமாட அதற்கிசைய ஒலிக்கும் முழவுகள் முழங்குகின்ற விழாச் சிறப்புகள் மிக்க

வீதிகளையுடைய **கஞ்சாறூர்**, மனைசா[illegible] [illegible] இல்லறத்தின் வழியே [illegible] [illegible] நலவினை பூண்ட பெருமைமக்களவம் ஆகிய குடிகள் [illegible], [illegible] முற்றதாம் (ஆ - உளச)

(வி **ரை**) **சாலும் மனையறம் - நிலைமனையறம்** [illegible] சாலபாவது நன்னெறியி[illegible] [illegible] தவ[illegible] "[illegible]" கிய உககண ஆதார" (ஆசா[illegible] - ட[illegible] - 5) [illegible] இல்வினை னிருந்து செய்ய அ[illegible]. **நிலை** - [illegible] **சாலு**[illegible] மூன்று நிலையினாக்கும் [illegible] [illegible] முதலியன உதவ[illegible] வலைமை எனபது பொருந்தும்.

சாலும் மனையறத்தின் வழிவந்த வளம் பெருகும் குடி - அ[illegible]நூல்களால் விதிக்கப்பட்டவாறே இல்லற[illegible] அதன் வழிபால [illegible] பெருகவாழும் குடிகள் எனக. இல்லறத்தின் சால்புக்குரிய விதிகள் திருக்குறள் முதலிய அறநூல்களுட் காண்க. இதன் அருமைப்பாட்டைச் சிதம்பர மும்மணிக்கோவையில் குமரகுருபர சுவாமிகள் தொகுத்தருளியவாற்றாலும், பிறவாற்றாலும் அறிந்துகொள்க. இதன் அருமையும் பெருமையும் குறித்தே இதனை எண்டிக குடிச்சிறப்புக்களுக்கும் பகுதியுள் முதற்கண் வைத்து விதந்து கூறினார்.

வினைசாலும் உழவுதொழில் - தொழில்களுள் எல்லாம் சால்பு - தன்மை மிக்கது உழவு தொழில் என்பதாம். "சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்" என்றும், "அஃதாற்றா தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து" தலினால் "உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி" என்றும், "மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்" என்றும் காரணம் காட்டித் திருவள்ளுவ நாயனார் எல்லாத் தொழிலினும் "உழவே தலை" யாதலை வற்புறுத்தியுள்ளது காண்க. இக்கருத்துப் பற்றியே **வினைசாலும்** என்றும், அதனாலே **மிக்க** என்றும், அதனாலே பெருமை பெற்றனவாகிய **பெருங்குடி** என்றும் கூறினார். "மேழிச் செல்வம் கோழை படாது" என்பது நீதி.

புனை - அணிபுனை என்று எழுவாய் வருவிக்க. **சாயல் மயில் அனையார்** - **சாயல்** சாயலின் உவமைக்குப் பொருந்த தன்மை கூறியபடி. ஒப்புப் பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு விரிக்க.

நடம்புரியப் புகல்முழவம் கனை சாறு-சாறு - விழா, இங்கு மக்கள் பொருட்டாக நிகழும் மண முதலிய சிறப்புக்களைக் குறித்தது. **நடம்புரியப் புகல்முழவம்** ஆடற் பெண்கள் நடமாட அதற்குப் பொருந்த முழக்கப்படும் முழவு. ஆடலும் அதற்கிசைந்த முழவும் விழாவிற்குரிய அங்கங்களாம். 'மடவார்கள் நடமாட முழவதிர", "[illegible] மென்றாங்கேறிச் சேயிழையார் நடமாட", "முகில்முழவ மயில்களாடல் நடமாட" என்வரும் ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவார முதலியன காண்க. **புகல்**-ஆடலுக்கு இசையச் சத்தித்தலைக் குறித்தது. ஆடலுக்குப் பொருந்தப் பேசுவது போலும் என்று உருவக நயம்படவுங் கொள்க. **கனை** என்று குறிப்பும் அது **கனைத்தல்** சத்தித்தல். **புகல்**[illegible] லாராலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட என்றுரைப்பாருமுண்டு.

நாடமாடப் புகல் முழவம் - நடமாடும் ஒலியலைகள் தாக்க, அவ்வதிர்ச்சியினாலே தானாகவே சத்திக்கின்ற முழவு என்றலுமாம்.

மேற்பாட்டிற் கூறிய **மாடம், அரங்கு, மறுகு** என்ற மூன்றினும் அம்முறையே தொடர்ந்து, **மாடம்** - பெருங்குடிதுவன்றி எனவும், **அரங்கம்** - மயிலனையார் நடம்புரியப் புகல்முழவம் எனவும், **மறுகு** - சாறு மல்கு வீதி எனவும் சிறப்புக் **கூறியது காண்க**.

இவ்விரண்டு பாட்டினும் கூறிய கொடி, தோரணம், பூரண கும்பம், நடம்புரியப் புகல் முழவம், சாறு என்பன இச்சரித்திரத்தினுள் வரும் மணத்திறத்தின் பெருவிழாச் சிறப்பினையும், மனைசாலும் நிலையறம் - உழவு தொழில் - பெருங்குடி என்பன நாயனா

ரையும், கலிக்காமனாரையும்; நகிற்கொடி, சாயல் மயிலனையார் நாயனாரின் மகளாரை யும் குறிப்பால் உணர்த்துவதும் காண்க.

கன்னசாறு கஞ்சாறு - சொல்லணி. 866 பார்க்க. **கஞ்சாறு**-ஊர்ப்பெயர் தேவார ஆட்சி போற்றப்பட்டது தலவிசேடம் பார்க்க.

வழிவந்து—புனைமுழவம்—என்பனவும் பாடங்கள். 6

872. அப்பதியிற் குலப்பதியா யரசர்சே னாபதியாஞ்
செப்பவருங் குடிவிளங்கத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்
மெய்ப்பொருளை யறிந்துணர்ந்தார் விழுமியவே ளாண்குடிமை
வைப்பனைய மேன்மையினார் மானக்கஞ் சாறனார். எ

(இ - ள்) மெய்ப்பொருளை ... மானக்கஞ்சாறனார் - உண்மைப் பொருளை அறிந்து அதனை எப்போதும் சிந்தித்து உணர்வினிற் கொண்டவரும், தூய வேளாண் மரபின் செம்மை வைப்புப் போன்ற மேன்மையுடையவருமாகிய **மானக்கஞ்சாறனார்**, அப்பதியில் ... அவதாரஞ் செய்தார் - அந்தத் தலத்தில் வழிவழி வாழ்கின்ற மேம்பாடுடையவராய அரசர் சேனாபதியாகிய சுட்டிக் கூறத்தக்க குடி விளங்கும்படி திருவவதாரஞ் செய்தனர்.

(வி - ரை) இப்பாட்டினால் நாயனாரது மரபும், மரபின் உட்குடியும், உள்ள நிறைவும், வழிவழி வாழ்க்கையும் முதலிய சிறப்புக்கள் பலவும் ஒருங்கு பேசப்பட்டன.

மெய்ப்பொருள் - மெய்ப்பொருணாயனார் புராணமும், 481-ல் உரைத்தவையும் பார்க்க.

அறிந்து உணர்ந்தார் - அறிதல் உணர்தல் இவை வெவ்வேறு உணர்ச்சி நிலை குறித்தன. **அறிந்து** என்றதனாற் கேட்டலும் சிந்தித்தலும், **உணர்ந்து** என்றதனாற் தெளிதலும் நிட்டை கூடலும் உணர்த்தப்பட்டன. மெய்ப்பொருளானது ஞானேந்திரிய அறிவு அந்தக்கரண அறிவு என்னும் பாச அறிவினாலும், உயிரறிவு எனப்படும் பசு அறிவினாலும் அறிப்படாததாம், சிவஞானமாகிய மெய்யுணர்ச்சியால் மட்டும் அறியப்படுவதாம் உண்மைப் பொருளென்பது இங்குக் குறிக்கப்பட்டது.

அப்பதியில் குலப்பதி - அவ்வூரில் வழிவழி நிலைத்த குடிகளுள் முதன்மை யுடையவர். இக்காரணம்பற்றியே முதன்மையார், முதலியார் என்ற குடிப்பெயர்கள் போந்தன என்ப. இவர்களுக்கு ஊராண்மை நாட்டாண்மை முதலிய ஊர் முதன்மைப் பட்டப் பெயர்களும் வழங்கும். இவர்களின் குடிச்சிறப்புக்களை ஆசிரியர் பல இடத்தும் விதந்து பேசுதலும், உமாபதி சிவாசாரியார் திருத்தொண்டர் புராண வரலாற்றினுட் பாராட்டியிருத்தலும் காண்க.

அரசர் சேனாபதியாம் செப்பவருங் குடி - அரசரிடத்துச் சேனாபதியாகும் தொழிலும் வேளாளர்க்கு உரியது. இது இவர்களுட் சில குடிகளில் வழிவழியாய் வருவ தொன்றாதலின் இவ்வாறு கூறினார். இந்நாயனாரது மகளாரை மணம் புரியவந்த ஏயர்கோனாரும் இதுபோலவே சேனாபதிக்குடியினில் வந்தவர் என்பது "ஓங்குகுல [illegible]" (881), "எந்தமது மரபினுக்குத் தகும்பரிசா லேயுமென" (882) என்றவற்றாலும், ஏயர்கோனார் புராணத்தினுள் "ஏயர்கோக்குடிதான்" "மன்னிநீடிய வளவர் சேனாபதிக்குடியாம்" (5) என்று கூறுவதனாலும் விளங்கும். திலகவதியம்மை யாருக்கு மணம் பேசிய கலிப்பகையாரும் அரசர் சேனாபதியாராகப் போர் புரிந்து உயிர் கொடுத்துப் புகழ் கொண்ட சரிதத்தையும் இங்கு நினைவு கூர்க. இதனை "வேந்து விடு தொழிலிற் படையுங் கண்ணியும், வாய்ந்தன வென்ப அவர்பெறும் பொருளே" (பொருள் - மரபு - 81) என்ற தொல்காப்பியத்தினாலும் காண்க.

குடி விளங்க - இவர் அவதரித்த குடி இவரால் விளக்கமடைய [illegible] குலம் தனம் முதலிய வழக்குகளைக் காண்க. ஒரு தலைத்தலைவர் [illegible] அக்குலம் பெருமையடைதல் வழக்கிற் காண்க. ஆசிரியர் [illegible] பெயரால் [illegible] இதனை விளக்குதல். "[illegible] குடி" என்று திருமுருகாற்றுப்படையுட் கூறியதும், "[illegible] பாற் கருப்ப சீட" (662) என்றது காண்க.

விழுமிய வேளாண் குடிமை வைப்பு-வேளாண் குடியின் விழுப்பமாவது [illegible] நிறம்பாமையும், [illegible] நிலையினராமையும், [illegible] வள்ளண்மையும் ஆம் "[illegible] நிலையினாற் சிறந்தைக் [illegible]" (திருக்குறிப்பு - புரா 47), "[illegible] கொருகார், சொற்ற சொல்லை பம் தூக்கியச் சொல்லிலே காக்கு, [illegible]" ([illegible] 3), "[illegible] வாய்மைய் னீடு" (இளையான் குடி - புரா - 1), "[illegible] வழுவாத நடை மாபிற குடி" - (திருநா - புரா - 16) என்பன முதலாக ஆசிரியர் ஆங்காங்கும் காட்டிப் போந்தவை காண்க. "வேளாளரென்றவர்கள் வள்ளன்மையால் மிக்கிருக்கும், தாளாளர்", "இன்மையாற் சென்றிரந்தார்க் கில்லையென்று சொல்லாதவர் தன்மையார்" என்று ஆளுடைய பிள்ளையார் (திருவாக்கு) [illegible] காண்க. **விழுமம்** - நன்மை (விழுமியார் - நல்லோர்) **குடிமை வைப்பு** அனைய குடிக்கு [illegible] யின்றி யாவரும் பயன்பெறக் கூடிய [illegible] செய்தியாம். இது இவரது காவாத வள்ளன்மை குறித்தது.

மேன்மையினர் மானக்கஞ்சாறனார்-மானம் மேன்மை - பெருமை, நாயனாரது இயற்பெயர் விளங்கவில்லை. மேன்மையினாராகவின் இப்பெயர் பெற்றார் என்று அப்பொருள் விளக்கம் செய்தவாறு 7

873. பணிவுடைய வடிவுடையார்; பணியினொடும் பணிமதியின்
அணிவுடைய சடைமுடியார்க் காளாகும் பதம்பெற்ற
தணிவில்பெரும் பேறுடையார்; தம்பெருமான் கழல்சார்ந்த
துணிவுடைய தொண்டர்க்கே யேவல்செயுந் தொழில்பூண்டார். 8

(இ - ள்) பணிவுடைய வடிவுடையார் (அவர்) பணிவை வெளிப்படுக்கும் வடிவினையுடையவர்; பணியினொடும் . பேறுடையார் - பாம்பினோடு குளிர்ந்த சந்திரனை அணிந்த சடைமுடியுடைய சிவபெருமானுக்கு ஆளாகின்ற தகுதியாகிய குறைவில்லாத பெரும் பேற்றினை யுடையவர்; தம்பெருமான் . பூண்டார் - தமது பெருமானது திருவடிகளைச் சார்வாகவுடைய துணிவுகொண்ட தொண்டர்களுக்கே ஏவல் செய்யும் தொழிலை மேற்கொண்டவர்,

(வி - ரை) **பணிவுடைய வடிவு** - திருவடிவின் [illegible] உள்ளத்தின் பணிவை ஏற்றவாறு வெளிப்படுக்கும் என்பது. இங்குப் பணிவு என்பது பெரியார் முன் தம்மை மிகச்சிறியாராயக் கொண்டு ஒழுகும் ஒழுக்கம். "[illegible] தன்மை யோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரு, [illegible]" ([illegible] - சித - 2 - 91), "மேதகையா ரவர்முன்பு மிகச்சிறிய ராயடைந்தார்" ([illegible] - புரா - 15) என்பன காண்க. "குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன்" என்று [illegible] அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்கிற் கண்ட இலக்கிய அமைதியினைப் [illegible] குறைபாடுகளையுமே எண்ணி எங்கிய பெரியாரது முன்பில் [illegible] சைவத்தின் அடிப்படையாதலின் இவ்வாறு கூறினார் "சீரடியார் கூடி, மெய்யன்பினாலிருந்த போதி லிவர்க்கடியானடியே னாகப், பண்ணுமா னென்றா பரமாதாவா பாவி"யும், அவர்கள் "எவ

லாக்குந் தனித்தனிவே றடியேனை யாளாக்கினார்" பாடிய பணிந்தும் நம்பியாரூரர் இவ்வொழுக்கத்தை விளக்கியருளியதும் நினைவு கூர்க.

அணிவு - அணியாக அணிந்து கொள்ளுதல்.

ஆளாகும் பதம் - ஆளாகின்ற உள்ளத் தன்மையின் தகுதி. **பதம்** - பக்குவம் - பரிபாகம். **பதம்** - சொல் என்று கொண்டு வாக்கின் செய்கையைக் குறிப்பதாக உரைப்பாரு முண்டு.

தணிவில் பெரும்பேறு - தணிவில்லாமையாவது எக்காலமும் குறைவுபடாமை. **பெரும்பேறு** - பெறின் பிறந்தமை பெறுவதுண்டோ? என்றபடி இதனிற் பெரியபேறு வேறு இல்லை என்பது.

தொழில் - இப்பேற்றினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட செய்தொழில். அப்பேற்றினைப் பெறுதற்குச் சாதனமாகச் செய்யுந் தொழில் என்றலுமாம். இப்பொருளில் பேற்றின் காரியத்தை முன்வைத்து அதன் காரணமாகிய தொழிலை அடுத்து வைத்ததாகக் காட்டினார். உடலெடுத்த பிறவிக்குப் பயனாவது அன்பர் ஏவல்செய்யும் தொழில் என்றுரைத்தலுமொன்று. "கும்பிட்ட பயன் காண்பார்போல" (திருஞான - புரா 1023) என்றதும், "நேய மலிந்தவர் வேடமும் - . ..அரனெனத் தொழுமே" என்ற சிவஞான போதக (12 சூத்) கருத்தும் காண்க.

கழல்சார்ந்த துணிவு திருத்தொண்டினுறைப்பாலாகிய துணிபு. "சார்புணர்ந்து" (குறள்) என்றபடி சார்தற்குக் கழலைச் சார்ந்ததனால் உண்டாகிய துணிவு. "ஒருவர் தமர்நாம் அஞ்சுவதி யாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை", "என் உளமே புகுந்த வதனால், ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி சனி பாம்பிரண்டு முடனே, ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல அடியா ரவர்க்கு மிகவே", "இடரினுந் தளரினு மெனதுறு நோய் தொடரினு முனகழ றொழுதெழுவேன", "கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும் நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே", "சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங், கிருமாந் திருப்பன் கொலோ", "திருவுமெய்ப் பொருளுஞ் செல்வமு மெனக்குன் சீருடைக் கழல்களென் றெண்ணி, ஒருவரை மதியா துறாமைகள் செய்து ஊடிடு முறைப்பனாய்த் திரிவேன" என்பனவாதி திருவாக்குக்களா லறியப்படுமிந் துணிவு.

தொண்டர்க்கே - ஏகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலையுமாம்.

ஏவல் செய்யும் தொழில் - அதுவே தமது நியதியாகச் செய்யும் செய்தொழிலாக. உடம்பளவில் பயன்விளைத்த தொழிலும் வினைத்தொழில் போலாது, உயிரளவினும் தொடர்ந்து பற்றுதலால் இதுவே தொழிலாம் என்ற கருத்துடன் நியதியாய்ச் செய்யும் தொழிலாக. 8

874. மாறில்பெருஞ் செல்வத்து வளம்பெருக மற்றதெலாம்
ஆறுலவுஞ் சடைக்கற்றை யந்தணார் தம்மடியாராம்
பேறுபெருந் திருவுடையா ருடையாரென் றியாவையுநேர்
கூறுவதன் முன்னவர்தங் குறிப்பறிந்து கொடுத்துள்ளார்.

(இ - ள்) ஒப்பற்ற பெருஞ்செல்வத்தின் வளங்கள் பெருகவே அவ்வளங்களை யெல்லாம், கங்கையாறு உலாவுஞ் சடைமுடியுடைய சிவபெருமானது அடியவர்களாகிய பேறுடைய பெருந்திருவுடையவர்களே உடையவர்களாவார் என்று கொண்டு அவையெல்லாவற்றையும் அவர்கள் கேட்கக் கூறு முன்னமே, அவர்களது மனக் குறிப்பை அறிந்து கொடுத்து வந்தார்.

(வி - ரை) மாறு இல் பெருஞ் செல்வத்தின் வாழ்ட [illegible]
யால் வந்தவை மாறுஇல் [illegible]
என்றும் [illegible]
"[illegible]" [illegible]
என்றும் [illegible] 141 [illegible] மாறு [illegible]
செல்வம் [illegible] செல்வத்தின் வாழ்ட [illegible]
மற்றது எலாம் [illegible]

அடியாராம் இறீல் பெருந் [illegible] உடையார் [illegible]
[illegible]
அதிகதியாகிய பொருள் [illegible]
[illegible] உடையார் [illegible]
சுவாமிகள் தமது [illegible]
[illegible] இறீல் திரு [illegible]
[illegible] பெருந்தூய் [illegible]
திருவினா" (143), "[illegible]" (144) [illegible]
செல்வமுடையவர் [illegible]
பெருஞ் செல்வமாகிய [illegible]
[illegible] அறிந்து -
என்று [illegible] - அறிந்து - கொடுத்
துள்ளார் எனக.

உடையார் உடையார் - [illegible]
முன்னது பெயர் பின்னது குறிப்பு வினைமுற்று

யாவையும் - [illegible] பின் சரிதக்குறிப்பு

நேர்கூறுவதன் முன் அவர்தங் குறிப்பு அறிந்து - பின் சரிதக்குறிப்பு. 894 - 895 பாட்டுக்க அறிந்து கொடுத்துள்ளார் என்ற இப்பாட்டால் அவரது இயல்பாகப் பூண்டொழுகிய ஒழுக்கம் கூறினார்.

கொடுத்துள்ளார் கொடுத்தலால் உள்ளாயினார் எனக "உள்ளாரோ உள்ளாரோ" (திருநா - புரா - 16) என்புழிப் போலக் காண்க. குறிப்பு அறிந்து செய்தலாம் காரணம் பெயர் பூண்ட திருக்குறிப்புத் தொண்டரையும் [illegible] நினைவு கூர்க. (திருக் குறிப்பு - புரா - 112)

உடையார் என்று தொண்டர்க்கே ஏவல் செய்யும் - [illegible]
அவர்க்கே [illegible]
எல்லாம் அவர்களுடையனவே என்று [illegible] கொடுத்துள்ளார் என்று
விளக்கியவாறு

அங்கணர் தம் — என்பதும் பாடம். 9

875. விரிகடல்சூழ் மண்ணுலகில் விளக்கிய [illegible]
பெரியவர்க்கு முன்செல் [illegible]
அரியறியா மலர்க்கழல்க [illegible]
வருமகவு பெறப்பெறாது மனந்தளர்வால் வருந்தினார். ௧0

(இ - ள்) வெளிப்படை. விரிகடல் சூழ்ந்த மண்ணுலகத்தில் விளக்கிய இத்தன்மையுடையாராகிய அத்தொண்டருக்கு முன் [illegible] பிள்ளைப்பேறு இல்லாதிருந்ததனாலே, திருமாலும் அறியாத [illegible] அறியாமையை [illegible]

யாதாராகிய அவர் வரும் பிள்ளை பெறுதற்பொருட்டுத் திருவருட்பிரேரணையால் மனத்தால் நினைந்தனர்

(வி - ரை) உலகில் விளங்கிய இத்தன்மை யாவது அப்பதியிற் குலப்பதியாய அரசர் சேனாபதிக்குடியில் பெருஞ்சவைத்தின் விளங்கிய இவர் தொண்டாகச் சேவகஞ் செய்யும் தொழில்பூண்டு அவ்வாக்கு யாவைக்கும் கொடுத்துள்ள தன்மை இவர் செய்த இத்தொழிலும் சோவுடம் உலகில் எங்கும் விளங்கின என்பதாம் இவை இவ்வாறு **மண்ணுலகின் விளங்கின**வாயின பின்னர் இறைவன் "இதச்செழும்புவனங்களில் ஏசெய்தோம்" (897) என்றதென்னை? யெனின், இத்தொழிற்கும் கொடைக்கும் முட்டுப்பாடு வருமிடத்தும் சோர்வுபடாமைக்குக் காரணமாய உணர்வினர் அவரது பரிவினை உலகறியாராதலின் அதனை அறிவிக்கும் வழியாலே இறைவர் செய்த செயல் அது என்றறிக

உலகை விளக்கிய என்பது பாடமாயின், **விளக்கிய** என்பதனைச் செயவென் எச்சமாகக் கொண்டு விளக்கும் பொருட்டு எனக் **உலகை** விளக்கும் பொருட்டு என்றபடி. விளக்குவார் இறைவராதலின் இவ் வினையெச்சம் தன்மையார் ஆம் என்றும் பிறவினைமுதல் வினைகொண்டது உலகம் விளக்கம் பெறுதல் அன்பினறிறம் தெரிந்து உய்தி பெறுதலாம்

பெரியவர் - செயற்கரும் செய்கை செய்யும் தன்மையாற் **பெரியவர்** என்றார் "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" (குறள்) இப்புராணத்தை முடித்துக் காட்டுமிடத்து "ஒருமகன் கூந்த றன்னை வதுவைநா ளொருவர்க்கீந்த, பெருமையார்" (992) என்று ஆசிரியர் இக்கருத்தினையே எடுத்துக்காட்டுதல் காண்க.

முன் சில நாள் - அவரது வாழ்க்கைத்தொடக்கத்தில் சிலகாலம் **முன்** - முதலில

பிள்ளைப்பேறு - மகப்பேறு மக்கட்பேறு என்று திருவள்ளுவர் வகுத்ததும் **காண்க. பேறு** - பெறு என்ற பகுதி முதனீண்டு வந்த தொழிற்பெயர் பெறுந் தன்மைமட்டிற் குறித்து நின்றது

வரும்மகவு வழுத்தினர் - வரும் மகவு - மனை வாழ்க்கையில் இன்பம் வருதற் கேதுவாகிய மகவு "மற்றதன் நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு" (குறள்), "மனையகத்தினபமுறு மகட்பெறுவான் விருப்பவார்" (திருஞான - புரா - 19), "மகவி லாமையின் மகிழ்வினை வாழ்க்கையின் மருண்டு" முதலியவை காண்க. **வரும்** - பிறைக்கு நெறி நமக்குதவி இச்சரித நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாய வரும் என்றுங் குறிப்பும் காண்க இச் சரிதத்துக்கு மட்டுமேயன்றி ஏயர்கோனார் சரித நிகழ்ச்சிக்கும் போாதரவாய **வரும்** என்று குறிப்புமாம். தென்புலத்தார் கடனிறுத்தற்கு ஏதுவாக **வரும்** என்றுரைப்பாரு முண்டு

பேறு-"ஆளாகும் தணிவில்பெரும் பேறுடைய" (873) நாயனார், அதனின்வேறாய அதனினும் மேலாய்ப பிள்ளைப்பேற்றைக் கருதி விருப்பினாரல்லர் எனக் ஆயின மகவு பெறற்பொருட்டு வழுத்தினார் என்றதென்னை? எனின், அவ்விருப்பம் தம் மிச்சையாலன்றித் திருவருட் பிரேரணையின்றற் கூடிற்று என்பார் **அருளால்** என்றும், சரிதநிகழ்ச்சியின் பொருட்டு வருவதென்பார் **வரும்** என்றும் கூறினார்.

அரி அறியா. அறியாதார் - கழல்களை அரி அறியார், இந் நாயனார் அவற்றை அறியாமையை அறியார் என்ற நயம் காண்க **அறியாமை அறியாதார்** - இரண்டெதிர்மறைகள் உடன்பாடு ஒரு உடன்பாடு குறித்தன இங்ஙனம் வலியுறுத்துத வினை செய்யினை "அவையிலவிலை என்று எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியது வினைக் கடவுளை உலகோரானமை யாப்புறுத்தற் பொருட்டு" (சிவஞானபோதம் 1 2) எனவும், "இன்றுடையமையைப் புணர்த்துவார் தோன்றுவே லாரறிவார் என எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார்" (ஷ 2) எனவும் உரைத்தவற்றுட் காண்க எப்போதும் மறவாது அறிந்து அவ்வண்ணமாசிரியே உடைத்து நின்றவர் என்றபடி. **கழல்களையே அறிந்து**

[illegible] மகவுபெற வழுத்திய [illegible] அருளால் [illegible] தன்பவை [illegible] விட்டாங்கு [illegible] அறிபாராயினார் என்க.

அருளால் மகவு வழுத்தினார் என்க. [illegible] வழுத்தினார் என்[illegible] அப்கழல்களை [illegible] செய்யப்பட்டபொருள் [illegible]. [illegible]

876. குழைக்கின்ற [illegible]
மழைக்குதவும் [illegible] மனைக்கிழத்தி யார்தம்பால்
இழைக்கும்வினை பயன்சூழ்ந்த [illegible] கோடிநுதல்
பிழைக்குநெறி தமக்கருளப் பெண்கொடியைப் பெற்றெடுத்தார். [illegible]

(இ-ள்) வெளிப்படை. [illegible] பெருமானது [illegible] செய்யும் பெருந்தன்மையுடைய மனைக்கிழத்தியாரிடத்து [illegible] யாகிய கொடுஞ் சூழலினின்றும் [illegible] பெண்மகவினைப் பெற்றெடுத்தார் (நாயனார்).

(வி-ரை) குழை [illegible] இதனை இறைவர் [illegible] (தேவாரம்) காதுவடிந்த [illegible] கூத்தாடும் போது காது [illegible] குழைக்கலையும் வடிவாதல் கூத்தனார் என்றார். குழைக்கு - குழையின் [illegible]

மழைக்குதவும் - மழையை உதவும், [illegible] வேற்றுமைச் செயப்படுபொருளில் வந்தது [illegible] "[illegible] மழை" (குறள்) உலகுக்கு உதவியாகும் சிறப்பை மழைக்குத் தருகின்ற [illegible] தலுமாம். நாயகனையே தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடும் கற்புடையார் என்று குறிக்க மழைக்குதவும் பெருங் கற்பு என்றார்.

மனைக்கிழத்தியார் தம்பால் பெண் கொடியைப் பெற்றெடுத்தார் என்று கூட்டுக நாயனார் என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. மனைக்கிழத்தியார் - மனைவியார். மனை - மனையறத்துக்கு, கிழத்தியார் உரிமையுடையார்.

இழைக்கும் வினை - பிழைக்கு நெறி - இழைக்கும் வினை - ஆன்மாக்களால் [illegible] படும் கன்மங்கள் 803ல் உரைத்தவை [illegible] வினைப்பயன் சூழ்ந்த இப்பிறவி - இருவினைப் பயன்களாகிய இன்ப துன்பங்களை [illegible] கொடிய சூழற்சி. * அவ்வவர் செய்யும் வினைகளுக்கு [illegible] நூற்றுணிபாம்.

* "இவ்வினை [illegible] மனம் வாக்குக் காயம் என்ற மூன்று [illegible] பெயர் பெற்றுப், பின்னர் [illegible] பற்றுக்கோடாக மாயையிற்கிடந்து, [illegible] முறையே சஞ்சிதம் ஆகாமியம் போக்கியம் என்னும் [illegible] புண்ணிய பாவமென்னும் பரியாயப்பெயர் [illegible], பின்னர்ப் பயன் படுங்கால் ஆதிதைவிகம் ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபௌதிகம் என்று [illegible] பிராரத்தமெனப் பெயர்பெறும் [illegible] ஆத்தியான்மிகமாவது [illegible] வருவது. ஆதிதைவிகமாவது ஒரு காரணமின்றித் தெய்வத்தானே [illegible] வருவது" என [illegible] சிவஞான போதச் சிற்றுரை (2 - [illegible])யில் உரைக்கப்பட்டவை காண்க.

திருமாலை [illegible] "முன்புசெய் தவத்தி [illegible]" (751), [illegible] (12) [illegible] "விரவு [illegible]" என்றலாத [illegible] பிறவிக்காட்டினுள்மூழ்ந்து [illegible] பிறவிக் கோடுகழலகூ [illegible] சூழல் செயலைபதாக அடாத காடு "ஏழி [illegible] திருக்கோவை நூழலின்றும் என ஒதனுருபு விரிக்க

பிழைக்கு நெறி - [illegible] அகப்படாது தப்பிப் பிழைக்கும் வழி [illegible] பிழைப்பிக்கும் எனப் பிறவினையாக வாறபாலது பிழைக்கும் என [illegible]

தமக்கு உதவ - நாயனார் பிள்ளைப்பேற்றை விரும்பிக் காலம் வழுத்தினு [illegible] தடைமுடியாக காளாகும பதம் பெற்ற **பேறும்**, தொண்டாகச் செவல செய்யு **தொழும்** உடைபாரா தவினை அதற்கு காரணமாக, அப்பிள்ளைப்பேறு தானே அவரை விரைப்பயன [illegible] சூழலாகிய "இப்பிறவி யாட்கொண் டினிப [illegible] மெய்யே நிலைபெறு" கக கொண்ட சிவ [illegible] தாய [illegible] ஆதலினைப் பே **பிழைக்கு நெறி** என்றார்.

பிழைக்கு நெறி தமக்கு உதவ - இம்மகவின் கூந்தலை மணநாளில் அரிந்து ஒருவர்க்கு [illegible] காரணமாய நின்றதனாலும், ஏயர்கோனார்க்கு புண்ணிய சரித விளங்கும் காரணமாய நின்றதனாலும் **பெண்கொடி பிழைக்கு நெறி உதவ** என்றார். [illegible] 898ல் கூறினார் ஒரு பெண்ணை ஒரு [illegible] "[illegible] தருக்கனன்றோ" ([illegible] - 1010) என [illegible] கூறியதனை இங்கு [illegible]

பிழைக்கு நெறி தமக்கு உதவப் பெண் கொடியைப் பெற்று என்ற இதனால் [illegible] பிறவி இழிபுடைத்து என்ற [illegible] சரியன்று உலகம் [illegible] பெண்ணாசையை முதன்மை பெற [illegible] உலகம் [illegible] பெற்றுவை நரகத்திலிருந்து [illegible] **மீருந்நால் வழக்கில் ஒன்று** இவையிரண்டும் [illegible]

[illegible] **பிழைக்கு நெறி உதவும்** செய்திக்கும் இவற்றுக்கும் எவ [illegible] நூல்களாகிய முதந்நூல்களுள் ஆண்பெண [illegible] வைத்துக் கருதப [illegible] **பிழைக்கு நெறி** என [illegible] காரணமாம் வினைகளை [illegible] சார்புகளாகிய [illegible] உலகம் [illegible] சிவநெறிச்சார்பு பற்றிய இப்புராண [illegible]

பெருமெருக்கர் என [illegible] நாயனார் என எழுவாய் வருவிக்க.

திருமலைச் சிறபபிற கூறிய நிகழசசிகளும பிறவும காணக. "முனபுசெய தவததி னீட்டம" (751), "உன னுடனபிறநதான, முனனமே முனியாகி யெனையடை யத தவமுயனறுன" (திருநா - புரா 48), "சிலநதி வேநதுமகிழ, அககமல வதி வயிறறி னணிமகவாய வநதடைய" (8), "ஆதி மூரததி யருளானமுன னறிநது பிறநது மணணுளவான" (12) (கோச - புரா) முதலாயினவும, பிறவும பாாகக வினைபபயனுற சூழபபட்ட இபபிறவி, மயககம செயது, மேனமேலும "வினைபெருககி" எணணிலலாத பிறவிகளுககு ஏதுவாகி, வெளியேறும வழியறியாது மயஙகிய பிறவிககாட்டினுளழுநது தலின **பிறவிக் கோடுந் சூழல்** எனறுா **சூழல்**-வெயிலபுகாத அடாநத காடு. "ஏழி சைச சூழலபுககோ" **திருக்கோவை சூழலினின்றும்** என ஐநதனுருபு விரிகக

பிழைக்கு நெறி - பிறவிசசூழலுள அகபபடாது தபபிப பிழைககும வழி. இது சிவநெறியேயா மெனபது. பிழைபபிககும எனப பிறவினையாக வாறபாலது **பிழைக்கும்** என நினறது

தமக்கு உதவ - நாயனுா பிளளைபபேறறையே விருமபிக கழல வழுததினு ரேனும, அவா சடைமுடியாாக காளாகும பதம பெறற **பேறும்,** தொணடாககே ஏவல செயயும **தொழிலும்** உடையாராதலின அததவங காரணமாக,அபபிளளைபபேறு தானே அவரை வினைபபயனா சூழநத கொடுஞ சூழலாகிய "இபபிறவி யாட்கொண டினிப பிறவா மேகாதது, மெயபபொருட்கட் டோறறமாய மெயயே நிலைபேறு"கக கொணட சிவநெறியினைக கூட்டுவிபபதாய வநதது எனக இதனையே **பிழைக்கு நெறி** எனறுா.

பிழைக்கு நெறி தமக்கு உதவ - இமமகவின கூநதலை மணநாளில அாிநது ஒருவாககீவதறகுக காரணமாய நினறதனுலும, ஏயாகோனுரது புணணிய சரித விளைவிறகும காரணமாய நினறதனுலும **பெண்கோடி பிழைக்கு நெறி உதவ** எனறுா கூநதலாிநது நீட்டியமையால இவா பெறற பேறு 898ல கூறுகினறுா ஒரு பெணணை ஒரு நறகுடியில ஈநது அககுடி தழைககச செயதலால பெண பெறறோா நறகதியடைவா எனபது அறநூல விதி "எமமுடைய குலககொழுநதை யாமுயயத தருகினறேும" (திருஞான - புரா - 1068) என நமபாணடாா நமபி கூறியதனை இஙகு நினைவு கூாக.

பிழைக்கு நெறி தமக்கு உதவப் பேண் கோடியைப் பேற்று எனற இதனுல பெணபிறவி இழிநததெனக கருதும பிறகாலப புலவா கருதது மறுககப பட்டதாக இஙகு விசேட ஆராயசசியுரை காணபாருமுணடு பெணபிறவி இழிபுடைதது எனற தொரு கொளகை பிறகாலப புலவாகள கொணடனா எனபதும சாியனறு உலகம ஐநது இநதிாிய வயமயஙகி வீழாமைப பொருட்டுப பெணணுசையை முதனமை பெற வைதது விலககிக கூறுவது பணடைககால முதல நீதி நூலகள ஓதிய வகையில மககள கொணட **உலக அறநூல்** விதியாம அதுபோலவே பெறறுரை நரகததிலிருநது தூககுவது ஆணமகபபேறு எனபதும **மிருதிநூல் வழக்கில்** ஒனறு இவையிரணடும ஒனறுககொனறு தொடாபிலலாத வெவவேறு வழககுககள.

ஆனுல இஙகுக குறிதத **பிழைக்கு நெறி உதவும்** செயதிககும இவறறுககும எவ விதப பொருததமுமிலலை உணமை ஞான நூலகளாகிய முததிநூலகளுள ஆணபெண இருபாலாரும ஒனறு போலவே வினைவயததராகிய உயிாபபகுபபில வைததுக கருதப படுவா. இஙகுப **பிழைக்கு நெறி** எனறது பிறவிச சூழலுககுக காரணமாம வினைகளை அறுததறகு ஏதுவாகிய சிவநெறிச சாதனம குறிததததேயனறி, உலகச சாாபுகளாகிய ஆண பெண தொடாசசியையேனும, சுவாகக நரகஙகளையேனும பறறியதனறு உலகம பறறிய தொடாசசிக கொளகைகளை உலகிறநத சிவநெறிசசாாபு பறறிய இபபுராண வரலாறுகளுட புகுததி யிடாபபடுதல முறையனறும

பேற்றெடுத்தார் எனறதறகு நாயனுா என எழுவாய வருவிகக.

877. பிறந்தபெரு மகிழ்ச்சியினாற் பெருமூதூர் களிசிறப்பச்
சிறந்தநிறை மங்கலதூ ரியமுழங்கத் தேவர்பிரான்
அறந்தலைநின் றவர்க்கெல்லா மளவில்வளத் தருள்பெருக்கிப்
புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் பொற்கொடியை வளர்க்கின்றார். ௧௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. (பெண் கொடி) பிறந்த பெரு மகிழ்வினாலே பெரிய அந்தப் பழவூர் களிப்பில் மிகவும் சிறக்கச், சிறப்பையும் இசைகளின் நிறைவையுமுடைய மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கச், சிவதருமங்களில் தலைநின்ற அடியார்களுக்கெல்லாம் அளவில்லாத வளமாகிய கொடைகளைப் பெருகச் செய்து, (குழவியைப்) பாதுகாவல் செய்யும் தாதியர்கள் வாழ்த்திசைப்பப் பொற்கொடி போன்ற அக்குழவியை வளர்ப்பாராயினார் (நாயனார்).

(வி - ரை) பிறந்த என்றதற்குப் பெண் கொடி என்ற எழுவாயும், **புறந்தருவார்** - என்றதற்குக் குழவியை என்ற செயப்படுபொருளும், **வளர்க்கின்றார்** என்றதற்கு நாயனார் என்ற எழுவாயும் வருவித்துரைத்துக் கொள்க.

ஊர் - ஊரிலுள்ளார் ஆகுபெயர். **தேவர் பிரான் அறம்** - சிவதருமம் சரியை முதலாகிய திருத்தொண்டு **தலைநின்ற** - அவ்வறவொழுக்கத்திற் சிறக்க ஒழுகுகின்ற. தொண்டர்க்கே யேவல் செய்யும் தொழில் பூண்டு (873), அவர்களே தம்மையுடையவ ராவர் என்று யாவையும் கொடுத்து (874) வந்த நியதியுடன் வாழ்ந்தவராதலின் நாயனார் அரன்கழலே வழுத்திப் பெற்ற இக்குழந்தை பிறந்த மகிழ்விற் செய்யும் அளவில்லாத பெரிய கொடைகளையும் **தொண்டர்க்கே** பெருக்கச் செய்தனர் எனக் இவையே சிவபுண்ணியமாகி முத்திநெறியிற் செலுத்தவல்லன என்பதும், ஏனை யோர்க்குச் செய்யும் கொடைகள் பசுபுண்ணியங்களாயொழிந்து சுவர்க்க முதலிய போகங்களைத் தந்து மீளப்பிறவியிற் செலுத்துவன என்பதும் உண்மைநூற் றுணிபாக லின், மெய்ப்பொருளை அறிந்துணர்ந்து ஒழுகிய நாயனார் இவ்வாறு செய்தனர் எனக். உலகை ஆட்கொண்டு வழிகாட்டவந்த உத்தமர்களாகிய எந்தம் பெருமக்களில் ஒரு வராகிய நாயனார் ஒழுகிக்காட்டிய இந்நெறியினை மக்கள் கடைப்பிடித்து ஒழுகின் நலம் பெறுவர்.

அளவில்வளத்து அருள்பெருக்கி - அருள்பெருக்கி - அன்போடு செய்யுங்கொடை களைப் பெருகச் செய்து. **வளத்துஅருள்** - வளங்களைத் தரும் கொடை குறித்து நின்றது. **அருள்** - அருளாற் செய்யும் கொடைப்பொருளுக்காயிற்று. **பெருக்கி** - சிவ நெறித் தலைநின்றவர்க்குப் பெருக்கினார் என்றதனால், ஏனை உலகர்க்கு அவ்வவர்க்கு ஏற்றவாறு அளவுபடக் கொடுத்து மகிழ்வித்தார் என்றும் உணரவைத்தது காண்க. இதனைப் **பெருமூதூர் களிசிறக்க** என முன்னர்க் குறிப்பாலுணர்த்தியதும் காண்க. வெளிப்படச் சிறக்க வேண்டுவன சிவநெறிக் கொடை என்பதும், ஏனையவெல்லாம் அதன் முன் மறைந்து நிற்கத்தக்கன என்பதும் உணரவைத்ததும் காண்க. **தேவர் பிரான் அறம் தலை நின்றவர்** என்றதற்குச் சிவபிரானருளிய வேதசிவாகமங்களில் விதித்த அறத்தின் வழி நிற்கும் உலகநிலையினர்க்கு என்றுரைப்பாருமுண்டு.

புறந்தருவார் - தாதியர் "போற்றிய தாதியார்" (879) என்றது காண்க. ஐவகைத்தாயர் என்பாருமுண்டு. **புறந்தருதல்** - காப்பாற்றுதல். **புறந்தருவார் போற் றிசைப்ப** என்றதற்குத் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் சுற்றத்தார் தம்மைப் புகழ்ந்து கொண் டாட என் றுரைகூறுவாருளர்.

பொற்கொடி-பொன்னாலாகிய கொடிபோன்ற பெண்மகவு உவமை ஆகுபெயர். 12

878. காப்பணியு மிளங்குழவிப் பதநீங்கிக் கமழ்சுருட்பின்
பூப்பயிலுஞ் சுருட்குழலும் பொலங்குழையு முடனாழ

யாபபுறுமென் சிறுமணிமே கலையணிசிற றுடையுடன
கோபபமைகிண் கிணியசையக குறுநதளிாமெல லடியொதுஙகி, கரு

*879 புனைமலர்மென காங்களிஞற போறறியதா தியாநடுவண
மனையகதது மணிமுனறின மணறசிறறி லிழைததுமணிக
கனைகுரனூ புரமலையக கழனமுதலாப பயினறுமுலை
நனைமுகஞசெய் முதறபருவ நணணினளப பெணணமுதம். கச

878 (இ - ள்) காபபு அணியும நீஙகி - காப்பினை அணிகினற இளஙகுழவிப பருவததைககடநது , கமழ தாழ - வணடுகள மொயககினற மணமுடைய பூககளை முடிககும சுருணட கூநதலும பொனஞலியனற குணடலமும ஒருஙகு வடிநது தாழ , யாபபுறு.. அசைய - கட்டிய மெலலிய சிறிய மணிகளையுடைய மேகலை யணிநத சிறறுடையுடனே, கோககபபடட கிஙகிணி அசைய , குறுநதளிா ஒதுஙகி - சிறிய தளிாபோனற மெலலிய அடிகளிஞல ஒதுஙகி நடநது , கரு

879 (இ - ள்) அபபெண் அமுதமாகிய அநதப பெண , போறறிய தாதியா நடுவண - தமமைப பாதுகாககும தாதியாகள சூழ அவாகளுககிடையில , மனை யகதது மணிமுனறில - மனையிலுள அழகிய முறறததில , புனைமலா மென காஙகளி ஞல - புனைநத மலாபோனற மெலலிய கைகளிஞல, மணறசிறறில இழைததும - மண விஞற சிறு வீடு கட்டியும , மணி பயினறும - பரல மணிகள் ஒலிககும பாதச சிலமபு கள அசைந தோசைசெய்யுமபடி கழல ஆடுதல முதலாகிய விளையாடலகளைப பயின றும , முலை. நணணினள - முலைகள அருமபுபோலத தோனறும பேதைப பரு வததை அடைநதனள கச

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

878 (வி - ரை) **காப்பு அணியும் இளம் குழவிப் பதம்** பதம் - பருவம 279 - 667 பாடடுககளில உரைததவை பாாகக இபபருவம இரணடாம மாதத திறுதியில நிகழ வது எனப பிணி முதலாயின பீடைகள வரும மூனறு வகைகளுள ஆதிபௌதிகம, ஆததியானமிகம எனற இரணடு வகையாலும வருவனவறறை வாராது தமமறிவுகொண டும பெரியாரைத துணைககொணடும தாஙகள காதது நிறக, ஆதி தெயவிகததான வரும ஏதஙகள் வாராது காகக அததெயவஙகளைத துதிததுக காபபணிவது மரபு. இதுபற றியே பிளளைததமிழ நூலகளுட காபபுபபருவம முதலிற கூறுவதும மரபாயிறறு

கரும்பின் கமழ்பூப் பயிலும் எனமாறறுக. **சுருட்குழல்** - சுருணட கூநதல சுருணடிருததல குழலுககு அழகு தருவதெனப அறலியல நறுமென கூந்தல என று அணிநது பலவாறு பாராடடபபடுவது காணக இஙகுப பருவ நோககி, முடிநதறியப படாது சுருணடு தொஙகும குழல குறிததது **பூப்பயிலும்** எனறதறகு இனிப பூ முடிககும எனறுவது, பருவததுக கேறறவாறு சிறு பூககளைச்சூடிய எனறுவது உரைததுக கொளக. பூ மணம போனற இயறகைமணங கமழும எனறுரைபபினுமமை யும இஙகு இபபருவததே இவவாறு குழலைச சிறபபிததுககூறியது இககுழல பற றியே இசசரிதம நிகழும குறிபபுக காடடுவது எனக

குழலும் குழையும் உடன்தாழ எனறது குழலை முடிநதறியாாதலின அக குழலும காதில அணிநத வடிநத குழையும ஒனறுகூடித தொஙகி விளஙகின எனபதாம **பொலம் குழை** - பொனஞலாகிய குழை எனனும காதணி இது மகா வடிவினதாயச செயயபபடும இஙகு **மேகலை** சிறிய மெலலிய மணிகளாற கோககபபடட எண கோவை குறிதத தெனபா **சிற்றுடை** - இளம பெணகுழவிகள அணியும சிறியஆடை **சிற்றுடையுடன் கிண்கிணி அசைதலாவது** - அடியொதுஙகுந தோறும சிறிய ஆடையும

கிணிகிணியும் உடன் அசைதல். **கிண்கிணி** - ஒலியாற் போந்த பெயர். காலணிவகையுள் ஒன்று. கால் பெயர்க்கும் காலத்தெல்லாம் இவை கிண் கிண் என்று ஓசை செய்வதால் இப்பெயர் பெறும். **கோப்பு** - கட்டப்பட்ட வேலைப்பாடு.

அடி ஒதுங்குதல் - தளர் நடை நீங்கிச் சிறிதே அடிபெயர்த்து நடத்தல். இது ஓராண்டின் மேல் ஈராண்டளவில் நிகழும் என்பர். தளர்நடைப்பருவம் என்றுங் கூறுவர். 13

879. (வி - ரை) **கரங்களினால் இழைத்து** என்க. கூட்டுக. **போற்றுதல்** காப்பாற்றுதல். - **புறந்தருவார்** (877) என்றது காண்க. **மணற்சிற்றில் இழைத்தும்** என்றதனால் சிற்றிலிழைக்கும் வயது நிரம்பிவரும் அளவின் வளர்ச்சி குறிக்கப்பட்டது. இது ஈராண்டின் மேல் மூவாண்டுவரை நிகழ்வதாமென்பர்.

மணி கலைத்தால் நூபுரம் - உள்ளே பரலாக மணிகளை இட்டு வைத்தமையால் அவை சத்தித்தற்கு இடமாகிய சிலம்புகள்.

நூபுரம் அலையக் கழன் முதலாப் பயின்று கழங்கு முதலிய ஆடல்கள் பயிலும் பருவமாதலின் அவற்றைப் பயிலும்போது பல இடமும் அடிபெயர்த்து வர வேண்டுதலின் **நூபுரங்கள் அலையப் பயின்று** என்றார்.

கழல் முதலாப் பயின்று - கழங்கு முதலாக உள்ள ஆடல்களைப் பயின்று. **முதலா**-அம்மானை - பந்து முதலாயின. "தருந்தடக்கை முத்தழலோர் மனைகள்தொறும் இறைவனது தன்மை பாடிக், கருந்தடங்கண் ணார்கழல்பந் தம்மானைப் பாட்டயருங் கழுமலமே" என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க. இப்பருவம் ஐந்து வயதளவில் உள்ளதென்பர்.

முலை நனைமுகஞ்செய் முதற்பருவம் - முலைகள் தோன்றத் தொடங்கி அரும்பும் பேதைப் பருவம். **நனைமுகம் செய்தல்** என்பது பூவிற்கு அரும்புபோல முன் காட்டத் தொடங்குதல். ஒளிநுசுப்பை முலைவருத்த (880) என முலைகள் பெருத்த நிலையைப் பின்னாகக் கூறுவதனால் இங்கு அவை அரும்பும் பேதைப் பருவம் முற்றுகின்ற நிலை குறித்தது. "கதிர் முலைகள் எவ்வநோய் செய்யும் தொழிலபூண் - காமனால் நற்கணக்கின் மேற்சிறிதே நாட்செய்தாள்" என்று ஞானவுலாவினுட் சேரமான் பெருமாணாயனார் இப்பருவத்தைப் பற்றி அருளியவை பார்க்க. **முதற்பருவம்** - பருவம் மேழனுள் முதலாவதாக வைத்தெண்ணப்படும் பேதைப்பருவம். இப்பருவம் ஏழு வயது அளவில் நிகழ்வது. இவ்வாறன்றி இதனை மறுத்து **முதற் பருவம்** என்றதற்கு ஒப்பற்ற பருவம் என்று பொருள் கூறுவர் மகாலிங்கையர். அதன் பொருத்தம் ஆராய்ந்து தக்கது.

பெண் அமுதம் - அமுதம் சாதலை நீக்கி மீள உயிர்ப்பிக்கும் தன்மையுடையது. இப்பெண்மணியாரின் அரியப்பட்ட குழல் முன்போலப் புனைந்து மீள வளர்தாயிற்று என்பது சரிதம். இனி இவரது கணவனாராகும் ஏயர்கோனாரும் போக்கிய உயிரை மீளப் பெறுகின்றார். இவரால் தந்தையாராகிய மானக்கஞ்சாறநாயனார் "பிழைக்கு நெறி உதவப்" பெற்று இறவாத - சாவாத - மீளா நெறியினை அடைந்தனர். இவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கி இங்கு இறவாமை தரும் இறைவனுக்குரிய அமுதப் பதத்தால் உருவகமாக்கி உரைத்தனர். 14

880. உறுகவின்மெய்ப் புறம்பொலிய ஒளிநுசுப்பை முலைவருத்த
முறுவல்புற மகலாத முகிழ்முத்த நகையெனினும்
நறுமுகைமென் கொடிமருங்கு னளிர்சுருளந் தளிர்செங்கை
மறுவில்குலக் கொழுந்தினுக்கு மணப்பருவம் வந்தணைய, ௧௫

881. திருமகட்கு மேல்விளங்குஞ் செம்மணியின் நீடமெனு
மொருமகளை மணனுலகில் லோங்குகுல மரபினராய

கருமிடறறு மறையவனா தமராய கழலேயா
பெருமகறகு மகட்பேச வநதணைநதாா பெருமுதியோா. கசு

880 **(இ - ள்)** உறு பொலிய - பொருநதும அழகு திருமேனியின வெளியில விளஙக, ஒளி வருதத - மினபோலும இடையைப பெருதத தனஙகள வருததம செயய, முறுவல ..நறுமுகை-இளஞசிரிபபு புறததே வெளிபபடாதனவும முகிழதத முததினைப போனறனவும ஆகிய பறகளாகிய நறிய அருமபினையும, மெனகொடி மருஙகுல - மெலலிய கொடிபோனற இடையினையும, நளிாச சுருள - குளிாநத சுருணட கூநதலினையும, அமதளிாச செஙகை - அழகிய தளிா போனற சிவநத கையினையும உடைய, மறுவில. அனைய - குறறமிலலாத குலததின எழுநத கொழுநதுபோனற அபபெண ணுககு மணஞசெய பருவம வநது பொருநத, கரு

881 **(இ - ள்)** வெளிபபடை திருமகளுககு மேலாக விளஙகுகினற செமமணியின விளககுப போனற ஒபபறற அநதப பெணமணியாரை, இவவுலகில ஒஙகும வேளாண குலததில ஒதத மரபில வநதவராயத, திருநீலகணடததையுடைய வேதியராம சிவபெருமானுககு அனபராகிய வீரககழல அணிநத ஏயாகோனகலிககாமனாருககு மணம பேசுவதறகுப பெருமுதியோாகள வநது சோநதனா கசு

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

880 **(வி - ரை) உறுகவின்** - மிகப பொருநதததகக பெணமை நலன. மேலே சொலலியவாறறால வளாநது பொருநதும எனறலுமாம **மெய்ப்புறம் பொலிய** - உடமபின புறத தோறறததில விளஙக அக விளககமாகிய மேனமையை வரும பாட்டிற கூறுகினறாராதலின அதனைககுறிகக இஙகுப **புறம்பொலிய** எனறா

ஒளிநுசுப்பை முலை வருத்த - நுசுப்பு - இடை. மினபோலும இடை என உவமை கூறபபடுதலால **ஒளிநுசுப்பு** எனறா முலைகளின பெருமையும இடையின சிறுமையும ஒருஙகு தேறறம பெறறு விளஙகும மஙகைபபருவமாதலால இஙகு அவவிரணடினையும சோதது முதலில வைததுக கூறினா. பருவததுககேறறபடி முலையின சிறபபுக கூறியபடி பெணமை நலனகளின பிற கூறுகளை எலலாம ஒருசேரப பின வைததுக கூறுதலும, முலைகளின செயலைத தனியாகப பிரிதது முனவைததுக கூறுதலும இதுபறறியேயாம அனறியும, ஒளி நுசுபபு, முதத நகை, கொடி மருஙகுல, நளிாசசுருள, தளிாசசெஙகை எனறு பிற உறுப்புககளுககெலலாம உரிய ஒவவோா அடைமொழி தநது சிறபபிததோதிய ஆசிரியா, **முலை**ககு அடைமொழியிலலாது வாளா கூறியதும, பெணமை நலனகளுள அதன தனிசசிறபபியலபு குறிபபதாம எனக "மகளிாககு உறுப்புட சிறநதவுறுபபாகிய முலைக குவமையாகப புணாககபபடட கோஙகிறகு அடை கொடுககக கடவதனறே வெனின, அடைகொடுபபிற பிறவுறுபபுகளுடன இதனையு மொபபிததததாம ஆதலான **இதற் கடைகோடாமையே முலைக் கேற்றத்தை விளக்கிநின்றது** அஃது முறகூறியவகையில திருககோயில, திருவாயில, திருவலகு எனறவறறிறகு நாயகராகிய நாயனாரைத திருநாயனா எனறதது போல வெனக கொளக" எனறு "திருவளாதாமரை" 'எனற திருககோவையாரின கீழப பேராசிரியா உரைததவாறறு லறிக.

முறுவல் புறமகலாத நகை - முகிண்முத்தநகை எனறு கூடடுக. **புறம்அகலாத முறுவல்** - வாயினைவிடடு வெளித தோனறாது உளளடஙகிய புனனகை **நகை** - பல **முகிண்முத்தநகை** கதிாமுகிழதத முததுப போனற பல நகை - மருஙகுல - சுருள - கை எனபன அநதநத அடைமொழிகளால பருவததுக கேறறபடி தததம அழகு நிரமபிய தனமை குறிததன. எணணுமமைகள தொககன இவறறை உடைய கொழுநது எனக. முகைபோனற பலலினை **முகை** எனறா

மணப்பருவம் பனிரண்டாண்டு நிரம்பும்பருவம் மங்கைப்பருவம் என்பர். இதுவே மணஞ்செய்ய பருவ மென்பது முந்து நூல்களுட்கண்ட முறை இதுபோலவே ஆண் மக்களுக்கும் மணப்பருவம் 16வது வயதிற் பேசப்படும் 152 பார்க்க.

குலக்கொழுந்து குலமாகிய கொடியின் உச்சியில் விளங்கும் மேன்மையும், வயதின் இளமையும்பற்றிக் **கொழுந்து** என்றார் **கொழுந்தினுக்கு மணப்பருவம் -** கொழுந்து பருவம்பெற்று முற்ற மணம்பெறும். உவமைக்கேற்றபடி பொருந்த உரைக்க நின்றது காண்க

சுருளும்—என்பதும் பாடம்　　15

881. (வி - ரை) **திருமகட்கு　தீபம் -** உருவாலும் திருவாலும் ஒளியாலும் அருளாலும் இலக்குமியினும் இவ்வம்மையார் மிக்கிருப்பர், திருமகள் தரும் செல்வம் போல அழிந்துபடாது இவ்வம்மை காரணமாக வரும் செல்வம் இருகுடிக்கும் நித்தியமாகிய அருட்செல்வமாய் விளங்கிற்று, திருமகள் சிவனடியார்பணி கேட்டுத்திரியார்கிறக, இவ்வம்மையார் அருணிறைந்த அடியார்க்குத் துணைவியாராயினர், மேலும் இவ்வம்மையாரது கற்பினிற்றம் மழைக்குதவும் தன்மையுடையது என்றிவை முதலிய காரணங்களால் **திருமகட்குமேல் விளங்கும்** என்றார்.

செம்மணியின் தீபம் - இயற்கையாலும் தீட்டுதல் முதலிய செயற்கையாலும் மங்காத ஒளியுடையது எனக

மகட்குமேல் விளங்கும் மணி என்பதற்கு இவ்வாறன்றி நானக்னுருபை ஏழனுருபாக்கி மகளின்மேல் மகளிடத்து - என்றுகொண்டு மகளிடத்து அணியாக விளங்கும் மணி என்று உரைப்பாருமுண்டு

தீபம் - அன்பின் பெருமையினையும் அருளின் பெருமையினையும் எடுத்துக்காட்டாக உலகில் விளக்கும் பொருளென்பார் இவ்வம்மையாரை **விளக்கு** என்றுவமித்தார்

ஒரு மகளை - ஒரு - ஒப்பற்ற **மகள் -** இங்குப் பெண் என்ற மாத்திரையாய் நின்றது. நாயனாரின் என்று வருவித்து அவரது மகளாரை என்றுரைப்பாருமுண்டு

மகளை - மகற்கு - மகட்பேச என்று கூட்டி உரைக்க. **மகற்கு -** மணமகனுக்கு- **மகட்பேச -** மணம்பேச - மணமகளாகக் கொள்வதுபற்றிப் பேச. இதுமரபு வழக்கு

ஓங்குகுல மரபினராய் குலத்தாலும் மரபாலும் ஓங்கி ஒத்து உள்ளாராய **மரபு** பெரும்பிரிவு **குலம் -** அதனுட் சிறுபிரிவு குடி - கோத்திரம் - என்பர். நாயனாரை. அரசர் சேனாதிபதியாம் குடி (872) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க. சைவ சமய பரமாசாரியராலும் பாடப்பெற்ற பெருமை பற்றியும் **ஓங்கு (குலம்)** என்றார்.

கருமிடற்று　தமர் - தமர் - சுற்றத்தாரைக் குறித்துப் பெரும்பாலும் வழங்கும் இச்சொல் இங்கு அன்புபூண்ட அடிமைத்திறத்தின் தொடர்பு என்ற அதன் உண்மைப் பொருள் குறித்தது தம்மவர் என்றபாலது **தமர்** என வழங்குவதாம் **தமர் -** இது கிளைப் பொருட்பெயர்ப் பகுபதம். **தாம்** எனனும் பகுதியும் **அர்** என்னும் விகுதியும் பெற்றுத் "தானூர்நா முதல் குறுகும்" என்பதனாற் பகுதி முதல் குறுகி உடன்மே லுயிர் ஏறி முடிந்தது. "எம்பிரானறமரேயோ?" (318), "நங்களபிரான றமர் ஒருவர் என" (அப்பூதி - புரா 9) முதலியவை காண்க **தமர் -** இங்கு, வழி வழியடிமைச்சார்பு குறித்தது **தமராதலின்** நம்பிகள் தூது விட்டமைபற்றிச் சினந்தனர் என்பதும் குறிப்பு

மரபினராய் . .. தமராய - ஒத்த குடியும், மரபும், இவற்றிற்கு மேலாயச் சிவனடிமைத்திறமுடைமையும் என்றித்திறங்களை மகட்பேச வந்த **பெருமுதியோர்** எடுத்துரைத்தனர் என்றதாம். வரும்பாட்டில் இதனை **மொழிந்த மணத்திறம்** என்றது காண்க 153-ல் உரைத்தவையும் பிறவும் பார்க்க,

கழல் ஏயர் பெருமகன் - கழல் - வீரககழல அரசா சேனுதிபதிக குடியின அடையாளம குறிததது **ஏயர் பெருமகன்** ஏயாகோன எனபது வழககு **பெருமகன்**- இஙகுக **கோன்** - தலைவன - என்ற பொருளில வநதது **ஏயர்கோனுர்** - (883), ஏயா குல **மன்னவரும** (900) எனபனவும, பினனா அவா தம புராணததில வருவனவும காணக

ஏயர் இவரது குடிப பெயராம. **கேகயம்**-ஒரு நாடு, **கேகயர்** எனபது ஏயா என்று மருவி வழஙகுவதாயிற்றெனபா ஆராய்சசியாளா இது குடிப பெயா எனபது "ஏயா **குலப்** பெருமான" (885), "ஏயா **கோக்குடி**தான, மனனி நீடிய வளவா சேனு பதிககுடியாம" (ஏயா கோன - புரா - 5) எனபவற்ருனறிக இவவாறனறி இதறகுக கழலேயா எனபவரது பெருமகனுராகிய கலிககாமா என்ற உரைகள தவறு

பெருமுதியோர் - வயது நிறைநத அனுபவததாலும, அறிவாலும முதிாநதவா. இவாகளே இருதிறததாாககும பொருநதுவனவற்றைத தககபடி எடுததுரைதது மணம பொருநதவைகக வலலவாகளாதலின இனனேரை அனுபபி மணம பேசுதல முன னுள வழககு 153 - 154 பாாகக இவாகள வயதால மடடுமன்றி அறிவாலும முதிாந தோா எனபதனை **வநத மூதறிவோரை** என வருமபாடடிற கூறுவது காணக.

மன்னுலகில்—எனபதும பாடம 16

882\. வநதமூ தறிவோரை மானககஞ சாறனுா
முநதைமுறை மையின்விருமபி மொழிநதமணத திறஙகேடடே
"எநதமது மரபினுககுத தகுமபரிசா லேயு"மெனச
சிநதைமகிழ வுறவுரைதது மணநோநது செலவிட்டாா. கள

(இ - ள்) வெளிபபடை (இவவாறு மணம பேச) வநத முதிாநத அறிவுடையவா களை மானககஞசாறனுா முநதையோாகளது முறைமைபபடி விருமபி வரவேற்று, அவாகள சொலலிய மணததிறம பற்றிய பேசசுககளைக கேடடு, "எமது மாபுககுத தகும தனமையினுல இது பொருநதுவதாகும" என்று மன மகிழவுறச சொலலித தமது மகளாரை மணஞசெயது கொடுகக இசைநது, அவாகளைச செலல விடுததனா.

(வி ரை) **முநதை முறைமையின்** - பழைய உறவினமொன்று அறிநது அமமுறையி னுல என்ற உரை பொருநதாதெனக.

எநதமது .ஏயும இது நாயனுா கேடடுததுணிநதவாறு அவரது மனததின செயகை **மாபு** - வேளாண மாபும அரசா சேனுபதிக குடியும என்ற உலக உடலின நிலைவழககும, அனபால அனபுரிமையுடைய தமராகிய உயிரின நிலைவழககும என்று இருவகையும குறிததது உளளததின குண நிலை நோககாது உடலைபபற்றிய குலம முதலியவற்றையே நோககி மணநதுணிதல சிறபபுடைததன்று. அதனையும நோக காது பண நிலை முதலிய கீழ நோககஙகளையே கொணடு மண நிகழததும இநநாள வழககு அறிஞரால வெறுததுக கடியபபடுவதெனக

சிநதை மகிழ்வுற - தமது சிநதை மகிழசசி பொருநத என்றும, வநத மூதறி வோரது சிநதை மகிழவுற என்றும, இருதிறமும பொருநத உரைகக நின்ற அழகு காணக மணமிசைநத மகிழசசியின இருதிறததோா மனமும கலநது ஒன்ருதலின இவவாறு ஒரு தொடரால இருதிறமும பெறவுரைதத குறிபபும காணக.

மணநேர்நது - மணமகன்றிறததோா மணம பேசவநது பெண கேட்டலும், அதறகுமகடபெற்ருோ இசைநது செலவிடுததலும மண நிகழசசியின இனறியமை யாத முறபகுதிகள இவையே மணததின தொடககம எனக. உணமைததனமை யில் இநநோசசியே மணம நிகழநது முற்றிய செயலாகக கொளவதும அறிவோா செயலாம. "எநதையும எமமனையுமவாக கெனைககொடுகக விசைநதார்கள, அநத

முறை யாலவாசகே யுரியதுநா ளுதலினுல, இநதவுயி ரவருயிரோ டிசைவிபபன" (திருநா - புரா - 32) என று திலகவதியமமையாா துணிநததும, பினனா வேறெவ ரையும மணஞசெயய விசையாது வாழநததும ஆகிய சிவசரிதம இஙகு நினைவு கூாதற பாலது உலகவழககு நிலையிலும ஒரு பயன கருதி ஒருவா ஒரு பொருளைக கேடடலும கேடகப படடாா அதறகு இசைநது ரோதலும, இசைவு என்ற வழககு மூலததை முறறுப பெறுவிப்பனவாகும என்ற சடடமுறையும காணக இதனை Offer and Acceptance எனபா நவீனா.

செலவிட்டார் - இருகக வைததுத தாமதியாது, சென்று மணததுடன திருமபும வகை விடுததனர் மணமோநத பின அபபொருள காரியததில விரைவின நிறை வேறறுதலின தீவிரம குறிததது. இதனையே "சுபம சீககிரம" என்ற பழமொழி உணாததும 17

883. சென்றவருங கஞசாறா மணமிசைநத படிசெபபக
குன் றனைய புயததேயா கோனுரு மிகவிருமபி
நின றநிலை மையினிரணடு திறததாாககு நோவாய
மன றலவினை மஙகலநாண மதிநூலவல லவாவகுததாா. கரு

(இ - ள்) வெளிபபடை. சென்றவாகளாகிய முதியோரும மானககஞசாறனாா மணம இசைநதனா என்ற செயதியைச சொலல, மலைபோன்ற தோளகளையுடைய ஏயாகோனாரும, அது கேடடு மிகக விருபபததினைக கொணடு நினறனராக, இந நிலையில இருதிறததவாககும பொருநதுவதாகிய கலயாணஞ செயதறகுரிய மஙகல நாளை அதறகுரிய சோதிட முதலிய நூலகளிற கூறநத மதிவல்லவாகள வகுததனா

(**வி - ரை**) **குன்றனைய புயத்து** என்றது அவா அரசா சேனுபதிககுடியில வநத உடல வலலமை குறிததது **மலைமலிநததோள்** என்றவிடத துரைததவை பாாகக

விரும்பி நின்ற நிலைமையின் - நாயனாா மணமோநத செயதியைக கேட்டு மிக விருபபததோடும அதனை மகிழநது உளஙகொணடனா, ஆதலின அநநிலைமையில.

இரண்டு நாள் - இருதிறததாாககும பொருநதுதலாவது நாடபொருததம, கோடபொருததம, பலபபொருததம, செயதொழிற பொருததம முதலிய பகுதிகள யாவும சோதிட நூலகளில விதிததவாறு இருதிறததவாககும நனமை தருவனவா யிருததல **மங்கல நாள்** - மணநாள மணததிருநாள (158), திருமணஞ செய கலியாணத திருநாள (திருஞான - புரா 1169), நனனிலைமைத திருநாள (ஷை 1173), மணமீக கூறுநாள (ஷை 1182) எனபன காணக

இததொடரே **இரண்டு திறத்து ஆர்க்கும் நேர்வு ஆய** என்று பிரிதது, இவவாறு மன றல வினை மஙகல நாளினை மதிநூல வலலவாகள வகுதததனில, அநநாள நாயனா ரது திருமகளாாககு **மன்றல் வினை** நாளாகவும, நாயனாருககு நிததிய மஙகலமாகிய சிவ போகப பெருவாழவு தரும **மங்கல** நாளாகவும, இருதிறததனமையில நிகழவது என்று குறிபபாற பொருள தருமாறு நிறபதும காணக மஙகலமெனபன ஏனையவெலலாம உப சார வழககேயா யொழிவன வெனபதும, சிவபபேறு ஒனறே பெருமஙகலமாமெனப தும உணமைநூற றுணிபு "தொணடாககு, மஙகலமாம பெருஙகருணை வைததருளச சிவலோகத, தெஙகளபிரான கணமபுலல ரினிதிறைஞசி யமாநதிருநதாா" (கணமபுல - புரா - 8) என்றது காணக

நேர்வாய - உடனபாடாகிய என்றுரைபபாரு முணடு

மதிநூல் வல்லவர் - இவாகள ஒரு மஙகலங கருதி வகுததநாளே, அநத மஙகலத தோடு யாவரும போறறும மறறொரு பெருமஙகலததுககும ஏதுவாகியதுபறறி இவவாறு

கூறினார். இராமன் முடிசூட நிச்சயித்த நாளே அவன் காடு செல்லவும், பெற்ற தந்தை உயிர் துறக்கவும் காரணநாளாய் முடியும் நிகழ்ச்சிபெற்றி அந்நாள் வகுத்த நூலோரைக் "கணித மாக்கள்" என்று கம்பர் குறித்ததனை இங்கு வைத்துக்காண்க. **மதிநூல்** - நாளும் கோளும் இறைவனாணை நியதியின்படி நன்மை தீமைகளைச் செய்வன ஆதலின் அந்நியதியினை அவனாணையால் வகுத்த நூல்களாலறிந்து வகுத்தார் ஆதலின் **மதிநூல் வல்லவர்** என்றார்.

மதிநூல் வல்லவர் - மதியோடு நூலினும் வல்லவர். "மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க்கு" (திருக்குறள்) என்பதும் காண்க.

நேரார்—என்பதும் பாடம். 18

*884. மங்கலமாஞ் செயல்விரும்பி மகட்பயந்த வள்ளலார்
தங்குலநீள் சுற்றமெலாந் தயங்குபெருங் களிசிறப்பப்
பொங்கியவெண் முளைப்பெய்து பொலங்கலங்க ளிடைநெருங்கக்
கொங்கலர்தண் பொழின்மூதூர் வதுவைமுகங் கோடித்தார். ௧௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. மணமகளைப் பெற்ற வள்ளலாராகிய மானக்கஞ்சாறனார், மங்கலத்துக்குரிய செயல்களைச் செய்ய விரும்பித், தமது குலத்தினுள்ள மிக்க சுற்றத்தா ரெல்லாரும் பெருமகிழ்ச்சி கொள்ளப் பொங்கிய **வெண்முளை சாத்தி**, பொன் கலங்க ளிடை யிடையே நெருங்க, மணமிகுந்த குளிர்ந்த சோலைகளையுடைய அந்தப் பழைய நகரத்தைக் கலியாணக் கோலம் முன் பொருந்தும்படி அலங்கரித்தனர்.

(வி - ரை) வள்ளலார் - சுற்றத்தாரெல்லாம் - களிசிறப்ப - முளைப்பெய்து - மூதூர் வதுவைமுகம் - கோடித்தார் என்று கூட்டி உரைக்க.

மங்கலமாம் செயல் - கலியாணத்திற்குரிய செய்தொழில்கள் இவற்றில் மண மிசைந்தபின் முதலிற் செய்வது வெண்முளைப்பெய்தல் என்னும் சிறப்பு பாலிகை களில் முளைதெளித்தலாகிய சடங்கு மணத்திற்கு இன்றியமையாததொன்று. இது மணநாளுக்கு **முன் ஏழாநாளாகிய** நன்னாளில் இருதிறத்தார் மனைகளிலும் செய்யப் படுவது. திருமுளைசாத்து என்றும் வழங்குவர். இச்சடங்குதானும் இந்நாளில் மாறி மறந்தொழியக் காண்பது வருந்தத்தக்கது.

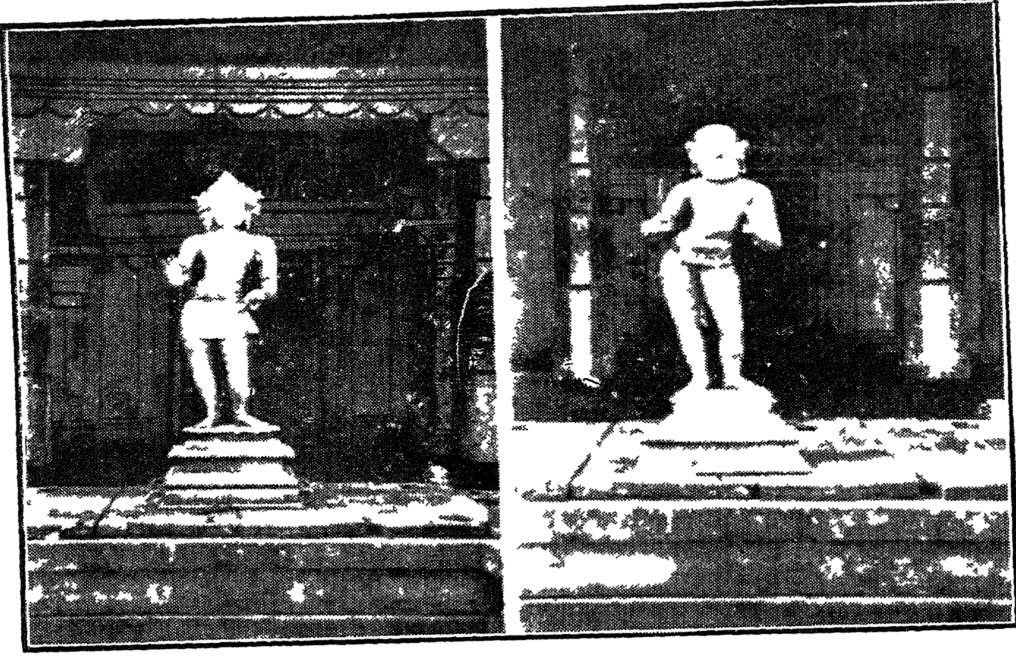
மகட்பயந்த - 786ல் உரைத்தவை பார்க்க. பிழைக்கு நெறியினைப் பெற்றோ ருக்கு உதவும் பெண்கொடி யென்று குறிக்க இவ்வாறு கூறினார்.

வள்ளலார் - தற்பயன் கருதாது யாவையு நேர் கூறுவதனமுன் குறிப்பறிந்து கொடுக்கும் (774) வள்ளன்மையும் பின் சரித நிகழ்ச்சியும் குறித்தது.

குலநீள் சுற்றம் எலாம் - குலத்தின் பெருமையும் குலம் நீண்டு பெருகிய சுற்ற முடைமையும், அச்சுற்றந்தானும் பலவகைப்பட்ட நிறபினும் அவை முற்றும் என்பது குறித்தது. "சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல்", "செல்வாக்கம் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்" என்பனவாதி உலகியல் நீதிகள் காண்க. குலச்சுற்றம் - நீள் சுற்றம் என்று தனித்தனிகூட்டி முன்னையது உடற்கூட்டமாகிய உறவு என்றும், பின்னையது உயிர்ப்பற்றிய தமராகிய சிவன் அடியார் கூட்டம் என்றும், இவ்விரண்டும் குறிக்க **எலாம்** என்றார் என்று உரைத்தலுமாம்.

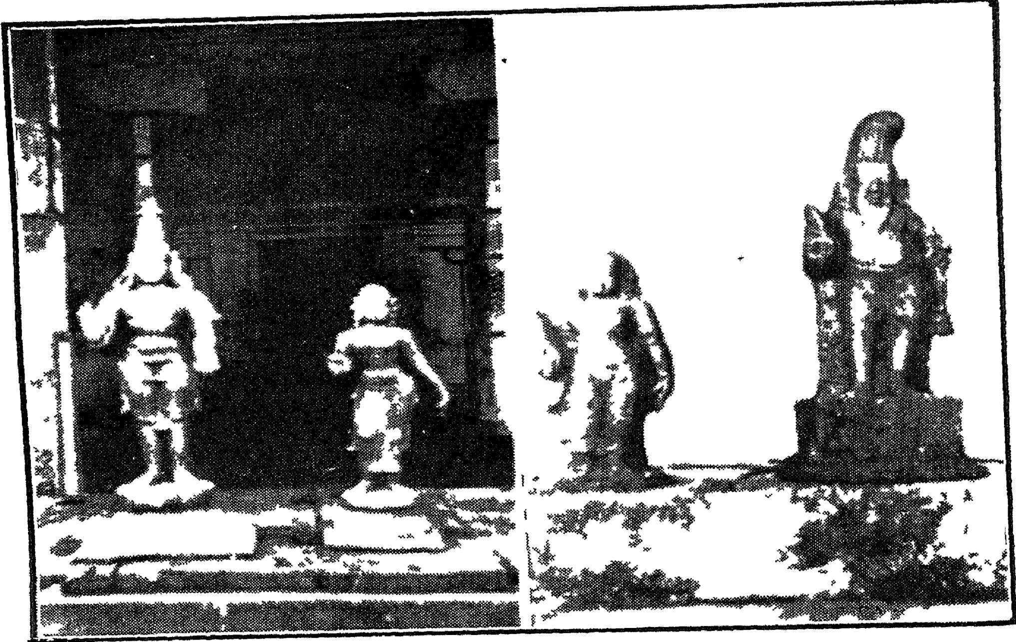
பொலங்கலங்கள் - பொற்கலங்களில் முளைப்பெய்தனர் எனக் அணிகளுமாம்.

வதுவைமுகம் கோடித்தல் - மண அலங்காரம் செய்தல். நகரையும், திருமனையை யும் அலங்கரிப்பது மரபு. **முகங்கோடித்த**லாவது முன்புற முகப்பில் அணிசெய்து பார்வைபெறச் செய்தல்.

மாவிரதியாா (பஞசவடி நாதா)
—பாடடு - 887–890 - பககம - ௧௧௪௧

மானககஞசாற நாயனா
—பாடடு -895 - பககம - ௧௧௫௦

ஏயாகோன்கலிககாமனைரும
மனைவியாரும்
—பாடடு 901 பககம - ௧௧௫௫

மானககஞசாறநாயனைரும
மகளாரும்
—பாடடு - 893 - பககம - ௧௧௪௯

885. கஞசாறா மகட்கோடபபக கைபபிடிக்க வருகின்ற
எஞசாத புகழபபெருமை யேயாகுலப பெருமானுந
தஞசாலபு நிறைசுறறந தலைநிறைய முரசியமப
மஞசாறு மலாசசோலைக கஞசாறறின் மருங்கணைய, ௨௦

886. வளளலாா மணமவ்வூா மருஙகணையா முனமலாக்கண
ஒளளிழையைப பயநதாாதந் திருமனையி லொருவழியே
தெளளுதிரை நீருலக முயவதறகு மறறவாதம
உள்ளநிலைப பொருளாய வும்பாபிரான் ருமணைவாா, ௨௧

887. முணடநிறை நெறறியினமேன முணடிதத திருமுடியிற
கொணடசிகை, முசசியினகட கோததணிநத வெறபுமணி,
பணடொருவ னுடலஙகம பரிததநா ளதுகடைநத
வெணடாள மெனககாதின் மிசையசையுங குண்டலமும, ௨௨

888. அவவென்பி னொளிமணிகோத தணிநததிருத தாழ்வடமும,
பைவனபே ரரவொழியத தோளிலிடும படடிகையு,
மைவநத நிறககேச வடபபூணு நூலு,மனச
செவ்வனபா பவமாறறுந திருநீறறுப போக்கணமும, ௨௩

889. ஒருமுன்கைத தனிமணிகோத தணிநதவொளிா சூத்திரமும்,
அருமறைநூற கோவணததின மிசையசையுந திருவுடையும,
இருநிலததின மிசைததோயநத வெழுதரிய திருவடியுந,
திருவடியிற றிருபபஞச முத்திரையுந திகழநதிலஙக, ௨௪

890. பொடிமூடு தழலென்னத திருமேனி தனிறபொலிநத
படிநீடு திருநீறறின் பரப்பணிநத பானமையராயக,
கொடிநீடு மறுகணைநது தமமுடைய குளிாகமலத
தடிநீடு மனததனபா தமமனையி னகமபுகுநதாா. ௨௫

885 (இ - ள்) வெளிபபடை. மானககஞசாறனாா தமது மகளைக கொடுபபா, அபபெணமணியை மனைவியாராக ஏறறுக கைப்பிடிக்க வருகின்ற குறையாப புகழையும பெருமையையும உடைய ஏயாகுலத தலைவராகிய கலிககாமனாரும தமமுடைய சாலபு நிறைநத சுறறததாரெலலாரும நெருஙகி நிறைய, இனனியஙகள ஒலிகக, முகிலகள பொருநதிய பூஞசோலைகள சூழநத கஞ்சாறூரின் பககதது வர, ௨௦

886 (இ - ள்) வெளிபபடை வளளலாரது மணவெழுசசி அநதக கஞசாறூரின பககததிற சோவதறகு முனனா, மலாபோனற கணணையுடைய ஒளளிய இழையணிநத பெணணைப பெறறவருடைய திருமனையில, ஒருவழியாக, மேறகிளமபும அலைகளையுடைய கடலசூழநத உலகம உயவதறகாக, அவருடைய உளளததின நிலைபபொருளாகிய தேவாபெருமானாா தாம அணைவாராய, ௨௧

887. (இ - ள்) முணடநிறை நெறறியினமேல - திரிபுணடரமாகத திருநீறறினை அணிநத நெறறியினமேல, முணடிதத.. எறபுமணி - மழித்ததிருமுடியில வைதத சிகையின நுனியில கோதது அணிநத எலும்பு மணியும, பணடொருவன ..என - முன ஒரு காலததில திருமாலின கழியுடல முழு எலுமபினைக கொணட

நாளிலே அவ்வெலும்மைக் கடைந்தெடுத்த வெண்முத்துக்களைப்போல விளங்கும், காதின் குண்டலமும் - காதின்கண் அசைகின்ற குண்டலமும், உஉ

884 (இ - ள்) அவ்வென்பின். தாழ்வடமும் - அந்த எலும்பினாலாகிய ஒளியுடைய மணிகளைக் கோத்து அணிந்துகொண்ட திருத்தாழ்வடமும், பைவன்போர் பட்டிகையும் - படத்தினையுடைய வலிய பெரிய பாம்பு நீங்கத் தோளில் இடுகின்ற யோகப்பட்டையாகிய உத்தரியமும்; மைவந்த நூலும் - கரிய மயிரினால் வடமாக முறுக்கப்பட்ட பூணூலும், மனச் செவ்வன்பர் போகக்கணமும் செம்மையாகிய மனத்தினையுடைய அன்பர்களது பிறவியை மாற்றுகின்ற திருநீற்றுப்பையையும், உ௩

889 (இ - ள்) ஒரு முன்கை சூத்திரமும் ஒரு முன்கையினிடத்து ஒரெலும்பு மணியைக் கோத்து அணிந்த விளக்கமாகிய கயிறும், அருமறை உடையும் - அரிய வேத நூல்களாகிய கோவணத்தின்மேல் கட்டிய திருவுடையும், திருவடியில் முத்திரையும் - திருவடியில் திருப்பஞ்சமுத்திரைகளும், திகழ்ந்து இலங்க மிகவிளங்க,

890 (இ - ள்) பொடிமூடு பானமையராய் - நெருப்பின்மேல் மூடிய சாம்பல் போலத் திருமேனியின்மேல் விளங்கிய அழிவில்லாத தன்மையுடைய திருநீற்றை நிறையப் பூசிய தன்மையுடையராய், கொடிநீடும் மறுகணைந்து - கொடிகள் மிக விளங்கிய திருவீதியை யடைந்து, தமமுடைய புகுந்தார் - தம்முடைய குளிர்ந்த தாமரைபோன்ற திருவடிகள் நிலைத்துத் தங்குதற்கிடமாகிய மனத்தினையுடைய அன்பராகிய மானக்கஞ்சாற நாயனாரது திருமனையினுள் புகுந்தருளினார் உ௫

இந்த ஆறு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

885. (வி - ரை) மகட்கோடுப்ப - தமது மகளை அவர்க்கு மணமகளாகக் கொடுக்க

கைப்பிடிக்க-மணவாட்டியாக - மனைக்கிழத்தியாக-என்றுகொண்டது குறித்துக் கையைப் பிடித்துக்கொள்ள இதனைப் பாணிக்கிரகணம் என்பர் வடவர் (பாணி - கை, கிரகணம் - பற்றுதல்) இது மணத்தில் இன்றியமையாததொரு சடங்கு.

தம் சால்புநிறை சுற்றம் - சால்பு - "அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ, டைந்துசால் பூன்றிய தூண்" என்பது குறள் பிறர் தீமை சொல்லாராயப், பணிதலுடைமையின் யாவரையும் கூட்டிக்கொண்டு எக்கருமத்தையும் முடிக்க வல்லாராய், இன்னா செய்தார்க்கு மினியவே செய்வாராய், ஊழி பெயர்ந்தாலும் தாம் பெயரா உறுதிப்பாடுடையவராய் உள்ளாரே சால்புடையார் எனப்படுவர். இத்தகைய மேன்மைக் குணங்கள் படைத்தோர்களாகிப் பின்னர் இச்சரித நிகழ்ச்சியில் இச்சுற்றத்தார் இறைவனால் நாயனாரது அன்பின் பெருமையைப் புவனங்களில் ஏற்ச் செய்யப் பெற்றதனைக் கண்டனர், கலிக்காமனாரது திருமணத்தை "உலகெலாந் தலைசிறப்ப" நிகழ்வித்துக் கண்டு களித்த பெருமையினர், ஆதலின் இவர்களை இவ்வாறு விதந்து கூறினார் மேற்பாட்டில் நாயனார் சுற்றத்தாரையும் இவ்வாறே "தங்குலமீள் சுற்றமெலாம்" என்றதும் இக்கருத்துப்பற்றியாம் அங்குரைத்ததுபோல் ஈண்டும் சால்பிற் சுற்றம் - நிறைசுற்றம் என்று தனித்தனி கூட்டியுரைக்க நின்றதும் காண்க மேலும் இச்சுற்றத்தார் பலரும் ஏயர்கோனார்க்கும் ஆளுடைய நம்பிகளுக்கும் இறைவர் செய்யும் அருள் வெளிப்பாட்டினைக் காணும் பேறு பெறுவர் என்பதனையும் இங்குச் சிந்திக்க

தலைநிறைதல் - கூட்டமாகச் சேர்தல் மஞ்சுஆலும் - ஆலுதல் - அசைதல். ஆலுதல் - ஒலித்தல் என்றலுமாம் "ஆலுமறை சூழ்கயிலை" (174) என்றது காண்க

886 (வி - ரை) வள்ளலார் இங்கு ஏயர்கோன் கலிக்காமரைக் குறித்தது இவரது வள்ளன்மையின் பெருமை இவர்தம் புராணத்துட் கண்டு கொள்க இவர், தமக்கீழ் வாழும் நாடு மழைபெய்து பஞ்சநீங்கிச் செழிக்கும்பொருட்டு பன்னிருவேலி நிலமும், பெருமழை மிறகப் பெய்யாததும் அவ்வாறே பன்னிருவேலி நிலமும் இறைவனுக்குக்

கொடுதத பெருமை ஆளுடையநமபிகளது திருபபுனகூாத தேவாரததா லறியப்படும். சிவபெருமானிடததுக கொணட அனபின உறைபபினுல, அதறகுப பழுதுவா நோநத போது தம உயிரையும ஈடாக உவநதுகொடுதத பெருமை இவரது புராணததிற பின னாக காணக "எத நனனில மீராறு வேலி யேயாகோ னுறற விருமபிணி தவிாதது" எனற நமபிகளது (திருபபுனகூா) தேவாரததால் இவா தமககு வநதவொரு பிணிதவிாக கட பனனிருவேலி நிலம இறைவனுககுத தநதனா எனறதொரு வரலாறும காணக கிடககினறது. "திருபபுனகூாக, கதிக மாயின திருபபணி யனேகமும செய"தாா எனற (ஏயாகோன புராா 7)தனுலும இவரது சிவபபணிவிடையின வளளனமை புல னுகும். இதுபறறியே முனனா "எஞசாத புகழபபெருமை" (885) எனறும் "மகட பயநத வள்ளலார்" (884) என நாயனுரைக கூறிய ஆசிரியா அதுபோலவே கலிககாம னுரையும வள்ளலார் எனறது அவரது மகளாரைத திருமணவியாராகக கொளளு தறகு இவா ஏறற பெருமையுடையராவா என்று குறிபபதறகாம

மணம் - மணஎழுசசி மரபு வழககு "அருநகடி மணமவந தெயத" (169), "திருமண மெழுநததனறே" (திருஞா புரா - 1199) முதலியவை காணக.

மலர்க்கண் - கணணுககுத தாமரை, நீலம முதலிய மலாகளை உவமிபபது மரபு

ஒள்இழை - ஒளிவீசும அணிகள். அவறறை அணிநத பெணணைக குறிததது

பயந்தார் - **பயத்தல்** - பெறறெடுததல

திருமனை - சிவபெருமான வெளிபபட எழுநதருளி வநது அருளவிளையாடல செயத பெருமை பெறறதனுல இவவாறு சிறபபிததாா.

ஒருவழியே - உலகம - ஒருவழியே - உயவதறகு - அணைவாராகிப-புகுநதாா (890) எனறு கூடடுக **ஒருவழியே உய்தல**ாவது ஐமபுலனும ஐநதாகியது வெவவேறு வழி களிலசாததுச செலல அவவழிச சென்று மீளமீளப பிறநதும இறநதும உழலாது, சிவனபாலனபாகிய சிவநெறி எனற **ஒருவழியே** பிறவாநெறி எனறு கணடு உலகம அவவழிச்சென்று உயதல எனப பொருள தநது நிறறல காணக. **ஒருவழியே அணை வார்** என்று கூட்டிப, பிறா எவரும காணுத - வாராத - ஒருவழியால் (அதாவது அனபு வழியால) அணைவாா என்றுரைபபாருமுணடு.

தேள்ளுதிரை - **தேள்ளுதல்** - குதிததது மேறகிளமபுதல.

தேள்ளுதிரை - தெளிநத அலை எனபாருமுளா

உள்ள நிலேப்போருள் - உளளததினினறும நீஙகாது எபபோதும நிலைதத பொருள - ஏனைய உயிாபபொருள உயிரில பொருள யாவும நிலையறறன என்றும, இறைவனும அவனடிமைத திறமுமே நிலைததன என்றும உணாநது, இநநாயனுா எப போதும சிவபெருமானைத தம உளளததில நிலைபெற வைததுணாநதிருநதனா "மெயபபொருளை யறிநதுணாநதாா" (872) எனத தொடககததுக கூறியதனையும, இவவாறு சிவனை உளளநிலைபபொருளாகக கொளளாதாாககு "ஒருமகள கூநதல றனனை வதுவைநாள ஒருவாக கீயும" அரிய பெருஞசெயல செயதலரிதாம எனபதனை யும இஙகுச சிநதிகக

உள்ளநிலே அணேவார் - இடைவிடாது எபபோதும சிநதிதது உளளததில நிலைககவைததிருநததனுல, அவவுறைபபின பயனுய வெளிபபட எழுநதருளி **அணை வாராகிப் புகுந்தார்** என்று குறிபபதறகு **உள்ளநிலேப்போருளாய** என்று கூறினுா. "உறவு கோனட டுணாவு கயிறறினுல, முறுக வாஙகிக கடையமுன னிறகுமே" எனபது முதலிய தமிழமறை அளவைகள கருதுக.

உம்பர்பிரான் - உமபாகள செததுபபிறககினற தெயவஙகள, சிவபெருமான ஒருவரே றிலாதவா, ஆதலால அவரே ஈறினமையைத தரவலலவா என உணாந ததனுல அவரையே உளளததில நிலைபபொருளாக வைததனா எனபாா இபபெயாற கூறினுா.

887 **(வி - ரை) முண்டம்** - *மூன்று கீற்றாகத் (திரிபுண்டரமாகத்) தரித்த திருநீறு* 370ல் *உரைத்தவை பார்க்க.* "*திருமுண்டந் தீட்டமாட்டா தஞ்சுவா ரவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே*" (*அச்சப் பத்து* 9) *என்ற திருவாசகம் காண்க.*

முண்டித்தல் - *மயிர் களைதல் வபனஞ் செய்தல் என்பர் வடவர்.* **முண்டித்த திருமுடியிற் கொண்டசிகை** - *களைய பகுதிகளில் மயிர் களையப்பட்ட திருமுடியின் உச்சியில், களையாது மயிர் வளர்த்துக்கொண்ட பகுதி.* **சிகை** - *சிகழி, குடுமி என்ப.*

முச்சி - *நுனி. எலும்புமணி குடுமியின் நுனியிற் கோத்தணியப்பட்டதெனக.*

ஒருவன் - *இங்கு இடம் நோக்கித் திருமாலைக் குறித்தது. திருமாலின் அங்கம் பண்டு ஒருநாள் பரித்ததென்பது ஊழிக்காலத்தில் இறந்து வீந்த (பிரம) விட்டுணுக்களின் எலும்புக் கூடுகள், என்றும் அழியாதெஞ்சி நின்று எங்கு நிறைந்த சிவபெருமான் திருமேனியிற் கிடத்தல் குறித்தது.* **பரித்தல்** - *தாங்குதல்.* "*பெருங்கடல் மூடிப் பிரளயங் கொண்டு பிரமனும்போய், இருங்கடல் மூடி யிறக்கும், இறந்தான் களேவரமும், கருங்கடல் வண்ணன் களேவர முங்கொண்டு கங்காளராய்*" (*பொதுத்திருவிருத்தம்*) *என்ற அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்குக் காண்க.*

அது கடைந்த வெண்தாளம் *அவ்வெலும்பிற் கடைந்தெடுத்த வெள்ளிய முத்துப்போன்ற சிறுமணிகள்.*

குண்டலம் *காதணிவகை முத்து - இரத்தினம் - பொன் முதலிய மணிகளால் இவற்றை அமைப்பது வழக்கு. இங்கு இவை முத்துப் போன்ற வெள்ளிய எலும்பு மணிகளாலாகியன. பெருமான் இங்குக் கொண்ட மாவிரதச்சைவ வேடத்துக் கேற்பக் காதில் எலும்பு மணிகளாற் குண்டலம் பூண்டு வந்தனை, அந்த எலும்பு மணிகள் திருமாலின் எலும்புக்கூட்டினின்று கடைந்தெடுக்கப்பட்டவை போன்ற வெனக் கூறியது பண்புபற்றி வந்த இல்பொருளுவமையாம். இதனால் சிவபெருமானது ஈறிலா முழுமுதற்றன்மை குறித்தது காண்க.*

எற்புமணி - *இப்பாட்டிற் கூறிய தலைமயிர் நுனியிற் கோத்தணிந்த மணியும், காதுகளில் அணிந்த குண்டலங்களும், வரும்பாட்டிற் கூறும் கழுத்தில் அணிந்த தாழ்வடமும், ஒரு முன்கைக்கயிற்றின் மணியும் எலும்பாலாகிய மணியாம். எலும்புமணிகளணிந்து, மயிர்க்கயிற்றாற் பூணூலும் யோகபட்டையும் அணிந்து, திருமேனிமுழுமையும் நீறுபூசிக், கோவணமும் மேல் உடையும் பூண்டு திருநீற்றுப் பொக்கணத்துடன் வரும்வடிவம்* **மாவிரத** *வடிவம் எனப்படும். இஃது அகப்புறச் சமயங்கள் ஆறனுள் ஒன்று. அவை பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வைரவம், ஐக்கியவாத சைவம் என்பனவாம். நாயனாரின் மகளாருடைய கூந்தலைப் பஞ்சவடிக்காகக் கேட்பதற்கேற்ற சைவவடிவம் தாங்கிவருதல் வேண்டுமாதலின் பெருமான் இவ்வடிவங்கொண்டெழுந்தருளினார் என்க. இவ்வாறே பிள்ளைக்கறி கேட்பதற்கேற்ப நரப்பசு உணவும் வைரவச் சைவக்கோலம் பூண்டு சிறுத்தொண்டநாயனாரிடம் பெருமான் எழுந்தருளிய தகுதியும் இங்குச் சிந்திக்க.*

வெண்தாளம் என - *முத்துப்போலக் கடைந்ததனை முத்தென்றுபசரித்தார்.*

சிகையின் கண்—சிகழியின்கண்—*என்பனவும் பாடங்கள்.* 22

888 **(வி - ரை) அவ்வென்பு** - *மேற்பாட்டிற் சொல்லிய எலும்பு. ஒருவன் உடல் அங்கம் என்ற திருமாலின் எலும்பு.*

திருந்தாழ்வடம் - *மார்பிலணியும் அழகிய வடம் - மாலை. இது உந்திவரை தாழும்படி அணியப்படுவதால்* **தாழ்வடம்** *எனப்படும்.*

பைவன் பேர் அரவு ஒழிய *தாம் எப்போதும் அணிந்திருக்கும் பாம்பு நீங்க. இறைவனுக்கு அரவம் தோளின் மேல் மாலையாகக் கிடக்கும் என்ப. இங்கு அரவு கிடந்த இடத்தில் பட்டிகையாகிய யோகப்பட்டம் பூண்டு வந்ததனால்* **அரவொழிய**

என்றார். பை - நஞ்சுப்பை. படம் என்றும் கூறுவர் "பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமன்", "பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளி" என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க. **பைவனப்பேர்** என்பது பாடமாயின் **வன்னம்** வனம் என நின்றதெனக்கொண்டு, பையின் உருவத்தைத் தலையிற் கொண்ட பெரிய என்றுரைத்துக் கொள்க. பையின் வனப்பு ஆகிய ஏர் (அமைப்பு) கொண்ட என்றலுமாம். **பட்டிகை** - யோகபட்டம்.

கேச வடப் பூணுநூல் - மயிர்க்கயிறாலாகிய பூணுநூல்.

இதனைப் **பஞ்சவடி** என்பர் 894 பார்க்க. மயிர்க்கயிறு பூண்பது மாவிரதச் சைவர்க்குச் சிறப்பாயுரியது. இவர்களது வடிவத்தைச் "சவந்தாங்கு மயானத்துச் **சாம்ப** லென்பு தலையோடு **மயிர்க்கயிறு** தரித்தான் றனைப், பவந்தாங்கு பாசுபத வேடத் தானை" என்ற திருத்தாண்டகத்தாலும் பிறவாற்றாலுமறிக, "சைவர் பாசுபதர்கள் வணங்குஞ் சண்பை நகரரே" (ஆளு - பிள - தேவாரம்) "பம்புசடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர், பலவேடச் சைவர்" (திருஞான-புராண 1018) முதலிய னவும் பிறவும் இவ்வகை அகப்புறச்சமயவேடங்களை உணர்த்துதல் காண்க. இவர்கள் சிவபெருமானை எலும்பணிந்தமூர்த்தியாக வழிபடுவர்.

செம்மை மன அன்பர் - என்மாற்றுக. **அன்பர் பவம் மாற்றும் திருநீறு** - திருநீறு யாவர்க்கும் ஒன்று போலவே பவம்போக்கி முத்திதரும் மருந்தாயினும், செம்மை மனத்தினை உடைய அன்பர்க்கே சிறப்பாயும் விரைவாயும் அது பவம் மாற்றும் என்பதாம். ஒரே மருந்து உடற்பக்குவமுடையார்க்கு விரைவிலும், அஃதில்லாதார்க்கு நாட்சென்றும் நலந்தருமாறு காண்க. **பவம்** - பிறப்பு.

பைவளர்பேர்—பூணநூலும்—என்பனவும் பாடங்கள்.　　23

889 (வி - ரை) ஒருமுன்கை **சூத்திரமும்** - முன்கைகளிரண்டில் ஒன்றினில் நூலில் ஒருமணி கோத்தணிந்திருந்தனர், அது எலும்புமணி, அந்நூல் விளங்கித் தோன்றிற்று என்க.

மறைநூற் கோவணம் - மாமறைக்கோவணம் (509), ஓங்குகோவணம் (515) என்ற விடங்களிலுரைத்தவை பார்க்க. மறைகளும் அவற்றின் அங்கங்களாகிய நூல்களும் என்றிவற்றாலாகிய கோவணம் "நான்மறைப் பொருணூல்களாற் சமைந்த, சிவன் விரும்பிய கோவணம்" (540) என்றது காண்க. சிவாகசியத்தைத் தன்னகத்துக் கொண்டு மறைத்துக்கொண்டிருத்தலால் மறையினைக் கோவணம் என்றுபசரித்துக் கூறுதல் மரபு.

அசையும் திருவுடை - மாவிரதிகள் கோவணம் விளங்கப்பூண்பதுவும், அதன்மேல் வரிந்து கட்டியதுபோல இருநுனியும் அசைந்துகாட்டும் சிற்றுடை உடுப்பதுவும் மரபு.

இருநிலத்தின் . திருவடியும் - உம்பர்கள் காலிலந்தோயார் என்பர். இவர் **உம்பர் பிரான் (886)** ஆதலின் கொண்ட வேடத்திற்கேற்ப நிலத்தின்மிசைத் தோய்ந்த திருவடியுடன் வந்தனர் என்றார். இவர் எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் நிறைந்து பதிந்து கிடப்பதன்றிக் காலிலந்தோய வெளிப்பட்டு நடப்பாரல்லராயினும் அவ்வாறு வந்ததுபற்றி அருமைப் பட **இருநிலத்தின் மிசைத் தோய்ந்த** என்று பாராட்டினார். இவர் உத்தராபதியாராய் வந்தவிடத்திலும் "பயன்றவத்தாற் பெரும்புவியும் பாததா மரைசூட" (சிறுத் புரா. 34) என்று இவ்வாறே பாராட்டிக் கூறுதல் காண்க.

எழுதரிய திருவடி - படி எழுதலாகாத அழகுடைய திருவடி. "கோவண முடுத்த வாறுங் கோளர வசைத்த வாறுந், தீவணச் சாம்பற் பூசித் திருவுரு விருந்த வாறும், பூவணக் கிழவ னாரைப் புலியுரி யரைய னாரை, யேவணச் சிலையி னாரை **யாவரே எழுது வாரே**" தனித்திருநேரிசை (2), "இப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண்ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொ ணாதே" (விஞ்விடைத் திருத்தாண்டகம் 10) முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க. அருளிறைவு - சிவசத்தி - என்பதனைத் திருவடியாக உபசரிப்பர். ஒரு பொருளை எப்போதும் கண்டுகொண்டிருக்க விரும்புவோர் அதனை

ஓவியமாக எழுதி முன்வைத்துக் கொள்ளுதல் உலக வழக்கு. இதுபற்றியே உலகர் பல உருவப்படங்களை மனைகளில் அணிபெற வைப்பர். இறைவனது திருவடியை நோக்காண வல்லார் உள்ளே காணுவதன்றி (860) எழுதிவைத்துக்கொள்ளுதல் இயலாது என்பதாம். "காணுதார் மலர்த்தாள் பூண்டு வந்திறைஞ்சுங் காலமிது" (ஏயர் - புரா - 338) முதலியவை பார்க்க. எழுதும் ஓவியம் படிச்சந்தம் எனப்படும். "படிச் சந்தமாவது ஒன்றன் வடிவுடைத்தாய் அது வென்றே கருதப்படு மியல்பையுடையது" என்பர் (திருக்கோவை - 78) பேராசிரியர். மொழிநடை யெழுத லரிதென விலக்கல், அவயவ மெழுத லரிதென விலக்கல் என்ற அகப்பொருட்டுறைகளின் கருத்துக்களையும் இங்குவைத்துக் காண்க. இக்கருத்தினை உட்கொண்டு, "ஓவியத் தெழுத வொண்ணா வுருவத்தாய்" என்றது கம்பர் பாட்டு. திருவடியை உட்கொண்டிருத்தலிற்போலும் மறையும் எழுதரியதென்பது.

திருஅடியில் திருப்பஞ்ச முத்திரை - முத்திரை - கை-கால் முதலிய அங்கங்களில், சில குறித்தபொருள்களின் வடிவமாயமையும் வரைகீற்றுக்களின் கூட்டத்தை முத்திரை என்பது உடற்கூற்று நூல் மரபு. **பஞ்சமுத்திரை** - இவை பதுமம், சங்கம், மகரம், சக்கரம், தண்டம் என்பன. பஞ்சாயுதம் என்னும் தண்டு, வாள், சங்கு, சக்கரம், வில் என்றும் கூறுப. இவை காலில் விளங்கப் பெறுவது யோகிகள், ஞானிகள் முதலிய பெரியோர்களது உடலிலக்கணங்களில் ஒன்றென்பர்.

அசைந்த—திருவுடை—திருவடிவில்—என்பனவும் பாடங்கள். 24

890 (வி - ரை) **தழல் மூடு பொடி என்ன** என்று பொருளுக் கேற்ப மாற்றுக. **தழல்** - இறைவனது திருமேனிப் பொலிவுக்கும், அதனை உட்பொதிந்து மேல் மூடும் சாம்பற்**பொடி** - அவரணிந்த திருநீற்றுப் பரப்புக்கும் உருவம்பற்றி வந்த உவமை. "இவ வண்ண மிருக்கு மெங்க ளிறைவண்ண வடிவு மந்தச், செவ்வண்ண மேனி பூத்த திரு வெண்ணீ றதுவும்" (மண - பட - 108) என்ற திருவிளையாடற் புராணத்தினுள் இக் கருத்து விரிக்கப்பட்டமை காண்க. நீறுபூத்த நெருப்பு என்னும் வழக்கும், "நீருகி நீறுமிழு நெருப்புமாகி" (திருமாற்பேறு - 5) என்ற திருத்தாண்டகமும் காண்க.

திருநீற்றின் .பான்மையராய பரப்பாயத் திருநீற்றை அணிந்த பான்மை என்று கூட்டி உரைக்க. நீற்றினை மேனி முழுதும் பரக்கப் பூசுதல் மாவிரதர் மரபு.

பொலிந்த - தேற்றமாய் விளங்கிய. "சேலுங் கயலுந் திளைக்குங் கண்ணா ரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம், போலும் பொடியணி மார்பிலங்குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப" (திருப்பல்லாண்டு - 8) என்றபடி தம்மாற் காதலிக்கப்பட்ட இளமகளிர் மேனியிற் கண்ட பூச்சுக், காமுகரை வசமாக்குதல்போல, இத்திருநீற்றின் பரப்பு நாயனாரை வசீகரித்தது எனக் அவ்வாறு அதன் வயப்பட்ட "மனச்செவ்வன்பர், பவமாற்றுந் திருநீற்றுப் பொக்கணமுங்" கண்டார், தொண்டாக்கே ஏவல்செயும் தொழிலின் (875) ராகிய அவர் இவற்றில் ஈடுபட்டாராய் உயர்தொழிந்தேன் (891) என விரதியாரது குறிப்பறிந்து அவர் வேண்டுமதனைக் கொடுக்க முற்பட்டனர் என்பதாம்.

படிநீடுதல் - என்றும் அழியாதிருத்தல். தன்மை ஓங்குதல் என்றுரைப்பாரு முண்டு.

கோடி நீடு மறுகு - கோடி - வெண்கொடி. கேதனம் (83), வெண்கொடி (243), கொடியும் (323), சோதிவெண்கொடிகள் (474) என்றவிடங்களிலுரைத்தவை பார்க்க.

குளிர்கமலத்து அடி - நீரிலும் சேற்றிலுமே நின்று வளர்வதனால் தாமரைக்குக் குளிர்ச்சி உரிய பண்பாதலின் **குளிர்கமலம்** என்றார். **குளிர்** - குளிர்விக்கும் என்ப பிறவினையாகப் பொருள்கொண்டு, **குளிரடி** என்று கூட்டித் தன்னை அடைந்தார்க்குப் பிறவி வெயிலின் வெப்பம் போக்கி நிழலதந்து குளிர்விக்கும் திருவடி என்றலுமாம்.

அடிநீடும் மனத்து - திருவடியினை எஞ்ஞான்றும் நீங்காது நிலைபெறக்கொண்ட மனத்தினையுடைய. "இடரினும் தளரினும் எனதுறுநோய் தொடரினும்", "வாழினுஞ்

சாவினும் வருந்தினும்போய வீழினும்", "நனவிலும் கனவிலும்", "தும்மலோ டருந்துயர் தோன்றிடினும்", "கையது வீழினுங் கழிவுறினும்", "வெந்துயர் தோன்றியோர் வெருவுறினும்", "வெப்பொடு விரவியோர் வினைவரினும்", "பேரிடர் பெருகியோர் பிணிவரினும்", "உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும்", "பித்தொடு மயங்கியோர் பிணிவரினும்" என்று பற்பல வகையாலும் திருவாவடுதுறைத் தேவாரத்தில் "திருவடி மறவாப் பான்மையோர்" ராகிய ஆளுடையபிள்ளையார் அருளியபடி, இங்கு உலகர் மறக்கக்கூடியனவாகிய எக்காலங்களிலும் நாயனாரது மனத்தில், மறக்கப்பெறாது திருவடி நிலைபெற்று நீடுற்று என்பதாம். உள்ளநிலைப்பொருள் (886), ஆளாகும் பதம் பெற்ற தனிவிலபெரும் பேறுடையார் (873) என்றவை காண்க.

மனையின் அகம்புகுந்தார் - மனையில் வந்து அன்பரது மனத்தினுட்புகக்கருளினார் என்ற குறிப்பும் காண்க 25

891. வந்தணைந்த மாவிரத முனிவரைக்கண், டெதிரெழுந்து,
சிந்தைகளி கூர்ந்து,மகிழ் சிறந்தபெருந் தொண்டனார்
"எந்தைபிரான் புரிதவத்தோ ரிவ்விடத்தே யெழுந்தருள
வுய்ந்தொழிந்தே னடியே"னென் றுருகியவன் பொடுபணிந்தார். உசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. வந்து அணைந்த மாவிரதராகிய முனிவரைக் கண்டு, அவர் முன்பு எழுந்து நின்று, மனமிக்க களித்து, மகிழ்ச்சிகூர்ந்த பெரிய தொண்டராகிய நாயனார், "எந்தைபிரானாகிய புரிகின்ற தவத்தினையுடைய பெருமான் இவ்விடத்தே வருதலினால் அடியேன் உய்ந்துவிட்டேன்" என்று மனம் உருகிய அன்புடன் அவரைப் பணிந்தனர்

(வி - ரை) மாவிரத முனிவர் - மாவிரதம் என்னும் அகப்புறச் சமயத்தின் கொள்கைப்படி கொண்ட முனிவர் வேடமுடையவர்.

களிகூர்ந்து - மகிழ்சிறந்து - ஒரு பொருட் பன்மொழி என்பர். களிகூர்தல் அக நிகழ்ச்சியும், மகிழ்சிறத்தல் அது காரணமாகப் புறத்து நிகழும் மெய்ப்பாட்டுக்கு மூலமா யிருப்பதும் குறித்தன காண்க.

எந்தைபிரான் புரிதவத்தோர் - எந்தை பிரானிடத்து அன்பு புரிதவம் என்றும், பிரானைப்புரி (இடைவிடாது போற்றுகின்ற) தவம் என்றும் உரைப்பாருமுண்டு. எந்தைபிரானாகிய இறைவனீரே தவத்தோராய் வந்தீர் என்ற உண்மைக் குறிப்பும் காண்க இதனைத் தொடர்ந்தே, வரும்பாட்டில் நற்றவராம் பெருமானார்" என்றதும் கருதுக.

எழுந்தருள உய்ந்தொழிந்தேன் - எழுந்தருளவதனால் உறுதியாக உய்திபெறுவேன் என்பதாம் பின் சரித நிகழ்ச்சிக் குறிப்புமாம். துணிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்த கால மாய் வந்தது. வருதலால் உய்தி பெற்றேன் என்று இறந்தகாலப் பொருளே கொண் டுரைப்பாருமுண்டு.

இதனாற் பெரியாரைக் கண்டு களித்துப் பணியும் முறை காட்டப்பட்டது. 26

892 நற்றவராம் பெருமானார் நலமிகுமன் பரைநோக்கி
"யுற்றசெயன் மங்கலமிங் கொழுகுவதென் "னென்ன," வடியேன்
பெற்றதொரு பெண்கொடிதன் வதுவை"யெனப், பெருந்தவரும்
"மற்றுமக்குச் சோபனமா குவ"தென்று வாய்மொழிந்தார். உஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை நல்ல தவராக வந்த இறைவனார், நன்மை மிகும் அன்பராகிய மானக்கஞ்சாறரைப் பார்த்து, "இங்கு மங்கலம் பொருந்த நிகழ்வதாகிய செயல் என்ன?' என்று கேட்க, அவர் அடியேன் பெற்றதொரு பெண்கொடியின்

மணநிகழசசி யிது " *எனறு சொலலப, பெருநதவா* " *உமககு மறறு மஙகலம உண டாககடவது* " *எனறு வாயமொழிநதாா*

(வி - ரை) தவராம் - *மாவிரத முனிவராம வேடமபூணட* **நலம் மிகும்** *முன னைரும நலமுடையாா, இபபோது மேலும நலம மிகபபெறுகினறாா - பெறவுள்ளாா எனக சரித நிகழசசிக குறிபபு*

இந்த மங்கலம் உற்ற செயல் ஒழுதுவது என்? *என மாறறுக அசசெயலாவன சுறறமெலலாஙகளி சிறபப மூளைபபெயது, மூதாா வதுவை முகஙகோடிதத செயல முதலியன* (884). *இவறறை* " *மணவினைக கமைநத செயகை மாதினைப பயநதாா செயய* " (158) *எனறது காணக. ஆளுடையபிளளையாாபுராணம* 1172 - 1181 *திருபபாடடுககளில இவை விரிததோதபபடடதும பாாகக நாம இஙகு* **உற்ற செய** *லாவது மஙகலமாம எனற பொருளபட உரைகக நினறதும காணக.*

பெற்றது ஒரு பெண் கொடி - பெற்றது - *பிழைககு நெறி தமககு உதவபபெற றது எனற குறிபபுப பெறக கூறினாா* **கொடி** *எனறதற கேறபப* **பெற்றது** *என அஃறிணையிற கூறினாா* **ஒரு** - *ஒபபறற எனறதும குறிபபு.* **பெண்கொடி** - (876) *பாாகக. பொறகொடி* (877), *மடககொடி* (894) *எனபவை காணக.*

பெருந்தவர் - *மாவிரத முனிவா என மேறபாடடிலும, நறறவா என இப பாடடிலும, ஞானச செயதவா என வரும பாடடிலும கூறியது காணக.* **பெருந்தவர்** *எனறது சுட்டுபபெயராய நினறது*

மற்று - *மறறும - வேறு எனபது வெளிபபொருள நீா எணணிய வதுவை யாகிய மஙகலம நீா காணபபெறீா, மறறு அதனின நலல சோபனமாகிய* " *ஐயா பெருஙகருணைத திறமபோறறும பெருமபேறு* " (898) *எனற முததிப பேறு உமககு ஆகுக எனற குறிபபினறு பெறும உளளுறைப பொருளும காணக*

சோபனம் - *மஙகலம - நனமை சுபம எனற சொலலடியாறப பிறநத பெயா சுபததால விளையும பயன.* **வாய் மொழிதல்** *ஆசிகூறுதல* 27

893\. ஞானச்செய தவரடிமேற *பணிநதுமனை யகநணணி*
மானககளு சாறறா மணககோலம புனைநதிருநத
தேனகக மலாககூநதற றிருமகளைக கொணடணைநது
பானறகந தரமறைதது வருமவரைப பணிவிததாா. உஅ

(இ - ள்) *வெளிபபடை. ஞானவடிவுடையாராயச செயயும தவவேடம தாஙகிய வரது திருவடியில வீழநது வணஙகி, மனைககுளளே சென்று, மணககோலம பூணடி ருநத, தேன பொருநதிய புதிதாக மலாநத மலாகளணிநத திருமகளாரை உடன கூடடிககொணடுவநது, திருநீலகணடததை மறைததுவநதவ ரடியில வீழநது வணங கசசெய்தனா.*

(வி - ரை) ஞானச் செய்தவர் *அவரது திருமேனி ஞானநிறைவேயாம, தாஙகி வநத வேடம செயதவவேடமாம எனபது*

அடிமேற் பணிந்து - *முனிவரைக கணடெழுநது முன பணிநதனா* (891) *என றது பெரியோரைக கணடதும வணஙகும முறை இஙகு* **அடிமேற்பணிந்தது** *எனறது அவா ஆசி கூறியதறகு முறைமையின அடிவீழநது வணஙகிய சிறபபு வணககம.*

மணக்கோலம் புனைதல் - *மணமகளுககுரியபடி அலஙகரிககப பெறுதல* " *செம பொனசெய வாசிச சூடடுத திருமணிப புனைபூண டெயவப, பைமபொனின மாலை வேயநத பவளமென கொடியொப பாரை, நமபனற னருளே வாழததி நலலெழில விளஙகச சூடடி, யமபொனசெய தீப மெனன வழகலங கரிதது வைததாா* ' (திரு ஞான - புரா - 1223) *எனறது பாாகக.*

தேன் நக்க மலர் - தேன் - வண்டு நறவு என்றலுமாம் **நக்க** - புதிதாக அலர்தல் குறித்தது. "நகைக்கும் பத்தி னுடன்பறித்த" (முருகா - புரா - 7), "அலருமவேலை" (559) முதலியவை பார்க்க.

திருமகள் - திருமகட்கு மேலவிளங்கும் (881) என்றவிடத்துரைத்தவை பார்க்க. நாயனருக்குப் பிழைக்குநெறி உதவி (876) இறைவனது அருளாகிய திருவைத்தேடித் தரும் மகள் என்று குறிப்புமாம்.

பானல் கந்தரம் மறைத்து வரும் அவர் - பானல் - நீலமலர் **பானற்கந்தரம்** - நீல மலர்போன்ற நிறமுடைய திருநீலகண்டம் தமது திருநீலகண்டத்தை மறைத்து மாவிரதாகிய வேடம் பூண்டு வந்தவர் எனக.

பணிவித்தார் - பணியச்செய்தனர் பணியுமாறு பணித்தனர் மகளார் தாமே அடியார்களைப் பணியும் நியதியுடையா ராயினும், இங்கு மணப்பெண்ணாகியதற் கேற்பப் பெரியோர் பணித்தபடி செய்யும் நிலைகுறிக்கப் பிறவினையாற் கூறினார் வருமபாட்டில் இதுபற்றியே "தாழ்ந்தெழுந்த மடக்கொடி" என்றதும் காண்க.　　28

894.　தஞ்சரணத் திடைப்பணிந்து தாழ்ந்தெழுந்த மடக்கொடிதன்
மஞ்சுதழைத் தெனவளர்ந்த மலர்க்கூந்தற் புறநோக்கி,
யஞ்சலிமெய்த் தொண்டரைப்பார்த், "தணங்கிவடன் மயிர்நமக்குப்
பஞ்சவடிக் கா"மென்றார் பரவவடித் தலங்கொடுப்பார்.　　உக

(இ - ள்) **பரவ கொடுப்பார்** - தம்மைத் துதிப்பவர்களுக்குத் தமது திருவடித் தலம் கொடுப்பவராகிய சிவபெருமான், தம் சரணத்திடை நோக்கி - தமது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து நின்ற மடமையுடைய கொடிபோல்வாரது மேகம் தழைத்ததுபோலத் தழைத்து வளர்ந்த மலரணிந்த கூந்தலின் புறத்தை நோக்கி, அஞ்சலி பார்த்து - கும்பிட்டு நின்ற உண்மைத் தொண்டனரைப் பார்த்து, "அணங்கு ஆம்" என்றார் - "அணங்குபோல்வா ளாகிய இவளது மயிர் நமக்குப் பஞ்சவடிக்கு ஆகும்" என்று சொன்னார்.

(வி - ரை) **மஞ்சு . கூந்தல் - மஞ்சு** - மேகம். **தழைத்தல்** - தாவரவுயிர்கட்குரிய தளிர்த்து வளர்தலாகிய செயலை மேகத்திற்கேற்றி, மேகம் தாவர வகையுட்பட்டதுபோல உவமித்தார் மேகத்தின் நீர்செறிவினாலாகிய கருமையும், விரிவும், அசைவும் கூடிய தோற்றம் தழைத்த மரம்போன்றிருத்தலின் இவ்வாறு கூறினார். தழைத்தாலென என்றபாலது **தழைத்தென** என நின்றது. **தழைத்தாற்போல வளர்ந்த** எனக. பயனும் மெய்யும் உருவும்பற்றி வந்த இல்பொருள் உவமை. **வளர்ந்த** - செறிந்து வளர்ந்த மேகம் கூடிச்செறிந்தால் உலகு தழைக்கச் செய்யும், இங்கு இக்கூந்தல் வளர்ந்ததனால் அருண்மழை பெய்தற்குக் காரணமாயிற்று; நாயனார் உய்ந்தனர், அது கண்டு "செழும்புவனங்கள்" உய்ந்தன எனப் பயனும் மெய்யும் பற்றிய உவமையாதல் கண்டுகொள்க "பிழைக்குநெறி தமக்குதவ" (876), "இந்தச் செழும் புவனங்களில் ஏறச்செய்தோம்" (897) என்றதனாற் பயன் போந்தமையும், "இருள்செய்த கருங்கூந்தல்" (895) என்றமையால் உருவுவமையாதலும் காண்க.

கூந்தற் புறம் நோக்கி - கூந்தலினது நீளம், செறிவு, கருமை முதலிய புறத் தோற்றம் பற்றியே "இது பஞ்சவடிக்கு ஆம்" எனகினாராதலின் அது குறிக்கக் கூந்தல் நோக்கி என்னாது கூந்தற் **புற** நோக்கி என்றார். **நோக்குதல் - ஊன்றிப்** பார்த்தல் இங்கு ஊன்றிய நோக்கத்தினை வெளிப்படுத்தாது, வெளிப்பார்வைத் தொழில் மட்டும் காட்டப்பட்டமை குறிக்கவும் **புறநோக்கி** என்றார் மானக்கஞ்சாறரது அன்பை உலகுக்கு அறிவித்து உய்வித்தல் (897) அவரது அகநோக்கம் என்பது பின்னாக காண்க. "கழன்மனத்துக, கொண்ட கருத்தி னகநோக்கும் குறிப்பே யன்றிப

புறநோக்கும் கண்ட வுணர்வு துறந்தார்போல" என்ற தண்டியடிகள் புராணக் கருத்தினை இங்குச் சிந்திக்க. தம் முன் பணிந்து ஐந்துங்கழுந்தோய்த் தாழ்ந்தெழுந்தவாறு கூந்தலின் புறமே தோற்றப்படுமாதலின் புறநோக்கி என்றார் எனவும், புறம்கூந்தல் எனக் கொண்டு முதுகினிற் கிடந்த கூந்தல் எனவும் உரைப்பாருமுண்டு.

அஞ்சலி மெய்த்தொண்டர் - மகளாரைக் கொணர்ந்து பணிவித்த நாயனார் மாவிரதியரைத் தாமும் அஞ்சலி செய்தபடியே நின்றனர் என்பதாம். **மெய்** - இயற்கையடைமொழி.

அணங்கு இவள் - அணங்கு போன்ற இவள் என உவமஉருபு விரிக்க. **அணங்கு** - தெய்வப் பெண்.

மயிர் - எவ்வகை உயர்வான கூந்தலேயாயினும் தலையினின்று களையப்பட்டபின் "தலையினிழிந்த மயிர்" என்று இகழ்ந்தொதுக்கப் படுவதோர் அசுத்தப் பொருளாமாதலின் இங்கு **மயிர்** என்று இலேசுபடக் கூறினார். மஞ்சுதழைத்தது போலும் என்பது முதலிய பெருமைகளுடையது என்று எண்ணுது நாம் இதனை **மயிர்** என்ற மட்டிலே கருதுவோம் என்பதும், அரிந்த பின்னர் அதனை மீள அவ்வாறே வளரக் கொடுத்துவிடுவோம் என்பதும், இவ்வாறு இழிந்ததாகக் கருதும் மயிரேயாயினும் நாம் தரிக்கும் உயர்ந்த மயிர்க்கயிற்றுப் பூணூலுக்கு ஆகும் என்பதும், உயர்ந்த பயன்தருவதாம் என்பதும் ஆகிய இவை குறிக்கவே **மயிர் - பஞ்சவடிக்கு - ஆம்** என்றார்.

பஞ்சவடி - மயிர்க்கயிற்றாலியன்ற பூணூல் வடம் (**பஞ்சம் - விரிவு; வடி** - வடம்) மயிரினால் அகலமாகப் பின்னல் செய்த மயிர்க்கயிற்றுப் பூணூல் வடம். "மயிர்க்கயிறு தரித்தான் றன்னை", "பஞ்சவடி மார்பினானை" முதலிய தேவாரங்கள் காண்க.

அடித்தலங் கொடுப்பார் பஞ்சவடிக்கு ஆம் என்றார் - என்று கூட்டுக. **கொடுப்பார்** - வினையாலணையும் பெயர். பரவ அடித்தலம் கொடுக்கு மியல்புடையார் ஆதலின் மயிர் பஞ்சவடிக்காம் என்றார் என்க. **பரவுதல்** - மன மொழி மெய்களால் வழிபடுதல். பஞ்சவடிக்காக மயிரை அரிந்து நீட்டிய நாயனார் பரவ அவர்க்குத் தம் அடித்தலமாகிய **முத்தி கொடுப்பாராகி - என்றார்** என்று கூட்டிக் **கொடுப்பார்** என்றதனை வினைமுற்றெச்சமாகக் கொண்டுரைப்பினுமமையும். அடித்தலம் கொடுத்ததனை 898 - ல் கூறுகின்றார்.

அலர்ந்தமலர்க் கூந்தல்—என்பதும் பாடம். 29

895. அருள்செய்த மொழிகேளா வடற்சுரிகை தனையுருவிப்,
"பொருள்செய்தா மெனப்பெற்றே" னெனக்கொண்டு, பூங்கொடிதன்
இருள்செய்த கருங்கூந்த லடியிலரிந், தெதிர்நின்று
மருள்செய்த பிறப்பறுப்பார் மலர்க்கரத்தி னிடைநீட்ட, ௩௦

896. வாங்குவார் போனின்ற மறைப்பொருளா மவர்மறைந்து
பாங்கின்மலை வல்லியுடன் பழையமழ விடையேறி
யோங்கியவிண் மிசைவந்தார், பொலிவிசும்பு நிலநெருங்கத்
தூங்கியபொன் மலர்மாரி, தொழும்பர்தொழு தெதிர்விழுந்தார். ௩௧

895 (இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு அருளிச் செய்த மொழிகளைக் கேட்டு மானக்கஞ்சாறனார் வலிமையுடைய உடைவாளை உருவிப், "பொருட்படுத்தி (இது பஞ்சவடிக்கு)ஆம் என்று சொல்லப்பெற்றேன்" என்று மனத்துட்கொண்டு, பூங்கொடி போன்ற மகளாரது இருள்செய்த கரிய கூந்தலை அடியில் அரிந்து, எதிரே நின்று, மயக்கம் செய்யும் பிறப்பை யறுப்பாருடைய மலர்க்கையில் நீட்ட, ௩௦

896 (இ - ள்) வெளிப்படை. அதனை வாங்குவார்போல நின்ற மறைப்பொருளாகிய அவர் மறைந்து, பக்கத்தில் பார்வதியம்மையாரோடு, தமது பழைய இளைய இடப வேற்றினையேறி, மேலோங்கிய ஆகாயத்தின் மேல் வெளிப்பட்டு வந்தருளினார். ஒளி பொருந்திய ஆகாயமும் நிலமும் நிறைய அழகிய கற்பகப்பூமாரி பெய்தது. அன்பராகிய மானக்கஞ்சாறனார் தொழுது எதிரே நிலமுற வீழ்ந்தனர் ருக

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

895. (வி - ரை) அடல் சுரிகை அடல் - போர் எனக்கொண்டு போர்க்கருவியாகிய சுரிகை எனப்பொருளுரைப்பதுண்டு

பொருள் செய்து ஆம் எனப் பெற்றேன் - பொருளல்லாத இதனையும் பொருட்படுத்தி "இதுபஞ்சவடிக்கு ஆகும்" என்று சொல்லும்பேறு பெற்றேன் என்க. இங்குப் "பொருள் செய்தாம், எனப்பெற்றேன்" என்று பாடங் கொண்டு, பொருள் - முற்பிறப்பிற் செய்த நல்லகருமம் என்று உரை கொண்டு, முன் செய்த நற்றவத்தால் இவ்வாறு கொடுப்பது ஒருவற்குக்கிடைக்கும், நான் என்ன புண்ணியஞ் செய்தேன? என்று உரைகொள்வர் மகாலிங்கையர். பெரும்பொருளை ஆக்கிக்கொண்டவன் போல (இப்பெரியார் இதனைக் கேட்கப்) பெற்றேன் என்பது ஆறுமுகத் தம்பிரானுரை. இதனை மறுத்து, மொழிகேட்டு அதற்கு உண்மைப் பொருள் செய்து, அதன்படி செய்யத்துணிந்து, இதனை ஆம் என்று செய்யும்பேறு பெற்றேன் என மகிழ்ந்து என்று கூறுவர் ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளை.

இருள் செய்த - இருள் - கருநிறங்குறித்து நின்றது ஆகுபெயர் **இருள் செய்த** - கருநிறம்பரப்பிய "கருங்கதிர் விரிக்கு மேனி" என்றது காண்க. **இருள்** - மயக்கம் எனக்கொண்டு, கூந்தல் அழகியது - உடற்கூறு அழகியது என்றெல்லாம் இவ்வுடலைப் பற்றிக் கொண்டு அலையும் உலகியல்பு குறித்ததாக உரைப்பதுமாம் உலகர் அவ்வாறு மயங்காவண்ணம் காட்டும் நிலையில், இதுவரை **இருள் செய்த - மயக்கம் செய்த** - இனி உண்மைகாணக் காரணமாயின-கூந்தல் என்று இப்பொருட்குக் குறிப்பு உரைத்துக் கொள்க மானக்கஞ்சாறனார்போல "மெய்ப்பொருளை யறிந்துணர"ராத (872) வரை உலகாக்கு மகளிரது கூந்தல் முதலியவை **இருள்** - மயக்கம் - செய்வன என்ற பொது இலக்கணமாகக் கூறியதாகக் கொள்க இதனைத் தொடர்ந்து **மருள் செய்த பிறப்பறுப்பார்** என்றதும் உன்னுக. **இருள்** - ஆகுபெயராய் மேகத்தை உணர்த்தியதெனவும், **செய்த** - உவமஉருபெனவும் கொண்டு மேகம் போன்ற கரிய கூந்தல் என்றலுமாம மேல **மஞ்சுதழைத்தென** என்றது காண்க

அடியில் அரிந்து - அந்தப் பற்றுச் சிறிதும் எஞ்சிநில்லாவகை அடியோடு களைந்து என்பது குறிப்பு "பாசப் பழிமுதல் பறிப்பார்போல" என்றது காண்க

எதிர்நின்ற-முன்னே நின்றவராகிய பிறப்பறுக்கு முதல்வர் "தாவிய வனுடனிருந்துங் காணாத தற்பரன்" (ஆளுடையபிள்ளையார்-திருக்கோவிலி) என்றபடி எதிரேவரக் காணமுடியாதவர் இவருக்கு எதிர்வந்து நின்றார் என்பது குறிப்பு **எதிர்நின்ற மருள்** என்றுகொண்டு, உயிர்களை அறிவு மயங்கச்செய்து தம் இனமாகிய தலைவனை யடையாமல் எதிர்த்துக்கட்டி அது காரணமாகப் பிறப்பில் வீழ்த்தும் மயக்கம் என்றுரைக்க நிற்பதும் சிந்திக்க. "**பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும், மருளானு** மாணாப்பிறப்பு" என்ற திருக்குறட் கருத்து இங்குத் தோற்றுவதனையும் உன்னுக கூந்தல் முதலியனவாய மெய் என்று போபெற்ற **பொருள**லலாத பொய்யினைப் பொருளெனக் கொண்டு அவற்றுக்காவனவே செய்து இறந்து பிறந்துழலும் **மருளி**னல் ஆகிய மானிட வாழ்க்கையை நோக்கி இவ்வாறு கூறினார் என்பதும் காண்க

இனி, உலகபோகப் பொருள்கள் **பொருளல்ல** என்று தள்ளுதலும், அவையே **பொருளாம்** என்று கொண்டுழலுதலும் ஆகிய இரண்டும் தவறுடையன; சிவனுக்கும் அடியாருக்கும் பயன்படும் அவ்வளவிற்கே பொருளாம் என்றுணர மருள்செய்த பிறப்ப

றும் என்று சொற்றுணைத்துக்கொள்ளுதலும் ஆம். "ஆவன ஆகுமென்று" (470) என்றதும் காண்க.

மருள்செய்த பிறப்பு அறுப்பார் - "மையல் செய்திம் மண்ணின்மேற் பிறக்கு மாறு காட்டினாய்" (திருஞா - தேவா - நட்டராகம் - திருத்துருத்தி - 5) என்றபடி மரு ளினாலாகிய பிறவியினை அறுத்தற்குத் **திருவடித்தலம் கொடுப்பதற்காக எதிர்நின்று** செய்த இச்செயல் முடிகின்ற இடமாதலின் இங்கு இத்தன்மையாற் கூறினார்.

பிறப்பு அறுப்பார் மலர்க்கரம் - தமது கையினாற் காட்டும் ஞானமுத்திரையால் பிறப்பு அறுமவகை கூட்டுவார் என்று குறிப்பும் காண்க. (மானக்கஞ்சாறர்) - நீட்ட - (அவர்) - மறைந்து - வந்தார் என வரும்பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க. பெற்றேன் என - கொண்டு-அரிந்து-நீட்ட என்ற வினைகட்கு, மானக்கஞ்சாறர் என எழுவாய் வருவிக்க.

896 (வி - ரை) **நின்ற** - மேலே **எதிர்நின்று** (895) என்றார். திருவுருத்திரம், நின்ற திருத்தாண்டகம் முதலிய திருமறைகளா லறியப்படுமாறு, எல்லாமாய் நிறபவ ராதலின் மாவிரத முனிவராய் வந்து நின்றார் - எதிர் நின்றார் - இங்கு வாங்குவார்போல நின்றார் - இனி அவரே மறைந்து நிற்பார் விடைமே னிற்பார் எனக். இதுபற்றியே **இங்கு மறைப்பொருளாமவர்** என்றும், **மறைந்து** என்றும் கூறியதாம் **மறைப்பொரு ளாம் அவர்** என்றது தம் உண்மைக்கோல மறைந்துவரும் பொருள் என்று குறிப்பதும் காண்க.

மலைவல்லி - மலையரசன் மகளாய் வந்த கொடிபோலவாராகிய உமையம்மை

பாங்கின் - ஒரு கூற்றிலே **பாங்கின் வந்தார்** என்று கூட்டி, அருளும் பாங்கிலே இவ்வாறு அருட்கூறுடன் வெளிப்பட எழுந்தருளினார் என்றலுமாம்.

பழைய மழவிடை - பழைய - எஞ்ஞான்றும் தமக்குரிய என்ற பொருளில் வந் தது. **மழ** என்றது எண்ணிலாக்காலத்தாற் பழமைபெறினும், மாறாத இளமையுடைய தெனக் குறித்தது.

ஓங்கிய விண் - எல்லாவற்றினும் உயர்ந்து நிறைந்த ஞானாகாயம் முன்னர்கீழே இருநிலத்தின் மிசைத் திருவடிதோய வந்தவர் (889), இங்கு மேல் ஓங்கிய விண்மிசை வந்தார் எனக்.

பொன்மலர் மாரி தூங்கிய - பொன்மலர் - பொன் அழகு குறித்தது பொன் னிறமுடைய கற்பகமலர் என்பாருமுண்டு **தூங்கியது** என்பது துவ்வீறு குறைந்து நின்றது. **தூங்கிய பொன்மலர் மாரி** - மிக்க கற்பகப் பூமழை நெருங்க என்றலுமாம் தூங்கிருள் என்றதற்குச் செறிந்த இருள் என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை கொள்வது காண்க.

விசும்பு நிலம் - விசும்பும் நிலமும் எண்ணும்மைகள் தொக்கன **விசும்பின் நிலம் நெருங்க** என்பது பாடமாயின் ஆகாயத்தின் வெளிமுழுதும் எனக் விசும்பி னின்றும் நிலத்தின்மேல் நெருங்க என்றலுமாம்.

தொழுது எதிர் விழுந்தார் - தொழுதுகொண்டே கீழ் வீழ்ந்தனர் "தொழுதெழு வாள" என்ற குறளிற்போலக் கொள்க வந்ததனைக்கண்டவுடன் தொழுதலும் வீழ் தலும் ஒருங்கே நிகழ்ந்தனவாயினும் அவ்விரண்டனுள் முன்னைப் பழக்கத்தாற் கைகள் தாமாக முன்னர்ச் சிரமேற் குவிந்தன என்பார் **தொழுது** என முன் வைத்தனர். இதுபற்றியே இங்குத் **தொழும்பர்** என்ற சொல்லாற் கூறினார் "தொண்டர்க்கே யேவல்செயும் தொழில்பூண்டார்" (873) என்றதொடக்கத்திற் கூறியதனை நினைக்க 31

897\. விழுந்தெழுந்து மெய்ம்மறந்த மெய்யன்பர் தமக்குமதிக்
கொழுந்தலைய விழுங்கங்கை குதித்தசடைக் கூத்தனார்
"எழும்பரிவு நம்பக்க லுனக்கிருந்த பரிசிந்தச்
செழும்புவனங் களிலேறச் செய்தோ"மென் றருள்செய்தார். ௩௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. (எதிரிற் கீழே) விழுந்து எழுந்து மெய்ம்மறந்து நின்ற மெய்யன்பருக்குப், பிறைச்சந்திரன் அலையும்படி பெருகி விழுகின்ற கங்கையாறு பொங்கிய சடையினையுடைய கூத்தனார், "உனக்கு எம்மிடத்து எழுகின்ற அன்பின் தன்மையை இந்தச் செழித்த உலகங்களில் ஏறும்படி செய்தோம்" என்று அறிவித்து அத் தமது திருவருளினைச் செய்தனர்.

(வி - ரை) விழுந்து எழுந்து - எதிர் விழுந்ததனை மேற்கூறினாராதலின் அவ்வாறு விழுந்தவர் எழுந்து எனக.

மெய்ம்மறந்த - "செய்வதொன்று மறியேனே" (திருவாசகம் - திருச்சதகம்). "ஒன்று மறிந்திலர் வாதவூர் முனிவர்" (திருவிளை - புரா - வாத - உப - பட - 47) என்றபடி இன்ன நிலைமையினர் என்றறியாது நின்றனர் என்றதாம்.

மெய்ம்மறந்த மெய்யன்பர் - மெய் என்ற பெயரால் வழங்கும் பொய்யாகிய உடலையும் உடல் சூழ்ந்தவற்றையும் உடலினுள் வாழும் தம்மையும் மறந்தார். ஆனால் மெய்யாகிய அன்பு மயமாய் விளங்கினார் என்றதாம். பொய்யன்புக் கெட்டாத இறைவர் கஞ்சாறனார் காண வெளிப்பட்டது அவரது உண்மையன்பு பற்றி என்றபடியாம்.

இறைவரது அருள் வெளிப்பாடுகள் மானக்கஞ்சாறனார் பொருட்டு நிகழ்ந்து அவர்க்கு முதலில் அறிவிக்கப்பட்டனவாகலான் அன்பர் தமக்கு என்றார்.

மதிக் கொழுந்து - மூன்றாம் பிறை மேல் தழைக்க உள்ளதாதலின் கொழுந்து என்றார். கொழுந்துபோல்வதனைக் கொழுந்தென்றது உபசாரம்.

அலையவிழும் - கங்கைப் பெருக்கின் அலைகள் ததும்பி வீழ அதன் கரையாகிய சடையில் உள்ள சந்திரன் அலைகின்ற தென்பது கருத்து.

ததித்த சடை - ஆகாயத்திலிருந்து பூமியில் இறங்குவதற்குமுன் கங்கை சிவபெருமானது சடையில் ஆயிரமாமுகத்திலேயே பெருகிய வேகத்தால் இறங்கியதனைக் ததித்த என்றார். ததித்தற்கிடமாகிய சடை.

எழும்பரிவு - மேன்மேலும் அதிகரிக்கும் அன்பு "மேன்மேல்வந் தெழுமன் பால" (800) என்றது பார்க்க. உனக்கு நம் பக்கல் எழும் பரிவு இருந்த பரிசு என மாற்றுக.

ஏறச்செய்தல் - உணரச்செய்தல்-உணர்த்துதல். "அறிவிக்க வன்றி அறியா வுளங்கள்" என்றவாறு படிமுறையால் இறைவர் உணர்த்தினாலன்றி உயிர்கள் உண்மை உணரமாட்டா. "நினையுமா நினையே" என்று (திருவிசைப்பா - கோயில்) திருமாளிகைத்தேவர் அருளியவாறு இறைவர் இங்குச் செழும்புவனங்கள் பரிவின் பரிசு உணரத் தாம் உணர்ந்தருளினர் என்பதாம்.

அருள் செய்தார் - அருளாவன அறிவித்தலும், தமது காட்சி கொடுத்தலும், கருணைத்திறம் போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெறத் தந்து தமதுலகத்திற் சேரச் செய்தலும் ஆம்.

அருள்செய்தார் என்றதற் கேற்பக் கூத்தனார் என்றதும் காண்க. அருள்செய்தார் - சொன்னார் எனப்பாருமுண்டு. 32

893 மருங்குபெருங் கணநாதர் போற்றிசைப்ப வானவர்கள்
நெருங்கவிடை மேற்கொண்டு நின்றவர்முன் னின்றவர்தாம்
ஒருங்கியநெஞ் சொடுகரங்க ளுச்சியின்மேற் குவித்தையர்
பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெற்றார். ௩௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. பக்கத்திற் பெரிய கணநாதர்கள் துதிக்கவும், தேவர்கள் நெருங்கி வரவும், இடபவாகனத்தினை ஏறி வந்துநின்ற பெருமான்முன் நின்றவராகிய

மானக்கஞ்சாறனார், ஒன்றுபட்ட மனத்துடனே, கைகளை உச்சிமேற் கூப்பிக்கொண்டு, சிவபெருமானது பெரிய கருணைத் திறத்தை எந்நாளும் துதிக்கும் பெரும்பேற்றினை நேரே பெற்றனர்.

(வி - ரை) பெருங்கணநாதர் - பெரிய சிவகணத் தலைவர்கள்.

நின்றவர்முன் நின்றவர் - சொற்பொருட்பின் வருநிலை. (விடைமிசை) **நின்றவர்** என்றதற்கு வந்துநின்ற இறைவர் எனவும், (முன்) **நின்றவர்** என்றதற்கு எழுந்து நின்றவர் எனவும் கொள்க.

ஒருங்கிய நெஞ்சு - "ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள்" (கோயில் திருவிருத்தம்), "ஒருங்கிய மனத்தோடு" (திருவெழுகூற்றிருக்கை), "ஒருவனையு மல்லா துணரா துள்ளம்" (திருத்தாண்டகம்) என்றபடி பிறிதொன்றினும் செல்லாது, சிவபெருமானிடத்தில் முழுமையும் நிலைத்த மனம்.

கரங்கள் உச்சியின்மேற் குவித்து - "தொழுது விழுந்தார்" (896) என்றது போல இச்செயல் பயிற்சி வசத்தால் தானாகவே நிகழ்வது.

ஐயர் - பெருமையையுடையவர் - சிவபெருமான்.

பெருங் கருணைத் திறம் - தம்மையும் ஒரு பொருட்படுத்தி இறைவர் தாமே மாவிரதியாராக வந்ததும், மயிரினைக் கேட்டதும், மறைந்ததும், விடைமேல் வெளிப்பட வந்ததும், பரிவு புவனங்களில் ஏறச் செய்தோம் என்றும் செய்த அருட்டிறங்களையே பேரருள் என்று எண்ணியெண்ணிச் சிந்தை நைந்து போற்றினாராதலின் **திறம் போற்றும்** என்றார்.

நெஞ்சு - கரம் - போற்றும் - என்றவற்றால் முறையே மனம் - மெய் - மொழி என்ற முக்கரணங்களின் செயலும் கூறினார்.

ஒருங்கிய நெஞ்சோடு - முக்கரணங்களும் இறைவர் பாலனவாக ஒருவழிப்பட்டுச் சென்றன என்பார் **ஒருங்கிய** என்றார். ஏனை, மெய்ம்மொழிகளின் தொழில்களுக்கும் மன இயக்கமே காரணமாதற் சிறப்புடைமை பற்றி **ஒருங்கிய நெஞ்சோடு** என்று அவற்றை மனத்தொடு புணர்த்தியோதினார். **பெரும்பேறு**-பெறுதற்கரிய பெரிய பேறு. இங்கு இறைவர்பாற் கூடுதலாகிய முத்திப்பேறு குறித்தது. திருவடிமறவாது போற்றியிருத்தல் முத்தி யிலக்கணமென்பது "ஏகமாய் நின்றே" என்னும் சிவஞானபோதம் நோக்குக.

நேர்பெற்றார் - நேரே பெற்றனர் எனக் உடனே பெற்றார் என்றலுமாம். நேராகப் பெற்றார் - அடையப்பெற்றார் என்பாருமுண்டு. 33

899. தொண்டனார் தமக்கருளிச், சூழ்ந்திமையோர் துதிசெய்ய
இண்டைவார் சடைமுடியார் எழுந்தருளிப் போயினார்
வண்டுவார் குழற்கொடியைக் கைப்பிடிக்க, மணக்கோலம்
கண்டவர்கள் கண்களிப்பக், கலிக்காமர் வந்தணைந்தார் ௫௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. தொண்டனாருக்கு இவ்வாறு அருளிச் செய்தபின், தேவர்கள் சூழ்ந்து துதிக்க, இண்டை மாலையை யணிந்த நீண்ட சடையினையுடைய சிவபெருமான் மறைந்தருளினார். வண்டுகள் மொய்த்தற்கிடமாகிய கூந்தலினையுடைய மணமகளாரை மணஞ் செய்துகொள்ளும் பொருட்டு, மணக்கோலத்தைக் கண்டவர்களுடைய கண்கள் களிப்படையும்படி கலிக்காமனார் வந்தணைந்தனர்.

(வி - ரை) தொண்டனார் தமக்கு - மெய்யன்பர் தமக்கு (897) என்றது பார்க்க.

இமையோர் சூழ்ந்து துதிசெய்ய - எனைய மானக்கஞ்சாறனார் பெற்ற பெரும்பேற்றைப் பற்றித் தேவர்கள் துதித்தனர். இப்பேறு தமக்குப் பெறுதற்கரியதாயினமை கருதியும் துதித்தனர் எனக.

இண்டை - முடிக்கணியும் மாலைவகை "தொண்டரஞ்சுகளிறும் மடக்கிச் சுரும்பார் மலர், இண்டை கட்டி வழிபாடு செய்யுமிடம்" (திருஞா - தேவா செவ்வழி -

கேதாரம் - 1) என்ற தேவாரமும், " இணைச்சுருக்கும் தாமம் " (முருகர் புரா - 9) என்றதும் காண்க

எழுந்தருளிப் போயினர் - மறைந்தருளினர் என்ற பொருள் தரும் மரபு வழக்கு

வண்டுவார்குழல் - அச்சமயம் மணமகளாரின் கூந்தல் அடியில் அரிந்து எடுக்கப்பட்டமையின், இது குழலுக்கு இயற்கை யடைமொழி மாத்திரையாய் நின்றது பின்னர் இவர் கைப்பிடிக்குமுன் திருவருளால் இப்பூங்கொடியார் புனைந்த மலர்க்குழலினை முன்னிருந்தவாறே பெறப்போகும் நிலையின் குறிப்புமாம் மணமகளாரை வண்டுவார் குழலாராக எண்ணினர் என்றலுமாம்

கைப்பிடிக்க - மணஞ்செய்ய. 885 பார்க்க " நற்றவக் கன்னி யார்கை ஞானசம்பந்தர் செங்கை, பற்றுதற் குரிய பண்பிற் பழுதினற் பொழுது நண்ண " (திருஞா - புரா - 1237) என்றவிடத்து இதன் முதன்மை தேற்றப்படுதல் காண்க

மணக்கோலம் கண்டவர்கள் கண்களிப்ப - 171 - 172-ம் பிறவும் பார்க்க

கலிக்காமனர் - முன்னர் ஏயர்பெருமகன் (881), ஏயர்கோனர் (883), ஏயர்குலப் பெருமான் (885), என்றும், பின்னரும் ஏயர்குல மன்னவனர் (900) என்றும் கூறும் ஆசிரியர் இங்கு அவரது பெயராற் கூறுதல் குறிக்கொள்க. " ஏயருடை " என்ற குடிப் பெயரும் காண்க **புகுந்தார்** திருமனையில் என்று வருவித்துக்கொள்க.

போயினர் புகுந்தார் - இறைவர் எழுந்தருளிப் போயினதையும், மணமகனர் புகுந்ததையும் இவ்வொரு பாட்டில் நயம்படச் சேர்த்துக் கூறியது இவ்விரண்டும் ஒரே காலத்தில் உடனிகழ்ந்தத்தனைக் குறிப்பதற்காம்.

கைப்பிடிக்கும்—என்பதும் பாடம்　　34

900. வந்தணைந்த வேயர்குல மன்னவனர் மற்றந்தச்
சிந்தைநினை வரியசெயல் செறிந்தவர்பாற் கேட்டருளிப்,
புந்தியினின் மிகவுவந்து, புனிதனரருள்போற்றிச்,
சிந்தைதளர்ந், தருள்செய்த திருவாக்கின் றிறங்கேட்டு,　　௩௫

901. மனந்தளர்ந் திடர்நீங்கி, வானவர்நா யகரருளாற்
புனைந்தமலர்க் குழல்பெற்ற பூங்கொடியை மணம்புணர்ந்து,
தனம்பொழிந்து, பெருவதுவை யுலகெலாந் தலைசிறப்ப
வினம்பெருத்த தம்முடைய வெயின்மூதூர் சென்றணைந்தார்.　　௩௬

900 (இ - ள்) வந்தணைந்த மன்னவனர் - வந்து சேர்ந்த ஏயர்கோனர் கலிக்காமனர், மற்று உவந்து - மனத்தாலும் நினைத்தற்கரியதாகிய அந்தச் செயலை அங்குக் கூடியிருந்தவர்களபாற் கேட்டருளிப் புந்தியில் மிக மகிழ்ச்சியடைந்து, புனிதனரருள் போற்றி - இறைவர் செய்த திருவருளினைத் துதித்து, சிந்தை தளர்ந்து - பின்னர் மனந்தளர்ந்து, அருள்செய்த . கேட்டு - அருளிச் செய்த திருவாக்கின் றிறத்தினைக் கேட்டு,　　௩௫

901 (இ - ள்) மனம் நீங்கி - மனந்தளர்ந்ததனால் உண்டாகிய துன்பம் நீங்கியவராய், வானவர் மணம்புணர்ந்து - தேவதேவருடைய திருவருளினால் முன்புனைந்திருந்த வண்ணமே மலர்களணிந்த கூந்தலினை வளரப்பெற்ற பூங்கொடி போன்ற மணமகளாரை மணஞ்செய்து, தனம் .தலைசிறப்ப - நிதிகளை யாவர்க்கும் மிகக் கொடுத்துப் பெருங்கலியாண மகிழ்ச்சி உலகெங்கும் ஓங்கிச் சிறக்கச் செய்து, இனம் சென்றணைந்தார் - சுற்றத்தார்கூடிப் பெருக நிறைந்த தமது மதில் சூழ்ந்த பழவூரினைச் சென்று சேர்ந்தனர்　　௩௬

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

900. (வி - ரை) **மற்று அந்த** - தாம் எண்ணிவந்த அதனுக்கு வேறாக எதிர்பாராது நிகழ்ந்த அந்த. **சிந்தை நினைவு அரிய செயல்** - ஒருமகள் கூந்தலை மணநாளில் அரிந்து மாவிரதியார் கையில் நீட்டியதும், அவர் மறைந்தருளியதும், நாயனார் பேறுபெற்றதும் ஆகிய இவை இவை மூன்றும் கூறுசெய்து பிரித்துக் காணமுடியாதபடி ஒரு சேர உடனிகழ்ந்தமையின் ஒருமையிற் கூறினார். **நினைவரிய** - சிந்தையாலும் நினைத்தற்கு அரிய. உயர்வு சிறப்பு உம்மைதொக்கது.

செறிந்தவர்பால் கேட்டருளி - "தங்குலமேனை சுற்றமெலாம் தயங்குபெருங் களி சிறப்ப" (884) என்றபடி அங்குக் கூட்டமாகக் கூடியிருந்த சுற்றத்தாரும் ஏனையோரும் ஆகியவர்கள் சொல்லக் கேட்டனர் என்க. மானக்கஞ்சாறனார் பெரும்பேறு நேர் பெற்று (898) இறைவரை யணைந்துவிட்டனராதலின் அங்கு நின்ற பிறர்பால் இச்செயல் கேட்டனர் என்றறியப்படும். **கேட்டருளி** - கலிக்காமனாரது திருத்தொண்டின் பெருமை நோக்கி இவ்வாறு கூறினார்.

புந்தியினின் மிக உவந்து - கேட்ட பொருளைப் புத்தி நிச்சயிக்குமாதலின் அவ்வாறு நிச்சயித்து மிக உவந்தனர். சிந்தையினும் நினைவரிய செயல் நிகழ்ச்சியிற் கூடியது மிக வுவக்கத் தக்கதாம் என்று மிக மகிழ்ந்தனர் என்க. இது அவரது திருவுள்ளத்தில் **முதலில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி** தமது திருத்தொண்டில் முதிர்ச்சியினால் தொண்டர் பணியில் மானக்கஞ்சாறனாரக்கிருந்த உறைப்பினை நோக்கி உவந்தனர்.

புனிதனார் அருள்போற்றி - புத்தியின் காரியமாய உவப்பு நிகழ்ந்ததாகலின் அதனாலே, அந்நிகழ்ச்சிக்கு அருள் காரணமாமென அறிந்து அருளைப் போற்றினர். புனிதன் ஆர் அருள் என்று பிரித்துரைக்கவும் நின்றது. **ஆர்** - நிறைந்த - பெரிய. **சிந்தை தளர்ந்து** - இது அவரது மனத்தினுள் நிகழ்ந்த **இரண்டாவது நிகழ்ச்சி. தளர்தல்** - முயற்சி குறைதல் - இளைத்தல். இவ்வருணலம் கண்டு தரிசிக்கும்பேறு தமக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்று மனந்தளர்ந்தனர் என்க.

அருள் செய்த திருவாக்கின் திறம் என்றது "நமபக்க லுனக்கிருந்த பரிவிந்தச் செழும்புவனங் களிலேறச் செய்தோம்" (897) என்றருளிய திருவாக்கின் தன்மை.

கேட்டு மனந்தளரும் இடர்நீங்கி - அருணிகழ்ச்சிகளை நேரே காணும்பேறு தாம் பெருமைபற்றிக் கலிக்காமனார் **சிந்தை தளர்ந்தனர்** ஆனால் அன்பினதிறத்தை உலகில் ஏறச் செய்வதற்கே இறைவர் இவ்வருள் வெளிப்பாட்டினைச் செய்தனர் என்ற திருவாக்கின்றிறம் கேட்ட அதனால் அவ்வாறு உணர்த்தப்பட்டாருட்பட்ட தாமும், அந்த அன்பினதிறமும் அருளினதிறமும் உணர்ந்து உய்திபெற்றனர். நேர் காணப்பெற்ற திருப்பின உள்தாகும், அருட்டிற மறிந்துயவதாகிய, பயனையே கேட்ட இதனால் பெற்றனராதலின் **இடர் நீங்கினர்** என்க. இது அவரது திருவுள்ளத்தில் நிகழ்ந்த **மூன்றாவது நிகழ்ச்சி** **கேட்டு** - செறிந்தவர்பால் கேட்டு என வருவித்துக் கொள்க. **அங்குச் செறிந்தவர்** என்றதனால் நிகழ்ந்த அன்பு வெளிப்பாடு, அருள் வெளிப்பாடு, அருளிய திருவாக்கு என்பவற்றைத் தாம் நேரே கண்டும் கேட்டும் உணர்ந்த கூட்டத்தார்கள் என்றதாம். ஒரு பொருளை நேரிற் கண்டவர் கேட்டவர்கள்பால் கேட்டலே **நேர்சாட்சியம்** (Direct evidence) ஆகும் என்பதும் அது நம்பத்தக்கதாம் என்பதும் இந்நாள் நவீனரின் வழக்குநூல் விதிகளுமாம்.

சிந்தை தளர்ந்து - என்றதற்கு இவ்வாறன்றி, இச்செயல் மண நிகழ்ந்தபின் நிகழ்ந் திருப்பின் தமக்கும் அப்பேறு கிடைத்திருக்குமே என்ற கருத்தினால் **மனந்தளர்ந்தனர்** என்றும்; சுவாமியினால் கூந்தல் விரும்பிக் கொள்ளப்பட்ட பெண்ணை எவ்வாறு மணப்பது என்று மனந் **தளர்ந்தார்** என்றும், முண்டிதமான பெண்ணை எவ்வாறு மணப்பதென **மனந்தளர்ந்தனர்** என்றும், மனைவியின் மயிர் அரியுண்டமைக்கு **மனந்தளர்ந்தனர்** என்றும், பேரடியாராகிய மானக்கஞ்சாறனார் தமது மணத்துக்கு இல்லாமல் சிவபெருமானை அணைந்தது பற்றியும் அதனால் சுற்றத்தார் வருந்துதல் பற்றியும் **மனந்**

தளர்ந்தனர் எனறும, மறறும பலவாறும உரை கூறுவாருமுளா இவறறின பொருத தஙகள ஆராயநது கொளளததககன

அருள்செய்த திருவாக்கின் திறம் - "உனககும அருள செயவோம" எனவும், "நீ துககபபடாதே, மனஙகளிபபாக அநதப பெணணை மணநதுகொள" என்று எழுநத வாாதனை எனவும, "இவறறிறகு நீ வருநதாது மணஞ செய" எனறெழுநதவாறு எனவும பலவாறும உரைகூறுவாருமுணடு. இவவாறு பினனும ஒரு திருவாககு எழுநத தெனபதறகு ஆதரவு காணபபடவிலலை அவவாறு எழுநது கேடகபபடடிருபபின திருவாககுக கேடடு எனறுது திருவாககினறிறம் கேடடு என றுகூறுதறகு ஏதுவிலலை. 'அருள செயதவாககு" "என்ன" "இவவணணமெழுநதது கேடடு" (மூாததி-புரா 21 22 23) பாாகக **திருவாக்கின்றிறமாவது** "உமககுச சோபனமாகுக" (892) எனறெழுநத திருவாககு எனறும, அதில உமக்கு எனற பனமையால கலிககாமஞரை யும உளளடககியது ஆசிரியாகிய அததிருவாககினறிறம் எனறும உரைபபா ஆலால சுநதரமபிளளை　35

901 (வி - ரை) மணநதவரும் இடர் நீங்கியதன காரணம மேலுரைககபபடடது

வானவர் ...பூங்கோடி - தேவ தேவராதலின ஆககுதல, அழிததல முதலிய எலலாம வலலவா, அவரது அருள களையபபட்ட கூநதலை முன இருநதவாறே மீள வளரச செயதது எனக **புனைந்தமலர்க்குழல்** - **மணக்கோலம் புனைந்திருந்த தேனக்க மலர்க்கூந்தல்** (893), என முன அரிநதெடுககபபடடவாறே மீளவுளதா யினமை குறிததா சிறுததொணடநாயஞா சரிததததில சமைதது இலையிற படைதத கறி, மீளப பாலகனுக வாத திருவருள செயததெனறல, வளருந தனமைததாய குழல விரைவில வளாநத இது ஓா அறபுதமனறே! **பூங்கோடி** - கொடிபோலவாா **மலர்க் குழல் பெற்ற** எனற இககுறிபபினைக கொணடு, கலிககாமஞா குழல களையபபடட பெணணை எவவாறு மணபபதெனறு மனநதளாநதனா எனபாா சிலா அருணிகழச்சி காணுமபேறு பெறவிலலை எனச சிநதைதளாநதனராதலின கலிககாமஞா காணுமபடி **புனைந்தமலர்க்குழல்பெறத்** தரும இவவருள வெளிபபாடடினை இறைவா செயதருளி னா எனக. **புனைந்தமலர்க்குழல்** - அரியுமமுன, தேனககமலாககூநதல (893), மலாக கூநதல (894) எனறும, மீளககுழல வளாநதபின, இஙகுப **புனைந்தமலர்க்குழல்** என றும கூறிய ஆசிரியா இடையில, அடியில அரிநதெடுககபபடட நிலையில, **வண்டுவார் குழல்** என்று வாளா கூறிய நயம சிநதிகக

தனம்பொழிந்து - கயாணததில மணமகன வீடடாா தமது இயல்புககேறற படி இரவலா முதலியோாககு ஈகையிற சிறததல இயலபு அரசா சேனுபதிககுடியில வநத ஏயாகோனா தம நிலைமைககேறறவாறும, அவவாறே அரசா சேனுபதிககுடியில வநதாராயத திருவருள பெறறுப போநத மானககஞசாறனாது பெருமைககும புனைநதமலாககுழல மீளபபெறற மகளாரது பெருமைககும ஏறறவாறும, இருவாககும இடையாடிச செயத சிவபெருமானது திருவருட சிறப்பினுககேறறவாறும **தனம் பொழிந்தனர்** எனக இதனால **அது பெருவதுவையாகி உலகெலாம் தலைசிறக்க** ஓஙகி விளஙகிறறு எனபதாம

தலைசிறத்தலாவது - புகழ மேமபடப பாராடடபபெறுதல

இனம்பெருக - மணததின பினனா இருபாலின இனததவாகளும ஒருஙகு கூடிச செலலுதலாலும, கலிககாமஞருடன தம சாலபுநிறை சுறறம தலைநிறையக(885) கூடி வா, அவாகளோடு மானககஞசாறனாது நீளசுறறமெலாம (884) ஒபபரிய இப பெருவதுவையினுற பிணைககபபடடு ஒனறுகூடுதலாலும, முன வநததனைவிட மிகப பெருஙகூடடமாதலின **இனம்பெருக** எனறு தேறறம பெற எடுததுக கூறினா.

தம்முடைய எயில்மூதூர் - இது திருபபெருமஙகலம எனபதாம ஏயாகோன - புரா (1) பாாகக இதன சிறபபு அபபுராணம 2, 3, 4 பாடடுககளிற பேசபபடுதல

காணக இது திருபபுனகூருககு வடககில ஒரு நாழிகையளவில மடசாலையில உள ளது திருககோயிலும அதில ஏயாகோனாது திருவுருவமும உணடு சைவா பூசை நாயனாது உறசவம கொணடாடுகினறனா பன்னிருவேலி எனற கிராமமும உணடு தலசசிறபபும பிறவும விரிவாய ஏயாகோனா புராணததிற கணடுகொளக

பொழிந்த—எனபதும பாடம 36

வேறு

902 ஒருமகள கூநத றனனை வதுவைநா ளொருவாக கீநத
பெருமையாா தனமை போறறும பெருமையென னளவிற றாமே?
மருவிய கமாிற புகக மாவடு விடே'லென னோசை
யுரிமையாற கேடக வலலாா திறமினி யுரைகக லுறறேன. ருஎ

(இ - ள்) வெளிபபடை. ஒரு மகளாாின கூநதலினை அவரது மணநாளில ஒருவ ராகிய மாவிரதியாபால அரிநது நீடடிய பெருமையுடைய மானககஞசாறனாது திறத தினைத துதிககும பெருமை எனது அளவில அடஙகுவதாகுமோ? ஆகாது பொருந திய நிலததின வெடிபபிலே சிநதிய மாவடுவினை இறைவா எறறுககொணட "விடேல" எனனு மோசையினை உரிமையினால கேடகவலலாராகிய அாிவாடடாயநாயனாது சரிததததிறததினை இனிப பேசத தொடஙகுகினறேன.

(வி ரை) இது கவிககூறறு ஆசிரியா தமது மரபினபடி இதுவரை கூறிவநத சரிததததை முடிததுககாடடி இனிப பேசபபுகும சரிததததுககுத தோறறுவாய செய கினறாா

ஒருமகள் - ஒருவர்-இரணடிடததும ஒபபறறதனமை குறிததது காணக ஒருமகள் சில நாட பிளளைபபேறினறிச சிவபெருமானை வழுததிப பெறறெடுதது அரிதின வளாதத மகளாா என முன (885 - 876) விரிததோதிய அருமைபபாடுகள எலலாம தோனற ஒருமகள் எனறாா ஒருமகள் - ஒரே மகள, இரணடாவது மகளாதல மகனாதல இலலாதவா எனற குறிபபுமாம ஒருமகள் கலிககாமனாருககு மணவாடடியாகக கொடுகக இசைவு தநதுவிடடபடியினால தமது மகள எனற உரிமை நீஙகி, அவருககு உரிமையாயினாா, ஆதலின தமமகள எனனாது ஒருமகள் எனறாா எனற தொனியும காணக திலகவதியமமையாா சரிதததிலும இவவாறு பிறாககுரியவ ராயினவரின கூநதலை அரிநது கொடுததுதவிய செயறகரிதாய எனக

கூநதல் தன்னை தன்னை எனறது சுடடுரைச சுவைபட வநதது சிறபபுமமை தொகக தெனறலுமாம

வதுவைநாள் - பெணகளின கூநதலரிநது முணடிதமாககுதல வைதவியம குறிக கும நிலைகாடடுமாதலின அதனை ஒருவரும செயயாா, மேலும மஙகலஞ செயவதாகிய மணநாளில அதனைச செயய ஒருபபடுவோரிலா, இனனும இது உயிா கொடுததலினும கொடியதாய ஆயுள உளளளவும அவவமமையாறைத துனப நிலையில வைபபதாகுமாத லின எவரும இது செயயத துணியாா எனற குறிபபுககள காணக

ஒருவர் - சைவ மாவிரத முனிவா எனற திருநீறறுநெறித தொடாபு ஒனறலலாது வேறு ஒரு தொடாசசியும பறறாத ஒருவர் எனபதும குறிபபு அவரே ஒபபறற வா - சிவபெருமான எனபதும குறிபபாம

ஈநத பெருமையார் - ஈநத - ஈதல் எனபது சொலலாறறலால இழிநதோனிரப புரை குறிககும * "ஆவிறகு நீரென றிரைபபினு நாவிற, கிரவி னிளிவநத தில" (குறள) எனபது நீதியாதலின மாவிரதியாா கூநதலைக கேடட இரபபின இழி

* "நலலாா குணஙக ளுரைபபதுவும நனறே" எனற நீதி நூலும காணக.

பும, இரபபுப பொருளாகிய கூநதல தலையின இழிநக மயிர எனபபடும இழிபும, கருதி ஈநத என இழிநதோ ரிரபபுரைக குறிபபுபபடக கூறினார போலும

ஈநத அருஙகொடையினற போநத பெருமை எனபார ஈநத பெருமை எனறார். **பெருமையார்** - ஈநத செயறகரிதாகியசெயல செயத பெரியார

போற்றும் பெருமை பெரியார தனமையைப போறறுவது பெருமை தருவதாம எனறுணாததியவாறு **பெருமையார் பெருமை போற்றும் தன்மை யென் னளவிற் றமே ?** எனறு கூட்டி யுரைபபதுமாம

என் அளவிற்று ஆமே ? - ஆகாது என ஏகார வினா எதிாமறை குறிததது

இவவாறருல இதுவரை கூறிய மானககஞசாறனாது சரிததைதச சாரமாக வடிதது எடுதது முடிததுககாட்டிய அழகு கணடுகளிக்க

மருவிய வல்லார் திறம் இஃது மேலவரும அரிவாட்டாயனார சரித சாரததை முகவுரையாகச சுருககி அறிவிததபடியாம இதனையே அனுவாதமுகததால அபபுராண முடிவில "**முன்னிலை கமரே**யாக முதலவனார அமுது செயயச, செஙகெலி னரிசி சிந தசசெவியுற வடுவி னோசை, யஙகிலை கேட்ட தொணடா" (924)எனறதுகாணக இங்கு "மாவடு" விடேல "எனனோசை உரிமையாற **கேட்க வல்லார்**" எனறு எதிாகாலத திலும, "வடுவின ஓசைகேட்ட தொணடா" எனறு பினனா (924) இறநத காலததி லும கூறியதும குறிககொளக.

மருவிய கமர் - மருவிய பொருநதிய இறைவரை ஊட்டகசொணடுபோயின செஙகெலலரிசி முதலிய சிவ **சாதனங்கள் மருவிய** (916) எனவும, அனபரது கழுததரி யும அரிவாளைப பறறும ஐயரது வீசிய திருககையும மாவடு " விடேல விடேல" என னும ஓசையும **ஒக்கவே எழுதற்கிடமாய மருவிய** (919) எனவும், முதலவா **அமுதுசெய்** யும முனனிலையாக **மருவிய** (924) எனவும வரும சரித நிகழசசிகள பலவும மருவ **மரு விய** எனற அழகு காணக

"**விடேல்" என் ஓசை** - 919 பாரகக இது மாவடுவை விசையிற கடிததலின உளதாம ஓசை "வடுவின ஓசை" (924), மாவடு "விடேல விடேல" எனறோசை யும (919) எனறவை காணக.

உரிமை - அவவோசையினைக கேட்கும தகுதி. இததகுதி 917 - 918 பாட்டுக களில விரிததுரைககபபட்டது காணக

கேட்க வல்லார் திறம் - கேட்கும உரிமையும கேட்டறகுரிய வனமையும உடையவா அனபினால உரிமையும, அனபு முறுகிய நிலையில வனமையும உளவாவன எனக **திறம்** - சரித வரலாறு **வல்லார்** எனறதறகேறப இதனைத **திறம்** எனறார வலலாராயின செயதி எனக

பெருமையார் தம்மை—எனறதும பாடம   37

சரிதச் சுருக்கம் —**சோழ** வளநாட்டில **கஞ்சாறூர்** எனபது செழிதத மருதநில ஊாகளிற சிறநது விளஙகுவது அவவூரில வயலகளும வாவிகளும மிளிாவன வள மிகுதியால செறபயிர கமுகளவும உயாநதுவளரும மாடஙகள மதிலகளாற சூழபபட் டுக கொடி தோரணம நிறைகுடம முதலியவறறால அலஙகரிககபபட்டுளளன வழிவழி யாய உழவு தொழிலிற சிறநத வேளாண பழஙகுடிகள அஙகுவிளஙகின வீதிகளில திருவிழா முழககஙகளும மிககன

அவவூரில மெயபபொருளை அறிநதுணாநதாராய, **வேளாண் குலத்தின்** சேமநிதி போனறாராய அரசா **சேனாபதிக் குடி** விளஙக **மானக்கஞ்சாறனார்** அவதரிததாா அவா, அரனடியாரகளே தமமையும தமது உடைமைகளையும உடையவாகளெனறு உணாநது, அவாகளுககே ஏவல செயயும தொழிலபூணடு, அவாகள வேணடுவனவறறைக

கூறுவதன் முன் குறிப்பறிந்து கொடுத்து வந்தனர். அப்பெரியவர்க்கு முன் சிலகாலம் பிள்ளைப் பேறில்லாமலிருந்ததனால் மகப்பேறு கருதிச் சிவபெருமானை வழுத்தினார். அவரது திருவருளினாலே இப் பிறவிக் கொடுஞ்சூழலினின்றும் பிழைக்கும் நெறியைத் தமக்குத் தேடித்தரும் ஒரு பெண்மகவை அவர் பெற்றெடுத்தார். நகரமெல்லாம் களி சிறந்து மகிழ, எல்லார்க்கும் பெருங்கொடையளித்து அப்பெண்மகவைச் சிறப்பாக வளர்த்து வந்தனர். மகவும் வளர்ச்சியடைந்து உரிய வயதில் மணப்பருவமடைந்தது.

அந்தப் பெண்கொடியை ஏயர்கோனாருக்கு மணம் செய்ய முதியோர்கள் வந்து மகட்பேசினர். மானக்கஞ்சாறனாரும் ‘எந்தம் மரபினுக்குத் தகும் தன்மையில் இது பொருந்தும்’’ என்று மணமிசைந்தனர். இதனை அம்முதியோர்கள் அறிவிப்ப ஏயர்கோனாரும் மிகவிரும்பி மகிழ்ந்தனர். இருதிறத்தார்க்கும் பொருந்தக் கலியாண நாளினை மதி நூல் வல்லவர் வகுத்தனர். மானக்கஞ்சாறனாரது திருமனையிலும் நகரிலும் மண அணிகள் செய்தனர். ஏயர்கோனாரும் தமது சால்பு நிறை சுற்றம் நிறைந்து சூழ மணவெழுச்சியின் அணி விளங்கக் கஞ்சாறூரின் மருங்கு அணைவாராயினர்.

மணஎழுச்சி கஞ்சாறூரில் வந்து அணைவதற்கு முன், மகட்பெற்ற வள்ளலாரது உள்ளநிலைப் பொருளாகிய சிவபெருமான் ஒரு மாவிரத முனிவராகக் கோலம் பூண்டு உலகம் உய்யும் பொருட்டு அங்கு வருவாராயினர். அவரது நெற்றியில் மூன்று கீற்றுக இட்ட திருநீறு - குடுமி வைத்து ஒழுங்கின் மயிர்களைந்த திருமுடி - அக்குடுமி நுனியிற் கோத்த எலும்புமணி - காதில் வெள்ளெலும்பாலாகிய குண்டலம் - மார்பில் எலும்புமணித் தாழ்வடம் - தோளில் யோகப் பட்டிகையும் மயிர்க்கயிற்றின் பூணூலும் - ஒருகையில் திருநீற்றுப் பொக்கணம் - ஒரு முன்கையில் எலும்பு மணி ஒன்று கோத்த கயிறு - இடையில் கோவணமும் அதன்மேல் அசைகின்ற உடையுமாய் - இவ்வாறு நிலந்தோய்ந்த எழுதரிய திருவடியும் அதில் திருப்பஞ்சமுத்திரையுமாக விளங்கத், திருமேனி முழுதும் நெருப்பை மறைத்த பொடிபோலத் திருநீற்றினைப் பரக்கப் பூசிக்கொண்டு, தமது திருவடிகள் நீடும் மனமுடைய அன்பரது திருமனையினுட் புகுந்தனர். அதுகண்ட பெருந்தொண்டனார் மகிழ்ந்து எதிர் எழுந்து “தேவரீர் இவ்விடத்தே வருகையினால் அடியேன் உய்ந்தேன்” என்று அன்போடும் பணிந்தார். அவர் “இங்கு மங்கலம் நிகழ்வதென்ன?” என்று கேட்க, அன்பர் “அடியேன் பெற்ற பெண்கொடியின் மணம்” என்றனர். அவர் “மற்றுமக்குச் சோபனம் ஆகுக” என்று ஆசி கூறினர். உடனே மானக்கஞ்சாறனார் பணிந்து, மனையினுட் சென்று, மணக் கோலம் புனைந்திருந்த திருமகளாரைக் கொணர்ந்து, அவரது திருவடியிற் பணிவித்தனர். மாவிரதியாராகிய பெருமான் மணமகளாரது மேகந்தழைத்தது போல நீண்டு வளர்ந்த மலர்க் கூந்தற்புறம் நோக்கித், தொண்டரைப் பார்த்து, “இவளது மயிர் நமக்குப் பஞ்சவடிக்கு ஆகும்” என்றார். அது கேட்ட தொண்டனார் “இவர் இதனைப் பொருட் படுத்தி ‘நமக்கு ஆம்’ எனக் கேட்கும் பேறு பெற்றேன்” என்று கொண்டு, உடனே உடைவாளை உருவி அக்கூந்தலை அடியில் அரிந்து அவர் கையில் நீட்டினார். அதனை வாங்குவார் போல நின்ற அவர் அந்நிலையின் மறைந்து, தமது பழைய மழவிடைமேல் பார்வதியம்மையாருடன் ஆகாயத்தில் வந்து காட்சி தந்தனர். தொழும்பனார் தொழுது வீழ்ந்தெழுந்து மெய்ம்மறந்து நின்றனர். கங்கைச்சடையிற் சூடிய அருட்கூத்தனார் “நம்மிடத்தில் உனக்குள்ள அன்பின் தன்மையை உலகமெலாம் அறியச்செய்தோம்” என்று மெய்யன்பர்க்குத் தமது திருவருளினைச் செய்தனர். அவரை என்றும் துதித்திருக்கும் மீளாநெறியாகிய பெரும்பேற்றினை அன்பனார் நேரே பெற்றனர். இறைவரும் இமையோர் சூழ்ந்து துதிக்க மறைந்தருளினர்.

இதுபொழுதில், காண்பவர் கண் களிகொள்ள மணமகனாராகிய கலிக்காமனார் மணமனையினிற் புகுந்தனர். மனத்தாலும் நினைத்தற்கரிய அச்செயலை அங்குக் கூடி

யிருந்தவாற்றைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அரனருளைப் போற்றினார். இதனைக் கண்டியும்பேறு தமக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்று மனந்தளர்ந்தனர். இறைவன் அருளிய திருவாக்கின் திறம் கேட்டு மனத்தளர்ச்சி நீங்கினார். மணமகளார், புனைந்த மலர்க்கூந்தலை மீளத் திருவருளால் முன்போலப் பெற்றனர். கலிக்காமனார் அவரை மணஞ்செய்துகொண்டு, தக்கவாறு யாவர்க்கும் நிதிமழை பொழிந்து, மணமகிழ்ச்சி உலகெங்கும் சிறக்கச்செய்து பெருகிய இனத்தாருடன் தமது நகரத்தினைச் சென்றணைந்தனர்.

தலவிசேடம் — **கஞ்சாறூர்** - இத்தலம் ஆனதாண்டவபுரம் என்னும் தென்னிந்திய இருப்புப்பாதை நிலயம் உள்ள ஊராம் என்றறியப்படுகின்றது. அந்நிலயத்திலிருந்து ஊருக்குள் கிழக்கில் ¼ நாழிகை யளவில் பழைய சிவாலயம் உண்டு. இப்போது புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனந்த தாண்டவபுரம் என்பது ஆனதாண்டவபுரம் என மருவி வழங்குகின்றது. இத்தலத்துச் சுவாமி பெயர் **பஞ்சவடீசுவரர்** என்பதாம். இது இச்சரித்தத்தைத் தொடர்ந்துள்ளது காண்க. பாரிசாதவனேசுவரர், பாரத்துவாசேசுவரர், ஆனந்தமுனீசுவரர் என்ற பேர்களும் உண்டென்று தலபுராணம் கூறும். இத்தலத்தின் கிழக்கே 4 நாழிகை யளவில் கஞ்சனூபுரம் என மருவி வழங்கும் கஞ்சநகரம் என்ற ஊரும், வடக்கே 6 நாழிகையளவில் வடகஞ்சாறு என வழங்குவதோர் ஊரும் உள்ளன. இவற்றால் இத்தலமே நாயனாரது ஊர் என்றது உறுதிப்படுகின்றது. 45 ஆண்டுகளின்முன் இத்தலத்தின் அருகில் மிகப் பழயவாகிய சில செப்புத் திருவுருவங்கள் நிலத்தினின்றும் எடுக்கப்பட்டன. அவற்றுள் விநாயகர் - சோமாக்கந்தர் - உமையம்மையார் - சண்டேசர் - பிச்சாடனர் - **சடாநாதர் என்னும் மாவிரதியார்-மானக் கஞ்சாறனூர் - அப்பர் சுவாமிகள் - திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் - காட்சி நாதர் என்னும் கல்யாணசுந்தரர்** முதலிய பழந் திருவுருவங்கள் இருந்தன. அவை இத்திருக்கோயிலில் வைத்துப் பூசிக்கப்படுகின்றன. **மாவிரதியார்** திருக்கோலமும் நாயனார் திருக்கோலமும் இப்புராணத்தினுட் கூறப்படும் எல்லா அடையாளங்களுடன் விளங்குகின்றன. மாவிரதியார் - நாயனார் - திருவுருவங்களை இவ்வாறெடுத்துப் பூசிக்கப்பட்ட நாள் முதல் இவ்வூர் சீரும் செல்வமும் செழிக்க ஓங்கி வருகின்றதென்றும் அறியப்படுகின்றது. இவ்வூரின் மேல்புறம் வல்லத்துவழி என வழங்கும் வெல்லத்து வழியின் நிலங்கள் இப்போதும் கரும்புப் பயிர் மிகச் செழித்து விளைவன என்று பேர்பெற்றன. இது "வயற்கரும்பின் கமழ்சாறூர் கஞ்சாறூர்" என்ற இப்புராண முதற் பாசுர உண்மையை விளக்கி நிற்கின்றது. "கஞ்சனூர் **கஞ்சாறு** பஞ்சாக்கையும் கயிலாய நாதனையே காணலாமே" என்ற க்ஷேத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகத்தில் இத்தலம் போற்றப்பட்டிருத்தலும் இதன் பழமையினையும் மேன்மையினையும் விளக்கும்.

இத்தலத்துக்கு வடமொழியில் ஒரு தல புராணம் உண்டு. அது காந்தமா புராணத்தில் க்ஷேத்திர காண்டம் - உபரிபாகம் 61 முதல் 69 வரை உள்ள அத்தியாயங்களில் விரிக்கப்பட்டதென்பர். அதில் இந்நாயனார் பெயர் மானகாந்தன் என வழங்கப்படுகின்றது. நாயனாரது சரிதம் சில சிறு மாறுதல்களுடன் இப்புராணம் பேசுகின்றது. மானக்கஞ்சாறனாரது மனைவியார் கல்யாணசுந்தரி எனவும், கலிக்காமனாருக்குச் சந்திரவாணன் எனவும் அவரது பிதா சந்திரகாந்தன் எனவும், இவ்வாறு தமக்குத் தோற்றிய வாறு வடமொழியிற் சரித வரலாறும் பெயர்களும் புனைந்து இத்தமிழ்ப் புராண சரித்தத்தை வடவர் வழங்கினர் என்ப. பஞ்சவடி என்பதனை ஐந்து கயிறு என்ப பொருள் கொண்டு இதில் விரிக்கப்படுகின்றதும் காணலாம்.

கற்பனை :—1. நூறபயன னகுணாவோராற பாடபபடுவது நகாஙகளுககுச சிறபபுத தருவதாம

2 அவவவவிடஙகளில நிகழநத சிறநத சரிதககுறிபபுககளை அஙகுச் சூழநதுளள நிலம நீா தாவா முதலிய இயறகைபபொருளகளே காட்டி நிறபனவாகக கணடு காட்டு மியலபு சிறநத பெருங்கவிகளில அமைவதாம

3. அறததினிலையின சாலபுடையது மனையறம, வினைகளிற சாலபுடையது உழவு

4. விழாககள் மலிவது நகாஙகளின சிறபபுககாட்டும.

5 அரசா சேனாபதியாயிருததலும வேளாளாகளுககு உரியது அவவகையில வழிவழி வரும குடிகளும உணடு

6. மெயபபொருளை அறிநதுணாநத பெரியோாகள சிவபெருமான தொண டர்ககே ஏவல செயவா தமமையும தம பொருளகளையும அவாகளது உடைமைப பொருளெனறெணணி அவா வேணடுவனவறறைக குறிபபறிநது கொடுபபா இவை பெருஞ சிவபுண்ணியஙகளாயச சிவவாழவைத தேடிக்கொடுப்பன

7 சிவபெருமானது வழிபாடு நனமககட்பேறு முதலிய உலக போகப பயன களையும இறுதியில வீடுபேறறையும தாவவலலது

8. பெணமகப பேறும ஒருவறகுப பிறவியினினறும பிழைககும உயாநெறியி னைக கூட்டுவிககும.

9. ஒதத மாபும அானபால ஒதத அனபும உடையாாககே உயாகுடிப்பிறநதோா மகட்கொடை நோவா

10 மணததாற பிணைககபபடும இருதிறததாாககும நோவாய நறபயனறாப பொருநதுமாறு மண நாள வகுததல மதிநூல வலலவா கடன

11. திருநீறறினை நிறையபபூசி, எலுமபணிகள, மயிாககயிறறிகிய பஞசவடி, யோகபட்டிகை, திருநீறறுப பொககணம, கடிசூததிர உடை முதலியன தாஙகி வருதல மாவிரதர் எனற சைவ உட்சமயததாா மேறகொளளும கோலமாம

12. மணமககளைப பெரியோாபாற பணிவிததது அவாகளது ஆசிபெறச செயதல முநதையோா மாபு

13. ஒரு மகளின மலாககூநதலை மணநாளில அடியில அரிநது (அடியாாககு) மாவிரதியாாககுத தாவவலலது உறைபபுடைய பேரனபின திறம

14 இவவாறு பறறுககள அறககளையக கணட நிலையே இறைவனை வெளிபபடக காணும நிலையாம. அனபு முறுகி விளைதலினகண அருளும வெளிபபடத தோனறும. தமது எஞசினினற இடது கணணையும தோணட அமபினை ஊனறியபோது கணணப ருககும, கறபாறையில தலையை மோத முறபட்டபோது திருககுறிபபுத தொணடருக கும இறைவனது வளையணிநத இடதுகை வெளிபபடத தோனறி அசசெயலகளைத தடுததுப பேறுதநத சரிதஙகளும அவை போனறனவும இஙகு நினைவுகூாதத தககன

15. தமது ஒரு மகளாரின மலாககூநதலை மணநாளில அடியோடு அரிநத அக கணமே உலகப்பறறு அடியோடு அரிநதெடுககபபட்டதாம. “அறறது பறறெனிலுறறது வீடு”, “அறறவாக கறறசிவன” எனபன காணக

16 எநதக காலததில எபபொருளைக கொடுததல பிறாககு இயலாததாகுமோ அதனைக கொடுததலே செயறகரிய செயகை தாமும மனைவி மககள சுறறமும இரு பகல உணவிலலாது வருநதிய நிலையில, நெறகொளளக கொணடுசெனற தாலியினைக், குஙகுலியததிறகு மாறிய அரிய செயதியும, உணவிலலாது தாம வருநதவும, வநத அடி யாாககு உணவளிகக வயலில விதைதத நெலலைவாரியும வீட்டுக கூரையை அறுததும அமுது சமைதது அருளுசெயலும அவவாறாயின பிறவும இஙகு எணணததககன.

18 அனபினறிறததை யாவரும அறியசசெயது உலகினரை நலவழிப்படுததி ஆட்கொளளுதல சிவபெருமானது பேருட்டிறம அடியாாகளபால சிவன வெளிப பட எழுநதருளிவநது செயயும பேருட்டிருவிளையாடலகள பலவும இநத வுளளுறை கொணடன

19 பெரியோாகளை அவாகளது பெயாாற சுட்டி வழஙகததானும ஒருப்படமாட டாா நலலோா. இஙகு இநநாயனாாது இயறபெயா விளஙகவிலலை. மானமுடைய கஞசாறறூரினா எனப பொருளபடும பெரியவா என மானககஞசாறனாா எனறே உல கம வழஙகியது காணக **மானம்** - பெருமை எனப இது உயாகுடிப பிறநதாாககு உரிய குணஙகளுள முதனமை பெறறுக குடிபபிறபபினை நிறுததுதலுடையதெனறும, அஃ தாவது எஞஞானறும தநநிலையிற றாழாமையும தெயவததாற றாழ்வு வநதுழி உயிா வாழாமையுமாம எனறும உரைபபா ஆசிரியா பரிமேலழகா இசசரிததததில மூன றிடஙகளில மட்டும (872 - 882 - 893) மானககஞசாறனாா எனவும, இரணடிடஙகளில கஞசாறா (883 - 885) எனவும வழஙகிய ஆசிரியா இவவாறு சுட்டுதல தானும அஞசிப பெரியவா (875), மலாககழலகளறியாமை யறியாதாா (875), வளளலாா (884), அடிநீடு மனததனபா (890), சிறநத பெருநதொணடனாா (891), நலமிகுமனபா (892), மெயததொணடா (894), தொழுமபா (897), மெயயனபா (897), நினறவா் முனநினற வா (898), தொணடனாா (899), பெருமையாா (902) எனறு பல திறததானும சுட்டிக் கூறுதல கருதததககது

மானக்கஞ்சாறநாயனாாபுராண முறறும்

13. அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்

தொகை

(மலைமலிநத தோளவளளல மானககஞ சாறன)
எஞசாத வாட்டாய னடியாாககு மடியேன.

—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

வளளற பிராறகமு தேநதி வருவோ னுகலு"மிஙகே
வெளளச சடையா! யமுதுசெய யாவிடி லெனறலையைத
தளளத தகு "மெனறு வாட்பூட் டியதட்ங கையினனகாண
அளளற பழனக கணமங் கலத்தரி வாட்டாயனே

விரி

903. வருபபு னறபொன்னி நாட்டொரு வாழ்பதி
சுரும்பு வணடொடு சூழ்நது முரனறிட
விருபபு மெனக ணுடையவாய விட்டுநீள
கரும்பு தேனபொழி யுஙகண மங்கலம்.

புராணம் :—அரிவாட்டாயர் என்ற பெயருடைய நாயனாரது சரித வரலாறும் பண்புங் கூறும் பகுதி. நிறுத்தமுறையானே இலைமலிந்தசருக்கத்தில் ஆறாவதாய அரிவாட்டாயரது சரிதங்கூறத் தொடங்குகின்றார்.

தொகை :—குறைவுபடாத அரிவாளினையுடைய தாயனாரது அடியார்களுக்கு நான் அடியேனாவேன். நாடோறும் சிவனுக்கு ஊட்டிவந்த செந்நெல்லரிசி முதலியன தமது நிலையிற்றாழ்வு வருமாறு அவை கமரிற் சிந்தியபோது உலகில் யான் எனது என்று உள்ள பற்றுக்கள் ஒன்றும் எஞ்சாது முழுவதும் அற, உயிரினை நீக்கத் துணிந்து கழுத்தை அரிந்து, தாழ்வு வாராமற் காத்த செய்தி குறிக்க எஞ்சாத வாள் என்றார். வாள் - நெல்லறுக்கும் அரிவாள். தாயர்-நாயனாரது பெயர். இதன் விரி 923ல் பார்க்க.

வகை :—வள்ளலாகிய சிவபெருமானுக்கு அமுது ஏந்தி வருபவர் அப்பொருள்கள் நிலத்தின் கமரிற் சிந்த, "கங்கைசூடிய சடையரே! இவற்றை இங்கே அமுது செய்யாவிடில் என் தலையை அரிந்து தள்ளுதல் தகுதி" என்று அரிவாளைக் கழுத்திற் பூட்டி அரிந்த வலிய கையினை உடையவர், சேலுடைய வயல்சூழ்ந்த கணமங்கலத்தில் அவதரித்த அரிவாட்டாயர் என்பவரேயாம்.

வள்ளற்பிரான் - பேரருட் கொடையுடையவர்-சிவபெருமான். அமுது - இங்குத் திருவமுதுக்குரிய செந்நெல்லரிசியும், செங்கீரையும், மாவடுவும் குறித்தன. உகலும் - உம்மீற்று வினையெச்சம். உகுதல் - சிந்துதல். வெள்ளம் - கங்கை. தலையைத் தள்ளத்தகும் - 918 பார்க்க. தடங்கை - தலையை உடலினின்றும் வேறு தள்ளுமாறு தம் கழுத்தை அரியும் பெருவலிமை குறித்தது. கணமங்கலம் - நாயனாரது ஊர்.

முதனூல் பெரும் சரித நிகழ்ச்சிக் குறிப்பும் பேசிற்று. வகைநூல் பேரும் ஊரும் சரிதநிகழ்ச்சியும் பண்பும் வகுத்தோதியது. இவை விரிந்தபடியை விரிநூலுட் காண்க.

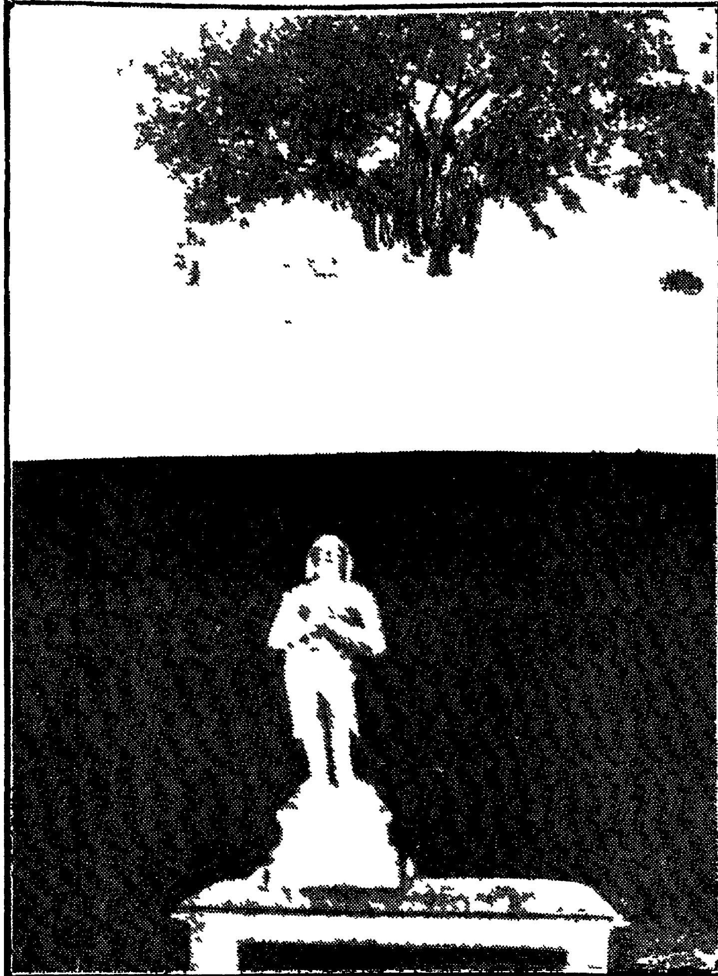
903. (இ - ள்) வெளிப்படை. புனல் வருகின்ற காவிரி பாயும் நாட்டில் வாழ்வுடைய ஒரு பதியாகும், சுரும்புகள் வண்டுகளோடு சூழ்ந்து முரல, விரும்பப்படும் மெல்லிய கண்களுடைய வாய் விட்டு நீளும் கரும்பு தேனினைச் சொரிதற்கிடமாகிய கணமங்கலம் என்ற ஊர்.

(வி - ரை) புனல்வரும் பொன்னி - என மாற்றுக. என்றும் பொய்க்காமலும் பருவம் மாறாமலும் நீர் வருகின்ற காவிரி என்க. "பூந்தண் பொன்னி யெந்நாளும் பொய்யார் தளிக்கும் புனல்நாடு" (சண்டீசர் புரா 1) என்றது காண்க. இவ்வாறன்றி வருபுனல் என்றதற்கு அகத்தியரது சிறிய கமண்டலத்தினின்றும் பெருகிவரும் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

வாழ் ஒருபதி எனக் வாழ்பதி - முக்காலத்துக்கும் பொதுவாகிய வினைத்தொகை. பதியில் உள்ளாரது வாழ்வு பதியின் மேலேற்றப்பட்டது. வாழ்விக்கும்பதி எனப் பிறவினையாகப் பொருள் கொள்ளலுமாம். ஒருபதி - ஒரு - ஒப்பற்ற. இஃது இச்சரித நிகழ்ச்சிப் பெருமையின் விளைவாகிய சிறப்பு.

சுரும்பு - ஆண் வண்டு, வண்டு - பெண் வண்டு. இது மரபு வழக்கு. ஒரு உருபினைப் பெண்வண்டொடு புணர்த்திக் கூறியது சிறப்பு நோக்கி. "சோலையில் வண்டினங்கள் சுரும்போடிசை முரல" (திருவாரூர் - வியாழக்குறிஞ்சி 2), "தேனும் வண்டு மின்னிசை பாடுந் திருப்பாசூர்" (காந்தாரம்-11), "சுரும்புந் தும்பியும் சூழ்சடையார்" - (தண்டலைநீணெறி - 1) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரங்களும் பிறவுங் காண்க. வண்டு - தேன் வண்டு என்பாருமுண்டு.

முரன்றிட - பண் பாடி ஒலிக்க ("கமலவண்டு), தூய நீறுபூனை தொண்டர்கள் என்னச் சென்று சென்றுமுரல்கின்றன கண்டு" (242) பார்க்க. முரலச் சிறப்பக் கரும்பு தேன் சொரியும் கணமங்கலம் எனக் கூட்டிக்கொள்க. இவ்வாறன்றி, முரன்றிட - விரும்பும் மென்கண் உடையக் கரும்பு வாய்விட்டுத் தேன் சொரியும் என்று

1. கணமஙகலததிடல

—பாடடு - 917 - பககம - சகளகூ (கமா)

2. அரிவாடடாய நாயனா

தணடலைநீணெறி (ஊடடிததணடலை)

அரிவாடடாயநாயனா வழிபட்ட கோயில

—பாடடு - 903 - பககம - ககசுரு

தொடர்புபடுத்திக் கூட்டி, **மூரன்றிட** - மூரன்றிடலால், மெல்லியவாயின கண்கள் உடையவே கரும்பு தேன் சொரியும் என்று காரணகாரியப்பொருளில் வந்த வினையெச்சமாக உரைத்தலுமாம். இப்பொருளில், நல்ல பாட்டுக்கேட்டோர் உள்ளமுருகிக் கண்ணீர் பெருக்குமியல்பு குறித்த தற்குறிப்பேற்ற அணியாம். இசையினுக்குச் சராசர வுயிர்களும் அசேதனங்களும் இளகுவன என்பது இசையினியல்பாம். ஆனாயநாயனார் புராணம் 30, 31, 34, 36 பாட்டுக்கள் பார்க்க. "மருவியகால் விசைத்தசையா, மரங் கண்மலர்ச் சினைசலியா; கருவரைவீ ழருவிகளுங் கான்யாறுங் கலித்தோடா" (ஷை 35) என்றதும் பிறவும் காண்க. இசை பாடினால் அது கேட்டுப் பசுக்கள் அதிகம் பால் சுரக்கும் என்பதும் உயிர்நூற் சாத்திரிகள் கண்டவுண்மை. முருகா - புரா - (4), திருநா - புரா - 158-ம் பார்க்க.

மூரன்றிடத் தேன் பொழியும் என்றது பசியாற்றாது கதறுவோர்க்கு உணவு ஈயும் கருணையாளரியல்பையும் நினைவூட்டுவது காண்க.

மூரன்றிட மென்கண் உடைய - மென்கண் ஆகி உடைய வண்டுகள் பண்முரல, வலிய கணுக்கள் இளகி மெலியவாயின. இவ்வாறு கணுக்கள் உண்மெலிதலினால் அவற்றின் மேற்பரவியதோலும் உடன்பொதிந்த தேனைக் கட்டித் தாங்கமாட்டாது **விட்டு** வாய்பிளந்தது, வாய்விடவே, மிக உள்ளூறிய தேன் வெளிச்சொரிந்தது எனக் கண்டுகொள்க. கரும்புகளிற் கணுக்களின் பாகங்கள் கடினமானவை. இவ்வா றன்றி **மென்கண் உடைய** என்றதற்கு மெல்லிய கண்களுடைய என்று கூறும் உரை பொருந்தாமை யறிக. "கருஞ்சட்ட மிளகவளர் கரும்பு" என்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருக்கழுமலத் (மேகராகக் குறிஞ்சி) தேவாரத்தினும் கரும்புக்கணுக் களின் வன்மை காட்டப்படுதல் காண்க. கரும்பின் கணு அல்லாத பகுதி மெல்லி யனவாதலும் காண்க

கண், வாய் என்ற உறுப்புக்களின் பெயர்களுள் தொனித்தலும், கணமங்கலம் என்ற பெயருக்கேற்பப் பலவகை மங்கலப் பொருள்களையும் சுட்டுதலும் காண்க

தேன் - இங்கு இனிமையுடைய கருப்பஞ்சாறு குறித்தது. **சோரியும்** - சொரி தற் கிடமாகிய.

இத்தலம் (கணமங்கலம்) திருத்தண்டலை நீணெறிக்கு மிக அணிமையில் (அதனின் றும் ¼ நாழிகை) உள்ளதென் றறியப்படுதலின் அதனை நினைவிற்கொண்டு, நம் போலியருக்கு நினைவூட்டும் பொருட்டு அத்தலத்தின் ஆளுடைய பிள்ளையாரது "**விரும்பு** திங்களுங் கங்கையும் விம்மவே, **சுரும்பு தும்பியுஞ்** சூழ்சடை யார்க்கிடங், **கரும்புஞ் செந்நெலுங்** காய்கமு கின்வளம், நெருங்கு தண்டலை நீணெறி காண்மினே" என்ற திருப்பதிக முதற்பாசுரத்தின் சொல்லும், பொருளும், யாப்பும் ஆதியவற்றை அடி யொற்றியே ஆசிரியர் அமைத்திருத்தல் சிந்திக்கற்பாலது. இப்பாட்டிற் **கரும்பும்**, வரும் பாட்டிற் **செந்நெல்லுங்** கூறியதும் காண்க.

கணமங்கலம் - தலவிசேடம் பார்க்க. 1

904. செந்நெ லார்வயற் கட்டசெந் தாமரை
முன்னர் நந்துமிழ் முத்தஞ் சொரிந்திடத்
துன்னு மள்ளர்கை மேற்கொண்டு தோன்றுவார்
மன்னு பங்கய மாநிதி போன்றுளார். ௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. செந்நெற் பயிர் நிறைந்த வயல்களிற் களையாகப் பிடுங் கப்பட்ட தாமரைப் பூக்களை, அவற்றில் முன்னமே சங்கு ஈன்று தங்கிய முத்துக்களைச் சொரிந்திடும்படி நெருங்கிய மள்ளர்கள் கையிற்கொண்டு தோன்றுவதனால், (அவர்கள்) பங்கய மாநிதி கொண்ட தேவர்கள் போன்று உள்ளார்கள்.

(வி - ரை) **செந்நெல்** - கார் நெல்லினும் செந்நெல் சிறந்தது என்றியும் இச் சரித நிகழ்ச்சியினைக் காட்டும் சிறப்பும் வாய்ந்தது. 908 - 913 பார்க்க. எங்கும் செந்நெல்லேயாகி விளங்கும் தன்மை குறிப்பிற்காட்டிய படியுமாம்.

கட்ட - களையப்பட்ட. களைகட்டல் என்பது உழவு மரபு வழக்கு. தாமரையைக் களையாகக் களையும் வயல்கள் இந்நாளிலும் பல இடங்களிற் காணவுள்ளன.

செந்தாமரை, முன்னர் நந்து உமிழ் முத்தம், சொரிந்திட - தாமரைகளில் முத்து விளைவதில்லை. அவை முத்தம் சொரிந்திடல் வேண்டுமாயின் பிற இடத்தினின்று பெற்றிருத்தல் வேண்டும். களையப்படுமுன்பே சங்குகள் அவற்றில் ஏறி முத்துக்களை ஈன்றன. அம்முத்துக்கள் அங்குத் தங்கிக்கிடந்தன. பின்னாகக் களையப்பட்ட தாமரை அவற்றைச் சொரிந்தன என இத்துணையும் அடக்கிச் சுருங்கக்கூறிய அழகு காண்க.

மன்னு பங்கய மாநிதி - பதுமநிதி. தாமரை வடிவுடையதொரு நிதி. அது குறையாச் செல்வமுடையது. இதுபோன்று சங்கு வடிவமுள்ள சங்கநிதி என்றதொரு நிதியும் உண்டு. இவையிரண்டினையும் நிதிக்கிழவனாகிய குபேரன் உடையவன் என்பது மரபு. "சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து" என்பது திருத்தாண்டகம். **மன்னு** - எடுக்க எடுக்கக் குறையாது நிலைத்த தன்மை குறித்தது. **மாநிதி** என்றதனாலும் குறையாத பெருமை குறிக்கப்பட்டது. **நிதி** நிதியுடைய தேவர். ஆகுபெயர். 2

905. வளத்தின் மீடும் பதியதன் கணவரி
யுளர்த்து மைம்பா லுடையோர் முகத்தினும்,
களத்தின் மீதும், கயல்பாய் வயல்யுற
குளத்தும், நீளும் குழையுடை நீலங்கள். ௩

(இ - ள்) வளத்தில் . முகத்தினும் - வளத்தால் நீடும் அந்தப் பதியில் வண்டுகள் குடைகின்ற கூந்தலினையுடைய பெண்களின் முகத்திலும், **குழை உடை நீலங்கள் நீளும்** - குழையை எட்டுகின்ற நீல மலர்போன்ற கண்கள் நீள்வன, களத்தின் மீதும் - (அவர்களுடைய) கழுத்தின் மேலும், **குழை உடை நீலங்கள் நீளும்** - குழைவாகச் செய்யப்பட்ட நீலமணிகளையுடைய அணிகள் விளங்குவன, கயல் பாய் குளத்தும் - கயல் மீன்கள் பாய்வதற்கிடமாகிய வயல்களின் பக்கத்துள்ள குளத்திலும், **குழை உடை நீலங்கள் நீளும்** - குழைகளை உடைய நீலோற்பலங்கள் நீண்டு படர்ந்து பூக்கும்.

(வி - ரை) முகத்தினும், களத்தின் மீதும், குளத்தும், குழை உடை நீலங்கள் நீளும் என்று தனித்தனி கூட்டி முடித்துக் கொள்க.

வரி உளர்த்தும் முகத்தும் நீளும் - **வரி** - வண்டுகள். **உளர்த்துதல்** - ஊதிக் குடைதல். **ஐம்பால்** - முடி (உச்சியின் முடித்தல்), குழல் (சுருட்டி முடித்தல்), தொங்கல் (முடிந்து தொங்க விடுதல்), பனிச்சை(பின்னி விடுதல்), சுருள் (பின் சொருகுதலும் பல வகையாகச் சுருட்டி முடிதலும்) என்ற ஐந்துவகையாகப் புனையப் படுதலின் கூந்தலினை ஐம்பால் என வழங்குதல் மரபு *

முகத்தினும் - முகத்தினும், குறித்த ஏனையிடங்களினும் என உம்மை எண்ணும்மை. **முகத்தில் குழை உடை நீலங்கள் நீளுதலாவது** முகத்தில் உள்ள கண்கள் காதளவு நீண்டிருத்தல். இங்குக் **குழை** - காதணியையும், **நீலம்** - நீலமலர் போன்ற கண்

* இந்நாளில் இது மாறி மற்றும் பலவேறு வகைகளாகப் புனையப்படுதலும், ஒருவகையாலும் புனையப்படாமல் தூங்கவிடப் படுதலும், குறுகத் தறித்துப் பாப்ப விடுதலும் ஆகிய வழக்குகள் புகுந்து விட்டமையின் ஐம்பால் என்பது இடுகுறி யளவாய் ஒழிந்து நின்றது.

களையும உணாததின. காதளவும நீணடிருததலால காதில அணிநத குழையைக கணகள எட்டுகின்றன அதனால காதுகளேயனறிக கணகளும குழையுடையன என்று சொலலததககனவாய நீணடன என்ற குறிபபுமாம. **குழை உடை** - குழைகளை உடைககின்ற என்றுரைபபாருமுணடு.

களத்தின் மீதும் - குழையுடை நீலங்கள் நீளும் - குழைவையுடைய வேலைப பாடமைநத நீல மணிகள பொருநதிய நீணட அணிகள (அபபெணகளின) கழுததில விளஙகின. இஙகுக **குழை** - குழைவாகிய வடிவையும, **நீலம்** - நீல மணிகளையும **களம்** - கழுததையும உணாததினறன நீல மணிகளை அழுததிக குழைநது நீணடு தோஙகும சஙகிலிபோன்ற அணிகள கழுததிலணியப படுவது அந்நாளின வழககுப் போலும **களம்** - நெறகளம என்று கொணடு நெறகளததிலும நீலஙகள (கொடிகள) நீணடு படரும எனபா இராமநாதச செட்டியார

கயல். .குளத்தும் குழை உடை நீலங்கள் நீளும் - வயலகளி னயலிற குளஙகள உளளன. அவவயலகளின அயலிலுளள குளஙகளிலுள நீணடு படாநத நீலம மலாகளைப பூததன வயலகளிலும அயலிற குளததிலும என்றுரைபபினு மமையும. இஙகுக **குழை** - கொடியின இலைகளையும, மலரின இதழகளையும, **நீலங்கள்** - நீல மலாகளையும அககொடிகளையும உணாததின **நீளும்** - படாநது வளாநது செழிககும.

மேற பாட்டிற **பங்கயமாநிதியுடையார் போன்று தோன்றும் மள்ளர்கள்** என்றது, வயலகள எலலாம செந நெலலேயாகி விளையககணடு, தாம உணவின்றி வருநதியும, இஃதடியேன செயத புணணியம என்று மகிழநது, நெலலறுததுப பெறும செநநெற கூலியெலலாம இறைவனை ஊட்டிய குறையா நிதிபோன்ற வளளல தாயனாரையும, இபபாட்டில, **முகத்தினும் குழையுடை நீலங்கள் நீளும்** என்றது, தாயனாது அனபின செயலகளையும, அவா கொணடு சென்ற பொருளகள கமரில வீழநததனையும, அவா தமது ஊட்டியை யரிநததனையும, இறைவனது திருககை அவா கையைப பிடிகக ஊறு நீஙகியதனையும தம கணகளாற கணட மனைவியாரையும குறிப்பாலுணாததுவது சிநதிகக

நீடும் குழை யடை—எனபதும பாடம 3

906. அககு லபபதி தனனி லறநெறித்
தககமாமனை வாழ்ககையிற றஙகினா
தொகக மாநிதித தொனமையி லோஙகிய
மிகக செலவததுவேளாண டலைமையாா.

(இ - ள்) வெளிபபடை. அநத நலலபதியில தகுதி வாயநத பெருமையுடைய இலவாழககையில தஙகியவா பழைமையாகக கூடிய பெரு நிதியினால மிகுதியாகிய செலவ நிறைநத வேளாணமையிற றலைமையாகியவா

(வி - ரை) குலப்பதி - குலம் - இஙகு நலஙகுறிததது.

அறநெறி - இவரது வாழககை முழுதும அற நெறியில நினறது குறிததா

தக்க - அவவாறு நினறதினால தகுதிபெறற இலலறததின **தகுதி** பறறிக "கறறூற றுறைபோயக கடிமனைக கிழவ, னறகுண நிறைநத கறபுடை மனைவியோ, டனபு மருளுந தாஙகி யினசொலின, விருநது புறநதந தருநதவாப பேணி, யைவகை வேளவியு மாறறி யிவவகை, நலலற நிரபபிப பலபுகழ நிறீஇப, பிறனமனை நயவா னறன்மனை **வாழ்க்கைக்கு**, வரையா நாளின மகபபேறு குறிததுப, பெருநலந துயககும பெறறித தனறே". "அதனால, இநநிலை யிரணடு மெமமனோாக கியலா" என்று குமரகுருபரசுவாமிகள சிதமபரமுமமணிககோவையில விதநது எடுததோதினா,

மன்னு என்றார். மாவடு உணவைச் சிறணிக்க உதவுவது என்ப **துணர்** - கொத்து வடு-மிக இளைய உவாப்பிஞ்சு "மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங்கா" என்பது திருவாசகம்

அமுது செய்விப்பரால் - ஒவ்வொரு நாளும் நியதியாய ஊட்டுவிப்பார் **ஆல்** - நியதிபிழையாத உறுதிக் குறிப்புத் தரும் அசை **செய்விப்பர்** - பூசைக்குரிய சிவ வேதியர்களைக் கொண்டு அமுதமைப்பித்து ஊட்டுவித்தார் என்ற குறிப்புப் பெறப் பிறவினையாற் கூறினார் **வேதியர்க்கு ஆம்** - என்ற முற்குறிப்பும் அது தாயனார் என்ற எழுவாய் மேற்பாட்டிலிருந்து வருவிக்க 6

909. இந்த நன்னிலை யின்னல்வந் தெய்தினுஞ்
சிந்தை நீங்காச் செயலி னுவந்திட
முந்தை வேத முதல்வ ரவர்வழி
வந்த செல்வ மறியாமை மாற்றினார். ௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. இந்த நல்ல திருத்தொண்டினைத் துன்பம் வந்த காலத்திலும், மனத்தில் விடாதுபற்றிச் செய்கையின் முடிப்பதனைத் தாம் மகிழ்ந்து ஏற்றுக் கொண்டு அவரைத் தமமிடத்தே வைக்க, முன்னாகிய வேதங்களுக்கு முதல்வராகிய சிவபெருமான், அவர்க்கு வழி வழி வந்த மிக்க செல்வங்களை அவை போயின வழி அறிய முடியாதபடி மாற்றினார்

(வி - ரை) **நன்னிலை** - சிவத் திருத்தொண்டின் தன்மையாதலின் **நன்னிலை** என்றார் **இன்னல் வந்து எய்தினும்**-**இன்னல்** துன்பம்-இடையூறு **வந்து எய்தினும்** என்ற இலேசானே, திருத்தொண்டராதலின் இவர்க்கு இன்னல் வருதற்கேதுவில்லை என்றும், வேறு காரணங்களால் வரினும் என்றும் குறிப்பிட்டபடியாம் "இன்பமே யெந்நாளும் துன்பமில்லை", "ஒன்றினாற் குறையுடையோ மல்லோ மன்றே," "யாதுங் குறைவிலார்" என்பன வாதிய திருவாக்குக்களால் அடியார்கள் எந்நாளும் துன்ப மில்லார் என்பதறியப்படும். ஆதலின் **எய்தினும் சிந்தை நீங்காச் செயல்** என்றார் "மாதொர் பாகர் மலர்த்தாள் மறப்பிலார், ஓது காத லுறைப்பி னெறிநின்றார்" என்றது காண்க. "இடரினுந் தளரினு மெனதுறுநோய், தொடரினு முனகழல் தொழு தெழுவேன்" என்பனவாதியாக ஆளுடையபிள்ளையார் திருவாவடுதுறைப் பதிகத்தினுட் பாசுரந்தோறும் அருளியவை காண்க

செயலின் உவந்து - செயலில் தாம் மகிழ்ந்து அருள்புரிந்து, **இட** - நித்தியமான தமது உலகத்தில் வைக்க எனக

இங்கு, இவ்வாறன்றி, இன்னல்வரினும் மனத்து நீங்காது வைத்துச் செய்வதில் தாயனார் மகிழ்வடையச் செய்யுமாறு அவரது செல்வத்தை மாற்றினார் என்றும், இதனைக் கண்டு இன்னல் வரினும் மன நீங்காது உலகத்தார் மகிழ்ந்திட என்றும் உரைப்பாருமுண்டு தாயனாரது சிந்தைநீங்காச் செயலில் இறைவர் உவந்தனாரென்பது பின்னர் "நன்று நீ புரிந்த செய்கை . என்றும் நம உலகில் வாழ்வாய" (922) என அருளியதனால் அறியப்படும்

முந்தை வேதம் - எல்லா ஞானங்களுக்கும் - வித்தைகளுக்கும்-மூலமாகிய வேதம் **வேதம்** - வித - (ஞானம்) என்ற பகுதிப்படியாயப் பிறந்த பெயர்

அவர் வழிவந்த செல்வம் - அவரது முந்தையோர் காலமுதல் தொன்று தொட்டு வழி வழி வந்த பழஞ் செல்வம

அறியாமை இன்ன வழியாற் போயிற்று என்று யாரும் தெரிய முடியாதபடி. அவர் தெரிய முடியாதபடி என்றலுமாம் முன் செல்வமிருந்த நிலையை அனுமானத்தாலும் அறிய முடியாதபடி முழுவதும் என்ற குறிப்பும் காண்க

மாற்றுதல் - மறைத்தல் 7

910. மேவு செலவங களிறுண் விளங்கனி
யாவ தாகி யழியவு மனபினுல
பாவை பாகாககு முன்பு பயின்றவத
தாவில செயகை தவிாநதிலா தாயனா. அ

(இ - ள்) வெளிபபடை. பொருநத செலவஙகள வேழமுணட விளஙகனியின தனமையே பெறறு அழியவும, பாாவதி பாகனுருககு அனபினுல முன செயது பழ கிய, அநதக குறறமறற திருதவெதாணடினை தாயனா தவிாநதாரலலா

(வி - ரை) மேவு - வழி வழியாக வநத பொருநதும.

களிறு உண் விளங்கனி - களிறு - யானை. வேழம - இஙகு விளஙகனிககு வரும யானைநோய எனற பொருள குறிததது விளஙகனியைக **களிறு உண்ணுதலாவது** இந நோய பறறிய அதனுல விளஙகனி மேறபாாவையில முழுககனியாகக காணபபடினும உளளீடறுதல. " **வேழம் -** வெளளிலுககு (விளஙகனிககு) வருவதோா நோய ". " தேரை போயிறறெனறுற போலவதோா நோய எனக. இனி, யானையுணடது வேறுவிதமென றுரைபப "—(சீவக சிநதாமணி 232 நசசினாககினியருரை) " வெதுமபி வேழ, முணடிடு கனியா மெனன வுணாவுபோ யுருகா நினறா "—(தடச காணடம - கநதபுரா - ததீசியுத - பட - 40)

(விளங்கனி) ஆவது ஆகி அழியவும் - (விளஙகனிபோல) வெளிப பாாவைககு ஆவது - உளளது - போலததோனறி எனக **அழியவும் -** உளளே ஒனறுமிலலாத படியால அழிநது போகவும இஙகுச செலவம அழிதல எனறது அது மாறி மறைநது போதல குறிததது

அன்பினுல் - முதனிலைத தீபமாககொணடு, அனபினுற பயினற எனவும, அன பினுற றவிாநதிலா எனவும கூடடி உரைகக நினறது

முன்பு-செலவததோடிருநத முனகாலமெலலாம **பயிலுதல் -** தவிராது செயதல.

தாவில் செய்கை - பொருட குறறம, செயறகுறறம, மனககுறறம முதலிய எககுறறமும இலலாது விதிபபடி செயதுமுடிதத திருதவெதாணடு. **செய்கை** முறறிய செயல குறிததது. முனனாட்டில " சிநதை நீஙகாச **செயல்** " எனறதும, " நீ புரிநத **செய்கை** " (922) எனபதும காணக

தாயனுர் தவிர்நதிலர் எனக. தவிராது செயது வருவதில அவருககிருநத தீவிரங குறிககப பயனிலையை முன வைததோதினா. **தாயனுர்** இஃது குறிபபினுல தாய இலலாராகிய இறைவாககுத தாய போல அனபுடன அவரை ஒரு நாளுந தவிராது நியதியாயப பரிநது ஊடடினுா எனறுரைககவும நினறது

பாவை பங்கர்க்கு—எனபதும பாடம 8

911. அலல னலகுர வாயிடக கூலிககு
நெல்ல றுததுமெயந நீடிய வனபினுல
நலல செநநெலிற பெறறன நாயனுாக
கோலலை யினனமு தாககொண் டொழுகுவாா,

912. சாலி நேடி யறுததவை தாமபெறுங
கூலி யெலலாந திருவமு தாககொணடு
நீல நெலலரி கூலிகொண டுண்ணுநாள
மால யறகரி யாரது மாறறுவாா, க0

வேறு

913. நணணிய வயலக ளெலலாம நாடொறு முனனங காண
வண்ணவாா கதிாசசெநு சாலி யாககிட, மகிழநது சிநதை

யண்ணலா ரறுதத கூலி கொண்''டிஃ தடியேன செயத
புண்ணிய'' மெனறு, போத வமுதுசெய விபபா ராஞா. கக

911. (இ - ள்) வெளிபபடை. துனபநதரும வறுமை ஆயிடவே, கூலிககு நெல அறுததும உணமையின நீடிய அனபிஞல, அககூலியில நலல செநநெலலிற பெறறவறறைச சிவபெருமாஞகு விரைவில இனிய திருவமுதாக ஆககி ஒழுகு வாராய, க

912. (இ - ள்) வெளிபபடை. செநநெல தேடிபபோய அறுததுக கூலியாகத தாம பெறும செநநெலலை எலலாம இறைவனுககுத திருவமுதாக அமைததுக கொணடு, காரநெல அரிநது பெறற கூலிக காரநெலலிஞல தாம உணவாககிககொணடு ஒழுகுகினற காலததில், மாலுககும அயனுககும அரியாராகிய சிவபெருமான அதனை மாறறுவாராகி, க0

913 (இ - ள்) வெளிபபடை. பொருநதிய வயலகளில எல்லாம நாளதோறும முனகாணுமாறு அழகிய நீணட கதிரகளையுடைய செநநெலலே விளைவதாக ஆககியிட, அது கணடு பெருமையுடைய தாயஞா, "இஃது அடியேன செயத புணணியமே யாம" எனறு கொணடு மனமகிழநது, அதனை அறுதத கூலிச செநநெலலினைக கொணடு, இறைவரை நிரமப அமுது செயவிபபாா ஆயிஞா கக

இமமூனறு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

911. (வி - ரை) **அல்லல் நல்குரவு** துனபமே செயயும தரிததிரம - "நலகுரவெனனும தொலவிடம பிழைததும" எனறு திருவாசகம அருளியபடி,உயிாபோமாறு துனபமே செயயும விடம போலவதாதலின **அல்லல்** எனருா. "அலலலெனசெயு மருவினை யெனசெயும . அடிமைபூண டேனுககே", "அறவன, சேவடி யடைநதன மலலலொன றிலமே" எனபனவாதி தேவாரத திருவாககுககளை இஙகு நினைவு கூாக

கூலிக்கு நெல் அறுத்தும் - கூலிககாக ஏறறு நெல அறுதது எனறது நெறகூலி பெறும வழககம குறிததது கூலி - கூலிககாகப பெறும நெல குறிததது இஙகுச **செந்நெலிற் பெற்றன** எனறும, வருமபாடடில "கூலி எல்லாம திருவமுதாககொணடு, நீல நெலலரி கூலிகொண டுணணும" எனறும, அதனமேல வருமபாடடில "அறுதத கூலிகொணடு இஃது அடியேனசெயத புணணியம" எனறும வருவன காணக நெல முதலிய விளைபொருளகளையே கூலியாகக கொடுககும இநநாள வழககமும காணக. கலியநாயஞா "தககதொழிறபெறுங கூலி" எணணெயகொணடு திருவிளககிட்ட சரிதமும இஙகு நினைவு கூாக **அறுத்தும்** - உமமை உயாவு சிறபபு **மேய் நீடிய அன்பிஞல்** - வாயமை, தானம, தவம முதலிய எலலா நறகுணஙகளையும நலகுரவு போககி விடுமெ னபா ஆஞல தாயஞரிடதது நலகுரவு வரினும அவை குறையாது நீடியிருநத தறகு உணமையனபே காரணமாயிறறு எனக **மேய்** - உடல எனறு கொணடு, மனம அனபிஞல நீடியதன பயஞக உடலின முயறசியிலும நீடியதஞல உடமபால வருநதிபபெறற கூலிச செநநெலலைத திருவமுதாககொணடாா எனறலுமாம. வறுமை முதலிய கேடுகளவரினும மனம இடுககணபடடழியாது உடல வருநதி முயனறு அததுனபஙகளை நீககல வேணடுமெ எனற நீதிநூற கருததினையும இஙகுச சிநதிகக "தெயவததா ஞகா தெனினும முயறசிதன, **மெய்வருந்தக் கூலி தரும்**" எனற திருககுறளின சொலலும பொருளும இஙகுப பொருததமுடைமை காணக.

நல்ல - குணததால நலல **பெற்றன** - கூலியாகப பெறறவறறை இரணடனுருபு தொககது.

நாயஞர் - தலைவா-சிவபெருமான "அழகிது நாயனீரே" (774) முதலியவை பாாகக. தலைவா எனறு குறிககும இபபெயா அவரே போனறு எம தலைவாகளாகிய அடியாாகளுககும வழஙகுவதாயிறறு.

ஒல்லை - விரைவாக. நெல் அறுத்துக் கூலிபெற்று வரக் காலந் தாழ்க்குமாதலின் அதுவரை இறைவர் பசித்திருப்பாரோ எனக்கருதி விரைவில் ஊட்டுவிக்கும் ஆர்வம் குறித்தது. ஒல்லை - பழமையாகிய-எப்போதும் உண்பிக்கும் நியதிப்படி என்றலுமாம்.

இன்அமுதா - அமுதா அமுதாக - இறைவர்க்கு இனிய திருவமுது ஆகுமாறு அமைத்துக்கொண்டு.

ஒழுகுவார் - முற்றெச்சம். ஒழுகுவாராகி - திருஅமுதாகக் கொண்டு - என வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடித்துக்கொள்க. 9

912 (வி - ரை) **சாலி** - இங்குச் செஞ்சாலி, செந்நெல் குறித்தது. **நேடுதல்** - தேடுதல்.

அறுத்து அவைதாம் பெறும் கூலி - அறுத்து - அறுத்ததற்காக. **அவை** - அவற்றில் - அச்செந்நெல்லில். **கூலி** - கூலிநெல்.

எல்லாம் அமுதாக் கொண்டு - அக்கூலிச் செந்நெல்லில் ஒரு பகுதியும் தமக்கென்று ஆக்கிக் கொள்ளாமல் முழுமையும் இறைவரது திருவமுதுக்காகவே அமைத்துக் கொண்டு என்பார் **எல்லாம்** என்றார்.

நீலநெல் - கார்நெல். **கூலிகொண்டு** கூலியாகக் கிடைத்த கார் நெல்லினால்.

உண்ணும் நாள் - தமது உணவு ஆக்கிச் சீவிக்கும் நாளில்.

மால் அயற்கு அரியார் - சிவபெருமான். **அதுமாற்றுவார் - அது** - அதனையும்; கார்நெற்கூலி கொண்டு உண்ணும் செயலையும் சிறப்பு உம்மை தொக்கது. முன்னாச் செல்வம் அறியாமை மாற்றி (909) யதனோடு அதனையும் என இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை என்று கொள்ளுதலுமாம். **மாற்றுவார்** மாற்றுவாராகி முற்றெச்சம். **மாற்றுவார்** ஆக்கிட என வரும்பாட்டுடன் கூட்டுக. **அரியார்** - அவர்களது அறிவினைத் திரோதான சத்தியால் மறைத்துத் தாம் வெளிப்படாது நிற்பவர். "மற்றவரறியா மாணிக்க மலையை" என்ற திருவிசைப்பாக் காண்க.

அரியார் அதுமாற்றுவார் - அரியார் என்றதனால் மறைத்தற் றொழிலையும், **மாற்றுவார்** என்றதனால் முன்னர் அதனால் ஆன்ம சிற்சத்தியை மறைத்துக் கன்மங்களை ஊட்டிக் கழிப்பித்துப் பக்குவப்படுத்தி இருவினை ஒப்பும் மல பரிபாகமும் வரச்செய்து பின்னர் அந்த மறைத்தற் றொழிலை **மாற்றிய** அருட்டொழிலையும் குறிப்பாலுணர்த்தினார்.

இங்குக் கார்நெல்லை மாற்றிச் செந்நெல்லாக்கியதும் இக்குறிப்புப்படநிற்பது உன்னுக. கார்நெல் உணவு கொண்டு இருந்த நாயனார் அவ்வனுபவம் கழிய நின்றது கருமானுபவம் நீங்கி வீடு பெறும் பக்குவம் பெற்ற நிலையினையும், செந்நெல்லை இறைவர்க்கு ஊட்டியது, தாமும் செம்மையேயாகிய சிவபதத்தில் (922) என்றும் வாழும் நிலையும் குறித்தன.

இறைவர் அது மாற்றுவாராகவே, ஆசிரியரும் இதுவரை கூறிவந்த யாப்பினைத் தாமும் மாற்றுவாராய், மேல்வரும் சரிதப்பகுதியை அறுசீர் விருத்தத்தாற் கூறத் தொடங்குதல் காண்க. 10

913 (வி - ரை) **நண்ணிய** - (அதுமாற்றுவாராகிய 912) இறைவரது திருவுள்ளம் நண்ணிய நாயனார் நண்ணிய என்று உரைப்பினுமமையும். **வண்ணவார் கதிர் - வண்ணம்** - நெற்கதிர்களின் திரட்சியும், **வார்** - அவற்றின் நீளமும் குறித்தன. கதிர்கள் அதிகம் மணிப்பிடியுள்ளனவாயும் பெரியனவாயும் வளர்ந்தன.

சிந்தை மனத்தின் செயலையும், **என்று** - வாக்கின் செயலையும், **அமுது செய்விப்பார்** - மெய்யின் (உடலின்) செயலையும் ஆக முக்கரணங்களும் ஒன்றிய திருத்தொண்டு குறித்தது காண்க.

சிந்தை மகிழ்ந்து எனக் வினைச்சொல் முன்னர் வந்தது நிகழ்ச்சியின் தீவிரம் குறித்தது.

அண்ணலார் - தாயனாரது செயலின் அருமையும் பெருமையும் விளங்குமிட மாதலின் இங்கு இப்பெயரால் கூறினார் "வள்ளலார் இளையான்குடிப்பதி மாறனார்" (456) என்றதும், இவ்வாறு கூறும் பிறவும் காண்க.

இஃது - இவ்வாறு கூலி எல்லாம் செந்நெல்லேயாகப் பெற்றது.

அடியேன் செய்த புண்ணியம் - சிவத் தொண்டு செய்ய வாய்ப்பது முன் செய்த பெரும் புண்ணிய விசேடத்தாலன்றிக் கிட்டாதென்பது உண்மையாதலின், தம் கூலி முழுதும் சிவனுக்கே அமுதாகப் பயன்படும் பேறு முன் செய்த புண்ணியத்தால் கிடைத்த தென்றார். "என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து, முன்னை நீபுரி நல்வினைப் பயனிடை" (திருவலஞ்சுழி - நட்டராகம் - 1) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரக் கருத்தினை இங்குச் சிந்திக்க.

போத - நிரம்ப, மிகுதியாக. "பூதிசாதனத்தவர் முன் போற்றப் போதேன்" (சிறுத - புரா - 45) என்புழிக் காண்க. **போதுதல்** - செல்லுதல் என்று கொண்டு, தமது திருத்தொண்டு முட்டுப்படாது மேற்செல்ல என்றலுமாம்.

போத அமுது - போதம் - தற்போதம் - பசுபோதமாகிய அமுது என்றுரைக்க நின்ற தொனிக்குறிப்பும் காண்க. தாயனார் தமது உணவுக்கு நெல் இல்லையே என்ற உணர்ச்சி முற்றும் அற்றவராய் இறைவரது திருவமுதுக் காவதாய் எல்லாம் செஞ்சாலியேயாக விளைந்ததுபற்றிச் சிந்தை மகிழ்ந்ததுமன்றி, "இஃது அடியேன் செய்த புண்ணியம்" என்றும் கொண்டாராதலின் செந்நெல்லை அமுது செய்வித்தத் தோடு தற்போதத்தையும் பலியாக்கினார் எனவும், அதனை அவர் விரும்பியவாறே இறைவர் மகிழ்ந்து அமுது செய்தனர் எனவும் கொள்ளக் கிடப்பதும் கருத்துத் தக்கது 'தறுகட் பாசக, கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளமிடக் களிந்துண்டு' (பாயிரம்) என்ற திருவிளையாடற் புராணம் காண்க. "அன்பெனு மமுது" என்பது வாயிலார் புராணம்.

அமுது செய்விப்பார் ஆனார் - ஊட்டுவிப்பாராயினார். **ஆனார்** என்றது இவ்வாறு பல நாளும் செய்தனர் என்பது குறித்தது. **வைகலும்** என வரும்பாட்டிற் கூறியது காண்க.

ஆனார் - ஆயினார்; ஆக்கம் பெற்றனர், இவ்வாறல்லாத பிறர் எல்லாம் ஆனாராகாது போனாரகளேயாவர் என்ற குறிப்பும் காண்க. "போற்றிலார் ஆக்கைக்கே இரை தேடி யலமந்து, காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே" என்ற தனித்திருக்குறுந் தொகை முதலியவற்றின் கருத்துக்களும் காண்க. 11

914. வைகலு முணவி லாமை மனைப்படப் பையினிற் புக்கு
நைகரமில்லா வன்பி னங்கைகை யடக்கு கொய்து
பெய்கலத் தமைத்து வைக்கப் பெருந்தகை யருந்தித் தங்கள்
செய்கடன் முட்டா வண்ணந் திருப்பணி செய்யு நாளில், கஉ

915. மனைமருங் கடக்கு மாள வடநெடு வான மீனே
யனையவர் தண்ணீர் வார்க்க வமுதுசெய் தன்ப ரூரும்
வினைசெயன் முடித்துச் செல்ல மேவுநா ளொருநாண் மிக்க
முனைவனார் தொண்டர்க் கங்கு நிகழ்ந்தது மொழியப் பெற்றேன். கங

914 (இ - ள்) வெளிப்படை. நாள்தோறும் உணவில்லாமையினாலே, குறைவு படாத அன்பினையுடைய மனைவியார் வீட்டுக் கொல்லையிற்புகுந்து கையினாற் பறிக்கும் இலைக்கறிகளைப் பறித்துச், சமைத்து, உண்கலத்தில் இட, அதனையே உண்டு, தாங்கள் நியதியாகச் செய்த திருத்தொண்டின் கடமை முட்டுப்படாதபடி திருப்பணியிடைச் செய்து வருநாளில்,

கஉ

915. (இ - ள்) வெளிப்படை. வீட்டின் பக்கத்தில் இருந்த இலைக்கறிகள் அற்றுப்போகவும், அருந்ததியே போன்ற கற்பினையுடைய மனைவியார், தண்ணீரை வார்க்க அதனையே அமுது செய்து, அன்பனாரும், தமது திருத்தொழிலையும் அருஞ்செயலையும் முடித்துச் செல்வாராக, இவ்வாறு பொருந்துகின்ற நாட்களிலே ஒருநாள், முதல்வனா ரது பெருந்தொண்டருக்கு அங்கு நிகழ்ந்ததனை, இனி எடுத்துச்சொல்லும் பேறு பெற்றேன். ௧௬

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

914 (வி - ரை) **வைகலும் உணவு இலாமை** - தமது கூலி முழுவதும் செந்நெல்லேயாக, அதனை முற்றும் இறைவரை அமுது செய்வித்தாராதலின் தமது உணவுக்கு நெல் இல்லையாகலான் எனக் இதனால் அவர் இறைவரை ஊட்டிய அமுதத்தினைச் சிவநிர்மாலியம் உட்கொள்ளலாகாது என்ற விதியினால் தாம் உட்கொள்ள வில்லை என்பதும் போந்ததாம். **வைகலும்** - உம்மை இவ்வாறு பல நாட்களும் நிகழ்ந்தமை குறித்தது. **உணவு** - நெல்லரிசி யமுதம் குறித்தது. **இலாமை** இல்லாமையால்.

மனைப்படப்பை - வீட்டுக் கொல்லைத் தோட்டம்.

புக்கு - கொய்து "தொக்க மாநிதித் தொன்மையில் ஓங்கிய மிக்க செல்வ" த்தி லிருந்தவராதலின் இவ்வம்மையார் தாமே கொல்லையுட் புகுந்து இலைக்கறிவகை தேடிப் பழகாதவர் என்பது குறிப்பு. "அல்லல் நல்குர வாயிட" (911) என்றமையால் முன்னே மிக்க செல்வத்திலிருந்த இவர்க்கு இப்போது இடம் பொருள் ஏவல் முதலிய ஒன்றும் இல்லையாயின என்பதாயிற்று.

நைகரம் - குறைவு. நல்குரவு வந்தபோது அன்பு குறைவுபட்டுறுவது உலகியல்பு; அவ்வாறன்றி இவ்வம்மையார் நல்குரவினும் குறைவுபடாத அன்புடன் விளங்கினார் என்பது. நைகரமில்லா நங்கை என்று கூட்டி, **நைகரம்** - வருத்தம் - துன்பம் - என்று கொண்டு இந்நிலைமை வந்ததனுக்கு அம்மையார் சிறிதும் வருந்தினாரலர் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

சிவபெருமானது திருத்தொண்டில் இவ்விருவரும் கருத்து ஒருமித்து ஆதரவு செய்தனர் என்றும், தமக்கு வந்த இந்நிலைமையினால் சிறிதுங்கவலையின்றித் திருப்பணியில் ஈடுபட்டனர் என்றும் காட்ட இவ்வாறு விதந்து கூறினார். மேற்பாட்டிற் கூறிய வாறு, நாயனார் "இஃதடியேன் செய்த புண்ணியம்" என்று கொண்ட கருத்தினையே அம்மையாரும் கொண்டிருந்தனர் எனக் இறைவரை ஊட்டிய சிறப்பின் மகிழ்ந்தாரல்லது இவ்விரு பெருமக்களும் தங்களுக்கு உணவிலாமையை நினைத்தாரலர் என்பதாம். **அன்பு** - சிவன்பாலன்பும் தமது கணவனார்பாலன்பும் குறித்தது.

கை அடகு - கையினாற் பறிக்கப்படும் கீரை. **அடகு** - இலைக்கறி, கீரைவகை. இவை பெரும்பாலும் மனிதரால் பயிர் செய்யப்படாது தாமாக முளைத்தவை.

பெய்கலம் உணவு பெய்யும் பாத்திரம் - உண்கலம் இலை - சருகு முதலியன. கொய்து அமைத்துப் பெய்கலத்து வைக்க எனக் கூட்டுக. **அமைத்து** - சமைத்து.

பெருந்தகை - தமது பசித்துன்பத்தை யெண்ணாது அடகும் நீரும் உண்டு கொண்டு, இறைவருக்கு அமுதூட்டுவதனையே கருதி மகிழ்ந்த பெருமையின் தகுதி குறித்தது.

தங்கள் செய்கடன் - இருவரும் சேர்ந்துசெய்த என்பது குறிக்கத் **தங்கள்** என்றார். இருவரும் கூடிச்செய்த விவரம் 915-916 பாட்டுக்களிற் காண்க. **செய்கடன்** - கடமைப்பாடாக மேற்கொண்டு செய்தது.

திருப்பணி - அமுதூட்டுதலும், அதற்காவன செய்தலுமாம். அவை கூலிவேலை செய்து செந்நெலும் - கீரையும் - மாவடுவும் தேடுதல், ஆன் ஐந்து பெறுதல் முதலி

யன **மூட்டா வண்ணம் செய்யும்** - "செய்பணி தவாமை யுய்த்தார்" (837) என்றது காண்க.

நைந்தால் - நங்கை மற்றடகு - நங்கையார் - செலுத்துநாளில்—என்பனவும பாடங்கள். 12

915. (வி - ரை) **நெடு வட வான மீன் எனக** வடமீன் - அருந்ததி நெடுமை நீண்ட புகழுடைய கற்புக்குறித்தது வடக்கில் நீண்ட தூரத்தில் தோற்றப்படும் என்றலுமாம். **மீனே** - ஏகாரம் தேற்றம். **மீனே அனையவர்** - கற்பினால் அருந்ததியே போல்வார். கற்பினுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அருந்ததி மீன் உருவுடன் விளங்குதலால் கல்யாணங்களில் அருந்ததி பார்த்தல் ஒரு சடங்காக வழங்குகின்றது "சாலினி மங்கலை தன்னொடு கண்டான" (தெய்வ-அம்மை - திருமண - 253) என்ற கந்தபுராணமும் காண்க (சாலினி - அருந்ததி)

தண்ணீர் வார்க்க அமுதுசெய்து - தண்ணீரைத் தாகந் தீர்ப்பதற்குரியதாகக் கொண்டதன்றிப் பசிதீர்க்கும் உணவுப் பண்டமாகவும் கொண்டார் என்று குறிப்பார் பருகி என்னாது **அமுதுசெய்து** என்றார் "துப்பார்க்குத் துப்பாய தூஉ மழை" என்ற திருக்குறளும் காண்க.

வினைசெயல் - வினை - செந்நெல் - செங்கீரை - மாவடு - ஆன ஐந்து தேடுதலும், நெல்லுக்காகக் கூலி வேலை செய்தலும் முதலிய தொழில். **செயல்** - வினையாற் பெற்ற வற்றை இறைவனுக்குத் திருவமுதாக்கி ஊட்டுதல்.

செல்ல மேவுநாள் - செல்லும்படி - ஒழுகும்படி - பொருந்தும் நாட்களிலே.

முனைவனாது மிக்க தொண்டர் எனக. மிக்க - அன்பினால் மிக்க. பெருமை மிக்க. **முனைவர்** - முன்னவர் - தலைவர் - சிவபெருமான்.

மொழியப் பெற்றேன் - சொல்லும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. இப்பெரியவரது புண்ணிய சரிதத்தை, அதிலும், அதனுட் சிவனருள் விளைவு தேற்றமாகும் இப்பகுதியைச் சொல்வது பெரும்பேறு என்பது பெரியோர்களது சிவசரிதங்களை நினைப்பதும், சொல்லுதலும், கேட்டலும் சிவபுண்ணியங்களாம் "தண்பசி வெம்புகழ் சாற்றல்" (திருவாதவூர் - புரா - திருப்பெரு - சரு - 69), முதலியவை காண்க திருவருள் விளக்கமாகும் இடங்களை இவ்வாறு விதந்து கூறிக் கேட்போரை எச்சரித்து வழிப்படுத்துதல் ஆசிரியரது மரபு 790-ல் உரைத்தவை பார்க்க

தொண்டனார் - மேல் இப்பாட்டில் **வினை செயல்களை** அன்பு ஊக்கியிட்ச் செய்தல் குறிக்க **அன்பனார்** என்ற ஆசிரியர், இனிவரும் நிகழ்ச்சி, தொண்டு செய்கின்ற விடத்து நிகழ்வதாகலின் **தொண்டர்க்கு அங்கு** நிகழ்ந்தது என்று குறித்தார் 13

916. முன்புபோன் முதல்வனாரை யமுதுசெய் விக்க மூளும்
அன்புபோற் றூய செந்நெ லரிசிமா வடுமென் கீரை
துன்புபோ மனத்துத் தொண்டர் கூடையிற் சுமந்து போதப்
பின்புபோ மனைவி யாரான் பெற்றவஞ் சேந்திச் சென்றார். கச

(இ - ள்) வெளிப்படை முன்போல முதல்வரை அமுது செய்விப்பதற்காக, மூண்டு மேன்மேல் எழும் அவரது **அன்புபோலவே தூயதாகிய** செந்நெல்லரிசியினையும், மாவடுவினையும், மெல்லிய செங்கீரையினையும் துன்பம் நீங்கிய மனத்தையுடைய தொண்டராகிய தாயனார் கூடையில் வைத்துச் சுமந்து செல்ல, அவர் பின்பு செல்லும் திருமனைவியார் **ஆனைந்து** என்னும் பஞ்சகவ்வியத்தை மட்கலத்திற் கொண்டு கையில் ஏந்திச் சென்றார்.

(வி - ரை) **முன்புபோல்** - முன்னை நாட்களிற்போல-வழக்கம்போல.

முதல்வனாரை - சிவபெருமானே தலைவா, உயிாகள யாவும அவர்கு அடிமை கள என்ற உணமை யறிநது அதனுல அவரை ஊட்டும மியதி பூணடொழுகியவா தாய ஞராதலின இஙகு **முதல்வனர்** எனருா

மூளும் அன்புபோல் தூய - தாயனா இறைவரை அனபினுல ஊட்டும அரிசி முதலாயினவறறுககு உவமிககபபடும பொருள உலகததில வேறிலலையாதலின இவ ரது மூளும அனபினையே உவமிததாா நலகுரவினுலும பசியாலும துனபததாலும குறைவுபடாது நாளுளும வளாவதாம எனபது குறிகக **மூளும்** எனறு முககாலததுக கும பொதுவாகிய நிகழகாலப பெயரெசசததினுற கூறினா

செநநெல் அரிசி - மாவடு - மென்கீரை - இவறறின தனமைகள 928ல் விவரிக கப்பட்டன இவறறைத திருககோயிலுககுக கொணடு சென்று அஙகுச சமைபபிததது அமுது செயவிததனா எனறு குறிகக **அரிசி** முதலாகக கூறினா. இறைவாககாகும திருவமுது திருககோயிலுககுள திருமடைபபள்ளியிற செயயத தககது எனபதும வெளியிற சமைததுக கொணாவது தகாதெனபதும ஆகமஙகளில விதிககப்பட்டன.

துன்புபோம் மனம் - துனபம எனபதன சுவடு தானும காணமுடியாமல மறைநது போகும மனம

பின்பு .சென்றார் - இதனுல தாயனாரும மனைவியாரும அனபு ஒருமிததுச் செயத திருததொணடு விளககபபட்டது தாயனா முனனாச செலல அவரைப பின பறறி மனைவியாா பின சென்றனா, அரிசி முதலியவை பெருமபாரமாயுளளனவாத லின தாயனா அவறறைக கூடையிற சுமநது செலல மனைவியாா ஆனைநதினையும மட கலததில ஏநதிச சென்றனா **கூடையில்** என்றதனுல திருவமுதுககாகும பொருள களின அளவும கருதி யுணாததககது. மடகலம மேறபாட்டினுற காணக. இறைவா பூசையைக கணவனும மனைவியாரும ஒருமிததுச செயதல வேணடுமெனறதனைத திருநீலநகக நாயனா புராணத (8, 9 பாட்டுககள்) தாலும அறிக. இவவியலபு விலங கினஙகளினும நலலறிவுடைய சில பிராணிகள மேறகொணடொழுகின எனபது, "பிடியெலாம பினசெலப பெருஙகைமமா மலாதழீஇ, விடியலே தடமூழகி விதியி னுல வழிபடும" (1), மானமா மடப்பிடி வனகையா லலகிடக, கானமாா கடகரி வழி படும" (7) (பண - கொலலி - கானபபோ) என்ற ஆளுடைய பிளளையாா தேவார முதலியவறறு னறியபபடும திருககழுககுனறில இனமாய இநநாளிலும வநது வழி படும இரட்டைக கழுகுகளின வழககும காணக.

ஆன்பேற்ற அஞ்சு - "ஆனுறற வைநது மமாநதாய போறறி" (ஐயாறு - திருத தாணடகம்) முதலிய தமிழ மறைகள காணக பஞசகவவியம எனபது வடமொழி. இவை பசுவினது பால - தயிா - நெய - மூததிரம - சாணம எனபன இவறறின அளவும, சோககும முறையும, உரிய பாவனை - மநதிரம செயகை முதலியனவும சிவாகமஙகளுட் கணடு கொளக.* 14

---

*சில நவீன ஆராயசசியாளா இவறறில பசு மூததிரம, பசுசசாணம என்ற இரண டினையும நீககி, மோரும வெணணெயும சோதது ஐநதாகக கணககிடவும தொடஙகி யுளளாா இது மிகத திரிபுளளதோா ராராயசசியாம. சிவாகமஙகளின பிரமாணததை உடனபடாதாாககு ஆனைநதின விசாரம வேணடுவதிலலை. இனனோருடன சிவாகம சிததாநத சைவாககு விவகரிககும ஆகம அளவையின றொடாபுமிலலையாகும.

ஆகமபபடிககுளள ஆடசி காண விருமபுவோா தொனறு தொடடுவரும வழககும காணலாம இதுவேயுமனறி, இதுபறறிய,

"இவனே திருவணணாமலை உடையாாககுப் பஞசகவயமாடியருள நிததமும **இறுகாலை** சநதி யில திருவணணாமலை எனனும நாழியால கோமூததிரம உழககும, கோமயம ஆழாககும, பாலநாழி உழககும, தயிா நாழி உரியும, நெய நாழியும ஆக இபபடி நிததமும

எனற திருவணணாமலைக கலவெட்டுக குறிபபும காணக. (S. I. I. Vol. 8. 1937.

917. போதரா நின்ற போது புலர்ந்துகா றளர்ந்து தப்பி
மாதரார் வருந்தி வீழ்வார் மட்கல மூடு கையாற்
காதலா லணைத்து மெல்லாங் கமரிடைச் சிந்தக் கண்டு
பூதநா யகர்தந் தொண்டர் "போவதங் கினியே" னென்று, கரு

918. நல்லசெங் கீரை தூய மாவடு வரிசி சிந்த,
"அல்லரீத் தாள வல்லா ரமுதுசெய் தருளு மப்பே
றெல்லையி றீமை யேனிங் கெய்திடப் பெற்றி லே"னென்
றொல்லையி லரிவாட் பூட்டி யூட்டியை யரிய லுற்றார்; கசு

919. "ஆட்கொளு மையர் தாமிங் கமுதுசெய் திலர்கொ"லென்னுப்
பூட்டிய வரிவாள் பற்றிப் புரையற விரவு மன்பு
காட்டிய நெறியி னுள்ளந் தண்டறக் கழுத்தி னோடே
யூட்டியு மரியா நின்ற ருறுப்பிறப் பரிவா ரோத்தார். கஎ

917. (இ - ள்) போதரா நின்ற...தப்பி - (இவ்வாறு) போகின்ற போது உடல் வாடியிருந்ததனால் கால் தளர்ந்து தப்பி, வருந்தி வீழ்வார் - வருந்தி வீழ்கின்றவரை, மட்கல மூடுகையால் காதலால் மாதரார் அணைத்தும் - அணைந்து கொண்ட மட்கலத்தை மூடும் கையினால், விழாமற் காக்கும் ஆசையினால் மனைவியார் அவரை அணைத்தும், எல்லாம்...கண்டு - செந்நெல்லரிசி, மாவடு, செங்கீரை என்ற எல்லாம் நிலப்பிளப்பிலே சிந்த, அதுகண்டு, பூத நாயகர் தம்தொண்டர் - பூதநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய தொண்டராம் தாயனார், "இனி என் அங்குப்போவது" என்று - "இனி என் அங்குப் போதல் வேண்டும்" என்று, கரு

918. (இ - ள்) வெளிப்படை "நல்லசெங்கீரையும், தூயமாவடுவும், அரிசியும் சிந்தியிட்டதனால், அன்பரீக்கி ஆட்கொள்ளவல்லாராகிய சிவபெருமான் அவற்றை அமுதுசெய்து அதற்கருள்கின்ற அந்தப் பேற்றினை அளவில்லாத தீமையையுடையேன் இங்குக் கிடைக்கப்பெற்றேனில்லையே" என்று விரைவில் அரிவாளைப் பூட்டித் தமது ஊட்டியை அரியலுற்றாராய், கசு

919. (இ - ள்) வெளிப்படை "என்னை ஆட்கொள்ளும் பெருமானார்தாம் இங்கு அமுது செய்தாரிலர்கொல்!" என்று கழுத்தின்றிற் பூட்டிய அரிவாளினைப் பிடித்துக்கொண்டு, குற்றநீங்கப் பொருந்தும் அன்பு காட்டிய வழியில் நெஞ்சங்குழல

றெ 66. P. 34 S. 10. இது இராசேந்திர சோழர் I உடைய 19-வது ஆண்டுக் கல்வெட்டு கி பி. 1030 கல்வெட்டுத் துறை ஆராய்ச்சியாளர் திரு. K. V. சுப்பிரமணிய ஐயர் "கொங்குமலர்" பத்திரிகைக்கு எடுத்து எழுதியுதவியது IV. p 72)

இந்தக் கல்வெட்டில் இவ்வைந்தும் இன்னின்னவாம் என்று கூறி அவற்றின் சோக்கையளவு முதலியனவும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனைந்து - ஆன்பெற்ற அஞ்சு - என்றற்றொடக்கத்த திருவாக்குக்களால் இவையைந்தும் ஆவிடத்தினின்று தோன்றும் வெவ்வேறான பொருள்கள் எனப்படுதறியப்படும். பாலதிரிந்து வேறு பொருளாகிய தயிராதலும், தயிரைக் கடைந்து அல்லது பாலைத் திரட்டி எடுக்கப்படும் வெண்ணெயை உருக்கச் செய் என்றதோர் வேறு பொருள் பெறுதலும் உணரப்படும். மோரும் வெண்ணெயும் அங்ஙனம் வேறு தனிப் பொருள்களாகாமையும் கண்டு கொள்க. மருத்து நூல் முறையில் பஞ்சகவ்விய நெய் முதலிய மருந்துகளுக்குக் கூட்டும் பொருள்கள் இவ்வைந்துமே யாதலும், இவ்வாறல்லாது மோரும் வெண்ணெயும் சேர்ப்பின் அவை பயன்றராமையும் பிறவும் காண்க

பிளவுபட்டு அறும்படி கழுத்தினோடு மிடறறினை அரிவாராயினார், பொருந்திய பிறப்பினை அரிவார் போனார். கஎ

இந்த மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

917. (வி - ரை) **போதரா நின்றபோது** - போதும் பொழுதில். **போதருதல்** - போதல் **ஆநின்று** - நிகழ்கால இடைநிலை. **போதராநின்ற** - போந்து மேல் அடி பெயர்க்கமாட்டாமல் நின்ற என்ற குறிப்பும் பெற நிற்றல் காண்க.

புலர்ந்து, கால்தளர்ந்து, வருந்தி, தப்பி, வீழ்வார் என்று கூட்டுக.

புலர்தல் - உணவில்லாமையால் உடல் வாடுதல்.

கால் தளர்தல் - கால்கள் மேல் அடிபெயர்த்தலும், உடலைத் தாங்குதலும் மாட்டாது நிலைகெடுதல் **தப்பி** - போகின்ற நிலையும் நிற்கின்ற நிலையும் தவறி புலர்ந்ததனால் கால் தளர்தலும், அதனால் வருந்தலும், அதனால் தப்புதலும், அதனால் வீழ்தலும் நிகழ்ந்தன என்ற இம்முறையில் வரும் வினைகளைக் காரணங் குறிக்கும் வினையெச்சங்களாற் கூறிப்போதல் காண்க

மாதரார் - மனைவியார். மாதரார் - கையால் அணைத்தும் என்று கூட்டிக்கொள்க.

மட்கலம் - ஆனைந்து கொண்ட கலம். இதனால் ஆன்பெற்ற ஐந்தினையும் மட்கலத்திற் கொண்டு சென்றார் என்றறியப்படும் நாயனார் அரிசி முதலியவற்றைக் கூடையிற் சுமந்து செல்ல, மனைவியார் அவர்பின் ஆனைந்து ஏந்திச் சென்றார் என மேற்பாட்டிற் கூறினார் அதனை ஏந்திய கொள்கலம் இன்னதென அங்குக் கூறாமையின் அது மட்கலமா மென்பதை மட்டும் இங்குக் குறித்த முறை காண்க.

மூடு கை - செல்லும் வழியில் அசுத்தங்கள் வீழாதபடி காக்கும் முறைபற்றிக் கலத்தைக் கையால் மூடிச்சென்றனர். இடது கையினால் கலத்தை ஏந்தியும் வலது கையினால் அதனை மேலே மூடியும் சென்ற மனைவியார் அங்ஙனம் மூடிய வலது கையினால், கணவனாரை வீழாவண்ணம் அணைத்தனர் எனக.

வீழ்வாரை - மாதரார் - கையால் - காதலால் - அணைத்தும் என்று மாற்றிப் பொருள் கொள்க. இங்ஙனம் முறையிற் கூறாது மாதரார் - வீழ்வாரை - என முன் வைத்துக் கூறியது கால் தப்பியதைக் கண்ட மனைவியார் அவர் **வீழாமுன்** தடுக்க அணைத்ததனை உணர்த்தும் பொருட்டு கால் தப்பிய நிலைக்கும் வீழ்கின்ற நிலைக்கும் இடையில் **மாதரார்** அணைத்த செயல் நிகழ்ந்தமையின் அதனை அம்முறையே நாடகச் சுவைபடக் கூறிய நயம் காண்க **வீழ்வார்** - வீழ்வாரை, இரண்டனுருபு விரிக்க.

மட்கலமும் - கூடை (915)யுமே அல்லல் நல்குரவு (911) ஆயின நிலையில் உள்ளார் எளிதிற்பெறும் கொள்கலங்களாம் என்பதும் காண்க.

காதலால் - கணவனார் வீழாமற் றடுக்கும் ஆசையாலும், அதற்கு மேலாக, அவ்வாறு தடுப்பதன் மூலம், அவர் இறைவனுக்காகச் சுமந்து சென்ற கூடையினுள்ள பொருள்கள் வீழாமற் றடுக்கும் ஆசையாலும் எனக

கமர் - நிலவெடிப்பு அக்காலம் நிலங்களிற் பயிர் அறுக்கப்பட்டு நிலம் வெடிப்புக்களுடன் உள்ள காலமென்பதறியப்படும். நாயனார் பேறு பெற்றது தை மாதத்து ஆதிரை நாளாதலும் சிந்திக்க இந்நிலம் நாயனாரது ஊராகிய கணமங்கலத்துக்கும் அவர் வழிபட்ட திருத்தண்டலை நீணெறிக்கும் இடையில் உள்ள வயல் இது இந்நாள் வழக்கிலும் காணப்படும் **இடை** - ஏழனுருபு.

பூதநாயகர் - சிவ பூதகணங்களின் தலைவர்-சிவபெருமான். ஐம்பூதங்களில் ஒன்றாகிய நிலத்தினின்று வெளிப்பட்டு நாயனார்க்கு அருள்புரிகின்றாராதலின் இங்கு இப்பெயராற் கூறினார் என விசேடவுரை காண்பர் ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை.

இனி அங்குப் போவது ஏன் என மாற்றுக **ஏன்** என்ற வினாப் பயனின்மை குறித்தது தொண்டர் - கண்டு - இனி - ஏன் - போவது? - என்று (916), என -

ஊட்டியை அரியலுறரு(ராய) (917), என்ரு-அரியலுறுரா (ஆகிய அவா)-அரிவாா ஒத தாா (918) என இமமூனறு பாடடுககளையும கூடடி முடிகக. அந்த - திருககோயிலுககு.

என்னேன்று—எனபதும பாடம. 15

918 (வி - ரை) நல்ல - புழுககடி, வாடல, முறறல, பழுபபு முதலிய கேடுஇனறி எனக மென்கீரை (915) எனறது காணக நல்ல - நனமை செயயும எனறு இயறகை யடைமொழியாககககொண டுரைபபினுமாம

தூய - மேல, கீரைககு நல்ல எனறதற குரைததவாறே, மாவடுவுககும பொருநத உரைததுக கொளக. மனனு பைநதுணா மாவடு (908) என இதன இயறகையினை முனனா உணாததியதனுல இஙகு அதன தனமைகள பொருநதக கொளக

அரிசி - செநநெல இனனமுது (908), தூய செநநெல அரிசி (915) என இதன இயல்பும தனமையும முனனரே கூறினராதலின, முதனமையாயின இதனை இஙகு அடைமொழியினறி அரிசி என வாளா கூறினா.

அல்லல்தீர்த்து ஆளவல்லார் அல்லல் - பிறவித துனபமும அதறகேதுவாகிய இருவினைகளும. தீர்த்தல் - நுகாவிததுக கழிபபிததல. அல்லல்தீர்த்து எனறதனுற பாசநீககமும, ஆள எனறதனுற சிவபபேறும ஆகிய இருபயனும குறிததாா வல்லார் எனறது அவவனமை இவாககே எளிதின அமைவதெனறும, வேறெவாககும இனறெனறும குறிததபடியாம. "தீரா நோய தீர்ததருள வல்லான் றனனை" (புளளிருககு வேளூா) எனற திருததாணடகமும, இவவாறு வரும திருவாககுககளும காணக திருததொணடாற பெறுமபேறு நிறைவுறும இடமாதலின இஙகு இவவாறு கூறினா

அமுதுசெய்து (அதற்கு) அருளும் எனக அமுதுசெய்து எனபது நியதியாகிய திருததொணடினை ஏறறுககொளளுதலையும, அருளும் அப்பேறு எனறது அதறகு இறைவன அருளபுரிதலினையும குறிபபன அருளும அப் பேறு - அருள செயயும அநத - அருளினைப பெறுகினற அநதப பேறு. அகரம் தேறறந குறிதத முனனறி சுடடு.

எல்லையில் தீமையேன் ஆதலின பெறறிலேன எனறு பெறறிலாமைககுக காரணம கூறியவாறு.

இங்கு - இவவிடததே இநதக கமரினிடமாக "போவது அஙகு இனியேன?" எனற முனபாடடுக காணக இனறு எனற பொருளில வநததெனறலுமாம

ஊட்டி - மிடறு கழுததின முனபாகம அரியலுறருராய - அரியா னினரூா - ஒததாா - எனறு வருமபாடடுடன கூடடி முடிகக 16

919 (வி - ரை) ஆட்கொள்ளும் ஐயர் - மேறபாடடில "ஆளவலலாா" எனறத னைத தொடாநது இவவாறு கூறினா ஆட்கொள்ளும் - ஆளாக அமைநது செயயும ஏவலை ஏறறுககொளளும "கூடுமே நாயடியேன செயகுற றேவல" (திருவாரூா) எனற திருததாணடகம முதலியவை காணக. ஆடகொளளும எனறதற கேறப ஐயர் - தலைவா - எனரூா.

தாம் - அடியேன ஊடடும பாஙகினனறித தாமாகவே உவநது. இங்கு - இவ விடதது. இநதக கமரில.

செய்திலர் கொல் - செயதாரிலலைபோலும. கொல் - அசைநிலை.

அரிசி முதலியன கமரில சிநதக கணட தாயனூா, இனி இறைவனது திருமுன போவதிற பயனிலலை எனறு, போவது அங்கு இனி ஏன? (916) எனறு எணணினூா. ஆதலின, "ஐயரே! தேவரீா எஙகும நிறைநதவா, இநதக கமரும உமது திருமேனி யாமாதலின இப பொருளகளை இங்கே அமுதுகொணடருளலவேணடும, இலலையேல நியதி பிழைதத எனது தலை வீழததத தகுவதாம" எனறு விணணபபிததனா.

இவ்வாறு விண்ணப்பம் செய்தனர் என்பது "இங்கே, வெள்ளச் சடையாய்!, அமுது செய்யாவிடில் என் தலையைத், தள்ளத்தகும்" என்ற திருவந்தாதியாற் பெறப்படும். சொற் பல்காமைப் பொருட்டு ஆசிரியர் அதனை இங்கு எடுத்துக்கூறாது, வழிநூலுட் காணப்பட்டதனை எண்டுக்கொண்டு பெய்துரைக்க வைத்தார். "இந்த அமுதுசெய்தருளும் அப்பேறு பெற்றிலேன்" (917) என்றும், "இந்த அமுதுசெய் திலாகொல" என்றும் உரைத்த கருத்தும் அது. இதனைத் தொடர்ந்து பின்னரும் "கமரில் வந்திங் கமுதுசெய் பரனே" (921) என்றதும் காண்க.

இப்படி விண்ணப்பித்த நாயனார், தாம் வேண்டியவாறு ஐயர் அமுது செய்தருளிய குறிப்புப் பெறாமையின் "அமுது செய்திடப் பெற்றிலேன் எல்லையில் தீமையேன்" எனத் துணிந்து, முன் உட்கொண்டபடியே தலையைத் தள்ளும் பொருட்டு அரிவாள் பூட்டி ஊட்டியை அரிவாராயினர் என்பது மேற்பாட்டி லுரைக்கப்பட்டது. அக் குறிப்பாவன, என்றும் செஞ்சடை வேதியரை அமுது செய்விக்கும்போது நாயனார் கேட்ட "விடேல்" என்ற ஓசை முதலியவை போலும் அன்றி, 'இன்று இங்கு அமுது செய்தமை தெரியுமாறு இவ்வோசை கேட்க வேண்டும்' என உட்கொண்டனர் என்றும் கொள்ளக் கிடக்கின்றது. இவ்வாறு கொள்ளாக்கால் பின்னர் "விடேல் விடேல்" என்றோசையைப் பரமனார் அமுதுசெய்தருளியதற் கடையாளமாகத் நாயனார் கொள்ளுதற்கு ஏதுவின்றெனக. இக்கருத்துப் பற்றியே தொடக்கத்தில் "கமரிற் புக்க மாவடு விடேல் எனனோசை உரிமையாற் கேட்க வல்லார்" (902) என்றதும் இங்குச்சிந்திக்கற்பாலது "விடேல் விடேல்" என திருமுறை மிகவும் கேட்ட குறிப்புமது. நாளும் நியதியாகக் கேட்பித்த திருச்சிலம்பினோசையைக் கழறிற்றறிவார்நாயனார் ஒரு நாட் பூசைமுடிவிற் கேளாதொழிய, மதிமயங்கித், தம்மாற் பிழை நேர்ந்ததென அஞ்சி உடைவாளை மார்பில் நாட்டுதலும், இறைவர் விரைந்து அவ்வோசையினை **மிகவு மிசைப்பித்தார்** என்ற சரிதம் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

இறைவரது திருவருட் குறிப்பினையும் திருவுள்ளத்தையும் அவரால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற பெரியோர்கள் அறியவல்லார்கள் என்பது "தொண்டர் தண்கய மூழ்கித் துணையலுஞ் சாந்தமும் புகையுங், கொண்டு கொண்டடி பரவிக் **குறிப்பறி** முருகன் செய் **கோலம்** - (ஆளுடையபிள்ளையார்-பியந்தைக் காந்தாரம்-3) என்ற திருப்புகலூர் வர்த்தமானீச்சரத் தேவாரத்தாலும், "வாது செய்த **திருவுள்ளமே**", "வாதில் வென்றழிக்கத் **திருவுள்ளமே**" (ஆளுடைய பிள்ளையாரது) என்ற திருவாலவாய்த் திருப்பதிகங்களாலும், 'பிழைத்**தச் செவ்வி யறியாதே** திறப்பித்தேனுக் கேயல்லால்" என்ற (திருநா-புரா-280) ஆளுடைய அரசுகள் சரிதத்தாலும், "பூசைக் கமர்ந்த பெருங்கூத்தர் பொற்பார் சிலம்பி னொலியளித்தார்" என்ற (கழறிற்-புரா 24) கழறிற்றறிவார் சரித வரலாற்றினாலும், பிறவாற்றாலும் தேற்றம் பெற அறியக் கிடக்கும் உண்மையாம். ஒவ்வோர் பொருள்பற்றித் தெய்வத் திருவுள்ள மறியும்படி, வாய்ச்சொல், நிமித்தம் அறிதல், குறிகேட்டல், உத்தரவு கேட்டல் முதலிய வழக்குகள் இந்நாளிலும் சாதாரண மக்களிடத்தும் நிகழ்வது காண்க.

நியதியின்படி ஓசை கேட்கப் பெறாமையால் "**அமுது** செய்திலா கொல்" என்று துணிந்த நாயனார், அத்துணிபுபற்றி **அன்பு காட்டிய நெறியினாலே** கழுத்தினோடும் ஊட்டியும் அரிவாராயினார். **என்று** - என்று நிச்சயித்து. **பூட்டிய** - "அரிவாள் பூட்டி" என மேற்பாட்டிற் கூறியபடி பூட்டிய. "வாட்பூட்டிய" என்றது திருவந்தாதி.

புரை அற - குற்றம் நீங்க. புரை - "எல்லையில் தீமையேன்" (917) என்ற அவை

விரவும் அன்பு காட்டிய நெறியில் . . .அரியா நின்றார் - இவ்வாறு தலையைத் தள்ளும்படி தம் கழுத்தைத் தாமே அரிந்துகொள்ளுதல் அற நூல்களால் விலக்கப்பட்ட தற்கொலை என்ற பாவமாகாதோ? எனின், ஆகாது, இது பொருந்திய அன்பு காட்டும் நெறியே யாகும் என்றதாம். "தீயில் வீழ்கிலேன் திணிவரை யுருள்கிலேன்

செழுங்கடல் புகுவேனே", "முட்டிலேன் றலைகீறேன்" என்பனவாதிய திருவாசகங்களும், "உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்" என்ற திருக்குறளும், பிறவும் காண்க. நாயகனைப் பிரிந்த கற்புடை மடவார் உயிர் துறத்தலும், துணைபிரிந்த அன்றில்கள் இறத்தலும் போன்றவை **விரவும் அன்பு காட்டிய நெறியேயாவன** என்பதனை இங்கு நினைவு கூர்க. "பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே" (திருத்தாண்டகம்), "சொல்லாதன கொழு நாவல்ல சோதியுட் சோதிதன்பேர், செல்லாச் செவிமரந் தேறித் தொழாத கை மண்டிணிந்த, கல்லா நினையா மனம் **வணங்காத் தலையும் பொறையா,** மல்லா வவயவந் தானு மனிதர்க் கசேதனமே" (பொன்வண்ணத்தந்தாதி - 142) என்றபடி இறைவனுக் காட்படாத உடலும் அவயவங்களும் தள்ளத் தகுந்தன என்பது ஞான நூற் றுணிபாம். இறைவனது "தூய நாண்மலர்ப் பாதந் தொடர்ந்துளார்" ஆகிய (907) தாயனார் அத்தொடர்பாலாகிய ஆட்செய்யப் பெறுந் தன்மையின் நீங்கியதாக எண்ணியபோது, தலைமகனது பிரிவாற்றாமையால் தலைமகள் அடையும் கையறு நிலையை அடைந்தவராகி, அவ்வாறு பொருந்திய **அன்பு காட்டிய நெறியாலே** இப்படித் துணிந்தனர் என்று ஆசிரியர் அமைதி காட்டியது காண்க.

உள்ளந் தண்டு அற - கழுத்தினுள்ளேயுள்ள அழகிய தண்டு அறும்படி. அன்பு நெறியினின்றும் மனது விலகாதபடி என்றுரைப்பாரு முண்டு.

ஊட்டியும் கழுத்தினோடே என மாற்றுக. மிடறும் - பின் கழுத்தும். கழுத்து முழுமையும்.

அரியா நின்றார் - தம் கழுத்தைத் தாமே அரிதல் வலிந்தசெய லாதலானும், அதற்கு இங்குக் கொண்ட கருவி, போர் வாள் முதலிய வலிய கருவியல்லாது அரிவாளே யாதலானும், அச்செயல் ஒரு வீச்சில் நிகழாது பின்னும் முன்னுமாகப் பன்முறை அரிவாளை வலிந்து ஊன்றி ஈர்த்தலால் நிகழுங் கால நீட்டிப்புக் குறிக்க இவ்வாறு **ஆநின்று** என்ற நிகழ்கால இடைநிலை தந்து கூறினார். **அரியா நின்றார்** - அரிந்து கொண்டு நின்றார் என்றலுமாம். **நிற்றல்** - அச்செயலிற் பிழையாது தொடர்தல்.

உறு பிறப்பு அரிவார் ஒத்தார் - "பாசப் பழிமுதல் பறிப்பார்போல" (460) என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க. பிறப்பு உறுகின்ற நிலையை அறக்களைந்து வீடு பெறுவார் போன்றார் எனக் இச்செயலின் பின்விளைவும் குறித்தது.

அரியா நின்றார் - அரிகின்றாராகிய அவர் வினையாலணையும் பெயர் அரியா நின்றார் - ஒத்தார் என முடிந்தது. 17

920. மாசறு சிந்தை யன்பர் கழுத்தரி யரிவாட் பற்று
மாசில்வண் கையை மாற்ற வம்பலத் தாடு மையர்
வீசிய செய்ய கையு, மாவடு "விடேல்வி டேல்"லென்
ஞோசையுங், கமரி னின்று மோக்கவே யெழுந்த வன்றே ௧௮

(இ-ள்) வெளிப்படை. குற்றமறுக்குஞ் சிந்தையுடைய அன்பர் தமது கழுத்தை அரிகின்ற அரிவாளைப் பிடிக்கும், குற்றமில்லாத வண்மையுடைய கையின் செயலைத் தடுக்க அம்பலத்தாடும் ஐயரது வீசிய செய்ய இடது திருக்கையும், மாவடுவினது "விடேல் விடேல்" என்ற ஓசையும் கமரிலிருந்து அப்போதே ஒருசேர எழுந்தன.

(வி-ரை) **மாசறுசிந்தை** - மாசு அறுக்கும் சிந்தை எனக். மேற்பாட்டிற் "புரைஅற" என்றார். **மாசு** - முன் குறித்த **புரை தீமை** - (918) என்ற அவை. தமது தீமையினாலே இறைவர் அமுது செய்திலர் என்றும், இறைவருக் காட்படாது இருக்கும் பிறப்புத் தள்ளத்தக்கது என்றும் உறுதி பெற்றாராதலின் அதனை **அறுக்கச்** சிந்தையுள் எண்ணினார் என்பார் **மாசு அறு சிந்தை** என்றார்.

அன்பர் - ஞானி என்ற பொருளில் வந்தது. "இருஞ்சுரபிக் கெங்கும், உருகக் காண ஒண்ணாத பானமூலப்பால் விம்மி யொழுகுவது போலவெளிப்பட் டருளுவன **அன்பர்க்கே**" என்று (சிவஞானசித்தி - 12, 4) விட்டது "அன்ப ரொன்றாது ஈண்டு ஞானிகண்மேற்று, 'அன்பரொடு மரீஇ' என்புழிப்போல" என்றுரைத்ததும், சிவஞானபோதம் 12 ம் சூத்திரம், **அன்பரோடு** என்றதற்கு "அங்ஙனம் அயரா அன்பு செய்யும் மெய்ஞ்ஞானிகளோடு" என்றுரைத்ததும் காண்க.

அன்பர் கழுத்து அரி அரிவாள் - கழுத்தரியும் வன்செயல் அன்பினால் ஆகியது என "அன்பு காட்டிய நெறி" என்று மேற்பாட்டிற் கூறியதனை அநுவதித்தது இங்கு **அன்பர்** என்றார்.

ஆசில் வண்கையை - **ஆசு** - குற்றம் கையினுக்குக் குற்றமாவது கைகளாற் செய்யத்தக்கவற்றைச் செய்யாமையும், செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்தலுமாம் செய்யத்தக்கவை "கைகாள் கூப்பித் தொழீர் கடி மாமலர் தூவிநின்று" (அப்பர்சுவாமிகள் - திருவங்கமாலை) என்று தமிழ்மறையால் விதிக்கப்பட்டன. அவை இறைவனது வழிபாடும், அதற்கான செய்யும் சரியை கிரியை என்றவற்றிற் பட்டனவுமாம் நாயனாரது கைகள் தமக்குணவில்லாத போதும் கூலி செய்தும் திருப்பணி முட்டாது செய்தும் வந்தனவாதலின் இவ்வாறு கூறினார் இங்குக் கழுத்தரிதலாகிய வலிந்த செயல் செய்யினும் அக்கையினுக்குக் குற்றம் சாராதென வற்புறுத்துவார் **ஆசில்** என்றார் குற்றமாகாமை மேலுரைக்கப்பட்டது **வண்மை** - திருப்பணி முட்டுப்படக் காணும் காலத்து உயிரையும் ஈடாகத் தரும் வள்ளன்மை **கையை** - கைசெய்யும் செயல் முயற்சியினை. **கை** - என்பது அது செய்யும் செயல் முயற்சிக்காகி வந்தது ஆகுபெயர்

மாற்ற - இங்குத் தடுக்க என்ற பொருளில் வந்தது

அம்பலத்து ஆடும் ஐயர் - அருட் கூத்தர் **வீசிய செய்ய கை** - இடது கை. வீசுகரம் என்ப "சிக்கன வா வீசுகரம்", "பொருந்தி விமைப்பிலி யவ்வென்ற பொற்கை" முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க ஐயரது இடதுபாகம் அருளாகிய அம்மையாருடையதாதலின், அத்திருக்கை அருளுடையதெனபார் **வீசிய செய்ய கை** என்றார். கந்தைபுடைத்திட வெற்றுங் கற்பாறையில் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் தமது தலையை மோதப் புக்கபோது, அங்கு "வந்தெழுந்து பிடித்தத்தணி வளைத்தழும்பர் மலர்ச்செங்கை" (திருக்குறி - புரா) என்ற வரலாறு இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கது.

கமரினின்றும் கையும் ஓசையும் ஒக்கவே எழுந்த எனக. கண்ணப்ப நாயனார் இடது கண்ணைத் தோண்ட அம்பு ஊன்றிய கையினை இறைவரது வளையலணிந்த இடது கை சிவலிங்கத்திலிருந்து முளைத்துத் தடுத்ததுவும், 'கண்ணப்ப நிற்க' என்ற வாக்கும் உடன் எழுந்ததுவும் இங்கு நினைவு கூர்க 827 பார்க்க.

மாவடு விடேல் விடேல் என்னேசை - மாவடுவினைக் கடித்தலால் உள்தாகும் விடேல் என்ற ஓசை மாவடுவின் ஓசை எனக செய்யப்படு பொருட் காரகத்தினை வந்த ஆறனுருபும் பயனும் உடன் றொக்கு நின்றன "வடுவின் ஓசை" (925, 626) என்பவற்றை நோக்குக 902 பார்க்க அடுக்கு உறுதியும் மிகுதியும் குறித்தது. "சிலம்பி ஞெசைமிகவு மிசைப்பித்தார்" (கழறிற் - புரா - 42) என்ற வரலாற்றை இங்கு நினைவு கூர்க

எழுந்ததன்றே என்பது பாடமாயின் தனித்தனி கூட்டிக்கொள்க **அன்றே** - அப்போதே.

இவ்விடத்து "ஆண்டவன் கோயிலில் மட்டும் வீற்றிருக்கின்றானில்லை என்பதும், அன்பர்கட்கு அவன் எங்கிருந்தும் அருள்செய்வான் என்பதும், அவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள ஒருவன் என்பதும் விளங்குவது காண்க" என விசேடவுரை காண்பாருமுண்டு. இறைவனைத் திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் திருமேனியில் வழிபடு

வோர் அவன் திருக்கோயிலினுள்ள மடமே வீற்றிருக்கின்றான் என்றும் ஏனையிடங்களில் அவனது நிறைவு இல்லை என்றும் கொள்கின்றார்கள் என்று குறிப்புடன் இவ்வுரை காணப்படுகின்றது. திருக்கோயிலினுட் சிவலிங்கத் திருமேனியிலும், அடியார் திருவேடத்திலும் இறைவன் தயிரின் நெய்போல வெளிப்பட்டும், ஏனையிடங்களிற் பாலின் நெய்போல மறைந்தும் விளங்குவன் என்பது உண்மைநூற் றுணிபு.

“கண்டதொரு மந்திரத்தால்” என்ற சிவஞான போதம் (2ம் சூத்) உதாரண வெண்பாவில் “விறகிற் கடைகோலாற்றீ கடைந்துழி விளங்கும் அல்லுழி விளங்குவ தன்றாற்போல, உயிர்கட்குப் புத்திமுத்தி யளித்தற் பொருட்டுக் காணப்பட்ட தாவர வடிவின்கட் கலப்பினால் அதுவே தானாய், அதுவன்றி வேறு பொருளுமாமியல்புடைய முதல்வன், அதுவே தானாகக் காணுதார்க்குத் தம்மாலறியப்பட்ட தொரு மந்திர சாந்நித்திய மில்வழி அவ்வடிவின்கண் விளங்காது நின்று, அஃதுள்வழி விளங்கித் தோன்றும் பொருளாய், அவ்வாற்றன்றி அவ்வடிவே அவனுக்குக் காணப்பெறும் உண்மைத் தவமுடையார்க்கு அப்பெற்றியனேயாய் விளங்கித் தோன்றான் கொல்லோ?” என்று எமது மாதவச் சிவஞான முனிவர் உரைத்தனவும், இவ்வாறே “திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னை” என்ற சிவஞான சித்தியாரின் (12 4) கீழ் உரைத்தனவும் இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கன.

விறகிற்றீப் போலவும், பாலின் நெய்போலவும் மணியிற் கதிர் போலவும் எங்கும் நிறைந்து மறைந்து நிற்கும் இறைவன் இம் மூன்றிலும் “முறுக வாங்கிக் கடைய முன்னிற்குமே” என்றபடி தீவிரதர முடைய அன்பர்க்கே அவர்களது பக்குவ முதிர்ச்சியால் அவர் நினைத்தவிடத்தில் வெளிப்படுவன் என்பதும், ஏனையோர்க்கு அவ்வாறு வெளிப்பட விளங்கான் என்பதும் துணிபு. திருக்கோயிலினுள் இறைவனது வெளிப்பாடும், ஈண்டுத் தாயனார்க்குக் கமரே முன்னிலையாக வெளிப்பாடும் அன்பின் தீவிர பேதம் குறித்தனவாகலின் எல்லார்க்கும் இவ்வாறு கூடாமையின் இங்கு இவ்விசேட வுரையின் பொருத்தம் ஆராயத் தக்கது. அன்றியும் அற்றை நாளைக்குமுன் வரை தாயனாரும் திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் திருமேனியிலே இறைவனை வழிபட்டனர் என்பதும், அன்றைக்கும் “அங்குப் போவதேன்” என்றதும் உன்னுக. 18

921. திருக்கைசென் றரிவாட் பற்றுந் திண்கையைப் பிடித்த போது
வெருக்கொடுங் கூறு நீங்க வெவ்வினை விட்டு நீங்கிப்
பெருக்கவே மகிழ்ச்சி நீடத், தம்பிரான் பேணித் தந்த
வருட்பெருங் கருணை நோக்கி யஞ்சலி கூப்பி நின்று, ௧௯

922 “அடியனே னறிவி லாமை கண்டுமென் னடிமை வேண்டிப்
படியிசைக் கமரில் வந்திங் கமுதுசெய் பரனே போற்றி!
துடியிடை பாகமான தூயநற் சோதி போற்றி!
பொடியணி பவள மேனிப் புரிசடைப் புராண போற்றி!” ௨௦

923. என்றவர் போற்றி செய்ய விடபவா கனனாய்த் தோன்றி,
“நன்றுநீ புரிந்த செய்கை, நன்னுத லுடனே கூட
என்றுநம் முலகின் வாழ்வா” யென்றவ ருடனே நண்ண
மன்றுளே யாடு மையா மழவிடை யுகைத்துச் சென்றார். ௨௧

921. (இ - ள்) வெளிப்படை. (இறைவருடைய அவ்வாறெழுந்த) திருக்கை சென்று, அரிவாளினைப் பற்றும் (தாயனாரது) வலிய கையைப் பிடித்தபோது, அவர் வெருக்கொண்டு, அப்போதே அரிவாளினால் உள்ளதாகிய புண் நீங்க வெவ்வினையும்

விட்டு நீங்கிப, பெருகக்வே மகிழச்சிநீட்டத், தமது பெருமானாா தம்மைப பேணித தநத அருட்பெருங கருணையினை நோககிக, கைகளை அஞசலியாகக குவிததுநின்று, கக

922 (இ - ள்) வெளிபபடை. "அடியனேனது அறிவில்லாமையைக கணடு வைததும எனது அடிமையை வேணடிப பொருட்படுததி நிலத்தினமேற கமரிலே வநது இஙகு அமுதுசெய பரனே போறறி! துடிபோனற இடையையுடைய உமை யமமையாரை ஒரு பாகததிலுடைய தூய நலல சோதியே போறறி!, திருநீறறினை யணிநத பவளம போனற திருமேனியையும, புரிசடையையும உடைய புராணனே போறறி!'', உ௦

923. (இ - ள்) வெளிபபடை எனறு அவா துதிகக, இடபவாகனராக வெளிப படக காடசிகொடுதது, "நீ புரிநத செயகை நனறு, நனனுதலையுடைய உனது மனைவியுடன எனறும நீஙகாது நமது உலகததில வாழவாயாக!" எனறு அருளிச செயது, அமபலத்தாடும ஐயா, அவா தமமுடனே நணணத, தமது இளைய விடையினை ஊாநது எழுநதருளிப போயினர் உக

இமமூனறு பாட்டுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

921 (வி - ரை) திருக்கை - ஐயரது இடது கை "வீசிய செயய கை" (919) எனக கூறிய அநதக கை. "எழுநதது" என மேறபாட்டில அதன வெளிபபாட் டைக கூறினா, இஙகு, "செனறு" - "பிடிதத" என அதன ஞெழிறபாட்டைக கூறினா, இறைவனது "செனறடையாத திரு"வினைத தருவதாதலால அதனைத திருக்கை எனறு சிறபபிததாா

திண்கை தாயனாது கை மனததின திணமை கையினமேல ஏறறபபட்டது. மேறபாட்டில கையினது செயலின வணமைபறறி வண்கை எனற ஆசிரியா, இஙகு அசசெயலின செயதறகரிய திணமை பறறித திண்கை எனறா. திண்மையாவது நினைததது முடிககும ஆறறல கலஙகா நிலைமை எனபா பரிமேலழகா. "எணணிய வெணணியாங கெயதுப வெணணியாா, திணணிய ராகப பெறின" (குறள) எனறபடி இஙகுத தாயனா தமது செயகையினால தாம ஊட்டிய அமுதினை இறைவா உணட தைக காண எணணிய கருததை எணணியாங கெயதினா எனபது தோனற இஙகுத திண்மை எனற அடைமொழி புணாததோதினா.

வெருக்கொடு - வெருக்கோள்ளுதல் - தாம எதிாபாராதபடி சடுதியில் தமது கை பிடிககபபட்டதும, அதனால தமது கழுததரியும செயல தடுககபபட்டதும உணாந ததனால உளதாகிய அறபுத உணாசசியின மெயபபாடு "வெருககோளுற றஞசீஇக" (260) எனறவிடத துரைததவை பாாகக. "வெருககொணடாா போலமுவா குறிப பயலாய" (திருஞான - புரா - 55) எனறதும பிறவும காணக.

வெருக்கொண்டது மனததின முதலில எழுநத நிகழச்சி ஊறுநீங்க உணாநதது இரணடாவது நிகழசசி, மகிழ்ச்சி நீடியது மூனறாவது நிகழசசி இவை நிகழநத முறை பறறி அமமுறையிற கூறினா. ஊறு - அரிவாளினால கழுததை அரிநததனால உறற புண நீங்க - திருவருளால புணமாறி முனபோலாக.

வெவ்வினைவிட்டு நீங்கி - வெவ்வினை - கடிய வலிநத செயலாகிய கழுததரிதல். வெம்மை - விருபபம எனறு கொணடு, தாமே விருமபிச்செயத செயல எனறுரைப் பினுமமையும வெவ்வினை - பிறவிககுக காரணமாகிய மூலவினையின பகுதி எனறும, நீங்கி - சததிமடஙகி மறைநது எனறும போநத குறிபபும காணக இறைவரது திருக கையினால பிடிககபபட்டமையாலும, ஊறு நீஙகியமையினாலும, மாயை யாககை நீஙகிச் சிவயாககை பெறறனா இவவாறு பாசநீககம பெறற தாயனா சிவபபேறு பெறுதல 922 ல உரைககபபட்டது காணக.

மகிழ்ச்சி பெருக்கவே நீட என்க பெருக்கம் - அளவினாலும், **நீடுதல்** - காலத்தாலும் மிகுதல் குறித்தன. **மகிழ்ச்சி பெருகுதல்** இங்கு " விடேல் விடேல் " என்ற ஓசை கேட்டதனால் இறைவர் அமுது செய்தனர் என்று உணர்தலாலும், தமது நியதியாகிய திருப்பணி முற்றுப்பெற இறைவர் ஏற்றுக் கொண்டமையாலும் உண்டாகிய தென்க. ஊறுநீங்கியதனாலன்று. எறிபத்த நாயனார் வாளினைத் தமது கழுத்திற்பூட்டி அரிந்திடலுற்ற போதில் புகழ்ச்சோழநாயனார் அந்த வாளும் கையும் விடாதுபற்றிப் பிடித்தபோது, " மாதவர் வருந்தி நிற்ப " (597) என்ற செய்தியையும், ஆண்டுரைத்த வற்றையும், இங்கு ஒப்பு நோக்குக

அருட்பெருங்கருணை - கை பிடித்ததும், விடேல் என்ற ஓசை மிகவும் கேட்பித்ததும், ஊறுநீக்கியதும் முதலிய இவை. 19

922. **(வி - ரை) அறிவிலாமையாவது** - உள்குவார் உளத்திற் றெல்லாமுடனிருந்தறிவார் இறைவர் என்றும், அமுது செய்தருளவேண்டிக் கொண்ட அவவேண்டுதலின் கண்ணே நிறைந்து அவ்வாறே செய்தருளுவார் என்றும் துணிவுற அறியாது ஐயப்பட்டு அமுது செய்ததற்கு அறிகுறியாக " விடேல் " என்ற ஓசை வேண்டுதல்

என் அடிமை வேண்டி - யான் அடியவனாய் உள்ளதலை விரும்பி அடிமைச் செயலை விரும்பி என்றலுமாம்.

இங்கு அழுதுசெய் பரன் - **இங்கு** - கமரில், **அழுதுசெய்** - விடேல் என்றோசையாற் புலனாயினபடி அமுது செய்தருளிய. **பரன்**-பெரியவன்-மகத்தானவன். தாழ்ந்த இடத்தில் வெளிப்பட்டதும், அறிவிலாமை கண்டும் அடிமைவேண்டி அமுது செய்ததும், அதற்கடையாளமாக ஓசை கேட்பித்ததும் அவரது மகத்துவத்தை விளக்கியன என்பது குறிப்பு. **பரன்** (எல்லாப் பொருள்கட்கும்) அப்பாற் பட்டவன் என்றலுமாம்.

துடி இடை பாகமான - **துடி** - உடுக்கை மேலும் கீழும் பெருத்து, இடை சிறுத்துள்ளமையால், இருமுகமும் விரிந்து நடுச்சிறுத்த உடுக்கை, இடைக்கு, மெய்பற்றி வந்த உவமம்.

துடியிடை - இடையினையுடைய உமையம்மையார் அம்மையார் உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை பாகம் தமக்குச் செய்த அருள் குறிப்பதாகலின் இவ்வாறு தொடர்ந்து கூறினார்

பொடி - திருநீறு **பவளமேனி** - இறைவனது திருமேனி வன்ன பேதங்களாற் றாக்கப்படாத பளிங்கு போன்றதாம் சுத்தஸ்படிக சங்காசம் என்பர் வடவர். " சுத்தமார் பளிங்கின் பெருமலை " என்பது தமிழ்மறை. ஆயினும் " பொன்னைமை நீலாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கிவற்றின், தன்மையாய் நிற்கும் " என்பவாதலின், " எரியலா லுருவ மில்லை " என்றபடி நின்ற எரியுருவத்தையே பவளம்போலக் காட்டியது என்பதாம் " பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும் " (திருவிருத்தம் - திருக்கோயில்) என்ற தமிழ்மறை இதனை நினைவு கூர்விப்பதாம்.

புரிசடை - புரி - பலபுரியாக - வடமாக - திரித்த **புரிதல்**-எப்போதும் சொல்லுதல் என்றுகொண்டு, கங்கை, பிறை, நகுதலை முதலியவற்றைத் தாங்கிக் கொண்டு உலகை வாழ்வித்த கருணை கருதி, அறிஞர் யாவராலும் எப்போதும் **துதித்து** எடுத்துச் சொல்லப்படும் எனவும், " கபர்த்திநே நம " என்று சிவாட்டோத்தரத்தில் துதித்துச் சொல்லப்படும் எனவும் உரை கொள்ளுதலுமாம்.

புராணன் - பழைமையானவன் - முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருள் எனக்கு அருள் செய்தாய், அருள் உன் இயல்பு, அது உனக்குப் பழமையாயுள்ளது என்றதாம். 20

923. (வி - ரை) என்று அவர் போற்றி செய்ய - அவர் - வெருக்கொடு - நீங்க - நீங்கி - நீட நோக்கி - கூப்பி - நின்று - போற்றி - போற்றி - போற்றி என்று போற்றி செய்ய எனக்

அவர் - "மாசறு சிந்தை அன்பர்" என மேற்பாட்டிற் கூறிய அவர்.

நின்று போற்றி செய்ய - ஐயர் - தோன்றி - "வாழ்வாய்" என்று - அவர் உடனே நண்ண - சென்றார் - என இம்மூன்று பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க.

"நன்று வாழ்வாய்" - இது இறைவர் நாயனாரை நோக்கி அருளிய திருவாக்கு நன்று நீ புரிந்த செய்கை-நாயனாரது செயற்கருஞ்செய்கையைப் பாராட்டிய அருமைப் பாடு குறித்தது "நாம் சொல்லிய அறநூல்களில் தற்கொலை தீது என்று விதித்த நாமே, எம்மிடத்து அன்பின்றிறத்தால் செய்த இதனை நன்று எனக் கொள்ளற்காயது இச்செயல்" என்றுரைக்கவும் நின்றது காண்க.

நன்னுதல் - நல்ல நுதலினை யுடைய உன் மனைவி. உடனே கூட - "கைகர மில்லா அன்பின் மங்கை கை யடக்கு கொய்து, பெய்கலத் தமைத்து வைக்க" (914) எனவும், "வடநெடு வான மீனே யனையவர் தண்ணீர் வார்க்க" (915) எனவும் கூறிய வாற்றால் அடியார்பணியும், "பின்புபோம் மனைவியாரும் பெற்றவரு சேர்ந்திச் சென்றார்" (915) என்றும், "மாதரார் மடக்கல மூடு கையால் காதலர் வணைத்தும்" (916) என்றும் கூறியவாற்றால் அரன்பணியும் உடனிருந்து புரிந்தனராதலின் தமது நாயகருடனே கூடச் சிவலோக வாழ்வு பெற்றனர். திருநீலகண்டநாயனாரது மனைவியாருக்கும் (402), இயற்பகைநாயனாரது மனைவியாருக்கும் (437), இளையான்குடிமாற நாயனாரது மனைவியாருக்கும் (465) இன்னும் இவர்கள் போன்றுள்ள தேவியார்க்கும் இவ்வாறே இறைவர் அருளியது இங்கு நினைவு கூர்க

நம் உலகில் என்றும் வாழ்வாய் என்க மீளாத நிலையில் சிவலோக வாழ்வு பெற்றிருப்பாய் என்று - என்று அருளிச்செய்து அவர் உடனே நண்ண-நாயனாரும் மனைவியாரும் தம்முடனே வர சென்றார் - எழுந்தருளிப் போயினார்.

ஒன்றி நம்முலகில்—என்பதும் பாடம் 21

924. பரிவுறு சிந்தை யன்பர் பரம்பொரு ளாகி யுள்ள
"பெரியவ ரமுது செய்யப் பெற்றிலே" னென்று, மாவின்
வரிவடு விடேலெ ன்றுமுன், வன்கழுத் தரிவாள் பூட்டி
யரிதலா "லரிவாட் டாய" ராயினார் தூய நாமம். ௨௨

(இ - ள்) வெளிப்படை அன்பு பொருந்திய சிந்தையினையுடைய அன்பராகிய நாயனார், "பரம்பொருளாகியுள்ள பெரியவராகிய சிவபெருமான் இங்கு அமுது செய்யும் பேறு பெற்றிலேன்" என்று கொண்டு வரியினையுடைய மாவடுவினது "விடேல்" என்ற ஓசையினை அவர் கேட்பிக்கு முன்பு, தம் வன் கழுத்தினை அரி வாளினைப் பூட்டி அரிதலினாலே அரிவாட்டாயர் என்ற தூய பெயரினை உடையார் ஆயினார்,

(வி - ரை) இப்பாட்டுக் கவிகூற்று.

பரிவுறு சிந்தை - பரிவு அன்பு. மாசறு சிந்தை அன்பர் (919), அன்பு காட்டிய நெறியின் (918) என உரைத்தவற்றை இங்கு நினைவு கூர்க

பரம்பொருள் பெரியவர் - எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட - கடந்த - எல்லையாயுள்ள பொருள் "உலகுய்ய நடமாடும் எல்லை" (திருநாளை - புரா - 35,), "அலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை யாடுங் கழலே" (சண்டீசர் புரா - 15) என்பன கூறிய திருவாக்குக்களும், முன்னர் "அமுதுசெய் யரனே" (921) என்றவிடத் துரைத்தவையும் காண்க.

அமுது செய்யப்பெற்றிலேன் - 917, 918 பாாகக

வரிவடு - நிறமுடைய மாவடு மனனு பைநதுணா மாவடு (908) எனறது காணக

வன்கழுத்து - அரிநதும அரியுணணுமலும, பினனா அருளால ஊறு நீஙகியும, இறைவனது கழுததுபபோல எனறு நிலைதத வாழவுபெறறும விளஙகிய தனமை குறிகக **வன்மை** எனற அடைமொழி தநதோதினா

நாமம் - **தாயன்** எனபது அவாது பெயா. **அர்** - உயாவு குறிதத பனமை விகுதி மாறா - மாறனா - (440) எனபுழிபபோல

தூய நாமம் அரிவாட்டாயர் ஆயினர் எனக **தூய** - தூயமையைத தரததகக. திருததொணடததொகையுள ஆளுடையநமபிகள இககருததுபபறறியே ' எஞசாத வாட்டாயன அடியாாககு மடியேன " எனறு துதிகக நினறமையும, அதனைத துதிதது உலகம தீமை நீஙகித தூயமைபெறறு உயகினறமையும குறிககத **தூய** எனறா. அடியாா திருநாமஙகள தூயமை செயவனவாம என, "அடியிணைகள, சிநதனைசெய திநதத **திருநாமக்** கோவையினை, மநதிரமாக கொணடு மயிாசிலிாதது நைநதுருகி, மெய யனபா லெனறும விளமபப பெறுவாாகள, கைதவமும புலலறிவுங கறபனையும - மைய **லுந தீர்ந**, தததுவிதா னநத வகணடபரி பூரணததில, நிததியமாய வாழவாா நிசம " எனறு திருததொணடா திருநாமககோவையினுள எமது மாதவச சிவஞானசுவாமிகள போறறி அருளியிருபபது காணக. "திருஞான சமபநதா " எனற **நாமமநதிரம்** சொலலக கேட்டலும பாணடியர் அயாசசியை நீஙகினா (திருஞான - புரா 721) எனற வரலாறும இஙகு நினைவு கூாக 22

925. முன்னிலை கமரே யாக முதலவனா ரமுது செயயச
செஙகெலி னரிசி சிநதச செவியுற வடுவி னோசை
யஙகிலை கேட்ட தொணட ரடியிணை தொழுது வாழததி
மனனுமா னுயா செயகை யறிநதவா வழுதத லுறறேன. ௨௩

(இ - ள்) செஙகெலின அரிசி சிநத - செஙகெலலரிசி முதலியவை சிநதியிட, கமரே முனனிலையாக - அவை சிநதிய அநதக கமரே **முன்னிலையாக**, முதலவனா அமுது செயய - இறைவா திருஅமுது செயதருள, அஙகிலை அஙகிலையில, வடுவின ஓசை செவியுறக கேட்ட தொணடா மாவிடுவனது "விடேல" எனற ஓசையைத தம காதுகள பொருநதக கேட்டதாகிய பேறுபெறற தொணடராகிய தாயனாாது; அடியிணை. வாழததி திருவடியிணையைத தொழுது துதிதது, அததுணையானே, மன னும உறறும - நிலைபெறற ஆனயாது செயகையினைத தெரிநதபடி துதிககத தொடஙகுகினறேன.

(வி - ரை) முன்னிலை - இறைவா அமுது செயதருளுதறகு முனனிலையாயுற றது **கமரே முன்னிலையாக** எனக இதனமுனனாத தாயனாாது அமுதுகொளவ தறகு முனனிலையாயுறறது சிவலிஙகத திருமேனி, இஙகு அநத முனனிலை கமரே யாயிறறு **முன்னிலை** - வெளிபபடும இடம அபிவியததி ஸதானமெனபா வட வா இறைவா அமுது செயதருள உறற முனனிலைகள இரணடே யெனபா, அவை சிவலிஙகத திருமேனியும சஙகமத திருமேனியும எனபன "தாவர சஙக மஙக ளெனறிரண டுருவினினறு, மாபரன பூசை கொணடு மனனுயிாக கருளை வைப பன" (சிவஞானசிததி 2, 28) எனறதனுலறிக இஙகு இறைவா பூசை கொணடது தாவரமாகிய சிவலிஙகத திருமேனியாம இநதக கமரே அசசிவலிஙகமாயிறறு எனக. **முன்னிலை** எனபது இஙகுச சிவலிஙகம எனற பொருளில வநதது எனபது ஸ்ரீமத செபபறைச சிதமபர சுவாமிகள கணட உரைககுறிபபு **முன்னிலை** - காரணம எனபா ஆலாலசுநதரமபிளளை.

செந்நெலின் அரிசி - முதனமைபறறி அரிசியைச் சொனனவதனால உதவியுண வாகிய செஙகீரையும மாவடுவும இனம பறறி உடனகொளளப்படும

அந்நிலை - அவவிடதது - அப்பொழுதே அரிசி சிநத, முதலவனார் கமரே முன் னிலையாக அமுதுசெயய, அநநிலை வடுவின ஓசை செவியுறக கேட்ட தொண்டா எனக கூட்டிக கொளக.

முன்னிலை. தொண்டர் - இவவாறு ஆசிரியா எடுததுககாட்டிய பெருமைபற றியே "செயயி லுகுதத திருபபடி மாறறதனை, "ஐயய! விதுவமுது செய்"கெனறு—பையவிருந, துட்டி யறுததவாககே யூட்டி யறுததவரை, நாட்டியுரை செயவ தெனனோ நாம" (20) எனவும், "கலவிற கமரிற் கதிரவாளிற் சாணையினில், வலலுப பலகையினில வாதனையைச—சொலலும, அகமாராககத தாலவர்கள மாறறினாகா ணையா, சகமாரககத தாலனறே தான" (50)—(திருககளிற்றுப்படியாா) எனவும் விதநது எடுதது ஞானசாததிரம ஓதியதும காணக

மன்னும் ஆனுயர் - இவவுலகததிலிருநது குழல வாசிததபடியே அருளால அந நினற நிலையே ஐயாமருஙகு அணைநது, அததிருககுழல வாசனை முதலவனாா எபபோ தும கேட்க அவா மருஙகு அணைநது எனறும உளளாராதலின (964) **மன்னும்** - நிலை பெறும எனறாா. இவவுலகததில போநத அநநிலையே வீட்டுலகததிலும **மன்னும்** எனற குறிபபுக காணக

ஆசிரியா தமது மரபினபடி இதுவரை கூறிவநத சரிததிரததின சாரததை வடிதது எடுதது முடிததுக காட்டி, இனிமேல வரும சரிததததுககுத தோறறுவாய செயகினறாா

செய்கை - திருவைந தெழுததை உளளுறையாகக கொணட பணணிசையினை வேயங குழலில வாசிதது உலகெலலாம இசை மயமாககி, அதுவே ஐயனறன றிருச செவியினருகணையப பெருககிய அருளுசெயகை (960 - 961). திருககுழல வாசனை எனபா ஆசிரியா 23

சரிதச் சுருக்கம்:—சோழர்களது காவிரிநாட்டில் **கணமங்கலம்** எனபது ஒரு பதி. அது நீரவளம், நிலவளம், பயிரவளம முதலியவறறாற சிறநது விளஙகுவது. அதில மிகக செலவதது **வேளாளர் குலத்துத் தலைமையராய**, மனையறததின வாழவா ராயச, சிவபெருமானது திருபபாதஙகளைத தொடாநது பறறுகினறவராய்த **தாயனார்** எனற திருநாமம உடையவராய, ஒரு பெரியாா இருநதாா. அவா சிவபெருமானுககு எறறன எனறு செநநெலலரிசியும, செஙகீரையும, மாவடுவும நாளதோறும கொணடு வநது திருவமுது செயவிபபாராயினாா.

இததிருததொணடினை அவா வறுமைவநத காலததும விடாது செயது வருவாா என உலகுககுககாட்டி அதுகொணடு உலகை உயவிககும பொருட்டு, இறைவா அவரது வழிவழி வநத செலவததை அறியாதவாறு மாறறினாா. அதனால அவரது செலவம **யானையுண்ட விளங்கனி** போல உளளீடறறு மறைநதது. அபபோதும தாயனாா பாவை பஙகருககுத தாம முன செயதுவநத திருபபணியை முட்டாது செயது வருவா ராயினாா கூலிககு நெலலறுதது வாழவாராயச, செநநெலலரிநத செநநெற கூலியாகக கிடைததததனை யெலலாம இறைவருககுத திருவமுது ஆககினா, காாநெலலரிநத காா நெற கூலிகொணடு தாம உணடுவநதனா. இநநிலையினையும மாறற இறைவா திருவுள ளம பறறவே வயலகளில எலலாம நலல நீணட செநநெலலே யாகி விளைநதன. அவறறை அறுதத நெறகூலியினைக கொணடு, "இஃது அடியேன செயத புணணி யமேயாகும" எனறு சிநதை மகிழநது, தாயனாா அககூலியெல்லாம திருவமுதுககே யாககினா குறையாத அனபினையுடைய மனைவியாா உணவுககாக வீட்டுககொல்லையில உளள கீரைவகைகளைக கொயது சமைதது இடப, பெருநதகையாா அருநதித, திருப

பணியை முட்டாது செயதுவநதனா மனைப படப்பையில உள்ள கீரை வகைகள தீரவே, வடமீன அனைய மனைவியாா தணணீரை வாாகக, அதனை அனபனுா அமுது செயது முனபோலப் பணிசெயது வநதனர்.

ஒரு நாள இறைவாககு ஊடட அவரது அனபு போனற தூய செநநெலலரிசியும, பசிய மாவடுவும்,மென கீரையும தொணடனுா கூடையிற சுமநது செலல, அவாபினபு மனைவியாா மடகலததில் ஆனைநது எநதிச செனறனா. இவவாறு செலலுமபோது திருமேனி வாடியதனுல காலதளாநது தபபித தாயனுா வீழவாராக, மடகலம மூடும கையினுல காதலால மனைவியாா அணைததும, கூடையிற கொணடவை எலலாம கமரிற சிநதின. அதுகணடு, தாயனுா, " இனி அஙகு என போதல வேணடும ? " எனறு வருநதி, " இவறறை இஙகே அமுதுசெயதருளாவிடில நான உயிா வாழமாடடேன , என ஊடடியை அறுததுத தலையை வேறுகத தளளுவேன " எனறு இறைவரை வேணடினா. இறைவா திரு அமுதுசெயயத தாழததமை கணடு, " அளவிலலாத தீமையுடையேன, இறைவா அமுது செயயும பேறு பெறறிலேன" எனறு, உறுபிறப பினை அரிவாா போனறு அரிவாள கொணடு உளளந தணடு அறுமபடி கழுததினை அரியத தொடஙகினா.

கமரினினறும, அமபலததாடும ஐயரது வீசிய கையும, மாவடு "விடேல விடேல" எனற ஓசையும உடனே ஒருஙகு எழுநதன இறைவரது திருககை அனபரது கழுத தரியும திணணிய கையினைப பிடிததுக கொளளவே, அவரும அச செயல தவிாநதனா அரிநத ஊறும நீஙகியது.

அனபனுா, அஞசலிகூபபி நினறு, " அடியேனது அறிவிலலாமையைக கணடும என அடிமை வேணடிக கமரில வநது இஙகு அமுது செயதருளும பரனே போறறி !" எனறு பலவாறு துதிதது வணஙகினா இறைவா இடப வாகனராயத தோனறி " நீ புரிநத செயகை நனறு!, உன மனைவியுடனே கூட நமமுலகில எனறும வாழ வாயாக !" எனறு அருளிச செயது, அவா உடனே நணணத திருவமபலததில எழுந தருளினா

" இறைவா அமுது செயயும பேறு பெறறிலேன " எனறு கழுததினை அரிவாளி னுல அரிதலால அவா அரிவாட்டாயர் எனற தூய நாமததையுடையாராயினுா.

தலவிசேடம்.—கணமங்கலம் - இததலம சோழநாடடில உளளது. இது திருத துறைபபூணடி இருபபுபபாதை நிலயததுககு வடககே இரணடு நாழிகையளவில, திரு வாரூருககுச செலலும பெருவழியில உளள, திருததணடலை நீணெறிககுக (காவிரிக குத தெனகரை - 110வது தலம) கீழபால $\frac{1}{4}$ நாழிகை யளவில உளளது ஊா இபபோது அழிநது படடது ஊரிருநத (நததம) இடததுககுக **கணமங்கலத் திடல்** எனறுபெயா வழஙகுகினறது தொனறுதொடடு வரும இபபெயா வழககைத தவிர வேறு கலவெடடு முதலிய ஆதாரவுகள கிடைககவிலலை தணடலை நீணெறி, தாயனுா செநநெல்லரிசி முதலியன கொணடு இறைவரை ஊடடி, நாடோறும வழிபடட தலம. இது **ஊட்டித் தணடலை** எனவும வழஙகப பெறுகினறது ஊடடித தணணடை என வரலாறறுற பெறற பெயா இஙஙனம மருவி வழஙகுவதுபோலும

கற்பனை :—1. அறநெறிகளில மனைவாழககைகொணட அறம தகுதிபெறறது.

2 ஞாயிறறின ஒளி மிகுதி கொணடு விளைவதால செநநெல குணததில உயாந தது அது இறைவரது திருவமுதுககும, பெரியோா அமுதுககும சிறநதது அவவா றனறிக காாநெல ஞாயிறறின ஒளி குறைநதகாலததில விளைவதால குணததிற குறைநதது.

3. செநநெல் அரிசியும, செஙகீரையும, மாவடுவும இறைவனுககு அமுதுசெய விததல சிறநத சிவபுணணியம.

4 வறுமையும துனபமும வநதகாலததிலும் திருததொணடின செயலை விடாதுசெய்வா பெரியோா.

5. செல்வமிகக நிலையில இருநத தாயனா அநநிலை மாறித தாம கூலிககு நெல லரிநது பிழைகக நோநத காலததில அககூலிநெற கொணடும திருததொணடினை விடாது செயத செயகை உயதிபெறும உளளமுடைய உலகம பினபறறததககது

6 கூலி நெலலினுளளும தாம பெறற சிறநத செநநெலலை இறைவாது திருவமுதுககு ஆககித, தாழநத காாநெறகூலி கொணடு தாம உணடு வாழநத தாயனாது அருளுசெயல உலகை உயவிககவலல சிறநத உதாரணமாம. சிறநதனவாகத தாநதாம கொளவனவறறையே இறைவனுககு ஆககுதல வேணடும. “ விருமபின கொடுககை பரமபாறகெனறு, புரிகுழற றேவியைப பரிவுடன கொடுதத, பெரிய அனபின வரகுண தேவா ” வரலாறு சிநதிககததககது.

7 உணவுககெனக கொணட காாநெல மாறி, எலலாம செநநெலலேயாகி விளைநதது கணட தாயனா தமககு உணவுககு நெல இல்லாமையை மறநது, அவவாறு தாம பெறும செநநெற கூலி முழுதும இறைவனுககே திருவமுதாககியதுமனறி, அவவாறு ஆககபபெறற இது,தமது பெரும புணணியம எனறு மகிழநததும, தாம கீரையும தணணீரும உணடு சீவிததுதும மிக அரிய பெரிய செயலகள. இநநிலைமை கைவரபபெறறா பெரியாா , அவாகளே இறைவனருள பெற உரியாா

8 கணவனோடு ஒருமிதத கருததுடன அமைநது அதறகு எறறவாறு மனைவாழககை நடததிய தாயனாது மனைவியாரின உதாரணம பெணணுலகம கணடு போறறிப பினபறறத தகுநதது

9 கணவனா கருததமைநது அவாது திருபபணியில ஒனறுகூடி ஒழுகிய ஒழுககமே தாயனாது மனைவியாககு அவரைப பிரியாதநிலையிற சிவலோகப பெருவாழவும் தேடித தநதமை உலகம கணடு போறறததககது. “ மாதரொடு மாடவாகள வநதடியிறைஞசிநிறை மாமலாகளதூஉயக, கோதைவரி வணடிசைகொள கீதமுரல் கினறவளா கோகரணமே ” - (சாதாரி - 2) எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரம சிநதிககததககது.

10. இறைவா எஙகுமுளளாா எனறறிநத ஞானிகள அவரை எவவிடததும முனனிலையாககிககொணடு வழிபடுவா இறைவா தமமை வழிபடுவோரின பககுவததுககேறறவாறு அஙகஙகும வெளிபபடடு அருளபுரிவா.

11. தாம நியதியாகச செயதுவநத திருததொணடுககு முட்டுபபாடு நோநதபோது பெரியோா உயிாவாழத தரியாா

12 அனபு காட்டிய நெறியிற செயயபபடடபோது, தறகொலையும, அறநூலால விலககபபடட பாவமாகாமற, பெரியோாகளாலும போறறபபடட புணணியமேயாம. இநத அனபுசசெயல சிவனிடமாகச செயயபபடடபோது வீடடுககு வாயிலாகும.

13. அரிவாடடாயநாயனாபுராணம் முறறும

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

14. ஆனாய நாயனார் புராணம்

தொகை

" அலைமலிந்த புனன்மங்கை ஆனாயர்க் கடியேன் "
—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

தாயவன் யாவுக்குந் தாழ்சடை மேற்றனித் திங்கள்வைத்த
தூயவன் பாதந் தொடர்ந்துதொல் சீர்துளை யாற்பரவும்
வேயவன் மேன்மழ நாட்டு விரிபுனன் மங்கலக்கோன்
ஆயவ னானாய னென்னை யுவந்தாண் டருளினனே.
—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

விரி

926. மாடு விரைப்பொலி சோலையின் வான்மதி வந்தேறச்,
சூடு பரப்பிய பண்ணை வரம்பு சுரும்பேறற்,
ஈடு பெருக்கிய போர்களின் மேக மிளைத்தேற,
நீடு வளத்தது மேன்மழ நாடெனு நீர்நாடு. க

புராணம்:—ஆனாயர் என்ற பெயரால் அறியப்படும் நாயனாரது சரித வரலாறும் பண்புங் கூறும் பகுதி. நிறுத்த முறையானே இலைமலிந்த சருக்கத்து ஏழாவது ஆனாய நாயனாரது புராணங்கூறத் தொடங்குகின்றார்.

தொகை:—அலைகள் பெருகிய புனல் சூழ்ந்த **திருமங்கலம்** என்ற தலத்தில் அவதரித்த **ஆனாயருக்கு** அடியேனாவேன்.

மங்கை - திருமங்கலம். **ஆனாயர்** - ஆன் ஆயர் - ஆ மேய்க்கும் ஆயர் குலத்தவர் ஆனாயர் (932) என்றது காண்க. நாயனாரது இயற்பெயர் விளங்கவில்லை. ஊரும் ஊர்ச்சிறப்பும், பேரும், தொழிலும், திருத்தொண்டின் குறிப்பும் முதனூல் பேசிற்று

வகை:—யாவைக்கும் தாயானவரும், சடைமேற் பிறைவைத்த தூயவரும் ஆகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை மனத்தில் விடாது பற்றி, அத்தொடர்ச்சியாலே அவருடைய பழமையாகிய சீர்களை வேய்ங்குழல் நாதத்தினாற் பரவுகின்ற, மேன்மழ நாட்டு நீர்வளம் மிக்க திருமங்கலத்தின் ஆனாயர் என்னை மகிழ்ந்து ஆட்கொண்டருளியவர்

மேன்மழ நாட்டு மங்கலக்கோன் ஆனாயன், தூயவன் பாதம் தொடர்ந்து அவனது சீர் துளையாற் பரவுபவன், அவன் என்னை ஆண்டவன் என முடித்துக்கொள்க. **தாயவன் யாவுக்கும்** "தாயவனாண் உலகுக்கு" (க்ஷசிதத்திருத்தாண்டகம்) **தொடர்தல்**-விடாது பற்றுதல் குறித்தது. துளைவேயாற் பரவுபவன் என மாற்றுக. துளைகளின் வழியே பண் எழுப்பிப் பரவுதலால் **துளையாற் பரவும்** என்றார். **மங்கலம்** - நகரப்பெயர். **விரிபுனன் மங்கலம்** " அலைமலிந்த புனன்மங்கை" என்பது முதனூல், (தொகை). **என்னை உவந்து ஆண்டவன்** " அடியேன் " என்ற முதனூல் முடிபின் தாற்பரிய முணர்த்திற்று. யான் **அடியேன்** எனப் பணிதலும், அவனும் என்னை ஆண்டனன்.

உவந்து - அடிமையை ஏற்றுக்கொண்டு **விரிபுனல்** இரண்டு ஆறுகள் கூடிச் சேர்தலால் இவ்வாறு கூறினார். "இது அலைமலிந்த புனல்" என்ற முதனூற் பொருளை எடுத்து ஆண்டு வற்புறுத்தியதாம்.

நாயனாரது, **நாடு** - மேன்மழ நாடு - (925), **நகரம்** - விரிபுனல் மங்கலம் (931); **பெயரும் குலமும் தொழிலும்** ஆனாயர் "ஆயர் குலத்தவர்" (932); "ஆனிரை அளித்து அள்ளார்" (934), **திருத்தொண்டின் திறமும் வரலாறும்-தோல் சீர் துளையாற் பரவும் வேயவன்** என்றது - "தம் பெருமானடி அன்புறு கானத்தின் மேவு துளைக்கருவிக் குழல் வாசனை மேற்கொண்டார்" (936) (937), (938), "வாயினின் மெய்யின் வழுந்து மனத்தின் வினைப்பாலின் பிரானடியல்லது பேணுதார்" (933), "கொன்றையினை நோக்கி அன்பை உடையவர்பால மடை திறந்தார்" (945),(950),(952), **தூயவன்-** அருட்கருணை கானுய தவவலியுடன் (661), **சடைமேற் றனித்திங்கள் வைத்த தூயவன்** - மதி நாறும் சடைதாழ (961), **நாறுதல்** - தோன்றுதல் - முளைத்தல் இவ்வாறு விரிவாய இப்பொருள்களை விரிநூல் விரித்தன்மை கண்டுகொள்க.

926. **(இ - ள்)** மேன்மழ...நீர்நாடு - **மேன்மழநாடு** என்று சொல்லப்படும் நீர் வளம் மிக்க நாடு, மாடு வந்து ஏற - பக்கங்களில் பரவுகின்ற வாசனையுடைய அழகிய சோலைகளில் வானமதி வந்து ஏறவும், சூடு. சுரும்பு ஏற - சூட்டிக்கும் நெல்லரிகள் பரப்பிய பண்ணையின் வரம்புகளில் வண்டுகள் ஏறவும், ஈடு ..இளைத்து ஏற - மேன் மேல் அடுக்கியுயர்த்த வைக்கோற் போர்களில் மேகங்கள் இளைத்து ஏறவும், நீடு வளத்தது - நிலை பெறும் வளத்தையுடையது.

(வி - ரை) விரைப்பொலிசோலை - **விரை** - மணம், **பொலிதல்** - அழகுடன் விளங்குதல் கண்ணுக்கினிய காட்சியழகு மட்டும் கொண்டு மணமில்லாத சோலைகளைப் பெருஞ்சிரமப்பட்டு வைத்துக் களிக்கும் இந்நாளமாக்கள் இதனைச் சிந்திப்பார் களாக.

வான்மதி வந்து ஏற - மிக உயர்ந்து வளர்ந்த சோலையின் உயர்ச்சி குறித்த உயர்வுநவிற்சியணி மதி வானவீதியிற் செல்லுவதாயினும், இச்சோலையினது வானளாவிய உயர்ச்சியினால் கீழிருந்து, புறத்துக் காண்போர்க்கு, அது (மதி) இதனுள் வந்து நுழைந்து மேல் ஏறுவதாகப் புலப்படும் என்பது **ஏறுதல்** - மதி, முளைத்த இடத்தினின்றும் பொழுதேற ஏற மேற்போதல். "வெண்மதியம், சோலைதொறு நுழைந்து புறப் படும்பொழுது" (திருஞான - புரா 8) என்ற இடத்து இக்கருத்தை மேலும் நயம்பட விரித்தது காண்க. சோலையின் மரங்களின் உயர்ச்சியை "மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்து" என்று உயர்வு நவிற்சிபடக் கூறும் திருமுருகாற்றுப் படையும், "வான மதிதடவ லுற்ற விளமந்தி, கான முதுவேயின் கண்ணேறித்-தானங், கிருந்துயர்க் கைநீட்டு மீங்கோயே நம்மேல், வருந்துயரந் தீர்ப்பான் மலை" என்ற ஈங்கோய்மலை யெழுபதும் (68) பிறவும் காண்க.

சூடு பரப்பிய பண்ணை - **சூடு** - நெற்கதிர்களில், தலையடியில் உதிராத மணிகளை உதிர்க்கும்பொருட்டுப் பரப்பிய நெல் அரிகள் இவற்றை மேதிகளால் மிதிப்பித்து (கடாவிடுதல் என்பர்) நெல்லுதிர்த்துச் சேர்த்தல் மரபு (அரிகளை முதலில் அடித்த போது உதிராத நெல் தலையுதிரி எனப்படும்) 73ல் உரைத்ததைப் பார்க்க.

சூடு சுரும்பு ஏற - சூடு உதிர்க்கப் பரப்பிய வயல்களில், வரம்புகளில் வண்டுகள் ஏறுதலாவது சூடு அரிகள் பரப்பும்போது அங்குத் தாமரை நீலம் முதலிய கொடிகளும் மலர்களும் உள்ளமையால் அவற்றின் மொய்த்த வண்டுகள் தப்பி ஓடுதற்கு ஒதுங்கி அங்குநின்றும் வரம்புகளில் ஏறுதல். "அரிதரு செந்நெற் சூட்டி னடுக்கிய

அடுக்கல் சேர்ப்பார்.. விரிமலராக் கறறை வேரி பொழிந்திழி வெறபு வைப்பார் " (73) என்றது காண்க.

ஈடு பெருக்கிய போர் - சூடு அடித்தபின் வைக்கோல்களைப் பெரும் குவியல்களாக அடுக்கிக் குவித்த போர்கள். ஈடு - ஆதி நீண்டுவந்த முதனிலைத் தொழிற் பெயர். **ஈடு** - இடுதலினாலே - ஒன்றன்மேல் ஒன்று குவியலாக இடப்படுதலினாலே **போர்** - வைக்கோற்போர் **ஈடு** - ஒன்றுக்கொன்று சமமாகச் செய்த என்றும், பெருமைமிகச் செய்த என்றும் உரைகூறுவாரும், **போர்** - நெற்போர் என்பாரும் உண்டு. இவை பொருந்தாமை யறிக.

போர்களின் மேகம் இளைத்து ஏற என்றது தாழவரும் மேகங்கள் தங்கக் கூடிய வளவிலே மிக உயர்ந்தனவாக வைக்கோற் போர்கள் இடப்பட்டன எனக. இன்றைக்கும் மலைபோல நிமிர்ந்து காணக்கூடியபடி மிக உயரமாகிய வைக்கோற் போர்கள் இந் நாட்டின் புறங்களிலும் (இத்திருமங்கல்) நகரிலும் காணலாம். **இளைத்து ஏறுதல்** - மெல்லத் தவழ்தல் இலக்கணை. "சோலைகள் மேலோடும், வெங்கதிர் தங்க விளங்கிய மேன்மழ நன்னாடு" (931) என்றதும் அங்கு உரைப்பவையும் இங்குவைத்துச் சிந்திக்க.

மேன்மழநாடு - இது நாட்டின் பெயர். **மழநாடு**-மழவர் என்ற மரபினர்வாழ்வதும், அம்மரபினரால் அரசு செய்யப் பெற்றதும் ஆகிய நாடு இது மேன் மழநாடு, கீழ் மழநாடு முதலிய பல பிரிவுகளையுடையதென் றறியப்படும் திருப்பாச்சிலாச் சிராமத்தைத் தலை நகராகக் கொண்டு **கொல்லி மழவன்** அரசு புரிந்த நாடும் மழநாட்டின் ஒரு பிரிவு. அது கீழ் மழநாடு என்பது போலும் கொல்லிமழவனும் அவனது மரபினரும் வழி வழியாகச் சிவனடிச் சார்புடைய சைவமரபு அரசர்கள் என்பது, "மறிவளரும் கையார் பாதம் பற்றியே வருங்குலத்துப் பான்மையினு லுதலினால்" (திருஞான - புரா 312) என்றமையாலும், பிறவாற்றாலும் அறியப்படும் மழநாடு சோழ நாட்டின் ஒரு பகுதி. மழவ அரசர்களும் சோழ மன்னர்களின் கீழ் வாழ்ந்த சிற்றரசர்களில் ஒருவராகும் என்ப- கொங்கு மழநாடு என்ற ஒரு பகுதியும் உண்டு பிற வரலாறுகள் சரித ஆராய்ச்சிக் குறிப்பிற் கண்டு கொள்க

நீர் நாடு - நீர் வளம் பொருந்திய நாடு எனக "அலைமலிந்த புனல்" என்பது முதனூல். அதனை வழிநூலுள் (திருவந்தாதி) "விரிபுனல்" என்றார். அதனையே ஆசிரியர் "நீர்" என்றனர்

நீடு வளத்தது நீடு - முக்காலத்துக்கும் பொதுவாகிய வினைத்தொகை இவ்வாக்கின் பயனுக இந்நாளிலும் இந்நாடு **நீடும்** வளமுடையதாய் விளங்குதல் கண்கூடு

சரர்சரமெல்லாம் சந்த இசைமயமாக்கிய ஆனாய நாயனாரது சரிதமாதலின் சந்தப்பா யாப்பினால் ஆசிரியர் தொடக்கம் செய்கின்ற நயம் காண்க 1

927. நீவி நிதம்ப வுழத்தியர் நெய்க்குழன் மைச்சுருல்
மேவி யுறங்குவ மென்சிறை வண்டு, விரைக்கஞ்சப்
பூவி லுறங்குவ நீள்கயல், பூமலி தேமாவின்
காவி னறுங்குளிர் நீழ லுறங்குவ கார்மேதி. உ

(இ - ள்) நீவி வண்டு - கொய்சகம் வைத்து உடுத்திய ஆடையை மேலணிந்த அல்குலையுடைய உழத்தியர்களது நெய் பூசிய குழலின் கரிய சுருளைப் பொருந்தி மெல்லிய சிறையினையுடைய வண்டுகள் உறங்குவன, விரை கயல் வாசனையுடைய தாமரைப் பூவில் நீண்ட கயல் மீன்கள் உறங்குவன, பூமலி கார் மேதி - தேமாஞ் சோலையின் நறிய மணமும் குளிர்ச்சியு முடைய நீழலில் கார்மேதி உறங்குவன.

(வி - ரை) நீவி - கொயசகம. பெணகள் ஆடை உடுககும வகையுள ஒனறு, உழததியா உடுககுமியலபு குறிததது.

நெய்க்குழல் நெய் - மயிாசசாநது மைச் சூழலில் எனக- கரிய குழலின செறிவு.

மென் சிறைவணடு - நீள் கயல - கார் மேதி என இம்மூனறின தனமைகளை உணாததுமாறு அடைமொழிகள புணாததிய நயம காணக.

வணடும, கயலும, மேதியும எனற இவைதானும முறையே நெய்க்குழற சூழலிலும, விளைக் கஞசததிலும, நறுநதேமா ஙீழலிலும, உறஙகுவ என்றதனால இசசரிததததினுள இசையின வாசனை யறியாத "நிறபனவும சரிப்பனவும இசை மயமாய, மெயவாழும புலனகரண மேவிய வொனருயின" எனற நிகழசசியைப் பகுததறிவறற அஃறிணையாகிய இப பிராணிகளின வைததுக கணடு காட்டும ஆசிரியரது தெயவக கணகாடசிததிறம கணடு களிகக 867 முதலியவறறில உரைததவையும பாாகக

வணடு, குழறகுழல மேவி உறஙகுவ, கயல், பூவில உறஙகுவ, மேதி, நறு நீழல உறஙகுவ எனககூட்டி உரைததுக கொளக வைபபு முறை மாறறி எழுவாயகள் மூனறும பின வைததோதினா, அனவ உறககததின மயஙகியதும வாசனையின மயஙகியதும ஆகிய மாறுதல அறிவிககும குறிபபுபபறறி. 2

928 வனனிலை மளள ருகைபப வெழுநத மாக்கோவை
பனமுறை வநதெழு மோசை பயினற முழககததால
அனன மருஙகுறை தணடுறை வாவி யதனபாலைக
கனன லடுமபுகை யானமுகில செயவ கருபபாலை. ௩

(இ - ள்) கருபபாலை கரும்பு ஆலைகள, வனனிலை...முழககததால - வலிமையினால மளளாகள செலுதத எழுநத இணைமரஙகள பல முறையும சுறறி வருதலால எழும ஓசை பயினற முழககததாலும, அனனம புகையால - பககஙகளில அனனஙகள தஙகுகினற குளிாநத துறையையுடைய வாவிகளின பககததில கருபபஞசாறு காயசசுகினற புகையினாலும, முகில செயவ - முகிலின காடசிபோனற தனமையைக காடடுவன

(வி - ரை) வன்னிலை - வலிய நிலை மளளா வனனிலையால உகைப்ப எனக. வலிய நிலையாவது வலிய கருமபினை அடுதறகுரிய வனமை. நிலை - நிலையினால. வனனிலையான மளளா எனறு கூட்டி உரைததலுமொனறு.

மாக்கோவை - கருமபு அடுதலுககாக - சாறு பிழிதலுககாக - மாஙகளை இணைதது சுறறிடும ஆலையமைபபு

பன்முறை வந்து எழும் ஓசை - பல முறையும ஆலையைச சுறறிவரச செயததலால உளதாம ஓசை முழக்கம் - பேரோசை. வந்து - வருதலால. ஆலையாக இணைதத மரஙகள சுறறுதலாலும, அவை வலிய கருமபினை உடைததுச் சாறுபிழிதலின உணடாகும வலிய முயறசியாலும எழும ஓசை பெரிதாம எனக "கருஞசகடமிளகவளா கருமபு" எனற ஆளுடைய பிளளையாரது திருககழுமலத தேவாரததால ஆலைககும வலியனவாயுளள கருமபுகளின நிலை குறிககபபடடது காணக

ஓசை பயின்ற முழக்கம் - பல ஓசைகளும கூடியதனால முழககமாயிறறு. பயின்ற - பல ஒனறு கூடுதல குறிததது நீஙகாத எனறலுமாம.

முழககததால புகையால வாவியதன பால - கருபபாலை - முகில செயவ எனக கூட்டி முடிகக.

முழக்கத்தாலும் புகையாலும் முகில்செய்வ எனபதாம எணணுமமைகள தொககன. செய்வ - உவமவுருபு. உருவும வினையும பறறி வநத உவமை.

அன்னம் மருங்கு உறை - எனபது வாவியின சிறபபு. அனனஙகளின கூட்டம வாவியினினறு மேறகிளமபும வெணமேகம ஆகவும, **புகை** - சூல் கொணட மேகம ஆகவும உருவகப்படுததிக கொளக

கன்னல் அடும்புகை - கருபபஞ சாறறைக காயசசுதலால எழுமபுகை. **கன்னல்** இஙகு அதன சாறறுககு ஆயிறறு. ஆகுபெயா

கருப்பாலை - கருமபு அடுகினற ஆலை. கருபபாலை எனபது மரபு வழககு

சூடு பரபபிய பணணைகள உளளன (925), அவறறின பககம வயலகளில உழததியா உழவு தொழில பலவும செயதனா, பணணைகளின பககததில மாஞசோலைகளும வாவிகளும உளளன (926), அசசோலைகளின பககம கருமபப பயிா உணடு, கருமபு ஆலைகளின முழககமும புகையும அவவாவிகளின பககததில மேகஙகள கூடியன போனற தோறறம விளைததன (928) என இமமூனறு பாடலகளையும தொடாநது பொருளகொளக நீாநிலையின பககம மேகம கூடுமியலபும குறிகக 3

929. பொஙகிய மாநதி நீடலை யுநது புனறசஙகந
துஙக விலைகக தலிபபுதன மீது தொடககிபபோய்த
தஙகிய பாசடை சூழகொடி யூடு தவழநதேறிப
பைஙகமு கினறலை முதத முதிாககுவ பாளையென். ௬

(இ - ள்) பொஙகிய.. சஙகம பெருகிய பெருநதியின நீணட அலைப்புனல உநதிய சஙகுகள, துஙக தொடககிப போய - பெரிய இலைகளையுடைய வாழைப புதலகளின மேலே தொடாநது சென்று, தஙகிய. தவழநது - அநத வாழையின பசிய இலைகளைச சுறறிய கொடிகளின வழியே தவழ்நது, பைஙகமுகினதலை - பசிய கமுகின உசசியில; ஏறி - ஏறிச சோநது அஙகு, பாளை என முததம உதிாககுவ - அவறறினபாளைகள பூ உதிாபபனபோல முததுககளைச சொரிவன.

(வி - ரை) அலைபபுனல உநதுசஙகம - கதலிபபுதலமீது தொடககிபபோய - கொடியூடு தவழநது - கமுகினறலை ஏறிப - பாளை என முததம உதிாககுவ எனத தொடாபுபடுததி வினைமுடிபும பொருளும உரைததுககொளக

பொங்கிய மாநதி நீடுஅலை - நதி பெரிது, அது பெருகிறறு, பெருககினால நீணட அலைகள உணடாயின, அலைகள சஙகுகளை உநதின எனக

பொங்குதல் - வெளளததால பெருககெடுததல பெருநதியில வெளளம வநத போது நீா மேலஉயாநது இருகரையிலும அருகில உளள பயிாகளை நீாில மூழகுமபடி செயயும அபபோது நீாில மிதநதுவரும பொருளகள அபபயிாகள - மரஙகள - முதலியவறறின மேலே தஙகுவது இயலபாம.

நீடு அலைப்புனல் உந்து சங்கம் "கடலேறித திரைமோதிக காவிாியி னுடன வநது கஙகுல வைகித, திடலேறிச சாிசஙகு செழுமுததஙீனறலைககுந திருவையாறே" (மேகரா - குறி - 2) என்ற ஆளுடைபிளளையாா தேவாரங காணக.

துங்கம் - பெரிது "இததுஙக வேழம" (590) **துங்கஇலை** - பெரிய நீணட இலை, வாழைமடல ஏனை இலைகளிலும நீணடு அகனறு பெருததிருபபது குறிததது.

கதலிப்புதல் - செறிநது புதலாக முளைதத வாழைபபயிா ஆறறின கரைகளில உரயிகுதியாலும, நீாவளததாலும, பறிபபாாினமையாலும வாழைகள செழிதது வளருமியலபு குறிததது

தொடக்கி - தொடாநது **தங்கிய பாசடை** அஙகுத தஙகிய பசியஇலை. **பாசடை** - வெறறிலைக கொடி எனறலுமாம

சூழ்கொடி ஊடு தவழ்ந்து வாழைகளின மேலும அஙகிருநது தொடாநது பககததிலுளள கமுகுகளின மேலும சூழநது படாநத கொடிகளிடையே **ஊாநது**. இவவாறு

கொடிகள் மரங்களின்மீதுப் படாவது இயல்பு. வாழைப்பயிரினுடன் கமுகும் வைத்தலுமுண்டு.

பைங்கமுகின் தலை ஏறி எனக். தலை உச்சி **தலை** - ஏழனுருபாகக்கொண்டு கமுகினிடத்து என்றுரைப்பினுமாம். **பைங்கமுகு** - பசிய கமுகு. **பாளை என முத்தம் உதிர்க்குவ** - பாளைகளின் பூக்கள் முத்துப் போன்றன என்பது உவமம். அதனை மாற்றி முத்துக்கள் பாளைகளின் பூக்கள்போல உதிர்க்கப்பட்டன என்பது உவமை நயம் மிகுதிபடக்கூறியதாம். நிலவளம் நீர்வளமிகுதி குறித்த உவமச்சிறப்பு.

மேலே நெல்லும் (925), மாவும் (926), கரும்பும் (927) கூறிய ஆசிரியர், இப்பாட்டால் வாழையும் கமுகும் கூறும் வைப்புமுறையும் அமைதியும் அழகும் காண்க. கதலிப்புதலும், பாசடைக் கொடியும், பைங்கமுகும் என எல்லாம் கூடிய மிக்க பசுமையும் புதுமையுமாகிய இனிய காட்சியின் அழகும் குறிக்கப்பட்டது.

இந்நான்கு பாட்டாலும் மேன்மழ நாடெனும் நீர் நாடு (925) என்பதன் மிக்க மருத நிலச் சிறப்புக்கூறினார். சோலை - பணை - நெல்-மா - கரும்பு - வாழை - கமுகு இவை மருதநிலக் கருப்பொருள்கள், உழவு - தொழில், உழத்தியர் மள்ளர் - அந்நில மக்கள்; நெல் - கரும்பு - வாழை - மா - அதன் உணவுகை, என்றிவ்வாறு பலவும் காண அணிபெறக் கோத்த அமைதி காண்க.

இனி, மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களால் இம்மருதத்தினை அடுத்துத் திணை மயக்கத்தாற் சேர்ந்துள்ளதும், இந்நாளிலும் காணத்தக்கதாய் விளங்குவதும், இப்புராண முடைய ஆனாயநாயனாரது சரித்தத் தொடர்பும் உரிமையும் உடையதுமாகிய முல்லையின் சிறப்பும் உடன் கூறுகின்ற வகையினால் நாட்டுச் சிறப்பினைக் காட்டி அதன் மேல் நகரச்சிறப்பு உரைத்தல் கண்டுகொள்க. 4

உதுப்பன—என்பதும் பாடம்.

930\. அலவி மலர்ப்பழ னத்தய லோர்பா லானிளம்
ஒலலை முழுப்பை யுகைப்பி னுழக்கு குழக்கன்று
கொல்லை மடக்குல மானமறி யோடு குதித்தோடும்
மலகு வளத்தது முல்லை யுடுத்த மருங்கோர்பால ௫

(இ - ள்) அலவி அயல் - அகவிதழ் நிறைந்த பூக்களையுடைய வயல்களின் அருகில், ஓர்பால் - ஒரு பக்கத்தில், முல்லை உடுத்த மருங்கு - முல்லைப்பகுதி சூழ்ந்த பக்கிலம், நாகுஇள ஆன் ஏனும் - மிக்க இளமையையுடைய பசு ஈன்ற, ஒலலை. உழக்கு - உகைத்தலினால் (முல்லைநிலத்து) மாஞ்செடிகளின் தலையிடத்தை விரைவில் உழக்குகின்ற, குழக்கன்று - மிக இளைய கன்று, கொல்லை வளத்தது - கொல்லையில் உள்ள அழகிய கூட்டமாகிய மான் கன்றுகளுடன் கூடிக் குதித்து ஓடுகின்ற நிறைந்த வளத்தையுடையது.

(வி - ரை) **அல்லிமலர்** - அலவி - அகவிதழ். அலலிப் பூ எனினுமமையும்.

பழனத்தயல் ஓர்பால் முல்லை உடுத்த மருங்கு என்று கூட்டுக. இது மருதமும் முல்லையும் கூடிய நிலப்பகுதி கூறியதாம் இதனை முல்லையும் மருதமும் மயங்கிய திணைமயக்கம் என்பது தமிழ் இலக்கணமரபு. திணைமயக்கமாவது ஒருதிணைக்குரிய பொருளும் ஒழுக்கமும் அடுத்த திணைப்பொருள் ஒழுக்கங்களுடன் விரவிக்கூடி நிகழ்வது என்ப. இவ்வாறு தமிழிலக்கணம் வகுத்த நானிலப்பகுதிகளும் அவை விரவிய திணைமயக்கமும் வகுத்து ஆசிரியர் காட்டிய இலக்கிய அமைதியினைத் திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் புராணத்தினுள் (6—47) விரிவாகக் கண்டுகொள்க. இப்பாட்டினும் மேல்வரும் பாட்டினும் கூறிய முல்லையும் மருதமும் மயங்கிய திணைமயக்க அமைதி அப்புராணத்தினுள் "இயலு மன்னமுந் தோகையு மெதிரெதிர் பயில, **வயலு முல்லையு மியைவன** பலவுள மருங்கு" (45) என்ற விடத்துக்காண்க.

நாகு இளையபசு - நாகு இள ஆன் - மிக இளமை குறித்தது. அவ்வாறே **குழக்கன்று** மிக்க இளமை குறித்தது. "பானமறை நாகு" (935) என்றது பார்க்க.

முல்லை உடுத்த மருங்கு ஓர்பால் ஆன் ஈனும் கன்று மான்மறியோடு குதித்தோடும் வளத்தது என்று கூட்டிமுடிக்க.

கோல்லை மான்மறி - புனக்கொல்லையில் வளர்க்கும் மான்கன்று. புனங்களில் வந்து மேயும் மான் கூட்டத்தில் உள்ள கன்று என்றலுமாம். **மடக்குலமான்** - அழகிய கூட்டமாகிய மான்கள். **மடமை** - அழகு குறித்தது இளமை என்றும், மருட்சியுடைமை என்றும் உரைப்பினுமமையும். **மான்** - முல்லைக் கருப்பொருளாகிய மா "நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளக்கும் கானமும்" (சிலப - காடுகாண் - 78) என்பதனுள் முல்லைக்கருப்பொருளாகிய மாக் கூறினார் என்ற அடியார்க்கு நல்லார் உரை (பதிகம்) காண்க **ஆன்** - மருதக்கருப்பொருள் ஆன்கன்று முல்லை முழுப்பை உகைத்தலாலும் மான் மறியோடு குதித்தலாலும் இந்த இருதிணையும் மயங்கிய ஒழுக்கம் கூறியபடி. பின்னர், ஆனிரை மேய்க்கும் தொழில் பூண்ட முல்லைநில மகனாராகிய ஆனாயர் "நீர்நாடு" எனப்பட்ட மழநாட்டுப் பகுதியில் நிரைமேய்த்துக் குழலூதிப் பேறுபெற்ற வரலாற்றினைத் திணைமயக்கம் காட்டுமுகத்தால், சரித்தத் தொடக்கத்தில் முற்குறிப்புப் பெற எடுத்துக் கூறினார் என்பதாம்.

ஆன்கன்று மான்மறியோடு கூடிக் குதித்தோடு மியல்பு இவ்விரண்டும், உயிர் வகுப்பில், கவர் குளம்புடைய ஓரினத்தைச் சேர்ந்தவை என உயிர்ப்பகுப்புக் கூறும் சாத்திரிகள் கண்ட உண்மையினை விளக்குவதாகும்.

முழுப்பை உகைப்பின் உழக்கு குழக்கன்று - **முழுப்பு** - முகடு. உச்சிப்பரப்பு என்ற பொருளில் அருகி வழங்குவதோர் சொல். இது **மோழுப்பு** என்றும் வரும்; இங்கு முல்லைச் சோலையின் மேற்பரப்புக் குறித்தது முல்லை முழுப்பை உகைப்பின் ஒல்லை உழக்கு குழக்கன்று என்று கூட்டிக்கொள்க. "மணமவிரி தருதே மாம்பொழில் முழுப்பின் மழைதவழ" (கோயில் - 1) "சடையும் பிறைதவழ முழுப்பும்" (ஷை 9) என்ற கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பாக் காண்க சோலையின் முழுப்பைக் கன்று உகைப்பின் உழக்குதலாவது துள்ளிவிளையாடும் ஆன் கன்று சோலை மரங்களின் அடியில் உராய்ந்தும் மோதியும் முட்டியும் அசைத்தலால் அவற்றின் மேற்பாகம் அசைந்துபடுதல் **உகைத்தல்** - அசைத்தல் **உழக்குதல்** - தலைதடுமாறச் செய்தல்

முழுப்பை - கருவின் முழுப்பையினை என்றுகொண்டு, ஈன்று வெளிவருவதன் முன்னே தாயின் கருப்பையை உண்ணின்று உகைத்து உழக்கின கன்று, பிறந்தவுடன் சிறிதுபோதில் அங்குள்ள மான் கன்றுகளோடு குதித்தோடுகின்ற தென்றுரைப்பாரும், **முழுப்பு** - புதல் என்று கொண்டு சிறுகானின் புதல்களை ஆன்கன்று உகைத்து உழப்புவன என்றுரைப்பாரு முண்டு.

முல்லை உடுத்த மருங்கு - முல்லை நிலப்பகுதி சூழ்ந்த பக்க இடம் **உடுத்தல்** - சூழ்தல்.

ஆனிரை காக்கும் ஆனாய நாயனாரது சரித்தத்தொடர்பு நோக்கி ஆன்கன்றினை முதலிற் கூறினார். 5

மடக்குறு—என்பதும் பாடம்

931\. கண்மலர் காவிகள் பாய விருப்பன கார்முல்லைத்
தண்ணகை வெண்முகை மேவு சுரும்பு, தடஞ்சாலிப்
பண்ணை யெழுங்கயல் பாய விருப்பன காயாவின்
வண்ண நறுஞ்சினை மேவிய வன்சிறை வண்டானம். ௬

(இ - ள்) கார்முல்லை...சுரும்பு - காரில் மலரும் முல்லையின் குளிர்ந்த பற்போன்ற வெள்ளிய பூக்களிலுள்ள வண்டுகள், கண்மலர். இருப்பன - கண்போல மலரும் கருங்

குவளை மலர்களிற் பாய உள்ளன ; காயாவின்...வண்டானம் - காயாமரத்தின் அழகிய செழித்த கிளைகளிலுள்ள நாரைகள் , தடஞ்சாலி... . இருப்பன - பெரிய நெற் பயிரையுடைய பணைகளினின்று மேலெழுந்து துள்ளுகின்ற கயல்களின்மீது பாய இருப்பன.

(வி - ரை) கண்மலர் காவி - கண்போல் மலரும் காவி என்றும், கள் மிகுதி யாக மலர்கின்ற காவி என்றும் இரட்டுற உரைக்க நின்றது. முல்லைப் பூவிலுள்ள தேனினும்,காவிகளிற்,றேன்,மிகக்கு இருப்பதனால் முல்லையைவிட்டுக் காவிகளில் சுரும்பு பாய்ந்தன என்ற குறிப்பும் காண்க. பல்லைவிடக் கண் சிறந்த உறுப்பாதலின் நகை போன்ற முல்லை முகையினை விட்டுக் கண்போன்ற காவிகளில் பாயவிருப்பன எனவும், கண்ணுக்கு உவமையாக விளங்கும் வண்டினங்கள் தமக்கு மாறாகக் காவிகளும் கண் போல மலர்தலாற் பகைகொண்டு அவற்றின்மேற் பாய்ந்தன என்றும் தற்குறிப் பேற்றம் பெறக் கூறிய நயமும் காண்க

பாய்தல் - ஓரிடம் நோக்கி விரைவாக ஓடுதல் - தாவுதல் - பறத்தல்.

பாய இருப்பன - சுரும்பு காவிகளிற்பாய இருப்பன, வண்டானம் கயல்கள் பாய (பாய்தலை நோக்கி - அல்லது பாய்தலால் அவற்றைத்தின்று) இருப்பன என்று, பாய இருப்பன என்றதொரு சொற்றொடரை ஈரிடத்தும் வெவ்வேறு பொருள்படச் சிலேடை என்னும் அணி பெறவைத்த தமிழ்ச்சுவை காண்க. இவ்வாறே மூர்த்தி நாயனார் புராணத்துள் 2 - 3 - 5 - 6 பாட்டுக்களில் வரும் தமிழ்ச் சுவையும் காண்க.

கண் மலர் காவி-"காவியிருங் கருங்குவளை கருநெய்தல் கண்காட்டுங் கழுமலமே" (மேகரா - குறி 1) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரமும், "கரும்பருகே கருங் குவளை கண்வளரும் கழனிக் கமலங்கள் முகமலருங் கலயநல்லூர் காணே" (தக்கரா - 1) என்ற ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரமும், "எற்படக் கண் போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமலர், அஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்கும்" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையும், இவைபோல்வன பிறவும் காண்க. மாலையில் மலரும் முல்லையில் மொய்த்துத் தேனுண்ட சுரும்பு, காலையுணவு வேண்டி எற்பட மலரும் காவிகளில் பாய்தலை நோக்கி இருப்பன என்ற உட்குறிப்பும் காண்க (எற்பாடு-காலை, படுதல் - உண்டாதல்)

தண்ணகை வெண் முகை. நகை - பல் பல்லுக்குத் தண்மை புன்னகை காட்டு தல். நகை போன்ற எனக். முல்லை முகைக்கு வெண்மையும் தண்மையும் அலரும் பருவத்தே உளதாவதாம். முகை - அலரும் பருவத்து அரும்பு குறித்தது நகை - ஒளி என்பாருமுண்டு

காயா - கருநீல நிறமுடைய சிறு கொத்துப் பூக்களைப் பூக்கும் ஒருவகை மரம் இது முல்லையைச் சார்ந்த மரமாம். அதன் கருப்பொருள்களுள் ஒன்று இதனால் முல்லைத்திணையும், வண்டானம் - தாராவும் - நீர்க்கோழியும் போன்று நாரையும் மரு தக் கருப்பொருளாதலின், அதனால் மருதத்திணையும் குறித்த திணைமயக்கம் காயா - மலர்வாவிக் கரையில் முளைத்தெழுந்தது.

வண்ணம் - பருமையும், நறுமை - செழிப்பும் குறித்தன

வண்டானம் கயல்பாய இருப்பன என்றது "ஓடு மீன் ஓடி உறுமீன் வருமளவும், வாடி யிருக்குமாம் கொக்கு " என்றபடி கயல் துள்ளி எழும் சமயம் நோக்கி அவற்றின் மீது பாய்ந்து கொத்தித் தின்பதற்குக் காத்திருக்கும் நாரைகளின் இயற்கை குறித்தது இக்கருத்து " கூரால் வாய்நிறையக் கொண்டயலே கோட்டகத்தில், தாராமல் காக் கூரிற் றூன்றோன்றி மாடமே" (சீகா - 2) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரத்தி னுள் விளங்குதல் காண்க.

எழும் கயல் - கயல்கள் துள்ளிக் குதித்து நீர்மேல் எழும் இயல்புடையன. " குதித்து நீர்மேல் விழுந்த கயல் " (மேகரா - குறி - திருவீழி - 8) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரமும் பிறவும் காண்க

காவியும கயலும மருதப பொருளகள். அவை தநத மிடததே இருப்பன; முலலைச சுரும்பும காயாவின வணடானமும தததம இடததைவிடடு அயல வயலிற பாயவன என்பார பாய இருப்பன என்றார இதனால மருதம பெருமபானமையும முல்லை சிறுபானமையும உடையது இநநாடடின தனமையாம என்று காடடியதன்றி, "பழனத தயல முல்லை உடுதத மருஙகோர பால" என முனபாட்டிற கூறிய முல்லையும மருதமும கூடிய திணைமயககததினை விளககிய நயமும காணக

மேனமழநாடு முறறும் சீர நாடாகிய சோழநாட்டின ஒரு சிறு பகுதியாம என்ற அமைப்பினை விளககிய படியும காணக. 6

அஞ்சிறை—என்பதும பாடம.

932 போஙகரில வணடு புறமபலை சோலைகண மேலோடும
வெஙகதிர தஙக விளஙகிய மேன்மழ நன்னாடாம்
அஙகது மணணி னருஙகல மாக, வதறகேயோர
மஙகல மானது மஙகல மாகிய வாழ்கொளுார. எ

(இ - ள்) போஙகரில. சோலைகள - மரககொமபின புறதது வணடுகள அலைதற கிடமாகிய சோலைகளில, மேலோடும விளஙகிய - மேலே வான வீதியில ஓடுகினற ஞாயிற்றின வெப்பம பொருந்திய கதிரகள தஙகுமபடி விளஙகிய, மேனமழ ..ஆக - நனமையுடைய மேன் மழ நாடு எனகினற அநநாடு இமமணணுலகததிறகு அரிய அணியே ஆக, அதறகே. வாழகொளுார - வாழவு தருகினற திருமங்கலம் எனகினற பெரிய பழைய ஊரானது அநநாட்டினுககு ஒபபறற மஙகலமாகியதாம.

(வி - ரை) போங்கர் - மரககிளைகள போங்கரில் புறம்பு வண்டு அலை எனக வணடுகள மரககிளைகளின புறததே அலைதலாவது கிளைகளிற பூதத பூககளிற் றேன உண்ணும பொருடடு மேறபுறததிற சுறறிக கொணடிருததல

அலை சோலைகள் மேல் - அலைதறகிடமாகிய சோலைகளின மேலே மேல் - ஏழனுருபு எனக கொணடு சோலைகளினிடதது என்றலுமாம.

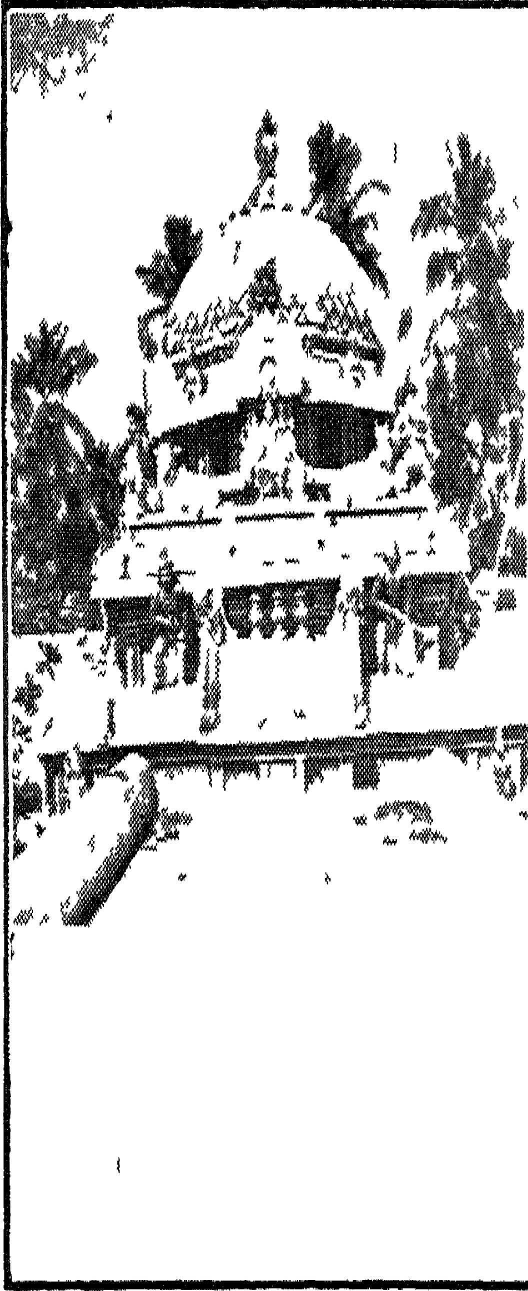
கதிர் தங்கச் சோலைகள் விளங்கிய நாடு எனக சோலைகளின வெஙகதிர தஙகுதலாவது மாஙகளின செறிவினால சோலைகள பகலிலும இருணடிருததல ஞாயிற்றின கதிரகள உளளே நுழைநது தரையிற்றாகக முடியாதபடி சோலைகளின மேற புறததே தஙகிவிடடன என்பது குறிப்பு "இருளபடப பொதுளிய", "மநதியு மறியா", என்ற திருமுருகாற்றுப படையும "வெயினுழை பறியா" முதலிய வழககுககளும காணக வெங்கதிர் என்றதனால ஞாயிற்றின கதிரகள குறிககபபட்டன.

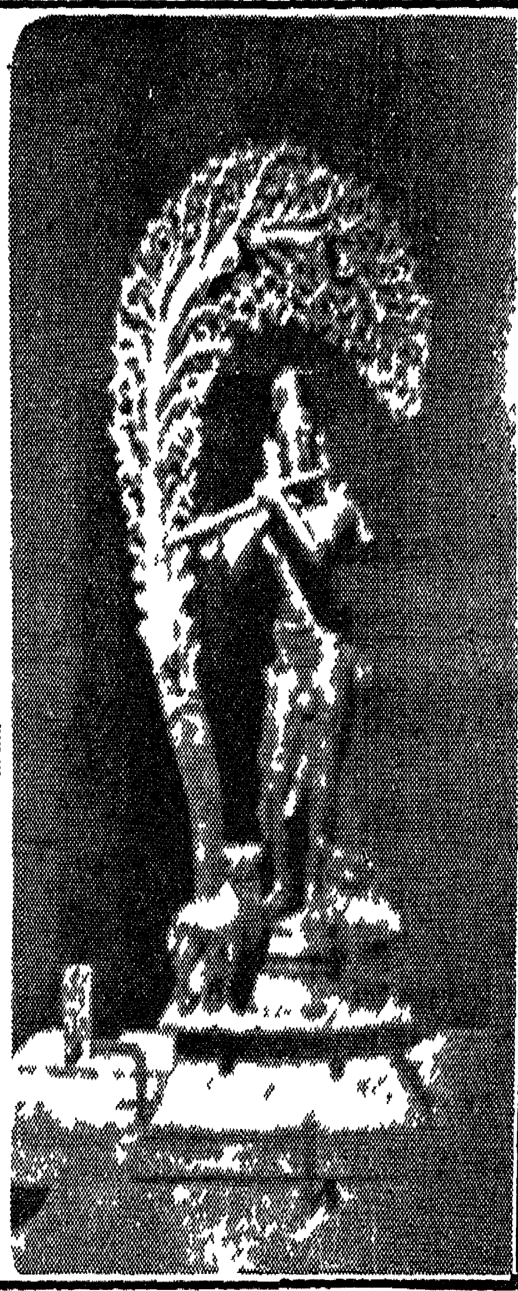
மேன்மழ நன்னாடாம் அங்கு அது - மேன்மழ நாடு - 925 பாரகக நன்(மை) இடைப்பிறவரல "சேதிநனனாடு" - 467 என்ற விடததுரைததவை பாரகக.

அங்கு அது - அது - முன்னறிசுடடு.

மண்ணின் அருங்கலமாக அதற்கே ஓர் மங்கலம் ஆனது - "மஙகல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத, னனகல நனமககட பேறு" என்ற குறளிற காட்டியது போல இஙகு நாட்டினையும நகரததினையும அருஙகலமும மஙகலமுமாக எடுததுக காட்டினார. கலனிலலாத போதிலும மஙகலம சிறககும கலனகள (அணிகள) அரியனவாயினும மஙகலமிலலாத போது சிறபபுபெறா ஆயின மககடபேறிலலாத போதினும மனைமாட்சி சிறககும, ஆதலின மனைமாட்சியினை மஙகலமாகவும மககடபேற்றை அதன நனகலனாகவும திருககுறள எடுததுக காட்டிற்று.

ஆனால, மேன் மழநாடு மேறகூறியபடி வளம பெரிதுடைமையால மணணுக கருங்கலமேயாயினும அணிகலனாய சிறபபதன்றி மஙகலமாகிய சிறபபுடையதாகாது என்று குறிகக அதனை அருங்கலம் என்றும, அவவருங கலனுககு மஙகலநதருவது

திருமஙகலம கோயில விமானம்

—பாடடு - 932 - பககம - கஉ00

ஆனைய நாயனா

—பாடடு - 940–943 - பககம - கஉ0எ

அந்த நகரமாகிய **மங்கலமே**யா மென்றும ஆசிரியா எடுததுக்காட்டிய அழகும உள்ளுறையும காண்க " உலகுக கெலலா மஙக லநதரு மழவிளம போதகம " என்று ஆளுடைய பிள்ளையாரைக் கூறியதும காணக.

அருங்கல மாதல் - நாடுகள பலவற்றுள்ளும மேற கூறியவாறு வளமும் சிறபபு முடைமையினால உலகுககணியாய விளஙகுதல.

மங்கலமாதல் உலகச சாாபாகிய வளஙகள எலலாமிருப்பினும சிவசசாாபாகிய செலவமிலலாத போது அவை மஙகலம பெறா வாதலின, அநத மஙகலமாகிய சிவசசாா புடையதாகச செயதல " மறறவை பெறற நீடுபயன " (441), " வநத செல்வததின வளததினால வருபயன " (504), " மணணி னிறபிறந தாாபெறும பயன " (திருஞான புரா-1087) முதலியவை பாாகக **மங்கல**நகா இநநாடடுககும உலகுககும மஙகலநதரும சிவசசாாபு பெறுவிததல, பினனா "வையநதன னை யு நிறைதது வானுநதன வயமாககி" (961) என்றது முதலிய சரித நிகழசசிகளாலறிக. சிவம - மஙகலம என்ற பொருளுந தருவ தெனப

மங்கல மாகிய வாழ்மூதூர் - வாழ் - வாழவுதரும வாழவிககும எனப பிறவினைப பொருளில வநதது. சிவவாழவுடைய என்றலுமாம **மூதூர்** - பழமையாகிய ஊா இது இபபோதும இபபெயரால வழஙகபபெறுகின்றது இதனைப " புனை **மங்கை** " என்று முதனூல (திருததொணடத தொகை) பேசிய அழகும அருமைபபாடும காணக தலவிசேடம பாாகக 7

933. ஒபபில பெருஙகுடி நீடிய தனமையி லோவாமே
தபபில வளஙகள பெருககி யறமபுரி சாலபோடுஞ
செபப வுயாநத சிறப்பின மலிநதது சீாமேவும
அபபதி மனனிய வாயா குலத்தவ ராஞயா. அ

(இ - ள்) வெளிப்படை. (அமமூதூா) ஒபபற்ற பெருஙகுடிகள நெடுஙகாலமாக நீடி வருகின்ற தனமையால ஒருகாலததும நீஙகாதே, தவறுதலிலலாத வளஙகள யாவும பெருகசசெயது அறஙகளைச செயகின்ற சாலபுடனே எடுததுககாட்டாகச சொலலும படி உயாவுடைய சிறபபினால மிகுநததாகும. அவவாறு சீாபொருநதிய அநதப பதி யில நிலைதத **ஆயர்குல**ததினைச சாாநதவா **ஆனாயர்** என்ற பெரியாா.

(வி - ரை) ஓவாமே - ஓவுதல் ஒழிதல. " ஓவற விமைககுஞ் சேணவிளங கவி ரொளி" (திருமுருகாற்றுபபடை) **தப்பில் வளங்கள்** - ஒருவகையாலுஙகுறைவிலலாத வளஙகள **ஓவாமே** என்றது இடையறாது பெருகுதல குறிததது **தப்பில்** என்றத னால பிழைபடா நெறியில ஈட்டபபட்டமையும், **பெருக்கி** என்றதனால மேனமேலும பெருக ஈட்டுதலும குறிககபபட்டன.

அறம்புரி சால்பு - அறவழியிற் றேடிய செலவததைப பெருககியதனால உள தாகும சாலபு நிறைநதிருததல " நின பொருளக ளெலலாம, அறததாற்றி னீட் டப பட்ட வனையவை புனித மான திறததாலே " (திருவாதவூ - உபதே - படலம -) என்ற திருவிளையாடற் புராணக கருததுக காணக. பொருளகளை ஈட்டுதலும, ஈட் டபபட்டவற்றைச செலவிடலும அறததாற்றின நிகழநதன எனபதாம. **சால்பு** - 885 பாாகக **செப்ப** - உயாவாகச சுட்டிககாட்ட - எடுததுசசொலல

ஆயர் குலத்தவர் ஆனாயர் - ஆனமேயககும ஆயாகுலததவராதலின ஆனாயா எனப பெறறாா என்ற குறிபபுபபட இவவாறு கூறினாா. **ஆனாயர்** - காரணப் பெயா. இவரது இயறபெயா விளஙகவில்லை

ஆயர்குலம் - பழநதமிழககுடிகளுட் சோநத இடையா குலம். இது வேறு; யாதவா குலம வேறு தொலகாபபியம சிலபபதிகாரம முதலிய மிகப பழநதமிழ நூலகளிலும ஆயாகுலமும தொழிலும பிறவும பேசபபடும. இவாகள மூலலை நில

மக்கள் யதுஎன்ற அரசன் வழிவந்த சூரியகுலத்து க்ஷத்திரியர்கள் யாதவர் எனப் படுவர். கண்ணன் அம்மரபில் வந்தமையால் யாதவன் எனப்படுவன் அவன் இடைச் சேரியில் வளர்ந்து பயின்றமையால் அத்தொடர்புபற்றி இடையர்கள் யாதவர் என்று மயங்கி யறியப்படுவர் என்ப.

மேவிய—என்பதும் பாடம். 8

934. ஆயர் குலத்தை விளக்கிட வந்துத யஞ்செய்தார் ;
தூய சுடர்த்திரு நீறு விரும்பு தொழும்புள்ளார் ;
வாயினின் மெய்யின் வழுத்து மனத்தின் வினைப்பாலிற்
பேயுட னாடு பிரானடி யல்லது பேணாதார். கூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. (அவர்) ஆயர்குலத்தை விளக்கம் செய்திட இவ்வுலகில் வந்து அவதரித்தவர், தூயஒளி வீசுகின்ற திருநீற்றினை விரும்பும் திருத்தொண்டில் நின்றவர், வாக்கினாலும், உண்மைபெற வழுத்தும் மனத்தினாலும், செயல் வகையினா லும் பேயோடாடுகின்ற சிவபெருமான் றிருவடிகளை யல்லது வேறொன்றினையும் பேணாதவர்.

(வி - ரை) குலத்தை விளக்கிட - குலத்தை விளக்குதலாவது சிவ வழிபாட்டில் நிறுத்தி வழிகாட்டுதல் இவர் அவதரித்த குலம் என்று இவரால் குலம் உலகில் விளங்கப் பெறுதல் என்றலுமாம் 872ல் உரைத்தவை பார்க்க திருத்தொண்டத் தொகையி னுள் திருமூலரும் இந்நாயனாரும் ஆகிய இருவரே ஆயர் குலத்தவராவர். அவருள் சிவ யோகியாரான திருமூலர், இறந்துபோய்க்கிடந்த மூலனென்ற இடையனது உடலினுட் புகுந்து மூலராய் விளங்கியவர். எனவே, இந்நாயனார் ஒருவரே ஆயர் குலத்திற்றோன் றியபடி சிவனடியாராய் விளங்கி அந்நிலையே சிவலோகத்திலும் வாழ்பவர். ஆதலின் இவ்வாறு சிறப்பித்தார்.

உதயம் செய்தார் - விளக்குதல் ஞாயிறு - மதி முதலிய பேரொளிப் பொருள் களின் செயல் **விளக்கிட** என்றதற்கேற்ப **உதயம் செய்தார்** என்றார்

தூய சுடர்த் திருநீறு ஏனைய ஒளிப்பொருள்களிற் காணப்படாத **தூய்மையுடன்** விளங்கும் **சுடர்** இச்சுடர் தூய்மைசெய்வது என்பதுமாம் "சுத்தம தாவது நீறு", "புண்ணிய மாவது நீறு" என்ற தேவாரத் திருவாக்குகளும், "வெண்ணீற்றொளி போற்றி நின்று" (திருஞான புரா - 216) என்ற மாபுராணமும் காண்க.

திருநீறு விரும்பு தொழும்பு - திருநீறு வீடு தரும் சாதனம் என்று கொண்டு அதற்குத் தொண்டு புரிதல் "நீற்றினை நிறையப் பூ" சுதலும், நீறு பூசினாரைக் காணில் காதல் கொள்ளுதல் - உள்ள முருகுதல் - போற்றுதல் - அவர் வேண்டுவன செய்தல் முதலியவையும் திருநீற்றுத்தொண்டு எனப்படும். சிவபெருமான் றிருத்தொண்டாவன திருநீற்றுத் தொண்டேயாம் என்றலும் பொருந்தும்

வாயினின் வினைப்பாலின்-வாக்கு, மனம், காயம் என்ற மூன்றும். இன்னுருபு கள் மூன்றும் கருவிப் பொருளில் வரும் **ஆன்** என்ற மூன்றனுருபாயப் பொருள் தந்து நின்றன.

வினைப்பால் - உடலாற் செயல் செய்தல்

மெய்யின் வழுத்தும் மனத்தின்-மெய் - உண்மை. உண்மை கூடாதச் சிந்திக்கும் மனத்தினால் உண்மை கூட நினைப்பவர் மனத்தினுள் இறைவர் வெளிப்பட நின்றருளு வர் "நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே, புக்கு நிற்கும்பொன் னார்சடைப் புண்ணி யன்", "கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால், விரவாடும் பெருமானை", "வஞ்சனையா லஞ்செழுத்தும் வழுத்து வாக்குச் சேயானை" "மெய்ம்மையன் பருள் மெய்ம்மை மேவினார்" முதலிய திருவாக்குகள் காண்க.

வினைப்பால் - என்பதற்குச் செயலின் பொதுமை என்றும், **மெய்** - உடம்பு - காயம் - என்றும் கொண்டு, வாய், மெய், மனம் என்ற மூன்றின் செயலால் எனத் தனித்தனி கூட்டி உரைத்தலுமாம். "மானிடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காயத், தானிடத் தைந்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றோ" (சித்தியார் - 2 - 92) பார்க்க.

பேயுடன் ஆடும் பிரான் சிவபெருமான் **பேய்** - சிவ கணமாகிய சுத்த தத்துவ உடம்புடைய நற்கணம் சிவபூதங்கள். பௌதிகமாகிய வாயு சரீரமுடைய பைசாசங்க ளல்ல. "பேயாய நற்கணத்தி லொன்றாய நாம" (அற்புத - அந் - 86) என்ற அம்மை யார் திருப்பாட்டும் "பாரிடம் பாணி செய்யப் பறை கட்சிறு பல்கணப் பேய், சீரொடும் பாட லாட லிலயஞ்சிதை யாத கொள்கை" (பஞ்சமம் - திருவொற்றியூர் 2) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம் முதலியவை பார்க்க. பேயோடாடி என்பது நிகண்டில் சிவபெருமானது பெயர்களிலொன்றாக ஓதப்படுதலும் காண்க. பேயோ டாடுதல் அவரது நித்தியத்துவம் பரத்துவம் முதலிய தன்மைகள் குறிக்கும்.

அடி அல்லது பேணுதார் - எதிர்மறையாற் கூறினார் நியதி பிழையாமையும் உறு திப்பாடும் குறித்தற்கு. 875ல் உரைத்தவை பார்க்க.

இப்பாட்டால் ஆனாயரது உயிரின் நிலையாகிய அகவாழ்வாகிய சிவச்சார்பு கூறப் பட்டது. வரும்பாட்டில் உடல் பற்றிய புறவாழ்வாகிய உலக நிலை கூறுவார் உயிர் பற்றிய அகவாழ்க்கையின் சிறப்பு நோக்கி அதனை முன்வைத்தோதினார். 9

935\. ஆனிரை கூட வகன்புற விற்கொடு சென்றேறிக்
கானுறை தீய விலங்குறு நோய்கள் கடிந்தெங்குந்
தூநறு மென்பு லருந்தி விரும்பிய தூநீருண்
டூனமி லாய முலப்பில பல்க வளித்துள்ளார். க0

(இ - ள்) வெளிப்படை. (அவர்) பசுக்கூட்டங்களை, அகன்ற முல்லைநிலக்காட்டிற்கு ஒருங்கு சேரக் கொண்டுபோய்க் காட்டில் உள்ள கொடிய விலங்குகளாலும் பொருந் தும் நோய்களாலும் வரும் துன்பங்களை நீக்கிக் காத்து, எங்கும் தூய நறிய மெல்லிய புல்லை அருந்தி விரும்பும் தூய நீரினை உண்டு, குற்றமில்லாதபடி பசுக்கூட்டங்கள் அளவில்லாது பெருகும்படிக் காப்பாற்றினார்.

(வி - ரை) கூடக் - கொண்டு, - சென்று, - ஏறிக், - கடிந்து, - ஆயம் - அருந்தி - உண்டு - பல்க, - அளித்துள்ளார் எனக் கூட்டி முடித்துக்கொள்க.

கூடக்கோடு சென்று ஏறி என்பது ஆனிரைகளைச் சேர்த்துத் தம்முடனேகூடக் கொண்டு செல்லுதல் குறித்தது.

கடிந்து-அளித்து-உள்ளார் என்பது தீமை நீக்கிக் காத்தலும் நன்மை பெறும்படி காத்தலும் குறித்தது. பசுபதியாகிய சிவபெருமான் பசுக்கூட்டங்களாகிய உயிர்களைக் காக்கும் பாச நீக்கமும் சிவப்பேறுமாகிய இரண்டும் இங்கு உட்குறிப்பிற் பெறப்படுவ தும் காண்க. "திறங்கொண்ட வடியார்மேற் றீவினைநோய் வாராமே" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரமும் பிறவும் காண்க.

அகன் புறவு - அகன்ற காடு. மருத நிலத்தினை அடுத்துப் புறத்தே உள்ள முல் லைப் பகுதி **புறவு** எனப்படும். "மணணிக் கரையின் வளர்**புறவின்** மாடும" (சண்டே சா - புரா - 27), "அருகுவளர் **புறவில்**" (ஷை 33), "அங்கட் கடுக்கைக்கு **முல் லைப் புறவம்**" (திருவொற்றியூர்த் திருவிருத்தம் - 10) முதலியவை காண்க.

கோடு, சென்று, ஏறி - **கோடு** என்றது பசுக்கள் இருக்கும் வீடுகளிலிருந்து அழைத்துக் கூட்டிக்கொள்ளுதலும், **சென்று** என்றது அங்கு நின்றும் புறவுக்குக் கூட்டிப்போதலும் **ஏறி** என்றது புறவுக்குள் ஏற்ற இடங்களிற் புகுதலும் ஆகிய செயல் கள் குறித்தன. இவற்றை ஏற்ற ஒவ்வோர் சொல்லாற் கூறும் அமைதி காண்க.

தீய விலங்கு - பசுக்களுக்கு ஊறு செய்யும் புலி, சிறுத்தை, நரி முதலியவை.

உறு நோய்கள் - கானலில பசுககளைத தாககும நோயகள. இவை கொடுங்காற்று தீர முதலிய காரணங்களால வருபவை விலஙகும நோயகளும கடிநது எனக எண ணுமமைகள தொககன இவவாறனறி விலஙகுகளால வரும நோயகள எனறுரைப் பாருமுணடு

தூநறு மென்புல் அருநதி - **தூ** - தூயமையும, **நறு** - புதுமையும சுவையுடைமை யும, **மேன்** உணணுதற கெளிமையும குறிதத அடைமொழிகள இநத அடைமொழி களால பசுககளை உணபிககததகக புலலுணவில நலலுணவின இயலபை எடுததுக காட்டியது காணக.

தூநீர் எனபதும அவை உணணததகக நலல நீரின இயலபு காட்டிறறு

பசுககள உணணததகாத பல கெட்ட உணவும, கெடுதி செயயும பல கெட்ட நீர நிலைகளும கானலில உளளனவாதலின, அது தெரிநது விலககி, நலல புலலுணவும நனனீரும உளள இடஙகளில பசுககூட்டததை மேயததுக காததனா எனக இதுவே பசுககளைக காககும முறை எனபது சணடேசநாயனா மருதபபுறவில ஆனிரை காததவரலாறறானும அறியப்படும அவாதம புராணம 26-ம பாட்டுப் பாாகக

ஊனமில் ஆயம் உலப்பில பல்க - ஊனமில - கெடுதியிலலாதபடி. கேடு இலலா வகை - விலஙகும நோயும கடிநதமையால ஊனமிலலையாயின. **உலப்பில** - அளவிலலாதனவாக

பல்குதல் - பெருகுதல. புலலும நீரும நனகு பெறுதலால உலபபிலவாகப பெருகின

ஊனம் இல் ஆயம் - மககளுடல வளாசசிககு இனறியமையாத நலல உணவாகிய பால தயிர் நெய எனபவறறையும, மககளின உயிா உயதி பெறுதறகு இனறியமை யாத இறைவன வழிபாட்டுககுரிய சாதனமாகிய பஞசகவவியம எனபபடும ஆனைந தினையும திருநீறறின மூலததையும தநது, உடலுககும உயிருககும ஒருஙகே **ஊனத்தை இல்லையாகச் செய்யும்** ஆயஙகள எனற பொருளும படினறது இவ வாறு உலபபிலவாகப பலகிய ஆனிரைகள வெவவேறினஙகளாகக காககபபடும திறம வருமபாட்டிற கூறுவாா

தூநிறை—எனபதும பாடம 10

936\. கனறொடு பானமறை நாகு கறபபன பாலாவும
புனறலை மெனசினை யாறொடு நீடு புனிறறாவும
வெனறி விடைககுல மோடு மினநதொறும வெவவேறே
துனறி நிறைநதுள சூழ லுடனபல தொழுஙகள. கக

(இ - ள்) வெளிபபடை கனறுகளோடு, பால கறவை மாறிய இளமபசு, பால கறககும பசு, சிறிய மயிருளள தலையினையும மெனமையையும உடைய சினைபபசு, ஈன றணிய பசு எனறிவையும, வெறறியுடைய விடைகளின கூட்டததோடு இவவாறு இனஙகள தனிததனியாக நெருஙகி நிறைநதுளள இடஙகளுடன கூடிய பல தொழு வஙகள உளளன.

(வி - ரை) மேறபாட்டில "ஆயம - பலக - அளிததுளளாா" எனறதனை, அளித தது இவவாறெனை இபபாட்டால விரிததுக கூறுகினறாா

கன்றொடு - ஒடு உருபு தநதோதியது, கனறுகளைப பாதுகாககுமபோது பசுககள - எருதுகளின வேறாகபபிரிததுக காககபபட்டன எனபது குறிகக இவவாறே "விடைக் குல மோடும்" எனறு எருதுககூட்டம வேறுபிரிதது அளிககபபட்டதனையும ஒடும் எனறதனால பிரிததுக காட்டியதும காணக முதலிற காககபபடவேணடிய தகுதி நோககிக கனறுகளை முதலில வைததுக கூறினாா. விடைகள வலிமையால தமமை

யும ஏனையவறறையும காககும தனமை காட்ட **வென்றி** எனற அடை தநது இறுதி யில வைததாா

நாகு - பாலா - சினைஆன் - புனிற்று - எனபன பசுககூட்டஙகளின பல வேறு வகை குறிததன தொகக இடஙகளிலும எணணுமமைகள விரிததுரைகக. **பால் மறை நாகு** - பால கறககும பருவம மாறிய நாகு , வினைததொகை. **மறை** - மறைநத - மறைதத **பால் மறை** - பெயா எனககொணடு பாலவறறிய பசு எனறலுமாம **நாகு** - இளமபசு. **கறப்பன** - கறபபனவாகிய, **பால் ஆ** - பாலதரும பருவததுளள பசு. **மென்மை** - சினைபபசுககள கருபபொறையினால உடல வலிமை தளாதல குறித தது **நீடு புனிற்று ஆ** - ஈனறணிய பசுககள பாலதரும காலம நீடியிருககும நிலை குறிகக **நீடு** எனறாா ; பெருமையுடைய எனறும, கனறினிடதது அனபு மிகக என றும கொளளுதலும ஆம மிகவும ஈனறணிய எனறலுமாம

வென்றி விடைக்குலம் - சிவபெருமான உமையமமையாரோடும எழுநதருளி வநது அடியாாககு வேணடும வரஙகொடுததுக கருணைசெய நிலையில ஊாதியாகிய விடைததேவரின குலம எனபது குறிபபு **வென்றி** - வலிய பாசககூட்டததின வனமைகள யாவும சிதைவுபடுததி நனமை முழுதுமதரும வெறறி குறிததது. "சடை யாா தேவாகடம பிராட்டி யுடனே சேரமிசைக, கொளளுஞ சினமால விடைததேவா குலமன றேவிச சுரபிகுலம" (22) எனற சணடீசநாயனாா புராணததின கருதது நோககுக

இனநதோறும் வெவ்வேறே துன்றி நிறைநதுள - கனறு இனம - பசு வகை யினஙகள - எருதுகளின இனம எனறிவறறின கூட்டஙகள வெவவேறாகப பிரிததுத தொழுவஙகளில காககபபட்டன அவவவறறின தகுதிககேறப நோயகடிநதும உணவு தநதும பாதுகாககப படுவதனுககு இவவாறு இனம பிரிதது அளிககபபடுதல பெரிதும துணை செயயுமாதலின முனனோாகள இமமுறையினைக கையாணடனா. இவவிதியும மரபும இநநாளில புறககணிககபபட்டும மறநதுபட்டும போயினமை வருந தததககதாம இவவாறு இனம பிரிககாமற காககபபடுதலால நனமை பெறுததுமனறி, உளவாகும கேடுகளும பல **துன்றுதல்** - கூட்டம நெருஙகுதலும, **நிறைதல்** - அக கூட்டததினுள இனம நிறைதலும குறிததன.

ஆனினஙகளை இவவாறு இனமபறறி வெவவேறாகப பிரிததுக காததல, அவை பலகிப பெருகுதலுககு இனறியமையாததாம ஆதலின இது விதியும மரபும ஆயிறறு மேறபாட்டிற கூறியபடி தீமை கடிநது நலலுணவு ஊட்டி மேயததுக காததலும இனறியமையாததாம. இவறறின இனறியமையாமைபறறிச சணடீசநாயனாா புரா ணததினுளளும ஆசிரியா தேறறம பெற இவறறை எடுததுக காட்டி வறபுறுததி யிருததனமை காணலாம.

ஊாகளின பககததுப புறவில ஆனிரைகளுககாக இருககவேணடிய ஊாமநதை, மேயசசற காடு முதலியவை, மககளின தகாத பேராசையால விழுஙகபபட்டுக கால நடைகளுககு மேயசசலிடமெனபதே யிலலாமற போயிறறு. முனனோா ஒழுககஙகளை யும நலவாழககை விதிகளையும கடநது மககள ஒழுகுவதனால நீாததுறைகள யாவும அசுததமான அழுககுநீா நிலைகளாய மாறிவிட்டன இததவறுகளைத திருததுவதறகு மககள கவலைகொளளாமையினால பசுககள பாலும பயனும பெருகவரும நிலை மாறிறறு "தோறகனறு காட்டிக கறவாா , கறநத பால, பாறபட்டாா ருணணாா" எனறு நீதி நூலகளால விலககபபட்ட பாவஙகள நமது "நாகரிக" நகரஙகளில மலிநது காணும காட்சிகளாயின ஆனிரைகள (காமதேனுககள) மககளின உடலையும உயிரையும காதது ஈடேறறக கடவுளால கொடுககபபட்ட சேமவைபபுககளாம எனபது உலக நூலகளாலும, சணடீசநாயனாா புராணம முதலிய உணமைநூலகளாலும அறியப படும உணமை. இதனை முறறிலும மறநது பசுககளையே தினறு உழலும பெரும

பாவம் பெருகி நிகழும் இந்நாளில், உலகம் செழித்து உய்வதெங்ஙனமோ? என்பது அறிஞர்களின் வினா. ஆனிரைகள் செழிக்காது நடையுடற் கூடுகளாயத் திரியக் காணும் இந்நாளில் மக்களின் சுகமும் அதற்குத்தக மெலிந்து காணப்படும் என்பது அறிஞர் கண்ட உண்மை. இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்து உலகம் திருந்த ஒழுகி உய்வதாக. 11

937. ஆவி னிரைக்குல மப்படி பல்க வளித்தென்று
கோவல ரேவல புரிந்திட வாயர் குலம்பேணுங்
காவல ரதம்பெரு மானடி யன்புறு கானத்தின்
மேவு துளைக்கரு விக்குழல் வாசனை மேற்கொண்டார். ௧௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஆனிரையின் தொகுதிகள் அவ்வாறு பெருகும்படி காப்பாற்றிக், கோபாலர்களாகிய இடையர்கள் என்றும் தமது சொல்வழியே ஒழுகித் தமது ஏவல்களைச் செய்து நிற்க, ஆயர்குலத்தைக் காப்பாற்றும் பெரியாராகிய ஆனாயர், சிவபெருமானது திருவடிகளில் அன்பு பொருந்திய இசையுடனே துளைக்கருவிக் குழல் வாசித்தலை மேற்கொண்டார்.

(வி - ரை) அப்படி அளித்தலாவது மேலிரண்டு பாட்டுக்களினும் சொல்லியபடி பாதுகாத்தல். பல்குதல் - பெருகுதல். என்றும் என்றதனை அளித்து என்றதனோடும், புரிந்திட என்றதனோடும் தனித்தனி கூட்டிப் பொருள் கொள்ளுமாறு இடையில் வைத்த அமைதி காண்க.

கோவலர் - கோபாலர் - இடையர் "இடைமகன்" (சண்டேசர் புரா - 24). ஏவல் புரிந்திட - ஏனையிடையர் தமது ஏவல் கேட்டு ஆனிரைக் குலங்களைக் காத்து வந்தார்களாக, இவர், அவர்களைத் தம் ஏவல்வழி நிறுத்தித் தலைவராய் விளங்கினார் என்க. இதனை 943-945ல் விரித்திருத்தலும் காண்க.

அடி அன்புறு .வாசனை - கானம் திருவடி யன்புடன் கூடாதபோது வெறும் புலனின்பமா யொழியும். ஆதலின் அடியன்புறு கானத்தின் மேவும் என்று விசேடித்தார். இந்தக் கானமே இறைவன்றன் திருச்செவியி னருகணையப் பெருகும் தன்மையுடையதென்பது 942ல் அறியப்படும். அது குறிக்க இங்கு இவ்வாறு தொடங்கிக்கொண்டார். கானம் - இசைக்கலை. துளைக்கருவி துளைகளின் வழியே இசை ஓசையினை வெளிப்படுக்கும் ஊது கருவி.

துளைக்கருவிக் குழல் துளைக் கருவியாகிய குழல். துளைகளின் எண் - வரிசை - தொழில்செய்யும் முறை முதலியவற்றை 938, 948, 949, 951, 952, 954 என்ற திருப்பாட்டுக்களில் விரிக்கப்பட்டமை காண்க. இசையினையுடைய துளைமேவிய கருவிக்குழல் என்றலுமாம்.

குழல் வாசனை - குழல் வாசித்தலினை. மேற்கொள்ளுதல் - மேற்கொண்டு பல நாளும் பயிலுதல். வாசனை - வாசித்தல் என்ற பொருளில் வழங்கும் இசைக்கலை மரபு வழக்கு. 961, 965 பார்க்க. குழல் - குழல் வாசித்தலை, வாசனை - பூர்வவாசனையினால் என்றுரைத்தலுமாம். 12

வேறு

938. முந்தைமறை நூன்மரபின் மொழிந்தமுறை யெழுந்தவேய்
அந்தமுத லிரண்டி னரிந்துநரம் புறுதானம்
வந்ததுளை நிரையாக்கி வாயுமுதல் வழங்குதுளை
யந்தமிலசீ ரிடையீட்டி னங்குலியெண் களிலமைத்து, ௧௩

939. எடுத்தகுழற் கருவியினி லெம்பிரா னெழுத்தைந்தும்
தொடுத்தமுறை யேழிசையின் சுருதிபெற வாசித்துத்

தடுத்தசரா சரங்களெலாந் தங்கவருந் தங்கருணை
யடுத்தவிசை யமுதளித்துச் செல்கின்றா, ரங்கொருநாள், கச

940. வாசமலர்ப் பிணைபொங்க மயிர்நுழுதி, மருங்குயர்ந்த
தேசுடைய சிகழிகையிற் செறிகண்ணித் தொடைசெருகிப்,
பாசிலைமென் கொடியின்வடம் பயில்நறு விலிபுனைந்து,
காசுடைநா ணதற்கயலே கருஞ்சுருளின் புறங்கட்டி, கரு

941. வெண்கோட்ட விலைச்சுருளிற் பைந்தோட்டு விரைத்தோன்றித்
தண்கோல மலர்புனைந்த வடிகாதி னொளித்தயங்கத்,
திண்கோல நெற்றியின்மேற் றிருநீற்றி னொளிகண்டோர்
கண்கோட்ட னிறைந்தாராக் கவினவிளங்க மிசையணிந்து, கசு

942. நிறைந்தநீ றணிமார்பி னிரைமுல்லை முகைச்சுருக்கிச்
செறிந்தபுனை வடந்தாழத், திரடோளின் புடையலங்கல்
லறைந்தசுரும் பிசையருமப, வரையுடுத்த மரவுரியின்
புறந்தழையின் மலிதானைப் பூம்பட்டுப் பொலிந்தசைய, கஎ

943. சேவடியிற் றொடுதோலுஞ் செங்கையினில் வெண்கோலும்
மேவுமிசை வேய்ங்குழலு மிகவிளங்க, வினைசெய்யுங்
காவல்புரி வல்லாயர் கன்றுடையா னிரைசூழப்,
பூவலர்தாரக் கோவலனா நிரைகாக்கப் புறம்போந்தார். கஅ

938. (இ - ள்) முந்தை...வேய் - பழைமையாகிய இசை(க்கலை)வேத நூல்களில் மொழிந்த மரபின் முறைப்படி எழுந்து வளர்ந்த மூங்கிலில், அந்தம் நுனியில், கால (இல்) - நான்கு பங்கிலும், முதல் (இல்) அடியில், இரண்டில் - இரண்டு பங்கிலும், அரிந்து - அரிந்து, இடைப்பட்ட பாகத்தை எடுத்து, நரம்பு. ஆக்கி - சுரங்கள் எழும் தானங்களின் வந்த துளைகளின் வரிசையைச் செய்து, முதல் வாயு வழங்குதுளை - முதலில் காற்று உண்டாகும் துளையையும், அந்தமில். அமைத்து - கேடில்லாத சிறப்பினையுடைய இடைவெளி ஒவ்வோர் அங்குல அளவில் துளைகள் செய்து, கங

939. (இ - ள்) வெளிப்படை - இவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட வேய்ங்குழலாகிய துளையிசைக் கருவியில் எமது பெருமானுடைய திருவைந்தெழுத்தினையும் தொடுத்தமுறையில் வரும் ஏழிசைகளினுடைய சுருதி பெறும்படி வாசித்து, அதனால் வேறு வழியிற் செல்லாமல் இசையினாற்றடுக்கப்பட்ட சராசரங்கள் எல்லாமும் பொருந்த வரும் தமது கருணையுடன் கூடிய இசையமுதத்தினை அளித்துச் செல்கின்றாராகியவர் (கோவலனார் 943) அங்கோர் நாளில், கச

940. (இ - ள்) வாசமலர்ப்பிணை பொங்க - மணமுடைய மலர் மாலை விளங்கிக் காட்ட, மயிர்நுழுதி சிகழிகையில் - மயிரைக்கோதிப் பக்கத்தில் மேலுயரும்படி விளக்கமாக எடுத்து முடித்த சிகழிகையில், செறி ..செருகி - நெருங்கக் கட்டிய கண்ணிமாலையைச் செருகி, பாசிலை புனைந்து - பசிய இலையுடைய மெல்லிய கொடிகளாலாகிய வடத்தில் நறுவிலியைப் புனைந்து, காசறு கட்டி - பொன் காசுகள் கட்டிய கயிற்றினால் கரிய மயிர் முடியின் புறத்தினைக்கட்டி, கரு

941 (இ - ள்) வெண்கோட்டல் தயங்க - வெண்காந்தளின் இலைச்சுருளிலே பச்சையித்தழும் மணமும் உடைய செங்காந்தளின் குளிர்ந்த அழகிய மலரை அணிந்த

வடிந்த காதின் ஒளி விளங்க, திணிகோல் .அணிந்து - திண்ணிய அழகிய நெற்றியின்மேல் பூசிய திருநீற்றின் ஒளியானது கண்டார்து கண்களைக் கொள்ளுதல் நிறைந்து அமைவுபடாத அழகு விளங்கும்படி உடலின்மேல் அணிந்து, கசு

942. (இ - ள்) நிறைந்த தாழ - நிறைவாகத் திருநீற்றினை அணிந்த மார்பி னிடத்து வரிசையாக முல்லையரும்பினைச் சுருக்கி நெருங்கப் புனைந்த மாலை தாழ்ந்து தொங்க, திரள் தோளின் ..அரும்ப - பருத்த தோள்களின் மேல் அணிந்த மாலை யின் பூக்கள் - அவற்றின் மொய்த்து வண்டுகள் பாடிய இசையினால் மலர, அரை உடுத்த . அசைய - திருவரையில் உடுத்த மரவுரியாடையின் புறத்தில் தழை களாலியன்ற அழகிய பட்டுப்போன்ற மேலாடை அழகாக அசைய, கஎ

943 (இ - ள்) வெளிப்படை சிவந்த திருவடியிலே தொடுதோலும், செங்கை யிலே வெள்ளியகோலும் பொருந்திய இசையினைத் தரும் வேய்ங்குழலும் மிக்க விளக் கத்தைச் செய்யத், தமது ஏவலின்படி தொழில் செய்யும் காவல்புரிகின்ற வலிய ஆயர் களும், கன்றுகளோடு கூடிய ஆனிரைகளும் தம்மைச் சூழ்ந்து வரப், பூக்கள் மலர் கின்ற மாலையணிந்த கோவலராகிய ஆனாயர் ஆனிரை காப்பதற்குப் புறம்போந்தனர்

இந்த ஆறு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

938 (வி - ரை) முந்தைமறை - உபவேதங்கள் நான்கில் ஒன்றாகியது காந்தருவ வேதம் என்னும் இசைக்கலையாதலின் **முந்தைமறை** என்றார். உபவேதங்கள் நான் காவன ஆயுள்வேதம், தநுர்வேதம், காந்தருவவேதம், அர்த்தவேதம் என்பன.

மறை மொழிந்த மரபின் முறை எழுந்த வேய்-அதில் விதித்த இலக்கணமமையும் படி எழுந்து வளர்ந்த மூங்கில் " உயர்ந்த ஒத்த நிலத்திற் பெருக வளர்ந்து, நாலு காற்றுமயங்கின் நாதமில்லையாகலான், மயங்கா நிலத்தின்கண், இளமையும் நெடும் பிராயமுமின்றி ஒரு புருடாயுப்புக்க பெரிய மரத்தை வெட்டி, ஒருபுருடாகாரமாகச் செய்து, அதனை நிழலிலே ஆற இடடுவைத்து, திருக்குதல் பிளத்தல் போழ்ந்துபடுதல் செய்கை யறிந்து, ஒரு யாண்டு சென்றபின் இலக்கணவகையான **வங்கியம்** செய்யப் படும்" என்பது அடியார்க்கு நல்லாருரை (சிலப - 3 - அரங்கே - 26) இவ்வுரைக் குறிப்பிற் கண்டவற்றுள் மூங்கிலுக்குப் பொருந்துவன ஏற்ற பெற்றி கைக்கொள் ளப்படும் எனக்

மூங்கிலினால் மட்டும் அன்றிச் சந்தனம், செங்காலி, கருங்காலி வெண்கலம் என் றிவற்றானும் வங்கியம் என்னும் குழற்கருவி செய்யப்படும் என்ப இவற்றுள் மூங் கில் பொழுது செய்யும் என்றும், உத்தமமென்றும் கூறுப இங்கு ஆனாயர் சிறப்புடைய உத்தமமாகிய மூங்கிற் குழற்கருவியினையே கைக்கொண்டனர் என்பது **வேய்** என் றதனாலறிவிக்கப்பட்டது. இதனையே மேல்வரும் பாட்டில் "எடுத்தகுழற் கருவியினில்" என்றும், "இசைவேய்ங் குழலும்" (943) என்றும், "வேய்ங் கருவிகளில்" (947) என் றும் கூறுகின்றார்.

அந்தம் முதல் நால் இரண்டில் - அந்தத்தில் நாலில், முதலில் இரண்டில் என்று முறை நிரனிறையாகக் கூட்டிப் பொருள் உரைக்க **அந்தம்** - நுனி, **முதல்** - அடி **அந்தம் - நுனி** என்பது " அந்தாவசிகை ", " ஒரும் வேதாந்தமென்றுச்சியிற் பழுத்த " முதலிய வழக்குக்களாற் காண்க.

நரம்பு உறுதானம் - இசை பிறப்பதற்குக் காரணமாய, வீணை, யாழ் முதலியவற் றில் தந்திரிகளையும், குழற்கருவியில் விரல் உளர்துளைகளையும் குறிக்கும் ஆகுபெய ராய் அதனால் எழுப்பப்படும் சுருதிக்கு - இசைக்கு - ஆயிற்று **நரம்பு உறுதானம்** என்பது சுருதி கிளம்பும் இடம் என்ற பொருளில் வந்தது. இதனை மெட்டு என்பது கிராமிய வழக்கு

தானம் வந்த துளை நிரை ஆக்கி - முதலில், சுருதி எழுமையும் தானங்களையும் அவற்றிற்குரிய துளை செய்யும் இடங்களையும் வரிசைபெறக் குறித்துக்கொண்டு என்றவாம். இத்துளைகள் ஏழு. "எழுவிர லிடையிட்ட" (948) என்றவிடத் துரைப்பவை காண்க.

வாயு வழங்கு முதல்துளை எனக் காற்றுண்டாக்கும் துளை.

இடையீட்டின் அங்குலி எண்களில் அமைத்து - துளைகளுக்கு இடைவெளி ஒவ்வோர் அங்குலமாக இருக்கும்படி துளை செய்து 13

939. (வி - ரை) **எடுத்த குழற்கருவி** - (மேற்சொல்லியவாறு) எடுக்கப்பட்ட குழலாகிய கருவி. பருமையும் நீளமும் இலக்கணத்துடனமைந்து, விரலிடையிட்ட விரலுளார்துளையும் ஊதுதுளையுமுடைத்தாயச், சுரபேதங்கள் நிலைகுலையாமல் அளவறுக்கப்பட்டு நின்ற வங்கியம் (சிலப் ந - அரங் - அரும்பதவுரை) தோற்கருவிகள் துளைக் கருவிகளாதியாக எண்ணப்பட்ட இசை இன்னியங்களில் முதன்மை பெற்றதாய **எடுத்துச்** சொல்லப்பட்டது குழல் என்ற குறிப்பும் காண்க. குழலும் யாழும் என்ற இரண்டினையுமே மிகச் சிறந்த இன்னிசைக்கருவிகளாக **எடுத்தும்**, இவ்விரண்டனுள்ளும் குழலே முதன்மை பெற்றதெனச் சிறப்பித்தும் **எடுத்தனர்** நமபெரியோர் "குழலினிது யாழினி தென்ப" என்ற திருக்குறள் காண்க. இவ்விரண்டும் சுரபேதங்களால் இனிய மழலைபோலச் சொற்களின் ஓசையே விளக்கும் தன்மையுடையன என்ப

தடுத்த சராசரங்களெலாந் தங்க இசையின் வசப்பட்ட உணர்ச்சி நிறைவினாலே, வேறு வழியிற் செல்லாமற் றடுக்கப்பட்ட சரம் அசரம் ஆகிய எல்லாவுயிர்களும் அந்நிலையிலே தங்கும்படி இதனை 954 முதல் 962 வரை விரித்துக் கூறுவார்

தம் கருணை அடுத்த இசை அமுது - தமது கருணை பொருந்திய இசையாகிய அமுது திருவைந்தெழுத்துடன் கூடிய இன்னிசையே இவர்க்குச் சாவா மூவா நிலையையளித்தலால் **அமுது** என்றார் துன்ப உணர்ச்சி நீக்கி இன்ப உணர்ச்சியை எவ்வுயிர்க்கும் ஆக்குதலால் **அமுது** என்றார் என்றலுமாம். இசையினால் பல நோய்களும் நீங்குகின்றன என்பது மருத்துவநூற் றுணிபுகளுள் ஒன்று **கருணை அடுத்த** - இது எல்லாவுயிர்க்கும் பயன்றருவதாக என்னும் தண்ணளி. **தம் கருணை தங்க** - தமது கருணையில் மூழ்கும்படியாக என்றலுமாம்

அளித்துச் செல்கின்றார் - செல்லுதல் - பலநாளும் கொடுத்து வந்த வழக்கமுடையராகுதல் குறித்தது செல்கின்றாராகிய கோவலனார் எனக் வினையாலணையும் பெயர். செல்கின்றார் - புறம் போந்தார் (943) எனக்கூட்டி முடிக்க.

அமைத்து - வாசித்து - அளித்து - செல்கின்றாராகிய - கோவலனார் நுழுதி - செருகி - புனைந்து - புறங்கட்டி - ஒளிதயங்க கவின் விளங்க - அணிந்து - தாழ - அசைய - விளங்க - சூழ புறம் போந்தார் என இந்த ஆறுபாட்டுக்களையும் கூட்டி முடித்துக்கொள்க.

ஒருநாள் - அஃது ஒப்பற்றநாள் சிவபெருமான் நேரே எழுந்தருளி இவர்க்குப் பேறு கொடுக்கும் பெருந்திருநாள் என்பது குறிப்பு. 14

940. (வி - ரை) **மயிர் நுழுதி**. மயிரைக் கோதி

உயர்ந்த - சிகழி உயர எடுத்து முடித்துக் கட்டிய குடுமி.

செறிகண்ணித் தொடை - பூக்களை நெருக்கமாகக் கட்டிய கொண்டைமாலை

பாசிலை புனைந்து - பசிய இலையுடைய கொடியினை வடமாக முறுக்கி அதில் மிக விரவும்படி நறுவிலிப் பூக்களைப் புனைந்து நறுவிலி இலை என்று கூறுவாருமுண்டு. **நறுவிலி** - முல்லைக் கருப்பொருளாகிய மரம்

கருஞ்சுருள் - கரிய மயிர்ச்சுருள் முடிச்சு இதன் புறத்தைக் கொடியின் வடத்தின் அருகே அமையும்படி வைத்துக் காசுடை நாணினால் கட்டி எனக.

கருஞ்சுருளின் புறம் எனறதறகுக கரிய சுருணட பசசிலையின வெளிமபு ஓரம் எனபாரு முணடு. 15

941. (வி - ரை) **வெண்கோடல்** - வெணகாநதள **தோன்றி** - செஙகாநதள. இது மணமுடையதாதலின **விரைத் தோன்றி** எனறூா இதனது மிகக செநநிறத தால இதனைத தீபபோலவதென றுபசரிததுக கூறுவதும வழககு " துயிலாரோ யாந தோனறத தோனறிததீத தோனற" (11 ம திருமுறை - திருவாரூா மும்மணிக கோவை - 5) எனற சோமான பெருமாணாயனாரது அழகிய திருவாககுக காணக

தண் கோலமலர் - கவினிறற கணகவரும அழகும குளிாசசியும உடைய செங காநதட பூ எனக

வடிகாது - கீழததொஙகிய காது **வடிதல்** - தொஙகுதல் வெணகாநத ளிலையைச் சுருட்டி, அதற கிடையில செஙகாநதட பூவினை வைதது, அதனை வடிநத காதில் அணிநதார் எனக. ஆண மககளும வடிகாதுடையாராகுதல முனனுள வழககு.

காதின் ஒளி - காதுகளின இயலபாகிய நிறததுடன வெணகாநத ளிலையின நிற மும செஙகாநதளின நிறமுமகூட இமமூனறு நிறஙகளின சோககை விளஙகியதனுல் **காதின் ஒளிதயங்க** எனறூா. **தயங்குதல்** - விளஙகுதல வேயஙகுழலின ஊதிய ஐந தெழுத தினனிசையினை எவவுயிாகளையும கேடபிததது, இறைவாது திருசசெவியி னருகணையப பெருககுதலாலும், அவவாறு பெருககுவதறகுத தாம முனபு கேட்டா லனறி இயலாமையானும அதறகுரிய காதுகளை இபபடிச சிறபபிததாா எனற குறிப புமகாணக கேடடறகுரிய செவிகளைச சிறபபிததமைபறறித "தமபாடல பரமாபாற செலலுமுறை பெறுவதறகுத திருச்செவியைச சிறபபிததது" எனறதும (திருஞா - புரா 75) காணக.

திண்கோல நெற்றி - வனமையும அழகும உடைய நெறறி.

கண்கோடல் - கணணினைக கொளளுதறறனமை **கண்** - சாதியொருமை.

கண் கோடல் நிறைந்து ஆராக் கவின் - கணணைக கவாநது கொளளுதறறனமை நிறைநது மேலும இடஙகொளளாதபடி ததுமபும அழகு

விளங்க - விளஙகுமபடி நெறறியினமேல ஒளி விளஙகுமபடி திருநீறறினை மிசை அணிநதாா எனக

கண்டோர் விளங்க எனறது நாயனாா புனைநத திருககோல முழுமையும அழகு விளஙகியனவேயாயினும அவறறுககெலலாம மேலாயக, கணடோா கணகள சலிககாமல் கணகொளளாக காடசியாக மேல விளஙகியது திருநெறறியின திருநீறறுப பொலிவு எனறபடி. இது உயிாககுச சாாபாகியுளள மேமபடட சிவசசாாபின விளககமாதலின ஏனை உடற பொலிவுகளின மிககு விளஙகிக, கணடோரை வசீகரிததது எனறதாம. " திகழநத நீறறின உரு " (394) எனறவிடததுரைததவை பாாகக 16

942 (வி ரை) **முல்லைமுகை** முலலை நிலததுக கருபபொருளாகிய பூ, இது மாபுககும உரியதா மெனபா. மாாபின விளஙகுவதாகலின இதனை **முல்லை** எனறு இஙகு விரிததுக கூறினாா முனனாச சிகழிகையிற செறிகணணித தொடையினையும (940), பினவரும தோளினபுடை யலஙகலினையும இனனவெனக கூறுமையும இதன சிறபபுக காடடுதறகாம. **முல்லை நிரைமுகை** எனக **சுருக்கிச் செறிந்த புனைவடம்** என பது முலலைப பூககளை நெருஙகக கோததுப புனையும மாலைவகை **மார்பின் வடம் தாழ** எனறு கூடடுக. **நீறணி மார்பின் முல்லைவடம் தாழ** - மாாபில விளஙகும திருநீற றுப பொலிவினுககு முலலைமாலையின பொலிவு குறைநது காடட எனற குறிபபு மாம முன பாடடில "திருநீறறின ஒளி.. ஆராககவின விளஙக" எனறு கூறியதனைத தொடாநது கூறினாா.

தோளின்புடை யலங்கல் - மார்பில் தாழும் முல்லை மாலையின் பக்கத்தே தோளில் விளங்கும்படி அணிந்த வேறு மாலை.

சுரும்பு அறைந்த இசை அலங்கல் அரும்ப எனக். **அறைந்த இசை** பாடிய இசையினால், **அரும்ப** மலர், காரணப்பொருளில் வந்த மூன்றனுருபு தொக்கது. அலரும் பருவமுடைய மலர்களால் அலங்கல் தொடுக்கப்பட்டதனால் அம்மலர்களினிடத்துத் தேனுண்ண மொய்க்கும் வண்டுகளின் இசையினால் அவை அலர்ந்தன என்றபடி. **அறைந்த சுரும்பு** எனக் கூட்டி, மோதி வீழ்ந்த வண்டுகள் என்றுரைத்து, அலங்கலில் வீழ்ந்த வண்டுகள் இசைபாட என்று உரை கூறுவாருமுண்டு. **புறம் - பட்டு - போலிந்து** - அசைய எனக்.

தானை அசைய தானை - ஆடை. மரவுரியினை இடையில் உடுத்து அதன்மேல் தழையாற் புனைந்த மேலாடை இருபுறமும் தொங்க அணிந்தனராதலின் **அசைய** என்றார். **பூம்பட்டு பூ** - அழகும் மென்மையும் குறித்தது. 17

943. (வி - ரை) **சேவடியில் தொடுதோல் தொடுதோல்** - செருப்பு. முல்லைப் புறவில் ஆனிரை மேய்ப்போருக்குச் செருப்பு இன்றியமையாத சாதனமாம். காட்டில் வேட்டையாடுவோர்க்கும் இவ்வாறே. காண்க கண்ணப்ப நாயனார் சரிதமும் குறிக்க. இந்த இரண்டு நாயன்மார்களும் செருப்புத் தொட்ட கோலத்துடனே ஐயர்மருங்கு அமர்கின்றார்களாவர். அச்சிறப்புக் குறிக்கச் **சேவடி** என்றார்.

வெண்கோல் - ஆனிரைகளைச் செலுத்தும் சிறுகோல். "கோலுங் கயிறுங் கொண்டுகுழைக் குடுமி யலைய" என்றது (சண்டேசர் புரா - 25) பார்க்க.

இசைமேவும் எனக் இச்சரிதம் இசையினால் பொருந்துவதாம் என்ற குறிப்பும் காண்க. **மிக விளங்குதல்** - இம்மூன்றும் தேற்றம் பெற விளங்கித் தோன்றுதல்.

வினை செய்யும் - நாயனாரின் ஏவல் வழித் தொழில் புரிகின்ற. "கோவலரேவல் புரிந்திட" (937) என்றது காண்க. **காவல்புரி** - ஆனிரைப்பகுதிகளைக் காக்கும்.

ஆயரும் ஆனிரையும் சூழ எனக் எண்ணும்மைகள் தொக்கன.

பூ அலர் தார் முல்லைமுகைவடம் தாழ, அலங்கல் அரும்ப, என முன்பாட்டிற் கூறிய பூக்கள் அலரும் மாலைகள்.

நிரைகாக்க - அங்குநின்ற பசுக் கூட்டங்களின் தொகுதியேயன்றிப் பசுவர்க்கம் எனப்படும் எல்லா ஆன்மாக்களையும் இச் சரிதத்தாற் பாசநீக்கிக் காவல்பெறச் செய்ய. திருமூல நாயனார், மூலன் மேய்த்த பசுக்களின் துயர்நீக்கச் செய்த செயல், எல்லாப் பசு வர்க்கங்களும் உய்வதற்குரிய திருமந்திரமாய் விளைந்தசெய்தியும் இங்குக்கருதுக. 18

வேறு

944. நீலமா மஞ்ஞை யேங்க நிரைக்கொடிப் புறவம் பாடக்
கோலவெண் முகையேர் முல்லைக் கோபவாய் முறுவல் காட்ட
ஆலுமின் னிடைசூழ் மாலைப் பயோதர மசைய வந்தாள்
ஞாலநீ டரங்கி லாடக் காரெனும் பருவ நல்லாள் கக

(இ - ள்) வெளிப்படை. நீலநிறம் பொருந்திய பெரிய மயில்கள் அகவவும், வரிசையாகிய கொடிகளில் உள்ள வண்டுகள் முல்லைப் பண்ணைப் பாடவும், இந்திர கோபமாகிய வாயினில் வண்ணமுடைய வெள்ளி அழகிய முல்லை யரும்புகள் புன்முறுவல் காட்டவும், அசைகின்ற மின்னலாகிய இடையும் சூழும் மாலைப்பொழுதாகிய முலையும் அசையவும் ஞாலமாகிய பெரிய அரங்கத்திலே ஆடுவதற்குக் கார்காலம் என்கின்ற பருவத்தையுடைய பெண் வந்தனள்.

(வி - ரை) இப்பாட்டு முற்றுருவகம். முல்லைத் திணைக்குரிய முதற் கருப்பொருள்கள் பலவும் கோத்துக் கார் என்கின்ற பெண் அரங்கில் ஆடுதற்கு வந்ததாக உருவகம் செய்யப்பட்டது.*

மஞ்ஞை - மயில் குறிஞ்சிக்குரிய புள்ளாயினும் முல்லை நிலத்தின் வந்து கூடியதனால் "எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும், அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்" (தொல் - அகத் - 19) என்றபடி இங்கு முல்லைக்குரிய தாயிற்று. கார்காலத்திலும் மாலைப்பொழுதிலும் மஞ்ஞைகள் களித்துக் கூவுதல் இயல்பு. **முல்லை** - இந்நிலத்துக்குரிய பூ. **கோபம்** - கார்காலத்தில் பெருக உண்டாகும் சிவப்பு நிறமுடைய இந்திர கோபம் என்கின்ற தம்பலப்பூச்சி. இது பெரும்பாலும் முல்லைப் புறவங்களிற் காணப்படும். மாலைப்பொழுதும் கார்காலமும் முறையே முல்லைக்குரிய சிறுபொழுதும் பெரும்பொழுதுமாம். "காரும் மாலையும் முல்லை" (தொல். அகத் 6) **ஏங்குதல்** - மயில்கூவும் குரல், அகவுதல் எனப்படும்.

நிரைக்கோடி புறவம் பாட நிரை - வரிசை. **கோடி - பாட** - கொடிகளில் மொய்த்த வண்டுகள் பாட. **புறவம்** - முல்லைப்பண். **கோடி** - முல்லைக்கொடிகள் போலும். கொடிவண்டு பாட என்றதைக் கொடிபாட என்றது கட்டில் கூப்பிட்டதென்றாற்போல இலக்கணை என்பர்.

கோப வாயின் முல்லைமுறுவல் காட்ட எனக்

மின் இடையும் மாலைப் பயோதரமும் எனக் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. **மின் இடை அசைய** - மின் மெலிந்து ஒல்கி அசைவதாதலின் இடைக்கு மெய்பற்றி வந்த உவமம். **மாலை அசைய** என்றது மாலைப்பொழுது மெல்லச் செல்லுதல் குறித்தது. ஆடற்பெண்கள் ஆடல் தொடங்க வரும்பொழுது இடைஅசையவும் அதனால் முலையசையவும் ஒதுங்கி மெல்ல நடந்து வரும் இயல்பு காண்க.

மாலைப்பொழுது ஆகிய பயோதரம் - எனக். மாலைசூடிய பயோதரம் என்ற குறிப்பும் பட நின்றது காண்க.

பருவ நல்லாள் - பருவம் - பெரும்பொழுது எனவும், இளமைப்பருவம் எனவும் இருபொருளும் பட உரைக்க நின்றது. **நல்லாள்** - பெண். **நல்லம்** - கருமையை உணர்த்தப் பழந்தமிழில் வழங்கியதோர் சொல் (சூடாமணி) அது இப்போது தமிழில் வழக்கொழிந்தது. தமிழினின்றும் போந்த தெலுங்கு மொழியில் இப்பொருளில் வழக்கில் உள்ளது. கார் எனும் பெண் என்றதனால் அதற்குரிய கருமை நிறம் குறிக்க **நல்லாள்** என்றார்.

கார் எனும் ஆடற் பெண்ணுக்கு, **மஞ்ஞை** ஆடலுக்குத்தக உவகை முழக்குதற் கருவியாக, **கோபம்** வாயாக, **முல்லை**யரும்பு முறுவலாக, **மின்**னும் **மாலை**யும் இடையும் முலையுமாக, **ஞாலம்** ஆடரங்காக - உருவகம் செய்யப்பட்டன. ஆடற்கணிகையார் சிவந்த வாயினிற் புன்முறுவல் காட்டிச் சிறுகுரலாற் பாடி இடையும் முலையும் சிறிதே அசைய உவகை முதலிய மெய்ப்பாடு தோன்ற உரிய அவிநயத்துடன் வருதல் ஈண்டுக் கருதுக.

19

*இப்புராணத்தினுள் ஆசிரியர் அருளிய "முந்தைமுறை" (938) என்ற திருப்பாட்டுத் தொடங்கி, "விண்ணவர்கள்" (966) என்றது வரை ஒரு தொடர்ச்சியாயக் கொச்சகக்கலிப்பாவின் இயன்ற செம்பாகச்சிறப்புடைய **யாப்பின்றொடர்பு** நிலைக்கும், "நிரைகாக்கப் புறம்போந்தார்" (943), "செழுங்கொன்றை மருங்கணைந்தார்" (945), "உடையவர்பால் மடைதிறந்தார் (946) என்று தொடர்ந்து செல்லும் **செம்பொருளின்** றொடர்பு நிலைக்கும் இடையே, இப்பாட்டு **வேற்று யாப்பாக**வும், பொருளில் தொடர்பில்லாத தனித்த **வேற்றுப்பொருளாக**வும் வைக்கப்பட்டது போலக் காணப்படுகின்றது. அன்றியும் ஒருவகை யாப்பினால் சரிதம் சொல்லத் தொடங்கிச் செல

வேறு

945. எம்மருங்கு நிரைபரப்ப வெடுத்தகோ லுடைப்பொதுவர்
தம்மருங்கு தொழுதணையத் தண்புறவில் வருந்தலைவர்
அம்மருங்கு தாழ்ந்தசினை யலர்மருங்கு மதுவுண்டு
செம்மருந்தண் சுரும்புசூழ் செழுங்கொன்றை மருங்கணைந்தார்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. எப்பக்கத்திலும் ஆனிரைகளைப் பரவச்செய்து மேய்ப்பதற்காக எடுத்த கோலினையுடைய இடையர்கள் தம்மருங்கில் தம்மைத் தொழுதுவரக், குளிர்ந்த முல்லைப்புறவினிடத்தில் வரும் தலைவராகிய ஆனாயர் அவ்விடத்தே கீழே தாழ்ந்த கிளைகளில் மலர்ந்த பூக்களில் தேனை உண்டு மிக்க களிப்பினைப் பொருந்துகின்ற குளிர்ந்த வண்டுகள் சுழன்று சூழும் செழித்த கொன்றை மரத்தின் பக்கத்திற் சேர்ந்தனர்.

(வி - ரை) எம்மருங்கும் ..கோல் - ஆனிரைகளைப், புலனும் நீரும் உள்ள எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஒழுங்கிற் பரவி மேயுமாறு விடுத்துக் காப்பதற்காக எடுத்த சிறுகோல். மேய்விடம் பரவியிருத்தலின் அங்கெல்லாம் ஆனிரைகளைப் பரப்பினர் எனபார் **எம்மருங்கும்** என்றார். **கோல்** - ஆனிரை காப்போர் கையிற் கொள்ளும் சிறுகோல் "வெண்கோலும்" (942) என்றது காண்க.

பொதுவர் - இடையர். **தொழுது அணைய** ஏவல்புரி கோவலர்களாதலின் தலைவராகிய ஆனாயரைத் தொழுது அணைந்தனர் என்க.

செம்மரும் - மிக்க களிக்கும் **செம்மா** - பகுதி. "சீரார் பாட லாட லறாத செம்மாப்பார்ந்து" (குறிஞ்சி - திருவாரூர் - 10) என்ற அப்பர்சுவாமிகள் தேவாரம் முதலியவை காண்க. இங்குச் **செம்மருதல் மதுவுண்ட**மையா லாயிற்றென்றார். வண்டுகளுக் கியல்பாகிய ஆனந்தமுங் கூடிற்றென்க.

தண்சுரும்பு - பிற மூயற்சிகளிற் காய்ந்து சூடுண்ட புலன்களுக்குக் குளிர்ந்த - குளிர்ச்சி தருகின்ற - இசையினை ஊதுதலால் **தண்** என்றார். "குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ" என்ற திருவாசகமுங் காண்க.

தாழ்ந்த கொன்றைமரக் கொம்பில் அலர்மது வுண்டு செம்மாப்பு ஆர்ந்து பாடிச் சுழலும் சுரும்பானது, இசையின் விளையும் "ஆனந்தத் தேனிருந்த பொந்து", "ஆனந்தத் தேன்சொரியும் குனிப்புடையான" (திருவாசகம்) என்றபடி சிவானந்தத்தை நாயனார்க்கு அங்கு நினைவூட்டிற்று; ஊட்டவே அவர் அக்கொன்றையினைச் சடையாரும் நிலையில் இவ்வாறு ஒரு பாட்டினை இடையீடுபட வேறு யாப்பினுலை இணைத்தல் ஆசிரியர் மரபும் அன்று மேலும் முன்னும் பின்னும் தொடர்ந்த பொருட்பொருத்தமின்றி, இப்பாட்டு இல்லாமலே சரிதம் தொடர்ந்து செல்லும் நிலையும் காணக்கிடக்கின்றது இன்னும் ஆசிரியரது திருவாக்குக்கே உரிய செம்பொருட் சிறப்புக்களாகிய அடையாள முத்திரைகள் ஒன்றும் இதிற் காணப்படவில்லை இஃதன்றியும் ஆனிரை காக்கப் புறம்போவார் மாலைப்போதிற் போவதும் வழக்கில் இல்லை. இன்னோரன்ன தோற்றங்களால் இஃது ஆசிரியரது திருவாக்கலாத இடைச்செருகலாக இருக்கக்கூடுமோ என்ற ஐயம் மிக அச்சப்பாட்டுடன் தோன்றுகின்றது மேலும் இந்நாயனார் கார்த்திகை மாதத்தில் அத்தநாளன்று திருவடிப்பேறு பெற்றார் என்று கூறப்படுதலின் அது கார்காலமல்லாமையும் உணர்தற்பாலது கொன்றை காரில் மலர்வதாமே எனின் இங்குக் காயும் கனியும் உடன் கண்டதாக (945)க் கூறப்படுதலின் அது அருகிப் பூக்கும் முன்பனிக்காலமாதல் வேண்டுமென்ப

இதுபற்றி என்து "சேக்கிழார்" என்ற நூலில் 214 வது பக்கத்தில் உரைத்தவையும் பிறவும் பார்க்க.

ராகிய உடையாராகக் கண்டு அவர்பால் இசையின் மடைதிறந்தார் என்ற குறிப்பும் காண்க. 20

946. சென்றணைந்த வாறுயர் செய்தவிரைத் தாமமென
மன்றனமலர்த் துணர்தூக்கி மருங்குதாழ் சடையார்போல்
நின்றதொரு கொன்றையினை நேர்நோக்கி நின்றுருகி
யொன்றியசிந் தையிலன்பை யுடையவர்பா லன மடைதிறந்தார். உக

(இ - ள்) சென்று ஆறுயர் - சென்று சேர்ந்த ஆறுயர், செய்த விரைத்தாமம் என - கையாற்றொடுத்துச் செய்யப்பட்ட மணமுடைய மாலைபோல, மன்றல் தூக்கி - மணம் பொருந்திய மலர்களாகிய கொத்துக்களைத் தொங்கவிட்டு, மருங்கு சடையார்போல் - பக்கங்களிலே தாழ்ந்து விளங்கும் சடைகளையுடைய சிவபெருமானைப்போல, நின்ற உருகி - நின்ற மணமுடைய கொன்றை மரத்தினை நேராக நோக்கி, நின்று, மனமுருகி, உடையவர்பால் ஒன்றிய சிந்தையில் அன்பை மடை திறந்தார் தம்மையுடையவராகிய சிவபெருமானிடத்தில் ஒன்றுபட்ட மனத்தினின்றும் எழுகின்ற அன்பின் மடையைத் திறந்தனர்.

(வி - ரை) செய்த விரைத்தாமம் செய்த - தொடுக்கப்பட்ட செய்தத்தாமம் விரைத்தாமம் என்று பிரித்துரைத்துக்கொள்க "கொத்தி னிறபொலி கொன்றை கொடுக்கிலே" என்றபடி இங்குக் கொன்றை மலர்கள் இயல்பாகவே கொத்துக்களாகிய அடுக்காய் நீண்டு தொங்குதல், தொடுக்கப்பட்ட மலர்மாலைகள் போன்றது என்றார். உருவுபற்றி வந்த உவமம்

மலர்த்துணர் தூக்கி என்றது பூங்கொத்துக்கள் மாலை அணிந்ததுபோல (மேலே தொங்க) நிற்றல் குறித்தது

மருங்குதாழ் சடையார் போல் - தாழ்சடையார் - சிவபெருமான். கொன்றையின் உருண்ட நீண்ட கனிகள் சடைபோன்றன என்பது கருத்து "மாலையின் றுங்குருவே போலுஞ் சடைக்கற்றை" (அற்பு - அந் 65) என்ற அம்மையார் திருவாசகுக் காண்க அதன் முன்னர், "சடைமேலக் கொன்றை தருகனிகள்" (50) என்ற திருப்பாட்டில் உமைஅம்மையாரது நீலக்குழலானவை கொன்றைக் கனிகள் சடைமேல் விளங்குவன போன்றன என்ற கருத்தும் காண்க 220ல் உரைத்தனவும் பார்க்க

நின்றதொரு கொன்றை மலர்களாகிய கொன்றை மாலையும், கனிகளாகிய சடையும் தாங்குதலால் சிவபெருமானது திருவுருவம் திகழ நின்றதாகிய ஒரு கொன்றை எனக ஒரு - ஒப்பற்ற தன்மை கொன்றை மாலையும் சடையும் சிவபெருமானுக்குரிய திருவடையாளங்கள்

நேர்நோக்கி - கழியக்காணுது கண்ணெதிரே கண்டு தமதுள்ளத்துக் கண்ட தாழ்சடையார் போலவே புறத்தே கண்ட கொன்றை காணப்பட்டது எனக "நித்த ஞாதிலலை மனறுணின ருடல நீடிய கோலநோ காட்ட" (ஏயர்கோன் - புரா - 89) என்றது காண்க நோக்குதல் - ஊன்றிப்பார்த்தல்

நேர்நோக்கி நின்று உருகி ஒன்றிய சிந்தை - முதலில் கொன்றை மலர்த்துணரும் கனியும் கண்டார் அவரது மனம் மொழி மெய் என்ற மூன்றும் சிவனையே பற்றியிருப்பனவாதலின் முன்னே காணும் கொன்றையும் உள்ளே காணும் சிவனுருவமும் நேராக நோக்கினார், அந்நோக்கத்தில் அழுந்தியவராகி, ஆனிரை காக்கப் போந்த செயலை மறந்து நின்றார், அதன்பின் மனம் உருகினார், உருகியதன் பயனாகச் சிந்தை உடையவரிடத்து ஒன்றியவராயினார் என முறையே கண்டுகொள்க.

மடைதிறந்தலாவது சிறைபபட்ட நீரினை மடை திறந்து அதன வழியே வெளி யில விடுமபோது அது பெருகியும் மிக விரைந்தும வருவதுபோல, உள்ளிருந்த வேக மாய வெளிவருதல. உடையவா, அனபருளம் புகுதறகும இங்ஙனமே " சிறைபெறு நீர்போற சிந்தைவாயப் பாயுந திருபபெருந் துறையுறை சிவனே" (திருவாசகம்) என்று உவமை கூறுவதும காண்க அஃதாவது அனபின பெருககு உளளே யடங்கியிருகக மாட்டாது வெளிபபடுதல.

ஒன்றிய சிந்தை - வேறு பிரிததுணரமாட்டாது ஒன்றாந தனமையிற பட்ட மனது " ஒன்றி யிருந்து நினைமினகள " முதலிய திருவாககுக்கள காண்க. இது பறறி முன்னுரைததவையும பாாகக.

இப்பாட்டினுள் விரைததாமம - மனறனமலா என இரணடு மணம வைததார். இவறறுள் முதலில **விரை** எனறது ஐமபுலனகளில நாறறம எனற வாயிறகாட்சி யுணாசசியினையும, பின **மன்றல்** எனறது அதனை உணணினற சிவககாட்சியுடன இணைததுக கணட தனவேதனைககாட்சி யுணாசசியினையும குறிததன.

காாககொனறை பொதுவாக எலலா நெஞ்சையும கவரும ஆறறல் வாயநதது என்றும, சீவகரணஙகள சிவகரணஙகளாக மாறபபெறறவராயும, எலலாவறறையும சிவ மாகப பாாககும நிலை யெயதியவராயும உள்ள ஆனாயருககுக கொனறை சிவமாகவே தோனறலாயிறறு என்றும, பககுவப்பட்ட உயிாகளுககு இயறகை சிவமாகத தோனறு வது இயலபு என்றும இஙகு விசேட உரை காணபாருமுணடு காாகாலதது நிறைய மலாநத கொனறை பொதுவாக யாவா நெஞ்சையும கவாவதெனபது உணமை. அஃது ஐமபொறிகளிற, கணணுகிய இநதிரியததின வாயிறகாட்சி மட்டுமாய் ஒழி வது. அது வேறு ஆனாயா இஙகுக கொனறையைச சடையாராகக கண்ட காட்சி வேறு. இது வெறும இநதிரியக காட்சியாயக கழியாது. அனறியும சீவகரணங்கள் சிவகரணஙகளாக மாறபபெறறதனுலோ அனறி எலலாவறறையும் சிவமாகப பாாககும நிலை யெயதியதனுலோ உணடாயதும அனறு எனக. இயறகைததோறறம எனபதும அதுவே சிவததோறறம ஆம எனபதும உணாின ஒரு தோறறமேயாம. உணமையால் நோககுஙகால சிவனது ஆணையால், இயறகைப் பொருளாகிய மாயையினினறும தோற றிய ஆககபபொருளே உலகம. அதினினறும தோனறும விகாரஙகளே நோககி அது விகாரமினறி நினறழிதலபறறி, உபசாரமாக இயறகை எனபபடும. இயறகை என்ற தனிபபொருள இலலை. சிவனது ஆணையே உலக இயறகைப பொருள என்பது சாததிரம ஆனாயா முககரணஙகளாலும சிவனடியலலது வேறு பேணுதாா (934), அவவாறு பேணும செயலினைத திருவடியனபுறு கானததின குழல வாசனையேயாக மேறகொணடாா (937), அதனபடி ஐநதெழுததினைச சுருதி பெற வாசிததுச சரா சரஙகளுககுத தம கருணை தஙகும இசையமுது அளிததுவருவாராயினர் (939); இவவொழுககததின முதிாசசியினுலே மலாநத கொனறையின காட்சியும தாம எப் போதும உளளே வைததுக கணட சிவககாட்சியும ஒனறுயிறறு, அது முதிாநது உள ளடஙக மாட்டாது இசைவெளளமாகப பாநதது எனபதாம. 21

947. அன்பூறி மிசைபபொஙகு மமுதவிசைக குழலொலியால்
வனபூதப் படையாளி யெழுததைநதும் வழுத்திததாம
முனபூறி வருமளவின் முறைமையே யெவவுயிரும
என்பூடு கரைந்துருககு மின்னிசைவேயங கருவிகளில், உஉ

948 எழுவிர லிடையிட்ட வினனிசைவங கியமெடுததுத
தாழுமலா வரிவண்டு தாதுபிடிப பனபோலச்

சூழுமுரன் றெழுகின்று தூயபெருந் தனித்துளையில்
வாழியநந் தோன்றலார் மணியதரம் வைத்தூத, உரு

949. முத்திரையே முதலனைத்து முறைத்தானஞ் சோதித்து
வைத்ததுளை யாராய்ச்சி வக்கரனை வழிபோக்கி
யொத்தநிலை யுணர்ந்ததற்பின் னொன்றுமுதற் படிமுறையாம்
அத்தகைமை யாரோசை யமரோசை களினமைத்து, உச

950. மாறுமுதற் பண்ணின்பின் வளர்முல்லைப் பண்ணாக்கி
யேறியதா ரமுமுழையுங் கிழமைகொள விடுந்தானம்
ஆறுலவு சடைமுடியா ரஞ்செழுத்தி னிசைபெருக்கக்
கூறியபட் டடைக்குரலாங் கொடிப்பாலை யினிநிறுத்தி, உரு

951. ஆயவிசைப் புகலனைத்து னமைந்தபுகல் வகையெடுத்து
மேயதுளை பற்றுவன விடுப்பனவாம் விரனிரையிற்
சேயவொளி யிடையலையத் திருவாள னெழுத்தஞ்சுந்
தூயவிசைக் கிளைகொள்ளுந் துறையஞ்சின் முறைவிளைத்தார், உசு

952. மந்தரத்தும் மத்திமத்துந் தாரத்தும் வரன்முறையாற்
றந்திரிகண் மெலிவித்துஞ் சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்
அந்தரத்து விரற்றொழில்க ளளவுபெற வசைத்தியக்கிச்
சுந்தரச்செங் கனிவாயும் துளைவாயும் தொடக்குண்ண, உஎ

953. எண்ணியநூற் பெருவண்ண மிடைவண்ணம் வனப்பெனனும்
வண்ணவிசை வகையெல்லா மாதுரிய நாதத்தில்
நண்ணியபா ணியுமியலுந் தூக்குநடை முதற்கதியிற்
பண்ணமைய வெழுமோசை யெம்மருங்கும் பரப்பினார். உஅ

947. (இ - ள்) வெளிப்படை அன்பினில் உள்ளே ஊறி மேலே பொங்கும் அமுதமாகிய இசையினைத் தருகின்ற குழல் ஒலியினாலே, வலிய பூதகணப்படையை ஆளும் சிவபெருமானுடைய திருவைந்தெழுத்தையும் அதித்துத், தாம் முன்பு ஊதி வரும் அளவின் முறைமைப்படியே, எவ்வுயிர்களையும் எலும்பும் உள்ளே நைந்து உருக்கவல்லதாகிய இனிய இசை தரும் வேய்ங்குழற் கருவிகளில், உஉ

948. (இ - ள்) வெளிப்படை ஏழு விரல்கள் இடையிடுபட்ட துளையிட்ட இன்னிசை வங்கியத்தை எடுத்து, தாழ்கின்ற மலர்களில் வண்டுகள் தாது பிடிப்பதுபோலச், சூழ் துளைகளிலும், மூரலுதலும், எழுதலும், நிறலும் செய்து, தூய பெரிய தனித் துளையில், வாழியாகிய நமது தோன்றலார் அழகிய அதரத்தை வைத்து ஊத, உரு

949. (இ - ள்) முத்திரையே சோதித்து - முத்திரைத் துளை முதலாக முறையாகிய தானங்களை ஆராய்ந்து, வைத்ததுளை போக்கி - இசை நூல்களில் விதித்த அளவில் அமைத்துவைத்த ஏனைத் துளைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதாகிய வக்கரனையின் வழிப்பட விரல்களை முறையிற் போக்கி; ஒத்தநிலை உணர்ந்ததற்பின் - இசையொத்த திருத்தலை அறிந்துகொண்ட பின்னர், ஒன்று முதல் படிமுறையால் - சட்சம முதல் நிடாதமவரைக்கும் வரிசையாக; அத்தகைமை அமைத்தார் - அத்தன்மையாக எச்சும் தகும் ஆகிய ஓசைகளில் அமைத்தருளி, உச

950. (இ - ள்) மாறுமுதற் பண்ணின்பின் - மாறிவரும் சுரங்களையுடைய குறிஞ்சிப் பண்ணின் பின்னே, வளர்முல்லைப்பண் ஆக்கி - வளரும் முல்லைப் பண்ணினை

ஆக்கி, ஏறிய தாரமும் உழையும் - பாலையாழ்க்கமைந்த தாரமும் உழையும்; கிழமை கொள் இடம் தானம் - கிழமைகொள்ளும்படி இடுகின்ற தானங்களில்; ஆறு . பெருக-கங்கையாறு உலவுதற் கிடமாகிய சடைமுடியுடைய சிவபெருமானது திருவைந்தெழுத்தின் இசை பெருகும்படி, கூறிய பட்டடைக் குரலாம் - சொல்லப்பட்ட இளியைக் குரலாகவுடைய, கொடிப்பாலையினின் நிறுத்தி - கொடிப்பாலையில் நிறுத்தி,

951. (இ - ள்) ஆய.. நான்கின் - உளவாகிய இசையின் புகல் நான்கினிலும்; அமைந்த...எடுத்து - கொடிப்பாலைக் கமைந்த கூறுபாடாகிய திறத்தினை எடுத்து, மேய. நிரையில் - சுரம் எழும்பும் ஏழு துளைகளில் விரல்களைப் பொத்துவதும் விடுப்பதுமாகிய வரிசையின் செயல்களினாலே, சேய ஒளி இடை அலைய - இசையின் செவ்விய ஒளி இடையிலே சஞ்சரித்து விளங்க, திருவாளன் எழுத்து அஞ்சும் - சிவபெருமானது திருவைந்தெழுத்தும், தூய இசைகளைக் கொள்ளும் - தூய்மையான இசையின் ஏற்ற பகுப்பினைக் கொள்கின்ற, துறை அஞ்சின் முறை விளைத்தார் - ஐந்து துறைகளின் ஏற்ற முறையினை விளைவித்தாராகி, ௨௬

952. (இ - ள்) மந்தரத்தும் மத்திமத்தும் தாரத்தும் - மெலிவு சமன் வலிவு என்ற மூவகைச் சுருதியிலும், தந்திரிகள் .வலிவித்தும் - சுரத்தானத்துக்குரிய துளைகளை முறையே மென்மையாகவும் சமமாகவும் வன்மையாகவும் பொத்தி, அந்தரத்து . இயக்கி - இடையிட்ட துளைகளை உரிய அளவு பெறும்படி அசைத்தும் இயக்கியும், சுந்தரம். தொடக்குண்ண - அழகிய சிவந்த கனி போன்ற அதரமும் குழலின் துளைவாயும் ஒன்றுபட்டுக் கூடி யிணங்க, ௨௭

953 (இ - ள்) எண்ணிய எல்லாம் - இசை நூல்களில் அளவுபடுத்திய பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு என்கிற இசைவகைகள் எல்லாம் மதுரத்தையுடைய நாதத்தில், நண்ணிய பாணியும் - அமைந்த தாளமும், இயலும் - இசையும், தூக்கும் - தூக்கும், நடைமுதற்கதியில் - நடை முதலிய கதிகளுடன், பண்ண பாடபினா-பண் பொருந்த எழுகின்ற ஓசையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் பரவச்செய்தார். ௨௮

இந்த ஏழு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

947. (வி - ரை) **அன்பு ஊறி** - அன்பினில் உள்ளூறி. **இசை அமுது** எனக். உருவகம் முன்னரும் இசையமுது (939) என்றார் ஆண்டுரைத்தவை பார்க்க.

குழல் ஒலியால் தாம். முன்பு ஊதிவரும் அளவில் முன்பு - இந்நாளினுக்கு முன்னாட்களில், **ஊதிவரும் அளவின் முறைமையே** - நியதியானபடி அம்முறையிலே. அந்த அளவும் முறையும் 939ல் கூறினார்

எவ்வுயிரும்.. இன்இசை - முன் இதனைத் "தடுத்த சராசரங்களெல்லாந் தங்க வரும் தங்கருணை அடுத்த இசையமுது" (939) என்றார் ஏனை இசைகள் யாவும் செவிப்புலனுக்கு விடயமாய் அம்மட்டில் மனத்தினுற் கொள்ளப்பட்டு ஓசை யின்பத்தை விளைத்து ஒழிவன. இந்த இசை அவ்வாறொழியாது உயிரினுக்கும் சிறந்த நன்மையாகிய இன்பந் தரத்தக்கதாய் மனத்தினையும் கடந்து உயிரினுட் புகுவது, எலும்பையும் கரையச்செய்து உருக்குவதாகும் என்பது இதனை மேல் 961, 962ல் முடித்துக் கூறுவதும் காண்க. இது உயிர்க்கு உறுதி தரும் திருவைந்தெழுத்தினை உள்ளுறையாகக் கொண்டமையே இச்சிறப்புக்குக் காரணமாம்

வேய்ங்கருவிகளின் பலவகைப்பட்ட மூங்கில்களினால் செய்யப்படும் பலவகைப்பட்ட இசைக்கருவிகள் பலவற்றுள்ளும் தேர்ந்தெடுத்த குழல் எனக். கருவிகளில் - இன்னிசை வங்கியம் எடுத்து என வரும்பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க. 22

948. (வி - ரை) **ஏழுவிரல் இடை இட்ட** இடையிடையே ஒவ்வொரு விரற்கிடை அளவாக இடம் விட்ட எடுத்துளைகளையுடைய.

இன்இசை வங்கியம் - இனிய இசையைப் பெருக்கும் குழல். **வங்கியம்** குழலின் மரபுப்பெயர். வங்கியம் - வங்கிசம் - வம்மிசம் என்பன வம்சியம் என்னும் ஒரு சொல்லின் திரிபு வழக்குக்கள். கிழங்காகிய ஒரே வம்மிசத்திலிருந்து புடைத்துக் கிளைத்துத் தோன்றுவதனால் மூங்கிலுக்கு வம்சம் என்ப பெயர் வழங்குவதாயிற்று. வம்சத்தினின்றும் ஆயது வம்சியம்; அது தமிழில் வங்கியம் என்று திரிந்து நின்று, "எண்ணெய்" என்பது போல, ஏனையவற்றிற் றோன்றும் கருவிகட்கும் பெயராயது என்ப. இது நிகண்டினும் எடுக்கப்பட்ட பெயர். குழலுக்கு மூங்கில் உத்தமம் என்பர். "குழல் - **வங்கியம்** அதற்கு மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காலி, கருங்காலி, என ஐந்து மாம். இவற்றுள் மூங்கிலிற் செய்வது உத்தமம்" என்பது அடியார்க்கு நல்லார் உரையிற் காணப்படும். இதுவே உத்தமமாதலின் மூங்கிலின் பெயராகிய வங்கியம் என்பதே குழலுக்கு மரபுப்பெயராய் வழங்கலாயிற்று.

புல்லாங்குழல் என்ற பெயரும் இப்பொருளினையே குறிக்கும். **புல்** என்ற வகுப்பிற்பட்ட தாவரப் பொருளால் ஆகிய குழல் என்பது பொருள் (புள்ளாங்குழல் என வழங்குவது தவறாகிய மரூஉவழக்கு). தாவரங்களில் காழ்த்த பாகம் வெளியே யிருப்பதால் மூங்கில்வகை புல் என்ற இனத்தைச் சேர்ந்தது என்பர். "புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப" என்பது தொல்காப்பியம் (மரபியல்).

வங்கியம் - "இதன் பிண்டியிலக்கணம் - நீளம் இருபது விரல், சுற்றளவு நாலரை விரல். இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஓர் பாதி மாணிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைசுபண்ணி இடமுகத்தை யடைத்து வலமுகம் வெளியாக விடப்படும் .. இனித் துளை யளவிலக்கணம் - அளவு இருபது விரல். இதிலே தூப முகத்தின் இரண்டு நீக்கி முதல்வாய் விட்டு, இம் முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு வளைவாயினு மிரண்டு நீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பது விரலினும் எட்டுத் துளையிடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று **முத்திரை** என்று நீக்கி, நின்ற ஏழினும் ஏழு விரல் வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு ஒரு விரலகலம் கொள்ளப்படும்." (அடியார்க்கு நல்லாருரை - சிலப் - அரங் - ஆய்ச)

ஏழுவிரல் வங்கியம் - மேலே கூறியபடி ஒன்பது விரலினும் ஒவ்வோர் விரலிடையிட்டு எட்டுத் துளைகளிடப்படுவனவாயினும் ஏழு துளைகளிற் செய்யும் தொழிற்பாட்டின் ஏழிசையும் பிறக்குமாதலானும், இது குழலின் சிறப்பியல்பாதலானும் **ஏழு விரலிடையிட்ட - வங்கியம்** என்றார். ஏழு விரலாவன - இடக்கைப் பெருவிரலும் சிறுவிரலும் நீக்கி மற்றை மூன்று விரலும், வலக்கையிற் பெருவிரலொழிந்த நான்கு விரலுமாம். துளைகள் ஏழினும் ஏழு விரலும் முறையே வைத்து வாசிக்க இவற்றுளே ஏழிசையும் பிறக்கும்; ஏழு துளையினும் ஏழிசையும் எழுத்தாற் பிறக்கும். அவ்வெழுத்தாவன ச ரி-க-ம-ப-த-நி என்பனவாம் எனவும், இவ்வேழெழுத்தினையும் மாத்திரைப்படுத்தித் தொழில் செய்ய இவற்றுளே ஏழிசையும் பிறக்கும் எனவும், இவ்வேழிசையாவன . சட்சம், இடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதம் என்பனவாம் எனவும், இவற்றுளே தமிழ்ப் பண்கள் பிறக்கும் எனவும் கூறுப * வீணையில் நரம்பு தெறித்தலினுள்ளதாதல்போலக், குழலினுள் விரற்றொழில்

*இக் குறிப்புக்களும், மேல்வருவனவும் பெரும்பாலும் அடியார்க்கு நல்லார் உரை (சிலப். அரங் ஆய்ச)யினைத் தழுவி எழுதப்பட்டன. விரிவுகள் ஆண்டும், இன்னும் விரிந்த இசை நூல்களுள்ளும் கண்டுகொள்க. இவ்வாராய்ச்சியில் வல்லுநராகிய இமயமால்வரை ஸ்ரீமத் விபுலானந்த அடிகள் அவ்வுரைக் குறிப்புக்களிற் சில பகுதிகள் விசாரிப்பிற் றிருத்தி யமைத்துக் காணப்படவேண்டுமென் றறிவித்ததனோடு, தமது ஆராய்ச்சியிற்பட்ட குறிப்புக்களை எழுதி யனுப்புவதாகவும் அன்புடன் வாக்களித் தருளியுள்ளார்கள். அவை கிடைப்பின், பின்னர்ச் சேர்க்கையாகப் பதிப்பிக்கப்படும்.

வகையினால் எழிசையும் பிறத்தலால் விரலினை முதலில் எடுத்தோதி **ஏழு விரலிடை யிட்ட வங்கியம்** என அத்தன்மைபற்றிக் குழலினைக் கூறினார். இதுபற்றியே "மேய துளை பற்றுவன விடுப்பனவாம் விரனிரையில்" (951) எனவும், "விரற்றொழிலக ளளவுபெற வகைத்தியக்கி" (952) எனவும் பின்னர் விரித்துக் கூறுவார்.

தாழுமலர் நின்று - தாழும்-மேலிருந்து பாய்ந்து தாழும். விரும்பும் என்றலுமாம். **வண்டு தாது பிடிப்பனபோலச் சூழுமூரன் றெழு நின்று** என்றது மலர்களில் வண்டுகள் மொய்த்து அவற்றின் தேன் உண்ணவும், தாதுக்களை எடுத்துச் செல்லவும் சூழும் மூரலுதல், எழுதல், நிற்றல் என்ற செயல்கள் செய்தலைக் குறித்தது. **தாது** - மகரந்தம். **தாது பிடித்தல்** என்பது தாது நுண்பொடிகளை ஏற்றபடி எடுத்துக் குழைத்துச் சேர்த்துக்கொண்டுபோதல் தாதுப் பொடிகளினால் வண்டுகள் தமது தேன் கூடுகளை அமைக்கும் என்ப. அதன் பொருட்டுத் தாதுத் தூள்களை ஒவ்வொன்றாக மலர்களின் கேசரங்கள் என்ற பூந்தாள்களினின்று எடுத்து ஒன்றுதிரட்டிக்கொண்டு செல்வதற்கு உரிய கால அளவுவரை வண்டுகள் பல மலர்களையும் சூழ்ந்து மூரன்றும், எழுந்தும், நின்றும் தொழில் செய்யும் இத்தொழில்களாற் பலதிறப்பட்ட சுரங்கள் போன்ற ஓசை எழும்பும். ஆதலின் இங்கு இதனை உவமை கூறினார் வினைபற்றிவந்த உவமம் **மூரலுதல்** - ஊதுதல். இது தாதுக்களைப் பூந்தாள்களினின்றும் பிரித்தெடுத்தற்கும் உதவும் **பிடிப்பனபோல** - ஊத என்று கூட்டுக இதனால் விரலுளர்துளை ஏழின் றொழில் கூறினார்.

தூய பெருந் தனித் துளை - இதனை முத்திரை என்பர் நாயனாரது மணியதரம் வைத்து ஊதப்பெற்றமையால் தூய (துளை) என்றும், ஏனைத்துளைகளினும் பெரிதாதலின் பெருந் (துளை) என்றும், அவற்றினின்றும் தனியே அமைக்கப்படுதலின் **தனித்** (துளை) என்றும் கூறினார் **வாழிய** - வாழும்பொருட்டு 273 பார்க்க இவரது இசை உயிர்களை வாழ்வித்தல் 939, 961, 962ல் கூறப்பட்டன **தோன்றல்** - தலைவர். நாயனார் என்ற சொற்பொருளை நினைவூட்டுவார் **நம் தோன்றலார்** என்றார் ஆயர்தலைவர் என்றலுமாம் 937, 943 பார்க்க. **மணியதரம்** - அழகிய உதடு **தனித்துளையில் - வைத்தூத** என்ற இதனால் ஊதுதுளையின் றொழில் கூறினார்.

தாவிப் பிடிப்பன—என்பதும் பாடம் 23

949 (வி - ரை) **முத்திரையே .. சோதித்து - முத்திரை** - வளைவாயக் கடுத்த எட்டாவது துளை **முறைத்தானம் - அனைத்தும்** எனக் **முறைத்தானங்களாவன** முத்திரை நீக்கிச் சுரங்கள் பிறக்கும் ஏனை ஏழு துளைகள்

வைத்த துளை - ஏற்ற கருவியும் துளைகளும் இசைநூலிலக்கணப்படி அமைதலைத் தெரிந்து இட்ட துளைகள். 938ல் விரித்தபடி அமைத்த துளைகள் எனக

ஆராய்ச்சியாகிய வக்கரனை எனக **வக்கரனை வழிபோக்கி** சோதனை செய்ய விரல்களை முறையே செலுத்தி. **வக்கரனை** - எல்லா இராகங்களும் குழலின் ஆறு துவாரங்களாலேயே உண்டாகும்படி விரல்களை முறையே செலுத்திச் சமஞ்செய்து சோதித்தல் இசைநூல் மரபுப்பெயர் **வழிபோக்குதல்** - சுரங்களின் வரிசைபெற விரல்களை முறையே மெலிந்தும் சமஞ்செய்தும் வலிந்தும் பொத்துதல்.
இதனைப் "பற்றுவன விடுப்பனவாம் விரனிரையில்" (951) என்பது காண்க.

ஒத்தநிலை - அவைகள் ஒத்து நிகழும் நிலைமை. இசைமாறுபடாமல் ஒத்திருத்தல்

ஒன்று முதல் படிமுறை - சட்சம முதல் நிடாதம் வரை உள்ள ஏழு சுரங்களின் படிமுறையாகிய வரிசை. முத்திரைக்கடுத்ததுளை சட்சம, அதற்கடுத்தது இடபம, அதற்கடுத்தது காந்தாரம, அதற்கடுத்தது மத்திமம, அதற்கடுத்தது பஞ்சமம, அதற்கடுத்தது தைவதம, அதற்கடுத்தது நிடாதம் என்னும் படிமுறை கொள்ளப்படும் இசைகள் பிறக்குமிடத்துத் தாரத்தில் உழையும், உழையிற் குரலும், குரலில் இளியும்,

இளியுள் துத்தமும், துத்தத்தில் விளரியும், விளரியுள் கைக்கிளையும், கைக்கிளையுள் தாரமும் என ஒன்றினின்றொன்று பிறக்கும் என்னும் படிமுறையும் கொள்ளப்படும்

ஆரோசை - அமரோசை - எச்சு - தக்கு என்னும் ஓசை வேறுபாடு. ஏற்றுதல் - இறக்குதல், ஆரோகணம் அவரோகணம் - என்றும் கூறுவர்

வக்கரனை - படிமுறையாம் - அமைத்தார் - என்பனவும் பாடங்கள் 24

950 (வி - ரை) **மாறு முதற்பண்** ஐந்திணையினுள் முதலில் வருவது குறிஞ்சியாதலின் **முதற்பண்** என்பது குறிஞ்சிப்பண்ணைக் குறித்தது, **மாறும்** என்றது அப்பண்ணிற்குரிய சுரங்கள் மாறிவருவது குறித்தது. **பண்ணின் பின்** என்று பாடங்கொண்டு முதலில் விஷமமாகப் பாடின பின்பு என்றுரைகூறுவாரு முண்டு. இப்பொருளில் **மாறு** - விஷமம் இது பாடுதலின் ஒரு பேதம் என்பர் இராமநாதச் செட்டியார்

வளர்முல்லைப்பண் ஆக்கி - முல்லைக்குரிய பண்ணைச் செய்து. இத்திணைக்கும் நிலத்துக்குமுரிமை பற்றியும் சிறப்புப்பற்றியும் **வளர்** என்ற அடைமொழி தந்து சிறப்பித்தார்

ஏறியதாரமும் உழையும் கிழமை கொள - "தாரத்து உழை தோன்றப் பாலையாழ்" என்றபடி பின் பாலையாழ் ஆக்கி என்பதாம் **தாரம்** - உச்சவிசை அது மூக்கா லுண்டாவது, **உழை** - தலையை இடமாக உடைய இசை, **கோடிப்பாலை** - நெஞ்சை இடமாக உடைய இசை. **இளி** என்னும் பண்ணே குரலாக எழும்புவது. **பட்டடை** - அழுத்தம். இவை இராமநாதச் செட்டியார் உரைக்குறிப்பு "**பட்டடை** - நரம்புகளின் இளிக்குப் பெயர்; என்னை? எல்லாப் பண்ணிற்கும் அடிமணையாதலின்" - அடியார்க்கு நல்லார்

கிழமை - இசைக்கலை மரபுப்பெயர்களுள் ஒன்று 221-ல் மிடற்றுப்பாடலுக் கேற்ப எடுத்து உரைத்தவை பார்க்க **கிழமைகொள** - பொருந்த என்றுரை கொள்வாருமுண்டு

இசை - இராகம். **இடமெதானம்** - கொடிப்பாலையினின் - நிறுத்தி என்று கூட்டுக.

கோடிப்பாலையினில் நிறுத்தி - கொடிப்பாலை என்பது பாலையாழ் வகை பலவற்றுள் ஒன்று அவை குரல் குரலாயது செம்பாலை, துத்தங் குரலாயது படுமலைப்பாலை; கைக்கிளை குரலாயது செவ்வழிப்பாலை, உழை குரலாயது அரும்பாலை, இவற்றின் அமைதியுப், பின்னர் இளி குரலாய கொடிப்பாலையினில் **இடுந்தானம் நிறுத்தி** எனக 25

951 (வி - ரை) **இசைப்புகல் நான்கு** - பண், பண்ணியல், திறம், திறத்திறம் என்பன இவற்றைத் திதிப்புகல், பிரக்கிரமப்புகல், சஞ்சாரப்புகல், மூர்ச்சனைப் புகல் என்பர் இராமநாதச் செட்டியார் வந்தனை நான்கு என்றலுமாம்.

அமைந்த புகல்வகை - தாம் பாடும் கொடிப்பாலைக்கு அமைந்த கூறுபாடாகிய திறம் "நீடும்புகல் வகையால்" (221) என இவ்விசைக் கூறுபாட்டை முன்னர் மிடற்றுப்பாடலுக் கேற்பக் கூறியதும் காண்க.

விரல் நிரையில் - பொத்துவனவும் விடுப்பனவுமாகிய விரல் வரிசைத் தொழிலில். **நிரை** - இங்கு வரிசையின் தொழில் குறித்தது.

சேய ஒளி - விரல்களின் சிவந்த ஒளி குழலினிடத்துச் சஞ்சரிக்கும்படி என்பாரும் உண்டு.

திருவாளன் - சிவபெருமான். முத்தித் திருவை ஆள்பவர் - வழங்குபவர் அவரது திருவினைப் பெற்று உலகுக்குபகரிக்கும் அடியார்களும் இவ்வாறே திருவாளர்கள் என வழங்கப்படுவர், "தேசமுய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்" (சண்டேசர் புரா - 60) என்றது காண்க

எழுத்தைந்து - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரம். முன்னர் " எம்பிரா னெழுத்தஞ்சும " (939) என்றது இதற்குமுன் பலநாளும் நியதியாய் வாசித்ததனைக் குறித்ததாம்.

இசைக்கிளை ஐந்து - ஆயத்தம், எடுப்பு, உக்கிரம (உற்கிரகம்), சஞ்சாரம், இடாயம் என்பன.

முறை விளைத்தல் - இவ்வைந்து கிளைகளிலும் முறையே பண்ணமையப் பாடுதல். **ஆயத்தம்** - மந்தரத்தினின்றும் அனுமந்தரமாகிய கீழ்ஸதாயி வரை சென்று முன் தானத்தில் வந்து முடிவது, **எடுப்பு** - மந்தரத்திலிருந்து பஞ்சமம்வரை போய் மீண்டும் மந்தரத்தில் வந்து முடிவது; **உற்கிரகம்** - மந்தரம் முதல் தாரத்தானம்வரை போய் மீண்டு மந்தரத்தில் வந்து முடிவது, **சஞ்சாரம்** - மந்தரத்திலிருந்து மத்திமம் தாரம் ஆகிய இரண்டினும் போய் இறங்கிக் கீழ்ஸதாயியான அனுமந்தரத்திற் சென்று மீண்டு மந்தரத்தில் வந்து நிற்பது; **இடாயம்** - மந்தரத்தானத்தையே முதன்மையாகச் செய்துகொண்டு, மத்திமம் தாரம் இரண்டினும் சென்று, பின்பு மந்தரத்தையே வலிவுறுத்தி அனுமந்தரத்திற் சென்று மீண்டும் மந்தரத்தில் வந்து முடிவது என்ப. 26

952. (வி - ரை) **மந்தரம்** - மெலிவு, **மத்திமம்** - சமன், **தாரகம்** - வலிவு இவை ஓசை பேதங்கள். இவற்றுக்கு முறையே மெலிவித்தும், சமங்கொண்டும், வலிவித்தும் எனத் தொழிற்பாடு கூறுவது காண்க. இவற்றை முறையே படுத்தலோசை, நலிதலோசை, எடுத்தலோசை என்றுங் கூறுவர், " குறையாகிலே மும்மைப்படி " (221) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க.

தந்திரி என்றது இங்குக் குழலிசைக் கருவிக் கேற்பத் துளைகளைக் குறித்தது ஆகுபெயர்.

அந்தரம் - இடையிட்ட துளைகள் விரலுளர் துளைகள் என்ப.

அந்தரத்து இயக்கி - மெலிவும் சமனும் வலிவுமாக வரன்முறையால் ஓசையளவு படுத்துதற்கு விரல்களை அந்தந்த அளவுக்குட் பொத்துதல், விடுத்தல், அசைத்தல் இயக்குதல் முதலிய தொழில்களைச் செய்து எனக்.

கனிவாய் - அருள் கனிந்த வாய் என்றலுமாம்.

துளைவாய் - குழலின் துளைவாய். குழலின் எட்டுத் துளைகளில் விரல்கள் வைத்து இயக்கிச் சுரங்களைக் காட்டும் ஏழு துளைகள்போக, வாய் வைத்து ஊதும் எட்டாவது துளை இவற்றை முறையே **விரலுளர் துளை** எனவும், **ஊதுதுளை** எனவும் கூறுவர்.

வாயும் துளைவாயும் தோடக்குண்ணல் - விரற்றொழில்களால் மெலிவும் சமனும் வலிவும் செய்தற்கேற்றவாறு காற்றுச் செல்வதற்குக் குழலின் துளைவாயில் தமது வாயும் பொருந்தவைத்து ஊதுதல் **தோடக்குண்ணப்-பரப்பினார்** - (947) என வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க.

முன்மணிஅதரம் வைத்தூத என்றது இசை ஒலி செய்யும் தொடக்கத்தினையும், இங்குக் கனிவாயும் **துளைவாயும் தோடக்குண்ண**(ப் பரப்பினார்) என்றது அவ்வாறெழுப்பிய இசையினைப் பாகுபடுத்தி மாதுரியகாதத்தில் பாணியும் இயலும் தூக்கு நடை முதற்பகுதியில் ஒழுங்கு செய்து பரப்புதலையும் குறிப்பனவாதலின் கூறியது கூறலன்மை யுணர்க.

சுந்தரச் செங்கனிவாய் - முன், மணியதரம் (948) என்றதற்கேற்ப இங்கு இவ்வாறு கூறினார். இவை நாயனாரது இளங்கிலேயே ஐயர்மருங்கணையும் அருட்டிருமேனிப் பொலிவைப் பாராட்டும் முறை " மாசறுகோலம் " (670), " புண்ணியக் கங்கை நீரிற் புனிதமாந் திருவாய்கீர " (671), " வண்ணமென் பவளச் செவ்வாய் " (672) என்பன முதலாகக் கண்ணப்பநாயனாரது அருட்டிரு மேனியின் பொலிவைப்

பாராட்டியதும, "தாமரைச்செங் கைகளினுற சப்பாணி கொட்டினா" (திருஞான - புரா - 46), "குறுவியர்ப்புத் துளிபருமபக கொழுமபொடியா டியகோலம" (ஷை 52), "பங்கயத்தின் செவவி பழித்து வனப்பேோங்கும் செங்கை" (ஷை 172), "பாத தாமரை" (ஷை 187) என்பன முதலாக ஆளுடையபிள்ளையாரது அருட்டிருமேனிப பொலிவினைப் பாராட்டிய தன்மையும், "தூயவெண்ணீறு துதைந்த பொன் மேனி" (திருநா - புரா - 140) என்பது முதலாக ஆளுடைய அரசுகளின் கருணைப பொலிவைப போற்றிய தன்மையும், பிறவும் இங்கு நினைவு கூரத்தறபாலன. 27

953 (வி - ரை) நூல் எண்ணிய என மாற்றுக நூல்களால் அளவுபடுத்தப் பட்ட. எண்ணுதல் - அளவு படுத்துதல நூல் இசைக்கலை நூல்கள் கந்தருவ வேதம் என்பர் வடவர்

பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு இவை வண்ணவகை. வனப்பு - வனப்பு வண்ணம் செய்யுளுக்கு வண்ணம் வனப்பாதல்போல, இசைநூலில் பண் ணுக்கு இவ வண்ணவகைகள் கூறப்படும் எனவும் இவை இக்காலத்தரியன எனவும் கூறுவர் ஆறுமுகத்தமபிரானா

பெருவண்ணம் - நெட்டெழுத்துக்களையே தொடுத்துப பாடுவது எனவும், இடை வண்ணம் - இடையெழுத்து மிகுதி வருவது எனவும், வனப்பு வண்ணம் - எழுத்துக் கள் ஒன்றினெடொன்று பிளவுபடாமல இசைந்து அழகு பொருந்தியிருப்பது எனவும் கூறுப இவை செய்யுட்டன்மை குறிப்பன.

வண்ணம் - சுண்ணம, சுரிதகம, வண்ணம், வரிதகம எனச் சொலவகை நான காம எனவும், அவற்றுள் வண்ணம் நாலனகடியான வருவதெனவும், அதுதான் ஒரு வகையான - பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணம் என மூனறு வகைப்படும எனவும், அவற்றுட் பெருவண்ணம ஆறுகவும், இடைவண்ணம இருபத தொன்றுகவும், வனப்பு வண்ணம நாறபததொன்றுகவும் (நாறபததொனபதாக என றும பாடபேதமுண்டு) வருமெனவும் கூறுப (சிலப-ந-அரங-அடியார்க்கு நல்லாருரை பார்க்க) இதுவும் சொறகூறுபாடு பற்றியதாம "யாழுங் குழலுஞ் சீரும" (சிலப - அரங - 26) என்ற இடத்துச் சீர் என்றதறகுச் "செமமுறை யுறழ்பே மெய்ந்நிலை கொட்டு, னீட்ட ளிமிழ்த்தல" என்று சொல்லப்பட்டா நின்ற வண்ணக் கூறுபாட்டை யும், இருவகைத் தாளக் கூறுபாட்டையும், பாலை நிலையினையும், பண்ணு நிலையினை யும நிலைப்படுத்துத் தூயதாகக் காட்டும தன்மை", "வண்ணம நிறம" என்ற அடி யார்க்குநல்லாருரையும ஈண்டுச சிந்திக்கத்தக்கது இது இசைக் கூறுபாட்டினைப பற்றியதாம

வண்ண இசை-இசை வகை எல்லாம் என்றாகலின் இங்கு வண்ணம் என்றது யாப்பின் வகையாகிய சொற்கூறுபாடன்றி இசை ஓசைக் கூறுபாடு குறித்ததென்று கொள்ள இடமுண்டு அன்றியும "எழுத்தஞ்சும தொடுத்த முறை எழிசையின் சுருதிபெற வாசித்து" (939), "எழுத்தைந்தும வழுத்தித் தாம முனபூதி வரும" (947) என்று கூறியவாறறால ஆனாய நாயனா திருவைந்தெழுத்தாகிய மந்திரத் தினையே இசைச் சுருதிபெற வாசித்தனர் என்று கொள்ளக்கிடக்கின்றது

ஆனால "உள்ளுறை யஞ்செழுத்தாக" (954) என்றதனால வண்ண இசைவகை களில் வைத்துத் திருவைந்தெழுத்தினை உள்ளுறையாகக் கொண்ட கீத இசை பாடி னா என்று கொள்ளவும இடமுண்டு "பணணொன்ற விசைபாடும", "கீதத்தைத மிகப்பாடும", "அளப்பில கீதஞ் சொனனாக கடிகட்ட மருளு மாறே" என்ற தேவா ரத் திருவாக்குக்கள் ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கன

இசை - 221 உரை பார்க்க மாதுரிய நாதம் - மதுரத்தையுடையது மாதுரியம வடசொல முடிபு. நாதம் - இசை ஓசையின் அமைவு.

பாணி - தாளம் - 221 பார்க்க. **இயல்** - இராகம். **பாணி** - இராகம் எனவும், **இயல்** - மூர்ச்சனை எனவும் கூறுவாரு முண்டு.

தூக்கு - "பாட்டும் பாணியும் தூக்கும்" (சிலப் - ௩ அரங் - 16) என்ற விடத்துத் **தூக்கு** என்பது "இத்தாளங்களின் வழிவரும் செந்தூக்கு, மதலைத் தூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றூக்கு, நிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றூக்கு, நெடுந்தூக்கு எனப்பட்ட எழு தூக்குக்களும் என்க. 'ஒருசீர் செந்தூக்க இருசீர்மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயில், ஐஞ்சீர் நிவப்பே அறுசீர்கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்தூக் கென்மனார் புலவர்' என்றாராகலின்" என்று அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்தவை பார்க்க. **தூக்கு** - ஏற்றம் என்பாரு முண்டு.

முதற்கதி விளம்ப கதி என்ப.

பண் அமைய எழும் ஓசை - பண் 221 உரை அடிக்குறிப்புப் பார்க்க. குழலினுள் ஏழிசையும் தோன்றும் என்றதனையும், இவற்றுட் பண் பிறக்கும் என்றதனையும், "ச ரி க ம ப த நி யென் றேழெழுத்தாற் றானம், வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்து—தெரிவரிய, **வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்**, சூழமுதலாஞ் சுத்தத் துளை" என்றதனா லறிக.

பண்ணிசை யமைதியினையும் இசையிலக்கணங்களையும் இசைநூன் மரபுப்படி மிடற்றுப்பாடலுக்கேற்றவாறு 221-ல் ஒருபாட்டாற் சுருக்கி எடுத்துக் கூறிய ஆசிரியர், அதனையே குழற்கருவியின் இசைக்கேற்றவாறு, இசைக்கூறுபாடுகளை, இங்கு 938, 948—953 வரை, இப்பாட்டுக்களான் விரித்துக் கூறுகின்றார். "யாழுங் குழலுஞ் சீருமிடறும்" (சிலப் - ௩ அரங் - 26) என்று முறைப்படுத்தியபடி யாழினோடு சேர்த்து மிடற்றுப்பாட்டுக்கு முன்வைத்து எண்ணப்படும் சிறப்பு வாய்ந்தது குழல். யாழ் குழல் என்ற இரண்டனுள்ளும், சொல்லை அவ்வாறே மழலையழகுபடத் தோற்றுவித்து இசைக்கும் சிறப்புப்பற்றிக் குழலினை முன்வைத்துக் "குழலினி தியாழினி தென்ப" என்று திருக்குறளினுட் பேசினார் அன்றியும் இச்சரிதம் குழலால் விளங்கச் சிறப்புடையது ஆதலின் விரிவு குழலினோடு புணர்த்திக் கூறினார் என்பதாம். இது பற்றியே ஆசிரியர் முன்னர் இசையிலக்கணத்தையும் அமைதியையும் சுருக்கிக் கூறியருளினார் இவ்வாறு பின்னர் ஏற்ற பெற்றி விரிக்கவேண்டிய பகுதியை முன்னாகக் கூற நேர்ந்தபோது சுருக்கிக் கூறுதல் ஆசிரியரது சிறப்பாகிய மரபுகளுள் ஒன்று. கருவியின் இசையியல்பை இங்கு விரிவுபடக் கூறினாராதலின், பின்னர்த் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் பாடிய யாழினிசைபற்றிக் கூறவரும்போது இங்கு வகுத்தவற்றை யுட்படுத்திச் சுருக்கிக் கூறும் பொருத்தமும் காண்க. திருஞான - புரா - 134, 135, 136-லும், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் புராணம் 2-லும் கூறிய திறம் நோக்குக. முன்னர் மிடற்றுப்பாடல் இயல்பற்றி 221-ல் உரைத்தவற்றுள் குழற்கருவிக்கேற்ற 28
வற்றை ஈண்டமைத்துக்கொள்க.

954. வள்ளலார் வாசிக்கும் மணித்துளைவாய் வேய்ங்குழலின்
உள்ளுறையஞ் செழுத்தாக வோங்கியெழு மதுரவொலி
வெள்ளநிறைந் தெவ்வுயிர்க்கும் மேலமரர் தருவிளைதேன்
றெள்ளமுதி னுடன்கலந்து செவிவார்ப்ப தெனத்தேக்க, உசு

955 ஆனிரைக ளறுகருந்தி யசைவிடா தணைந்தயர,
பானுரைவாய்த் தாய்முலையிற் பற்றுமிளங் கன்றினமும்
தானுணவு மறந்தொழியத், தடமருப்பின் விடைக்குலமும்
மானமுதலாங் கானவிலங்கு மயிர்முகிழ்த்து வந்தணைய, ஙO

956. ஆடுமயி லினங்களுமங் கசைவயாந்து மருங்கணுக,
வாடுசெவி யிசைநிறைந்த வுள்ளமொடு புள்ளினமு
மாடுபடிந் துணர்வொழிய, மருங்குதொழில் புரிந்தொழுகுங்
கூடியவன் கோவலருங் குறைவினையின் றுறைநின்றூர். ௩௧

954. (இ - ள்) வெளிப்படை. வள்ளலாராகிய ஆனாயர் வாசிக்கின்ற அழகிய துளைவாயினையுடைய வேய்ங்குழலிலே திருவைந்தெழுத்தினை உள்ளுறையாகக் கொண்டொழுகவெடுத்துப் (எம்மருங்கும்) பெருகி எழுகின்ற மதுரம் பொருந்திய இசையொலியின் வெள்ளமானது நிறைந்து எல்லா வுயிர்களிடமும், மேலான வானத்தின் வாழும் தேவர்களது கற்பகமரத்தின் விளைந்த தேனினைத் தெள்ளிய அமுதத்தினுடன் கலந்து செவி வழியாக வார்ப்பதுபோல நிறைக்க, ௨௯

955 (இ - ள்) வெளிப்படை. முன், புல்லருந்திய பசுக்கூட்டங்கள், பின் அசைவிடாமல் இவர் பக்கம் அணைந்து தம்மை மறந்து நிற்கவும், தாய்முலையினைப் பற்றிப் பால் உண்டுகொண்டிருந்ததால் பால்நுரை கொண்ட வாயினையுடைய பசுக்கன்றின் கூட்டமும் பாலுண்ணும் தொழிலைத் தாம் மறந்தொழியவும், வலிய கொம்புகளையுடைய இடபக் கூட்டங்களும் மான் முதலிய காட்டு விலங்குகளும் மயிர் முகிழ்த்து வந்து பக்கத்தில் அணையவும், ௩௦

956. (இ - ள்) வெளிப்படை. ஆடுகின்ற மயிற் கூட்டங்களும் அசைவின்றி அங்குப் பக்கத்தில் வந்து அணையவும், காதுகளின் வழியே சென்ற இசை நிறைந்த உள்ளத்தினோடு பறவைக் கூட்டங்களும் பக்கத்திற் படிந்துவந்து தமமுணர்வு நீங்கவும், மருங்கே ஏவல்புரிந்து ஒழுகும் கூட்டமாகிய வலிய கோவலர்களும் தாம் செய்த ஏவற்றொழில்களை முற்றச்செய்யாது இசைகேட்ட அம்மட்டிற் குறையாக விடுத்து நின்றனர் ௩௧

இம் மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன

954. (வி - ரை) வள்ளலார் - சராசரங்கட்கெல்லாம் இசையமுது தேக்கித் தங் கருணையின் மூழ்குமாறு அமுதளித்த வள்ளன்மை குறித்தது

குழலின் எழும் ஒலி என்று கூட்டுக

உள்ளுறை அஞ்செழுத்தாக - பண்ணிசைக்கு உள்ளுறைப் பொருள்வேண்டும் உள்ளுறை இல்லாத வெறும் பண்ணும், இராகமும், தாளமும் பயனிலவாம் இதனை உணராத இந்நாண் மாக்கள் உள்ளுறையில்லாத வெறும் இராக தாள விலயங்களிலே மயங்கிப் பலவகைப்பட்ட இசையரங்குகளுட் சிக்கிச் செவிப்புலனின்பத்துக் கடிமைப் பட்டு ஒழிதலுடன் தமது அரியகாலத்தையும் பொருளையும் இழந்துபடுகின்றார்கள் இவ்வாறு ஐம்புலனின்பங்களில் ஒன்றாகிய வொழியும் செவியின்பத்து ளாழ்ந்து கழியும் பிறவி, "ஓசையின் விளிந்த புள்ளுப் போலவும்" என்றபடி, வறிதே கழிந்து சாகும் பிறவியாகுமன்றி, உயிர் ஈடேறுதற்குச் சாதனமாகாது. "சொல்லவல் வேதஞ் சொல்ல வல் கீதஞ் சொல்லுங்கார், சில்லவல் போலும்" (குறிஞ்சி - திருச்சிராப்பள்ளி - 8) என்று ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளியபடி சொல்லத்தக்க கீதத்தினையே சொல்லுதல் வேண்டும். இங்குச் சராசரங்களை இசை மயமாக்கி யுருக்கியதும், ஆனாய நாயனாரைச் சிவபெருமானின் திருமுன்பு எப்போதும் வாசித்துக்கொண்டே யிருக்கப் பண்ணினதும் இசையின் உள்ளுறையாகிய திருவைந்தெழுத்தேயாகும் நோய் போக்கி உயிர் காக்கும் மருந்துக்குமேல் இனிய கட்டி பூசி உண்பிப்பதுபோலப், பிறவிநோய் நீக்கி உயிருக்கு மீளா இன்பந் தரவல்ல ஆதி மந்திரமாகிய சீபஞ்சாக்கரத்தினை உயிர்கள் இன்பமாரப் பருகுதற்கு, இசை, மேற்பொதியும் கட்டிபோல உதவியதே யன்றிப் பிறிதில்லை எனக.

உள்ளுறை - கொலலினுயா அரிசிபோல, உளளே உறுகினற உணமைப்பொருள.

அஞ்செழுத்து - சீபஞசாககர மகாமநதிரம. மநதிரஙகளுக்கெலலாம மூலமாகிய மநதிரம "ஆதி மநதிர மஞ்செழுத தோதுவார் நோககு, மாதி ரததினும மறறை மநதிரவிதி வருமே ?" (திருஞான - புரா - 698) எனறது காணக. "காத லாகிக கசிநது கணணீர மலகி, யோது வாரதமை நனனெறிக குயபபது" (ஆளுடைய பிளளை - கவுசிகம - நமசசிவாயத திருபபதிகம 1), "துஞசலுந துஞச லிலாத போழ தினும, நெஞசக நைநது நினைமின் னுடொறும, வஞசக மறறடி வாழததத வநதகூற, றஞச வுதைததன வஞசெழுததுமே" (ஷெ காநதாரம - பஞசாககரப பதிகம - 1), "கறறுணைப பூட்டியோர கடலிற பாயசசினும, நறறுணை யாவது நமசசி வாயவே" (அபபா - காநதாரபஞசமம - நமசசிவாயபபதிகம - 1), "பணணிய வுலகினிற பயினற பாவததை, நணணிநின் றறுபபது நமசசி வாயவே" (ஷெ 3), "நனனெறி யாவது நமசசி வாயவே" (ஷெ 9), "உனைநான மறககினுஞ சொலலு நா நமசசி வாயவே" (ஆளு - நமபிகள - பழமபஞ - 1) எனபனவாதி திருவாககுக களால, இதனை ஓதும முறையும பயனும நமது பரமாசாரியாகளால வறபுறுததி யருளபபட்டமை காணக இனனும இதுபறறி "விதி எணணுமஞ செழுததே" (9-ம சூத) எனற சிவஞானபோதத்தினுளளும, உணமை விளககம, சிவபபிரகாசம, திருவருட்பயன, கொடிககவி முதலிய ஏனைய மெயகணட சாததிரஙகளுளளும, திரு மூலா திருமநதிரததினும, சிவாகமஙகளினும கணடுகொளக இவை குருமரபின அறிநத அனுபவமுடைய ஞானதேசிகாபால கேட்டு அறிநது உணாநதுகொளளததககன

"இறவாதே வரமபெறறே னெனறு மிகக விராவணனை யிருபதுதோ ணெரிய வூனறி, யுறவாகி யின்னிசைகேட் டிரங்கி மீணடே யுறறபிணி தவிாததருள வலலான றனனை" எனற திருநாவுககரசு திருததாணடகததாலும, "இலஙகையா கோனைத துலஙக மாலவரைக கீழடாத திட்டுக, குறிகோள் பாடலின் இன்னிசை கேட்டுக கோல வாளொடு நாளது கொடுதத, செறிவு" (தககேசி - புனகூா - 9) எனற நமபிகள தேவாரததாலும, பிறவாறறாலு மறியபபடுகினறபடி கழுவாயிலலாத சிவாபராதமாகிய பெருநதீமை தானும சிவநாம இசையினறு நீககபபடுவதெனறால இநதத திருவைந தெழுததி னினனிசை எனனதான செயயாது ? இதுபறறி யனறே "நாளு மின் னிசை யாற்றமிழ் பரபபு ஞான சமபநதா" எனறு இததனமைபறறி ஆளுடையபிளளை யாரை ஆளுடையநமபிகள துதிததருளினா. (தமிழ - சிவனுககு ஆட்படுததும தமிழ).

தேன் தெள் அமுதினுடன் கலநது - எனபதறகுப பொருநத, ஒழுகி எனறும, மதுர ஒலி எனறும, வெள்ளம் எனறும நாவின சுவைபபுலனுகிய உருசி யினபமபடக கூறினா. ஒழுகி எழும் - முயறசியானனறி இயறகையாய ஒழுகி எனக

ஒலி வெள்ளம் - முனனாப பரபபினா (953) எனறதனால அவவாறு ஒலி அலை களாகப பரப்பபபட்ட இசை, நீரின அலைகள பரமபரையிற பரவிப பெருகுதலபோல மேலும மேலும பெருகியது எனபதாம.

அமரர்தரு - கறபக மரம **தருவிளைதேன்** - கறபக மலாகளின விளைநது எடுககப பட்டதேன. தருவின பூவில விளை எனறபாலது தருவிளை எனறு ஆகுபெயராற கூறப்பட்டது **தேன்** தாவரஙகளின விளைவுகளுள ஒனறெனபது கூறபபட்டதுடன, ஒவவோாவகை மாஞ்செடிகளின விளையும தேன அவவததாவரஙகளின குணமுடைய தாகும நிலையும குறிககபபட்டது வேமபுததேன மருநது வகையுட சிறநத குண முடையதா யெடுககபபட்டதும, பிறவும காணக **மேல்-மேலுலகிலுள்ள - மேலாகிய** எனறலுமாம.

செவி வார்ப்பது - செவியினவழி வாரபபது "மறிததெஞ் செவியமுதாய வார்ததபிரான" எனற நாலவா நானமணிமாலை இபபொருள பறறியது.

நேக்குதல் - வெளிப்படாது உள் நிறைதல். எவ்வுயிர்க்கும் நேக்க எனக

வார்ப்பதேன் - இனிமையும் பயனும் கலந்த செய்திகளுப் பயன்பற்றி வந்த உவமம் 29

955. (வி - ரை) **ஆனிரைகள் கன்றினம் - விடைக்குலம்** இவற்றை இவ்வாறு இனம் பிரித்துப் பாதுகாவல் புரிந்ததுபற்றி 936ல் உரைக்கப்பட்டதனை உன்னுக.

அறுகு - பசுக்களின் உணவில் அறுகு முதன்மைபெற்றதாதலின் அதனைக் கூறினாரேனும் இனம்பற்றி ஏனையவும் கொள்ளப்படும்.

அசைவிடாதணைந்து - உணவு அருந்திய ஆனிரை, பின் தனியிடத்திருந்து அவ்வுணவை மீளவும் கவளம் கவளமாக வயிற்றினிடமிருந்து வாய்க்குக் கொண்டுவந்து பலமுறையும் மென்று விழுங்கும். இவ்வாறு அசைவிடுதல் உணவு சீரணிக்க உதவுவ தாம் இது கவாகுளம்புடைய தாவரஉணவு உண்ணும் உயிர்களுக்கு இயல்பாகும். இவை அசைவிடாவிட்டால் நோய்கொள்ளும் தாம் இயல்பாயும், இன்றியமையாமலும் செய்யவேண்டிய அசைவிடுதலைத்தானும் செய்யாமல் மறந்து எனக ஆனிரைகளுக்கு அசைவிடுதலின் இன்றியமையாமைபற்றிக், கேட்ட பொருளைத் தனியிடத்திலிருந்து சிந்திக்கவேண்டிய தலைமாணுக்கர்க்கு அவற்றைப் புலவர் உவமித்துள்ளதும் காண்க "அன்ன மாவே. அன்னர் தலை . மாணுக்கர்" என்பது சூத்திரம். அசைவிடாது என்றதற்கு இரை எடாது என்றுரைப்பாருமுண்டு.

அணைந்து - மேய்விடங்களினின்று குழலூதுமிடத்துக்கு வந்து **அயர** - இசையின் மயங்கித் தம்மை மறக்க (இசையினை) விரும்ப என்றலுமாம்.

பால் நுரைவாய் .கன்றினமும் - தாய்முலைபற்றிப் பாலுண்டுகொண்டிருந்ததலால் வாயில் நுரை பொருந்தும் கன்று இயற்கைநவிற்சி அலங்கார தன்மையணி.

உணவுதான் மறந்து ஒழிய எனக. **உணவு** - உண்ணும் தொழில். **மறந்தொழிய** - ஒரு சொன்னீர்மைத்தாய் மறக்க என்ற பொருளில் வந்தது

தடமருப்பின் விடைக்குலம் - விடைக் கூட்டங்களின் வலிமை குறித்தது. "வென்றி விடைக்குலம்" (936) என்றது காண்க

மான் முதலாம் கான் விலங்கு - கான விலங்குகளில் மனிதருடன் பெண்களுடனும் அன்புடன் பழகி உடன் வளர்வதில் முதலாக வைத்து எண்ணப்படுவதும், அழகுடையதும் மான் ஆதலின், **மான் முதலாம்** என்றார் "அன்புறு காதல் கூர வணையுமான் பிணைகளோடு, மின்புற மருவியாடு மெயிற்றியர் மகளிர்" (653) என்றது காண்க

மயிர் முகிழ்த்தல் - இசையின் வசப்பட்டதனாலாகிய மெய்ப்பாடு 30

956. (வி - ரை) **ஆடும் மயிலினங்கள்** - கார்கண்டபோது ஆடுதல் மயிலினங்களின் இயல்பு. ஏனைக் காலத்தும் காலையிலும் மாலையிலும் களிப்பு மிகுதியால் ஆடுவதும் இவற்றினியல்பாம். "ஆலும் மயில்கள் கூவுங் குயில்கள் இன்சொற் கிளிப்பிள்ளை", "வண்டுபாட மயிலால நீலமொட்டலரும் கேதாரம்" (1) (செவ்வழி) "வரைசேர் முகில் முழவ மயில்கள்பல நடமாட" (மேகராகக் குறி) என்று இவற்றினியல்பை ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளியது காண்க

அசைவயர்ந்து வந்து அணைய மயில்கள் ஆடுதல் தோகையை விரித்தும் ஒருவகை அசைவுடனும் கூடியுள்ளது அந்த அசைவினையும் விட்டு எனக மயில்கள் தாமாக ஆடுதற்கேதுவாகிய மகிழ்ச்சியின் மிக்கதோர் மகிழ்ச்சியை இந்த இசை வெள்ளத்தாற் பெற்றனவாதலின் தமது ஆடலை விட்டு இசையின் வசமாயீர்க்கப்பட்டு இங்கு வந்தணைந்தன என்பது

செவியூடுபுக்க இசை எனக **ஊடு புள்ளினமும்** - இசை உள்ளத்தில் நிறைதற்கான வழியைக் கூறியபடி. தோற்செவியுடையன, துளைச்செவியுடையன

என்று பிராணிகள் இரண்டு வகைப்படும். முட்டையிற் பிறப்பனவாகிய புள்ளினம் துளைச் செவியுடையன என்பர். அவ்வாறு உள்ள துளைகளாகிய செவியூடு என்றபடியாம். ஆடும் மயில்கள் ஆடும்போது உண்மகிழ்வு நிறைவன; ஏனைக் கிளி, குயில் முதலிய புள்ளினங்கள் எப்போதும் இணைபிரியாது பாடி மகிழ்ந்து பறந்து திரிவன. இப்படி மகிழ்வு நிறைந்த உள்ளமுடைய புள்ளினம் வெளியே நின்றும் செவியூடுபுக்கு நிறைந்த இசையுள்ளத்தினோடு என விரித்துரைத்துக்கொள்க. புள்ளினத்தின்மகிழ்வு நிறைவாந்தன்மைபற்றியே திருத்தோணிபுரம் (பண் - பழந்தக்கராகம்) தேவாரத்தினுள் “பெடையினொடு மொண்டரங்க விசைபாடு மளியரசே” என்பது முதலாகப் பதிக முழுதும் இப்புள்ளினங்களை விளித்து ஆளுடையபிள்ளையார் அருளியதும், இவ்வாறே திருவாரூர் (பண் - கொல்லி) “குருகுபாய” என்ற திருப்பதிகத்தினுள் “பறக்கு மெங்கிள்ளைகாள் பாடுமெம் பூவைகாள்” என்பது முதலாகப் பதிக முழுதும் புள்ளினங்களை விளித்து ஆளுடையநம்பிகள் அருளியதும் இங்கு உன்னுக.

மாடு படிந்து உணர்வு ஒழிய - மாடு படிதல் - தாம் பறந்தும் இருந்தும் உள்ள உயர்ந்த இடங்களினின்றும் ஆனாயர் குழலிசைக்கும் பக்கத்தே இறங்கியிருத்தல். **உணர்வு ஒழிதல்** - தம்முணர்வு மறத்தல் - மனிதர் கையிற் படாது தம் வயமாய்ப் பறந்து வாழும் இவை, தற்காப்பையும் மறந்து மனிதர் கையகப்படுக்கக் கொள்ளும் அளவில் படிந்து இருந்தன என்க.

தொழில் புரிந்து கோவலர் - முன்னாக, “கோவலர் ஏவல் புரிந்திட” (937) “வினை செய்யும் காவல்புரி வல்லாயர்” (943), “எடுத்தகோ லுடைப்பொதுவர் தம் மருங்கு தொழுதணைய” (945) என்று கூறப்பட்ட இடையர்கள் இவர்கள் தமது தலைவராகிய ஆனாயரின் சொல்வழி, ஆனிரை, விடைக்குலம், கன்றினம் என்பவற்றைத் தகுதிபெற வெவ்வேறாக வேறு வேறிடங்களிற் கொண்டுய்த்து மேய்த்துக் காவல் புரிபவர்.

குறைவினையின் துறை நின்றார் என்றது தலைவர் ஏவியபடி தொழில் புரிந்த இவர்கள் அத்தொழில்களின் இடையில் குழலிசையில் ஈடுபட்டவர்களாய் அத்தொழில்களைக் குறைபட நிறுத்தி மருங்குவந்து நின்றனர் என்பதாம். **குறைவினையின் துறை** - செய்தொழில் முற்றுப்பெறாத நிலையில். இவர்கள் மேய்த்த ஆனினங்கள் மேய்தலை விட்டு வந்தணைந்தமையானும் இவர்களது தொழில் குறைவினையாய் நின்றதும் காண்க.

கூடியவன் — என்பதும் பாடம்.

31

957. பணிபுவனங் களினுள்ளார் பயில்பிலங்கள் வழியணைந்தார்;
மணிவரைவா ழரமகளிர் மருங்குமயங் கினர்மலிந்தார்,
தணிவிலொளி விஞ்சையர்கள் சாரணர்கின் னரரமரர்
அணிவிசும்பி லயர்வெய்தி விமானங்கண் மிசையணைந்தார். ௩௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. நாகருலகங்களிலுள்ளவர்கள் தாம் முன்பு வந்து பழகிய பாதலப்பிலங்களின் வழியாய் இங்கு வந்து அணைந்தார்கள்; அழகிய மலைகளில் வாழும் தெய்வ மகளிர்கள் இசையால் மயங்கினார்களாகி அம்மருங்கு வந்து மலிந்தனர்; குறையாத ஒளியுடைய விஞ்சையர்களும், சாரணர்களும், கின்னரர்களும், தேவர்களும் தாந் தாம் வாழும் அழகிய ஆகாய நிலைகளிலிருந்து இசைவயப்பட்டவர்களாய்த் தம்மை மறந்து விமானங்களில் வந்து அணைந்தார்கள்.

(வி - ரை) பணி - பாம்பு. **பணிபுவனம்** அத்தெய்வப் பகுதியினர் வாழும் உலகம். இது பாதலம் - கீழுலகம் - நாகருலகம் எனவும் வழங்கப்படும்.

பயில் பிலங்கள் - பயிலுதல் இங்கு மேலேறி வந்து பழகுதல் குறித்தது. **பயில் பிலம்** - (அவ்வாறு) பழகிய வழிகள். நிலத்தின் கீழே உள்ளனவாகக் கருதப்

படும் பாதல உலகங்களிலிருந்து மேலே நிலவுலகத்துக்கு வரும் வழிகளைப் **பிலத் துவாரங்கள்** என்பது வழக்கு. காஞ்சிபுரத்தில் பதுமமாநாகம் உறையும் பிலத்தினிடைக் காமாட்சியம்மையார் எழுந்தருளியிருந்து சிவபெருமானைப் பூசித்துத் தவஞ் செய்த சரிதம் "அடிய னேனுறை **பிலம**த னிடையே, மனனு கோயில்கொண் டருளு வாய்" (55) என்ற திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணத்துட் காண்க.

மணி வரைவாழ் அரமகளிர் மணி - மணிகளையுடைய என்றலுமாம். **அரமகளிர்** - ஓர் தெய்வச்சாதி மகளிர்; மலைகளில் வாழ்பவர். 688 பார்க்க.

மயங்கினர் - மயங்கினராகி; முற்றெச்சம். மலைகளை யிடமாகக்கொண்டு வாழ்பவர் அங்கு நின்றும் கீழிறங்கி முல்லை உடுத்த இம்மருங்கில் வருதற்குக் காரணம் கூறிய வாறு. **மலிதல்** - கூட்டமாக நிறைதல்.

தணிவில் ஒளி. . .அமரர் விஞ்சையர் - வித்தியாதரர். **விஞ்சை** - வித்தை. **சாரணர்** - இயக்கர் பதினெண்வகைத் தேவகணத்தவர்களுள் ஒரு சாரார். **கின்னரர்** - இசைவல்ல தேவகணங்களுள் ஒருவகையினர். **அமரர்** - தேவகணத்தொருவகை. இந்த நான்கு வகையினரும் தேவகணங்கள் (**திவ்** - ஒளி. **தேவர்** - ஒளியுடைய உடம்புடையவர்கள்) உடம்பின் இயல்பாகிய ஒளியாதலின் **தணிவில் ஒளி** என்றார். தணிவில் ஒளி என்பதனை இந்நான்கு வகுப்பினருடனும் சேர்த்துக. தேவகணங்களில் இசைவல்லோரும் ஆயனார் குழலிசையின் மயங்கித் தம்மை மறந்து விமானங்களில் வந்துஇறங்கினர் என்பது இசையோர்க்கும் சிறப்புப்பற்றி நாக்கை முன்கூறினர்.

பணி புவனம் - பாதலம், **மணிவரை** - நிலவுலகம், **அணி விசும்பு** - விண்ணுலகம், இதனால் கீழ் - நடு - மேல் என்ற மூவுலகத்துள்ள தேவசாதியாரும் இவரது இசையின் மயங்கி யணைந்தமை கூறப்பட்டது. 284-ல் உரைத்தவை பார்க்க. "பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத்தார் புறத்தார்" (திருவம்மானை - 2) என்ற திருவாசகமும் காண்க. 32

958. சுரமகளிர் கற்பகப்பூஞ் சோலைகளின் மருங்கிருந்து
கரமலரி னமுதூட்டுங் கனிவாய்மென் கிள்ளையுடன்
விரவுநறுங் குழலலைய விமானங்கள் விரைந்தேறிப்
பரவியவே ழிசையமுதஞ் செவிமடுத்துப் பருகினார். ௩௩

(இ - ள்) வெளிப்படை - தேவமகளிர்கள் கற்பகப் பூஞ்சோலைகளின் பக்கத்திலிருந்து மலர்போன்ற தமது கைகளால் அமுதூட்டும் கனி பொருந்திய வாயினையுடைய மெல்லிய கிளிகளுடனே தமது கூந்தல் அலையும்படி தத்தம் விமானங்களில் விரைவாக ஏறிவந்து பரவிய ஏழிசை யமுதத்தினைப் பருகினார்கள்.

(வி - ரை) **சுரமகளிர்** விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவ மாதர்கள்.

கற்பகப்பூ...கிள்ளையுடன் - நறிய கற்பகப் பூஞ்சோலைகளில் அமர்ந்து தமது கைமலர்களால் ஊட்டி வளர்க்கின்ற கனிகளை உண்ணும் வாயினையுடைய கிளிகளுடனே "சிறையாரு மடக்கிளியே யிங்கேவா தேனொடுபால், முறையாலே யுணத் தருவன்" என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம் காண்க. தேனும் பாலும் கனிகளும் முதலியவற்றைத் தாமே தம் கையில் வைத்து ஊட்டிக், கிளி பூவை முதலியவற்றை வளர்த்தல் மகளிர் இயல்புகளுள் ஒன்று என்பது பழைய வழக்காலும் நூல்களாலும் அறியப்படும் உண்மை. "பூவைதந் தாளபொன்னம் பந்துதந்தா ளென்னைப் புல்லிக்கொண்டு, பாவைதந் தாளைபைங் கிளியளித் தாளின்றென் பைந்தொடியே" (குறிப்புரைத்தல் - 200), "என்னனை போயினள் யாண்டையள் ளென்னைப் பருந்தடுமென், றென்னனை போக்கன்றிக் கிள்ளையென் னுள்ளத்தை யீர்கின்றதே" (கிளிமொழிக் கிரங்கல் - 231) என்ற திருக்கோவையாரானும், பிறவாற்றானும் அறிக.

ஆயின, இவவகை யினப அனபு வழககுககளெலலா மொழிநது தினப வனபு வழககுக கள பலவும மகளிர போதுபோககும தொழில்களாகக காணபபடுவது இககாலக கொடு மைகளுள ஒனறு

கற்பகப் பூஞ்சோலை மருங்கிருத்தல் - அமமகளிர தமககும, தாம வளர்ததுடடும கிளிகளுககும இனபந தருதறகுத தகக இடமாகக கொணடமை காட்டிறறு **காமல ரின்** - மலாபோனற கைகளால முனபினனுகத தொகக உவமததொகை மெயயும உருவுமபறறிவநத உவமை. **இன்** - கருவிப பொருளில வரும மூனறனுருபினவநதது உருபு மயககம காமாகிய மலரின , உருவகம எனறலுமாம

அமுதூட்டும் கனிவாய் - கிளிகளுககுக கனிகளை ஊட்டுவதும, அவை அநதக கனிகளைத தம வாயாற பறறிககொளளுதலும இயலபு. சொவவைக கனிபோனற வாய எனறுரைபபினுமமையும

மென்கிள்ளை சிறிய பறவையாதலானும, பேசசும இயலும மெனமையுடையன வாதலானும **மென்கிள்ளை** எனறார விண மாதா கிளளைகளுடன வநதனா எனக. நறிய கறபகப பூஞசோலையின நறுநீழலில அமாநது மெனகிளிகளை அமுதூட்டி அவற றின இனிய மொழி கேட்டு மகிழ்நத இனபததினும மேலாய இககுழலிசையினை விருமபி வநதனா எனபதாம

குழல் அலைதல் - வருகையின விரைவினால ஆகியது. "விரைநதேறி" என றது காணக

விரைவு - இசையின வசபபட்டு அதனைப பருகும ஆாவம குறிததது "வாரி சையு முலைமடவார மாளிகையின சூளிகைமேல மகபபா ராட்டக, காரிசையும விசும பியஙகுங கணஙகேட்டு மகிழவெயதுங கழுமலமே" (4), "பணணமரு மெனமொழி யார பாலகரைப பாராட்டு மோசை கேட்டு, விணணவர்கள வியப்பெயதி விமானததோ டுமிழியும மிழலை யாமே" (பண மேகராகக குறிஞசி 10) எனற ஆளுடையபிளளை யார தேவாரஙகள இஙகு நினைவு கூாதறபாலன மணணினலலோா பரவிய எழிசை இறைவனது புகழை உளளுறையாகக கொணடிருநதமையானும, இவை தேவருலகத துக கேட்கபபடுதலிலலை யாகலானும விணணவரும இவறறின வயபபட்டு இஙகு வரு தல இயல்பெனக

பரவிய - சிவபெருமானது திருவைநதெழுததை உட்கொணடு பரவிய மண ணுலகமேயனறிப பாதலமும விணணுலகமும பரவிய எனறலுமாம "எமமருஙகும பரபபினார" (953), "வையநதன னையுநிறைததது வானுநதன வயமாககி" (962) என பவை காணக 33

விரவநறுங்—எனபதும பாடம

959\. நலிவாரு மெலிவாரு முணாவொன்றாய நயததலினால்,
மலிவாயவெள் ளெயிறறரவ மயின்மீது மருண்டுவிழுஞ் ,
சலியாத நிலையரியுந தடங்கரியு முடனசாரும ,
புலிவாயின மருஙகணையும புலவாய புலவாயும். நச

(இ - ள்) நலிவாரும. நயததலினால - வருநதச செயகினறவாகளும அதனால வருநதுகினறவாகளும கொணட உணாசசி ஒனறாக நயபபாடு உறறமையினால , மலி வாய. விழும - வாயில மலியும வெளளிய பறகளையுடைய பாமபு இசையானமருட்சி யடைநது (தன பகையாகிய) மயிலினமேல விழும , சலியாத.. சாரும - சலிதத லிலலாத நிலையினையுடைய சிஙகமும பெரிய யானையினுடன சாாநது வரும , புலி வாயின புலவாய புலவாயும - புலியினது வாயின பககததில புலலைவாயிற கொணட மானும அணையும.

(வி - ரை) நலிவார் நலியச் செய்பவர் - துன்பம் விளைவிப்பவர். நலிப்பார் என்ப பிறவினையாகக் கொள்க. **மெலிவார்** - மெலியப்படுவோர். துன்பம் செய்யப் படுவோர். செய்ப்பாட்டு வினைமுறையே விவ் விகுதியும் **படு** விகுதியும் தொக்கன; உணர்ச்சி வேற்றுமை நீங்கியது குறித்தற்கு (விகிருதி - வேறுபாடு)

உணர்வு ஒன்றாய் நயந்தல் ஆவது - 'நாம் வலியோம் - இது வலியிலது - இது நமக்கு இரையாவது - இதனைக் கொல்வோம்' என்றும், 'நான் வலியில்லேன் - இதற்கு நான் இரையாவேன் - இது என்னைக் கொல்லும்' என்றும் இருபாலிலும் பகை உறவு என்ற தமது இயல்பாகிய உணர்ச்சி மறந்து, உள்ளத்தில் இசைநிறைத லால் இருபாலிலும் இசை ஒன்றேயாகிய ஒருணர்வுடையனவாகுதல். ஒன்றற் கொன்று பகையாகிய பாம்பும் மயிலும், அரியும் கரியும், புலியும் மானும் உடன்சார் தற்குரிய காரணத்தை விளக்கிக் காட்டியவாறு. இவ்வியல்பு எங்கும் கண்கூடாகக் காணத்தக்கது. மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் தில்லைவனத்தில் சிவயோகம் பயின்று தவஞ் செய்திருந்தபோது பிராணிகள் வந்து அவரிடம் கூடின என்று "மானிரையுங் குயவரி யும் வந்தொருங்கு நின்றுரிஞ்ச மயங்கு கானத், தானிரைகன் றெனவிரங்கி மோந்து நக்க வானந்த வருட்கண் ணீரைக், கானிரைப்புள் ளினம் பருக" (திருவிளை - புரா - மண - பட - 96) எனக் கூறியதும் இக்கருத்தே பற்றியது.

வாய் மலி வேள் எயிறு எனக் பாம்பின் வாயினுட் பல் பற்கள் உண்டு அவற் றுள் நான்கு, விடத்தினை உகுக்கும் குழாய்போன்ற உள்துளையுடைய வெள்ளிய கூரிய பற்கள்* "தூம்புடைவால் எயிற்று அரவு" (திருமுருகாற்றுப்படை)

அரவமும் மயிலும் பகைமைபூண்ட பிராணிகள் மயில் பாம்பினைக் காணிற் கொத்திக் கிழித்துக் கொன்றுவிடும் "மஞ்ஞை குஞ்சரங் கோளிழைக்கும், பாம்பைப் பிடித்துப் படங்கிழித் தாங்கு" என்பது திருக்கோவையார் (21).

சலியாத நிலை அரி - காட்டு விலங்கினங்களுக்கெல்லாம் தலைமை பூண்டது சிங்கம். அதனது அசைவில்லா வீரத்தைக் குறிக்கச் **சலியாத நிலை** என்றார்

புல்வாய - புல்லைவாயிலே யுடையனவாகிய - புல் மேய்ந்து கொண்டிருந்த-மான் கள் மேலும் மேய்ந்து வயிறு நிறைத்துக் கொள்வதனை விடுத்து அங்கேலயிற் சில புல்லை வாயிற்கொண்டபடியே என்றதாம் "பானுரைவாய்த் தாய்முலையிற் பற்றும்இளங் கன்றினமும்" 955) என்றது காண்க "செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது, வயிற் றுக்கு மீயப் படும்" (குறள்). என்ற உண்மை இவ்விலங்கினங்களாலும் விளக்கப் பட்டது போலும் **புல்வாய்** - சிறிய வாயினையுடைய என்பாருமுண்டு 34

960. மருவியகால் விசைத்தசையா; மரங்கள்மலர்ச் சினைசலியா,
கருவரைவீ ழருவிகளுங் கான்யாறுங் கலித்தோடா;
பெருமுகிலின் குலங்கள்புடை பெயர்வொழியப் புனல்சோரா,
இருவிசும்பி னிடைமுழங்கா, வெழுகடலு மிடைதுளும்பா. கூரு

(இ - ள்) வெளிப்படை பொருந்திய காற்று விசையாக அசையா, மரங்களின் மலர்பொருந்திய கிளைகள் அசையமாட்டா, கரியமலையினின்றும் வீழ்கின்ற அருவி களும் காட்டாறுகளும் சத்தித்து ஓடமாட்டா, பெரிய முகிற்கூட்டங்கள் புடை பெயர்ச்சியை ஒழிந்து மழை நீரைப் பெய்யமாட்டா, ஆகாயத்தினிடை முழக்கம் செய்யமாட்டா, எழு கடல்களும் அலும்பமாட்டா

(வி - ரை) மருவிய கால் - கட்புலப் படாமல் பொருந்திய காற்று வடக்கி னின்றும் வந்து பொருந்திய என்றலுமாம். **விசைத்து அசையா** - தமக்கியல்பாயுள்ள இயக்கத்தின் வேகத்தில் அசையா, **அசைதல்** இயங்குதல். இது காற்றின் இயல்பு

*இதுபற்றி எனது "சேக்கிழார்" 100—104 பக்கங்கள் பார்க்க.

மரங்கள் மலர்ச்சினை சலியா - இது காற்று விசையில் அசையாத காரணத்தால் வருவது. மரங்களும் இசை வயப்பட்டுச் சலியாது நின்றன என்றலுமாம். **சலித்தல்** - அசைதல். " சராசரங்களெல்லாம் தங்க " (939), "நிற்பனவும (சரிப்பனவும்) இசைமய மாய " (961) என்றவை காண்க

வரைவீழ் அருவிகளும் கான்யாறும் கலித்து ஓடா - வரையின்வீழ் அருவிகள் மேலிருந்து கீழ்நோக்கி வருதலால் மிக்க வேகமாக வீழ்வன " பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கீழ்மேலாகப் பதைத்து " என்பது திருவாசகம் மேனின்று கீழ் வீழ்வதனுடன் மலைக் கற்களின் மோதுண்டு அவற்றினிடுக்குகளில் வருதலாலும் இவை மிக்க ஓசை செய்யும் இங்கு இசையின் காரணமாக இவையும் ஓசையின்றி மெல்லென ஓடின என்பது **கலித்தல்** - சத்தித்தல். நீரோட்டங்களும் ஓசையின் காரணமாகச் சுரந் தோடுதலும் சுரவாமற் றுழத்தலும் செய்வன என்பது இன்றும் காணத்தக்கது. கோயமுத்தூர்ச் சில்லா வெள்ளிமலைச் சாரலில் நீர் ஊற்றூறியோடும் பல சுனைகளுள் **கைதட்டிச் சுனை** என்பதொன்றுண்டு இது கைதட்டி விளித்து ஓசை செய்யின் அப்போது சிறிது அதிகமாக நீர்சுரக்கு மியல்புடையது

முகில்கள் புடைபெயர் வொழிய - இசையின் றன்மையாலும் முகில்களும் புடை பெயர்ச்சி ஒழிந்து எனக் **புடைபெயர்ச்சி** - ஓரிடத்தினின்றும் பிறிதோரிடம் பெயர்வதும், பல இடங்களினின்றும் போந்து செறிந்து கூடுதலுமாகிய அசைவுகள் " வாயுமிகச் சலிதத்தைவையும் திரட்டும் " (சிவப்பிரகாசம் - 27), " வண்கால் பரந்து சலித்தது திரட்டும் " (உண்மை விளக்கம் - 9) என்றபடி காற்றுச் சலித்தலினால் மேகங்கள் திரட்டப்படுவன. கால் விசைத்தசையா என்றதனாலும் **முகில்கள் புடை பெயர்** வொழிந்தன என்பதாம்

புனல் சோரா - மழைநீர் பெய்தல் இல்லை **சோர்தல்** - வீழ்தல் - பெய்தல்.

விசும்பினிடை முழங்கா - முகில்கள் தம் சோகக்கைகூர உள்வாக்கும் இடி முத லிய முழக்கங்களையும் ஆகாயத்திற் செய்யாவாயின முகில்கள் புடைபெயர் வொழியவே புனல் சோர்தலும் அதுகாரணமாக மின்சாரம் கூர்தந்து வானிடை முழங்குதலும் இலவாயின. இசையின் வசப்பட்ட முகில்களும் அசைவற்று நின்றன என்பது

கடலும் இடைதுளும்பா - காற்று விசைத்தசையாமல் நின்றதனால் கடலும் இசைவசப்பட்டுத் துளும்பாது அலையின்றி நின்றது என்பது 35

961. இவ்வாறு நிற்பனவுஞ் சரிப்பனவு மிசைமயமாய
மெய்வாழும் புலன்கரண மேவியவொன் றாயினவால்
மொய்வாச நறுங்கொன்றை முடிச்சடையா ரடித்தொண்டர்
செவ்வாயின் மிசைவைத்த திருக்குழல்வா சனையுருக்க. ௬௧

(**இ - ள்**) மொய்வாச உருக்க - மொய்த்த வாசனையுடைய நறிய கொன்றை மலரைச் சூடிய முடிச்சடையுடைய சிவபெருமானது அடித்தொண்டராகிய ஆனாயர் சிவந்த வாயின் வைத்து வாசித்த திருக்குழல் வாசனை உட்புகுந்து உருக்குதலினால், இவ்வாறு அசரங்களும் சரங்களும் இசைமயமேயாகித் தமது மெய்யும் அதில் வாழும் புலன்களும் கரணங்களும் இசையாகிய ஒரு தன்மை யடைந்தன

(**வி - ரை**) **நிற்பன சரிப்பன** - " சராசரங்களெல்லாம் " (939) என்றது காண்க. **நிற்பனவாகிய** உயிர்வகைகள், தாவரம் எனப்படுகின்ற மரம் செடி கொடி முதலியன. " மரங்கள் மலர்ச்சினை சலியா " (960) என முன்னர்க் கூறியது காண்க **சரிப்பன** - இயங்கும் உயிர்வகை இவை 955 முதல் 959 வரை கூறப்பட்டன.

மெய்வாழும் . ஒன்றாயின முன்னர் " உணர்வொன்றாய நயத்தலினால் " (959) என்றது காண்க **மெய்வாழும் புலன்கரணம்** - மெய்யும், அதில் வாழும் பொறி

களும், அவற்றை இயக்கும் காரணங்களும் எனக். மெய்யினைப் புலன்கள் இயக்க, அப் புலன்களை உட்காரணங்கள் இயக்க, அவற்றை உயிர் உணர்வு இயக்கும் என்பர். முன்னர் வாயிற்காட்சியுணர்வு தோன்றிப், பின் மானதக்காட்சியுணர்வு தோன்றி, அதன் பின்னர்த் தன்வேதனையுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றும் எனவும், இதுவே பரம்பரையில் உணர்வு தோன்றும் முறையாம் எனவும், சிவஞானமாபாடியம், 4 சூத்; "மனமாதி" என்ற உதாரணவெண்பாவின் கீழ் உரைத்தவை பார்க்க.

மேவிய ஒன்றியின் - ஒன்று - ஒன்றே தேற்றமும் பிரிநிலையும் குறித்த ஏகாரம் தொக்கது. உள்ளே வந்து பொருந்தி நிறைந்த இசையுணர்வாகிய ஒன்றேயாயின. இவற்றின் அமைதிபற்றி 251—252 திருப்பாட்டுக்களின் கீழ் உரைத்தவை பார்க்க. **ஆல்** - அசை. ஒன்றிய மேவினவால் எனக் கூட்டி, இயக்குதல் இயக்கப்படுதல் என்னும் வேறுபாடின்றி ஒன்றிய மேவின என்றலுமாம்.

உருக்க - ஒன்றியின - என்று கூட்டுக. **உருக்க** உருக்கியதனால் காரணப் பொருளில் வந்த வினையெச்சம். **அடித்தொண்டர்** - சடையாரின் திருவடியிலே பதிந்த அன்புடன், மன முதலாயின மூன்று காரணங்களாலும் "அடியலலது பேணுதார்" (934). **மொய்வாச அடித்தொண்டர்** - ஆனயர் செழுங்கொன்றை மருங்கணைந்து (945), சடையார்போல நின்ற அந்நறுங்கொன்றையினை கோகோக்கி நின்றுருகி (946), அதனை உடையவராகவே கண்டு, அன்பு மடைதிறந்தாராதலின் அக் குறிப்புத் தோன்ற இவ்வாறு **கொன்றை முடிச்சடையார்** எனக் கூறினார். இங்குக் கொன்றை நீழலில் நின்று அன்புமடை திறந்து இசைபெருக்கிய ஆனயர், சடையாரின் திருவடி நீழலில் தாம் அமர்ந்திருப்பதாகிய ஒன்றிய சிந்தையினர் என்பார் **சடையார் - அடித்தொண்டர்** என்று கூறினார்.

தொண்டர் செவ்வாயின் - சுந்தரச்செங்கனிவாயும் துளைவாயும் தொடக்குண்ண வைத்து ஊதியதனை (952) **மிசைவைத்த** என்றார்.

வாசனை - வாசித்தல். வாசித்து (939), குழல் வாசனை (937, 965) உருக்கியதனால் புலன்கரணம் ஒன்றியின ஒன்றியினதன் விளைவை மேல் உரைக்கின்றார். 36

962. மெய்யன்பர் மனத்தன்பின் விளைந்தவிசைக் குழலோசை
வையந்தன் னையுநிறைத்து வானுந்தன் வயமாக்கிப்
பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவி னடம்புரியும்
ஐயன்றன் றிருச்செவியி னருகணையப் பெருகியதால். ௩௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. மெய்யன்பரது அன்பினால் விளைந்த குழலினது இசையோசையானது இந்த உலகத்தையும் நிறைவித்து வானுலகத்தினையும் தன் வசமேயாகச் செய்து, பொய்யன்பினுக்கு எட்டாதவரும், பொன்னம்பலத்தினில் திருக்கூத்து இயற்றுகின்றவரும் ஆகிய ஐயரது திருச்செவியின் பக்கத்தில் அணையும்படி பெருகிற்று.

(வி - ரை) மெய்யன்பராதலின் அவரது மனத்து அன்பின் விளைந்த குழலோசை ஐயர் செவியினருகணையப் பெருகியது என்பது குறிப்பு. இதனையே வலியுறுத்துவார் **பொய்யன்புக்கெட்டாத** என்று எதிர்மறை முகத்தானுங் கூறினார்.

குழல் இசை ஓசை - எனக். இசை ஓசை **நிறைத்து வயமாக்கி** - அணையப் பெருகியது எனக.

வையத்தை நிறைத்தல் - 955, 956, 959, 960 பாட்டுக்களினும், **வானத்தை வயமாக்குதல்** 957, 958 பாட்டுக்களினும் கூறினார். **திருச்செவியினருகணையப் பெருகியதன்** விளைவு மேல்வரும் மூன்று பாட்டுக்களானுங் கூறுவார்.

நிறைத்து - வயமாக்கி - பெருகுதல்-என்ற தொழிற்பாடுகளின் உள்ளுறை குறிக்கத்தக்கது. தூல சூக்கும காரணநிலைகளுக்கேற்றவாறு கூறியது கண்டுகொள்க. புடை

பெயர்ந்து ஒன்றை யொன்று பரம்பரையிற் றொடர்ந்து சென்று மறைவது ஒலியலைகளின் இயல்பு. நீரினுட் போகட்டதொரு கல்லினால் முதலில் அதனைச்சுற்றி மூண்ட அலைகள் உளவாம்; பின் அவற்றைத் தொடர்ந்து தளர்ந்த அலைகள் உளவாம். பின்னர் அவ்வாறு மெலிந்து கொண்டே சென்று இறுதியில் ஒன்று மசையாமை போல அவை மிக மெலிந்து காணப்படும். அது போலவே ஒலியலைகளும் உண்டாகும் இடத்தினின்றும் மேன்மேற் கிளம்பிச் சென்று சென்று இறுதியில் அதி சூக்குமமாகிய காரணத்தில் ஒடுங்கும். இங்கு ஆனாயர் குழலிசை ஓசை முதலிற் றூலமாகிய ஒலியலைகளாக எம்மருங்கும் பரவி வையத்தை நிறைத்து, அதன்பின் சூக்கும ஒலியலைகளாக மேற்பரவி வானத்தைத் தன் வயமாக்கி, அதன்மேல் அதிசூக்குமமாகிய காரண ஒலியுருவில் ஐயர் திருச்செவியின் அருகு அணையும்படி பெருகியது. அலைகள் முதலில் நாற்புறமும் சுருங்கக் கிளம்பிப் பின்னர் மேன் மேல் விரிவாகப் பெருகுமியல்பு பற்றிப் **பெருகியதால்** என்ற குறிப்பும் காண்க. முன்னர் "எம்மருங்கும் பரப்பினார்" (963) என்றதும் நினைவு கூர்க.

இஃது எல்லாக் குழலோசைகட்கும் எல்லா ஓசை ஒலிகட்கும் இயல்பாமே? எனின், அற்றன்று; பூதசம்பந்தமாய வையந்தனை நிறைத்த மட்டில் நின்று ஒழியும் ஏனைத் தொனியான்மக ஓசைகள் போலல்லாமல் இஃது அஞ்செழுத்தை உள்ளுறையாகக் கொண்டெழுந்த வாணன்மக ஓசையானதால் ஐயன் திருச்செவியி னருகணையப் பெருகியதெனக.

ஆனாயரது குழலிசை இம்மை, மறுமை, வீடு என்னு மூன்றினையும் தரவல்லதாயிற்றென்பதாம். வைய நிறைத்ததனால் இம்மையும், வானம் தன்வயமாக்கியமையால் மறுமையும், ஐயன்றிருச் செவியினருகணைதலால் வீடும் அளிக்கவல்லதாயினமை கூறப்பட்டது. இறைவனைப் பாடுதல் இம்மூன்று பயன்களையும் அளிக்கவல்லதென்பது "எந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள், இம்மையே தருஞ் சோறுங் கூறையும், ஏத்த லாமிடர் கெடலுமாம், அம்மை யேசிவ லோக மாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே" (பண் - கொல்லி - திருப்புகலூர் - 1) என்ற ஆளுடைய நம்பிகள் திருவாக்கா னறிக.

பொய்யன்புக் கெட்டாத - ஐயன் - எனக் கூட்டுக. "பொக்க மிக்கவர் பூவு நீருங் கண்டு, நக்கு நிற்ப னவர்தமை நாணியே" என்பது தமிழ்மறை. ஐயனது **பொற்போது** என்றது மெய்ஞ்ஞானமேயான அம்பலத்தை. **எட்டாத பொற்போது** என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம். **பொற்போது** - பொன்னம்பலம்.

மெய் அன்பு - மன மொழி மெய் என்ற மூன்றனுள் சிவபெருமானை யல்லாது வேறொன்றினையும் பற்றாத அன்பு. அங்ஙன மல்லாது தம்மையும் உலகையுமே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு செலுத்தும் அன்பு **பொய்யன்பாம்**.

ஐயன் றிருச்செவியி னருகணையப் பெருகுதலாவது கீழுள்ள தத்துவங்களை யெல்லாம் கடந்து சுத்த தத்துவத்தில் விளங்கும் இறைவனிடமும் செல்லும்படி வியாபித்தல்.

ஆயின் "சகஸ்ர சீர்ஷாத புருஷ சகஸ்ராட்ச சகஸ்ரபாத" எனவும், "ஆயிர ஞாயிறு போலு மாயிர நீண்முடி யானும்" (அப்பர் சுவாமிகள் - காந்தாரம் - திருவாரூர் - 8) எனவும், "ஆயிரங் கமல ஞாயி றாயிரமுக் கண்முக கரசர ணத்தோன்" (திருவிசைப்பா - சேந்தனார் - வீழி - 8) எனவும், "எங்கும் திருமேனி" (திருமூலர்) எனவும், "எங்கணும் பணிவதனங்கள்" (கந்தபுரா) எனவும் "எங்குஞ் செவியுடையாய" (திருவிளை - புரா) எனவும் வரும் திருவாக்குக்களா லறியப்படுகின்றபடி எங்கும் நிறைந்து எல்லாம் கேட்பது இறைவனது தன்மையாதலின், இங்கு "ஐயன் றிருச்செவியி னருகணையப் பெருகியது" என்ற தென்னையோ? எனின், "அவன் மற்றிவ்விடங்களிற் பிரகாசமாய் நின்றே அல்லாதவிடத்து அப்பிரகாசமாய்

நிறலான" (சிவஞானபோதம் 12 சூத் 3 அதி) என்ற ஏதுவை விளக்குவாராகி, அம்முதல்வன் யாங்கணும் வியாபகமாய் நிற்பினும் இவ்விரண்டிடத்து (பத்தரது வேடமும் சிவாலயமும்) மாத்திரையே தயிரின் நெய்போல விளங்கி நிலைபெறறு, அல்லுழியெல்லாம் பாலினெய்போல வெளிப்படாது நிறறலான" என்று எமது மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் சிற்றுரையினுள் உரைத்தது கொண்டு இஃது அமைவு படுத்திக்கொள்ளத்தக்கது.

அன்பின் விளைந்த இசையாதல் பற்றியே, இறைவரும், இது கேட்டவுடன் வெளிப்பட்டுவந்தனா என மேல்வரும் பாட்டிற் கூறுதலும் கருதுக.

திருச்செவி - என்பது அரனறன காரசரணதி சாங்கமெல்லாம் அருளே என்ப, ஆதலின் 'சிவனடி சென்னி வைப்பாம்' என்பது போல உபசாரம் இறைவனுக்கு அருளே திருமேனியாம் அத்திருமேனியில் கண் செவி முதலாகிய அவயவப் பகுப்பெல்லாம் அருளே. இக்கருத்துப்பற்றியே "இத்தன்மை நிகழுங்கா ளிவாதிருத்தொண் டிருங்கயிலை, யத்தா திரு வடியிணைக்கீழ்ச் சென்றணைய வருடைய, மெய்த்தன்மை யன்புருங்கா தருளுத்தற்கு விடையவாதாளு, சித்தநிகழ வயிரவராயத் திருமலையின் றணைகின்றா" (25) என்று சிறுத்தொண்டநாயனா புராணத்துட் கூறுதலுங் காணக. 37

963. ஆனாய குழலோசை கேட்டருளி யருட்கருணை
தானாய திருவுள்ள முடையதவ வல்லியுடன்
கானாதி காரணராங் கண்ணுதலா விடையுகைத்து
வானாறு வந்தணைந்தா மதிநாறுஞ் சடைதாழ. ௩௮

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஆனாயாது குழலிசை ஓசையினைக் கேட்டருளி, அருட்கருணையேயாகும் திருவுள்ளத்தினையுடைய தவவல்லியாகிய உமையம்மையாருடனே கூட இசைக்கெல்லாம் முதற்காரணராகின்ற கண்ணுதலையுடைய சிவபெருமான், விடையின்மேல் எழுந்தருளிப், பிறைமுளைத்தற்கிடமாகிய சடை தாழுமாறு வானவீதி வழியே வந்து அணைந்தனா.

(வி - ரை) **அருட்கருணை தவவல்லி** - உமையம்மையா சிவமும் சத்தியும் தீயும் சூடும் போலக் குண குணியாயப் பொருந்திய ஒரே பொருள் என்பதும், அருளே சத்தியாம் என்பதும் உண்மைநூற் றுணிபு, ஆதலின் **வல்லியுடன்** என்றும், **கருணைதான் ஆய** என்றும் கூறினா. தானே ஆகிய எனக் பிரிநிலை யேகாரம் தொக்கது. "அருளுண்டாம் ஈசற் கதுசத்தி" என்பது சிவஞானபோதம்.

அருட்கருணை சிவனது திருவருட் பெருமையைத் தமிழ்மொழி வழக்குப்பற்றி விளக்குவா **அருள்** என்றும், வடமொழி வழக்குப்பற்றி விளக்குவா **கருணை** என்றும் கூறினா. "ஒரு பொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா" என்ற விதிப்படி மிக்க பொருள் குறித்த தென்றலுமாம். "அருளவித் திட்டுக் கருணைநீ பாய்ச்சி" (குமரகுருபரா) என்றதும் காண்க. கருணை பாசநீக்கமும், அருள் சிவப்பேறும் தருவன என்று இங்கு விசேடவுரை காண்பாருமுண்டு.

தானாய திருவுள்ளம் - முற்றும் அருளேயாகிய திருவுள்ளம் அத்திருவுள்ளத்தில் நிகழ்வன அருளேயன்றிப் பிறிதில்லை என்பது. "உருவருள" (1 47) என்ற சிவஞானசித்தியார்த் திருவாக்கும், "அருளே யன்றி மற்றுப் புகன்றவையும் அருளொழியப் புகலொணாதே" (18) என்ற சிவப்பிரகாசமும் இங்கு நினைவு கூர்க.

தவவல்லி - தவமாவது சிவபூசை என்பதனை உயிர்கள் அறிந்து சிவபூசை செய்து உய்யும் பொருட்டுத் தவஞ்செய்து காட்டினா என்றது குறிப்பு. **வல்லி** - கொடிபோல் வாா. மெய்ப்பற்றி வந்த உவமஆகுபெயா. கொடி கொம்பினைப்பற்றி நிற்பதுபோலச்

சிவத்தைப்பற்றி நிற்பது அவரது அருளாகிய சத்தி எனக். இங்கு ஆனாயருக்கு அருள் செய்து தம் அருகு இருக்கும் நிலையைத் தர வருகின்றாராதலின் கருணை வல்லியுடன் விடையுகைத்து வருகின்றார் முன் உரைத்தலைவு பார்க்க.

கான **ஆதிகாரணர்** என்பது **கானாதி** என வந்தது தீர்க்க சந்தியென்ப. கானம் நாதத்தைப்பற்றிப் பிறக்கின்றது சூக்குமகாரணமாகிய நாதத்தைத் தமக்குத் திருமேனியாக உடையவராதலிற் சிவபெருமான் கானத்துக்கு ஆதிகாரணராவர் என்பது கருத்து. எவ்வகைக் கீதத்துக்கும் வேதத்துக்கும் பிரணவம் காரணம். சிவபெருமான் பிரணவ சொரூபன், ஆதலானும் ஆதிகாரணர் என்றார் "ஈசான: சர்வ வித்யானாம்" என்ற பதிவாக்கியத்தா லறியப்படுகின்றபடி கானம் முதலிய எல்லா வித்தைகளுக்கும் சிவனே இருப்பிடமும் பிறப்பிடமுமாயுள்ளவன் என்பதும் கருத்து. "நாதத்னு மநிசம் சங்கரம் நமாமி" எனவும், "சத்தியோஜாதாதி பஞ்சவக்த்ரஜ ச ரி க ம ப த நி ச சப்தஸ்வர வித்யாலோலம்" எனவும் வழங்கும் தியாகராச ஐயர் கீர்த்தனமும் காண்க.

மதிநாறும் சடைதாழ - நாறுதல் முளைத்தல் ஒரு கலையினோடடைந்த பிறைச் சந்திரன் பின்னர் வளரத் தொடங்கியதனால் **நாறும்** என்றார். **நாறும்** - இளமையாகிய என்றுரைப்பாரும் உண்டு. கொன்றையினைச் சடையார்போல நோநோக்கி நின்றுருகி இசைபெருக்கினாராதலின், "ஆரொருவ ருள்குவா ருள்ளத் துள்ளே யவ்வுருவாய் நிற்கின்ற வருளும் தோன்றும்" (திருத்தாண்டகம் திருப்பூவணம்-11), "யாதானு மெனநினைந்தாரக் கெளிதே யாகி" (நின்ற திருத்தாண்டகம்-7) என்றபடி சடைதாழ்ந்த திருமேனியுடன் தோன்றியருளினார் என்பது. 38

964\. திசைமுழுதுங் கணநாதர் தேவர்க்கு முன்னெருங்கி
மிசைமிடைந்து வரும்பொழுது வேற்றொலிகள் விரவாமே
யசையவெழுங் குழலொலிதந் தஞ்செழுத்தாற் றமைப்பரவும்
இசைவிரும்புங் கூத்தனா ரெழுந்தருளி யெதிர்நின்றார். ௩௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. எல்லாத் திசைகளினின்றும் தேவர்களுக்கு முன்னே மேல் நெருங்கிச் சிவகணநாதர்கள் வரும்பொழுது, குழலிசைக்கு மாறாகிய வேறொலிகள் இடைப்புகுந்து கலக்காமல், அசைய எழுகின்ற குழல்நாத இசையினில் அமைத்த திருவைந்தெழுத்தினாலே தம்மைப் பரவுகின்ற இசையினை விரும்புகின்ற அருட்கூத்தராகிய சிவபெருமான் (மேற்சொல்லியவாறு) எழுந்தருளி வந்து எதிரில் நின்றார்.

(வி - ரை) **கணநாதர்முன் . நெருங்கி** - இறைவனது திருமுன்பு, கணநாதர்கள் தேவர்களுக்கு முன்னே நிற்கும் உரிமையுடையவர்கள் இதற்கு முன் தேவர்கள் வந்து கூடி இசையின் மயங்கி யணைந்ததனை 957-958 பாட்டுக்களிற் கூறினார் அவர்களுக்கு முன் இடம் பெற்று இருக்கவேண்டியவரும் சிவபெருமானுடன் வருவோரும் ஆதலின் சிவகணங்கள் நெருங்கித் தேவர்களை ஒதுக்கி முற்பட்டு வந்தனர் எனக் "தேவர் கணங்களெல்லாம் நமமிற்பின் பல்ல தெடுக்க வொட்டோம்" திருப்பொற் - 5) என்ற திருவாசகமும் காண்க இவ்வாறு இசையரங்கு முதலியவற்றில் தகுதியில்லாதார் முன் வந்து கூடிக் கொள்ளுதலும், தக்கவர் பின் வந்து அவர்களை ஒதுக்கி யொதுக்கி முன்னிருத்தலும் இயல்பாக இந்நாளிலும் காணும் காட்சியாம்.

வேற்றொலிகள் விரவாமே இசை விரும்பும் - என்று கூட்டுக. இறைவர் தம்முடன் வரும் பூதகணங்கள் முதலாயினார் முழக்கும் முழவு சங்கம் முதலிய பலவகை இயங்களின் ஓசை விரவின், குழலின் ஓசை கெடுமாதலின் அவை விரவாமே (வேறொரு ஒலியும் உடன் கலக்காமல்) தனிக்குழலிசையைக் கேட்க விரும்பினார் என்பதாம்- பூதகணங்கள் சத்தமின்றிப் புடைசூழ என்றபடியாம் "தொண்டரை யாளும் தொழில

கணடே, வீதியி லாடிப பாடி மகிழநதே மிடைகினறா, பூதியி னீடும பலகண நாதா புகழவீரா" (ஏயாகோன - புரா - 368) என மறறை யிடஙகளிற கூறுமாறும காணக

அசைய எழும் குழல் நாதம் - இசை ஒலியலைகளாகப புடைபெயாநது பரமபரை யிற பரவி மேறசெலலும இயலபுடைய குழலநாதம எனபாா **அசைய எழும்** எனறா மேல 962-ல உரைததவை பாாகக

நாதததாற பரவும எனறது, **நாதத்து அஞ்செழுத்தாற் பரவும்** எனறது, குழலின இசைநாததலுககனறி, அவவிசையின உள்ளுறையாகக கொணட ஐநதெழுததாற பர வியதனாலே சிவபெருமான வெளிபபடடு வநதனா எனறறிவிததறகு அதுகாரண மாகவே **இசை விரும்பும் கூத்தனூர்** எனறும கூறினா

எதிர் நின்றார்-"சிவனெனு மோசை யலல தறையோ வுலகிற றிருநினற செமமை யுளதே", "பவனெனு நாமம பிடிததுத திரிநது பனறு ளழைததால, இவனெனைப பனறு ளழைபபொழி யானென றெதிர்ப்படுமே" எனறு அபபாசுவாமிகளருளியபடி நாதத திசையினால ஐநதெழுததாகிய சிவநாமததினைப பிடிததுப பனறுளழைததுப பரவிய ஆனயா முனபு, சிவபெருமான **எதிர்ப்பட்டு** நினறனா அவரது நாமமே திருவைந தெழுததாம எனபது "ஆலைப படுகருமபின சாறு போல வணணிககு மைநதெழுதத நாமத தானசாண", "நின னாமத திருவெழுத தஞசும தோனற", "படைககல மாகவுன னாமத தெழுததஞசென னாவிறகொணடேன" எனபன வாதிய திருவாககுககளால அறியபபடும

கூத்தனூர் - அருடகூத துடையாா நடராசா அருளபுரிய வருகினறாராதலின இபபெயாாற கூறினா முனனாப "பொறபொதுவி னடமபுரியும ஐயன" (965), எனறும, பினனாப "பொறபொதுவி னிடைபபுககாா" (966) எனறும கூறிய கருததுமிது 401, 437, 488, 648, 897, 923, முதலியவறறானும இககருததுப பெறபபடுதல காணக. 39

965. முனனினற மழவிடைமேன முதலவனு ரெபபொழுதும
செநநின்ற மனபபெரியோா திருககுழலவா சனைகேடக
"இஙகினற நிலையேநம பாலணைவா" யெனவவரும
அஙகினற நிலைபெயாபபா ரையாதிரு மருஙகணைநதாா ௪௦

(இ - ள்) வெளிபபடை (அவவாறு எதிாபபடடு) முனனே நினற இளமையாகிய விடையினமேலவநத முதலவனாா, செமமைபொருநதிய மனததினையுடைய பெரியோ ராகிய ஆனயாது திருககுழல வாசனையை எபபொழுதும கேடடுககொணடிருபபதற காக, "இஙகுநினற இநநிலைமையாகவே நமமிடதது நீ அணைவாயாக!" எனறருளிச செயய, ஆனயரும அவவாறே அஙகுநினற அநநிலையினைப பெயாநது ஐயரது திரு மருஙகில அணைநதனா.

(வி - ரை) எபபொழுதும வாசனைகேடக - முதலவனாா - "அணைவாய" என, அவரும பெயாபபாா - மருஙகு - அணைநதாா எனறு கூடடி உரைததுககொளக

செந்நின்ற மனப்பெரியோர் செமமையில நினற மனம செம்மை சிவததின நிறைவாம தனமை "வளளலாா தமைததிசை நோககிச, சென்னி மேறகரங குவிததுவீழந தெழுநதுசெந நின்று" (திருஞான - புரா - 1053) எனறும, "கரு மென சுருடகுஞசி யுடனலையச செநநின்று" (ஷை 50) எனறும, "அடிககீழச சோநது வீழநது செநநின்று" (ஏயாகோன புரா 240) எனறும உரைததவை மேனியின செமமைநிலை குறிததன இஙகு அது மனததின செமமைநிலை குறிதத தெனபாா **செநநின்ற மனம்** எனறாா மனசசெமமையின பெருமை கருதியே இவரது குழல வாசனை கேடக இறைவா விருமபினா எனக காரணங குறிபபாா உடமபொடு புணாததி யோதினா.

இந்நின்ற நிலையே - இங்குக் குழல் வாசித்து நின்ற இந்நிலையில் வண்ணமே. **என** - என்றருளிச்செய்ய

அவரும் - அவ்வாறருள்பெற்ற ஆனாயரும்.

அந்நின்றநிலை பெயர்ப்பார் - " இந்நின்றநிலை " என்றதற்கேற்ப **அந்நின்றநிலை** என்றார் **பெயர்ப்பார்** - இடம் பெயர்ந்து செல்வாராகி கொன்றையின் நீழலில் நின்று வாசித்த அவ்வண்ணமாகக் குழல் வாசித்துக்கொண்டே சிவபெருமானது மருங்கில் அமர்கின்றனராதலால் அவரது அத்திருக்கோலத்தை உச்சிமுதல் அடிவரை முறையாகப் படம் வரைந்து ஆசிரியர் காட்டிய தன்மையாக மேல் 940—943வரை திருப்பாட்டுக்களிற் கண்டதனை இங்கு நினைவு கூர்க.

வாசனை - வாசித்தலை இரண்டனுருபு தொக்கது 937, 961 பார்க்க **கேட்க** - என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொருட்டு

திருமருங்கு - பக்கம், சாமீபம் என்ற நிலை 40

966 விண்ணவர்கண் மலர்மாரி மிடைந்துலக மிசைவிளங்க,
எண்ணிலரு முனிவர்குழா மிருக்குமொழி யெடுத்தேத்த,
அண்ணலார் குழற்கருவி யருகிசைத்தங் குடன்செல்லப்,
புண்ணியனு மெழுந்தருளிப் பொற்பொதுவி னிடைப்புக்கார் ௪

(இ - ள்) வெளிப்படை தேவர்கள் பொழியும் கற்பகப் பூமழை நெருங்கி உலகின்மேல் விளங்கவும், அளவில்லாத அருமுனிவர் கூட்டங்கள் மறைமொழிகளாலே எடுத்துத் துதிக்கவும், பெருமையுடைய ஆனாயர் குழலிசையை வாசித்துப் பக்கத்தில் உடன்செல்லவும், புண்ணியப் பொருளாயுள்ள சிவபெருமான் அங்குநின்றும் எழுந்தருளிப் பொன்னம்பலத்தினிடைப் புகுந்தருளினார்

(வி - ரை) **விண்ணவர்கண் மலர்மாரி** - தேவர்கள் பொழியும் பூமழை **மலர்** - கற்பகமலர் இவ்வுலகில் தெய்வ அற்புதங்கள் நிகழும்போது தேவர்கள் பூமழை பொழிவர் 398 முதலியவற்றுள் முன்னுரைத்தவை பார்க்க தேவருலகத்தில் இவ்வகைத் திருவருள் வெளிப்பாடான நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்தற்கிடமில்லையாதலின், அவர்கள் பூவுலகின் இவை நிகழக் கண்டபோது இவ்வாறு பாராட்டிப் பூமழை பொழிவர்.

இருக்குமொழி - வேதமந்திரங்கள் **இருக்கு** - இங்கு வேதப் பொதுமை குறித்தது இறைவன் றிருவாக்கில் **இருக்கும்மொழி** எனப்படும், **என்றும் இருக்கும்** நித்திய மாயின மொழி எனப்படும் குறிப்பு மொழிகளால் ஏத்த எனக்

அண்ணலார் - பெருமையுடையவர் உலகில் அவரது பெருமை விளங்கிய இடமாதலின் இப்பெயராற் கூறினார்.

குழற்கருவி இசைத்து அங்கு உடன்செல்ல - குழலவாசனை கேட்க, " நம்பால் அணைவாய் " என்று அருளச்செய்யப் பெற்றாராதலின், அவ்வாணையின்படியே அருகு குழல் இசைத்துச் சென்றார் அன்றுபோலவே இன்றும் என்றும் குழல் வாசித்து ஐயரின் அருகு ஆனாயர் எழுந்தருளி யிருக்கின்றார் எனக்.

" நான் மகிழ்ந்து பாடி அறவாநீ ஆடும் போதுன் னடியின்கீ ழிருக்க " வேண்டும் என்று அம்மையார் தாம் வேண்டிக்கொண்டபடி ஐயரது " எடுத்தருளும் சேவடிக்கீழ் என்றுமிருக்கின்றார் " என்ற சரிதம் இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலது. " இடையறுமற் குமபிடும் கொள்கை யீந்தார் " (489), " தமமுன் னெழுதிருக்கும் அழிவில் வான பதங் கொடுத்து " (548), " கணத்தின் முன்னுங் கோமுதற் றலைமை பெற்றார்" (605), ' என்வலத்தில் மாறிலாய் நிற்க " (829), துணையடிகள் தொழுதிருக்க " (திருநாளை - 36), ' நம மனனுலகு பிரியாது வைகுவாய " (திருக்குறிப்பு - 127), " அரனார் மகனா ராயினார் " (சண் - புரா - 59), " சிவலோகத்திற் பழவடிமைப் பாங்கருளி"

(சாக் - புரா - 17), "என்றும் பிரியா தேயிறைஞ்சி யிருக்க" (சிறுத் - புரா - 87), "வன்றொண்ட ராலால சுந்தர ராகித்தாம் வழுவாத, முன்னை நல்வினைத் தொழிற் றலை நின்றனர், முதற்சேரர் பெருமானு நன்மை சேர்கண நாதரா யவர்செய்யு நயப் புறு தொழில்பூண்டார்" (வெள் - சருக் - 49), "கமலினி யாருட னனிந்திதை யாராகி, மலைத் தனிப்பெரு மானமகள் கோயிலிற் றந்தொழில் வழிநின்றார்" (ஷை 50) முதலியவவையும் காண்க

புண்ணியனார் - புண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பொருளாயும், பிறப்பிடமாயும், இருப்பிடமாயும், சேர்விடமாயும் உள்ளவர். சிவபெருமான்

சரிதச் சுருக்கம்:—சோழநாட்டின் ஓர் உட்பகுதியாகிய **மேன்மழ நாடு** என்பது நீடும் வளத்தினையுடைய நீர்நாடாம். அதில் தாமரைகள் பூத்த நீர்நிலைகளும் குளிர்ந்த தேமாஞ் சோலைகளும் உண்டு கமுகு வாழை முதலியன அந்நாட்டினின் மிகுந்த பயிர்கள். இவ்வாறுள்ள மருதத்தினைச் சூழ்ந்து ஒருபுறம் காட்டாரம்பமாகிய முல்லைப் பகுதியும் உண்டு இவ்விரண்டும் ஒன்றுகூடுவதால் இவற்றின் ஒழுக்கமும் பொருள்களும் ஒன்றுகூடி மயங்கிய திணைமயக்கமும் இங்குக் காணத்தக்கது

இப்படித்தாகிய மேன்மழநாடு மண்ணுலகிற்கு அருங்கலம்போல உள்ளது அதற்கு மங்கலமாகியது **திருமங்கலம்** என்ற அதன் வாழ் மூதூராகும். அப்பதியில் நீடிய பெருங்குடிகளுள் ஒன்றாகிய **ஆயர்** குலத்தின் குலவிளக்குப்போல **ஆனாயர்** என்ற பெரியார் அவதரித்தார் அவர் தூய திருநீற்றினை விரும்பும் திருத்தொண்டில் நின்றவர், மன மொழி மெய் என்ற முக்கரணங்களாலும் சிவபெருமான் திருவடிகளை யல்லாது வேறொன்றினையும் பேணாதவர், தமது குலத்தொழிலாகிய பசுக் காத்தலைச் செய்வாராயப் பசுக்களைச் சேர்த்து, அகன்ற புறவிற் கொண்டுசென்று, அச்சமும் நோயும் அணுகாமற் காத்து, அவை விரும்பிய நல்ல புல்லும் நன்னீரும் ஊட்டிப், பெருகுமாறு காத்துவருவார். இளங் கன்றுகள், பாலமறை நாகிளம்பசு, கறவைப்பசு, சினைப் பசு, புனிற்றுப்பசு, விடைக்குலம் என்பனவாக அவற்றை வெவ்வேறு பகுத்துக் காவல் புரிவார். இவ்வாறு ஆனிரை காத்துத் தம் சொல்வழிக் கோவலர் தொழில் புரிந்துவர நின்ற இவர், சிவபெருமான் றிருவடியில் அன்புபொருந்திய இசையினையுடைய துளைக் கருவிக் குழல் வாசித்தலை மேற்கொண்டொழுகினார் இசைநூல் விதிப்படி அமைத்த வேய்ங்குழலில் சிவபெருமானது திருவைந் தெழுத்தையும் ஏழிசையின் சுருதிபெற வாசித்துச் சராசரங்களெல்லாம் தமது கருணை பொருந்தக் குழலிசையமுதம் அளித்து வருவாராயினார்

இப்படி நியதியாக ஒழுகுபவர், ஒருநாள், தமது சிகழியிற் கண்ணி செருகி, நறு விலி புனைந்து, கருஞ்சுருளின்புறங் கட்டி, வெண்காந்தட் பசிய இலைச்சுருளிற் செங் காந்தட் பூவினை வைத்துக் காதில் அணிந்து, கண்டோர் மனங்கவர்த் திருநெற்றியில் திருநீற்றினை ஒளிபெற இட்டு, அதனைத் திருமேனியிலும் மார்பிலும் பூசி, முல்லை மாலை யணிந்து, இடையில் மரவுரியுடுத்து, அதன்மேல் தழைப்பூம்பட்டுத் தானை அசையக் கட்டி, திருவடியில் செருப்புப் பூண்டு, **கையினில் வெண்கோலும் வேய்ங் குழலும்** விளங்கக் கொண்டு, கோவலரும் ஆவினமும் சூழப் பசுக்காக்கப் புறம்போந்தார்

போந்த அவர் அங்கு மாலைபோன்ற பூங்கொத்துக்களும் கனிகளும் நிறைந்த தொரு கொன்றையினைக் கண்டார் அது மனத்துள்ளே எப்போதும் கண்டுகொண் டிருந்த, சடையிற் கொன்றைமாலை சூடிய சிவபெருமானைப்போல அவருக்குத் தோன் றிற்று தோன்றவே, அதனை நேர்நோக்கி நின்று உருகினார் ஒன்றுபட்ட சிந்தை யில் ஊறிய அன்பு தம்மையுடையவர்பால் மடைதிறந்த நீர்போலப் பெருகிற்று. அன்பு உள்ளூறிப் பொங்கிய அமுத இசைக்குழலோசையில் சிவபெருமானது திரு வைந்தெழுத்தினையும் உள்ளுறையாக அமைத்து, எல்லா வுயிர்களும் எலும்புங் கரையும

படி வாசிக்கத் தொடங்கினார். நூல் விதிப்படி அமைந்த வங்கியம் என்னும் வேய்ங் குழலின் தனித்துளையில் ஆனாயர் மணியதரம் பொருந்த வைத்து, ஏழிசை முறைப் பட, இசையிலக்கணம் எல்லாம் அமையச்செய்து, திருவைந் தெழுத்தை உள்ளுறையாகக் கொண்ட குழல் இசை ஒலியை எம்மருங்கும் பரப்பினார். அது கற்பகப்பூந் தேனும் தேவாமுதமும் கலந்து வார்ப்பதுபோல எல்லா வுயிர்களுள்ளும் புகுந்து தேக்கிற்று.

ஆனிரையும் கானவிலங்கும் இசைவயப்பட்டுத் தம் உணவும் மறந்து மயிர் முகிழ்த்து வந்தணைந்தன. ஆடும் மயிலினமும் மறப்பறவைப் புள்ளினமும் தம்மை மறந்து இசை நிறைந்த உள்ளமொடு படிந்துவந்தணைந்தன. ஏவல்புரி கோவலரும் தம் தொழில் செய்தலை மறந்து நின்றனர். பாதலத்தின் நாகர்கள் - மலையின்வாழ் அரமகளிர் - விஞ்சையர், கின்னரர் முதலிய தேவகணங்கள் தேவமாதர்கள் என்றிவர்களும் குழலிசையின் வசப்பட்டவராகித் தத்தம் உலகங்களினின்று வந்து அணைந்தனர். நலிவாரும் மெலிவாரும் தம்மியல்பு மறந்து இசையுணர்விலாகிய உணர்ச்சி ஒன்றேயாகி நயத்தலினால், அரவும் மயிலும், அரியும் கரியும், புலியும் மானும் என்றித்திறத்தன வாகிய உயிர்வகைகள் தத்தமது பகைமையை மறந்து ஒன்றுகூடிவந்து கூடின. காற்றும் விசையில் அசையா. மரமும் சலியா. மலைவீழருவிகளும் கானயாறும் கலித்தோடா. வானமுகிலும் ஆழ்கடலும் அசையா. இவ்வாறு திரப்பனவும் சரிப்பனவும் ஆகிய எல்லாம் இசை மயமாகிப் புலனும் கரணமும் ஒன்றாயின.

ஆனாயர் இசைத்த குழலிசையானது வையத்தை நிறைத்தது, வானத்தையும் தன்வசமாக்கிற்று, மேல் ஐயரது திருச்செவியினருகணையவும் பெருகிற்று. சிவபெருமான் இடப வாகனத்தின்மேல் உமையம்மையாருடனே எழுந்தருளி எதிர் நின்று காட்சி தந்தனர். அக்குழல் வாசனை கேட்க, "இந்நிற்ற நிலையே நம்மிடத்தில் அணைவாய்" என்றருளிச்செய்தனர். தேவர்கள் பூமழைபொழிய, முனிவர்கள் துதிக்கக், குழல் வாசித்துக்கொண்டே அந்நின்ற நிலைபெயர்ப்பாராய ஆனாய நாயனார் உடன்செல்லச் சிவபெருமான் பொன்னம்பலத்துள் எழுந்தருளினர்.

தலவிசேடம் :—திருமங்கலம்-இத்தலம், தென்னிந்திய இருப்புப்பாதை, திருச்சினாப்பள்ளி - விழுப்புரம் வழியில், லால்குடி என்ற நிலயத்தினின்று வடமேற்கில் கற்சாலை வழியாய் 2 நாழிகையில் உள்ள பூவாளூரை அடைந்து, அங்கு நின்றும் மேற்கே மடசாலைக் கரை வழியாய் ஒருநாழிகை யளவில் அடையத்தக்கது. காவிரிக்கு வடகரையில் உள்ளது. பூவாளூரிலிருந்து செல்லும் மடசாலைக்கரை வழியில் ஆறு குறுக்கிடுவதனால் மழைக்காலத்திற் செல்வது கடினம். லால்குடி என்பது திருத்தவத்துறை என்ற தலமாகும். இதற்குப் பதியளித்த தலமாகிய இத்திருத்தவத்துறையைத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தரிசித்துப் பதிகம் பாடியருளினார் என்பது பெரிய புராணத்தினாலறியப்படும் (திருஞான - புரா - 347) திருமங்கலம் கோயிலினுள் உட்சுற்றில் வடமேற்குப் பாகத்தில் ஆனாயர் சிவப்பேறு பெற்ற இடம் தனியாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அங்குக் கொன்றை நீழலில் நாயனார் குழலிசை வாசிக்கும் திருவுருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுப் பூசிக்கப்படுகின்றன. ஆனாயர் திருவுருவம் செப்புப்படிமமும் உண்டு. அவரது உற்சவமும் கொண்டாடப்படுகின்றது. இத்தலத்தில் இரயிக்குவ முனிவர் தமது மூதாதைகளின் நற்கதியின்பொருட்டுத் தவஞ்செய்ய இறைவ னாணையால் உத்தரகயா பற்குனி ஆறு இங்கு இறங்கிவந்தது. இரயிக்குவரது ஆச்சிரமத்தில் இருந்த மானைச் சுவேதகிரி அரசனான சுந்தரன் வேட்டையிற் கொன்றுவிட அவர் அவனைச் சாம்பராகும்படி சாபமிட, அவன் சாப நீக்கம்பெறவேண்டிக்கொள்ள அவரும் இரங்கி, மறு பிறவியில் மன்மதனாகப் பிறந்து சிவபிரானது நெற்றிக் கண்ணினால் சாம்பராகி, மனைவி இரதி வேண்ட மீள வுருவமடையும்படி அருளியபடியே இங்கு

இரதிதவஞ்செய்து பதியை யடைந்தனள் என்பது தலமான்மியம். ஒருகாலத்தில் அசுவினி தேவர்களுக்கு அவிப்பாகங் கொடுக்க மறுத்த இந்திரனைப் பிருகுபுத்திராகிய சியவன முனிவர் அரசிழக்கும்படி சபித்தனர். பின்னொருகாலத்தில் இத்தலத்தில் தவஞ்செய்த உதங்க முனிவருக்கு அமிர்தங் கொடுக்க மறுத்த இந்திரனைத் தரித்திரனாகும்படி அவர் சபித்தனர். இந்திரன் இத்தலத்திற் பூசித்து இந்த இரண்டு சாபங்களினின்றும் நீங்கினன். இலக்குமி பூசித்துப் பேறுபெற்றனள். பரசுராமர் பூசித்துத் தாயைக்கொலைப் பழியினின்றும் நீங்கினர்.

இத் திருக்கோயிலுக்குத் திருமதில் முதலிய கற்றிருப்பணிகள் நிறைவேறிச் சென்ற வெகுதானிய ஆண்டு (1938) ஆனித்திங்கள் 12-ம் நாளில் மகாகும்பாபிடேகம் நிறைவேறியது.*

இத் திருக்கோயில் பண்டைச் சோழ மன்னர்களால் கட்டப்பட்டதென்பது சுவாமி கோவிலைச் சுற்றிச் சுவரில் பொறித்துள்ள பழமையான கல்வெட்டுக்களா லறியலாம். அவற்றிற் சோழர்களால் கொடுக்கப்பட்ட நன்செய் புன்செய் கிராமங்களின் விவரமும், பூசை முறைகளும் காணப்படும். நிலங்களினின்று ஆண்டு ஒன்றுக்குப் பதினாயிரம் வெண்பொன் வரவுவரும். இதனுடன் இணைக்கப்பட்ட நான்கு சிறு கோயில்களும் உண்டு. அவற்றின் படித்தரமும் இதில் அடங்கும். சுவாமி பெயர் - **சாமவேதீசுவரர்**, அம்பிகை **உலகநாயகியம்மையார்**.

கற்பனை :— **1.** நீர்வளம் நிலவளம் மிகுதியாயின், சிலஅறிவுகளுடைய வண்டு, கயல், மேதி முதலிய பிராணிகளும் சுகவாழ்க்கையான இருக்கைகளைத் தேடியடைவன.

2. நீரின் அலையில் வரும் சில சங்குகள் தவழ்ந்து மரங்களின் உச்சியிலும் ஏறித் தங்கு மியல்புடையன.

3. ஆன்கன்றும் மான்கன்றும் வெவ்வேறு நிலத்தனவாயினும் ஓரினத்தைச் சார்ந்தனவாதலின் தம்மில் உறவுகொள்ளும் தன்மையுடையன. அதுபோல அறிவோரும் நல்லோரும் எந்நிலத்தாராயினும் கூடியபோது உறவு பூண்பர்.

4. வெவ்வேறியல்பினவாகிய முல்லை, மருதம் முதலிய திணை நிலங்கள் அடுத்தடுத்துள்ளபோது ஒன்றன் ஒழுக்கமும் பொருள்களும் மற்றொன்றில் வந்து கலந்து விரவவும்படும்.

5. ஒரு குலத்தில் ஒரு பெரியார் அவதரிப்பாராயின் அவரால் அக் குல முழுதும் விளக்கம் பெறும்.

6. மனம் வாக்குக் காயம் என்ற மூன்று கரணங்களாலும் சிவபெருமான் றிருவடிகளையல்லாது பிறிதொன்றினையும் பேணார் பெரியோர்.

---

*இப் புராண வரலாறுகளைச் சிவ விஷ்ணு க்ஷேத்திர விளக்கம் என்ற நூலிலிருந்து எடுத்து இத்தல ஆலய விசாரணைக் கருத்தரிலொருவரும் என்து நண்பரும் அன்பருமாகிய திரு. தி. வே. அரங்கசாமி ஐயர், பி. ஏ. அவர்கள் எழுதி யுதவியதனோடு இத்தலப் படங்களும் உதவினர். இவருக்கு என் நன்றியுரியது.

இக் கோயிலின் தருமகர்த்தர்களாயிருந்த சகோதரர்கள் அன்பர்கள் சம்புலிங்க முதலியாரும் கந்தசாமி முதலியாரும் இதன் நில வருவாய்கள் பலரால் விழுங்கப்பட்டனவற்றை நீதிமன்ற மூலம் நீண்ட வழக்குக்கள் இட்டு மீட்பதிற் பெருமுயற்சி செய்து மீட்டுச் சுவாமிக்குப் பெருவருவாய் உண்டாக்கினதுமன்றித் திருப்பணியையும் தொடங்கிச் சிலபாகம் செய்தனர். அவர்கள் செய்யாது விடுத்த எஞ்சிய திருமதில் திருப்பணியும் பிறவும் பெருமுயற்சிசெய்து மேற்கண்ட அன்பர் தி. வே. அரங்கசாமி ஐயர் முற்றுப்பெறச் செய்ததுமன்றி மகா கும்பாபிடேகமும் மண்டலாபிடேகமும் நிறைவேற்றினர்.

7. ஆனிரைகளை அகன்புறவிற் கூட்டிக் கொண்டு சென்று, அவற்றுக்குத் தீய விலங்குகளாலும் நோய்களாலும் வரும் ஏதங்களை நீக்கிக் காத்து, நல்ல புல்லுணவும் நல்ல நீரும் ஊட்டி, அவை பெருகும்படி வளர்த்துக் காத்தல் பசுக்காக்கும் முறை

8. இளங் கன்றுகள் - பால்மறை நாகு - கறவைப் பாற்பசு - சினைப்பசு - புனிற்றுப் பசு - விடைக்குலம் என்றிவ்வாறு ஆனிரைகளை வெவ்வேறு வகுத்துப் புறவில் மேய்த்தும், தொழுவங்களிற் சேர்த்தும் வளர்த்தலும் பசுகாக்கும் முறையாகும்.

9. ஆனிரைகாப்போர் வேய்ங்குழலிசை வாசித்தலும் வழக்கு அது பசு காத்தலுக்கும் துணை செய்யு மியல்புடையது.

10. சிவபெருமானது மகாமந்திரமாகவும், எல்லா மந்திரங்களுக்கும் மேலாகிய ஆதிமந்திரமாகவும் உள்ளது சிவநாம மந்திரமாகிய திருவைந்தெழுத்தே யாகும்.

11. திருவைந்தெழுத்தைச் சிவனிடத்து இடையறாது பெருகும் மெய்யன்புடன் உள்ளங் கசிந்து ஓதுவோர் சிவானந்தப் பெருவாழ்வாகிய முத்தியை யடைகுவர்

12. சிவநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தை உள்ளுறையாகக் கொண்டு இசைநூல் விதி தவறாது ஏழிசையின் சுருதிபெற விதிப்படி அமைந்த வேய்ங்குழலால் வாசித்தால் அதனை வாசிப்போர்க்கும் கேட்போர்க்கும் சிவபெருமானிடத்தில் அன்பு வளரும்

13 இசைநூல் விதிப்படி வேய்ங்குழலில் மெய்யன்புடன் திருவைந்தெழுத்தை வாசிக்கும் இன்னிசை எல்லா வுயிர்களையும் தன்வயமாக்கி உருக்கவல்லது, சிவபெருமான் றிருச்செவியினருகணையப் பெருகி அவரை எதிர்வந்து அருள்ச் செய்யவும் வல்லது

14 அசேதனங்களாகிய காற்று, அருவி, முகில், கடல் முதலியனவும் இசைநூல் விதிப்படி வேய்ங்குழலில் திருவைந்தெழுத்தை அமைத்து அன்புடன் ஊதப்படும் குழலிசையின் வசப்பட்டு நிற்பன என்றால், அறிவுடைய சராசரங்களாகிய ஏனை உயிர்கள் ஈடுபடுதல் ஆச்சரியமன்று.

15 ஒன்றுக்கொன்று பகைமையுடைய உயிர்களும் வேய்ங்குழலின் தெய்வ இசையமுதின் வசப்பட்டபோது தத்தம் பகைமையை மறப்பனவாகும் கொடிய பாம்பு, புலி முதலியனவும் குழலின் இசையின் வசப்பட்டுத் தம்மை மறப்பனவாம். இன்னிசையானது பிராணிகளினிடத்து நோய் நீக்கம், கொடுமை நீக்கம், பசி நீக்கம், துன்ப நீக்கம் முதலியவற்றுக்கும், நற்பயன் பெறுதற்கும் காரணமாம்

16 இசைக்கலைக்கும் மற்றும் எல்லாக் கலைகளுக்கும் ஆதிகாரணர் சிவபெருமான்.

14. ஆனாயநாயனார்புராணம் முற்றும்

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

தொகை

“ ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே ”—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

“ அருட்டுறை யத்தற் கடிமைப்பட் டேனினி யல்லனெனும்
பொருட்டுறை யாவதென் னே”யென்ன வல்லவன் பூங்குவளை
யிருட்டுறை நீர்வய னாவற் பதிக்கும் பிரானடைந்தார்
மருட்டுறை நீக்கிநல் வானவழி காட்டிட வல்லவனே. (கசு)

—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

விரி

வேறு

967. தீதுகொள் வினைக்கு வாரோம் செஞ்சடைக் கூத்தர் தம்மைக்
காதுகொள் குழைகள் வீசும் கதிர்நில விருள்கால் சீப்ப
மாதுகொள் புலவி நீக்க மனையிடை யிருகால் செல்லத்
தூதுகொள் பவரா நம்மைத் தொழும்புகொண் டுரிமை கொள்வார்.

துதி :—இனி, கிறுத்த முறையானே, "இலைமலிந்த" என்று தொடங்கும் திருத்தொண்டத்தொகைப் பாசுரத்தினுள் "ஆளாக கடியேன்" என்ற சரித்தத் தொகுத்து, "ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே" என்றதனுட் போந்த, ஆரூரப் பெருமானுக்கு ஆளுடைய நம்பிகள் ஆளாயின சரிதப் பகுதியினைக் கூறத் தொடங்கிய ஆசிரியர், நம்பிகளது சரித்தத்தின் ஒரு பகுதியினை உள்ளமைத்து, அவர் ஆளாந் தன்மையைக் காட்டுமுகத்தால் துதியாகக் கூறுகின்றார்

தொகை —(தொகை நூலின் இப்பாசுரத்திற் சொல்லப்பட்ட எறிபத்தர் முதலாகிய ஏழு அடியார்களுக்குத் தனித்தனி அடியேன் ஆகிய) ஆரூரன் திருவாரூர் அம்மானுக்கும் ஆள் என்று தொடர்புபடுத்தி முடிக்க 550ல் உரைத்தவை பார்க்க.

வகை :—"திருஅருட்டுறையுள் எழுந்தருளிய நாதனுக்கு நான் ஆட்பட்டேன், இனி, ஆளல்லேன் என்று சொல்லும் பொருளின் தன்மை எவ்வாறு?" என்று திருப்பதிகத்திற் பாடியருளவல்லவர், குவளை மலர்களின் இருள் தங்குகின்ற துறையுடைய நீர் நிரம்பிய வயல்கள் சூழ்ந்த திருநாவலூர் எனும் திருநகரத்திற்கும் முதல்வர், தம்மை அடைந்தோர் தமது மருளுடைய வழிகளை நீக்கி முத்திநெறியைக்காட்டிட வல்லவரே யாவர்

அருட்டுறை என்னே ? - இது, "அருட் டுறையுள் அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே" என்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் தேவார முதற் பதிகத்திற் போந்த மகுடத்தினைக் குறித்தது அதன் சொல்லையும் பொருளையுமே எடுத்தாண்டு அக்கருத்தினை உரைசெய்து காட்டியவாறு ஆவணங் காட்டி வழக்கில் வென்றருளிய படியும், ஆகாயத்தில் தோன்றி அறிவுறுத்தியபடியும், அத்தா!, உனக்கு நான் பண்டும் இன்றும் என்றும் ஆளாயின படியை உணர்ந்துகொண்டேன், இவ்வாறு உணர்த்தப் பெறுவதற்குமுன் 'ஆள் அல்லேன்' என மறுத்தேனே!, அச்சொற் பொருளின்வழி இனி என்னுவது?, இனி அப்படிச் சொன்னால் அச்சொல் பொருளுடையதாகுமோ? என்றதாம் (பக்கம் ௨௫௨ பார்க்க)

என்ன வல்லவன் - இறைவர் பணித்தவாறு அப்பொருள் கொண்ட "பித்தா பிறைசூடி" என்ற திருப்பதிகம் பாடி, அதற்கேற்ப ஆளாகிப் பணிசெய்து நிற்கும் வன்மைபெற்றவர்.

பூங்குவளை இருட்டுறை நீர் - இருள் துறை என்றும், இருட்டு உறை என்றும் பிரித்துரைக்க நின்றது. குவளையின் நீலநிறம் இருள் செய்வதாதலின் அவ்விருள் பொருந்திய எனக், "சுரும்பலவி குடைநீலத் தகள்லல பகலெல்லாம்" (65), "பான்றகுல மாமல ரிறபடர் சோதியார்" (714) என்றவிடங்களிலுரைத்தவை காண்க.

பதிக்கும்-உம்மை சிறப்பும்மை பதிக்குப்பிரான் என்று பாடங்கொள்ளலுமாம்

அடைந்தோர் வல்லவனே - குருவினது இலக்கணம் முற்றும் அமைந்து அத்தன்மையிற் றலைசிறந்தவர் என்றபடி. மருள்துறை - மயக்கத்தை - அறிவை மயக்குதலைச் - செய்கின்ற வழி பிறவியிற் செலுத்தும் வழி துறை - மோகம், மதம் முதலிய ஏழு பிரிவுகளை உணர்த்தும் என்றலுமாம் "மருளானும் மாணாப் பிறப்பு" (குறள்) என்றபடி, பொருளல்லவற்றைப் பொருள் என்றுணரும் மயக்கமே மருள் எனப்படும்,

அதனை நீக்கி, இது பொருள் என்றறிவித்து நல்வழி காட்டுதல் குருவின் தொழில் **நல் வான்வழி** - பிறவியிற் செலுத்தாத முத்திநெறி **வல்லவனே** - ஏகாரம் தேற்றம். முன்னார்த் திருவந்தாதி (8) துதியில் "ஆட்செய்ய யென்னப்பெற்றவன்" என்று கூறிய சரிதப் பகுதியினைத் தொடர்ந்து இப்பாட்டிற் கூறியது காண்க

967 (இ - ள்) மாதுகொள் புலவி நீக்க - பரவையார் கொண்டிருந்த ஊடலை நீக்கும்பொருட்டு, செஞ்சடைக்கூத்தர் தம்மை - சிவந்த சடையையுடைய கூத்தப் பெருமானை, காதுகொள். காலசீப்ப - காதில் அணிந்த குழைகள் வீசுகின்ற ஒளி யாகிய நிலவு இருளை ஒழிக்க, மனையிடை இருகால் செல்ல - பரவையாரது திரு மாளிகைக்கு இரண்டுமுறை செல்லும்படி, தூது...கொள்வார் - தூதராக ஏவல் கொள்பவராகிய ஆளுடைய நம்பிகள் நம்மை அடிமையாகக்கொண்டு உரிமைகொள்பவ ராவார், தீதுகொள்வினைக்கு வாரோம் - (ஆதலின்) தீமையுடைய வினையின் வழிய தாகிய பிறவியில் நாம் சேரமாட்டோம்

(வி - ரை) **உரிமைகோள்வார் - (ஆதலின்) வினைக்கு வாரோம்** என்று கூட்டி முடித்துக்கொள்க பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

தீதுகொள் வினைக்கு - தீமையைப் பயனுக்கக் கொண்ட வினை. தீமை காரணமாக வரும் வினை என்றலுமாம் வினை-இங்கு வினையால் வரும் பிறவி குறித்தது **வினைக்கு** - வினையின்கண் நான்கனுருபு ஏழனுருபின் பொருளில் வந்தது பிறவியிற் சேரோம் எனக் உரிமைகொள்வார் எம்மை வினைக்கு வாராமற் செய்வார் "இருள்சே ரிருவினையும் சேரா" (குறள்)

தொழும்பு கோள்ளுதல் - அடிமைப் பணிகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் **உரிமை கோள்ளுதல்** - உரிமையால் ஏவல்கொள்ளுதல் "அடைந்தோர் மருட்டுறை நீக்கி நல் வான்வழி காட்டிட வல்லவனே" என்ற வகைநூற் பொருளை விரித்துரைத்ததாம்

புலவி நீக்க - கூத்தர் தம்மைத் தூதுகொள்பவர் - நம்மை உரிமைகொள்வார் - (ஆதலின்) வினைக்கு வாரோம் என்று கூட்டுக

குழைகள் - சங்கக் குழைகள் **நிலவு** - குழைகளின் வெள்ளிய ஒளியாகிய நிலவு. உருவகம்

இருள் கால்சீப்ப - இருளைத் துடைக்க - போக்க **கால்சீத்தல்** - ஒரு சொல்

மனையிடை - பரவையார் திருமாளிகையின்கண்

இருகாற் சேல்ல - இருமுறை தூது செல்லும்படி (ஏயர்கோ - புரா - 324—374)

தூதுகோள்பவர் - தூதாகக் கொண்டவரே தேற்றேகாரம் தொக்கது "இனி அல்லனெனும் பொருட்டுறை யாவதெனனே" என்ற வகைநூற் கருத்தைத் தொடர்ந்து, அத்தனுக்கு அடிமையாகவும் வல்லவர், அவ்வாறு தம்மை ஆளாகக் கொண்டமை காரணமாக அவரைத் தூதுகொண்டு ஏவவும் வல்லவர் என்று கூறினார் "நாயனை யடியா னேவுங் காரிய மென்று" என்றதும் இது (ஏயர்கோ - புரா - 384).

"**அம்மானுக் காளே**" என்ற தொகைநூற் கருத்துக்கு "ஆளாயினேன் இனி யல்லனெனும் பொருட்டுறை யாவதெனனே யென்ன வல்லவன்" என்று வகைநூல் உரை வகுத்தது அதனையே விரிநூல் தொடர்ந்து மேற்கூறியபடி விரித்தது காண்க சருக்கந்தோறும் இவ்வாறு தொகைநூற் சொற்றொடர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் சரிதத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளாக விரித்துத் துதி யுருவமாக விரிநூல் பேசும். 550ல் உரைத்தவை பார்க்க

3. இலைமலிந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

இலமலிந்த சருக்கம்

சரித ஆராய்ச்சியுரை

[இராவ்பகதூா - திரு. C. M. இராமசசநதிர செட்டியாா, B.A., B.L , F.R..G.S., அவாகள் அனபுடன உதவிய குறிப்புககளா]

1. எறிபத்தநாயனர்

திருப்பதி - திருக்கருவூர் .—இது ஒரு பழைய ஊா , கொஙகுநாடடுத தேவாரப பாடலபெறற தலஙகள ஏழனுள ஒனறு இவவூரில பணடையகாலச சினனஙகள் பல கிடைததன. உரோமானிய சககரவாததிகளின நாணயஙகள பல தோணடி எடுககப படடன

உரோமானிய அரசன் பெயர்	காலம்	தோண்டி எடுக்கப்பட்ட வருடம்
அகஸதஸ	கி. மு 41—14 கி. பி.	1878
ஆணடோனியா	கி. மு 8	1806
டைபீரியஸ	கி. பி 14—37	1806—1878
கிளாடியஸ	,, 41—54	1806
கானஸடானடினஸ	,, 323—337	

மேலும், தாலமி எனற கிரேகக ஆசிரியர் தமது நூலில் 'கோரபோத ரோஸ' எனற இராசசியததிறகு 'கரௌரா' எனற ஊா தலைமை நகா எனறு கூறியிருககின ரூா இமமொழிகளைச 'சேரபதி', 'கரூா' எனறு சிலா பொருள கொளளுகினறனா இதைககொணடு சில ஆராயசசியாளாகள கேரள அலலது சேர நாடடிறகு இககருவூா தலைமை நகராக இருநதது என எழுதியிருககினரூாகள. சேரநாடடுத தலைநகா இக கருவூரோ அலலது மலையாளநாடடுக கொடுஙகோளுரோ எனபது இனனமும வாதத திறகுடபடட ஒருசெயதியெனபா. இவவூாத தலபுராணததில இதனை வஞசுளாரணியம எனறு குறிததிருபபதும, புகலூருககடுதத ஆறுநாடடாா மலையில ஒருபழைய எழுத தில காணும கலவெடடில **வஞ்சி** எனற மொழி இருததலும இஙகே கவனிககத தககவையாமெனவுங கூறுவா

இனி, இவவூா ஆலயததில இருநத கலவெடடுககளில (ஆலயம புதுபபிததபோது அவை அழிககபபடடன) **வஞ்சி** எனற பெயா காணவிலலை பழைய கலவெடடுகக ளெலலாம சோழாகளுடையவையே சேரா கலவெடடு ஒனறும இலலை. இரா ஜேநதிரதேவன (1052—1062), வீரராஜேநதிரன (1064—1070), விககிரமசோழன 1118—1135), குலோததுஙகன III (1178—1216) முதலியவாகளுடைய கலவெடடுக கள இருநதன கொஙகு நாட்டில மறற இடஙகளில இருபபதைப்போல கொங்கு சோழாகளுடைய கலவெடடுககளும இஙகு இலலை ஆகவே கொஙகு நாடடின மறறப பகுதிகள கொஙகு சோழாகளுடைய ஆடசியில இருநதபோது கருவூாப பிரதேசம தஞசை, உறையூாச சோழாகளின நேராக ஆடசியிலே இருநதது எனலவேணடும. ஆககாரணததினாலதான புகழச சோழநாயனூரும திறை வாஙகுவதறகாகத தம தலைநக ரான உறையூரிலிருநது கருவூருககு நேரில வநது இருநதாா போலும !

நாடு —கொஙகு நாடு ஆனால அதறகு இராஜேநதிரன காலததில அதிராசராச மணடலம எனறும, விககிரமன காலததில வீரசோழ மணடலம எனறும, குலோத துஙகன III காலததில சோழ கேரள மணடலம எனறும பெயா கொடுககப்படடிருந ததது எனறு அவரவாகளது கல வெடடுககளால அறிகிரேூம.

உள்நாடுகள் :—கருவூா இருககும நாடடிறகு வெஙகால நாடு எனறு பெயா. இது கொஙகு மணடலத்து 24 நாடுகளில ஒனறு எனறு கொஙகு மணடல சதகம கூறும.

இந்நாட்டில் கணவதி நல்லூர், செல்வாய்ப்பள்ளி, பாக்கூர், புன்னம், ஆந்தனூர் முதலிய ஊர்கள் உண்டு. தடடையூர் நாடு என்ற மற்றொரு நாடும் உண்டு அதில் மன்னரை, கோளப்பள்ளி, தேவனப்பள்ளி முதலிய ஊர்கள் உண்டு. இவ்வூர்களைக் கருவூர் ஆலயத்திற்குத் தேவதானமாகக் கொடுத்திருந்தார்கள் எனக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன

ஊர் .—கருவூர் இதற்குக் குலோத்துங்கன் III காலத்தில் முடிவழங்கு சோழபுரம் என்ற பேர் இருந்தது

கோயில் .—ஆனிலை என்பது. சுவாமிக்கு கருவூர்த் திருவானிலை மகாதேவர் என்ற பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. எந்தக் கல்வெட்டிலும் பசுபதீசுவரர் என்று கூறப்படவில்லை ஆகவே இவ்வடமொழிப் பெயர் தமிழ்ப் பெயரின் மொழி பெயர்ப்பே ஆகும் சுவாமியின் கர்ப்பக்கிருகம், அம்மன் காப்பக் கிருகம், மொட்டைக் கோபுரம் இவைகளில் பழங்காலக் கல்வெட்டுக்கள் இருந்தபடியால் அப்பாகங்கள் மிகப் பழையவை என்பபடும். இக் கல்வெட்டுக்களில் கண்ட இராஜேந்திரன் வீரராஜேந்திரன் இவர்களுடைய மெய்க்கீர்த்திகள் சோழ சரித்திரத்திற்குச் சிறந்த ஆதாரவுகளாக இருக்கின்றன இக்கல்வெட்டுக்களில் இறை, வரி, சிற்றாயம், எல்லை, உகவை, மன்றுபாடு, தெண்டம், குற்றம், எற்சசோறு, கூற்றரிசி முதலிய வரித்திட்டங்களைப் பற்றி அறியலாம் மேலும் சாசனங்கள் எழுதும்போது நிலத்தின் விவரத்தில் “உடும்போடி, ஆமைதவழ், புற்று எழுந்த இடம், சுற்றுப்புல், போக முற்றூட்டு, மேனோக்கிய மரம், கீழ்நோக்கிய கிணறு” முதலிய வாசகம் கண்டு எழுதுவதுண்டு என்பதை இக்கல்வெட்டுக்களால் அறியலாம். இச்சொற்றொடர்களினின்றும் முன்னாளில் வழங்கிய தமிழின் சுவையும் காணப்படும் மேலும் ஒரு கல்வெட்டு, கணமாளர்களுக்குச் சில உரிமைகளைக் கோனேரின்மைகொண்டான் (வீரசோழன்) கொடுத்ததாகக் கூறுகிறது அவ்வுரிமைகள் அதுவரை அவர்களுக்கு இல்லைபோலும்!. அவை நன்மை தின்மைகளில் இரட்டைச்சங்கு ஊதுதல், வீட்டிற்குச் சாந்து பூசுதல், புறப்படும்போது பாதரக்ஷை அணிதல் முதலியன ! மேலும் மற்றொரு கல்வெட்டில் தேவகன்மிகளுக்கு (கோயில் சிப்பந்திகள்) வீட்டிற்கு இரட்டை மாடி கட்டுதல், இரட்டைக்கதவு வைத்தல், பூவினால் அலங்கரித்தல் முதலிய உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டனவாம் !.

மேலும் கி. பி. 1618-ல் எழுதப்பட்ட கருவூர்ப் புராணத்தில் எறிபத்தர் சருக்கம், புகழ்ச்சோழர் சருக்கம் இரண்டும் இருத்தல் காணக் இச்சரித்திரங்கள் பெரியபுராணத்தை ஏறக்குறைய ஒட்டியே பாடப்பட்டிருக்கின்றன.

(இதன் விரிவைச் “ செந்தமிழ்ச் செல்வி ” 12-ம் சிலம்பில் காண்க.)

2. ஏனாதி நாயனார்

திருப்பதி - எயினனூர் .—சோழநாட்டில் அரிசிலாற்றங்கரையில் உள்ள ஓர் ஊர். எயில் என்றால் மதில் அல்லது அரண் , எயினன் மதில் கொண்ட அரணுக்கு அதிபன் , அவனூர் எயினனூர் ஆகும். பண்டைத் தமிழில் எயினர் என்பது பாலைநிலத்து மக்களின் பெயர், அவர்களுடைய பெண்மக்களின் பெயர் எயிற்றியர். பாலைக்கு எயில் அவசியம் அல்லவா ? ஆனால் இந்த எயினனூர் பாலை நிலத்தில் இல்லை , மருத நிலத்தில் உள்ளது. மருத நிலத்தில் இருக்கலாம் என்பதற்குக் காஞ்சியைச் சுற்றியுள்ள நாட்டிற்கு எயில் நாடு என்ப பெயர் இருத்தலாற் கண்டு கொள்க.

ஏனாதி என்ற மொழி பண்டைத் தமிழ் மன்னர் அளித்து வந்த ஒரு சிறந்த பட்டத்தின் பெயர் அதற்கு அறிகுறியாக ஒரு மோதிரமும் அளிப்பார்கள். அதற்கு ஏனாதி மோதிரம் என்று பெயர் இதனைப் பண்டைய தமிழ் நூல்களில் விவரமாகக் கண்டு கொள்க. இப்பட்டத்தைப்பற்றிக் கல்வெட்டு ஆதாரமும் உண்டு. சென்னைக்

கடுத்த திருவொற்றியூரில் அம்மன் சந்நிதிக் கடுத்த ஒரு கல்தூணில் 237/1912 என்ற இலக்கமிட்ட கல்வெட்டில் பெருமாள் சுந்தர பாண்டிய தேவனின் நிமித்தம் ஏனாதி மேற்குடையான் பெரிய நாயன் என்ற பொத்தப்பிராயன் என்பவன் "எல்லாந் தலையான பெருமாள் திருவாசல்" என்ற வாசலைக் கட்டினதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இச்சுந்தர பாண்டியன் 1251 - 1264 கி பி யில் இருந்தவன் ஆகவே அக்காலத்தில் ஏனாதி பட்டம் தரித்த ஒரு பொத்தப்பிராயன் (கண்ணப்பர் சரிதம் காண்க) இருந்திருக்க வேண்டும் அவன் திருவொற்றியூரில் அம்பாள் சந்நிதியில் திருப்பணி செய்தவன் நாயனார் புகழ் அக்காலத்தில் பரவியிருந்தது

3. கண்ணப்ப நாயனார் * * * முன்னரே வெளியிடப் பட்டது.

கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் - சோக்கை - IV-X பார்க்க

4. குங்கிலியக்கலய நாயனார்

திருப்பதி - திருக்கடவூர் —அமிர்தகடேசர் ஆலயத்தில் 38 கல்வெட்டுக்களும், திருக்கடவூர் மயானத்துப் பிரமபுரீசர் ஆலயத்தில் 13 கல்வெட்டுக்களும் உள்ளன அவைகள் பெரும்பாலும் சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் காலத்தவையே இராசராஜச் சோழன் I (985 - 1013) முதல் இராஜராஜன் III (1216 - 1248) வரை சோழர்கள் 13 நூற்றாண்டுப் பாண்டியர்கள், கிருஷ்ணதேவராயன் (1509 - 1535) இவர்கள் கல்வெட்டுக்களே முக்கியமானவை இக்கல்வெட்டுக்களில் பூதானச் செய்திகள் குறிக்கப்பட்ட போதிலும் அடியிற்கண்ட குறிப்புக்கள் ஆராயத்தக்கன.

நாடு —சோழ வம்சத் தொடக்கத்தில் உய்யக் கொண்டான் வளநாடு என்றும், பிற்காலத்தில் ஜயங்கொண்டசோழ வளநாடு என்றும் பெயர் வழங்கியது.

உள்நாடு :—முதலில் அம்பர் நாடு என்றும், பின்னர் ஆக்கூர் நாடு என்றும் வழங்கியது திருஅம்பர், திரு வாக்கூர் என்ற இவ்விரு ஊர்களும் அருகில் உள்ளன. தலைமை நகர் மாற்றத்தினால் நாட்டின் பெயரும் மாறினது போலும்

ஊர் .—'படைமேவிய திருக்கடவூர்,' 'உடபடை மேவிய திருக்கடவூர்' என்று காண்கிறோம் "உடபடை மேவிய" என்றிருத்தலால் இங்குப் பெருஞ் சேனையின் ஒரு பிரிவை அரசன் வைத்திருக்கலாம் (Contonment Station) என்று சாசன ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தர்கள் எண்ணுகிறார்கள்

சுவாமிபெயர் - காலகால ஈசுவரர் ஆலயம் - திருவீரட்டானம் இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்திகள் - காலகாலதேவர், கூத்தாடுதேவர், குலோத்துங்கச் சோழீசர், விக்கிரம சோழீசர் (அவ்வவ்வரசர்கள் தாபித்தவை) இப்போது வழங்கும் வடமொழிப் பெயர் கல்வெட்டுக்களில் இல்லை. திருமயானத்துச் சுவாமியின் பெயர் **திருமயானமுடைய நாயனார்** என்பதே

சிலசெய்திகள் —1 குலோத்துங்கன் III காலத்தில் ஆலயப்பணியில் புதிதாக அமர்ந்த இரண்டு சிவாசாரியர்கள் நீக்கப்பட்டுப் பரம்பரைச் சிவாச்சாரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்

2. குலசேகரபாண்டியன் காலத்தில் மன்னனுடைய தம்பிகளுக்கு நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுத்த காரணத்தினால் கலகம் ஏற்பட, அரசன் அவைகளை மீட்டுக் கொண்டான் கலகமும் தீர்ந்தது

3 கிருஷ்ணதேவராயன் (1509) காலத்தில்நடந்த இராயச்சூர் யுத்தத்தில் போர் செய்த கடவூர் ஆபத்சகாயர் என்ற பிராமணன் இவ்வாலயத்தில் திருப்பணி செய்தது.

4 காலகாலன் ஈழத்து அரையன் என்ற கவி அகப்பொருள்பற்றிய செய்யுள்களாக இரண்டு கட்டளைக் கலித்துறைக் கவிகளைப் பாடிக்கல்வெட்டிற் பதிப்பித்தார்.

5. குலோத்துங்கன் காலத்திற் **புலியூர்க்கோட்டம் குன்றத்தூர் சேக்கிழார்** அம்மையப்பன் பராந்தக தேவனான கரிகாலசோழ பல்லவராயன் என்பவர் இவ்வால யத்திற்குப் பூ தானம் செய்தார். குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார் என்ற பெயர் குறிப்பிடத் தக்கது.

6. குலோத்துங்கன் 26 ஆண்டு (25/06) கல்வெட்டின்படி கடலூர்ச் சபையார் ஒரு நிலத்தைத் தானம்செய்து அதை விளைநிலமாகத் திருத்திக் குங்குலியக்கலைய நாயனார் திருநாள் நிபந்தங்களுக்காக (அடியார்கள் அமுது உண்ணச்செய்ய) ஏற்பாடு செய்யும்படி உத்தரவு இட்டார்கள். இங்கே நாயனார் பெயர் குறித்திருப்பது நோக் கத்தக்கது.

7. திருமயானமுடைய பெருமாள் ஆலயத்தில் குலோத்துங்கன் III காலத்தில் ஆலயத்தில் வீணை வாசிக்கவும், வேதம், திருஉருத்திரம் இவைகளை ஓதவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

5. மானக்கஞ்சாறர்

திருப்பதி - கஞ்சாறூர் :—இது மேலைக்காழி, தலைஞாயிறு என்ற பெயர்களைக் கொண்ட கருப்பறியலூர் (வைத்தீசுவரர் கோயிலுக்கு 4 கல்லில் உள்ள ஒரு ஊர்) என்பது சிலர் கருத்து. இதன் வாயு மூலையில் ஒரு கல்லில் வட கஞ்சாறு என்ற ஒரு சிறு ஊர் இருக்கிறது. இது ஒரு வைப்புத்தலம். இதனையே மானக்கஞ்சாறர் அவதாரத் தலம் என்பர். ஆனால் இது வடகஞ்சாறு என்றிருத்தலால் தென்கஞ்சாறு ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். அது இப்போது வழக்கில் இல்லை. என்றாலும் ஆன்தாண்டவ புரத்தில் கீழ்ப்பகுதியில் பஞ்சவடீசர் ஆலயம் ஒன்று இருக்கிறது. இத்தலம்தான் கஞ்சாறூராக இருக்கக்கூடும் என்று அங்கு புதையலில் அகப்பட்ட விக்கிரகங்களினால் அறியக்கூடும். (இப்புராணத் தலவிசேடத்திலுட்காண்க.)

இனி, கஞ்சாறன் என்ற பெயருள்ள இரண்டு கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. செங்கல்பட்டு நத்தம் சண்பகேசுவரர் ஆலயத்தின் (262/1912) கல்வெட்டின்படி இரா ஜேந்திரச் சோழன் I (1017—1043) மூன்றாவது ஆண்டில் பரமேசுவர மங்கலத்துச் சம்வத்ஸர வாரியச்சபையார் இராஜேந்திரச் சோழன் மண்டபத்தில் (சதுஸ்ஸாலி) கூடி நிலத்தீர்வையை நிச்சயித்தார்கள். நிலத்தீர்வை விதித்த உத்தியோகத்தன் பெயர் "**கஞ்சாறன்** ஐயன் சூரியன்" என்பது. மேலும் திருவொற்றியூரில் ஒரு கல் வெட்டின்படி (188/1912) கங்கபல்லவன் விஜய கம்பவிக்ரம வர்மன் முதலாவது ஆண் டில் சோழ வளநாட்டு இந்தளூர்நாட்டுக் **கஞ்சாறூர்** கிராமத்துக் **கஞ்சாறன் அமர்நீதி** என்ற பல்லவத்தரையன் திருவிளக்கு வைப்பதற்காகப் பொன் தானம் செய்தான். இத னால் சோழநாட்டில் கஞ்சாறூர் இருந்ததென்றும், அவ்வூரான ஒருவன் கஞ்சாறன் அமர்நீதி என்ற பெயரை வகித்துக் கொண்டான் என்றும் தெரிகிறது. இதில் கஞ் சாறன் என்பது அவனது ஊரையும், அமர்நீதி என்பது அவனது பேரையும் குறிப்பன போலும். அவன் அமர்நீதி நாயனாரிடம் அன்பு செலுத்திய மரபினன் போலும்.

6. அரிவாட்டாயர்

திருப்பதி-கணமங்கலம் —இது சோழநாட்டுத் திருப்பதி மிகவும் செழிப்புற்றது. திருத்துறைப்பூண்டிக்கு வடக்கே $2\frac{1}{2}$ கல்லில் உள்ள தண்டலைச்சேரி என்ற ஊருக்கு $\frac{1}{2}$ கல்லில் இருந்த ஒரு ஊர் இப்போது கணமங்கல மேடு என்ற ஒரு திடல் மாத்திரம் போளவில் இருக்கிறது. தண்டலைச்சேரி என்பது **தண்டலை நீணெறி** என்ற பாடல் பெற்ற மாடக்கோயில். இவ்வாலயத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தநாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரப்பதிகத்தின் சொற் சிறப்பினையே சேக்கிழார் கணமங்கலத்திற்கு எடுத் தாண்டு வழங்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (புராண உரை பார்க்க.)

இவர் அவதரித்த அரிவாட்டாயனாரைப் பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் கிடைக்கவில்லை யாயினும் அவரது பெயரை இட்டு வழங்கிய சில சிவனடியார்களின் செயல்களைக்குறிக் கும் கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லா கும்பகோணம் தாலூக்கா திருப்புறம்பயத்தில் உள்ள சாக்ஷீசுவர சுவாமி ஆலயத்தில் கண்ட ஒரு கல்வெட்டில் (344/27) “ **அரிவாட்டாயன்,** திருத்தொண்டன், வன்றொண்டன், சண்டேசுவரன், இயற்பகை, கோட்புலியார், விறன்மிண்டன், அணுக்க நம்பி என்ற பெயர்கள் வாய்ந்த அடியார்கள் திருப்புறம்பய நாயனாருக்கு ஐப்பசி பங்குனித் திருவிழாக்களிலும், திருவேட்டை, தீர்த்தம் இந்நாட்களிலும் நிமந்தங்களுக்கு நிலதானம் செய்ததாகக் கண்டிருக்கிறது. இக்கல்வெட்டு ஒரு அரசனுடைய 13 வது ஆண்டில் பொறிக்கப் பட்டது. இதன் மேல் கல்வெட்டு விக்கிரமனுடைய கல்வெட்டானதினால் இதுவும் 12 வது நூற்றாண்டினதாக இருக்கலாம். ஆகவே, பெரிய புராணம் எழுதிய பிறகு சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே இப்பெயர்களை மக்கள் இட்டுக்கொள்வது வழக்கத் திற்கு வந்துவிட்டது எனலாம். மேலும் **தாயன்** என்ற பெயர் வேறு கல்வெட்டுக் களிலும் காணலாம். **தாயன் கண்ணுடையான்** (திருச்சி - திருவெறும்பியூர் (744/1914), **தாயன் சிங்கன்** (மதுரை, பெரிய குளத்துச் செப்புச் சாசனம் 1301/1907), **தாயன் திருச்சிற்றம்பல முடையான்** (திருச்செங்காட்டங்குடி 58/1913) என்ற பெயர்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இப்பெயர்களில் **தாயன் கண்முடையான்** என்றது குறிப்பிடத் தக்கது (விரிவை சித்தாந்தம் 12 மலரில் காண்க).

7. ஆனாய நாயனார்

திருப்பதி - மேன்மழநாட்டுத் திருமங்கலம் :—நாடு - மழநாடு திருச்சிராப்பள் ளிக்கு வடக்கே கொள்ளிடத்திற்கு வடபாகம். இந்நாட்டு அந்தணர்க்கு மழநாட்டுப் பிரகச்சரணம் என்று பெயர் உண்டு. இந்நாடு மேன்மழநாடு - கீழ்மழநாடு என்ற இருபிரிவுகள் கொண்டது. மேன்மழநாட்டிற்குத் திருத்தவத்துறை (லால்குடி) தலை நகராகவும், கீழ்மழ நாட்டிற்கு மழபாடி தலைநகரமாகவும் இருந்தன. இவை தவிர மழகொங்கு என்று ஒரு பிரிவும் இருந்ததாகச் செப்பேடு ஒன்று கூறும்.

உள்நாடு - மழநாட்டில் வெள்ளையூர்க் கண்டம், பாச்சில் கூற்றம், இடையாற்று நாடு, கலார்க்கூற்றம் முதலிய பல பிரிவுகள் இருந்தன. நாட்டுப் பெயர்கள் பல சோழர்கள் காலங்களில் பலவாறு மாறின. இனி, மழநாட்டில் பாச்சில் ஆச்சிராமத்தில் கொல்லி மழவன் என்ற தலைவன் இருந்த செய்தி திருஞானசம்பந்த நாயனார் சரித்த தில் காண்க. இந்நாட்டுத் தலைவர்களுக்கு மழவர், மழவராயர் என்ற பெயர் உண்டு.

ஊர் - மேலமழநாட்டுக் கலார் கூற்றத்தில் உள்ள திருப்பதி **திருமங்கலம்** ஆகும். அது ஒரு மூதூர்.

ஆலயம் - பழையது. இதில் 13 கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. அவை ராஜராஜன் I (983-1013) காலம் முதல் ராஜராஜன் III (1238) வரையிலும், பின் மதுரைநாயக்கர் (1567) காலத்தும் உள்ளன.

சுவாமி - பரசுராமீசுவரம் உடையார் திருமழுவுடைய நாயனார் என்றும் காண கிறோம். தற்காலப் பெயராகிய சாமவேதீசர் என்ற பெயரே காணவில்லை. (பரசு - மழு ; மழுவிலிருந்து மழவர் - மழவநாடு என்ற பெயர்கள் வந்திருக்கலாம். மழு-உழவுக் கருவி. மழவர் - உழவர் என்றலுமாம்)* (விரிவு - சித்தாந்தம் - 12 மலரிற்காண்க)

---

*இத்தலத்தில் பரசுராமர் பூசித்துத் தாயக்கொலைப்பழி நீங்கினர் என்பது தல மான்மியம். சிவபெருமான் மழுவேந்தியவர். பரசுராமரும் தவம்செய்து பரசுபெற்ற வர். தலவிசேடமும் விறன்மிண்ட நாயனார் புராணமும் பார்க்க.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காவது

மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்,
முருகனுக்கு, முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்;
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்;
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்;
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினா லெறிந்த
வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்,
ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே.

—திருத்தொண்டத்தொகை - (3)

திருச்சிற்றம்பலம்

தாதையை—என்பதும் பாடம்.

15. மூர்த்திநாயனார்புராணம்

தொகை

"மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்"—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

"'அவந்திரி குண்டம ணாவதின் மாள்வ'னென் றன்றாலவாய்ச்
சிவன்றிரு மேனிக்குச் சேஞ்சந் தனமாகச் செழுமுழங்கை
யுவந்தொளிர் பாறையிற் றேய்த்துல காண்டவொண் மூர்த்திதனூர்
நிவந்தபொன் மாட மதுரா புரியென்னு நீள்பதியே"
—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி - (கஎ)

விரி

968. சீர்மன்னுசெல் வக்குடி மல்கு சிறப்பி னோங்குங்
கார்மன்னுசென் னிக்கதிர் மாமணி மாட வைப்பு
நார்மன்னுசிந் தைப்பல நற்றுறை மாந்தர் போற்றும்
பார்மன்னுதொன் மைப்புகழ் பூண்டது பாண்டி நாடு.

மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம் :—இது, கிறுத்த முறையானே, நான்காவது திருத்தொண்டத் தொகையினுள் 'மும்மையா லுலகாண்ட' என்று தொடங்கும் மூன்றாவது திருப்பாசுரத்தினுள் துதிக்கப்பட்ட அடியார்களின் சரிதங்களைக்கூறும் பகுதி. அந்த அடியவர்களாவார் மூர்த்தியார், முருகர், உருத்திரபசுபதியார், திருநாளைப் போவார், திருக்குறிப்புத்தொண்டர், சண்டீசர் என்ற அறுவர்

புராணம் :—அவ்வறுவருள் மூர்த்தியார் என்ற பெயருடைய நாயனாரது சரித வரலாறும் பண்புங் கூறும் பகுதி இனி, மேல்வகுத்த முறையே மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கத்தில் முதலாவது மூர்த்திநாயனார் சரிதங் கூறத் தொடங்குகின்றார்

தொகை :—(சிவசாதனங்களாகிய) மூன்றினால் உலகத்தை அரசாண்ட மூர்த்தியாருக்கு நான் அடியேன் ஆவேன் **மும்மை** - திருநீறு, உருத்திராக்க கண்டிகை, சடை என்ற சிவசாதனங்கள் மூன்று. இவற்றால் உலகாண்ட திறம் 1008 1013-ல் விரிக்கப்பட்ட

வகை :—"வீணேதிரியும் குண்டமண்ர்களுக்குள்ளாவதின் மாள்வன்" என்று அன்று ஆலவாயப் பெருமானது திருமேனிக்கு உகந்த செஞ்சந்தனமாகக் கொண்டு தமது செழித்த முழங்கையினை மகிழ்ச்சியுடன் பாறையில் தேய்த்தது, (இறைவனருளால்) உலகாண்ட ஒண்மையுடைய **மூர்த்தியாரது ஊர்**, ஓங்கிய பொன்மாடங்களையுடைய **மதுராபுரி** என்று சொல்லப்படுகின்ற நீள்பதியேயாகும்.

அமணுவதின் மாள்வன் - இது, பாறையில் முழங்கையை எலும்பு திறந்து மூளை காணத் தேய்க்கத் துணிந்தபோது மூர்த்தியாரது திரு உள்ளத்தில் எழுந்த துணிபு. **அவம் திரி அமண்** எனக. **குண்டமணும் அவந்திரிவதின்** என்று விகுதி பிரித்துக,

கூட்டி, அமணர்களுள்ளாகிச், சிவன்பணி செய்யமாட்டாது வீணே வாணாள் போக்கு வதினும், "பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே" என்பது முதலாகத் தமிழ்மறைகள் விதித்தபடி, சாதல் நன்று என்றுரைத்தலுமாம். **திருமேனிக்குச் சேஞ்சந்தனமாக** சிவனுக்குத்தாம் நியதியாகச் சாத்தும் செஞ்சந்தனக் காப்பாக எண்ணி. சந்தனத்தில் உயர்ந்தது செஞ்சந்தனம் என்ப இது மலர்க்காசந்தனம் எனவும்படும் "காசில் பனிநீர்ப்பசைக் கற்பூரக் குங்குமப்பூ,மாசிலுரோசனைபுழுகு மான்மதநா வியுங்கலந்த, வாசிகந்த மலர்க்காசந் தனமிலே பனம்" - (மருத்வரைப்படலம்-34) என்ற பேரூர்ப் புராணங்காண்க முழங்கை தேய்த்தலால் குருதி பெருகுமாதலின் அதனைப் புலால் கமழும் ஊன்பண்டமாகக் கருதாது அந்தச் செந்நிற வொற்றுமையே கருதிச் செஞ்சந் தனமாக எண்ணினார் என்ற கருத்துங் காண்க

செழுமுழங்கை - திருமேனியின் செழுமை குறித்தது சிவனது மெய்ப்பூச்சுக் குரிய சந்தனமரைத்துப் பணிசெய்த செழிப்புடைய கை என்ற குறிப்புமாம் "தேய்க்கும் கை"-(987). **உவந்து தேய்த்து** உடல் வருத்தம் சிறிதும் மனங்கொள்ளாது மகிழ்ந்து செய்த மனநிலை குறித்தது. **பாறை** - சந்தனம் அரைக்குங் கல். **உலகாண்ட** தேய்த்த காரணத்தால் இறைவன் அருளியபடி உலகாளப்பெற்ற வரலாறு (985, 986, 987) விரிநூலுட் காண்க

ஒண்மை - ஒளியனவாகிய மனநிலை - வாக்குநிலை - செய்கையின் நிலைகள் சரிதம் காண்க **மூர்த்தி** - நாயனாரது பெயர் (976) **ஊர்** - **நீள்பதியே** என்று முடிக்க **பொன் மாடம்** - பொன்னணிந்த சிகர முதலிய பகுதிகளையுடைய மாடங்கள். "கதிர் மாமணி மாடவைப்பு" (960) என்பது விரிநூல் **பொன்**-அழகிய என்றலுமாம "பொற்பதி" (975). **மதுராபுரி** - விரிநூலினுள் இப்பெயரையே எடுத்தாண்டது காண்க (971) **நீள்பதியே** - புகழாலும் பெருமையாலும் காலத்தாலும் நீளும் மூக் காலத்துக்கும் பொதுவாகிய வினைத்தொகை - 974 பார்க்க.

968 **(இ - ள்)** பாண்டிநாடு - பாண்டிய நாடானது, சீர்மன்னு...வைப்பு - சீரினால் நிலைத்த செல்வமுடைய குடிகள் நிறைந்த சிறப்பினால் ஓங்கும், மேகங்கள் நிலைத்துத் தங்கும் உச்சியிடங்களையுடைய ஒளி பொருந்திய மணிகளைக் கொண்ட மாடங்கள் நிறைந்தது, நார்மன்னு பூண்டது-அன்பு பொருந்திய மனத்தையுடைய பல நல்ல துறைகளில் வாழ்கின்ற மாந்தர்கள் துதிக்கும்படி உலகில் நிலைத்த பழமை பொருந்திய புகழையுடையது.

(வி - ரை) சீர்மன்னு சேல்வம் - சீரினால் நிலைத்தலாவது நல்வழியின் ஈட்டப் பட்டதனால் நிலைபெற்றிருத்தல் அவ்வாறல்லாத பொருள்களாயின் விரைவில் அழிந்துபோம் என்பது நூற்றுணிபு **சேல்வக்குடி மன்னு சிறப்பு** - குடிகள் நிறைந் திருப்பதும் நல்ல செல்வம் பெருகியிருப்பதும் மாடங்களுக்குச் சிறப்பாவனவாம் சீர் - அறம், செல்வம் - பொருள், குடி - இன்பம், சிறப்பு - வீடு என நான்கு உறுதிகளும் தரும் என்ற குறிப்பும் காண்க.

ஓங்கும் கார்மன்னு சேன்னி - மேகங்கள் தங்கும் உச்சி என்பது மாடங்களின் உயர்ச்சியைக் குறித்தது. "செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச், செல்வமதி தோயச் செல்வ முயர்கின்ற, செல்வர் வாழ்" (குறிஞ்சி - கோயில்-5) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரத்தின் கருத்தையும் காண்க ஓங்கும் மாடம் என்று கூட்டலுமாம்.

வைப்பு - மாடங்களின் நிறைவாகிய சேமநிதி போல்வது என்றபடி.

நார்மன்னு .போற்றும் - எந்த நற்றுறைக்கும் அன்புடைய மனம் இன்றியமை யாது வேண்டப்படுவ தென்பதாம். அன்பும் நல்லொழுக்கமுமுடைய நல்லோரால் போற்றப் படுவதே நன்மதிப்பாகும், ஏனைய வெல்லாம் மதிப்பாகா என்பதும் குறிப்பு **பல நற்றுறை** பலவகையின நல்லொழுக்கங்களைக் குறித்தது. **மாந்தர்** - பழஞ் சங்கப் புலவர்களும் மற்றும் பெரியோர்களும். **பார்மன்னு தொன்மைப்புகழ்** - உலகில் நிலை

பெற்ற பழமை. "பாண்டிநாடே பழம்பதியாகவும்" (திருவாசகம்) முதலிய திருவாக்குக்களை இங்கு நினைவுகூர்க.

பாண்டி நாடு பாண்டிய மரபின் அரசர்களால் ஆளப்பட்ட நாடு.

பாண்டி நாட்டினை இத் திருத்தொண்டர் புராணத்தினுள் முதன் முதலிற் கூறநேர்ந்த இடம் இப்புராணமேயாதலானும், பாண்டிநாடு **தமிழ்நாடு** என்று சிறப்புப் பெயர் பெற்றதாதலானும் இங்குச் *செய்யுள் யாப்பினாலும், பொருளாலும் தமிழின் சிறப்புப்பற்றி ஆசிரியர் தொடங்குகின்றார். உறுதிப்பொருள் தராத சீவகசிந்தாமணியைக் கற்று அது தமிழ்வளனும் பொருள்வளனும் பெரிதுமுடையது என்று பாராட்டி மக்கள் போது போக்கிய காலத்தில் அவர்களது மனங்களை நற்றமிழிலும் நற்பொருளிலும் ஈடுபடுத்த இத்திருத்தொண்டர் புராணம் எழுந்தது என்பது திருத்தொண்டர் புராண வரலாற்றினாலறியப்படும் உண்மை, ஆதலின் பாண்டிநாட்டைப்பற்றிய இச்சரிதத்தைக் "காயமாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கமுகின் னெற்றி" என்ற சிந்தாமணியின் கவித்துறை யாப்பினால் தொடங்கி அந்த ஒரேவகைச் செய்யுள் யாப்பினாலே புராண முழுதும் பாடியருளினார் ஆசிரியர் என்க. சிந்தாமணியை விடுத்து இதனைக் கற்போர் தமிழ்ச் சுவையும், இகபர நலனும் ஒருங்கே அடையுமாறு இச்சரிதங்கூறிய யாப்பமைதி ஆசிரியரின் கருணைத்திறத்தினையும் கவித்திறனையும் ஒருங்கே காட்டிநிற்கின்றது. இத் தமிழ்நாட்டரசர் புராணமே தமிழ்வளர்த்திறத்தற்றெனக் கொண்ட அமைதியும் காண்க. தமிழ்வளத்தினையே தமது திருமனத்துட் கொண்டு ஆசிரியர் இப் புராணத்தினுட் புகுந்தனர் என்பது, 968—974 திருப்பாட்டுக்களின் அமைப்பினால் இனிது விளங்கும். 974-ம் திருப்பாட்டில் வெளிப்படையாகக் கூறியருளியதனோடு 970-ல் **ஞாலமளந்த மேன்மைத் தெய்வத்தமிழ்,** என்று விதந்தும் கூறியருளினார். 1

இதனால் நாடும் நாட்டுச் சிறப்பும் கூறினார்.

969. சாயுந் தளிர் வல்லி மருங்குனெடுந் தடங்கண்
வேயும்படு தோளியர் பண்படு மின்சொற் செய்ய
வாயும்படுமே, நீள்கரை மண்பொருந் தண்பொருந்தம்
பாயுங்கட லும்படும், நீர்மை பணித்த முத்தம். உ

(இ - ள்) **நீர்மை பணித்த முத்தம்** - அன்பின் நீர்மையினாற் கொள்ளப்பட்ட முத்தம், சாயும் தோளியர் - தளிர்களையுடைய சாயும் கொடிபோன்ற இடையினையும் நீண்ட பெரிய கண்களையும் உடைய மூங்கில்போன்ற தோள்களையுடைய பெண்களின், பண்படும் **வாயும்படும்** - பண் உண்டாகின்ற இனிய சொற்கள் பொருந்திய சிவந்த வாயினிடத்தும் பொருந்துவன, **நீர்மை பணித்த முத்தம்** - நீரோட்டம் என்னும் தண்ணிய ஒளிமிகுந்த முத்துக்கள், நீள் கரை மண் பொரும் தண் **பொருநந்தம் பாயும் கடலும்படும்** நீண்டகரையின் மண்ணை இடித்து ஓடும் குளிர்ச்சியுடைய குளிர்ந்த **தாமிரபர்ணியாறு** பாய்கின்ற கடலிலும் உண்டாகின்றன.

(வி - ரை) **நீர்மை பணித்த முத்தம்** என்பதனை இரட்டுறமொழிந்து கொண்டு, முத்தம் வாயும்படும், முத்தம் கடலும்படும் என்று ஈரிடத்துங் கூட்டி உரைக்க. உம்மைகள் எண்ணும்மைகள். மேல் வரும்பாட்டிலும், 972 லும் இவ்வாறே கொள்க.

வாயும்படும் என்றதனோடு கூட்டும்போது-**நீர்மை** - அன்பின் தன்மை, **முத்தம்** - அன்பு காரணமாக உளதாகும் உடலின்றொழில் என்க "தாய வாய்முத்தங் கொள்ள" (672) என்றது காண்க. **பணித்த** உண்டாகிய - உண்ணின்று தூண்டப்பட்ட என்க. **படும்** - பொருந்தும். இங்கு **முத்தம்** - முத்துப்போன்ற பல் என்று உரைகொண்டு அதற்குத் தக உரைப்பாருமுண்டு

*இப்புராணத்தினுள் வேறு யாப்பினால் வரும் 996, 997 பாட்டுக்கள் ஐயப்பாடுள்ளன.

கடலும்படும் - என்றதனோடு கூட்டுமபோது, **நீர்மை** - நீரினுட்பிறக்கும் உயர்ந்த முத்துமணிகளுக்கியல்பாகிய ஒருவகை ஒளிப்பரப்பு. இதனை நீரோட்டம் என்பது வழக்கு **முத்தம்** - முத்து மணிகள் **பணித்த** - இங்குப்பொருந்திய என்ற பொருளில் வந்தது **படும்** - உண்டாகும்.

மருங்குலையும் கண்ணையும் உடைய தோளியர் எனக. **சாயும் மருங்குல்** - என்க தளிர்களின் செறிவும் கனமும் தாங்க மாட்டாது சாயும் வல்லி என்று காரணங்கூறியபடி

வல்லி மருங்குல் - வல்லி - கொடி. மெய்யுற்றி வந்த உவமம்

நெடும் தடம் கண் - நீண்டிருத்தலும் அகன்று விசாலமாயிருத்தலும் கண்ணுக்கு அழகிலக்கண மென்பர்.

வேயும்படு தோளியர் - வேய் - மூங்கில். **படுதல்** இங்கு அழகின்ற கீழ்மைப் படுதல் குறித்தது **வேய்**-பெண்களின் தோளுக்கு உவமமாகக் கொள்ளும் பொருள்களுள் ஒன்று

பண்படும் இன் சொல் - பண்கள் இயல்பான அமைந்து விரவுகின்ற இனிய சொல் "பண்ணமரு மென்மொழியார்" (மேகராக - திருமிழலை - 10), "பண்ணினேர் மொழியாள்" (குறுந் - மறைக்காடு - 1) முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க

செய்ய வாய் - செம்மை - உதடுகளின் இயல்பாகிய பவளம் போன்ற நிறம். தாம்பூலத்தினிறமுமாம்.

நீள்கரை மண் பொருநம்-வெள்ளப்பெருக்கினால் இருபுறமும் கரைகளில் மண்ணை அரித்துக் கொண்டு செல்லும் ஆற்றினது இயல்பு குறித்தது.

தண் பொருநதம் - குளிர்ச்சியுடைய தாமிரபாணி ஆறு **பாயும் கடலும்** என்று உடம்பொடு புணர்த்துக் கூறியவதனால் தாமிரபாணியாற்றின் நீர் பாய்வதனால் அந்நீரின் தன்மை பொருந்த அவ்விடத்துக் கடல் முத்துக்களை உடைத்தாகும் தன்மை பொருந்துவதாம் என்பது. தாமிரபாணி பாயும் கடற்கரையில் கொற்கை நகரின் பக்கத்தே முத்துக்குளிக்கப்பட்டதென்ற செய்தியும் காண்க. அன்றியும் தாமிரபாணியினால் பொதியம் முதலிய மலைகளினின்றும் வாரிக்கொண்டு வரப்பட்ட முத்துக்கள், அது பாயும் கடலிற் படும் என்றதுமாம் "பூழியர்கோன் றென்னாடு முத்துடைத்து" என்ற வழக்கும் காண்க

இப்பாட்டால் ஆறும் ஆற்றுச் சிறப்பும் கூறினார்.

மண் படும்—என்பதும் பாடம் 2

970\. மொய்வைத்தவண் டின்செறி சூழன் முரன்ற சந்தின்
மைவைத்தசோ லைமல யந்தர வந்த மந்த
மெய்வைத்தகா லுந்தரும் ; ஞால மளந்த மேன்மைத்
தெய்வத்தமி ழுந்தருஞ் , செவ்வி மணஞ்சே யீரம். ௩

(இ - ள்) **செவ்வி மணஞ்செய் ஈரம்** - நறுமணம் வீசச் செய்யும் ஈரத்தை, மொய்வைத்த **காலும் தரும்** - மொய்த்த வண்டுகள் நெருங்கிய கூட்டம் ஒலிக்கின்ற இருண்ட சந்தனச் சோலை சூழ்ந்த பொதியமலை தரவந்த மெல்லவுலவுகின்ற சிறு தென்றற் காற்றும் கொடுக்கும், **செவ்வி மணஞ்செய ஈரம்** நன்மணத்தைச் செய்தற்குரிய அன்பினை, ஞாலம் **தமிழும் தரும்** - உலகத்தை அளந்த மேன்மையும் தெய்வத்தன்மையும் உடைய தமிழும் தரும்

(வி - ரை) **மொய் வைத்த வண்டு** - என்றது கூட்டமாக மொய்க்கும் வண்டுகளின் இயல்பினையும், **செறிசூழல்** என்றது அக்கூட்டங்கள் பல நெருங்கிச் சூழ்ந்ததனையும் குறித்தன

மூரன்ற சோலை - எனக்கூட்டுக. **சந்து** - சந்தனம்.

மூரன்ற - மூரலுதற்கிடமாகிய. **மைவைத்த** - இருள் சூழ்ந்த சோலையில் இருள் சூழ்தல் மரங்களின் செறிவினால் ஆவது. **மலயம்** - பொதிய மலை. **மலயம் தரவந்த கால்** - தென்றல். **கால்** - காற்று. **மந்தம் மெய் வைத்த** - மெல்லிதாகிய பரிசம் உண்டாக்கும். **மந்தம்** - குளிர் பரிமளம் என்ற வாயுவின் வேகம் மூன்றில் மந்த நடையை உடம்பில் வைத்த என உரை கொள்வாரும் உண்டு.

ஞாலம் அளந்த - என்பது உலகம் இன்ன தன்மையுடையது என்று நிச்சயித்த - அளவுபடுத்திய - என்ற பொருளில் வந்தது. உலகத்தின் உண்மைத் தத்துவத்தை உணர்த்திய எனக். உலக முழுதும் பரவிய - உயர்ந்தாரால் மதிக்கப்பட்ட - என் றுரைப்பாருமுண்டு. **தெய்வத்தமிழ்** - சிவபெருமானருளிய பொருளிலக்கணமும், அறிவாற் சிவமே யாகிய உண்மை நாயன்மார்களருளிய தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய திருவருணூல்களும் ஞான சாத்திரங்களும் ஆம். தெய்வத்தன்மை இத்திருவருள் வாக்குக்களின் செயலாலும் பிறவாற்றாலும் அறியப்படும். இக்கருத்தையே பாராட்டிக் கம்பரும் "நீண்டதமி ழாலுலகை நேமியி னளந்தான்" என்று அகத்தியரைத் துதித்துக் கூறியதும் காண்க.

இனி, "அவற்றுள்—படுதிரைவையம் பாத்திய பண்பே" (தொல் - பொருள் - அக - 2) என்றதனால் உலகினை நானிலமாக அளந்து, பொருள்களையும் அவற்றுள் அடக்கி யிலக்கணஞ் செய்தமையால் ஞாலமளந்த மேன்மை என்றார் என்பதுமாம். இதுவன்றியும், "நீலமேனி வாலிழைபாகத், தொருவ னிருதா ணிழற்கீழ், மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே" என ஐங்குறுநூறு கடவுள் வாழ்த்தில் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியது போன்றவையும் ஞாலமளந்ததே யாமெனக்.

மலயக்காற்று - செவ்வி மணம் செய் ஈரம் தருதலாவது - குளிர்ச்சியையும் நன்மணத்தையும் கொடுத்தல். **ஈரம்** - குளிர்ச்சி. துணைபிரிந்து வருந்துவோர்க்குத் தென்றற்காற்று மணம் என்ற கூட்டத்தினை நினைவூட்டச் செய்தலும் குறிப்பாம். கைக்கிளைத் துறையில் தென்றலைப் பலதிறப்படப் பேசுதல் அகப்பொருள் வழக்கு.

தெய்வத்தமிழ் - செவ்வி மணஞ்செய் ஈரம் தருதலாவது அன்பை உளதாக்குதல். **ஈரம்** - அன்பு. இங்குச் **செவ்விமணம்** என்றது நன்மையின் கூடுதல் குறித்தது. யாழுடையார் மணம்பற்றிச், **செவ்வி** - பருவத்தே, பொழிலிடத்து கோபடும் அமையம் என்றலுமாம். நாயக நாயகிகளின் இவ்வுலகம்பற்றிய மணமும், ஆன்ம நாயகராகிய சிவபெருமானுடன் ஆன்மாவாகிய நாயகியின் ஒன்றுபடுதலும் அன்பு காரணமாகவே உளவாவனவாம். அன்பு விளைக்கும் அருட்பெருந் தமிழ்நூலாகிய திருக்கோவையாருக்கு உரை வகுத்த பேராசிரியர் இக்கருத்தை உரைத்தொடக்கத்தில் நன்கு விளக்கியுள்ளது காண்க. இறைவனார்தந்த அருட்பெருந் தமிழாகிய இறையனா ரகப் பொருளும் இவ்வாறே அன்பினைந்திணை என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும். இது ஆசிரியர் கருத்தாமென்பது "மெய்ம்மைப் பொருளாந் தமிழ் நூலின் விளங்கு வாய்மைச், செம்மைப் பொருளுந் தருவார் திருவால வாயின், எம்மைப் பவந்தீர்ப்பவர்" (974) என்றதனாலறியப்படும். "திருவால வாய்மாந்த செஞ்சுடரைச் செழும் பொருணூல், தருவானை" (திருநா - புரா. 406) என்று பின்னர்க் கூறுவதும் காண்க.

பக்குவத்துக் கியையச் சிவமணத்தைத் தருகின்ற அன்பை என்பர் இராமநாதச் செட்டியார். தெய்வமணஞ்செய் செவ்விதரும் என்று கூட்டிப் பிறவி வெப்பத்தை மாற்றித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல அழகிய அருளைத்தரும் தமிழ் என்றுரைப்பாருமுண்டு. "தீந்தமிழின் தெய்வ வடிவாள்" என்ற (11 - ம்முறை) ஞானவுலாவுங் காண்க.

தெய்வத் தமிழ் - தனிமுதற் றெய்வமாகிய சிவபெருமானே முதல்வராக இருந்து தந்ததும், ஆய்ந்ததும், விரும்பியதும், உள்ளுறை பொருளாய விளங்குவதும் ஆகிய தமிழ்மொழி என்பதுமாம். "மதுரையினிற் றிருந்தியநூற் சங்கத்தில், அன்றிருந்து

தமிழாராய்ந் தருளிய வங்கணார்" (திருநா - புரா - 403), "தலைச்சங்கப் புலவனார் தம்முன்" (திருஞான - புரா - 667) என்று பின்னாகக் கூறுபவையும் காண்க. "கண்ணுதற்பெருங் கடவுளுங் கழகமோ டமர்ந்து, பண்ணுறத்தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசுந்தமிழ்" என்றதும், "நிழற்பொலி கணிச்சிமணி நெற்றியுமிழ் செங்கண், தழற்பொலி சுடர்க் கடவுள் தந்ததமிழ்" என்ற கம்பர் பாட்டும், பிறவும் காண்க.

மலயந்தர வந்த தென்றல் வெப்பம்மாற்றி உடலுக்குக் குளிர்ச்சி தருவதுபோல, அத்திருமலையில் வாழும் தமிழ் முனிவர் தரவரும் தமிழ், உயிர்களுக்குப் பிறவி வெப்பம் போக்கி அருணிழல் தருவதாம் என இந்த இரண்டினையும் தொடர்பு படுத்திக் கூறிய நயமும் காண்க

இத்திருப்பாட்டினால் மலையும் மலையின் வளனும், மொழியும் மொழியின் வளனும் இணைபிரியா வகையில் ஒருங்கே கூறிய திறமும் காண்க. 3

971. சூழுமிதழ்ப் பங்கய மாகவத் தோட்டின் மேலாள்
தாழ்வின்றியென் றுந்தனி வாழ்வதத் தையலொப்பார்
யாழின்மொழி யிற்குழ லின்னிசை யுஞ்சு ரும்பும்
வாழுந்நக ரம்மது ராபுரி யென்ப தாகும். ௪

(இ - ள்) சூழும் ஆக-இதழ்கள் சூழ்ந்த தாமரைமலர்போல, அத்தோட்டின் வாழ்வது - அத்தாமரைமலர்மேல் தங்கும் இலக்குமி தாழ்வில்லாமல் என்றும் சிறந்து வாழப்பெறுவது, அத்தையல் ஒப்பார் அந்த இலக்குமியைப் போன்ற பெண்களுடைய, யாழின்மொழியில் வாழும் - யாழின் மொழியிலும் கூந்தலிலும் முறையே இன்னிசையும் வண்டும் வாழ்கின்ற, **நகரம் மதுராபுரி** என்பது ஆகும் - நகரமானது **மதுராபுரி** என்ற பெயரால் சொல்லப்படுவது ஆகும்

(வி - ரை) **இதழ்சூழ் பங்கயம்** எனக. ஆக - போல என்ற பொருளில் வந்தது. **இதழ்சூழ்** என்று சிறப்பித்தது புறஇதழ் - அகஇதழ் கேசரம் - முதலிய மலரின் உறுப்புக்கள் முற்றும் வெளிப்படக் காணுமாறு அமைந்து காணப்படுவது **பங்கயமேயாம்** என்ற சிறப்பு நோக்கி.

அத் தோடு - அந்தப் பங்கயமாகிய மலர் பங்கயமும் தோடும் ஆகுபெயர் **மேலாள்** - மேல் உறைபவள் - திருமகள் **பங்கயம்** - வெண்டாமரை என்றும், **மேலாள்** கலைமகள் என்றும் கொண்டு அதற்குத் தக்கபடி உரைப்பாருமுண்டு

என்றும் தாழ்வின்றி - ஒருகாலத்துப் பெருத்தும், ஒரு காலம் சிறுத்தும் காணப்படாமல் எக்காலத்தும் குறைவின்றி. **தனிவாழ்வது** - **தனிமை** - இங்குப்போல வேறெங்குமில்லையாம் தன்மையாகிய சிறப்பு. மேலாள் - வாழ்வது - வாழும் நகரம் என்று முடிக்க. செயப்படு பொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறினார் இயல்பாக வந்த காலமயக்கம்.

அத்தையல் - முன்சொன்ன அந்தத் **தோட்டின் மேலாள்** என்ற பெண்தெய்வம். **மேலாள்** என்று ஒருமையிலும் **ஒப்பார்** என்று பன்மையிலும் கூறியவாற்றால், மேலாள் ஒருத்தியாக, அவளை ஒப்பார் பலர் அங்குள்ளார் என்றது குறிப்பு. **தனிவாழ்வது** என்ற குறிப்பும் அது

யாழின் மொழியில் இசையும், குழலிற் சுரும்பும் என்று நிரனிறையாக்கி உரைத்துக் கொள்க **யாழின் மொழி** என்றது பெண்களின் மொழியில் இயல்பாயமைந்த பண்ணமைதி **இசை** இன்னிசை. இது பயிற்சியின் அமைவது **யாழ்** - யாழோசை குறித்து நின்றது ஆகுபெயர். யாழினோசைபோன்ற மொழி எனக. "யாழைப்பழித்த தன்னமொழி மங்கையொரு பங்கன்" (காந்தாரம் திருமறைக்காடு. 1)

என்ற ஆளுடையநம்பிகள் தேவாரம் காண்க. இன்-உறழ்பொருவில் வந்த ஐந்தனுருபு. யாழ் இன்மொழி என்று கூட்டியுரைத்தலுமாம்.

யாழில் மொழியில் யாழிலும் மொழியிலும் என்று உம்மைத்தொகையாக்கிப் பெண்கள் (வாசிக்கும்) யாழிலும், அதனோடு பொருந்தப்பாடும் மிடற்றுப்பாட்டிலும் இசை வாழ்வதாம் என்று உரைகொள்வதுமொன்று. "யாழிலெழு மோசையுட னிருவர் மிடற் றிசையொன்றி" (திருஞான - புரா (131), "யாண ரம்பெறிந் தின்னிசை யோரந்தெழீஇப், பாணர் கோமகன் பன்னியும் பாடினால்" (திருவிளை - இசை பட. 33) முதலியவை காண்க. **வாழ்தல்** - இனிதாக இடம்பெற்றமைதல்.

குழலிற் சுரும்பு வாழ்தலாவது கூந்தலிற்சூடிய மலர்களிடத்துத் தங்குதல்; புதின மலரும் பூக்களைத் தொடுத்தணிதலால் அவை அலரும் பருவத்தில் அவற்றில் தேனுண்ண வண்டுகள் தோய்வனவாம். "வம்பலர் நறுந்தொடையல் வண்டொடு தொடுப்பார்" (திருஞான - புரா-38) என்றது காண்க. சூடும் பூவில் வண்டுமொய்த்தல் இன்றும் மதுரையில் அம்மையார் கோயில் முன்பு திருப்பூமண்டபத்திற் காணத்தக்கது. உத்தம சாதிப் பெண்களின் கூந்தலின் இயற்கைமணங் கவரச் சுரும்பு அங்கு வாழ்வன என்ற குறிப்புமாம்.

யாழின் மொழியில் இசை வாழ்தல்பற்றி இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடலில் பாணபத்திரர் மனைவியாரான விறலியார் முதலியோர் சரிதங்களையும், குழலிற் சுரும்பு வாழ்தல்பற்றித் தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்த திருவிளையாடலில் சண்பக மாறனது தேவியார் குழலின் வாசம்பற்றிய சரித முதலியவைகளையும் நினைவு கூர்க.

வாழ்வது - வாழும் நகரம், (அது) மதுராபுரி என்பது ஆகும் என்று முடிக்க.

நகரம் - 968ல் நாடு கூறி, அதனை அடுத்து ஆறும் மலையும் கூறியவாறு, இப்பாட்டால் நகரம் கூறினார்.

மதுராபுரி - மதுரை. **மது** - அமுதம். குலசேகரபாண்டியன் சிவனது ஆணையின் வழியே கடம்பவனத்தின் முளைத்தெழுந்த கடவுளைக்கண்டு, காடெறிந்து நகரங் கண்டபோது சிவபெருமானது சிரத்திற் றரித்த பிறையினிடத்துள்ள **மது** (அமுதம்) வைத்தெளித்துச் சுத்தமாக்கிய காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது. "பொன்மய மான சடைமதி கலையின் புத்தமு தருத்தன ரதுபோய்ச், சின்மய மான தம்மடி யடைந்தார்ச் சிவமய மாக்கிய செயல்போற், றன்மய மாக்கி யந்நகர் முழுதுஞ் சாந்திசெய் ததுவது மதுர, நன்மய மான தன்மையான் **மதுரா நக**ரென வுரைத்தனர் நாமம்" (மதுரை - நக - பட - 42) என்ற திருவிளையாடற் புராணங் காண்க. 4

972. சால்பாயமும் மைத்தமிழ் தங்கிய வங்கண் மூதூர்
நூல்பாயிடத் தும்முள; நோன்றலை மேதி பாயப்
பால்பாயமுலை தோய்மதுப் பங்கயம் பாய வெங்குஞ்
சேல்பாயதடத் தும்முள; செய்யுண்மிக் கேறு சங்கம். ௫

(இ - ள்) **செய்யுள் மிக்கு ஏறு சங்கம்** - செய்யுள்கள் (பாட்டுக்கள்) சிறந்து அரங்கேறுதற்கிடமாகிய சங்கங்கள், சால்பாய மூதூர் - சால்பினை ஆக்கச்செய்கின்ற முத்தமிழும் நிலைபெற்றுத் தங்கிய அழகிய இடமகன்ற அந்தப் பழைய நகரத்தில், நூல்பாய இடத்தும் உள - நூல்கள் பயிலப்படும் இடங்களிலும் உள்ளன; **செய்யுள் மிக்கு ஏறு சங்கம்** - செய்யினுள் (செய் - வயல்) மிகுந்து ஏறுகின்ற சங்குகள்; நோன்றலை தடத்தும் உள பெரிய தலைகளையுடைய எருமைகள் பாயா நிற்ப, அவற்றினுடைய பால் சொரியும் முலைகள் தோயப்பெற்ற தேன் தாமரைகளினின்றும் பாயச் சேல்மீன்கள் எங்கும் பாய்தற்கிடமாகிய தடாகங்களிலும் உள்ளன.

(வி - ரை) சால்பு ஆய மும்மைத்தமிழ் சால்பு - நிறைவுடைய மேன்மை. 871-ல் உரைத்தவை பார்க்க. **ஆய** - ஆக்கஞ்செய்கின்ற சால்பின் றன்மையை உயிர்களுக்கு அறிவுறுத்துகின்ற எனக. **மும்மைத்தமிழ்** - இயல் - இசை - நாடகம் என்ற மூவகைத்தமிழ். தமிழ் நூல்களுட் சால்பில்லாதனவும் காணப்படுமன்றோ? எனின், அவை அறிவுடையோரால் கொள்ளப்படாது தள்ளப்படுவனவாதலின் அவற்றினின்றும் வேறு பிரித்துணர்தற்குச் **சால்பாய** என்று வரையறுத்துக் கூறினார். **தங்கிய** என்ற குறிப்பும் அது. ஏனையவை அங்குத் தங்கா என்றபடி. **தங்குதல்** - நிலைபெறுதல். **தமிழ்** - மொழியினையும், மொழி வல்லோரையும் உணர்த்திற்று.

மூதூர் - மதுராபுரியின் பழமை சங்கநூல்களானும் பிறசரிதங்களானும் விளங்கும். "மூளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி" என்ற திருவாலவாயத் திருத்தாண்டகத்தாலும் பிறவாற்றாலும் அறியப்படுகின்ற ஆலவாயப் பெருமானது பழமைபற்றி இந்நகரின் பழமையும் உடனறியப்படும்.

செய்யுள் மிக்கு ஏறு சங்கம் - நூல்பாய் இடத்தும் உள - செய்யுள் நூல்களை ஆராய்ந்து சிறந்தனை அரங்கில் ஏற்றும் சங்கங்கள் குறித்தது.

செய்உள் மிக்கு ஏறு சங்கம் - சேல்பாய் தடத்தும் உள - என்றது மிக்க சங்குகள் வயல்களில் ஏறுவன, அவை தடாகங்களிலும் உள்ளன என்றபடியாம். தடாகங்களில் உள்ள சங்குகள் பல ஏறிச் செய்யினுள் (வயலினுள்) செல்வன எனக.

நோன்றலை - பெரியதலை. **நோன்மை** - பெருமை. "உறுநோத் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாள்" (திருமுருகு)

மேதி பாய - மேதிபாய, அதனபால் பாயமுலை தோயப்பெற்ற மதுப் பங்கயத்தினின்றும் பாய எனக. **பால் பாய்முலை** மிகுதியாகப் பால் சொரியும் முலை. **தோய் பங்கயம்** - முலைகள் தோய்ந்த தாமரை மலரினின் பாய பாய்தலால், மிகுதியாக ஒழுகுதலால் காரணப்பொருளில் வந்த வினையெச்சம். **மதுப்பங்கயம்** - முன்னரே **தேன் ஊறி** நிறைந்த தாமரை. அதனோடு மேதிகளின் முலைப்பால் சோர்ந்து வெளிப்பாய, அதனை உண்ணச் சேல்கள் எங்கும் பாய்ந்தன என்பது "வருமேனிச் செங்கணவரால் மடிமுட்டப் பால்சொரியும், கருமேதி" (8) என்ற திருநாவுக்கரசர் புராணச் செய்யுட் கருத்தினை இங்கு உன்னுக. மேதி தடத்தினுட் பாய, அவற்றின் பால்பாய முலை தேனுடைய தாமரையிற் பாய, அதனை உண்ணச் சேல் பாய உள்ள தடங்கள் என்று தொடர்ந்து பொருள்கொள்க. 5

973. மந்தாநிலம் வந்தசை பந்தரின் மாட முன்றிற்
பந்தாடிய மங்கையர் பங்கயச் செங்கை தாங்குஞ்
சந்தார்முலை மேலன, தாழ்குழை வாண்மு கப்போற்
செந்தாமரை மேலன, நித்திலஞ் சோர்ந்த கோவை. சு

(இ - ள்) நித்திலம் சேர்ந்த கோவை - முத்துக்களைச் சேர்த்துக் கோத்த கோவையாகிய மாலை, மந்தாநிலம்... முலைமேலன - தென்றற்காற்று வந்து மெல்லிதாய் அசைகின்ற மாடங்களின் முற்றத்தில் பந்து ஆடிய மங்கையரின் செங்கை தாங்கும் சந்தனம் பொருந்திய முலையின்மேல் உள்ளன, **நித்திலம் சேர்ந்தகோவை**- முத்துப்போன்ற வேர்வையின் கோவை, (பந்தாடிய மங்கையர்) தாழ் செந்தாமரை மேலன - தாழும் குழையுடைய ஒளிபொருந்திய முகமாகிய அழகிய தாமரையின் மேல் உள்ளன.

(வி - ரை) மந்தா நிலம் - தென்றல். மந்தம் அநிலம் என்பது மந்தாநிலம் என வந்தது வடநூன் முடிபு. **அநிலம்** - காற்று. **அசை** - மெல்லிதாக வீசும்.

மாடமுன்றிலில் பந்தாடிய எனக.

செங்கை தாங்கும் சந்தார் முலை - கைவரைகள்படியத் தொய்யில் எழுதிய சந்தனம் பூசிய கையைச் சந்தனக் குழம்பிற் றோய்த்து முலையில் கைபடியத் தொய்யில் எழுதுவது முன்னுள்ள வழக்கு "இருநிலமா மகண்மார்பில், அழுந்துபட வெழுது மிலைத் தொழிற்றொய்யி லணியினவாம்" (இடங்கழி - புரா 1) என்றது காண்க. செங்கை-கையின் தொழில். ஆகுபெயர். பங்கயச்செங்கை பந்தாடிய மங்கையர் தாங்கும் முலை என்று கூட்டி உரைத்தலுமொன்று. குயபாரம் எனப்படுதலால் **தாங்கும்** என்றார்.

நித்திலம் சேர்ந்த கோவை - முலை மேலன என்றது முத்து மாலைகள் மார்பின் மேற் றாழ்ந்து கிடந்தன என்பதாம்.

நித்திலம் சேர்ந்த கோவை - முகப்போற் செந்தாமரை மேலன என்றது மங்கையர் பந்தாடுதலினால் முகத்தின் முத்துப்போன்ற வேர்வைத் துளிகள் காணப்பட்டன என்பதாம். வேர்வை அரும்ப விளையாடுதல் உடல் நலத்துக்கடுத்ததென்பர் மருத்துவ நூலோர்.

தாழ்குழை - குழைதாழ்ந்து தொங்குதல் அணிபுனைவகையுள் ஒன்று. இந்நாளிலும் ஒவ்வோர் வகையால் கீழ்த்தொங்கும் காதணிகளை அணியும் வழக்குக்காண்க. வடிந்து தொங்கும் காதுடைமை அழகிலக்கணங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது முன்னுள்ள வழக்கு வடிவார்காது - வடிந்தகுழைதாழ முதலிய வழக்குக்கள் காண்க.

வாள் முகம் - இயல்பாகிய ஒளி பொருந்திய முகம் குழையின் ஒளி வீசும் என்றலுமாம். **பொன்** - அழகு, **முகச்செந்தாமரை** - முகமாகிய தாமரை உருவகம்.

பந்தாடிய மங்கையர்-பெண்கள் ஏற்ற பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு பந்தடித்து விளையாடுதல் நீண்ட பழங்காலமுதல் தமிழர்களின் வழக்குக்களுள் ஒன்றாகும். பந்தாடுதல் மகளிர்க்குரிய விளையாட்டுக்களுள் ஒன்றாகவே முன்னாளிற் கருதப்பட்டது. "கருந் தடங்கண் ணாகழலப் பந் தம்மானைப் பாட்டயரும் கழுமலமே" முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க. "தேவ ரார மார்பன் வாழ்கவென்றுப் பந் தடித்துமே" என்பது முதலாகப் பழந் தமிழ் நூலாகிய சிலப்பதிகாரத்தினுட் கூறுதலும் பிறவும் இங்கு நினைவு கூர்க. ஆண் மக்கள் பந்தாடுதல் இந்நாளின் நவீன வழக்குக்களுள் ஒன்று. இவ்வாறு ஆண்டன்மையுடைய வீர ஆடல்களில் ஆசை குறைந்து ஆடவர் பெண்மையை அவாவி நிற்பது புது நாகரிகக் கோரங்களுள் ஒன்றென்பது அறிந்தோர் கருத்து. 6

974. மும்மைப்புவ னங்களின் மிக்கதன் றேயம் மூதூர்
மெய்ம்மைப்பொரு ளாந்தமிழ் நூலின் விளங்கு வாய்மைச்
செம்மைப்பொரு ளுந்தரு வார்திரு வால வாயில்
எம்மைப்பவந் தீர்ப்பவர் சங்க மிருந்த தென்றால். ௭

(இ - ள்) அம்மூதூர் - அந்தப் பழைய நகரம், மெய்ம்மை...திருவாலவாயில் - உண்மைப் பொருள்களைக்கண்ட தமிழ் நூல்களுள் வாய்மை விளங்கும் செம்மைப்பொருளுந் தருவாராகிய இறைவனார் எழுந்தருளிய திருவாலவாயில், எம்மை என்றால் - எம்மைப் பவம்போக்கி உய்யக்கொண்டருளும் அந்த இறைவனார் தாமே தலைவராகச் சங்கம் வீற்றிருந்த செய்தி நிகழ்தற்கிடமாயிருந்ததென்று காண்போமாகில், மும்மை ...அன்றே - மூன்று உலகங்களிலும் அது மேலாக விளங்குவதல்லவா?

(வி - ரை) **மும்மை அன்றே** - மும்மைப் புவனங்களாவன - மேல், நடு, கீழ் என்ற மூன்று புவனங்கள் சொர்க்க மத்திய - பாதலம் என்பர். இவற்றுள் மேலே ஏழும் கீழே ஏழும் ஆகப் பதினான்கு உலகங்கள் உள என்று கூறுவர். **மிக்கது** - மூவுலகங்களினும் மேன்மை பெற்றது. **அன்றே** - உடன்பாட்டு உறுதிப் பொருள் குறித்தவினா. **சங்கம் இருந்த தென்றால் மிக்க தன்றே?** என்று கூட்டுக.

மூதூர் - *முதுமை ஊா - மூதூா என வநதது.* நாடு, **தொன்மைப் புகழ்பூண்டது** 968) *எனறதற கேறப, அதன தலைநகரமும* **மூதூர்** *எனபபட்டது எலலாககு முனனே தோனறி முளைதத முழுமுதற கடவுள எழுநதருளியுளள தலமாதலின அநதப பழமை பறறியும* **மூதூர்** *எனறாா*

மெய்ம்மைப் பொருளாம் தமிழ் நூல்-"*ஞாலமளநத மேனமைத தெயவத தமிழ*" (970) *எனறவிடதது உரைததவை பாாககை. தமிழ நூலகள மெயமமைப பொருள இனனது - பொயமமைப பொருள இனனது எனக காட்டி உலகததை நிலைப்படுததுத லால இவவாறு கூறினாா*

தமிழ் நூலில் விளங்கு வாய்மைச் செம்மைப் பொருள் - *அததமிழ நூல களுளளே சிறநது விளஙகும, முடிநத உணமையாகிய செமமை பெறும பொருளைத தருவதாய விளஙகுகினற பொருளால* **மெய்ம்மைப் பொருள்** *எனறது பொருள நிச சயம செயத நிலையினையும, அதனுள,* **வாய்மைச் செம்மைப் பொருள்** *எனறது அவ வாறு நிசசயிதத பொருளை அனுபவ வகையால அடையும யோக (முததி) நிலையினையும குறிததன*

செம்மைப் பொருள் *செமபொருள எனப* **செம்மை** *முததி* "*திருநினற செமமையே செமமையாக கொணட திருநாவுககரையன*" (*திருததொணடததொகை*) "*செமமைநல மறியாத சிதடா*" (*திருவாசகம - அசசோ* - 9) *முதலியவை காணக. இசசெமமைப பொருளின அனுபவநிலை தமிழ அகபபொரு ளாலகளாலுணாததபபடும திருககோவையாருரைபபாயிரததாலும இறையனாரகப பொருள உரைபபாயிரததாலும இஃது இனிது விளஙகும*

மெய்ம்மை.. பொருளும் தருவார்-*திருவாலவாயில இறைவா தமிழ நூலின உணமைத தனமையினை விளககினாா எனபது இறையனாரகப பொருளாலும, திருவிளையாடற புராணம-சஙகததாா கலகநதீாததது முதலிய சரிதஙகளாலும அறியலாம.* **செம்மைப் பொருளும் தருவார்** *எனறது அறிவனூற பொருளும உலகியனூற பொருளும எனற இரணடனுள பிறா எவராலும உணாததறகரிய ஆகமநூல வழியி னுதலிய ஞான யோக நுணபொருளாகிய அனுபவநிலை எனனும முததிபபொருளைத தருதல "தணணாா தமிழளிககுந தணபாணடி நாட்டானை*" (*திருவமமானை*) *எனற திரு வாசகம காணக*

பொருளும் தருவார் பொருளும் - *தமிழ நூலகளைத தருதலேயனறி அவறறுள விளஙகும வாயமைச செமமைப பொருளும என உமமை இறநதது தழுவிய எசச வுமமை. சொலலையும தருவாா, அசசொல நுதலிய பொருளகளாகிய* "*பொனனு மெயபபொருளும*" "*போகமும வீடும*" *ஆகியவறறையும தருவாா எனபது* "*போகா பவாககதம*" *எனபது ஆகமம* "*கொஙகுதோ வாழககை*" *எனற பாடலைப பாடித தநததுவும இஙகு நினைவுகூாக இககருததுப பறறியே* **எம்மைப் பவந்தீர்ப்பவர்** *என அவா பொருள தருதறகுக காரணங கூறினாா* **சங்கம்** *எனறதனால நூலதருத லும,* **பவந்தீர்ப்பவர்** *எனறதனால* **செம்பொருள்** *தருதலும கூறியவாறாயிறறு* **பவம்** *பிறவிககேதுவாய பசுததுவம.* "*பவமினறும*" (*சிவஞானபோதம* - 12 - 4) *எனறது பாாகக*

பவந்தீர்ப்பவர் சங்கம் இருந்தது என்றல் சங்கமிருந்தது *சஙகததில தலைவ ராக வீறறிருநத இடம* **பவந்தீர்ப்பவர்** *எழுவாய* **இருந்தது** *இருநதது - இருததற கிடமாகியது* **சங்கமிருத்தல்** - *ஒரு சொல பவநதீாபபவருடைய சஙகம எனறு ஆறும வேறறுமைத தொகையாகக கொணடு அவரது சஙகம இருநதது எனறுரைபபினுமாம*

மெய்ம்மைப் பொருளாம் தமிழ்நூல் - "*தெயவத தமிழ*" (970), "*சாலபாய மூமமைத தமிழ*" (971) *எனறவை காணக தமிழநாட்டெலலையுள காணும நாடுகள*

பலவற்றுள்ளும் பாண்டிநாடொன்றே தமிழ்நாடு எனப்படும். இறைவனாரும், அவர்தம் திருமகனாரும், அவர்களிடம் தமிழுணர்ந்த அகத்தியரும் சங்கமிருந்து தமிழ்வளர்த்தனர் அகத்தியர் இன்றும் பொதிகையில் இருந்து தமிழ்பரப்புகின்றார் என்ப ஆதலின், சோழநாடும் காவிரியும் இணைபிரியாமல் எண்ணவருவனபோலப், பாண்டிநாடும் தமிழும் இணைந்தே எண்ணவருவனவாம். இதுபற்றியே ஆசிரியர் தமிழொடு புணர்த்தியே நாடும் நகரும் சிறப்புக் கூறுவாராயினர். முன்னர் 968ல் உரைத்தவையும் பார்க்க. நமது பரம ஆசாரியர்கள் ஆலவாயிறைவரைத் தமிழ்த்தலைவராகவே கண்டு வணங்கியதனை ஆசிரியர் கண்டு காட்டியருளினர் இத்தகைய தமிழ்ப்பெருநாட்டினும் இந்நாளின் தமிழ்வாசனை அருகிவரும் கொடிய காட்சி வருந்தத்தக்கதாம்.

செம்மைப்பொருளும் தருவார் என்ற இடத்தில் தமிழ்நூல்களுள் வாய்மை பெரிதும் காணப்படினும் பிற்காலத்து நூல்களுள் வாய்மையின் மாறுபட்டவை காணப்படுவன என்றும், இங்குப் **பொருளும்** என்றதனை இறையனார் அகப்பொருள் குறித்ததெனக் கொள்ளுதல் சரித்திரத்துணைபெறாத பிற்காலவழக்கு என்றும், இறையனார் என்பார் அப்பெயர் கொண்டதொரு புலவரே யென்றும் சிலர் ஆராய்ச்சியுரை காண்பர்.

தமிழ்நூலுள் வாய்மை விளங்கும் என்றதேயன்றி வேறு நூல்கள் தமிழில் இல்லை என்று இப்பாட்டிற் கூறப்படவில்லை. நமது பரம ஆசாரியன்மார்களால் மறுக்கப்பட்ட சமண சாக்கிய முதலிய புறச் சமய நூல்கள் பலவும் தமிழிலதானே இருந்தன. "வாயிருந்தமி ழேபடித் தாளுறா ஆயிரஞ்சமண" என்றதனால் வாய்மை தேறாமலும் சிவனுக்கு ஆட்படாமலும் கழிந்த தமிழரும் உண்டாயிருந்தனரன்றே! இங்கு ஆசிரியர் கருதியது தமிழ்நூல்களுள் வாய்மை விளங்குவது என்ற மட்டிலே அமைவதாம்.

தமிழ்நூலின் பொருளும் தருவார் என்றதற்கு அகப்பொருணூல் தந்ததனை உட்குறித்துவைத்து ஆசிரியர் கூறினர் என்பது, "திருந்தியநூற் சங்கத்தில் அன்றிருந்து தமிழாராய்ந் தருளியவங் கண்ணர்கோயில்" (திருநா - புரா - 403), "தலைச்சங்கப் புலவனார்" (திருஞான - புரா - 667), "நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தானை" (திருஞான - புரா - 883), "திருவாலவாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச், செழும் பொருணூல், தருவானை" (திருநா - புரா 406) என்றவற்றால் இனிது விளங்கும். மேற்கூறியவாற்றால் இறையனார் என்பாரை வெறும் புலவராகவன்றிக் கடவுளாகவே ஆசிரியர் கருதினர் என்பதும் விளங்கும் ஆசிரியரது தெய்வத் திருவாக்குக்கு மாறுபட்ட ஆராய்ச்சிகள் உண்மைக்கு மாறுபட்டவையாமென்பது அறிவோர் துணிபு. 7

975. அப்பொற்பதி வாழ்வணி கர்குலத் தான்றொன்மைச்
செப்பத்தகு சீர்க்குடி செய்தவஞ் செய்ய வந்தார்
எப்பற்றினை யும்மறுத் தேறுகைத் தேறு வார்தாள்
மெய்ப்பற்றெனப் பற்றி விடாத விருப்பின் மிக்கார், அ

*976. நாளும்பெருங் காதன யப்புறும் வேட்கை யாலே
கேளுந்துணை யும்முதற் கேடில பதங்க ளெல்லாம்
ஆளும்பெரு மானடித் தாமரை யல்ல தில்லார்,
மூளும்பெரு கன்பெனு மூர்த்தியார் மூர்த்தி யார்தாம். கூ

975. (இ - ள்) வெளிப்படை. அந்த அழகிய நகரத்தில் வாழ்கின்ற **வணிகர்** குலத்தில் மிக்க நிறைவுபட்ட **பழமை**யாகிய யாவராலும் உயர்வாக எடுத்துச் சொல்லத்தக்க சிறப்புடைய **குடியுள்ளார்** செய்த தவத்தின் பயனாக அவதரித்தார், (அவர் யாரெனில்) எல்லாப்பற்றுக்களையும் முற்றும் அறுத்து, விடையினை ஊர்தியாக

வுடையவராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளையே உண்மையான பற்றுக்கோடாகப் பற்றி விடாப்பிடியாகக்கொண்ட விருப்பத்தின் மிக்கவர், அ

976. (இ - ள்) வெளிப்படை. நாடோறும் பெரிய காதல் கூர்ந்து பொருந்த வரும் ஆசைபெருகி வேட்கையாகி விளைந்ததனாலே சுற்றமும் துணையும் முதலாகிய கெடுதலில்லாத பதங்கள் எல்லாம் ஆளும் பெருமானாகிய சிவனது திருவடித்தாமரைகளேயல்லாது வேறில்லாதவர், மூண்டு பெருகும் அன்பு என்றதனையே தமது உருவமாகக் கொண்டவர், அவர்தாம் **மூர்த்தியார்** என்ற பெயர் பூண்டவர், கூ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

975. (வி - ரை) **அப்போற்பதி** - அ முன்னர் "மும்மைப் புவனங்களின் மிக்கது" (974) என்றும், "பங்கயத்தின் மேலாள் தாழ்வின்றி யென்றும் தனி வாழ்வது" (971) என்றும் உரைக்கப்பட்ட அந்த என்க. அகரம் முன்னறிசுட்டு. **போற்பதி** - **போன்** - அழகு குறித்தது. திருமகள் வாழும் நகரம் என்றலுமாம். பொன் வேய்ந்த சிகரங்களையுடைய என்றலுமொன்று.

வணிகர் குலம் - சீர்க்குடி - **குலம்** பெரும்பிரிவும், **குடி** அதனுட் சிறுபிரிவும் குறித்தன. இங்குச் **சீர்க்குடி** என்பது வணிகர் மூவகையுட் பெருங்குடி குறித்தது போலும். **ஆன்ற தொன்மை** என்றதற்கு வேதமுதலிய அறநூல்களுள்ளே தொன்று தொட்டு நாற்குலம் என்று வழங்கும் பழமையுடைய என்பர்.

செய்தவம் செய்ய வந்தார் - சீர்க்குடியானது தான் செய்யத்தக்க தவத்தினைச் செய்ததனாலே - செய்த காரணத்தினாலே - அதனில் வந்தவதரித்தார். **குடி** குடியில் முந்தையோர். ஆகுபெயர். "அளவில்செய் தவத்தினாலே" (662) என்றதும், அவ்வாறு கூறும் பிறவும் காண்க. **செய்ய** - செய்வதன்பொருட்டு என்றுகொண்டு, செய்யத்தக்க தவமாகிய சைவ தவத்தினைச் செய்வதற்காக வந்தார் என்றுரைத்தலுமாம். "தவஞ்செய்த, நற்சார்பில் வந்துதித்து" (சிவஞானம் - 8 - 1) என்றதற்கு மீளத் தவஞ் செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தின்கண் வந்து தோன்றி என்று எமது மாதவச் சிவஞானயோகிகள் உரைத்ததனை ஈண்டுச் சிந்திக்க

எப்பற்றினையும் - யான் - எனது என்னும் அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களுள் அடங்கிய எல்லாவகைப் பற்றுக்களையும். உம்மை முற்றும்மை. மண் - பெண் - பொன் என்ற மூவகைப் பற்றுக்களும் அவைபோன்ற உலகப்பற்றுக்கள் யாவும் இவற்றுள் அடங்கும். மண், பொன் ஆகிய பற்றுக்களை அறுத்ததனை 1008—1013 பாட்டுக்களிலும், பெண் ஆகிய பற்று அறுத்ததனை 1014-லும் கூறியது காண்க. **அறுத்து** - தம்மைப் பற்றுதபடி நீக்கி. இவை உயிரோடு பற்றிக்கட்டுவன ஆதலின் அந்தக் கட்டினை அறுத்து என்றார். உருவகம். வலிமை பற்றிப் பெண்ணை வேறு பிரித்துக் கூறினார்

தாள் மெய்ப்பற்று எனப்பற்றி - என்றதனால் முன் சொல்லிய ஏனை எப்பற்றும் பொய்ப்பற்றுமென்பது. அவற்றை அறுத்தற்கும் இதனைப் பற்றுதற்கும் காரணம் கூறியவாறு "பொன்னு மெய்ப் பொருளும்" என்ற குறிப்புப்போலக் காண்க "பொன்னும் மெய்ப்பொருளும்" = செல்வமும் கல்வியும், "போகமுந்திருவும்" = புத்தியும் முத்தியும், முன்னைய இரண்டும் சாதனங்கள், பின்னைய சாத்தியங்கள் "கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி", "மெய்ப்பொருள் கல்வி" என்பன காண்க **திரு** - "மோட்ச சாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மி" என்பர் வடநூலார் "பேய்த்தேர் நீரென்று வரும் பேதைக்கு மற்றுணர்ந்த, பேய்த்தே ரசத்தாகும் பெற்றிமையின்" (7 - 2) என்றும் "பன்னிறத்துப், பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான், மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு" (8 3) என்றும் வரும் சிவஞானபோத உதாரண வெண்பாக்களா லுணர்த்தப்படும் உண்மைகளை இங்குவைத்துக் காண்க இவ்வாறுணர்ந்து பற்றியதனாலே பதங்கள் எல்லாம் பெருமானடித்தாமரையல்லதில்லாது

அன்பு மூளப்பெற்றார் என மேல்வரும்பாட்டில் இக்கருத்தைத் தொடர்ந்து கூறியதும் காண்க. "பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப், பற்றுக பற்று விடற்கு" என்ற திருக்குறளும், "மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப் பாத மேமனம் பாவித்தேன்" (நம்பிகள் - தேவாரம்), "பற்றை யெறியும் பற்றுவரச் சார்பா யுள்ள" (சண்டீசா - புரா - 11) "பற்றை யறுப்பதோர் பற்றினைப் பற்றிலப் பற்றை யறுப்பரென் றுந் தீபற" (உந்தி - 25), "பற்றினுட் பற்றைத் துடைப்பதொரு பற்றறிந்து, பற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற - பற்றதனைப், பற்றுவிடி லந்நிலையே தானே பரமாகும்" (களிற்றுப்படி 30) என்ற கருத்துக்களும் சிந்திக்கத்தக்கன. அறுபான்மும்மை உண்மை நாயன்மார்களுள் துறவுநிலை பூண்டு சிவனை யடைந்த இருவரில் மூர்த்தியார் ஒருவராதலின் அவரது துறவுக்குக் காரணமாகிய உள்ள நிலையை இவ்வாறு முதலிற் கூறினார்.

விடாத விருப்பின் மிக்கார் - விடாத - என்றும் பிறழாத **விருப்பின் மிகுதல்** - ஆசை மேன் மேல் அதிகரித்தல். இவ்வியல்புகளே இச்சரித விளைவுக்குக் காரணமாயின என்பதனை 983 - 987 பாட்டுக்களிற் கண்டு கொள்க. "விடாத அன்புடனென்றும் விருப்பால" (அதிபத்தா - புரா 11) என்ற கருத்தும் காண்க. 8

976. (வி - ரை) **பெருங்காதல் நயப்பு உறும் வேட்கை** - விடாத விருப்பின் மிகுதி பெருங்காதலாக உருப்பட்டது, அது முறுகவே, நயப்பு என்னும் ஆசையாகியது, அது மேலிட்ட வேட்கையாக விளைந்தது எனக் மனத்துள் அன்பு பெருகிப் படிப்படியாக வளர்ந்து கூர்தரும் வகையினைக் கூறியபடி. 751 பார்க்க.

கேளும் இல்லார் - கேள் - உயிர்ச்சார்பு **துணை** - உயிர்ச்சார்பும் பொருட் சார்பும். **கேடில் பதங்கள்** - பதமுத்திப் போகங்கள். ஏனையவற்றை நோக்க இவை காலத்தால் நீடித்தனவாதலின் **கேடில்** என்றுபசரித்தார். இப்பொருளைச் சிங்கமுகாசுரன் எடுத்துச் சூரபன்மனுக்கு இனிது விளக்குகின்ற திறம் கந்தபுராணத்தினுட் கூறப்பட்டது காண்க. "அழிவில மெய்வரம் பெற்றன மென்றனை யதற்கு, மொழி தருமபொருள் கேண்மதி முச்சகந் தன்னுட், கெழிய மன்னுயிர் போற்சில வைகலிற் கெடாது, கழிபெ ருமபக லிருந்திடும் பான்மையே கண்டாய்" (சூரன்மைச்சியல் கஙகூ) இறைவனருளிற் பெறும் அபரமுத்திப் பெரும் போக மொன்றே என்றும் அழியாததாகும் என்பது உண்மை நூல்களின் துணிபு. **அல்லது இல்லார்** - உறுதிப் பொருள் தர எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார். 934 முதலியவை பார்க்க. "ஈச னேநீ யல்ல தில்லை யிங்கு மங்கு மென்பதும்" என்ற திருவாசகம் காண்க. **கேளும் துணையும்** என்றவற்றால் ஆன்மார்க்கள் இம்மையில் தமக்குப் பற்றுக் கோடாக எண்ணிக்கொள்வனவும், **கேடில் பதங்கள்** என்றதனால் மறுமையிற் பற்றுக் கோடாகக் கொள்வனவும் குறிக்கப்பட்டன. இம்மைத்துணை முதல் மறுமைப்பயன் வரையுள்ள எல்லாம் என்பது "நெறியறு வகையு மேலொடு கீழ்டங்க வெறும்பொய்யென நினைந்திருக்க" என்பது சித்தியார். **துணை** - "துணையென்று நானொருப் பட்டவொண் சுடரை" (கழுமலங்-தக்கேசி - 3) என்ற நம்பிகள் தேவாரங்காண்க.

ஆளும் பெருமான் - "அம்மையி னுந்துணை யஞ்செ ழுத்துமே" (காந்த - பஞ்ச பஞ்சாக்கரப் பதிகம்-6) என்று ஆளுடைபிள்ளையார் அருளியபடி உயிர்களுக்குப் பதமும் வீடும் தந்து ஆட்கொள்ளும் சிவபெருமான் என்பதாம். "இம்மை வானவர் செல்வம் விளைத்திடும்; அம்மை யேற்பிற வித்துயர் நீத்திடும், எம்மை யாளு மிடைமரு தன்கழல், செம்மை யேதொழு வாரவினை சிந்துமே" (குறுந் - திருவிடை 4) என்ற அப்பர்சுவாமிகள் தேவாரமுஞ் சிந்திக்க.

மூளும் பெருகு அன்பு என்னும் மூர்த்தியார் - அன்பு மூண்டு பெருகிய அதுவே உருவாகி நின்ற என்பது. **மூர்த்தி** - உடல் - திருமேனி (வடிவம் என்பர்). மூர்த்திக்குள் இருந்து அதனை இயக்குபவர் மூர்த்திமான். ஆசனம் - மூர்த்தி -

மூாததிமான என்ற ஆகம பூசை முறையும காணக. மூாததம எனபதும இது. மூாததியாா மூாததியை உடையவா

மூர்த்தியார் தாம் மூர்த்தியார் - எனக. மூாததியாா பினவநதது பெயா. இவ வாறு அடுககி மொழிநது சிறபபிபபது ஆசிரியாது மரபு - 932 முதலியவை பாாகக 9

977. அநதிபபிறை செஞசடை மேலணி யால வாயில
எநதைககணி சநதனக காபபிடை யென்று முடடா
அநதசசெய லினனிலை நினறடி யாரு வப்பச
சிநதைக்கினி தாயதி ருபபணி செயயு நாளில, கO

678. கானககடி சூழவடு கககரு நாடா காவன
மானபபடை மன்னன வலிநது நிலஙகொள வாறுய
யானைககுதி ரைககரு விப்படை வீரா திணடேர்
சேனைககட லுஙகொடு தெனறிசை நோககி வநதான. கக

977. **(இ - ள்)** வெளிபபடை. மாலையில விளஙகும பிறையைச சிவநதசடைமேல அணிநத திருவாலவாயுடையாராகிய எநதைககுச சாததுகினற சநதனககாபபினை இடையில் ஒருநாளும தவிராத அநதச செயகையில நிலைதது நினறு அடியாாகள மகிழுமபடி மனதுககினிதாகிய திருபபணியைச செயது வருகினற நாளிலே, கO

978. **(இ - ள்)** வெளிபபடை. காடாகிய அரணையுடைய வடுகக கருநாடாகளின காவல பொருநதிய பெரிய சேனையுடைய அரசன, சேனைப்பலததினால வலிமை செயது நிலததைக கைபபறறுவானாகி, யானைகளும குதிரைகளும வீராகளும திணணிய தோகளும கொணட கடலபோனற சேனையைச செலுததிககொணடு தெனறிசை நோககி வநதான கக

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

977 **(வி - ரை) அணி - எநதை** எனக கூடடுக

எநதைக்கு அணி சநதனக் காப்பு - "சநதனமுங குஙகுமமுஞ சாநதுந தோயநத தோளானை" எனபது திருததாணடகம திருமஞசனததுககு உதவும பொருளகளுளளே சநதனககுழமபு சிறநத ஒனறுகும எனபது ஆகமவிதி மெயப பூசசுககும திலதப பொட்டணிவதறகும உதவுவதுமாம **காப்பு** - மெயபபூசசு

இடை என்றும் முட்டா அந்தச் செயல் - நியதியாகச செயயும திருபபணியை ஒருநாளும தவிாதலுமறச செயதல வேணடுமெனபது விதி **நிலைநிற்றல்** - உறைதது நிறறல

அடியார் உவப்ப - இறைவனுககு நியதியாகச செயயும அனபுடைய திருபபணி களைக கணடு மகிழகினறவாகள அடியாாகளேயாவா எனபதாம. மூாததியாா திருவால வாயுடையாாககுச செயத மெயபபூசசினைத தரிசிதத அடியவா களிததனா எனபது

சிந்தைக்கினிதாய திருப்பணி - அடியாா மனதுககு உவநததனறி ஆணடவனது திருவுளளததுககும எறற எனவும், அடியாா உவபபதோடு தமது சிநதைககும இனி தாகிய எனவும உரைகக நினறது

நாளில் - வநதான் எனறு வருமபாடடுடன கூடடி முடிததுககொளக 10

978 (விரை) **கானக்கடிசூழ்வடுகக்கருநாடர் - கானக்கடி** - காடாகிய அரண அரணுவன - "மணிநீரு மணணு மலையு மணிநிழற, காடு முடைய தரண" எனற திருக குறளாலறிக **கடி** - காவல இது உயாவு, அகலம, திணமை, அருமை எனற அரணி லககணம நானகினையும குறிததது **வடுகு** - ஒருமொழி. மொழியினபெயா அம மொழி வழஙகும நாடடுககுப பெயராயவநதது ஆகுபெயா. இநநாடு செநதமிழ நாட

டுக்கு வடக்கெல்லையாயுள்ள தொருநாடு **வடுகு** என்றபெயர் அதில் வாழும் மக்களுக்கும் வரும் "வடதிசை மருங்கின் வடுகு வரம்பாக" (பொ - 250) என்ற தொல்காப்பிய உரைகாண்க. நன்னூல் விருத்தி (பொது - 20) "வல்லொற்று வரினே யிடத்தொகை யாகும்" என்றதற்கு "வடுகக்கண்ணன்" என் றுதாரணங்காட்டி, வடுகநாட்டிற்பிறந்த கண்ணன் என விரித்துரைத்தமை காண்க.

கருநாடர் - கன்னடநாட்டினர். "கொடுங்கருநாடரும்" (சிலப் - 25 - 156) முதலியவை காண்க. இதுவும் ஒருமொழியின் பெயராய் வழங்கப்படும். **கருநடம்** என்பது மருவி **கன்னடம்** என வழங்குவதாமென்பர். **கருநிறங்கொண்ட** களிமண் பரப்புடைய நிலத்தன்மைபற்றி இந்நாட்டுக்குக் **கருநாடு** என்ப பெயர் வந்ததென்பது மொழியாராய்ச்சியாளர் கூற்று. இதனால் அந்நாடு தமிழ் வழங்கிய நாடாயிருந்ததென்றும், அம்மொழியும் தமிழினின்றும் போந்ததென்றும் கருத இடமுண்டு. **கன்னடு** என்பது பரதகண்டத்தின் 56 தேயங்களுள் ஒன்றாக வைத்தெண்ணப்படுவதும் காண்க. **வடுகக் கருநாடர்** - வடுகர் குடியேறி நிறைந்த கன்னட நாட்டின் பகுதியைக் குறித்தது போலும்.

கானக் கடிசூழ் - இயல்பாகிய செறிந்தகாடே அரணாக (காவலாக) அமைந்து சூழ்ந்த. பகைவர்கள் தன்னது நாட்டினுட் புகாதபடி அரண்களின் காவல்பெற்றதாதலின் இந்நாட்டு மன்னவன் தன்னுடுவிட்டுத் தென்னாடு நோக்கிப் படைகொடுவந்தான் என்பது குறிக்க இத்தன்மையாற் கூறினார்.

கருநாடர் மன்னன் வலிந்து நிலம் கொள்வானாய் வடநாட்டினின்றும் இவ்வடுகர் பற்பல காலங்களில் தென்றிசை போந்து தமிழ்நாட்டினுக்குள்ளே படையெடுத்துவந்து பல இடங்களையும் வலிமை செய்து கைப்பற்றினர் என்பது தேச சரித்திரங்களாலறியப்படும். அங்ஙனம் வந்த **கருநாடர் மன்னன்** அறத்தின் வழியே போர் செய்யாது, வெறும் மண்ணாசையாலே தூண்டப்பட்டு நீதியற்ற போர்செய்து, வழிப்பறி செய்யும் கள்வர்போல நிலத்தை வலியப்பற்றினன் என்பது குறிப்பு. இவ்வடுகர் தாம் வலிமை செய்து நிலங்கவர்ந்ததுபோலவே சில நாளில் இவர்களுடைய அரசும் வீழ்ந்தது. வீழ்ந்தபின்னரும் இவர்கள் தமது நாடு செல்லாது தமிழ்நாட்டிற் பல பக்கங்களிலும் சிதறுண்டு பரவிப் போந்திருந்தனர். சிலர் சீவனவழியின்றி யலைந்தும் அலைத்தும் போந்தனர். மற்றும் சிலர் வேறுவகைகளில் இந்நாட்டுக் குடிமக்களுடன் கலந்து நிலம் பகிர்ந்துகொண்டு இந்நாட்டு மக்களேபோல ஊன்றி வாழலாயினர். கருமண்ணிலப்பரப்பு தமது கருநாடுபோலவு தாகையால் இத்தென்னாட்டினும் கருநிறமுடைய களிமண் கண்ட இடங்களில் எங்கும் இவர்களும் தங்கி வாழ்ந்தனர். ஆதலின் களிமண் உள்ள இடந்தோறும் இவர் வழிவந்தோரை நமது நாட்டில் எங்கும் காணலாம் என்பது தேச சரித்திரத்தால் அறியப்படும். "கொடுகு வெஞ்சிலை **வடுக வேடுவர்** விரவ லாமை சொல்லித், திடுகு மொட்டெனக் குத்திக் கூறைகொண் டாறலைக்கு மிடம்" (முருகன்பூண்டி - பழம்பஞ் - 1) என்ற ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரத்தாலும் இந்நாட்டுச் சரித்திரம் ஒருவாறு புலப்படுகின்றது. திருமுருகன்பூண்டிப் பிரதேசத்தில் கருநாடும் வடுகரின் வாழ்தலும் காணத்தக்கன. **வலிந்து நிலம்கொள்ளும்** ஆசையே இந்நாளினும் உலகமுழுமையும் அலைக்கும் பெரும்போர்கள் நாகரிக மிகுந்தோர் என்று தம்மைத்தாம் புகழ்ந்துகொள்ளும் மேனாட்டாரிடை நடைபெறுதற்குக் காரணமாயிருப்பதும் இங்குக் கருதுக. இதுபற்றியே, "ஆசைக்கோ ரளவில்லை யகில மெல்லாங்கட்டி யாளினுங் கடல்மீதிலே யாணைசெல வேநினைவர்" என்றனர் தாயுமானார்.

கருவிப்படை - கத்தி, வில், வேல், வாள் முதலியனவாக அந்நாளிற் பயின்ற படைக்கலங்கள். **வீரர்** - இவற்றைத் தரித்துப் போர்செய்யும் காலாட்படை.

சேனைக்கடல் - சேனையின் மிகுதியும் பரப்பும் நோக்கிக் கடல் என்று உருவகம் செய்தார் உவமையை உள்ளீடாகக் கொண்ட உருவகம்.

தென்றிசை நோக்கி என்றதனால் வடுகக் கருநாடு தமிழ்நாட்டுக்கு வடக்கெல்லையாயுள்ளது என்பது குறிக்கப்பட்டது. **தென்றிசை** - அதில் உள்ள தமிழ்நாடு குறித்தது.

திரண்ட சேனை—என்பதும் பாடம். 11

979. வந்துற்றபெ ரும்படை மண்புதை யப்ப ரப்பிச்,
சந்தப்பொதி யிற்றமிழ் நாடுடை மன்னன் வீரஞ்
சிந்தச்செரு வென்று,தன் னாணை செ லுத்து மாற்றூற்
கந்தப்பொழில் சூழ்மது ராபுரி காவல் கொண்டான் கஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை. வந்து சேர்ந்த பெரும்படையினைத் தரை தெரியக்கூடாத படி எங்கும் பரவச்செய்து சந்தனச்சோலைகள் சூழ்ந்த பொதியமலையினையுடைய **தமிழ்நாட்டை** ஆளும் பாண்டிய மன்னனது வீரம் சிந்தும்படி போரில் வெற்றிகொண்டு தனது ஆணையைச் செலுத்துகின்ற வழியாலே மணம்பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த **மதுரைமாநகர**த்தைத் தனது தலைநகராகக் கொண்டு காவல் செய்வானாயினான்.

(வி - ரை) மண்புதையப் பரப்பி போர்க்களம் முழுதும் நெருங்க அணிவகுத்து. **மண்புதைய** - சேனைப்பரப்பின் கீழே மண்ணின் இடைவெளி தெரியாது மறைய. மண் இவன் காவலின்கீழ் விளக்கமில்லாது மறைய எனவும், மண்ணிற்புதைய எனவும் பிறிது பொருள்களும்பட நிற்பதுகாண்க. இவ்வாறு பரப்பி வென்றதன்பின் இவனது காவலில், இவன் **கருநாடன்** ஆதலின், இச்செம்மை நாட்டுக்குரிய சைவச்சிறப்பும் தெய்வச்சிறப்பும், இவன் **வடுக மன்னனா**தலின், செம்மொழியாகிய தமிழ்ச்சிறப்பும் மறைந்து நின்றன எனப் பின்சரிதக் குறிப்புமாம். இனி, இவன் விரைவில் இறந்து மண்ணா யொழிதலும், இவன் படை மறைந்தொழிதலும் சரிதத்துட் காண்க.

பரப்பி - வீரம் சிந்தச் செருவென்று - காவல் கொண்டான் என்று முடிக்க.

சந்தப்பொதியில் தமிழ்நாடு - சந்தம் - சந்தனம் பொதிய மலைக்குச் சந்தனம் உரியது. **பொதியில்** - பொதிகை பாண்டியநாட்டுக்குரிய மலை. "கும்பமுனிபயிலும் தென்பொதிய மலைகாண்மற்றெங்களமலை" என்ற மீனாட்சியம்மை குறமும், பிறவும் காண்க. சந்தனமும் பொதிகையும் தமிழும் இணைபிரியாது சொல்லப்பெறுவன "தமிழ் மாருதம்", "சந்தனப் பொதியிற் செந்தமிழ் முனிவன்" முதலியவை காண்க.

தமிழ் நாடுடை மன்னன் - பாண்டியன். **தமிழ் நாடு** - பாண்டியநாடு. **வடுகக் கருநாடர் காவன் மன்னன்** (978), **தமிழ்நாடுடை மன்னன்** என்றன மொழி வழங்கும் வகையால் நாடு பிரிவுபடுவதும் ஆளப்படுவதும் உரியதாம் என்ற குறிப்புப்போலும்.

வீரம் சிந்த - வீரம் சிந்திப்போகும்படி இறந்துபட்டொழியாமல் அப்போதைக்கு மட்டும் வலிமை குறைந்தவனாயினன் என்றபடியாம். பின் சில நாளில் கருநாடன் ஒழிந்துபட்டத் தமிழ் மன்னனே வருவானாவன் என்ற குறிப்பும் காண்க. தோலவியுற்றானென்பதனை மங்கலவழக்காற்கூறிய படியுமாம். *அடிக்குறிப்பிற்கண்ட சாசனத்தில் **அகலநீக்கி** எனநிருப்பதும் கருதுக.

*வேள்விக்குடிச் சாசனத்தில் "பலயாக முதுகுடுமிப் பெருவழுதி யெனும் பாண்டியாதிராசன்பின் அளவரிய அதிராசரை **அகல நீக்கி** அகலிடத்தைக் **களப்ர** னெனும் **கலியரசன்** கைக்கொண்டானை யிறக்கிய பின், படுகடன் முளைத்த பரிதி போல பாண்டியாதிராசன் வெளிப்பட்டு விடுகதிரவிரொளி விலக வீற்றிருந்து **கடுங்கோன்** எனனும் கதிர்வேற்றென்னன் " என்று காணப்படுவது கொண்டு பாண்டியாதிராசன் பின்வந்த அதிராசனைக் **களப்ரன்** எனனும் கலியரசன் செருவென்று மதுரையைக்

ஆணை செலுத்தும் ஆற்றல் நிலங்காவல பூணடு அரசு செலுததும கருததுக கொணடு ஒரு நாட்டினமேற படை எடுததுவரும வேறறு நாட்டரசா வெறறி கொணடால "பகைததவா சினனமும பணிநதவா திறையும" கொணடு செலவது பெருவழககு. இவன அவவாறனறி வலிநது நிலம கொளளும ஆசையாற போநதவ னுதலின இஙகுத தஙகி நிலஙகாவலைத தானே மேறகொணடு அரசாளத தொடங கினன எனபது வீரனுசிநதச செருவெனறுனுயினும தமிழநாட்டைத தமிழரசனே ஆணை செலுததவைததுத தன வெறறிககடையாளமாகத திறைகொணடு செலல வேணடிய வடுககக்கருநாட மனனன, **வலிந்து நிலங்கோள்வான் - வந்தான்** என முனனாக கூறிய கருததும இது **செலுத்தும் மாற்றல் -** எனறு கொணடு போரின னோ முறைககு மாறுபடட வழியினுல எனறுரைகக வைதத குறிபபும காண்க "அரசிறைஞச வீறறிருநது, கொஙகரொடு குடபுலததுக கோமனனா திறை கொணர" (11), "முறைபாயுந தனிததிகிரி முறைநிலலா முரணரசா, உறையரண முளவாகிற றெரிநதுரைபபீர"(14)எனற புகழசசோழனா புராணமும,பிறவும காணக. சோழ அரசாகள இமயமலையிற புலிசகொடி நாட்டி, வடநாடு வெனறு, கீழப்படுததிய காலததில அவவாறே முறைசெயத முறையும, இநநாள நமது ஆஙகிலேய அரசா பற் பல நாட்டுப பழமனனவாகளையும அஙகஙகும வைததே ஆணடுவரும முறையுமஇஙகுக கருதத தககன.

மதுராபுரி காவல் கொண்டான் மதுரையைத தனது தலைநகராகக் கைக் **கொண்டு** அரசு வீறறிருககலாயினன.　　12

980. வலலாணமையின வணடமிழ் நாடு வளமப டுதது
நிலலாநிலை யொனறிய வினமையி னீணட மேரு
விலலானடி மைததிற மேவிய நீறறின சாபு
செலலாதரு கநதா திறததினிற சிநதை தாழநதான. கரு

(இ - ள்) வெளிபபடை. வலிய ஆணமையினுல, வணமையுடைய தமிழநாட்டை வளமபடுததி நிலலாத நிலைமை பொருநதிய இலலாமையாலே, (அமமனனவன), நீணட மேருவை விலலாகவுடைய சிவபெருமானது அடிமைததிறம பொருநதிய திருநீறறுச சாபில செலலாது சமணாகளது திறததிலே சிநதை தாழநதனன.

(வி - ரை) **வல் ஆண்மையின் -** படைகொணடு வலிநது நிலஙகொணடபடியே, அநத வலிய படை ஆணமையின துணையினுல நீதி முறைவழியாலனறி - குடிகளின மன அமைதியின துணையாலனறி - எனபது குறிபபு

வண் தமிழ்நாடு வளம்படுத்து - வணமையுடைய தமிழ எனறும, வணமையுடைய நாடு எனறும கூட்டியுரைகக நினறது. **தமிழின் வண்மை**யாவது தனனை வேணடிப பயினறோாககுத தகக உணமைப பொருளினபஙகளை வேணடியவாறே வரைவிலலாது வழஙகுதல. **நாட்டின் வண்மை**யாவது நாடாது வளநதருதல "நாடெனப நாடா வளததது" - குறள **வளம்படுத்தலா**வது நாட்டின இயறகை வளஙகளைச செயறகை யாற பெருககச செயது மேலும மககளுககுப பயன தருமபடி செயதல இவவாறு நாடு வளமபடுததுதல அரசாஙகக கடமைகளில ஒனறு. அவை காடுவெட்டி நாடுதிருததுதல, வாயககால வெட்டிப பயிரபெருககுதல முதலாயின. **வளம்படுத்தியும்** (அநதப பயனைத தான பெறமாட்டானுயத) **தாழ்ந்தான்** எனக

கைககொணடான எனறும, கடுஙகோன எனற பாணடியன மீணடும நாடுபிடித தாணடனன எனறும, **களப்ரன்** நீணடகாலம ஆட்சி செயதிருககவிலலை எனறும, அவனே இவவடுகக கருநாட மனனனுயிருககலாமெனறும சில சரித ஆராயசசியாளா கருதுகினறனாகள. இதில ஐயஙகொளவாருமுணடு

நில்லாநிலை ஒன்றிய இன்மையின் - இன்மையின் - இனமையினலே இன மையின - செலலாது - தாழநதான எனக கூடடுக இல்லாமை - வறுமை **இன்மை யாவது** நிலையாமை பொருநதிய, ஆயுளினமை. வாழவு பெறும் ஊழவலிமையினமை எனக. பினனா "மினனெமென நீடிய மெயநிலை யாமை" (991) எனபது காணக. முழுதும நனமை செயயும திருநீறறு நெறியாகிய நனனெறியிருகக முழுதும தீமை செயயும அருகா நெறியிற றாழதல, "குணமபிறி தாதல கெடுவது காடடுஞ குறி" எனறபடி போகூழினல் விளைவதாம எனபது அறிஞா கணட வுணமை எனறு குறிகக, ஆயுள எலலைகுறுகிய நாளவறுமையினல ஆயிறறு எனறா. இவவுல கததும மேலுலகததிலும நீடிய நலவாழவு வாழும விதியில்லாமையிற **றாழ்ந்தான்** எனக.

இவவாறனறி, **இன்மை** எனறதறகு அறிவினமை எனறு கொணடு, நிலலாநிலை ஒனறிய அறிவு - அஃதாவது அசததாகிய நிலலாபபொருள இது, சததாகிய நிலைதத உணமைபபொருள இது எனறு உணரும அறிவு இலலாமையினல, சததாகிய நீறறு நெறியைவிடடுச சமண எனற அசதது நவை நெறியில தாழநதான எனறுமைததலு மொனறு. இவவறிவு பொருளஞானம எனபபடும நிததியாநிததிய வததுவிவேகம எனபா வடவா "மெயமமை யாமபொருள விவேகமும வேறுபா டாய, பொயமமை யாமபொருள விவேகமும புநதியுட டோனற" (வாத உப பட 10) எனற திருவிளை யாடற புராணமும, "அலலாத பாசமயத தலகைத தோவிண டகல நிலலாதநிலை யிதுமற றெனறு மொனறுய நிறகுநிலை யிதுவெனமெயந நெறிதோநது" (கடவுள வாழதது - மெயகணடாா துதி) எனற சேதுபுராணமும இஙகுச சிநதிகக "சமயஙக ளானவறறி னலலாறு தெரிநதுணா நமபாரு ளாமையினற, கொலலாமை மறைந துறையு மமணசமயங குறுகினா" (திருநா - புரா - 37) எனற கருததும காணக

இபபொருளிரணடுமனறி, **வளம்படுத்து** எனறதனுடன **நில்லாநிலை ஒன்றிய இன்மை** எனறதனைக கூடடி, வளபபடுததி நிறகாததாகிய வறுமையினல எனறுரை கொளவா ஆறுமுகததமபிரானா. மேலும, இஙஙனமனறி **நில்லாநிலை ஒன்றிய வின்மையின் நீண்ட** எனறதனை **மேருவில்** எனபதறகு விசேடணமாககியும, **வின்மை** - விலஆளும தனமை - விலலின கலைததிறம எனறு கொணடும, நிலலாமை யினையும நிலையுதலையும ஒருஙகே செயயும ஆறறலுடைய விலவிததைதத தனமையிற சிறநத எனறு கூறுகினறதும காணக. இபபொருளில **வின்மை** எனறது அமபுபூடடி எயயாமல வில தாஙகி நினறதொரு செயலினலே முபபுரஙகளுககு நிலையாமையாகிய அழிவு நிலையும, அதனுள வாழநத அனபாகளாகிய மூவாககு அழியும உலகில நில லாமையாகிய சிவபபேறு எனனும ஆகக நிலையும ஒருஙகே விளைதத ஆறறல குறித தது. இநத இரு வேறு தனமையும ஒருஙகே பொருநதியதெனறு குறிகக **ஒன்றிய** எனறா. **நீண்ட - நீளுதல்** - அததனமையிற சிறததல **நீண்ட** - பெரிய எனறலு மாம பின சரித விளைவிற காணுமபடி சமணததுககு அழிவும சைவததுககு ஆகக மும ஒனறாலே செயயவலல பெருமான எனபாா **நில்லாநிலை** என முரண அணிபடச சிறபபிததாா எனக "முநதைசசெய லாமஅமண பொயமுதற சைவ மோஙகில" (1006) எனற கருததும காணக.

அடிமைத்திறம் மேவிய நீற்றின் சார்வு - திருநீறறின சாாவு அடிமைத திறத துடனே இணைபிரியாது பொருநதியதாம எனக திருநீறு, சிவனது அடிமைத திறததினுள உயிாகளைக கொணடு செலுததி அதில நிலைபெறவைககும சாதனமாவ தனறியும, அடிமைததிறததை அறிவிககும அடையாளமுமாம. உயிரைபபறறிய பவ நோய தீாபபதறகும, மேல நோயகள வாராமற காபபதறகும உரிய மருநதுமாம திரு நீறறுப பதிகததில ஆளுடையபிளளையாா அருளியவை காணக அது இத திரு வாலவாயானுககுச சிறபபா யுரிமையுடையதெனபது அததிருபபதிகததினுள "ஆல வாயான திருநீறே" எனற மகுடததினு லறியபபடும. முனசெயத தீவினைவயததாற

சமணச சாரபினிற புகுநத கூனபாணடியரைச சிவனடிமைத திறததினிற செலுததிய ஆளுடையபிளளையார், திருநீறுகொணடே தொடஙகி அசசெயல செயதருளினார என்ற வரலாறும், இசசரிததததிலே பினனாச, சமணபோயச சைவமோஙகுதற கடையாளமாக மூாததியாரும திருநீற்றினையே அபிடேகமாகக கொணட வரலாறும காணக நீற்றினை வெளிபபடக காணும நிலையினறியும சிவனடிமைததிறம பேணுநிலை உளதாம எனபது சாககியநாயனா புராணததிற காணபபடுவதனால **நீற்றிற் செல்லாது** எனனாது **நீற்றின் சார்வு செல்லாது** என்றார

அருகந்தர் திறம் - அருகா சமயம **அருகன்** - சமணசமயக கடவுள அவனைத தெயவமாக கொளவோா அருகநதா **சிந்தை தாழ்ந்தான்** - **தாழ்தல்** - விருமபுதல நீறறுச சாரபினிற சென்று வாழாமல கீழநிலைமையில தாழநதான என்றோருணமைப பொருளபடவு நினறது வருமபாட்டில **தாழும்** - **வீழும்** எனபதும காணக. சைவா எனபோாில நீறறின சாாவு செலலாது தாழவோரும பலா காணபபடுவது இககாலக கொடுமைகளுள ஒன்று !

வளம்படுத்தி—எனபதும பாடம. 13

981 தாழுஞ்சமண கையாத வததைமெய யென்று சாாநது
வீழுஙகொடி யோனது வன்றியும வெயய முனனைச
சூழும்வினை யாலர வஞ்சுடாத் திஙக ளோடுமே
வாழுஞ்சடை யானடி யாரையும் வனமை செயவான, ௧௪

982. சேககாசசடை யாாவிடை யாாதிரு வால வாயுள
முககடபர னாதிருத தொணடரை, மூாததி யாரை,
மைககறபுரை நெஞசுடை வஞசகன வெஞச மணபோ
எககாககுட னாக விகழநதன செயய வெணணி, ௧௫

983. அநதமபில வாமிறை செய்யவு மனப னாதாம
முநதைமமுறை மைபபணி முட்டலா செயது வநதார் ;
தநதம்பெரு மைக்கள வாகிய சாாபி னிறகும்
எநதமபெரு மககளை யாவா தடுகக வல்லாா ? ௧௬

981. (இ - ள்) வெளிபபடை. தாழும சமணாகளாகிய வஞசகாகளுடைய பொயத தவஙகளை மெயயென்று கொணடு அநநெறியிற சாாநது வீழும கொடியவனாகிய அமமனனவன தான வீழநததுவேயுமலலாமல, அரவம சநதிரனோடும வாழதறகிடமாகிய சடையினையுடைய சிவபெருமானது அடியாாகளையும, கொடிதாகிய முனனைச சூழவினைப பயததினாலே, வலிமை செயவானாகி, ௧௪

982 (இ - ள்) வெளிபபடை சேவவானம போலும சடையவரும விடையவரும, திருவாலவாயினுள எழுநதருளிய மூன்று கணணுடைய பரமனாரும ஆகிய சிவபெருமானது திருததொணடரை, மூாததியாரை, அநதககரிய கலபோனற நெஞசுடைய வஞசகன. வெவவிய சமண என்றபோ கொணட ஈனாகளுககு உடமபடுதது வானாகி, இகழசசியான காரியஙகளைச செயய எணணி, ௧௫

983. (இ - ள்) வெளிபபடை. முடிவிலலாதனவாகிய கொடுமைகளைச் செயயவும, அனபனா, தாம செயதுவநத முனனை முறைமையாகிய சநதனததிருபபணியை வழுவாமற செயது வநதனா , **தங்கள் தங்கள் பெருமைக்களவாகிய சார்பிலே ஒழுகி நிற்கின்ற எநதமது பெருமக்களை அவர்களது நல்லொழுக்கத்தினிற் செல்லாமல் தடுக்கவல்லவர் யாவர் ?** ௧௬

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

981 (வி - ரை) **தாழும் சமண்கையர் - தாழும்** - தாழ்ப்பட்ட. மேற்சொல்லிய படி மன்னவனால் விரும்பப்பட்ட. **தாழும்** - தாழ்ந்த சமண் என்று சமணரது தன்மை குறித்ததாக உரைத்தலுமாம்.

தவத்தை மெய் என்று - தவம் - தவம் என்ற பெயரால் சொல்லப்பட்ட நெறி. **மெய் என்று** - மெய்யல்லாததை மெய் என்று. சமணர் தவமாவன-சுடுபாறையிற் கிடத்தல், கொல்லாமை மேற்கொள்ளுதல்,உடையின்றிச் சரித்தல், தலையின் மயிர் பறித்தல், பேசின்றி நின்றுண்ணுதல், இரவினில் உணவு கொள்ளாதிருத்தல் முதலாயின.

வீழும் கொடியோன் - வீழ்தல் - விரும்புதல் - குழியில் விழுதல் என்ற இரு பொருளும்பட நின்றது. "தாம் வீழ்வார்" என்ற குறளில் வீழ்தல் விருப்பம் என்ற பொருளில் வந்தது காண்க.

அது அன்றியும்-வன்மை செய்வர்ன்-"கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வ னேனே" (1), "அறமிருக்க மறம்விலைக்குக் கொண்ட வாறே" (3) "தவமிருக்க அவஞ்செய்து தருக்கி னேனே" (9) (திருவாரூர் - காந்தாரம் - பழமொழி) என்று பலவகையானும் அப்பர் சுவாமிகள் தேற்றியருளியது காண்க. **அது அன்றியும்** - அக்கொடியோன் ஆலவாயப் பெருமானது திருநீற்றுச்சார்பிருக்க அதிற் செல்லாது அருகந்தர் திறத் திற் சூழ்ந்ததுவேயுமன்றி; அதுவே பெருந்தவறு, அதன் மேலும் வேறுமோர் பெரும்பாதகத்துக் குள்ளாயினன் என்பது.

வெய்ய முன்னைச் சூழும் வினையால் - கொடியதாயும், முன் செய்ததாயும், அதனால் இப்போது வந்துபற்றுவதாயும் உள்ள வினைவலி ஒரு பெருந்தவறுக்கு மேலும் சென்று, சிவனடியாரையும் அலைக்கும் பெரும் பாதகத்துக் குள்ளாகியதற்குக் காரணங்கூறியபடி "தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர், தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு" (குறள்).

அரவம் சடையான் அடியாரையும்-"பாம்போடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்" (திருத்தாண்டகம்) என்றபடி அரவமும் திங்களும் ஒன்றோடொன்று பகையுடையன வாயினும் அவற்றை ஒன்றுசேர இருந்து வாழும்படி இடஞ்செய்து வைத்த சடையினையுடைய சிவபெருமான் என்பது. **அரவம்** - பாம்பு பாம்பின் இனமான - விடத்தின் தன்மையுடைய - இராகு கேதுக்களால் மறைக்கப் படுதலின் திங்களுக்குப் பாம்பு பகை என்று உபசரித்துக் கூறுதல் மரபு "இந்துவிற் பானுவினில் இராகு வைக் கண்டாங்கு" (9 - 3 உதா) என்ற சிவஞான போதத்தினுள்ளும் இச்செய்தி உதகரிக்கப்படுதல் காண்க.

அரவம் - கரிய விடத்தினை அடக்கியது கரும்பாம்பு என்றும் கூறுவர். கருமை ஒளிக்குப் பகை என்பது குறிக்கச் **சுடர்த் திங்கள்** என்றார். **ஓடும் வாழும்** - ஓடும் என்ற மூன்றனுருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் தருதலால் இரண்டும் ஒற்றுமைபுணர்ச்சியுடன் தத்தமக்குரிய இடத்தினில் வாழ்தல்குறித்தது. மூன்றனுருபைத் திங்களுடன் புணர்த்தியோதியது சிறப்புப் பற்றி.

பாம்பும் மதியும் உடன் வாழவைத்த இவ்வியல்பு பற்றிக் கூறியது அத்தகைய சிவபெருமானது அடியார்களும் அத்தன்மையினராவர் என்று காட்டுதற்காம் "இது வாகு மதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி, நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண நிற்ப" தாகிய சைவ சமயத்தைச் சார்ந்த அடியார் எதனிடத்தும் பகை கொள்ளார், எவற்றையும் அவ்வவற்றுக் கேற்ற இடத்தில் வைத்துக்கொண்டு அமைகுவர், ஆதலின் அத்தகையாராகிய அடியார்களை வன்மை செய்தல் பகைவராயினாக்கும் தகாது என்பது குறிக்க **வாழும் சடையான்** என்றும், **அடியாரையும்** என்றும் கூறினார்.

மேலும அடியாாகளிடதது அபசாரபபடுதல சிவாபராததகதினும பெரிய பாதக மாயப பற்றியலேகருமெனப தறியாது **அவர்களேயும்** என்ற குறிபபும காணக அன்றியும, அடியாரிதயம கலஙகச செயதால அதனைச செயதோா விரைவில நாச முறுவா எனபதும, அபபா சுவாமிகள காலபாராயணத திருககுறுநதொகையுள இயமனறூதரை நோககி ' அடியாாகளின பககததிலும செலலாதீாகள ' என்று ஆணை தநததும குறிதது அததனமையினராகிய **அடியாரையும்** என்றூா. உமமை உயாவு சிறபபு

ஆனுல வாதம செயது சமணாபுததாகளை நமது பரமாசாரியாகளாகிய ஆளுடைய பிளளையாரும திருவாதவூரடிகளும போககியருளினாகளனறே ? அபபா சுவாமிகளும ஆளுடைய நமபிகளும சமணாபுததாகளை இழிததுக கூறியருளிஞாகளே ? இசசரிதத திலும சமணபாதகன மாயநதிடவும சமணபோகவும உளளாாள எனறுவரும என மூாததியாா எணணிஞரனறே ? எனின, அவை உணமையே புறப்புறச சமயிகளாகிய இவாகள நமது சைவ நாடடினுட புகுநதோா தததம அளவில நினறமைநதுபடாமல சைவ நாடடைககவாநது கொணடு முதறசைவததுககு இடையூறு விளைததனா அதன பினபே அவவிடையூறுகளை நீககித தறகாததுககொளளவும, உணமைநிலை நாடடவும, இறைவனது நியமமாகிய திருவருளபெறறு இசசெயலகளைச செயதனரே யனறிப, பகைமைபூணட இகலிஞலனறெனபது உணமை "இகலில ரெனினும" (திரு ஞான - புரா - 854) எனபதும, அபபுராணம - 736 — 741 ல கூறியனவும காணக.

வன்மை செய்வான் - தததம நிலையில நிறகவொடடாது பலவாறுறூலும வலிநத செயகைகளைச செயவாஞகி **செய்வான்** - முறறெசசம. செயவான - எணணி (982), மிறை செயயவும என்று முடிததுககொளக. இககொடியோன எணணிய அளவில நினறுபடடனவேயனறி அததீவினைகள முறறுபபெறு தொழிதலின, அது குறிககச **செய்வான் - எண்ணி** - என்ற வினையெசசஙகள **செய்யவும்** என்ற குறிபபு வினையெச சததுடன முடியவைததாா. 14

982. (வி - ரை) **சேக்கர்ச்சடை** - செககா - அநதிச செவவானம. அது போனற சிவநத ஒளியுடைய சடை "மாலையின றூஙகுருவே போலுஞ சடைககறறை" (அறபு - அந - 65) எனறது அமமையாா திருவாககு

விடையார்-அறததின உருவமாகிய விடையினையுடையாா தருமமூாததி எனப

திருவாலவாயுள் முக்கட் பரனுர் - சிறபபாகிய கணணுடையாா எனறது நெருப பாகிய நெறறிவிழி. இருளபோககுவதும அஞஞானததை எரிபபதுமாம

இமமூனறும, பகைபபொருளகளை ஒனறுசேர வாழ வைபபவா என முனபாடடிற கூறிய சிறபபும, அறுதான அவவவறறின நிலைகளுககேறபத தருமவழியின நிறுதது பவா என்ற சிறபபும, அநநிலையிற பிறழநதோரைப போககி விளககம செயபவா என்ற சிறபபும குறிதது நினறன

திருத்தொண்டரை - அததனமைகளையுடைய தலைவருககுத தொணடராதலின இவரும அசசிறபபுககளுககுரியவா எனபது இவரது அனபின உறைபபிஞலே கொடிய வன இறநதுபடடுச சமணபோகவும, சைவம விளஙகவும கூடிறறு எனபது இசசரிதத தாறபோநத உணமை. 985 - 1006 பாாகக **தொண்டரை மூர்த்தியாரை** என்றுகூடடி உரைதத கருததுமிது

மைக்கல்புரை நெஞ்சு - **மை** - கருமை நெஞசுககுக கருநிறமுடைமையாவது வஞசம முதலிய தீககுணமுடைமை வஞசம பொறுமை முதலிய தீககுணஙகள தாமத குணததினபாறபடடவை. தாமத குணததின நிறம கறுபபு எனப. இததொடாபு குறிககவே **வஞ்சகன்** என்றூா. " மை பொதி விளககே யெனன மனததினுட் கறுபபு வைதது " (473) என்றது காணக. **கல்** - இஙகு அனபுககிணஙகாத கடினததனமை குறிததது. கறகளில கருஙகல மிகக கடினமுடைததெனபா.

வெஞ்சமண் பேர் எக்கர் - எக்கர் - ஈனா. "எகக ராமமண கையா" எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரஙகாணக. உடனுக - உடமபடுதெதுவிககு ஆகக எனறது ஆக என நினறது சிவன பணியில தவிாததலால சமணபோல ஆகக எனறதும குறிபபு.

வெஞ்சமண் - வெம்மை கொடுமை கொலலாமை - அஙிமசை - சீவகாருணணி யம எனற போாவையினுள மறைநது நினறு கொடிய கொலை - இமசை-வனமைகளில் அஞசாது முறபடுகினறவாகளாதலின **வெஞ்சமண்** எனறாா

செயவினை - **இகழ்ந்தன** அறநூலகளாலும அறிவோாாலும இகழபபட்டவறறை. செயபபாடடுவினையாக வநத வினையாலணையும பெயா இரணடனுருபு தொககது 15

983 (வி - ரை) **அந்தம் இலவாம் மிறை - மிறை** - கொடுமைகள. "வெஞசமண குணடாகள செயவிதத தீய மிறைக ளெலலாம" (137), மிணடாய செயகை" (141) எனற திருநாவுககரசு சுவாமிகள புராணம காணக "பெருமிறை" (குறள-847) எனறதறகு, மிகக வருததம - பொறுததறகரிய துனபம - எனறு பரிமேலழகா உரைத தது காணக **அந்தம் இல** அவவகைப பெருஙகொடுமைகள அளவிலலாதன **மிறை** எனறது அவறறின பெருநதுனபமும, **அந்தம் இல** எனறது அவறறின பெருந தொகையும குறிததன இவை மூாததியாரது உலகவாழககை நிலையைபபறறிச செய யபபடடன இவை பொருள வருவாயைத தடுததல, கொளளும பணடம பெறுமற செயதல முதலியன.

மிறை செய்யவும் - பணிமுட்டலர் செய்துவந்தார் - உலக வாழ்வில வருவாய முட்டுபபாடு - வறுமை - சோாவு முதலாயின நேரநதனவாயினும, உயிரின நலவாழவு பறறிய திருபபணியை ஒருவாறறானும தவிாதலினறி நியதியாகச செயதுவநதனா. உமமை - உயாவு சிறபபு

முந்தை முறைமைப்பணி - 972ல உரைதத திருபபணி **முநதை** - முனனுளில- எனபது காலததையும, **முறைமை** எனபது செயயும திறததையும குறிததன.

அன்பனார் - மிறை செயயினும பணி முடடாது செயவதறகு அவாது "மூளும அனபே" காரணமாம எனறு குறிகக இததனமையாற கூறினாா

செய்துவந்தார் - ஒருநாளபோலவே பலநாளும முட்டினறிச செயதல குறிததது

தந்தம் ..வல்லார்? - இது கவிகூறறு **தநதம் பெருமைக்கு அளவாகிய சார்பு -** தததமது பெருமைக கேறறபடி பெரியோா விடாபபிடியாகப பறறும பெருமபறறு **சார்பு** - எது வரினும விடாது பறறும பறறுககோடு "சாாபுணாநது" (திருக குறள - 359) எனறதனுட போநத பொருளகள காணக 39,346, 361,469ல உரைத தவையும, "தாள மெயபபறறெனப பறறி விடாத விருபபின மிககாா" (975) எனற தும காணக **நிற்கும் -** நிலைபெறறு நிறகினற

எந்தம் பெருமக்கள்-அவாகளது திருவடிச சாாபுபறறித, தாம நிறகினற உரிமை பாராட்டி **எந்தம்** எனறாா. **பெருமக்கள்** மககளிற சிறநதோா "நீடலங காரத தெமபெரு மகக ளைஞசினு ணிறைநதுநின றானை" (சேநதனாா - திருவீழி - 12) எனற திருவிசைபபாவும காணக. **தடுக்கவல்லார் யாவர்?** ஒருவருமிலா எனக. வினு எதிாமறைப பொருளுணாததியது. **தடுத்தல்** - தமது சாாபில நிறகவொட்டாது தடுததல 16

984. எள்ளுஞசெயல வனமைக ளெலலையில் லாத செயயத
தள்ளுஞசெய லிலலவா சநதனக காப்புத தேடிக
கொளளுநதுறை யுமமடைத தானகொடுங கோனமை செயவான ;
தெளளும்புனல வேணியாக கனபருஞ சிநதை நொநது, கள

985 "புன்மைச்செயல் வல்லமணர் குண்டரிற் போது போக்கும்
வன்மைக்கொடும் பாதகன் மாய்ந்திட, வாய்மை வேத
நன்மைத்திரு நீற்றுயர் நன்னெறி தாங்கு மேன்மைத்
தன்மைப்புவி மன்னரைச் சார்வதென் ?" றென்று சார்வார், ௧௮

986. காய்வுற்ற செற்றங் கொடு கண்டகன் காப்ப வுஞ்சென்
றாய்வுற்ற கொட்டம் பிற்பக லெல்லை யடங்க நாடி
யேய்வுற்ற நற் சந்தன மெங்கும் பெறாது சிந்தை
சாய்வுற்றிட வந்தனர் தம்பிரான் கோயி றன்னில். ௧௯

984 (இ-ள்) வெளிப்படை. இகழப்பட்ட, எல்லையில்லாத வலிந்த செய்கைகளைச் செய்யவும், தமது திருப்பணியினின்றும் விலகாத செய்கையுடையவராகிய மூர்த்தியார் சந்தனக் காப்புத் தேடிப்பெறும் வழியையும் கொடுங்கோன்மை செய்வானாகிய அக்கொடும்பாதகன் அடைத்துவிட்டான், தெள்ளும் நீராகிய கங்கையைத் தரித்த சடையாருடைய அன்பரும் (அதனால்) மனம் நொந்து, ௧௭

985 (இ-ள்) வெளிப்படை. "புன்மைச் செயலில்வல்ல அமண் குண்டர்களுடனே போது போக்குகின்ற கொடியபாதகன் இறந்துபட, உண்மை வேதங்களிற் கூறப்பட்ட நன்மைதருகின்ற திருநீற்றின் உயர்ந்த சைவ நன்னெறியைத் தாங்கும் மேன்மைத் தன்மையுடைய மன்னரை இப்புவி சார்வது எந்நாட்கூடுவதோ?" என்று மனத்துட் கொண்டவராகி, ௧௮

986 (இ-ள்) வெளிப்படை. காய்தற்றன்மை பொருந்திய கோபத்தையுடைய கொடிய கண்டகனாகிய அவ்வடுகக் கருநாட மன்னவன், சந்தனம் பெறும்வழி கிடைக்கப்பெறாமல் அடைக்கவும், போய், ஆராயும் கொட்பில் அந்நாளிற் பகல் கழியுமளவும் எங்கும் தேடியும், திருவாலவாயில் எந்தைபெருமானுக்கு அணியத்தகுந்த நல்ல சந்தனம் எங்கும் கிடைக்கப்பெறாது மனம் சோர்வுற்று வருந்தத், தம் பெருமானாரது திருக்கோயிலில் வந்தணைந்தனர் ௧௯

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

984 (வி-ரை) **எல்லையில்லாத(னவும்) வன்மைகளும் ஆகிய எள்ளும் செயல்** - என்க. **எள்ளுதல்** - நூல்களாலும் உயர்ந்தோராலும் விலக்கி யிகழப்படுதல். இச்செயல்களாவன " அந்தமிலவா மிறை " என முன் பாட்டிற்கூறிய அவை

தள்ளும் செயல் - தமது திருப்பணிவிடையை விடுதல் **தள்ளும் செயல் இல்லவர்** - மூர்த்தியார் முட்டலராய்ச்செய்து வந்தவராதலின், கொடுங்கோலரசனுடைய மிறைகளுக்கு உடைந்து தம் பணியைத் தள்ளாதவர்

சந்தனக்காப்புத் தேடிக்கொள்ளும் துறை - துறை - சந்தனக்குறடு (கட்டை) பெறும் வழிகள் அவை, விலைக்குப் பெறுதலும், சோலைகளிற் சந்தன மரங்களை வெட்டி வருதலும் முதலாயின **காப்பு** - இங்கு அரைத்தலாற் காப்பினைப் பெறும் குறட்டுக்காயிற்று மெய்ப்பூச்சுக்குரியதாதலின் **காப்பு** என்றார்.

துறையும் அடைத்தான் - வழக்கமாய்த் தேடிப்பெறும் வழிகளில் இவர் பெறாதபடி தடுத்துவிட்டான். விலைக்குக் கொடுப்போரை வன்மையால் மறித்தும், சோலைகளில் மரம் வெட்டி எடுக்கக்கூடாமற் செய்தும் வலிந்த செய்கைகளைச் செய்தான் என்பதாம்.

கொடுங்கோன்மை செய்வான் - இவ்வாறு செய்தல் அரச நீதிக்கும் செங்கோன்மைக்கும் அடாத செயல் என்பார் **கொடுங்கோன்மை** என்றார் " ஆறு சமயத் தவரவரைத், தேற்றுந் தகையன" (இன்னம்பர், 7), "ஆறொன்றியசம யங்களி னவ்வவர்க் கப்

பொருளகள, வேறெருன றிலாதன" (ஷை 4) எனற திருவிருததஙகளில கூறியபடி சிவ பெருமான அவவச சமயததாாககும அஙகஙகு நினறு அவரவாககேறறபடி அருளபுரி கினறுா. சிவன வகுதத நீதியாகிய செஙகோனமைவலல அரசனும அவவாறே அவவ வா சமயக கோட்பாட்டில் அவரவாகளை மிகை பகை யினறி நிறுததுவிததல் அரசநீதி யாகும. அதிறபிறழநது இவவாறு சமயககோட்டம விளைதது வலிமை செயதல கொடுங்கோன்மை எனபதாம. இநநீதியினை உலகம உணாநது அதனபடி ஒழுகி உயயுமபொருட்டு அரசநீதியிற சிறநத அமைசசா பெருமானுகிய ஆசிரியா இவவாறு விளககிக காட்டினுா.

தெள்ளும் புனல் - கஙகை. தனனுடபடிநதாாகளுடைய பாவஙகளைபபோககி, ஆணவமாகிய மயககததைத தெளிவிதது நனமை செயதலால **தெள்ளும்** எனறுா.

அன்பரும் சிந்தை நோநது - அன்பரும் - ஒரு குறைவுமிலலாதவாகளும, வீரமும பெருமையுமுடையவாகளும, அசசமும கவலையுமிலலாதவாகளும ஆகிய திருததொண டா கூட்டததினுட சோநத அனபருரும எனக உமமை உயாவு சிறபபு. "அசசம மிலா கேடுமிலா பாவமமில ரடியாா, நிசசமமுறு நோயுமமிலா" (நட்டபாடை திருநினறியூா - 2) எனறு ஆளுடைய பிளளையாரும, "வானந துளஙகிலென. ஒரு வனுக காடபட்ட வுததமாககே" (தனிததிருவிருததம - 8) எனறு ஆளுடைய அரசு களும அருளியவை காணக. "வீரம" (144), "பெருமை" (6) எனற விடததுரைத தவையும பாாகக எதுவரினும சிநதை நோதல இலலாத **அன்பரும் நோநதார்** எனறது இறைவனுககுத தாம செயத திருப்பணி முட்டநோநதது பறறியேயனறிப பிறிதிலலை எனபது குறிககு **வேணியர்க் கன்பரும்** எனறுா. அனபாாதலின திருவடியனபு பறறி நொநதாா எனக "பேசாத நாளெலலாம பிறவா நாளே" எனற கருததும இது.

சிந்தை நோநது - "பததினி பததாகள தததுவ ஞானிகள சிததஙகலஙகிட", "ஈசனடியா ரிதயஙகலஙகிட" எனபனவாதி திருமநதிரஙகளால அனபாகளது சிநதை நோவச செயயின அதனுல வருஙகேடுகளைத திருமூலா ஆணையிட்டு அறிவித திருததல காணக. இஙகு இவவாறு நொநதமையால வரும இசசரித மேல விளைவு களையும சிநதிகக. 17

985 (வி - ரை) [1]**புன்மைச் செயல் வல் அமண் குண்டர் புன்மைச் செயல்** - இழி செயலகள கெட்ட செயகைகள **வல் அமண்** எனறது புன செயகை செய வதில அமணா வலலவாகள எனறபடி **குண்டர்** - கீழமககள திருநாவுககரசு சுவாமிகள பால சமணாகள செயத தீயமிறைகளும, (அவை - அரசனிடதது வஞசனை தெரிநது சிததிரிததுச சொலலியதும, அரசுகளை, அரசன ஆணையின உதவிகொணடு, கொடு வரச செயது நீறறறையில இடுவிததும, விடஙகலநத பாறசோறு நுகாவிததும, யானை யினுல இடாச செயவிததும, கலலினேடு பூட்டிக கடலில இடுவிததும செயததும முதலியவை) ஆளுடைய பிளளையாரும சிவன அடியாாகளும மதுரையிற புககது கணடு பொறுாகளாய அவாகள உறைநத திருமடததில இரவில தீ மூட்டியதும, தணடி யடிகளை இழிததுரைதது வலிமை செயது சிநதை நோவச செயததும, நமிநநதி நாயனுாபால இழிசொற பேசி அவா மனம நோவச செயததும முதலாகிய **புன்மைச் செயல்**களை இஙகு நினைவு கூாக எவவுயிாககும எவவிததும நோதல செயயாத கருணையாளராகிய அபபா சுவாமிகளும தமது தூய அருட சிநதையும நொந்து, அது பறறியே இவாகளைத தமது திருவாககினுல "அமண குணடா" "குணடாககா" எனறு கூறுதலும காணக. **போது போக்கும்** நனனெறியிற செலுததித தானும உயநது, தன கீழபபட்ட நாட்டையும உயயச செயவதிற கழிகக வேணடிய தனது காலததை வீணே கழிததுப போககினுன எனபது **போக்குதல் - வீணுககுதல** மாயததல எனறலுமாம "பொயமையே பெருககிப பொழுதினைச சுருககும",

" கணனைத துயினறவமே காலததைப போககாதே " என்ற திருவாசகஙகள காணக. இககொடியவன தனது கொடுஞசெயலினால தன நாளை அனறைககு முடிததுக கொணடான எனபது பினனாக காணபபடும 991 பாரகக.

வன்மைக் கோடும் பாதகன் - தனது சமயமாறுபாடு ஒனறே பறறிச சிவாபராத மாகிய பெருமபாதகததைக கொடுமையாக வலிநது செயதவன

மாய்ந்திட - இறநதுபட. " மாயநதிட - தனமை மனனரைச சாாவது என்று ?" எனககூட்டுக

வாய்மை வேதம் - ' சததியமே உறுதியாவது ' என்று அறையும வேதம. வாயமையே பேசும மறை என்றலுமாம

வேத நன்மைத் திரு நீறு - வேதஙகளில விதநது பேசபபடுவதும நனமையே தருவதுமாகிய திருநீறு திருநீறறுபபதிகம பாரகக.

திருநீற்று உயர் நன்நெறி திருநீறறினை உறுதிபபொருளாயக கொணடு உயாவு தரும நனனெறி - சைவ நெறி "நீறறின சாாபு" (980), " மனனிய சைவ வாயமை வைதிக வழகக மாகும, நனனெறி" (திருஞான - புரா - 600), " தேனவில கொனறை யாாதத திருநெறி " (ஷை 858), எனபவை காணக உயர் - உயாததும பிறவினைப பொருளில வநதது உயாவாகிய என்றலுமாம

நெறிதாங்கும் தன்மை - நெறியினை மேறகொணடு செலுததும தனமையுடைய.

தன்மை மன்னரைப் புவி சார்வது எனக **புவி சார்வது** - உலகம அரசரது சாாபிலே சிறககககடவது எனப " மனன னெவவழி மனனுயி ரவவழி " எனபது பழமொழி **சார்வார்** - மனததினுட் கொளவாராகி முறறெச்சம. **சார்வார் - வநதனர்** என வருமபாடடுடன கூட்டி முடிகக 18

986 (வி - ரை) **காய்வுற்ற செற்றம்** - ஒரு பொருளை நடுநிலையில வைததுககாண முடியாது காயதலையுடைய சினம **செற்றம்** - கோபம - பகைமை. " காயத லுவதத லகறறி யொருபொருட்கண, ஆயத லறிவுடையாா கணணதே - காயவதனகண, உறற குணநதோனறா தாகும " எனபது நீதியுரை.

கண்டகன் - கொடியவன. **கண்டகம்** - கொடுமை. **கண்டகம்** - முள் என்று கொணடு முளளினைபபோனற துனபஞசெயபவன என்றுரைபபாருமுணடு.

செற்றங்கோடு காக்கவும் - மேலெழுநத செறறததினால சநதனங கொளளுந துறையை அடைதது, அது கிடையாமற காவலசெயது உமமை இழிவு சிறப்பு காக்க என்றது வாராமல காவலபுரிய என்ற பொருளில வநதது

ஆய்வுற்ற கோட்பு பல வழியாலும ஆராயநது திரியும மனசசுழறசி. **கோட்பு** - கருதது என்றலுமாம.

ஏய்வுற்ற நல் சந்தனம் ஆலவாயப பரமனாருககுச் சாததததகுநத நலல மணமும குணமும் உடையதாய முறறிய உயாநத சநதனககட்டை.

சிந்தை சாய்வுற்றிட - மனம ஏககம பொருநத " அனபரும சிநதை நொநது " (984) என்றவிடத துரைததவை பாரகக. **சிந்தை** - தமககு அநதம இலலாம மிறை செயயவும அவவிடுககண ஒனறினுககும அஞசாது உறைபபுடன பணிசெயது வநத திணணிய மனம திருபபணிககுரிய சநதனம பெறாமையால திணமை சாயநதது எனக

987. நட்டமபுரி வாரணி நறறிரு மெயபபூச சின்று
முடடுமபரி சாயினுந தேயககுஙகை முட்டா தென்று
வடடநதிகழ் பாறையின வைததது முழஙகை தேய்ததார
கடடுமபுறந தோனரம பெனபு கரைநது தேய. உ0

(இ - ள்) வெளிபபடை. " அருட் கூததப் பெருமானா அணியும நல்ல திரு மெயபபூசசுததிருபபணிககு இன்று முட்டுவநது நேரும தனமை உணடாயினும,அநதச

சநதனததைத தேயககும எனது கையினுககு முடடு நோாது" எனறு துணிநது, வடடமாய விளஙகிய சநதனககறபாறையில தமது முழஙகையை வைதது அதனைக கடடிப போாதத புறநதோலும நாமபும எலுமபும கரைநது தேயுமபடி தேயததனா.

(வி - ரை) **நட்டம்புரிவார்** - அருடடிருக கூததினை ஆடுகினற சிவபெருமான

நல் திரு மெய்ப்பூச்சு-"ஏயவுறற நறசநதனம" என முனபாடடினும, "எநதைககு அணி சநதனககாபபு" என்று 977-லும உரைததவை காணக. சநதனககடடை கிடைக காத காரணததால இறைவனது திருமெயபபூசசு முடடுபபடடதெனறு கவனறனா

முட்டும் பரிசு - தவிாதலுறும நிலை

தேய்க்கும் கை - சநதனக கடடையைப பாறையில வைததுச சநதனம இழைகக வுதவும கையினில முழஙகை முறபட உதவுவதனால **முழங்கை தேய்த்தார்**

கை முட்டாது - கையினுககு முட்டுபபாடு இலலை எனறபடி **என்று** - எனறு துணிநது

வட்டம் திகழ்பாறை - சநதனம அரைததறகிடமாகிய கல

கட்டும் .. தேய - கட்டும் - உளளே நினற எலுமபு, நாமபு, தசை, இாததம முதலியவறறை ஒனறாகப பொதிநது மேலே மூடிககடடிய முழஙகையினைப பாறையில தேயககமுதலில கரைநது தேயவது புறநதோல அதனை அடுதது நாமபும, அதன பின எலுமபும எனறிவவாறு முறையிற றேயும உடறகூறுக ளாகிய தோல முதலிய தாதுககளை வெளியிலிருநது உடசெலலும அவவரிசையில வைததோதினா. திருநா புரா - 357—360 பாட்டுககள பாாகக

கரைந்து தேய-முதலில கரைநது, அதன மேலும தேயகக, அவை தேயவடைய. தேயததசெயல முனனா நிகழநதது அதன காரணமாகக கரைநதுபின தேயநதன எனபாா **தேய்த்தார்** - **தேய** எனற முறையில கூறி வினைமுடிபு கொளளவைதத நயம காணக. 20

988 கல்லினபுறந தேயதத முழஙகை கலுழநது சோரி
செலலுமபாப பெஙகணு மெனபு திறநது மூளை
புலலுமபடி கணடுபொ றுததிலா தமபி ரானாா,
அலலினகணெ ழுநதது வநதருள செயத வாககு, உக

989. "அனபினறுணி வாலிது செய்திட, ஐய! வுனபால
வனபுனகணவி ளைததவன கொணடமண ணெலலாங கொணடு
முனபினனலபு குநதன முறறவு நீததுக காததுப
பினபுனபணி செயதுநம பேருல கெயது" கெனன, உஉ

*990. இவவண்ணமெ ழுநதது கேடடெழுந, தஞசி, முனபு
செயவணணமொ ழிநதிடத, தேயநதபுண ணூறு தீாநது
கைவணணநி ரமபின வாசமெல லாங கலநது;
மொயவணணவி ளஙகொளி யெயதினா மூாததி யாாதாம உங

988 (இ - ள்) வெளிபபடை இவவாறு கலலினமேல தேயதத முழஙகையானது இாததம சொரிநது, தேயததுச செலலும இடமெஙகும எலுமபு திறநது அதனுள இருககும மூளைபபகுதியும,பொருநதக கணடு தம பெருமானாகிய சிவபெருமான தரிததிலா, அநத இராததிரியிலே எழுநததாகிய அவாது அருளினைச செயத திருவாககு, உக

989. (இ - ள்) வெளிப்படை "ஐயனே! அன்பின் துணிவினால் இக்காரியம் செய்யறக் உன்பால் வலியக் கொடுமை விளைத்தவன் வலிந்துகொண்ட நாடு முழுமை யும் நீ கொண்டு, முன்பு புகுந்த துன்பங்கள் முழுமையும் போக்கிக் காத்துப், பின்பு உனது நியதியாகிய திருப்பணி செய்து, முடிவில் நமது பேருலகத்திற் சேர்வாயாக!" என்று சொல்ல, உஉ

990 (இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு எழுந்ததனைக் கேட்டு, எழுந்து, பயந்து, முன்செய்த செயலினை நிறுத்தவே, தேய்ந்த புண்ணாகிய ஊறு நீங்கி, நன்மணமெல்லாம் கலந்து பொருந்த அவரது கையின் வண்ணங்கள் அழகாய நிரம்பின; மூர்த்தியாரும் ஒன்றுகூடிப் பொருந்திய விளக்கமாகியதோர் ஒளியினைப் பொருந்தினார். உங

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

988 (வி - ரை) **கல்லின்புறம் - கல்** "வட்டந்திகழ்பாறை" என்று மேற் பாட்டிற் கூறிய சந்தனம் அரைக்கும் கல். **புறம்** - மேல் எழனுருபு.

சோரிகலுழ்ந்து எனக. **கலுழ்தல்** - பெருகி வெளியிற் சொரிதல்

செல்லும் பரப்பு - தேய்த்த கை பரவிச் செல்கின்ற இடம்

என்புதிறந்து மூளை புல்லும்படி - முழங்கையினுள் தட்டையாகிய நீண்ட இரண்டு எலும்புகள் உண்டு அவை உள் துளையுடையனவாகிய மெல்லிய குழாய்கள் போன்ற அமைப்புடையன. அத்துளைகளுள் மூளைச் சத்தாகிய மெல்லிய நுணுகிய நரம்புத் தன்மையுடைய உடற்கூறு நிரம்பியிருக்கும் அதனை உள்ளே வைத்துப் பொதிந்து காக்கும்பொருட்டு, மூளையைத் தலைமண்டை எலும்பு ஓடு காவல் செய்வது போல, அமைந்துள்ளன இவ்வெலும்புக் குழாய்கள் எலும்புகளின் மேற்பாகமான கடினமாகிய வெள்ளியபகுதி தேய்ந்தால் குழாய் திறக்கப்பட்டு உள்ளிருக்கும் மூளைப் பகுதி வெளிப்படும் அவ்வாறு மெல்லிய எலும்பு தேய்ந்து வாய்திறந்து உள்ளிருக் கும் மூளைச் சத்து வெளித்தோற்றித் தேயும்படி எனக.

பொறுத்திலர் தம்பிரானர் - "தரித்திலா தேவதேவா" (826), "தரிப்பரே யவள் தனிப்பெருங் கணவா" (திருக்குறிப்பு - புரா - 57) முதலியவை காண்க யான் என்றும், எனது என்றும் உள்ள அகங்கார மமகாரங்களாகிய பற்றுக்கள் ஒரு சிறி தேனும் உள்ளவரையில் பொறுத்துப் பார்ப்பதும், அவை முற்றும்விட்டு ஒழிந்து உடற்பற்றும் உயிர்ப்பற்றும் அறவே நீங்கியபோது பொறுக்காமல் வெளிப்பட்டு அருளுதலும் இறைவனுடைய அருளின்றிறம். "அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு" என்பது பழையமொழி (வீடு என்பது திருவருள் வியாபகத்தில் தாட்லைபோல அடங்கி நிற்றல்). பயனிலை முன்வந்தது விரைவு குறித்தது.

அருள்செய்த வாக்கு எழுந்தது எனக. வாக்கின்றிறம் வரும் பாட்டிற் கூறுகின் றார். **அருள்செய்த** - மூர்த்தியாருக்கு அருளைப்புரிந்த. **உவந்து அருள்செய்த** என்றலு மாம் இறைவனது அருவத் திருமேனியாகிய எங்கும் நிறைந்த ஞானகாயத்தினிட மாக மூர்த்தியார் கேட்கும்படி எழுந்தது என்றபடி 401, 436, 465, 597, 598, 923, 965 முதலியவையும், இன்னும் இவ்வாறு வருவனவும் பார்க்க.

வந்து எழுந்தது - அரிவாட்டாயனுருக்கு நிலத்தின் பிளப்பாகிய கமரினின்றும் திருக்குறிப்புத் தொண்டனுருக்குக் கந்தை புடைத்திட எற்றுகின்ற கற்பாறையினின் றும், கண்ணப்பனுருக்குச் சிவலிங்கத்தினின்றும் இறைவருடைய அருளும் திருக் கை வெளிப்பட்டருளியதுபோல, இங்கு வாக்கு எழுந்து அருளியது என்பதாம் எழுந்த (தாகிய) வாக்கு (988) என்ன (989) - இவ்வண்ணம் எழுந்தது கேட்டு, ஒழிந்திட - ஊறுநீங்கி - நிரம்பின, மூர்த்தியார் - ஒளி எய்தினார் (990) என்று கூட்டி முடித் துக்கொள்க. **எழுந்தது** - வினையாலணையும் பெயர்.

989 (வி - ரை) ஐய! - ஐயனே! அன்பின் செயலுக்கு மகிழ்ந்து இறைவர் மூர்த்தியாரை அருமைப்பட விளித்தது. ஐயன் - பெருமையிற் சிறந்தோன் முனிவன் என்றலுமாம்.

அன்பின் துணிவால் இது செய்திடல்-அன்பின் துணிவு - இன்று மெய்ப்பூச்சு முட்டும் பரிசாயினும் தேய்க்கும் கைக்கு முட்டின்று என்ற துணிவு (987). பகை, கவலை, பிணக்கு முதலியனவாய உலகநிலை பற்றிய பல காரணங்களால் கைகுறைத்தல் முதலாகிய பல வலிந்த செயல்களையும் தாமே செய்துகொள்வாருமுளர். அதுவன்றித், "தம்மைத் தாமே சாலவு மொறுப்பர்" (திருவிடை - மும் - கோ - 19) என்று பட்டினத்தடிகள் அருளியபடி நிலையாகிய வீட்டின்பம் பெறுவதற்கும் பலர் தம் உடலுக்குத் தாமே பற்பல ஊறு விளைத்துக்கொள்வாருமுண்டு. "இக்காயம் கீறுகின்றிலை", "பாதந்நன் மலர்பிரிந் திருந்துநான் முட்டிலேன் றலைகீறேன்" (37), "தலைவனே நனி காணேன் தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை யுருள்கிலேன், செழுங்கடல் புகுவேனே" (39), "ஊனி லாவியை ஓம்புதற் பொருட்டினு முண்டுடுத் திருந்தேனே" (40) திருச்சதகம் - என்று பிரிவாற்றாமையின் செயல்களாயத் திருவாசகத்துக் கூறப்படும் கருத்துக்களையும் இங்கு வைத்துக் காண்க. 'நீ அத்தகையதொரு காரணமுமின்றி எம்மிடத்து வைத்த அன்பின் காரணமாகவே, எமக்குச் சந்தனமெய்ப்பூச்சு முட்டியதென்றதற்காக இது செய்தனை' என்பது.

செய்திடல் - அல்லீற்று எதிர்மறை வியங்கோள் செய்யற்க - செய்தல்வேண்டா. "மகனெனல் மக்கட் பதடி யெனல்" (குறள்) என்புழிப்போல.

வன்புன்கண் - வலிந்த இழிந்த இடுக்கண்கள் அந்தம் இல்லாமன்றே (983), "எள்ளுஞ் செயல் வன்மைகள்", "கொடுங்கோன்மை" (984) என்ற அவை.

புன்கண் விளைத்தவன் கொண்ட மண் - மண்ணைக் கொண்டது, மேல் 979ல் உரைக்கப்பட்டது. **மண்** - நாடு - **கொண்ட** என்றதனால் நீதிமுறையாலன்றி வலிந்து கிலங்கொள்ளும் பேராசையால் **கைக்கொண்டு** என்றது குறிப்பு.

கொண்டமண் - கொண்டு - கொண்ட என்று இறந்த காலத்தாற் கூறிய குறிப்பினால் அவனுடைய ஆயுள் முடிந்து அவன் இறந்து படுவான் என்பதும், **கொண்டு** என்றதனால் அதுகாலை அரசனின்றிக் கிடக்கும் நாட்டினுக்கு அவர் அரசராவார் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டன. கொடியோன் இறப்பதும் நல்லரசன் வருவதுமே திருவுள்ளத்துக்கொண்டு சார்ந்தாராதலின் (985), "வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவான்" ஆகிய ஆலவாய்ப் பரமனார், அவர் தாம் வேண்டு மதனையே அருள் செய்தாராகி, இவ்வாறு பின் விளைவு கூறியருளினார் என்க.

முன்பு இன்னல் புகுந்தன அரசன் சமணர் திறத்திற் றாழ்ந்ததும், அமணர் மொய்த்துக் கலாம் விளைத்ததும், சிவனடியாரையும் வன்மை செய்ததும் முதலாயின. 980-984 பாட்டுக்களிற் கூறிய அவை.

காத்து - தீமை சாராமலும் நன்னெறியிற் பிறழாமலும் உலகத்தைக் காத்தும், முதற்சைவமோங்கும்படி பாதுகாவல் புரிந்தும்.

பின்பு உன்பணி செய்து - திருப்பணி செய்தற்கும் அரசனது காவல் வேண்டப்படுதலின் **முதலில்** மண்கொண்டு, இன்னல் நீக்கிப், **பின்பு** பணி செய்து என்றார். "மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்புங் காவலன் காவலன்றித் தங்கா" என்ற உண்மை தோற்றக் கூறிய ஆசிரியரது அமைச்சுத்திறம் காண்க. **பணிசெய்து பின்பு நம் பேருலகெய்துக** என்று கூட்டியுரைத்தலுமாம்.

உன்பணி - நீ நியதியாகச் செய்துவந்த சந்தனப்பணிவிடை.

பேருலகு நித்தியமாகிய நம்முலகு வீட்டுலகம் - சிவபுரி. ஏனைய உலகுகள் எல்லாம் அழியும் தன்மையுடைய சிற்றுலகுகள் என்க.

எய்துக என்ன என்பது எய்துகென்ன என வந்தது. 22

990 (வி - ரை) எழுந்தது - எழுந்ததனை. எழுந்த இறைவனது திருவாக்கினை அஞ்சி - ஐய! இது செய்திடல் என்று இறைவர் விலக்கும் இச்செயலினைச் செய்தேனே என்ற எண்ணம் தோன்றவே அச்சம் வந்தது எனக்.

முன்பு செய்வண்ணம் திருவாக்குக் கேட்பதற்கு முன்பு செய்த, முழங்கையைப் பாறையில் தேய்த்த செயல்.

தேய்ந்த கைவண்ணம் நிரம்பின - தேய்ந்த புண் - புறந்தோல் நரம்பு என்பு கரைந்து தேய்த (987) தேய்த்ததனால் தேய்ந்து உண்டாகிய புண். புண் ஊறு - புண்ணின் உற்றதாகிய மாறுபாடு என்னும் வடு. ஊறு - உறு என்னும் பகுதி முதல் நீண்டுவந்த தொழிலாகுபெயர். தீர்ந்து - மறைந்து. புண் - உடம்பின் மேற்போர்வையாகக் கட்டிய தோலினது தொடர்ச்சி அறுபடுதலே புண் எனப்படும். "கட்டும் புறந்தோல் கரைந்து தேய" (987) என்றது காண்க. (Breach of the continuity of the cutaneous membrane என்பர் நவீனர்). "தோலிடைப் புகவிட்டுப் பொதிந்த புண" (திருவிடை - மும் - கோவை - 13) என்றது காண்க.

கைவண்ணம் நிரம்பின - கையினது முன்னை வண்ணம் எல்லாம் நிரம்பியன என்றதாம். கையினது முன்னை உருட்சி, திரட்சி, அழகு, வலிமை என்ற எல்லாத் தன்மைகளும் குறிக்க வண்ணம் என்றார். சாதியொருமை. நிரம்பின என்று பன்மை வினை முடிபுகொண்டதும் இக்கருத்துப் பற்றியது.

வாசமெல்லாம் . எய்தினர் - சிவனபணி செய்வார்கள் தாம் தாம் செய்யும் திருப்பணிக்கீடாகிய உரிய பதங்களை அடைகுவர் என்பது சாத்திரம். "விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞானமாகும்" என்ற அப்பர் சுவாமிகளது திருவாக்கும், அதற்கிலக்கியமாகத், திருவிளக்குப்பணி செய்த நமிநந்தியடிகள், "பாத நீழல் மிகும் வளர்பொற் சோதி மன்னினார்" என்ற வரலாறும் இங்கு நினைவுகூரத் தக்கன. வாசம் கமழும் சந்தனக் காப்புக்கொண்டு மெய்ப்பூச்சிட்ட திருப்பணியாதலின் இங்கு மூர்த்தியார் அதற்கேற்ப "வாசமெல்லாங் கலந்து... ஒளி எய்தினார்" எனக். வாசம் எய்தினார் - என்பது மனித உடம்புக்குரிய புலால் கமழும் தன்மை நீங்கித் தெய்வ மணங் கமழுதல் குறித்தது. இறைவர் சாத்தும் சந்தனத்துக்குரிய குறட்டினுக்கு ஈடான பொருளாகக்கொண்டு கையினைத் தேய்க்கப்பட்டதனை அவ்வாறே இறைவரும் ஏற்றுக்கொண்டருளியதனாலும் (அந்தச் சந்தனத்தின்) "வாசமெல்லாங் கலந்தது" என்றலுமாம்.

சிவபெருமானது திருமேனியில் சருகுவிழாமற் காக்க எண்ணித் தன் வாயின் நூலாற் சித்திரப்பந்தரிழைத்த சிலந்தியை, அதன் குடையின்கீழ் உலகம் தங்குமாறு அரசனாக்கிய தொடர்பும் இங்குக் கருதத்தக்கது.

மோய் வண்ணம் விளங்கு ஒளி - மோய்த்தல் - நெருங்கிக் கூடுதல் - கூர்தல். வண்ணம் - அழகு. ஒளி - ஞானத்தினுக்கு உரிமையுடைய சிவத்துவ விளக்கமாகிய ஒளி. சிவன் தாளினையே மெய்ப்பற்றெனப் பற்றிக்கொண்டு (975), கேளும் துணையும் அதனையல்ல திலராதாராகி முழுத்துறவுபூண்ட மூர்த்தியாராதலின் ஞான வொளி மிக்கதெனபதாம்.

991. அந்நாளிர வினைக ணமணபுகல சார்ந்து வாழும்
மன்னாகிய போரவடு கக்கரு நாடர் மன்னன்
தன்னாளு முடிந்தது, சங்கரன் சார்பி லோர்க்கு
மின்னாமென நீடிய மெய்ந்நிலை யாமை வெல்ல. உச

(இ - ள்) மின் ஆம் என நீடியமெய் - மின்னல் காணப்படும் சிறுகால அளவே நீண்டிருப்பதாகிய யாக்கை; சங்கரன்சார்வு இலோர்க்கு - சிவபெருமானது சார்வுபெறா தவர்களுக்கு; நிலையாமை - அந்த அளவுதானும் நிலைக்காதாகும் என்ற உண்மையினை

யும; வெலல - மேறபட்டு விளஙக, அமணபுகல நாளும - சமணாகளது புகலில சாரந்து வாழும அரசனுகிய வடுகக கருநாடா மனனனுடைய வாழநாளும, அநநாள இரவினகண - அநத நாளில அவவிரவே, முடிநதது - இறுதியுறறது

(வி - ரை) **மின்னுமென நீடிய மெய்** - மெய எனற யாககையின கால அளவு மினனல்போனற கால அளவே நீடிபபதாம. உலகில மககளின உடமபு தஙகும காலம மிகச சுருஙகியதெனபது எலலாககும ஒபபமுடிநத உணமை. **மெய்** - உள ளதுபோலக காடடிப **பொய்யாய** மறையும உடலை **மெய்** எனபது உபசார வழககு எனபா அறிவோா இது குறிகக இஙகு **மெய்** எனறாா **மின்னும் என நீடிய** - சிறிதும் நீடிததது நிலலாத இயலபை நீடிய எனறது வினைபறறிவநத நிநதையுவம அணி.

சங்கரன் சார்விலோர்க்கு நிலையாமை - யாககை நிலையாமை பறறி மேற கூறிய பொதுவிதியும கடககபபடடு, மேலும நிலையாமையைப பெறும எனபா "அதத மும ஆவியும ஆணடொனறின மாயநதிடும" (திருமநதிரம) எனபது முதலிய திரு வாககுககளால அறியபபடுகினறபடி அவரவாக களநத வாழநாளதானும சிவசசாாபிலலா தாாககுக குறையும எனபது சிறபபுவிதி. மககள வாழவு விரைவின முடிவதா மெனின சிவசசாாபிலலாதாா வாழவு அதனினும விரைய முடியும எனபதாம இதனுல சிவனடிச சாாபுபெறறாாது ஆயுள நீளும எனபதும உயததுணரவைததாா மாாகதாதா சரிதமும, மாாககணடேயா வரலாறும, "கொதியுறு கால னஙகி நமனோடு தூதா கொடுநோயக ளான பலவும, அதிகுண நலல நலல அவை நலல நலல அடியா ரவாககு மிகவே" (பியநதைககாநதாரம - பொது - 4), "பாரிதன மேல நீடி வாழவா தனமையினு லவரே" (பழநதகக - சிவபுரம - 11) எனற ஆளுடைய பிளளையாா திருவாககுககள முதலியனவும, "வாழநாளு நனிபெறுவா" முதலிய புராண வாககுககளும காணக.

வெல்ல - இஙகு அசசிறபபு விதியினையும கடநது வெல்லுமபடியாக. **வெல்ல - முடிநதது** எனறு கூடடுக அதறகுக காரணம சிவனடிச சாாபிலலாமையுடன சிவ னடியாரை வனமைசெயது திருபபணி முடடசசெயக சிவாபராதமும கூடியதனுல எனக தககன வரலாறறினை இஙகு நினைவுகூாக

மிககதாகிய விரைவு குறிகக **அந்நாள் இரவின்கண்** எனச சுடடினாா. இறைவா மூாததியாருககு அருளசெயத அநத என முனனறிசுடடு

போர்வடுகக் கருநாடர் மன்னன் எனற அதனுல 978 - 979-ல கூறிய சரிதப பகுதியும, "அமணபுகல சாாநது வாழும" எனவும, "சஙகரன சாாபி லோாககு" எனவும கூறியவாறறால 980-ல கூறிய பொருளும, **வெல்ல** எனறதனுல 981 முதல 984 வரை கூறிய பகுதியும குறிககபபடடன **வெல்ல** - அநநாள அவவிரவே. நாளும முடிநததறகுக காரணங காடடியவாறும

மின்னுமென நீடிய தன்மை இவவுலகிற பிறநதாரெலலாருககும ஒபபமுடிநதது போல இமமனனனுககுமாகியது, சஙகரன சாாவிலலோாககு அதனினும மிகக நிலை யாமை வருதலின அக கொடியோனுககு **நாள்முடிநதமை** அவன நீறறின சாாபு செல லாது அருகநதா திறததிற றாழநதமையாலாகியது, அநத மிகக நிலையாமையும வெனறு **அந்நாள் அவ்விரவே** முடிநத தனமை அவன அடியாரையும வனமைசெயது சிவததிருபபணி முடடச செயததனுலாகியது எனறிவவாறு கணடுகொளக.

இதறகு இவவாறனறி **நீடியமெய் சங்கரன் சார்பிலோர்க்கு மின்னும் என நிலை யாமை வெல்ல** எனறுகூடடி, நீடிதத நிறைஆயுள பெறறிருககும மெயயும சிவ பெருமானது திருவருட சாாபிலலாதாருககுப பாவ மிகுதியாலே குறைநது மினனைப போல அறபாயுளை அடையும எனபதை யாவருககும அறிவிககும காரணமாய என றுரைபபாரு முணடு இபபொருளில **வெல்ல** - அறிவிகக - புலபபடுதத எனறு பொருளகொளவா.

992. இவ்வாறுல கத்தி னிறப்ப வுயர்ந்த நல்லோர்
மெய்வாழுல கத்து விரைந்தணை வார்க ளேபோல்,
அவ்வாறர னாடி யாரை யலைத்த தீயோன்
வெவ்வாயநி ரயத்திடை வீழ விரைந்து வீந்தான். உரு

(இ - ள்) இவ்வாறு அணைவார்களே - இப்படி உலகத்தில் (அடியார்க்குத் தொண்டுசெய்து) மிகுந்த உயர்வுடைய நல்லோர்கள் சிவனது உலகத்தில் விரைந்து சேருவரே; போல - அதுபோல, அரனார் அடியாரை அவ்வாறு அலைத்த தீயோன் - சிவபெருமானாரது அடியவர்களை மேற்சொல்லியபடி அலைவு செய்த தீயவன், வெவ்வாய வீழ்ந்தான் - கொடிய நரகத்தினிடை விரைந்து வீழும் பொருட்டு இறந்து பட்டான்.

(வி - ரை) ஆயுளின் எல்லையாகிய நாள் முடிந்த பின், உயிர்செல்லும் கதியினை எதிர்நிலை உவமை முகத்தால் அறிவிப்பது இத்திருப்பாட்டு.

இவ்வுடல் விட்டுப் பிரிந்த பின்னை, ஆன்மாக்கள், தாந்தாம் செய்த நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஏற்றவாறு பிறவியிற் செல்வன. முன்செய்வினைகள் மிகுதிப்படுமாயின் அவ்வாறு உடனே பிறவியிற் றத்தம் வினைகளுக்கு ஏற்ற புண்ணிய பாவ வுலகங்களிற் செலுத்தப்பட்டு உரிய இன்பத் துன்பங்களை அனுபவித்து மீண்டும் உயிர்கள் பிறவியில் வருவனவாம். நல்வினை எனப்படுவனவற்றுக்குள் மேலாகிய சிவபுண்ணிய மிகுதியைப் பெற்ற நல்லோர் மேற்கூறிய இரண்டு வகையுமன்றிப் மீளப்பிறவியில் வாராத சிவனுலகத்தில் உடனே அணைகுவர். தீவினையின் மிக்க தீமையாகிய சிவாபராதம் செய்தோர் உடன்பிறவியில் வாராமல் நெடுங்காலம் கொடுமா நரகங்களில் அழுந்துமாறு செலுத்தப்படுவர். இவை உண்மை நூற்றுணிபுகளாம். இவையுணர்ந்து உலகமுய்யுமாறு உவமை முகத்தால் ஆசிரியர் வற்புறுத்தி உணர்த்திய திறம் காண்க.

இவ்வாறு - அடியாரை யலைத்தோர் மிகவும் இழிவடைந்ததுபோல அடியார்க்குத் தொண்டுசெய்து மிகவும் உயர்ந்த நல்லோர் எனக் கொள்க. இகரச்சுட்டுப் பின்னுள்ள அவ்வாறரனடியாரை அலைத்த தீயோன் என்பதைச் சுட்டுகின்றது. தீயோன் இவ்வாறு வீந்தான் என்று முடிப்பாருமுண்டு.

இறப்ப உயர்ந்த - மிக்க உயர்ச்சிபெற்ற. **இறப்ப** என்பது தனக்கு மேற்பட்ட எல்லையின்மை குறிக்கும் வழக்கு. "இறப்பப் புகழ்ந்தன்று" (பு. வெ - 11 - ஆண் 7 கொளு).

மெய் வாழ் உலகம் - சிவலோகம். **மெய்**-சத்தாயுள்ளபொருள் சதா வாழ்கின்ற உலகம். பொய்வாழ்விலலாது உண்மை வாழ்வுடைய உலகம் என்றலுமாம். ஏனைப் பிரமனுலகு - தேவருலகு முதலியவற்றின் வாழ்வுகள் யாவும் ஒரு காலத்து அழியக் கூடிய பொய் வாழ்வுகளாம் என்பது.

விரைந்தணைவார்களே போல் - இவ்வுலகில் அளந்த வாழ்நாள் எல்லையளவும், அது சிவதருமத்தால் நீளும் அளவும், வாழ்ந்தபின், அதன் முடிவில், வேறு உலகங்களின் அனுபவம் ஒன்றுமின்றி, **விரைவாகச்** சிவனுலகத்தில் அணைவார்களே போல எனக. சிவன்பணி செய்வாரது ஆயுள் நீடிக்குமென மேற்பாட்டில் எதிர்நிலை முகத்தால் உய்த்துணர வைத்ததனோடு இது முரணுமை அறிக.

நல்லோர் மெய்வாழுலகத்து விரைந்து அணைவார்போல அத்தீயோன் நிரயத்துவீழ விரைந்து வீந்தான் என வினையின் விரைவுபற்றி வந்த முரணுவமையணி. **அவ்வாறு**- மேற்சொல்லியவாறு 981—984 பார்க்க. "சாமாறே விரைகின்றேன்"-(திருவாசகம்)

அரனாரடியாரை வீந்தான் - நிரயத்தின்கண் வீழ்வதற்குக் காரணங் கூறியவாறு. அடியாரை அலைத்தல் காரண மென்பார் உடம்பொடு புணர்த்தியோதினார். **விரைந்து** என்றதன் காரணம் மேற்பாட்டில் **முடிந்தது** என்றவிடத் துரைக்கப்பட்டது.

நிரயம் - எரிவாய் நரகம் சிவனடியாரை அலைப்போர் அலகைகளாய் எரிவாய நரகிடை வெகுகாலம் நின்று அலைவர் என்பது "நாணாகத்து மிறகும், அலகா வுறுவீர் அரனடி யாரை அலைமின்களே" (பொன் - அந்-14) என்ற கழறிற்றறி வார்நாயனார் திருவாக்கும் காண்க "ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந், தான்புக் கழுந்தும் அளறு" என்ற திருக்குறளும், அதற்கு, "முடிவில் காலமெல்லாம் தான் நிரயத்து உழத்தற் கேதுவாங் கொடுவினைகளையே யறிந்து செய்து கோடல் பிறாக்கரிதாகலின் ஆற்றும் என்றார்" என்ற பரிமேலழகர் உரையும் காண்க. இக்கருத்தேபற்றி முன்னர் "வன்புன்கண் விளைத்தவன்" (989) என்றதும், மேல் வரும் பாட்டில் "முழுதும் பழுதேபுரி மூர்க்கன்" என்பதும் காண்க.

993\. முழுதும்பழு தேபுரி மூர்க்க னுலந்த போதின்
எழுதுங்கொடி போல்பவ ருட்பட வேங்கு சுற்றம்
முழுதும்புலர் வுற்றது ; மற்றவ னன்ன மாலைப்
பொழுதும்புலர் வுற்றது, செங்கதிர் மீது போத. உகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. முழுவதும் தீமைகளையே செய்த மூர்க்கன் இறந்துபட்டபோது எழுதும்கொடி போல்பவராகிய அவனது பெண்டிர் உட்பட ஏங்குகின்ற சுற்றம் முற்றவும் புலம்பி வாட்டமுறுவாராயினர், மற்றவனைப்போன்ற மாலைக்குப் பின் வரும் யாமப்பொழுதும் செங்கதிரவனாகிய ஞாயிறுமேல் வர விடியலுற்றது.

(வி - ரை) **முழுதும் பழுதேபுரி மூர்க்கன்** - இப்பழுதுகள் 978 முதல் 984 வரை கூறப்பட்டன. அவை ஒவ்வொன்றும் பழுதே என்று முன் காட்டப்பட்டமையின் இங்கு இவ்வாறு தொகுத்துக் கூறினார். **மூர்க்கன்** - "முதலையு மூர்க்கனுங் கொண்டது விடா" என்றபடி தீமைகளைத் தீமை என்றறிந்தபின்னும் மேன்மேல் விடாது செய்வோனாதலின் இவ்வாறு கூறினார்.

உலத்தல் - இறத்தல் "உலந்தார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வாய" (கொல்லி - அதிகை - 7) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம் காண்க.

எழுதும் கொடிபோல்பவர் - (அவனது) மனைவியர் அவன் மிக விரைவில் இறந்தொழிந்தமையால் சடுதியில் நேர்ந்த அதன் காரணமறியமாட்டாமையாலும், சிறிதும் எதிர்பாராத நிலையில் இடி வீழ்ந்தது போல அது தாக்கியபடியாலும் தம்பித்து அசைவற்றவராயினர் என்று குறிப்பார் **கொடிபோல்பவர்** என்னாது **எழுதும்கொடிபோல்பவர்** என்று கூறினார். **எழுதுங்கொடி** - சுவரில் கொடிபோல எழுதும் ஓவியம் இவ்வாறன்றி, படம் எழுதி உயர்த்திய கொடி நிற்கலாற்றாது பெருங்காற்றால் அலைப்புண்பதுபோல நிலைகுலைந்தனர் என்றுரைத்தலுமாம். **கொடிபோல்பவர்** - குலமகளிர் எனவும், **ஏங்கு சுற்றம்** காமமொழிந்த நுகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளிர் (சிந்தா - 296) எனவும், **புலர்வுற்றது** - அழிந்தது எனவும் உரைப்பாருமுண்டு.

உட்பட - சுற்றத்தார் என்ற பொதுப்பகுப்பினுள் மனைவியரும் அடங்கியவர்களாதலின் இவ்வாறு கூறினார். தலையன்பினராகி அவனுடன் கழியாது "இல்லும் பொருளும் இருந்த மனையளவே" (ஐயடிகள் - க்ஷேத்த வெண் 14) என்றபடி உயிர் வைத்திருந்தார்களாதலின் மனைவியரை வேறு பிரித்தும் சுற்றத்துடன் ஒன்று சேர்த்து **உட்பட ஏங்கு சுற்றம் முழுதும் புலர்வுற்றது** என முடித்தார்.

முழுதும் புலர்வுற்றது-முழுமையும் புலர்ச்சியை அடைந்தது எல்லாவகையானும் எனக் **புலர்தல்** - வாட்டமுறுதல் **ஏங்கு சுற்றம்** **ஏங்கும்** என்றதன் மேலும் **புலர்வுற்றது** என்றது, அவனுக்குக் குலமைந்தரு மின்மையாலும் (994), அவன் புதிதாய் வந்து வலிந்து நிலங்கொண்டமையாலும், இங்குத் தமக்கு வேறு பற்றுக்கோடின்மையாலும், ஒருவாற்றாலும் தேறுதல் அடையாத வருத்தமிகுதி குறித்தது **முழுதும்** சுற்றம் முழுமையும் என்றலுமாம் உம்மை முற்றும்மை.

மற்றவன் அன்ன மாலைப்போழுதும் புலர்வுற்றது-கொடுங்கோனமையும (988), அடியாரை அலைதத தீமையும (992) கருதி அவனை **மற்றவன்** எனருா "மறறவன முன சொலலி வாககுறிதத" (640) எனறது பாாகக **மற்று** - வினைமாறறின வநத தெனபாரும, அசை எனபாரும உணடு. **மற்றவன் அன்ன மாலைப்போழுது** - கொடியோன (981), வஞசகன (982), கொடுங்கோனமை செயவான (984), பாதகன (985), கணடகன (986), வனபுனகண விளைததவன (989), தீயோன (992) என முனனாக கூறியவாறறால தாமத குணததால அலைககபபடடவனுதலும, தாமததனுககு நிறம கருமையாதலும குறிதது இருள உடைய மாலைபபொழுதினுககு அவனை உவமித தாா. **மாலைப்போழுது** அவனது இதயததை ஒததெனபாரும உணடு **மாலைப் போழுது** - இஙகு இருணட இரவுகுறிததது வினையும உருவுமபறறி வநத உவமம

தமககுரிய சாாபு பிரிநது வருநதுவோாககு மாலைபபொழுதும இரவும பகையாய நிறறல அகபபொருளியல இரவுறு துயாததிற கிரஙகி யுரைததல முதலிய அகத துறைகள காணக. "வநதது, பையுண மாலை தமியோா பனிபபுற" (304), "புல நம் படியன் றிரவென னளவும பொறையுங நிறையும மிறையுங தரியா" (322), 'தனிமை கூரத தளாவாாககுக, கஙகுல பகலாயப பகலகஙகு லாகிக கழியா நாளெல லாம' (எயாகோ. புரா 313) முதலியவையும ாணடுச சிநதிகக. தமது நறசாாபாகிய சிவசசாாபு எனனும நாயகனைப பிரிநத பாணடிநாடடுககு, அவனது நாளகள இரவாக வும, அவனிறநதமை அவவிரவு புலாநதமையாகவும விளஙகிற றெனபது குறிபபாா **அவனன்ன மாலைப் போழுது** எனருா

போழுதும் புலர்வுற்றது - சுறற முழுதும புலாவுறறது மனறிப பொழுதும என உமமை இறநதது தழுவியது இழிவு சிறபபுமமை எனறலுமமையும **புலர்வுற்றது** - சொறபின வருநிலை எனற சொலலணி (சொறசிலேடை எனபா)

செங்கதிர் மீது போத - போழுதும் புலர்வுற்றது - எனறு பொழுதுபுலாதலுககு காரணங கூறினா **செங்கதிர் மீது** எனறதனுல கருமையொளி தாழநதுபோத, அதன மேற செஙகதிா மீது போநதெனற குறிபபும, **அவனன்ன மாலைப்போழுது** எனறமையால மூாததியாரனன செஙகதிா எனபதும பெறபபடும கொடியோன கீழே வீழப பெரியோா அவவிடதது மேலெழுநதனா எனபதும கொளக.

சுற்றம் அழுதும் புலர்வுற்றது—எனபதும பாடம 26

994 அவவேலையி லஙக ணமைசசாகள கூடித தஙகள
கைவேறுகொ ளீம வருஙகடன காலை முறறி
மைவேலவன றனகுல மைநதரு மினமை யாலே
செயவேறுவி னைததிறஞ சிநதனை செயது தோவாா, உஎ

995. "தாழுஞசெய லினறொரு மனனவன ருஙக வேணடுங;
கூழுஙகுடி யுமமுத லாயின கொளகைத தேனுஞ
சூழுமபடை மனனவன றோளிணை காவ லினறி
வாழுநதகைத தனறிநத வையக" மெனறு சொனனா. உஅ

994 (இ - ள்) வெளிபபடை அநத வேலையில அவவிடதது உரிய அமைசசாகள கூடித, தாஙகள கடமையாயச செயது கழிககவேணடிய கைவேறு கொணடபடியான அரிய ஈமககடனைக காலையில முடிததுக, கூரிய வேலகொணட அநத மனனனுககுக குலமைநதரும இலலாமையாலே, வேறுவினைசெயயும திறததினைச சிநதிததுத தோவாாகளாகி, உஎ

995. (இ-ள்) "இந்த வையகம் - இந்த நாடு, தாழும் வேண்டுமே - தாழ்வாகிய செயலில்லாமல் ஒரு அரசனால் தாங்கப்படவேண்டுமே, (ஏன்? என்னில், வையகம்), சூழும் குடியும் - வாழும் தகைத்தன்று - சூழ், குடி முதலிய ஏனை எல்லா உறுப்புக்களையும் கொண்டதேயாயினும், நாடு காவலின் சூழ்ச்சியுடைய படைவலி பெற்ற மன்னவனது தோளிணைகளின் காவல் பெற்றாலன்றி வாழ்வு பெறும் தகுதியுடைத்தன்று", என்று சொன்னார் - என்று சொன்னார்கள். உஅ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

994. (வி-ரை) **அவ்வேலை** - பொழுது புலர்ந்த அந்நேரத்தில் **அங்கண் அமைச்சர்கள்கூடி** - அரசன் இறந்துபட்டவுடனே, முதற்காரியமாவது, அரச அங்கமாக அரச காரியம் பார்க்கும் அமைச்சர்கள்கூடி, மேல் அரசாங்கம் செல்லவேண்டிய முறைகளை ஆலோசிக்க என்பது அரச நீதி ஆதலின் **முற்றித் - தேர்வார்** என்றார்.

தங்கள் காலை முற்றி - இறந்து கழிந்த அரசன் சமணச் சார்பினனாதலின் அமைச்சர் தமது சார்பு ஒழுக்கப்படிக் கல்லாது அந்தச் சமணசமயச்சார்பு பற்றியபடி ஈமக்கடன் கழித்தனர் என்பது குறிக்கக் **கைவேறுகோள்** என்றார். **கை** - ஒழுக்கம். **ஈமக்கடன்** - அந்தியக் கடனுக்குரிய சடங்கு. **ஈமம்** - மயானம். அறவைப் பிணஞ் சுடுதல் முதலிய இதுபோன்ற கடமைகள் அறங்களுள் ஒன்றென்னப்படுதலாலும், இறந்தோர் யாவரேயாயினும் அவர்க்கு ஈமக்கடன் ஆற்றுவித்தல் எவர்க்கும் அறமாதலாலும் **அருங்கடன்** என்றார். "தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்" என்பது காண்க.

காலைமுற்றி - என்றதனால் விரைவில் முடித்தார்கள் என்பதாம். மேலே விரைவில் அரசகாரியம் நிகழவேண்டிய அவசியம்பற்றி ஈமக்கடனை அதிவிரைவில் முடித்தனர்.

குலமைந்தரும் இன்மையாலே - நல்வாழ்வு வாழும் விதியின்றி அவன் இறந்து பட்டதன்றியும் அவனுக்குப்பின் வழிவழி வந்து நிலந்தாங்குதற்குரிய மைந்தரும் இல்லாமையால் என உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை. இழிவு சிறப்புமாம்.

வேறு வினை செய்திறம் என்க நிலங்காவலுக்கு வழிவழி அரசமரபில் வரும் அரசன் கிடையாதபோது வேறு வழியால் மன்னனைப் பெறுவதற்குச் செய்யும் செயல்.

மைந்தரும் இன்மையாலே - என்றதனால் அரசனது குடும்பத்தில் தந்தைக்குப் பின் (முதன்) மகனாக வழி வழி வரும் முறையில் அரசு தாங்கப்பட்டதும், அரசனும் அமைச்சரும் கூடி நாடாளுதலும் முந்தைநாளில் தமிழ் நாட்டில் வழக்கு என்பதறியப்படும். திருவாரூர்ச்சிறப்பிற்கூறிய சரிதநிகழ்ச்சியை இங்கு நினைவுகூர்க. முடியரசுகள் கூடா என்றும், குடிகள் தம்மைத்தாமே அரசுபுரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டுமென்றும், அதற்காக முடியரசர் பதவி தாங்கும் பல திறமான குடித்தலைவர்கள் கொண்ட அரசாங்க முறை வேண்டப்படுவதென்றும் வரும் கொள்கைகள் இந்நாளின் புது நாகரீக விளைவுகளாம். ஆனால் ஒரு மன்னவனால் தாங்கப்படுவதே உலகியல் அரசநெறி என்பது அந்நாள் அறவோர் கொள்கை என்பது மேல்வரும் பாட்டால் உணர்த்தப்படும். அதனை அந்த மந்திரிகள் வாக்கில் வைத்து மந்திரத்தலைவராகிய ஆசிரியர் உலகுய்ய உணர்த்தியருளிய திறமும் காண்க. இந்நெறி தெய்வத்துணை கொண்டதென்பதும் இச்சரிதத்தின் உய்த்துணரத் தக்கது. 27

995. (வி-ரை) **தாழும்செய லின்றேநு மன்னவன்** - **தாழும் செயல்** - நீதியில் தாழ்வுவரும் செய்கை அறநெறி தவறிய செயல். **இன்றி** என்ற வினையெச்சத்து இகரம் உகரமாய் வந்தது. இதற்குத், தாமதமின்றி என்றுரை கூறுவாருமுண்டு.

ஒரு மன்னவன் தாங்க வேண்டும் - இது அந்நாளில் அறவோரும் அறிவோரும் கொண்டொழுகிய கொள்கை. வையகம் ஒரு மன்னவனால் தாங்கப்படவேண்டும் என்க. **தாங்க** தாங்கப்பட. செயப்பாட்டுவினை செய்வினையாக வந்தது.

சூழும் காவலின்றி - **சூழ்தல்** - நினைத்தல் - ஆராய்ந்தெண்ணுதல். **படை மன்னவன்** - படைகளையுடைய அரசன். **தோளிணை** - அரசனது ஆணையை அவன் தோள்களின் வலிமையாகவும், நாடு அவன் தோள்களின்மேற் றங்கப்படுவதாகவும், உருவகம் செய்வது மரபு **சூழும்** - தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள. தன் ஆணைவழி நிற்கும் என்றுரைப்பாரு முண்டு.

கூழும் கொள்கைத்தேனும் - "படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண்" என்ற ஆறும் அரசினது அங்கங்களெனப்படும் **முதலாயின** - படையும், குடியும் கூழும் நீக்கி ஏனைய அமைச்சு, நட்பு, அரண் என்ற மூன்றுமாம். இவ்வாறனுள் படையை இவ்வாறு வேறு பிரித்துக் கூறியது அரசனுடைய ஆணை செலுத்துவதற் கும் நாடு காவலுக்கும் அது இன்றியமையாதென்பதனை எடுத்துக்காட்டுதற்பொருட்டு இதுபற்றி **படை மன்னவன்** என உடம்பொடு புணர்த்தி ஓதினார் "படையுடை மன்னவன்" என்ற திருமந்திரமும் காண்க **கொள்கைத்து** - (அங்கங்களைக்) கொள்ளுந் தலை உடையது - கொண்டுடையது. **கூழ்** - நிலம். **குடி** - குடிகள். கூழ் மிக விளையி னும் அதனைக் குடிகள் பயமின்றி விளைத்து எடுத்துண்ணுதல் அரசன் காவலின்றி இயலாதென்பார், **குடி கொள்கைத் தேனும்** என்று சிறப்புமமை தந்தோதினார் "வானோக்கி வாழுமுலகெலா மன்னவன், கோனோக்கி வாழு மூலகு" - **குறள்**

வாழும் தகைத்து அன்று - வாழும் தன்மை பெறாது. நல்வாழ்வு வாழ்தல் இய லாது மக்கள் "இனிதுண்டு நீங்கின்றி" வாழமுடியாது எனக் "சிலைக்கீழ்த் தங்கி" (695) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க "அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதி யாய், நின்றது மன்னவன் கோல்" என்பது குறள்

வையகம் கொள்கைத்தேனும் - காவலின்றி - வாழும் தகைத்தன்று, மன்னவன் தாங்கவேண்டும் என்று கூட்டிமுடிக்க　　28

வேறு

996. "பன்முறை யுயிர்க ளெல்லாம் பாலித்து ஞாலங் காப்பான்
றன்னெடுங் குடைக்கீழ்த் தத்த நெறிகளிற் சரித்து வாழும்
மன்னரை யின்றி வைகும் மண்ணுல கெண்ணுங் காலை
யின்னுயி ரின்றி வாழும் யாக்கையை யொக்கு" மென்பார்,　　உகூ

997. இவ்வகை பலவு மெண்ணி, "யிங்கினி யரச ரில்லை,
செய்வகை யிதுவே" யென்று தெளிபவர், "சிறப்பின் மிக்க
மைவரை யனைய வேழங் கண்கட்டி விட்டான் மற்றக்
கைவரை கைக்கொண் டாரம்மண் காவலக்கைக் கொள்வார்" ரென்று,

வேறு

998. சேமமாண் வினை யரசனை நூன்முறை செய்து "தோளால்
இம்மாநில மேந்தவோ ரேந்தலை யேந்து" கென்று
பெய்ம்மாமுகில் போன்மதம் பாய்பெருங் கோடை நெற்றிக்
கைம்மாவை நறுந்துகில் கொண்டுகண் கட்டி விட்டார்.　　நக

996 (இ - ள்) வெளிப்படை. "பலமுறையாலும் எல்லா வுயிர்களையும் காத்து உலகத்தைக் காப்பதற்காகத், தனது பெருங்குடையின் கீழே உயிர்கள் தங்கள் தங்களுக் குரிய நெறிகளில் ஒழுகி வாழச்செய்யும் மன்னரையில்லாமல் இருக்கும் மண்ணுல கத்தையெண்ணும்போது, அது, இனிய உயிர் இல்லாமல் வாழும் உடம்பை ஒக்கும்" என்பாராகி,　　உகூ

997. (இ - ள்) வெளிப்படை இவ்வகையாகப் பலவற்றையும் எண்ணி, "இனி இங்கு அரசனில்லை, அதற்குச் செய்யத்தக்கது இதுவேயாகும்" என்று தேறித் தெளிபவர்களாய்ச் சிறந்த கரியமலைபோன்ற யானையைக் கண்கட்டிவிட்டால், அந்தக் கைமலையினாற் கையிற் கொள்ளப்பட்டவரே இந்த உலகங் காவலைக் கைக்கொள்வார்" என்று துணிந்து, ௩௦

998 (இ - ள்) வெளிப்படை. நூல்களில் விதித்தபடி செவ்வியமாட்சியுடைய சடங்குகளோடு (கடவுளை) அருச்சனை செய்து, மழைபெய்யும் பெருமுகில் போன்று மதம்பாயும் பெருகிய பட்டமணிந்த நெற்றியையுடைய யானையை, நறுந்துகிலினால் கண்ணைக்கட்டி, "இந்தப் பெருநிலத்தின் அரசாட்சியைத் தனது தோள் வலியால் தாங்குதற்கு ஓர் வேந்தனை நீ எடுத்து ஏந்தி வருக!" என்று சொல்லி விடுத்தனர் ௩௧

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

*996 (வி - ரை) பன்முறை பாலித்து - என்று கூட்டுக. முறை முறைகளாலும் கருவிப்பொருளில் வந்த மூன்றனுருபும் முற்றும்மையும் தொக்கன. பலமுறை யாவன உலகங்காவலுக்கு அறநூல்களான விதிக்கப்பட்ட வழிகள் "அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி" என்ற திருக்குறளும் அதன்கீழ்ப் பரிமேலழகருரைத்தவையும் பார்க்க. பாலித்தல் - காத்தல்.

காப்பான் - காக்கும்பொருட்டு. காப்பான் - வாழும் என்று கூட்டுக. ஞாலம் - உலகம். இங்கு ஞாலத்துள்ள உயிர்களைக் குறித்தது.

நெடுங் குடை - பெருங்குடை. நெடுமை - பரப்புக்குறித்தது. குடை - அரசாணையின் அடையாளம் ஆணையைக் குடையாக உபசரித்துக் கூறுவது மரபு "சிலைக்கீழ" (695) என்றவிடத்துரைத்தவை பார்க்க.

தத்தம் நெறிகளிற் சரித்து - தங்கள் தங்கள் நிலைகளுக்குரிய வழிகளில் அமைந்து அறத்தின் வழி வாழ்க்கை செலுத்தி ஒழுகி.

வாழும் - வாழச்செய்யும் வாழ்விக்கும் பிறவினை தன்வினையாக வந்தது வாழ்விக்கும் - மன்னரை எனக் பெயரெச்சம் ஏதுப்பொருள் கொண்டதென்றலுமாம்

மன்னர் குடிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய முறையினைக் கூறினார் புவிகாக்கும் பொருட்டு அரசர் செய்யத்தக்க முதற்காரியம் இதுவே என்றதாம் இவ்விதிகள் திருக்குறள் முதலிய நீதி நூல்களாலும் திருமந்திரம் முதலிய அருள்வாக்குக்களாலும் அறியப்படுவன

பலவாகிய முறைகளையுடைய உயிர்களெல்லாம், ஞாலம்பாலித்துக் காப்பான்றன் குடைக்கீழ்ச் சரித்து வாழும், (ஆதலினால்) மன்னரையின்றி வைகும் மண்ணுலகு . உயிரின்றி வாழும் யாக்கையை ஒக்கும் என்று வாழும் என்பதை வினைமுற்றாக்கக் கொண்டு, முடித்துரைத்துக்கொள்வதுமொன்று

மன்னரை இன்றி - அரசனது காவலில்லாது, அரசனில்லாது மண் உலகு ஒக்கும் எனக் அரசனில்லா நாடு உயிரில்லாத உடம்புபோலும் என்றபடி அஃதாவது

*குறிப்பு - இப்பாட்டும் மேல் வரும் பாட்டும் ஐயப்பாடுள்ளன.

ஐஞ்சீர்க் கலிநிலைத்துறையாகிய ஒரேவகைச் சந்தயாப்பினாலியன்ற இப்புராணத்தினிடையே, இப்பாட்டும் மேல்வரும்பாட்டும் அறுசீர்க்கழி நெடில் விருத்தமாகிய வேறுயாப்பிற் றனிமையாய் உட்புக்கன போலக் காணப்படுவன இப்பாட்டின் பொருள் முன் 995லும், மேல் வரும்பாட்டின் பொருள் 998லும் கூறப்பட்டனவேயாம் இவற்றில் ஆசிரியரது பொருட்சிறப்பும் சொற் சிறப்பும் காணப்படவில்லை இப் பாட்டுக்களின்றியே சரிதம் தொடர்ந்து செல்கின்றதும் காணலாம். இவை இடைச் செருகல்களாக இருத்தல் கூடுமோ? என்பது அச்சத்தோடு எழுகின்ற ஐயப்பாடு இது பற்றி எனது சேக்கிழார் 220 பக்கம் பார்க்க.

தறகாப்பு நியமமினறிப், பிறர்கொண்டு வைத்தபடி அமையத்தக்க ஒரு பண்டமாகும் என்பது அரசனே உலகுக்கு உயிராவன என்பது முந்தையோர் கண்ட முறை "முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட், கிறையென்று வைக்கப் படும்" என்ற திருக்குறளின் கருத்தும், "தனிமுடிகவித் தாளும் அரசினும்" என்ற திருக்குறுந் தொகையின் கருத்தும் "நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே, மன்ன னுயிர்த்தே மலர் தலை யுலகம்" என்ற புறநானூறும் ஈண்டுச் சிந்திக்க

இன் உயிர் இன்றி வாழும் யாக்கை - உயிரில்லாது உடல் வாழாது , அதுபோல மன்னனின்றி மண்ணுலகு வாழாது தலை தடுமாறி ஒழியும் என்பதாம். வினைபற்றி வந்த அபூதவுவமை

என்பார் என்று கூறுவாராகி. என்பார் (996) எண்ணி - என்று (997) 'ஏந்துக' என்று கைம்மாவைக் கண்கட்டிவிட்டார் (998) என இம்மூன்று பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க. 29

997 (வி - ரை) **தெளிபவர்** - துணிவு கொள்வாராகி இதற்கு இதுவே முடிவு என்று தேறித் தெளிவாராய் முற்றெச்சம். அமைச்சர் என எழுவாய் வருவித்து - என்று எனக் கூட்டுக.

மைவரை அனைய - கரியமலை போன்ற மெய்யும் உருவும் பற்றிவந்த பண்புவமை.

மற்று அக் கைவரை - **மற்று** - அசை **கைவரை** - கையையுடைய மலைபோன்ற திருப்பதனால் யானைக்குக் காரணப் பெயராய் வழங்குவது

கைக் கொண்டார் - கையின்ற கொள்ளப்பட்டவர் யாவரோ அவர் **கொண்டார்** - படுவிகுதி தொக்குநின்ற செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர்

கைக் கொண்டார் - **கைக்கொள்வார்** - சொல்லணி, **காவல் கைக் கொள்வார்** - காக்குந் தொழிலை ஏற்றுக்கொள்வாராவர் - மேற்கொள்ளும் அரசராவர் 30

998 (வி - ரை) **நான் முறை செம்மாண்வினை அர்ச்சனை செய்து** எனக். பாவனை - மந்திரம் - கிரியை என்ற மூன்று அங்கங்களும் நன்முறையாகப் பொருந்திய அர்ச்சனை என்று குறிக்கச் **செம்மை, மாண்பு, வினை** என்ற மூன்று அடைமொழிகள் புணர்த்தி ஓதினார் இந்த அர்ச்சனையின் பயனாகப் பலங்கள் மாறவும், சைவ நூற்பதம் எங்கும் நிறைந்து விளங்கவும் சிவசாதனங்களால் அரசு புரிந்து நாடுகாக்கும் மன்னவனை இவர்கள் பெறுகின்றார்களாதலின் இவ்வாறு சிறப்பித்தார். **அருச்சனை செய்து** - கடவுளை என்ற செயப்படு பொருள் அவாய் நிலையான் வந்தது. யானையை நூல் முறை அருச்சித்து என்றுரைப்பாருமுண்டு

நூன் முறை - ஆகம நூல்களில் விதித்தபடி இவ்வாறு கடவுளைப்போற்றி அருச்சித்து யானையைக் கண்கட்டி விட்டு, அவ்வியானையினால் எடுத்துக் கொண்டுவரப் பெற்றவரை அரசராகக் கொள்ளுதல் முந்தைநாளில் நம நாட்டில் ஆன்றோர் ஆட்சி இது நூல்களால் விதிக்கப்பட்ட செய்தியுமாம் என்பது **நூன்முறை** என்றதனாலுணர்த்தப்பட்டது

இம்மாநிலம் தோளால் ஏந்த - இவ்வுலகத்தைத் தன தோளவலிமை என்று உபசரித்துக் கூறப்படுகின்ற ஆணையினால் காக்க **நிலம் ஏந்த** - நிலத்தை ஒரு உருண்டை வடிவினதாகிய பந்துபோலக் கொண்டு, அதனைக் கீழேவிழாமல் மன்னவன் கையின்ற ருந்துகின்றான் என உருவகப்படுத்திக் கூறுதல் மரபு. **ஏந்த** - ஏந்தும் பொருட்டு

ஏந்தல் - உயர்ந்தவன் அரசன் - ஏந்துதலைச் செய்கின்றவன் என்ற சொற் சிலேடைப் பொருள்பட **ஏந்த ஓர் ஏந்தலை** - என்ற அழகும் காண்க **ஏந்த ஓர் ஏந்தலை ஏந்துக** - சொற்பின் வருநிலை என்ற சொல்லணி ஏந்துக ! என்று - என்பது அகரமு கெட்டு **ஏந்துகென்று** என நின்றது.

பெய் மா முகில் போல் மதம்பாய் நெற்றி - எனக் இது யானைக்குரிய மூன்று மதங்களுள் கபோல மதங் குறித்தது. **முகில்போல் மதம்பாய்** - முகில் மழை நீரைப் பெய்வதுபோல மதநீர் பெய்யும் என்ற வினைபற்றி வந்த உவமம். அன்றி, **முகில்போல் கைம்மா** என்று கூட்டி, உருவும் பயனும்பற்றிய உவமையாகக் கொண்டு கரிய பெரிய முகில்போன்ற யானை என்றுரைத்தலுமாம். **பெய்** என்றதனால் சூல் கொண்டு பெய்யும் கருமைநிறப் பண்பு குறிக்கப்பட்டது "வெண்முகி லாயப்பரந் தெங்கும் பெய்யு மாமழைப் பெருவெள்ளம்" என்றபடி வெண்முகிலை உவமித்ததாகக் கொள்ளின் **கைம்மா** என்றதற்கு வெண்ணிறமுடைய யானை எனக் வெள்ளை யானை தேவராசனாகிய இந்திரனைப் பிடரியிற் றாங்கிவருதல்போல நீ ஒரு மன்னனை ஏந்திக் கொண்டாக என்ற குறிப்புமாம். இந்திரன் மேகவூர்தி யுடையவன் என்பதும் குறிக்க

ஏந்துக - துதிக்கையினால் எடுத்துப் பிடர்மேல் வைத்துக்கொண்டாக என்பதாம். **கைம்மா** - கையையுடைய விலங்கு யானைக்குக் காரணப் பெயராய் வழங்குவது

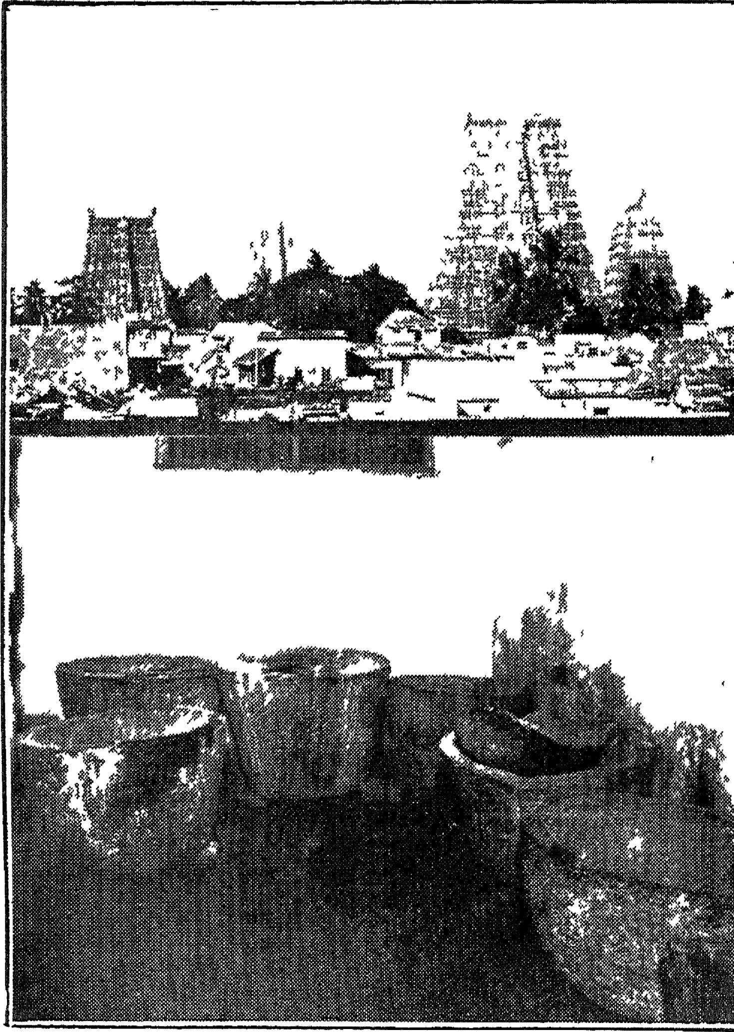
நறுந்துகில் - நல்ல துகில் புதிய வெள்ளிய துணி **நறுமை** - இங்குப் புதுமையும் தூய்மையும் குறித்தது

கண்கட்டி விடுதல் - முன்கண்ட பழக்கத்தால், யானை, பகையும் உறவும் கண்டு கொள்ளாது, உண்ணின்று தெய்வம் உணர்த்தியபடி தக்கோனொருவனை எடுத்து வருதற்பொருட்டுக் கண்கட்டிவிடுதல் வழக்கு சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் கழுமல வூரிலிருந்த யானையாற் கொண்டுவரப்பட்டு அரசாட்சிக்கு உரியவனாகத் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டான் என்ற வரலாறு பழந் தமிழ் நூல்களுட் காணப்படும்

இதுபற்றிப் பண்டிதர் - ந மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் எழுதியுதவிய குறிப்புக்கள் இதன்கீழ்த் தரப்படுகின்றன. "யானையைக் கொண்டு அரசனைத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்குக் கரிகாலன் செய்தி தவிர வேறு பழைய வரலாறொன்றும் புலப்படவில்லை. "கழுமலத்தி யாத்த களிறுங் கருவூர், விழுமியோன் மேற்சென் றதனால்—விழுமிய, வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால, தீண்டா விடுத லரிது" என்னும் பழமொழி வெண்பாவும், 'கழுமலமென்னும் ஊரின்கண்ணே பிணித்துநின்ற களிறும், கருவூரின்கண்ணே யிருந்த கரிகால்வளவன் கடிது இளையனாயினும் அவன் சிறப்புடையனாதலால் அவன்மேற் சென்று தன்மிசை யெடுத்துக்கொண்டு அரசிற் குரிமை செய்தது' என்னும் அதன் உரைப் பகுதியுமே கரிகாலன் செய்திக்கு ஆதாரமாவன உறையூர் மண்மாரி பெய்து அழிந்தகாலை, பராந்தகன் மகனாகிய கரிகாலனை அமைச்சர்கள் யானையை விடுத்துக் கொணர்ந்தனரென்று செவ்வந்திப் புராணங் கூறுகின்றது"

"தமிழ்நாட்டிலே பல்லவர் குலத்தினர் முதலானோர் பேரரசராகத் திகழ்ந்தபொழுதும் அவர்கட்கு முடிசூடும் உரிமை இருந்தமை புலப்படவில்லை மூவேந்தர் வழியினரே முடிசூடும் உரிமையுடையரென்னும் மரபினைப் பெரியபுராணம் பாதுகாத்துச் செல்கின்றது கூற்றுவ நாயனார் ஏனை அரசர்களை வென்று தாமே அரசராய காலத்தும், தில்லைவாழந்தணர்கள் அவர்க்கு முடிசூட மறுத்தமையும், அவர் சிவபெருமான் றிருவடியையே முடியாக வேண்டிப்பெற்றமையும், அறியற்பாலன எனவே, மூர்த்தி நாயனாரும் கூற்றுவ நாயனாரும் அரசுரிமை யேற்று நாடு ஆண்டனராயினும், அவர்கள் ஏனைய மன்னர்கள்போலன்றிச் சடைமுடியினையும் இறைவன் றிருவடியினையுமே முடியாகக் கொண்டனர் என்னும் வரலாறுகள் பொன்முடி சூடும் உரிமை மூவேந்தர்க்கே உண்டென்னும் மரபு பிழையாவாறு அமைந்துள்ளமை தெளிவாம்." 31

999. கண்கட்டிவி டுங்களி யானையக் காவன் மூதூர்
மண்கொட்புற வீதி மருங்கு திரிந்து போகித்

1 திருவாலவாய - திருககோயில

(வெளிபபாாவை - சொககநாதா சநநதி முன கோபுரததுடன)

(மூாததி நாயனாா வநது நினற கோபுர வாயில)

—பாடடு - 999–1000 - பககம - கஉஅஅ–கஉஅகூ

2. மூாததி நாயனாா முழஙகை தேயதத

“ வட்டநதிகழ பாறை ”   “ சநதனக கல் ”

—பாடடு - 987 - பககம - கஉஎரு

வடடப பாறைகள இரணடும மூனறடி குறுககளவும மூனறடி உயரமும உளளவை

இரு பககஙகளிலும காணபபடுவன தணணீாக கறபணணைகள

திண்பொற் றடமா மதில்சூழ் திருவால வாயின்
விண்பிற் படவோங் கியகோபுர முன்பு மேவி, ௩௨

1000. நீங்கு மிரவின் கணிகழ்ந்தது கண்ட தொண்டர்
"ஈங்கெம் பெருமா னருளாமெனி லிந்த வையந்
தாங்குஞ் செயல்பூ ணப"வென் றுள்ளந் தளர்வு நீங்கிப்
பூங்கொன்றை மிலைந்தவர் கோயிற் புறத்து நிற்ப, ௩௩

*1001. வேழத் தரசங் கணைவிரைந்து நடந்து சென்று
வாழ்வுற் றுலகஞ் செய்தவத் தினின்வள் ளலாரைச்
சூழ்பொற் சுடர்மா மணிமா நிலந்தோய முன்பு
தாழ்வுற் றெடுத்துப் பிடர்மீது தரித்த தன்றே. ௩௪

999 (இ-ள்) வெளிப்படை. கணைகட்டி விடப்பட்ட களிப்புடைய அவ்வியானை, அந்தக் காவலுடைய மூதூரின் தலம் எங்கும் மண் சூழ, வீதிகளின் பக்கம் திரிந்து போய்த், திண்ணிய அழகிய பெரிய கபாலி மதில் சூழ்ந்த திருவாலவாயிலில், ஆகாயமும் தாழவோங்கி உயர்ந்த கோபுரத்தின் முன்பு வந்து, ௩௨

1000. (இ-ள்) வெளிப்படை. கழிந்துபோன இரவில் நிகழ்ந்த செய்தி தெரிந்த தொண்டராகிய மூர்த்தியார், "இங்கு எமது பெருமானது திருவருள் இதுவாம் என்றால், இந்த நிலந்தாங்கும் அரசாட்சியை மேற்கொள்வேன்" என்று துணிவு கொண்டு, முன்னார்ந்த தமது உள்ளத்திற் கொண்ட தளர்ச்சி நீங்கிக், கொன்றைப் பூவினைச் சூடிய சிவபெருமானுடைய கோயிலின் புறத்திலே வந்து நிற்க, ௩௩

1001 (இ-ள்) வெளிப்படை. பட்டத்து யானை அவ்விடத்தில் விரைவாக நடந்துபோய், உலகம் வாழ்வுறச் செய்யும் தவத்தின் பயனாக உள்ளவராகிய அவரைத் தனது பட்டத்தின் மெய்யொளியுடைய மணிகள், நிலந் தோயும்படி முன்பு வணங்கி எடுத்து அப்போதே பிடரின்மேல் தரித்துக்கொண்டது. ௩௪

இம் மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

999 (வி-ரை) விடும் - விடப்பட்ட. படு விகுதி தொக்குநின்றது.

களியானை - மதம்பொருந்திய யானை. முன் பாட்டில் "பெய்ம்மாமுகில் போல மதம்பாய" என்ற கருத்துமிது.

அக்காவல் மூதூர் - மதுராபுரி (979). அகரம் முன்னறிசுட்டு. **காவல்** அரண்களையுடைய எனக. "கண்ணுதலான் றன்னுடைய காப்புக்களே" என்ற காப்புத் திருத்தாண்டகத்தினுள் அப்பர் சுவாமிகள் அருளியபடி, இறைவன் காக்கின்ற ஊர் என்றலுமாம். திருவிளையாடற் புராணம் பார்க்க. 'மோடிபுறங் காக்குமூர்" (பிரமபுரம் - காந்தாரம் - சக்கரமாற்று 8) என்றது ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம். "அஞ்சு வான்கதத் தாறிழி மதத்ததோ ரானை நிற்கவும்" (திருக்குறிப்பு - புரா - 81) என்றதும் காண்க.

மண்கோட்புற வீதிமருங்கு - யானை பல வீதிப்பக்கங்களிற் சுற்றி வந்தமையின் தலத்தின் மண் கிளம்பிச் சுழன்றதெனக.

திண்பொன் தட மாமதில் சூழ் திரு ஆலவாய்-திண்மை - வலிமை. **பொன்மை** - அழகு. பொன் பூசிய சிகரங்களையுடைமை குறித்ததென்றலுமாம். **தட** - என்றதனாற் பெருமையும், **மா** - என்றதனால் உயர்வும் குறிக்கப்பட்டன. **திரு ஆலவாய்** - கோயிலின் பெயர். "கபாலிநீள் கடிமதிற் கூட லாலவாயிலாய்" (கௌசிகம் - திருவாலவாய் - 1) என்று ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரத்திற் போற்றப்பட்ட கபாலீ

மதிலின பெருமைகருதி இவவாறு சிறபபிததாா. **மதில்** - கபாலி மதில. **தட மா** - ஒருபொருட் பனமொழியெனறலுமாம

விண்பிற்பட ஓங்கிய - மிகக உயாசசி குறிததது தேவேநதிரன முதலிய விண ணுலகததவாகளுமவநது இதன அடியிறறூழம பெருமையும குறிபபாலுணாததினா.

மேவ—எனபதும பாடம. 32

1000 **(வி - ரை) நீங்கும் இரவின்கண்** - கழிநதுபோன இரவிலே "பொழுதும புலாவுறறது" (993) எனறு கூறியபடி கழிநத முனனுளிரவு கொடுஙகோனமையும வெஞசமண பீடையும, அடியாாககிழைதத வனகணமையும, அடியாா கவலையும ஒருஙகே நீஙகிய காலமாகிய இரவு.

நிகழ்நதது - 986 - 990 - திருபபாடல்களிற கூறிய நிகழசசிகள ஒரு தொடா பாய ஒரு பொருளபறறி வநதனவாகலின ஒருமையிற கூறினா. **கண்ட** - கணணாற கணடும காதினாறகேட்டும அறிநத எனற பொருளில வநதது

தொண்டர் - மூாததி நாயனா சநதன மெயபபூசசுத திருததொணடு புரிநதவா ஆதலின **தொண்டர்** எனறாா

"**ஈங்கு... பூண்பன்**" **என்று** - **அருளாம் எனில்** - 989-ல கூறியவாறு கணட இறைவனது திருவருள. **வையந் தாங்குவன்** - "மணஎல்லாங கொணடு" எனறது குறிததது.

உள்ளந் தளர்வு "சிநதைசாயவுறறிட" (986) உளளத தளாசசியின நிலை 985-ல விரிககப்பட்டது. **உள்ளந் தளர்வு**-வேறறுமையில மகரமபோய மெலலெழுததுமிககது.

பூங்கொன்றை மிலைநதவர் - சிவபெருமான. திருவாலவாயின அவிாசடைக கடவுள.

கோயிற்புறத்து நிற்ப - திருககோயிலின உளளே சநதனநதேயககும பாறையி னிடதது நிகழநதவை யறிநத தொணடா அதன விளைவு எனனகுமோ? எனறு காணக கோயிலின புறதது வநது நினறாா எனக 33

1001. **(வி - ரை) வேழத்தரசு** - படடததுயானை. அரசுவா எனபா. முனனாக "கைமமா" (998), "களியானை" (999) எனறு கூறிய ஆசிரியா, அரசரைத தனமேல கொணடிடவரும இடமாதலின இஙகு இவவாறு சிறபபிததாா அனறியும மூாததி யாரை ஏநதி வரும சிறபபும குறிததபடி.

அங்கண் - கோயிறபுறதது மூாததியாா நினற இடததினகண.

வாழ்வுற்று உலகம் செய் தவத்தினின்-வாழவுறறதனால உலகம தவம செயதது, அததவங காரணமாக. தவஞசெயதது மூாததியாரை அரசராகப பெறுதறகு அத தவஞசெயதறகு முனனை வாழவு காரணமாயிறறு எனக **உற்று** - உற எனச செயவெ னெசசமாகத திரிநது வாழ எனறும கொளளலாம.

தவத்தினால் - **தரித்தது** எனறு கூட்டுக.

வள்ளலார் - வரையாது கொடுபபோா மூாததியாா சமணபோயச சைவம ஓஙகுதற பொருட்டு சநதனக கட்டைககு ஈடாகத தமது கையினை எலுமபு மூளை திறககுமவரை தேயதத வளளனமை குறிததது.

மணி மாநிலந்தோயத் தாழ்வுற்று - தலையைக கீழே நிலநதோயத தாழதது வணஙகினமையால படடததில உளள பொனனிலழுததிய மணிகள நிலததிறறோயந தன எனக பெருகோடை நெறறி (998) எனறமையால யானையின நெறறிமேற பொறபட்டம அணியபபட்டிருநதது; அதனில மணிகள இருநதன எனபதாம இவவாறனறிச **சூழ்மாமணி** - எனபதறகுப "படுமணியிரட்டு மருஙகின" (திரு முருகு) எனறபடி யானையின இருபுறமும தொஙகும மணிகள எனறுரைததலுமாம.

பிடர் - பிடரி - முதுகின முனபுறம். 34

1002. மாதங்கமெ ருத்தினில் வைத்தவர் தம்மைக் கண்டு
ஏதங்கெட வெண்ணிய திண்மை யமைச்ச ரெல்லாம்
பாதங்களின் மீதுப ணிந்தெழுந் தார்க ளப்போ
தோதங்கிளர் வேலையை யொத்தொலி மிக்க தவ்வூர். ௩௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. தீமை கெடும்படி எண்ணிய திண்மையுடைய அமைச்சர்கள் எல்லாரும், யானையினால் எடுத்துத் தன் பிடரியில் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டவராகிய மூர்த்தியாரைக் கண்டு, அவர் பாதங்களின் மேல் பணிந்து எழுந்தார்கள், அப்போது அவ்வூர் நீர் நிறைந்த கடலைப் போல முழக்கம் மிக்கது.

(வி - ரை) **மாதங்கம் (எருத்தினில்) வைத்தவர்** - யானையினால் வைக்கப்பட்டவர் எனக் மூன்றனுருபு தொக்கது. **வைத்தவர்** படுவிகுதி தொக்கு வந்த செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர்.

மாதங்கம் - மாது அங்கம் - மாதுடன் கூடிய அங்கமாகிய திருக்கோலத்தை; **எருத்தினில்** - அதனுடன் கூடிய எருது - இடபத்தினுடனே, **வைத்தவர்** - **தம்மை** - (அடித்தாமரையல்லது வேறில்லாது) தம்மனத்தே பதியவைத்தவராகிய மூர்த்தியாரை என்று ஓர் உட்குறிப்பாகிய பொருளும் படநிற்பது காண்க.

ஏதம் கெட எண்ணிய திண்மை அமைச்சர் - **ஏதம்** - உலகம் காக்கும் ஒரு மன்னவன் காவலின்றி உலகம் வாழ்வடையாது (995) என்று கூறிய பொருள். **திண்மை** - மனத்திட்பம், வினைத்திட்பம் முதலாயின எல்லாம் திருக்குறள் முதலிய நீதிநூல்கள் பார்க்க.

அமைச்சர் எல்லாம் - பணிந்து எழுந்தார்கள் - அரசு ஒருவர் மேலதாயினவுடன் அரசாட்சியின் முதற் செய்கை அமைச்சர் வந்து பணிவது என்பதாகும். வழி வழி அரசின்கீழ் உள்ள ஆங்கிலேய நாடு முதலிய பிறநாடுகளிலும் இத்தகையதொரு வழக்கு உண்மை அறியப்படும்.*

அமைச்சர் எல்லாம் என்றது ஊர் காவலில் வந்த பலதுறைகளையும் மேற்கொண்டு செலுத்தும் அமைச்சர்கள் எல்லோரும் என்றபடி. பல துறையாவன நீதித்துறை, ஊர் காவற்றுறை, அரசிறைத்துறை முதலாயின முன்னரும் "அமைச்சர்கள்" (994) என்றது காண்க. இவர்களுள் ஒருவரே முதலமைச்சராய் நிகழ்வதும் முன்னுள வழக்கு. "முற்றுணர்ந்த அமைச்சரினு முதலமைச்ச ராயநிகழ்வார்" (வாதவூ - உப. 7) என்ற திருவிளையாடற் புராணமும், சூரபதுமன், "அற்றமில் கேள்வி சான்ற வமைச்சரை"க் கொண்ருவித்து உசாவிய வரலாறு கூறும் கந்தபுராணமும் இங்குக் கருத்தத் தக்கன. 115ம் பிறவும் பார்க்க.

ஊர் ஒலி மிக்கது - மகிழ்ச்சியின் மிகுதியினால் ஊரவர் எல்லாம் பல இயங்கள் முழக்கியும் வாழ்த்துக்கள் கூறியும் மிக்க ஒலி முழக்கினர் எனக.

ஓதம் கிளர் வேலை - எப்போதும் நீர் நிறைந்து அலைகளோடு கிளர்வதனால் கடல் ஒலியால் மிகுவதாகும் என்பது.

அவ்வூர் வேலையை ஒத்தது - வினைபற்றி வந்த உவமம் 35

1003. சங்கங்கண் முரன்றன தாரைகள், பேரி யோடும்
எங்கெங்கு மியம்பின பல்லிய, மெல்லை யில்ல
அங்கங்கு மலிந்தன வாழ்த்தொலி, யம்பொற் கோம்பின்
பங்கன்னரு ளாலுல காள்பவர் பாங்க ரெங்கும். ௩௬

* விக்டோரியா இராணியார் முதலியோர் வழி வழி அரசு தம் மேலதாகப் பெற்றவுடன் அமைச்சர் வந்து அரச இலச்சினை முதலியவற்றைத் தந்து பணிந்தனர் என்று தேச சரித்திரங்களால் அறியப்படும் செய்திகளும் பிறவும் காண்க.

(இ - ள்) அம்பொன் கொம்பின் .எங்கும் - அழகிய பொன்பூண்ட கொம்பு போன்றவராகிய அங்கயற்கண்ணி யம்மையாரை ஒரு பாகத்திலுடைய சொக்கலிங்கப் பெருமானது **திருவருளினாலே உலகாள்பவராகிய** மூர்த்தியாரது பக்கமெங்கும்; சங்கங்கள் தாரைகள் - தாரைகளும் சங்கங்களும் முரன்றன; பேரியோடும் .இல்ல - பேரிகையுடனே அளவில்லாத பலவகை இயங்கள் எவ்விடத்தும் இயம்பின; அங்கங்கும் . வாழ்த்தொலி - அங்கங்கேயும் வாழ்த்தொலிகள் மலிந்தன.

(வி - ரை) தாரைகள் சங்கங்கள் முரன்றன எனக் - வாயின் வைத்து ஊத, அக்காற்றினால் உளதாகும் ஒலியாதலின் **முரன்றன** என்றார். **முரலுதல்**-காற்றின் உதவி கொண்டு ஒலி உண்டாகுதல் "சங்கு திரண்டு முரன்றெழுமோசை தழைப்பன" (திருவாசகம்) முதலிய திருவாக்குக்களைக் காண்க. பல இயங்களினின்றும் இவற்றை வேறு பிரித்தோதியது, இவை மார்புக்காற்றின் உதவி கொண்டு வாயினால் ஊதி உளதாகும் ஒலியுடைமையும், இவ்வாறூதுதல் ஒரு பொருள்பற்றிய வாக்கியங்களைக் கொண்டிருப்பதும்பற்றி எனக. "தாரை, அணைந்த மாமறை முதற்கலை யகிலமு மோதா, துணர்ந்த முத்தமிழ் விரகனவர் தானென வூத" (223), "சங்கு தாரை யளவிறந்த பல்லியங்கள் முழக்கி யார்த்தப, பாருலவு தனிக்காளஞ் சின்ன மெல்லாம் பரசமய கோளரிவந் தானென் றூத" (904) என்ற திருஞானசம்பந்தநாயனார் புராணங் காண்க. மூக்கினால் முரலுதலும் வாயினால் ஊதுதலும் மார்புக்காற்றின் உதவி கொண்டேயாவன. **சங்கம்** - மங்கல நிகழ்ச்சிகளிற் சங்கமூதுதல் மரபு "விருப்பொடு வெண்சங்க மூதா ஊரும்" என்பது திருத்தாண்டகம்.

சங்கம் - கூட்டம் எனக் கொண்டு, பின்னர் "எல்லையில்லன" என்றதற்கேற்பச், சங்கங்களாகத் தாரைகள் முரன்றன என்றுரைத்தலுமாம். தாரை போன்றவை இரட்டையாக இணைத்து ஊதுவதும் மரபு.

பேரியோடும் எல்லையில்லன பல்லியம் எங்கெங்கும் இயம்பின - இயங்களினுள், அளவாலும் ஓசையாலும் பெருமையுடைமைபற்றிப் பேரிகையைப் பெயராற் சுட்டிக் கூறி, ஒடு என்ற உருபையும் அதனுடன் சார்த்தி, ஏனையவற்றை யெல்லாம் **பல்லியம்** என்பப் பொதுவகையாற் கூறினார். **இயம்பின** - மங்கலச் செய்தியை ஊரவர் அறியச் சாற்றின. பேரிகை முதலியவற்றை முழக்கிக்கொண்டு திருவிழா முதலியவற்றைச் சாற்றுதல் முன்னுள்ள வழக்கு. சிலப்பதிகாரம் இந்திர விழவூரெடுத்த காதை வரலாறும் பிறவும் பார்க்க. "ஆடியற் றுடியுஞ் சாற்றி, யறைந்தபே ரோசை கேட்டு" (திருஞா - புரா - 678), "நாதர்விரும் படியார்க ளெஞ்ஞான்று நாளு நல்விருந்தா யுண்பதற்கு வருக வென்று, தீதில்பறை நிகழ்வித்து" (ஷை 566), "பரம னடியா ரானார்க ளெல்லா மெய்தி யுண்கவென விரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச், சொல்லாற் சாற்றி" (திருநா - புரா - 259) முதலாயினவும் இம்மரபை விளக்குவன காண்க. மங்கலச்செய்தியை என்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்க. இவ்வாறன்றி **இயம்பின** - சத்தித்தன என்றுரைத்தலுமாம். இயங்கள் இயம்புதல் என்பதும் மரபு.

பல்இயம் எல்லையில்லன - பல் - பல; **இயங்கள்** - வாத்தியவகை. இதனால் பலவகை வாத்தியங்கள் குறிக்கப்பட்டன. **எல்லையில்லன** என்றது ஒவ்வோர் வகையினுள் அளவுபடாத எண்ணிக்கை குறித்தது.

அங்கங்கும் வாழ்த்து ஒலி மலிந்தன - இவை நகர மாந்தர் தாந்தாமிருந்த அவ்வவ் விடத்திருந்தபடியே வாழ்த்துகின்ற ஒலி. **மலிதல்** - நிறைதல்.

அம்பொற்கொம்பு - மீனாட்சியம்மையார்; உவமையாகுபெயர். **கொம்பின் பங்கன்** - உமைபாகன். சொக்கலிங்கப்பெருமான்.

அருளால் உலகாள்பவர் - திருவருளால் உலகாளும் இவ்வுரிமை பெற்று அருட்குறியாலே உலக ஆட்சியும் செய்பவர். இது 1006 - 1008-ல் கூறப்படுவது.

முரன்றன என்றதனால் வாயொலியின்றிக் கருவிகளே இசைப்பனவும், **இயம்பின** என்றதனால் கருவியொலியும் வாயொலியும் கலந்திசைப்பனவும், **வாழ்த்தொலி மலிந்தன** என்றதனால் கருவிகளின்றி வாயொலிமட்டுமே இசைப்பனவும் கூறப்பட்டது காண்க.

முரன்றன தாரைகள் - இயம்பின பல்லியம் - மலிந்தன வாழ்த்தொலி எனப் பயனிலைகளை முன்வைத்தோதினார் ஓசையொலிகள் முன்னாகக் கேட்கப்பட, அதன்பின் அவற்றை நிகழ்த்தும் கருவிவகைகள் நோக்கியபோதே காணப்படுதல் குறித்தற் பொருட்டு.

இப்பாட்டிற்கு முன்னுரையாசிரியர்கள் பேரியோடும் தாரைகள் சங்கங்கள் முரன்றன என்று கூட்டி உரைத்தனர். 36

1004. வெங்கட்களிற் றினமிசை நின்று மிழிச்சி வேரித்
தொங்கற்சுடர் மாலைகள் சூழ்முடி சூடு சாலை
அங்கட்கொடு புக்கரி யாசனத் தேற்றி யொற்றைத்
திங்கட்குடைக் கீழர சைச்செயல் சூழ்ந்து செய்வார், ௩௭

1005. மன்னுந்திசை வேதியின் மங்கல வாகு திக்கட்
டுன்னுஞ்சுடர் வன்னி வளர்த்துத் துதைந்த நூல்சூழ்
பொன்னின்கல சங்களுங் குடங்களும் பூரித்த தூநீர்
உன்னுஞ்செயல் மந்திர யோகர் நிறுத்தி னார்கள். ௩௮

1004. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. வெங்கண்ணுடைய அரசயானையினின்றும் மூர்த்தியாரை இறக்கித், தேன் பொருந்திய மலர்மாலைகளும், ஒளியுடைய மணிமாலைகளும் சூழ்ந்துள்ள முடிசூடும் மண்டபத்தின் அழகிய தலத்திற்கொண்டு சேர்த்துச் சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடைக்கீழ் **அரசுரி**மைக்கு ஏற்றபடி முடி சூடுதற்குரிய சடங்குகளை எண்ணிச் செய்வார்களாகி, ௩௭

1005. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. பொருந்தி நிலை பெறும் திசையில் இடப்பட்ட வேதிகையில் சிவமந்திரங்களாலாகிய ஆகுதிக் குண்டத்தின்கண் சுடரிற் பொருந்தி வரும் தீயை வளர்த்து, முப்புரிநூலை நெருங்கச் சுற்றிய பொற்கலசங்களையும், குடங்களையும் நிறைவித்த தூய்மையான கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களைத் தியானிக்கும் மந்திரம் வல்ல தேசிகர்கள் தாபித்தனர். ௩௮

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

1004 **(வி - ரை) வெங்கண்களிறு** வெம்மை - விருப்பம். மூர்த்தியாரை விரும்பிக் கண்டு தாழ்வுற்று எடுத்துப் பிடரிமேற் கொண்டமையால் இவ்வாறு கூறினார். **வெங்கண்** - கோபக்கண் என இயற்கை யடையாகக் கொள்வாருமுண்டு.

இழிச்சி - கீழே இறங்கச் செய்து. யானை எடுத்துத் தன் பிடரியில் தரித்த செயல் இவரே அரசர் எனக் காட்டிய அளவில் நின்றது. அரண்மனை சென்று அரசராக முடிசூடி யானைமேல் நீண்மறுகிற் போதும் உலாவினைப் பின்னர் 1010ல் "நீடுங் களிற்றினமிசை" என்று கூறுவாராதலின், இங்கு அரசராக முடிசூட யானையினின்றும் இறக்கினார்கள் என்க.

வேரித்தொங்கல் சுடர்மாலைகள் சூழ்சாலை என்க. சாலையினைப் (முடிசூடு மண்டபத்தைப்) பூமாலைகளாலும் மணிமாலைகளாலும் அலங்கரித்தனர் என்பதாம். இழிச்சிக் கொடுபுக்கு - ஏற்றிச் - செயல் - சூழ்ந்து செய்வார் - வேதியில் - கலசங்கள் - குடங்கள் - யோகர் நிறுத்தினார்கள் என்று இந்த இரண்டு பாட்டுக்களையும் கூட்டி முடிக்க.

ஒற்றைத் திங்கள் குடை - தனித்த - தனக்கிணையில்லாத - திங்களைப்போலப் பரந்த, தண்ணிய - வெள்ளிய ஒளியுடைய குடை. வெண்கொற்றக்குடை என்பர். உருவும் மெய்யும் பயனும்பற்றி வந்த வுவமை.

உரிமைச் செயல் - முடிசூட்டும் அபிடேகத்துக்குரியபடி செய்யவேண்டிய சடங்குகள்.

சூழ்தல் - எண்ணுதல். 37

1005. (வி - ரை) **மன்னும் திசைவேதியில்** - மூர்த்தியார் வீற்றிருந்த திசையில் அவர்க்கெதிரே அமைக்கப்பட்ட வேதிகையில் இது கிழக்குத்திசை என்பர்.

மங்கல ஆகுதி - மங்கலம் செய்யும் ஆகுதி. சிவம் - மங்களம். சிவபெருமானே எல்லா மங்கலங்களுக்கும் பிறப்பிடமும் காரணரும் ஆவர். அன்றியும் எல்லா வேள்விகளுக்கும் முதல்வரும் அவரேயாவர். ஆதலின் இங்குச் சிவவேள்விகள் குறிக்கப்பட்டன. "வேணி, நாத ருரைமுன் னுகவே புரியுநல் வேள்வி, தீது நீங்கநீர் செய்யவும் திருக்கழு மலத்து, வேத வேதிய ரீனவரும் செய்யவும்" (திருஞான - புரா - 429) என்ற கருத்தை நோக்குக.

ஆகுதி - இங்கு ஆகுதி செய்தற்குரிய இடம் - யாககுண்டம் - குறித்தது.

சுடர்துன்னும் வன்னி வளர்த்து - **சுடர்** - இங்குச் சூடுடைய ஒளிப்பொருள்களுள் மிக்க ஞாயிறு குறித்தது. யாகஞ் செய்கின்றவர்கள் ஞாயிற்றின் கதிரைச் சூரியகாந்தத்தினால் எடுத்து அதனை வளர்த்து யாகம் தொடங்கும் ஆகமவிதி குறித்தது. சுடரிலே பொருந்திய வன்னியினைக் கொண்டு வளர்த்து எனக்.

துதைந்த நூல்சூழ் - என்பதனைக் **குடங்களுடனும்** கூட்டுக. கலசங்களைத் தாபித்தலில், மேலே சுற்றிய நூல் அதன் ஏழு தாதுக்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும். நூல் சுற்றாது கலசம்தாபித்தல் விதியன்று **துதைதல்**-விதித்த அளவுப்படி நூலினை நெருங்கச் சுற்றுதல். **நூல்** - மூன்றிழைகளாகச் சோதித்த நூல்.

பொன்னின் கலசங்கள்-வேதிகையின் நடுவில் தாபிக்கப்பட்ட இவை முதன்மை கொண்ட சிவ சத்தி கலசங்கள் **குடங்கள்** - மட்குடங்களுமாம். இவை முறையே பிரதான கலசங்கள் எனவும், பரிவார கலசங்கள் எனவும்படும் இவற்றில் அவ்வத் தெய்வங்களை உரிய மந்திரங்களாற்றாபித்துப் பூசித்தும் ஓமித்தும், பின்னர், இவற்றின் நீரினால் அரசரை நீராட்டுவித்தல் மரபு.

பூரித்தல் - நிறைவித்தல் **தூநீர்** - **தூய்மை** - நீரின் தூய்மையாலும் அதனுள் இடும் புற்றுமண், கடல்மண், மலையடிமண், மணிகள் முதலிய தூய பொருள்களாலும், மந்திரபாவனையாலும் ஆகும் எனக்.

உன்னும் செயல் - தியானம் - பாவனை என்பர் **மந்திரம்** - அப்பாவனைக்குரிய மந்திரம். **யோகர்** - கூட்டுகின்றவர்கள் **உன்னுதல்** - மனத்தினாலும், **செயல்** - காயத்தினாலும், **மந்திரம்** - வாக்கினாலும் செய்யப்படுவன **யோகர்** - இவ்வாறு மனம் வாக்குக் காயம் என்ற மூன்றனும் குறித்த பொருள் விதிப்படி கூடும்படி செய்யவல்ல ஞானதேசிகர்கள்.

நிறுத்துதல் - தாபித்தல். இவை சைவாகமங்களுள் விதிக்கப்பட்ட சடங்குகள்
யோகில் நிறுத்தினர்கள்— என்பதும் பாடம். 38

1006. வந்துற்றெழு மங்கல மாந்தர்க ளம்மை நோக்கிச்
சிந்தைச்சிவ மேதெளி யுந்திரு மூர்த்தி யார்தாம்
"முந்தைச்செய லாமமண் போய்முதற் சைவ மோங்கில்
இந்தப்புவி தாங்கியிவ் வின்னர சாள்வ" னென்றார். ௩௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. தமது சிந்தையிற் சிவபெருமானையே வைத்துத் தெளிவு பெற்றிருக்கும் மூர்த்தியாரும், தம்மிடம் வந்து வணங்கி எழும் மங்கலச் செயல்வல்ல

அந்த மக்களைப் பார்த்து " முன் செயலாகிய சமணம்போய், முழுமுதற் சைவம் ஓங்கு வதானால் இந்த உலகந் தாங்கி இனிய அரசாட்சியைச் செய்வேன் " என்றார்.

(வி - ரை) வந்து உற்று எழும் மங்கல மாந்தர் - முடிசூட்டும் மங்கலவினை செய் வோரும், மந்திரிகள் முதலாயினோரும் இவர்களை மேல்வரும் பாட்டில் விரித்துக் கூறுவர்

சிந்தைச் சிவமே தேளியும் - சிந்தையிற் சிவமே பொருளெனத் தெளிந்த. சிவமே தேளியும் சிந்தை எனக் கூட்டி உரைத்தலுமாம் சிவமே - ஏகாரம் பிரிநிலை " அடித்தாமரை யல்ல திலா " (976) என்றது காண்க அவ்வாறு தெளிந்தா ராதலின் சமணம்போய் சைவமோங்கில் அரசாள்வன் என்றார் என்பது குறிப்பு. அதற்காக அல்லாவிடின் அரசாட்சியினைப் பொருளாக மதியார் என்பதாம். எந்தம் பெருமக்களாகிய நாயன்மார் திருக்கூட்டத்தில் துறவு நிலையின் (ஆசிரமத்தின்) உள்ளாரிருவருள் மூர்த்தியார் ஒருவர் என்பது ஈண்டு நினைவு கூர்தற்பாலது. " ஏலங் கமழ் கோதையார் தந்திறம் என்று நீங்கும், சீலங்கொடு " (1014) என்பது காண்க. அரசருக்குரிய மணிமுடி, பொன்கலன், பொன்னுடை முதலியனவும் நீத்தவர் என்பது " செழுங்கலன்கள் ஐயன்னடை யாளமு மாக " (1008) என்றதனால் அறிக. ஆதலின் இவ்வாறு உலகுதுறந்த மனநிலை கொண்ட தவராசராகிய மூர்த்தியார் தாம் புவிராச ராக இருக்க உடன்படுவதற்குக் காரணங் கூறினார்

வழிவழி வந்த முடிமன்னரா யரசு பூண்ட ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் தமக் குரிமையிற் போந்த " அரசாட்சி, யின்னலென விகழ்ந்ததனை யெழிற்குமரன் மேலவி ழிச்சித்த " திருத்தொண்டு செய்யத் தலங்கள் தோறும் செல்வாராயின், இங்குத் தமக்கு வழிவழி உரிமையின் வாராத அரசாட்சியினை மூர்த்தியார் ஏற்றதென்னையோ? என்பார்க்கு அதற்குச் சைவஆக்கத்தின் வைத்த ஆர்வமே காரணம் என்று காட்டிய படியாம் அன்றியும், அரசாட்சியினிற் பற்றுவையாது அதனைத் திருத்தொண்டி னுக்குக் கீழ்ப்படுத்தித் தொண்டின் பொருட்டேயாக வைத்ததுவுமன்றித், திருத்தொண் டினையும் விடாது பற்றிவந்தனர். அது, மேல்வரும் பாட்டானும், 1013, 1014 1015 திருப்பாட்டுக்களானும் அறியப்படும்.

முந்தைச் செயலாம் அமண் - முதற்சைவம் - முந்தை - சில காலத்தின் முன்வந்த என்ற பொருளில் வந்தது. செயலாம் - இது முற்றறிவுடைய இறைவனால் அருளப் படாது, சிற்றறிவுடைய மனிதரால் செய்யப்பட்டதாம் என்பது " விரிவிலா வறிவி னார்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்தே, யெரிவினாற் சொன்னா ரேனும் " என்ற அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்குக் காண்க இது கருதியே முதற்சைவம் என்றார். முதல் வனா லருளப்பட்ட முதன்மைபெற்ற சமயம் எனக் முதலில் வைத்தெண்ணப்படும் என்ற குறிப்புமாம் " சைவ முதலா மளவில் சமயம் " என்ற தாயுமானார் திருவாக் கும் சிந்திக்க. ஏனையவற்றை அங்கமாகக்கொண்டு முதலாக விளங்கும் என்றலுமாம்

இந்தப்புவி - உண்மை ஞானமுடையார் விரும்பாத - வெறுக்கத்தக்க - இந்தப் புவியாட்சி.

இன் அரசு - இனிய அரசு " வாய்மை வேத நன்மைத்திரு நீற்றுயர் நன் னெறி தாங்கு மேன்மைத் தன்மை " (985) என்றதனை இன்அரசு என்றார். 39

1007. அவ்வாறுமொ ழிந்தது கேட்ட வமைச்ச ரோடு
மெய்வாழ்தரு நூலறி வின்மிகு மாந்தர் தாமும்
"எவ்வாறருள் செய்தனை மற்றவை யன்றி யாவர்
செய்வார்?பெரி யோய்!"யெனச் சேவடி தாழ்ந்து செப்ப, ௪0

1008. "வையம்முறை செய்குவ னாகில், வயங்கு நீறே
செய்யும்மபி டேகமு மாகச், செழுங்க லன்கள்
ஐயன்னடை யாளமு மாக, வணிந்து தாங்கும்
மொய்புன் சடை மாமுடி யேமுடி யாவ" தென்றார். சக

1007. (இ - ள்) வெளிப்படை. மூர்த்தியார் அவ்வாறு அருள் செய்ததனைக் கேட்ட அமைச்சர்களோடு உண்மை நூலறிவின் மிக்கோர்களும் "பெரியோய்! நீ எவ்வாறு அருளிச்செய்ததனையோ அவ்வாறன்றி வேறு செய்வார் யாவர்?" என்று அவரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து சொல்ல, சO

1008 (இ - ள்) வெளிப்படை. மூர்த்தியார், "உலகத்தை நான் அரசுசெய்வேனாகில், சிவபெருமானது திருமேனியில் விளங்கும் திருநீறே எனக்குச் செய்யும் மகுடாபிடேகமாகவும், ஐயன் அடையாளமாகிய உருத்திராக்கமே பூணும் செழுங்கலன்களாகவும், இறைவனது திருவடையாளமாகிய மொய்த்த புன்சடையே அரசமுடியாகவும் இருக்கத்தக்கன" என்றார். சக

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

1007. (வி - ரை) **மெய்வாழ் தருநூல்** - அறிவனூல்களாகிய வேதங்களும் சிவாகமங்களும். இவற்றின் பொருள்கள் என்றும் மாறாது உண்மையாக விளங்குவன என்பது மெய்வாழ்வைத் தரும் நூல் என்றுரைப்பினுமாம். இவையும் இவற்றைச் சார்ந்தவையுமல்லாத ஏனை நூல்கள் மெய்வாழ்வைத் தராது பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்குவன என்பதும் போதரும்.

அமைச்சர் - உலக நூலமதி வல்லோர், **மெய்...நூலறிவின் மிகுமாந்தர்** - அறிவனூல் வல்லோர்; எனவே இகம் பரம் என்ற இரண்டின் வல்லவர்களும் கூடி என்றபடியாம்.

நீ எவ்வாறு அருளினையோ அதுவன்றி மற்றுச் செய்வார் யாவர்? எனக் **யாவர்** என்றவினா ஒருவருமிலர் என எதிர்மறை குறித்தது. யாங்கள் மட்டுமேயன்றி இந்நாட்டில் வேறு எவரும் இலர் என்பது. **மற்று** - அதுவன்றிப்பிற.

பெரியோய்! - செய்தற்கரிய செயல் செய்தவரே!

சேவடி தாழ்ந்து செப்ப அரசரது முன்னிலையில் அறிவிக்கும் மரபு.

கேட்ட - அமைச்சரோடு - மாந்தர் தாமும் - செப்ப - (மூர்த்தியார்) - என்றார் என இந்த இரண்டு பாட்டுக்களையும் கூட்டி முடித்துக்கொள்க. 40

1008. (வி - ரை) **வையம் முறை செய்தல்** - அரசு செலுத்துதல் உலக மக்களை நீதிநூல் விதித்தபடி அவ்வவர்க்கேற்ற நிலையில் நிறுத்துதல் இது அரசர்களது முதற் கடமையாம். "தத்தநெறிகளிற் சரித்து வாழும்" (996) என்றது பார்க்க கழற்றறிவார் நாயனார் புராணத்திலும், திருநகரச் சிறப்பிலும் கூறிய அரசநீதி முறைகளும் காண்க.

வயங்குநீறு - இறைவன் அணிந்த திருநீறு - "சிவனவன்றிர டோண்மேல் நீறு நின்றது கண்டனை", "பூசுவதும் வெண்ணீறு" (திருவாசகம்) முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க.

வயங்கு - பிறவினையாகக் கொண்டு, வயங்குவிக்கும் - விளக்கம் செய்யும்-திருநீறு என்றலுமாம். "பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு" (காந்தாரம்-திருநீற்றுப்பதிகம் - 4) என்றது ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம் விளங்குகின்ற நீறு என்றுரைத்தலுமாம். "நீறொளி கண்டோர் கண்கோட னிறைந்தாரக் கவின்கொள்ள" (941), "புண்ணிய நுதற்புனித நீறு பொலிவெய்த (175) முதலியவை காண்க.

நீறே அபிடேகமும் ஆக - **அபிடேகம்** - நீராட்டு முடிசூட்டுவதற்காகப் புண்ணியநீரை ஆட்டுவித்தல் மரபு **செய்யும்** - (முடிசூட்டுதலின் பொருட்டுச்) செய்யப்படும் பண்புத் தொகைத்து இங்கும் நீராட்டும்பொருட்டு மந்திரயோர்கள் பொன்னின் கலசங்கள் குடங்கள் பூரித்த தூநீர் அமைத்துவைத்தனராதலின் (1005), மூர்த்தியார், அத்தூநீருக்கு மேலாய தாம் அபிடேகமாகக் கருதியது திருநீற்றுப் பூச்சேயாகும் என்பதாம் **நீறே** - **முடியே** - ஏகாரங்கள் பிரிநிலை.

நீற்றின் முழுகுதலாவது நீற்றினை நிறையப் பூசுதல் நீரிற் குளித்தற்குமேல் தூய்மை செய்வதனால் இதனை (பஸ்ம ஸ்நானம் - ஆக்னேய ஸ்நானம்) நீற்றிற் குளித்தல், நெருப்பிற் குளித்தல் என்று வித்ந்து பேசுதல் சைவ மரபு. இதுபற்றியே நீரினுட் குளித்தபின் நீற்றினுட் குளிக்க என்பர் "புலரி எழுந்து புனன்மூழ்கிப் புனித வெண்ணீற் றினுண்மூழ்கி" (கழறிற் - புரா - 8) என்றது காண்க **அபிடேகமும்** - உம்மை எண்ணும்மை

ஐயன் அடையாளம் செழுங்கலன்களும் ஆக என மாற்றிக் கூட்டுக. **ஐயன் அடையாளம்** - உருத்திராக்கக் கண்டிகை பின்னர் இதனை "உயர்கண்டிகை" (1013) என்பது காண்க உருத்திரனது கண்ணின் கருணைக் கண்ணீரினின்றும் வந்தது என்பது வரலாறுதலின் உருத்திர அக்கம் - கண்மணி என்றும் கூறுப ஒரு பெண் தாலியணிதல் ஒரு நாயகனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டதற்குரிய அடையாளமாதல்போல, ஓர் உயிர் தனது (ஆன்ம) நாயகனாகிய சிவனுக்கு உரிமைப்பட்டதற்கு உருத்திராக்கம் பூணுதல் அடையாளமாம் எனக் உருத்திராக்கமணியாத மக்கள், நாயகனை யடையாத மகளிரை ஒப்பர் என்பதும் ஆம் அவர்களைக் காண்பதற்கும் அரன் கூசுவர் என்பது "பூண்பதற்குக் கண்டியினைக் கூசியிடும் புலலியரைக், காண்பதற்குக் கூசுமரன் கைத்து" என்ற திருவாக்கா லறியப்படும்

"நீறே அபிடேகமுமாக, அடையாளமே கலன்களுமாக, அணிந்து, சடை முடியே முடியாவது" என்றார் என முடிக்க

தாங்கும் மோய்புன் சடை மாமுடியே - **தாங்குதல்** - சடையின் பாரத்தைப் பொறுத்துத் தாங்குதல் சடாபாரம் என்று கூறும் மரபும் காண்க **மோய்** - நெருங்கிய **புன்** என்றது குறிய அளவு குறித்தது **மாச்சடைமுடியே** எனக் பெருமை தங்கிய சடைமுடி **சடை** - சிவபெருமானுக்குரிய சிறப்பு அடையாளம் **மாமுடி** - இதன் பெருமை குறித்தது "சடைமுடி சாட்டியக் குடியார்க்கு" என்ற கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பாவில் உரைத்தவை காண்க புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம் பார்க்க

முடியே முடியாவது - அரசர் தாங்கும் மணிமுடி - கிரீடம் ஆவது.

உலகமெல்லாந் காக்கும் தமது இறைவனார் தாங்கிய இறைமைத் திருவடையாளங்களையே, அவரது தாளபிடித்து அரசுபூண்ட மூர்த்தியாரும் தமது உலக அரசாட்சியின் அடையாளங்களாகக் கொண்டனர் **மாமுடியே முடியாவதெ**ன்றவதனால் மூர்த்தியார் முன்னரே சடைவளர்த்த பெருங்கோல முனிவராக விளங்கினார் என்பது கருதப்படும்

இங்குக் குறித்த நீறு - கண்டிகை - சடை என்ற மூன்றினையும் சிவசாதனங்கள் என்பர். முன்னர் இவற்றைப் பூண்டு சிவனது பேரடியாராக விளங்கிய மூர்த்தியார், உலகம் ஆளும் பேரரசராக விளங்கும் அக்காலத்தும் மாறுதலின்றி இவற்றையே அதற்கும் சாதனமாகக் கொண்ட அடிமைத்திறம் கருதுக "கேடு மாக்கமும் கெட்ட திருவினார், ஓடும் செம்பொனனு மொக்கவே நோக்குவார்" (143), "அகில காரணர் தாள

பணி வாரகடாம, அகில லோகமு மாளற குரியா" (139) எனற கருததுககளை இஙகு வைததுக காணக

1006-ல "சமணபோய மூதறசைவ மோஙகில" எனறது மூாததியாா மேற கொளளும அரசாடசியின குறிககோள (இலடசியம) எனறும, இபபாடடிற கூறி யவை அதன அடையாளஙகளாகிய சடஙகுகளும அரச சினனஙகளுமஆம எனவும கொளக ஆதலின இவைதமமுள மாறுபாடினமை அறிக 41

1009. எனறிவவுரை கேடடலு மெலலையில கலவி யோரும
வனறிணமதி நூலவளா வாயமை யமைசசா தாமும
"நனறிஙகரு டா"னென, நறறவ வேநதா சிநதை
ஒனறுமமர சாளுாிமைசசெய லான வுயததாா. சஉ

(இ - ள்) வெளிபபடை எனறு (கூறிய) இநத உரையினைக கேடடு, அளவில லாத கலவியுடையோாகளும, வலிய திணணிய மதியையும நூலறிவையும வளா வாயமையையும உடைய அமைசசாகளும "இஙகு அருளிய செயதி நனறுதான" எனறு கொணடு, நலல தவவேநதரது சிநதையிற பொருநதும அரசாளவதறகு உரிமைச செயலாகிய சடஙகுகளை யெலலாம செயதளிததனா

(வி - ரை) எல்லையில் கல்வியோர் - வேதாகமஙகளில வலலவா. "மெய வாழதரு நூலறிவின மிகுமாநதா" (1007) எனற அவா

வன் திண் மதிநூல் வளர் வாய்மை அமைச்சர் - மதி அமைசசா, நூல அமைசசா, வளா வாயமை அமைசசா எனறு தனிததனி கூடடிக கூறிய மதியுடை மையும, நூலறிவுடைமையும, உலகததைச சோாவுறாது வளாததறகுரிய வாயமை யுடைமையும நலஅமைசசாககு இனறியமையாதனவாம எனப

வன் திண் மதி - மதிக்கு வன்மையாவது எதுவரினும கலஙகாமை **மதியின் திண்மை**யாவது எணணியவறறை எணணியபடி முடிககும உறுதிபபாடு **நூல்** - நூலறிவு ஆகுபெயா **வளர்** - வளாககும பிறவினை உலகததைச சோாவுறாது காதது வளாககும உலகததை எனபது வருவிகக **வாய்மை** - எஞஞானறும உணமை யினையே எடுததுரைககும திறம "தமமுயிாக குறுதி யெணணோ தலைமகன வெகுணட போதும, வெமமையைத தாஙகி நீதி விடாதுநின றுரைககும வீரா" எனபது முதலியனவாகக கமபா இததனமைகளை எடுததுப பாராடடுதலை இஙகு நினைவு கூாக "மதிநுடப நூலோ டுடையாாக கதிநுடபம, யாவுள முனனிற பவை" எனற திருக குறளும காணக. ஆசிரியா தாமும ஒரு பேரமைசசராயினமையும, இவவிலககணங களுககுத தாமே சிறநததோா இலககியமாய விளஙகியமையும இஙகுக கருதுக அது காரணமாகவே இபபுராணம பாடியருள நோககதும குறிபபிற காணததககது

இங்கு அருள் நன்றுதான் - எனக **அருள்** - மூாததியாா அருளிச செயத பொருள கள. **தான்** - உறுதி குறிககும அசை தேறறேகாரம தொககது **என** - எனறு சொலலி - எனறு கருதி

நல் தவ வேந்தர் - நலல தவததிற பெரியோா எனறும, நலல தவஞ செயதமை யால வேநதராயினோா எனறும, ஒருஙகே நலல தவராயும வேநதராயும அமைநதோா எனறும உரைகக நினறது **நல்ல தவம்** - சிவபெருமான திருததொணடு.

சிநதை ஒன்றும் - மனதுககு இசைநத - உகநத

அரசுஆள் உரிமைச் செயல்-அரசமுடி சூடுதறகு உரிய சடஙகுகள **செயல் ஆன உய்த்தார்** - செயலகளை எலலாம மூாததியாா கருததிறகுப பொருநதும வணணமே செயதனா. 42

1010. மாடெங்குநெ ருங்கிய மங்கல வோசை மல்கச
சூடுஞ்சடை மௌலி யணிந்தவர் தொல்லை யேனந்
தேடுங்கழ லார்திரு வாலவாய் சென்று தாழ்ந்து
நீடுங்களிற் றின்மிசை நீண்மறு கூடு போந்தார். ௬௩

1011. மின்னும்மணி மாளிகை வாயிலின் வேழ மீது
தன்னின்றுமி ழிந்து தயங்கொளி மண்ட பத்திற்
பொன்னின்னரி மெல்லணைச் சாமரைக் காமர் பூங்கால்
மன்னுங்குடை நீழ லிருந்தனர் வையந் தாங்கி. ௬௪

1010 (இ - ள்) வெளிப்படை. பக்கங்களில் எங்கும் கூட்டமாக நெருங்கிய மங்கல ஓசைகள் நிறையச், சூடுகின்ற முடியாகச் சடையினையே அணிந்து வேந்தராய் விளங்கிய மூர்த்தியார், பண்டு பன்றி வடிவெடுத்த விட்டுணுவானவர் தேடும் திருவடிகளையுடைய சொக்கலிங்கப்பெருமானது திருவாலவாய்க் கோயிலிற்சென்று வணங்கிப், பின்னர், நீடும் யானையின்மேல் ஏறி நீளும் வீதி வழியே அரச உலாப்போந்தனராகி,

1011 (இ - ள்) வெளிப்படை. விளங்குகின்ற மணி மாளிகை வாயிலில் யானை மேனின்றும் இறங்கி, விளக்க மிக்க கொலு மண்டபத்தில் வந்து, பொன்புனைந்த சிங்காசனத்தின் மேல், அழகிய சாமரைகளின் மெல்லிய காற்று வீசப்பெற்ற வெண்குடை நீழலில் உலகங்காவலை மேற்பூண்டு (மூர்த்தியார்) அரசு வீற்றிருந்தனர். இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன. ௬௪

1010 (வி - ரை) நெருங்கிய மங்கல ஓசை மல்க - பலவகையாகத் தொக்க மங்கல வாத்தியங்களும், மக்களின் பலவகை வாழ்த்தொலிகளும் நிறைய வகையாலும் தொகையாலும் நிறைவு குறிக்க நெருங்கிய - என்றும், மல்க என்றும் கூறினார். 1003 பாட்டில் அத்திருப்பாட்டிற் கூறியவை அரசனின்றிக் கிடந்த நாடு அரசரைப் பெற்ற களிப்பினாலாகிய முதல் நிகழ்ச்சி. இங்கு மல்கிய ஓசைகள் அவ்வரசர் விதிப்படி முடிசூட்டிக் கொண்டது கண்ட களிப்பினாலாகிய பின் நிகழ்ச்சி. முன்னர் விரிவாகக் கூறினாராதலின் இங்குச் சுருக்கிக் கூறினார்.

சடை சூடும் மௌலி அணிந்தவர் எனக் "சடைமாமுடியே முடியாவது" (1008) என்றது காணக. இதனால் அவர் முடிசூட்டிக்கொண்ட சிறப்பியல்பு கூறப்பட்டது. அவ்வாறு சிறக்க முடி சூடியவர்.

திருவாலவாய் சென்று தாழ்ந்து - சொக்கேசரது திருக்கோயிலுக்குச் சென்று அவரை வணங்கி அரசமுடி சூட்டிக்கொண்டவுடன் மூர்த்தியார் செய்த முதற் செயல் ஆலவாய்ப் பெருமானிடம் சென்று வணங்கியதேயாகும். இது, முன் அப் பெருமான் தமக்குச் செய்த பெருங்கருணைத்திறத்தின் பொருட்டும், இனித் தமது அரசாட்சிக்குத் துணை நின்று செலுத்தியருள வேண்டுவதாகிய திருவருளின் பொருட்டுமாம். சிறிது செல்வம் வரினும் அதின் மயங்கித் தருக்கி அரனை மறந்து மறம்பல செய்யும் உலகர் இதனை அறிந்துய்வது கடமை.

சென்று தாழ்ந்து - களிற்றின் மிசைப் - போந்தார் - என்றதனால் முடிசூடு மண்டபத்தினின்றும் திருவாலவாய்க்கு வணங்கப்போகும்போது வாகனமின்றி நடந்து சென்றார் என்பதும், அவ்வணக்கம் முடிந்த பின்னரே களிற்றின்மேல் ஏறி நகர்வலமாக வீதி போந்தார் என்பதும் உணரப்படும். சிவன்கோயிற் றரிசனத்துக்குச் செல்லும்போது வாகனமூர்ந்து செல்லலாகாது என்பது விதி.

நீடும் களிறு - முன்னாக கண்கட்டி விடப்பட்டபோது திருவருள் வசமாகித் தம்மை எடுத்துப் பிடரியில் கொண்ட என்று குறிக்க நீடு என்றார்

நீள் மறுகு - ஆலவாயக்கடவுள் பல அருட் டிருவிளையாடல்கள் செய்த அருளினால் நீளும் திருவீதிகள் இந்நாளிலும் அவை அவ்வருட்டிரு விளையாடல்களையே (ஆவணி மூல வீதி முதலிய) தத்தம் பெயர்களால் நினைவூட்டி நிறபதும் கண்கூடு

மௌலியணிந்தவர் என்ற எழுவாய் வினைப்பெயர் 43

1011 (வி - ரை) **மணிமாளிகை** - அரசரது அரண்மனை **துயங்கும் மணிமண்டபம்** - அதனுள் கொலு வீற்றிருக்கும் மண்டபம்

பொன்னின் அரி மேல் அணை - பொன்னாற் புனையப்பட்டுச் சிங்கம் சுமந்தது போல அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அரச இருக்கை **மென்மை** - பஞ்சு, தூவி முதலிய வற்றை உள்ளே இட்டு, வீற்றிருக்க மெல்லியதாயப, பட்டு முதலியவற்றால் அமைக்கப் படுதல் குறித்தது Soft cushion என்பர் நவீனர்

சாமரைப்பூங்கால் - சாமரைகளை இருபுறமும் மெல்ல வீசுதலால் உளதாகும் மென்மையாக அசையும் காற்று **காமர்** - சாமரைகளின் அழகு-வரிசையின் ஒழுங்கு-இவற்றையும், **பூ** - காற்றின் மென்மையினையும், குறித்தன நவீனர், மேல் விசிறி (Punka) வீச அதன்கீழ் வீற்றிருக்கும் இயல்பு காண்க

மன்னும் குடைநீழல் - உலகம் தன் கீழ்த்தங்கும் அரச ஆணைக்கு அடையாள மாகிய வெண்குடையின் நீழலிலே **நீழல்** - உபசாரம் "வெண்கொற்றக் குடையும், நவமணி முடியும், சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கே யுரிய சிறப்புடையாளமாம்" (சிவஞா-போ -8-ம் சூ சிற்றுரை) என்றது காண்க

வையந் தாங்கி இருந்தனர் எனக் **தாங்குதல்** உபசார வழக்கு அரசாளுதல் குறித்தது "வையம் முறை செய்குவனாகில" (1008)

அணை - நீழல் - ஏழனுருபுகள் தொக்கன

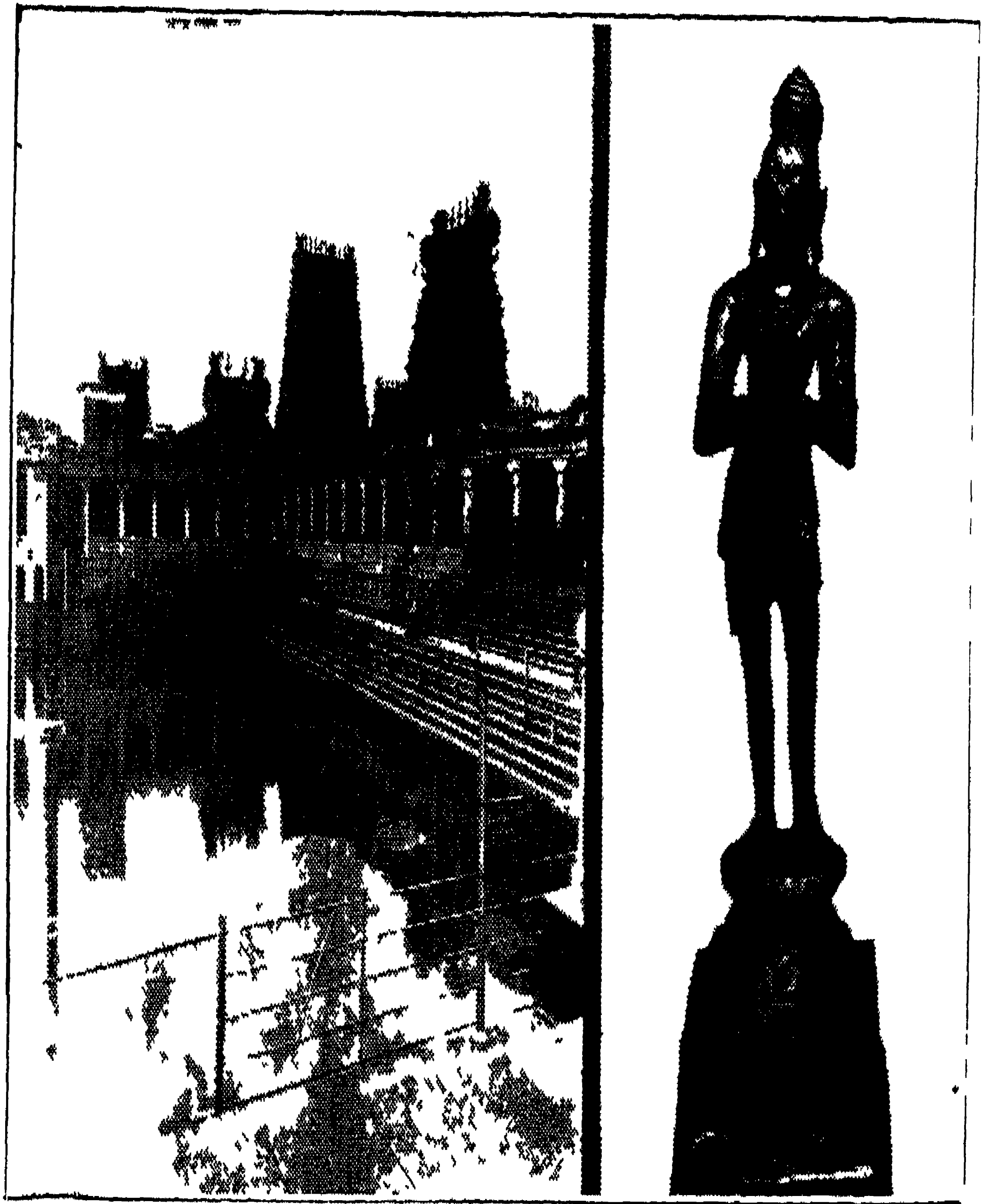
அணிந்தவர் - சென்று - தாழ்ந்து - போந்தாராகி - இழிந்து - நீழல - இருந்தனர் என்று இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் கூட்டி முடித்துக்கொள்க 44

1012. குலவுந்துறை நீதி யமைச்சர் குறிப்பின் வைகக்,
கலகஞ்செய மண்செய லாயின கட்டு நீங்கி
நிலவுந்திரு நீற்றுநெ றித்துறை நீடு வாழ,
உலகெங்குநி ரம்பிய சைவமு யர்ந்து மன்ன, சரு

1013. நுதலின்கண்வி ழித்தவர் வாய்மை நுண்ணங்கு நூலின்
பதமெங்குநி றைந்து விளங்கப் பவங்கண் மாற
வுதவுந்திரு நீறுயர் கண்டிகை, கொண்ட வேணி
முதன்மும்மையி னுலக காண்டனர் மூர்த்தி யாரதாம். சசு

1012. (இ - ள்) வெளிப்படை குலவுகின்ற பல துறைகளிலும் நீதிநடத்தும் அமைச்சர்கள் தமது குறிப்பின்படி நிற்கவும், கலகம் செய்த அமணர் செயலாயின கட்டு நீங்கி நிலவுகின்ற திருநீற்று நெறியும் துறையும் நீடுவாழவும், உலகமெங்கும் நிரம்பிய தன்மையுடைய சைவம் ஓங்கி நிலைபெறவும், சரு

1013. (இ - ள்) வெளிப்படை நெற்றியின் கண் விழியுடையவராகிய சிவ பெருமானது வாய்மையாகிய நுண்பொருள் கொண்ட நூலின் பொருள் எங்கும் நிறைந்து விளங்கவும், பவங்கள் மாறவும் உதவுகின்ற திருநீறும், உயர் உருத்திராக்க

1. திருவாலவாயக கோயில

(உடபார்வை - சுவாமி அமமன விமானஙகளும - பொறறாமரைத தீரததமும)

—பாடடு - 1913 - பககம - க௫00

2. மூாததி நாயஞா - செபபுப படிமம

கணடிகையும, கொணட சடையும என்ற முதனமைபெற்ற மும்மையிஞைல மூாததி யாா தாமே உலகததை அரசு செலுததினா சசு

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபுகொணடன

1012 (வி - ரை) குலவுநதுறை - அரசியலிறபடட பறபல துறைகளாக குறித தது ஒவவோா அரசியற றுறையும ஒவவோா அமைசசரினகீழ உளளன

நீதி அமைச்சர் - அறநூல விதிததபடியே ஒழுகவலல அமைசசாகள நீதி - நியதி - ஒழுஙகு

குறிப்பின் வைக - குறிப்பு - வாககினுற சொலலாமலே கணணின பாாவையால் வெளிபபடுககும மனனவனது உடகோள வைத்தல் - அதனை அறிநது அதறகுத தககபடி செயதல " கணணிற சொலிசசெவியி ஞேககு மிறைமாடசி " எனபது நீதி நூல குறிப்பின் வைத்தல் அமைசசாக கினறியமையாத இலககணமாம. இது பறறியே அமைசசு என்ற பகுதியில மனனரைச சோநதொழுகல எனறும அதனை அடுததுக குறிபபறிதல எனறும இரணடதிகாரஙகள வகுததோதினா திருவளளுவ ஞா அவறறுள "குறிபபறிநது காலங கருதி" எனறும, "குறிபபிற குறிபபுணாவாா" எனறும, " நுணணிய மெனபா ரளககுஙகோல காணுஙகாற, கணணலல திலலை பிற " எனறும பலவாருக அமைசசாககு இஃதினறியமையா தெனபதனை வறபுறுததியதும காணக

கலகம் ,கட்டு - அமணரது கலகமபறறி 981-982-983-ல உரைததவை காணக கலகமாவது தமமளவில நிலலாது பிறசமயததுக கிடையூறு விளைததல செயலா யின கட்டு நீங்கி - அவவாறு செயவதனுலாகிய இனனலகளின தொடககுமுறறும நீஙகி கட்டு - சைவததை விளஙகவொடடாமற செயத பநதஙகள மலககடடு நீஙகிய வழியே உயிா தழைககும என்ற உணமையும காணக சமணா கலகமபறறி அபபா சுவாமிகள ஆளுடைய பிளளையாா சரிதஙகளில வருவன காணக " கலக மிடும அமணமுருடடுக கையா " என்ற திருததொணடா புராண வரலாறும காணக.

கட்டுநீஙகி - நீடுவாழ - உயாநதுமனன உதவும மும்மையிஞைல - மூாததியாா - உலகாணடனா என இநத இரணடு பாடடுககளையும தொடாநது முடிததுககொளக

நிலவும் ..வாழ - நிலவுதல் எனறும அழிவிலலாது இருததல. நீற்று நெறித் துறை - நீற்று நெறியாவது சிவநெறி இதுவே ஒளிநெறி, பெருநெறி, திருநெறி, அருணெறி எனறு பலவாருகப பாராடடித தமிழ மறைகளாற போறறபபடும நெறி - ஒழுகிச செலகினற வழியினையும, துறை - (அவவழியில) புகுதல, நிறறல, இருததல முதலிய தொழில நிகழும இடததையும குறிககும நெறியும துறையும எனக உம மைகள தொககன " நிலை கொளளும வழிததுறை யொனறறியேன" (திருவதிகை) என்ற அபபா சுவாமிகள தேவாரமும, "வேதநெறி தழைததோஙக மிகுசைவத துறை விளஙக " (திருஞா - புரா - 1), " தூயதிரு நீறறுநெறி யெணடிசையுந தனிநடபப " (ஷெ 23) எனறவையும காணக

உலகு எங்கும் நிரம்பிய சைவம்-சைவநிலையே உலகமெஙகும நிரமபியுள்ளது என பதாம சிவசததி யடையாளஙகளே உலகெலலாமாவது எனபது, " சததியுஞ சிவமு மாய தனமையிவ வுலக மெலலாம், ஒததொவவா வாணும பெணணு முயாகுண குணியு மாகி, வைததன னவளால வநத வாககமிவ வாழககை யெலலாம, இததைய மறியாா பீட லிஙகததி னியலபு மோராா ", " யாதொரு தெயவங கொணடீ ரததெயவ மாகி யாஙகே, மாதொரு பாக ஞாதாம வருவா " என்ற சிவஞானசிததியாராலும், " காதன மடபபிடி யோடுங களிறு வருவன கணடேன, கணடே னவாதிருப பாதங கணடறி

யாதன கணடேன" (அபபாசுவாமிகள - காநதாரம - திருவையாறு) என்ற தமிழமறை யின உளளுறையினைச, "சததியுஞ சிவமுமாஞ சரிதைப, பனமை யோனிகள யாவை யும பயிலவன பணிநதே" என்று விரிதத திருநாவுககரசா புராண (374)ததாலும, வேதங களாலும அறிக சைவமே எலலாமாய நிறபதென்ற உணமை "இதுவாகு மதுவலல தெனுமபிணகக தினறி, நீதியினு லிவையெலலா மோரிடததே காண நினறதி யாதொரு சமய மதுசமயம" (சிவஞானசிததி - 8-13) என்றதனுலுணாததபபடும

உயர்ந்து மன்ன - இஙகு உலகமெஙகு நிரமபிய சைவம எஞஞானறும மனனி யிருததல ஒரு தலையாகவே அதனுககாக முயறசி ஒனறும வேணடா எனபாருளராத லின, அநத ஐயம நீகக **உயர்நது மன்ன** எனறா ஏனைசசமயஙகளுககுத தாழநத தாகவாவது, அவறறொடொபபாகவாவது, இராமல, இதுவே எலலாவறறினும உயாந தது எனறு நிலை பெறறிருகக எனறபடியாம "மௌனமோலி யயாவறச செனனி யில வைதது ராஜாஙகததிலமாநதது வைதிக சைவம அழகி தநதோ?", "சைவமுதலாம அளவில சமயம வகுதது" எனபனவாதி தாயுமானா திருவாககுககளும கருதுக 45

1013 (வி - ரை) **நுதலின்கண் விழித்தவர்** - கண் - ஏழனுருபு விழியவா எனபது **விழித்தவர்** என வநதது நெறறியில உளள கணணை, உலகமெலலாம இருண மூடியதொரு காலததில, அவவிருளைப போககி ஒளி தருதற பொருடடு விழித தவா - திறநதவா எனறுரைததலுமாம "மலைமடநதை விளையாடி வளையாடு கரத தான மகிழநதவனகண புதைததலுமே வலலிருளா யெலலா, வுலகுடனமூன மூடவிரு ளோடுமவகை நெறறி யொறறைககண படைததுகநத உததமனா" (தககராகம - திருககலயநலலூா - 4) என்ற ஆளுடையநமபிகள தேவாரம காணக இவவாறு ஒரு காலம நுதறகண திறநது ஒளி தநததுபோலவே உணமை தெளிநது உலகம உயதற பொருடடு நுணஙகு மெயநூலகளையும இறைவா அருளினா **அநநூல்களின் பதம் எங்கும் விளங்க** மூாததியாா அரசு செயதளிததனா என்ற குறிபபும காணததககது "மேவியவெந நரகததி லழுநதாமை நமககு மெயநெறியைத தானகாடடும வேதமுத லானை" (கொலலிக கௌவாணம - திருககாறுடடு முளளூா - 10) என்ற நமபிகள தேவாரததினும "நாயகனகண நயபபால நாயகி புதைபப வெஙகும, பாயிரு ளாகி மூடப பரிநதுல கினுககு நெறறித, தூயநேத திரததி ஞலே சுடரொளி கொடுதத பணபிற, றேயமா ரொளிக ளெலலாஞ சிவனுருத தேசு தெனனா" (1-52) என்ற சிவஞானசிததியாரினும உளள கருததுககள ஈணடுச சிநதிககததககன

மறறொருகாலம மனமதனை எரிகக நுதலின கணணை விழிததனராதலின, அதற கிணஙகக காமககுரோத முதலியவறறாலுணடாகும **பவங்கள்மாற** உதவும சிவசாத னஙகளை உதவினா என்ற குறிபபும காணததககது

நுணங்கு நூல் - நுணணியனவாகிய உணமைப பொருளகளை விளககும வேத சிவாகமமாதி சிததாநத நூலகள **நூலின் பதம்** - அவறறால உணாததபபடும சிவநெறி **பவங்கள்** - பாவஙகளின வழிததாய வரும பிறவியும அதனைப பினபறறி வரும துனபஙகளும **உயர்** - கொண்ட என்ற அடைகளின பொருததமுங காணக

உதவும் - சாதனமாய நிறகும விளஙகவும - மாறவும - உதவும எனக உத **வும் மும்மை** எனக **விழித்தவர்** உதவும எனறு கூடடியுரைபபினு மமையும

முதல் - முததி சாதனஙகளில முதனமைபெறற

முதல் மும்மையினுல் உலகாண்டனர் மூர்த்தியார்தாம் - இபபாடடினால "மும மையா லுலகாணட மூாததி" என்ற முதனூற றொடரை விரிததுணாததியபடி கணடுகொளக.
46

1014. ஏலங்கமழ் கோதையர் தந்திற மென்று நீங்குஞ்
சீலங்கொடு வெம்புலன் றெவ்வுடன் வென்று நீக்கி
ஞாலந்தனி நேமி நடாத்தி நலங்கொ ளூழிக்
காலமுயிர் கட்கிட ரான கடிந்து காத்து,   ௪௭

1015. பாதம்பர மன்னவர் சூழ்ந்து பணிந்து போற்ற
ஏதம்பிணி யாவகை யிவ்வுல காண்டு தொண்டின்
பேதம்புரி யாவருட் பேரர சாளப் பெற்று
நாதன்கழற் சேவடி நண்ணின ரண்ண லாரே.   ௪௮

1014 (இ - ள்) வெளிப்படை. மயிர்ச்சாந்து மணம் வீசுகின்ற கூந்தலினை உடைய பெண்களின் தொடர்பினை என்றைக்கும் நீங்கிய துறவொழுக்கமாகிய சீலத்தினை மேற்கொண்டவராய், வெவ்விய ஐம்புலவின்பங்களைப் பகைவர்களுடனே வென்று நீக்கி, உலகினைத் தனி ஆணையினாலே ஆட்சி செலுத்தி நன்மைகொள்ளும் ஊழிக்காலம் உயிர்களுக்கு வரும் இடர்கள் வாராமே காத்து, ௪௭

1015. (இ - ள்) வெளிப்படை தமது பாதங்களை வேற்றரசர்கள் சூழ்ந்து பணிந்துபோற்றக், கெடுதிகள் பீடிக்காதவகையால் இவ்வுலகினை அரசாண்டு திருத்தொண்டினின்றும் விலகாத அருட்பேரரசும் ஆளப்பெற்று, இறைவனாரது கழலணிந்த திருவடிகளைப் பெருமையுடைய மூர்த்தியார் அடைந்தனர் ௪௮

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

1014 (வி - ரை) ஏலம் கமழ் . சீலம்-துறவுநிலை அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் துறவொழுக்கம் பூண்டாரிருவர் அவர்களாவார், அப்பர் சுவாமிகளும் மூர்த்தி நாயனாருமாம் "மூர்த்தியார் றப்பர் நல்ல துறவறம்" (37) என்பது திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு உலக நலம் எதனையும் விரும்பாமலே அரசாட்சியினை ஏற்றது போலவே, எவ்வித உலகப் பற்றுமின்றி அவ்வரசாட்சியினை மூர்த்தியார் செலுத்தினார் என்பது இப்பாட்டால் அறிவிக்கப்பட்டது இந்நாளிலோ எனின், அரசாட்சியின் எந்தப் பயனுமற்றதொரு சிறு பகுதியேயாயினும் அதனை மக்கள் விரும்பி அதனை அடைவதன் பொருட்டுப் பெரும்போரும், பெரும்பொருட் செலவும், தகுதியற்ற பல செயல்களும் செய்து, "பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்" புல்லறிவாண்மை பெருகிவரக் காண்கிறோம் ஒரு சிறு அரசாங்க பதவிதானும் மக்களைச் சுயநலத்தில் அழுத்திப் பற்பல தாழ்வுகளிற் புகுத்துவது எளிதில் இசைவதாகின்றது இதனைப் பல துறையினும் அறிந்த அமைச்சர் பெருமானாகிய ஆசிரியர், உண்மை நாயன்மார்களாகிய எந்தம்பெருமக்களது உயர்வையும் அருமையினையும் எடுத்துக் காட்டுவாராய் இங்கு மூர்த்தியாரது முழுத் துறவொழுக்கத்தினை விதந்து எடுத்து விரித்தனர் இவ்வரசாட்சியினையும் மூர்த்தியார் விரும்பினாரல்லர் அவர் விரும்பியது "வன்மைகொடும் பாதகன் மாய்ந்திட, நன்மை அரசன் இப்புவிதாங்க வேண்டு"மென்பதொன்றுதான் பின்னர், இறைவன் "நீயே அரசு கைக்கொண்டு முன்புள்ள துன்பநீங்கக் காத்துப் பணி செய்து எம்முலகடைக" என்றருளியதனால் "அருளிதுவாகில் வையந்தாங்குவன்" என்றதுவே அவர்தம் மனநிலை (1000)

வெம்புலன் - "ஐம்புலனும் ஒண்டொடி கண்ணே யுள" என்றபடி ஐந்து புலன்களினின்பங்களும் ஒருங்கே துய்க்கப்படும் மகளிர் இன்பத்தை நீக்கியதேயன்றிக், கண் செவி முதலிய தனிப்புலனின்பங்களையும் மூர்த்தியார் விழையாது நீக்கினார் என்பார்,

வெம்புலன் - வென்று - நீக்கி என்றா ஒவ்வொரு புலனின்பமே மக்களை மயக்கிக் கேடுகளில் ஈர்த்துத் தள்ளவல்லதென்பது பெரியோர் கண்ட உண்மையும் அனுபவமு மாம் “ மாறி நின்றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின் வழியடைத்து ” - (திரு வாசகம்)

புலனை வெல்லுதலாவது புலனின்பத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அவற்றின் பின் தாம் செல்லாமல் தம்மைப் பின்பற்றி அவை நிற்குமாறு செய்தல் “ தம்மை யைந்து புலனும்பின் செல்லுந் தகையார் ” (சண்டேசா - புரா - 2) இதற்குப் புலன்களை அடக்குதல் என்று பொருள் கொள்வாருமுண்டு அது பொருளன்றென்த் திருமூலர் மிக உருசிபட உரைத்தருளினா “ அஞ்சு மடக்கி னசேதன மாமென்றிட்ட, டஞ்சு மடக்கா வறிவறிந் தேனே ” (திருமந்திரம் - ஐந்திந்திரிய மடக்குமுறைமை 7-330)

வெம்புலன் தெவ்வுடன் - தெவ் - பகை அரனடியாரை வன்மை செய்து மூர்த்தியாரையும் அந்தம் இல்லாம மிறை செய்வித்த அமணகையர்களது பகைமை அவர்களைச் சார்ந்த வடுகக்கருநாட மன்னன் இறந்து பட்டானெனினும், அவனை அவ் வாறு செய்யும்படி தூண்டிச் சைவத்துக்குப் பகைமை பூண்ட சமணகையர்களது சார்பு அந்நாட்டில் இருந்தது ஆதலின் அத்தகைய பகைகள் சைவமக்களைத் தாக்கா மல் வென்று நீக்கினார் இது, அவ்வவர்களை அவரவர்க்குரிய அளவில் அமைந்து நிற்கச் செய்தலினாலும், வன்மை புரிவோரைத் தண்டித்தும் நாடு கடத்தியும் முறை செய்தலினாலும், அவர்களுட் பொய்விட்டு உண்மைச் சைவத்தினைச் சார வருவோரை உடன் தழுவிச் சைவராக்கி உயர்த்தியும் பிறவாறும் ஆணை புரிதலினாலும் ஆம் தண்டியடிகள் புராணமும் திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணமும் பார்க்க.

தெவ்வுடன் வென்றுநீக்கி - மூர்த்தியார் அரசு பூண்டது புறப்பகையாயச் சைவத்துக்கு நேர்ந்த இப்பகையை நீக்குதல் கருதியதாதலின் இவ்வாறு எடுத்துக் கூறியதுமன்றி, உடன் என்ற உருபினைத் தெவ் என்றதனோடு புணர்த்தி யோதினார் இது புறப்பகை வெல்லுதல் குறித்தது பரமன்னரை வென்றது வரும்பாட்டிற் காண்க

வெம்புலன் வென்று - என்றது உட்பகை வெல்லுதல் குறித்தது இதனால் “ மேன்மை மன்னரைப் புவிசார்வதென்று ?” (985) எனக் கவன்றாராதலின் அப்பண்பு பொருந்த நடத்துவித்த திறம் கூறியபடி

இந்நாளின் அரசாட்சியின் குறிக்கோள் உடல் - உடைமைகளின் புறக்காவ லுடன் நின்று விடுகின்றது அது உயர்ந்த இலக்கியமாகாது புலப்பகையாகிய உட் பகையினின்றும் உயிர்களைக் காக்கவேண்டுவது அரசாட்சியின் பெருநோக்கமாதல் வேண்டுமென்பதாம் இவ்வாறு அன்பினாற் செய்யப்பட்ட இது தற்பயன் குறியாது பலகாலம் சிவனை நினைந்து அவனது சீர்பரவச் செலுத்தியபோது அருளாக உருப் படும் பட்டவே, அது சிவபுண்ணியமாகி அவனருளைத் தேடித்தரும் என்பது

ஞாலம் தனி நேமி நடாத்தி - உட்பகை புறப்பகையுடன் வென்று நீக்கிவிட்டா ராதலின் உலகத்தைத் தம்முடைய தனிக்காவல் பெற முறை செலுத்தினார் என்ப தாம **தனி நடாத்துதல்** - வேறொருவரும் இதனிற் பங்கிடாதபடி தாமே செலுத்துதல்

நேமி - அரசாணையைச் சக்கரமாக உருவகஞ்செய்து கூறுதல் மரபு

ஊழிக்காலம் - நீண்டகாலம் என்ற பொருளில் வந்தது இங்குக் காலத்தின் அளவு ஒருவரது வாழ்நாளின் அளவாகக் குறுகியிருப்பினும், அதன் பயன் நீடூழி யிருப்பதென்பதும் குறிப்பு

உயிர்கட்கு இடரான காத்து - தமகீழ் வாழும் எல்லா வுயிர்களுக்கும் வரும் எவ்வித்த துன்பங்களும் வாராமற் காத்து. இது அரசாங்கத்தின் முக்கிய கடமை.

"மாநிலங்கா வலனுவான" (121), "நினது சிலைகீழத தாஙகி யினிதுணடு நீஙகினறி யிருநதோம" (695) எனற விடஙகளில உரைததலை பாாகக இக கருததுபபறறியே கழறிறறிவாா நாயனாா அரசாடசியை ஏறபதன முனபு இறைவனிடம, "யாரும யாவும கழறினவும அறியும உணாவும", பிறவும வேணடிப பெறறனா எனற (கழறிற - புரா - 14) வரலாறும சிநதிகக

நீறு - மனததூயமைககும, உருத்திராக்கம் கணணோடடததுக்கும், சடைமுடி அபேததததுககும அறிகுறியாவன எனறும, இவவியலபுகளினறி வெறும வேடத்துக் காக இவறறைத தரிபபதிற பயனிலலை எனறும, மூாததி நாயனாா புறவேடததின் வழி அகததிலும ஒழுகினாா எனறும இமமூனறும சிவகாருணணியததிற்கு அறிகுறிகள் எனறும இஙகு விசேடவுரை காணபாரு முணடு

மூாததியாா, இவறறைச சிவபெருமானது அருளடையாளஙகளாகக கொணடு தாஙகினாரேயனறித தாம உயிாகளினமேலவைதத கருணைக குறிகுறியாகத் தாஙகினா ரலலா "வயஙகு நீறு", "ஐயன அடையாளம," "தாஙகும மொயபுனசடை" (1008) எனறவை காணக பொது நோககாக உலகியலில உயிாகள மேற செலவதும, சீவ காருணயம எனற பெயரால சமணா புததா முதலாயினோாகளது அறவுரைகளிற காணபபடுவதுமாகிய கொளகை வேறு அது பசு புணணியததினபாறபடும் அதனி னும பெரிதாய இஙகு மூாததியாா தாஙகிய நிலை வேறு "அமண குணடாிற போதுபோககும, வனமைககொடும பாதகன மாயநதிட" (985) என்றும், "முந்தைச் செயலாம சமணபோய" (1000) எனறும, "கலகஞசெய அமணமுத லாயின கடடு நீஙகி" (1012) எனறும கூறியவாறறால மூாததியாாின திருவுளளநிலை விளஙகும் அவா உலகாளக கைககொணட நீறு கணடிகை சடை எனற மூனறும "ஆழக தீயது; எலலாம அரன நாமமே சூழக, வையகமும துயா தீாகவே" எனற தேவாரத திரு வாககாலும, "ஆழகதீய தெனறேதிற, றயனெறி, வீழகவெனறது, வேறெலலா மரன பெயா சூழக வெனறது, தொலலுயிா யாவையும, வாழி யஞ்சேழுத் தோதி வளர்கவே" என ஆசிரியா சேககிழாா பெருமான அதறகு வகுதத பேருரையாலும அறியபபடு கினறபடி உலகம சிவநெறியிற செறிததோஙகும கருததையே விளககுவனவனறிச் சாமானியமாய அறியபபடுகினற சீவகாருணணியம எனறமடடில அமைநதுபடுவன அலல இது எலலா வுயிாகளையும சிவனது பெருநெறியில வாழவைபபதும, அல் லாதவறறை நீககுவதும ஆகிய சிறபபாகிய சிவபுணணியமெனனும பேரருடடிறம. "தெவவுடன வெனறு" எனறதும காணக சிவனதடையாளஙகளாகிய நீறு கண டிகை சடை எனற சாதனஙகளை வெறும வேடததிறகாகப புனைந்தாலும, விருபப மினறி உணணினும பயனறரும மருநதுபோல, அவை அமமடடிற பயன தநதேவிடும எனபது நூறறுணிபாம அனறியும அத திருவேடததைக கணடு ஈடுபடுவாாககு அவை பயனதருதல ஒருதலையாம 47

1015 (வி - ரை) பரமன்னவர் - வேறறரசா தெவவரை வெனறனா என பது மேறபாடடில கூறினாராதலின, அவவாறு வெலலைபபடட பரமனனரும, வெல லைபபடாமல தாமே இவரது நீதியும ஆணை வலிமையும கணடு வநது சாரும மனனரும வநது பாதம பணிநது போறறினா எனக திருவாதவூரடிகளது அமைசசுத திறததினை நயநது பலதேய மனனாகளும தாமே வநது பணிநது நடபுரிமை கொணடு நடநத னா எனற செயதியை நினைவுகூாக

ஏதம் ஆண்டு - "தெவவுடன வெனறு - பரமனனவா பணிநது போறற" எனறவாறறால புறபபகையால வரும ஏதம பிணியாவகையிலும, "வெமபுலன" (1014) எனறதனால அகபபகையால வரும ஏதம பிணியாவகையிலும உலகாணடனா எனக

தொண்டின் பேதம் புரியா - சிவததொணடினினறும பிரியாத - சிறிதும திறமபாத. **அருட்பேரரசு** - சிவனதருளின கீழதாகிய பெருமபாககியம உலகாளும அரசினும அரனது திருததொணடாகிய அரசே பெரிது எனறு காடடுவாா இவ வுல காண்டு என வாளாகூறி, அருட்பேரரசு எனச சிறபபு அடைமொழி தநது விதநது எடுததுக கூறினாா உலகுயிரமேல வைதத சிவகாருணணியததினும சிவனருட பெருமையே பெரிதெனக கொணடனா மூாததியாா எனபது காணக (உலகு) ஆண்டு எனறமைநத ஆசிரியா, (பேரரசு) ஆளப்பேற்று எனறு சிறபபிததுக கூறிய திறனும இக கருததே பறறியது மேலவரும பாடடில களிறறரசா எனறுது களிறன்பர் எனறதும காணக

முடிமனனாகளாகிய தமிழ மூவேநதாகளில ஒருவராய, "மனனவரும பணிசெயய வடநூலதென றமிழமுதலாம, பனனுகலை பணிசெயயப பாரளிபபா" ராகிய ஐயடி கள காடவாகோ னயனாா இக கருததுபபறறியே (உலக) "அரசாடசி இனனலென விகழநததனை யெழிறகுமரன மேலிழிச்சி, நனமைநெறித திருததொணடு நயநதளிபபா ராயினாா" எனற சரிதம கேடகினறேம அவரது திருவுளளநிலை இககருததே பறறிய தெனபது "படிமுழுதும வெணகுடைககீழப பாரெலா மாணட, முடியரசா செல வதது மும்மை—கடியிலஙகு, தோடேநது கொனறையநதாச சோதிககுத தொணடு பட, டோடேநதி யுணப தூறும" எனறு அவா அருளிய க்ஷேததிரத திருவெணபா வினு லறியபபடும இதனையே வியநது எடுததுப பாராடடி "முடியரசா, மததிறகு மும்மைநன ருலராற காயைய மேறறலெனனும, பததிககட லையடிகள" எனறு துதித தருளினாா நமபியாணடாாநமபிகள (திருததொணடா திருவநதாதி 56) "போகம வேணடி வேணடிலேன புரநதராதி யினபமும" எனற திருவாசக முதலியவை காணக.

> "கோல நீடிய நிதிபதி வாழககையுங குறியேன,
> மேலை யிநதிர னரசினைக கனவினும வெஃகேன;
> மால யனபெறு பதததையும பொருளென மதியேன,
> சால நினபதத தனபையே வேணடுவன றமியேன"

(கநதபுரா - யுததகாண - பானு - வதைபபட - 154) எனறு விரவாகுதேவா கேடட வரததின உளளுறையும கருதுக

அண்ணலார் - பெருமையுடையவா பெருமபேருகிய சிவனடிப பேறுபெறற இடமாதலின இபபெயராற கூறினாா ஏகாரம தேறறம

பல மன்னர்கள்—எனபதும பாடம. 48

1016. அகலபாறையின வைததது முழுஙகையை யனறு தேயதத
விகலாகளிற றனபரை யேததி முருக னாம்
முகிலசூழநறுஞ சோலையின மொயமொளி மாட வீதிப
புகலூாவரு மநதணா தநதிறம போறற லுறறும. சகூ

(இ - ள்) வெளிபபடை அகனற சநதனப பாறையில வைதது அனறு தமது முழஙகையை (எலுமபுதிறநது மூளைகாணத) தேயதத, போாவலல யானைமேற போநத அனபராகிய மூாததியாரைத துதிதது, முகிலசூழநத வாசனையுடைய சோலைகள சூழநத நெருஙகிய ஒளி பொருநதிய மாடவீதியுடைய திருபபுகலூரில் அவதரிதத முருகனாாகிய அநதணரது திறததினைத துதிககத தொடஙகுகினறேம.

(வி - ரை) இது கவிகூற்று. ஆசிரியர் தமது மரபின்படி இதுவரை கூறிவந்த சரித்தத்தை முடித்துக் காட்டி, மேல்வரும் சரித்தத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்கின்றார்.

அகல்பாறை - சந்தனம் தேய்க்கும் இடமகன்ற பாறை "வட்டம் திகழ" (987) அகலுதல் - பெருகுதல் என்று கொண்டு புகழாலும் சிறப்பாலும் பெருகும் என் றுரைத்தலுமாம் "மடங்கொன் றறிவகற்றுங் கல்வி" (குமரகுருபரர் - நீதிநெறி விளக்கம்) என்றது காண்க. ஏனைக்கற்களைப்போல வெறும்பாறையாய் நின்றொழியாது இது திருவாலவாயுடையாருக்குச் சந்தனக்காப்புத் தர உதவுதலும், மூர்த்தியாரது செழுமுழங்கை தேய்க்கப்பெற்று வாசமெல்லாம் கமழவிளங்குவதும், இவை காரண மாக அன்று முதல் இன்றுவரையும் இனிமேலும் புகழ்நீளப் பெறுவது மாகிய பாறை என்பதாம். இனி, அகல் - நீங்கும் என்று கொண்டு மாயாபதார்த்தங்களா யொழியும் ஏனைக்கற்பாறைகளின் வகுப்பினின்றும் நீங்கும் - சிவசாதனமாகும் - என்ற குறிப்புப் பட உரைத்தலுமாம்.

முழங்கையை - இறைவனது மெய்ப்பூச்சுக்குரிய சந்தனக்கட்டைக்கு ஒப்பாகத் தேய்க்க உதவும் முழங்கை (937) தோல் இரத்தம் நரம்பு எலும்பு மூளை என்ற புலால்கமழும் தன்மைபோய் நல்ல மணமுடைப் பண்டமாக இறைவன் ஏற்றுக் கொண்டதும், பின்னர் இறைவனருளினாலே தேய்ந்த புண் ஊறு தீர்ந்து வண்ணம் நிரம்பி வாசங்கலந்து விளங்கியதுமாகிய முழங்கை என்று காட்டியபடி. (990)

அன்று - பாதகச் சமண் அரசன் மிறை செய்து (983) சந்தனக்கட்டை தேடிக் கொள்ளும் துறையும் அடைத்துக் கொடுங்கோன்மை செய்த அதனாலே (985) இறைவ னுக்கு அணிநற்றிரு மெய்ப்பூச்சுக்கு உதவும் தமது நியதியாகிய திருப்பணிக்கு முட்டு நேர்ந்த அன்று (987) அன்று - முன்னறிசுட்டு.

தேய்த்த - கட்டும் புறந்தோல் நரம்பு என்பு கரைந்து தேய்ச், சோரிகலுழ்ந்து, என்புதிறந்து, மூளை புலலும்படி (987 - 988) அன்பின் துணிவினாலே முழங்கையினைத் தேய்த்த என்ற சிறப்புக் காட்டியது.

இகலார் களிற்று அன்பர் - அன்பின்றுணிவினாலே கைதேய்த்த பின் இறைவனரு ளாலே அரசராக யானையால் எடுக்கப்பட்டுப் பிடரிமேற் கொள்ளப்பெற்ற அன்பர் (1001) இகல் - போர்வன்மை. களிறு - அரசயானை. "பெய்ம்மாமுகில் போற் பெரு கோடை நெற்றிக், கைம்மா" (998) யானையின் மேலே காணப்பட்ட அதனாலே உலகிற்கு அரசராகி விளங்கியும், தாம் அன்பராகவே நின்று இறைவனது திருவடையாளங் களாகிய நீறு - கண்டிகை - வேணி என்ற மும்மையினால் உலகாண்டவர் என்று காட் டும் பொருட்டுக், களிற்றரசர் என்னாது களிற்றன்பர் என்றார். இதற்கு இவ்வாறன்றி, அன்பாகிய மதம் பொருந்திய யானை போன்ற அன்பர் என்று முன் உரைகாரர்கள் உரைத்தனர்.

ஏத்திப் - போற்றலுற்றும் - எனக் துதித்து அதன் துணையானே மேல் துதிக்க லுறுகின்றோம் என்றபடி.

முருகனார்ஆம் - அந்தணர் - என்று கூட்டுக. அந்தணர்களுள், தாம் செய்த திருப் பணிகளின் தன்மையினாலே முருகனை ஒப்பார் என்று எடுத்துச் சொல்லத்தக்க திற முடையாராக ஆகும் என்ற குறிப்பும் காண்க. 1025-1026-1028 திருப்பாட்டுக் களில் இவர் செய்த திருப்பணியும் சிவபூசைத் திறமும் ஊரும் பேரும் மரபும் கூறி விரிக்கப்படுவன. இதனாலே வருஞ்சரித்தத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்தபடியாம்.

"தேவு சானமணிப் பீடத்தி லீசனைச் சோததி, யாவி னேரைந்து மமுதமும் வரிசையா லாட்டித், தாவி லாததோர் வாலிதா மணித்துகில் சாத்திப், பூவின் மாலிகை செய்யசாந் தத்தொடும் புனைந்தான்" (குமாரபுரிப்படலம் - சுஅ), "முழு

தொருஉ குணர்ந்திடு முருகன் யாவரும், தொழுதகு மிறைவனூற் றொடர்பு நாடியே, விழுமிய கண்ணுதல் விமலன் றுணைமலர், வழிபடல் புரிந்தனன் மனங்கொள் காதலால்" (மீட்சிப்படலம் - ௩௩) முதலிய கந்தபுராண வரலாறுகளை இங்குக் கருதுக.

முகில் சூழ் புகலூர் - முருகனார் அவதரித்த திருப்புகலூர் என்ற நகரச்சிறப்பு இதனைப் பின்னர் விரித்துக்கூறுவர். அன்றியும் **முகில்சூழ் நறுஞ்சோலை** அவர் மலர்ச் சோலைகளிற்சென்று கோட்டுப்பூ முதலியவற்றை எடுத்தருந்த தொடுத்துச் சாத்திப் பணி செய்த திருத்தொண்டினைக் குறிப்பித்ததும் காண்க. மேல்வரும் பாட்டிலும் இவ்வாறே குறிப்பித்தலும் கண்டுகொள்க. பிறவி **வெப்பத்து**க்கு அஞ்சிய உயிர்கள் **புகலடை**யும் சிறப்புப்பற்றிப் புகலூர் எனப்படும் என்பர். அதனைக் குறிப்பாலுணர்த்து தற்கு இவ்வாறு அந்நகரத்தின் தண்மைச் சிறப்பினால் தொடங்கிக் காட்டினார். மேல்வரும் புராண இறுதியிற் றலவிசேடத்திற் கண்ட சிறப்புக்களும் பார்க்க.

திறம் - தொண்டின் வரலாறும் பண்பும். "மெய்ம்மைத் **தொண்டின்றிறம்** போற்றி" (1030) என வரும்புராணத்திறுதியில் முடித்துக் காட்டியதும் காண்க.

சுருக்கம் :—அன்புடைய நன்மாந்தர்களாற் பாராட்டப்பெற்ற பண்டைப் புகழுடையது **பாண்டி நாடு**. அதனிற்பாய்ந்து வளம்படுத்திக் கடல் புகுவது **தாமிர பர்ணியாறு**. அது பாய்வதனால் அக்கடலும் முத்துக்கள் தருவதாயிற்று. சந்தனச் சோலை சூழ்ந்த **தென்பொதியமாமலை** அந்நாட்டுக்குத் தென்றலைத் தந்து குளிர்ச்சி செய்யும். அதனோடு, உலகினையளந்த **தெய்வத்தீந்தமிழும்** அன்புதந்து தளிர்க்கும்.

செல்வத்தாலும் கலவியாலும் நீடிய இந்நாட்டின் சிறந்த தலைநகரம் **மதுராபுரி** என்பதாகும். அத்திருநகரில் செய்யுள் மிக்கேறும் முத்தமிழ்ச் சங்கங்கள் நிலவின. அந்நகரம் குடிச்சிறப்பும் செல்வச்சிறப்பும் மிக்கு விளங்குவது. அத்திருநகரிலே தமிழ் நூலின் விளங்கும் செம்பொருள்தரும் ஆலவாயடிகளும் சங்கம் இருந்ததனால் எல்லாவுலகங்களினும் அதுவே மிக்க புகழ் பூண்டதன்றோ?

அந்தப்பதியில், வணிகர் குலத்தில், சீரால் மிகுந்த பழங்குடியில், அக்குடி செய்த தவப் பயனாக **மூர்த்தியார்** என்பவர் அவதரித்தார். அவர் சிவபெருமான் றிருவடிகளையே மெய்ப்பற்றுகப் பற்றினவர். அத்திருவடிகளே தமக்குத் துணையும் தாம் அடையும் பொருளும் ஆவன எனக் கொண்டொழுகி வந்தனர். அவர் திருவாலவாயில் சொக்கலிங்கப் பெருமான் றிருமேனிக்குத் தினமும் மெய்ப்பூச்சுக்குச் சந்தனக் காப்பு அரைத்துக் கொடுக்கும் திருப்பணியை வழுவாமற் செய்துவந்தனர்.

அந்நாளில் வடுகக்கருநாட அரசன் ஒருவன் நீதிவகையாலன்றிப் படை வலிமையினாலே வலிந்து மண்கவரும் ஆசையால் பெரும்படைகொண்டுவந்து பாண்டியனோடு போர்செய்து வெற்றிகொண்டு பாண்டி நாட்டின் அரசாட்சியைக் கவர்ந்து மதுராபுரியின் காவல் பூண்டான். அவன் நன்னெறியாகிய திருநீற்றுச் சார்புடைய சிவநெறியிற் செல்லாது தீ நெறியாகிய சமணர் திறத்தில் ஆழ்ந்து சிவனடியார்களையும் அவர்களது அடிமைத் திறம் செல்லவொட்டாது வன்மை செய்வானாயினான். அவ்வாறு சமணத்திற்கூட்படுத்த எண்ணி, மூர்த்தியாரையும் பல தீயமிறைகள் செய்தான். அவர் அவற்றால் ஒன்றும் தடைபடாது தமது நியதியான திருப்பணியைச் செய்து வருவாராயினர். **தந்தம் பெருமைக்கு அளவாகிய சார்பினின்றெழுதும் எமது பெருமக்களை யாவர் தடுக்க வல்லவராவர்?** அதுகண்டு பொறாத அக்கொடியோன் அவர் சந்தனக்கட்டை தேடிக்கொள்ளும் துறைகளையும் அடைத்தனன். அவர் சிந்தை

ரொந்து "இக்கொடும்பாதகன் மாய்ந்திட்டுத் திருநீற்று நன்னெறியைத் தாங்கும் மன்னனை இந்நாடு பெறுவதென்றோ?" என்று எண்ணினார் அன்று பகல் முழுதும் சந்தனக் கட்டை தேடியும் பெறாது வருந்தி மனந்தளர்ந்து இறைவரது திருக்கோயிலுக்கு வந்தனர் "இன்று இறைவரது மெய்ப்பூச்சுக்குச் சந்தனம் முட்டுப்படினும் அதனைத் தேய்க்கும் இந்தக் கையினுக்கு முட்டில்லை" என்று துணிந்து, சந்தனப்பாறையில் தமது செழுமுழங்கையைத் தேய்த்தனர் இரத்தம் பெருகிற்று தோலும் தசையும் நரம்பும் எலும்பும் தேய்ந்தன எலும்பு திறந்து மூளை சொரிந்தது "ஐயனே! அன்பின் துணிவினால் இச்செயல் செய்யாதே! உன்னை அலைத்தவன் ஆண்ட நாடுமுற்றும் நீயே ஆண்டு, முன்பு வந்த துன்பமெல்லாம் போக்கி உலகத்தைக் காத்து உன் திருப்பணி செய்து நம் உலகு சேர்வாயாக!" என்று அன்றிரவே இறைவரது அசரீரியாகிய திருவாக்கு எழுந்தது அதனை மூர்த்தியார் கேட்டனர் கையினது ஊறும் நீங்கி முன்போல அழகும் வண்ணமும் நிரம்பின சிவமணங்கமழும் ஒளி பெற்ற திருமேனியுடன் விளங்கினார் மூர்த்தியார்

அந்த நாளிரவே அடியாரை அலைத்த அந்தக் கொடிய மன்னவன் இறந்து விரைந்து போய் எரிவாய் நரகில் வீழ்ந்தனன் அவன் மனைவியரும் சுற்றத்தாரும் ஏங்கினர் அமைச்சர் கூடி அவனுக்குரிய முறைப்படி ஈமக்கடன்களைக் காலையே செய்து முடித்தனர் அவனுக்கு மக்களில்லை கூழும் குடியும் பிற எல்லா வளனும் உடையதாயினும் அரசனது காவலில்லாவிடின் நாடு நல்வாழ்வில் வாழமுடியாதென்று அமைச்சர் கவன்றனர் யானையைக் கண்கட்டி விட்டால் அதனால் ஏந்திவரப்பட்டவரை அரசராகக் கொள்ளத்தக்கதென்று துணிந்து அவ்வண்ணமே செய்தனர்.

அன்றிரவில் நிகழ்ந்தவற்றைக் கண்ட மூர்த்தியார் "எம்பெருமான் அருள் இதுவாகில் உலகாளும் செயல் பூண்பேன்" என்று கொண்டு, உள்ளத்தளர்ச்சி நீங்கித் திருவாலவாய்த் திருக்கோயிலின் புறத்து வந்து நின்றனர். யானை அங்குச் சென்று மூர்த்தியாரைத் தாழ்ந்து எடுத்துப் பிடரிமேற் றரித்துக்கொண்டது. அது கண்ட நகரமாந்தர்கள் வாழ்த்தி மங்கல இயங்கள் முழக்கினர் மூர்த்தியாரை யானையினின்றும் இறக்கி முடிசூட்டு மண்டபத்திற்குக் கொண்டு சென்று முடிசூட்டுதற்குரிய சடங்குகள் செய்யலாயினர் "சமண் போய்ச் சைவம் ஓங்குமாகில் நான் அரசாட்சியினை ஏற்றுப் புவி ஆள்வேன், முடிசூட்டுதற்குரிய சடங்குக்குத் திருநீறே அபிடேகமாக, உருத்திராக்க மணியே அணிகலனாக, சடைமுடியே முடியாக இருக்கக்கடவன" என்று மூர்த்தியார் அருளினர் அது கேட்ட அமைச்சரும் உண்மை நூலறிவோரும் நன்று என்று பணிந்துகொண்டிசைந்து அவ்வாறே உரிய சடங்குகளை எல்லாம் செய்தனர் மூர்த்தியாரும் மங்கலவோசைகளும் மறைமுழக்கமும் வாழ்த்தொலியும் மல்க நாட்டின் அரசராக முடிசூடினர்

முடிசூட்டு மண்டபத்தினின்றும் மூர்த்தியார் திருவாலவாய்த் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று தாழ்ந்து அங்கு நின்றும் யானை மீதேறி நகரவீதியில் அரசுலாப் போந்து அரண்மனை வாயில் சேர்ந்து அரசமண்டபத்தில் சிங்காசனத்தில் அரசுகொலு வீற்றிருந்தனர் அவரது குறிப்பில் அமைச்சர்கள் ஒழுகினர் சமண்கட்டு நீங்கித் திருநீற்று நெறி நீடுவாழவும், உலகெங்கு நிரம்பிய சைவம் உயர்ந்து மன்னவும், சிவாகமங்களின் பதம் விளங்கப் பவங்கள் மாற உதவுகின்ற **திருநீறும் கண்டிகையும் வேணியும்** என்ற **மும்மையினால் உலகாண்டனர் மூர்த்தியார்** பெண்ணாசையிற் சிறிதும் படாத முழுத் துறவொழுக்கம் பூண்ட மூர்த்தியார் ஐம்புலப் பகையாகிய உட்பகையும் சமணர் வேற்றரசர் முதலிய புறப்பகையும் நீக்கி உலகத்தை நெடுங்காலம் தனிமுடி

கவித்து அரசாண்டு எல்லா வுயிர்களுக்கும் வரும் துன்பநீக்கிக் காத்தனர் பரமன் னவர் தம்மடி பணிந்து போற்ற எவ்வகையாலும் உலகம் கேடுறாதபடி காத்துத் தமக்குரிய திருத்தொண்டினையும் விடாது செய்து வாழ்ந்து இறைவனது திருவடி நீழல் சேர்ந்தனர்

தல விசேடம் :—மதுராபுரி - இது பெரும்பாலும் மதுரை என்று வழங்கப் பெறும் கடம்பவனத்தில் மூளைத்த சொக்கலிங்கப் பெருமானைத் தேவர்கள் பூசித்த தனை ஒருநாளிரவிற் கண்டு ஒரு வணிகன் அறிவிக்க அறிந்த குலசேகர பாண்டியன் கடம்பு அடர்ந்த காட்டைத்திருத்திக் கோயிலும் திருநகரமும் செய்தான் அப்போது சிவபெருமான் தமது தலையிற் சூடிய பிறையினிடத்துள்ள மதுவைத் (அமுதத்தை) தெளித்துப் புனிதமாக்கிய காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது இதுபோலவே பற்பல அற்புதங்கள் பற்றிய காரணங்களால், நான்மாடக்கூடல், திருவாலவாய், கடம்பவனம், துவாதசாந்தத் தலம், பூலோக கயிலாயம், சிவராசதானி முதலிய பல பெயர்களை யுடையது இதனைச் சுற்றி இன்றுங்காணப்படும் பசுமலை, யானைமலை, நாகமலை, பன்றி மலை முதலியவை இங்குச் சிவனது அருள்விளையாடல்களையும் அருளின் எளிமைப்பாட் டினையும் விளக்கி நிற்கின்றன வையையாற்றின் இருகரைகளும் இவ்வாறே அற்புதத் திருவருள் நிகழ்ச்சிகளை வெளிப்படுப்பன இது பாண்டிநாட்டின் தலைநகராவதுடன் சிவபெருமான் அம்மையப்பராக அரசு வீற்றிருந்து அரசு செலுத்திய சைவத் தலைநகரு மாகும் சிவபெருமானும் முருகக்கடவுளும் தலைவர்களாகச் சங்கம் வீற்றிருந்து தமிழாராய்ந்த தலம் இத்தலத்தில் தமிழின் பொருட்டே இறைவன் வெளி வந்து பல திருவிளையாடல்க ளியற்றியருளினர் அகத்தியர், நக்கீரர், பரணர், கபிலர் முதலிய பொய்யடிமையில்லாத புலவர்கள் சங்கமிருந்து தமிழ் பரப்பிய தமிழ்த் தலைநகர் பொன், வெள்ளி, இரத்தினம், தாமிரம், சித்திரம் என்ற மணி மன்றங்கள் ஐந்தனுள் வெள்ளியம்பலமாகிய தலம் விராட்புருட உருவத்தில் துவாதசாந்தத் தலமாகவுள்ளது சமண்காடு மூடிச் சைவப்பயிர் தழையவொட்டாது அமிழ்த்திநின்ற காலத்தில் திருஞானசம்பந்த நாயனார் எழுந்தருளிச் சமண்காடு போக்கிச் சைவம் தழைத்தோங்கக்கண்ட தலம் அவருடைய விசயத்துக்குக் காரணர்களாயிருந்த மங்கையர்க்கரசியம்மையார், குலச்சிறை மந்திரியார் இவர்களுடனே நின்றசீர் நெடுமாறராகிய கூன்பாண்டியர் நெடுங்காலம் அரசியற்றிச் சைவ சமயக் காவல் செய்த தலம் இத்தலத்திற் சிவனைப் பூசித்ததனால் இந்திரன் பழியும் வருணன் வயிற்று நோயும் தீர்ந்தன இன்னும் பல முனிவர் தேவர் இருடியர் முதலியோர் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர் இராமலட்சுமணர்கள் பூசித்து இராவண சங்காரத்துக்குரிய வரம் பெற்றனர் சிவபூசையின் பெருமையை உலகமறிந்து சிவபூசைசெய்து உய்யும் பொருட்டுச் சோமசுந்தரக் கடவுள் தம்மைத் தாமே பூசித்த மூர்த்தியாகிய "இம் மையே நன்மை தருவார்" எழுந்தருளி யிருக்கும் சிறப்புடையது தமமிடத்து அன் பால் நிறைந்த அடிக்குடியாகிய, பாண்டியர்கள் பொருட்டும், கௌரி - பொன்னனை யாள் - வந்தியம்மை - பாணபத்திரர் மனைவியார் முதலிய அம்மையார்களின் பொருட் டும், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் - பாணபத்திரர் முதலிய பல அடியார்களின் பொருட்டும், திருவாதவூரர் - திருஞானசம்பந்த நாயனார் என்ற எந்தம் பெருமக்க ளான சமயாசாரியர்களின் பொருட்டும், பன்றிக்குட்டிகள் - கரிக்குருவி - நாரை முதலிய தாழ்ந்த பிராணிகளின் பொருட்டும் கருணையுருவம் தாங்கிவந்து இறைவனார் அநேகம் அருட்டிருவிளையாடல்களை யாவருங் காண இயற்றி யருளிய சிறப் புடையது திருச்செந்தில் வேற்பெருமான் றிருவருள்பெற்று விளங்கிய குமரகுரு

பர சுவாமிகளால மீனாட்சியமமையாா பிளளைத தமிழ முதலிய பிரபநதஙகள பாடப பெறறது இனனும இதன விசேடஙகளை ஆலாஸய மாகாதமியம, ஈபவநமகாதமியம முதலிய வடமொழி நூலகளாலும, திருவிளையாடற புராணம - கடமபவனபுராணம - நமபி திருவிளையாடல முதலிய தமிழ நூலகளாலும, சஙகபபழநதமிழகளாலும அறிநது கொளளலாம விரிவான வரலாறுகள திருஞானசமபநத நாயனாா புராணம, திருநாவுககரசுநாயனாா புராணம, கழறிறறறிவாா புராணம, திருநீலகணட யாழப பாணாா புராணம எனபவறறினும, பிறவணடும கணடு கொளளததககன

கோயில் - திருவாலவாய, **மதில்** - கபாலிமதில, **தீர்த்தங்கள்** - பொறறாமரை, எழுகடல, வையை முதலியன, **தலமரம்** - கடமபு, **சுவாமி** - சொககலிஙகபபெரு மான, **அம்மை** - அஙகயறகணணமமையாா

இததலம **மதுரை** எனற இருபபுபபாதை நிலயததிலிருநது கிழககே கறசாலைவழி ¾ நாழிகையளவில அடையததககது. *வையையாறறின தெனகரையில உளளது

கற்பனை :—1 சிறபபுடைய குடிகள நிறைந்துளளது மாடஙகளின சிறபபு அனபுடைய நலலோாகளாற போறறபபடுவது நாடடுககுச சிறபபுததருவதாம (968)

2 நனனதிகள பாயதல கடலில முததுவிளைதறகு உதவி செயவதாம (969)

3 **உலகெலாமளக்கும் மேன்மையும் தெய்வத் தன்மையும் பொருந்தியது தமிழ் மொழியாகும்** (970)

4 மிகக செயயுள அரஙகேறுதல சஙகஙகளுககு அழகு

5 **தமிழ்நூல் மெய்ப்பொருள் தருவது** அதனுள விளஙகும வாயமை செம மைப பொருளாம. அதனை இறைவாா தநதருளினாா (974)

6 உலகில மனிதராற பறறபபடும வேறு எவவகைப பறறுககளும விட ததககன சிவனடிப பறறே விடாது பறறததகக உணமைப பறறாகும (975)

7 உயிாகளுககுச சுறறமும துணையும சிவபெருமான திருவடியலலது வேறிலலை எனறு தெளிநது அதறகுததக ஒழுகுவது உயாநதோா தனமை. (976)

8 சிவபெருமான திருமேனிககு மெயபபூசசாகிய சநதனககாபபுத தருதல சிவ னுககுகநத இனிய திருபபணியும சிறநத சிவபுணணியமுமாகும (977) சநதனக குழமபோடு பனிநீா, குஙகுமபபூ, கோரோசனை, கததூரி, பசசைக கறபூரம எனபவற றைக கலநது சாததுதல சிறநதது இது சிவனுககுச சிறநத உபசாரமாம எனபது ஆகமநூற றுணிபு

9 அற நூலகளில விதிததவாறனறிப, படைவலிமை ஒனறையே கருதிப பிற மனனரின நிலஙகளை வலிநது கவாதல நீதியனறு செஙகோன மனனா இது செயய ஒருபபடமாடடாா (978)

10 சிவனடிமைத திறததிற பொருநதிய திருநீறறுசசாாபுடைய சைவசமயததிற சாராது சமணம முதலிய புலலறிவிற புறசசமயததிற சூழவது உயிாககுக கேடு செயவதாகும சாாநது பிழைகக நலல சிவசமய மிருககப பொலலாப புறசசமயஞ சாாவது பொயயை மெயயாக கொளவதாகும அது "விளககிருகக மினமினித

---

* **குறிப்பு** .—இடைககாடாா பொருடடு ஆலவாயுடையாா வையையாறறின தெனகரையிலபோய வீறறிருநதாா எனறு புராணங கூறுகினறது அதனைககாடடும கோயில பழய சொககநாதா கோயில எனறு வழஙகபபடுகினறது அது இபபோது நகரின வடபகுதியில வையைத தெனகரையில உளளது அதறகுத தெறகே பளளத துததெரு என வழஙகும இடமும முனனாா வையையாறு ஓடிய இடமாகும எனறு கூறுகினறனா

தீககாயதல " போலும, " கருமபிருகக விருமபுகடித தெயததல " போலும பயனறற செயகையாம நறபயன றராதொழிவது மடடுமேயனறிக கேடு தருவதுமாகும (980)

11 அரசராயினா நறசமயச சாாபுபறறி ஒழுகுதலவேணடும அது நாடடுககுப பலவழியிலும நலஞ செயயும (980)

12 அவவாறு அரசன தான நறசமயச சாாபுபறறி ஒழுகும நலனூழ பெறுவிடினும, தன கீழவாழும மககளை மிகையும பகையுமினறி அவவவா சமயசசாாபில நினறமையுமபடி பணிதது நிறுததுதல வேணடும (981) அரசன தான கொணடொழுகும சமயசசாாபினுககுளளாகுமபடி வேறெநதச சமயததாரையும மிறை செயதலும, வனமை செயதலும, அவவவா சமயவாழககையின ஒழுகுதறகு எவவகையாலுந தடை செயதலும தகாது அவவாறு செயதல கொடுஙகோனமையாம (982)

13 தததமது பெருமைககளவாகிய சாாபில ஒழுகி நிறகும பெருமககளை அந நெறியில நிறகவொடடாமற றடுகக எவரும வலியிலாா (983)

14 பொயசசமய நெறியிற போது போககி நலலோரை வனமை செயயும பாதகா மாயவும, நனனெறி ஓஙகவும தமது தூய உளளததில இறைவனறிருவருளை நாடி எணணுவதும பெரியோா இயலபாம (985). அதனால அவாகளது பரநத கருணைககு இழுககிலலை இது உலகை நனனெறியில நிறுததி உயவிககும கருணைத திறமேயாகும " ஆழகதீயது ; எலலாம அரனுமமே சூழக ", " வளாக நம பததாகள , வஞசகா போயகல " முதலிய திருவாககுககளிற கணடபடி தீமை ஒழியவும நனமை ஓஙகவும கடவுளைப பிராாததிபபது கருணைததிறம

15 தமது நியதியாகிய திருபபணிககு முடடு நேருமபோது தம உடலையும உயிரையும பொருடபடுததமாடடாா பெரியோா (987) இஙகு நாயனாா சந்தனப பாறையில முழஙகை தேயதத செயல அனபின துணிவாலாகியது "ஆராலு மெனனை யமடடவொண ணுதினிச, சீராா பிரானவநதென சிநதை புகுநதனன , சீராடி யஙகே திரிவதல லாதினி, யாாபாடுஞ் சாரா வறிவறிந தேனே " (9-312) எனற திருமநதிரம உணாநது உளவைககததககது

16 உலகபபறறும, உடறபறறும, உயிாபபறறும விடடபோது இறைவா வெளிபபடடு உறுதிகொடுத தருளசெயவா

17 யாககை நிலையாமையுடையது அது மினபோற றோனறி மறைவது சிவனடிசசாாவிலலோாககு அதனினும விரைவில மறையும நிலையாமையையுடையது. (991)

18 சிவனறிருபபணிககு இடையூறு விளைததல பெருமபாவம சிவனடியாரை அலைததல பெருமபாதகம இவை கழுவாயிலலாத சிவாபராதஙகளாம இவறறைச செயதோா வெவவாய நரகததில விரைநது வீழநது அலகையாய நெடுஙகாலம கொடு நரகததுனபம அநுபவிபபா (992) " நாணர கதது நிறகும, அலகா முறுவீா சிவனடி யாரை யலைமினகளே " (11-ம திருமுறை - பொன - அந) எனற கழறிறறறிவாா திருவாககுச சிநதிககறபாலது.

19 அடியாாகளது திருவுளளம வருநதச செயவோருடைய ஆயுள சுருஙகுவதுடன செலவமும அழியும அடியாரை வருநதச செயதால அரசும நாடும சிதைவுறும (985-991) " பததினி பததாகள தததுவ ஞானிகள, சிததங கலஙகிடச சிதைவுகள செயதவா, அததமு மாவியு மாணடொனறின மாயநதிடும, சததிய மீது சதாநநதி தாளே " (3-196), " ாச னடியா ரிதயங கலஙகிடத, தேசமு நாடுஞ சிறபபு மழிநதிடும, வாசவன பீடமு மாமனனா பீடமும, நாசம தாகுமே நமநநதி யாணையே " (3-198)

என்ற திருமூலர் திருமந்திரங்கள் யாவரும் கருத்தில் வைக்கத்தக்கன. இங்குச் சிவனடியாரை அலைத்த பாதகன் மாயந்திட நீறு நன்னெறியரசனை இந்நாடு பெறுவ தென்றோ ? (985) என மூர்த்தியார் எண்ணிய அன்றிரவே அக்கொடுங்கோலரசன் இறந்துபட்டானென்பதுணரத்தக்க உண்மை (991-992)

20 கூழும் குடியும் முதலிய எல்லாச் சிறப்பும் பொருந்தியிருப்பினும் மன்னவனது காவலின்றி வையகம் வாழும் தன்மையுடையதன்று (995)

21 வழிவழிவரும் அரசனில்லாத போது யானையைக் கண்கட்டி விடுவதும் அதனால் மேல் கொள்ளப்பட்டாரை அரசனாகக் கொள்வதும் முந்தையோர் மரபு

22 உலகந்தாங்கும் அரசாட்சி வந்து தம்மேல் நிறபினும் அதனைத் திருத்தொண்டினுக்குக் கீழ்வைத்தே காண்பர் பெரியோர் (1008-1013) அரசாட்சியினை இன்னலென இகழ்ந்து விடுத்துச் சென்றனர் ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனார் கழறிற்றறிவார் அதனைத் திருத்தொண்டுக்கிடையூறும் என்று கருதினர் "தனக்குன்ற மாவையனுஞ் சங்கரன் றன்னருள் என்றிப்பெற்றான், மனக்கென்று நஞ்சிற கடையர் நினைவன" (11 - திருமுறை - பொன் - ௪௩ - 43) என்ற அவர் திருவாக்கும், "கண்டெந்தை யென்றிறைஞ்சிக் கைப்பணியான் செய்யேனேல், அண்டம் பெறினு மதுவேண்டேன்" என்ற அம்மையார் திருவாக்கும் மக்கள் கருத்தத்தக்கன திருத்தொண்டின் பெருமையை நோக்க உலக அரசாட்சியைச் சிறிதாக மதிப்பர் பெரியோர் (1015)

23 அரசனது உட்கிடையைக் குறிப்பினாலறிந்து உலகளித்தல் நல்லமைச்சர் பண்பு (1012).

24 சைவநெறி ஒன்றே உலகெங்கும் நிரம்பிய தன்மையுடையது (1012).

25 தன்கீழ் வாழும் எவ்வுயிர்க்கும் உட்பகை புறப்பகைகளால் இடர்வராமற் காப்பது நல்லரசாட்சியின் இலக்கணம் (1010) 'உட்பகை ஐந்து, அவை ஐம்புலன்களினின்பங்களுட்பட்டு மக்கள் கேடுறும் வகைகளாம் புறப்பகை ஐந்து, அவை "மாநிலங் காவலனாவான்" (121) என்ற திருப்பாட்டில் "ஆன்பயம் ஐந்து" என்ற அவை

26. மக்கள் உண்ணல், உடுத்தல், மகப்பெற்று வாழ்தல் முதலிய உலக நிலையில் உடல் உடைமைகளின் காவலோடு அமைந்துபடும் இந்நாளின் அரசாட்சியின் குறிக்கோள் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளது மக்களின் உயிர்களது உயர்நிலைபற்றிய காவல் அரசாட்சியின் உயர்ந்த குறிக்கோளாகும்

27 உலகரசாளும் நிலையினும் மனம் திரியாது சிவன்பாற் பத்திசெய்து திருத்தொண்டுசெய்து நிற்றல் ஞானிகளியல்பு (1015) இங்கு மூர்த்தியார் அரசராகிய போதும் தமது சந்தனத் திருப்பணியை விடாது தாமே செய்தனர் என்பது உலகம் படியெடுத்தொழுகத்தக்க பெருஞ்செயல் "எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலும், முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே" என்பது குறிக்கோளாகக் கொள்ளத்தக்க பொன்மொழி இடங்கழி நாயனார், கழறிற்றறிவார் நாயனார் முதலியோர் சரிதங்கள் சிந்திக்கத்தக்கன

மூர்த்திநாயனார்புராண முற்றும்.

குறிப்பு :—1005 சுடர் வன்னி - சூரியனிடத்திலிருந்து யாகத்துக்கு நெருப்புக்கொள்வது என்பது சிவாக்கிர யோகீந்திரர் கிரியா தீபிகை "பவித்திராதி வாசவிதி அரணே ஸூர்ய காந்தா . ." (பக்கம் 117) என்றதனாலுமறிக.

உ
சிவமயம
திருசசிறறமபலம

16. முருகநாயனூர்புராணம்

தொகை

" முருகனுககும (உருததிர பசுபதிககும) அடியேன "
—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

" பதிகந் திகழதரு பஞ்சாக் கரம்பயி ஞவினன , சீா
மதியஞ சடையாற கலர்தொட் டணிபவன் , யானமகிழநது
அதியங கழறசண்டை நாதற்குத் தோழன் ; வன ஞெணடனமபொ
னதிகம பெறுமபுக லூர்முரு கன்னெனு மநதணனே " (கஅ)
—திருத்தொண்டர் திருவநதாதி

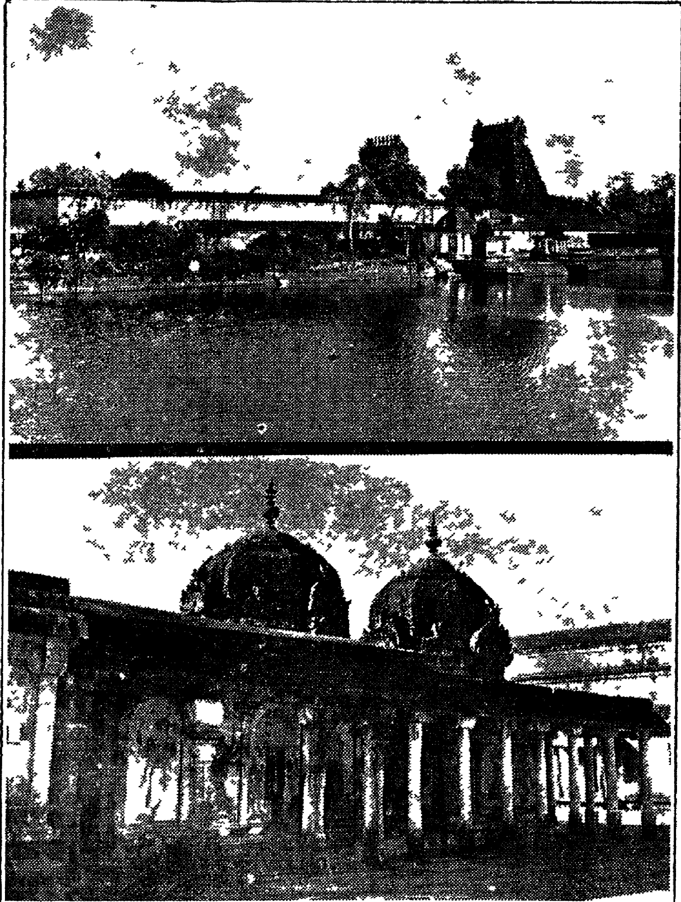
விரி

1017. தாது சூழுங் குழன்மலையா டளிக்கை சூழுந் திருமேனி
மீது சூழும் புனற்கற்றை வேணி நமபா விருமபுபதி
சோதி சூழு மணிமௌலிச் சோழா பொன்னித் திருநாட்டுப்
போது சூழுந் தடஞ்சோலை பொயகை சூழும பூம்புகலூா க

புராணம் :—முருகர் என்ற பெயருடைய நாயனரது சரிதவரலாறும பணபும கூறுமபகுதி இனி, நிறுதத முறையானே மும்மையாலுலகாணட சருககததில இரணடாவது முருகநாயனா புராணங கூறத தொடஙகுகினறுா

தொகை :—முருகா என்ற பெயருடைய பெரியாருககும (உருததிர பசுபதியாருககும) நான அடியேன ஆவேன முருகனூராம் (1016) என்றவிடத துரைததவை பாாகக

அன்றியும, முருகன் எனபது என்றும மாருத " மணஙகமழ தெயவத திளநலம " உடைய செவவேளின பெயா தாமதாம வழிபடு கடவுளரின பெயரை மககளுககு இடடு வழஙகுதல நமது நாடடின பணடை நலவழககஙகளுள ஒன்றுகும இந நாயனூரின முநதையோா முருகபபெருமானிடதது மிகக அனபுசெலுததியமையால இவாககு அபபெயரிடடனா என்று கருத இடமுணடு நமபியாரூரா " திருவாரூாச சிவனபோ சென்னியில வைத்"து வழஙகபபெறறனா எனபது இஙகுக கருததககது கடவுளா பெயாகளேயன்றி அடியாாகளின பெயாகளேயும மககடகு இடடுவழஙகினா எனபதும அறியபபடும முனனிரணடு சருககஙகளினிறுதியிற ஞெருககபபடட சரித ஆராயசசியுரை பாாகக இவவழககு, நலல திருநாமஙகளே அடிககடி நினைககவும சொலலவும காரணமாகி நறபயன விளேபபதாம எனபது கொணடே நமபெரியோா இதனைக கையாணடனா ஒரு பொருளுமின்றி மரம கல செடி கொடி பூ முதலிய வறறின பேரகளே மககளுககு வைதது வழஙகி வருதல இந்நாளிற புதிதாயப புகுநத பயனற்ற வழககஙகளு ளொனறெனறுெழிக

1. திருப்புகலூர் திருக்கோயில்
(முன்கோபுரமும் பூம்பொய்கையும்)
—பாட்டு - 1017 - பக்கம் - கஅகச

2. திருப்புகலூர் வர்த்தமானீச்சரமும் முருக நாயனாரும்
—பாட்டு - 1028 - பக்கம் - கஅ௫௦

திருப்புகலூர் வர்த்தமானீச்சரத்திலுள்ள
முருக நாயனார் திருவுருவம்

வகை :—வன்தொண்டன் அந்தணனே - அழகிய பொன்னை வன்றொண்டர் மிகவும்பெற்ற தலமாகிய திருப்புகலூரில் அவதரித்துத் திருத்தொண்டு செய்து வாழ்ந்த மூருகர் என்ற பெயருடைய அந்தணரே, பதிகம் நாவினன் - பதிகத்திகழ் தருகின்ற திருவைந்தெழுத்தினைப் பயிலும் நாவினையுடையவர், சீர் அணிபவன் - சிறப்புப்பொருந்திய பிறைச்சந்திரனையுடைய அழகிய சடையாருக்குகந்த பூக்களைத் தொடுத்து அணிகின்றவர், யான் தோழன் - நான் மகிழ்ச்சியோடும் துதிக்கும் அழ கிய திருக்கழல்களையுடைய திருஞானசம்பந்தநாயனருக்குத் தோழர்

பதிகம் திகழ்தருபஞ்சாக்கரம்—"பரமபதிகப் பற்றுன் ஓங்கிச் சிறந்த வஞ் செழுத்து" (1025) என இதனை விரிநூல் விரித்தது பதிகம் - திருஞான சம்பந்த நாயனர் அருளிய "துஞ்சலும் துஞ்ச லிலாத போழ்தினும்" என்ற பதிகம் அத திருப்பதிகம் முதலிய பொருளாயும், அதற்கு மகுடமாயும் விளங்குகின்ற "அஞ் செழுத்து" என்பார் திகழ்தருபஞ்சாக்கரம் என்றார் அதற்குப் பஞ்சாக்கரப் பதிகம் என்று பெயர் வழங்குதலும் காண்க "செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க், கந்தி யுண மந்திர மஞ்செ ழுத்துமே" என்று அத்திருப்பதிகத்தைச் "சிந்தைமயக் குறுமையந் தெளிய வெல்லாஞ் செழுமறையோர்க் கருளியவர் தெளியு மாற்றல்" (திருஞான புரா- 266) ஆளுடையபிள்ளையார் அருளினார். அத்திருப்பதிகக் கருத்தினையே மிக உட் கொண்டு அதனுள் எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட அஞ்செழுத்தினையே அவரது நண்பருமாம் பெருமை பெற்ற முருகனர் ஓயாது பயின்றனர் என்க. பயில்நாவினன் - மந்தி ரம் செபிக்கும் வகைகளாகிய உரை - உபாஞ்சு-மானதம் என்ற மூன்றனுள் வாக்கினல் ஓசைபடச்சொல்லாது நாவசைதலானும் மனத்திற் கணித்தலானும் விடாது பயின்றார் "ஓவா நாவின் உணர்வினோர்" (1025) என்றது காண்க அலர்தோட்டு அணிபவன் - விதிப்படி உரிய பூக்களை எடுத்து விதிப்படி தொடுத்து உரிய காலத்தில் உரியபடி சாத்தி மகிழ்பவர் தோட்டு - தொடுத்து இதனை விரிநூல் 1022 - 1025 பாட்டுக் களில் விரித்தது யான் தோழன் - யான் - இத்திருவந்தாதியினை அருளிய ஆசிரி யரான நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இவர் ஆளுடைய பிள்ளையாரைத் தமது உபாசன மூர்த்தியாகக்கொண்டு திருவந்தாதி, கலம்பகம், திருத்தொகை முதலிய பல பிரபந்தங் களாற் றுதித்தனர் அவற்றைப் 11-ம் திருமுறையிற் காண்க தோழன் - நண்பர் 1027 - 1029 பாட்டுக்களைப் பார்க்க சண்பைநாதன் - ஆளுடைய பிள்ளையார் வன் றொண்டர் ..புகலூர் - ஆளுடைய நம்பிகள் செங்கல் செழும் பொன்னாகப்பெற்ற செய்தி குறித்தது ஏயர்கோன் - புரா - 46 - 52 - பார்க்க மூருகன் - நாயனரது பெயர்; அந்தணன் - அவரது மரபு

முதனூல் நாயனரது பெயரும் (அதனுற்) சரிதக்குறிப்பும் உணர்த்திற்று ஊரும், பேரும், மரபும், திருத்தொண்டும், சரிதவரலாறும் வகைநூல் வகுத்தது விரிநூலுள் இவை விரிந்தபடி மேலே காட்டப்பட்டது பின்னும் கண்டு கொள்க

1017 (இ - ள்) தாது . நம்பர் - தாதுக்களையுடைய பூக்கள் சூழும் கூந்தலை யுடைய பார்வதியம்மையாரது தளிர்போன்ற கைகளாற் சுற்றித் தழுவப்பட்ட திரு மேனியையும், மேலே கங்கைசூழும் கற்றையாகிய சடையையுமுடைய சிவபெருமான்; விரும்பும் பதி - விரும்பி அமர்கின்ற திருப்பதியானது, சோதி நாட்டு - ஒளி சூழும் மணிமுடி சூடிய சோழர்களது காவிரிபாயும் திருநாட்டிலுள்ள, போது பூம்புகலூர்- மலர்கள்நிறைந்த பெரிய சோலைகளையுடைய பொய்கையினுற் சூழப்பட்ட திருப்பூம் புகலூர் என்பதாகும்

(வி - ரை) தாது சூழும் குழல் - **தாது** - பூந்தாது ஆகுபெயர் மகரந்தம் என்பர் சூடிய புதிய பூக்களினின்றும் பூந்தாதுக்கள் உதிர்ந்து நிரம்பும் கூந்தல் என்றலுமாம்
மலையாள் - மலைமகள் - பார்வதி

தளிர்க்கை சூழும் திருமேனி - காஞ்சிபுரத்தில் கம்பையாற்றின் கரையில் மாவின் கீழ்க் காமாட்சியம்மையார் சிவலிங்கத் திருமேனி கண்டு பூசித்தபோது கம்பையாறு பெருகிவரவே, அது அத்திருமேனிமேல் அடர்ந்துவருமென வெருவித் "தேவர்நா யகரை, முலைக் குவட்டொடு வளைக்கையா னெருக்கி முறுகு காதலால் விறுகிடத் தழுவி"னா என்பது சரிதம் திருக்குறிப்பு - புரா - 63-64 பார்க்க

மீதுபுனல் சூழும் கற்றை வேணி எனக் **புனல்** - கங்கை மீது சூழ்தலாவது கரைபோல முடித்த சடைக்கற்றையில் நிறைந்து மேல்வழிந்து பாய்தல் **கற்றை** - தொகுதி.

விரும்பு பதி - பூம்புகலூர் என்று கூட்டுக. பெயர்ப்பயனிலை கொண்டு முடிந்தது

மணிமௌலிச் சோழர் பொன்னித் திருநாட்டுப் புகலூர் என்பதாம் ஆசிரியர் இப்புராணத்தை அருளிச்செய்த காலத்தில் சோழமன்னர் சோழநாட்டை ஆண்டு வந்தனர் என்பதுணரப்படும் "கடல்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான் காடவர்கோன் கழற்சிங்கன்" என்ற திருத்தொண்டத் தொகையிலும் இவ்வாறே காண்க **மணிமௌலி** - மணிமுடி, மணிகளிழைத்த அரசமுடி கிரீடம் என்ப **பொன்னி** - காவிரி - வையையும் பொருநையும் பாயும் பாண்டிநாட்டினையும் ஓரோர் காலம் சோழர்கள் ஆண்டனர். "தென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணா" என்றதும் காண்க அதனின்றும் பிரித்துணரச் **சோழர் பொன்னித் திருநாடு** என்றா

போது சூழும் தடம்சோலைப் பூம்புகலூர் என்றும், **பொய்கைசூழும் பூம்புகலூர்** என்றும் தனித்தனி கூட்டியுரைக்க **போது** - மலர்கள் **போது சூழும் சோலை** என்றதனால் நால்வகை மலர்களுள் கோட்டுப்பூ - நிலப்பூ - கொடிப்பூ என்ற மூன்றும், **பொய்கை** என்றதனால் நீர்ப்பூ என்ற ஒன்றும் குறிக்கப்பட்டன இதனுள் நால் வகைப் பூத் திருப்பணியுடைய இச் சரிதக் குறிப்பும் காண்க "மொய்ம்மமலரின், பொறிக லந்தபொழில் சூழ்ந்தழ காரும்புக லூரே" (1) "கொய்து பத்தர்மல ரும்புன லுங்கொடு தூவித் துதிசெய்து, மெய்த வத்தின்முயல் வார்உயர் வானக மெய்தும் புகலூரே" (10) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க

தாதுசூழும் குழல் என்றதனால் இந் நால்வகை மலர்களையும் தொண்டர்கள் விதிப்படி எடுத்துத் தொடுத்துச் சாத்த, அவற்றை இறைவன் ஏற்று அருள்கொடுக்கும் சிறப்பும் கூறப்பட்டது இதனால் இந் நாயனாரது சரிதக் குறிப்பினை நாடு நகர் கூறு முகத்தா லறிவிக்கப்பட்டது கண்டுகொள்க அவ்வச் சரித நிகழ்ச்சி மயமாக நின்று அந்தக் கண்கொண்டே ஆசிரியர் நாடு நகர் முதலியவற்றைக் கண்டு காட்டுகின்ற திறமும் மரபும் காண்க

அன்றியும் இப்புராணத்தை ஆறுசீர் விருத்தத்தாலே யாத்ததுவும், இத்திருப்பாட்டில் **சூழும்** என்ற சொல் ஆறுமுறை சொற்பொருட்பின் வருநிலை யணிபெறத் தொடுத்ததுவும், அறுதொழிலுடைய அந்தணராகிய முருகனா (1021), ஆறுவகைப் பூந்தொடையல்களை (1025), ஆறு காலங்களிலும் அவ்வக்காலங்களுக் கேற்றவாறு அமைத்துச் (1026) சாத்திய சிறப்புக் குறிப்பதும் காணத்தக்கது

பூம்புகலூர் - அழகிய புகலூர் என்றும், தாமரைபோன்ற புகலூர் என்றும் உரைக்க நின்றது. "அனையதனுக் கமலரா மறவனா பூங்கோயில" (135) என

புழிபபோலக கொளக. பூநகமலவாவியினற சூழபபடடு அதனடுவிற பூதத கமலம போல இததிருககோயில விளஙகுவதனால இவவாறு கூறினா எனக

போய்கை சூழும் என்ற கருததும அது "பூமபுகலூா மேவிய புணணியனே" என்ற திருததாணடக ஆடசியினை நினைபபிகக இவவாறு கூறினா எனபதுமாம

புகலூர் - பிறவிககஞசிய உயிாகள வநது புகலடையச (சரணடையத) தகக ஊா எனபதை "தனனைச சரணெனறு தாளடைநதேன" என்ற திருவிருததததானுமறிக

இத திருபபாடடால நாடு, நகரம், ஆறு, அரசு, மூாததி என்ற சிறபபுககளை ஒருஙகே கூறியதனோடு சரிதசசிறபபும உடன குறிததுக கூறிய அமைதியும அழகும காணக

குழன் மடவாள்—எனபதும பாடம் 1

1018. நாம மூதூர் மற்றதனு ணலலோா மனமபோ லவாணிந்த
சேம நிலவு திருநீறறின சிறநத வெணமைத திருநதொளியால்
யாம விருளும வெளியாககு மிரவே யல்ல, விரைமலாமேற்
காமா மதுவுண சிறைவண்டுங களங்க மின்றி விளங்குமால். உ

(இ - ள்) நாமம அதனுள-புகழினையுடைய பழமையான அததிருபபதியினுள, நலலோா ஒளியால - நலல அடியாாகளது மனஙகளைப போலவே அவாகள திருமேனிமேல அணிநத காவலுடைய திருநீறறினது வெளளிய திருததம செயகினற ஒளியினாலே, யாம இருளும் அலல - நடுயாமததினிருளினையும வெளியாககும இரவு மட்டுமல்ல, விரைமலா வணடும - மணமிகக மலாகளினமேல தஙகும அழகான தேன உணகினற சிறையுடைய கருவண்டுகளும், களங்கம் இன்றி விளங்கும் - கருமையினறி விளஙகுவன (ஆல - அசை)

(வி - ரை) நாமம் மூதூர் - நாமம் - புகழ நாமம் - பெயா எனககொணடு, முன பாட்டிறகூறிய திருநாமததைக கொணட பழம்பதி என்றலுமாம நாம் - அசசம எனககொணடு ஆனமாககளிடதது வினைகள வநதடா அஞசும என்றுரைபபினுமாம "ஆலமிடற ருனடியா ரெனறடா ரஞசுவரே" "இயமன் றூதரு மஞசுவா" முதலியவை காணக

நல்லோர் - நனமையுடையவா நன்மையே செயபவா. நலலடியார்கள் என்க. நன்மை - இயறகைப பணபுமொழி

மனம் போல் - மனம் அதன ஒளிககு ஆகுபெயா. "மாசி லாத மணி திகழ மேனிமேற, பூசு நீறுபோல உளளும புனிதாகள" (141) என்றபடி நலல அடியாா மனமும அவாகள் பூசும திருநீறும கூடி உளளும புறமும ஒரு தனமையாய தூய ஒளியுடன விளஙகுவன எனக

சேம நிலவு திருநீறு - தனனையணிநதோரைக காககுந தனமை நிலவுகினற நீறு "மந்திர மாவது நீறு", "சேணந தருவது நீறு", "எல வுடமபிடா தீாககு மினபந தருவது நீறு" முதலிய தமிழமறைத திருவாககுககள காணக இதுபறறியே இதனைத திருநீற்றுக் காப்பு எனபது மரபு "வேறுபல காபபுமிகை யெனறவை விருமபாா, நீறுதிரு நெறறியி னிறுததிநிறை விததாா" (திருஞான - புரா - 43), "இறைவாதிரு நீறறுககாப பேநதி" (ஷெ 262) முதலியவை காணக இரட்சை என்ற பெயரும கருதுக வசுதேவா கணணனுககு நீறிடடாா எனபது விஷ்ணுபுராணம

திருநது ஒளி - உயிாகள திருநதுதறகுக காரணமாகிய சிவ ஒளி திருததும ஒளி எனக பிறவினைப பொருளில வநதது சேமநிலவு - இனபநிலவும பொருட்டு என்றலுமாம

யாம இருளும் வெளியாக்கும் இரவு - நடு இரவின் திணிந்த இருளினையும் வெளி என ஆக்கத்தக்க புலரிக்காலம் என்பார் உம்மை உயர்வு சிறப்பு **இரவு களங்கமின்றி விளங்குதலாவது** - வெண்மை ஒளிமிகுதலால் இருளின் தன்மை காணப்படாது நிற்றல்

காமர் வண்டு என்று கூட்டுக **காமர்** என்பதை மதுவுக்கும் சிறைக்கும் அடையாக்கி அதற்குத்தக உரைப்பினுமாம் **வண்டு** இங்குக் கருவண்டு குறித்தது

மதுவுண் வண்டு - முன் பாட்டிற் **போது சூழ்ந்த தடஞ்சோலை** என்றதைத் தொடர்ந்து வரும் பொருளியைபு காண்க

களங்கம் - கருமை **வண்டு களங்க மின்றி விளங்குதலாவது** - கருமை நிறங் காட்டாது தோன்றுதல்

இரவேயல்ல, வண்டும் களங்கமின்றி விளங்கும் வண்டும் - உம்மை சிறப பொடுகூடிய இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களினும் இவ்வாறே முடித்துக் கண்டு கொள்க

இரவு களங்கமின்றி விளங்கும் - இரவு தீய எண்ணங்களுக்கும் தீயசெயல் களுக்கும் காமமுதலிய மனநிகழ்ச்சிகளுக்கும் உரியதாய நிகழும் காலப்பகுதி யாகிய பொருள். அது, நல்லோர் மனச்செயலாலும் திருநீற்றுச் சார்பினாலும், தனது தீமை செய்கின்ற சத்தி நீங்கி நிற்கும் என்பது குறிப்பு இது சிவஞான போதம் 12-ம் சூத்திரத்துள் உணர்த்தப்பட்ட உண்மையை விளக்கி நிற்பதும் காண்க

இப்பாட்டில் **யாமஇருளும், வெளியாக்கும் இரவும்** என்று எண்ணும்மையாக வைத்து இரண்டு பொருள்களாகக் கொண்டுரைத்து, இருள் - இரவு - வண்டு என்ற மூன்றும் முறையே ஆணவம் மாயை கன்மம் என்ற மும்மலங்களையும் குறிப்பா லுணர்த்துவன என்றும், இவை திருநீற்றுச் சார்பினால் தமது வலிமைகெட்டுச் சிவானு பவத்துக்குத் துணை செய்வனவாகித் தோன்றும் என்றும் இங்கு விசேடவுரை காண பாருமுண்டு. 2

1019. நண்ணு மிசைதேர் மதுகரங்க ளணைமென் சினையின் மருங்கலைய
வண்ண மதுரத் தேன்பொழிவ வாச மலர்வா யேயல்ல ;
தண்ணென் சோலை யெம்மருங்குஞ் சாரு மடமென் சாரிகையின்
பண்ணின் கிளவி மணிவாயும் பதிகச் செழுந்தேன் பொழியுமால். ௩

(இ - ள்) நண்ணும் பொழில் - பொருந்திய இசை தோகின்ற வண்டுகள் மல்கும் பருவத்து அரும்புகளையுடைய மெல்லிய கிளைகளின் பக்கங்களில் பறக்கவே நிறமும் மதுரமுமுடைய **தேனினைப் பொழிவன ; வாச மலர்வாயே அல்ல** - மண முடைய மலர்களின் அலர்ந்த வாய்கள் மட்டுமே அல்ல, தண்ணென் மணிவாயும் - குளிர்ச்சி பொருந்திய சோலைகளில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சாருகின்ற இளமையும் மென்மையும் உடைய நாகணவாய்ப் புட்களின் பண்பொருந்திய இனிய மொழியைச் சொல்லும் வாயும் ; பதிகச் **செழுந்தேன் பொழியும்** - திருப்பதிகங்களாகிய செழிய தேனினைப் பொழியும் (ஆல - அசை)

(வி - ரை) மதுகரம் - வண்டு **நண்ணும் - மதுகரங்கள்** என்று கூட்டுக **இசை தேர் மதுகரங்கள்** வண்டுகள் இயற்கையுணர்வினால் இசைகளைத் தேர்ந்து பண்பாடு வன என்பதனை " கள்ளார், வண்டு பண்செயும் புகலூர் வாத்தமா னீச்சரத் தாரே ", "சேருடு செங்கழுநீர்த் தாதாடி மதுவுண்டு சிவந்த வண்டு, வேறாய வுருவாகிச் செவ்வழி நற் பண்பாடு மிழலை யாமே" (பண் - மேகராக்க குறிஞ்சி - மிழலை - 7) என்ற ஆளு

டைய பிளளையாா தேவாரஙகளும், "அளிதோ விளரி, ஒலிநின்ற பூமபொழில" (நீத - விண-10), "விரையாா நறவந, ததுமபுமந தாரததிற ருரம பயினறுமந தமமுரலவண, டதுமபுங கொழுநதேன" (ஷை 36) எனற திருவாசகமும, முதலிய திருவாககுககளா லறிக. "அருமபருகே சுருமபருவ வறுபதம பணபாட" (தககராகம-கலயநலலூா - 1) எனற நமபிகள தேவாரக கருததும் இஙகுப பொலிவுறுதல காணக 948-ல் உரைதத வையும பாாகக.

நனை - அலரும பருவதது அருமபுகள இவையே வணடுகள ஊதி அலாததப பெறுவனவும அலருமபோது தேன சொரிவனவுமாம

அலைய - சுறறிபபறகக அலரும பருவததுப புதுபபூககளின மருஙகு வணடுகள சுறறிபபறநது மொயககும இயலபு காணக உணவுப பிச்சைககு இசசிததுபபாடி வரு வாாககுக கதவு திறநது பிசசையிடுவாாபோல மதுகரஙகள இசைதோநது பாடி மருஙகு அலைய அவறறுககிரஙகி மலாகள இதழக கதவந திறநது தமபாலுளள தேனை அவை உணணககொடுததுப பொழிவன எனற உருவகக குறிபபும காணக அலைய எனறு இலேசுபடககூறிய அதனுல சிறுசிறு துளிகளாகப பல பூககளினும தேடித திரிய எனற பொருள தொனிபபதும காணக.

வண்ணம் - மதுரம் - எனற அடைமொழிகள தேனின அழகிய நிறமும சுவை யும குறிததன.

மலர்வாயேயலலாமல - மணிவாயும் - தேன பொழிவ எனறபடியாம மலர் வாய் - மலாகளின திறநத (அலாநத) வாய மணிவாய் தேன் பொழிவ - மணி வாய் - அழகிய - (அலலது) மணிபோனற - வாய பதிக ஒலியைத தேன எனறு உருவகபபடுததினூா பொழிதல் இஙகு இனிய ஒலியை வெளிபபடுததல குறிததது சாரிகை - நாகணவாயபபுள பண்ணின் கிளவி வாய் - பணணுடைய சொல போனற ஒலியைத தோறறுவிககும வாய

மலரின்தேனை மதுரத்தேன் எனறதனுல அது புலனினபமாகிய நாவினசுவை ஒனறே தருவதாம எனபதும, பதிகத்தைச் செழுந்தேன் எனறதனுல அது புலனினப மாகிய செவிச்சுவை தருவதனேடு உயிாக குறுதியாகிய அனபுச சுவையும தரும என பதும குறிபபு இது குறிககவே முனனதனை மலர்வாய் எனறு வாளாகூறிய ஆசிரி யா, பினனதனை பண்ணின் கிளவி மணிவாய் எனறு சிறபபிததுக கூறினூா பண கள திருபபதிகஙகளுககுச சிறபபாயுரியனவாதலும காணக

சோலை - நனைமென் சினை - எனபன "போதுசூழும தடஞசோலை" (1017) எனற முதறபாடடின கருததையே தொடாநது கூறியனவாம மேலவரும பாட டில "வணடுபாட" என இககருததுககளைப பினனும தொடாநது செலலும பொரு ளியைபபும கணடு மகிழ்க

மதுகரங்கள் நனைமென் சினையின் மருங்கு அலைய - எனற கருததைபபறறி 948-ல உரைததவை பாாகக. சாரிகையின் மணிவாய் பதிகச் செழுநதேன் பொழிவ எனற கருததைபபறறி 93-ல உரைததவை பாாகக

திருநாவுககரசுகளும, ஆளுடைய பிளளையாரும, சிறுததொணடா, திருநீலநககா முதலிய திருததொணடா கூடடமும பலகாலம இததிருததலததில ஒருஙகுகூடி முருக நாயனூரது திருமடததில எழுநதருளியிருநதனா எனபதும, அரசுகள மேலும பலகாலம இஙகுத தனிதது வாழநது அளவிறநத திருபபதிகஙகளை (திருநா - புரா - 413 - 414 - 415) அருளிசசெயது இஙகே இறைவனதிருவடியடைநதனா எனபதும, அவவவா சரி தஙகளால அறியபபடும (திருஞான - புரா - 488 - 525, திருநா - புரா - 231 - 245, ஷை - 412 - 427 பாாகக) அவவிரு பெருமககளுமருளிய தேவாரத திருபபதிகஙகளை

அளவிறந்த மககள் அந்நாளிற் பயினறிருததல வேணடும "பிளளையா ரமாநத, நஙக மாமடந தன்னிடைத தொணடாதங குழாஙகள, எஙகு மோதிய திருபபதி கததிசை யெடுதத, பொஙகு பேரொலி" (திருஞான - புரா - 679), "திருபபதிகச செநதமிழின றிறமபோறறி" (திருநா - புரா - 244) முதலியவறறால அநநாளகளில திருககூட டததிலிருந்த அடியாாகள திருபபதிகஙகளைபபயினறு ஓதிவநதனா என்பதறிகினறோம

திருபபதிகஙகளை மககள பயினறதனால அதுகேடடுப பூவைகளும பயினறன என்க மககள் அபபுடகளைப பதிகஙகளிற பயிறறலுமுணடு இசசிறபபுப பறறியே "பதிகந திகழதரு பஞசாக கரமபயில நாவினன" எனறு வகைநூல முருகனாரை அறி விததது அததுணைகொணடு, ஆசிரியரும அககருததேபறறி இபபாடடிலும, மேல வரும பாடடிலும, 1026 லும திருபபதிகஙகளைச சிறபபிததனா சாரிகை (பூவை) பாடுவன எனபதுபறறி "பறககுமெங கிளளைகாள! பாடுமெம பூவைகாள!" (கொலலி-திருவாரூா - 2 ஆளுடைய நமபிகள), "பூவை நல்லாய! விகிாதனுககென மெயப பயஙல விளமபாயே" (ஆளுடைய பிளளையாா - பழநதககரா - தோணிபுரம - 9) முதலிய திருவாககுககள காணக **பண்ணின் கிளவிமணிவாய்** - "பொறபமைநத வாயலகிற பூவை" எனற தேவாரக கருததுக காணக. 3

1020\. வணடு பாடப புனறறடததுு மலாநது கண்ணீ ரரும்புவன
கொண்ட வாச முகையவிழநத குளிாபங் கயங்க ளேயல்ல;
அணடா பெருமான றிருபபாடி னமுதம் பெருகச செவிமடுககுந
தொணடா வதன பங்கயமுந் துளிதத கண்ணீ ரரும்புமால ச

(இ - ள்). வணடுபாட கணணீா அருமபுவன - வணடுகளபாட, அதனாலே, நீாபொருநதிய தடாகததுள் மலாநது கள் (தேன) நீர் அருமபுவன, கொணட **பங் கயங்களேயல்ல** - நிறைநது கொணட வாசனையுடைய அருமபுகள விரிநதலாநத குளிாசசி பொருநதிய **தாமரைமலர்களேயல்ல**, அணடா அருமபும - தேவா தலை வராகிய சிவபெருமானைத துதிககும திருபபாடடுககளாகிய தேவாரஙகளின அமுதம பெருக அதனைச செவிவாயாக உணணும தொணடாகளது **முகமாகிய தாமரை**களும, துளிகளாக நிரநதுவிழும **கண்ணீர்** அருமபுவனவாம (ஆல - அசை)

(வி - ரை) **வண்டுபாட (சோலையின்) மலர்கள்** மலாவதனை மேறபாடடில கூறினா நிலபபூ முதலியன மலாவதுபோலவே நீாபபூககளாகிய தாமரை முதலி யனவும மலரும எனபது தானேபோதரும அவவாறு தாமரைபபூககள மலாதலால கள (தேன) நீா அருமபுதலை முகமலாநதா ஙளதாகும கணணீா அருமபும மெயபபாடு போல உருவகமசெயது சொறசிலேடையாற கூறினா

முகமலாசசி அகமலாசசி காடடும அகமலரக கணணீா ததுமபும இவை மெயபபாடு.

பாடமலர்நது - பாடுதலால மலாநது அலரும பருவதது மலாமுகைகளின பககம அவை மலரும அபபருவம தெரிநது அலாததித தேன உணணும ஆசையால வணடுகள் பாடி ஊதிப பறககும, அலரும பருவமாதலின மலாகளும முகை அவிாநது அலரும அலாநத புதுபபூ தேன துளிககும இதனைப, பாடுதல கேடடு முகமலாவனவாகவும, அநத ஆனநதததினால கணணீா சொரிவனவாகவும உருவகந தோனறக கூறினா பஙகயஙகள முகததுக கொபபாகக கூறபபடுதலின அவை அலாதல பாடடுககு முக மலாதலபோலாம எனபதாம **வதனபங்கயம்** எனறதும காணக "வணடுபாட மலாநீல மொடடலரும கேதாரமே" (செவவழி - 1) எனற ஆளுடையபிளளையாா தேவாரமும பிறவும காணக

அண்டர் அரும்புமால் - திருப்பாட்டின் அமுதம் - தேவாரத் திருப்பதிகங்களின் பண்ணிசையாகிய அமுதம் பெருக - பலமுறையும் பாடக்கேட்டு உள்ளே அன்பு பெருகும்படியாகப் பெருகுதலினாலே என்றலுமாம்.

வதன பங்கயம் - வதனம் - முகம் வதனமாகிய தாமரை. உருவகம்

துளித்த கண்ணீர் - அன்பின் பெருக்கினால் துளிதுளிகளாகக் கண்களினின்றும் நீர் அரும்புவன. "தடமூன் றுடையான் றனையுன்னிக், கண்மூத் தரும்பக் கழற்சே வடிகை தொழுவார்கள், உண்மூத் தரும்ப வுவகை தருவான்" (காந்தாரம் - திருவெண்காடு - 3), "காதா லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி, ஓதுவார்" (கௌசிகம் - பொது - 1) முதலிய ஆளுடையபிள்ளையார் திருவாக்குக்கள் காண்க.

திருப்பாட்டின் அமுதம் பெருகச் செவிமடுக்கும் - மடுத்தல் - உண்ணுதல் செவி வாயாக உண்ணுதலாவது நுகர்தல் - (அனுபவித்தல்) - குறிக்கும் மேற்பாட்டில் பூவைகள் பாடுவனவாகக் கூறிய தேவாரப் பதிக இசையமுதத்தினைத் தொண்டர் கேட்டநிலை குறித்தது. இவ்வாறு இறைவனது திருப்புகழ்களைப் பாடக்கேட்டபோது அதன் வசப்பட்டு மனமுருகிக் கண்ணீர் பெருக நிற்பது அன்பின் இலக்கணங்களுள் ஒன்று "வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர் பெருமானே யெனக் கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப், பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப் பதைத்துருகு மவர்" (சதகம் - 21) என்ற திருவாசகமும் பிறவும் காண்க

இச் சரிதமுடைய முருக நாயனார் செய்த திருப்பணியின் நியமமாகிய சரிதக் குறிப்புக்களை நகரத்தின் இயற்கையமைப்பில் கண்டு, இம்மூன்று பாட்டுக்களிலும் தொடர்பாய்க் காட்டுகின்ற ஆசிரியரது திறம் காண்க

1018-ல் யாம இருளும் வெளியாகு மிரவில் மலர்மேல் வண்டு களங்கமின்றி விளங்கும் என்றது புலர்வதன்முன் எழுந்து குளித்து நீறு அணிந்து பூப்பறிக்கச் செல்லும் முருகருக்குப் புலரி இருளில் பூக்கள் விளங்கித் தோன்றும் காரணத்தையும் காட்சியினையும் குறிப்பால் உணர்த்திற்று

1019-ல் அவ்வாறு விளங்கும் சோலையில் மலர்கள் வண்டு மருங்கலைய வாய்விழ்ந்து தேன்பொழிய நிற்பதும், பூவைகள் பதிகத்தேன் பொழிய உள்ளதும் முருகனார் சோலையினுள் புக்குக் கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ என்ற மூன்றினையும் அலரும் பருவத்தில் எடுக்கும் காலத்து நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பாலுணர்த்தின

1020-ல் வண்டுபாடத் தாமரைகள் அலர்ந்து தேன் அரும்புதலும் திருப்பாட்டினமுதம் செவிமடுக்கும் தொண்டர் முகமலர்ந்து கண்ணீர் அரும்புதலும் முருகனார் நீர்ப்பூக்களைக் கொய்யுங்காலத்து அவரது உள்ளத்தே அன்பு ததும்பவும், பதிகஇசை கேட்டபோது கண்ணீர் ததும்பவும் கூடிய நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பா லறிவிப்பன. இவ்வாறு தொடர்ந்து கண்டுகொள்க.

பூவை பதிகம் பாடக் கேட்டதொண்டர் என்றதனால் தொண்டர் பூப் பறிக்கும் போது பாடுதல் முதலாகிய வாக்கின் நிருத்தொண்டு செய்யலாகாத நிலையும் குறிக்கப்பட்டது

இவ்வாறு இயற்கைத் தோற்றத்தை அவ்வச் சரிதமயமாகநின்று அந்தந்த உள்ளுறைக் கண்கொண்டு காணும் சிவக்காட்சியாகிய உண்மைப் பொருளமைதியும், அதனைத் தொடர்ந்துகொண்ட உள்ளுறை உணர்த்தும் தன்மைநவிற்சியணிச் சிறப்புப் பெறக்கூறும் சொல்லமைதியும் ஆசிரியர்க்குரிய தெய்வமணக்கும் கவித்திறமாம்

1021. ஆன பெருமை வளஞ்சிறந்த வந்தண் புகலூ ரதுதன்னின்
மான மறையோர் குலமரபின் வந்தார் முந்தை மறைமுதல்வர்,

ஞான வரம்பின் றலைநின்றார், நாகம புனைவார சேவடிக்கீழ்
ஊன மின்றி நிறையன்பா லுருகு மனததார முருகனார். ரு

(இ - ள்) வெளிபபடை ஆனபெருமையும வளனும சிறநது விளஙகும அழகிய குளிாசசியுடைய புகலூா எனனும அநதததலததில பெருமையுடைய வேதியா குலத தில அவதரிததாா, மூனறையாகிய வேத முதலவா, ஞானததின முடிநத எலலையிற சிறநது நினறாா; அரவை அணியாகக கொணட சிவபெருமானது திருவடிகளினகீழக குறறமிலலாது நிறையும அனபினால உருகும மனததினை யுடையவா **முருகனார்** எனப படுவோா

(வி - ரை) **ஆன** - மேறகூறியபடி உயிரினை உயாததுதறகான, உலக நிலைக கான ஏனையபெருமைகள ஆகாதன எனபதாம **ஆனபெருமை வளம்** - மேல 1018 - 1019 - 1020 திருபபாடடுககளிற கூறபபடட சிவததுவ விளககததுககுரிய **பெருமை** யும, அது விளஙகுதறகுரிய இடமாகிய உலகவளஙகளும

அந்தண் புகலூர் - அழகு - சோலைகள, தடஙகள, அவறறிறபூககும மலாகள எனறிவறறாலாகுவது **தண்மை** - பிறவி வெபபததுககுஅஞசிப புகல அடைநதோரது வெபபததைமாறறிக குளிாசசிசெயயுந தனமை "வஞசநமன வாதனைககும வன பிறவி வேதனைககும, அஞசி யுனையடைநதே னையா பராபரமே" எனறபடி இஙகு உல கத துயிாகள சரணபுக அவாகளுககு அபயஙகொடுததுக காததல குறிததது

ஆனபெருமை - ஆளுடைய பிளளையாா, ஆளுடைய அரசுகள, ஆளுடையநமபி கள எனற மூவரும ஈரிரணடு முறை வநது தரிசிததனா பிளளையாரும அரசுகளும திருநீலநககா, சிறுததொணடா முதலிய பல அடியாா திருககூடடததுடன முருக நாயனாரது திருமடததிற பலகாலம தஙகித "திருததொணடின நிலையுணாநது" (திருநா - புரா - 243), "திருததொணடா பெருமையினை விரிததுரைததங, கொருப படுசிந தையினாகள உடனுறைவின பயனபெறறாா" (ஷை 244) ஆளுடைய அரசுகள பொயபபாசம போககுவாா இஙகுததஙகி 'மையுமனப பரிவோடு நாடோறுந திருமுனறிற,கைகலநத திருததொணடு செயதுபெருங காதலுடன,வைகுநா ளெணணி றநத வணடமிழ மாலைகள மொழிநது" (திருநா - புரா - 413), "புகலூர னெனனை யினிச சேவடிககீ ழிருததிடுமென றெழுகினற, முனனுணாவின முயறசியினாற றிரு விருததம பலமொழிநது" (ஷை - 426), "நணணரிய சிவானநத ஞானவடிவே யாகி, அணணலாா சேவடிககீழ" அமாநதிருககபபெறறனா (ஷை - 427) உலகததாருககு அடிமைததிறததின பெருமையைக காடடியருளும வகையாலே பஙகுனி உததிரத திருவிழாவில அடியாாகளை ஊடடுதறகுப பொன வேணடிய ஆளுடைய நமபிகள செஙகல செழுமபொனனாகபபெறறனா இவவரலாறுகள இததலததின பெருமையை விளககுவனவாய இஙகுக கருததககன

மறையோர் குலமரபின் வந்தார் எனறதனால அவா அவதரிததது வேதியா குலமெனபதும, **மறைமுதல்வர்** எனறதனால அககுலததில அவதரிதத பெருமை மடடி னமையாது, அககுலததுககேறப வேதியரொழுககததாலும சிறநது, வேதவாயமையின முதனமை பெறறு விளஙகினாா எனபதும உணாததபபடடமையாற கூறியது கூற லனமையுணாக.

ஞான வரம்பின் தலைநின்றார் - வேதம வலலவராய விளஙகியதோடு சிவாகம சீலராகிச, சிவாகமஙகளிற சொலலபபடட சிவஞானங கைவரபபெறற முதனமை யுடையவராய அததுறைகளில விதிபபடி ஒழுகி நினறனா எனபதாம இஙகு நாய னாா செயத தொணடு சரியை, கிரியை, யோகம, ஞானம எனற நானகு பாதஙகளின

திருத்தொழில்களுமாம் என்பது மேல்வரும் ஏழு திருப்பாட்டுக்களிற் போந்த பொருளாவதும் காண்க. மேற்சொன்ன மறை என்பது வேதங்களையும், இங்குக்கூறிய ஞானம் என்றது சிவாகமங்களையும் குறித்தன. நிலைநிற்றல் - ஒழுகத்திற் சிறத்தல்.

ஊனம் - இடைப்படுவது அன்பு செலுத்துதற்கு வரும் தடைகள். அன்பால் மனம் உருகுதலாவது - பெரியவற்றுளெல்லாம் பெரியவனாகிய இறைவன் உயிர்களின் சிறுமை எண்ணாது எஞ்ஞான்றும் செய்துவரும் பேரருளின் பெருமையினை எண்ணி யெண்ணி அன்பு செய்தலால் உள்ளம் நெகிழ்தல். "அத்தாவுன் அடியேனை அன்பால் ஆர்த்தாய் பிழைத்தனக ளெத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே எம்பெருமான் றிருக் கருணை யிருந்தவாறே" (திருத்தாண்டகம்), "நாயசிவிகை யேற்றுவித்த அம்மை" (திருவாசகம்), "நாயினைய வென்னைப் பொருட்படுத்தி நனகருளித், தாயனைய னையருளும் தம்பிரான்" (கோயினான் மணிமாலை - 11-ம் திருமுறை) முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க.

வேதங்களிற் றலைசிறந்ததனால் சிறப்பாகிய சிவாகமங்களிற் றோய்ந்தார், அதனால் ஞானவழி நின்றார், அதன் பயனாகச் சிவன்சேவடிகளில் அன்பினால் உருகி, அவரது நாமம் பயின்றார், அதனாற் சிவபூசையே உறுதிப்பொருள் என்றறிந்து சிவனை முப்போதும் மலர்கொண்டு அலங்கரித்துப் பூசித்து அழகு பார்த்துக் களித்தார், திருவடி ஞானத்திற் சிறக்கவே அடி அணைந்த அடியார் தொண்டினிற் சிறந்தொழுகினார், அதனாற் சிவனடிப் பேறுபெற்றனர் என்று இம்முறையே, இப்பாட்டிற் சொல்லிய இத் தன்மைகளே மேல்வரும் சரித நிகழ்ச்சிகளாய் விளைந்தன என்பதும் கண்டுகொள்க. "வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத், திறத்தடைவ ரிதிற் சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்" (8 - 11) என்ற சிவஞான சித்தியார்த் திருவாக்கு இங்குக் கருதத்தக்கது.

முருகனார் - வந்தார், - (அவர்) முதல்வர், - தலைநின்றார், - மனத்தார் என்முடித்துக்கொள்க. அவர் என்ற சொல் வருவித்து முதல்வர் முதலிய மூன்று பெயர்ப்பய னிலைகளுடன் கூட்டிமுடிக்க.

முருகனார் என்ற பெயரின் பொருள்பற்றி மேலுரைக்கப்பட்டது. 5

1022. அடைமே லலவன் றுயிலுணர வலர்செங் கமல வயற்கயல்கண்
மடைமே லுகளுந் திருப்புகலூர் மன்னி வாழுந் தன்மையராய்,
விடைமேல் வருவார்க் காளான மெய்ம்மைத் தவத்தார், லவாகறைச்
சடைமே லணியத் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துச் சாத்துவார், கூ

1023. புலரும் பொழுதின் முன்னெழுந்து, புனித நீரின் மூழ்கிப்போய்,
மலரும் செவ்வித் தம்பெருமான் முடிமேல், வானீ ராறுமதி
யுலவு மருங்கு முருகுயிர்க்க, நகைக்கும் பதத்தி னுடன்பறித்த
வலகின் மலர்கள் வெவ்வேறு திருப்பூங் கூடை களிலமைப்பார், எ

1024. கோட்டு மலரு, நிலமலருங், குளிர்நீர் மலருங், கொழுங்கோடியின்
றோட்டு மலரு மாமலருஞ், சுருதி மலருந் திருவாயிற்
காட்டு முறுவ னிலவலரக் கனக வரையிற் பன்னகநாண்
பூட்டு மொருவர் திருமுடிமேற் புனைய லாகு மலர்தெரிந்து, அ

1025 கொண்டு வந்து, தனியிடத்தி லிருந்து, கோக்குங் கோவைகளும்
இண்டைச் சுருக்குந் தாமமுட னிணைக்கும் வாச மாலைகளும்

தணடிற கடடுங கண்ணிகளுந தாளிற பிணைககும பிணையல்களும
நுணடா திறைககுந தொடையல்களுஞ சமைதது நடஙகு நூனமாாபா,

1026. ஆஙகப பணிக ளானவறறுக கமைத்த காலங களிலமைததுத
தாங்கிக கோடுசேன் றன்பிெனுடுஞ் சாததி வாயநத வாசசனைகள
பாஙகிற புரிநது பரிநதுளளாா , பரமா பதிகப பறறுன
வோஙகிச சிறநத வஞசெழுத்து மோவா நாவி னுணாவினா. கo

1022 (இ - ள்) வெளிபபடை (தாமரை) இலைகளினமேல துயினற நணடுகள உறககததினினறும எழ, அலரும செஙகமலஙகள பூககும வயலிற கயல மீனகள மடைகளினமேலே பாயதறகிடமாகிய திருபபுகலூரில நிலைபெறறு வாழும தனமை யுடையோராய, விடையின மேல எழுநதருளிவரும சிவபெருமானுககு ஆளாயின மெயததவததினுலே, அவரது கறறையாகிய சடையினமேல அணிவதறகுத திருப பளளிததாமம பறிததுச சாததுவாராகி, சு

1023 (இ - ள்) வெளிபபடை விடிவதனுககு முன எழுநது தூய நீரில முழுகிப போயத, தமது பெருமானுடைய திருமுடியின மேலே கஙகையும மதியும உலவுகினற பககததில அலாகினற பருவததில வாசனை வீசததககதாக மலரக கூடிய பககுவம நோககிப பறிதத, அளவிலலாத பூககளை வெவவேறுகத திருபபூஙகூடை களிற சேர்பபாராய, எ

1024 (இ - ள்) வெளிபபடை - கோடடுபபூககளும, நிலபபூககளும, குளிாநத நீர்பபூக்களும, கொழுதத கொடிகளிற பூககும இதழகளையுடைய பூககளும ஆகும (இநநானகு) மலாகளும, வேதஙகள வெளிபபடும திருவாயிற காடடும சிறுமுறுவலின ஒளியலருமபடி மேருமலையிற பாமபாகிய நாணினைப பூடடிய ஒருவராகிய சிவ பெருமானது திருமுடியில புனையக கூடிய மலாகளாகத தெரிநதெடுதது, அ

1025 (இ - ள்) வெளிபபடை - நுடஙகிய நூலணிநத மாாபினராகிய முருகனா கொணடுவந்து தனியிடததில அமாநது, அவறறைக கோககினற கோவைகளும், சுருக்கும் இணடைச்சுருககும தாமங்களோடு, இணைககினற வாசனை பொருந திய மாலைகளும, தணடுபோலக கடடும கண்ணிகளும தாளிலே பிணைககும பிணை யல் வகைகளும, நுணணிய மகரநதஙகளை வீசுகினற தொடையல்களும, ஆக அமைதது, கூ

1026 (இ - ள்) வெளிபபடை ஆஙகு அநதப பூததிருபபணிகளை அவறறுககு விதிககபபடட காலஙகளில அமைததுச, சுமநது கொணடு சென்று, அனபோடு சாததிப, பொருநதிய அருசசனைகளை விதிபபடி புரிநது அனபு செயதாா, சிவபெரு மானது திருபபதிகப பறறுகிய உயாநது சிறநத திருவைநதெழுததையும விடாமல நாவிறகொணடவுணாவை யுடையவராயினா கo

இவவைநது பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபுகொணடன

1022 (வி - ரை) துயில் உணர்தல் - விழிததெழுதல துயிலும நிலையினினறும நீஙகி, உணரும நிலையில (சாககிரம எனப) வருதல வாளா உணர எனறு கூறுவதும மரபு அலவன் - நணடு அடை - இலை, இஙகுத தாமரையிலையைக குறிததது தடங களில தாமரையோடு ஏனைப பூககளும இருபபினும பெருமபானமையும சிறபபும பறறி அவறறைத தாமரைததடம எனறே கூறுவா முனனரும வாச முகையவிழநத குளிாபங கயஙக ளேயலல ” (1020) எனறு தாமரையைக குறிததது காணக “துறை மலி யாமபலபல லாயிரத துததமி யேயெழினும, நறைமலி தாமரை தனனதன்

ரேசொல்லு றகயமே (11-ம திருமுறை - திருவாரூர் - மும - கோவை - 24) என்ற கழறறிற்றறிவார் திருவாக்குக் காண்க.

அலவன் துயில் உணரக் - கயல்கள் உகளும் என்று கூட்டுக.

மன்னிவாழும் தன்மை - நிலைபெற்று வாழ்கின்ற தகைமை "இவ்வூரில், வருமுறை மனையும நீடு வாழ்க்கையும காட்டு கென்றார்" (210) என்றது காண்க முருக னாரும் அவர்தம் முந்தையோர்களும திருப்புகலூரில் நிலையான குடிகளாக வாழ்ந்து வந்தனரென்பதும அவர்களது வாழவு அவ்வூரின் பெருமைக்குத் தகுதியாகப் பொருந்தியதென்பதும கருதப்படும

ஆளான மெய்ம்மைத் தவத்தாற் - சாத்துவார் எனக தவங்கள பலவகைப்படும், அவற்றுளளே சிவனுக்காளாகும தவமே மெய்த தவமெனப்படும், அவ்வாறு மெய்ம மைத்தவ மியற்றிய காரணத்தாற சாத்துவாராகி எனக தமிழினையும், ஆளுறும தமிழ என்றும ஆளுறுத தமிழ என்றும இருவகைப்படுத்தி, ஆளுறுத தமிழ உயிர்களை மேலுயர்த்தாமையேயன்றிக கேடும உறுவித்தலால அழிவாக்கத தக்கதென்று அப்பர் சுவாமிகள அருளியதனை இங்கு நினைவு கூர்க "வாயி ருந்தமி ழேபடித தாளுறு, வாயி ரஞ்சம ணுமமழி வாக்கினன" (திருக்குறுந்தொகை - பழையாறை வடதளி - 9) என்ற தேவாரங் காண்க திருப்பள்ளித்தாமஞ் சாத்திச் சரியை கிரியையாதிகள செய்வதற்கும முன்னுளில தவஞ் செய்திருத்தல வேண்டுமெனபதாம "முன்பு செய் தவத்தி னீட்டம" (951) என்றதும, "அறத்துறைக ளவையடைந்தும அருந் தவங்கள புரிந்தும சென்றுற சைவத திறத்தடைவர்" (8 - 11) என்ற சிவஞான சித்தியாரும காண்க "எத்தவத் தோர்க்கு மிலக்காயநின்ற வெம்பெருமான்" (நட்ட பாடை - புகலியும திருவீழிமிழலையும - 10) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் திருவாக் கினபடி எல்லாவகைத் தவத்துக்கும சிவனே இலக்காய நிற்பவன ஆயின அவை எல்லாம முற்றிக காலாந்தரத்திற பயன றருவன சிவனுக்காளாயச் செய்யப்படும தவமே மெய்ம்மைத் தவமாய இம்மையிலே பயன்தந்து திருவடி சேர்க்கும எனபது

திருப்பள்ளித் தாமம் - 559-ல உரைத்தவை பார்க்க 6

1023 (வி - ரை) **புலரும்பொழுதின் - புலர்தல்** - இரவு விடிதல **பொழுதின்** - பொழுதினுக்கு **பொழுதுமுன்** எனபது பாடமாயின பொழுதில இரவி எழுவதன முன எனக **முன்பொழுது** என மாற்றி வைகறை எனபாருமுண்டு.

புனித நீரின் மூழ்கி - "வைகறை யெழுந்து போந்து புனன்மூழ்கி" (559) என்ற விடத் துரைத்தவை பார்க்க "புலரி யெழுந்து புனன்மூழ்கிப் புனித வெண்ணீற றினு முழுகி" என்ற கழறிற்றறிவார் புராண(8)மும் காண்க

போய் - நந்தனவனத்துக்கும, பூமரம - பூச்செடி - பூக்கொடிகள இருக்கும புறவு களுக்கும போய

மலரும் செவ்வி - மலர்கின்ற பக்குவத்தில முடிமேல - செவ்வி(யில) - முறு குயிர்க்க எனக

நகைக்கும் பதத்தில் - இது பறிக்கும்போதுள்ள பூவின பதம குறித்தது **நகைத் தல்** - வாய்திறத்தல. **பதம்** - பக்குவம இனி, **நகைக்கும்** - சிவபெருமான திரு மேனியில அணியப்படும பேறு தமக்குக கிடைத்தமைபற்றி மலர்கள மகிழ்ச்சிக்குறி யாக நகைக்கும என்ற தற்குறிப்பேற்றக குறிப்பும, மூடியிருந்த இதழ்கள வாய்விட்டு அலர்தல் வாய்திறந்து சிரித்தல்போலும் என்ற உவமக குறிப்பும காண்க

வெவ்வேறு திருப்பூங் கூடைகளில் என்றது மலர்களை இனம்பற்றியும வன்மை மென்மை முதலிய தன்மைபற்றியும பறிக்கும்போழுதே வேறுவேறு கூடைகளில்

அமைத்தல் குறித்தது. இவ்வாறு செய்யாவிடில் அவற்றைத் தேர்ந்து தொடுத்தலில் தாமதமும் சிதைவும் நேரிடுமெனக.

இப்பாட்டினால் மலர் எடுக்கும் காலமும், மலர் எடுப்பதன்முன் இன்றியமையாது செய்துகொள்ளத்தக்க நியமங்களும், மலர்கள் பறிக்கும் பகுவமும், பறித்த மலர் களைச் சேர்க்கும் நியமமும் கூறப்பட்டன. 7

1024 (வி - ரை) புனையலாகும் - கோட்டுப்பூ, நிலப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ எனப் பூக்களை நான்குவகையாகப் பிரித்தனர் நம் முன்னோர். அவற்றுள் இன்ன இன்ன தெய்வங்களுக்கு இவையிவை சாத்துதற்குரியன என்பதும் நூல்களால் விதிக் கப்பட்டுள்ளன. அவ் விதிகளின்படி சிவபெருமானுக்குச் சாத்துதற்கு உரியன இவை என்று தெரிந்து பறித்துக் கொணர்ந்தனர். அவை ஆத்தி முதலியனவாகக் கீழ் விரித் தவை காண்க.

தெரிந்து - மலர்களின் இனம், அவை அலரும் நேரம், பறிக்கும் நேரம், நாள், புழுக்கடி சிதைவு முதலிய இல்லாத தன்மை முதலியவற்றைத் தேர்ந்து. முழுதும் கண்ணுற்றுப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள வியலாத புலரிக்காலமாதலின் கையின் பழக்கத் தாற் றெரிந்து என்று கொள்க. 559 பார்க்க.

மலர் - பெரும்பான்மைபற்றி மலர்களைக் கூறினாரேனும் இனம்பற்றிப் புனைய லாகும் இலைகள் வேர் முதலியவையும் கொள்ளப்படும்.

கோட்டுமலர் - கோடு - கொம்பு. மரங்களிற் பூக்கும் மலர்கள். கொன்றை - மந்தாரம் - வேங்கை - சண்பகம் முதலியன. இதனுள் கூவிளம் (வில்வம்) அடங்கும்.

நிலமலர் - செடிகளிற்பூக்கும் மலர்கள். நந்தியாவட்டம் - வெள்ளெருக்கு - அலரி - கரந்தை - தும்பை முதலியன.

கொடியின் தோட்டு மலர் - கொடிகளிற்பூக்குமமலர்கள். தோடு - இதழ். தோட்டுமலர் - இதழ்களையுடைய பூ. மல்லிகை - முல்லை - சாதிமுதலியன.

நீர்மலர் - நீரிற்பூக்கும் மலர்கள். தாமரை - நீலம் - செங்கழுநீர் முதலியன.

ஆம்மலரும் - ஆம் - ஆகும். மேற்சொல்லிய நான்கு வகைகளையும் உம்மை முற்றும்மை. மேலஉள்ள உம்மைகள் நான்கும் எண்ணும்மைகள்.

இவை பற்றி 240ல் உரைத்தவையும் பார்க்க. ஆ மலரும் சுருதி என்று கூட்டி, ஆ - பசுக்கள் என்று கொண்டு, பசுக்களாகிய உயிர்கள் கட்டவிழ்ந்து விகசிக்கச் செய்யவல்ல வேதாகமங்கள் என்றுரைப்பினுமாம். மலர்தல் - கட்டு நீங்கி விரிதல். "அங்க மாறு முடைனிறைந்த, சந்த மறைக ளுட்டபட்டமுன் றலைவர் மொழிந்த வாகமங் கள், முந்தை யறிவின் றொடாச்சியினுன் முகைத்த மலரின் வாசம்போற், சிந்தை மலர உடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு "(சண்டேசா - புரா - 13), "புலன்கொளுவ மன முகிழ்த்த, சுருணீக்கி மலர்விக்குங் கலைபயிலத் தொடங்குவித்தார்" (திருநா - புரா - 20) என்ற கருத்துக்கள் காண்க. இப்பொருளில் மலரும் - மலர்விக்கும் எனப் பிற வினைப் பொருளில் வந்தது.

சுருதிமலரும் - இங்கு மலர்தல் வெளிப்படுதல் என்ற பொருளில்வந்தது. "திரு வாய் மலர்ந்தருளுதல்" என்ற வழக்கும் காண்க.

இப்பாட்டில் மலரும் என்று பலமுறை அணிபெற அடுக்கிக்கூறியது சொற் பின் வருநிலை என்ற அணி. இவ்வாறு அடுக்கிக்கூறுதல் ஆசிரியரின் தனிச்சிறப்பு. 553 முதலியவை பார்க்க.

நிலவு அலர்தலாவது புன்முறுவல் பூத்தல். புன்சிரிப்பின் ஒளியை நிலவு என்று உருவகம் செய்தார். அதுதான் முப்புரத்தார்க்கு நிக்கிரகமாகிய அருளாதலா லும், அதில் வாழ்ந்த அன்பர் மூவர்க்கு அனுக்கிரகமாகிய அருளாதலாலும் இவ்வாறு

நிலவு என்றார். முறுவல்நிலவு அலா நாண் பூட்டும் எனக. முறுவல் அலரும்படி வில்லில் நாண பூட்டியது எனறது, நாண பூட்டியமட்டில அமைநது நிறக, அது செயயவேணடிய காரியததை முறுவல முடிததது எனற சரிததை அணிபெறக கூறியபடியாம்.

கனகவரை - பொனமலை - மகாமேரு **பன்னகநாண் பூட்டும்** - திரிபுரமெரிதத காலததில ஆதிசேடனை மேருவிலவிறகு நாணாககொணட புராணசரிதம குறிததது

தெரிந்து - கொணடுவநது - இருநது - சமைததுச சாததுவாா - அமைததுச - சென்று - சாததிப - புரிநது - பரிநதுளளாா - என வருமபாட்டுககளுடன கூட்டி முடிததுக கொளக. 8

1025 (வி - ரை) **தனியிடத்தில்** - திருபபூமணடபததில பூககளைக கொணடு வநது சோததது மாலை தொடுததறகென்று தூயதான குளிாநத தனியிடம இருததல் வேணடும. இதன அமைதிபபறறி ஏயாகோன - புரா - 225 - 226 பாட்டுககளிலும், பிறுணடும பாாகக அசுததம முதலியன தொடககாமலும, வெயில காறறு முதலி யவை தாககாமலும இருககத தனியிடம அமைததல மரபு

கோக்கும் கோவை - கோககபபடுதலால கோவை எனப பெயராயிறறு **இண்டை** - மாலைவகை இது பெருமபாலும தலையில அணிவது **கண்ணி** - கொணடை மாலை **தாளிற் பிணைக்கும்** - மலாகளை அடியோடு சோததுக கட்டுதல எனபா **பிணையல்** - பிணைககபபடுதலாற போநதபெயா தொடுககபபடுவது **தொடையல்.** இவை மாலை வகைகள

நுண்தாது இறைக்கும் - நுணணிய பூநதாதுககள வீழகினற புதிதின மலாநத பருவமாதலின பூககளினினறும மகரநதஙகள சிநதுவன

சமைத்தல் - மேறகூறிய மாலை வகைகளாக ஆககுதல வெவவேறு மாலை வகை களைபபறறி 164-ம பாாகக.

நுடங்கு நூல் - தோளிறகிடநது கீழே மாாபில அசையும பூணூல

சுருதிகளிற கூறபபடும "பிரஞானம பிரமம", "அகமபிரமமாஸமி", "தததுவமசி", "அயமாதமா பிரமம" எனற நானகு மகா வாககியஙகளை நாலவகை மலாகளாகத தெரிநது எடுததனா எனறும, அசசுருதிப பொருளகளை ஆறஙகஙகள விளககுவனவாதலின அவறறை ஆறுவகை மாலைகளாககிச சடததுவ சோதனைககுரிய ஆறுகாலஙகளினும சாததினா எனறும, ஆறுகாலஙகளாவன, **உஷத்காலம்** - திரோ பவததினால உயிாகளை இருளினினறும வெளிபபடுததும காலம, **உதயகாலம்** - உயிா களுககு இருவினைத தொழிலகளைககாட்டி அவைகளில விடுஙகாலம, **உச்சிக்காலம்** அவறறாலாகிய பொருளகளை நுகாவிககுஙகாலம, **பிரதோடகாலம்** - அனுபவததில செலலானவைபோக மிகுதியைககணிதது வைககுஙகாலம, **சாயங்காலம்** - கணிதது வைததவறறை நீககுஙகாலம, **அர்த்தயாமம்** - தனவசபபட்டுச செயலறறிருககுங காலம எனறும இஙகு விசேடவுரை காணபா ஆலாலசுநதரம பிளளை

இறைக்குந தொங்கல்களும்—எனபதும பாடம 9

1026 (வி - ரை) **அப்பணிகள்** - அலஙகாரததுககுரிய அநத மாலை வகைகள

அமைத்த காலங்கள் - அவவவறறுக குரியனவாய விதிககபபட்ட காலஙகள இவறறை வைகறை, எறபாடு, நணபகல, மாலை, யாமம எனற சிறுபொழுது ஐநது எனபது தமிழ மரபு **எற்பாடு** - உதயகாலம, **வைகறை** - உதயததுககுமுன ஐநது நாழிகை சிறுபொழுது ஆறு எனபாரு முணடு

அமைத்த காலம் - உரியனவாய விதிககபபட்ட காலம **அமைத்து** - மாலை வகைகளில ஏறறவறறைக கட்டி **அமைத்தல்** - கட்டுதல முனபாட்டில **சமைத்து**

நிலவு என்றார். முறுவல்நிலவு அலர நாண் பூட்டும் எனக. முறுவல் அலரும்படி வில்லில் நாண பூட்டியது எனறது, நாண பூட்டியமட்டில அமைநது நிறக, அது செயயவேணடிய காரியத்தை முறுவல முடிததது எனற சரிததை அணிபெறக கூறியபடியாம்

கனகவரை - பொனமலை - மகாமேரு **பன்னகநாண் பூட்டும்** - திரிபுரமெரிதத காலததில் ஆதிசேடனை மேருவிலலிறகு நாணாககொணட புராணசரிதம குறிததது

தெரிந்து - கொணடுவநது - இருநது - சமைததுச சாததுவார - அமைததுச சென்று - சாததிப - புரிநது - பரிநதுளளார - என வருமபாட்டுககளுடன கூட்டி முடிததுக கொளக 8

1025 (வி - ரை) **தனியிடத்தில்** - திருபபூமணடபததில பூககளைக கொணடு வநது சோதது மாலை தொடுததறகென்று தூயதான குளிாநத தனியிடம இருததல வேணடும. இதன அமைதிபறறி ஏயாகோன - புரா - 225 - 226 பாடடுககளிலும், பிறுணடும பாாகக அசுததம முதலியன தொடககாமலும, வெயில காறறு முதலி யவை தாககாமலும இருககத தனியிடம அமைததல மரபு

கோக்கும் கோவை - கோககபபடுதலால கோவை எனப பெயராயிறறு **இண்டை** - மாலைவகை இது பெருமபாலும தலையில அணிவது **கண்ணி** - கொணடை மாலை **தாளிற் பிணைக்கும்** - மலாகளை அடியோடு சோததுக கட்டுதல எனபா **பிணையல்** - பிணைககபபடுதலாற போநதபெயா தொடுககபபடுவது **தொடையல்**. இவை மாலை வகைகள

நுண்தாது இறைக்கும் - நுணணிய பூநதாதுககள வீழகினற. புதிதின மலாநத பருவமாதலின பூககளினினறும மகரநதஙகள சிநதுவன

சமைத்தல் - மேறகூறிய மாலை வகைகளாக ஆககுதல வெவவேறு மாலை வகை களைபபறறி 164-ம பாாகக.

நுடங்கு நூல் - தோளிறகிடநது கீழே மாாபில அசையும பூணூல.

சுருதிகளிற கூறபபடும "பிரஞானம பிரமம", "அகமபிரமமாஸமி", "தததுவமசி", "அயமாதமா பிரமம" எனற நானகு மகா வாககியஙகளை நாலவகை மலாகளாகத தெரிநது எடுததனா எனறும, அசசுருதிப பொருளகளை ஆறஙகஙகள விளககுவனவாதலின அவறறை ஆறுவகை மாலைகளாககிச சடததுவ சோதனைககுரிய ஆறுகாலஙகளினும சாததினா எனறும, ஆறுகாலஙகளாவன, **உஷத்காலம்** - திரோ பவததினால உயிாகளை இருளினினறும வெளிபபடுததும காலம, **உதயகாலம்** - உயிா களுககு இருவினைத தொழிலகளைககாட்டி அவைகளில விடுஙகாலம, **உச்சிக்காலம்** அவறறாலாகிய பொருளகளை நுகாவிககுஙகாலம, **பிரதோடகாலம்** - அனுபவததில செலலானவைபோக மிகுதியைககணிதது வைககுஙகாலம, **சாயங்காலம்** - கணிதது வைததவறறை நீககுஙகாலம, **அர்த்தயாமம்** - தனவசபபடடுச செயலறறிருககுங காலம எனறும இஙகு விசேடவுரை காணபா ஆலாலசுநதரம பிளளை

இறைக்குந் தோங்கல்களும்—எனபதும பாடம 9

1026 (வி - ரை) **அப்பணிகள்** - அலஙகாரததுககுரிய அநத மாலை வகைகள

அமைத்த காலங்கள் - அவவவறறுக குரியனவாய விதிககபபடட காலஙகள இவறறை வைகறை, எறபாடு, நணபகல, மாலை, யாமம எனற சிறுபொழுது ஐநது எனபது தமிழ மரபு **எற்பாடு** - உதயகாலம, **வைகறை** - உதயததுககுமுன ஐநது நாழிகை சிறுபொழுது ஆறு எனபாரு முணடு

அமைத்த காலம் - உரியனவாய விதிககபபடட காலம **அமைத்து** - மாலை வகைகளில ஏறறவறறைக கட்டி **அமைத்தல்** - கட்டுதல முனபாட்டில **சமைத்து**

என்றதும் அது தூங்கிக்கோடு வந்து - வெவ்வேறு திருப்பூங்கூடைகளில் அமைத்த பூக்கள் வெவ்வேறு மாலைகளாகச் சமைக்கப்பட்டபடியால் ஒரு ஆள் தாங்கிச் செல் லும் சுமையாமாதலின் தூங்கி என்றார் "போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவார்", "பூவோடு நீர்சுமக்கு நின்னடியார்" முதலிய திருவாக்குக்களின் குறிப்புங் காண்க. அன்றியும் இறைவனுக்குச் சாத்தும் திருப்பள்ளித்தாமங்களைக் கீழ்த்தொங்க வைக்க லாகாது என்றும், தோளிலும், மேலே தூக்கிப் பிடித்த தண்டு நுனியிலும் தாங்கிச் செல்லவேண்டுமென்றும் உள்ள விதியினால் மேலே தாங்கிக்கொடு வந்தார் என் பதுமாம் "கோலப்பூங் கூடை தன்னை நிறைத்தனர் கொண்டு" (560) என்றதும், பிறவும் காண்க

அன்பினோடும் சாத்தி - மலர் பறித்தல் - தொடுத்தல் - சாத்துதல் முதலிய செயல்கள் யாவும் மனத்துள் நிறைந்த அன்போடு செய்யப்படுதல் வேண்டும் "நெஞ் சில் வாலிய நேசங் கொண்டு" (560), "ஊன மின்றி நிறையன்பால் உருகும் மனத் தார்" (1021), "ஆளான மெய்ம்மைத் தவத்தால்" (1022) என்றவை காண்க

முருகனார், அன்போடும் இறைவனுக்கு மாலைகள் சாத்தி மகிழ்ந்து குறிப் பறிந்து கண்டுருகிய இத்திறத்தை ஆளுடைய பிள்ளையார் இத்தலத் தேவாரத்தில் சிறப்பித்துப் பாராட்டியருளியது காண்க.

"தொண்டர் தண்கய மூழ்கித் துணையலுஞ் சாந்தமும் புகையுங்
கொண்டு கொண்டடி பரவிக் குறிப்பறி முருகன்செய் கோலங்
கண்டு கண்டுகண் குளிரக் களிபரந் தொளிமல்கு கள்ளார்
வண்டு பண்செயும் புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே" ௩

"பண்ண வண்ணத்த ராகிப் பாடலொ டாடல றாத
விண்ண வண்ணத்த ராய விரிபுகலூரர்" ௪

"மூசு வண்டறை கொன்றை முருகன்முப் போதுஞ்செய் முடிமேல்
வாச மாமல ருடையார் வாத்தமா னீச்சரத் தாரே" ரு

"தென்சொல் விஞ்சமர் வடசொல் திசைமொழி யெழினரம் பெடுத்துத்
துஞ்சு நெஞ்சிருள் நீங்கத் தொழுதெழ தொல்புகலூர்" எ

என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங்களும், பிறவும் காண்க

வாய்ந்த அருச்சனைகள் - அருச்சனை என்பது இங்கு நீராட்டுதல், சந்தனமாதிய மெய்ப்பூச்சிடுதல், பூச்சூட்டுதல், விளக்கும் புகையும் ஏந்துதல், துதித்தல், மலர்களாலருச் சித்தல் முதலிய பூசனை வகை எல்லாம் குறித்தது அவையும் காலந்தோறும் வெவ் வேறு செய்யத்தக்கன அவற்றையும் விதித்தபடி செய்தனர் என்பதாம் முன்னாகக் காட்டிய புகலூர் வாத்தமானீச்சரத் தேவாரம் ௩ வது திருப்பாட்டுக் காண்க முருகனார் வாத்தமானீச்சரமுடைய ஆளுடை நாயகரைத் தமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தி யாகக் கொண்டு வழிபட்டுவந்தனர் மேல் 1028ம் திருப்பாட்டிலும் இதனை விளக்கு தல் காண்க வாய்ந்த - சிவபூசைக்குரிய அங்கங்கள் எல்லாம் பொருந்தப் பெற்ற பாங்கில் - விதித்த முறையில் பரிதல் - அன்பினால் மன முருகுதல்

பரமர் பதிகப்பற்றான ஓங்கிச் சிறந்த அஞ்செழுத்து - சிவநாமம் தெய்வநான் மறைகளின் உள்ளுறையாக விளங்குவது போலத் தமிழ்மறையாகிய தேவாரத் திருப்பதிகத்தினும் உள்ளுறைப் பொருளாய் விளங்குவது அஞ்செழுத்து - 138 - ல் உரைத்தனவும், பிறவும் பார்க்க "பதிகச் செழுந்தேன்" (1019), "அண்டர் பெரு மான் திருப்பாட்டி னமுதம்" (1020) என முன் கூறியவையும், "பதிகம் திகழ்தரு பஞ்சாக்கரம்பயில் நாவினன்" என வழிநூலுட் கூறியவற்றையும் கருதுக

ஓவா நாவின் உணர்வினர் - நாவானுரைததலும மனஉணாசசியிற கணிததலும எனகினற இரணடு வகையானும சீபஞசாககரததை எபபோதும பயினறு வநதுளளாா எனக பூததிருபபணி செயவோா வாயகடடிப பணிசெயயவேணடும நியதியுடையா ராதலின வாககினல மநதிரம ஓதிப பணிசெயதல இயலாதெனபது முன உரைககப படடது 559-ம "அனபு நாரா வஞசெழுதது நெஞசு தொடுகக வலாதொடுததே" (கழறிற - புரா - 226) எனறதும பிறவும பாாகக 10

1027. தளரு முறைமை யொழிநதிடவித தகுதி யொழுகு மறையவாதாந,
தெளரு மறைகள முதலான ஞானஞ செம்பொன் வளளததில
அளளி யகில மீன்றளித்த வம்மை முலைபபா லுடனுண்ட
பிளளை யாாககு நணபருமாம் பெருமை யுடையா ராயினா. கக

(இ - ள்) வெளிபபடை நூலகளால விலககபபட்டவை நீஙக, இவவாறு தகக நலலொழுககததில வாழும திருமறையோராகிய முருகனா, தெளரும மறைகளில முதலாக எடுததுக கூறபபடட சிவஞானததைச செமபொற கிணணததில அளளி எடுதது எலலா உலகஙகளையும பெறறுககாககினற அமமையாரது திருமுலைபபாலுடன உணடருளிய ஆளுடையபிளளையாருககு நணபருமாகினற பெருமையினை உடையா ராயினா

(வி - ரை) **தள்ளும் முறைமை ஒழிநதிட** - **தள்ளும் முறைமை** - அறநூலகளா லும அறிவோராலும விலககபபடட தகைமையுடைய செயலொழுககஙகள **முறைமை**- முறைமையின வரும செயலகளைக குறிததது ஆகுபெயா **ஒழிநதிட** - நீஙக - போக, அவரது முயறசியினறியே அததீயவை அவாபாலணுகாது தாமே ஒதுஙகின எனறு குறிகக ஒழிந்திட எனறது ஒழிநதிட எனமுா

இத்தகுதி - முன 1022 முதல் 1026 வரை கூறிய இநதச சரியை கிரியை முத லாகிய தவநெறி வாழவு இ - அணமைசசுடடு இபபோது கூறிய இநத எனக

தெள்ளும் மறைகள் - உலகுககு உணமை தெளிவிககும வேதஙகள **தெள் ளும்** - தெளிவிககும இவை வேதமுடிவு, வேதசிரசு, வேதமுதல, உபநிடதம எனறு பலவாறும உபசரிததுக கூறபபடுவன

முதலான ஞானம் - சிவஞானம மறைகளில முதலாவதாக - சிறநத முடிவாக - எடுததுச சொலலபபடும ஞானம "தெளளிவடித தறிநதபொருள சிவனகழலிற செறிவு" (சிறுத - புரா - 4) எனறது காணக

மறைகள் முதலான ஞானம் - மறைகள முதலானவும சிவஞானமும எனறு உமமைத தொகையாககி உரைபபினும அமையும **ஞானம்** எனறது அபர ஞானஙக ளாகிய கலைஞானஙகளும, உணாவரிய மெயஞஞானமாகிய பரஞானமுமாம "வாரிணஙகு திருமுலைபொன வளளததுக கறநதருளி" (67), "எணணரிய சிவ ஞானத தினனமுதங குழைததருளி" (68) எனற திருஞானசமபநத நாயனா புராண வரலாறுகள காணக

ஞானம் பிள்ளையார் - அவாதம புராணம 61-68 பாடடுககளிற கூறும சரித வரலாறு பாாகக அவவாறு உணடமையால மெயஞஞானமுணாநது "தாவில தனிச சிவஞான சமபநத ராயினா" (66) எனறதும காணக

ஞானம - அளளி - முலைபபாலுடன - பொனவளளததில - உணட - பிளளையாா.

அகிலம் ஈன்று அளித்த அம்மை - உலகஙகளுககெலலாம தாயாகிய உமை யமமையாா.

மூலைப்பால் - பரம அபரம என்ற இரண்டு ஞானங்கள் திருமுலைகளாக உப சரிக்துக் கூறப்படுவது மரபு இதுபற்றியே "உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானந், தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா ரந்நிலையில்" என்று அத் திரு முலைப்பாலுண்டருளியதன் விளைவைப் புராணத்தினுள் கூறியதும் காண்க 257-ல் உரைத்தவையும் பார்க்க

நண்பருமாம் பெருமை - முன் சொல்லிய தகுதி ஒழுகும் பெருமையோடு என உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை

"சண்பைநாதற்குத் தோழன்" என்றது வகை நூல் இப்பெருமை ஆளுடைய பிள்ளையாரையும், ஆளுடைய அரசுகளையும், அவர்களுடன் போந்த எண்ணிறந்த திருத் தொண்டர்களையும் பல காலம் தமது திருமனையில் வைத்து உபசரித்தமையும் பிறவு மாக அப்புராணங்களுள் விரிக்கப்படுவது இதுபற்றி 1019-ல் உரைக்கப்பட்டவை பார்க்க 11

1028. அன்ன வடிவு மேனமுமா யறிவா ரிருவ ரறியாமே
மன்னும் புகலூ ருறைவாரை வர்த்த மான வீச்சுரத்து
நன்னா மகிழ்ச்சி மனங்கொள்ள நாளும் பூசை வழுவாமே
பன்னும் பெருமை யஞ்செழுத்தும் பயின்றே பணிந்து பரவினார்.

(இ - ள்) வெளிப்படை அன்னவடிவமும், பன்றிவடிவமும் எடுத்து அறியப் புகக் பிரமவிட்டுணுக்களாகிய தேவர்கள் இருவரும் அறியமாட்டாதே நிலைபெற்ற திருப்புகலூரில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானாரை வர்த்தமான வீச்சரம் என்ற திருக் கோயிலில் நல்ல மகிழ்ச்சியை மனங்கொள்ள ஒவ்வொருநாளும் பூசையினைச் செய்தலில் தவிராமல், சொல்லத்தக்க பெருமையினையுடைய திருவைந்தெழுத்தினையும் பயின்றே பணிந்து, வழிபட்டு வந்தார்

(வி - ரை) **அறிவார் இருவர் அறியாமே** - **அறிவார்** - தேவர்கள் என்று கொண்டு, அறிவிற்சிறந்த புலவர் என்ற பெயர் பெற்ற தேவராயினும் அவர்களும் அறியமாட் டாது என்றுரைத்தலுமாம் அறிவாராயினும் இறைஞ்சிக் காணுமவகை யறியாது அன்னமும் ஏனமுமாகித் தாமே தற்போதத்தாற் காணப்புகக் படியால் அறியாராயி னர் என்பது குறிப்பு **அறிவார் - அறியாமே** - முரண் தொடை இலிங்க புராணத் திருக்குறுந்தொகைக் கருத்தும் பார்க்க

அறியாமே மன்னும் புகலூர் உறைவார் - அறியத்தக்காராயினும் அவர்கள் அறியவொண்ணுமை புகலூரில் உறைவார் என்ற சுவையும் காண்க அறிவார் அறியாராயினும் முருகனார் அறிந்து புகலூர்ப் பெருமானை வர்த்தமான வீச்சுரத்தில் பரவினார் என்ற குறிப்பும் காண்க புகலடைந்து புகலூரில் காணுது இகலின்றற தேடினார் என்றது தொனிக்கவும் நிற்பது காணத்தக்கது

அறிவானிருவர் என்பது பாடமாயின் அறியும் பொருட்டு எனக்

வர்த்தமான ஈச்சுரம் - முருகனார் ஆன்மார்த்தமாயக் கொண்டு பூசித்த இடம் இது திருப்புகலூர் ஆலயத்தினுள் இறைவர் கோயிலினை அடுத்து வடகீழ்ப்பக்கம் உள்ள தனிக்கோயில் இதில் முருகனாரது திருவுருவம் திருப்பூங்கூடையுடன் திரு மாலைப்பணி செய்யும் திருக்கோலத்துடன் சந்நிதானத்தில் எழுந்தருளச் செய்துள்ளது

நன்னர் மகிழ்ச்சி மனம் கொள்ள - நன்மகிழ்ச்சி தம்மனத்தைப்பற்றிக்கொள்ள சிவன்றிருப்பணியின் வைத்த ஆர்வத்தால் உளதாகிய மகிழ்ச்சியாதலின் **நன்னர் மகிழ்ச்சி** என்றார் ஏனையவாற்றால் உளவாகும் மகிழ்வெல்லாம் எல்லையற்ற நன்மை செய்யமாட்டா என்பது

நாளும் எனபதனை, வழுவாமே - பயினறே - பணிநது - பரவினா எனற ஒவ வொனறுடனும தனிததனி கூடடுக **நாளும்** - ஒவவொரு நாளும பூசை செயதல - ஐநதெழுததுப பயிலுதல - பணிதல - பரவுதல - எனற ஒவவோா தனிசசெயகைகளை ஒவவோா வினைசசொறகளால நிகழததி முடிபு செயதல குறிகக இவைதனிச செயலகளாயினும பூசைககுரிய அஙகஙகளாகப பொருநதிப **பரவுதல்** எனனும வினை யுடன முடிதலின இவறறை வினையெசசஙகளாககிப **பரவினர்** எனற வினைமுற றுடன கூடடி முடிதத நயமும காணக இவை பூசைககு அஙகஙகளாகிய தனிச செயலகள எனபது "பதிகம பாடினா பரவினா பணிநதாா" (253) எனற விடதது அறிவிததிருததலும காணக பூசையின போதும பூசை முடிவிலும திருவஞசெழுத துப பயிலததககதெனபதனை "நீடு பூசனை நிரமபிய மனபினு னிரமபாா, மாடு சூழ புடை வலஙகொணடு வணஙகிமுன வழுததித, தேடு மாமறைப பொருளினைத தெளி வுற நோககி, நாடு மஞசெழுத தணாவுற விருநதுமுன னவினறா" (10) எனற திரு நீலநகக நாயனா புராணததாலும அறிக இஙகுக கூறுத ஏனை அஙகஙகளும அஙகு விரிககபபடுதலும காணக

பன்னும் பெருமை - வேதாகமஙகளால எடுததுச சொலலபபடட பெருமை. **பன்னும்** - கணிததறகுரிய எனறலுமாம

அஞ்செழுத்துப் பயிலுதல் - மனததின செயகையும, **பரவுதல்** வாககின செயகை யும, **பணிதல்** காயததின செயகையுமாதலும காணக

பயின்று எனறது இடைவிடாது கணிததல குறிததது 1025 பாாகக

சில பிரதிகளில இபபாடடு 11-வதாகவும 11-வது பாடடு 12-வதாகவும உளளது.

அறியாமல்—எனபதும பாடம 12

1029. அஙக ணமருந திருமுருக ரழகாா புகலிப பிளளையாா
போஙகு மணததின் முன்செயத பூசை யதனுற புககருளிச
செஙக ணடலே றுடையவாதாஞ சிறநத வருளின பொருளளிககந
தஙகள பெருமா னடிநீழற றலையாம் நிலைமை சாாவுறறாா கஅ

(இ - ள்) வெளிபபடை அவவிடதது அமாகினற திருமுருகனாா, அழகிய புகலி யில வநத ஆளுடையபிளளையாருடைய சிவம பொஙகும திருமணததில முனசெயத பூசையின பயனாலே புகுநதருளிச, செஙகணணுடைய வலிய இடபததையுடைய சிவபெருமான சிறநத அருளாகிய இனிய பொருளை அளிககத, தம பெருமானாரது திருவடிநீழலின கணணதாகிய நிலைபெறற தனமையைச சாாவுறறனா

(வி - ரை) அங்கண் - அவவிடதது - புகலூரில **அங்கண்** - அதனகண அஃதா வது பூசையினகண எனறு உரைபபினு மமையும **அங்கண்மை** - அனபுடைமை எனற உடகுறிபபும காணபபடும

அமரும் - விருமபியிருககும பூததிருபபணியிலும, பூசையிலும, ஆளுடைய பிளளையாரது நணபினிலும விருமபி ஒழுகும "பரிநதுளளாா" (1025), "நனனா மகிழசசி மனஙகொளள" (1028) எனறவை காணக

அழகார் புகலி - **புகலி** - சீகாழி புகலியின அழகுச சிறபபுககளை ஆளுடைய பிளளையாரது திருபபதிகஙகளாலும, அவாதம புராணம 2–9 பாடடுககளாலும, பிறுண டும கணடுகொளக

பொங்குமணம் - சிவமபெருககும பிளளையாரது சிவம பெருககும திருமணம **பொங்குதல்** - மேனமேல வளாதல திருமணததில வநத எலலாரும சோதிவாயிலி

ஞுளளே புகுமவரை சோதியோஙகியும அததிருவாயில திறநதும சிவததுவம வளாநது கொணடேயிருநத சரிதம காணக

முன்செய்தபூசை - முன 1022-1025, 1028-ல கணடபடி, இபபிறபபிறசெயத பூசையும, அபபூசைககுக காரணமாயிருநத முனனைததவமும (1022) இஙகுப **பூசை** எனபபடடது

பூசையதனுற்புக்கருளி - ஆளுடைய பிளளையாரது திருமணததிற புகுவதறகுப பூசைகாரணமாகியது பூசையாகிய தவம செயதோரே அததிருமணததிற புகப பெறறா எனபதுணமை எனனை? அதிறபுகுநதோா அனைவரும முததியடைநதமை யாலும, "வேத சிரபபொருளை மிகததெளிநதும செனறுற சைவத, திறததடைவ ரிதிற சரியை கிரியா யோகஞ் செலுததியபின ஞானததாற சிவனடியைச சோவாா" (சிவ ஞான சிததியாா - 8 - 11) எனபதும, தவஞ செயயாதாா சிவனடி சேராா எனபதும உணமை நூலகளின முடிபாதலாலும முனசெயத பூசைகாரணமாகத திருமணததிற புககனா எனறா அவவாறு திருமணததிற புகுதலே முததிபெறறதாய முடிநத தாதலின **புக்கருளி** எனறு அருமைபபாடு பெறககூறினா

சிறந்த அருள் இன் பொருள் - **சிறந்த அருள்** - சிவனருள **இன் பொருள்** - சிவஞானம சிவானநதம எனபாருமுணடு

அடிநீழல் தலைஆம் நிலைமை - **நீழல் தலை** - நீழலின கணணே - **தலை** - ஏழ னுருபு **ஆம்** - ஆகினற **நிலைமை** - நிலைபெறற தனமை - மீளாநிலை சிவனடி பெறு தலாகிய நிலைதத வீடுபேறு "செலுததியபின ஞானததாற சிவனடியைச சோவாா" எனறும், "ஈனமிலாப பொருளதனைச சிநதிதத லைநதும, இறைவனடி யடைவிககு மெழிலஞான பூசை" (சிததி - 8 - 23) எனறும கூறியபடி இநநாயனாா செயத பூசை இவருககுத திருமணததின வழியே இறைவனடியில குடியிருககும நிலை தநதது ஞானததாற சிவனடி சோதல எனற உணமையானது இநநாயனாரளவில ஞானசம பநதரது துணையால எனற குறிபபுததர நிகழநததும காணக அது குறிககவே ஆசிரியா "மணததிற புககருளி அடிநீழல - நிலைமை சாாவுறறா" எனறருளினா இநநாயனாா மலாபறிததுச சாததிமகிழதலாகிய சரியையும, சாநதம புகை முதலியன கொணடு சிவலிஙகததில பூசிததும அருசசிததும வழிபடுதலாகிய கிரியையும, அஞ செழுததுப பயிலும அகபபூசையாகிய யோகமும, செலுததியபடியால அவை காரண மாக ஞானததினுட புகுநதனா எனற குறிபபும பெறப **பூசையதனுல் புக்கருளி** எனற நயமும காணக.

சார்வுற்றார் - **சார்பு** - சைவசிததாநத முணாததும மரபுபபெயா முனனா இப பிறவியின சாாவுறற உயிா, தான சாரவேணடிய மேலைச்சாாபினை யுணாநது, இவ வுலகச சாாபு கெட ஒழுகிய சிவஞான ஒழுககததாலே சிவனடி நீழலாகிய நிலைதத சாாபினை அடைநதாா எனக இவவாறு இநநாயனாா சிவனடி நீழல சாாவுறற சரிதம "சீாபெருகு நீலநககா **திருநநகர்** முதறறொணடா" (1251) எனற திருஞானசமபநத நாயனாா புராணததிருபபாடடாலும, அசசரித வரலாறறாலும அறிக 13

1030. அரவ மணிநத வரையாரை யருசசித தவாதங கழனிழறகீழ
விரவ புகலூா முருகனாா மெயமமைத தொணடின் றிறம்போறறிக,
கரவி லவாபால வருவாரைக கருததி லுருததி ரஙகொணடு
பரவு மன்பா பசுபதியாா பணிநத பெருமை பகாவுறறேன கசா

(இ - ள்) வெளிபபடை பாமபை அணிநத அரையினையுடைய சிவபெருமா ஞுரை அருசசிதது அதன பயனுக அவருடைய திருவடியின கீழே பொருநதும

புகலூர் முருகநாயனாருடைய உண்மைத் திருத்தொண்டின் திறத்தினைத் துதித்து, இனிக், கரவில்லாதவரிடத்து வருவாராகிய சிவபெருமானை மனத்துட்கொண்டு திரு வுருத்திரத்தினாலே துதிக்கும் அன்பராகிய பசுபதியார் சிவனைப் பணிந்த பெருமையினைச் சொல்லப்புகுகின்றேன்.

(வி - ரை) அரை அரவு அணிந்தாரை - சிவபெருமான் அரவத்தை அரைஞாணாக வும் அற்றத்தை மறைக்கும் மறைப்பாகவும் பூண்பர் என்பது மரபு. "பைவாய பாம்பரை யார்த்த பரமனை" (அரசுகள் - திருவங்கமாலை), "அற்ற மறைப்பது முன் பணியே" (ஆளுடைய பிள்ளையார் - பழம்பஞ்சுரம் - திருவியமகம் - கழுமலம் - 1), "அரையார்த்த திட்டதும் பாம்பு" (நம்பிகள் - கோத்திட்டை - 1) முதலியன காண்க.

அருச்சித்துக் - கழற்கீழ் - விரவு என்று கூட்டுக. அருச்சித்ததனாலே எனக் காரணங்கூறியபடி. "முன்செய்த பூசையதனாற் புக்கருளி" (1029) என்றது பார்க்க. அருச்சித்த முறைகள் முன்னுரைக்கப்பட்டன.

மெய்ம்மைத் தொண்டு - "மெய்ம்மைத் தவம்" (1022) என்றது காண்க. "தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க" (குறள்) என்றபடி நெஞ்சறிந்தவகையில் ஒன்றானும் பிறழாதவண்ணம் செய்த திருத்தொண்டு. தொண்டின்திறம் - தொண்டினை முழு தும் போற்றுதல் இயலாது, அதன் திறம் - தன்மை - ஒரு சிறிது மட்டும் போற்றப் பட்டதெனப்பது குறிப்பு.

கரவு இல்லவர்பால் வருவார் - "கரவார்பால் விரவாடும் பெருமானை" என் றும், "கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானை" என்றும் அப்பர் சுவாமிகள் அருளியவை காண்க.

கருத்திற்கொண்டு உருத்திரம் பரவும் எனக் - உருத்திரத்தாற் பரவும் (அன்ப ராகிய) பசுபதியார் எனக். இதனாலே இனிவரும் புராணத்திற்குரிய நாயனாரது பெயரும் அவர் செய்த திருத்தொண்டும் கூறியவாறு.

பணிந்த பெருமை - தொண்டுசெய்த பெருமையுடைய வரலாற்றினை.

இதனாலே ஆசிரியர் தமது மரபுப்படி இதுவரை கூறிவந்த சரிதத்தை வடித் தெடுத்து முடித்துக்காட்டி, இனிவரும் சரிதத்தையும் குறிப்பித்துத் தோற்றுவாய் செய்கின்றார்.

பரவுற்றேன்—என்பதும் பாடம். 14

சரிதச்சுருக்கம்.—சோழர்களது காவேரித் திருநாட்டில் மலர்ச்சோலைகள் சூழ்ந்த அழகுடைய சிறந்த நகரம் திருப்புகலூர். அதிற் பெரியோர் வாழ்வர். அவர் களது திருமேனிகளிலணிந்த திருநீற்றுப் பூச்சின் வெள்ளிய ஒளி உள்ளும் புறம்பும் ஒளி பரப்பி விளங்கும். சோலைகளிற் பூவைகள் தாம்கேட்ட பழக்கத்தால் திருப்பதி கங்களைப் பாடுவன; அதுகேட்ட அன்பர்கள் மனமுருகிக் கண்ணீர் அரும்பாநிற்பர்.

இத்தகைய வளம் பொருந்திய புகலூரில் மறையவர் மரபில் வந்தவர் முருகனார். அவர் சிவஞானம் சிறந்தவர். சிவபெருமான் திருவடியில் நிறைந்த அன்பினாலே உருகும் மனமுடையவர். முன்னை மெய்த்தவத்தினாலே அவர் சிவபெருமானுக்குத் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துச்சாத்தும்திருப்பணியை மேற்கொண் டொழுகினார்.

விடிவதற்கு முன் எழுந்து நாட்கடன் முடித்துத் தூயநீரின் மூழ்கிப்போய், மலர்ச் சோலைகளிலும் மலர் வாவிகளிலும் புகுந்து பெருமானுக்குச் சாத்தும் சமயத்தில் அலரும்படியான பருவத்திற் பறித்த மலர்களை வெவ்வேறு திருப்பூக் கூடைகளில் அமைப்பார். கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ என்ற நால் வகை மலர்களில்

சிவபெருமானுககுச சாததுதறகு ஆகும மலாகளைத தெரிநது எடுததுக கொணடுவநது, அதறகென றமைககபபடட தனியிடததில இருநதுகொணடு அவறறைக கோவை, தாமம, மாலை, கணணி, பிணையல, தொடையல முதலியனவாக அவவககாலததுக கேறறபடி அமைதது உரிய காலஙகளிற கொணடுபோய அனபிஞேடு சாததி இறைவனது குறிபபறிநது கணடு கணடு மகிழநதாா சாநதம தூபம முதலியவறருேடு பொருநதிய அாசசனைகளை முறைபபடி செயது அனபு பெருகிவநதனா சிவபெருமானது திருபபதிகப பறருகிய திருவைந தெழுததையும இடைவிடாமல நாவினறை பயினருா விதிவிலககுகளை அறிநது அதறகேறறபடி ஒழுகிஞா உலக மீனற அமமையாரது திருமுலைபபாலினைச சிவஞானததுடன குழைதது ஊடட உணடருளிய **ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு நண்பராகும் பெருமையையும்** பெறறனா

இவவாறு முருகஞா பல நாள தமது நியதியாகிய பூசையினை ஒரு நாளும வழுவாமே செயது வநதனா முனசெயத பூசையின பயஞகத திருஞான சமபநத நாயஞருடைய திருமணததிற புககருளிச சிவபெருமானது திருவடிநீழல சாரும நிலையாகிய பெருவாழவை அடைநதனா

தலவிசேடம் .—1 திருப்புகலூர் - தீககடவுள வழிபடடதனுல **அக்கினீசம்** எனபா பிறவிககஞசிய உயிாகள, புகலடையத தககதாகலின **புகலூர்** எனபபடும தலமரததிஞற **புன்னைவனம்** எனப பெயாபெறும இறைவனதிருமேனி சாயநதிருததலிற **கோணேசம்** எனபபடும அககினி தீாததம கோயிலைச சுறறிலும அகழிபோலச சூழநதிருககினறது இறைவனது கோயில திருமுறறததில வநதெழுநத பொன மணி முதலியவறறைப பருககைகக றகளோ டொபபத திருவுழவாரததில ஏநதி அபபா சுவாமிகள இததலததில "வணடலாமெென பூஙகமல வாவியினிற புகவெறிநதாா" இவவூா சோலைகளாலும மலாவாவியாலும அணிபெற விளஙகும தனமை புராணததிஞலும தேவாரப திருபபதிகஙகளாலும அறியலாம செனறகாலம, வருஙகாலம, நிகழகாலம எனனும மூனறு காலஙகளுககும முறையே உரிமைபபாடுடைய **பூத, பௌடிய, வர்த்தமான** லிஙகஙகள தரிசிககததககன பரமாசாரிய மூாததிகள மூவரும தரிசிததுத தஙகித திருபபதிகஙகள பாடியருளிய தலம திருஞானசமபநதநாயஞரும திருநாவுககரசுநாயஞரும திருநீலநககநாயஞா சிறுததொணடநாயஞா முதலிய எணணிறநத அடியாாகளும பலகாலம இஙகு முருகநாயஞா திருமடததில எழுநதருளியிருநத சிறபபுடையது 1019-ம பாடடில உரைததவை பாாகக திருநாவுககரசுபெருமான இஙகுப பலகாலம தஙகிப பணிசெயதிருநது "புணணியா வுனனடிககே போதுகினறேன" எனறு துதிததுச சிவபெருமான றிருவடிபபேறு பெறறருளினா ஆளுடையநமபிகள செஙகல செழும பொனஞகப பெறறுத "தமமையே புகழநது" எனற திருபபதிகததாற போறறியருளிய தலம

சுவாமி - **அக்னீசர் - கோணேசர்** , அமமையாா - **கருநதார்குழலி** திருபபதிகஙகள 8 இது தெனனிநதிய இருபபுபபாதை நனனிலம நிலயததிலிருநது கிழககே மடசாலையில 4 நாழிகை யளவில அடையததககது

2 **திருப்புகலூர் வர்த்தமானேச்சுரம்** - புகலூாததிருககோயிலுககுள வாததமானலிஙகம எழுநதருளியிருககும தனியிடம சுவாமி சநநிதிககு அடுதத வடபுறம உளளது இபபெருமானை முருகநாயஞா தமது ஆனமாாதத மூாததியாகக கொணடு நாளும பூபபணிவிடையும பூசையும செயது வழிபடடுப பேறடைநதனா பூககூடையுடன வழிபடும திருககோலமாக நாயஞரது திருவுருவம இசசநநிதியில எழுநதருளச செயயபபடடுளளது சுவாமி - **வர்த்தமானீசர்** , அமமை - **கருநதார்குழலி** - திருபபதிகம 1

கற்பனை.—1. நல்லோர்களது மனமும் அவர்கள் அணியும் திருநீற்றினைப் போலவே சிறந்த வெண்மைத் திருந்து ஒளியுடையன; அவை பொருள்களைக் களங்கமின்றி விளங்கச்செய்வன.

2. கேட்ட பழக்கத்தால் பூவை முதலிய பறவைகளும் திருப்பதிகப்பாடல்களைப் பாடவல்லனவாகும்.

3. சிவபெருமானைப் பாடும் திருப்பதிகங்களைக் கேட்ட தொண்டர்களது முகங்கள் அன்பினால் கண்ணீர் ததும்புவன.

4. விதிப்படி பூக்கொய்து மாலைகள் ஆக்கிச் சிவபெருமானுக்குச் சாத்தி மகிழ்தலும், சிவனை அருச்சித்தலும், சிவநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தைக் கணித்தலும் மிகச் சிறப்பாகிய சிவபுண்ணியமாம்.

5. இவற்றை மிகச் சிறப்புடன் வேதாகமங்களும் தமிழ் வேதங்களும் எடுத்துப் பேசுகின்றன. "நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப், புலர்வதன்முன் னலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித், தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும் அலறு நில்லே" என்று நெஞ்சினுக்கு ஆணையிடுகின்றார் அப்பர் சுவாமிகள். கழறிற்றறிவார் நாயனாரும் இவ்வாறே திருப்பணிசெய்தனர்.

6. மேற்கூறிய திருப்பணிகள் செய்யும் பேறு முன்னை மெய்த்தவத்தால் வரும்.

7. பொழுது விடிவதற்குமுன் எழுந்துபோய், நாட்கடன் முடித்துத், தூய நீரிற் குளித்தல், கோட்டுப்பூ கொடிப்பூ நிலப்பூ நீர்ப்பூ என்ற நால்வகை மலர்களில் சிவபெருமானுக்குச் சாத்தத்தக்க மலர்களைத் தெரிந்து அவை அலரும்பருவத்தே பறித்து வெவ்வேறு திருப்பூங் கூடைகளில் அமைத்தல், கூடைகளை நாபிக்குக் கீழே தொங்க வைக்காது கையாற் றாங்கியும் தண்டிற் றூக்கியும் மேலுயர்த்திப் பிடித்துக்கொண்டு செல்லுதல், அவற்றைத் தனியிடத் தமர்ந்து கோவை - கண்ணி முதலியனவாகக் காலத்துக் கேற்றவாறு தொடுத்துத் தாங்கிச் சென்று உரிய காலங்களிற் சிவபெருமானுக்குச் சாத்துதல், (தாமே சாத்த உரிமை பெறுதார், அவ்வுரிமையுடையாரைக் கொண்டு சாத்துவித்தல்), அருச்சனைபுரிதல், திருவைந்தெழுத்தை விதிப்படி கணித்தல், மலர் எடுக்கும்போதும் தொடுக்கும்போதும் வாய்கட்டி மௌனமாயிருந்து பிறிது எண்ணமில்லாது சிவனடியை நீங்காது சிந்திக்கும் ஒருமை மனத்துடன் பணிபுரிதல் முதலிய இவை பூத்திருப்பணி செய்வார் மேற்கொண்டொழுகவேண்டிய விதிகளாம்.

8. மேற்கண்டவாறு உள்ளுருகிப் பணிசெய்வோர் சிவபத நீழலின்கண் நிலைபெற்ற தன்மை சார்குவர்.

9. முன்செய்த பூசையின் பயனாகப் பெரியோருடனுறையும் பேறு கிடைக்கும்.

10. முன் சிவபூசை செய்த புண்ணியமுடையோரே திருஞானசம்பந்த நாயனாரது திருமணத்திற் புக்குச் சிவபதமடைந்தோராவர்.

முருகநாயனார் புராணம் முற்றும்.

குறிப்பு—"தீக்கையில்லாதான், இழிகுலத்தான், பிணிநோயாளன், தூர்த்தன், ஆசாரமில்லாதான், ஆசௌசமுடையான் என்னும் இவர்கள் கொண்டுவரும்பூ, எடுத்து வைத்து அலர்ந்தபூ, பழம்பூ, உதிர்ந்தபூ, காற்றில் அடிபட்டபூ, கையிலேனும் உடுத்த புடைவையிலேனும் எருக்கிலை ஆமணக்கிலைகளிலேனும் வைத்தபூ, அரையின் கீழே பிடித்தபூ, புழுக்கடி எச்சம் சிலந்திநூல் மயிர் என்னும் இவற்றோடு கூடியபூ, ஸ்நானம் பண்ணாமல் எடுத்தபூ, பொல்லா நிலம் - மயான சமீபம் - சண்டாளர் வசிக்குமிடம் முதலிய அசுத்த ஸ்தானங்களில் உண்டாகியபூ, இவை முதலாயின சிவனுக்குச் சாத்தலாகாது. இவை புஷ்பவிதிகளிற் கண்டவை. (ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பு - சூசனம்)

உ

சிவமயம

17. உருத்திரபசுபதிநாயனார்புராணம்

தொகை

(முருகனுக்கும்) உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன்

—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

அந்தாழ் புனற்கன்னி லல்லும் பகலுநின் றுந்தரத்தால
உந்தாத வன்போ டுருத்திரஞ் சொல்லிக் கருத்தமைந்த
பைந்தா ருருத்திர பசுபதி தன்னூர் பதிவயற்கே
நந்தா திருத்தலை யூரென் றுரைப்பரிந் நானிலத்தே

—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி (௧௯)

விரி

1031. நிலத்தி னோங்கிய நிவந்தெழும் பெரும்புன னீத்தம்
மலர்த்த டம்பணை வயல்புகு பொன்னிநன் னாட்டுக்
குலத்தி னோங்கிய குறைவிலா நிறைகுடி குழுமித்
தலத்தின் மேம்படு நலத்தது பெருந்திருத் தலையூர்.

புராணம் :—உருத்திரபசுபதியார் என்ற பெயருடைய நாயனாரது சரித வரலாறும் பண்பும் கூறும் பகுதி இனி நிறுத்த முறையானே மும்மையா லுல காண்ட சருக்கத்தில் மூன்றாவது உருத்திரபசுபதி நாயனார் புராணங் கூறத் தொடங்கு கின்றார்

தொகை :—உருத்திரபசுபதியார் என்ற பெயருடைய நாயனாருக்கும் நான் அடியேன் ஆவேன் உம்மை முன்சொல்லிய முருகனுக்கும் என்றதனோடு கூடிய எண்ணும்மை நாயனாரது பெயர் பசுபதி என்பதும், நியதியாயத் திருவுருத்திரத்தைக் கணித்துப் பேறடைந்ததனால் உருத்திரபசுபதி என்ப பெயர்பெற்றார் என்பதும், இதற்குப் போககாரண மிதுவென்பதும், உருத்திரங் கணிக்கும் உரிமையால் மறைய வர் மரபினரென்பதும், சரிதக் குறிப்பும் முதனூல் பேசிற்று

வகை :—அழகிய ஆழமாகிய புனலுள் இரவும் பகலும் கழுத்தளவாயிடும் நீரினுள் நின்று விருப்பத்தினால் வழுவாத அன்புடனே திருவுருத்திரத்தைச் சொல்லி அதிற் கருத்தினைப் பொருந்திய அழகிய தாமரை மாலையணிந்த உருத்திர பசுபதி என்ற காரணப் பெயருடைய நாயனாரது நல்ல ஊர், வயல்களுள் சங்குகள் ஏறிச் செல்கின்ற திருத்தலையூர் என்று இந் நானிலத்தில் அறிந்தோர் சொல்லுவார்கள்

அம் தாழ் புனல் என்றது தூய்மையும் ஆழமும் குறித்தது தூய்மையை 1035 லும், ஆழத்தை 1036லும் சரிதத் தொடர்புபற்றி விரிநூல் விரித்துரைத்தது காண்க அல்லும் பகலும் நின்று ஆதரத்தால் என்ற கருத்து "வருமுறைப்பெரும் பகலுமெல் லியும்வழு வாமே" 1037 என்றதனால் விரிக்கப்பட்டது பைந்தார்-இங்கு அந்தணர்க் குரிய அடையாள மாலையாகிய தாமரை மலர்மாலை குறித்தது என்க.

உருத்திரஞ் சொல்லி அமைந்த உருத்திரபசுபதி என்றமையால் பெயர்போந்த காரணம் அறிவித்தவாறுமாயிற்று இதனை விரிநூல் 1039ல் விரித்தமை காணத்தக்கது

வயற்கே நந்து ஆர் திருத்தலையூர் - இதனால் இவ்வூர் மருதநிலச் சிறப்பமைந்த செழித்த நாட்டில் உள்ளதெனபதாம் இதனை "நிவந்தெழும் பெரும்புன னீத்தம், மலர்த்த டம்பணை வயல்புகு பொன்னிநன் னாடு" 1031 என்று விரிநூல் விரித்துக் காரணத்துடன் பொருள் உரைத்தது காண்க பதியினைத் தலையூர் என்றுரைப்பர் என்று கூட்டி முடிக்க உந்தாத - வழுவாத "கொள்ளும் அன்பினில" (1036) என்றது பார்க்க. நற்பதி - நன்மையாவன இன்ன என்பதை விரிநூல் 1032-ல் விளக்கியது காண்க உரைப்பர் என்றதற்கு அறிந்தோர் என்ற எழுவாய் வருவிக்க, உரைக்கத்தக்கவர் அவரேயாகலான்

1031 (இ - ள்) வெளிப்படை உயர்ந்து பரந்தெழுகின்ற நீத்தமானது மலர்த் தடங்களிலும் பெரிய வயல்களிலும் புகுகின்ற நல்ல நிலத்தில் காவிரி நாட்டிலே, குலத்தின் ஓங்கியனவாயும், குறைவில்லாத நிறைவையுடையனவாயும் உள்ள குடிகள் நெருங்கியிருத்தலால், ஊர்களுள் மேம்படுகின்ற நன்மையினையுடையது பெரிய திருத்தலையூராம்.

(வி - ரை) நிலத்தின் ஓங்கிய நாட்டு எனக் ஓங்குதல் - பெருமையிற் சிறத்தல். உலகில் எல்லா நாடுகளுள்ளும் சிறந்த நாடு என்பதாம் நிலத்தின் ஓங்கிய பொன்னி என்று கூட்டிக் காவிரிக்குச் சிறப்பாக்கி உரைப்பினும் அமையும் இப்பொருளில் காவிரி ஏனைய ஆறுகளினும் சிறந்தது என்பதாம் இதுபற்றி திருநாட்டுச் சிறப் பிற் கூறியவை பார்க்க நாட்டுச் சிறப்பாகப் பொருள் கொள்ளும்போது, காவிரி பெருகித் தடங்களிலும் வயல்களிலும் புகுதலால் என்று காரணங்காட்டினார் எனக

நிவந்து எழும் பெரும்புனல் நீத்தம் - நிவந்து எழும் என்றதனால் காவிரி பெருகும்போது அகன்று மிகப் பரந்து கிளம்பும் தன்மையும், பெரும்புனல் என்றதனால் அது மேலோங்கி உயரும் தன்மையும், நீத்தம் என்றதனால் வேகமாயச் செல்லும் தன்மையும் குறிக்கப்பட்டன அகலமும் ஆழமுமிருப்பினும் வேகமாயச் செல்லாத கோதாவிரிபோன்ற ஆறுகளும் உண்டு

நீத்தம், மலர்த்தடங்களிலும், பணைவயல்களிலும் புகும் என்று உருபு விரித்துரைக்க முன்னுரைகாரர்கள் தாமரைகளையுடைய வயல்களிற் புகும் என்றுரைத்தனர்.

புகுபொன்னி - வெள்ளம் வரும்போது மக்களின் பெருமுயற்சியின்றித் தானாகவே, அங்கங்குள்ள தடம் முதலிய நீர் நிலைகளினும், வயல்களினும் சென்று நிறைகின்ற காவிரியின் இயல்பு குறித்தது "வயலுட்புக" (60) என்றது பார்க்க

பொன்னி நல் நாட்டுத் - திருத்தலையூர் - நலத்தது என்று கூட்டிமுடிக்க. நாட்டுத் தலத்தின் மேம்படு என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம் நன்மை என்றது இயற்கையடைமொழி பொன்னி வருகின்ற வழியில் அதனாற் பயன்பெறுதலும் நோயக்கிருப்பிடமாகவும் உள்ள நலமில்லா நாடுகளும் சிலவுள ஆதலின், அவற்றினின்றும் பிரித்து, அதன் பயன்பெற்ற நன்மையுடைய என்று கொண்டு பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமாக வுரைப்பினும் அமையும்

குலத்தின் குடி - குலத்தின் ஓங்குதல் - "இருவாச சுட்டிய பலவேறு தொல்குடி" என்றபடி தாய் தந்தை என்ற இருவர் மரபும் தூயவாய் வழிவழி நீண்ட காலமாய் வருதல்

குறைவிலா நிறைகுடி - குறைவிலாககுடி - நிறைகுடி எனறு தனிததனி கூட்டி யுரைபபது மொனறு இந்நிறைவாவது செலவம, மககள முதலிய உடலபறறிய உலகநிலைப பொருளகளாலும், கலவி ஞானம முதலிய உயிாபறறிய அறிவு நிலைப பொருளகளாலும குறைவிலலாதிருததலும, சிநதையின நிறைவாகிய செலவம பெற றிருததலுமாம. இதனையே நலம் எனறா இதனால இவவூா சிறபபுப பெறறது எனறு குறிககத **நலத்தின் மேம்படும்** எனறா நலம் - ஊா சாதி யொருமை நிலம மேம படும வளததினைக காவிரி தனனுடகொணடு இருததலபோலக, குடிகள குலம மேம படுதறகுரிய குணஙகளைத தமமுடகொணடு விளஙகும என இஙகு விசேடவுரை காணபாருமுணடு

தலையூர் - நலததின மேமபடட காரணததால **தலையூர்** எனறு பெயராயிற றெனபது குறிபபு இவவாறு ஊாபபெயாகளைச சிறபபிததுக கூறுவது ஆசிரியாது மரபு 866-ல உரைததவையும், தலவிசேடமும பாாகக

பொனனி நீததம தடம, வயல புகலாற குறைவிலலாததாயிறறு , குறைவிலலை யாகக குடிகுழுமியன , குடிகுழுமத தலம நலததின மேமபடடது , மேமபடவே தலை யூராயிறறு எனறிவவாறு தொடாநது கொளள நிறபது காணக

திருவுருததிரம திருவைந தெழுததை உளளுறையாககொணடு மறையின பயனாய விளஙகுதலின இபபுராணததை ஐஞசீாக கலிததுறையாற கூறும சிறபபும காணக

தடம்புனை—மேம்படுதகையது—எனபனவும பாடஙகள 1

1032. வான ளிபபன மறையவா வேளவியின வளாதீத
தேன ளிப்பன நறுமலா செறிசெழுஞ சோலை ;
ஆன ளிப்பன வஞசுகந தாடுவாாக கவவூா
தான ளிபபன தருமமு நீதியுஞ சாலபும 2

(இ - ள்) வான தீ - மறையவாகளது வேளவியின வளரும தீயானது மழையை அளிபபன ; தேன சோலை - நறுமலாகள நிறைநத சோலைகள தேனை அளிபபன , ஆன ஆடுவாாககு - ஆனினஙகள அளிபபனவாகிய ஐநதினையும மகிழநது ஆடுகினற சிவபெருமானுககு , அவவூா சாலபும - அவவூா தருமமும நீதியும சாலபும எனற இவறறை அளிபபன

(வி - ரை) தீயானவை வானினை அளிபபன, சோலை தேனை அளிபபன , அவவூா தருமமும நீதியும சாலபும ஆடுவாாககு அளிபபன எனக

வான்அளிப்பன - வேள்வியின்வளர்தீ - வேளவி செயதல மழைககுக கார ணமா மெனபது **வேள்வி** - சிவவேளவிகள **வான்** - வானிடதது நினறு பெயயும மழைககும பெயராய வழஙகும ஆகுபெயா "வானசிறபபு" எனறது காணக "அஙகவை பொழிநத நீரும ஆகுதிப புகைபபா றுைம" (834) எனற விடததுரைத தவை பாாகக "மணணிற பெருவேளவி வளாதீப புகைநாளும, விணணிற புயல் காடடும வீழி மிழலையே" (குறிஞசி - 5) எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரமும காணக உலக நிலைபேறறுககுரிய மழையை வேளவிததீ தரும எனறதொரு சிறபபுணமையும காணவைதத நயமகாணக வேளவியின சிறநதபயன உலகம காககும மழைதருதலே எனபதாம

சோலை தேன் அளிப்பன - மழையின பயனாய நீாபெருக, அச்சிறப்பினால எஙகும மலாசசோலைகள செழிகக, அசசெழிபபினால அவை நிறையபபூகக, அநதப

பூககள தேன தநதன எனக மலாகளினினறும கிடைககும பொருள தேன என்றதும குறிபபாா **மலர்ச்சோலை** என உடமபொடு புணாததியோதினுா மலாசசோலையி னினறும பெறுமபயன பலவறறுளளும தேன சிறநதது எனபதும குறிபபு

ஆன் அளிப்பன அஞ்சு - ஆனைநது "ஆனபெறற அஞசு" (916) என்ற விடததுரைததவை பாாகக

அளிப்பன - அளிபபனவாகிய - குறிபபுவினைப பெயரெசசம இபபாட்டில ஏனை மூனறிடஙகளிலும வரும **அளிப்பன** எனபன வினைமுறறுககள இவவாறு வினைமுறறுகவும வினைபபெயராகவும வரும வெவவேறு முடிபுகள கொளளவைததுச சொறபொருட பினவருநிலை யணிபடக கூறுதல ஆசிரியரின கவிநயஙகளுள ஒனறு. 553-லஉரைததவையும பிறவும பாாகக

இவவாறனறி **அளிப்பன** எனபதனை இஙகும வினைமுறறுகவே கொணடு ஆனி னஙகள ஆடுவாாககு ஐநதும கொடுபபன எனறுரைபபதுமாம

உகந்து ஆடுவார்க்கு - இறைவன வேணடுதல வேணடாமையிலலாதலின் **உகந்து ஆடுதல்** என்ற தெனனையோ? எனின, இனன பொருளுககு இது குணம எனறு நியதிபபடுததி வைததததுபோல, ஆனைநதினுல ஆடடும ஆனமாககளுககு மலக கறைபோதல என்ற தனமை வைததாா என்றதேயாம ஆனைநதில அததனமையில நிகழ பவன எனக "அருககனிற சோதி யமைததோன திருததகு, மதியிற றணமை வைத தோன, திணடிறற, றீயினவெமமை செயதோன, பொயதீா, வானிற கலபபு வைத தோன, மேதகு, காலி னூககங கணடோ, னிழறிகழ, நீாி லினசுவை நிகழநதோன, வெளிபபட, மணணிற றிணமை வைததோன எனறெனறெனைபபல கோடி யெனைப பல பிறவு, மனைததனைத தவவயி னடைததோன" (அணடபபகுதி 20-28) என்ற திருவாசகம முதலியவை காணக "விருபபொன றிலலான பூணடனன வேணடல செயயும பூசனை" (சிவஞானசிததி 2 - 27) (ஒனறினும விருபபிலனுகியும உயிாகள மாடடுக கருணை பூணடு விருபபம செயயும) எனறதும காணக

தருமமும் நீதியும் சால்பும் - **தருமம்** - சிவதருமமும உலக தருமமுமென இரு வகைபபடும இறைவனூலபறறிய ஒழுககம சிவதருமம எனவும, உலகியல நூல் பறறிய ஒழுககம உலக தருமம எனவும படும அறிவிததவா றெழுகும ஒழுக கமே தருமமாம விதிததன செயதல விலககியன ஒழிதல எனறு இதனை உலக நூல வகைபறறி உரைததாா பாிமேலழகா **நீதி** - நியதி இது விதிவிலககுக களை அறிநது அதறகுததக ஒழுகுதல வேணடுமெனபதும, அவவாறு ஒழுகினுேரும ஒழுகததவறினுேரும அவரவருககு உாிய பயன பெறுவா எனபதுமாம **சால்பு** - உயாநத ஒழுககததிற சிறததல **நீதியும் சால்பும்** உலக நூலகளால உணாததப பட்டன **சால்பு** - "சாலபின மேனமை" (440) பாாகக

ஆடுவார்க்கு அவ்வூர்தான் அளிப்பன என்றது அவவூாில குழுமிய குலததின ஓஙகிய குறைவிலா நிறைகுடிகள இறைவன அருளிய நூலகளினவழியே ஒழுகினுா கள எனபதாம இறைவா தமககென ஒனறும வேணடாதவா, உயா நலலொழுக கததினினறெழுகி ஞானததாற றமமையடையச செயதலே அவரது கருணை எனப ஆதலின அவா சொலவழி ஒழுகி அவரை அவவூா வழிபடும எனபது கருதது இதனை அவாககுக கொடுபபதாக உபசாிததாா **ஊர்** - ஊாில உளள குடிகள ஆகுபெயா **ஊர்** - ஊாில உளளாரைக குறிதத தொகுதியொருமையாதலின அளிபபன என்ற பனமைவினை கொணடது **அளிப்பன** எனபதை அளிககபபடுவன எனச செயப பாடடுவினையாகக கொணடு ஊரால அளிககபபடுவன எனறுரைபபினுமாம.

குலத்தின் , குழுமி என முனபாடடிற கூறியதனைத தொடாநது அவவாறு குழுமிய குலககுடிகளுட சிறபபுடைய வேதியாகள தாம செயயததககவேளவிகளைச செயதனா , அதன பயனை வெளிபபடையாயக காண உலகம மழையினறு சிறநதது எனறு முதலிற கூறினா ஏனை எலலாக குடிகளும அவவாறே தஙகள தஙகள நெறி களிற சரிதது அறததினவழி நீதியின ஒழுகும சாலபுடையராயினா எனபாா அவ்வூர் எனறு தொகுததுக கூறினா

தருமம் இறைவனது வடிவம நீதியும அதன வழிததாய சாலபும அவனது தொகக உருவம "தனிபபெருந தருமம" (107) "அறவாழி யநதணன" முதலிய வையும, "இனனவுரு வினனநிற மெனறுணாவ தேலரிது நீதிபலவும, தனனதுரு வாமென மிகுததவ நீதியொடு தானமாவிடம" (சாதாரி-திருவைகா - 4) எனற ஆளு டைய பிளளையாா திருவாககும காணக இவறறால அவவூரினுளளாா இறைவனனை வழி நினறு அவனறனமை பெறுதறகணியராய ஒழுகினா எனபது குறிபபாா, ஆடு வார்க்குத் தருமமும் நீதியும் சால்பும் அவ்வூர் அளிப்பன எனறாா "தாமம சர" எனபது வேதம.

தேன் அளிப்பன - தேன் - வேளவிககுரிய பொருளகளுள ஒனறு அனறியும அது இறைவனை ஆடடும திருமஞசனப பொருளகளுளளும ஒனறு மககளின உணவுப பொருளகளுளளும அது சிறநதது எனபது "செநதினை யிடியுந தேனும அருநதுவாா தேனிற றோயதது,வெநதவூ னயிலவாா வேரி விளஙகனிக கவளங கொள வாா" (684) எனபன முதலியவறறிற காணக

வேள்வியின் வளர்தீ - ஆனைநதாடுவார் எனறதனால அவவூா இறைவன வழி பாடடில சிறபபு எனபதும, தருமமும் நீதியும் சால்பும் எனறவறறால அவவூா உல கியல நீதி ஒழுககததின சிறபபு எனபதும கூறினா அவவாறு வாழும தரும நீதியொழுககமும இறைவன வழிபாடடினையே உடகொணட தெனபதனை ஆடுவார்க் குத் தருமமும் நீதியும் சால்பும் அளிப்பன எனறதனால தேறறமாககக்கூறினா உலக வாழககை இறைவன சாாபினை உடகொணடு வாழபபடாதபோது பயனறறதெனபது அறிவிககபபடடமை காணக இது மறையவா புராணமாதலின அவாகள செயயததகக வேளவிச்சிறபபுடன தொடஙகிய நயமும காணக "நீரிடை நெருபபெழுந தனைய" (1035) எனற உவமையின் உடகுறிபபும அது 492-832-867-904 முதலியவறறிலும, பிறுணடும உரைததவை பாாகக

ஆனுகநது ஆடுவார் எனறதனற பசுககளின சிறபபும உணரபபடும் பசுககளுக குப பதியாவாா இறைவன எனபதும, அவரது அடிமைததிறம புரியும அபபெயா கொணட பெரியவரது சரிதம இதுவாகும எனபதும ஆகிய குறிபபுபபடக கூறிய சிறபபும காணக 2

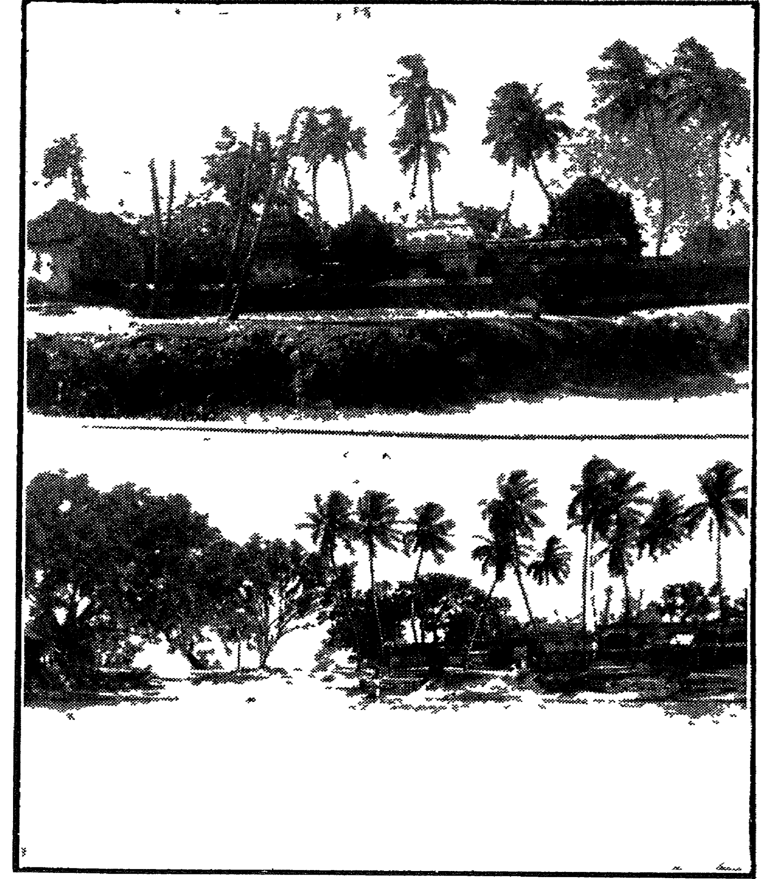
1033. அஙகண மாநக ரதனிடை யருமறை வாயமைந
துஙக வேதியா குலததினிற றோனறிய தூயோா
செஙகண மாலவிடை யாாசெழும பொனமலை வலலி
பஙகி னாடி மைததிறம் புரிபசு பதியாா.

(இ - ள்) வெளிபபடை அஙகணமையுடைய பெரிய அநநகரததில அருமறை களின வாயமையினிறகும உயாநத மறையவா மரபில தோனறிய தூயவா, செஙகண ணுடைய பெரிய இடபததை ஊாநது வருபவரும செழிதத இமய மலையின மகளா ராகிய கொடிபோனற பாாவதியமமையாரை ஒருபஙகிற கொணடவரும ஆகிய சிவ பெருமானது அடிமைததிறததை விருமபும பசுபதியாரெனற பேருடையவா.

உருததிரபசுபதிநாயஞா

—பாட்டு - 1033 - பககம - ௧௩௪௦

1. திருததலையூா - கோயில

2. திருததலையூா - கோயிலும் குளமும்

(மாயவரம - பேரளம வழி கொலமாஙகுடி நிலயததினினறும அடைவது)

(உருத்திரபசுபதிநாயனுர் தலம்)

—பாட்டு - 1031 - பககம - ௧௩௩௭

(வி - ரை) அங்கண் - அஙகணமையாவது எவவுயிாகளமாட்டும அருளுடைமை இதறகு அழகிய இடமுடைய எனறுரைபபாருமுணடு

அருமறை வாய்மை - சிவமாந தெயவததினமேற றெயவமிலலை எனனும சைவ உணமை

துங்க வேதியர் - துங்கம் - பெருமை - உயாவு இது வாயமையான வநத தெனபாா வாய்மைத் துங்கம் எனறாா "அநதணாதம குடிமுதலவா", "மரபிரண டுஞ சைவநெறி" முதலியவை காணக வைதிகததோடு சைவமும உடைமையே துங்கம் எனபது "விபபோத துஙக" எனற சிவபூசாஸததவ வியாககியானததும கூறபபடடது

தூயோர் - புறமும அகமும தூயராகுதல இவறறுள அகததூயமையே சிறந தது ஆயின, "புறநதூயமை நீரா னமையு மகநதூயமை, வாயமையாற காணப படும" (குறள) எனறபடி, புறநதூயமை முனவைககபபடும எனனை? அகககரணஙகள தூயனவாதறகுப புறககரணஙகளின தூயமையே சாதனமெனபது நூற றுணிபு ஆதலின சாதனமாகிய புறததூயமை முதறகண வேணடபபடுவது நீறிற குளிததல முதலியவறறாற புறததூயமை செயதபின பூதசுததி செயதல மரபு

தூய்மை எனபதுபறறி "உணபொழுது நீராடி யுணடலு மெனபெறினும, பால பறறிச சொலலா விடுதலுந தோலவறறிச, சாயினுஞ சானறுணமை குனறாமை யிமமூனறுந, தூஉயமென்பார் தொழில" (திரிகடுகம 27) எனற நீதி நூலும காணக இதனால (உடல) மெயயின றூயமை கூறபபடடது ஏனை மொழி மனஙகளின றூயமை மேலவரும பாடடில "வழுததும தூய அனபொடு" எனறமையாற கூறுவாா

செங்கண் மால்விடையார் - சிவநத தாமரைககணணன எனனும திருமாலாகிய விடையினையுடையவா எனறலுமாம "இடபமதாயத தாஙகினன றிருமால" (திரு வாசகம), "மாலவரை" (17), "விடையவா" (332) உரை பாாகக. "செஙகண மாலவிடையாய" (தககேசி - ஆவடுதுறை - 1) எனற நமபிகள தேவாரமும் காணக.

பொன்மலை வல்லி - பொன்மலை - இமயமலை, "பொனனின வெணடிரு நீறு புனைநதெனப, பனனு நீளபனி மாலவரைப பாலது", "பொனமலைப புலிவென ரோஙக" முதலியன காணக ஞாயிறு உதிககுமகால இதன கொடுமுடிகள பொனனே போற ரோனறுதலின இமயமலையும பொன்மலை எனபபடும மலையரசன மகளாராய வநதாராதலின உமையமமையாா மலைவல்லி எனபபடுவா வல்லி கொடி - கொடி போனற அமமையாா ஆகுபெயா

தூயோர் - பசுபதியார் எனக கூடடிமுடிகக பெயாபபயனிலை கொணடது

அடிமைத் திறம்புரி - புரிதல் - விருமபுதல அடிமைத்திறம் - உயிாகள எஞ ஞானறும இறைவனுககு அடிமைகள எனபது உணமைநூன முடிபு அதனை வேதம உளளுறையாகக கொணடு நடுவில வைததுத திருவுருததிரததினால அறிவிககும. அவவுருததிர மநதிரததை எபபோதும விருமபிச சொலபவராதலின அடிமைத்திறம் புரி எனறாா புரிதல் - செயதல எனறு கொணடு, அடிமைத திறததிறசாரும செயல களைச செயகினற எனறுரைததலுமாம அவை - மேவி (1035), பயின்றார் (1036), உய்த்திட (1037) எனறவறறாலுணாததபபடடன பசுககள இறைவனைப பதியாக உடையன எனற பொருளகொணட பசுபதியாா எனற பெயாபூணடமையாலும இது விளஙகும.

பசுபதியார் - இந்நாயனாரின் இயற்பெயர் **முருகனார்** என்ற பெயர்ப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது பார்க்க (வி - ரை - தோகை - பக்கம் கஙகச) பசுபதியாகிய சிவ பெருமானிடத்து மிக்க அன்புபூண் டொழுகும் துங்கவேதியர் குலத்தில் தோன்றினா ராதலின் இவரது பெற்றோர்கள் தங்கள் வழிபடுகடவுளின் பெயரை இவருக்கு இட்ட னர்போலும் **ஆரூரர்** என்ற பெயர் ஆளுடைய நம்பிகளுக்கு இட்டமை காணக 150-ல் உரைத்தவை பார்க்க உருத்திரபசுபதியார் என்ற பெயரின் காரணம் 1039ல் கூறுவர்.

1034. ஆய வந்தணர் ரருமறை யுருத்திரங் கொண்டு
மாய னாரறி யாமலர்ச் சேவடி வழுத்தும்
தூய வன்போடு தொடர்பினி லிடையறாச் சுருதி
நேய நெஞ்சின ராகியத் தொழிற்றலை நின்றார்

(இ - ள்) மாயனார் சேவடி - மகாவிட்டுணுவும் அறியாத மலர்போன்ற திருப் பாதங்களை, ஆய கொண்டு - அந்த அந்தணர் அருமறையின் விளங்கும் உருத்திர மந்திரத்தினைக் கொண்டு, வழுத்தும் நெஞ்சினராகி - துதிக்கும் தொடர்பால் இடையறாத தூய அன்புடனே சுருதியில் பதிந்த நேயம் நிறைந்த மனத்தையுடையவ ராகி (அதனையே ஓதித் துதிக்கின்ற) அந்தத் தொழிலிற் சிறந்து நின்றனர்

(வி - ரை) அந்தணர்-எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு வாழும் மறைமுனிவர் **அருமறை - உருத்திரம்** - அரிய வேதங்களின் ஒரு கூறுயும், அதன் நடுவுள் இருப்பதாயும், அதன் இதயமாயும், அதன் பயனாயும் விளங்கும் திருவுருத்திரம் என்ற பகுதி அது நமக சமகங்கள் என்று கூறும் மந்திரங்களை உடையது **மறைக்கு அருமை** என்ற அடைமொழி தந்த ஆசிரியர் அதன் உள்ளுறையாய் விளங்கும் மந்திரத்திற்கு அடைமொழியின்றி வாளா **உருத்திரம்** என்று கூறினர், அதன் சிறப்பு உணர்த்து தற்கு "திருவளர் தாமரை" என்ற திருக்கோவையாரில் "கோங்கு" என்றதற்கு அடைகொடாது கூறியதனால் அதன் தனிச் சிறப்புணர்த்தப்பட்டதென்று பேராசிரி யர் உரைத்த கருத்தை இங்கு நினைவு கூர்க

அருமறை - வேதங்கள் இறைவனது வாக்காதலானும், "வேதத்தை விட்ட அற மில்லை, வேதத்து, ளோதத் தகுமற மெல்லாமுள" (பாயிரம் - 51) என்று திருமந்தி ரத்தினுட் கூறுதலானும் **அருமறை** என்று சிறப்பித்தார் **அருமை** - இறைவனருளா னன்றிக் கருவி நூலறிவுகொண்டு மெய்ப்பொருளறியவாராமை

அருமறை "வேதம் இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்று நான்காகவும், அதர்வணமொழிந்து மூன்றாகவும் கொள்வது மரபு அதர்வணம் ஏனை மூன்றினின்று திரட்டப்பட்டமையின் அவற்றுளடங்கு மாதலான் வேதம் மூன்றென்றுங் கூறுவர் இதுபற்றியே வேதத்திற்குத் **திரயீ** என்ற பெயர் போந்தது **திரயீ மூர்த்தயே நம** என்ற சிவாஷ்டோத்தர சதநாமமும் இக்கருத்துப்பற்றியது அதர்வணம் ஏனைமூன்றி னின்றும் பிரித்து எடுத்துத் தொகுக்கப்பட்டுத் தனிமுதலாய நிற்றலின் வேறு வைத் தெண்ணி வேதம் நான்கென்று கூறுதலும் ஆன்றோர் வழக்கு அக்காரணம் பற்றி இருதிறத்தார் கூற்றும் தம்முண் முரணாமையறிக" என்று திருத்தருமபுர ஆதீனத்து முத்தி நிச்சயச் சிற்றுரையில் வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர் எடுத்துரைத்தனர்

அருமறை உருத்திரம் - கண்ணிருப்பதனால் உடல் பெருமை பெறுதல்போல உருத்திரத்தை இதயத்திற் கொள்ளுவதனால் மறை பெருமையுற்றது உடலும் உயிரும்போல மறையும் உருத்திரமுமாவன எனினும் பொருந்தும் வேத புருட னுக்கு இந்த உருத்திரம் கண்ணும், இதனுள் இருக்கும் பஞ்சாக்கரம் கண்மணியுமாம

என்று சதுர்வேத தாத்பரிய சங்கிரகம் எடுத்துக்கூறும் வேதம் நான்கும் வேதாங்கம் ஆறும் நியாயம் மீமாஞ்சை மிருதி புராணம் என்னும் உபாங்கம் நான்கும் ஆகிய பதினான்கு வித்தைகளுள்ளும் வேதங்களே மேலானவை, அவற்றுள்ளும் உருத்திரைகாதசனி மேலானது, அதனுள்ளும் ஐந்தெழுத்து மேலானது, அதினுள்ளும் சிவ என்ற இரண்டெழுத்தே மேலானது என்பது சிவதத்துவ விவேகத்திற்கண்டது இக்கருத்துக்களை எடுத்து விந்து ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் இப்புராண சூசனத்துள் எடுத்துக் காட்டினர்

வேதம் மூன்று என்ற முறையில் அவற்றுள் நடுவணது எசுர்வேதம்; அதன் ஏழுகாண்டங்களுள் நான்காவதனுள் நடுவணதாகிய பதினோராவது அநுவாகத்தின் நடுவணதாகிய ஆறாவது சூக்தத்தில் விளங்குவது திருவுருத்திர மந்திரம், அதன் நடுவுள் விளங்குவது சீபஞ்சாக்கரமும் அதன் நடுவுளிருப்பது சிவ என்ற திருநாமமுமாம். "சிவ சிவ வென்றிடத் தீவினை மாளும்", என்று பலவாற்றாலும் திருமந்திரத்தினுள் துதித்தனர் திருமூலதேவர் அதனையே வேத நடுவுள் விளங்கும் "அட்சரத்துவயம்" - இரண்டெழுத்துக்கள் - என்று பிற ஆசிரியரும் போற்றுவாராயினர் வேதபுருடன் சிவனை இதயத்தில் வைத்துப் போற்றுகின்றான் என்பதும் இக்கருத்துப்பற்றியது

தமிழ்மறைபற்றிய குறிப்புக்கள் வேதங்கள் நான்கென்றும் மூன்றென்றும் விரிக்கப்படுவதுபோலவே தமிழ்வேதமும் ஆசாரியன்மார்களருளிய தேவாரங்களும் திருவாசகம் கோவையுமசேர்த்து நான்கென்றும், தேவாரங்கள் மூவரருளியவாற்றால் மூன்றென்றும் விரிக்கப்படும் இத்தேவாரங்கள் மூன்றனுள் இடையில் விளங்குவது அப்பர் அருளிய தேவாரம் அதன் மூன்று திருமுறைகளில் இடையில் நிற்பது திருக்குறுந்தொகையாகிய (ஐந்தாம்) திருமுறை அத்திருமுறையினுள் நடுவுள் இருப்பது 51-வது திருப்பதிகமாகிய திருப்பாலைத்துறைத் திருப்பதிகம் அதன் பதினொரு திருப்பாசுரங்களுள் நடுவணதாகிய 6-ம் திருப்பாட்டில் "சிவாய" என்னும் பாசமொருவிய சீ பஞ்சாக்கரம் விளங்குவதும் காண்க (இஃது ஓர் அன்பர் அன்புடன் தந்த குறிப்பு)

" அரனே முதற்கடவுள் " என்ற சிவஞானபோத முதற் சூத்திரப் பொருளையே உருத்திரன் - பரமன் என்றவகையால் எடுத்துக் கூறுவது திருஉருத்திர மந்திரமாகும் இதனுள் உயிர்ப்பொருள் உயிரில் பொருள் எல்லாவற்றையும் தனித்தனி எடுத்துக் கூறி அவை யாவையினுள்ளும் கலந்து விளங்கும் சிவனுக்கு " நம " என்று வணக்கம் கூறும் இக்கருத்துப் பற்றியே தமிழ் வேதமாகிய நின்றதிருத்தாண்டகமும் " இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி " என்பது முதலாக உயிர்ப் பொருள் உயிரில் பொருள் என்னும் எல்லாவற்றுள்ளும் சிவன் கலந்து நிற்கும் தன்மையை எடுத்துத் துதித்தருளிற்று (ருத் - துன்பம், திரன் - நீக்குபவன்)

திருவுருத்திரத்தை விதிப்படி மெய்யன்போடு ஓதிச் சிவனைத் துதிப்போர் சிவபுரியிற் சேர்வார் என்னும் நூற்றுணிபு இச்சரித்தத்தால் விளங்கும் " அறிஞர் வளமுற்ற, வேதத்தை யோதியே வீடு பெற்றார்களே " என்ற திருமந்திரமும் காண்க

உருத்திரம் கொண்டு - வழுத்தும் - நெஞ்சினராகி - அத்தொழில் - தலைநின்றார் என்று கூட்டி முடிக்க.

ஆய-அந்தப் பசுபதியார் எனக் முன்பாட்டிற் கூறிய அந்த என முன்னறி சுட்டு

உருத்திரங்கொண்டு மாயனார் அறியாச் சேவடி - விட்டுணு திருப்பாற் கடலில் தமது மார்பில் சிவபெருமானை வைத்து நெடுங்காலம் தியானித்தனர் என்பது சரிதம் வேதம் விட்டுணுவின் வடிவமாகில் அது இதயத்தில் சிவனை வைத்துள்ளது என்மேற் கூறிய உண்மையும் இதனை விளக்கும் இதுபற்றியே " **நாராயணபரோத் த்யாதா** "

(தியானிபபவன) என்று நாராயணனையும, "த்யேயன்" (தியானிககபபடுபவன) என்று சிவனையும வேதஙகள கூறும "பையரு சுடாவிடு நாகப பளளிகொள வானுளளத தான" (திருவாரூர - காநதாரம 10), "மிகக வேதததுளான விரி நீருடுதத மணணகததான திருமாலகததான" (தனிததிருவிருததம - 6) என்று அபபர சுவாமிகள திருவாககாகிய தமிழமறையும கூறும "காம காதருவய பிதேசாசச" (சிவன) தியானிககபபடும பொருளாகவும, (விடடுணு) தியானிபபோனுகவுங கூறப படலானும" என்ற பிரமசூததிரமுங காணக

வழுத்தும் நெஞ்சினராகி அந்தொழில் - வழுத்தும் - மானதம - மநதம - உரை என்று மநதிரஙகணிககும முறை மூனறனுள உரையினுல வழுததினூர எனக **நெஞ்சு**- மனததின றெழிலும, **தொழில்** - மெயயின றெழிலும, குறிததலின முககரணஙகளும ஒனறுபடடன எனபதாயிறறு (வாசகம - காயிகம - உபாஞசு எனபர)

தொடர்பினில் இடையறத் தூய அன்போடு எனக, "சிநதை யிடையறு அனபும" (திருஞான - புரா - 270) என்ற திருவாககும, அதனைபபறறியே "இடை யறுப பேரனபு" என்ற காஞசிபபுராணமும காணக **இடையறுமையாவது** "இடரினுநதளரினும" எனுஞானறும விடாது தைலதாரை போலத தொடரபாய ஒழுகுதல **தொடர்பினில் இடையறு** எனபதனைச சுருதிககு அடைமொழியாககி உரிய சநதசில இடைநீஙகாத என்று உரைகொளவாருமுணடு

நேயம் - விருபபம **அந்தொழில்** - வழுததுதலாகிய தொழில செயல அனபும விருபபமும மடடுமேயனறி அவறறுற றுணடபபடட செயலும நிகழநதது

தலைநிற்றல் - உறைபபுடன சிறநது ஒழுகுதல

நெஞ்சினராகிய தொழில்—எனபதும பாடம 4

1035. கரையில கமபலை புளளொலி கறஙகிட மருஙகு
பிரச மெனசுரும பறைநதிடக கருவரால பிறழு
நிரைநெ டுஙகய னீரிடை நெருபபெழுந தனைய
விரைநெ கிழநதசெங கமலமென பொயகையுண மேவி, ரு

1036. தெளளு தணபுனல் கழுததள வாயிடைச செறிய
வுளளு றபபுககு நினறுகை யுசசிமேற குவிததுத
தளளு வெணடிரைக கஙகைநீர் ததும்பிய சடையார
கொளளு மனபினி லுருததிரங குறிபபொடு பயின்றூர். சு

1035. (இ - ள்) **கரையில கறஙகிட** - புடகளின ஒலிகள எலலையிலலாத கமபலையாகச சததிகக, **மருஙகு** - அமமருஙகிலே, **பிரசம அறைநதிட** - மெலலிய தேன வணடுகளபாட, **கருவரால மேவி** - கரிய வரால மீனகள பிறழகினற, வரிசை பெற நீணட கயலகள செலகினற நீரினுள நெருபபெழுநததுபோல வாசனையுடன அலாநத செநதாமரைகளையுடைய மென பொயகையினுளளே போய, ரு

1036 (இ - ள்) வெளிபபடை தெளிநத குளிரநத தடததின நீர கழுததளவு உளளமடடில நெருஙக உளளே பொருநதப புகுநது நினறு, வழிகினற வெளளிய அலைகளையுடைய கஙகை நீர ததுமபிய சடையினையுடைய சிவபெருமான உகநது கொளளும அனபுடன திருவுருததிரததினை (அவரது அடிமைத திறததை மனததுட கொணட) குறிபபுடனே பயினறூர

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன,

1035 (வி - ரை) புள் ஒலி கரையில் கம்பலை கறங்கிட - புட்களின் சத்தங்கள் எல்லையற்ற ஆரவாரமாகச் சத்திக்க புள்-நீர்ப் பறவைகளும், தடத்தின் ஓரங்களிலும் இடையிலும் உள்ள மரங்களில் சேரும் எண்ணிறந்த சிறு பறவைகளும் ஆம் இவை காலை மாலைகளில் பெருங் கூட்டமாகக் கூடி ஒலி செய்யுமாதலின் பலவொலிகள் விரவுதலால் கரையில் கம்பலை என்றார் கம்பலை - ஆரவாரம் கம்பலையாகக் கறங்கிட எனக் "கிளரொளி மணிவண் டறைபொழிற் பழனங் கெழுவுகம் பலைசெய் கீழைக் கோட்டூர் " (1), "கிளைகிளைப் பூம் பொதும்பிற் கொஞ்சிமாம் பொழிற்கே கெழுவு கம்பலை செய் " (4) என்ற கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பாவினுள் வருங் கருத்துக்களை இங்கு வைத்துக் காண்க கம்பு அலை என்று பிரித்துக், கம்பு - சங்குகள், அலை - அலைத்தற் கிடமாகிய, கரையில் என்று கூறுவாரும், கரையில் ஓசை மிக என்று கூறு வாருமாயினர் முன்னுரைகாரர்கள் கரையில் கம்பலை என இயல்புபுணர்ச்சியாய் அல் வழிச்சந்தியின் வருதலின் அவை உரையாகா வெனக் பூவைகளும் கிளிகளும் இவைபோன்ற பிறவும் பாடுதல் முன் உரைக்கப்பட்டன

மருங்கு - அவ்வொலி மிகுதியின் பக்கத்தே அதற்கு மாறாக அல்லது அதனுடன் இணைவனவாக புள்ஒலி - சுரும்பு அறைதல்-என்ற இரண்டும் பணக்கை மிழற்றின என பார ஒலி என்றும் அறைதல் என்றும் கூறினார் புட்கள் பலவாயும், சுரும்பை நோக்க உருவாற் பெரியனவாயும், பல பக்கங்களினின்றும் பறந்து சேர்வனவாயும் கூடுதலால் கரையில் கம்பலை ஒலி என்றார் அவ்வொலியை நோக்கச் சுரும்புகள் மிகச் சிறியன வாயும் மலரும் மலர்களைச் சூழ்ந்தே பாடுவனவாயும் கூடுதலால் அவற்றை மேன் சுரும்பு அறைய என்றார் புள்ளும் சுரும்பும் ஆகிய இந்த இரண்டின் ஒலிகளையும் முன் காட்டிய திருவிசைப்பாவில் உரைத்ததும் காண்க இவ்வாறு கூடிய ஒலி யலைகளின் சத்தமிகுதிப்பாட்டால் வரால் பிறழ்ந்தன என்றுகூறியபடியாம் " கெண் டையுங் கயலு முகளுநீர்ப் பழனங் கெழுவு கம்பலை செய் " என்றது கீழைக்கோட்டூர்த் திருவிசைப்பா

வரால்கள் பிறழுமியல்புடையன, கயல்கள் வரிசை வரிசையாய்ச் செல்வன, ஆதலின் பிறழும் என்றும், நிரை என்றும் கூறினார்

நீரிடை நெருப்பு எழுந்து அனைய - செங்கமலம் எனக் ஊழிக்காலத்தில் நீரி னின்றும் நெருப்பு எழும் என்பது மரபு வடவை எனப்படும் பெண் குதிரை முகத்தையுடையதொரு தீ கடலின் அகட்டினுள் உள்ள தென்றும், அதுவே ஊழியில் பெருகிக் கடலைச் சுருக்கிச் சுவறச் செய்து பெருந் தீயாகி உலகை எரித்து விழுங்கும் என்றும் கூறுவர் அக்கினிதீர்த்தத்தினுள் நெருப்பு எழுந்த சரிதம் திருவாதவூரர்புராணத்தினுட் கேட்கின்றோம். இங்குப் பொய்கையின் நீரிற் செந்தாமரை பூத்த தோற்றத்தை நீரில் நெருப்பு எழுந்தது போன்றதென அவ் வுண்மையினைப் புலப்படுத்துமாறு கூறிய நயமும் சுவையும் காண்க "கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார் கொண்டுபோவார் " (ஆளுடைய பிள்ளை யார்-திருவாரூர் - காந்தாரம் - 2) என்றபடி இறுதிக்காலம் விரைகின்றது, " அடியா ரானீர் எல்லீரும் அகல விடுமின் விளையாட்டை பூப்புனைந்து தொழுமின் " என்று மக்களை எச்சரிப்பது போன்று நீரிடை நெருப்பெழுந்தனையதாம் என்று நின்ற குறிப்பும் காண்க மெய்ப்பற்றி எழுந்த உவமம் எழுந்தால் அனைய என்றபாலது எழுந்தனைய எனத் திரிந்து நின்றது " சேலா கியபொய்கைச் செழுநீர்க் கமலங்கள், மேலா லெரிகாட்டும் வீழி மிழலையே " (6 - குறிஞ்சி) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க

மேலவரும பாட்டில கழுததளவாகிய நீரினுட்புககுக கை உச்சிமேற் குவித்து நினறு உருததிரம கணிககும பசுபதியாரையும இவவுவமம குறிபபாலுணாததுவது காணக அவவாறு நீரினுள நினறு கணிககும நீாமை (தனமை)யினினறு எரியுரு வாகிய இறைவனருகே இருககும நிலை எழுநதது எனற சரிதககுறிபபும காணக **பொய்கை** - தெயவத தீாததம , மானிட ராககாத நீாநிலை எனபா நசசினாாககினியா புணணியப பொயகையை யடைநது கணிததனா எனபதாம

பொயகையுள மேவி - புககு - நினறு - குவிதது - அனபினில - உருததிரம - குறிபபொடு - பயினறாா என இநத இரணடு பாட்டுககளையும தொடாநது முடிததுக கொளக

பெறவரால்—நிரை நெடுங்கய நீரிடை—எனபனவும பாட்ஙகள 5

1036 (வி - ரை) தெள்ளுதண்புனல் - தெள்ளுதல் - தெளிதல தெளிநத புனல தெளிவுடைமை நலல புனலுககுரிய இயலபு தெளிவிககும புனல எனறு பிற வினையாகக கொணடுரைபபினு மமையும இது கயததின உயாவு குறிததது இநநாண மாககளைப போலக கயததினை அசுததபபடுததாமல மககள தூயமையாய வைததிருநத னா எனபதும புலபபடும தாமரையும வரால கயல முதலியனவும இருததலும அதன தூயமைக குதவிசெயவன எனக

புனல் - கழுத்து அளவு - ஆய் இடைச் செறிய - உள்உறப் புக்கு - நின்று - இது பசுபதியாா புனலுள நினறு செபிததநிலை கரிமா முதலிய யோகசிததியால அனறி, இவவாறு கழுததளவு நீரினுள நிறபது இயலாது மனித உடல நீரினும கனங குறைநததாதலின இடுபபின அளவுககுமேல நீரினுள நிறபது இயலபிற கூடாததாம உடலினும கனமுடைய நீா கீழும நாறபுறமும செறிநது உடலை மேலே தூககிவிடு மாயினும அவவாறு மேறகிளமபாமல நீரின செறிவினையும வெனறு **நின்றார்** எனபது குறிககப **புனல் ஆய் இடைச் செறிய** எனறு கூறி இசசெயலின அருமைப பாட்டினை எடுததுக காட்டினா சிலா நீாததமபன சாதனையால நீாமேல மிதநது கட்டைபோற கிடபபதும பேசுவதும செயவா ஆனால கழுததளவு ஆழததுள நினறு அனபொடு தொடாநது மனததையும ஒருமைபபட நிறுததி அலலுமபகலும உருததிரம பயிலுதல செயதறகரிய பெருஞ செயலாம

கை உச்சிமேல் குவித்து - எனறதனால "கைகாள கூபபித தொழீா" எனறபடி இறைவனை வணஙகுதறகுக கைகள இஙகுப பயனபட்டன எனறும, உடலை நீரினுள நிறுததுதல முதலிய வேறெனறறகும அவறறைப பயனபடுததவிலலை எனறும கூறிய படி **கை - குவித்து** எனறதனால இரணடு கைகளும எனக

தள்ளு - திரை - நீர் - ததும்பிய - இறைவனது சடையினுளளே குடிகொண டிருநதும கீழே ஓடிவருவதறகுக காரணங குறிபபாாபோனறு அலைகளாற றளளப பட்ட நீா கரையினமேல ததுமபியது எனறாா

சடையார் கொள்ளும் அன்பு - சடையாா உகநது கொளவது அனபு ஒனறுமே யாம எனபது நூறறுணிபு "அனப ராயிருப பாரை யறிவரே," "உளள முளகலந தேததவல லாாககலாற, களள முளள வழிககசி வானலன," "அனபுநகாந தருளு தறகுச சிததமகிழ வயிரவராயத திருமலைநின றணைகினறாா" (சிறுத் - புரா - 25) முதலிய திருவாககுககள காணக

குறிப்பொடு பயின்றார் - குறிப்பு - தலைவராகிய பதிபபொருளுககுப பசுககளா கிய உயிாகள யாவையும எஞஞானறும அடிமைகளே எனபதும, அவவடிமைத திறததி னிற செலலவொட்டாது இடைவிலககும பாசஙகளின நீஙகி அடிமைசெயபபெறுதல

வேண்டுமெனபதும முதலிய குறிக்கோள் இதனையே முன அடிமைத் திறம்புரி (1033) எனறா

பயிலுதல் இடைவிடாது பலகாலமும சொலலுதல பசுபதியார செயலபோல வும, வேதததுள உருததிரமும அதனுட சிவமும போலவும இநத இரணடு பாட்டுக களும ஒரு தொடாபுபெறறு இபபுராணததுக நடுவினுள அமைநது விளஙகும தெயவச சிறபபும குறிககொளக 6

1037. அரும றைபபய னாகிய வுருததிர மதனை
வருமு றைப்பெரும் பகலுமேல் லியும்வழு வாமே
திரும லாபபோகுட டிருநதவ னனையவா சிலநாள
ஒருமை யுயததிட வுமையிட மகிழநதவா உவநதாா. எ

(இ - ள்) வெளிபபடை அரிய மறைகளின பயனாகிய உருததிரததை வரு முறையில பெருமபகலிலும மாலையிலும தவிராமல தாமரையினது பொகுட்டில இருக கும பிரமதேவனைபபோனற பசுபதியாா சிலநாள ஒனறுபடட வுணாவுடன இவவாறு கணிததபோது, உமையமமையாரை இடபபாகததில மகிழநது வைதத சிவபெருமான உவநதனா

(வி - ரை) அருமறைப்பயன் ஆகிய உருத்திரம் - "அருமறை உருததிரம" (1034) எனறவிடத துரைததவை காணக உருததிரனே பரமன எனறு காட்டும சிவமநதிரததைத தன னடுவுட்கொணடு விளஙகுதலால மறைப்பயனாகிய உருத்திரம் எனறா இககருததுப பறறியே "வேதப பயனாஞ் சைவமும்போல" (சணடீசா புரா - 9) எனபதும காணக அருமறை எனறது ஞானததுககு முதலாயிருககும தனமைபறறி ஞானததின முடிநதநிலை திருவுருததிரததிற பெறபபடுவதனால அதனை மறைப்பயன் எனறா மறைகள, மநதிரம - பிராமணம - உபநிடதம எனறு மூனறு பாகுபாடுபெறும சாமானிய காமியாதிகளைப பயககும யாக முதலியவற றுககு உதவுவன மநதிரம் எனற பாகம எனவும, இநத யாகாதிகளுககுரிய சடஙகு களை வகுபபன பிராமணம் எனவும்,இறைவனது இலககணஙகளை எடுததுச சொலவன உபநிட்தங்கள் எனவும கூறுவா உருததிரமானது மநதிரமாகியும, வேளவிததீயைத தனனுளடககிக கொணடதாயும உளளதோடு, சிவனே "தனிமுதலாம பரன" எனறு சிவனது முழுமுதறறனமையும கூறுவதனால அது வேதஙகளின மூனறு தனமைகளை யும தனனுடகொணடு விளஙகுதலபறறி அதனை அருமறைப்பயன் எனறா எனபது மாம அனறியும, ஆனமாககள பகுவபேதததிறகேறபப பலபல தெயவஙகளை வழி படுவா, அவவாறு வழிபடபபடும இநதிரன, அககினி, யமன, பிரமன முதலிய பிற எலலாத தேவாகளையும எடுதது ஓதி, முகமனால அவாகளுககு வழிபாடு வேதததினுட கூறபபடும , ஆயினும, இமமநதிரததினை இதயததில வைததுப போறறு முகததால முழுமுதலவன சிவனேயாம எனற உணமையைத தேறறமபெற வேதம எடுததுக காட்டுவதனாலே இது மறைப்பயனாயிறறு எனறலும பொருநதும

அருமறைப்பயனாகிய உருத்திரம் - 1 ஸ்ரீருதரம எனபது திருவுருததிரம எனத தமிழில வழஙகபபடும ஸ்ரீருதர பரசனம, ஸ்ரீருதரசூகதம, ஸ்ரீருதரா நுவாகம எனபன முதலிய பெயாகளால ஆரிய மொழியில இது வழஙகபபடும. ஸ்ரீ அலலது திரு எனபதறகுப பாாவதிதேவி, சமபதது, காநதி எனபன பொருளாம இமமூனற னோடும என்றும் கூடியிருததலின சிவபெருமானுககு ஸ்ரீருததிரன எனப பெயா போநதது

2 துனபக கடலினுடபடட தொணடரை எடுதது இனபககரைககண ஏறறுவத ஞல சிவபெருமானுககு உருததிரன எனனும திருநாமம எயதிறறு அபபெருமான நதத திருககுமாரராகளுககும, அவனடி யடைநதோாககும, அவனுடைய கணஙகடகும, அவனுருவந தாஙகிஞோககும அவன சாாபு பறறி உருததிரப பெயா வழஙகும

3 முழுமுதறகடவுளாகிய அவவுருததிர மூாததியின எலலா வடிவஙகளும கோர வடிவம, சாநதவடிவம எனனும இரணடனுள அடஙகும அவறறுள கோரவடிவம பிறவிப பெரும பிணிககு மருநதாக உளளது சாநதவடிவம சிவததுவ விளககந தருவது முனனது திருவுருததிர நமக மநதிரஙகளால துதிககபபடுவது பினனது சமக மநதிரஙகளால துதிககபபடுவது

4. வேதம மூனறனுள நடுவிலுளள யசுா வேதததின ஏழு காணடஙகளுள நடுக காணடததுளளது திருவுருததிரம இது பதிஞெரு அநுவாகஙகளாகிய உடபிரிவுகளை யுடைமையால உருததிரைகாதசீ எனறும பெயா பெறும இபபதிஞெரு அநுவாகங களிலும, இருககும யசுசும ஆகிய மநதிரஙகள கூறபபடும அவறறுள 1-வது அநு வாகததில 15 இருககும, 2 முதல 9 வரை அநுவாகஙகளில முறையே, 13, 17, 17, 15, 15, 16, 17, 19 யசுசும, 10-வது அநுவாகததில 12 இருககும, 11-வது அநுவாகததில 10 இருககும 3 யசுசும ஆக இருககு 37-ம, யசுசு 132-ம ஆக மநதி ரஙகள 169 கூறபபடடுளளன இமமநதிரஙகளை நியமமாக ஓதும முறை, தியானம, பயன முதலிய எல்லாம உருததிர கறபததுளளும, ஏனைய கறப சூததிரஙகளிலும விரி வாகக காணலாம இவ வுருததிரபபிரசினததின பாடியம இரணடனுள பட்டபாஸ் கரர் பாடியததும அவை கூறபபடுதல காணலாம

5 பிரளயாகலராகிய ஆனமாககளுள மலபரிபாக மெயதிச,சிவபெருமானுல நிரதி கரணமாகத தீககை செயயபபெறறு, முததராகிப, பலலாயிரஙகணஙகளுடன கூடிய நூறறுப பதினெடடு உருததிரருள, நிவிாததிகலையின பிருதிவிததததுவ அணடஙகள ஆயிரகோடியினு மமைநத நூறறெடடுப புவனஙகளுள, புறததே கிழககு முதலிய பததுத திசையினும ஒவவொரு திசைககும பதினமராக வைகும புவன பதிகளாகிய உருததிரா நூறறுவாககும அவா கணஙகடகும வணககஙகூறி, இவா அனைவரையும பரிசனஙகளாகவுடைய முழுமுதலாயச சாநதியதீத கலாபுவனுநதம முழுதும் யாவை யும் இறுதியுறச சஙகரிககும மகாருததிரனுகிய சிவபிரானுககு வணககஙகூறிப, பிற விப பெருமபிணித துன்பவெள்ளக் கடனீநதுங் கருத்தே மிக்குச் சாநதி வேணடிக கோடலின அருமறைப் பயனுகிய திருவுருத்திரம் சதருததிரீயம எனவும பெயா பெறும இஙகுககூறிய உருததிரா பெயா முதலியனவும பிறவும ஸ்ரீ பவுடகராகம விருததியில பசுபடலததின அததுவப பிரகரணததிற காணக "தைததிரீய சாகையின உருததிரப பிரசின முடிவிலே அவவததிககி னிருபபோராகிய இவவுருததிராகள பப பதது எணணிககையோடும நமஸகாரததோடும சுருககமாகக குறிககபபடடனா" என அபபிரகரண முடிவில கூறியதும இஙகே சிநதிககறபாலது

6 வேதம நானகினும மெயபபொருளாகிய திருவைநதெழுதது இநதிருவுருத திரததுள இருததலின, இதனை வேத புருடனுககுக கணணுகவும, திருவைந தெழுததைக கணமணியாகவும பெரியோா கூறுப நிறபனவும நடப்பனவுமாகிய உலகபபொருள அனைததினும இறைவன பகுபபினறி அவையேயாயக கலநது நிறறல பறறி, இறைவனை விசுவரூபனுகவும விசுவேசனுகவும புகழநது வணககங கூறும இததிருவுருததிரம *

* இவை ஸ்ரீமத முததுககுமாரத தமபிரானசுவாமிகள அனபுடன எழுதிய குறிபபுகள

வருமுறை - முன்சொன்ன அமமுறையாகிய நியதியிலே **பெரும்பகல்** - உச்சி வேளை வரையுள்ள சிறுபொழுது என்ற காலப்பகுதி **எல்லி** - மாலை "அல்லும் பகலும்" என்றது வகை நூல் "அந்தியு நண்பகலு மஞ்சு பதஞ்சொல்லி" (ஆரூர்-குறிஞ்சி - 1) என்ற நம்பிகள் தேவாரங்காண்க **வழுவாமே** - அன்பாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் தவிர்தலிலராகி

திருமலர் அனையவர் - **திருமலர்** - தாமரை - "பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை" "பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே" **போதுட்டு** - கொட்டை மலரில் **இருந்தவன்** - பிரமன் செங்கமலப் பொய்கையுள் மேவியிருத்தலாலும், வேத மோதுதலாலும் பிரமனைப் போன்றவர் என்றார் வினைப்பற்றி யெழுந்த உவமம்

சிலநாள் - இந்தக் கடுந்தவத்தை அவர் நீண்டகாலம் செய்யவிட்டுத் தாழ்க்காத படி இறைவர் சில நாட்களிலே மகிழ்ந்து அருள் புரிந்தனர் என்பதாம் **ஒருமை யுய்த்திட** - மனவொருமைப் பாட்டுடன் செலுத்த **வழுவாமே** - **உய்த்திட** என்று கூட்டுக **உய்த்தல்** - செலுத்துதல்

உமை இடம் மகிழ்ந்தவர் - **இடம்** - இடப்பாகம் **உமை** - சிவனருள்

உவந்தார் - மகிழ்ந்து ஏற்று அருள் புரிந்தனர் "சடையார் கொள்ளும் அன்பு" (1036) என்றது காண்க 7

1038. காத லன்பர்த மருந்தவப் பெருமையுங் கலந்த
வேத மந்திர நியதியின் மிகுதியும் விரும்பி
யாதி நாயக ரமர்ந்தருள் செய்யமற் றவர்தாந்
தீதி லாநிலைச் சிவபுரி யெல்லையிற் சேர்ந்தார். அ

(இ - ள்) வெளிப்படை விருப்பமிக்க அன்பருடைய அரியதவத்தின் பெருமையினையும், அந்தத்தவத்துடன் கலந்த வேதமந்திரத்தின் நியதியின் அளவுகடந்த மிகுதியினையும் ஏற்றுக்கொண்டு ஆதிநாயகராகிய சிவபெருமான் விரும்பி அருள் செய்யவே, பசுபதியார் தீதிலாநிலைச் சிவபுரியினது எல்லையிற் சேர்ந்தனர்

(வி - ரை) **காதல் அன்பர்** "தூயஅன்பொடு" - "நேய நெஞ்சினர்" (1034) என்றது பார்க்க

தவம் - 1036ல் குறித்த செயல் தவமெனப்பட்டது **தவம்** - தூபிக்கச் செய்தல் இங்கு உடலை வாட்டுதல் என்ற பொருளில் வந்தது "மாரி நாளிலும் வாரபனி நாளிலும், நீரிடை மூழ்கி நெடிது கிடந்தும், தளர்வுறும் யாக்கையைத் தளர்வித் தாங்கவர், தம்மைத் தாமே சாலவு மொறுப்பர்" (திருவிடை - மும் - கோவை - 19) என்ற பட்டினத்தடிகள் திருவாக்கும் காண்க

நாயகர் - பெருமையும் - மிகுதியும் விரும்பி - அமர்ந்து அருள்செய்ய, அவர் - சிவபுரி எல்லையிற் சேர்ந்தார் என்று முடிக்க **அருள் செய்ய** என்ற வினையெச்சம் **சேர்ந்தார்** என்ற பிறவினைமுதல் வினைகொண்டது

அமர்தல் - விரும்பி வீற்றிருத்தல் இங்குத் தவத்தினுள்ளும், நியதியின் மிகுதியினுள்ளும் விரும்பியிருத்தல் குறித்தது "ஆள வுடையார் தம்முடைய வன்ப ரன்பின் பாலுளராய், மூள வமர்ந்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ், கோள் மதனி லுண்ணிறைந்து குறித்த பூசை கொள்கின்றார்" (சண்டேசர் புரா - 36) என்றது காண்க. இறைவன் மந்திரத்தினுள்ளும் அன்பினுள்ளும் விளங்குகின்றான் என்ப துணைமை.

தீதிலா நிலைச் சிவபுரி - தீமையை யிலலையாகச்செய்து நிலைபேறுடைய வாழவு தரும சிவனுலகம இதனைச சோதல பசுபதியாரின தவப்பெருமையின பயனாகியது. **தீது** - ஆணவமாகிய மலம.

மகிழ்ந்தருள்செய்ய — அறிந்தருள்செய்ய — எல்லையிற்சென்றார் — எனபனவும பாடங்கள். 8

1039. நீடு மனபினி லுருததிர மோதிய நிலையால்
ஆடு சேவடி யருகுற வணைநதன , ரவாககுப
பாடு பெறறசீ ருருததிர பசுபதி யாராங
கூடு நாமமு நிகழநதது குவலயம போறற. கூ

(இ - ள்) வெளிபபடை. நீடும அனபுடனே திருவுருததிரததை ஓதிய நிலைமை யினாலே இறைவரது ஆடுகினற திருவடியின அருகு பொருநத அணைநதனா, (ஆதலின) அவருககுப பெருமைபெறற சிறநத உருத்திரபசுபதியார் எனறு கூடும பெயரும உல கமபோறற நிகழநதது

(வி - ரை) இநநாயனாருககு உருததிரபசுபதியாா எனற பெயா வழஙகுதலின காரணததை அறிவிபபது இததிருபபாட்டு. முதனூலாகிய திருததொண்டத தொகை யினுள இபபெயரால இவா போறறபபட்டமையால இதன காரணததை விரிநூல விரிததுக கூறவேண்டிய நியதிபறறி இவவாறு எடுததுககாட்டியபடியாம. இககருத துபபறறியே "எஞசாத வாட்டாய னடியாாககு மடியேன" எனற முதனூறகருததை "வனகழுத தரிவாள பூட்டி, யரிதலா லரிவாட் டாய ராயினா தூய நாமம" (924) எனறு விரிதததும, பிறவும காணக.

நீடும் அன்பு - "தூய அனபு" (1034), "கொளளும அனபு" (1036), "காதலனபா" (1038) எனறவை காணக. **நீடுதல்** - பெருகுதல. "ஈறே முதலதனி னீறலா வொனறுபல, வாறே தொழுமபாகு மஙகு" (சிவஞானபோதம - சூத) எனறபடி முததி நிலையிலும உயிா இறைவனுககு அடிமையாய நிறகு மாதலின, சிவபுரி எலலையிற சோநத பசுபதியாா, அஙகும, நீடிய அன்பினால அடிமைததிறம புரிநது (1033) இறைவனது சேவடியின அருகுற அணைநதிருநதனா எனறலுமாம. "கோடி கோடி குறட்சிறு பூதஙகள, பாடி யாடும" (16) எனறதும, "நனமை சோகண நாதரா யவாசெயு ஙயபபுறு தொழில பூண்டாா" (வெள - சரு - 52) எனறதும முதலியவை பாாகக.

ஆடுசேவடி - தூககிய திருவடி. அதுவே உயிாகளை மலசசேறறினினறும எடுதது அருள்தருவதாதலின அவவருளினைபபெறற பசுபதியாா அதன அருகு அணைநதனா.

அருகுற அணைதல் - அருகுற அணைதல அரிதின முயனறடையும பெரும பேறெனபதனை "தேடியிமை யோா பரவுந திலலைச்சிற றமபலவா, ஆடிவரும போதருகே நிறகவுமே யொட்டாரே" எனறு அகபபொருளில வைததுப புருடோத தம நமபிகள திருவிசைபபாவினுள அருளியது காணக.

அவர்க்குக் கூடும் நாமமும் நிகழ்ந்தது - கூடு நாமம் - உருததிரம எனனும சொல தமது பசுபதியாா எனனும பெயரின முனனே கூடபபெறற நாமம. பெருமை கூடிய எனற குறிபபும காணக. **உருத்திர பசுபதியார் ஆம்** எனறதும இதனை விளககிறறு. **ஆம்** - ஆகினற. முன பசுபதியாா எனறது இபபோது உருததிரபசுபதியாா என ஆகினற எனக. **பாடுபெற்றசீர் - பாடு** - பெருமை. **பாடு** - தவம, உடல வருததல

என்று கொண்டு பசுபதியார் செய்த கடுந்தவத்தின் (1036) பயனாகப் பெற்ற என்றலும் ஆம்.

துவலயம்போற்ற நிகழ்ந்தது - உலகத்துள்ளார் அத்திருப்பெயரைப் போற்றும்படி வழங்கியது. போற்றுதல் - திருத்தொண்டத்தொகையாலும், அதுகொண்டு உலகராலும் துதிக்கப்படுதல். 9

1040. அயில்கொண் முக்குடு மிப்படை யாரமருங் கருளாற்
பயிலு ருத்திர பசுபதி யார்திறம் பரசி
யெயிலு டைத்தில்லை யெல்லையி னாளைப்போ வாராஞ்
செயலு டைப்புறத் திருத்தொண்டர் திறத்தினை மொழிவாம். ௧௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. கூர்மை கொண்ட திரிசூலத்தை ஏந்திய சிவபெருமானது அருகிலே பயில் உருத்திர பசுபதியாரின் திறத்தினைத் துதித்து, மதில் சூழ்ந்த தில்லையின் எல்லையில் நாளைப்போவாராகிய செயலுடைய புறத்திருத் தொண்டருடைய திறத்தினை இனி மொழிகின்றோம்.

(வி - ரை) அயில்கோள் முக்குடுமிப்படையார் - முக்குடுமிப்படை - மூன்று தலையுடைய சூலம்; கழுக்கடை என்றும் கூறுவர். "மூவிலை யொருதாட் சூல மேந்துதல், மூவரும் யானென மொழிந்த வாறே" (திருஓற்றியூர் ஒருபாவொருபஃது - 6) என்று பட்டினத்தடிகள் திருவாக்கும், "ஆதி, யரியாகிக் காப்பா னயனாய்ப் படைப்பா, னரனா யழிப்பவனுந் தானே" (திருக்கயிலாயஞானவுலா) என்ற கழறிற்றறிவார்நாயனார் திருவாக்கும், "உயிரவைதம், பவமலிதொழி லதுநினைவொடு பதுமநன்மல ரது மருவிய சிவன்" (1), "சுராமுத லுலகுகள் நிலைபெறும்வகை நினைவொடுமிகு, மலை கடன்டு வறிதுயில்மரரியுருவியல் பரன்" (2) "உயிரவையவை முழுவதுமழி வகை நினைமுத லுருவியல்பரன்" (3) (நட்டபாடை - திருவிராகம் - சிவபுரம்) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரக் கருத்துக்களும் ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கன. "மும்மலங்கள் பாயுங் கழுக்கடை" "அழுக்கடை யாம லாண்டுகொண் டருள்பவன், கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்" என்பனவற்றுள் சூலப்படை ஏந்துதலின் கருத்து உணரப்படும். வாமை, சேட்டை, ரௌத்திரி எனவும், ஜனனீ ரோதயித்திரீ ஹாரணி எனவும் பெயர்பெற்றுத், தீக்கையில் பாசச் சேதம் பண்ணுவனவும், படைத்தல் காத்தல் அழித்தலைச் செய்வனவும், ஆகிய அச் சத்தி மூன்றுமே முக்குடுமிப் படையாயும், முத்தொழில் மூர்த்திகளை அதிட்டிப்பனவும் ஆம். இச்சத்திகளை அதிட்டித்துநின்ற முதல்வவனும் பிரம விட்டுணு ருத்திரப் பெயர் பெறுவர். அம்முதல்வன் தோற்ற நிலை யிறுதிகளைச் சங்கற்பித்துநின்ற வடிவங்களையே மேற்காட்டிய சிவபுரத் தேவாரங்கள் குறித்தன. நினைவொடு என்றது காண்க. சிவலிங்கத்தின் அடி நடு முடிகளில் பிரமன் முதலியோரைப் பூசிப்பதும் இக்கருத்துப்பற்றியதேயாம். இங்கு, உருத்திரபசுபதியார் சடையார் மருங்கு பயில் பதம் என்றது முழுமுதலாகிய சிவன் பதமாமென்பதும், உருத்திரன் என்ற பெயராலறியப்படும் குணமூர்த்திகளுள் ஒருவராகிய உருத்திரருலகு அன்றென்பதும் குறிக்க முக்குடுமிப்படையார் என்ற இப்பெயரால் கூறினார்.

பயில் இங்கு என்றும் மீளா நிலையாகிய பேறுபெற்றிருக்கும் என்ற பொருளில் வந்தது. உருத்திரம் பயில் பசுபதியார் என்று அவர் சரிதத்தை முடித்துக்காட்டிய திறமும் காண்க.

எயிலுடைத் தில்லை எல்லை - **எயில்** - மதில தீமை உட்புகாத காவல குறித்தது **எல்லை** - நாறபுறமும காததூரததில தில்லையைச சூழநத இடம 238-ல உரைததனவும பிறவும பாாககு

தில்லை தொண்டர் - இது மேலவரும சரிததிறகுத தோறறுவாய செயது அறிவிததபடியாம இதனால அநநாயனாரது பெயாககாரணமும சரித வரலாறும கூறினா 1060 - 1061 - 1062 திருபபாட்டுககளை பாாகக முதனூலாகிய திருத தொணடத தொகையினுள இபபெயராலே அவா துதிககபபட்டமையின இபபெயா கொணடே தோறறுவாய செயததுமனறித, **தில்லை எல்லையில்** - **போவார்** - எனறு சரித விளைவுடனகூட்டிப பெயா விளககமுஞசெயதாா **புறத்திருத்தொண்டர்** - கோயிறபுறததிலே யிருநது தொணடுசெயபவா அவா மரபு குறிததபடியாம திருவநதாதியும காணக

ஆசிரியா தமது மரபினபடி இதுவரை கூறிவநத சரிததவதை முடிததுக காட்டிய திறமும, வருஞசரிததவதை எடுததுத தோறறுவிதத திறமும கணடுகொளக 10

சரிதச் சுருக்கம் —காவிரி பாயும வயல வளமுடைய **சோழநாட்டில்** குலததில ஓஙகிய குறைவிலாக குடிகள நிறைநத நலமுடையது **திருத்தலையூர்** எனற பதி அதில மறையவாகளின வேளவியின பயனாக மழை பருவந தவறாது பெயயும இனிய செழுஞ சோலைகளால அவவூா சூழபபெறறுளளது ஆனநதாடும சிவபெருமான அருளிய நூல வழியே ஒழுகும அவவூரின குடிகள தருமமும நீதியும சாலபும நிறைநதவாகள.

அவவூரில **மறையவர் குலத்தில** அவதரிதத தூயவா சிவனடிமைத திறததை விருமபி இடைவிடாது சொலலும **பசுபதியார்** எனபவா அவா வேத **உருத்திர** மநதிரங கொணடு அனபோடு இடையறாது நேய நெஞசினால இறைவன றிருவடிகளைத துதிககும தொழிலிற சிறநது விளஙகினாா

தாமரைத தடததினுட புகுநது, தெளிநத நீா, கழுததளவு செறிநதுளள நிலையில சென்று நினறு கைகளை உசசிமேற குவிதது அனபுடன சிவபெருமான றிருவடிகளையே குறிவைதது அருமறைப பயனாகிய திருவுருததிரததினைப பெரும பகலும எலலியும வழுவாமல சில நாட்கள ஒருமை மனததுடன பயினறுவநதனா

இவவாறு செயதுவநத தவபபெருமையினையும, அதனுடன கலநத வேதமநதிர நியதியின மிகுதியினையும விருமபிச சிவபெருமான அமாநது அருள புரிநதனா பசுபதியாா சிவபுரி எலலையிற சோநது இறைவரது எடுதத சேவடி யருகுற அணைநது இனிதமாநதனா

உருததிரம பயினறு பேறுபெறறதனால அவருககு **உருத்திரபசுபதியார்** எனற பெயா உலகம போறற வழஙகுவதாயிறறு

தலவிசேடம் —**திருத்தலையூர்** (1) இததலம தெனனிநதிய இருபபுபபாதை மாயவரம - பேரளம வழியில கொலலமாஙகுடி நிலையததிலிருநது கிழககு உ நாழிகை யளவு கறசாலை வழி சென்றால நாட்டுவாயககாலின தெனகரையில அடையததககது மறையவா விசேடமாய வாழும பதி இஙகு உருததிரபசுபதி நாயனாா உட்புககு உருததிரஞ செபிதததாக வழஙகும திருககுளமும உணடு மறையவாகளால அவரது திருவிழா அததிருககுளததிற கொணடாடபபடுகினறது ஆலயததில நாயனாரது பழந திருவுருவம உளளது நாயனாா பெயரால திருமடமும உணடு

(2) இவ்வாறன்றி, இத்தலம், திருச்சிராப்பள்ளிச் சில்லாவில், காவிரியின் வட கரையில் உள்ள முசிறியினின்றும் வடக்கே துறையூர்போகும் கற்சாலையில் 8 நாழிகையளவில் உள்ள சம்புநாதபுரத்திற்குக் கிழக்கே மட்சாலை வழி 3 நாழிகையில் உள்ளதாம் என்றதொரு வழக்குமுண்டு* முசிறியினின்று சம்புநாதபுரம் வரை மோட்டார் வசதியுண்டு அவ்வழியில் சம்புநாத புரத்திலிருந்து தலையூருக்குப் பிரியும் கற்சாலையில் ஊருக்கு வடக்கே ½ நாழிகையளவில் திருத்தலையூர்ச்சாலை என்று விளம்பரப்பலகை எழுதப்பட்டிருக்கிறது திருச்சி - ஈரோடு கிளையில் குளித்தலை நிலையத்தி னிறங்கிக் காவிரியைப் பரிசினுற் கடந்தால் முசிறியை அடையலாம் துறையூரிலிருந்து வருவதாயின், அங்கிருந்து முசிறிக்கு வரும் கற்சாலைவழியில் துறையூரிலிருந்து 10 நாழிகையளவில் திருத்தலையூர்ச்சாலை என்று விளம்பரப்பலகை காணும் இடத்தில் இறங்கிக் கிழக்கே மூன்று நாழிகை சென்றால் இத்தலையூரையடையலாம் முசிறிக்குச் சேலம் திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய இடங்களிலிருந்தும் மோட்டார் வசதியுண்டு பெரிய புராணத்தில் உள்ளபடியே இவ்வூருக்குத் திருத்தலையூர் என்று பேர் வழங்குவதும், கோயிலின் முன்பு உள்ள ஓமகுளத்தில் நாயனார் உருத்திரம் ஓதினார் என்று வழங்குவதும், அதை ஒட்டிய இவ்வூர் தலபுராண வரலாறுமே இது இந்நாயனாரது ஊர் என்பதற்குச் சான்றுவன. இங்கு நாயனாரது திருவுருவம் 10 ஆண்டுகளுக்குமுன் ஒரு ஆதிசைவரால் செய்து வைக்கப்பட்டுத் திருவிழாவும் கொண்டாடப்படுகின்றது இராவணன் தலையை அறுத்து இட்டு ஓமஞ் செய்ததனால் தலையூர் என்றும் ஓமகுளம் என்றும் பெயர்கள் போந்தன என்பது தலபுராணம் பழைய கோயில் உண்டு சுவாமி - சப்தரிஷீசுவரர்; அம்பிகை குங்குமவல்லி பக்கத்தில் ஐயாறு என்ற ஆறு உண்டு சப்த இருடியர் பூசித்த தலமென்றும், ஐயாற்று மணலால் சிவலிங்கம் அமைத்து இராவணன் பூசித்து யாகமும் செய்த இடமென்றும், புரூரவச் சக்ரவர்த்தி ஆலயம் அமைத்தனர் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது இலிங்கமும் நந்தியும் மணலிறுகிய பாறையினாலாக்கப்பட்டன என்று தெரிகிறது ஆனால் இவ்வூர் மறையவருராக இருந்ததாய்த் தெரியவில்லை துறையூர்ச்சமீன்தாரின் மேற்பார்வையில் கோயில்காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன தலபுராணம் தமிழில் உண்டு அச்சாயிருக்கின்றது திருத்தலையூர் என்ற பேர் ஒற்றுமை கருதி நாயனாரின் சரிதவழக்குக்கள் தொடர்ந்து வழங்கப் படுவனவோ என்பது ஐயம்

கற்பனை —(1) ஆற்றின் நீர், வெள்ள காலத்தில் வயல்களினுள் தானே வந்து புகுவது வயல்களின் இயற்கைவளத்துக்கும் சிறப்புக்கும் காரணமாம்

(2) குலத்தின் ஓங்கிய குறைவிலா நிறைகுடிகள் செறிந்து விளங்குவது நகரச் சிறப்புக்களுள் ஒன்றாகும்

(3) திருவுருத்திரம் வேதங்களுட் சிறந்தது அது மறைகளின் பயனாக உள்ளது உருத்திரத்தை விதிப்படி அன்போடு ஓதுதல் சிறப்புத் தருவதாம்

(4) உருத்திரங் கொண்டு அன்பு நிறைந்த ஒருமை மனத்தோடு கழுத்தளவு நீரினுட்புக்குக் கைகூப்பிநின்று இடையறாது கணித்தல் பெருந்தவமும் சிவபுண்ணியமுமாகும். இவ்வாறு ஓதுவோர் சிவனுலகிற் சேர்ந்து சிவனடியருக்கில் வீற்றிருப்பர்

(5) உருத்திரம் சிவன் றிருநாமத்தை உள்ளே பொருந்த வைத்தது

உருத்திரபசுபதி நாயனார் புராணம் முற்றும்

---

*இவ்வரலாறுகளை அறிவித்தவர் எனது அரியநண்பர் பண்டிதர்திரு அ கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள் இவ்விடத்துக்கு நேரிற்சென்று தெரிந்து எழுதியுதவினவர் நண்பர் திரு லா. கோ சுந்தரராஜு அவர்கள் இவ்விருவர்கட்கும் எனது நன்றி உரியது.

உ
சிவமயம

18. திருநாளைப்போவார்நாயனார்புராணம்

தொகை

"செமமையே திருநாளைப் போவார்ககு மடியேன"
—திருத்தொண்டத் தொகை

வகை

"நாவார புகழததிலலை யமபலத தானருள பெறறுநாளைப்
போவா னவனும புறத்திருத் தொண்டன்றன புனபுலை போய
மூவா யிரவர்கை கூப்ப முனியா யவன்பதி தான
மாவார பொழிறிக ழாதனூ ரெனபரிம மணடலததே"
—திருத்தொண்டர் திருவநதாதி (20)

விரி

1041. பகாநதுலகு சீரபோறறும பழையவளம பதியாகுந
திகழநதபுனற கொளளிடமபொன செழுமணிக டிரைககரததான
முகநதுதர விருமருஙகு முளரிமலாக கையேறகும
அகனபணைநீா நனனாடடு மேறகானட டாதனூா. க

புராணம் :—திருநாளைபபோவாா எனற பெயருடைய நாயனாரின சரித வரலாறும பணபும கூறும பகுதி இனி, நிறுததமுறையானே, மும்மையாலுலகாணட சருககதது நானகாவது திருநாளைபபோவாா நாயனாரது சரிதங கூறத தொடஙகுகினறாா

தொகை :—செமமைபுரி சிநதையராயத, திருநாளைபபோவாா எனற பெயா வாயநத பெரியவாககும நான ஆளாவேன சேம்மை இஙகுச சிவனிடதது ஓஙகி எழுநத சிததநிலையுடன முனனுணாவினால, ஒழியாத காதலுணாசசியினைக குறிததது "செமமைபுரி சிநதையராய" (1052) எனறது காணக 1051, 1060, 1061 பாாகக

சேம்மை - மனபபணபு, நோமை அதனால தமது குலதருமததின வழாது நினறே திருபபணியும அதறகேறபச செயதனா "வருபிறபபின வழிவநத அறமபுரி கொள கையராயே யடிததொணடின நெறிநினறாா" (1052) திலலைககுப போவேன எனறு மனஙகொணடவா அனறு தமது குலததின இழிபு கருதிப போககொழிநதனா, காதல மிககு எழவே "நாளைப போவேன" எனபாராயப பலநாள கழிநதன; நாளகள வீணே செலலத தரியாது, பிறவி ஒழியுமாறு போகத துணிநதனா இவவாறு போக நினைநததும, போககு ஒழிநததும, பினனாத துணிநததும ஒவவோா நிலையிற கொணட மனச சேம்மையினாலாகியன திலலை எலலையிற போயின பினனரும உடசெலலத துணியாது ஊரெலலைபபுறம சுறறிக கவனறு நினறதும, இறைவனாணையாற தீயின மூழகி மறைமுனியாய எழுநததும சேம்மை நிலையாலுளவாயின; என றிவவளவும சேம்மையே எனறதனால அமைதது இசசரித முழுமையும காடடநினற முதனூலின மாணபு மொழியின மேமபாடு கருதுக திருநாளைப்போவார் -

நாயனாரின் பெயர். தில்லை போகும் விருப்பமும் ஒருப்பாடும் இருந்தும் தமது பிறப் பாகிய குலத்தின் இழிவுகருதிப் போகத் துணியாராயும், பின்னரும் காதல் மிகவே "நாளைப் போவேன்" என்று கருதியும் இவ்வாறு பல நாளும் கழித்த காரணத்தால் இப்பெயர் போந்தது (1061) முதனூலிற்கண்ட இப்பெயராலேயே புராணம் வழங்கு கின்றது இவரது இயற்பெயர் நந்தனார் என்பதாம் (1051)

வகை :—பெரியோர்களால் துதிக்கப்பட்ட புகழினையுடைய தில்லையம்பல வாணருடைய திருவருளைப் பெற்றுத்,தில்லைக்கு **நாளைப்போவார்** என்ற பெயர் பெற்றும், புறத்திருத் தொண்டராயத் தமது புன்மையுடைய புலைப்பிறவிபோய் நீங்கித் தில்லை மூவாயிரவரும் கைகுவித்துத் தொழும்படி முனியாகியவருடைய பதி, மரங்கள் நெருங் கிய பொழில்கள் சூழ்ந்த **ஆதனூர்** என்று இந்நிலவுலகத்து எடுத்துச் சொல்லுவர்

நாவார் புகழ் - ஆளுடையபிள்ளையார் முதலிய பெருமக்கள் பலரும் தமது திரு வாக்கினால் நிறைய எடுத்துச்சொல்லும் புகழ் இத்திருவந்தாதியருளிய நம்பியாண்டார் நம்பிகளுக்கு முன் போந்த சைவத் தெய்வத் திருமுறைகள் பதினொன்றும் அருளிய எல்லாப் பெருமக்களும் புகழ்ந்தவகை திருமுறைகளுட் காணக் வேதங்களும் ஆகமங்களும் புகழ்ந்தன மக்கள் தம நாவினால் பேசத்தக்கன இப்புகழேயன்றி வேறில்லை இதனையே "பொருள்சேர் புகழ்" என்றது திருக்குறள் **புகழ்த்தில்லை** என்றும், **புகழ் அம்பலந்தான்** என்றும் கூட்டத்தக்கது **நாளைப்போவான் அவன்ஆம்** - தில்லைக்கு நாளைச் செல்வேன் என்று பலநாள் கருதியதனாற் போந்த பெயர் என்பது குறிக்க **அவன் ஆம்** என்றார் **புறத்திருத் தொண்டன்** - இதனால் அவரது மரபும், தொண்டராயின நிலையும், மரபுக்கேற்ப அவர்செய்த திருத்தொண் டின் வரலாறும் குறிக்கப்பட்டன இவை 1051 - 1059 திருப்பாட்டுக்களில் விரிக் கப்படுவனவாம் **புலைபோய்** - முனியாய வரலாறு 1072ல் விரிக்கப்பட்டது **மாவார் பொழில்திகழ் ஆதனூர்** - 1043, 1044 பார்க்க

1041 (இ - ள்) திகழ்ந்த ஆதனூர் - விளக்கங் கொண்ட நீரினையுடைய **கொள்ளிடம்** என்ற ஆறு, பொன்னையும் செழுமணிகளையும் அலைகளாகிய கையினால் முகந்துதர இரு பக்கங்களிலும் உள்ள தாமரைகளின் மலர்க்கையினாலே அவற்றை ஏற்றுக்கொள்கின்ற இடமகன்ற வயல்களையுடைய நன்மை தருகின்ற **நீர் நாட்டிலே மேற்கானாட்டின்** உள்ள **ஆதனூர்** என்பது, பகர்ந்து பதியாகும் - உலகம் அதன் சிறப்பினை எடுத்துச்சொல்லித் துதிக்கின்ற பழைமையாகிய வளத்தையுடைய ஊர்

1041 (வி - ரை) **சீர்பகர்ந்து உலகு போற்றும்** எனக் அத்திருப்பதியின் சீர் இந் நாயனாருக்கு முற்காலத்தில் போற்றப்படாமல், அவர் அருள்பெற்ற பின்னரே பேசப் படுவதனால் **சீர்** என்பதனை முன்வைக்காது பின்வைத்தோதினார் **சீர்** - நந்தனார் அவ தரித்து வாழ்ந்து திருவருள் பெற்றின்ற சிறப்பு

பழைய வளம்பதி - நந்தனார் அவதரித்ததன் பின், சீர், வந்ததேயாயினும் அதன் வளம் பழைமையுடைத்தென்பது **பழைய வளம**ாவது கொள்ளிடத் திருநதியின் நீர் வளத்தாலாவது என்பார் பொன் - மணி - முளரி - பணை - நீர் - நன்னாடு என்றிவற்றால் விளக்கினார்.

பதி ஆகும் - இதுவே உயிர்களுக்கு ஆகுவது, ஏனை வெறும் உலக வளம்பதிகள் இத்தகையன ஆகா என்பதும் குறிப்பு

திகழ்ந்த புனல் கொள்ளிடம் - கொள்ளிடத் திருநதியானது காவிரியினது மிக்க நீரினைக் கடலினுட் செல்ல விடுத்தற்கமைந்த வடிகால் ஆறு. பெரிய அணையின்கீழ் வடியும் ஊற்றுநீர் இதனுள்ளே செல்வதாதலின் எப்போதும் தெளிந்த நீரினையுடை

யது என்றுகுறிக்கத் திகழ்ந்த புனல் என்றார் கோள்ளிடம் - 256-ல் உரைத்தவை பார்க்க திகழ்ந்த என்பதற்கு இவ்வாறன்றி வெள்ளகாலத்தில் மிகுதியாயப்போந்து விளங்கிய என்று கூறுதலுமாம்

போன் செழுமணிகள் - பொன்னையும் செழுமணிகளையும் உம்மைகளும் இரண்டனுருபுகளும் விரிக்க பொன்னும் மணிகளும் காவிரியினால் மலையினின்றும், வழியில் உள்ள நிலங்களினின்றும் அலைத்துக் கொண்டுவரப்பட்டன 57-ல் உரைத் தவை பார்க்க பொன்விளை மலைநிலங்களிற் போந்து பொன் கொண்டு வருதலிற் **போன்னி** எனப்படும்

திரைக் கரத்தால் முகந்துதர - **திரைக்கரம்** - முகத்தலும் தருதலும் செய்தலால் திரையைக் கையாக உருவகம் செய்தார் முகந்து தர-எடுத்துக்கொடுக்க உருவகத்தால் இயைந்த வினையை விரித்துக் காட்டியவாறு "நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரைகள்" என்ற படி காற்றின் வேகத்தால் நீரின் பரப்பு உந்தப்பட்டுச் சுருண்டு மேலே எழும், அவ் வாறு அது சுருண்டு எழும்போது நீரின் கீழே கிடந்த பொன்மணல் மணி முதலிய வற்றை அள்ளிக்கொண்டு மேற்கிளம்பும், பின்னாகக் கரையில் மோதிப்பரவும்போது அவற்றை அங்கு உதிர்த்துவிடும் இச்செயல்களையே முகத்தலாகவும் தருதலாகவும் உருவகித்தார்

முகத்தல் - கொள்ளுதல் **இருமருங்கும் அகன்பணை** - கொள்ளிடத்தின் இரு கரைகளிலும் அகன்ற வயல்கள் உள்ளன அவற்றினுள்ளும் அங்குள்ள தடாகங்களி னுள்ளும் தாமரைகள் பூத்துள்ளன அத்தாமரைப் பூக்களினுள் கொள்ளிடத்தின் அலைகளாற்றரப்பட்ட பொன்னும் மணிகளும் சென்று தங்கும் தோற்றம் தாமரைமல ராகிய கைகளினாலே பணை அவற்றை ஏற்கின்றது போன்றது என விரிவு செய்து கொள்க

மலர்க்கை - **திரைக்கை** என்றதற்குரைத்தபடி உரைத்துக் கொள்க "வயல்புகு பொன்னி" என்றபடி காவிரியின் நீர் வயலுள்ளே வந்து புகுவதுபோலக் கொள்ளிட நீர் புகாது, வெள்ளம் பெருகும் காலத்தில் அலைகளால்,நீர், கரைகளின் அயலின் வயல் களில் வீசப்படும் இயல்பு குறிக்கப்பட்டது வள்ளன்மையுடையோர் தம் வழியிற் சென்றுகொண்டே தமது பொருள்களை வாரி இறைத்து ஈந்து செல்லும் இயல்பும், அவ்வாறே அவ்வழியிலே நின்ற இரவலரும் தாந்தாம் இருந்த இடத்தைவிட்டுப் பெய ராது தம் கைகளை விரித்திருந்து அவற்றுள் வீழ்வனவற்றைப் பெறும் இயல்பும் போலக் கொள்ளிடத்தின் திரைகள் பொன் மணிகளை வீச இருபுறமும் முளரிகக்கை களால் அகன்பணைகள் ஏற்றன என்ற குறிப்பும் காணக ஈதலும் ஏற்றலுமாகிய தற்குறிப் பேற்ற அணியின் சுவையும் கருதுக

நீர் நன்னுடு - நீர் நாடு என்று வழங்கும் சோழநாடு **நன்மை** என்பது இங்கு ஏற்குமிடத்து வந்த இடைப்பிறவரல்

மேற்கானுடு - சோழநாட்டின் உள்நாடுகளுள் ஒன்று கானுடு - கோனுடு - கானுட்டுமுள்ளூர் முதலியவை காண்க

ஆதனூர் - நந்தனார் அவதரித்த ஊரின் பெயர் ஆதனூர் - பதியாகும் எனக.

பதி ஆகும் - இது நாயனாரது திருவவதாரத்தினாலே தன் சீரினை உலகு பகர்ந்து போற்றும் பதி ஆகும் பெருமை பெற்றது என்பது குறிப்பு

இப்பாட்டு, தன்மை, உவமை, உருவகம், தற்குறிப்பேற்றம் முதலிய பல அணி நலன்களும் விரவிக், குறிப்பு முதலிய பல உள்ளுறைகளுடன் விளங்கும் கவிநயம

காணக "உணாவினின வலலோா அணிபெறச செயவன செயயுள" என்றதறகு இஃது ஒபபறற இலககியமாய விளஙகுவதெனக 1

1042 நீறறலாபே ரொளிநெருஙகு மபபதியி னிறைகருமபின
சாறறலைவன குலைவயலிற றகடடுவரா லெழபபகடடோ
ஆறறலவன கொழுககிழித்த சாலவழிபோ யசைநதேறிச
சேறறலவன கருவுயிாகக முருகுயிாககுஞ செழுஙகமலம. உ

(இ - ள்) வெளிபபடை திருநீறறின பெரிய ஒளி நெருஙகி விளஙகும அநதப பதியில நிறையும கருபபஞ சாறறில அலையும, வலிய (குலை)வரமபுகளையுடைய வயலில, தகடு போனற வரால மீனகள எழுமபடி எருமைகள பூடடிய ஏா செலலும வழியில, கலபபையினது வலிய கொழுவினுற கிழிககபபடட படைசசாலின வழியே, மெலல அசைநது மேலேறிச சென்று, சேறறில வாழும நணடுகள கரு ஈனச, செழுஙகமலங கள முருகு உயிாககும

(வி - ரை) நீற்று அலர் பேர் ஒளி நெருங்கும் என்றதனுல அபபகுதியில நீறு பூசும அடியாா கூடடம நிறைநதுளளது எனபது கருதது திருநீறறுச சாாபினுல உளதாகும சிவஞானப பேரொளியானது இனி விளைநது மிகுதறகுரிய நாயனுா அவ தரிககததகக இடமாதலும குறிபபு

நிறைகரும்பின் சாற்று அலை வன்குலை - நிறைநத கருமபுச சாறறினுலே அலைக கபபடட வரபபுகள என்றது, அநநாடடின கருமபு மிகுதியாதலின, அது அடடபபடும போது அதன சாறு முதலியவை வயலினும வரபபினும சேறுபடுததுதலினுலே வரமபு கள அசசாறறில அலைகினறன எனபதாம குலை - வரமபு, கரை குலை - நெறகுலைகள என்று கொணடு, நெலலும கருமபும வயலகளில அடுததடுதது மிக விளையும செழிதத மருத நிலமாதலின நெறகுலைகள கருமபுச சாறறில அலையும வயலகள என்றுரைப பாருமுணடு

தகட்டு வரால் - தகடுபோனற வடிவுடைய வரால மீன தகடுபோல மெலலி தாய நீணடுதுவளுதலின, வினையும மெயயுமபறறிவநத உவமமும, தனமை நவிறசியும விரவி வநதன

பகடு ஏர் ஆறு அலம் வன்கொழு கிழித்த சால் - பகடு - எருமை எருமைகளை ஏாிறபூடடி உழுவதும உழவின பிறதொழிலகளைச செயவதுமபறறி முன உரைததவை பாாகக "பகடு" (74) என்றவிடத துரைததவறறை இஙகு நினைவுகூாக ஏர் ஆறு - ஏா செலலும வழியே அலம் - கலபபையின அடியிற றைககபபடடு அதன நுனியாக உளள இருமபு முளை சால் - படைசசால கலபபை சென்ற பளளம

அசைநது கருவுயிர்க்க - சேறறினுள தவழநத சினைநணடு கலபபைககுட் படாது தபபி ஒதுஙகிப, பின, அநதக கலபபை உழுத சால வழியே மெலலச்சென்று, அவவாறே ஒதுஙகிப பிழைதத தாமரையில ஏறி, அதன மலரில கரு ஈன எனக

முருகு உயிர்க்கும் - பூந்தாதுககளை உதிாதது வாசனை வீசும நணடு மலரில் ஏறி அதனுட் படிதலால மலரின கேசரஙகள அசைநது தாதுககளை உதிர்ததன அத தோறறம, கருவுயிாதத பெடடை நணடினை ஈரம புலாததி அதற்கு ஈனுதற் குரிய மருநது தருவன போனறிருநதது எனத தறகுறிபபேறறம படக, கருவுயிர்க்க முருகுயிர்க்கும் என்று காரணப்பொருளில வந்த வினையெசசமாக உரைதத் குறிபபும காணக.

இசசரிதமுடைய நாயனாராகிய நநதனாரின மரபினா தரும கோரோசனை முதலி யவை, மககள மகவு ஈனுதலுககுரிய மருநதுவகையாதல பறறி, இசசரிதம பறறிய குறிபபும காணததககது "பரநதவிளை வயறசெயய பஙகயமாம பொஙகெரியில" (திருஞான - புரா - 7), எனற திருபபாட்டில அசசரித நாயகராகிய ஆளுடைய பிளளை யாரது அநதணாமரபு பறறிய தோறறததின இயறகைப பொருளகளிறகணடு காட்டியும, "கருஙகதலிப பெருஙகுலைகள களிறறுககை முகஙகாட்ட" (திருநா - புரா - 6) எனற திருபபாட்டில அசசரிதமுடைய அபபா சுவாமிகளது திருமரபின தோற்றததையும, அமமரபுககுரிய படைததலைமைக குறிபபினையும, அதுபறறிய சரிதக குறிபபினையும உளளுறையாக வைதது நாட்டுவளம கணடு காட்டியும, இனனும இவ வாறு கூறும ஆசிரியரது மரபுங காணக அவவசசரித மயமாகிய தெயவக கண கொணடு சரிதம சொலலபபுகும ஆசிரியாககு, நாடும நகரும ஆறும குளமும வயலும மரமும பிறவும அவவசசரித மயமாக விளஙகக காணுதல அருமையாமோ? 2

1043. நனைமருவுஞ சினைபொதுளி நறுவிரைசூழ செறிதளிரிற
றினகரமண டலமவருடுஞ செழுநதருவின குலமபெருகிக
கனமருவி யசைநதலையக களிவணடு புடைசூழப
புனமழையோ மதுமழையோ பொழிவொழியா பூஞசோலை. ௩

(இ - ள்) வெளிபபடை. அருமபுகள நிறைநத கொமபுகள செறிநது மிகக வாசனை சூழும செறிநத தளிாகளினுல ஞாயிறறின மணடலததைத தடவுகினற செழிதத மரஙகளின கூட்டம பெருகி, மேகஙகளும பொருநதி, அசைநது அலைதலால, தேன வணடுகள பககஙகளிற சூழ, புனன மழையோ, அனறித தேனமழையோ, ஒழியாமல பெயவன பூஞசோலைகள

(வி - ரை) **நனை** - அருமபுகள **பொதுளுதல்** - நெருஙகுதல

பொதுளி நறுவிரைசூழ் - பொதுளுதலால நலல மணம சூழும காரணப பொரு ளில வநத வினையெசசம **சூழ்** - தளிர் எனக

தளிரின் தினகர மண்டலம் வருட மேல ஓஙகி வளாநத பூமரஙகளின உசசியில தழைதத தளிாகள ஞாயிறறின மணடலததை அளாவ எனறு மரஙகளின உயாசசி தோனறக கூறிய உயாவுநவிறசியணி **தினகரன்** - ஞாயிறு - (சூரியன) நாள எனற காலப பகுதியைச செயபவன எனபது பொருள **தினம்** - நாள, **கரன்** - செயபவன (கிரு - செய - பகுதி) உலகம தனனைச சுறறிச சுழனறு செனறும உருணடும சூழவதனுல உலகுககுப பகல இரவு எனற காலப பாகுபாட்டை ஞாயிறு உண்டாககுகிறுன எனபது குறிததது **மண்டலம்** ஞாயிறறின கதிாகளின சூழல குறிபபது **மண்டிலம்** எனறு பாட்டங கொணடு வட்டவடிவம எனபாரு முணடு **தளிரின் வருடும்** எனறு கூட்டுக தளிாகளினுல ஞாயிறறு மணடலததைத தடவுவன போனறன எனபதாம **இன்** - கருவிப பொருளில வநத ஐநதனுருபு

வருடும் செழும் தரு - வருடுமபடி உயாநத செழிபபுடைய மரஙகள **குலம்** - கூட்டம **கனம்** - மேகம **மருவி அசைநது அலைய** - மேகஙகள சஞசரிகக அவறறு ளும காறறினுலும அசைவுகள உணடாதலின, **அசைநது அலைய** எனறு இரணடு இயககஙகள கூறினா

கனம் - தளிாசசினைகளில மருவி அசைபபன, **வண்டு** - புடைசூழ அசசினை களில உளள பூ நனைகளில புடைசூழநது முரனறும மொயததும அவறறை அலாதது வன **கனமருவி அசைநதலைதலால** புனன மழைத துளி வீழவன, **வண்டு** நனை

களின புடைசூழநது அலாததுதலால தேனதுளி மழைபோலத துளிபபன , ஆதலின புனன்மழையோ ? மதுமழையோ ? பொழிவொழியா எனறா

கனமருவி அசைநதலையப புனனமழை, வணடுசூழ மதுமழை, பொழிவொழியா எனறு நிரனிரையாகக கூட்டி உரைகக இஙகு மழை எனபது துளிகளின தூறறு தலைக குறிததது

ஓகாரஙகள ஒவவோர காலம இரணடினிலொனறு இடைவிடாது பொழியும நிலையாகிய சிறபபுக குறிததன ஐயபபொருளில வநதன எனறு கொளவாரு முணடு

இருந்தசையக் களி வண்டு—எனபதும பாடம 3

1044. பாளைவிரி மணஙகமழும பைஙகாயவன குலைதெஙகின
குளதிர மிசைமுட்டிக கிடஙகிடஙகி னெழபபாயநத
வாளைபுதைய சசொரிநத பழமிதபப வணபலவி
னீளமுதிர கனிகிழிதே னீததததி லெழுநதுகளும ச

(இ - ள்) வெளிபபடை இளம பாளைகள விரிநது மணஙகமழகினறனவும, பசிய காயகளையுடைய வலிய குலைகளைக கொணடனவு மாகிய தெனனை மரஙகளின அடிபபாகததில மரம அசையுமாறு முட்டிப பெரிய நீரபபளளஙகளினினறும மேலெழுமபிப பாயநத வாளை மீனகள, தாம கீழே புதையசசொரிநத அததெனனை களின நெறறுககள மிதககுமபடி வணமையுடைய பலாமரஙகளின நீணட முதிரநத கனிகள கிழிநது பெருகிய தேனின பெருககிலே (அவவாளை மீனகள) எழுநது குதிககும

(வி - ரை) பாளை விரி மணம் - இளமபாளைகள விரிதலால உளதாகும மணம. இளமபாளைகள தெனனையின பூஙகொததுககளாகும

பைங்காய் வன்குலை - பசிய காயகள நிறையககாயதத வலியகுலை குலைககு வலிமையாவது காயகள நாளுககுநாள கனககபபெருதது நிறையினும பறறுவிடாது தாஙகும வலலமை

தெங்கின் முட்டி - தெஙகின தாளில (அவை) அதிருமபடி மேல முட்டி எனக முட்டுதல் - தாககுதல

கிடங்கின் எழப்பாய்ந்த - கிடஙகினினறும உயர மேலே எழுமபுமாறு துளளிப பாயநத கிடங்கு - நீரையுடைய பளளஙகள தடஙகள எனறலுமாம முட்டிப - பாயநத - வாளை எனக

புதைய - புதையுமபடி சொரிநத பழம் - உதிரதத தெஙகஙகனி நெறறு

பசிய காயகள குலைகளில வலிமையுடன பறறிககொணடிருபபதும, பழுதது முறறின நெறறுககள சிறிது அதிரசசி உணடாயினும பறறுவிட்டு உதிரவதும தெனனை யின தாவர இயலபு "காககை யேறப பனமபழம வீழ" எனற முதுமொழியும காணக

முட்டிப் பாய்நத வாளை புதையச் சொரிநத பழம் - கரையில வளாநத தெனனை அதிருமபடி மேலமுட்டிக கிடஙகினினறும வாளை குதிததுப பாயநதது, அதிரசசியுண டாகுமபடி தனது தாளிறபாயநத வாளையின தீசசெயலுககுச சினநது அதனைத தண டிபபது போனறு அததெனனை தன பழஙகளை அதனமேற சொரிநதது , அநநெறறுக கள வாளையைததாககி அதனோடு வீழநது கீழே வயலின சேறறிற புதைநதன , அவறறி னடியில அமுககுணடு வாளையும சேறறினுட புதைபபட்டது எனக

வண்பலவின் நீத்தம் - தெனனை நெறறுககள அவவாறு விசையின வீழும போது பககததிலிருநத பலாவின அடியிற பழுததிருநத நீணட முதிாநத கனி யின மோதி வீழநதன , அதனுல பலாபபழம கிழிநது சாறறினைப பொழிநதது , அப பழசசாறு பெருகி ஓடிறறு எனபதாம பலாவினடியிற பழுதத கனி தானுகவெடித துச சாறுபாயநதது எனறலுமாம

பழம் மிதப்பக் கிழ்நத நீத்தத்தில் - எழுந்து உகளும் - முன வாளை புதைப வீழநது வயறசேறறினுட புதைநதிருநத தெனனம பழம, பலாபபழச சாறுபாயச சிறிது சிறிதாகச சேறறினதுபறறு இளகபபெறறு, அசசாறு நிறையவே, இலகுவான பொருளாதலின மிதககலாயிறறு தனனைசசேறறினுட புதைததது மேலழுததி நினற நெறறு மிதககவே, புதைபடட வாளை அநநீததததின உதவியால எழுநது மேறகிளம பிக குதிககும எனபது உகளுதல் - கிளமபிக குதிததல சிறையினினறும விடுபடட மகிழசசிக குறியாகக குதிககும எனனும தறகுறிபபுமாம

தாள் அதிர மூட்டிப் பாய்நத வாளை புதையச் சோர்நத - எனறதனுல தனனை அதிர முடடியதாற சினநத தெனனை, அவவாளை மீணடும கிளமபி முடடாவணணம அதனைத தணடிததலும ஒதுககுதலும ஒருஙகே செயயும வகையால, தனது பழத தினுல அதனைச சாடிச சேறறினுள அமிழததிவைததது எனறும, அவவாறு தணடித தலினும அது ஊறுணடு சாவாவணணம அருளகொணடு (Justice tempered with mercy எனறு நவீனா கூறுமாறு) அது தஙகுமிடமாகிய சேறறினுள தானே அதனை அடைதது வைததது (internment or imprisonment) எனறும உள ளுறையாகிய தறகுறிபபேறற அணிநலமும காணததககது.

வண் பலவின் - நீத்தம் - இனி, (அதனைத தொடாநது) இவவாறு தணடிககப படடு வருநதுவோரிடததது இரககமுறறுக கைதூககிவிடும வளளனமையுடையாா போலப, பலவின கனி தனது சாறறினைப பெருகச சொரிநது பாயவிடடுச சேறறினை இளகச செயதலால நெறறுமிதபபவும, கீழே அமிழததபபடட வாளை எழுநது உகள வும துணைபுரிநதது எனனும தறகுறிபபேறற அணிநயமும காணக

இவவாறு கணடனையும தணடனையும கருணையும ஒருஙகே தாவரஙகளிலும காணவைதத கவிநயம நநதஞரது திருவுளளககிடையினையும, ஆசிரியரதுதிருவுளளக கிடையினையும ஒருஙகே விளககும வகையில அமைநது விளஙகுவது இத தெயவ மணககும திருபபாடடு

இளமபூவுங குருமபையும கொணட பூமபாளையும, பசிய காயகொணட வலிய குலையும, முதிாநத கனிகள கொணட முதுபாளையும என இவவாறு பல பகுவப படட பலனகளையும ஒருஙகே தாஙகிநிறகும தெனனையினைத தனமையணி நலமபடக காடடியதிறமும, இவவாறே பெரியோா பல பகுவமுடையாாகும அவவவா தாததுக கேறறவா றுதவும பணபுடையாராவா எனற குறிபபும காணக

இபபாடடில உயாவுநவிறசி முதலிய அணிநலஙகளும உட்குறிபபும ஒருஙகு விளஙகுவனவாம

நீாவளததினுல, கரைகளில தெனனைகள செழிததுவளரும நிலையும, அவறறின காயகள மிகுதியினுற பறிபபாரினறி முறறித தாமாக உதிரும நிலையும, வாளைகள குதிதது மேலெழும இயலபும, பலாபபழஙகள செழிதது வெடிததுச சாறுபொழியும தனமையும ஒனறுசேரக காடடி, நாடடுவளங கூறிய சுவையும காணக.

மேலோஙகிச செலலும வளஙகளை, முதலில கீழே சேறறில வாழவாரே கொளளவைதது, எஞசிய பலனகளையே பிறா கைககொளளவைதத குறிபபும, மேல வரும பாடடின கருததுககுத தோறறுவாய செயததும காணக.

"தாழையின நீாமுதிய காயகமுகின வீழநிரை தாறுசிதறி, வாழையுதிா வீழ கனிக ளூறிவயல சேறுசெயயும வைகாவிலே "(சாதாாிபபண - 1) எனற ஆளுடைய பிளளையாரது தேவாரககருதது இஙகு நினைவு கூாதறபாலது "காயமாணட தெங கினபழம வீழ" எனற சிநதாமணிப பாடடை இஙகு ஒபபுநோககி இதன உயாவு கணடுகொளக
4

1045. வயலவளமுஞ செயலபடுபைந துடவையிடை வருவளமும
வியலிடமெங கணுநிறைய மிககபெருந திருவினவாம
புயலடையு மாடஙகள பொலிவெயத மலிவுடைததா
யயலிடைவே றடிநெருஙகக குடிநெருஙகி யுளதவவூா. ரு

(இ - ள்) வெளிபபடை வயலின வரும வளஙகளும, கைவினைச செயலகளினால விளைககபபடுகினற பசிய தோடட நிலஙகளினினறும வரும வளஙகளும மிக அகனற இடமெஙகணும நிறைய, அவறறால மிகுநத பெரிய செலவஙகளையுடையன வாகி, மேகநதவழுமளவும உயாநத அளவிலலாத மாடஙகள விளஙகப, பகக இடங களில நெருஙகி மேலும குடிகள பெருகுமபடியாகக குடிகளின நெருககததினையுடை யது அநத ஆதனூா

(வி - ரை) வயல் வளம் - துடவையிடை வரு வளம் - இவை நனசெய புனசெய எனற இருபகுபபினுள வருவன செயல்படு - வயலுககும உழவாகளின செயல வேணடபபடினும சேறுசெயதல, நடுதல, களை கடடல எனற பெருஞசெயலகளின காலஙகளிலேயனறி ஏனைககாலஙகளில ஆறறு நீா, ஏாி நீா ஆதரவுசெயது உழவா செயலினறித தானுகப பாயநது பயிரை வளாததுவர வுளளது வயல்வளம் துடவை வளம், அவவாறனறித தொடககமுதல விளைவுமுறறி அறுககுமவரையில ஒவவொா நாளும நீா பாயசசுதல, களை கடடல, பறவை கடிதல, பயிா காததல முதலிய பலவகை யாலும உழவா செயலகள வேணடபபடுவன இது குறிககவே, வயல்வளம் என்று வாளா கூறிய ஆசிாியா செயல்படுபைந துடவை வளம எனறா

இடை வருவளம் - புனசெயத தோடடஙகளில பல பயிாகளும உடன விரவும படி விளைககபபடும ஆதலின அவறறில விளைவு நனசெயயிறபோல ஒரு காலததில சேரவராமல இடையிடையே வருவனவும உணடு இடை வருவளம் எனறது இதனைக குறிததது துடவை சோலைகள எனபாரும உணடு.

செயல்படு துடவை - உழுது பயிாிடபபடுவனவும, மலைசசாிவுகளிறபோல உழாது விதைககபபடுவனவும எனத துடவைகள இருவகைபபடும "தொடுப பெறிந துழுத துளாபடு துடவை" (பெருமபாண - 201), "தொயயாது விததிய துளாபடு துடவை" (மலைபடு - 122) எனபன காணக அவறறுள இஙகுக குறிததவை உழுது விதைககபபடுவன எனபதும குறிபபு நனசெய வயலகளி னிடையே புனசெயத தானியஙகளிலும சிலவறறைப பெறவும, மறறும பயனகள கருதியும சில பகுதிகளை மேடடு நிலஙகளாக வைததுககாததல இநநாளிலும காவிாி நாடடிற காணலாம இவை வயலகளி னிடையிடை தோனறுவன எனற குறிபபும இடைவருவளம் எனறதனுற புலபபடும

வியல் இடம் எங்கணும் நிறைய - வியல் - அகலம "வியலெனகிளவி யகலப பொருடடே" (தொல - சொல - உாி - 68) மாடஙகள இடமகல முடையனவாய அமைககபபடட அவவிடம முழுமையும

மிக்க பெரும் திருவின ஆம் - மிக்க எனபது, வகையாலும, பெரு எனபது தொகையாலும நிறைவு குறிததன திரு - உழவினால வருஞசெலவஙகள. எவவகைச

செலவஙகளும உழவினல விளைவன எனபது துணிபு "சுழனறுமோப பினன துல கம"—(குறள்) திருவினை - திருவையுடையன திரு - வினவு - ஆம் - எனறு பிரிதது உழவாகளின ஊககததைககணடு அவாகளபால அடைதல வேணடி வழி வினவிச செனறு, திரு, அடையும எனறு உரைகக நிறபதும காணக "ஆகக மதாவினுயச செலலு மசைவிலா, வூகக முடையா னுழை" எனபது குறள

புயலடையும் மாடங்கள் - மாடஙகள மேகமணடலம அளவும உயாநதன எனப தாம. தஙகுதறகுவநது மேகஙகள அடைகினற மாடஙகள எனறலுமாம 834-ல உரைததவை பாாகக

அயல் இடை வேறு அடிநெருங்கக் குடி நெருங்குதல் - எனறது அயலில அடி யிடம நெருஙகுமபடி மறறும குடியிருபபு இடஙகள வகுதது ஊரினை அகலபபடுததிச செலலுமாறு அவவூரினுள குடி நெருககமுடையதாதல இவவாறு அகலபபடுததிக குடிபுகும இடஙகள **புதூர்** எனற பெயரால அஙகஙகும உளளன காணக (Extensions எனபா நவீனா) அடி எனபது உடமபினை அடி நிழல பிரியாது தொடாதல போல நெருஙகிய தொடாபுடைமை எனற பொருள குறிததது இதறகு, இவவாறன றி, பககஙகளில ஓரடி இடைவிடடு எனறும, அருகிடஙகளில தனிததனி இடையில ஓரடி நெருஙகியிருககுமபடி எனறும, பககஙகளில தனிததனி அடிககொரு குடியாக எனறும, (அமமாடஙகளின) வேருக அயலிடஙகளில அடியளவுககும இடமினறி எனறும, பறபலவாறு முனனுரைகாராகள உரைததுப போநதனா 5

1046. மறறவவூாப புறமபணையின வயனமருஙகு பெருஙகுலையிற
சுறறமவிரும பியகிழமைத தொழிலுழவா கிளைதுவன்றிப,
பற்றியபைங கொடிச்சுரைமேற் படாநதபழங கூரையுடைப்
புற்குரமபைச சிறறிலபல நிலைததுளதோா புலைபபாடி. கூ

(இ - ள்) வெளிபபடை அநதவூரின மறறு வெளிபபுறததில மருத நிலததி னைச சாாநத வயலகளின பககதது உளள வரமபுகளின ஓரததிலே, சுறறநதழுவுதலை விருமபிய உரிமைத தொழிலாளராகிய உழவின மககளின கிளைகள நெருஙகிப, பறறிய பசிய சுரைககொடி மேலே படாநத பழைய கூரையினையுடைய புலலால வேயபபடட சிறறிலகள பல நிலையாக நெருஙகியுளளது ஒரு புலைபபாடி.

(வி - ரை) **அவ்வூர் மற்றுப் புறம்பணை** எனக **மற்று** - முனசொனன குடி யிருபபு இடஙகளில வேருக எனற பொருளில வநதது **புறம்பணை** - ஊாபபுறத துளள மருதநிலப பகுதி

வயன்மருங்கு பெருங்குலையில் - வயலை அடுதத கரைபபககம **குலை** - கரைகளை அடுதத வெளிநிலம பெருவரபபு

பெருங்குலையிற் சுற்றம் எனககூடடிக, குலைகளிற காயகள நெருஙகுவது போலப பெருஙகூடடமாய நெருஙகிய சுறறம எனறலுமாம

கிழமைத்தொழில் உழவர் - (நிலககிழவாககு) வேளாளாககு உரிமையால உழ வுத தொழில முயறசி செயயும சாதியாா **சுற்றம்** - சுறறததாா **சுற்றம் விரும்பிய** - சுறறநதழுவுதலை விருமபிய

பற்றிய சிற்றில் பல - இது புலைபபாடியிற கூடடமாய நிறைநத புலையா கள வாழும சிறு குடிசைகளை, உளளவாறே காடடுவதோா அரிய சிததிரமாகும. **பற்றிய - சுரை - பற்றிய** - எனபது சுரைககொடிகளில இலைகளினடியிற றணடினின றும கைபோலநீணடு வளாநத பகுதியினுற கூரை, வேலி முதலியவறறைப பறறிக கொணடு கொடி மேலே படாவதறகு ஏதுவாகும தனமை குறிததது.

கூரை மேற்படர்ந்த பழங்கூரை - இது புலைபபாடி முதலிய சேரிகளில வாழ வோா தம குடிசைகளின கூரைககு ஆதரவு பறறியும, உணவுககுக காயகள பெறுதல பறறியும சுரைககொடிகளைக கூரைமேற படரவிடும இயலபு குறிததது புலையா முதலியோா உணணும புலால முதலியவறறோடு சமைதது உணணுதறகுச சுரை ஏறற தகுதியுடைமையாலும, அதனை அவாகளது கிலககிழவா முதலியோா விருமபாமை யாலும பெருமபாலும சுரையைப புலையா வளாபபது இயலபு புலலால வேயநத கூரை யையப பழுதுபடாவணணம இககொடிகள பறறிப பாதுகாபபதறகும உதவுவன

புற்குரம்பை - வைககோற புலலால வேயநத கூரையுடைய சிறு குடிசை இவ வுழவா தமககுக கிடைககும உரிமையாகிய புலலினைககொணடு தமது குடிசைகளை வேயவா கூரை பழுதுபடாது பல ஆணடுகள நிலவும பொருட்டு அதனமேற சுரைக கொடியையும படர விடுவா

சிற்றில் பல - பல சிறுகுடிலகள **நிலைத்துளது** - அவாகள வாழவது சிறறில களேயாயினும அவை நிலைபெறறு வழிவழி அஙகு வாழநது வரும் தனமை குறிததது **நிறைநதுளது** எனபது பாடமாயின, நெருஙகியுளளது எனக

புலைப்பாடி - புலையா வாழும புறநகரிருககை **பாடி** - சேரி - முதலியன புறநகாக குடியிருபபு இடஙகளைக குறிபபன சககரபபாடி - வியாசாபாடி முதலிய வழககுக கள காணக **புலையர்** - இறநத பிராணிகளின புலால பறறிய தொழில செயது அதனை உணணும தொழிலாற போநத சாதிபபெயா இததிருபபாட்டின தனமைநவிறசி யணியினது சிறநதநிலை கணடு களிததறபாலது * 6

1047. கூருகிரமெல லடியளகின குறுமபாாபபுக குழுசசுழலும
வாாபபினமுன றிலினினற வளாுகிாநாய்த துளளுபறழ
காரிருமபின சரிசெறிகைக கருஞசிறுா கவாநதோட
வாாசிறுமென குரைபபடககு மரைக்கசைதத விருப்புமணி. எ

(இ - ள்) வெளிபபடை கூரிய நகஙகளையும மெலலிய அடியையும உடைய பெடைககோழியின சிறிய குஞசுகளின கூட்டம அதனுடனே சுழலுதற கிடமாகிய, வாாகள பயினறுளள முறறததிலிருநத வளாநத நகஙகளையுடைய நாயகளின இளைய துள்ளுகுட்டிகளைக கரிய இருமபுக காபபுககளை நெருஙக அணிநத கரிய சிறுவாகள கவாநது ஓட, அநத நாயககுட்டிகளின நிறைநத சிறிய மெலலிய குரைபபின ஓசையை அரைசிறுவாகள இடையிற கட்டிய இருமபுமணிச சதஙகைகள அடககும

(வி - ரை) அவவபபொருளகளின தனமையினை உரிய ஒவவோா சிறபபு அடை மொழிகளால உணாததபபட்டது குறிகக கூா உகிா - மெல அடி, குறுமபாாபபுக குழு - வள உகிா நாய - துளளுபறழ - காா இருமபு - இருமபின சரிசெறிகை - கருஞ சிறுா - சிறுமென குரைபபு - முதலியவறறின சிறபபு அடைமொழிகளே அவவவறறின தனமையினைப பொருளாழமபெற அறிவிததல காணக

புலையா குடிலகளில உணவுககாகக கோழி வளாததலும், அவவாறு வளாககப படும அளகின குறுஙகுஞசுகள கூட்டமாகத தம தாயக கோழியுடன அது சென்ற இடஙதோறும முனறிலிற சுழலுமியலபும, நாயத துளளுபறழகளைச சிறுா கவாநதோடி விளையாடுமியலபும, புலைச்சிறுவா கருநிறமுடையராதலும், அவா இருமபுச்சரியினையும இருமபு மணிகளையும அணியுமியலபும அவவததனமை தோனற உரைககபபட்டன இவறறை ஒனறு சோதது நாடகச சுவைபெறககாட்டிய இபபாட்டின ஒபபுயாவறறு விளஙகும தனமைநவிறசியணி வியககறபாலதாம

* இதுபறறி எனது சேக்கிழார் 128-129 பககஙகள பாாகக.

இவ்வணிநலம்புனைதற்கு ஏனையோர் இழிவாகக் கருதும் புலைப்பாடியினை ஏற்ற இடமாகக்கொண்ட ஆசிரியரின் தெய்வவருட் புலமைத்திறமும் வியக்கற்பாலது.

குழச்சுழலும் முன்றில் - கோழிக்குஞ்சுகள் தாயக் கோழியினுடன் முற்றத்துள் சுழலுதல், அவை இடமறிந்து உணவைப் பொறுக்கிக் கொள்ளும் பழக்கமுண்டாதற்கு உதவுவதுடன், அவற்றைப் பருந்து முதலியவை அடராது பாதுகாக்கவும் உதவுவதாம்.

வார்பயில் முன்றில் - புலையர் பாடியில் அவர்கள் கொண்ட ஆடு, மாடு முதலிய இறந்த பிராணிகளின் தோலினை வகிர்ந்து தோற்கருவிகளுக்கு உதவும்பொருட்டு வார்களாகக் கிழித்துப் பதமிட உலரவைக்கும் வழக்குக் குறித்தது "விசிவார்" (1054)

வள் உகிர் - வளைந்த நகம் "வளவாய மதி" என்ற நம்பிகளது (திருக்கலயநல்லூர்) தேவாரங்காண்க. **வள்** - கூரிய என்றலுமாம்.

கவர்ந்து ஓட - தாய்நாய் இல்லாத சமயம் பார்த்து அக்குட்டிகளை, அவை தங்கிய புனிற்று முழையினின்றும், சிறுவர் தாய் நாய் காணுதபடி அது வருமுன் விரைந்து எடுத்துப்போகும் செயல்குறித்தது.

குரைப்பு அடக்கும் இருப்புமணி - பறழ்களின் சிறுகுரைப்பு ஓசையைத் தாய் கேட்டபின் வந்து அவற்றைவிடாது தொடருமாதலின் அந்த ஓசை கேளாதபடி சிறாரின் அரையிற் கட்டிய இரும்புமணிகள் ஓசைசெய்து தம்மை உடையாருக்குத் துணைசெய்தன என்னுமொரு (தற்குறிப்பேற்றம்) குறிப்பும் காண்க. தாய்நாய் பறழ்களின் ஓசைக்கு வாராததன் காரணமும் தெரிவித்தபடி. **இருப்புமணி** - இரும்பினுலாகிய சிறுமணிகள் கோத்த சதங்கை. **மணி** - மணிகளாலாகிய கோவைக்குஆகி, அதன் மேல் அதன் ஓசைக்கு ஆகிவந்தது. இருமடியாகு பெயர்.

கார் இரும்பின்சரி - இருப்புமணி - சரி - காப்பு. இப்புலைப்பாடியில் வாழ்வோர் ஏழைமக்களாதலின் தமது சிறார்களுக்குக் கரிய இரும்பினுலாகிய அணிகளை அணிந்தனர். அவர்களைவிட அதிகம் செல்வமுடையார் வெள்ளியினுலும், அதனினும் நிறைந்த செல்வமுடையார் பொன்மணிகளினுலும் இயன்ற அணிகலன்களை அணிகுவர் "செல்வமென்பது சிந்தையி னிறைவே" என்ற உண்மையை இங்குக் காணலாகும். செல்வமுடையார்க்குப் பொன்னும் மணியும் வெள்ளியும் தந்த அத்தனை மகிழ்வையும் இவர்களுக்கு இரும்பு விளைத்தது காண்க. பைசாச முதலியவை தொடரா வண்ணம் இரும்பு அணிகளையும் கூட்டி அணியும் வழக்கம் செல்வர்களிடையும் காணலாம்.

ஆர் - சிறு - மென் - குரைப்பு - அடைமொழிகள் மூன்றும் நாய்ச் சிறுகுட்டிகளின் குரைப்புக்கு ஏற்றவையாம். **ஆர்தல்** - நிறைதல், **சிறுமை** - காலத்தால் குறுகியதாதல், **மென்மை** - ஓசையளவினுல் மெல்லியதாதல். **குரைப்பு** - தம்மைத் தாயின் இருப்பிடத்தினின்றும் பிரித்துக் கவர்ந்து செல்வது தெரிந்த நாய்க்குட்டிகள் அதனை அறிவித்து முறையிடுதல் போன்ற குறிப்புடைய ஓசை எனவும், **மணி அடக்கும்** என்றது அதனைக் கேளாமற் செய்யும் குறிப்புடைய ஓசை எனவும் காண நிற்பதாம்.

இதனுல் அந்தப் புலைப்பாடியில் வாழும் புலையராகிய மக்களின் வாழ்க்கைத் திறன் - பழக்கம் - உணவு - தொழில் முதலியவையும், சிறாரின் விளையாட்டு வகையும், அணிகலன் முதலியவையும் கூறப்பட்டன. கோழிகள், அவர் தம் உணவுக்கேயன்றி அவர் தொழிலுக்குரிய காலங்காட்டி யழைக்கவும் உதவுவதென்பது வரும்பாட்டிற் கூறுவார். சிறுவர் விளையாட்டு வகைகளை அவரவர் மரபுகளுக்கேற்ற இயல்பின் அறிவிப்பர் ஆசிரியர். ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணம், கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் முதலியவற்றுல் இவ்வுண்மை புலனுதலும் காண்க.

மேலவரும் மூன்று பாட்டுக்களால் அப்புலைப்பாடி மக்களின் சுற்றிலும் உள்ள மாவும், மரமும், தொழிலும், விளையாடல் வகை முதலியனவும் கூறப்படுதல் காண்க 7

1048. வன்சிறுதோல் மிசைஉழத்தி மகவுறக்கு நிழல்மருதும்,
தன்சினைமென் பெடையொடுங்குந் தடங்குழிசிப் புதைநீழல்
மென்சினைய வஞ்சிகளும், விசிப்பறைதூங் கியமாவும்,
புன்றலைநாய்ப் புனிற்றுமுழைப் புடைத்தெங்கு முடைத்தெங்கும்

(இ - ள்) வெளிப்படை. வலிய சிறுதோலின்மேல் உழத்தியர் மகவைத் தூங்க வைக்கும் நிழலுடைய மருதமரங்களையும், தனது முட்டைகளை அடைகாக்கும் பெட்டைக் கோழிகள் ஒடுங்குதற்கு இடமாகிய பெரிய பானைகள் புதைக்கப்பட்ட நிழல்தரும் மெல்லிய கொம்புகளையுடைய வஞ்சி மரங்களையும், வார்கட்டிய பறைகளைத் தொங்கவைத்த மாமரங்களையும், சிறிய தலையினையுடைய நாய்க்குட்டிகள் தங்குதற்கு இடமாகிய அடிப்பொந்துகளையுடைய தென்னை மரங்களையும் அப்புலைப்பாடி தன்னிடத்தே எங்கும் உடையதாகும்.

(வி - ரை) மருதும், வஞ்சியும், மாவும், தெங்கும் அங்குள்ள மரங்கள், இவை மருதநிலப் பொருள்கள், நீர்வளமிக்க இடங்களில் உள்ளவாவன. இதனால் அந்நிலத்து வளமும், நீரின் வளமும், அவை மக்கட்கூட்டத்துக்கும் அவர்கள் வளர்க்கும் பிராணிகளுக்கும் பயன்படும் பண்பும் கூறப்பட்டது காண்க.

மகவுறக்கும் நிழல் மருது, குழிசிப்புதை நீழல் வஞ்சி, பறைதூங்கியமா, நாய்ப்புனிற்று முழைத்தெங்கு என்று உடம்பொடு புணர்த்தி யோதினது அவ்வவற்றுள்ளும் உள்ளவர்க்கும் பயன்களை எடுத்துக்காட்டும் பொருட்டாம்.

வன்சிறுதோல் - உழத்தியர் தமது மக்களை உறங்கவைக்கும் பாயல் தோலேயாகும். இறந்தமாடு, எருமை, ஆடு முதலியவற்றின் தோல்களை உரித்துப் பண்படுத்திச் செருப்பு, பறி முதலியனவாக ஆக்க உதவுவது புலையர் மரபுத்தொழில். அவற்றுள் வலிய சிறிய தோல்களைத் தம் மக்களை உறங்கவைக்கப் புலைச்சியர் பயன் படுத்திக் கொள்வர். **வலிமை** - மருத நிலத்துக் கியல்பாயுள்ள ஈரம் தாக்காமைக்கும், **சிறுமை** - மகவுக்குரிய அளவுக்கும் தகுதி ஆம்.

மென் பெடை - மென்மை - முட்டையிட்டு அடைகாக்குந் தருணமாதல் குறித்தது. **பெடை** - இடநோக்கிப் பெட்டைக் கோழியைக் குறித்தது.

பெடை ஒடுங்கும் தடம் குழிசி - காற்று மழை வெயில் ஈரம் முதலியவற்றால் சிதைவுறாது முட்டைகளை நன்கு அடைகாக்கும் பொருட்டு உதவுதற்கு அகன்ற வாயினையுடைய பானைகளை மரநீழலிற் புதைத்து வைத்தல் வழக்கு.

மென்சினைய வஞ்சி - வஞ்சிமரங்கள் நீர்ப்பெருக்குள்ள இடங்களில் கரை ஓரங்களில் வளர்வதனால் அவற்றின் கொம்புகள் செழித்து மெல்லியனவாய் இலைச் செறிவின்றி நீண்ட தன்மை குறிக்கப்பட்டது. கிளை நீண்டிருத்தலால் நிழல் என்னாது **நீழல்** என்றார்.

விசிப்பறை தூக்கிய மா - விசிப்பறை - வார்களினால் விசித்துக் கட்டப்பட்ட தோற்கருவியாகிய பறை. உழவு காத்தலும், பறைசாற்றுதலும் தமது சாதித் தொழிலாகப் புலையர் உடையர். அதற்காக இவர்களுக்கு விளை நிலங்களில் மானிய வரும்படி உரிமை உண்டு. "ஊரில்விடும் பறைத்துடவை உணவு உரிமை" (1053) பறை சாற்றும் வேலையில்லாத போது தமது பறைகளை எலி, கறையான் முதலியவை

ஊறு செய்யா வண்ணம் தமது சிறறில்களின் பக்கம் உள்ள மாமரங்களின் கொம்பு களில் தூக்கிவைப்பது வழக்கு.

புன்தலை புடைத் தெங்கு - பறைச்சேரி வளைவில் சில பழந் தென்னைமரங்கள் உண்டு, அவற்றினடியில் உள்ள பொந்துகளில் நாய்கள் குட்டிகளை ஈன்று காப்பது இயல்பு. இவ்வாறன்றி நாய்க்குட்டிகளிருந்த பள்ளத்தினருகில் உள்ள தென்னை மரங்கள் என்றுரைப்பாருமுண்டு. அப்புலைப்பாடி எங்கும் உடைத்து என எழுவாய் முன் "மற்றவ்வூர்" என்ற பாட்டினின்றும் வருவித்துரைத்துக் கொள்க. 8

1049. சேறிவலித்திண் கடைஞர்வினைச் செயல்புரிவை கறையாமக்
குறியளக்க வழைக்குஞ்செங் குடுமிவா ரணச்சேக்கை
வெறிமலர்த்தண் சினைக்காஞ்சி விரிநீழல் மருங்கெல்லாம்
நெறிகுழற்புன் புலைமகளிர் நெற்குறுபாட் டொலிபரக்கும். ௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. மிக்க வலிமையுடைய திண்ணிய கடைஞர்கள் உழவுத் தொழிலுக்குரிய செயல்களைச் செய்யத் தொடங்க வேண்டிய காலமாகிய வைகறையா மத்தின் நேரத்தை அளந்து காட்டி அவர்களைத் தொழிலிற் செலுத்துவதற்கு அழைக்கின்ற, சிவந்த உச்சிக் கொண்டையினையுடைய கோழிகள் தங்குமிடமாகிய, வாசனை பொருந்திய குளிர்ந்த கிளைகளையுடைய காஞ்சியின் விரிந்த நீழலின் பக்கங்களில் எல்லாம், நெறித்த குழலினையுடைய புன்புலை மகளிர் நெல்லைக் குற்றும் பாட்டு ஒலி மிகுதியும் பரக்க உள்ளதாம்.

(வி - ரை) **சேறிவலித்திண் கடைஞர் - வலிமை - திண்மை - ஒரு** பொருட் பன்மொழி. மிகுதி குறித்தன. **சேறி** என்றதனால் இவை மேலும் திரண்ட மிகுதிப் பாடு குறிக்கப்பட்டது.

கடைஞர் வினைச் செயல்புரி யாமக்குறி - வினை - கடைஞர்களின் மரபுக்குரிய தொழில். இவை, உழவுத்தொழிலின் பகுதிகளும், ஊர் காவலின் பகுதிகளுமாம். **செயல் -** அத்தொழிலின் பொருட்டுச் செய்யப்படுவன. இவை, காலந்தப்பாது நீர் பாய்ச்சுதல், காவல் புரிதல், பறைசாற்றுதல் முதலியன. **செயல்புரி யாமக்குறி -** அச்செயல்களிற் புகுந்து வேலை செய்யும் காலமாகிய இரவின் கடையாமங்களின் தொடக்கமாகிய காலம்.

அளக்க அழைக்கும் வாரணம்-கடைஞர்களைச் "செயல் புரிதற்கு உரியகாலம் வந்து விட்டது! விழித்துச் செல்லுங்கள்!" என்று அழைப்பன போலக் கூவும் வாரணம் (வாரணம் - கோழி) தற்குறிப்பேற்றம். முன் பாட்டிற் கோழிப்பெடை களின் இயல்பும், இப்பாட்டில் செங்குடுமியுடைய ஆண் கோழிகளின் இயல்பும் கூறப் பட்டன. இவை இவ்வாறு மக்கட் கூட்டத்துக்குச் செய்யும் உபகாரம் கருதிப் பாராட்டியும், மக்களை அதிகாலையில் விழிக்கச்செய்து கடவுளைத் தியானிக்கவும் அதன்பின் உலகநிலைத் தொழில்களிற் செல்லவும் உதவும் பேருபகாரத்தைப் பாராட்டி யும், கருணையுடன் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் எடுத்துக் கூறினார். இவ்வுபகாரங் களுக்குப் பிரதியாக இவற்றைக் கொடுஞ்சிதத்தமொடு கொன்று தின்றுவிடும் மனித னது நன்றிமறந்த கொடுமையினையும் எடுத்துக்காட்டிக் கடிந்தருளினார். இவை முருகப்பெருமானது கொடியாகும் பெருமையினைச் **செங்குடுமி** என்ற அடைமொழி கள் குறிப்பன.

சேக்கை - நீழல் - மருங்கு - சேவல்கள் தங்கும் பரந்த நீழலின் பக்கங்களில். **சேக்கை -** துயிலுமிடம் என்றலுமாம். "சேக்கை மரனொழியச் சேணீங்குபுள்" (நாலடி).

நெல் குறு பாட்டு - நெலலைக குறறுமபோது பாடும பாடடு உடல் முயறசியா லாகிய தொழிலகளை மககள கூடிசசெயயும காலதது உடலவருததந தோனறுதிருககப பாடடுபபாடிக கொணடே தொழில செயவது இநநாடடு நலவழககஙகளுள ஒனறு.

இவவாறே புலைமகளிரும நெறகுறறுமபோது பாடடுப பாடுவா **நெற்குறு பாட்டு** - இலககணை. தமககு உரிமைககாகக கிடைதத நெலலைத தம உணவுககாகக குறறுவா. தமது உழவுத தொழில முயறசிகளுககு இடையூறிலலாதபடி இரவிலும விடியறகாலையிலும இவாகள நெறகுறறுவதும வழககு

காஞ்சி விரிநீழல் - காஞசி மரததின நீணடு விரிநத கிளைகளின நீழல.

நெறிகுழல் - நெறிதத - நெறிபபையுடைய - கூநதல. **நெறிப்பு** - அலைகள போனற சிறு வளைவுகளை யுடைததாதல

புன் புலைமகளிர் - புனமைததொழில செயயும மரபுடைய கடைசியா. புலைத தொழில **புன்மை** எனப படடது வருமபாடடிலும இதனைத தொடாநது "புன புலைசசியாகள" (1050) எனறது காணக

அளக்க உளைக்கும்—எனபதும பாடம 9

1050 புளளுநதண் புனறகலிக்கும், பொயகையுடைப புடையெஙகுந,
தளளுநதா ணடையசைய தளையவிழபூங குவளைமது
விளளுமபைங குழறகதிாநெல மிலைசசியபுன புலைசசியாகள
களளுணடு களிதூஙகக கறஙகுபறை யுங்கலிககும். கo

(இ - ள்) பொயகையுடைப புடை எஙகும - பொயகையினது பககஙகளிலெல லாம, புள்ளும கலிககும - பறவைகளும குளிாநத நீரில ஒலிககும, தளளும பறையும கலிககும - தளளாடிச செலகினற காலின நடை அசைதலால கடடு விடடு அலாநத குவளை மலாகள தேனைச சொரிதறகிடமாகிய பைஙகூநதலிலே, நெறகதிா களைச சூடிய புனபுலைசசியாகள, களளினை உணடு களியாடடயர, அதறகிசைய முழககபபடும பறைகளும சததிககும

(வி - ரை) **புள்** - நீா வாழபறவைகளும, அனறி, நிலததில வாழபவையாய ஓரோாகாலம மீனகளை உணணவநது செலலும பறவைகளும ஆம

பொயகையுடைப புடைஎஙகும புளளும கலிககும, பறையுங கலிககும எனறு கூடடி முடிததுக கொளக

புள்ளும் - பறையும் - கலிககும எனக **கலித்தல்** - ஓசைபட ஒலிததல முனபாடடில அநதப புலைசசேரியில தரைப பகுதியினுட பல இடஙகளிலும நிகழும செயலகளைக கூறிய ஆசிரியா, இபபாடடினுள, அஙகுப பொயகைக கரையினில நிகழ வனவறறைக கூறுகினறாா முனபாடடிற கூறியது புலைமககளின இனறியமையாத வாழககைத திறததின நிலையினையும, இபபாடடிற கூறியது அநத மககளின ஆடல பாடல முதலிய மனமகிழவுடைய பொழுது போககுநிலையினையும குறிபபன

தள்ளும் தாள் நடை அசைய அவிழ் - குவளை - கால தளள அசைநது செலலும நடை அவாகள கள உணட களிபபினாலாகியது **அசைய** - அசைதலால. காரணப பொருளில வநத வினையெசசம கால தளள நடை அசைதலால அபபுலை மகளிா தலையிற சூடிய குவளைப போதுகள விரிநது தேன சொரிநதன. **அசைய அவிழ்** எனக. அவிழதலால மதுவிளளும எனபதாம.

குழல் நெல்கதிர் மிலைச்சிய - புலைமகளிா பசிய நெறகதிாகளைக குழலில அணி பெறச சூடிககொளளவா. **துவளைப்பூ** எனறும, **நெற்பைங்கதிர்** எனறும கூட்டுக. **களிதூங்க கறங்கு பறையும் கலிக்கும்** - புலைமகளிா களியாட்டயர, அநத ஆடலுக குத தககபடி பறைகள ஒலிககும் எனக. 10

1051. இபபடிததா கியகடைஞ ரிருபபினவரைப பினினவாழவாா,
மெய்ப்பரிவு சிவன்கழற்கே விளைதததவுணா வோடும்வநதாா ;
அபபதியி லூாபபுலைமை யானறதொழிற் றாயததாா,
ஒபபிலவா நந்தனு ரெனவொருவ ருளராஞா. ௧௧

(இ - ள்) மெயபபரிவு வந்தாா - உணமையனபினைச சிவபெருமான் திருவடிககே விளைவிததததனுலுளதாகிய முன உணாசசியொடும இவவுலகில வநதவதரித தாராய ; நநதனுா என ஒருவா - நநதனுா எனற பெயருடைய ஒருவா, இபபடித தாகிய வாழவாா - இவவாறாக உளள புலையா சேரியில வாழவாராயினா, அபபதியில தாயததாா - அவவூரில ஊாபபுலைமையால அமைநத தொழில தாய உரிமையுடையவா, ஒபபிலவா - தமககு வேறெவரு மிணையிலலாதவா, உளராஞா - உள்ளவராயினுா.

(வி - ரை) இப்படித்து - மேலே கூறியபடியாகிய இநதத தனமையுடையது. **கடைஞர் இருப்பு** - புலையாகளின குடியிருபபு **வரைப்பு** - வட்டம, வளாகம.

வநதாராய - வாழவாா - தாயததாா - நநதனுா என ஒருவா - உளா - எனக.

மெய்ப்பரிவு வநதார் - மெய்ப்பரிவு - உணமையனபு "உளளததிற றெளிகினற வனபின மெயமையுரு" (திருஞான - புரா - 1023) எனறது காணக. அனபின உணமையாவது அதனினறும பிரிநது வேறுனறினபாலும செலலாமை.

கழற்கே விளைத்த - அனபினைக கழலினிடததே செலுததி விளைவிததததன பயனுகப பெறற. ஏகாரம - பிரிநிலை "மறநதுமய னினைவினறி" (1052) எனபது காணக.

உணர்வோடும் வநதார் - முன உணாசசியுடனே வருதல என்ன தனமையால விளஙகுவதாயிறறு எனபதனை மேலவரும பாட்டில உரைககினறாா.

விளைத்த உணர்வோடும் வநதார் - "ஒருமைககட் டானகறற கலவி யொருவற கெழுமையு மேமாப புடைததது" எனறும, "எனனுெருவன சாநதுணையுங கலலாத வாறு" எனறும (குறள) கூறியவாறு, ஒரு பிறவியிற கறற கலவி, ஒருவனுககுப, பினனாப பல பிறவிகளிலும உடனவநது பயனபடும எனபதறியபபடும. அது போலவே ஒருயிா செயத புணணிய பாவஙகளும அவவுயிருடன பின பிறவிகளிற கூடவே வநது அதனுல அனுபவிககபபடும எனபதும உணமை. உயிா பறபல பிறவிகளிலும வெவவேறு உடமபு எடுததுவரும. ஆயின, அது தனது முனனைக கலவியையும, ஞானததையும, புணணிய பாவஙகளையும, விடாது உடன கொணடேவரும. இது பறறியே, ஒருகுலததில ஒரு குடியில ஒருவன அதனுள வேறு எவருககுமிலலாத ஞானததுடன மேமபடுதலும, அலலது அவவாறே வேறுவகையால மாறுபாட்டாயிருததலும காணகினறேம. இவவாறு வரும **விளைத்தவுணர்வின்** திறததைச "சநத மறைக ளுடடபடமுன றலைவா மொழிநத வாகமஙகண, முநதை யறிவின றொடாசசியினுல முகைதத மலரின வாசமபோற, சிநதை மலா வுடன்மலருந் **செவ்வி யுணர்வு**" (சணடேசா - புரா - 13), "ஈசாகழல முறைபுரிநத முனனுணாவு மூள" (திருஞான - புரா-61) எனற இடஙகளிற காணக. "முனபுசெய தவததி னீட்டம" (751) எனறதும, அஙகுரைததனவும பாாகக. **வநதார்** - இவவுலகிற பிறநதருளினுா.

ஊர்ப்புலைமை ஆன்ற தொழில் தாயம் - முனனுளில கிராமததணடல, கிராமத தோடடி முதலிய பொதுசசமூக ஊழியம செயவோா அதனை வழிவழியாகச செயது வருவா அததொழிலிற குரிய உரிமையும உடையவா " தளளாத தஙக டொழிலுரி மைத தாயததின " (612) எனறது காணக அதறகாக, அவாகளுககு மானிய பூமி களும வேறு உரிமையான வரவுகளும உணடு " ஊரிலவிடும பறைததுடவை உணவுரி மை " (1053) எனப பினனாக கூறுவது காணக

ஒப்புஇல் அவர் - இணையிலலாதவா புலையா சேரியாகிய மிகததாழநத இடததி னினற புலையா மரபினினறு. மிக உயாநத நிலையில, பிறநததுமுதல சிவனடிபபறறில உறைதது விளஙகிய இவரது திறம இணையறறதுதான ! **உளர்ஆனூர்**-உளளவராயினா

உளர் - முறபிறபபில சிவனைநோககி நோறகாதாா பலரும இபபிறபபில எனனு டையரேனும இலலாரேயாவா, முறபிறபபில நோறரூா இஙகு எனனிலலாரேனும உளளாரேயாவா எனபது நூறறுணிபு "இலாபல ராகிய காரண நோறபாா, சிலா, பலா நோலா தவா " எனற திருககுறட கருததினை இஙகு வைததுக காணக " நலமில ராக நலமதுண டாக நாடவா நாடறி கினற, குலமில ராகக குலமதுண டாக" (புறநீாமை - திருவாலவாய) எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரங கூறியபடி உலகததாா காணும நலமும குலமும இலராயினும சிவன கழறகே அனபுசெயது முனவிளைதத வுணாவுடைமையால இவா எலலாமுள்ளவராயினூா எனக 11

1052. பிறநதுணாவு தொடஙகியபின் பிறைககணணிப பெருந்தகைபாற
சிறநதபெருங காதலினுற செம்மைபுரி சிநதையராய
மறநதுமய னினைவின்றி வருபிறப்பின் வழிவநத
அறமபுரிகோள் கையராயே யடிததொணடி னெறிநின்றூா. கஉ

(இ - ள்) வெளிபபடை இவவுலகில வநது பிறநது தமமுடைய உணாவு தெரியத தொடஙகிய பினனா, அநநாள முதலாகப, பிறையாகிய கணணிமாலையைச சூடிய பெருநதகையாம சிவபெருமானிடததுச சிறபபுடைய பெரிய ஆசையினூலே செமமையினை விருமபும மனததையுடையவராகி, மறநதாயினும வேறு நினைவிலலாதவ ராகித, தாம பிறநத மரபினுககுரிய சிவதருமஙகளைச செயயும கொளகையையுடையவ ராகியே சிவனடித தொணடின வழியிலே நிலைபெறறு நினறனா

(வி - ரை) உணர்வு தொடங்கிய பின் - செம்மைபுரி சிந்தையராய் - ஒருவ னுககு உணாவு தெரியததொடஙகுமுன நனமையை அறிநது கடைபபிடிதது ஒழுகல இயலாமையின **உணர்வு தொடங்கிய பின்** எனரூா " பிறநது மொழிபயினற **பின்** னெலலாங காதல, சிறநதுநின சேவடியே சோநதேன " (அறபுதத திருவநதாதி - 1) எனற அமமையாா திருவாககினை இஙகு நினைவுகூாக உணாவு தொடஙகிப பல காலமாகியும சிவநெறியில உணாவினைச செலுததமாடடாது சாமளவும அவநெறியே சென்று வீழவாா உலகிற பலராதலின, இவவாறு உணாவு தொடஙகிய நாள முதல செமமைபுரிதல இநநாயனூாபோனற எநதம பெருமககளுககே கூடுவதாம எனக

செம்மை புரி சிநதை - செம்மை - சிவமாநதனமை " செமமையே யாய சிவபத மளிதத செலவமே ", " செமமைநல மறியாத சிதடா " (திருவா - அச), " திருநினற செமமையே செமமையாக கொணட திருநாவுக கரையன " (திருததொணடத தொகை - 4), " செமமை யாகிய கருததராயச சிவகதி தோவாா " (திருவிளை - புராா - வாதவூ - உப - பட - 10) முதலியவை காணக " செமமையே திருநாளைப போவாா " எனற முதனூலஆடசி போறறபபடடு இபபாடடினூல விரிவுரை செயயபபடடது.

புரிதல் - விரும்புதல் செம்மையினையே விரும்பிய அதனால், அயல் நினைவுகள் அறவே நீங்கத், திருவடித் தொண்டினையே செய்துவந்தனர் என்பதாம்.

பிறைக் கண்ணி - பிறையாகிய கண்ணிமாலை உருவகம். "மாதர் பிறைக் கண்ணி யானை" முதலியவை காண்க.

பெருந்தகை - பெருந்தகைமையாவது அடைந்தோர்களது பிழைபொறுத்து, அவர்களுடைய சிறுமை நோக்காது, ஆட்கொண்டருளுதல். "பெருந்தகையைப் பெறற்கரிய மாணிக்கத்தை" (திருத்தாண்டகம் - திருச்செங்காட்டங்குடி)

மறந்தும் அயல் நினைவின்றி - அயல் - சிவபெருமானுக்கு அயலாகிய - வேறாகிய. **அயல்** - பிறதெய்வங்களை எனப்பொருளுமுண்டு. "ஊனூர் மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே" என்ற நம்பிகள் தேவாரக்கருத்து இங்குவைத்துக் காணத்தக்கது.

வருபிறப்பின்வழி வந்த அறம்புரிகொள்கையராயே - தாம் பிறந்த மரபுக்குரிய நிலையில் என்ன சிவதருமங்களைச் செய்தல் நூல் விதிகளுக்கு இணங்குமோ அவற்றைச் செய்வோம் என்ற கொள்கையில் நின்றே. இக்கொள்கையைச் செயல் முறையில் எவ்வாறு கொண்டு செலுத்தினர் என்பது மேல்வரும் மூன்று பாட்டுக்களால் விரித்துக் கூறப்பட்டது.

சிவன் பணியும் அடியார் பணியும் செய்தல் வேண்டுமாயின் தாம்தாம் பிறந்த மரபுக்குரிய நூல்விதி வழக்குக்களை விட்டு நீங்குதல் வேண்டுமென்று சிலர் (பலர் ?) கருதுகின்றார்கள். பிறந்த குடியொழுக்கில் நின்றே அதற்கு ஏற்றவகையால் சிவதருமங்களும் திருத்தொண்டும் செய்தலும் கூடும் என்பது நந்தனார் கொண்ட கொள்கை.

வீடுபெற முயல்வோர்கள் சாமுசித்தர் என்றும், வைநயிகர் என்றும் இருவகைப் படுவர். இவர்களுள் பண்டைநற் றவத்தாற் றோன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணும் தொண்டராகிய முதலாவது பகுப்பில் சார்ந்தவர் நந்தனார். ஆயின் நந்தனார் தமது குலமரபு நிலைகடவாது நின்றே அதற்குத்தக்க தொண்டு செய்தவர். இதனை மேல்வரும் மூன்று பாட்டுக்களானும், "இவ்வகையாற் றந்தொழிலி னியன்றவெலாம்" (1055) என்றதனாலும் உணர்க. இவ்வாறன்றிக் குலமரபுக்குத் தக்கவாறு விதிக்கப்பட்ட வரம்பினைக் கடந்த சாமுசித்த நிலையினின்று வீடுபேற்றின் முயன்ற கண்ணப்ப நாயனார் முதலிய பெரியோர் சரிதங்களையும் இங்கு ஒப்புநோக்கிக் கண்டு உண்மை தெளிந்து கொள்க.

கொள்கையினராய்—வழிநின்றார்—என்பனவும் பாடங்கள். 12

1053 ஊரில்விடும் பறைத்துடவை யுணவுரிமை யாக்கொண்டு
சாரில்வருந் தொழில்செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினால்,
கூரிலைய முக்குடுமிப் படையண்ணல் கோயிற்றும்
பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி பிறவினுக்கும், ௧௩

1054 போர்வைத்தோல் விசிவாரென் றினையனவும், புகலுமிசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாழுக்கு நிலைவகையில்
சேர்வுற்ற தந்திரியுந், தேவர்பிரா னர்ச்சனைக்கு
காவதிகு முடன்கோரோ சனையுமிவை யளித்துள்ளார். ௧௪

1053. (இ - ள்) வெளிப்படை. (அவர்) ஊரில் விடப்பட்ட, வெட்டிமைத் தொழிலுக்குள்ள மானிய நிலத்தின் வருவாயைத் தமக்கு உணவுக்கு ஆதாரவாகக் கொண்டு, தமது பிறப்பின் சார்பினாலே வரும் தொழிலைச்செய்து வருவார், திருத் தொண்டினாலே தலைநின்றார், கூர்மையாகிய இலை வடிவுடைய மூன்று தலைகளையுடைய

சூலப்படை யேந்திய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயில்கள்தோறும் பேரிகை முதலாகிய முகமுடைய கருவிகள் பிறவற்றுக்கும், கூ

1054 (இ - ள்) வெளிப்படை. போர்வைத் தோலும், விசிவாரும், மற்றும் இவ்வாறாகிய பிற சாதனங்களும், இசை பேசுகின்ற நேர்மையுடைய வீணைக்கும் யாழுக்கும் அவ்வவற்றுக் கேற்ற வகையிற் பொருத்தமுற்ற தந்திரியும், அன்புடனே தேவர் பெருமானுடைய அருச்சனைகளுக்குரிய கோரோசனை முதலிய பொருள்களும் ஆகிய இவற்றை அளித்துள்ளார். கஃ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

1053 (வி - ரை) **ஊரில் விடும்பறைத்துடவை** - ஊரில் பொதுச் சமூக ஊழி யத்துக்காக விடப்படும் பறைத்தொழில் மானியம். ஊரால் என்றது ஊரில் என வந்தது உருபு மயக்கம். **விடும்** - விடப்படும். படுவிகுதி தொக்குவந்த செயப்பாட்டு வினைப்பெயரெச்ச முடிபு. **பறை** - பறைதல் - சொல்லுதல். பொதுச் சமூக நிகழ்ச்சி யான செய்திகளை ஊரார் அறியப் பறைசாற்றிச் சொல்லுதல் காரணமாகப் போந்த பெயர். **பறையர்** - சொல்வோர். தொழிலின் பெயர் அத்தொழிலைச் செய்யும் மரபுக்கு ஆகிவந்தது. இதுகாரணமாகவே **பறை** என்ற கருவிக்கும் இப்பெயர் வந்தது. "ஊட்டிமுன் பறைந்தோர் பார்ப்பான்" (758) என்றதும், பிறவும் காண்க. இத்தமிழ்ச்சொல் இப்பொருளில் மலையாள மொழியில் நின்று இன்றும் வழங்குவதாம்.

இப்பெயருக்கு இக்காலத்துத் தொடரும் இழிபொருள் இம்மரபினர் செய்யும் புலைத் தொழிலின் றொடக்கின்ற கூடியதென்பர். இதுபோன்ற சாதிப்பெயர்களில் இழிபு தொடக்காத நிலையினைச் சுவைபெறக்காட்டும் கருத்துடன் கச்சியப்ப முனிவர் பேரூர்ப் புராணத்தினுள் 'மறையவ னரசன் செட்டிதன் முதை வயங்குறூஉ சூத்திரன் புவனம், **பறைந்த நல்ல சங்கரன்** வேடன் பணிசிவன் விளங்குமுக் கணக்கன், அறைசெயம் பட்ட னகமது புறத்தே காலியாட் டரவமா ரிடையன், **பறையனு** முன்ன ரானநீ யின்று பள்ளனு னமைதெரிந் தேனயான்" (பள்ளுப்படலம் - 35) என்று தமிழ்ச் சுவையும் விரவத் தெருட்டிய திறம் இங்கு நினைவுகூரற்பாலது. **துடவை** - புன் செய்த்தோட்டம். அந்நிலத்திற் கிடைக்கும் வருவாய்க்காகியது.

உணவு உரிமை - உரிமையாற் பெறும் உணவுக்குரிய ஆதரவு. சீவனம் என்பர் வடவர்.

சார்பில்வரும் தொழில் - பிறந்த மரபின் சார்பினால் செய்யும் புலையர் தொழில். "பிறப்பின் சார்பாற், குற்றமே குணமா வாழ்வான் கொடுமையே தலைநின் றுள்ளான்" (657) என்றது காண்க. **வரும் சார்பு** - பிறப்பின் சார்பு. இனிச், **சார்பு** என்பதற்கு மேலைச்சார்பு என்று கொண்டு முன்பிறவியில் சிவன்கழற்கே விளைத்த சார்பினால் வருகின்ற சிவன் அடிமைத் திறத்துக்கேற்ற தொழில் என்று கொள்ளுதலும் ஆம். இப்பொருளில் **செய்வார்** - செய்வாராகித் (முற்றெச்சம்) - தலை நின்றார் என்று முடிக்க.

சார்பில்வரும் தொழில் செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினால் - புலையர் பிறவி யின் சார்பினால் வரும் மரபுத் தொழிலைச் செய்வாரேனும் திருத்தொண்டில் சிறந்து விளங்கினார் எனக். **தலைநிற்றல்** - சிறத்தல்; முயலுதல் என்றலுமாம்.

கூர் இலைய முக்குடுமிப் படை - சூலம். கூர்மையான மூன்று தலையுடைய படை. இது சிவபெருமானுக்குச் சிறப்பாய உரியது. "ஒருதா ளீரயின் மூவிலைச் சூலம்" (பிரமபுரம் - வியாழக்குறிஞ்சி - திருவெழுகூற்றிருக்கை) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரமும், "மருள்பொழிமும் மலஞ்சிதைக்கும் வடிச்சூலம்" (சிறுத - புரா - 35)

எனற மாபுராணமும காணக “ அயிலகொள முகககுடுமிப படை ” (1040) எனற விடத துரைததவையும பாாகக

பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி பிற - இவை தோலால மூடபபடடு முழககப படுவன முழககபபடும இடம **முகம்** எனபபடும இருமுகம, ஐமமுகம உளளனவும இருததலால **முகக்கருவி** எனப பொதுபபடக கூறினா சிறபபுபபறறி **பேரிகையை** எடுததுககூறி **முதலாய** எனறா “ பேரியோடும ” (1003) எனறதும காணக (திருவாரூரில தியாகேசா சந்நிதியில முழககபபடுவது முசுகுநதாதேவருலகததிலிருநது தியாகேசருடன கொணாநத ஐமமுகமுளள பேரி) இவை தோறகருவி எனபபடும 13

1054 (வி - ரை) **போர்வைத்தோல்** - முகததை இறுக மூட உதவும தோல **விசிவார்** - போாவைததோலை அககருவியில இறுகபபிணிகக உதவும வாா **விசித்தல்** - இறுகக கடடுதல **வார்** - வாாநது - கிழிதது - எடுககபபடுவது

இசைபுகலும் நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாழுக்கும் எனக **இசைபுகலு**தலாவது மிடறறுப பாடலபோலச சொலலமைதியினை நோாகப பேசும வீணையும யாழும இவை வெவவேறு வகைபபடட நரமபு இசைககருவிகள யாழ பலவகைபபடும

நிலைவகையிற் சேர்வுற்ற தந்திரி - நீடு நிலை பெறுமபடியும, ஒதது இயலுமபடியும உளள நரமபுகள **தந்திரி** - இசைககருவியின நரமபுகள இவை இறநத பிராணிகளின நரமபுகளை எடுததுப பணபடுததியும முறுககியும உணடாககபபடுவன **தந்திரி** இநநாளில உலோகஙகளின கமபிகளாலும ஆககபபடுகினறன

அர்ச்சனைகட்குக் கோரோசனையும் ஆர்வத்துடன் அளித்துள்ளார் எனக **கோரோசனை** - பசுவின வயிறறினினறும எடுககபபடும மஞசள நிறமுளள ஒரு வாசனைப பணடம இது இறைவனது திருமெயபபூசசுச சநதனக குழமபுக கல வைககும உதவுவது **அர்ச்சனை** - சிவன வழிபாடு

இவை - தோலும, வாரும, நநதிரியும, கோரோசனையும எனற இவை **ஆர்வத்தினுடன்** - சிவாாசசனைக குதவுவதில முறபிறபபின உணாவினலை நநதனாருளளததுப பெருகிய ஆசை குறிததது இபபொருளகள புலையாககுத தமது குலததொழிலிற கிடைபபன இவறறை விறறுத தமது வயிறறுப பிழைபபுககு உதவும பொருள களாகவே காணும ஏனையோா போலாது, நநதனாா, தம சிவததிருததொணடுககுரிய பொருளகளாகக கணடு அவவாறே பயனபடுததினா தமமைககணடு உருகிப பசுக கள, கறவாமே பொழிநத, பாலினைககணடு, “சேம்மை நெறியே யுறுமனததிற றிரு மஞ சனமாங குறிபபு உணாநது ”, சிவாாசசனைககுப பயனபடுததிய சணடீச நாயனாா சரித வரலாறு இஙகுச சிநதிககததககது திருநீலகணட நாயனாா தம தொழிலில வநத மடகலஙகளின ஊதியததைத தம அமுதுககு ஆககித, தாம, தொழில செயது கொணட திருவோடுகளை அடியாாகளுககு அளிதத திறமும இஙகுககருதததககது 14

1055 இவவகையாற றநதொழிலி னியனறவெலா மெவவிடததுஞ
செயவனவுங், கோயிலகளிற றிருவாயிற புறநின்று
மெயவிரவு பேரனபு மிகுதியினா லாடுதலும்,
அவவியலபிற பாடுதலு மாயநிகழவா ரந்நாளில், கரு

1056 திருபபுன்கூாச சிவலோகன் சேவடிகண மிகநினைநது
விருபபினொடுந் தமபணிகள வேணடுவன செயவதறகே
யருததியினா லொருபபடடங் காதனாா தனினினறும
வருததமுறுங் காதலினால வநதவலூா மருஙகணைநதாா. கசு

1055 (இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வகையாலே தமது தொழிலில் இயன்ற அளவு எல்லாவற்றையும் எவ்விடத்திலேயும் செய்வனவும், திருக்கோயிலின் திருவாயிற் புறத்தே நின்று, உண்மை பொருந்திய பேரன்பின் மிகுதிப்பாட்டினாலே, ஆடுவதும், பாடுவதுமாக நிகழ்ந்துவரும் அந்நாளில், கரு

1056 (இ - ள்) வெளிப்படை. திருப்புன்கூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலோகநாதருடைய செம்மையாகிய திருவடிகளை மிகவும் நினைந்து விருப்பத்தோடும் தாம் வேண்டிய திருப்பணிகளைச் செய்வதற்கே ஆசையினால் மனவொருமைப் பட்டாராய், அங்கு ஆதனூரினின்றும் புறப்பட்டு வருத்தமுறும் காதலினால் அந்தத் தலத்தின் பக்கத்தை வந்து அணைந்தனர். கசு

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

1055 (வி - ரை) தம்தொழிலில் இயன்ற எலாம் - தமது குலத்தொழிலின் (புலைத்தொழிலின்) வருவாயினால் கிடைக்கும் பொருள்களால் செய்யத்தக்க சிவத் திருத்தொண்டுகளை யெல்லாம். எல்லாம் - செய்வனவும் எனக் கூட்டுக. முற்றும்மை தொக்கது.

இவ்வகையால் செய்வனவும், ஆடுதலும், பாடுதலும் ஆய்நிகழ்வார் எனக்.

ஆய்நிகழ்வார் - இச்செயல்கள் நிகழச்செய்யிற் பொருந்த வாழ்வார் என்பது.

மெய்விரவு பாடுதலும் - மிக்க அன்பு. பேரன்பு எனப்படும். அது மிகுதிப்பட்டு உண்மையுடன் பொருந்தியபோது தமவசமிழந்து ஆடுதலும், பாடுதலும், பிறவும் நிகழும். "ஆடுகின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை யென்புருகிப், பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை" (திருவாசகம்), "தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடி" (திருவாரூர் - தாண்டகம்), "குனற்றன வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார் கூத்துமாடி" (823), "கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே" (சித்தி - 12) முதலிய அன்பினிலைக்கண் கூறும் அளவைகளைச் சிந்திக்க.

அவ்வியல்பு - மெய்விரவு பேரன்பு மிகுதியான அந்த இயல்பு. மேலே சொல்லிய அந்த என அகரம் முன்னறி சுட்டு.

எவ்விடத்தும் செய்வன - மேலே கூறிய பொருள்களைச் சிவனுக்காக ஆக்குதல். இவை கோயிலின் புறத்திருந்து எவ்விடத்தும் செய்யத்தக்கன. மேல்வரும் ஈடுபாடாகிய ஆடல் பாடல்கள் திருக்கோயிலின் திருவாயிலின் புறத்தே எதிர்நின்று செய்யத்தக்கன. 15

1056 (வி - ரை) திருப்புன்கூர் - புன்குமரம் தலமரமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. தலவிசேடம் பார்க்க.

சிவலோகன் - இத்தலத்துச் சுவாமி பெயர் சிவலோகநாதர் என்பது.

விருப்பினுடன் - தாம் செய்யும் திருப்பணிகளை மிகவும் விரும்பிச் செய்தல் வேண்டும் என்ற மனநிலை குறித்தது.

அருத்தியினால் ஒருப்பட்டு - அத்திருத்தலத்திற் றிருப்பணிகள் செய்வதற்கென்றே மனவொருமைப்பாடு பெற்று இது ஆதனூரினின்றும் புறப்படும்போது அவரது ஆர்வமிகுந்த மனநிலை குறித்தது.

வருத்தமுறும் காதல் - ஆதனூரினின்றும் வழிக்கொண்டு திருப்புன்கூருக்கு வரும்போதும், அங்கு வந்தணைந்தபோதும் உள்ள அவரது மனநிலை குறித்தது.

தம்பணிகள் வேண்டுவன - வேண்டுவனவாகிய பணிகளுள் தமக்குரியவை. இவை முன் மூன்று பாட்டானும் கூறப்பட்டன. வேண்டுவன என்பது அத்திருத் தலத்திற் பொருந்துவன என்ற பொருளில் வந்தது.

அருத்தி - விருப்பத்தின் செறிவு "(உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் னுள மன்னி ஆண்டு கொண்ட திருத்திகழும் சிவபதத்தை -) அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே" (கண்டபத்து - 3) என்ற திருவாசகப் பொருளை ஓர்க. சேவடிகள் மிக நினைந்து என்ற கருத்துமிது.

வருத்தமுறும் காதல் - அருத்தி மிக்கபோது அது காதலாய் விளையும், காதலிக்கப்பட்ட அப்பொருளைக் கைகூட நீட்டிக்கும் காலமெல்லாம் வருத்தம் வரும் "யான மிக வருந்து கின்றேனேயாகோ ஞாதா முற்ற, லூனவெஞ் சூலை நீக்கி யுடனிருப் பத னுக கென்றா" (ஏயர்கோன் - புரா - 401) என்றது காண்க. இது ஆராத காதல். 16

1057\. சீரேறு மிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயில்
நேரேகும் பிடவேண்டு மெனநினைந்தார்க் கதுநேர்வார்
காரேறு மெயிற்புன்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
போரேற்றை விலங்கவருள் புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார். கஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. சீர் ஏறும் இசையினைப் பாடித் திருத்தொண்டராகிய நந்தனார், திருவாயிலின் நின்றுகொண்டு இறைவரை நேரே கண்டு கும்பிடவேண்டு மென்று நினைந்தவர்க்கு அவ்வாறே அருள்புரிவாராய், மேகங்கள் ஏறிச் செல்லும் மதில் சூழ்ந்த திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகநாதர், தம் முன்பே இருக்கும் போர்வல்ல இடபவேற்றினை விலகியிருக்கும்படி ஆணையிட்டருளித் தம்மை நந்தனாருக்கு நேர் காட்சிப் புலப்படும்படி செய்தருளினார்.

(வி - ரை) சீர் ஏறும் இசைபாடி - சிறப்பின்மிக்க இசை. இறைவன் புகழ்க்களைப் பாடும் இசை "இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்" (குறள்) என்றது காண்க. உயிர்களைச் சீரின்லை ஏறச்செய்கின்ற இசை என்றலுமாம். இறைவனது புகழ்பாடும் இசைதான் இத்தன்மையுடையது. ஏனைய இசைகளுக்கு இத்தன்மையில்லை. அவை வெறும் புலன் இன்பமாய் ஒழிந்து உயிர்களை மயக்கிப் பிறவியுட் செலுத்துவன.

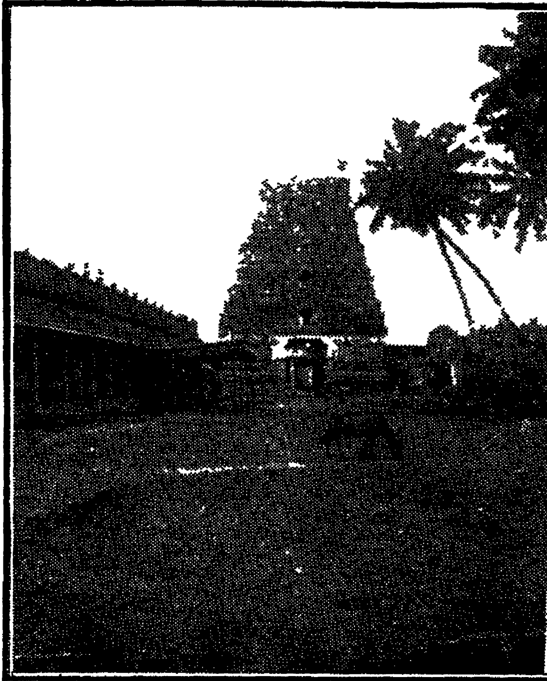
திருவாயில் நினைந்தார்க்கு - திருவாயிலில் நின்றபடியே இடையில் எதுவும் மறைக்காதபடி நேரே கண்டு கும்பிடுதல் வேண்டுமென்று நினைந்தவராகிய அவருக்கு. தமது குல ஒழுக்கப்படி கோயிற்புறவாயிலினின்று ஆடல் பாடல் புரிந்து தொண்டு செய்த நந்தனார், தாம் இருந்த வாயிற்புறத்தி னின்றபடியே, உள்ளே விளங்குகின்ற சிவலோகநாதரை நேர்காண விரும்பினார், அதற்குத் தடையாக இருந்து மறைத்தனர் இடபதேவர், அவரால் மறைக்கப்படாது நேரே கண்டு கும்பிட வேண்டும் என்று நினைத்தார். "ஆய பசுவு மடலே றெனநிற்கும்" என்று திருமந்திரத்திற் கூறியபடி ஏறு - இடபம் - ஆன்மாவைக் காட்டிநிற்பது. ஆன்மாவின் தன்மையாகிய பசுத்துவம் விலகியபோதுதான் பதி தரிசனம் பெறப்படும் என்றதொரு ஞானசாத்திர உண்மையும் இங்குக் குறிப்பிற் பெறப்படுதல் காண்க.

அது நேர்வார் - "அவர் தாம் வேண்டு மதனையே அருள வேண்டி" (341), "வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீவான் கண்டாய்" (திருமறைக்காடு-திருத்தாண்டகம்), "மனத்தானை மனத்திருந்த கருத்தானைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் றன்னை" (திருவாலவாய் - தாண்டகம்) முதலியவை பார்க்க. நேர்வார் - வினையாலணையும் பெயர்.

நேர்வார் - விலங்க அருள்புரிந்து - புலப்படுத்தார் எனக்.

திருமுன்பு போர் ஏறு - சந்நிதானத்தில் நேர் முன்பு இருக்கும் பெரிய வலிய இடபதேவர். இப்பொழுதும் இங்கு இடபதேவர், வெளியே நிற்போர் நேரே இறைவனைத் தரிசிக்கும்படி வழிவிட்டு விலகி வீற்றிருத்தல் காணத்தக்கது.

புலப்படுத்தார் - கண்ணுகிய புலனிற் படும்படி செய்தருளினார். 17

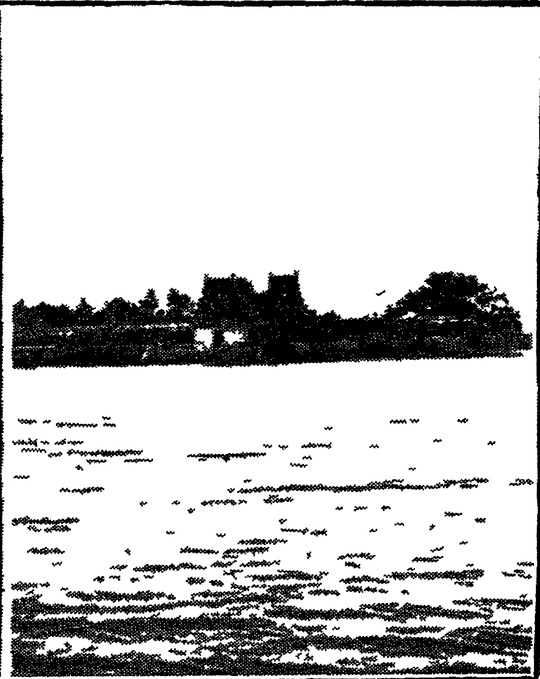

திருபபுன்கூா கோயில
கிழகதுக கோபுரம்

நநதனா
(திருககோயில முனபு பாடிக
கொணடிருககும திருககோலம)

திருப்புன்கூா
இடபதேவா விலகிய காட்சி
—பாடடு - 1057 - பககம - ௧௩௭௪

திருபபன்கூா-கோயிலின் பின்புறம
நநதனா தோணடிய குளம்
—பாடடு - 1059 - பககம - ௧௩௭௬

1058 சிவலோக முடையவர்தந் திருவாயின் முன்னின்று
பவலோகங் கடப்பவர்தம் பணிவிட்டுப் பணிந்தெழுந்து
சுவலோடு வாரலையப் போவார்பின் பொருசூழல்
அவலோடு மடுத்ததுகண் டாதரித்துக் குளந்தொட்டார் ௧௮

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிவலோகநாதருடைய கோயில் திருவாயின் முன் நின்றுகொண்டு உலகிற் பிறவியைக் கடக்கும் சிவநெறி நின்றவராகிய நந்தனார், (இறைவனை வழிபடும்) திருப்பணியை முடித்துக் கொண்டு, பணிந்து எழுந்து, முதுகில் வார்கள் அலையும்படி செல்பவர், அத்திருக்கோயிலின் அடுத்துப் பின்புறமாக ஒரு இடம் பள்ளமாக அமைந்திருத்தலைக் கண்டு, விருப்பத்துடன் அதனைக் குளமாகத் தோண்டினார்.

(வி - ரை) **சிவலோகமுடையவர்** - திருப்புன்கூர்ச் சிவலோக நாதர். சிவலோகத்துக்கு நாயகராகிய இறைவர் என்றலுமாம்.

பவலோகங் கடப்பவர் - உலகப் பவம் கடப்பவர் (நந்தனார்) எனக். பிறவியில் வாராத நிலையடைய முயற்சிப்பவர். சிவநெறியில் நிற்பவர். **பவம்** - பிறப்பு - பிறப்பாகிய உலகம் என்றலுமாம். முன்னைப் பிறவியிற் சிவன் கழற்கே விளைத்த உணர்வு (1051) உடையாராய் வந்த நந்தனார், இனிப் பிறவாத நெறியில் நின்று சிவத் தொண்டு செய்தனர் (1052) என்பது முன் உரைக்கப்பட்டது. "இப்பிறவி யாட் கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து" (திருவம் - 12) என்ற திருவாசகமும் காண்க.

தம்பணி விட்டு - **தம்பணி** - சிவலோக நாதரை நேரே கும்பிடுமாறு புலப்படக் கண்டவுடன் திருவாயிற் புறநின்று ஆடுதலும் பாடுதலுமாகிய பணி 1055 பார்க்க. இப்பணிகளைக் "கண்ணாரக் கண்டுமென் கையாரக் கூப்பியு, மெண்ணார வெண்ணத்தா லெண்ணியும்" (அற்புதத் திருவந்தாதி) என்றபடி ஆரச் செய்து முடித்து, அதன்பின் பணிந்து, எழுந்து எனக். இதற்கு இவ்வாறன்றித், தோற்கருவியைக் கீழே வைத்து என்றும், சுதந்தரமிழந்து என்றும் உரை கூறுவாரும் உண்டு.

சுவலோடு வாரலையப் போவார் - திருவாயிற் புறநின்றபடியே நேரேகும்பிடும்படி இறைவன் தமக்குத்தந்த பேரருளின்றிறத்தை நினைந்து அன்பினால் உருகுமவர், அந்த ஆனந்த வெள்ளத்தினிடை மூழ்கி, மீளமாட்டார் தேறிப், பேய்கொண்டார் போல அசைந்து செல்கின்றாராதலின், தமது தோளிற்றூங்கிய இசைக்கருவியின் வார்கள் ஒழுங்கிலே தங்கி நில்லாதபடி அலையச், சென்றனர் என்பதாம்.

ஒருசூழல் அவலோடு பின்பு அடுத்தது கண்டு - எனக். **அவல்** - பள்ளம். **சூழல்** - வட்டமாகிய இடம். சோலை என்பாருமுண்டு. **பின்பு** - கோயிலுக்குப் பின்புறம். திருக்கோயிலில் இறைவனைத் தரிசித்து, மீளா நிலைமையில் மீண்டு, தம் ஊருக்குப் போகின்றவர் கோயிலை அடுத்துப் பின்புறம் உள்ள ஒரு இடம் பள்ளமாய்க் குளம் தோண்டத் தகுதியுள்ளதாயிருந்தது கண்டு அதனைக் குளமாகத் தோண்டலாமென்று விருப்பம் கொண்டு தோண்டினார்.

ஆதரித்துக் குளம் தொட்டார் - **ஆதரம்**-சிவன்பாற் பெருகிய அன்பு - விருப்பம். எல்லா வுயிர்களுக்கும் பயன்படும் நீர்நிலை தோண்டுதல் பசுதர்மமாகிய உலகியல் அறங்களுள் ஒன்று. "காவளர்த்துங் குளந்தொட்டும் யாவருக்குந் தவிராத ஈகை வினைத் துறை" (திருநா - புரா-36) என்றது காண்க. அது வேறு. இங்கு இந்தச் சூழல் அவ்வாறன்றிக், கோயிலின் அடுத்து உள்ளதாதலின் திருக்கோயிற் குளமாக நின்று அடியார்களுக்குப் பயன்படுமாதலின் சிவன் பணியாகிய பதிதருமமாம் என்று

கொணடவராயச, சிவததொணடில நினற நநதனா, குளம தொடடனா எனக 1052, 1053, 1055-ல உரைததபடி தமது மரபின வரமபு கடவாது நினறு சிவன பணி செயதனராதலின கோயிலின புறதது அடுதது இருநத குளம தோணடுகினற இதனைச சிவன பணியாக எணணிச செயதனா எனபதாம

தோடுதல் - தோணடுதல இததிருககுளம கோயிலை அடுதது மேலபுறம அழகாக விளஙகுவதனை இனறும காணலாம. படம பாாகக

பவலோகங் கடந்தவர்—எனபதும பாடம 18

1059. வடஙகொணட பொனனிதழி மணிமுடியாா திருவருளாற
றடஙகொணட குளததளவு சமைததததறபின, றமபெருமான
இடஙகொணட கோயிலபுறம வலஙகொணடு, பணிநதெழுநது,
நடஙகொணடு, விடைகொணடு, தமபதியி னணணினா கக

(இ - ள்) வெளிபபடை தொடாபாக மலரும பொனனிறமுடைய கொனறை மலரைச சூடிய அழகிய திருமுடியினையுடைய சிவபெருமானது திருவருளினலே, இடமகனற குளததுககுத தகக அளவுபபடி தோணடிய பினபு, தம பெருமான எழுந தருளிய திருககோயிலைப புறததே வலமாகச சூழநது வநது, பணிநது, எழுநது, ஆனநதக கூததாடி, விடைபெறறுககொணடு தமது ஊரில சோநதனா

(வி - ரை) வடம்கோண்ட - வடமபோல மலாகின்ற தனமையால இது சரக கொனறை எனபபடும **வடம்** - மாலை மாலையாகக கடடபபட்ட (இதழிமாலை) எனறுரைததலுமாம **போன் இதழ்** - பொன போனற இதழகளை உடைய மலா 'விரைசேர்பொன னிதழிதர" (மேகரா - குறி - வீழிமிழலை) எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரம காணக

திருஅருளாற் சமைத்ததற்பின் - நநதனா குளம அளவுபடச் சமைததறகுத் திருவருள துணைபுரிநதது எனபதாம திருவருள துணைசெயதாலனறித திருததொண டினை நினைததலும,முயலுதலும, செயதலுங கூடாதெனபது உணமை அவனருளாலே அவனருள வணஙகி," "வேணடி நீயா தருள செயதா யானு மதுவே வேணடினல லால" (திருவாசகம) முதலிய திருவாககுககள காணக

தடங்கோண்ட குளத்து அளவு - பளளமாயிருநத இடததை இடமகனறதொரு குளததின அளவாக முனனரே குளமாயிருநது தூாநதுபோய வெறுமபளளமா யிருநததனை முனனா இருநத குளததின அளவுபடுமபடி தோணடி எடுததனா எனறுரைபபினுமாம தணடியடிகள நாயனாா திருவாரூாக குளததினது இடததாற குறைபாடுடைமை கணடு குளம பெருகக கலலி எடுதத திருபபணியும, அதறகுத திருவருள துணைசெயத வரலாறும இஙகு நினைவு கூாதறபாலன

இடம் கோண்ட கோயில் புறம் வலங்கோண்டு - இடம் - வலம் - சொலலணி **இடம் கோள்ளுதல்** இடமாக வீறறிருததல **புறம் வலங்கோள்ளுதல்** - கோயிற புறததே வலமாகச சுறறிவருதல

நடங்கோண்டு விடை கோண்டு தம்பதியில் நண்ணினர் - அததிருததலததை அகலாததொரு வேடகை உளளே எழவும, பிரியாவிடைகொணடு சென்ற மனததின உணடாகிய தாமதமும, அதனால புறததே செயலின தாமதமும குறிகக அமைநத இநத அடியின ஓசையமைதி கருதததககது இவவாறே "பூவாாதண புனறபொயகை முனைபபாடிப புரவலனாா (" ஏயாகோன - புரா - 260) எனற செயயுளடியின ஓசை

யமைதியினையும அதுபறறி எனது சேககிழாா 151-152 பககஙகளிலுரைததவையும பாாகக

தம்பதியை—எனபதும பாடம 19

1060. இததனமை யீசர்மகிழ பதிபலவுஞ செனறிறைஞசி
மெயததிருத தொணடுசெயது விரவுவாா மிககெழுநத
சிததமொடுந திருததிலலைத திருமனறு சென்றிறைஞ்ச
உயததபெருங காதலுணா வொழியாது வநதுதிபப, உ௦

*1061 அனறிரவு கணடுயிலாா, புலாநததறபி "ஙஙகெயத
ஒன்றியணை தருதன்மை யுறுகுலததோ டிசைவிலலை"
என"றிதுவு மெமபெருமா னேவ"லெனப போககொழிவாா;
நனறுமெழுங காதனமிக "நாளைபபோ வே"னெனபாா, உக

1062. "நாளைபபோ வே"னென்று நாளகளசெலத தரியாது,
பூளைபபூ வாம்பிறவிப பிணிபபொழியப போவாராயப,
பாளைபபூங கமுகுடுதத பழமபதியி னினறுமபோய,
வாளைபபோத தெழுமபழனஞ சூழதிலலை மருஙகணைவாா, உஉ

1063 செலகினற போழதநதத திருவெல்லை பணிந்தெழுநது,
பல்குஞசெந தீவளாதத பயிலவேளவி யெழுமபுகையும,
மலகுபெருங கிடையோது மடஙகளொருங கினவுங,கண
டலகுநதங் குலநினைநதே யஞசியணைந திலாநினறாா. உங

1060 (இ - ள்) வெளிபபடை. ஈசா மகிழநதெழுநதருளியிருககும தலஙகள பலவறறையும இததனமையிற போய, வணஙகி, உணமையான திருததொணடினைச செயது வாழபவா, அனபு மேனமேல எழுநத சிததததுடனே, திருததிலலைத திருவமபலததினைச சென்று வணஙகுவதறகு உயதத பெருதத ஆசையுடைய உணாசசியானது நீஙகாமல வநது உதிகக, உ௦

1061 (இ - ள்) வெளிபபடை அனறிரவில உறஙகாதவராயினா, விடிநத பினபு, "அத திருததலததில சேரும தனமை எனது குலததிறகு பொருநதுவ திலலை" என்று எணணியவா, "இவவெணணமும எமது பெருமானுடைய ஏவலே" என்று அஙகுப போகும முயறசியை ஒழிததிடுவாா, அதனபினபு நனமையாக எழு கினற ஆசை மேனமேல அதிகரிகக "நாளைப் போவேன்" எனபாா, உக

1062 (இ - ள்) வெளிபபடை இவவாறு "நாளைபபோவேன" என்று பல நாளகளும கழிய, மனம தரியாது, பூளையின பூபபோனற பிறவியாகிய கடடு நீஙகப, போவதறகுத துணிநதாராகிப, பாளைகளிற பூககள நிறைநத கமுகுகள சூழநத அநதப பழமபதியினினறும போய, ஆண வாளை மீனகள எழுநது பாயவதற கிடமாகிய வயலகள சூழநத திருததிலலையின பககததில அணைவாராகி, உஉ

1063 (இ - ள்) வெளிபபடை செலகினறபோது, அதன திருவெலலையினைப பணிநது, எழுநது பெருகும செநதீயினை வளாககும பயிலகினற வேளவிகளில எழு கினற புகையினையும, பொருநதிய பெருஙகிடைகள மறைகளை ஓதுகினற மடஙகள அணியனவாதலையும கணடு, கீழாகிய தமது குலததினை நினைநதே, பயநது, மேற சென்று அணையாது நினறனா உங

இநநானகு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபுகொணடன

1060 (வி - ரை) பதிபலவும் இத்தன்மை இறைஞ்சி எனக் பதி பல - "அருளுவாரு சிவாலயங்கள்" என்றபடி அணிமையில் உள்ள திருநின்றியூர், திருநீடூர், திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் முதலாயின இத்தன்மையில் இறைஞ்சுதலாவது 1053, 1054, 1055-ல் பொதுவாக உரைத்தபடியும், சிறப்பாகத் திருப்புன்கூரில் இறைஞ்சியபடியுமாம்

மெய்த்த - உண்மையில் நின்ற சிவனே ஆண்டவன் என்றும், உயிர் அடிமையே என்றும் கரவில்லாது உண்மையில் உணர்ந்த உண்மைப்பொருளை அடையச்செய்த என்றலுமாம் "உண்மை நின்ற பெருகுநிலைக் குறியாள ரறிவு தன்னை" என்ற திருச்செங்காட்டங்குடித் திருத்தாண்டகம் காண்க

மிக்கெழுந்த சித்தம் - இவ்வாறு பல பதிகளிலும் சென்று தொண்டு செய்தலில் மிகவும் எழுந்ததாகிய சித்தம் சித்தம் - அந்தக்கரணங்களுள் சிந்திக்கும் தொழில் செய்வது

திருமன்று - திருவம்பலம் - திருச்சிற்றம்பலம் - பொன்னம்பலம்

உய்த்த பெரும் காதல் - மனத்தாற் கொண்டு செலுத்திய பெரிய ஆசை உய்த்தல் - செலுத்துதல் பெருங்காதல் - பேராசை என்றலுமாம் "எமக்கிதுவோ பேராசை? யென்றுந் தவிரா, தெமக்கோர்நாள் காட்டுதியோ வெந்தாய்!—அமைக்கவே, போந்தெரிபாயுந் தன்னபுரி புன்சடையாய்! பொங்கிரவில், ஏந்தெரிபாயுந் தூடு மிடம்" என்ற அற்புதத் திருவந்தாதி (70) யின் கருத்தினையும் காண்க

காதல் உணர்வு ஒழியாது வந்து உதிப்ப - ஆசையோடு கூடிய உணர்ச்சி உள்ளிருந்து நீங்காது வந்து தோன்ற ஒழியாது உதித்தல் - தடுக்கலாகாதபடி இடைவிடாது உள்ளிருந்து கிளம்புதல் 20

1061. (வி - ரை) அன்றிரவு - தில்லைமன்று இறைஞ்சும் காதல் உணர்வு உதித்த அன்று

புலர்ந்ததற்பின் - எனப் - போக்கு ஒழிவார் - தில்லைக்குப் போதல் வேண்டுமென்னும் காதல் இரவில் தடுக்கமுடியாதபடி மனத்துள் வந்து எழுந்தது விடிந்ததும் அதனைச் சித்தம் சிந்தித்தது, அச்செயல் தமது குலத்தோ டிசைவில்லை என்று புத்தி போதித்து அப்போக்கினை ஒழிக்கச்செய்தது, அவ்வாறு ஒழிக்கச் செய்ததுவும் எம்பெருமானது ஏவல் என்றே எண்ணினார் "வேண்டத்தக்க தறிவோய்நீ வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னி லதுவு முன்றன் விருப்பன்றே", "மறப்பித்தி பெயாத்தும்பபோதே நாடுவித்தி" என்பனவாதி திருவாசகங்கள் இங்குச் சிந்திக்கத் தக்கன இரவில் எண்ணுது துணிந்த பல கருமங்கள், பகலில் எண்ணும் போது துணியாது ஒழிக்கப்படுதல் உலக நிலையில் பலவாற்றானும் காணும் அனுபவமாம்

இதுவும் எம்பெருமான் ஏவல் - இதுவும் - திருமன்று சென்று இறைஞ்ச வந்த காதலும் அவன் ஏவலே, அது குலத்தோடிசைவில்லை என்று உதித்த உணர்வும் அவன் ஏவலேயாம் உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை

போக்கு - போதல் வேண்டுமென்ற காதலினை ஒழிதல் - நீங்குதல்

நன்றும் எழும் காதல்மிக - தில்லை இறைஞ்சுவதாகிய நன்குகிய மேன் மேல் எழுகின்ற ஆசை அதிகரிக்க - முதலில் உதித்த பெருங்காதலைப் பொழுது விடிந்தபின் சித்தம் சிந்தித்து ஒழித்தது அதன் பின்னரும் அக்காதல் மீக்கூர்தலினாலே அவ்வாறு போக்கு ஒழித்த சித்தத்தை மாற்றி "நாளைப்போவேன்" என்று மனத்தினைத் துணியச் செய்தது மனம் - சித்தம் என்ற உட்கரணங்களின் முறையே எழும் தொழிற்பாடுகளின் தீவிரம் உணர்த்தப்பட்டது நன்றும் எழும் - சித்தத்தின் சிந்தனையை

அடககு நநதனா துணிவு கொணடதன காரணமாவது தடுககலாகாத அககாதல நனமை யின எழுநதது என்ற உணாசசியே எனக குறிததபடியாம

"நாளைப்போவேன்" என்பார் - இது சிததததின செயலைக காதல மிகுதிப பாடடினுல மீதூாநது தாழததியபோது நநதனாரின துணிவு

காதலினுல்—எனபதும பாடம 21

1062 (வி - ரை) நாள்கள் செலத் தரியாது - மேறசொலலியவாறு தில்லை யிறைஞசும துணிவும, குலததோடிசைவில்லை எனறு அதன ஒழிவும, பினனரும துணி வும ஆக இவவாறு நநதனாரது மனததே எழுநத நிலைகள பல நாளகள நிகழநதன எனபதனை உயததுணர வைததாா

தரியாது - நறகருமஞ செயதலில காலந தாழததால வருநதுவது பெரியோரது இயலபு அதன காரணம பிறவியின அநிததமாந தனமையேயாம எனறு குறிககப பூளைப்பூவாம் பிறவி என மேறகூறுவது காணக

பூளைப்பூ ஆம் பிறவி - பூளைபபூப போனற நொயதாம தனமையுடைததாகும பிறவி பூளை - நொயதாகிய பூவுடைய செடிவகை அறபமாகக கழிவதால பிறவிக குப பூளைபபூவை உவமிததாா "மாருதமறைநத பூளையாமென".

பிணிப்பு - கடடு விரிவுடைய உயிரைக குறுககக கடடுவதனுல - பிணிபபதனுல் பிறவிப்பிணிப்பு எனறாா பிணி - நோய-எனற சொலலும இபபொருள கொணடது.

பிறவிப்பிணிப்பு ஒழியப் போவாராய் - "தில்லையைக காண முததி" எனனு முணமைபறறி இவவாறு கூறினாா "பொயபபிறவிப பிணியோடடுந திருவீதி புரணடுவலஞ கொணடு (திருநா - புரா - 197) எனறதும, பிறவும காணக.

போவாராய - மருஙகணைவாா - பணிநதெழுநது - கணடு - நினைநதே - அணைந திலா - நினறாா - என மேலவரும பாடடுடன முடிககு.

பூம்பாளைக் கமுகு எனக உடுத்தல் - சூழநதிருததல

பழம்பதி - ஆதனூா பழைமையாகத தாம வழிவழி வாழநத ஊா.

வாளைப்போந்து எழும் பழனம் - வாளைமீனகள துளளி மேல எழுநது குதிககு மியலபுடையன "வாளை செருசசெய", (ஆளுடையபிளளையாா தேவாரம-குறிஞசி - இடைசசுரம - 2), "பகுவாய வாளைகள போாததொழில புரியும பொருகாவிரி" (படடினததடிகள - திருவிடைமும - கோ - 7) முதலிய திருவாககுககள காணக போந்து - ஆண "பாளையுடைககமுகு" எனறும, "வாளையுடைபபுனல வாழவயற றில்லை" எனறும அபபாா சுவாமிகள அருளிய இததலததுத திருவிருததததின சொலவும பொருளும எடுததாளபபடடு மிளிாவன காணக.

மருங்கணைநதார்—எனபதும பாடம. 22

1063 (வி - ரை) அநதந் திருவெல்லை - மேறபாடடிற கூறிய தில்லையாகிய பதியின திருஎலலை என அநத எனபது முனனறி சுடடு எலலை பணிநதாற பிறவி நீஙகும எனறு உணமை நூலகளாற றுணியபபடட அநத எனப பணடறிசுடடு எனறலுமாம

பயில்வேள்வி - கிடை ஓதும் மடங்கள் - பொதுவேளவிச சாலைகளும மறை பயில இடஙகளுமாம இவை நகர அமைபபில நகாபபுறததில அமைவனவாக விதிததனா நம முனனோா சணடேசா புராணம 3, 4 திருபபாடடுககளும, "பெரும பெயாசசாலை" (77), "வேதமுந கிடையு மெஙகும, யாகமுஞ சடஙகு மெஙகும" (81) எனற விடஙகளில உரைததனவும, பிறவும பாாகக

நிலலையின மருஙகணைய வருகினற நநதனாா திருவெலலையில வநதாா அதனைப பணிநதாா, எழுநதாா, கடநது மேறசெலல எணணினாா அவா முனபு அடுதது

வேள்விப்புகையும் கிடை ஓது மடங்களும் கட்புலப்பட்டன அவற்றைக் கண்டதும் தமது இழிகுலத்தை எண்ணி அவற்றைத் தாம் அணுகச் செல்லலாகாது என்று அஞ்சினார் ஆதலின் மேற்செல்லாது அங்குநின்றார் மேல்வருமாறு எண்ணுவாராயினார் - என்பதாம்

எல்லை பணிந்து - தில்லைத் திருஎல்லையில் வணங்கி உட்புகும் விதி குறிக்கப் பட்டது. "தில்லை மல்லலம் பதியி னெல்லை வணங்கி" (238) என்றவிடத்துரைத்தவை பார்க்க.

பல்கும் சேந்தீ வளர்த்த பயில்வேள்வி - பல்குதல் - மிகுதல் பல்கு - பயில் என்றதனால் இவை மறையோர் பலரும் சேர்ந்து இயற்றும் வேள்விச் சாலைகள் என்பது பெறப்பட்டது இவை வேறு மறையவர் தத்தம் மனைகளில் நாடோறும் வளர்க்கும் **முத்தீ** என்பவை வேறு அவற்றை மேல்வரும் பாட்டில் "மாளிகைகள் தோறுங்குலவும் வேதிகைகள், ஒன்றிய மூவாயிரமங் குளவென்பா ராகுதிகள்" என்று வேறு பிரித்துக் கூறியது காண்க திருநீலநக்கநாயனார் புராண வரலாறும், பிறவும் இங்கு நினைவுகூர்க

மல்கு பெரும் கிடை-கிடை - மாணவர் தொகுதி - கூட்டம் கிடை - கிடடுதல் - சேர்தல்-கூடுதல் , கிடை-பகுதி கிட என்றது பகுதியாகப் பிறந்த பெயராகக்கொண்டு, குறித்த நேரங்களின் முன்னரே வந்து, குறித்த காலஅளவு வரை தங்கிக் கிடத்தலால் கிடை எனப்பட்டது என்றலுமாம், இப்பொருட்குக் கிட என்ற பகுதியீற்றகரம் கெட்டு, ஐ என்ற தொழிற்பெயர் விகுதிபெற்று நின்றதெனக் இவ்வாறனறிக, கிடை - வேதம்பயில் இடம் என்றுரைப்பாருமுளர் **ஓதுமடங்கள்** என்ப பின்னர் வருதலால் அது பொருந்தாதெனக் **மல்கு - பெரும்** - என்ற இரண்டு அடைமொழிகள் வேதம் பயில் மறைச்சிறுர்களின் கூட்ட நிறைவும் செறிவும் குறிப்பனவாம் "அருமறை நான்கி னோடா றங்கமும் பயின்று வல்லார்" (354) என்றபடி மறைநூல் வல்ல தில்லைவாழந்தணர்கள் மூவாயிரவர்களின் சிறுரும் பிறரும் உள்ள நகராதலின் சிறுரின் நிறைவு இவ்வாறு குறிக்கப்பட்டது

அல்கும் நின்றார் - அல்குதல் - குறைதல் குறைவுடைய தமது குலச் சார்பினால், வேள்விச்சாலைகள் வேதம் பயிலிடங்கள் இவற்றி னண்மையிற் செல்ல லாகாது என்றுவரும் விதிவழக்கம் பற்றி அணைந்திலராய் நின்றனர் இன்ன மரபினர்க்கு இன்ன தொழில்கள் உரியன என்பதும், ஒரு மரபினர் பிற மரபினரோடு செல்லுதல் உறைதல் முதலியவை நிகழுங்காலங்களில் இன்னவாறு ஒழுகுதல் வேண்டு மென்பதும், யாவர்யாவர் யாண்டியாண்டு உறைதலும் செல்லுதலும் உரியர் என்பதும் முதலியன ஆகமங்களானும் பிறநூல்களானும் விதிக்கப்பட்டு, அவ்வழி மக்கள் ஒழுகி வந்தனராதலின், அவ்விதி மரபு ஒழுக்கத்தில் நின்றே அறம் புரிந்த நந்தனார் இவ்வாறு சிந்தித்தனர் எனக் "வருபிறப்பின் வழிவந்த அறம்புரிசிந் தையராயே" (1052), "இன்னறரும் இழிபிறவி" (1066) என்றவை காண்க இந்த நிலை வேறு, சாதி குலம் மரபு முதலியவற்றை மறந்து நின்ற கண்ணப்ப நாயனார் போன்றார் நிலை வேறு என்பதனை உய்த்துணர்ந்து கொள்க

அணைந்திலர்-அணைந்திலராகி முற்றெச்சம் வினைமுற்றுக்க கொண்டுரைப்பினு மமையும்

1064 நின்றவரங் கெய்தரிய பெருமையினை நினைப்பார் "முன்
சென்றிவையுங் கடந்தாரூ மெயிற்றிருவா யிலைப்புக்காற்
குன்றனைய மாளிகைக டோறுங்குலவும் வேதிகைகள்
ஒன்றியமூ வாயிரமங் குளவென்பா ராகுதிகள் ," உ௪

1065. " இப்பரிசா யிருககவெனக கெயதலரி " தெனறஞசி
யபபதியின மதிறபுறததி லாராத பெருங்காதல
ஒபபரிதாய வளாநதோஙக வுளளுருகிக கைதொழுதே
செபபரிய திருவெல்லை வலங்கொணடு செலகினறுா. உரு

1064 (இ - ள்) வெளிபபடை அவவாறு நினறவராகிய நநதனா, அஙகுத தாம சென்று சோவதறகரியதாகிய பெருமையினை நினைபபாராகி, " இதறகு மேல, முன சென்று, இவறறையுஙகடநது ஊரைசசுறறிச சூழநத திருமதிலினறிருவாயிலிற புகுநதால அஙகு மலைபோனற மாளிகைகள தோறும குலவிய வேதிகைகளுடன பொருநதிய மூவாயிரம ஆகுதிகள உளளன என்று சொலவாாகள," உச

1065 (இ - ள்) வெளிபபடை " இததனமையாய இருகக, அதனால அஙகுச சென்று பொருநதுதல எனககு அரிதாகும " என்று அஞசி, அததிருபபதியின மதிலின புறததிலே அடஙகாத பெருஙகாதல ஒபபரிதாக மேனமேல வளாநது ஓஙக, மனம உளளுருகிக கைகளாற றொழுதே, சொலலுதறகரிதாகிய அததிருநகரினைத திருவெலலையிலேயே வலமாக வநது இவவாறு நிகழவாராயினா உரு

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

1064 (வி - ரை) **அங்கு எய்தரிய பெருமை** - என நநதனா எணணிய எணணங களாவன " இவவேளவிசசாலைகளையும வேதம பயிலும மடஙகளையும அணைநது கடநது செலலுதல அரிது, அவவாறு மேறசெனறாலும ஊாசூழ மதிற றிருவாயிலி னுட புகுவதும என இழிகுலததுககு இசையாது, அவவாறு புகுநதால அஙகு மாடங களதோறும வேதிகைகளுடன மூவாயிரம ஆகுதிகள உளளன எனபாா, இததனமை யில நான சென்று சோதல அரிது " எனபனவாம **எய்தரிய பெருமை** - எனறதனால அதன பெருமையினையும அதனைச சோதறகரிய தமது சிறுமையினையும குறிததபடி.

முன்சென்று நினறவா, அவவாறு நிறகாமல மேலே போய. **இவையும்** - முனபு கணட வேளவிசசாலைகள வேதமபயில மடஙகள ஆகிய இவறறையும உமமை உயாவு சிறபபு பினனும மூவாயிரம ஆகுதிகள உள எனப பினவருவதனைத தழுவிய எதிரதுதழுவிய எசசவுமமையாக வுரைபபினுமமையும

ஊர்சூழ் எயில் - நநதனா எணணமிடடு நினற எலலையைக கடநது மேறசென றால சில நாழிகையளவில காணும நகாபபுறததுத திருமதில இது ஊரினைசசுறறிச சூழநதிருபபது இதில நோதிசை நானகிலும விளஙகுவன நானகு திருவாயிலகள. இஙகு **எயிற்றிருவாயில்** எனறது தெனபுறததுத திருவாயிலை

புக்கால் - புகுதல இசையாது, ஒருகால அருமையாகக கடந்து புகுதப பெறறாலும என்று புகுதலின அருமை தோனறக கூறியபடியாம இபபாடடு, மேலவரும பாடடுடன கூடிப " புககால - உளஎனபாா, இததனமையாதலின எனககு எயதல அரிது " என நநதனா எணணமிடடதனை ஒருசேரத தொடாநது கூறுதலால **புக்கார்** எனற பாடம தவறு எனக புகுதல பினனரே நிகழவதாம 1074 பாாகக

அங்கு மாளிகைகள் தோறும் குலவும் வேதிகைகள் ஒன்றிய ஆகுதிகள் மூவாயிரம் உள என்பார் எனக. **வேதிகைகள் ஒன்றிய ஆகுதிகள்** எனறதனால நிததி யாககினியாக மறையோரின மனைகளதோறும வளாககபபடும முததீயினுககும உரிய வேதிகையும குணடமும அமைவன என்று காடடியபடியாம **வேதிகை** - வேளவிக குணடததின முனனாக குடம முதலியன வைததுப பூசிபபதறகாக இடும சிறுதிணணை " வேதியின மஙகல ஆகுதி " (1005), " ஆஙகு வேதியி லருதசெந தீவலஞ சுழிவுறறு "

(திருநீலநககா புரா - 31) முதலியன பாாகக ஆகுதியும வேதிகையும ஒனறி ஞெனறு பிரிககபபடாது பிணைநதுளளன எனபாா ஒன்றிய எனருா

மூவாயிரம் - தில்லை வாழநதணாா மூவாயிரவரும தமது மாளிகை ஒவவொனறி லும தனிததனி தீவளாபபாராதலின ஆகுதிகள மூவாயிரம எனருா "கறருங கெரியோமபிக கலியை வாராமே செறருா" (குறிஞசி - கோயில 1) எனறு ஆளு டைய பிளளையாா, இததனமையைத தேறறமபட முதறகணணே வைதது ஓதியது காணக "வருமுறை யெரிமூன றோமபி" (354) எனறதும, பிறவும காணக 24

1065 (வி - ரை) இப்பரிசு முனபாடடிற கணடபடி எணணிய இநதத தனமை ஆகுதிகளஉள எனபாா எனறு இநத என அணமைசசுடடு, அவா மனததுளளே எழுநத கருததினையும கால அணிமையினையும குறிததது

இருக்க அரிது - இருததலால காரணப பொருளிலவநத வினையெசசம **எய்தல் எனக்கு அரிது** எனக அரிது - "மனககவலை மாறறலரிது" எனருறபோல

மதிற்புறம் - புறமதிலைக குறிததது இது "ஊாசூழ எயில" (1064) எனற தின புறததே யிருபபது

ஆராத செல்கின்றார் - நநதனாின மனநிகழசசியும உடல நிகழசசியும கூறிய படி தமது ஊரினினறும "மிககெழுநத சிததமொடும உயததபெருங காதல ஒழி யாது வநதுிடப" (1060) அதனால உநதபபடடுப போநது திருவெலலையினை அடைந தாா புறபபடுமபோது மனம எழுவதும தவிாவதுமாகப பனநாள மனபபூசலிடடு ஒருவாறு காதல மீககூாநது உநதிவரத, திருஎலலையினைச சோநத அவா, வேளவிச சாலையும வேத மடஙகளும ஊாசூழ மதிலும, வாயிலும, அதனுள (காணுவிடினுமகேட டறிநத) வேதிகைகளும ஆகுதிகளும,ஆகிய இவையெலலாம அஙகு எயதரிய பெருமை யினை வறபுறுததி அவரது மேறசெலவைத தடைபடுததின அவவாறு தடைபடடத னால ஆராத பெருஙகாதல மேலும ஒபபிலலாதபடி வளாநதோஙகிறறு, உளள முருகிறறு, அதனால மதிலின புறததே பலமுறையும வலஙகொணடு செலவாராய நிகழநதனாா என இவவாறு கணடுகொளக

செல்கின்றார் - பலமுறையும வலஙகொணடு நிகழவாராயினாா அசசெயலினை ஓயாது செயதுகொணடிருககினருா எனறு குறிகக நிகழகாலததாற கூறினாா

உள் உநகி - மனம பதைததது உருகி **பெருங்காதல் வளர்நதோங்க** எனறதனால முனனமே "மெயபபரிவு சிவனகழறகே விளைதத வுணா"வில (1041) பெருஙகாத லாய எழுநத ஆசை இனனபடிததெனறு சொலலமுடியாத அளவிலே வளாநது மேலும ஓஙகிறறு ஆதலின உளளே போகவும முடியாமல, விடடுநீஙகவும முடியாமல, தேனடைதத பாணடததினைச சுறறும எறும்புபோலச சுறறிசசுறறி வருவாராயினா எனபதாம தாயபபசுவினை ஒரு வீடடின உளளே வைதது அடைததுக, கனறினை வெளியே நிறுததினால கனறு அவவீடடினைச சுறறிசசுறறிவரும இயலபுபோல எனக

காதல ஓஙக - உள உருகிறறு, கைதொழுதது, கால வலஙகொணடது - இவ வாறு செலகினருா எனக இவையே ஆராத மனககாதலுடையோா செயலகளாம 25

1066 இவவணண மிரவுபகல வலஞ்செயதங கெயதரிய
அவவணண நினைநதழிந்த வடிததொணட ரயாவெயதி,
"மைவணணத திருமிடறரா மன்றினடங் கும்பிடுவ
தேவ்வண்ண" மெனநினைநதே யேசறவி னொடுநதுயிலவாா, உகூ

1067. "இன்னறரு மிழிபிறவி யிதுததடை"யென றேதுயிலவார்,
அநநிலைமை யமபலததது ளாடுவா ரறிநதருளி,

மனனுதிருத தொண்டரவா வருத்தமெலாந தீரபபதற்கு
முன்னணைநது கனவினகண முறுவலொடு மருளசெயவார, உஎ

*1068. "இபபிறவி போயநீங்க வெரியினிடை நீமூழ்கி
முபபுரிநூன மாாபருடன முனனணைவா " யெனனமொழிந,
தபபரிசே தில்லைவா ழநதணாககு மெரியமைகக
மெயபபொருளா னாருளி, யமபலததே மேவினா. உஅ

1066. (இ - ள்) வெளிபபடை இவவாறு இரவும பகலும வலஞசெயது, அஙகுச சென்று சோதறகரியதாகிய அததனமையை நினைநது, மனம அழிநத அடித தொணடா அயாநது, " கருமையாகிய திருமிடறறினையுடைய சிவபெருமானது திரு வமபலத திருநடனததைக குமபிடுவது எபபடி ?" என்று நினைநதே துககததோடும உறஙகுவாராகி, உகூ

1067 (இ - ள்) வெளிபபடை " துனபநதரும இழிநத இபபிறவியே அதறகுத தடையாகவுளளது " எனறே உடகொணடு துயிலவாராயினா , அநத நிலைமையினைத திருவமபலததிலுள ஆடுகினறவராகிய அமபலவாணா அறிநதருளி, நிலைபெறற அநதத திருததொணடருடைய வருததஙகள எலலாவறறையும தீாபபதறகாக அவா முனபு கனவினிடதது அணைநது, புனமுறுவலுடன அருளிச செயவாராகி, உஎ

1068 (இ - ள்) வெளிபபடை " இபபிறவி போய நீஙகுமபடி தீயினிடதது நீ முழுகிப, பூணூலணிநத மாாபினையுடைய வேதியாகளுடனே முன அணை வாயாக " என்று கூறியருளி, மெயபபொருளாகிய இறைவா, அவவாறே தில்லைவாழந தணாகளுககும தீ அமைககுமபடி அருளிசசெயது, திருவமபலததில சோநதனா உஅ

இமமூனறு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

1066. (வி - ரை) இவ்வண்ணம் - மேறகூறியபடி இரவு பகல் - உமமைத தொகை இரவும பகலுமாக நாள முழுமையும

அங்கு .அழிநத - அஙகுசசென்று சோதறகரிதாககித தடைசெயதுநினற இழிபிறவியின தனமையினையே எணணியெணணி மனம அழிவு அடைநத

அவ்வண்ணம் - அகரசசுடடு மேல மூனறு பாடடுககளாலும கூறிய அநத என முனனறிசுடடு அழிதல் - மனம மிக வருநதி நைநதிடுதல

அடித்தொண்டர் - திருவடிபபறறுவிடாத திருததொணடா " அடிததொண டின நெறி " (1052) எனபது காணக

மைவண்ணத் திருமிடறு - திருநீலகணடம ஏசறவு வருததம "திருவேசறவு" எனற திருவாசகபபகுதி காணக

துயில்வார் - துயிலபவராகி - முறறெசசம துயிலவாா எனற வருமபாடடடி யுடன முடிகக 26

1067 (வி - ரை) இன்னல் தரும் இழி பிறவி - பெருமானது மனறினடங குமபிடத தடையாயநிறபதனால இன்னல் தரும் எனறும, இழிவினால தடையாயிறறு எனபாா இழி பிறவி எனறும கூறினா

இது தடை என்றே - மனறினடம குமபிடுவது எவவணணம ? என்று தமமுள வினவித துயிலப புகுநதாா, தாமே அவவினவுககு இது தடை என்று விடையும கணடு, துயிலவாராயினா எனக

அநநிலைமை-குமபிடுவதன மிகக ஆாவமும, இழிபிறவியே தடை எனற உணாவும, அதனாற தடையுணடு புறமபே வீழநது கிடநததும, ஆகியநிலை

அறிந்தருளித் - தீர்ப்பதற்கு - அணைந்து - அருள்செய்வார், - என்ன மொழிந்து, - அப்பரிசே மொழிந்து - மேவினார் - என்று மேல்வரும் பாட்டுடன் தொடர்ந்து முடித்துக் கொள்க.

மன்னு திருத்தொண்டர் - தமது திருவடியில் என்றும் நிலைத்த திருத்தொண்டினையுடையவர்.

வருத்தம் எல்லாம் தீர்ப்பதற்கு - மேற்கூறிய அவை எல்லாம் இழி பிறவியே தடை என்று அவர் எண்ணி யயார்ந்தபடியினாலே அவ்வெண்ணம் நீங்கினாலன்றி அவ்வருத்தங்கள் போயின என்று அவர் துணியாராதலின், அதனைப் போக்கும் பரிசு இறைவன் அருளிச் செய்வாராயினர் என்க.

வேதியர்க்கு அவரது திருமேனி நெருப்பிலும் வேகாதது என்று காட்டும் வழி அன்பின் உயர்வையும் சாதியின் இழிவையும் புலப்படுத்தவும் ஆண்டவன் திருவுள்ளம் பற்றினான் என்று இங்கு விசேடவுரை காண்பாருமுண்டு. திருநடங் கும்பிடப் பெருந்து மனமழிந்து துயின்ற திருத்தொண்டர் வருத்தந்தீர்ப்பதுவே இங்கு இறைவர் திருவுள்ள மன்றி, வேதியரைத் தெருட்டுதல் கருத்தன்று என்க. "அவர் வருத்தமெலாந் தீரப் பதற்கு" என்று ஆசிரியர் காட்டுதலும் காண்க. "இப்பிறவி போய் நீங்க" என்றும், "எரியின்கண் இம்மாயப் பொய்தகையும் உருவொழித்து" (1072) என்றும் கூறிய வாற்றால் நந்தனாரது முன்னைத்திருமேனி நில்லாதொழிந்து, பின்னைப் புண்ணிய மேனியாகப் புதுப்பிக்கப்பட்டதென்பது கருதப்படும். "இப்பிறவி போய் நீங்க" என்ற தும், முனிவடிவாகி முந்நூல் விளங்க வேணியுடன் திருமேனி கொண்டு எழுந்தனர் என்றதும் கருதுக. இவை முதலிய காரணங்களால் இவ்விசேட வுரைகள் பொருந்தா தன என்பதாம். இத்தகைய புத்தாராய்ச்சிகளை இப்புராணத்தினுட் புகுத்தி யிடர்ப் படுதல் வழியன்று என்க.

புன்முறுவல் - திருவருள் செய்தற்கண் இளமூரல் அரும்ப வருதல் இயல்பு. "நாயன் திருவுள்ளத்து மகிழ்ந்தே யங்க ணெய்திய முறுவலுந் தோன்ற" (திருக் குறிப்பு - புரா - 152), "திருமுக முறுவல் செய்ய வொன்றிய விளையாட்டோரார்" "அருள்பொழியுந் திருமுகத்தி னணிமுறுவ னிலவெறிப்ப" (சிறுத - 35) என்பன வாதி பல விடங்களிலும் வருவன காண்க. இத்திருப் புன்முறுவலையே தரிசித்து ஆனந்தமடைய வேண்டுமென்று கொண்டு, "சிரித்த முகங்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே" என்றருளினார் அப்பர்சுவாமிகள். இவ்வாறன்றி, இல்லாத சாதியை உண்டென்றும் அது இழிந்ததென்றும் நந்தனார் தவறாக எண்ணியது கண்டு சாதிகுலங்களெல்லாங் கடந்த நடராசா சிரித்தனர் என்று இங்கு விசேட வுரை காண்பாருமுண்டு. சாதிகுலம் முதலிய பாகுபாடுகள் உள்பொருள்களே யன்றி இல்லாதவையல்ல. வினைப்பயன்கள் அனுபவத்துக்கு வருங்கால், சாதி, ஆயுப், போகம் என மூன்றாலே வரும் என்பது "கன்மநெறி திரிவிதநற் சாதியாயுப் போகக் கடனதென வரும்" என்னும் சிவப்பிரகாச(29)த்தான் உணர்க. அவை இறைவன் அருளிய ஆகம முதலிய நூல்களானும் தமிழிலக்கண வரம்பினாலும் விதிக்கப் பட்டவையே. அவ்விதிவழி மக்கள் நடந்து படிப்படியாக விதிகடந்த மேனிலை யடைவர் என்பது சாத்திரம். ஆதலின் தாமே வகுத்த மரபுகளின் விதிவழி நின்று பணிசெய்த நந்தனாரது மனநிலையினைப் பார்த்து இறைவன் இகழ்ச்சிக் குறிப்புத் தோன்ற முறுவலிக்கக் காரணமில்லை. இத்தன்மையாயின ஆராய்ச்சிகள் முறை பிறழ்ந்தவையாமெனக.

முன் - துயில்பவர் முன்பு.

1068. (வி - ரை) இப்பிறவி - "நீ, இழிந்ததென்றும், மனதினிடம் குமட்டுதற்குத் தடையாயினதென்றும் கொண்டதாகிய இந்தப் பிறவி" எனக. "புன்னெறியாம் அமணசமயத் தொடக்குண்டு போந்தவுடல், தன்னுடனே உயிர்வாழ்தல் தரியேனான்; தரிப்பதனுக, கென்னுடைய நாயகன்றன் னிலச்சினையிட் டருளென்று" (திருநா-புரா- 150) அப்பர் சுவாமிகள் தமது உடலைத் தூய்மை செய்வதற்காகச் சூலமும் இடபமும் பொறித்தருளும்படி வேண்டிக்கொண்ட சரிதம் இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலது.

முன் அணைவாய-முன் - முப்புரிநூல் மார்பர்களுடனே அவர்களின்முன் தீயில் மூழ்கி எழுந்த நந்தனார் திருவம்பலத்துக்கு வரும்போது தில்லைவாழந்தணர்கள் தம்முடன் செல்ல அவர்களின் முன்னே சென்றனர் என்பது பின் அறியப்படும் (1074 - 1075) முன் - நம் முன்பு என்றலுமாம்.

அப்பரிசே எரிஅமைக்க - நந்தனாருக்கு அருளிய அந்தப்படியே நந்தனாருக்குக் கனவில் அறிவித்தருளிய அந்தச் செய்தியின்படியே தில்லைவாழந்தணர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி அருளினர் "பணிகேட்ட தவமறையோர் எல்லாரும்" என மேல் வரும் பாட்டிற் கூறுவது காண்க.

மெய்ப்பொருள் ஆனார் - சத்தாயுள்ளவர் உண்மை ஞானத்தின் பொருளாயுள்ளவர் என்றலுமாம்.

"மெய்ப்பொருள்" (481) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க.

அம்பலந்தே மேவினார் - கனவிற் றோன்றிய நிலையினின்றும் நீங்கித் தமது உண்மையுருவில் மறைந்தருளினார். 28

1069 தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரும்
அம்பலவர் திருவாயின் முன்பச்ச முடனீண்டி
"யெம்பெருமா னருள்செய்த பணிசெய்வோ" மென்றேத்தித்
தம்பரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார்" ௨௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. தமது பெருமானது கட்டளையைக் கேட்ட தவமறையோர்களாகிய தில்லைவாழந்தணர்கள் யாவரும், அம்பலவாணரது திருவாயிலின் முன்பு அச்சத்தோடு வந்து சேர்ந்து "எமது பெருமான் திருவருள் புரிந்த ஏவலைச் செய்வோம்" என்று துதித்துச்சென்று, தம் அன்பு பெருக வருவாராகிய திருத்தொண்டரிடம் சார்ந்தார்கள்.

(வி - ரை) நம்பெருமான் - தில்லைவாழந்தணர்களுள் தாமும் ஒருவராயும் தலைவராயும் உள்ள நடராசர். தில்லைவாழந்தணர் புராணம் பார்க்க.

அம்பலவர் திருவாயின் முன்பு - அணுக்கன் திருவாயிலின் அடுத்துள்ள பேரம்பலத்தின் முன்பு.

அச்சமுடன் ஈண்டி - அச்சம் - தம் பெருமானது திருவருட்கு இலக்காகி விளங்கும் இத்தகையதொரு பெரியாரை இதுவரையும் அறிந்துகொள்ளாது புறக்கணித்திருந்தமை பற்றி அஞ்சினர் எனக. நெருப்பு மூட்டி, அதனுள் ஒருவரைப் புகச் செய்தால், திருவருளின் பெருமையையும் ஆணையையும் அறியாத அரசும் குடிகளும் என் சொல்வரோ? இஃது என்னை விளையுமோ? என்றஞ்சினர் என்றலுமாம். "உலக றியாரரென்மறைவிற் கொண்டு" காரியஞ் செய்த சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரிதவரலாறும், உமாபதியார் நடராசரது கைச்சீட்டுப்படி பெற்றான் சாம்பானுக்குத் தீக்கைசெய்து முத்திகொடுத்த வரலாற்றின் விளைவும் இங்கு நினைவு கூர்க. இது பற்றியே அந்தணர்களும் இங்கு எப்பரிசாயினுமாக, எம்பெருமான் அருள் செய்த பணிசெய்வோம் என்று துணிந்து நந்தனாரிடம் சென்றனர் எனக.

தம்பரிவு பெருகவரும் - தமது அன்பு பெருகியதனால் அங்கு வந்து கிடந்த பெருக - பெருகியதனால் - காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம் பரிவுபெருகியது பற்றி 1060 - 1065 பார்க்க.

என்றேகி—என்பதுவும் பாடம் 29

1070. " ஐயரே ! யம்பலவ ரருளாலிப் பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவழ லமைத்துமக்குத் தரவேண்டி " யெனவிளம்ப,
நையுமனத் திருத்தொண்டர் " நானுய்ந்தே " னெனத்தொழுதார் ,
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார். கூ௦

(இ - ள்) வெளிப்படை " ஐயரே ! அம்பலவர் வெவ்விய அழல் உமக்கு அமைத்துத் தரும்படி அருளியபடியால் இப்பொழுது உம்மிடம் வந்தோம் " என்று சொல்ல, நையும் மனத்தினையுடைய திருத்தொண்டராகிய நந்தனார் " நான் உய்ந்தேன் " என்று தொழுதனர் தெய்வமறை முனிவர்களும் அவ்வாறே தீயமைத்த செய்தியைத் தெரிவித்தார்கள்

(வி - ரை) **ஐயரே !** - பெருமையுடையவரே ! " ஐயா நீரவதரித்திட விப்பதி " (திருஞான - புரா - 179) முதலியவை பார்க்க **ஐயர்** என்பது பெருமையின்றியும் இடுகுறியளவாய வெறும் சாதிப்பெயராய மட்டும் வழங்குதல் பிற்கால வழக்கு.

அம்பலவர் அருளால் இப்பொழுது அணைந்தோம் - நீர் பெருமையுடையீர் ! ஆனால் உமது பெருமையினை நாங்கள் உணரவில்லை ; அம்பலவர் அருளிக் காட்டினர் **இப்பொழுது** - இப்பொழுதாயினும் கண்டு அணையப் பெற்றேம் என்பது குறிப்பு " காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே, காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே " என்றபடி அவன் உணர்த்த உணர்ந்து இப்பொழுதே யணைந்தோம் அவர் அருளவில்லையேல் இப்பொழுதும் அணையோம் என்றது குறிப்பு

வெய்யதழல் - **வெம்மை** - விருப்பம் இறைவன் விரும்பியருளிய தழல், அதனால் நீரும் விரும்பிய தழல் பிறர் வெப்பமாகக் கொண்டு அஞ்சி ஒதுங்கத்தக்கதும் நீர் விரும்பிப் புகத்தக்கதுமாகிய என்றலுமாம் பிறவியாகிய வெப்பத்தைத் தணிப்பதற்கு உதவும் வெப்பத்தையுடைய என்று ஒப்புமுறை மருத்துவ நூற்கருத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துவதும் காணத்தக்கது துணியின் அழுக்கை மற்றும் ஒரு அழுக்காகிய உவர்மண் கொண்டு போக்குவதுபோல நந்தனாரது திருவுள்ளத்தில் இருந்த இழிபிறவி யென்ற அழுக்கினைத் தீயைக்கொண்டு போக்கிக்காட்ட இறைவர் திருவுள்ளம் பற்றினார் போலும்

தழல் அமைத்துத் தரவேண்டி - இறைவன் ஆணையின்படியே யமைத்துத் தர வந்தோம் என்பதாம் தீயிற் குளித்து வரச் சொன்ன இதனை இறைவர் தில்லை அந்தணர்க்கு அறிவியாது நந்தனாருக்கே அறிவித்துத் தம்மிடம் வரச் செய்திருப்பினும் பொருந்துமே ? எனின், இப்பிறவியின் உணர்வுடனே " மன்றினிடம் கும்பிடுவதெவ்வண்ணம் ?" என்று வருந்திய நந்தனாருக்கு வேள்விச்சாலை, வேதமடம், மூவாயிரம் ஆகுதிகள் என்றிவற்றினிடையே முன்னை இழிபிறவியின் உடல் நீங்கிப், புண்ணிய உடலுடன் போதுகின்றேம் என்ற உணர்வை விளக்கவும், அவ்வுணர்வினோடும் வருதலை உடனிருந்து பார்த்துத் தொண்டரும் ஏனைய உலகரும் அருளின் திறமும் அன்பின் திறமும் கண்டு உய்யச் செய்யவும், ஆக இருபாலும் அறிவித்து மறையவரைத் தீயமைக்கச் செய்தனர் எனக.

சிதம்பரம் ஓமகுளம்

(நந்தனார் தீ மூழ்கி எழுந்த இடம்)

—பாட்டு - 1071 பக்கம் - ௧௫௮௭

நையும் மனம் - திருஅருளின வெளிபபாடு கணடு, "மிகச சிறிய எளியேன, மிகபபெரிய பேறு பெறறேன" எனறெழுகினற உணாசசியினால "இததனையு மெமபரமோ வைய! ஐயோ! எமபெருமான றிருககருணை யிருநத வாறே" எனறு எணணி உருகி நைநத மனம நைதல் - உருததெரியாதபடி இளகுதல

நான் உயநதேன் - இழிபிறவி போய நலலுடமபு பெறறுத திலலை மறையோா சூழத திருமனறு குமபிடும பேறு வாயககும உறுதிகொணடு **உய்நதேன்** என இறநத காலததாற கூறினாா இறைவன திருவருளைக கனவிற கணடபடி அதனை நிறை வேறற நனவில மறையவா வநதது கணடு **உயநதேன்** எனறாா எனறலுமாம

தீ அமைத்தபடி மொழிநதார் - நநதனாரின திருவுளளததின இசைவு பெறற அநதணாா சென்று அவவாறே அமைதத செயதியை அறிவிததனா இறைவனது அருட்டிரு உளளததையும, அநத அருளைபபெறப பகுவபபடட உயிரினையும கணட போது உரிய செயல செயது அவவுயிரினைத திருவடியிற கூட்டுவிககும ஆசாரியன போனறு இஙகுத திலலை வேதியாகள நினறனா எனற உணமையும உணாதற பாலது நடராசா இவாகளுள ஒருவரே யாவா எனறதும கருதுக 30

1071. மறையவாகண மொழிநததறபின றேனறிசையின் மதிறபுறததுப
பிறையுரிஞசுந திருவாயின முனனாகப பிஞஞகாத
நிறையருளான மறையவாக ணெருபபமைத்த குழியெயதி
யிறையவாதாண மனஙகொணடே யெரிசூழ வலஙகொணடாா, ௩௧

1072 கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி யழல்புககாா;
எயதியவப பொழுதினக ணெரியினக ணிம்மாயப
பொயததகையு முருவொழித்துப புணணியமா முனிவடிவாய
மெயதிகழவெண ணூலவிளஙக வேணிமுடி கொணடெழுநதாா. ௩௨

1071 (இ - ள்) வெளிபபடை மறையவாகள அவவாறு அறிவிததபின, தெனறிசை மதிறபுறததில உளள வான மதிதடவ வுயாநத திருவாயிலின முன, சிவபெருமானுடைய நிறைநத பேரருளினால, மறையவாகள நெருபபினை அமைதத தீககுழியினை அடைநது, இறைவரது திருவடிகளை மனததுட கொணடே எரியினைச சுறறி வலமாக வநதவராகி, ௩௧

1072 (இ - ள்) வெளிபபடை கைகளைக கூபபிததொழுது, ஐநதொழிற றிருககூததியறறியருளும திருபபாதததை நினைநது தீயினுட புகுநதாா, சோநத அபபொழுது தீயினிடததது இநத மாயா காரியமாகிய பொய பொருநதிய உருவினை ஒழிததுப புணணிய உருவமுடைய முனிவா வடிவமகொணடு, மாாபில வெணபுரிநூல விளஙகச சடைமுடியும கொணடு மேலெழுநதனா ௩௨

இநத இரணடு பாட்டுககளும தொடாநது ஒரு முடிபுகொணடன

1071 (வி - ரை) தென்றிசையின் எய்தி - மறையவாகள தீயினை எவவிடததது அமைததாாகள் எனபது முன சொலலாது இஙகுக கூறினாா திலலையநதணாா தீயமைதத போது இதனைக கூறியிருபபின அவவிடததது அவவநதணாமட்டுமே காணபபடுவா. நநதனாரும அநதணரும தொணடாகளும இறைவனறிருவருள வெளிபபாடும உடன காணபபடும இபபோது அவவிடததினைக காட்டுதல சிறபபும தகுதியுமாமாதலின முனனாககூறாது வைததுப பின கூறினாரெனக இஃது ஆசிரியாககே உரிய தெயவக் கவிச சிறபபமைதிகளுள ஒனறு

தென்திசை மதிற்புறத்து திருவாயின் முன் - **நெருப்பமைத்த குழி** - ஓமகுளம் என்ற பெயருடன் ஒரு திருக்குளமாக இன்றும் வழங்கி வருகின்ற குளம் இக்குழி யிருந்த இடமென்பர் * அவ்வளவில் தென்புறம் திருமதிலும் அதன் திருவாயிலும் முன் காலத்திருந்தது போலும்

பிறை உரிஞ்சும் திருவாயில் - திருவாயிலின் உயர்ச்சி குறித்தது

நிறை அருளால் - **நிறை** - நந்தனார் பாலும் மறையவர் பாலும் நிறைந்த இனி, இத்திருவருள் கேட்டு உய்யும் எண்ணிறந்த உயிர்களின் மேலும் எக்காலத்தும் நிறைவ தாதலின் **நிறை** என்று முக்காலத்துக்கும் பொதுவாகிய வினைத்தொகையாற் கூறினார்

இறையவர்தாள் மனங்கொண்டே - இது நந்தனார் தீயினை வலங்கொண்டபோது மனத்துட்கொண்டது மேல் வரும்பாட்டில் **கழல் உன்னி** என்றது தீயினுட்புகும் போது மனத்துட்கொண்ட நிலை

கழல் நினைந்து வலம் வருதலும் தீயினுட்புகுதலும் என்னை? எனின், அருளின் வயப்பட்டு அதனுள் தம்மையே முழுதும் ஒப்புவிக்கும் பெருஞ்செயலிற் புகும்போது, பிறிதொன்றினையும் மனத்தில் வையாது இறைவன் கழல்களையே சிந்தித்தல் வேண்டு மென்பதாம் "அஞ்செழுத் தோதின ரேறினர் தட்டில்" (554) "அஞ்செழுத் தோதிப் பாற்றடம்புனற் பொய்கையில் மூழ்கினார் பணியால்" (திருநா - புரா - 370), "அஞ் செழுத்தை, வாய்ந்த தொண்ட ரெடுத்தோதி மணிநீர் வாவி மூழ்கினார்" (தண்டி - புரா - 19) என்பனவும், பிறவும் பார்க்க (அஞ்செழுத்துச் சிவநாமமேயாம்) இங்கு நந்தனார் அஞ்செழுத்தைப் பயில்பபெருமையின் அதன் குறிக்கோளாகிய **நடமாடுங் கழலினை உன்னித் தீயினை** வலம் வந்து அதனுட்புகுந்தனர் என்க

எரிசூழ வலம் கொண்டார்-அத்தீ, இறைவனது ஆணையால் வளர்க்கப்பட்டதாத லானும், அது தமது இழிபிறவியை நீக்கி மன்றினிடம் கும்பிடும் புண்ணிய உடல்தரும் சிவசாதனமாகுவதென்று கொண்டனராதலானும் அதனை வலங்கொண்டார் என்க "தனித்துணை வலங்கொடு" (543) என்றதும், இவ்வாறு வரும் பிறவும் காண்க 31

1072 (வி - ரை) **கைதொழுது** - என்றதனால் உடம்பால் வணக்கமும், **கழல் உன்னி** என்றதனால் மனத்தால் வணக்கமும் கூறப்பட்டன. வாழ்த்துச் சொல்லுத லாகிய வாக்கினெழுச்சி நிகழ்தற்கியைபில்லை யாதலின் கூறாது விடுத்தனர் அன்றி இனம்பற்றி உடன்கொள்ளுதலுமாம் "நான் உய்ந்தேன்" என முன்னரே தோத் திரித்தார் என்று கொள்ளுவதுமமையும்

அழல்புக்கார் - "எரியினிடை நீமூழ்கி" (1068) என்று இறைவர் ஆணை யிட்டனராதலின் அவ்வாறே தீயின் மூழ்குவாராய அழலினுட்புகுந்தனர்

பொழுதின்கண் - **எரியின்கண்** - (மாயப் பொய்யுரு வொழித்த) காலமும் இட மும் குறித்தபடி **கண்** - ஏழனுருபு

இம்மாயப் பொய்தகையும் உரு ஒழித்து - பொய் பொருந்திய மாயாகாரிய மாகிய இந்த உடல் **பொய்** - சாதி குலம் பிறப்பு என்று அபிமானம் செய்தற்குரிமை யும் நிலையாமையும் கருதியது நந்தனார் புலை உருவாய இழிபிறவி என்று கருதிய அவ் வுடலை ஒழித்தனர் என்பதாம்

புண்ணியம் ஆம் முனி வடிவாய - பொய் உடலைத் தீயில் ஒழித்த நந்தனார் மெய் உடலாம் புண்ணிய முனி வடிவம் பெற்றுத் தீயினின்றும் எழுந்தனர் என்க.

* இத்தீர்த்தத்தினை அடுத்து நந்தனார் திருக்கோயிலும் உண்டு மற்றும் அம் மரபினரால் அமைக்கப்பட்டும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது

தீயில் உடலைவிட்ட நிலை ஒவ்வோருயிரும் எய்தியே தீர்தல் வேண்டுமென்றும், இங்கு அஞ்ஞான உடல்போய் ஞான உடல் வந்ததென்றும், புலை உடல்போய் மறையவர் உடல் வந்ததென்று கொள்ளற்க என்றும் இங்குப் பலவாறு விசேட ஆராய்ச்சியுரை காண்பாருமுண்டு. அவை பொருந்தாமை மேற்காட்டப்பட்டது. பின்னரும் காட்டப்படும். முன்னர்ப் பிறவியினூற்றுமே தடையுண்டுநின்ற நந்தனார், வெண்ணூலும் வேணிமுடியும் கொண்டு எழுந்தபோது தாம் மன்றினிடம் கும்பிடத் தடையாய்நின்ற இழிபிறவிநீங்கி அதற்குத் தகுதியாகிய திருவுடல் பெற்றவராய் எண்ணியே திருமன்றில் ஆடுகின்றகழல் வணங்க வருவாராகுவர். "மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய் வானிரயத் துயர்க்குடலாய், யெண்ணிலுட லொழியமுய லிருந்தவத்தா லெழிற்றில்லைப், புண்ணியமன் றினிலாடும் போதுசெயா நடங்காண, நண்ணுமுட லிதுவன்றே நமக்குடலாய் நயந்தவுடல்" என்ற கோயிற்புராணத் திருவாக்கின் (பாயிரம் - 14) கருத்துப்படி நின்றது அவர்தம் மனநிலை. இறைவர் வகுத்த ஆகமமுதலிய அறநூல் விதி வழிபாட்டு நியதியும் முட்டுப்படாது முற்றுப் பெறுவதாயிற்று என்பதும் காண்க.

வெண்ணூல் - முப்புரியாகிய வெள்ளிய பூணூல். **வேணிமுடி** - சிரத்திற்றிருந்திய சடைமுடி. **சடை** - சைவத்தின் சிறந்த அடையாளம்.

முந்நூல் விளங்க—என்பதும் பாடம். 32

1073 செந்தீமே லெழும்பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த
வந்தணன்போற் றோன்றினார், அந்தரதுந் துபிநாதம்
வந்தெழுந்த துயர்விசும்பில், வானவர்கண் மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந் தாரத்தின் பனிமலர்மா ரிகள்பொழிந்தார். ௩௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவ்வாறு செந்தீயின் மேல் வந்து எழுகின்றபோது செம்மலரின் மேல் வந்து எழுந்த அந்தணன் போலத் தோன்றினார்; அப்பொழுது பெரிய ஆகாயத்தில் வான துந்துபி முழக்கம் எழுந்தது; தேவர்கள் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்துப் புதிய இதழ்களை உடைய மந்தாரத்தின் புது மலர்மழை பொழிந்தனர்.

(வி - ரை) **செந்தீ** - செம்மலருக்கும், **தீயின் எழுந்த நந்தனார்** - செம்மலர் மேல் எழுந்த அந்தணனுக்கும் உவமை. **செம்மலர்** - திருமாலின் செந்தாமரை போன்ற உந்தித் தாமரை. **வந்தெழுந்த அந்தணன்** - பிரமதேவன். படைப்புக் காலத்தில் மாலின் உந்தியினிடத்திருந்து பிரமன் தோன்றுவான் என்பது நூன் முறை. முன்னை இழிபிறவியின் பொய்த்தகையும் (மாய) உருவொழித்துச், சிவபிரான் அருட்சிருட்டியிற்பட்டு, முனிவடிவாய் வருதலின் சிருட்டிக் காலத்தில் உலகம் படைத்தற் பொருட்டு உண்டாக்கப்பட்டு வரும் பிரமனைப் போன்று நந்தனார் விளங்கினார் என்றபடி. மெய்யும் வினையும் பற்றி வந்த உவமம்.

எழும் பொழுது-என்றதனால் தீயின்மேல் எழுகின்ற அப்போது அந்த அளவில்.

தோன்றினார் - எழும் பொழுது அத்தோற்றத்துடன் விளங்கினார். பின்னர் மன்றினிடம் கும்பிடச் சென்றணையும்போது இவ்வுவமை செல்லாதென்பது குறிப்பு. பின்னர்ப் பிரமன் இவருக்கு ஒப்பாகான் என்பது கருத்து.

அந்தர துந்துபி நாதம்வந்து எழுந்தது - எனக் திருவருள் வெளிப்பாட்டினால் தேவதுந்துபிகள் தாமே முழங்கின என்பதாம்.

மந்தாரம் - தேவருலகத்துள்ள ஐம்மரங்களுள் ஒன்று.

மாரிகள் - பல இடத்தும், பலகாலமும் என்று குறிக்கப் பன்மையிற் கூறினார். 33

1074. திருவுடைய தில்லைவா ழந்தணர்கள் கைதொழுதார்,
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிபயின்றார்,
அருமறைசூழ் திருமன்றி லாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர். ௩௪

1075. தில்லைவா ழந்தணரு முடன்செல்லச் சென்றெய்திக்,
கொல்லைமான் மறிக்கரத்தார் கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி,
யொல்லைபோ யுட்புகுந்தா, ருலகுய்ய நடமாடும்
எல்லையினைத் தலைப்பட்டா ரியாவர்களுங் கண்டிலரால். ௩௫

1074 (இ - ள்) வெளிப்படை (உடனிருந்து கண்ட) திருவுடைய தில்லைவா ழந்தணர்கள் கைகூப்பித் தொழுதனர் போற்றற்கரிய சிறப்புடைய திருத்தொண்டர்கள் பணிந்து மனமிக்க களிப்படைந்தனர், அரிய வேதங்கள் சூழ்ந்து துதிக்கும் திருமன்றினிடத்தில் அருட்பெருந் திருக்கூத்தாடுகின்ற திருப்பாதத்தை வணங்கும் பொருட்டுத் திருநாளைப் போவாராகிய மறைமுனிவர் வருகின்றார், ௩௪

1075 (இ - ள்) வெளிப்படை தில்லைவா ழந்தணர்களும் உடன்வரச் சென்று திருநகரத்தின் உள்ளே சேர்ந்து, கொல்லை மானை ஏந்திய கையினையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோபுரத்தைத் தொழுது வணங்கி விரைந்துபோய் உள்ளே புகுந்தனர் உலகெலாம் உய்யும் பொருட்டு அருட் கூத்தாடுகின்ற எல்லையினைத் தலைப்பட்டனர் அதன்பின் அவரை யாவரும் கண்டிலர். ௩௫

1074 (வி - ரை) திருவுடைய தில்லைவா ழந்தணர் - "உலகுக்கெல்லாம் திருவுடை யந்தணர்" என்று திருவிருத்தம் (கோயில் - 2) "திருநடம் புரிவார்க் காளாந் திருவினுற் பொலிந்த சீரார்" (354) என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க.

கை தொழுதார் - கனவினிடைப் பெருமான் அருள் செய்தபின், முன்பு மதிற் புறத்திலே நந்தனாரைக் கண்டபோது, "இது என்னுமோ" என்றச்சம் தோன்றச், செய்வதறியாது நின்ற அந்தணர்கள், திருவருள் வெளிப்பாட்டின் அற்புதத்தைக் கண்டவுடனே கைதொழுதனர் என்பதாம் தொண்டர்கள் கீழ் விழுந்து பணிந்து மிக்க களிப்பில் மூழ்கினார்கள் என்க

அருமறை சூழ் திருமன்று எனவும், அருமறை சூழ் கழல் எனவும் கூட்டி உரைக்க நின்றது "மன்றுளாடு மதுவின் னசையாலே மறைச்சு ரும்பறை புறம்" (242), "மறைச் சிலம்ப ரற்ற" (251) என்றவிடங்களிலுரைத்தவை பார்க்க.

ஆடுகின்ற கழல் - குஞ்சிதபாதம், எடுத்த திருவடி இக்கூத்து எக்காலத்தும் நிகழ்ந்துகொண்டே யிருப்பதாதலின் ஆடுகின்ற என நிகழ் காலத்தாற் கூறினார் "உலகுய்ய நடமாடும்" என, மேல்வரும் பாட்டிற் கூறுவதுங் காண்க.

கழல் வணங்க வருகின்றார் - இதனையே ஆதனூரில் தாம் தங்கிய காலம் முதல் பல நாள்கள் கருதியிருந்தாராதலின் பல்நாட்டங்கிய உள்ளக்கிடை முற்றுப்பெறும் அளவில் ஆவலத்தோடு வருவாராயினர் என்பதாம்

வருகின்றார்-நாளைப்போவேன் என்று முன்னர் எதிர்காலத்துப் பன்னாள் கருதி யிருந்த பொருள், நிகழ்காலத்துக் கைகூடக் கிடைத்த பேற்றினை வருகின்றார் என்று வினைமுடிபின்றச் சுவைபடக் கூறிய அழகு காணத்தக்கது.

மறை முனிவர் 1072-ல் எழுந்த திருக்கோலக் குறிப்பு. 34

1075 (வி - ரை) அநதணரும் உடன் செல்லச் சென்றெய்தி - திருவருள பணிதத வழியே செயது தீயமைததுக கொடுதத மடடில நினறு வேறுசெயலறியாது நினறவாகளாகிய அநதணாகளும எனக தீ மூழகி முனிவராயெழுநத நநதனா, மனறினடஙகுமபிடத தடையென றெணணியிருநத இழிபிறவி போய நீஙகககணட வுடன தடையினறி வேறொனறினையும எதிா நோககாது நேரே செலவாராயினா, அது கணடு அநதணாகளும பின தொடாநதனா எனபதும குறிபபாம. அகமபடிதத தொணடுசெயயும அநதணாகளும எனறு உயாவு சிறபபுமமையாககியும, தாம உடனிருநதேயும நநதனா நடமாடும எலலையினைத தலைபபடடு மறைவதனைககாண இருககும அநதணரும என எதிரது தழுவிய எசசவுமமை யாககியும உரைததலுமாம

கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி - இது தெறகுக கோபுரம ஆதனூரினினறும வருகினறவா தெறகு எலலையினைக கடநது தெறகுமதிறபுறததுத தஙகினா, தெனறிரு வாயிலைக கடநது தெறகுக கோபுரததினவழி உளளே செலகினறா எனபதாம ஆளுடைய பிளளையாரும இததிருவாயிலின வழியே போநதருளினா எனபது பினனா உணரபபடும

கோல்லைமான் மறிக்கரத்தார் கோல்லைமான் - எனபது "புறறில வாளரவு" எனபது போல மானுககுச சாதிபபறறிய இயறகையடைமொழி இறைவா திருக கரததில இருபபது கொலலையில மேயவது எனபதனறு அது இருடிகளின யாகததில எழுநது எவபபடடது எனற சரிதம மாபுராணஙகளுட காணக

ஒல்லைபோய் உட்புகுந்தார் - பலகாலம தடைபபடடுச சிறையிடட நீா கரை யுடைநதபோது வெளியேறும வேகமபோல நநதனாககு இழிபிறவி எனற எணணத திறை றடுககபபடடு மெனமேல எழுநது மூணடு நினற ஆாவததின தீவிரம குறிகக ஒல்லைபோய எனறா

உட்புகுந்தார் - நடமாடும் எல்லையிணைத் தலைப்பட்டார் - திருவாயிலினையும திருககோபுரததினையும கடநதபின, திருவீதி வலமா வருதலும, திருமாளிகை, பேரமபலம, முதலியவறறைத தொழுதலுமாகிய முறையிலே திருவணுககனறிரு வாயிலினைக கடநது திருசசிறறமபலததின திருமுனபெயதி நடன சபேசனைக காணுதல வழிபாடடு முறையாகும நமது பரமாசாரிய மூாததிகள தரிசிதத முறைகளை ஆசிரியா சேககிழாா பெருமான காடடக கணடுகொளக அவவாறினறி இநநாயனா கோபுரததைத தொழுது கடநதவுடன விரைநது சென்று நடமாடும் எல்லையினைந் தலைப்பட்டார் எனபதும இவரது தீவிரததைக குறிததது அனறியும "இபபிறவி போயநீஙக எரியினிடை நீமூழகி அணைவாய (1068) எனறு இறைவா அருளியவாறறால இபபிறவி நீஙகபபெறற இவாககு இறைவரை அணைதல ஒனறே எஞசி நினறதாதலின விரைவிலசெனறு தலைபபடடு மறைநதனா எனபதுமாம இவவாறே திருவருட சிருடடியில மீளத தோறறிய பூமபாவையாரும "கனனி மாடதது வைததனா, தேனமா கோதையும சிவததை மேவினள" (திருஞான-புரா-1118) எனறபடி விரைவிற சிவனையடைநத செயதியும இஙகு நினைவு கூாதறபாலது

உலகுய்ய நடமாடும் எல்லை - "அலகில கலையின பொருடகெலலை ஆடுமெ கழலே" எனற சணடேசநாயனா புராணங காணக எல்லை - திருவடி எலலாப பொருளகளுககும முடிவிடமாயுளளதாதலின திருவடி எல்லை எனபபடடது

தலைப்பட்டார் - கூடினா - கிடைததனா-அடைநதனா தாடலைபோலத திருவடி யிற றலைபொருநதபபெறறு ஒனறாயினா எனற குறிபபுமகாணக "தருவாய எனககுன திருவடிக கீழோா தலைமறைவே" (அபபா சுவாமிகள - திருவிருததம) எனறபடி அத

திருவடியின் கீழே தலை மறைவு கிடைக்கப்பெற்றார் எனக் "முக்கண்ணன் பாத நீழல் உள்ளிடை மறைந்து நின்றங் குணர்வினால் எய்யலாமே" (திருநேரிசை) என்றபடி எல்லையினுள்ளே தலைப்பட்டனர் என்பதாம்.

யாவரும் கண்டிலர் - நடமாடும் எல்லையாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின் திருவடியைத் தலைப்பட்டுத் திருவருள் வியாபகத்தில் இரண்டறக் கலந்து மறைந்தனர். உடன் இருந்து, புகுதலைக்கண்ட மற்றை யாவரும் மேற்காண முடியாதவராயினார். "ஈறிலா அறிவா னந்தத், தேசுடன் கலந்து நின்றார் சிவனருள் விளக்க வந்தார்" (மண்சுமந்த படலம் 114) என்ற திருவிளையாடற் புராணத்தாலும், "மன்றத்தனிற் கடிதேகி மறைந்தாரங் கவர்காண" (28), "கைகாட்டித் தம்முருவங் காட்டாமன் மறைந்தார் பாலுடனே மேவியசீ ராயினார்" (29) என்ற திருவாதவூரர் புராணத்தாலும் அறியப்படுகின்ற மணிவாசகப் பெருமானாரது சரிதவரலாறு இங்குச் சிந்திக்கற்பாலது. 35

1076. அந்தணர்க ளதிசயித்தா, ரருமுனிவர் துதிசெய்தார்,
வந்தணைந்த திருத்தொண்டர் தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையடிக டொழுதிருக்க
வந்தமிலா வானந்தப் பெருங்கூத்த ரருள்புரிந்தார். ௩௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. அந்தணர்கள் அதிசயித்தனர், அரிய முனிவர்கள் துதித்தனர், தம்மை வந்தடைந்த திருத்தொண்டரை வினைமாசு அறுத்து அழகிய தாமரை போலும் துணையடிகளைத் தொழுதுகொண்டு இருக்கும்படி அந்தமில்லாத ஆனந்தப் பெருங் கூத்தராகிய அம்பலவாணர் திருவருள் புரிந்தார்.

(வி - ரை) **அதிசயித்தார்** - "அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய **அதிசயம்** கண்டாமே" என்ற திருவாசகக் கருத்தினை உன்னுக. உள்ளே புகுந்தாரது உருவம் காணமுடியாதபடி மறைந்தது கண்டவர்கள் அஃது இன்னதென்றறிய முடியாததொரு பெருமித உணர்ச்சி பெற்றனர். அதுவே **அதிசயம்** எனப்படுவதாம்.

வந்தணைந்த திருத்தொண்டர் - நாளைப்போவார் என்று எதிர்கால நிகழ்ச்சியாய் இருந்தது, **வருகின்றார்** என முன்னர் நிகழ்கால நிகழ்ச்சி ஆயிற்று. அதுவும் முற்றுப் பெற்று நிறைவாகியதனால் **வந்து அணைந்த** என இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்ட நயம் காண்க. **அணைந்த** - கூடிய, சேர்ந்த. "அணைவாய்" என்ற (1068) ஆணையின்படி **அணைந்த** எனக். உயிரும் இறைவனும் சித்தாகிய ஒப்புடைப் பொருள்கள் ஆதலின் இவையே ஒன்றோடொன்று அணையத்தக்கன. "அணைந்தோர் தன்மை" என்பது சாத்திரம்.

வினைமாசு அறுத்து - வினையினையும் மாசினையும் அறுத்து; எண்ணும்மைகள் தொக்கன. **வினை** - இருவினை; கன்மமலம். இங்கு **வினை** என்றது மூலகன்மத்தை. இதனை **அறுத்து** என்றது போக்கி என்ற பொருளில் வந்தது. **மாசு** - ஆணவமலம். **அறுத்து** என்றது வலிகெடச் செய்து என்ற பொருளில் வந்தது. மும்மலங்களுள் மாயாமலம் அறுபட்டதனை "இம்மாயப் பொய்த்தகையு முருவொழித்து" எனவும், "புண்ணிய மாமுனி வடிவாய்" எனவும் கூறினார். ஆதலின் ஏனை இரண்டும் அறுத்தவகையினை இங்குக் கூறினார். "சாருமலம் மூன்றுமற" (803) என்றவிடத்து உரைத்தவை காண்க. "எல்லையில் பிறவி நல்கும் இருவினை எரிசேர் வித்தின், ஒல்லையின் அகலு மேன்ற உடற்பழ வினைய தூட்டும், தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினைய துண்டேல், அல்லொளி புரையு

ஞானத் தழலுற அழிந்து போமே" (89) என்ற சிவப்பிரகாசத் திருவாக்கும் இங்குக் கருதத்தக்கது.

அந்தமிலா ஆனந்தப் பெருங்கூத்தர் - தில்லை நடனங் கூற நோந்த இடமெல்லாம் இவ்வாறு கூறித் திளைத்து நிறப்பது ஆசிரியர் மரபு "ஆனந்த வெள்ளத்தினிடை மூழ்கி அம்பலவர், தேனுறந்து மலர்ப்பாதத் தமுதுண்டு" (திருநாவுக்கரசு - புரா - 101) "ஆனந்த எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின், வந்தபே ரின்ப வெள்ளம்" (252) முதலியவை காண்க "அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே" என்ற திருவாசகத்தினை இது நினைவுறச் செய்தலையும் காண்க **பெருங்கூத்தர்** - இது ஒப்பதாகிய கூத்துப் பிறிதில்லையாதலின் பெருங்கூத்தென்றார் "தனிப்பெருங்கூத்தின்" என்றதும், பிறவும் காண்க 36

1077. மாசுடம்பு விடத்தீயின் மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி யம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடைய கழல்வாழ்த்தித் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்வினைப்
பாசமற முயன்றவர்தந் திருத்தொண்டின் பரிசுரைப்பாம். கஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை மாசு பொருந்திய உடம்பினை விடும்பொருட்டுத் தீயிலே குளித்தருளி மேல் எழுந்து குற்றமற்ற மறைமுனிவராகி அம்பலவாணரின் திருவடியடைந்தாராகு தேசுடைய திருவடிகளை வாழ்த்தி, அதத்துணையாலே, **திருக்குறிப்புத்தொண்டர்** என்கின்ற வினைப்பாசம் போக்க முயன்றவருடைய திருத்தொண்டின் பரிசினை இனி உரைப்போம்

(வி - ரை) ஆசிரியர் தமது மரபின்படி இதுவரை கூறிவந்த சரித்தத்தை வடித்து முடித்துக் காட்டி வருஞ் சரித்திரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்கின்றார்

மாசுடம்பு - மன்றினடங் கும்பிடத் தடைசெய்த "இன்னலதரு மிழிபிறவி" என்று தாம் எண்ணிய குற்றமுள்ள உடல் **மாசு உடம்பு** - மாயா வுடம்பு எனவும், இது எல்லார்க்கும் இருப்பதென்றும் உரைகொள்வாருமுண்டு எல்லா உடம்பும் மாசுடம்பு என்பது ஒருவகையில் உண்மையேயாயினும் இங்கு நந்தனார் கொண்டதாக ஆசிரியர் கருதியதைத் தந்த பொருள் அதுவன்று "உறுகுலத் தோடிசைவில்லை" (1061), "அலகுநதங் குலநினைந்தே" (1063), "எனக்கெய்த லரிது" (1065), "இழிபிறவி யிதுதடை" (1067) எனவரும் இடந்தோறும் நந்தனார் தமது புலைக்குல உடம்பினையே கருதி வருந்தினு ரென்பதறியப்படும் அதனை விட்டுத் தடையின்றி மன்றினடங் கும்பிடும் நல்லுடம்பு பெறுதற் பொருட்டே திரு அருளின்படித் தீக்குளித்தாராதலின் அப்பொருள் பொருந்தாதெனக்

தாளடைந்தார் - "நடமாடு மெல்லையினைத் தலைப்பட்டார்" என்ற அந்ததிலை

தேசு - ஒளி **தேசுடைய கழல்** என்றது அருளொளியிற் கலந்து திகழும் திருவடி என்றபடி (இதனை) வாழ்த்தி (அதனை) **உரைப்பாம்** என்றதனால் வாழ்த்துவதனாற் பெற்ற அருளின் றுணைகொண்டு உரைப்போம் என்றதாம் இவ்வாறே எங்கும் கொள்க

திருக்குறிப்புத் தொண்டர் வினைப் பாசமற முயன்றவர் - திருக்குறிப்புத் தொண்டர் என்ற பெயரினையுடையாராய், வினைப்பாசத்தை அறுக்கும்படி முயன்றவர் எனக் **திருக்குறிப்புத் தொண்டர்**-காரணப் பெயர், மேல்வரும் புராணம் 112 பாட்டுப் பார்க்க அற - அறுக்க

பாசமற முயன்றவர் - இதனை அப்புராணம் 114-ல் விரித்துரைத்தமை காண்க,

மாசூடம்புவிட தாளடைந்தார் - இது இசசரிதச சுருகக விளககம நடனங குமபிடத தடையாயிருநத உடலைப போகக ஒரு சிறிதும அசசமினறி உடறபறறு முறறும விடடுத தீ மூழகியதும, இறைவனது திருநடங குமபிடும பறறையே பறறி உடலை வெறுததுவுமே இசசரித தததுவமாகும "சாாபுணாநது சாாபுகெட வொழுகின" எனற திருககுறளினைக கருதுக இதுவே **அம்பலவர் தாளடைதற்கு** ஏதுவாயினது எனபதாம இனி மேலவரும சரிதமுடைய பெரியாா, தொணடாகளின குறிபபறிநது பணி செயதனாா எனறும, அது தமது வினைபபாசம போதற பொருடடே கருதி முயனறனாா எனறும வரலாறுகூறித தோறறுவாய செயத படியாம

முயன்றவர்செய்—எனபதும பாடம. 37

சரிதச் சுருக்கம் —**சோழ நாட்டில் கொள்ளிடக்கரையில்** செழிதத வயலகளாற சூழபபெறற பழைய வளமபதி **ஆதனூர்** எனபதாம அதனைசசுறறிலும செழிதத நெல வயலகளும, பூஞசோலைகளும தெனனை,மா,பலா முதலிய மரவருககஙகளடாநதசோலை களும உணடு அது, குடி நெருககமுடைய மாடஙகளுடையது அதன பககததே வழி வழியாய உழவுத தொழில செயவோராகிய பெரும கிளைஞா நெருஙகிய பழஞசிறறில பல உடையதொரு **புலைப்பாடி** உணடு இபபுலைசசேரியில வாழவோா நாயகளையும கோழிகளையும வளாபபா அவாகளது சிறறிலகளைச சூழத தெனனைமரஙகளும மருதமரஙகளும வஞசிமரஙகளும உளளன புலைமகளிா நெறகுததும தொழிலும செயவா. களளுணடு பறை கொடடி அதறகிசையப பாடி யாடிக காலங கழிததல இவாகள பொழுதுபோககும வகைகளாம

இவவாறுகிய புலையா சேரியில அவவூாப புலைததொழிற குரியவுரிமையுடைய குடியில சிவன திருவடிககே முறபிறபபில வினைவிதத உணாசசியுடன **நநதனூர்** எனற பெரியவா அவதரிததாா உணாவு வநத நாள முதல அவா, சிவபெருமா னிடதது வைதத ஆசையினுலே, செமமைபுரி சிநதையினராகி, மறநதும வேறு நினைவிலலாமல, தமது குலபபிறபபின வழிவநத குல அறததின வழி நினறவராகியே திருததொணடின வழியிலும ஒழுகுவாராயினா ஊரில விடுகினற பறைததொழிலுக குரிய மானிய வருவாயினுல தாம உணவுணடு வாழவாா திருததொணடினிற றலைசிறநது விளஙகினுா சிவபெருமானது திருககோயிலகளில பேரிகை முதலிய முககககருவிகளுககுப போாவைததோல, விசிவாா முதலியன கொடுததும, வீணைககும யாழுககும தநதிரிகள கொடுததும இவவாறு திருபபணி செயது வநதனா கோயில களின புறததே நினறு மிகக அனபினுல ஆடுதலும, பாடுதலும புரிநது மகிழநதனா

திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகநாதரை மிகவும நினைநது விருபபததோடும ஆதனூரி னினறும புறபபடடு மிகக காதலினுல அஙகு அணைநதனா திருவாயிறபுறததே நினறு சிறநத இசை பாடியும ஆடியும சுவாமியை நேரே குமபிடவேணடுமெனறு விருமபினா அவா விருமபியபடி காடசி கொடுததறகாகச சிவலோகநாதா தமமுனபு இருககும இடபதேவரை விலகுமபடி கடடளையிடடு நோகாடசி கொடுகக, நநதனுா கணடு பணிநது போறறிப புறபபடடனா திருககோயிலினபின ஒரு நிலம பளளமாயிருப பது கணடு ஆசையுடன அதனை ஆழமும அகலமுமுளள குளமாகத தோணடினா திருககோயிலை வலஙகொணடு பணிநது புறததே நினறு பாடியும ஆடியும பெருமா னிடம விடைபெறறுத தமமுடைய பதியிற சோநதனா பினனாப பககததேயுளள பல தலஙகளிலும செனறு வணஙகித தமககியனற பணி செயதுவநதனா.

இவர்திருக்கும நாளில ஒருநாள திருத்தில்லைத் திருமன்று கண்டு சேவிக்க வேண்டுமெனற ஆசையுடைய உணர்ச்சி ஒழியாது அவர்க்குண்டாயிற்று அதனால் கண்துயில வரவில்லை "அங்குப போவது எனது உறுகுலத்துடன இசைவில்லை இதுவும எமபெருமானது ஏவலதானே!" என்று அங்குப போதலைத தவிர்த்தனர ஆனால அந்த ஆசை அமைந்து அடங்காமையினால "நாளைப போவேன" என்பார் இவ வாறு பல நாள்கள கழிந்ததனை உணர்ந்து தரியாமல பூளைபபூபோன்ற நிலையாமை யுடைய பிறவி ஒழியுமபடி போகத துணிந்தனராகிப புறப்பட்டுத திருத்தில்லை மருங்கு அணைந்தார

தில்லைத் திருவெல்லையைப பணிந்தெழுந்தார வேள்விச்சாலைகளையும வேதம ஓதும மடங்களையும கண்டு, தமது குலத்தின குறைபாடு கருதி அங்கு அணைய அஞ்சி நின்றனர "இவற்றையும கடந்து ஊர்சூழ்ந்த மதிற திருவாயிலிற புகுந்தால மாளிகைதோறும கூடிய மூவாயிரம ஆகுதிகள உள என்று சொல்லுகின்றார்களே! இபபடியாயிருக்க எனக்கு அங்குச சென்று சேர்தல அரிதாகும" என்று எண்ணங் கொண்டார அடங்காத பெருங்காதல வளர்ந்தோங்கிற்று உள்ளம உருகிற்று. கைதொழுதார திரு எல்லையை இரவுபகலாக வலம வந்தார அங்கு எய்தல அரி தாகிய நிலையை எண்ணி அயர்வெய்திச "சிவபெருமானது திருமன்றின நடனம எவவண்ணம நான கும்பிடுவது" என்று நினைந்தே மன வருத்தத்தோடும துயிலவா ராயினார.

"துன்பந தரும இழிந்த இப்பிறவியே எனக்குத தடையாயுள்ளது" என்று எண்ணித துயில்கின்ற அவரது கனவில இறைவர் தோன்றி, "இப்பிறவி போய்நீங்க நீ தீயின மூழ்கி மறையவருடன முன அணைவாயாக!" என்று புன்முறுவலுடன அருள புரிந்தார், அவ்வாறே தில்லைவாழந்தணர்கள கனவிலும தனித்தனி எழுந்தருளி வந்து தீயமைத்துக கொடுக்குமாறு அருளினார அவர்கள எழுந்து அச்சத்துடன திருவாயில முன்கூடி "பெருமான ஆணையிட்டருளிய பணி செய்வோம" என்று துணிந்து அன்பரிடம வந்து அறிவித்தார்கள அவர தொழுது "நான உய்ந்தேன" என்று மொழிந்தனர மறையவர்களும சென்று தீயமைத்தபடி அறிவித்தனர. தென்றிசை மதிற்புறத்துத திருவாயில முன்பு அவ்வாறு தீயமைத்த குழியினை நந்தனார நண்ணி இறைவர்தாளை மனங்கொண்டு எரியினை வலம வந்தார். கைதொழுதார அருட்கூத்தாடும திருவடியினை நினைந்து அழலினுட புகுந்தார அப்பொழுது தீயினிடம இம்மாயப பொய்யுருவினை ஒழித்துப பூணூலும, சடைமுடியு முடைய புண்ணிய முனிவராய்த தீயினின்றும எழுந்தனர எழும்போது பிரமதேவனைப போல விளங்கினார தேவதுந்துபிகள முழங்கின வானவர்கள மலர்மழை பெய்தனர. மறையவர் கைகூப்பினர தொண்டர்கள பணிந்தனர மறையவர்கள உடன்வரத திருமன்றி னடனங் கும்பிடத திருநாளைப்போவார் வருகின்றராய்க் கோபுரத்தைத தொழுது விரைந்து போய உலகுய்ய நடமாடும எல்லையினைத தலைப்பட்டார பின அவரை யாருங்காணவில்லை எல்லாரும அதிசயித்துத துதித்தார்கள. அவர்க்குத தமது திருவடிகளைத தொழுதிருக்கும இன்பநிலையினை இறைவர் அருளினார

தலவிசேடம்.—1 ஆதனூர்-திருப்புன்கூருக்கு வடமேற்கில கொள்ளிடத்தைக கடந்தால 6 நாழிகையளவில உள்ளது மட்பாதை இப்போது ஆதமங்கலம என வழங்குகின்றது பூர்வம சிவாலயம இருந்தது பழைய புலைச்சேரி முதலிய அடை யாளங்கள காணப்படவில்லை 40 வேலி தனிவட்டமாகத திருநாளைப்போவார் காணி என்று வழங்கும நிலப்பகுதியுண்டு காரைட்டமபுலியூருக்கு மேற்கில உள்ளது ஆதனூர.

கருபபறியலூரில (மேலைககாழி - தலைஞாயிறு) இருநது தென மேறகில 3 நாழிகையள வில மடசாலை வழியாலும, ஓமாமபுலியூரிலிருநது மேறகு 2 நாழிகையளவில அணைக கரை வழியாலும அடையலாம

2 **திருப்புன்கூர்** - 261ல உரைததவை பாாகக

3 **திருத்தில்லை - ஓமகுளம்.** நநதனா மூழகி எழுநத இடம நடராசா கோயி லுககுத தெனமேறகில உளளது இஙகு நநதனாருககுக கோயில உணடு.

கற்பனை —1 வயல வளமும, துடவை (தோடடநிலம) வளமும பெருநதிரு வாவன இவவளஙகளால பொலிவது மாடஙகளின சிறபபு

2 ஊரில குடிநெருஙகினால அதன அடிபபககதது அயலிடை வேறு இடம (Extensions) நெருஙகக குடிபுகுவது இயலபு

3 உழுதொழிற கிழமையுடைய புலைமககள வாழும புலைபபாடி ஊரின புறததுப புறமபணையில வயலகளின பககம அமைவது முனனாள நகர அமைபபு

4 புலைசசேரி, சுரைபடாநத பழஙகுடிசைகளால நிறைவதாம புலையா கோழியும நாயும வளாபபா புலைசசியா பாடடுபபாடி நெறகுததுவா பறைகொடடு தற கிசையக களிதூஙக ஆடுவா புலையரின பறைத தொழிலுககு மானியம உணடு

5. பிறநது உணாவு தொடஙகியது முதல சிவன பததியில மனஞ சென்று வேறு நினைவினறி வருதல முனபிறவியில விளைதத உணமையனபின பரிசினால ஆவது

6 தததம குலமரபு பிழையாது நினறே சிவனபால பததிசெயயலாம

7. புலையா மரபில வநது சிவததொணடு செயவோா **புறத்தொண்டர்கள்** எனப படுவா. திருககோயிற புறதது நினறு அனபுடன குமபிடடு ஆடியும பாடியும வழிபாடு செயதலும, பேரிகை முதலிய முககககருவிகளுககுப போாவைத தோலும விசிவாரும, யாழுககும வீணைககும தநதிரியும, அாசசனைககுக கோரோசனையும தருவதும இவாகள செயயும திருததொணடுகளாம இவாகள திருககுளம தோணடி அமைததறகும உரியா

8 அனபாககு நேரே தமமைக காடடுதறகு இடபதேவரையும விலககசசெயது பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமான காடசி கொடுபபாா

9 குலநலம மரபு முதலிய ஒழுககததையும நிலையினையும உளஙகொணட நிலையிலுளளோா அதுபறறி விதிதத தருமஙகளினபடி நடததல வேணடும

10 குலவொழுககததின வரமபு பறறிய எணணமுடையாாககு அவவொழுக கததினினறே அநத வேறுபாடுகளைத தககபடி போககுவிதது அருளபுரிவா இறைவா.

11. தீககுளிததல குலமரபின வநத உடல இழிவுபறறிய நினைவுகளைத தூயமை யாககவலலது

12 திருககோயிலின முனபு நினறு ஆடுதலும பாடுதலும அனபின மிகுதியினால உணடாகும நநதனா இவவாறு கோயிலகளின முன ஆடினா, பாடினா இறைவா சநநிதியில இவா கையில நரமபிசைககருவி யாழவைததுககொணடு உடகாநது பாடும திருககோலம திருபபுனகூரில உளளது (படம பாாகக) இதுபறறியே "இசைத தமிழ நூலவலலோா, பவமணுகாத திருநாளைப போவாரா ஞயா பாணா பரமனையே பாடுவா ராக நாலவா" என்று இவரை இசைததமிழ வலலராக வகுததனா உமாபதி சிவாசாரியாா (திருததொணடாபுராண வரலாறு 36)

குறிப்பு :—இச்சரித்தத்தினுள் புதிய ஆராய்ச்சி முறையிற் புகுந்து பலவாறு இடர்ப்படுவாரும் இடர்ப்படுத்துவாரும் பலராயினர். சாதி குலம் மரபு முதலிய கொள்கைகள் பற்றியும் வழக்கம் பற்றியும் இந்நாளிற் பற்பல எண்ணங்களும் இயக்கங் களும் தோன்றிப் பூசல் விளைக்கின்றன. அவற்றை இச்சரித்தத்தினுட் புகுத்தி இடர்ப்படுதல் வேண்டா. மக்கட் கூட்டத்தினுள், பிறப்பினாலும் சிறப்பினாலும் உயர்வும் தாழ்வும், காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்றவாறு எந்நாளும் உண்டு என்பதனை மறுக்க இயலாது. இது இறைவன் நூல்களாலும் வகுக்கப்பட்டது; மக்கள் அனுபவத்தினும் அறிந்தது. எந்த வகையாலேனும் கன்ம பக்குவ பேதங் காரணமாக மக்களும் பிற உயிர்களும் பல திறப்பட்ட வேற்றுமையுடையார்களே. யாவர் இவை சாதி ஆயு, போகம் என்றவற்றுள் அடங்குபவையாய், அவ்வவ்வுயிரின் கன்மத்துக்கீடாய், இறைவன் கூட்டுவிக்க வருவன என்பது ஞான சாத்திரங்கண்ட வுண்மை. "மேற் பிறந்தார்" "கீழ்ப்பிறந்தார்" "இழிந்தபிறப் பிறப்பாய் விடும்" "பிறப்பினால் ஏகாலிக குலத்துள்ளார்" முதலியவையும், "தவஞ்செய்த, நற்சாரபில் வந்துதித்து" (சிவஞானபோதம் - 8 - சூத்), "கன்மநெறி திரிவித்தற் சாதி யாயுப் போகக் கடன தென்வரும்" (சிவப்பிரகாசம் - பொது) முதலியவையும் காண்க. "நராப்பயில் தேயந் தன்னி னன்மறை பயிலா நாட்டில், விரவுத லொழிந்து தோன்றன் மிக்கபுண் ணியத்தா னாகும், தரையினிற் கீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து" (சித் - உ - 90) முதலியவை காண்க.

ஆனால் இச்சாதி எவ்வளவுவரையில் நிற்றல் வேண்டும் என்பதும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. தனக்கென்வோர் செயலற்றுத் தான்சிவமாய் நிற்கும் நிலைவரும் அளவும் அறநூல்களில் விதித்தவாறன்றி ஒழுகவேண்டியதே முறை. தன்னுணர்வு உற்றங் கின்வனகைப் பொருள்போலத் தானே கழன்றுவிழும் நிலை வரும்போது வீழ்ந் தொழியும். கண்ணப்பநாயனாருக்குத் தன்னுணர்வு காளத்திநாதரைக் கண்டதும் ஒழிந்துபோயிற்று. அவர் பின்னர்ச் சாதிநிலை ஒழுக்கம் கடந்த நிலையினராயினர். இங்கு நந்தனாருக்குத் தன்னுணர்வு நினைவிலிருந்தது. அதனை ஒழித்தல் அவ்வுடம் பினை ஒழித்தோம் என்ற நினைவு நிலை வந்தபின்னரே கூடும். ஆதலின் இறைவர் அவர்க்கு அந்நிலையினைக் கூட்டுவிக்க எரியின் மூழ்கி எழுந்துவருமாறு அருள் புரிந்தனர் என்க.

சாதி குலம் முதலியவற்றை எந்த நிலையில் உணர்ந்து வைத்து ஒழுகல்வேண் டுமோ அவ்வளவில் நிறுத்தல் வேண்டும். அவை அபிமானத்துக்கு இடமாகி இறுமாப் பினையும் அகங்காரத்தினையும் வளர்க்கும் கருவிகளாகும்படி பீடித்தல் கூடாதென்ப தனையே "சாதிகுலம் பிறப்பென்னும் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும், ஆதமிலி நாயேனை" என்ற திருவாசகம் (கண்டபத்து) வலியுறுத்திற்று. பற்பலவாம் புதிய முறை ஆராய்ச்சியின் பயனாக இச்சரித்தத்தில், இப்பிறவி நீங்க எரியில் மூழ்குமாறு இறை வன் பணித்ததாகக் கூறும் பகுதிகள் சேக்கிழார் சுவாமிகள் வாக்கல்ல என்றும் அவை பிற்கால இடைச்செருகல்கள் என்றும் ஒதுக்கித் தம் கொள்கைக்கு இடம் காண முயல்வாரும், பல குலத்தவர்களும் நாயன்மார்களாயத் திகழ்ந்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளாலே துதிக்கப்பட்டதனால் மக்களுள் சாதிவேற்றுமையில்லையென்று முடிப் பாரும், "சாதித்திமிர் பிடித்து ஒருவரையும் அண்டவிடாமல் புறத்தே நிறுத்தி விடும் கன்னெஞ்சுடையார்" என்று தாங்கொண்ட தில்லைவாழந்தணர்களுக்கு உண்மையன்பின் நிலைகாட்ட இறைவர் இவ்வாறு நந்தனாரைத் தீயின் மூழ்குமாறு பணித்தனர் என்று வகுப்பாரும் எனப் புதிய ஆராய்ச்சியாளர் பலதிறப்படுவர். ஆதனூரில் தில்லைநினைவு வந்த காலமுதல் தங்குல நினைந்து, தில்லையினுட் செல்வது தமக்குக் கூடாதென்றஞ்சி நின்றவர் நந்தனாரேயாவர் என்பதுணராதபாலது. இறை

வன பககததே அணுகவிடாது நநதனுரைத தடுததாரும, பககததே வந்து தீண்டி ஊன அமுதூட்டுமபடி கணணபபநாயனுரை விடுததாரும ஒருவருமிலா எனபது போனற சரித விளைவுகள சிநதிககறபாலன அனறியும பூணூல இனறியும கணணப பரையும திருககுறிபபுத தொணடரையும கையாற பறறித தமமிடததில வைதத இறைவா, இவரை மெயதிகழ வெணணூலும வேணிமுடியும கொணட மறைமுனிவ ராககி அருகுவரவழைததது எனனையோ? எனின, மறைமுனிவராலனறே அருகு செலல இயலும எனறு எணணிப பயநதுகொணடொழுகிய நநதனாின மனநிலையும ஒழுககமுமே இதறகுக காரணமாம எனக அவா நினைநதபடியே அவரை நூலணிநத மாாபினராகிய மறைமுனிவராககித தமமிடம வர அருளினா எனபதாம

ஐயர் எனபது பெருமையுடையாா எனற பொருளில வரும வழககேயனறிச சாதிபபெயாபறறி வருதல முனனுள வழககனறு எனபதும ஈணடு உணாதறபாலது பெருமைகாரணமாயனறி இடுகுறியளவில சாதிபபெயராய வழஙகுதல பிறகால வழககாம. ஆளுடையபிளளையாா தமது திருவாககினுலே திருநீலகணட யாழப பாணரை "ஐயர்நீர் உளமகிழ விஙகணைநத வுறுதியுடையோம", "ஐயர்நீர் அவதரித திட இபபதி அளவின மாதவம முனபு செயதவாறு", "ஐயர்நீர் யாழிதனை முறிககும தென" (திருஞான - புரா - 133, 179, 450) எனபனவும பிறவும இஙகு நினைவுகூாக ("ஐ வியபபாகும" - தொலகாபபியம ஐயர் - வியததறகுரியாா எனபதுமாம) இசசரிததகதினுள ஞானசாததிர முடிவுகளுககு ஒவவாத புதிய ஆராயசசிகளைப புகுததி இடாபபட்டு அபசாரபபடாதிருததல அமைவுடைததாகும

உ

சிவமயம

19. திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனூர்புராணம்

தொகை

"திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம அடியாாககும அடியேன"

—திருத்தொண்டத்தொகை.

வகை

"மணடும புனறசடை யானறமா தூசேற்றி வாடடுமவகை
விணடு "மழைமுகில் வீடா தொழியின்யான் வீவனெனறு
மிணடும படாபாறை முட்டு மெழிலாா திருக்குறிப்புத்
தொண்டன் குலங்கச்சி யேகா லியர் தஙக டொலகுலமே"

—திருத்தொண்டர் திருவநதாதி (21)

விரி

1078. ஏயு மாறுபல லுயிாகளுக கெலலையில கருணைத
தாய னுடனி யாயின தலைவரைத தழுவ
வாயு நானமறை போறறநின றருநதவம் புரியத்
தூய மாதவஞ செயதது தொணடைநன் னுடு. க

புராணம் :—திருக்குறிப்புத்தொண்டர் என்னும் பெயருடைய நாயனாரது சரித வரலாறும் பண்பும் கூறும் பகுதி. இனி, நிறுத்தமுறையானே மும்மையா லுலகாண்ட சருக்கத்து ஐந்தாவது திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாரது சரிதங்கூறத் தொடங்குகின்றார்.

தொகை :—திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனாருடைய அடியவார்களுக்கு நான் அடியேனாவேன். இந்நாயனாரது பெயரும் சரிதக்குறிப்பும் பண்பும் முதனூல் பேசிற்று. சிவனடியார்களுடைய குறிப்பினையறிந்து அவர் கருத்தின்படி அவருக்குத் தொண்டு பூண்டு ஒழுகியதனால் இவருக்கு இப்பெயராயிற்றென்பது விரிநூல் 1191-ல் "புண்ணிய மெய்த் தொண்டர் திருக் குறிப்பறிந்து போற்றுநிலைத், திண்மையினால் திருக்குறிப்புத் தொண்டரெனும் சிறப்பினார்" எனக் கூறப்பட்டது. இக்காரணங் கொண்டே இறைவர் இவர்பால் அழுக்கடைந்த கந்தை தாங்கிவர, அவரது குறிப்பறிந்து கந்தையினைக் கழுவுதற்கு வேண்டிப் பெற்றனர் என்பதும், அது காரணமாக இவர் சரிதம் விளைந்து திருவருள் வெளிப்பட்டது என்பதும் அறியப்படும். "குறிப்பறிந்தே" (1197) என்றது காண்க. இவ்வாற்றால் சரிதக்குறிப்பும் கண்டுகொள்க.

வகை :—செறிந்த கங்கைப்புனலையுடைய சடையாரின் அடியாரது ஆடைகளின் அழுக்கைப் போக்கி "உரைவைத்ததற்கு "இடையூறாக வந்து சூழ்ந்த மழைமுகில் நிற்காமல்தாழ்ந்தால் நான் இறப்பேன்" என்று துணிந்து வலிய கற்பாறையில் தமது தலையை முட்டிய அழுகிய திருக்குறிப்புத் தொண்டரது திருக்குலமானது கச்சிமா நகரிலே ஏகாலியர்களது பழைய குலமாகும்.

சடையான்றமர் - தம்போலக் கோலந்தாங்கி வந்த சடையான் எனக் விரிநூல் (1195) பார்க்க. மன்ரும்தல் - செறிந்து நிறைதல் என்று கொள்க. தமர் - தம்மவர் உகந்தவர். தூசு - ஆடை. எற்றுதல் - தோய்த்து அழுக்குப் போக்குதல். வாட்டுதல் - ஈரம்புலர உலர்த்துதல். முகில் வீடாதொழியின் - முகில் மழை பெய்தலை நிறுத்தா தொழிந்தால், யான் வீவன் - விரிநூல் (1203 - 1204) பாட்டுக்களில் இது விரிக்கப் பட்டது. பாறை முட்டுதல் - கந்தையுடைத் திடவெற்றுங் கற்பாறை மிசைத் தந்தலையினைச் சிதறும்படி மோதுதல். எழில் - திருத்தொண்டின் உறைப்பு எழில் எனப்பட்டது, இறைவன் திருக்குறிப்பு செய்தலால் "சிங்காரமான திருவடி" (திருமந்திரம்) என்றதுபோல. தொன்மரபுலம் ஏகாலியர் தொல்குலம் எனக் பெயர்ப்பயனிலை கொண்டது. நாயனாரது ஊரும், பெயரும், மரபும், சரிதவரலாறும், பண்பும், பிறவும் வகைநூல் வகுத்துக் காட்டிற்று. இவை விரித்தபடி விரிநூலுட் காண்க.

1078 (இ - ள்) வெளிப்படை. பொருந்தும்படி பல உயிர்களுக்கும் எல்லையில்லாத கருணையே தாயாய்ப் பான்ற உமாதேவியார் தனியாகிய தமது தலைவரைத் தழுவுதற்காக, ஆராயின்றா நான்கு வேதங்களும் போற்ற ஆகமவழியில் நின்று, தன்னிடத்தே அரிய தவம்புரிதம்படியான தூய பெருந்தவத்தைச் செய்துள்ளது தொண்டை நன்னாடு.

1078 (வி - ரை) பல்லுயிர்களுக்கும் ஏயுமாறு எனக எல்லா வுயிர்களுக்கும் அவ்வவற்றின், கன்மத்திற்கேற்றபடி பொருந்த எல்லையில்லாத கருணையேயாயினும் உயிர்தோறும் வெவ்வேறு வகைப்படச் செலுத்தப்படுதற்குக் காரணங் கூறியபடியாம். கருணைத் தாயாரும் - உலகில் தாயமார், மகவுக்கு நோய மூலமாகிய உடம்பைக் கொடுத்தூட்டி வளர்த்து மீண்டும் பல உடற் சுமைகளை எடுக்க வழிசெய்கின்றார்கள். இத்தாய், நோய் நீங்கும்படி உடலைக் கொடுத்துக், காமங்களை ஊட்டிப் போக்கி, மீண்டும் உடற்சுமையைத்து பொருந்தாதபடி செய்கின்றாராதலின் இவ்வாறு சிறப்பித்தார்.

தனியாயின தலைவர் - **தனி** - ஒபபறறவா உமையமமையாரைப பிரிநததனுல தனியாயினவா எனறலும இஙகு இசசரிதக குறிபபிற பொருநதுவதாம.

தழுவுதல் - இஙகுப, பிரிநத தலைவா சோதலைக குறிததது **தழுவத் தூயனுள் தவம் புரிய மாதவம் புரிநதது தொண்டை நாடு** எனறு முடிவு கொளக தனனிடமாக எனபது வருவிகக.

நாடு மாதவம் செய்தது - ஆகமததினவழிப பூசனை செயய வேணடுமெனறு அமமையாா வேணடியபோது அதறகேறற தலம காஞசியே எனறு இறைவாருளினா, (1032) அநதக காஞசியினைத தனனிடததே கொளளத தொணடைநாடு புணணியம பணணிறறு எனக நாடு புணணியம செயததாவது அநநாடடினில பெருஞ சிவதருமஙகள பொருநதி உயிாகளுககு நலமதநது பெருகுமாறு செயத தவமாம நாடு செயத தவததைக குறிஞசி முதலாக நெயதலீருக வேறு வேறு கூறி, “குறிஞசி செய தவஙகுறை யுளதோ” (1073), “நெயத லெயதமுன செயதவந நிறைதவஞ சிறிதோ” (1119) என நுணுகிக காடடிய திறம காணக

ஆயும் நான்மறை போற்ற நின்று - ஆயதல்-தெளிதல மறைகள இறைவனிலக கணததை ஆயநது சிவனே பொருள எனத தெளிநது இதயததுட கொணடன 1034 - 1037 பாரகக கொணடு வைதத அபபொருளைப பூசிதது அடையும வழியினை உயிாகளுககு நடநதுகாடடும பொருடடுப பல உயிாகளுககும கருணைததாய பூசை செயத அதனை மறை போறறிறறு **நின்று** - அநத ஒழுககததின வழிநினறு ஒழுகி

பெருநதவம் புரிய - தழுவபபுரிநத தவமும பூசையும 1135 முதல 1142 வரை திருபபாடடுககளில விரிததுரைககப பெறறன

தொண்டை நன் நாடு - **நன்மை** - இடததுககேறபதாகிய இடைபபிறவரல இநநனமையாவது மககள நலலொழுககததில வழுவாது வாழவதேயாகும எனபதனை மேல வருமபாடடில உடனபாடடு முகததால விளககுகினற ஆசிரியா, பினனா, இதுபறறி எதிரமறை முகததால “தீயவெனபன கனவிலு நினைவிலாச சிநதை” என 1126 ல விளககி வறபுறுததுதலும காணக “மெயமமைநிலை வழுவாத மேனமை நிலை விழுககுடிமைச, செமமையினுா” எனறதும, பிறவும நினைவு கூாக “தெணணீா வயறறேண்டை நன்னுடு சானறோ ருடைதது” எனறு பிறகாலதது ஆசிரியா நாடுகளை வகைபபடுததி முடிததுக காடடியதும உனனுக

இது முதல ஐநது திருபபாடடுககளால நாயனாரது திருநாடடுப பெருமையும, 1083 முதல 1126 வரை **நாட்டினியலும** வளமுங கூறுகினறுா இவவாறு அததிரு நாடு முறறிலும, நம கருததினை உடனகொணடு, நானிலப பகுதிகளையும திணைககலபபுப பகுதிகளையும அவவவை யெலலாம சிவபுணணியப பெருவாழவினைததரும வகையினை யும காடடிச செலகினறனா ஆசிரியா அதனமேல இநநாயனாரது நகரமாகிய காஞசி புரததின சிறபபும வளனும 1127 முதல 1189 வரை **நகரச்சிறப்பாகக** கூறுகினறுா அதனமேல 1190 முதல 1207 வரை நாயனாரது **சரிதங்கூறி** முடிககினறுா இவவாறு இபபுராணததின அமைபபினை வரையறுததுக கணடுகொளக

தொணடை நாடடினைக கூற நோககிய முதலிடம இதுவேயாதலின இஙகு அதனை விரிததுக கூறினுா சரிதததின அளவுககுமேல விரிநதபடியாக நாடு நகா வாணனை கூறபபடடதெனறும, இஃது ஆசிரியா சேககிழாா சுவாமிகள தமது நாட டினமேல வைதத அனபினுலாகியது எனறும கருதுவாரும உணடு அது ஓரளவுககு உணமையே எனறு தோனறினும, புராணம பாடுவிதத சோழாகளது நாடாகவும பெரிய நகராகவும தொணடைநாடும காஞசீபுரமும விளஙகின எனபதனையும, திருத தொணடாபுராணததினும ஏனைச்சோழ பாணடிய நாடுகளைக கூறிய இடஙகளைத

தொகுதது நோககின இஙகுத தொணடைநாடடுககுக கூறிய அளவு சிறியதே யாகும எனபதனையும நாம மறககலாகாது அனறியும அனபா திருவேடமும பூசையுமே முடிநத பொருளகளாகக காடடி விளககும இமமாபெருங காவியததினுள, சிறநத அரனபூசையினை ஆகமவிதிபபடி உலகை ஆளுடையாள செயது காடடும இடம இதுவேயாதலின அதனை விரிததுக கூறுதலும இனறியமையாததாயிறறு அதனை எடுததுக காடடுதறகு, யாணடும நாடடுச சிறபபும வளமும எனறு சொலலத தககவை யாவும சிவன சமபநதததோடு கூடிய வழியே சிறபபுடையன - அலலுழி அலல - எனபதனையும எடுததுக காடடவேணடிய அவசியமபறறி நானிலப பகுதிகளை அசசிறநத பொருளபறறிக காடடவேணடுவதும இனறியமையாததாயிறறு நானிலப பகுதிகளைக கூறும வகையில சிறநத காவிய நிலைபறறித தமிழ இலககண முறையிற பகுததுக காடடுவதும வேணடபபடடது மேலும நானிலபபகுதிகளும நிலக கலப புகளும நிறையப பெறறு விளஙகுவது இததிருநாடேயாகும இமமாபுராணததுள பேசபபடும ஏனைநாடுகள அவவகையில ஒவவோா குறைபாடுடையன ஆதலின இசசரி ததின திருநாடே தமிழிலககிய வரமபிறகு எடுததுககாடடாதற றகுதியுடையதாம இவை முதலிய காரணஙகளால, நாடடுபபறறு (தேசாபிமானம) எனறு வெறும நிலமபறறிய தொடாபினால ஆசிரியா இதது‌ணையும கூற அமைநதனரலலா எனபதனை உயததுணாநதுகொளக அனறியும இதனால நாடும நகரமும மககளும எவவாறிருத தல வேணடும - எவவகையால மதிககபபடுதலவேணடும - எனறு எடுததுககாடடிய திறமும சிநதிகக

இதனுள ஆகமததிறனெலாம தெரிய எடுததுககூறிச சிவபூசையில முயறசி யெழுவிககும இபபகுதியை, (ஐஞசீருடைய) கலிநிலைததுறையாலும, அதனமேல எணகுணனாகிய அடடமூாததியினைப பூசைசெயததையும பகுதியை எணசீா விருததததாலும, சரியையாதி நாறபாத நெறியில நினறு பிறவிமாசுபோககும சரிததததை நாறசீா விருததமாகிய கொசசகக கலிபபாவினாலும யாதத திறமும கணடுகொளக 1

1079. நன்மை நீடிய நடுநிலை யொழுககததது நயநத
தனமை மேவிய தலைமைசால் பெருங்குடி தழைபப
வனமை யோஙகெயில வளமபதி பயின்றது வரமபின்
தொன்மை மேன்மையி னிகழ்வது பெருந்தொண்டை நாடு. ௨

(இ - ள்) வெளிபபடை நனமை நீடிய நடுநிலை ஒழுககததில விருபபமுடைய தனமை வாயநத தலைமையுடைய பெருஙகுடிகள தழைததோஙக, வலிய பெரிய மதிலகளையுடைய வளநகரஙகள பலவும தனனுளளே நிலவபபெறறதாய, எலலை யிலலாத பழமையாகிய மேமபாடுகளுடன நிகழவது பெருநதொண்டை நாடாகும

(வி - ரை) நடுநிலை ஒழுக்கம் - தமாபிறா எனனுமலும, நனறுதீது எனனுமலும, அறநெறியினிற பிறழாமலும துலைககோலபோல ஒழுகுதல. "மாறறாாக கமாி லழிந துளளோா வநது தமபான மாநிதியம, ஆறறும பரிசு பேசின லதனைநடுவு நிலைவைத துக, கூறற மொதுஙகு மாளவினையாற கூலி யேறறு" (3) எனற முனையடுவாா நாயனாா புராணங காணக

தலைமைசால் பெருங்குடி - ஒழுககததிற சிறநத சாலபுடைமையால தலைமை பெறற குடிகள. இததனமையாவது வாயமையும, பிறாககு எஞஞானறும நினைபபி னாலும தீமை செயயாமையுமாம,

வளம்பதி பயின்றது - வளமையுடைய நகரங்கள் நிலவுதல் நாட்டிற்குச் சிறப்புத் தருவதாம்.

தோன்மை மேன்மை - ஆவதும் அழிவதும் ஆகிய புதிய வளங்கள் மேன்மை தருவன அல்ல என்பது பழங்கால முதல் மேன்மை குறையாது வருதல் உண்மைச் சிறப்பாலமட்டு மாகுவதொன்று எனக.

தகைமைசால்—என்பதும் பாடம். 2

1080. நற்றி றம்புரி பழையனூர்ச் சிறுத்தொண்டர் நவைவந்
துற்ற போதுதம் முயிரையும் வணிகனுக் கொருகாற்
சொற்ற மெய்ம்மையுந் தூக்கியச் சொல்லையே காக்கப்
பெற்ற மேன்மையி னிகழ்ந்தது பெருந்தொண்டை நாடு. ௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. நல்ல திறத்தினையே விரும்பிய **பழையனூர்** வேளாளர்கள் தம்மேற் குற்றம் வந்தபோது தங்களுடைய உயிரையும், வணிக னொருவனுக்கு ஒருதரம் தாங்கள் சொல்லிய உண்மைச் சொல்லையும் தூக்கி, உயி ரினும் சிறந்த அந்தச் சொல்லையே காக்கப்பெற்ற மேன்மையில் திகழ்ந்தது **பெரிய தொண்டை நாடாகும்**.

(வி - ரை) **நல் திறம் புரி** - நன்மையினையே விரும்பிய. இங்குக் குறித்த பழைய சரிதத்தினுள் வேளாளர்கள் வணிகனும் அவன் மனைவியும் மனமொத்து வாழ்தல் வேண்டுமென்ற நன்மையினையே விரும்பிய செய்தி குறித்தது. இவ்வாறன்றி எப்போதும் நன்மையினையே விரும்புகின்ற என்றலுமாம்.

பழையனூர்ச் சிறுத்தொண்டர் - "வணங்குஞ் சிறுத்தொண்டர் வைக லேத்தும் வாழ்த்துங்கேட், டணங்கும் **பழையனூர்**" (பழையனூர்த் திருவாலங்காடு - தக்கரா - 7) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க. பழையனூரில் இருந்த வேளாளர் எழுபதின்மர். இவர்கள் இறைவனது சத்தியம் என்ற உருவத்திற்குத் தம்மை அடியார்களாக ஆக்கி ஒருங்கே தம் உயிரையும் கொடுத்தார்களாதலின் இவர்களைச் **சிறுத்தொண்டர்** எனவும் கூறினார். "மிகச்சிறிய ராயடைந்தார், ஆதலினாற் சிறுத் தொண்ட ராயநிகழ்ந்தா ரவனியின்மேல்" (சிறுத் - புரா - 15) என்றது காண்க.

நவை வந்துற்ற போது - தாம் எண்ணியபடி தமது செயல் நன்மையாக முடியாது தீமையாக முடிந்தபோது. **நவை** - இங்கு இவர்களது வாக்குக் குட்பட்டு வணிகன் நடந்தமையால் அவன் உயிரிழக்க நேர்ந்ததாகிய குற்றம்.

வந்துற்ற - தம்மையறியாமல் வந்து சேர்ந்தது என்பது குறிப்பு.

தம் உயிரையும் - சொற்ற மெய்ம்மையும் தூக்கி - தமது உயிரினையும், தாம் சொல்லிய சொல்லின் வாய்மையினையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இரண்டில் எது சிறந்தது? (அல்லது) எது காக்கத்தக்கது? என்று தேர்ந்து.

அச்சொல்லையே காக்கப்பெற்ற மேன்மை - வணிகனுடைய உயிர்க்குக் கெடுதி நேருமாயின் தங்கள் எழுபது பேருடைய உயிர்களையும் அதற்கு ஈடாகத் தருவதாகச் சொல்லிய சொல்லினையே தமது உயிரைவிடச் சிறந்த பொருளாகக் கொண்டு, அதனைச் சோர்வுபடாமற் காத்தற்கு, தீக்குழியில் இறங்கி உயிர் கொடுத்த சிறப்பு.

இங்குக் குறித்த சரிதச் சுருக்கமாவது - ஒருகாலத்துப் பரத்தை வலைப்பட்ட ஒரு வணிகன் தன்னைத் திருத்த முயன்ற தன் மனைவியைத் தனிவழிப் படும்போது கொன்றுவிட, அப்பழி நீலி என்னும் பேயாகி அவனை அலைத்து வந்தது. அதினின் றும் மீளும்பொருட்டு, அவன், ஒரு பெரியார் தந்த மந்திரவாளினை ஏந்திக்கொண்டே

திரிநது வநதனன அபபழியும அவனைக கொலவதறகுச சமயம பாாததுப பின தொடாநது கொணடே வநதது அவன ஒருநாள பழயனூருககு வநதான நீலியும ஒரு பெண வடிவம பூணடு, களளிககொமபு ஒனறை முரிதது, அதனைக குழநதை வடிவமாககி இடையில ஏநதிககொணடு வணிகனைப பினதொடாநது வநதது வணிகன அவவூரில வேளாளா பெருமககள எழுபதுபோ இருநத சபையின முனவநது தனனை நீலி கொலல வருகினறமையால காகக வேணடுமெனறு அடைககலம புகுநதான நீலியும அசசபையினமுன வநது "இவன என நாயகன, இது எஙகள குழவி, இவன பரததை வயபபடடு எஙகளை வெறுததுக கைவிடடு ஓடிவநதுவிடடான, எஙகளை ஒனறு படுததி வாழவைகக வேணடும" எனறு ஓலமிடடது வணிகன மறுதது "இது பெணணலல, நீலியெனற பேய" எனறு சொலல, நீலி அககளளிககுழநதையைக கீழேவிட, அது வணிகனிடம அபபாவெனறு சென்று சோநதது. இதன உணமை புலபபட வாராமையின, "நாளைத தீாபபோம இனறிரவு நீஙகள ஒனறுகூடி இஙகே யிருஙகள" எனறு சபையினா கூறினா வணிகன கையில வாளிருநதபடியால அதனால அவன தனனை வெடடிவிடுவானாதலின அதனைக கழிபபிகக வேணடுமெனறது நீலிப பேய வணிகனே இநத வாள இலலையேல நீலிபபேய தனனைக கிழிததுக கொனறு விடும எனமுன இவவிருவாகளுககு மிடையில குழநதையின செயகையால ஏமாநத வேளாளாகள வாளினை நீககிவிடடு அவனுடன தஙகுமபடி வணிகனை ஏவினதோடு அதனால அவனுயிாககுக கேடுவருமாயின தங்கள் எழுபது பேர்களின் உயிரையும் அதற்கு ஈடாகத் தருவதாக வாககுறுதியும செயதனா அனறிரவு நீலி வணிகனைக கிழிததுக கொனறு பழிதீாததுப போயவிடடது இதனையறிநத வேளாளாகள தாஙகள வணிகனுககுச சொலலிய சொலலே தமது உயிரினும சிறநதது எனக கொணடு தீ வளாதது அதில எழுபது பேரும மூழகித திருவாலஙகாடடு அபபரது திருஅடியில அடைநதனா

மிகபபழைய உணமைசசரிததிரமாகிய இதனை ஆளுடைய பிளளையாா திருவாலங் காடடுத தேவாரததுள "முனனடபாய, வஞசப படுததொருததி வாணாள கொளளும வகைகேட, டஞசும பழையனூர்" எனறு எடுததுக கூறியருளினா இசசிறபபினை "எஞசலிலா வகைமுறையே பழய னூரா ரியமபுமொழி காததகதை சிறபபித தேததி" (திருஞான - புரா - 1011) எனறு ஆசிரியா காடடியதுங காணக ஆசிரியர் சேககிழாா சுவாமிகளது புராணங கூறவநதபோது அவரது மரபுச சிறபபு உரைககும வகையால இசசரிததததினையே "மாறுகொடு பழையனூா நீலி செயத வஞசனையால வணிகனுயி ரிழபபத தாஙகள, கூறியசொற பிழையாது துணிநது செநதீக குழியி லெழு பதுபேரும முழுகிக கஙகை, ஆறணிசெஞ சடைததிருவா லஙகாட டபப ரணடமுற நிமிாநதாடு மடியின கீழமெயப, பேறுபெறும வேளாளா பெருமை யெமமாற பிரிததளவிட டிவளவெனப பேச லாமோ?" (திருததொணடா புராண வரலாறு - 15) எனறு விரிதது உமாபதி சிவாசாரியாா வாயார வாழததியது காணக வேளாளா தீககுளிதத குழி இபபோது (நீலிகுளம என வழஙகும) ஒரு குளமாக உளளது அதன கரையில அநத வேளாளா எழுபதினமா திருவுருவமும நீலியின உருவமும ஒருகோயிலில உளளன கோயிலும குளமும நிலமாயுளளன பழையனூாத திருவாலஙகாடடபபரின சீாபாதந தாஙகும சிறநத தொணடாகளாய அவவேளாளமரபினா இனறைககும விளஙகுவதும, அவவாயமைச சிறபபின மணம இனறளவும வீசும சிறபபும இததிருநாடடுககுரிமையாவது காணபபெறும். 3

1081. ஆணை யாமென நீறுகண் "டடிசசேர" னெனனுஞ

சேணு லாவுசீாச சேரனா திருமலை நாட்டு

வாணி லாவுபூண வயவாகண மைததுனக கேணமை
பேண நீடிய முறையது பெருநதொணடை நாடு ௪

(இ - ள்) வெளிபபடை சிவபெருமானது திருவருளின வடிவமே திருநீறுகு மெனறு ஈடுபடடுத திருநீறறினைக கணடு வணஙகும வகையால, ' அடியேன அடிச சேரன " எனறு, (நீறுபோனறு வெளுதத உவாமண ஊறிய உடமபுடைய வணணானை) வணஙகும, நெடுநதூரம பரவிய கீாததி மிகக சேரமானுடைய திருமலைநாடடில வாழும ஒளிவீசும அணிகளை அணிநத வெறறிபொருநதிய வீராகள, மைததுனா முறை எனனும உரிமையைப பாராடடுகினற நீடிதத முறைமையினையுடையது பெரிய தொண்டை நாடாகும

(வி - ரை) ஆணை - சிவசததி திருநீறு, சததி எனகினற சிவனருளின வடிவம "பராவண மாவது நீறு" எனற (திருநீறறுபபதிகம - 8) தேவாரமும, " நீறறுப பதிகம நிகழததுங காலை, மாறறுப பரையின வரலா றுகும" எனற அதன விளககமும காணக

ஆணை யாமென நீறுகண்டு - நீறறினை நீருகக காணது எவவிடததும சிவனருளாகவே கணடாா எனபதாம

நீறுகண்டு " அடிச்சேரன் என்னும் " . சீர்ச்சேரனுர் எனற இவவரலாறு கழறிறறிவாா நாயனாா புராணம், 17, 18, 19 திருபபாடடுககளில கூறபபடடுளளது அரசராக முடிசூடடிக கொணடு யானைமீது செலலும கழறிறறிவாா நாயனாா, உவாமண ஊறி வெளுதத உடமபுடன ஒரு வணணானை பொதியுடன தமமுன வரககணடனாா அபபொலிவு திருநீறு பூசிய தனமையில விளஙகவே படடதது யானையினினறும இறஙகி அவவணணானை வணஙகினாா அவன பயநது " அடியேன அடி வணணான " எனன, அதனைக கேடடு, அவன வணணானெனறும மேனியில உளளது உவாமண ஊறிய வெணமையே எனறும திருநீறு அனறெனறும தெரிநத பின, சேராபெருமான அவவேடம திருநீறறு வாரவேடததினை நினைவிததெனறு கொணடு அவவணணானை நோககி "' அடியேன அடிசசேரன, ' திருநீறறின வாரவேடம நினைபபிததீா, வருநதாதேகும " என விடைகொடுததனுபபினாா எனபது

சேண் உலாவு சீர் - நெடுநதூரமும, நெடுஙகாலமும செனறு நினறு பரவும சிறபபு

திருமலைநாடு-மலைநாடடின சிறபபுககுறிககத திரு எனறு அடைமொழி கொடுதது ஓதினாா திருமலையின தலைவரது ஏவலினால இநநாடடினினறும வெளளை யானையி லேறிசசெனறு ஆளுடைய நமபிகள திருமலையை அடைநதனாா அவரைத தொடாநது சேரமானுரும குதிரையில ஏறிசசெனறு திருமலையை அடைநதனாா அவவாறறால திருமலையின தொடாபுடைய நாடு எனற குறிபபுமாம (திருமலை - கயிலை)

வயவர்கள் - வயம் - வெறறி வயவர் - வெறறியுடைய வீராகள வயவர் - வணிகா எனறலுமாம

சேரநாட்டு வயவர்கள் மைத்துனக் கேண்மை பேண நீடியமுறை - இஙகுக குறிதத சரிதமாவது .—ஒரு காலததில சேரா நாடடில கலகமுணடாக, அநநாடடினா பலபககமும சிதறிச செனறனாா அவாகளுள ஒரு வணிகபபெண தொணடை நன னாடடில ஒரு வேளாளா மனையில அடைககலமபுககு அவாகளால தமது பெணபோல அனபுடன வளாககபபடடு வநதனள

கலகம தீாநத பல நாடகளின பினனாா அபபெணணுககுரியவாகள தேடிவநது பெணணை அழைததுச செலல விருமபியபோது வேளாளா அபபெணணைத தாம வளாததமையால தமது பெணணேயாவாள எனககொணடு அவளுககு வரிசைகள்

தநது மணஞ செயவிதது வழி அனுபபினா ஆதலின சேரநாடடினா மைததுனா முறைமை கொணடாடினா “கொததலா கோதை வியனசேர மணடலக கொம பைததமபால, வைததிருந தாஙகவ டனகேளிா நேடி வரவவாககே, யுயததிரு வோாககும வரிசையு மாறறி யுடனுஞசெனறு, மைததுனக கேணமை படைததன ரேறொணடை மணடலமே” எனபது தொணடைமணடல சதகம

கரிகாற சோழனுடைய மகனுககும, மகன மகனுககும சேராகுலப பெணகளை மணம செயது கொணடதனுல அநத முறைபறறிச சேரநாடடு வீராகள கரிகாற சோழனது நாடடு வீராகளை எதிாததுப போா புரியாமல, அவாகளுககுச சாாபாய நினறு, வேறறரசாகளை வெனறு கொடுதது மைததுனககேணமை கொணடாடினா எனறதொரு வரலாறும உணடு **கரிகாற் சோழன்** - *காடெடிநது காஞசிபுரநகரங கணட அரசன* 1164 *பாாகக* 4

+1082. கறைவி ளஙகிய கணடாபாற காதலசெயம் முறைமை
நிறைபு ரிநதிட நேரிழை யறம்புரிந ததனுல
பிறைபு ரிஞசெயிற பதிபயில “பெருநதொண்டை நாடு
முறைமை யா”மென வுலகினின மிகுமொழி யுடைததால. ரு

(இ - ள்) *கருமை விளஙகும கழுததினையுடைய சிவபெருமானிடம அனபு செய கினற முறைமையின நிறைவினை விருமப உமையமமையாா அறம புரிநததனுல, பிறைதடவுமளவும உயாநத திருமதிலையுடைய தலமானது பயிலகினற பெரிய தொணடை நாடானது சிவநெறியின நியதியை யுடையது எனறு உலகததாா போற றும சிறபபினை யுடையதாகும*

(வி - ரை) **கறை** - *விடததினுலாகிய கருமை.* **கறை விளங்கிய கண்டர்** - *திரு நீலகணடா* **கறை விளங்கிய** - *தாழநது மறைநது இருககததகக கருமையுடைய விடம சிவபெருமான திருமிடறறில தஙகபபெறறதனுல விளககம பெறறது எனற குறிபபுமாம “நஞசுடைமை தானறிநது நாகங கரநதுறையும” எனறது நீதி மொழி.*

காதல் செயம்முறைமை நிறை புரிநதிட - *அனபு செயகினற முறையாவது சிவ பூசை செயதல* **நிறை** - *நிறைவு*, **புரிதல்** - *விருமபுதல அமமையாா சிவபிரானிடம ஆகமத திறஙகளைக கேடடுத தாம சிவபூசைசெயது அனபு செயவதனை விருமபிய வரலாறு* 1128 - 1131-*ல பாாகக “ாசாகமல* **முறைபுரிநத** *முனனுணாவு”* (*திருஞா - புரா* - 61) *எனறது காணக*

நேரிழை - *நேரிய - அழகிய* - **இழைகளாலாகிய** *அணிகளை அணிநதவா*

அறம்புரிநததனுல் - *அறஙகளைச செயத வரலாறு* 1146 - 1148 - 1149 *பாசுரங களிற காணக*

எயிற்பதி - *காஞசிபுரம சாதியொருமையாகக கொணடு அநேக நகரஙகள எனபாருமுளா “வளமபதி பயினறது”* (1079) *எனப பிற பதிகளை முனனாக கூறியது காணக* **பதி பயில் நாடு** *எனக* **பயிலுதல்** - *விளஙகுதல*

முறைமையாம் - *நீதியுடைததாகும.* **மிகுமொழி** - *தேறறமபெற அறிவோா பலரும எடுததுரைககும சொல.* 5

நானிலப் பொது வியல்பு

1083. தாவில செமமணி யருவியா *றிழிவன* சாரல ;
பூவில வணடினம புதுநற வருநதுவ புறவம் ;

வாவி நீளகயல் வரமபிற வுகைபபன மருதம்,
நீவி நித்திலம் பரததிய ருணககுவ நெயதல. கூ

(இ - ள்) தாவில சாரல் - சாரல எனற குறிஞசியிடஙகள குறறமறற செமமணிகள அருவியினும ஆறறினும இழிநதுவருதற கிடமாயின, புறவம் - எனற முலலையிடஙகள, பூவில புறவம - பூககளில வணடினஙகள புதிய தேனினை அருநது வதற கிடமாயின, வாவி மருதம - மருதம் தடஙகளில நீணட கயலமீனகள வரமபுகள உடையுமபடி துளளுதறகிடமாயின, நீவி நெய்தல் - நெயதல பரததியா முததுககளைக கழுவி உலாததுதறகிடமாயின

(வி - ரை) முதல ஐநது பாடடுககளால தொணடைநாடடின இயலபினை அதன பழைய சரித மேனமைகளைக குறிததுச சிறபபிததுக கூறினா இனி அதன ஐநதிணை நானிலப பகுதிகளைப பிரிததுப பொதுவகையால இதுமுதல் 5 பாடடுககளால (1083—1087) கூறுகினறுா அதனபின அநத ஐநதிணைகளையும பிரிததுத தனிததனி சிறபபுவகையாற கூறுவாராகி 1088 முதல 1091 வரை நானகு பாடடுககளால குறிஞசித திணையினையும, 1092ல பாலைத திணையினையும, 1093 முதல 1096 வரை நானகு திருபபாடடுககளால முலலைத திணையினையும, 1097 முதல 1109 வரை 13 பாசுரஙகளால மருததத்திணையினையும, 1110 முதல 1117 வரை 8 செயயுடகளால நெயதற றிணையினையும கூறுகினறுா

அதன பினனா இததிணைகள ஒனறோடொனறு விரவும திணைமயககம கூறுவா ராய நெயதலும குறிஞசியும கூடியதனை 1118ல, மருதமுங குறிஞசியுங கூடியதனை 1119லும, முலலையும குறிஞசியும கூடியதனை 1120லும உரைபபாா நெயதலும முலலையும மயஙகியதனை 1121லும, மருதமும முலலையுங கூடியதனை 1122லும சொலலுவாா நெயதலும மருதமும கூடியதனை 1123-ல பகாவாா இவவாறு திணைமயககப பகுதி அறுவகைபபடும எனக

அதனமேல 1124ல இநநானிலப பகுதியினும அமைநத குடிசசிறபபினைப பொது வகையாறகூறி, மேலே, தொணடை நாடடின தலைநகரும, இபபுராணமுடைய நாயனுரது நகரமும ஆகிய காஞசிபுரததின சிறபபினைக கூறததொடஙகித திருநாடடுச சிறபபுக கூறியவாறே முறபகுதியில பழஞசரிதத தொடாபபுறறிய சிறபபும, பிற பகுதியில நகரின அமைபபும வளமும கூறுவாா

சாரலில ஆறு இழிவன, புறவததில நறவு அருநதுவ, மருததில உகைபபன; நெயதலில உணககுவ எனறு கூடடி உரைபபினும அமையும

தாவில் செம்மணி - தாவில் - மணிகள பலவறறிலும காணபபடும குறறஙக ளிலலாத **செம்மணி** - மாணிககம எனப

அருவி ஆறு - அருவியினும ஆறறினும எழுனுருபும எணணுமமையும தொக கன அருவி அளவிற சிறியதும், ஆறு பெரியதுமாம அருவியின ஆறு - (வழி) எனறுரைததலுமாம.

இழிதல் - நீரினுடன கீழே வருதல **சாரல்** - மலைசசரிவு குறிஞசி நிலபபெயா.

நறவு - தேன பூவில புதுநறவு வணடினம அருநதுவ எனக **புதுநறவு** - புதிதாக மலாநத பூககளின தேன **புறவம்** - முலலைப புறவம முலலை நிலபபெயா.

வரம்பு இற உகைத்தலாவது - கிளமபி எழுநது முடடுதலால வரமபுகள இடிபடுதல - அழிதல **நீவுதல்** - கழுவுதல துடைததல எனபாருமுணடு

பரத்தியர் - நெயதனிலப பெணகள **இழிவன** முதலியன இடஙகளின நிகழ பொருளகளின றெழில இடஙகளின மேலாயின

சாரல - புறவம - மருதம - நெயதல இவை நானிலப பகுதிகள செமமணியும நறவமும கயிலும நிததிலமும முறையே இவறறிற படும கருபபொருளகள அருவியும ஆறும குறிஞசியிலும, வாவி மருததகிலும உளள நீரநிலைகள 6

1084 குறவா பனமணி யரிததிதை விதைபபன குறிஞசி ,
கறவை யானிரை மானுடன பயிலவன கானம் ;
பறவை தாமரை யிருநதிற வருநதுவ பழனம் ,
சுறவ முனமருப பணஙகயா வனகழிச சூழல். எ

(இ - ள்) வெளிபபடை குறவாகள பல மணிகளையும அரிதது எடுததுப போககிக காராமணிகளை விதைததறகிடமான குறிஞசி , கறவைக கூட்டஙகள மானகளுடன பயிலவதறகிடமாவன காடுகள ; பறவைகள தாமரை மலரிலிருநது கொணடு இருல மீனகளை உணணுதறகிடமாவன வயலகள , சுறு மீனகளின முடகளையுடைய கொமபுகளைத தெயவபபடிமமாக வைதது விழாக கொணடாடுதறகிடமாவன கழியிடஙகள்.

(வி - ரை) குறிஞ்சி - குறிஞசி நிலம குறவர் - குறிஞசிநில மககள இதை - காராமணி இதை விளைததல அவாகளது தொழில மணியரிதது இதை விளைததல எனபது மணிகள பரலபோனறு பயிா விளைததறகிடையூறுவன ஆதலின அவறறைப பருககைக கறகளோடொபப அரிதது எடுதது எறிநதாாகள எனக பயிாகருக கேடு செயவதில விலையுயாநத மணிகளும ஏனைப பருககைக கறகளும ஒனறுபோலவே அமைவன , ஆதலின் அரிதது எறிநதாா எனபெறறது “ நடவநத வுழவரிது நடவொணு வகைபரலாயத தெனறு துனறு, கடலவநத சஙகீனற முததுவயற கரைகுவிககுங கழுமலமே ” (மேக - குறிஞசி - 8) எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரம காணக

கறவை ஆனிரை - மான் - முலலைக கருபபொருள. முலலையின மாககளாகிய ஆனும (பசு) மானும ஒருசேரக கூடிவாழும இயலபுடையன. கானம் - காடு. முலலை நிலபபகுதி.

தாமரையிலிருந்து பறவை இற அருந்துவ எனக அருநதுவ - உணபன உணபதற கிடமாவன பழனம் - வயல மருதநிலப பகுதி இற - இருலமீன இறு எனபது இற என நினறது

கழிச்சூழல் - கழிகள பரவிச சூழநத இடஙகள கழி - கடலநீா அலைகளினுல உநதபபட்டு நிலபபிரபபினுள வநது தஙகிவிடுமிடஙகள அணங்கயர்தல் - விழாக கொணடாடுதல

சுறவ முள் மருப்பு அணங்கயர்தல் - சுருமீனின முளளையுடைய எலுமபுகளைத தெயவததின குறியாக வைதததுத திருவிழாச செயதல அநநில வழககு

கானம் - முலலை பழனம் - வயல - மருதம கழிச்சூழல் - நெயதல

இதை, ஆனும - மானும, இறவு, சுறவு இவை முறையே குறிஞசி முதலிய நானிலத திணைககும உரிய கருபபொருளகளாம 7

1085 கொணடல வானததின மணிசொரி வனகுல வரைபபால ;
தணடு ணாககோனறை பொன்சொரி வனதள வயறபால ,
வணடன முததநீா மணடுகால சொரிவன வயறபால ,
கணடன் முனறுறைக கரிசொரி வனகலங கடறபால. அ

(இ - ள்) வெளிபபடை குலவரையிடஙகளில (மலையிடஙகளில) மேகஙகள வானததினினறு முததுககளைச சொரிகினறன , முலலையின அயலிடஙகளில

குளிர்ந்த கொத்துக்களையுடைய கொன்றைகள் பொன் சொரிவன, நீர்மிகுந்த கால்வாய்கள் வயலிடங்களில் உள்ள வண்டலில் முத்துக்களைச் சொரிவன, கடற் பாலில் தாழைகளை முன்னிடங்களிற் கொண்ட துறைகளில் கலங்கள் யானைகளைக் கொணர்ந்து சொரிகின்றன.

(வி - ரை) **கோண்டல் மணி சோரிவன** - முத்துக்கள் பிறக்கும் இடங்களுள் மேகமும் ஒன்றுமென்பர்; ஆதலின் மேகங்கள் மலையுச்சியில் பெய்யும்போது முத்துக் களையும் சொரிந்தன என்றார். மணி என்பதற்கு மணிபோன்ற மழைத்துளி என்று கொண்டுரைத்தலுமாம். கடலில் இப்பியின் அகட்டில் மழைத்துளி வீழ்ந்தால் அதுவே முத்தாகத் தரித்து விளைவதாம் என்பதும் இங்குக் கருதத்தக்கது.

குலவரை - நீண்டு உயர்ந்த பெருமலைகள். கொண்டல்மணி - குறிஞ்சிக் கருப் பொருள். **பால்** - ஏழனுருபு; பகுதியுமாம்.

துணர்க் கோன்றை போன் சோரிவன - கொன்றையின் இதழ்கள் பொற் காசுபோல உதிர்வன என்பது கருத்து. "விரைசேர்பொன் னிதழிதர" (மேகரா - குறி - திருவீழி. - 4) என்ற திருஞானசம்பந்த நாயனார் தேவாரங்கள் காண்க.

தளவு அயல் - முல்லைநிலப் பக்கம். **தளவு** - முல்லை. இங்கு நிலமும் மலரும் குறித்தது. இவை முறையே முல்லையின் முதற்பொருளும் கருப்பொருளுமாம். முல்லை நிலத்தில் கொன்றையும் முல்லையும் மலர்வன என்பதாம்.

வண்டல் - எருப்பகுதி நிறைந்த சேறு. "திருமேனி வெண்ணீற்று வண்ட லாட" முதலிய ஆட்சிகள் காண்க.

நீர்மண்டு கால் வண்டல் முத்தம் சோரிவன எனக் **வண்டல் முத்தம்** - என்ப தற்குச் சிறுமகளிர் வண்டலாட்டயர்ந்து விளையாடிச் சிந்திய முத்துக்கள் என் றுரைப்பாரு முண்டு. இப்பொருளில் **வண்டல்** - சிறுமியர் விளையாட்டினைன்று. "வண்டலப்பயில் வனவெல்லாம்" (காரைக் - புரா - 5). **வயல்** - மருதநிலப்பகுதி.

கண்டல் - தாழை. இது நெய்தனிலக் கருப்பொருள்.

கலம் துறைக் கரி சோரிவன எனக் அயல் நாட்டு யானைகளை மரக்கலங்கள் ஏற்றிக் கொணர்ந்து துறைமுகத்திற் சேர்ப்பன என்றபடி. யானையேற்றிவரத்தக்க பெருமரக்கலங்களும் அத்தகைய கடல் வாணிபமும் இருந்தன என்பதாம். "கலஞ் சொரிந்த கரிக்கன்றும்" (வாயிலார் புரா - 3) என்பதும் காண்க.

இப்பாட்டினுல் நானிலப் பகுதியின் கருப்பொருள்களும் வளங்களும் முறையே கூறியதாயிற்று. 8

1086\. தேனி றைந்தசெந் தினையிடி தருமலைச் சீறூர்,
பானி றைந்தபுற் பதத்தன முல்லைநீள் பாடி;
தூநெ லன்னநெய் கன்னலின் கனியதண் டுறையூர்;
மீனி றைந்தபே ருணவின வேலைவைப் பிடங்கள். கூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. குறிஞ்சிக்குரிய **சீறூர்**கள் தேன் நிறையக் கலந்த செந் தினை மாவை யுடையன, முல்லைக்குரிய நீண்ட பாடிகள் பால் சோத்து அட்டப்பட்ட புல்லரிசிச் சோற்றையுடையன, மருத நிலத்தின் குளிர்ந்த துறைகளையுடைய **ஊர்**கள் தூய நெல்லரிசியன்னமும் நெய்யும் கருப்பும் இனிய கனிகளும் என்றிவற்றை யுடையன, நெய்தற் பகுதியாகிய கடலைச்சார்ந்த இடங்கள் மீன்கள் நிறைந்த பேருணவினையுடையன. கூ

(வி - ரை) இப்பாட்டினுல் நானிலக் கருப்பொருள்களின் ஊர்களையும் உணவினை யும் கூறினார். உணவினைக் கூறியவாற்றால் அவ்வுணவு பெறும் வகையிற் செய்யப்

படும செயதி - தொழில - களும உடன கூறியவாறுமாயிறறு ஊாகள, குறிஞசி நிலத தில சீறூர் எனவும், முலலையில பாடி எனவும், மருததகதில ஊர் எனவும், (நெயதலில படடினம - பாககம - எனவும) பெயா பெறும வைப்பு எனபது பொதுபபெயா

உணவு - அவவ நிலஙகளில வாழகினற மககள அஙகஙகும மிகுதியாயக கிடைபபவையும விளையக கூடியவையுமாகிய விளைபொருளகளில தககவறறையே உணவாககிக கொளளுதல இயலபாதலின இஙகுக கூறிய உணவுவகைகள அவவ நிலததிற குரியவாயின இதுவே தமிழிறகுச சிறபபுரிமையாகிய பொருளிலககண அமைதியாகும சொலலும பொருளும ஒததியஙகும எனற உணமை தமிழுககு உரியது எனபது இதனுற கணடு கொளக

இஙகுத தேனும தினையும மலைகளிலும், புலலரிசியும பாலும முலலையிலும, நெல - நெய - கருமபு - கனி முதலியன வயலகளிலும, மீன கடலிலும இயலபாகவே மிகுதியும படுகினற தனமையும காணக மீன்நிறைநத பேருணவு - எனறது கடலி னுள பெருமீனகள மிகுதியாகக கிடைககும அளவினையும, ஏனைநிலஙகளிறபோலப பருவமும சிரமமும இனறி இவவுணவு பெறும எளிமையையும, இவவுணவிற பயிலும மாககள இதிற கொளளும ஆாவததின மிகுதியினையும குறிததபடியாம். 9

1087. குழலசெய் வண்டினங் குறிஞ்சியாழ முரலவன குறிஞ்சி ;
முழவு காாகொள முல்லைகண முகைப்பன முல்லை ,
மழலை மெனகிளி மருதமா சேககைய மருதம் ,
நிழலசெய கைதைசூழ நெயதலங் கழியன நெயதல். க0

(இ - ள்) வெளிபபடை குறிஞசி நிலததில குழலபோல ஒலிககினற வணடின கூடடஙகள குறிஞசிப பணகளைபபாடுவன , முலலை நிலததில முழவுபபறைகள காா போல முழஙக முலலைக கொடிகள அருமபுவன , மருத நிலததில மழலையினை மிழறறு கினற மெனமைத தனமையுடைய கிளிபபிளளைகள மருதமரஙகளைத தமககுத துயிலிட மாக உடையன , நெயதனிலஙகள நிழலைத தருகினற தாழைகள சூழநத நெயதல மலாகள மலாநதிருககும கழிகளையுடையன

(வி - ரை) குழல் குறிஞ்சி - குழல்செய் - வேயஙகுழலினைபபோல ஒலி செய கினற குழல் - கூநதல எனககொணடு குறமகளிரின கூநதல எனறுரைபபாருமுணடு. குறிஞசிககுரிய கருபபொருளகளுள குறிஞ்சி யாழும், வண்டும் இஙகுக கூறினா

முழவு காா் கொள - முழவு - முலலை முழவு தயிாததாழி எனபாருமுணடு காா் கொள - மேகஙகளின ஒலிபோல முழஙக முகைத்தல் - அருமபுதல. முலலைக கருபபொருளகளுள முழவும, முலலைப பூவும, முதறபொருளகளுள காா காலமும கூறினா

மழலை மருதம் - மருத நிலததின மருதமாகிய மரமும, கிளியாகிய புளளும கூறியபடி. சேக்கை - துயிலிடம

நிழல் செய் நெய்தல் - இஙகுககூறிய நெயதற கருபபொருளகள தாழை யும, நெயதறபூவும ஆம நெய்தல் அம் கழி - நெயதல பூககள பூததறகிடமாகிய கழிகள அம் - அழகு நெயதற பூககளாலும கைதை நிழலாலும அழகு படுததபபடட கழி எனபது குறிஞசி, வணடுகளால குறிஞசியாழ முரல, முலலை முழா முழககி முலலை அருமபுவிகக, மருதம மழலைக கிளிகளை உறஙகுவிகக, நெயதல கைதையின நிழலாலும நெயதற பூவினுலும அழகு படுததிறறு எனறதொரு தொடாபாகிய கவிநயமும காணக. 10

தொணடைநாடடுக குனற மகளிா கூநதலகளின உயாவை வாசனையால வணடுகள முதலில அறிநது, அரமபையா கூநதலிலிருபபதினும இஙகுத தஙகுதலே சிறநதது என று கணடு, அவவரமபையா கூநதலைவிடடுக கொடிசசியா கூநதலிலமூழகிக குடிகொணடன அதன பினனா, அவவணடுகள வழி காடடினமையாலும பிறவாற ருலும இவவுணமையையறிநத அரமபையரும இமையவாகளும தேவருலகில வாழ வதினும வேடமாதரும வேடருமாகப பிறநது இஙகு வாழதல சிறபபுடைததெனறு வேணடி அவவாறே இஙகு வநது பிறநது இறைவரை வணஙகுகினருாகளென றும (1090), அவவாறு பிறககுமபேறு கிடைககபபெருத அரமகளிா கொடிசசியருடன கூடி இஙகுச சுனைநீராடுகினறனா எனறும (1091) இககருததினைத தொடாநது அடுதத இரணடு பாடடுககளினும கூறுதல காணக

காளத்தி - தொணடை நாடடின 19-வது திருததலம கணணபபா புராணம - தலவிசேடம - பாாகக

கருங்குழல் - அமுதமுணடு நெடுநாள மூபபினறி யிருககபபெறருாகளாதலின நரைசேராது கறுதத கூநதல எனபது குறிபபு

பொங்குபூண் முலைக் கோடிச்சியர் - வளளி நாயகியாரை வளாதத தாயா சேடி மாா முதலியோாகளின வழியினா எனற சிறபபுக குறிததது 12

1090 பேறு வேறுசூ ழிமையவ ரரமபையா பிறநது
திரு மாறில வேடரு மாதரு மாகவே வணஙகும
இடைச் ஆறு சூழ்சடை யண்ணலாா திருவிடைச சுரமுங
சுரம் கூறு மேன்மையின மிககதங நாடடுவண் குறிஞசி. கங

(இ - ள்) வெளிபபடை. அநநாடடினது வணமையுடைய குறிஞசி நிலமானது, வேருகிய தனிபபேறறினை எணணி நோறற வானவாகளும அரமபையாகளும இஙகு ஒபபறற வேடாகளும வேடமாதாகளுமாகப பிறநது வணஙகுதறகிடமாகிய, கஙகை யாறு சூழகினற சடையையுடைய பெருமையுடைய சிவபெருமான எழுநதருளிய **திருவிடைச்சுரமும்** நிலவிய வாழவுடையதெனறு சொலலததகக மேனமையினலே மிகுநதது.

(வி - ரை) பேறு வேறு சூழ் - பேறு - அவவபபோது உருததெரியாது வநது வணஙகிப போதலைவிட எபபோதும இஙகு வாழநது வணஙகும பேறு **வேறு சூழ்** - தனியாக - வேருகச - சூழநத **சூழ்தல்** - ஆலோசிததல, நினைததல அதறகெனறு தனியாக நினைததுத தவஞசெயது வேடராகவும வேடமகளிராகவும பிறநதாாக ளெனபதாம

மாறில் - முனனரே தவஞசெயத தேவராயிருநது பினனரும தவஞசெயது இறைவனை வணஙகபபெறறவாகளாதலின அவவாறு செயயாத ஏனை வேடாகள இவாகளுக்கு ஒபபாகாா எனபாா **மாறில் வேடர்** எனருா "புவனியிற போயபபிற வாமையி னுணும போககுகின ருேமவமே" எனற திருவாசகம காணக.

பிறநது - வணங்கும் எனக **பிறத்தல்** - வணஙகுதறகாகப பிறவி எடுததனா எனபதாம வணஙகுதலே பிறவிபபயனும எனற உணமை வறபுறுததபபடடது.

திருவிடைச் சுரமும் கூறுமேன்மை - இடைசசுரமும நிலவிய வாழவுடைய தெனறு எடுததுச சொலலும மேனமை எனக "நிலவிய வாழவுடையது எனறு" எனபது குறிபபெசசம உமமை, முன கூறிய திருககாளததியேயனறி, என இறநதது தழுவிய எசசவுமமை

வண் குறிஞ்சி - குறிஞசிககு வணமையாவது தனனையடுததவா யாவாககும சிவநெறியின வாழவுபெற வழிகாட்டி யிடஙகொடுககும தனமை

இபபாட்டில குறிஞசி நிலககருபபொருளகளுள மககள - வேட்டும வேட மாதரும எனபது உணாததபபட்டது

திருவிடைச்சுரம் - தொணடை நாட்டு 27-வது தலம மலைகளினிடையில கறசுரத தில இடையில உளள காரணததினுற போநத பெயா சுவாமியின ஒளியுருவஙகணடு ஆளுடையபிளளையாா "இடைசசுர மேவிய இவாவண மெனனே?" எனறு பாடி யருளினா. செஙகறபட்டு நிலையததிலிருநது திருககழுககுனறம கறசாலையில 3 நாழிகை செனறு, அஙகு நினறும வடககே திருபபோரூா மடசாலையில 2 நாழிகையில வடககே திருமபி அரைநாழிகையளவில அடையததககது

மேன்மையின் மிக்கது - "நிலவிய வாழவு" என ஒரு மேனமை முனனாக கூறபபட்டதாதலின மேலும ஒரு மேனமை கூடுமபோது **மேன்மை மிக்கதாயிறறு** எனறாா 13

1091\. அமபொன வாாகுழற கொடிசசிய ருடனா மகளிா
வமபு லாமலாச சுனைபடிந தாடுநீள வரைபபின
உம்பா நாயகா திருக்கழுக குனறமு முடைத்தால
கொமபா வணடுசூழ குறிஞ்சிசெய தவங்குறை யுளதோ' கச

திருக் கழுக் குன்றம்

(இ - ள்) வெளிபபடை. அழகிய பொனனிறமுடைய மலாகளை அணிநத, வளாநது முடிதத கூநதலையுடைய கொடிசசியாகளுடன தெயவமாதாகள மணம பொருநதிய பூககளையுடைய சுனைகளிற படிநது முழுகுகினற நீணட இடஙகளை யுடைய, தேவா தலைவராகிய சிவபெருமான எழுநதருளியிருககும **திருக்கழுக் குன்றத்** தையும அககுறிஞசி தனனிடததுடையது ஆதலின மரககொமபுகளில மலாகளில வணடுகள மொயததறகிடமாகிய அநநாட்டுக **குறிஞ்சி நிலம் செயதவம் குறைவுடைய தாமோ?** (அனறு)

(வி - ரை) **அம் பொன் வார் குழல்** - "கொடிசசியா குழன மூழகி" (1089) எனற கருததினைத தொடாநது கூறியபடி. **பொன்** - பொனனிறமுடைய மலாகள பொனனணிகள எனறலுமாம **வார்குழல்** - பலதிறபபட வாாநது முடிககபபட்ட அழகிய பொனனிறம ஒழுகும எனறுரைபபாரும உணடு.

உடன் படிந்தாடும் - எனக கொடிசசியரின சிறபபு நோககி **உடன்** எனற உருபை அபபெயருடன சோதது ஓதினாா **அரமகளிர்** - மலைவாழும தெயவசசாதிப பெணகள "வான அரமகளிா", "சூா அரமகளிா" எனபன காணக. **உடைத்து** - குறிஞசி எனற எழுவாய வருவிகக **அக் குறிஞசி** எனசசுட்டு வருவிகக

குறையுளதோ? - ஓகாரவினு இனமை குறிததது செஙகணமால விடையாா திருககாளததியும, ஆறுசூழசடை அணணலாா திருவிடைசசுரமும, உமபா நாயகா திருககழுககுனறமும தனனுட பொருநதபபெறறதெனறால குறிஞசி செயதவம நிறைவுடையதேயாம எனபது இததவம வேறெநதக குறிஞசிககுளளது எனபதும குறிபபு. **உம்மை** - முன சொனனவறறோடு என இறநதது தழுவிய எசசவுமமை

திருக்கழுக்குன்றம் - தொணடை நாட்டு 28-வது திருததலம தேவாரபபாடல களும திருவாசகஙகளும பெறற சிறபபுடையது செஙகலபட்டு நிலையததிலிருநது தென கிழககே கறசாலையில 9 நாழியளவில உளளது இரணடு கழுகுகள முறையே நானகு யுகஙகளினும பூசிககும காரணததாற போநத பெயா. வேதஙகள மலையுருவ

பெரும்புனல் - கானியாறு - இடையிடை பரந்து - முயலுகைத்து - அடங்கும் என்றது காட்டாறுகள் வெள்ளத்தாற் பெருகுங்காலத்தில் முல்லைநிலக்காடுகளில் பல பக்கமும் பரந்து செல்வதனால் நீரின் வேகம் குறைந்து நிரந்து செல்லும், அந்நீர் மெல்லிய முல்லைப்புதல்களினூடு பரந்து செல்லும்போது அங்குப் பதுங்கியிருக்கும் மென்மைத் தன்மையுடைய முயல்கள் அந்நீரினால் துரத்தப்பட்டு அங்கு நின்றும் ஓடும், இவ்வாறு புதல்கள் முதலிய பல இடங்களிலும் பரந்து சென்றபின் கான யாற்றின் பெருநீத்தம் அடங்கும் (வேகம் குறையும்) என்றதாம்

இவ்வாறு தொடர்ந்து கூறியவாற்றால் முல்லைக்குரிய கருப்பொருள்களுள் **கானியாறு** என்ற நீர்நிலையும், **குருந்தம் முல்லை** என்ற மரமும் பூவும், **முயல்** என்ற மாவும், உணர்த்தப்பட்டமை காண்க **கானியாற்றின்** இயல்பும் தன்மையணியிற் சுவைபெற உரைத்ததுவும் கண்டுகொள்க மலையினவீ ழருவிகள் "பள்ளந்தாழுறு புனலிற் கீழ்மேலாக" (திருவாசகம்) என்றபடி அதிகவேகமாய் வருதலும்,யானை தேக்கு சந்தனம் முதலியவற்றை வாரி உருட்டிக்கொண்டு வருதலும்போ லல்லாது, கானி யாறுகள், பெருநீரினைக் கொண்டிருந்தும் முல்லையின் பரந்த காடுகளினிடையே பரந்து செல்லுதலால் மென்புதல்களையும் அலைக்கமாட்டாது அங்குத் தங்கும் மென் முயல்களைமட்டும் ஓட்டத் துரத்தி அம்மட்டில் அடங்குவன என்று தற்குறிப்பேற்றச் சுவை விரவக் கூறிய நயமும் காண்க

நீண் முல்லை - முல்லைநிலக் காடுகளின் பரப்புக் குறித்தது 16

1094\. பிளவு கொண்டதண் மதிநுதற் பேதைய ரெயிற்றைக்
களவு கொண்டது தளவெனக் களவலர் தூற்றும்,
அளவு கண்டவர் குழனிறங் கனியுமக் களவைத்
தளவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தமக்குமுண் டென்று. கஎ

(இ - ள்) பிளவு ...... தூற்றும் - பிளவுபட்ட குளிர்ச்சி பொருந்திய மதியை ஒத்த நெற்றியினையுடைய இடைச்சியர்களது பற்களினழகை முல்லை யரும்புகள் களவு கொண்டன என்று களாச்செடிகள் அலர்தூற்றுவன, அளவு கண்டு என்று - (அதனை) அளவையினால் முல்லை அறிந்து, அவ்விடைச்சியரது கூந்தலின் நிறம்போலக் கனிந்த அந்தக்களவினைத் "தமக்கும் அதுவுண்டு" என்று சிரிப்பன

(வி - ரை) இப்பாட்டுத் தன்மையணியும், உயர்வுநவிற்சியும், தற்குறிப்பேற்றமும் சிலேடையும் விரவிய கலவையணி நயம்படக் கூறப்பட்டதாம்

பிளவுகொண்ட மதி - இருபிளவாகப் பிளந்தது போன்ற வடிவுடைய மூன் றும் பிறை **மதிநுதல்** - மதிபோன்ற நெற்றி மெய்பற்றிவந்த உவமம்

பேதையர் - இடநோக்கி இடைச்சியரைக் குறித்தது

எயிற்றைத் தளவு களவுகொண்டது எனக் **எயிறு** - எயிற்றின் வடிவம் நிறம் முதலியன, ஆகுபெயர்

எயிற்றைக் களவு கொள்ளுதல் என்றது அதன் அழகைக் கவர்ந்துகொண்டு அதுபோல விளங்குதல் இடைச்சியர்களின் பற்கள் முல்லை யரும்புகள்போல வுள்ளன என்பது கருத்து

களவு அலர் தூற்றும் - **அலர் தூற்றுதல்** - பழித்தலுக்கும் மலர்கள் சிந்துதலுக் கும் சிலேடைப்படக் கூறினார் **களவு** - களாச்செடி (களாமரம் எனினுமாம்)

அளவு கண்டு - அளவையினால் அறிந்து அலர்தூற்றுதலினால் அதன் உள்ளுறை யைக் கருதலளவையினால் கண்டு என்பது குறிப்பு. **தூற்றும்** - தூற்றுகின்ற என்ப

பெயரெச்சமாகக் கொண்டும், அளவு - தன்மை என்று கொண்டு, தூற்றும் தன்மை என்றுரைப்பினு மமையும் அலர்தூற்றல் - பலரறியப் பழி சொல்லுதல்.

அவர் குழல் நிறம்கனியும் - அவர் - அவ்விடைச்சியர், குழல்நிறம் - குழலின் நிறம்போன்ற கருமை நிறம் கனியும் - குழனிற முடையனவாகப் பழுக்கும் களாப் பழம் கருமையுடையது "களங்கனியைக் காரெனச் செய்தாரு மில்" - நாலடி. "காக்கையிற் கரிது களம்பழம்" என்று உதாரணமாக எடுத்துக் கூறுவதும் காண்க. கருமை நிறமே உருவமாகப் பழுத்தது போலும் என்பதாம் களா - கள - களவு. "குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ டுகர மேற்றலும்" என்ற விதிப்படி களா என்பது களவு என்று வந்தது நிலா - நிலவு என்பதுபோல "வண்ண நீடிய மைக்குழம் பாமென" (455), "இழுது மையிருட் கிருளென" (திருஞான - புரா - 678) முதலியவை காண்க.

அக்களவை - அலர்தூற்றும் என்று களவுக் குரைத்ததுபோல, இங்கும் அந்தக் களாமரத்தினை என்றும், அந்தக் களவினை - திருட்டுத்தனத்தை - என்றும் இருபொருள் படக்கூறின சுவை காண்க அ - அவ்வாறு அலர்தூற்றிய - என முன்னறிசுட்டு.

எதிர் சிரிப்பன - எதிர் - அந்த அலர் தூற்றுதலுக்கு எதிராக, சிரிப்பன - மலர்கின்றன முல்லை மலர்தல் சிரித்தல் போலாகும் என்பது.

"நமக்கும் உண்டு" என்று சிரிப்பன - வெளிவிய அந்தக் களவுத்தன்மை அலர்தூற்றும் தமக்கும் உண்டு என்ற கருத்துடன் சிரிப்பன.

எயிறு தளவின் தன்மைத்து - குழல் களவின் தன்மைத்து என்பன தன்மை யணிக்குறிப்பு களவு குழனிறங் கனியும் - என்பது உயர்வுநவிற்சி அலர் தூற்றல் - சிரித்தல் - இவை களவு கோண்டது தற்குறிப்பேற்றமும் சிலேடையும்.

ஓரிடத்திலே வெவ்வேறு பொருள்களைத் திருடிய இருவர் ஒருவரை யொருவர் அலர்தூற்றிக்கொள்ளும் சுவைபட உரைப்பது இத்திருப்பாட்டு.

முல்லைக் கருப்பொருள்களுள் களா அதற்குரிய மரமும், முல்லை - பூவுமாம்.

தளவு - கொடிக்கும் பூவுக்கும், களவு - மரத்துக்கும் (செடிக்கும்) பழத்துக்கும் முதலியினை யொற்றுமை பற்றிக் கூறினார். களவு அலர் தூற்றும்போது அரும்பா யிருந்த முல்லை, அது கண்டபின் சிரிப்பதுபோல அலர்ந்தது என்று முன்பின் கால ஒழுங்கு காணும்படி, பின் வைத்த வைப்புமுறையும் காண்க. 17

1095. மங்கை யாக்குவாள் விழியிணை தோற்றமான் குலங்கள்
திரு எங்கு; மற்றவ ரிடைக்கிடை மலர்க்கொடி யெங்கும்,
முல்லை அங்கண் "முல்லையின் றெய்வ"மென றருந்தமி ழுரைக்குஞ்
வாயில் செங்கண் மாறேழுஞ் சிவன்மகிழ் திருமுல்லை வாயில். கஅ

(இ - ள்) அங்கண் - அந்த முல்லை நிலத்தில், மங்கையர்க்கு . குலங்கள் எங்கும் - இடைச்சியர்களின் வாள் போன்ற விழியிணைகளுக்குத் தோல்வியடைந்த மான் கூட்டங்கள் எங்கும் உள்ளன, மற்றவர் கொடி எங்கும் - மற்று அவ்விடைச்சியரின் இடைகளுக்குத் தோற்ற (முல்லை) பூங்கொடிகள் எங்குமுள்ளன, முல்லையின் திருமுல்லைவாயில்-முல்லை நிலத்துக்குரிய தெய்வமென்று அரிய தமிழ்ப்பொருளிலக் கணத்தில் உரைக்கப்படுகின்ற செங்கணணுடைய திருமால் பூசித்த சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருமுல்லைவாயில் என்ற தலம் உள்ளது.

(வி - ரை) அங்கண், மான்குலங்கள் எங்கும் உள்ளன, மலர்க்கொடி எங்கும் உள்ளன; திருமுல்லைவாயில் உள்ளது என்று பயனிலைகளை விரித்துரைத்துக் கொள்க,

மங்கையர் வாள் விழியிணைக்கு - எனக இருகும நானகாம வேறறுமை உருபு விரிததுககொளக விழியிணைக்குத் தோற்றலாவது அவவிழிகள போனற அழகும மருணட பாாவையும தம கணகளுககிலலாமை

இடைக்கு இடை கோடி - எனறதும அவவாறே கொளக. இடைதல் - தோலவி யுறறு உடைதல இவையிரணடும உயாவு நவிறசியும தறகுறிபபேறறுமாம

மலர்க்கோடி - இடநோககி முலலைககொடியினைக குறிததது முலலைககொடி களின துவணடு வளாநதிருககும தனமை காணக.

முல்லையின் தெய்வம் என்று அருந்தமிழ் உரைக்கும் செங்கண்மால் - நானிலத துககும அவவநிலததுககுரிய தெயவம உணடு. அதனைப பொருளிலககணம "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும், சேயோன மேய மைவரை யுலகமும, வேநதன மேய தீமபுன லுலகமும, வருணன மேய பெருமணல உலகமும, முல்லை குறிஞசி மருத நெயதலெனச, சொலலிய முறையாற சொலலவும படுமே" (தொல - அகத - 5) எனறு அறிவிககினறது முலலைக கருபபொருளகளுள, உரிய தெயவம திருமால எனபது அறிவிககபபடடபடியாம அருந்தமிழ் - அரியதாகிய தமிழப பொருளிலக கணம. அருமையாவது இவவிலககண அமைதி வேறு எநத மொழிககும இலலாமை தமிழ் - தமிழப பொருளிலககணததுககு வநதது ஆகுபெயா

மால்தொழும் சிவன் - மாலதான தெயவமாக ஆடசிபுரியும உரிமை கொணட முலலைநிலததில தனககுப பெருமானுகச சிவனை வழிபடுகினருா எனற சிறபபுபபடக கூறினா **முல்லையின் தெய்வமென்று உரைக்கும்** - எனற இலேசினுலும குறிபபி னுலும முலலை முதலாகிய அவவநிலததுககுரிய தெயவமிதுவிது எனறுரைபபது உபசாரமே எனபதும, அததெயவஙகளை அஙகஙகும நிறுவி அததெயவஙகடகுத தெயவமாய ஆடசிபுரிபவா சிவபெருமானே எனபதும அவரே முழுமுதலவா எனப தும கருததளளவையாற பெறவைததாா **முல்லையின் தெய்வமென்றுரைக்கும் மால்தொழும்** எனற கருததுமிது

சிவன் எனறதனுல முழுமுதற கடவுள எனபது பெறவைததாா "சிவனெனு நாமந தனககே யுடைய செமமேனி யெமமான", "பரமுதலாயதேவா சிவனுய மூாததி" எனற அபபா திருவாககுககள காணக

சிவன் மகிழ் திருமுல்லைவாயில் - சிவன எஙகும நிறைநதுளளவராயினும திரு முலலைவாயிலில சிறநத விளககததோடு வீறறிருபபாா எனபாா மகிழ் எனருா. சிவபெரு மான முலலைககொடியினகீழ எழுநதருளியிருததலால முல்லைவாயில் எனப பெயா பெறறது. சோழநாடடில சீகாழிககருகில உளள இபபெயாபெறற தலததினினறும பிரிததுணரத, தொணடை நாடடிலுளள இது, வடதிருமுலலைவாயில எனறு வழஙகப பெறும "சொலலருமபுகழான றொணடைமான களிறறைச சூழகொடி முலலையாற கடடிட, டெலலையி லினப மவனபெற வெளிபபட டருளிய விறைவனே யெனறு, நலலவா பரவுந திருமுலலை வாயி லுறைதனே!" (தககேசி - 10) எனற ஆளுடைய நமபிகள தேவாரம இநதச சரிததததினையும பெயாககாரணததையும விளககுதல காணக இததலததில ஒருகாலம தொணடைமான யானையேறிச செலலுமபோது அவனது யானையின காலில முலலைககொடிகள சுறறி அதனை மேறசெலலவொடடாது தடுததுவிடடன, அவன முலலைககொடிகளை வாளினுல வெடட, அது அநத முலலை வனததில மறைநதிருநத நாயகரின திருமேனியில படடு இறைவா வெளிபபடடனா அநதச சுவடு இனறும காணததககது

இததலம அமபததூா எனற (M. S. M. Ry) இருபபுபபாதை நிலயத்தினின றும வடமேறகே மடசாலையில 3 நாழிகை யளவில அடையததககது.

குறிப்பு :—இப்பாட்டிற்கு மேலே குறித்தபடியன்றித், திருமுலஙலவாயிலில் எங்கும் மான கூட்டங்களும் கொடிகளும் உள்ளன என்று கூட்டி வினைமுடிபு கொண்டு உரைத்தனர் முன் உரைகாரர்கள் இராமநாதச் செட்டியார் உரைக் குறிப்பினைப் பின்பற்றி இங்கு மேற்கண்டவாறு கூட்டி உரைக்கப்பட்டது 18

1096. நீறு சேர்திரு மேனியர் நிலாத்திகழ் முடிமேன்
மாறில் கங்கைதா னவர்க்குமஞ் சனந்தர வணைந்தே
ஊறு நீர்தரு மொளிமலர்க் கலிகைமா நகரை
வேறு தன்பெரு வைப்பென விளங்குமா மூல்லை. ௧௧

திரு ஊறல்

(இ - ள்) வெளிப்படை. திருநீறு சேர்ந்து விளங்குகின்ற திருமேனியினையுடைய சிவபெருமானது பிறை விளங்கும் திருமுடிமேல் உள்ள ஒப்பற்ற கங்கையானது அவர்க்குத் திருமஞ்சனநீரைத் தரும்பொருட்டு இவ்வுலகத்தில் வந்து அணைந்து ஊறுகின்ற நீரைத்தரும் ஒளிபொருந்திய மலர்களையுடைய கலிகைமாநகர் என்ற திருவூறல் என்னும் தலத்தை வேறாகத் தனது பெரிய சேமவைப்பு என்று சொல்லும்படி பெரிய முல்லை நிலமானது விளங்கும்.

(வி - ரை) நீறு சேர்திருமேனியர் - நீறுசேர் - உலகங்கள் தீயூழியிற் சாம்பராயினபோது அச்சாம்பர் அக்காலத்து அழியாதிருக்கும் சிவன்திருமேனியிற் சேர்ந்து கிடப்பதாம் என்ற குறிப்புப்பட நின்றது. "வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே" (கௌசிகம் - திருப்பாசுரம் - 3) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரது தேவாரத்துக்கு, ஆசிரியர் சேக்கிழார் நாயனார் அருளிய "வெந்த சாம்பல் விரையென பதுமம், தந்த மிலொளி யல்லா வொளியெல்லாம், வந்து வெந்தற மற்றப் பொடியணி, சந்தமாகக் கொண்ட வண்ணம்" என்ற பேருரையும் இங்கு நினைவு கூர்க. "நீறு சேர்திரு மேனியர்" (மேகராகக் குறிஞ்சி - பராய்த்துறை - 1) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவார ஆட்சி போற்றப்பட்டது காண்க. மேனியரது என ஆறனுருபு விரிக்க.

நிலாத்திகழ்முடி - தேய்ந்து குன்றிய நிலா மீளவும் திகழும் பேறுபெற்ற திருமுடி என்பதாம்.

மாறில் கங்கை - மாறுஇல் - ஏழு பெருந் தீர்த்தங்களுள் ஒன்றாதலாலும், அவற்றுள் இறைவன் திருமுடியில் இருக்கும் பேறுபெற்றதாகலாலும் மாறு இல்லாத தாயிற்று. மாறுஇல் - குற்றமற்ற என்றலுமாம். கங்கைதான் - அணைந்தே - நீர்தரும் என்று கூட்டுக. மஞ்சனம் - திருமஞ்சனம் செய்தற்குரிய நீர். தான் - தானாகவே. கங்கையே என்ற தேற்றப் பொருள்படக் கூறுதலுமாம்.

முடிமேல் - கங்கை - மஞ்சனந்தர - அணைந்தே என்றதனால் முடிமேல் தங்கிக் கிடத்தலினும், இந்நிலவுலகத்தில் இங்கு ஊறுநீராய் வரின் அவரது திருமேனி முழுதும் தீண்டும் திருமஞ்சனநீர்க்கப் பயன்பெறலாமென்று எண்ணி அணைந்து என்ற குறிப்பும் (அணைந்த என்ற சொல்லாற்றலால்) பெறுதல் காண்க. அணைதல் - வானிடத்தினின்றும் கயிலையினின்றும் போந்து இங்குச் சேர்தல்.

ஊறு நீர் தரும் - ஓடுகின்ற பேரியாறன்றது சிறிய அளவாய் உருவெடுத்து ஊறுகின்ற நீரினைத்தரும் எனக். இக்காரணத்தால் திரு ஊறல் என்று இத்தலத்துக்குப் பெயர் வழங்குவதும் காண்க. சுவாமி பெயர் சலநாதேசுவரர் எனவும், கங்காதரேசுவரர் எனவும் வழங்கப்படுதலும் காண்க.

வேறு தன்பெருவைப்பு - வேறு - வேறாகிய - தனியாகிய பெருவைப்பு - பெரிய சேமநிதி.

கலிகைமாநகர் - இது தக்கோலம் எனவும், திருவூறல் எனவும் வழங்கப்படும். தொண்டைநாட்டில் 12-வது தலம். ஆளுடையபிள்ளையாரால் பாடப்பெற்றது.

சுராகுருவுக்கு இளைய முனியாகிய சமவாத்தன முனிவர் பூசித்த தலம் என்று ஆசிரியரால் பாராட்டப்படும் பெருமையுடையது '(திருஞான - புரா - 1007) இது தக்கோலம் என்ற இருப்புப்பாதை நிலயத்திலிருந்து கிழக்கே ஒரு நாழிகையளவில் உள்ளது 19

மருதம்

1097. வாச மென்மலர் மலகிய முல்லைசூழ் மருதம்
வீசு தெண்டிரை நதிபல மிக்குயர்ந் தோடிப்
பாச டைத்தடந் தாமரைப் பழனங்கண் மருங்கும்
பூசல் வன்கரைக் குளங்களு மேரியும் புகுவ. உ௦

(இ - ள்) வெளிப்படை வாசனையுடைய மெல்லிய மலர்கள் நிறைந்த முல்லைக் கொடிகளையுடைய முல்லை நிலத்தினை அடுத்த மருத நிலத்தில், வீசுகின்ற தெள்ளிய அலைகளையுடைய பல நதிகள் மிக்கு உயர்ந்து ஓடிப், பசிய இலைகளையுடைய பெரிய தாமரைகள் பூத்தற்கிடமாகிய வயல்களின் பக்கங்களிலும், பறவைகளின் ஒலி மிகுதியுடைய வலிய கரைகள் பொருந்திய குளங்களிலும் ஏரியிலும் புகுவன எனக.

(வி - ரை) வாசமென்மலர் - இடநோக்கி முல்லை மலர்களைக் குறித்தது முல்லை சூழ் மருதம் - முல்லையை அடுத்த மருதநிலம் "எல்லையின் புறத்தன - முல்லை" (1093) என்றது காண்க

வீசுதெண்திரை நதிபல - பாலி - கூவம் - குசஸ்தல ஆறு-கம்பை - அடையாறு - வேகவதி - செய்யாறு - முதலியன தெள்திரை - வெள்ளம் வரும் சில நாட்களிலன்றி ஏனைக்காலமெல்லாம் தெளிந்த தண்ணீரே வருதல் குறிப்பு

நதிபல - ஓடி - பழனங்கள் மருங்கும் - குளங்களும் - ஏரியும் புகுவ என்க.

மிக்கு உயர்ந்து ஓடி - மிகுதல் - நீர்பெருகுதல், உயர்தல் - கரையினுள் அடங்காமல் மேற்கிளம்புதல், ஓடுதல் - வேகங் குறித்தது

பூசல் வன் கரை - பூசல் - குளக்கரையில் உள்ள மரங்களில் அளவில்லாத பறவைகள் கூடிச் செய்யும் பற்பல விதமான ஒலி பூசல் என்றதற்கு இவ்வாறன்றி அலைகள் மோதுகின்ற என்றுரைத்தனர் முன்னுரைகாரர்கள்

குளம் - ஏரி - நாற்புறமும் வலிய கரைகள் இடப்பட்டனவாய், தாமரை முதலியவை பூத்தற்கிடனாய், ஊரினுள் இருக்கும் சிறிய நீர் நிலைகளாகிய வாவிகள் குளம் எனவும், அவ்வாறல்லாது அளவாற பெரியனவாய் ஊரின் புறத்து இருப்பனவாய்ப் பெருங் கரைகளால் தண்ணீர் தேக்கப்பட்டுப் பயிருக்கும் உதவும் பெரு நீர்நிலைகள் ஏரி எனவும் படும் ஏரிகள் நீர் நிறைந்தபோது எண்ணிறந்த பறவைகள், நீர்வாழுயிர்கள், ஏனையுயிர்கள் இவைகளுக்கும், தாவரவுயிர்களுக்கும் வரைவின்றி உதவுவன என்பதனை "ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்" (திருத்தாண்டகம் - திருமறைக்காடு-5) என்று உவமை முகத்தால் அருளினர் அப்பர் சுவாமிகள் தனக்குவமையில்லார் தானது கருணைக்கு உவமையாகக் காட்டத்தக்க பெருமை யுடையது ஏரி என்பதாம்

புகுவ - அணை முதலிய செயற்கை முயற்சிகளாற் றேக்கிப் புகுத்தலன்றி, இயல்பாய்த், தாமாகவே, புகுவன என்பது குறிப்பு

உயர்ந்தோங்கி—என்பதும் பாடம் 20

1098. துங்க மாதவன் சுரபியின் திருமுலை சொரிபால்
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமால் வரைமிசைப் போந்தே
பாலி அங்க ணித்திலஞ் சந்தன மகிலொடு மணிகள்
பங்க யத்தடம் நிறைப்பவந் திழிவது பாலி. உக

(இ - ள்) வெளிப்படை. உயர்ந்த தவத்தையுடைய வசிட்ட முனிவனிடமிருக்கும் காமதேனுவினுடைய திருமுலை சொரிந்த பாலானது, பெருகுகின்ற தீர்த்தமாக உருப்பட்டு நந்திமலையினின்றும் போந்தே, அவ்விடத்துள்ள முத்துக்களையும், சந்தனம் அகில் முதலியவற்றோடு, மணிகளையும் கொண்டுவந்து தாமரைத் தடாகங்களில் நிறைக்கும்படி கீழ் இறங்கி ஓடிவருகின்றது பாலியாறு எனப்படும்.

(வி - ரை) பாலி - மேற் கூறிய பல நதிகளுள் ஒன்று பாலாறு. அது சிறப்புடையதாதலின் அதனை இப்பாட்டாலும் வரும்பாட்டாலும் கூறுகின்றார். இப்பாட்டினுற் பாலி (ஆறு) என்ற பெயரின் காரணத்தையும் அதன் வரலாற்றுச் சிறப்பினையும் கூறுகின்றார். நாட்டுச் சிறப்பிலும் நகரச்சிறப்பிலும் இவ்வாறே முதலிற் பழஞ்சரித்தத் தொடர்பு காட்டிச் சிறப்பித்தது, அதன் பின் இந்நாட்டுச் சிறப்புக் கூறியது காண்க.

துங்கமாதவன் - வசிட்ட முனிவன். துங்கம் - பெருமை. துங்கம் - மா - ஒருபொருட்பன்மொழி மிகுதி குறித்தது.

பாலி - பால், பொங்கு தீர்த்தமாய்ப் பெருகிப், போந்தே, இழிவதனால் இப்பெயர் பெற்றதென்று பெயர்க் காரணங் கூறியவாறு. இப்பெயர்க்கேற்ற சிறப்பு விளங்கும் தன்மையினையே மேல்வரும்பாட்டினுந் தொடர்ந்து கூறுதல் காண்க.

நீத்திலம் பாலி - "சந்தன வேருங் காரகிற் குறடுந் தண்மயிற் பீலியும், சுமந்து கொண்டுநதி, வந்திழிபாலி" (வடதிருமுல்லைவாயில் - தக்கேசி - 5) என்ற ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரம் இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலது.

சுரபியின் திருமுலைசொரிபால் நதிவரை மிசைப்போந்த வரலாறு.—ஒருகாலத்தில் நந்திமலையின் மேல் வசிட்டர் தவஞ்செய்திருந்தனர். அவரது ஆச்சிரமத்தில் ஏவல் செய்துகொண்டிருக்கும் காமதேனு சிவபெருமானது இடபதேவரைக் கண்டுவிருப்பங் கொண்டது. அதனை முனிவர் அறிந்து ஒரு தருப்பையினை எடுத்தெறிய அத்தருப்பை ஓர் இளங்கன்றாகியது. அதனைக் கண்டு மனத்துள் அன்புபெருக உருகிக் காமதேனு பாலினை மலைமீது பொழியவே, அதுவே தீர்த்தமாய்ப் போந்து பாலாறெனப் பெருகிற்று என்பதாம். "கழிந்த பற்றுடை வசிட்டன் திருக்கையாக் கவினார், மொழிந்த நந்தியம் பெருவரை" (9) என்றும், "வாலிதாகிய குணத்தினன் வசிட்டனென் றுரைக்குஞ், சீல மாமுனி படைத்ததோர் தேனுவின் றீம்பால், சால நீடியே தொல்லை நாட்டடைந்திடு தன்மை" (11) என்றும் வரும் கந்தபுராணம் ஆற்றுப்படலங் காண்க.

பொங்கு நீத்தமாய்—என்பதும் பாடம். 21

1099\. பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாயபோல்
மள்ளர் வேனிலின் மணற்றிடர் பிசைந்துகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப்
பள்ள நீள்வயற் பருமடை யுடைப்பது பாலி. உஉ

(இ - ள்) பாலி - பாலாறு, பிள்ளை தாய போல - மகவு தன் கையினாற்றடவிடப் பெருகும் பால் சொரிகின்ற தனங்களையுடைய தாயினைப் போல, மள்ளர் கைவருட - உழவர்கள் வேனிற் காலத்தில் மணல் மேடுகளைப் பிசைந்து காலுண்டாக்கி ஒழுங்குசெய்ய, வெள்ளநீர் ஏறி - ஊறிப் பெருகுகின்ற நீர் இருபக்கங்களிலும் கால்வாய்களின் வழியே மிதந்து மேலேறிப்போய்; பள்ளநீள் உடைப்பது - பள்ள நிலத்திலுள்ள நீண்ட வயல்களின் பரிய மடைகளை உடைப்பது.

(வி - ரை) பிள்ளை தடவப் பால்சொரியும் முலையினையுடைய தாயின் செயலினை, மணற்றிடர் பிசைந்து கை வருட நீர் சுரக்கும் பாலியின் செயலிக்கு உவமித்தார்.-

பாலி - பாலாறு என்ற பெயருக்கேற்பக் கூறிய பால் சொரியும் உவமை நயத்தை நோக்குக

பிள்ளை . போல் - குழவி கை வருடி வாயவைத்தபோது பால சுரநதும, அலலாத காலஙகளிற பாலகரநதும இருபபது தாய முலேயின இயலபு அவவாறே, தமமை ஊட்டும தாயபோற கணடு மள்ளர் வேணடி மணறறிடா பிசைநது கைவருட நீர சுரநதும, அலலாதபோது நீர உடகரநதும உள்ளது பாலாறு எனபதாயிறறு வேணடுங காலமறியாது வேணடாதபோதும எஞஞானறும நீர பெருக ஓடிககொணடிருககும ஏனைய பேரியாறுகள எபபோதும பாலொழுகும நோயத தனமைகொணட முலேத தாயைபபோல (அநநோய நீககமபெறும அவசியம) உள்ளவை எனறது குறிபபாம. இதனால எபபோதும நீர பெருககுமபெருநதிகளும மேல நீரினறி மணற பரபபாயக கணடு உள் நீர ஊறும பாலாறறுககிணையிலலன எனறு தனமையணியில வைதது உயாவு நவிறசிபெறக காட்டியது ஆசிரியரது உணமை பிறழாத தெயவக கவிமாண பாகும *

வெள்ளநீர் .பருமடை உடைப்பது - மணறறிடா பிசைநது இவவாறு தோணடு காலில வரும ஊறறு நீரேயாயினும அது பெருகிச சென்று பள்ளததில உள்ள வயற பகுதிகளிற சேருமபோது செழிததுப பெருககெடுததுப பாயநது பரிய மடையை யும உடைககவலலதாகும எனபது வெள்ளநீர் - எனறதனால கீழப போகப போக நீரபபெருககுளதாகும இயலபும, இருமருங்கு எனறதனால பாலாறு இருகரையும செழிககபபாயும இயலபும, மிதநது ஏரி எனறதனால மெலல ஓடிசசோநது உயரததில ஏறிபபாயும இயலபும, பள்ளநீர்வயல் - எனறதனால இததனமையும பயனும ஆறறின பகுதிககுப பள்ளததில உள்ள வயலகளுககே உளதாகும இயலபும, வயலகள நீணடு பெரியனவாயிருககுமியலபும, பருமடை எனறதனால அநநீரின பெருககினைத தடுதது வழிபபடுததப பரியமடைகள வேணடபபடும இயலபும தனமையணியில வைததுக கூறிய கவிநயம காணக "பள்ள மடையாய" (சிறுத - புரா - 4) எனறது காணக இககாட்சிகள இனறும உள்ளனவாயப பாலாறறின பல பகுதிகளிலும காணததககன வேனிலில் - கை வருட எனறதனால ஏனைககாலஙகளில இயலபாகவே சென்று பாயும எனபது குறிபபு 22

1100. அனைய வாகிய நதிபரந தகன்பணை மருங்கின
கனைநெ டும்புன னிறைந்துதிண கரைபபெருங் குளங்கள்
புனையி ருங்கடி மதகுவாய திறநதிடப புறமபோய
வினைஞ ராரபபொலி யெடுப்பநீர வழங்குவ வியனகால. உரு

(இ - ள்) வெளிபபடை அததனமையான நதிகள் பரததலால வயலகளின பககஙகளில ஒலிசெயகினற நீணடபுனல நிறைநது, திணணிய கரையையுடைய பெருங குளஙகளுட சோநது, அவறறிற கட்டபபட்ட பெருங்காவலுடைய மதகு வாயகள திறநதுவிட அவவாயகளின மூலம வெளியேபோய, மள்ளாகள நீர்வரவு கணடு ஆரவாரம செயயும ஒலிமிகுமபடி இடமகனற காலவாயகளின் வழியே நீரினை வழஙகுவன.

(வி ரை) அனையவாகிய நதி - 1099-ல கூறிய பல நதிகளுள்ளே சிறநத பாலாற் றின பெருமை மேலிரணடு பாட்டுககளாற கூறிய ஆசிரியா, அதுபோனற ஏனை நதி

* இதுபறறி எனது சேக்கிழார் 136, 137 பக்கங்களில் உரைதத்தை பார்கக.

களின சிறபபினை இபபாடடாற கூறுகினறுா. ஆறறின நீர நேரே வயலகளிற பாயவ தும,குளஙகளுட புகுநது தேககபபடடு மதகுகளின வழிக காலவாயகளால வயலகளிற பாயவதும ஆக நீரபபாசன வசதி யிருவகைபபடும் அவறறுள ஏனை நதிகள பாலாறுபோல நேரே வயலகளுட சென்று பாயாமல, குளஙகளை நிரபபி அஙகு நின றும மதகு - காலவாய - இவறறினமூலம வயலகளில சென்று பாயவன எனபதாம

நேரே தான கொடுததுவககும வளளலபோலப பாலாறும, தனபொருளைப பிறாபாற கொடுததுச சேமஞசெயது அவாகள விருமபியபடி அவாகளமூலம கொடுக கும கொடையாளிகளபோல ஏனை நதிகளும உளளன எனற இநதக குறிபபினால பாலாறறின சிறபபுக கூறியதுமாயிறறு

புனை இருங் கடி மதகு வாய்திறநதிட-வெளளநீரைத தேககிவைதது வேணடிய போது வேணடிய அளவு வேணடிய நிலஙகளுககுள புக விடுவதறகு ஏரிககரைகளில திணணிய பெரிய காவலபெறற **மதகுகள்** வேணடபபடுவன பெருநீரத தேககததி னால கூடும கனததைத தாஙகுவதறகுத தகக வலிமையும காவலும வேணடபபடுவத னால **இருங் கடிமதகு** எனறுா இது மனிதா நினைநது பெருமுயறசியால மேறகொணட வகுககபபடுதலின **புனை** எனறுா திறககவும அடைககவும ஏறறபடி அமைககபபடுவ தெனற குறிபபுபபட **வாய்திறநதிட** எனறுா

நதிகள பரநது - புனலநிறைநது - குளஙகள புகுநது - மதகுவாய திறநதிடப - புறமபோய - ஒலிஎடுபபக - கால (வழி) - நீர வழஙகுவ எனக கூடடிமுடிகக.

கனைநெடும்புனல் - பெருநீரபபெருககு இரைசசலுடன வருதல குறிததது.

திண்கரைப் பெருங்குளங்கள் - (சிறையிடட) தேககபபடட நீர உடைததுக கொணடு போகாதபடி இடபபடடவையாதலின திணணிய கரை எனறுா **பெருங் குளங்கள்** - பாசன ஏரிகள

மததுவாய் திறநதிடப் புறம்போய் - குளததில சிறைபபடட நீர மதகுவாய திறகக வெளியிற போய "மாமத கூடுபோய, மணடுநீா வயலுடபுக" (60) என றது காணக இதறகு இவவாறனறி, மதகுகளும கரைகளும உடைததுககொளளும படி எனறு முன உரைகாராகள உரைததவை பொருநதாமை யறிக

வினைஞர் - இடநோககி உழவரைக குறிததது. **ஆர்ப்பொலி எடுப்ப**-"மளளா குரைதத கையோ சைபோய, அணடா வானததி னபபுறஞ சாருமால" (60) எனறு இதன சிறபபுக கூறியது காணக

வழங்குவ - வேணடிய அளவு வயலகளுககுக கொடுபபன **வியன்கால்** - இடம அகனற காலகளின வழி வழி எனறது தொககது

இப பாடடிறகு இவவாறனறி, நதி - பாலாறு எனறு கொணடு, பாலாறறின மிகக நீர நிறைநது குளஙகளும மதகுகளும உடைததுககொளளுமபடி சென்று காலவாயகள நீரைக கொடுககினறன எனறுரைததனா முன உரைகாராகள

குளஙகள எனறதை எழுவாயாககிப, பாலாறு பாயதலால புனல நிறையக குளஙகள நீர வழஙகுவ எனறு கூடடி முடிதது உரை கூறுவா இராமநாதசசெடடியாா

கரைப்போரும்—எனபதும பாடம

1101\. மாறில வணபகட போபல நெருஙகிட வயலகள
சேறு செயபவா, செஙநெலின வெணமுளை சிதறி
நாறு வாாபபவா, பறிபபவா, நடுபவ, ராான
வேறு பலவினை யுடைபபெருங கமபலை மிகுமால். உ௪

(இ - ள்) வெளிபபடை ஒபபறற வளததைக கொடுககும எருமைக கடாக களைப பூடடிய பல ஏாகள நெருஙகிட வயலகளைச சேறு செயபவாகளும, செநநெலலி னது வெளளிய முளைகளைச சிதறிவிதைதது நாறறு விடுகினறவாகளும, நாறு பறிக கினறவாகளும, (நாறு) நடுகினறவாகளுமாகிய வெவவேறு பல உழவின பகுதிகளாகிய தொழிலகளைச செயபவாகளுடைய பெரிய ஆரவாரம மிகும

(வி - ரை) **மாறில் வண்மை என்றது** - ஏரினுல வரும ஒபபறற வளமகுறிததது "ஏரின மலகு வளததி ருலவரு மெலலை யிலலதோா செலவம" (441) எனறதுகாணக.

பகட்டு ஏர்பல - பகடு எருமைககடா இவறறையே ஏாிறபூடடுவதும இவறறாற பிற உழவுப பகுதிகளைச செயவிததலும பறறி முன உரைததவை பாாகக. (74 முதலியன)

ஏர்பல - உழவு காலததில பல ஏாகளை ஒரு சேரககொணடு தொழில செயயும தனமை குறிததது

சேறுசெய்தல் - நாறுவார்த்தல் - (நாறு) பறித்தல் - நாறுநடுதல் - இவை உழவின வெவவேறு பகுதிகள இவை பலவும பறபல இடஙகளில ஒரு காலததே காண நிகழவனவாதலின **பல்வினையுடைப் பெருங்கம்பலை மிகும்** எனறாா இவவாறு ஒருகாலததில சேறுசெயதல முதல நெல அறுததல, தூறறல, குவிததல வரை உழவு வினைப பகுதிகள பலவும பல வயலகளிலும காண நிறபதும, குறிதத பருவம எனப தினறி எலலாக காலததும உழவு வினைகள செயய நிறபதும தொணடை நனனாட டின நீாவள நிலவளஙகளின சிறபபியலபாம

வெண்முளை சிதறி நாறு வார்ப்பவர் - நாறு வார்த்தல் - நாறறு விடுதலுககாக விதை நெலலைத தூவுதல **வார்த்தல் -** தூவுதல விதை நெலலை முனனா நீரில ஊறவைத்து முளை கிளமபின பினனரே நாறறு விடுதறகாக அதனைத தெளிதது விடுவது நனமை தரும உழவு வழககு எனபதனைக குறிததாா. **சிதறுதல் -** நாறு விடுதறகுச சேறுசெயது அமைதத நிலததில தூவுதல **வெண்முளை -** ஊறவைதத நெலலின முளை கிளமபும பருவம குறிததது, முளை கிளமபுமபோது வெளளிதாய இருககும 24

1102. வருமபு னற்பெருங காலகளை மறிததிட வாளை
பெருஙகு லைபபட விலஙகுவ பிறஙகுநீாப பழனம,
நெருஙகு சேறகுல முயாததுவ நீளகரைப, படுததுச
சுருஙகை நீாவழுக கறுபபன பருவராற றொகுதி. உரு

(இ - ள்) வெளிபபடை நீா வருகினற பெரிய காலகளை வாளைமீனகள குறுக கிடடுத தடுகக, அதனால அநத நீா தேககம பெறறுப பெரிய கரைகள உடைபபடடுப போமபடி நீாககாலகள விலஙகிப போகினறன, விளஙகுகினற நீரையுடைய வயல களில நெருஙகியுளள சேல (கெண்டை) மீனகளின கூடடம பளளமானவயலை நீணட கரையாகச செயது உயாததி விடுகினறன, மதகுகளுட புகுநது நீாவரும வழியைப பரிய வரால மீனகள அடைதது விடுகினறன

(வி - ரை) இதனால வாளை, சேல, (கெணடை), வரால எனற மூனறு வகை மீனகள இவவுழவின பகுதிகளில செயயும செயலகளை இடையூறு செயவனபோலக கூறினாா. **வாளை** மீனகள குறுககிடடுக காலகளில நீாவருதலைததடுககும, **சேல்கள்** பல கூடியதனால பளளவயல கரைபோல மேடிடடுபபோம, **வரால்கள்** மதகினுட புகுநது நீாவரும வழியினை அடைககும எனக.

மறித்திட - விலங்குவ - உயர்த்துவ - அறுப்பன - *நாறுநட்டுக களைகட்டபின விளைவுமுற்றி அறுக்கும வரை நீர்பாய்ச்சுதல தவிர வேறு உழவுவினைகள இலலை அக்காலத்து நீர்பாயவதனை இடையூறினறி நிகழச செய்தலே உழவா உழத்தியா தொழிலாம இங்கு மீனகளால நீரசெலவின நிகழும இடையூறுகளைக கூறியவத னுல அவற்றை விலக்கி நீர்பாயும்படிச செய்வதும குறிப்பபாற கூறப்பட்டமை காணக இடையூற்றை நீக்குமவகையால உழவுக்குத துணை செய்வதோடு தமது மீன உணவுக்கும துணை செய்துகொளவா என்ற குறிப்புமாம நீர வளத்தால மிக்குப பெருகிய மீனகளின செழிப்பும், அவற்றின செயலால நெல விளைவுவரை உளள காலப்பகுதியின செலவும உணாத்தியதிறம காணக. இவவாறே முனனாத திரு நாட்டுச சிறப்பில நாறு நட்டுக களைகட்டபின கடைசியாகளின விளையாட்டும, வயன மாதா சிறுமகளிா விளையாட்டுமாகக காலம கழிதது, பயிா வளாந்து முற்றுமவரை காலமசெல்லுதலைக காட்டிய திறமும, அவவிடத்துரைத்தவையும இங்குநினைவுகூாக. (63—66)*

கரைப்படுத்துச் சேற்குலம் பழனம் உயர்த்துவ - *என்றது சேலகள மிகுதியாய நெருங்கிச செறிந்து தங்கும தனமையினை உணாத்திற்று* **நெருங்குசேல்** *என்ற குறிப்புமிது* **சேல்** - *கெண்டைமீன இதற்கு இவவாறன்றி சேலகள ஒன்றனமே லொன்று படுத்துக கரைகளை உயாத்துவ என்றுரைத்தனா முனனுரைகாராகள*

வரால் - *வேகமான நீரோட்டத்தினும எதிாத்துச செல்லும இயல்பு குறித்து அவை மதகுவாயில வரும வேகமான நீா வழியிற புகுந்து* **நீர்வழக்கு அறுப்பன** *என்றுா* **சுருங்கை** - *நீாவருதற்கமைத்த சிறுவழி, மதகுவாய* **வழக்கு** - *வழங்கு தல - வருதல. முனனரும* **வழங்குவ (1102)** *என்றது காணக*

வாளைகள் கால்களை மறித்திட - *அளவாற பெரியனவாய வேகமாய இயங்குத லனறி அங்கங்கும கிடக்கும இயல்பினை உடையன என்பது குறிப்பு* **வரால்கள** *தொகுதியாயும,* **சேல்கள** *நெருங்கியும இயங்குமியல்பினை முறையே* **தொகுதி** *என்றும,* **நெருங்கு** *என்றும குறித்த ஆசிரியா அவவாறின்றித தனித்தனி யியங்கும* **வாளையை** *அடைமொழியின்றித தனிக கூறிய நயமும காணக* 25

1103. *துளைத்த தடமபணை யெழுந்தசெந தாமரைத தவிசின*
இளைத்த சூலவளை கணபடுப பனவிடை யெங்கும,
விளைத்த பாசொளி விளங்குநீள விசும்பிடை யூாகோள
வளைத்த மாமதி போனறுள மருதநீா வைபபு ௨௬

(இ - ள்) *வெளிப்படை நீாவளம மிக்க மருதநிலப்பகுதியில வரமபுகளையுடைய பெரிய வயலகளில முளைத்தெழுந்த செந்தாமரைப பூவாகிய இருக்கையில சூலகொண்டு இளைத்த தூங்குவனவாகிய சங்குகள, அந்த இடமெங்கும முற்றிய பசசைநிற ஒளி பெற்று விளங்குவதாகிய ஆகாயத்தினிடையே பரி வேடத்தால வளைக்கப்பட்ட முழுமதி போனறுளளன.*

(வி - ரை) *தடமபணை - எங்கும - சூலவளை கணபடுப்பன எனக்கூட்டுக வயல களிற செந்தாமரை முளைத்தெழுந்து பூத்தன, தாமரை மலரில ஏறிச சூலகொண டிளைத்த சங்குகள துயினறன, சுற்றிலும எங்கும நெறபயிா பசசை நிறத்துடன விளங்கியது, அந்தச சங்குகளின தோற்றம, பசியவானத்தினிடையில பரிவேடத் தால வளைக்கப்பட்ட முழுமதியின தோற்றமபோனறிருந்தது என்பதாம*

பசிய பயிா - வானம, செந்தாமரை - மதியைச சுற்றிய செங்நிறமுடைய பரிவேடம ; அதனிடையில சங்கு - முழுமதி ; போனறன எனக

தளை - வரம்பு நீரினையும் எரு முதலிய உரங்களையும் வயலினின்றும் வெளிப் போகாமல் தடுத்து நிறுத்துதலால் வரம்புகள் தளை எனப்பட்டன. "சிறைவான் புனல்" (திருக்கோவை) என்பதுங் காண்க.

பணை எழுந்த செந்தாமரை - இதுபற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க. **எழுந்த** - தாமரைக்கொடி முளைத்தெழுந்ததனையும், அதன் பூக்களின் தண்டு உயர எழுந்து நிற்பதனையும் குறித்தது.

தாமரைத் தவிசு - தவிசு - இருக்கை; படுக்கையிடம், சேக்கை. "செறியிதழ்த் **தாமரைத் தவிசிற்** றிகழந்தோங்கு மிலைக்குடைக்கீழ்" (மேகரா - குறி - வீழி - 2) என்றும், "சேறெழுந்த மலர்க்கமலச் செஞ்சாலி கதிர்வீச, வீற்றிருந்த" (பழந்தக்க - தோணிபுரம் - 6) என்றும் வரும் ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரங்களும் காண்க.

சூல் இளைத்தவளை எனக் சூல்கொண்டதனால் அயர்வடைந்த சங்கு. கண்படு தற்குக் காரணங் கூறியவாறு.

விளைத்த பாசொளி - பயிர் விளைந்து முற்றியதனால் விளங்கும் பசியநிறம். இதனால் நட்ட நெற்பயிர் இடைக்காலத்துள் முதிர்ந்து பசசையாய் விளங்கிய நிலையும் குறிக்கப்பட்டது காண்க.

ஊர்கோள் - பரிவேடம். **ஊர்கோள் வளைத்த** - ஊர்கோளினால் வளைக்கப்பட்ட. தச்சனாற் கட்டப்பட்ட என்புழிப்போல, வினைமுதற்பொருளில் வந்த மூன்றனுருபும், **படு**விகுதியும் தொக்குநின்றன. இங்கு **ஊர்கோள்** என்றது ஓரோர்காலம் முழு மதியைச் சூழ்ந்துகாணும் சிவந்த கதிர்ப்படலத் தொகுதியை.

மாமதி - முழுமதி. **நீர்மருதவைப்பினிடத்துக்** கண்படுவனவாகிய **சூல் வளைகள் - போன்றுள** எனக். **வளை** - சாதியொருமையாதலின் பன்மைவினை கொண்டது.

நீள் வைப்பு—என்பதும் பாடம். 26

1104. ஓங்கு செந்நெலின் புடையன வுயர்கழைக் கரும்பு,
பூங் கரும்பயன் மிடைவன பூக,மப் பூகப்
பாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபைங் கதலிவண் பலவு
தூங்கு தீங்கனிச் சூதநீள் வேலிய சோலை. உகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஓங்கி வளரும் செந்நெற் பயிரின் பக்கத்தில் உயர்ந்த கழைக்கரும்பு உள்ளன, அந்த அழகிய கரும்புகளின் அயலில் நெருக்கமாகிய கமுகுகள் உள்ளன, அந்தக் கமுகுகளின் பக்கத்தில் நீண்ட குலைகளையுடைய தென்னைகளும், பசிய காய்களையுடைய வாழைகளும், வளப்பம் பொருந்திய பலாமரங்களும், தொங்குகின்ற இனிய பழங்களையுடைய மாமரங்களுமாய்ப் பொருந்திய நீண்ட வேலியை யுடையன சோலைகள்.

(வி - ரை) **ஓங்கு செந்நெல் - ஓங்கு** - சின்னாளில் மேலுயர்ந்து வளரும் நெற்பயிரின் வளர்ச்சியையும், செழிப்புடைய நெல் உயர்ந்தும் புடைபரந்தும் வளரும் வளர்ச்சியையும் குறித்தது. செந்நெலின் சிறப்புப்பற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க. **நெல்** - இங்குச் செந்நெற்பயிர் குறித்து நின்றது.

உயர் கழைக்கரும்பு - இது கரும்பின் ஒருவகை குறித்தது. "கழைக்கரும்பு" (67) என்றவிடத்துரைத்தவை பார்க்க. **உயர்** - என்றதனால் கணுக்களினிடை உள்ள பகுதி நீண்டிருத்தலும், கரும்பு நீண்டு வளர்ந்திருத்தலும் குறிக்கப்பட்டது. **கழைக் கரும்பு** - ஒரு பொருட் பன்மொழி என்றனர் முன்னுரைகாரர்கள்.

மிடைவன பூகம் - கமுகமரங்களை நெருங்கப் பயிரிடுந்தன்மை குறிக்கப்பட்டது.

நீள் குலைத்தெங்கு - தென்னையின் குலை நீண்டிருத்தலால் காய்களின் செறிவும் செழிப்பு மிகுதியும் குறிக்கப்பட்டன. நீண்ட தென்னை என்றலுமாம்.

வண் பலவு - பலாவின் வண்மையாவது பெரும் பழங்களையுடைமை, ஒரு பழத்தில் பல சுளைகளையுடைமையால் பலருக்கும் ஒரே காலத்தில் உணவாகும் தன்மை, வேரினுள்ளும் மரம் முழுமையும் காய்த்துப் பலன் உதவுதல், காயும் பழமும் உணவாகுதல், பழம் வெடித்துச் சாறுபாய்தல் முதலியன. "வண்பலவின்" (1044) என்ற விடத்துரைத்தவையும் பார்க்க.

தூங்கு தீங்கனிச் சூதம் - மாங்கனிகள் நீண்ட காம்புகளுடன் மரக்கிளைகளில் தொங்கு மியல்புடையன. தீங்கனி என்றதனால் கனி இனிய சுவையுடைத்தாதலும், காய் அவ்வாறின்றிப் புளிப்புடைத்தாதலும் குறிப்பாம். திரோதான சத்திக்கும் அருட் சத்திக்கும் முறையே மாங்காயினையும் மாங்கனியினையும் உவமித்துக் கூறுவன ஞான சாத்திரங்கள். இங்ஙனம் தன்மை யணிச்சுவைபடக் கூறியது காண்க.

கதலி - பலவு - சூதம் - இவை முக்கனிகளாதலும் அறிக. "முக்கனியின் சாறொழுகிச் சேறுலரா நீள்வயல்சூழ் முதுகுன்றமே" என்பது ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக்கு.

சோலை வேலிய - சோலைகள் - தென்னை, கதலி, பலா, மா என்ற இவற்றை வேலியாக உடையன. வேலி என்பது இம்மரங்கள் நெல் வயலினையும் கரும்புப் பயிர்களையும் சுற்றி வெளிப்புறத்தில் வேலிபோல அமைந்துள்ளன என்பதாம். இவ்வாறன்றி இம்மரங்கள் நிலத்தின் இடைநடுவில் இருப்பின் இவற்றின் நிழலகப் பட்டு ஏனைப்பயிர்கள் பயன்தரா வெனக.

நெல் - கரும்பு - பூகம் - தெங்கு - கதலி - பலா - மா இவை மருதநிலக் கருப் பொருள்களுள் உணவுக்குரியனவாதல் காண்க. 27

1105. நீடு தண்பணை யுடுத்தநீண் மருங்கின், நெல்லின்
கூடு துன்றிய விருக்கைய, விருந்தெதிர் கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங்குடி மனையறம் பிறங்கு
மாட மோங்கிய மறுகின; மல்லன்மூ தூர்கள். உஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. வளப்பமுடைய பழைய ஊர்கள், குளிர்ச்சியையுடைய பெரிய வயல்களாற் சூழப்பட்ட நீண்ட பக்கங்களையுடையன, நெற்கூடுகள் நெருங்கிய வீடுகளையுடையன, விருந்தினர்களை எதிர்கொண்டு உபசரிக்கும் பெருமையில் நிலைத்த பெருங்குடிகள் இல்லறத்தில் விளங்குதற்கிடமாகிய மாடங்கள் ஓங்கிய வீதிகளையுடையன.

(வி - ரை) மூதூர்கள், மருங்கின், இருக்கைய, மறுகின எனக.

பணை உடுத்த - பணைகளாற் சூழப்பட்ட. பணை - பண்ணை. உடுத்தல் - சூழ்தல் என்ற பொருளில் வழங்குவது.

நெல்லின் கூடு - நெல்லைச் சேமித்து வைக்குமிடம். வைக்கோற் புரியினாலமைத்த குரம்பை. நெல் - மருதக் கருப்பொருள். மருத நிலமக்களுக்கு இது முதன்மை பெற்ற உணவுப் பண்டமாதலின் ஊர்களில் நெற்கூடு துன்றிய இருக்கை என்றார். இருக்கை - வீடு; வயலிடங்களில் நெற்கூடுகள் அமைத்தலுமுண்டு. நெல்லின் கூடு நிறைந்தமையே விருந்து எதிர்கொள்ளுதற்கு வேண்டும் பெருஞ் சாதனமாதலின் இதனை முன்வைத்து, அதனை அடுத்து வைத்து ஓதினார். "நெற்கூடு" கோட்புலி நாயனார் புராணம் பார்க்க. துன்றுதல் - மிகுதியாக நெருங்கியிருத்தல். நெல்லினைக் கூடுகட்டி வீடுகளிற் சேமித்தல் மரபு.

மனையறம் பிறங்கும் மாடம் ஓங்குதல் வீதிகளுக்குச் சிறப்பு என்று முடித்தது காண்க. பணையில் நெல் விளைவும், நெற்கூடுகளின் உதவியால் விருந்தெதிர் கொள்ளுதலும் உளவாக, இவையெல்லாம் இல்லற ஒழுக்கத்தால் நிலைபெறுவன எனபதாம்.

மல்லல் - நெல்லேயன்றி அதன் வழித்தாய உளவாகும் பிற எல்லா வளங்களும் கொள்க. மல்லல் மூதூர் - சிலநாள் செழித்துப் பின் மறையும் ஊர்கள் போலன்றிப் பழைமையாகவரும் செழிப்புடையன என்பது.

ஊர் - மருதநிலப் பதிகள் ஊர் எனப்படும். 28

1106\. தோல்லை நான்மறை முதற்பெருங் கலையொலி துவன்றி
யில்லறம்புரிந் தாகுதி வேள்வியி லெழுந்த
மல்கு திணபுகை மழைதரு முகிற்குலம் பரப்புஞ்
செல்வ மோங்கிய திருமறை யவர்செழும் பதிகள். உசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. திருமறையோர்களது செழும் ஊர்கள், பழைமையாகிய நான்கு வேதங்கள் முதலிய பெருமையுடைய கலைகளை ஓதுகின்ற ஒலி மிகுந்து இல்லறத்திற் புரிந்த ஆகுதிகளுடன் கூடிய வேள்விகளில் எழுந்த திணமையுடைய புகையானது மழையினைத்தரும் முகிற் கூட்டங்களைப் பரப்புகின்ற செல்வத்தால் மிகுந்தன.

(வி - ரை) உழவினுல்வரும் வளங்களையும், அவ்வளங்களாலுயர்ந்து மனையறம் பிறங்கும் பெருங்குடிகளையும், முன்னாகக் கூறிய ஆசிரியர், அவ்வாறு உள்ள ஊர்களுட் சிறந்து விளங்குவனவும் மறையவர்களுக்குச் சிறப்பாயுரியனவுமாகிய ஊர்களை விதந்து வேறு எடுத்துக் கூறுகின்றார், அந்த மறையவர் செழும்பதிகளுட் சிறந்த திருவல்லத்தினை மேல்வரும் பாட்டிற் றொடர்ந்து கூறும் முறையும் காண்க.

இவற்றை வேறுபிரித்து விதந்து கூறுதற்குக் காரணம் முன்கூறிய உழவு வளங்களுக்கும் இல்லறத்துக்கும் இன்றியமையாத துணையாய நிற்கின்றமையால் முதன்மை பெற்ற மழைக்குக் காரணமாகிய வேள்விகளை அவர்கள் செய்பவர் என்பதாம், அதனை வேள்விப்புகை மழைதரும் முகிற்குலம் என்றதனுற் குறிப்பித்தார்.

தொல்லை - பழைமை. மறைகளின் தொன்மையாவது உலகங்களைப் படைத்தபோதே உலகத்துயிர்கள் உய்யும் வழியினையும் உடனே வகுத்து மறைகளை இறைவன் அருளினார் என்றதனுலாம். "அசரசர பேதமான யாவையும் வகுத்து - மறையாதி நூலையும் வகுத்து" என்று இதனை விளக்கினார் தாயுமானார். முதற்றேன்றிய நாத தத்துவத்திற்றோன்றியதாதலின் தொல்லை நான்மறை என்றார் என்பதும் பொருந்தும்.

மறைமுதற் பெருங்கலை - முதன்மை பெற்ற வேதங்களும் அவை முதலாகக் கணிக்கப்படும் ஆறங்கம் முதலிய பெருங்கலைகளும். ஒலி - இவற்றைப் பயிலும் ஒலி.

வேள்வியில் எழுந்த - புகை - மழைதரும் முகிற்குலம் பரப்பும் என்றது வேள்விகள் மழைக்குக் காரணமாவன என்றதாம். "வானளிப்பன வேள்வியின் வளர்தீ" (1032) என்றதும் அங்குரைத்தவையும் பார்க்க. "வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது" (திருஞான - புரா - 822) என்றது காண்க. 81ல் உரைத்தவை பார்க்க.

இல்லறம் புரிந்த ஆகுதி வேள்வியில் - இல்லறத்திற் புரிந்த வேள்வி எனக. புரிந்த - என்ற பெயரெச்சத்தி னீற்றகரம் கெட்டுப், புரிந்தாகுதி என நின்றது. துவன்றி - மிகாநிறப - மிகப்பெற்று.

புரிந்து (அதிற் செய்யப்படும்) ஆகுதி என்று விரித்தலும் ஒன்று.

முகில் பரப்பும் செல்வம் - உலகத்துக்கு உயிராகிய எல்லா வளங்கட்கும் காரணமாகிய மழையினைச் செய்யும் செல்வமே சிறந்தது என எடுத்துக் காட்டியபடி.

திருமறையவர் - இங்குத் திரு என்பதனை "மூகிறகுலமபரபபும செலவம" என விளக்கியவாறும் காண்க.

செழும்பதிகள் - செழுமை - உலகம் செழிக்கும் மழைதருதலாலும், அதற்குச் சாதனமாகிய வேள்விகளுக்கு இருப்பிட மாதலாலும், அதற்குச் சாதனமாகிய இல்லறச் சிறப்பாலும் உள்தாம்.

பதிகள் ஓங்கிய எனக. ஓங்கிய - அன் பெருத அகரவீற்று வினைமுற்று இவ்வாறன்றி இதனைப் பெயரெச்சமாகக் கொண்டு, ஓங்கிய பதிகள் உள்ளன என்றுரைப்பர் முன்னுரைகாரர்கள் **பதிகளுள்** என்று உருபு தொக்கதாகக் கொண்டு தொடர்பு படுத்தி, மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டிப் - பதிகளுள் - மறையவர் வல்லம் - விளங்கும் - என்று முடிப்பர் இராமநாதச் செட்டியார்

தண்புகை—என்பதும் பாடம் 29

1107\. தீது நீங்கிடத் தீக்காலி யாமவு ணற்கு
நாதர் தாமருள் புரிந்தது, நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம்
பூதி சாதனம் போற்றிய பொற்பினுல் விளங்கும். ௩௦

திரு வல்லம்

(இ - ள்) வெளிப்படை. தீமை நீங்கும்படி தீக்காலி என்கிற அவுணனுக்கு இறையவர் அருள்புரிந்ததாகிய, நல்வினையின் பயனைச் செய்கின்ற மாதர்கள் உதித்த மரபினையுடைய வேதியர்களது பதியாகிய, திருவல்லம் என்ற தலமானது திருநீற்றினையும், அதனுடன் சேர்ந்த சிவசாதனமாகிய உருத்திராக்கத்தையும் பேணிய அழகினுடன் விளங்குவதாம்.

(வி - ரை) **தீதுநீங்கிட அருள் புரிந்தது** - மகாவிட்டுணுவின் சக்கரத்தால் தான் இறக்க நேரிடும் தீங்கு நீங்கும்படி தீக்காலி என்ற அவுணன் வரங்கிடக்க, அவனுக்கு அத்தீமை அணுகாது காத்து அருளினார் என்பது தல வரலாறு தீக்காலி பூசித்துப் பேறு பெற்றதனால் இத்தலம் தீக்காலிவல்லம் என்றும் வழங்கும்

அருள் புரிந்தது - அருள்புரிதற்கு இடமாகிய அருள்புரிந்த - வல்லம் என்று கூட்டுக.

நல்வினைப் பயன்செய் மாதர் தோன்றிய மரபு - இவ்வரலாறுவது :—தனக்குப் புத்திரிகளேயன்றிப் புத்திரன் இல்லை என்றறிந்த ஒரு மறையவன் புத்திரப்பேறு வேண்டிச் சிவபெருமானை நோக்கித் தவங் கிடந்தான், அவர் வெளிப்பட்டு "உனக்குப் புத்திரியே யன்றிப் புத்திரப்பேறு கிடைக்குமாறில்லை" என்று அருளிச்செய்ய, அவன் அவரை நோக்கி, "ஆயின் அப்புத்திரிகள் தேவரீருக்குத் திருத்தொண்டு செய்வோராகப் பிறக்க அருள் செய்யவேண்டு"மென்று வேண்டி அவ்வாறே பெற்று மேன்மை யடைந்தனன் என்பதாம் இதற்கு இவ்வாறன்றி, **மாதர்** - அழகு என்று கொண்டு, நல்வினைப்பயனாகிய சிவபுண்ணியத்தையே செய்யும் பொற்புத் தோன்றிய மரபு என்று பொருள் கொள்வாருமுண்டு

மரபுடை மறையவர் வல்லம் - அந்த மரபினில் வந்த மறையோர் விளங்கும் திருவல்லம் பழஞ்சரித்தத் தொடர்புபற்றிய சிறப்புக்களை முன்னர்க்கூறிப், பின் பிற வளங்களைக் கூறுவது ஆசிரியரது மரபு

மறையவர் வல்லம் - "விரித்தவன் வேதங்கள் வேறுவேறு" (1), "அருமறை யாறங்கமானன்" (9), "கற்றவர் திருவல்லம்" (11) (வியாழக்குறிஞ்சி) என்ற ஆளுடையபிள்ளையாரது இத்தலத் தேவாரங்கள் காண்க.

திருவல்லம் - இது தொண்டைநாட்டின் 10-வது திருத்தலம் பாலாற்றின் கரையிலுள்ளது திருவல்லம் என்ற (M S M) இருப்புப்பாதை நிலயத்தினின்றும் வடகிழக்கில் கற்சாலையில் ½ நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

பூதிசாதனர்—என்பதும் பாடம் 30

1108. அருவி தந்தசெம் மணிகளும் புறவிலாய மலரும்
பருவி யோடைக ணிறைந்திழி பாலியின் கரையின்
திரு மாற் பேறு மருவு கங்கைவாழ் சடையவர் மகிழ்ந்தமாற் பேறும்
பொருவில் கோயிலுஞ் சூழ்ந்தது புறம்பணை மருதம் ௩௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. அந்தப் புறம்பணை மருதநிலமானது குறிஞ்சி நிலத்தின் மலைச்சாரலிலிருந்து வருகின்ற அருவிகள் கொழித்து வருகின்ற சிவந்த இரத்தினங்களும், குறிஞ்சியை அடுத்த முல்லை நிலத்தினின்றும் வாரிக்கொண்டு வரப்பட்ட மலர்களும் கலந்து ஓடைகளில் நிறைந்து கீழே இழிந்து வருகின்ற பாலாற்றின் கரையில், பொருந்திய கங்கை வாழ்கின்ற சடையினையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் **திருமாற்பேறு** என்னும் ஒப்பற்ற திருக்கோயிலினையும் சூழப்பெற்றது.

(வி - ரை) அருவி - குறிஞ்சியின் மலைகளிலிருந்து வருகின்ற என்பது இசையெச்சம். அருவியும் செம்மணிகளும் குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்கள். மணிகளையும் மலர்களையும் கொண்டு, தலவழிபாடு செய்யப் பாலாறு இத்தலத்தின்வழிச் செல்கின்றது என்ற குறிப்பும் காண்க. "வம்பு லாமலர் நீரால் வழிபட்டு" (57) என்றது முதலியவை காண்க.

புறவு - முல்லைப்புறவு. **மலர்** - முல்லைக்கருப்பொருள். **பருவி** - கலந்து.

ஓடைகள் - நீர் ஓடுதல் அருதலை ஓடைகளின்கண், ஏழனுருபு தொக்கது. **கோயிலும்** - இரண்டனுருபு தொக்கது.

புறம்பணை மருதம் - கோயிலும் - சூழ்ந்தது என முடிக்க. கோயிலையும் என இரண்டனுருபு விரிக்க.

மாற்பேறு - திருமால் பூசித்துச் சக்கரப்பேறு பெற்ற காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது. திருமால் இங்குச் சுவாமியின் திருமுன்னர் நின்று தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும் கோலத்துடன் இருப்பதும் காண்க. "மன்னிய மாலொடு சோமன் பணிசெய" (11) (ஆளுடைய பிள்ளையார்), "பொருமாற் றிணைபடை வேண்டிநற் பூம்புனல், வருமாற் றின்மலர் கொண்டு வழிபடும்" (திருக்குறுந்தொகை) என்ற இத்தலத் தேவாரங்கள் காண்க.

இது தொண்டை நாட்டின் 11-வது தலம். பழூர் என்ற நிலயத்திலிருந்து தென் மேற்கே மட்சாலையில் 2 நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

பூம்பணை மருதம்—என்பதும் பாடம். 31

1109. விரும்பு மேன்மையென் பகர்வது? விரிதிரை நதிகள்
அருங்க ரைப்பயில் சிவாலய மனேகமு மணைந்து
திருப் பாசூர் பருங்கை யானையை யுரித்தவ ரிருந்தவப் பாசூர்
மருங்கு சூழ்தவம் புரிந்ததன் றோ?மற்ற மருதம். ௩௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. விரியும் அலைகளையுடைய நதிகளின் அரிய கரைகளிற் பயிலுதலையுடைய அநேகம் சிவாலயங்களையும் அணையப்பெற்று, பெரிய கையினையுடைய யானையை உரித்த சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருந்த **திருப்பாசூரினை**யும்

பகககதிற சூழும தவததினைச செயததன்றே அநத மருத நிலம? ஆதலின (எலலா ராலும) விருமபபபடுகினற அதனது மேனமையைபபறறி எடுததுச சொலல வேணடி யது வேறெனனவுளளது? (ஒனறுமிலலை)

(வி - ரை) மறற மருதம - சிவாலயம அநேகமும அணைநது - திருபபாசூா - மருஙகு சூழ தவம புரிநததனறே? மேனமை (வேறு) என பகாவது? எனறு கூட்டிப பொருள கொளக

நதிகள் அருங்கரைப் பயில் சிவாலயம் அனேகம் - பாலாறறினைப போனற பல ஆறுகள அநநாட்டில உளளன, அவறறின கரைகளில அநேகம சிவாலயஙகளும உணடு எனக **அருங்கரை** - அருமையாவது அஙகுப பல சிவாலயஙகளும இருததல

பயில் - மககள தேறறமபெற உணாநது (வழிபட்) உளள

தவம் புரிந்தது - சிவாலயம அநேகம அணைவதறகும, பாசூா மருஙகு சூழவதற கும நிலம முனனை நாளில தவம செயதிருகக வேணடும எனபதாம

விரும்பும் மேன்மை என் பகர்வது? - மககள விருமபததகக மேனமைகளுள இதுவே மிகச சிறநத மேனமை எனபது குறிபபு திருபபாசூரின பெருஞ சிறபபினை யும அறிவிததபடி

பாசூர் - தொணடை நாட்டின 16-வது தலம சுவாமி மூஙகிலினடியில முளைத தெழுநதமையால இபபெயா எயதியது சநதிரன பூசிதது அருளபெறற தலமெனபது "அநதிக கோனறனக கேயருள செயதிடும" எனற திருககுறுநதொகையாலும, கரிகால வளவனமீது சமணா ஏவிய பாமபைச சுவாமி தடுததுப பிடிதது ஆட்டி யருளினா எனற தலவரலாறு "பாமபு மாட்டுவா பாசூ ரடிகளே" எனற திருககுறுந தொகையாலும அறிவிககபபட்டன இததலம திருவளளூா நிலயததிலிருநது வடககே கறசாலையில $2\frac{1}{2}$ நாழிகையளவில உளள திருவளளூரை அடைநது, அஙகு நினறும மேறகே கறசாலையில 2 நாழிகை யளவில அடையததககது 32

நெய்தல்

1110. பூம ருமபுனல வயறகளம பாடிய பொருநா
தாம ருஙகிளை யுடனறட மெனமலா மிலைநது
மாம ருஙகுதண ணீழலின மருதயாழ் முரலுங
காமா தணபணைப புறததது கருஙகழி நெயதல கூகூ

(இ - ள்) வெளிபபடை. பூககள பொருநதும நீா நிறைநத வயறகளததைக குறிதது மருதப பணணைப பாடுகினற பொருநாகள தஙகளுடைய அருமையாகிய சுறறததாாகளுடன கூடித தடஙகளிற பூதத மெலலிய மலாகளைச சூடிககொணடு மாமரஙகளினருகில குளிாநத நீழலிலிருநது மருத யாழினை முரலகினற அழகிய குளிாநத வயல நிலததின புறததிலே கரியகழிகளையுடைய நெயதனிலம உளளது

(வி - ரை) **பூமரும்புனல் வயற்களம்**-வயலகளிலும நீாவளமிகுதியால தாமரை முதலியன பூககும. **மரும்** - மருவும செயயும எனறும பெயரெசசததில உயிா மெய நீஙகியது

களம்பாடுதல் எனபது பொருநாகள நெறகளததின சிறபபினை எடுததுச சிறப பிததுப பாடுதல **களம்** உழவின சிறநத பகுதிகள நிகழுமிடம நெறபோாககளம **பொருநர்** - புகழநது பாடுவோா அவா போாககளம பாடுவோா - ஏாககளம பாடு வோா - பரணிபாடுவோா எனப பலதிறபபடுவா இஙகுக கூறிய **பொருநர்** - வயறகளம பாடுவோா. **வயற்களம் பாடிய** - பிறிதினியைபு நீககிய விசேடணம.

களம் பாடிய பொருநர் - மலர்மிசைந்து - நீழலில் - யாழ்முரலும் - பணை எனக பணகளைமிடறறுப பாடலாகப பாடிய பினனா அதறகுத தககபடி யாழினையும மிழறறுவா. இஙகு மாமரததினகீழ மருதபபண பாடிய பொருநா மருதயாழினையும உடனமிழறறினா **யாழ்முரலுதல்** எனபது மரபு வழககு. **மருதயாழ்** - மருதநிலதது யாழ **மா** - மருததததினமரம இவை மருதககருபபொருள.

பணைப் புறத்தது - வயலகளின புறததே உளளது நெயதல பணையினபுறததே உளளது எனக. **பணை** - பணணை நெயதல கூறத தோறறுவாய செயதவாறு 33

1111. தூய வெண்டுறைப பரதவா தொடுப்பன வலைகள,
சேய நீளவிழிப பரததியா தொடுப்பன செருந்தி,
ஆய பேரளத தளவாக ளளப்பன வுப்பு;
சாயன் மென்னடை யளத்திய ரளப்பன தரளம். ஙஃ

(இ - ள்) வெளிப்படை தூயமையாகிய வெளளிய மணறறுறையினையுடைய கடறகரையில வாழகினற பரதவாகளால (மீன) வலைகள தொடுககப்படுகினறன; சிவநத நீணட கணகளையுடைய பரததியாகளாற செருநதிமலா மாலைகள தொடுககப படுகினறன, அவவிடததில பெரிய அளஙகளில அளவாகளால உப்பு அளககப்படு கினறன; (மயிலபோனற) சாயலையும, (அனனம போனற) நடையையும உடைய அளததியாகளால முததுககள அளககப்படுகினறன

(வி - ரை) வெண்துறை - வெணமணலை உடைய கடறறுறை என்று இட நோககிப பொருள கொள்க மேலவரும பாடடிற "படுமணறகரை" என்பது காணக. கருமணலும சிறுபானமையுளதாயினும பெரும்பானமைபற்றி வெண மணலைக கூறினா அனறியும தொணடைநாடடுக கடறகரை வெணமணல் கொண டது. **தூய** - கரைககுத தூயமை மணலினாலாகியது மணல தூயமையுடையதென் பது வேளவிகளில வேதிகைகளில வெணமணல பரபபி அதனமேல எரிவளாததல வேணடுமெனச சிவாகமஙகளில விதிததவாறுணரியப்படும "புரிநூ லவாவேளவிக களததிற புனைநத வேதிகைமேன, மணலவெண பரபபி னிடையிடையே வளாதத செநதீ மானுமால" (நமிநநதி - புரா - 3) எனறது காணக சாநதி முதலியவறறின பொருடடு நிறுவிப பூசிககப்படும நிறைகுடஙகளின நீரில இடப்படும ஐவகைமண (பஞசமிருததிகை)களில கடலமணலும ஒனறெனபா இனி, **வெண்துறை** - வெணமை யாகிய நிறததினையுடைய அலைகள பொருநதிய கடறறுறை எனறலுமாம "வெண டலைபபுணரிக குடகடல" (புறநா) எனறதும காணக

தொடுப்பன வலைகள் - வலைகள் - மீன பிடிககும வலைகள **தொடுத்தல்** - புதிய வலைகளைப பினனுதலும, பழையவறறைப பழுது பாாததலுமாம கடலிற பெருமீனகள படுதலின வலைகள அவவப்போது சிதைவுறுவன ஆதலின அவை ஒவ வொரு நாளும பழுது பாாககப்படவேணடுதல அததொழிறகுரிய செயல **தொடுப் பன** - தொடுககப்படுவன படுவிகுதி தொககுவநத செயப்பாடடு வினைமுறறு. **அளப்பன** எனறதனையும, மேலவரும பாடடில **கோடுப்பன** - **துளிப்பன** - எனப வறறையும இவவாறே கொளக

தொடுப்பன செருநதி - பரததியா அணிநதுகொளவதறகாகச செருநதியைத தொடுப்பா மீனவிலைபபரததியராயினும தமமை அணிசெயதுகொளளும பழகக முடையவாகள எனபதும, அவவாறு அணிவதில அஙகிலததுப பூவினையே பயனபடுத திககொளளு மியலபுடையவா எனபதும குறிப்பு.

ஆய - அங்கிலததின ஆகிய. **அளம்** - உபபளம உபபுவிளைததுச சோகருமிடம் **அளம்** எனபபடும அளததில வாழுமககளுள ஆணமககள அளவா - அளததவா - எனவும, பெணமககள அளததியா எனவும பெயா பெறுவா.

சாயல் மென்நடை - சாயலுககு மயிலையும, நடைககு அனனததையும உவமித தல மரபு இதனுல அவாகளது இயறகையழகினையும, **தொடுப்பன செந்நதி** எனறத னுல செயறகையழகினையும கூறியவாறு மேலவருமபாட்டில "வடுவகிாககண மஙகையா" எனறதும, 1115-ல "விழிககயல" எனறதும காணக பரதவ சாதியினா மீனுடசியமமையாரைத தஙகள மகளாராயப பெறறு வளாதத சரிததததை உட கொணடு ஆசிரியா இவவாறு சிறபபிததனா போலும

அளப்பன தூளம் - **தூளம்** - நனமுததுககள இவை கடலபடுபொருளகள.

அளப்பன எனற ஆறறலான அவை மிகுதியும பெறபபடும தனமை குறிககப பட்டது

தொடுப்பனவலைகள் - **அளப்பன உப்பு** என, வனமையான தொழிலகளை ஆணபாலரிடததும, **தொடுப்பன செந்நதி** - **அளப்பன தூளம்** என மெனமையும மேனமையும பட்ட தொழிலகளைப பெணகளிடததும சாாததிக கூறிய உணமை உயததுணாக இவவாறே மேலவரும பாட்டில கொழுமீன கொடுததல - சஙகு குளிததல எனனும வலிய தொழிலகளை நுளையரும, பவளம விறறல, மணறகேணி குளிததல எனபவை நுளைசசியரும செயதலைக கூறுதலும கருதுக இதனுல ஆணபாலரும பெணகளும தததம உடல இயலபுககும மன இயலபுககும ஏறற தொழிலகளைச செயதலே முறையாமெனபதனையும குறிததவாறு கணடுகொளக. 653-ல உரைததவையும பாாகக

செந்நதி - நெயதனிலப பூ, **தூளம்** - கடலிற படுபொருளும, **உப்பு** - நெயத லின விளைபொருளும ஆம **மீன் படுத்தல்** - நெயதனிலச செயதொழில. இவை நெயதற கருபபொருளகள

சேய நீள் விழி - நெடுநதூரததே நினற பொருளகளையும கணடு அளககும தனமைவாயநத எனற குறிபபும காணக "வியல ளககரின விடுநதியில வாழ்நாகள கொணாநத, கயல ளபபன பரததியா வரிநெடுங கணகள" (அதிபததர் - புரா - 6) எனறது காணக **மென்னடையின** சிறபபுபபறறி "ஓதிமம அசைநடைக கழிநது - மருஙகு நினறிழி யலமருளும" (அதிபததா - புரா - 7) எனறு கூறுவதும இஙகு நினைவு கூாததறபாலது

மெல்லிடை—எனபதும பாடம 34

1112. கொடுவி னைததொழி லுளையாகள கொடுபபன கொழுமீன்;
படும ணறகரை நுளைசசியா கொடுபபன பவளம;
தொடுக டறசஙகு துறையவா குளிபபன; வவாதம
வடுவ கிாககணமங கையாகுளிப பனமணற கேணி. ௩௫

(இ - ள்) வெளிபபடை. நுளையாகளால, கொடிய வினையாகிய கொலைததொழிலி னைச செயது கொணரபபட்டுக கொழுமீனகள கொடுககபபடுவன, நுளைசசியாகளால மணறகரையிற படுகினற பவளஙகள விறகபபடுகினறன, (சகராகளால) தோணடப பட்டதெனனும கடலில துறையவாகளால சஙகுகள குளிததெடுககபபடுகினறன, அவாகளுடைய மாவடுவின பிளபபினைப போனற வடிவுடைய கணகளையுடைய பெணகளால மணறகேணி குளிககபபடுவன

(வி - ரை) நுளையர்கள் கொடுவினைத் தொழிலாற் கொடுப்பன எனக் கொடுவினை - கொலை. நீரினுள்ளே கொழுத்துச் செழித்து வாழும் மீன்களைப் படுத்துக் கொல்லுதல்பற்றிக் கொடுவினை என்றார்.

கொடுவினைத் தொழில் - மீன் பிடிக்கும் தொழிலை எண்ணும்போது கருணை உருவாகிய ஆசிரியரது திருவுள்ளம் பதைக்கின்றது "பரிவுறத் தடிந்த பன்மீன்" (73) என்று முன்னாகக் கூறியதும் காண்க. புலால் உண்பவரில் ஒரு சாரார், மக்கள் கையாற் கொலை செய்யப் பெறுதலின் ஆடு கோழி முதலியவற்றின் இறைச்சியே புலால் எனப்படும் என்றும், அவ்வாறு கொலை செய்யப்படாமல் மீன்கள் தாமாக இறந்துபட்டுப் பெறப்படுதலின் மீன் உணவு புலாலுணவதாகாதென்றும் கூறித், தாம் செய்யும் தகாத செயலுக்கும் உட்கொள்ளும் தகாத உணவுக்கும் ஒரு நியாயம் கற்பிக்க முயல்வர். "ஊனூண் துறமின்! உயிர்க்கொலை நீங்குமின்!" என்றுபதேசித்த புத்தர் வழியினரென்று சொல்லும் பௌத்தரும், வடநாட்டிலும் மேற்குநாட்டிலும் மறையவரும் இக்கருத்துக்கொண்டு மீனுணவு கொண்டமைவாராயினர். "கழிக் கரைப்படு மீன்கவர் வாரமண் அழிப்பர்", "கழிக்கரை மீன் கவர்வார்" என்று இக்கருத்துப்பற்றியே, கருணைபோர்வை மேற்கொண்ட பௌத்தரது கருணையின்மையினை எடுத்துரைத்தருளினர் ஆளுடையபிள்ளையார். நீரினுள் வாழும் மீன் முதலிய பிராணிகளை அவற்றின் உயிர் வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத பூதமாகிய நீரினின்றும் பிரித்து எடுத்தலாகிய செயலே அவற்றைக் கொலை செய்தலாகும். நிலத்தில் வாழும் நம்போன்ற உயிர்களுக்குக் காற்று இன்றியமையாதிருத்தல்போல மீன் முதலாக நீர் வாழ்வனவாகிய பிராணிகள் உயிருடன் வாழ்வதற்கு நீர் இன்றியமையாததாகும். Element என்பர் நவீனர். மனிதனைக் காற்றில்லாமற் செய்து இறக்கும்படி செய்துவிட்டால் அது கொலையாகா தென்பாரு முண்டோ? இது பற்றிக் கொலை மறுத்தலில் ஸ்ரீ சாந்தலிங்க சுவாமிகள் உரைத்தவைகளையும் பார்க்க.

தொழில் - சீவனத்துக்குரிய மரபுத்தொழில் என்ற பொருளில் வந்தது. கொடுவினைத்தொழில் என்று இங்கு இதனை எடுத்துக் காட்டியது பரதவர் கையிற்பட்டு இறந்தும், அதனை உண்ணும் மாக்களின் வாய்ப்பட்டு ஒழிந்தும் கழியும் பிராணிகளிடத்தும், இக்கொடுமை செய்து இம்மையிலும் கேட்டடைந்து மறுமையிலும் நரகம் புகும் மக்களிடத்தும் ஆசிரியர் கொண்ட கருணையைக் காட்டுகின்றது.

கொடுப்பன - கொணர்ந்து கொடுக்கப்படுவன. தேடிக் கொடுப்பன எனக் கடலினுட்சென்று மீன்வலைப் படுத்துக் கொணர்தல் நுளையர் தொழிலும், அவற்றை விலைப்படுத்துதல் நுளைச்சியர் தொழிலுமாம். "கழிக்கயல் விலைசெய" (1115) என்று கூறுதல் காண்க. இது இயல்பும் வழக்குமாம். "திமில் வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த, கயல் ளப்பன பரத்தியர் வரிநெடுங் கண்கள்" (அதிபத்தர் - புராண - 6) என்பதும், அதுபற்றி என்து சேக்கிழார் 131-135 பக்கங்களில் உரைத்தவையும் பார்க்க. இவ்வாறன்றிக் கொடுப்பன என்பதற்கு விற்கப்படுவன என்றுரைத்தனர் முன்னுரைகாரர்கள். கொழுமீன் - ஓர் சாதி மீன் (திருக்கோவை 188 உரை).

மணற் கரைப்படும் - பவளம் - நுளைச்சியர் கொடுப்பன - எனக் கடலகத்துக் குளித்தெடுக்கப்படும் முத்துக்கள் போலன்றிப், பவளக் கொடிகள் கரையில் பட்டுந்தும் ஒதுக்கப்பட்டும் கிடைப்பனவற்றை நுளைச்சியர் தேடிக் கொணர்ந்து பணப்படுத்தி விற்பர் என்பது. "துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித் தொன்மயிலை" என்ற திருத்தொண்டத் தொகையும் காண்க.

துறையவர் கடற் சங்கு குளிப்பன எனக் சங்கு குளித்தல் என்பது கடலினுள் மூழ்கி அதனடியிலிருக்கும் சங்குகளை வாரியெடுத்துக் கொணரும் தொழிலுக்கு மரபுப

பெயராய வழங்குவது துளிப்பன - குளித்தெடுக்கப்படுவன முத்துக் குளித்தல் எனபதும் காணக

துளிப்பன மணற்சேணி - பரத்தியர் மணற்கேணியிற் குளிப்பார் என்பதாம் **மணற்கேணி** - நெய்தனிலத்தின் நீர்நிலை. பரத்தியரது உடல் அழகும் அணிநலனும் முன்னாக கூறப்பட்டன துளிப்பன என்ற இதனால் நுளைச்சியர் உடலைத் தூயதாக வைத்துக்கொள்ளு மியல்புடையார் என்பதும் குறிக்கப்பட்டது

வடுவகிர்க்கண் மங்கையர் - கண்களின் இயற்கை யழகினைக் கூறுவதுடன் அவர்கள் பவளம், மணி, மீன் முதலியனவாய்த் தாம் விற்கும் கடல்படு பொருள்களாகிய பண்டங்களின் விலையினை நிச்சயிக்கும் கூரிய கண்ணுடையார் என்பதும் குறிக்கப்பட்டது. "கயலள்ப்பன" (அதி - புரா - 6) என்றது காணக.

துறையர் - நுளையர் - நெய்தனில மக்களுள் ஆண்பாலார் **நுளைச்சியர்**-அந்நிலப் பெண்கள் **மீன் - பவளம்** - அந்நிலக் கருப்பொருள்கள் **சங்கு குளித்தல் - அந்நிலச் செய்தி** 35

1113. சுழிப்பு னற்கட லோதமுன் சூழ்ந்துகொண் டணிய
வழிக்க ரைப்பொதிப் பொன்னவிழ்ப் பனமலர்ப் புன்னை;
விழிக்கு நெய்தலின் விரைமலர்க் கட்சுரும் புண்ணக்
கழிக்க ரைப்பொதி சோறவிழ்ப் பனமடற் கைதை நக

(இ - ள்) வெளிப்படை சுழிகளுடன் கூடிய நீரையுடைய கடல் நீரினால் சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்ட பக்கத்தில் உள்ள வழிக்கரையில் பொதிந்த பொன்னினைப் புன்னை மலர்கள் பொதியவிழ்த்துக் கொடுப்பன, அலர்கின்ற நெய்தல் மலர்களில் தங்கிய வண்டுகள் உண்ணும்படி கழிக்கரையில் நீண்டமடல்களையுடைய தாழை பொதிசோற்றை அவிழ்த்துக் கொடுப்பன

(வி - ரை) **சுழிப்புனல்** - சுழித்துவரும் அலைகளையுடைய நீர் **சுழித்தல்** - சுருண்டு வருதல் குறித்தது சுழி - நீர்ச்சுழிகள் - கடற்கரையில் இருத்தல் அரிது

கொண்ட அணிய என்பது **கொண்டணிய** என நின்றது

ஓதம் முன் சூழ்ந்துகொண்ட அணிய வழிக்கரை என்றது அலைகள் முன்பக்கம் வந்து பரவத்தக்கதாகிய கடல் விளிம்பில் உள்ள வழிக்கரையில் என்பதாம்.

புன்னை - கடல் வழிக்கரையில் செல்வார்க்கு நிழல் தரும்படி அமைவன

புன்னை பொதி பொன் அவிழ்ப்பன எனக **பொதிப் பொன் அவிழ்த்த**லாவது புன்னை முகைகள் விரிந்து உள்ளே பொதிந்து மூடியதுபோல வைத்திருந்த மஞ்சணிறமுள்ள தாதுக்களை உதிர்ப்பன என்பதாம் "கரும்புன்னைவெண் முத்தரும்பிப் பொன்மலர்ந்து பவளக் கவின்காட்டுங் கடிபொழில்சூழ் கலயநல்லூர் காணே" (ஆளுடைய நம்பிகள்), "புன்னை வெண்கிழி யிற்பவ ளம்புரை பூந்தராய" (ஆளுடைய பிள்ளையார்) என்ற தேவாரங்களும், பிறவும் காணக

விழிக்கும் - மலரும் **நெய்தல்** - கருங்குவளை, இந்தப்பூ மலர்தல் கண் விழிப்பது போன்றிருப்பதென்பது கருத்து

மலர்க்கட் சுரும்பு - மலரில் வாழும் வண்டுகள் **கண்** - ஏழனுருபு. கண்போன்ற கரிய சுரும்பு என்றலுமாம் கள்ளை உண்ண என்று உரை கூறுதல் பொருந்தாதெனக.

பொதி சோறு அவிழ்ப்பன மடல் கைதை - மடற்கைதை - நீண்ட மடல்களாகிய (இலைகளை) இதழ்களை உடைய தாழை **பொதி சோறு அவிழ்ப்பன** - தாழை மலர்களில் உள்ளிருக்கும் **சோறு** என்ற பகுதிகள் வெளியில் தெரியும்படி மடல

விரிந்து அலர்வன என்பதாம். சுரும்பு உண்ணச் சோறு அவிழ்ப்பன - வண்டுகள் வந்து படிந்து தேனுண்டு மகரந்தங்களைக் கொள்ள மலர்வன. "வண்டலர் கைதை, துன்று நீறுபுனை மேனிய வாகித் தூய நீறுபுனை தொண்டர்க ளென்னச், சென்று சென்றுமுர லின்றன" (242) என்ற தாழைப்பூவில் வண்டுகள் படிவதனை முன்னர் உரைத்தது காண்க.

வழிக்கரையிற் செல்வார்க்கு உதவியாகப் புன்னை பொன் கொடுக்க, அதனைக் கண்டு தாழை, (பொன் தந்தால் அது பசிமாற்றாது-ஆதலின் நாம் கழிக்கரையில் வாழ்வார்க்கு உடனே பசியாற உண்ணும் சோறு கொடுப்போம் என்று) தம்மிடமுள்ள பொதி சோற்றை அவிழ்ப்பன என்று ஈரிடத்தும் சுவைமிக்க தற்குறிப்பேற்ற அணி நலம்படக் கூறிய கவிநயம் காண்க.

பொதி சோறு - கட்டுச்சோறு, பொதிப் பொன் - பொன் முடிப்பு. இங்குப் பொதி என்ற சொற்சிலேடைப் பொருளும், வழிக்கரை - கழிக்கரை என்ற சொல்லாற்றற் குறிப்பும் காண்க.

புன்னை - நெய்தனிலக் கருப்பொருளாகிய மரம். "மட்டிட்ட புன்னையங் கானல் மடமயிலை" (ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம்). நெய்தலும் கைதையும் நெய்தனிலத்துக் கருப்பொருள்களாகிய பூ.

கழிக்கடைப் போதி—என்பதும் பாடம். 36

1114\. காயல் வண்கரைப் புரைநெறி யடைப்பன கனிமுட்
சேய தண்ணறுஞ் செழுமுகைச் செறியுமுண் டகங்கள் ;
ஆய நுண்மணல் வெண்மையை மறைப்பன வன்னந்
தாய முன்றுறைச் சூழலிற்சூழ் ஞாழலின் றாது. ௩௭

(இ - ள்.) வெளிப்படை. கழிக்கானல்களின் வளப்பமிக்க கரைகளிற் குற்றமுடைய சிறு வழிகளை, முதிர்ந்த முட்களையுடைய சிவந்த குளிர்ந்த மணம் பொருந்திய செழித்த அரும்புகள் நிறைந்த முள்ளிச்செடிகள் அடைப்பன; அவ்விடத்தில் உள்ள நுண்மணலின் வெண்மையை அன்னங்கள் தாவி விளையாடும் முன்கரையின் சூழலினைச் சூழ்ந்து முளைத்துள்ள ஞாழல் மலர்களின் பூந்தாதுக்கள் மறைப்பன.

(வி - ரை.) காயல் - உப்பளம் என்றலுமாம். வண்கரை - வண்மையாவது கடல்படு வளங்கள் யாவும் பிறநாட்டு வளங்களும் வந்து கூடிக் கிடைத்தற் கிடமாதல்.

கரைப் புரை நெறி - கரையில் உடைப்பும் துவாரங்களும் உள்ள சிறு வழிகள். கரையில் அலைகளால் அரித்து அழிக்கப்பட்ட பிளவுகளையும் துவாரங்களையும் நீர் முள்ளிச் செடிகள் மறைத்து நிற்றல் இயற்கை. முண்டகம் - தாழையென்றும், கனிமுள் - மெலலிய முள் என்றும், அடைப்பன - மூடுவதற்குப் பயன்படுவன-மூடுவன - என்றும் கொண்டு உரைப்பாருமுண்டு. "கண்டகங்கள் முண்டகங்கள் கைதைகள்" என்ற தேவாரத்தால் முண்டகம் வேறென்பதறியப்படும்.

சேய முண்டகம் - தூரத்திலிருந்து வந்த தாமரை என்றுரைப்பாரு முண்டு. அவர்கள் நெய்தனிலம் மருத நிலத்தை அடுத்திருப்பதனால் ஆறுகளும் ஓடைகளும் தாமரைகளை வாரி வருதலும் கூடும் என்றும் - "கமல வண்டலர் கைதை" (242) என முன்னுரைத்ததைக் காண்க என்றும் கூறுவர்.

ஆய - அகக்கடற்கரையில் உள்ள. நுண்மணல் வெண்மையினை ஞாழலின் தாது மறைப்பன என்பது வெண்பரப்பு முழுமையும் மறையும்படி ஞாழலின் பூந்தாதுக்கள் நிறைந்தன என்பதாம். அவ்விடத்து ஞாழல்களின் மிகுதி குறித்தது.

ஞாழல் - கடலசாாநத இடஙகளில மிகுதியும உளதாகும ஒருவகைச செடி. நெயதற கருபபொருளகளுள ஒனறு, புலிநகக கொனறை எனபாருமுணடு

அன்னம் - சிறுபானமை நெயதனிலததிற பயிலும பறவைகளுள ஒனறு மூன்றுறை - துறையின முன பககம இலமுன எனபது முனறில என வருவது போலக கொளக சூழல் - சூழநதுளள இடம.

கயல்முள்—எனபதும பாடம 37

1115. வாமபெ ருநதிரை வளாகமுன் குடிபயில வரைபபிற
றுமப ரபபிய கயலகளின விழிககய றவிரக
காமபி னோவருந தோளியா கழிககயல் விலைசெய
தேமபொ திநதசின மழலைமென மொழியசெவ வழியாழ். ௩௫

(இ - ள்) வெளிபபடை. வாவுகினற பெரிய அலைகள சூழநத வளாகததின முனனே குடிகளின இருபபிடஙகளில மூஙகிலை ஒதத தோளகளையுடைய பரததியாகள தாம பரபபிய கயல மீனகளுள், கணகளாகிய கயலமீனகள நீஙகலாக, அக கழிக கயல மீனகளை விலைபபடுததுகினற இனிமை மிகுநத சிறிய மழலையாகிய மென மொழி களின இனிய தனமையை, அநநிலததுககுரிய செவ்வழியாழ் பெறறிருககினறது

(வி - ரை) வாம் - வாவும குதிதது மேற கிளமபும திரைவளாகம் முன் - அலை களால வளைககபபடட இடததின முனனே வளாகம் - வளைககபபடட இடம குடி பயில் வரைப்பு - பரதவா குடியிருககும இடம

தாம்பரப்பிய கயல்களின் விழிக்கயல் தவிரக் கழிக்கயல்விலை செய் - எனறது பரததியா இருவகைக கயலகளைப பரபபுவா, ஒனறு கழிககயல, மறறது விழிககயல. இவவிரணடனுள விழிககயல நீஙகக கழிககயல மடடும விலைபபடுவன எனறதாம.

விழிக்கயல் பரப்புதலாவது விழியின பரநத செயலகொணடு கயலகளை அளநது நிசசயிததறகும, விலைககுககொளவோரைத தெரிநதுகோடறகும பாாவைசெலுததல.

கழிக்கயல் பரப்புதலாவது கழியிற படுதத மீனகளை விலைப பொருடடு இனம பிரிததும வேறுவகையானும பரபபிக காடடுதல உலரவைததறகாகப பரபபிய எனபாருமுணடு

விழிக்கயல் தவிர எனறதனால விழிககயல விலைபபணடமாககபபடுதல இலலை எனபது இவாகளது பாாவை காமபபொருடடு அயலவரிடததுச செலலாது எனற இதனால பரததியரது கறபினதிறமும குறிததவாறு. "காச லமபு முலையவா கண ணெனும, பூச லமபு நெறியின புறஞசெலா" எனற கமபா பாடடும கருதுக

காம்பின் நேர்வரும் தோளியர்-இதனால பரததியரது உடலியலின அழகு குறிக் கபபடடது. நீளவிழி - சாயனமென்னடை (1111) எனபவையும இககருததுப பறறியன

விலைசெய் தேம் பொதிநத சின்மழலை மென்மொழி - மீன விலைசெயதல இழி தொழிலேயாயினும அதனை மெலலியமொழி கொணடு இயறறி நலமபெறும பரததிய ரது மெலலிய நலவியலபும உடன குறிககபபடடது காணக

மழலை மென்மொழிய செவ்வழி யாழ் - மழலைமொழி செவவழியாழ போனறது எனபதனை மாறறி யாழ மழலைமொழி போனறன என்று ஓதினா பரததியரின மொழிச சிறபபும உடன கூறுதறகு தேம்பொதிநத சின் மழலை எனற கருததுமிது. மொழிய - மொழிகளின றனமையை - இனிமையை - உடையன மொழி - சாதி யொருமை மொழிபோல இசைததல யாழின சிறபபியலபுமாம.

செவ்வழி யாழ் - நெய்தனிலத்துக்குரிய யாழ் **கயல்விலைப்படுத்துதல்** - நெய்தனிலச் செய்தி நெய்தற் கருப்பொருள்களுள் இரண்டு கூறியவாறு 38

1116. மருட்கொ டுந்தொழில் மன்னவ னிறக்கிய வரியை
திரு நெருக்கி முன்"திரு வொற்றியூர் நீங்க"வென் றெழுதும்
வொற்றி ஒருத்தர் தம்பெருங் கோயிலி னொருபுறஞ் சூழ்ந்த
யூர் திருப்ப ரப்பையு முடையத்த திரைக்கடல் வரைப்பு ௩௯

(இ - ள்) வெளிப்படை மயக்கத்தினாற் கொடுந்தொழில் செய்யும் (மாந்தாதா என்னும்) மன்னவன் குறைத்தெழுதிய திட்டம் வரைந்த எழுத்து வரியை நெருக்கி வரிப்பிளந்து, அதன் முதலில் "திருவொற்றியூர் நீங்கலாக" என்று எழுதவல்ல ஒருத்தராகிய சிவபெருமானது பெரியகோயிலின் ஒருபுறத்தில் சூழ்ந்த திருப்பரப் பிடத்தையும் உடையது அந்த நெய்தனிலத்தின் வரைப்பாகும்

(வி - ரை) **மருட்கொடுந்தொழில் ஒருத்தர்** - இங்குக் குறித்த வரலாறாவது - அயோத்தியில் அரசுபுரிந்திருந்த **மாந்தாதா** என்ற ஒரு அரசன் நீண்டவயதாய உடல் தளர்ந்து நடுக்கமும் பிணி முதலியனவும் மேலிட்டு வருத்தமுற்றனன் அதுபோழ்து சிலரை நோக்கி "மிகுந்த மூப்பு நலிவதனால் வருந்தாது விரைவில் இறக்குமவகை யாது?" என்று வினவினன் அவர்கள் மருளுடைமையால் "முன்செய்துவந்த சிவபுண்ணியங்களுக்குக் குறைவுசெய்தால் விரைவில் இறந்துபோகலாம்" என்றனர் அரசனும் அவ்வாறே துணிந்து கணக்கனைக் கூவித் தான் முன்பு விதித்து நடத்திவந்த சிவன் கோயிற் படித்தரத் திட்டங்களை எல்லாம் அரை வரிசையாகக் குறைத்துக் கணக்கு எழுதிவரும்படி உத்தரவிட்டு அவ்வாறே எழுதிவந்த கணக்கிற் கையெழுத்தும் இட்டு வைத்தனன் மறுநாட் பார்க்கும்போது அதில் அந்த வரியை நெருக்கி வரிப் பிளந்து "திருவொற்றியூர் நீங்கலாக" என்று எழுதியிருந்தது கண்டு, அரசன், இது திருவொற்றியூர் நகராளும் இறைவன் றிருவருளேயாகும் என்று தெரிந்து, அங்குப் பெருஞ் சிறப்புக்கள் செய்து, முதுமையினது வருத்தங்கள் நீங்கப், பின்னரும் நெடுநாள் வாழ்ந்து, உய்தியு மடைந்தனன் என்பதாம்

மருட்கொடுந் தொழில் - மயக்கத்தினாற் செய்த கொடிய தொழிலாவது முன் கூறிய வரலாற்றின்படி, உண்மை ஞானமில்லாத துற்சனவர் சொல்லைக் கேட்டுச் சிவாலயப் படித்தரத்தைக் குறைத்தலாம்

இறக்கிய வரியை முன் நெருக்கி எழுதும் எனக் "எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் குறைக்க" என்று தொடங்கிய ஏட்டுவரியின் முதலில் வரிப்பிளந்து, "திருவொற்றி நகர் நீங்கலாக - எல்லாச் சிவாலயங்களிலும்" என்று நெருக்கித் திருத்தி எழுதிய என்பதாம் **இறக்கிய** - குறைத்தெழுதிய **வரி** - ஏட்டுவரி **இறக்குதல்** - குறைத்தல். **இறக்கிய** - சுமத்திய என்றும், **வரி** - இறைப்பொருள் என்று முரைகூறுவாருமுளர். அது தவறென்க **ஒருத்தர்** - ஒற்றிநகர்ப் பட்டமபக்கநாதர் ஒருவரே பதி என்று வேதாக மங்களுள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட முழுமுதற் கடவுள் "ஒன்றென்ற தொன்றே காண ஒன்றேபதி" என்பது ஞானசாத்திரம் **ஒருத்தர்** - தனக்குவமையில்லாதவர் - ஒப்பற்றவர் என்றலுமாம்.

முன் கூறிய இவ்வரலாற்றை "ஏட்டு வரியில் ஒற்றிநகர் நீங்க லென்னு மெழுத் தறியு, நாட்ட மலருந் திருநுதலார்" (ஏயர்கோன் - புரா - 204) என்று பின்னரும் விதந்து பாராட்டியும், இதுபற்றியே திருவொற்றிநகர் நாதருக்கு **எழுத்தறியும் பெருமான்** என்பப் போந்த திருப்பெயரினை, "எழுதாத மறையளித்த எழுத்தறியும் பெரு

மானே " (திருநா - புரா - 335) என்று போற்றியும் ஆசிரியா காட்டியருளிய திறமும் காணக

கடல்வரைப்பு கோயிலின் ஒருபுறம் சூழ்ந்த திருப்பரப்பை உடையது என்றது அத்திருக்கோயிலின் ஒருபுறமாகக் கிழக்கே முன்பக்கத்திற் சூழ்ந்த பரந்த இடம் கடற்கரையாகும் என்றதாம். **வரைப்பு** - இடம்

ஒற்றியூர் - உபமன்னியு மாமுனிவரிடம் சிவதீக்கை பெற்றுப் பூசித்த வாசுகி யைத் தமது திருவுருவிற் சோதித்து அமாத்திக்கொண்டு அந்த அடையாளங்களுடன் இன்றும் விளங்க வீற்றிருப்பதனால் சுவாமிக்குப் **படம்பக்கநாதர்** என்று பெயர் வழங்கும்

திருவருளால் **ஆளுடையநம்பிகள்** சங்கிலியம்மையாரை மணந்துகொண்டரு ளிய தலம் சைவசமய பரமாசாரியார்களாகிய பெருமக்கள் **மூவர் முதலிகளுடைய** தேவாரமும் பெற்ற சிறப்புடையது திருவாரூரும் - காஞ்சிபுரமும்போலவே இத் திருவொற்றியூரும் சிவனருள் சிறந்த பெருந்தலமாமென்பது ஆளுடையநம்பிகளது சரித்தத்தால் விளக்கப்படும் பெருமையுடையது "புவியுட் சிவலோ கம்போலத் திங்கண் முடியா ரளித்ததிரு வொற்றியூர்" என்று போற்றப்படும் சிறப்புடையது அறுபான்மும்மை அடியார் திருக்கூட்டத்தினுள் **கலியநாயனார்** அவதரித்துத் திருவிளக்குப் பணிசெய்து அருள் பெற்றதலம்

பட்டினத்தடிகள் இங்குப் பலநாள் தங்கிப் பேறுபெற்றுக் கடற்கரையில் திருக் கோயிலுக்கு வடகீழ்ப்பக்கத்தில் சிவயோகத்தமாந்து சிவலிங்க உருவமாய் இன்றும் விளங்க வீற்றிருந்தருளும் பெருஞ்சிறப்புடையது பதினொராந் திருமுறையில் தொகுக்கப்பட்ட "திருவொற்றியூர் ஒருபா வொருபஃது" என்ற நூலினைப் பட்டினத் தடிகள் அருளிச்செய்த தலம்.

திருவொற்றியூர் நிலயத்திலிருந்து கிழக்கே கற்சாலை வழியில் ¼ நாழிகையளவில் உள்ளது சென்னையிலிருந்து வடக்கே கற்சாலை வழி 5 நாழிகையளவில் உள்ளது

கடல்வைப்பு—என்பதும் பாடம் 39

1117 மெய்த் தரும்புகழ்த் திருமயி லாபுரி விரைசூழ்

திருமயிலை - மொய்த் தயங்குதண் பொழிற்றிரு வான்மியூர் முதலாப்

திருவான்மி பைத் தரும்பணி யணிந்தவர் பதியெனைப் பலவால,

யூர் நெய்த லெய்தமுன் செய்தவந் நிறைதவஞ் சிறிதோ ? ௪௦

(இ - ள்) வெளிப்படை உண்மையை நிலைநாட்டித்தரும் புகழினையுடைய **திருமயிலாபுரி**யும், மணம் சூழ்கின்ற மலர்கள் நெருங்கிய குளிர்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த **திருவான்மியூரும்**, முதலாகப், பைபொருந்திய பாம்பினை அணியாக அணிந்த சிவபெரு மான் வீற்றிருக்கும் திருத்தலங்கள் இன்னும் பல அங்குள்ளன , இவற்றையெல்லாம் தன்னிடத்திற் பொருந்தப் பெறுதற்கு அந்நெய்தனிலமானது செய்த அந்த நிறை தவம் சிறிதாமோ ? (ஆகாது)

(வி - ரை) **மெய்தரும்புகழ்** - **மெய்** - உண்மை "மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன்" ஆவன, அரன் வழிபாடும் அடியார் பூசையுமேயாம் என்ற **உண்மை தருதல்** - இவையே உண்மை என்றதனை நிலைநாட்டிக் காட்டித்தருதல் "**உண்மையாமேனில்** உலகர் முன்வருக" என நிலையிட்டு உரைத்தத்தற்கேற்ப எலும்பே பெண்ணாக வந்த சரிதம் இத்தலத்தின் பெருமை குறிப்பதாம் என்பது கருத்து **மெய்** - உடம்பு என்று கொண்டு, எலும்பினையே உடம்பாகக் கண்டு ஆக்கி உயிரையும் உடம்புகப் பொருத்திக் கொடுத்த புகழ் என்று விசேடமுரைப்பாருமுண்டு

மோய் - அலருமு பருவததது அருமபுகள **துயங்குதல்** - மிகுநது விளஙகுதல

பை தரும் பணி - **பணி** - பாமபு பாமபு நசசுபபையினையுடைய தெனறதாம "பையரு சுடாவிடு நாகம" (ஆருா) எனறது அபபாசுவாமிகளது திருவாககும. **பணி** - பணததையுடையது, **பணம்** - படம.

ஏனைப்பல - இனனும பல **பல** - பலவுளளன உளளன எனற பயனிலை வரு விகக **எய்த** - அததலஙகளை தனனகததே பொருநதியிருகக

அந்நிறைதவம் - **அ** - சிறநத தலஙகளைத தனனிடம பொருநதப பெறற அள வுககு அநத எனப பணடறிசுடடு

நிறைதவம் - கருதியபேறு தவததால நிறைவாககப பெறுதலின **நிறை** எனறா. **நிறை** - நிறைவு செயயும

சிறிதோ ? - ஓகார விஞ எதிாமறை குறிததது சிறிதனறு எனக

மயிலாபுரி - இததொணடை நாடடு 24-வது தலம இது **மயிலாப்பு** - எனவும **மயிலை** எனவும வழஙகும "மயிலாபபிலுளளாா", "புனனையங கானன மடமயிலை" எனற தேவார ஆடசிகள காணக அமமையாா மயிலுருவாகிப புனனையினகீழ இறை வனைப பூசிதத காரணமபறறி இபபெயா பெறறது புனனை மரமும அதனகீழ அமமை யாா மயிலுருவுடன பூசிதத திருவுருவமும இனறும காணபபெறுவன இராமா பூசிததுப பேறுபெறறு ஐபபசி ஓணததில திருவிழாக கொணடாடினா எனறது தலபுராணம "ஐபபசி ஓண விழாவும" (2) எனற ஆளுடைய பிளளையாரது இததலத தேவாரங காணக ஆளுடையபிள்ளையாா (பூமபாவையாரது) எலுமபைப பெண ணுககித தநத சிறபபுடையது அவாதம புராணம 1034 முதல 1120 வரை திருப பாடடுககள பாாகக இவவிழா பிரமோறசவததில 8-ம திருநாளில இனறும கொண டாடப பெறுகினறது இததிருவுருவஙகள கோயிலினுள மேலைக கோபுரவாயிலுககு வடபுறம உளளன அறுபானமுமமை நாயனமாாகளுள வாயிலாாநாயனாா அருள பெறறதலம இவா கோயில அமமையாரின கோயிலுககு எதிரில தெனபுறம திருமதிலை யடுததது உளளது திருககுறள பாடியருளிய திருவளளுவா அவதரிததுப பேறுபெறற தலம மேறகுமுகமான சநநிதி சுவாமிபெயா **கபாலீசர்** எனபது திருபபதிகததுக் காணக செனனைககுத தெறகே கறசாலை வழி 4 நாழிகையளவில அடையததககது

திருவான்மியூர் - தொணடை நாடடின 25-வது தலம இதுவும மேறகு முகமான சநநிதி வானமீக மகாமுனிவருககு அருளிய காரணததால இபபெயா பெற றது தேவாகள கடல கடைநது பெறற அமுததறாற சிவலிஙகநதாபிததுப பூசிததத லை சுவாமி **மருந்தீசர்** என வழஙகபபெறுவா "செனறுா தமமிடாதீா திருவானமி யூா" (ஆளுடைய பிளளையாா - கௌசிகம 11), "வாதை தீாததிடும வானமியூ ரீசனே" (8) "வாடடந தீாததிடும" (9) (அபபா சுவாமிகள குறுநதொகை) எனற தேவாரஙகளும, "திருவானமியூா மருநதைச சோநது" (திருநா - புரா - 331), "பிறவி மருநதான பெருநதகை" (திருஞான - புரா - 1124) எனற மாபுராணத திருவாககுககளும காணக அபபா சுவாமிகள திருககழுககுனறததினினறும போநது இஙகு வநது தரிசிததுத திருமயிலாபுரி திருவொறறியூா செனறருளினா ஆளுடைய பிளளையாா திருவொறறியூரினினறும இஙகுப போநதருளினா சுவாமியின மூல விஙகத திருவுருவம பால வெணணீறறின வரிகளையுடைய சுயமபு சுவாமிபெயா **பால்வண்ணநாதர்**

இது திருமயிலாபுரியினினறும தெனகிழககில கறசாலையில 4 நாழிகையளவில அடையததககது போககு வரவு வசதிகளும மோடடாா பஸ முதலியனவும உணடு 40

திணை மயக்கம் :

(1) நெய்தலும் குறிஞ்சியும் (மயங்கியது).

1118. கோடு கொணடெழுந திரைககடற பவளமென கொழுநது
மாடு மொயவரைச சநதனச சினைமிசை வளருமா
நீடு நெயதலுங குறிஞசியும் புணாநிலம் பலவால
ஆடு நீளகொடி மாடமா மல்லையே யனைய சக

(இ - ள்) கோடு நிலம் - சஙகுகளைத தமமிடததுககொணடு மேற கிளமபுகினற அலைகளையுடைய கடலிற படாகினற பவளககொடியின மெலலிய கொழுநதுகள பககததில நெருஙகிய சநதன மரஙகளின கிளைகளில வளாதற கிடமாகிய நீடிய நெய்தலும் குறிஞ்சியும கூடிய திணைமயஙகும புணாநிலஙகளும, ஆடும நீளகொடி அனைய - ஆடுகினற நீணட கொடிகளையுடைய மாடஙகள விளஙகும மாமல்லை நகரம போனறவை, பல - பலவாம (ஆல - அசை)

(வி - ரை) குறிஞசி - பாலை - முலலை - மருதம - நெயதல எனற ஐநதிணைகளையும அவவவறறுககுரிய முதறபொருள கருபபொருளகளுடன முறையே அவவவறறில விளஙகும சிவ தலஙகளின சிறபபுடன சாாததிக கூறிவநத ஆசிரியா, இனி அம முறையே அவை ஒனறோடொனறு கூடிய புணாநிலஙகளை வகுதது நாடடுவளங கூறத தொடஙகுகினறாா திணைகள கூடிய நிலஙகளின ஒழுககததைத திணைமயக்கம் எனபது மரபு மயங்குதல் - கூடுதல - கலததல - எனற பொருளிலவநதது இவவாறு புணாநிலஙகள, குறிஞ்சியினுடன் நெயதல - மருதம - முலலை எனபன முறையே தனிததனி கூடுவதனால மூனறும, அவறறை அடுதது முல்லையினுடன் நெயதலும - மருதமும அவவாறே கூடுவதனால இரணடும, மருதத்துடன் நெயதல கூடுவதனால ஒனறும ஆக ஆறு வகைபபடும *

அவறறுள முதறகண, நெய்தலுங் குறிஞ்சியுங் கூடிய திணைமயககததினை இபபாடடாற கூறுகினறாா இவவாறே ஏனைய புணாநிலம ஐநதினையும அமமுறையே மேலவரும ஐநது பாடடுககளாற கூறும அமைதி கணடுகொளக

கோடுகொண்டு எழும்திரை-கோடு - சஙகு. "கோடுவாய வைததது" (திருமுருகு). அலைகள சுருணடு மேறகிளமபுமபோது, நீரின கீழிருநத சஙகுகளை வாரிககொணடு உயாகினறன எனக

கடற்பவள மென்கொழுநது - கடலில விளையும பவளககொடியின கொழுநது. பவளஙகள கொடிபோலப படாவன இவை, கொடி படாவனபோலப பவளபபூசசி எனனும ஒருவகைப பூசசிகளால தொடாநது கடடபபடுவதனாற கொடிபோலவன

பவளக்கொழுநது சநதனச் சினைமிசை வளரும் எனறது சநதன மரககிளைகளைப பறறுககோடாக வைததுக கொடிபோலப பவளபபூசசிகள பவளக கூடுகடடிச செலலும இயலபு குறிததது.

வரைச் சநதனச்சினை - சநதனம குறிஞசி நிலததின கருபபொருளாகிய மரம. "சநதமா ரகிலொடு" எனற திருககாளததித தேவாரம காணக

நெய்தலும் குறிஞ்சியும் புணர் நிலம் - நெயதற கருபபொருளாகிய பவளம குறிஞசிப பொருளாகிய சநதனததினமேல வளாவதனால அமமுறையிற கூறினாா

* கால வேறுபாடடால முலலையும குறிஞசியும முறைமையிற றிரிநத பாலை எனபபடடது வேறு (1092 பாாகக)

(மலை)மேலதாகிய குறிஞ்சியினின்றும் போந்து (கடல்)கீழதாகிய நெய்தல்வரை அம்முறை கீழிறங்கி நிலவளம் வகுத்துவந்த ஆசிரியர், இனிப் புணர்நிலங்களை வகுக்கும்போது கீழிருந்து மேலே செல்லும் முறைபற்றி நெய்தலும் குறிஞ்சியும் என அம்முறையிற் றொடங்கிக் கூறுகின்றார். பிறவும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

புணர் நிலம் - இரண்டுநிலப் பொருளும் கூடி மயங்கிய நிலப்பகுதி. இப் பாட்டிற் குறிக்கப்பட்டன கடற்கரையைச் சார்ந்திருக்கும் மலைப்பகுதிகள். இவ்வாறு மயங்கிவருவதனை "எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும், அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்" (அகத் - 19) என்று விதி கூறி அமைவு படுத்தினார் தொல்காப்பியர்.

மாமல்லையே அனைய - புணர்நிலம் - பல என்று கூட்டுக. இது "கடன்மல்லபுரம்" எனவும், மாமல்லபுரம் எனவும் வழங்கும். மாமல்லபுரம் என்பது மாவலிபுரம் என்றும், மல்லை என்றும் மருவியதுபோலும். மாவலிபால் மண்ணிரந்து அவனைச் சங்கரித்த திருமாலிருந்த தலமாதலின் வைணவர்களும் இதனைத் தங்களுடைய பெருந் தலங்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டாடுகின்றனர். "பிணங்க விடுகாட்டிற் பிஞ்ஞகனொடு கடன்மல்லை" என்பது திருவாய்மொழி. இங்குள்ள திருமால் **மாவலி மீண்டன்** என்று வழங்கப்படுவர். இது வாமனவதார நிகழ்ச்சியின்பின் திருமால் சிவபூசை செய்த தலம் என்பர். இங்குச் சந்தனமரத்தினாற் சமைக்கப்பட்ட கருப்பக் கிருக மண்டபத்தில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ளமை "சந்தனச் சினைமிசைப் பவளமென் கொழுந்து வளரும்" என்றதன் உண்மையை விளக்கி நிற்றல் குறிக்கத் தக்கது.

இங்குள்ள கோயில்களும், சிவாலயத்திற்குரிய ஐந்து தேர்களும் (இவற்றைப் பஞ்சபாண்டவர் தேர் என்பது சாமானிய வழக்கு) மலைப்பக்கமுள்ள ஒவ்வோர் கற்களில் குடைந்து எடுக்கப்பட்டன. சென்னைப் பிரதேசத்தில் ஆலயத் திருப்பணிகளுக்கு வரும் கற்கள் இங்கிருந்தே எடுக்கப்படுவன. இது கடற்கரையில் உள்ள மலையாதலின் நெய்தலும் குறிஞ்சியும் புணர்நிலம் என்றார். பல என்றதனால் இத்தகைய புணர்நிலங்கள் தொண்டைநாட்டுக் கடற்கரையில் பலவாம் என்பதும் குறிக்கப்பட்டது.

மல்லை - இத்தலம் திருக்கழுக்குன்றத்திலிருந்து கிழக்கே கற்சாலைவழி 9 நாழிகையளவில் உள்ளது. திருக்கழுக்குன்றத்திற்கு வழி 1091-ன் கீழ்ப் பார்க்க. 41

(2) மருதமும் குறிஞ்சியும்.

1119. மலைவி ழிப்பன வென்வயற் சேல்வரைப் பாறைத்
தலைபு கைப்பவுந், தளைச்செறு விடைநெடுங் கருமான்
கலைகு திப்பன கரும்பகட் டோங்காப் பவுமாய்
அலைபு னற்பணை குறிஞ்சியோ டணைவன வனேகம் ௪௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. மலைகள் கண்ணைத் திறந்துபார்க்கின்றன என்று சொல்லத்தக்கதாய், வயல்களினுள்ள சேல்மீன்கள் மலைகளின் பாறைகளிடத்துப் பாய்ந்து புரள்வனவும், வரம்புகளையுடைய வயல்களினிடையே, ஏர்ப்பூட்டிய கரிய எருமைகள் போகின்றன என்று சொல்லும்படி கருமான் கலைகள் குதித்துப் போவனவும் ஆகி, அலைகள் பொருந்திய நீரினையுடைய **வயல்கள், குறிஞ்சி நிலப்பகுதியுடன்** கூடிய இடங்கள் அனேகம் உள்ளன.

(வி - ரை) மலைவிழிப்பன என - மலைப்பாறைகளில் அடுத்துள்ள வயலிலிருந்த சேல மீனகள பாயந்து புரளுதல அந்த மலைகள கணணைத திறந்து பாாப்பனபோல இருநதன எனபது சேல் - மருதநிலககருப்பொருள வரைப்பாறை - குறிஞ்சி பாறைகளில சேலகள பாயந்து புரளததககதாய வயலகளும மலைப்பாறைகளும அடுத்தடுத்துக கூடிய நிலமாதலின பணை குறிஞ்சியோடு அணைவன என்றார்.

தளை - வரம்பு செறு - வயல இவைமருத நிலப்பகுதி செறு - எனபது அறுவா நாட்டு வழககு "செறுவி னிறசெழுங கமல மோங்கு" (நமபிகள - திருப்புகலூா - 11), "செறுவிற பூதத சேயிதழத தாமரை" (புறநா - 397) நெடும் கருமான்கலை - கருமான் - குறிஞ்சிககருப்பொருள மான - முலலைக கருப்பொருளாயினும், கருமான குறிஞ்சிக கருப்பொருளாம எனபது இராமநாதச செட்டியாா குறிப்புரை

பகட்டு ஏர் நிகர்ப்ப - பருமையாலும, கரியநிறத்தினாலும, தடித்து நீணட கொம பினாலும கருமானகலை எருமையை நிகாததது எனக மெயயும உருவுமபற்றி வந்த உவமம சேலமீன விழிபோனறது என்றது மெயபற்றி வந்த உவமம பகடு - மரு தக கருப்பொருள பகட்டோ செலுத்திச செறுவினிற றொழில்செயதல மருதநிலச செயதி "பெருமபகட்டோ இனப்பணணை யுழுமபணணை" (திருநா - புரா - 3)

தளைச செறுவிடை ஏாக கருமபகடு எனக - கருமான கலை குதிப்பனவுமாய - என்று கூட்டிப் பொருள கொளக

அனேகம் - தொணடை நாட்டில மலையும வயலுமாக அடுத்திருககக காணும இடஙகள எணணிறநதன எனபது

இதனால மருதம குறிஞ்சியுடனும, குறிஞ்சி மருதத்துடனும புணாநத புணா நிலன கூறப்பட்டது. 42

(3) முல்லையும் குறிஞ்சியும்.

1120. புணாநத வானிரைப் புறவிடைக் குறுமுயல, பொருப்பின்
அணைநத வானமதி முயலினை யினமென வணைந்து
மணஙகொள கொலலையின வரகுபோா மஞசன வரைககா
இணைநது முலலையுங குறிஞ்சியுங கலப்பன வெஙகும். சுஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை பசுககூட்டஙகளையுடைய முலலைப் புறவிலிருந்த குறுமுயல மலையுச்சியிற சேர்ந்த முழுமதியினிடத்திருந்த முயறகறையை நோககி அது தனது இனமாகிய முயல என்று கருதி அஙகு அணைவதனாலும, மணம பொருந் திய முலலை நிலத்திலிருககும வரகுபோாகளை, மலைகளை மஞசனஞ்செயயும நீரை யுடைய மேகஙகள சோவதனாலும, முலலையும குறிஞ்சியும கலப்பனவாகிய புணா நிலஙகள எஙகும உளளன

(வி - ரை) ஆனிரை - குறுமுயல் - முலலைநிலக கருப்பொருளகள

குறுமுயல் பொருப்பின் அணைநதும் எனக முலலையினின்றும முயல மலை மேல ஏறியபடியால முலலையுங குறிஞ்சியும கலநதது எனபதாம.

மதி முயலினை இனம் என அணைநது எனபது தறகுறிப்பேற்றம

கொல்லை - முலலை நிலம மணங்கொள் என்றது முலலை நிலத்தின நிறைந்த முலலை முதலிய பூககளிறகூடிய மணஙகுறித்தது வரகு - முலலைக கருப்பொருள ; முலலைக காடுகளில விளைபொருள வரகு போா - காா இணைநதும என்றது வரகு போாகளை மிக உயரமாகக குவித்தலும அடுககுதலும குறித்தது வரகுபோர் - "ஒற றிடை யினமிகா மொழியுமா ருளவே, அததிறத தில்லை வலலெழுதது மிகலே" (தொல - எழுத - குற - 7) என்றபடி வலலொறறுமிகாது வநதது.

வரை மஞ்சனக்கார் எனக் மலையை மஞ்சனம் செய்யும் நீரையுடைய மேகம் மேகம் குறிஞ்சிக்குரியது மலைகளை மஞ்சனம் செய்யும் கார் என்ற பொருட் பொருத்தமும் காண்க "பூட்டு காரமுகந் தனன்றெடுத் தோன்றிய புயலவர், பூட்டு தண் புன னந்தியங் கிரிமிசை யுகுத்தல், வேட்டு வக்குலத் திண்ணனார் மஞ்சனம் விமலற், காட்டு கின்றதோர் தனிச்செயல் போன்றுள தன்றே" (ஆற்றுப்படலம் - 6) என்ற கந்தபுராணமும், "அடுத்தருண கிரியானே யுனக்குவினணி ரலதுபுன லாட்டவாரார" (திருமலைச்சருக்கம் - 83) என்ற அருணசல புராணமும் இக்கருத்தைத் தழுவியன வாதல் காண்க

மலையில் தவழும் மேகம், மலையை அடுத்து வருகு போரும் மலைபோன்றயார் திருத்தலின் அதனில் இணைந்தது என்றதனுல் குறிஞ்சியும் முல்லையும் கலந்ததுகாண்க "ஈடு பெருக்கிய போர்களின் மேக மிளைத்தேற" (926) என்றதும் நினைவுகூர்க

அணைந்தும் - இணைந்தும் - கலப்பன - எனக.

மஞ்சேன—என்பதும் பாடம் 43

(4) நெய்தலும் முல்லையும்.

1121. கவரு மீன்குவை கழியவர் கானவர்க் களித்துச்
சிவலுஞ் சேவலும் மாறியுஞ், சிறுகழிச் சியர்க
ளவரை யேனலுக் கெயிற்றியர் பவளமுத் தளந்து
மூவரி நெய்தலுங் கானமுங் கலந்துள வொழுக்கம். ௪௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. பரதவர்கள், தாங்கள் கவரும் மீன் குவியல்களை இடையர்களுக்குக் கொடுத்துப் பண்டமாற்று வகையால் அவர்களிடமிருந்து கவுதாரியையும் சேவலையும் கொள்வதாலும், நெய்தனிலச் சிறுமியர்கள் தாம் இடைச்சியர்பாற் கொள்ளும் அவரைக்கும் தினைக்கும் ஈடாகப் பவளத்தையும் முத்துக்களையும் அளந்து கொடுத்தலினாலும் கடலைச்சார்ந்த நெய்தனிலமும் முல்லை நிலமும் என்ற இரண்டும் ஒழுக்கத்தாற் கலந்துள்ளன.

(வி - ரை) மீன்குவை - நெய்தற்பொருள் கழியவர் - கழியருகிலும் கடலருகிலும் வாழ்பவர் - பரதவர் கானவர் - இடநோக்கிக் காடுறைபவர்களாகிய இடையர்களைக் குறித்தது கழிச்சியர் - நெய்தனிலப் பெண்கள் சிவல் - கவுதாரி சிவல் - சேவல் - இவை முல்லைநிலக் கருப்பொருள் சேவல் - கானங்கோழி

எயிற்றியரின் அவரை ஏனலுக்கு எனக அவரையும் ஏனலும் முல்லைப்பொருள்களும், பவளமும் முத்தும் நெய்தனிலப் பொருள்களுமாம் முத்துக்கள் ஏனைக் குறிஞ்சியிலும் மருதத்திலும் சிறுபான்மை படுமாயினும் பெரும்பான்மைபற்றி நெய்தலுக்கே உரியன

உவரி - கடல் உவர்ப்புள்ள நீர் கொண்டதனுல் இப்பெயர் கொண்டது கானம் - காடு, முல்லைப்பகுதி இப்பாட்டால் முல்லை குறிஞ்சிகளின் செய்திபற்றிய கலப்புக்கூறுதலின் கலந்துள ஒழுக்கம் என்றார் என்பாருமுண்டு

முன்பாட்டில் முல்லையும் குறிஞ்சியும் புணர்நிலத்தினை அந்நிலப் பொருள்கள் இயற்கையிற்கூடும் சேர்க்கைபற்றிக் கூறினார் இப்பாட்டில் நெய்தலும் கானலும் சேர்வதனை வாணிகமுறைப் பண்டமாற்றுவகையால் அந்நிலப்பொருள்கள் கலக்கும் சேர்க்கைபற்றிக் கூறினார்.

மீன் கொடுத்துச் சிவலும் சேவலும் கொள்ளுதல் இருதிறத்தும் ஆண்பாலார் தொழிலும், பவளமுமமுத்தும் கொடுத்து அவரையும் ஏனலும் கொள்ளுதல் பெண்

பாலார் (சிறுமியர்) தொழிலும் ஆவன எனக் காட்டிய நயமும் கண்டுகொள்க 1113, 1114ல் உரைத்தவையும் பார்க்க. 44

(5) மருதமும் முல்லையும்

1122. அயன் முல்லைப் புறவினி லிடைச்சியர் அணி நடையும்
வியன்நெடும் பணை யுழத்தியர் சாயலும் விரும்பி
இயலு மன்னமுந் தோகையு மெதிரெதிர் பயில
வயலு முல்லையு மிடைவன பலவுள மருங்கு சரு

(இ - ள்) வெளிப்படை ஒன்றனையொன்று அடுத்துள்ள, மணங்கமழும் முல்லைப் புறவில் வாழும் இடைச்சியர்களது அழகிய நடையினையும், அகன்ற நெடிய வயல்களையுடைய மருதநிலத்தில் வாழும் உழத்தியர்களது சாயலையும் விரும்பி இயங்குகின்ற அன்னமும் (மருதம்), மயிலும் (முல்லை) எதிர் எதிர் பயில்வதனால் **மருதமும் முல்லையும்** கூடுவனவாகிய பல நிலங்கள் அந்தப் பக்கங்களில் உள்ளன

(வி - ரை) அயல் - அடுத்துள்ள **நறும்புறவு** - நறுமை மணம் இதுபற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க **புறவு** - இடநோக்கி முல்லைப்புறவினைக் குறித்தது

இடைச்சியர் - முல்லை நிலமகளிர் **உழத்தியர்** - மருதநிலமகளிர் **அன்னம்** - மருதத்துக்குரியது தோகை குறிஞ்சிப் பொருளாயினும் சிறுபான்மை முல்லைக்கும் வரும் "முல்லைக் குரியபுள் கானங் கோழியும் மயிலும் சிவலும்" (இறைய - 1 - உரை). அன்னம் சிறுபான்மை நெய்தலுக்கும் உரியது "அன்னந் தாய முன்றுறைச் சூழல்" (1114) என்றது காண்க

அன்னமும் தோகையும் எதிர் எதிர் பயிலுதலாவது - இடைச்சியரது நடையை விரும்பி அன்னமும், உழத்தியரது சாயலை விரும்பி மயிலும் முறையே மருதநிலத்தினின்று முல்லைநிலத்துக்கும் முல்லைநிலத்திலிருந்து மருதத்துக்கும் பயிலுதலின், ஒன்றனையொன்று எதிர் எதிர் சந்திப்பன என்பது கருத்து **பயிலுதல்** - அவர்களுக்கெதிரில் நடந்து பழகுதல் என்று கொள்ளலுமாம்

வயல் - மருதம் **விரும்பி** எதிரெதிர் பயில - தற்குறிப்பேற்றம் 45

(6) நெய்தலும் மருதமும்.

1123. மீளு மோதமுன் கொழித்தவெண் டரளமுங் கமுகின்
பாளை யுகக்கவும் விரவலிற் பரத்தியர் பணைமென்
றோளு ழத்தியர் மகளிர்மா றாடிமுன் றொகுக்கு
நீளு நெய்தலு மருதமுங் கலந்துள நிலங்கள். சசு

(இ - ள்) வெளிப்படை (அலைகள் முன்புரண்டுவந்து பின்) மீளும் கடலினால் முன்னே கொழிக்கப்பட்ட வெள்ளிய முத்துக்களும் கமுகினது உதிர்ந்த பாளையினின்றும் உதிர்ந்த பூக்களும் கலந்து சேர்வதனால், பரத்தியர்களும், பணைத்தெழுந்த மூங்கில்போன்றுயர்ந்த மெல்லிய தோள்களையுடைய உழத்தியர்களும், மாறுபட்டு அவற்றை முன்வாரிச் சேர்க்கின்ற நீண்ட நெய்தலும் மருதமுமாகிய நிலங்கள் கலந்துள்ளன

(வி - ரை) **மீளும் ஓதம்** - கடலின் அலைகள் புரண்டு அலைத்து முன்கரையில் வந்து பரவிப் பின் மீளும் இயல்பு குறித்தது முன்வரும்போது முத்துக்களை வாரி

வநத அலைகள அவறறைக கரையில இடடு மீணடன. முததுககள கனமுடைமையால பின செல்லும அலைநீருடன மீளாது நிலததில உதிாககபபடடுத தஙகின எனபதனைக **கொழித்த வேண்டாளம்** எனறுா

கழகின் பாளை உக்கவும் - நெயதனிலததின அருகே உளள மருதநிலததிற கமுககள இருநதனவாக அவறறின பாளைகளினினறும உதிாநத பூககள கீழே சிநதி யிருநதனவும.

தாளமும் - பாளை உக்கவும் - மாறுடி முன் தொகுக்கும் - முததுககளும கமுகம பாளையின உதிாநத பூககளும ஒனறுபோல விளஙகுதலின முறையே இவறறைப பிரிததறிநது தொகுகக இயலாது, நெயதல மகளிரும பணணை மகளிரும அவறறை எமது எமது எனறு மாறுபடடுத தொழில செயதனா எனறு குறிகக **மாறுடி** எனறுா கமுகு பூககுமபோது முததுபபோல விளஙகுமெனபதுபறறி, "எணணா முதத மீனறு மரகதம போறகாயததுக, கணணா கமுகு பவளம பழுககுங கலிககாழி" (குறிஞசி - 4) எனற ஆளுடையபிளளையாா தேவாரமுங காணக **மாறுடி** - "மயிறகுலமு முகிற குலமு மாருட மருஙகாடும" (திருநா - புரா 10) எனறது காணக

தாளம் - நெயதலுககும, **கழகு** - மருததததுககும உரிய கருபபொருளகள **பாத்தியா் - உழத்தியர்** - எனபன முறையே நெயதனிலததும, மருதநிலததும உளள மகளிா பெயா

ஓதமங் கொழித்த—எனபதும பாடம 46

1124\. ஆய நானிலத தமைதியிற றததமக கடுதத
மேய செயதொழில வேறுபல குலஙகளின் விளஙகித,
தீய வென்பன கனவிலு நினைவிலாச சிந்தைத்
தூய மாநதாவாழ தொண்டைநாட டியலபுசொல வரைததோ? சஎ

(இ - ள்) வெளிபபடை இவவாறாகிய குறிஞசி முலலை மருதம நெயதல எனற நானகுவகைபபடட நிலஙகளிலும அமைதிகளிலும, தஙகள தஙகளுககுப பொருநதிய செயதொழிலாற பலவாகிய வேறு குலஙகளினுல விளஙகித, தீயவை எனபபடுகினற வறறைக கனவிலும நினையாத மனததையுடைய தூய மககள வாழகினற தொணடை நாடடின தியலபு (எமது) சொலலினளவில அடஙகுவதாகுமோ? (அடஙகாது)

(வி - ரை) **ஆய** - மேலே சொலலபபடடனவாகிய நனமையாகிய எனற குறிபபுமாம **நானிலத்தில் - அமைதியில்** எனறு கூடடுக. மேறகாடடியபடி நிலம நானகுவகையும புணாநிலம ஆறுவகையும ஆகப பததுவகைகளிலும எனக

தத்தமக்கு விளங்கி - அடுத்த மேய செய்தொழில் - நூலகளானும ஆனறோ ராசாரததானும அவவவாககும அடுததெனறு விதிககபபடடுப பொருநதிய செய தொழிலகள. இவை சிவாகம முதலியவறறாலும தமிழிலககணததானும அறியபபடும செயதொழிலைச **செய்தி** எனற பெயராற றொலகாபபியம கூறும

வேறுபல் - வெவவேறாகிய பல துலங்கள் - தொனறுதொடடுவரும மரபு கள - குடிகள

செயதொழில் - செயதறகுரிய தொழில - **துலங்கள்** எனறது ஈணடுசசாதியை. **மேய** - பொருநதிய குலஙகளுககுத தொழிற பொருததம கூறபபடடுளளது மேவாதனவாகிய தொழிலகளைச செயதல குலநலமனறு எனபது முனனோா துணிபு. "குலவிததை கலலாமற பாகமபடும", "அரிசி விறறிடு மநதணாக கோாமழை. வருட மூனறு மழை" எனபனவாதி வாககுககள இககருததைபபறறி எழுநதன

மாநதா - அமைதியில - குலஙகளின விளஙகி - வாழ - நாடடின - இயலபு எனறு கூடடுக

வேறுபல் குலங்களில் விளங்கி - *நானிலமும அறுவகைப புணாநிலமுமபோலக குலஙகளும பெருஙகுலஙகள நானகாகவும கலபபுக குலஙகள ஆறாகவும விதிககப படுவன * நிலததியலபோல, அவவவறறில வாழும மககளும தததமககடுதத இயல பின வநத உரிய செயதியோடு விளஙகுதல முறை எனபதாம*

தீய என்பன வரைந்தோ ? - **தீய என்பன** - *தீயவை எனறு நூலகளானும ஆனறோராசாரததானும விலககபபடுவன* **என்பன** - *எனபபடுவன* **படு** - *விகுதி தொககுவநத செயபபாடடுவினையாலணையும பெயா*

கனவிலும் நினைவு இலாச் சிந்தை - தீமைகள் - *மனம, வாககுக, காயம எனற மூனறு கரணஙகளாலும இயறறபபடுவன கொலை செயதலும, கொல எனறு வாயினறற கூறுதலும, கொலல நினைததலும எனற இவைபோலவன "நலல நினைப பொழிய நாளகளி லாருயிரைக, கொலல நினைபபதுவும குறறமு மறறொழிய" (திருவாரூா - புறநீாமை - 4) எனற நமபிகள திருவாககும, பிறவும காணக. இம மூனறனுள மனததானும தீமை நினையாமையே அடிபபடையாம எனனை ? மனம தூயதாகவே, வாககுத தீமையினறி விளஙகும, அதனால செயலிலும தீமை நிகழாது ஆதலின சிநதைத தூயமை சொலலவே, ஏனைய இரணடும உடனவரும எனக*

கனவு - *உயிாநிறகு நிலைகளின ஒனறு, இதனைச சொபபனவதைதை எனபா வடவா இவவவததை, உயிா, கணடததானததில (கழுதது* - little brain) *தஙகுமநிலை எனப இறைவனருளால கனககள, வருஙகால நிகழசசிகளை அறிவிகக நிகழவனவும உணடு, நோயகளாலும கனநிகழதல உணடு, தூயமையிலலாத தீசசெயலகளாலும தீய வாசனையாலும கெடட கனககள உளவாம அவவாறு நிகழாதபடி தம செயல களையும உடகரணஙகளையும தூயநலலொழுககததில வைதது நடபபா பெரியோா இமமாநதாகள இவவாறு நலலொழுககதது நினறமையால* **கனவிலும்** **தீயநினைவுகள்** *இலலையாயின எனபதாம*

தூய மாந்தர் - *மாநதா தூயராவதறகுக காரணம கனவிலும தீய நினைவிலலாமை யாம எனபதுணாதத உடமபொடு புணாததி ஒதினா*

தூய மாந்தர் வாழ் தொண்டை நாடு - *"தொணடை நனனாடு"* (1078)*ல உரைததவை பாாகக "எவவழி நலலவ ராடவா அவவழி நலலை வாழிய நிலனே" எனற புறபபாடடும நினைவு கூாக "பெருநதொணடை நனனாடெயதி" (திருநா - புரா* - 315), *"தொணடைத திருநாடடில" (திருஞான - புரா* - 974), *"பேருலகி லோஙகுபுகழப பெருநதொணடை நனனாடடு" (கலியா - புரா* - 1), *"சொல விளஙகு சீாத தொணடை நனனாடடிடை" (வாயிலாா புரா* - 1), *"செமமைநெறி வழுவாத பதி" (திருஞான - புரா* - 1009) *எனறு பலவிடததும இககருததையே வறபுறுததி ஆசிரியா விதநதோதுதல காணக "மஙகலத தமிழப புவிககு வாணமுக மெனததகுந, துஙக மிகக சீாததி பெறற தொணடை நாடு" (தழுவக குழைநத படலம* - 129) *எனற காஞசிப புராணமும இககருததையே தழுவிய தெனக*

இயல்பு - *இநத மேனமைகள இததிருநாடடுககுச செயறகையாலனறி இயற கையானமைநதன எனபது குறிபபு*

**கலபபுக குலஙகள, மேறகுல ஆடவரும கீழககுலப பெணடிரும கலநததன பயனாக வரும வகை மூனறும, கீழககுல ஆடவா மேறகுலப பெணடிருடன கலநத தன பயனாக வரும மூனறும கூடி ஆறு எனப.*

மேலே 1083 முதல 1124 வரை உளள திருபபாடடுககளால தொணடை நாடடின நானிலத தைநதிணைச சிறபபினைத தமிழஇலககண வரமபு காடடிச,செமமை நெறியுடன கூட்டி விரிததுரைதத ஆசிரியரது தெயவக கவிநலததைத, தெயவக கவிபபணபுடைய எமது மாதவச சிவஞான யோகிகள " திருததொணடை நனனாடடு நானிலததைந திணைவளமுந தெரிததுக காடட, மருததொணடை வாயசசியாசூழ குன்றைநகர்க் குலக்கவியே வல்ல னல்லாற், கருததொணட ரெமபோலவா ரெவவாறு தெரிநதுரைபபார ? கலநதாராக கினப, மருததொணட ரணியிலவை யொனறேடொன றியைநதனவு மாஙகாங குணடால " (திருநாடடுப படலம - 128) எனறு தமது காஞசிபபுராணததினுள எடுதது வியநது பாராடடிப போறறினா.

சோல்வரைத்தோ ? - வரை - அளவு ஓகாரம எதிாமறை குறிததது 47

காஞ்சிமா நகரச் சிறப்பு

1125. இவவ ளநதரு பெருந்திரு நாட்டிடை யென்றும்
மெய்வ ளநதரு சிறப்பினு லுலகெலாம் வியபப
"வெவ்வு கங்களு முள்ள"தென் றியாவரு மேத்துங்
கைவி ளஙகிய நிலையது காஞசிமா நகரம் சஅ

(இ - ள்) வெளிபபடை இநத வளஙகளைததரும பெருமையுடைய திருநாடடில பெருமையுடைய காஞசிபுரத திருநகரமானது, உணமையாகிய வளஙகளைத தரும சிறபபினுலே உலகஙகளெலலாம வியககுமபடி எலலா யுகஙகளினும அழியாமல நிலைத துளளதெனறு எலலாரும துதிககினற ஒழுககததினுல விளஙகிய நிலைமையினை யுடையது

(வி - ரை) பெரும் திரு நாடு - பெருமை எனறது மேறகூறிய நானிலததைநதிணை யின முதறபொருள கருப பொருளகளின வளஙகளாகிய உலகநிலைப பெருமை திரு எனறது அவவளஙகளோடு கூடிய சிவசசாரபினுலாகிய செமமை

மெய் வளம் - எனறும அழிவிலலாத சதது எனபபடும செமமையாகிய முததி வளம காசி முதலாக எணணபபடும முததிததலஙகள ஏழனுள காஞசிபுரமும ஒன றுதலின என்றும் மெய் வளநதரு சிறப்பினல் எனறா " நகரேஷு காஞசி " எனபதும காணக

யாவரும் ஏத்தும் - எலலாச சமயததாரும எனபாரும உணடு இததலததில 20 சிவதலஙகளும, 8 வைணவ தலஙகளும உணடு சைவாகளேயனறி வைணவாகளும பௌததா முதலாயினேரும போறறினா எனபா மணிமேகலை கசசிமாநகரம புகக காதை, தவததிறமுரைதத காதை முதலாயினவும காணக

எவ்வுகங்களும் உள்ளது - உகாநத காலததில ஏனைய உலகஙகளெலலாம அழி யினும இஃது அழியாமல நிலைபெறறுளளது எனற காரணததால இதறகுப பிரளய சித்து எனற பெயரும வழஙகும கைவிளங்கிய - கை - ஒழுககம "கையொன றறி கலலாய " (கலித - 95)

மெய்வளநதரு சிறப்பினல் எவ்வுகங்களும் உள்ளது - எனறும அழிவிலலாத முததியைத தருதலால எனறும அழியாதது எனபதாம காரணகாரிய முறை பெறக கூறினா

இநநகரச சிறபபினைக " கசசிமா நகரோா தட்டுங கடவுள ருலகோா தடடும, வைசசுமுன னயனா தூகக மறறது மீது செலல, நிசசய முறுகித தாழநது நிலமிசை

விழுமிவ ஞரை, யிச்சகத தாக ளோடு மெண்ணுதன் மடமைப பாறறே" (திருநகரப பட - 1) என்று காஞ்சிபபுராணமுடையார பாராட்டிய திறமும காணக. 48

1126. ஆன தொன்னக ரம்பிகை தமபெரு மானை
மான வார்ச்சனை யாலொரு காலதது வழிபட்
டூன மிலலற மனேகமு முலகுய்ய வைதத
மேன்மை பூண்டவப் பெருமையை யறிநதவா விளமபில, சுகூ

1127 வெள்ளி மாலவரைக கயிலையில வீறறிருந் தருளித
துள்ளு வாரபுனல வேணியா ரருள்செயத தொழுது
தெள்ளு வாயமையி னாகமத் திறனெலாந தெரிய
வுள்ள வாறுகேட் டருளினா ளுலகையா ளுடையாள். ௩ㄹ

1126 (இ - ள்) வெளிபபடை இவவணணம ஆயின தொன்மையுடைய காஞசிமாநகரம், உமையமமையார தமது நாயகராகிய சிவபெருமானைப பெருமை யுடைய பூசனையினால ஒரு காலததில வழிபாடு செயது உலகம உயயுமபடி குறற மிலலாத அனேக அறஙகளையும நிலைபெற வைதத மேனமை பூண்டதாகிய அநதப பெருமையை அறிநதபடி சொலலப புகுநதால, சுகூ

1127 (இ - ள்) வெளிபபடை வெள்ளிமால வரையில திருககயிலாயததில எழுநதருளியிருநது, குதிகொள்ளும பெருநீராகிய கஙகையைச சூடிய சடையினை யுடைய சிவபெருமான் அருளிச்செயய, உலகையாளுடைய உமையமமையார வணங கித, தெளிநத உணமையைக கூறும ஆகமஙகளின திறஙகளையெலலாம தெரியுமபடி உள்ளவாறு கேடடு அறிநது கொணடருளினார ௩ㄹ

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபுகொணடன.

1126. (வி - ரை) ஆன - முனனே உரைதத சிறபபுடையவாயின

தொன்னகர் - "எவவுகஙகளு முள்ளது" என முன பாடடிற கூறினமையின தொனமை புலபபடுமாறறிக

மான அருச்சனை - பெருமையுடைய பூசை சிவாகமஙகளுள விதிதத முறைகள எலலாம ஒனறும குறையாமல இயறறும பூசையாதலின இவவாறு கூறினார

மானம் - பெருமை அர்ச்சனை - பூசை, வழிபாடு "நீமொழிநத ஆகமததின இயலபி னாலுனை யருசசனை புரிய" (1131), "எயத ஆகம விதியெலாஞ் செய்தாள்" (1139) எனபன காணக

ஒருகாலத்து - முனபு இராதாதேவியாராலும், பினபு பாாவதியாராலும அருச சனை செயயபபடடமையால இவவாறு கூறினார என இஙகு விசேடவுரை காணபர ஆலாலசுநதரம பிளளை, "முதிர மஙகை தவஞ்செயத காலமே முனபு மஙகை தவஞ செயத காலமே" (திருவியமகம - கசசிஏகமபம) எனற ஆளுடையபிள்ளையார திரு வாககையும ஆதரவு காடடுவர.

ஊனம் இல் அறம் அனேகமும் - "எலலா அறமும" (1146), "முபபதோ டிரணடறம புரககும" (1148) எனறபடி எலலா அறஙகளையும எபபோதும அமமை யார உயிாகளின துனப நீஙகுமபடி செயதருளகினறார எனபது.

உலகு உய்ய வைத்த - அறஞசெயவார அசசெயறகுரிய பயனகளை எயதுவார இஙகு அமமையார அருடகருவிருததி உலக முயயுமபொருடடே அறஙகளையும சிவ பூசையினையும வைததனர எனபதாம வைத்த - எனறும நிலவுமபடி அமைதத

விளம்பில் - சொல்வோமாகில் என்று தொடங்கிக்கொண்டு அசரீரத்தை 1131 முதல் 1151வரை 20 திருப்பாட்டுக்களால் கூறுகின்றார். **விளம்பில் -** சொல்வோமாகில் என்ற வினையெச்சம், விளம்பிய அசரீர முடிபாகிய "அறம்புரக்கும" (1151) என்றதனோடு முடிகின்றது. 49

1127 **(வி - ரை) வெள்ளிமால்வரைக் கயிலை** - உலகில் உள்ள மலைகளுள்ளே பெரியதாகிய வெள்ளிமலையின் உயர்ந்த கொடுமுடிகளுட் சிறந்து விளங்குவதாம் கயிலை என்பது. இதற்கு நொடித்தான்மலை என்று பெயர் வழங்குவர். நொடித்தல் - அழித்தல்; நொடித்தான் - அழித்தலைச் செய்தவன். "ஊழிதோ றூழி முற்றும் முயர் பொன்னொடித் தான்மலை" என்ற ஆளுடையநம்பிகள் தேவாரமும் காண்க. "பனிமால்வரை" (11) என்றவிடத் துரைத்தனவும், திருமலைச் சிறப்பில் உரைத்தனவும் பார்க்க.

வீற்றிருந் தருளுதலாவது - ஆகமங்களை உபதேசம் செய்யும் முறையில் ஆசாரிய ராகச் சுகாசனத்தில் நேரே எழுந்தருளியிருத்தல்.

அருள்செய - உபதேசிக்க. "நீமொழிந்த ஆகமம்" (1131) என்றது காண்க.

தெள்ளு வாய்மை - இதுவே பொருள் என்று கண்டு தெளிந்த உண்மை.

தெள்ளு வாய்மையின் ஆகமத்திறன் எலாம் - "ஈசானஸ் ஸர்வ வித்யானாம்" (வேதம்) என்றபடி எல்லாக் கலைகளுக்கும் ஈசானனே முதல்வராவார். அவ்விறைவர் உயிர்களின் பக்குவபேதத்துக்கேற்ப அனந்த பேதமான சாத்திரங்களையும் சொல்லியருளினர். அவற்றுள்ளே "வேதநூல் சைவநூல் என்றிரண்டே நூல்கள்", "வேதமோ டாகமம் மெய்யா மிறைவனூல்" என்று முடித்தனர் அறிந்தோர். அவ்விரண்டனுள்ளும் **வேதம்** பொதுநூல்; அது, அன்னம் பிரமம் - விஷ்ணுபிரமம் - என்பன முதலாக உயிர்களின் திறத்துக்கேற்றவாறு பலபடியும் கூறிச் செல்லும் நூலாகும். **ஆகமம்,** அவ்வாறன்றி முடிந்த நிலையாகச் சத்திநிபாதமுடையவர்களுக்குச் "சிவனே முழுமுதற் கடவுள்" என்று தெளிந்த உண்மையினை எடுத்துக் கூறும். "சத்தி யப்பொருட் டெளிவெலாஞ் சத்திநி பாதராகக், குயத்து ணர்த்திய நூலகமமென்பார்நூ லுணர்ந்தோர்" என்ற திருவிளையாடற் புராணங் காண்க. "வேதமென்னும் பாதவம் வளர்த்தனை - அதனிற் படுபயன் பலவே ஒரும் வேதாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த, ஆரா வின்ப வருங்கனி பிழிந்து, சாரங் கொண்ட சைவசித்தாந்தத் தேனமுது" என்று சுவைபடப் பாராட்டினர் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

இவ்வாகமங்கள் 28 என்ப. அவற்றுள் (மகாசதாசிவமூர்த்தியின் ஈசானமுகத்தின் உள்ள) ஈசான முகத்தில் எட்டும், ஏனைத் தற்புருட முதலிய நான்கு முகங்களினும் ஐவைந்தாக இருபதும் ஆக 28 ஆகமங்களும் வெளிப்பட்டன என்ப. இவற்றுள்ளே சிவபேதம் பத்தும், உருத்திரபேதம் பதினெட்டு மாம். சிவபேதம் பத்தையும் ஒருவரிடத்தொருவராகப் மும்மூன்று பேராய அணுசதாசிவருட்டலைவராகிய பிரணவர் முதல் முப்பதின்மரும், உருத்திரபேதம் பதினெட்டையும் ஒருவரிடத்தொருவராக ஒவ்வோராகமத்துக் கிவ்விரண்டு பேராக அநாதி ருத்திரர் முதல் முப்பத்தறுவரும் இவ்வாறு அறுபத்தறுவர் இவ்வாகமங்களைக் கேட்டனர் என்பர். "அஞ்சன மேனி யரிவையோர் பாகத்தன், அஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள வாகமம், அஞ்சலி கூப்பி யறுபத் தறுவரும், அஞ்சு முகத்தி லரும்பொருள் கேட்டதே" (பாயிரம் - 57) என்ற திருமூலர் திருமந்திரமும் காண்க. "அறுபத் தறுவர் பிரணவ ராதி, அறிவுறக்கேட் டாரா கமம்" (சைவசமய நெறி 337)

திறன்எலாம் - ஆகமங்கள், உபாகமங்கள் ஆகிய எல்லாமும். முற்றும்மை தொக்கது.

உள்ளவாறு - ஐயந்திரிபறக் கேட்டனள் என்பதாம்.

உலகை ஆளுடையாள் கேட்டருளினாள் - என்றதனால் தம் பொருட்டன்றி உலகத்துயிர்களின் நன்மையின் பொருட்டுக் கேட்டனர் என்பது குறிப்பு. கேட்டு அருளினாள் என்ற குறிப்பும் அது. இக்கருத்துப்பற்றியே உலகையாளுடையாளாதலின் கேட்டனள் என்று உடம்பொடு புணர்த்தி ஓதியதும் எனக்.

வெள்ளிமால்வரைக் கயிலை - இமயமலை ஒரு காலத்துக் கடலினுள்ளே இருந்தது என்றும், நில அண்டத்தின் அகத்துள்ள மிக்க வெப்பத்தின் செயல்களால் உளதாகும் நிலப்புரட்சியில் மேற்கிளம்பியதென்றும், அது கடலகத்துள் இருந்ததற்குரிய அடையாளங்கள் அதில் காணப்படுகின்றன என்றும், மேற்குத் தொடர்ச்சிமலை என்கிற (Western Ghats) மலைகள் இதனினும் மிகப் பழைமையுடையன என்றும் நிலநூலோர் கொள்கின்றனர். மேற்குத் தொடர்மலையின் ஒரு பகுதி கோயமுத்தூர்ச் சில்லாவின் மேலைச்சிதம்பரம் என்னும் திருப்பேரூரின் (தேவார வைப்புத்தலம்) மேற்கே வெள்ளிமலை என்ற பெயரால் இன்றும் வழங்கும் ஒரு உயர்ந்த மலை உண்டு. அது கயிலாயமேயாம் என்று பேரூர்ப்புராணம் எடுத்துரைக்கும்.

திறனெலாம் தெளிய—என்பதும் பாடம். 50

1128. எண்ணி லாகம மியம்பிய விறைவர்தாம் விரும்பும்
உண்மை யாவது பூசனை யெனவுரைத் தருள
அண்ண லார்தமை யருச்சனை புரியவார் தரித்தாள்
பெண்ணி னல்லவ ளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து. ருக

(இ - ள்) வெளிப்படை. எண்ணில் ஆகமங்களை யெல்லாம் சொல்லி யருளிய சிவபெருமான் தாம் விரும்புகின்ற உண்மையாவது பூசனையேயாகும் என்று சொல்லி யருள, (அதனைத் திருவுள்ளங் கொண்டவராய்ப்) பெண்ணுகியவர்களுள் எல்லாம் நல்லவராயப் பெருந்தவக் கொழுந்து போல்வராகிய உமையம்மையார் அண்ணலாரைப் பூசை செய்வதற்கு விருப்பங் கொண்டனர்.

(வி - ரை) எண் நில் ஆகமம் - அளவுபடுத்தி நிறுத்தப்பட்ட ஆகமங்கள், மூலாகமங்கள் 28-ம், உபாகமங்கள் 207-ம் ஆகிய இவை. மூலாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் அனேக கோடி கிரந்தங்களையுடையன. "எண்ணி லிருபத் தெண்கோடி நூறாயிரம்" (பாயிரம் - 58), "எண்ணி லெழுபது கோடி நூறாயிரம்" (ஷை - 60) என்ற திருமூலர் திருமந்திரங்களில் எண்ணில் - எண்ணிக்கையில் என்ற பொருளில் வந்தபடி இங்கும் அப்பொருள் கொண்டுரைக்கப்பட்டது.

எண் நில் - எண்ணத்தினுள் - கருத்தினுள்ளே - நிற்கத் தக்க என்றுரைப்பினுமமையும். அனேக கோடி கிரந்தங்களை உடைமையால் எண்ணில் எண்ணில்லாத என்ற பொருள்பட உரைத்தனர் என்பாருமுண்டு.

ஆகமம் - ஆ - க - ம - என்றவை முறையே சத்தும், சதசத்தும், அசத்துமாகிய பதி பசு பாசம் என்ற முப்பொருள்களையும் தெரிவிப்பன , எனவே முப்பொருள்களை நிச்சயஞ் செய்து காட்டி உயிர்களை உயவிப்பன ஆகமம் என்பதாம்.

ஆதரித்தல் - விரும்புதல். பெண்ணின் நல்லவள் - தமது நாயகன் விரும்பியதனையே தாமும் விரும்பிச் செய்தல் பெண்மை நலமுடையார்க்கு இலக்கணமாதலின், இறைவர், பூசனையே தாம் விரும்புவது என்றுரைத்தருளத், தாமும் அவ்வாறு பூசித்தலையே விரும்பினார் என்பதாயிற்று. இதுபற்றி இங்கு இத்தன்மையாற் கூறினார்.

பெருந்தவக் கொழுந்து - பெரிய தவத்தின் கொழுந்து போல்வார் என்றது, தவத்தினின் விளைந்து இனியும் தவஞ்செய்து முற்றும் நிலையும், மேலும் தவத்தை உலகத்தில் விளைவித்துத்தரும் நிலையும் குறித்தது

கேட்டருளினாள் - என்றதனால் கற்றனர் என்பதும், உள்ளவாறு என்றதனாற் கசடற என்பதும், ஆகமத்திறனெலாம் என்றதனால் கற்பவை என்பதும், அருச்சனை புரிய ஆதரித்தாள் என்பதனால் அதற்க்குத்தகநிற்றல் என்பதும் குறிப்பாற் பெறப்பட்டமையும், "கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ, னற்றா டொழாஅ ரெனின்" என்றதும் காண்க

"ஐம்பத்தோரக்கரி" என்றபடி ஐம்பத்தோரெழுத் துருவமுடையவராய விளங்கும் அம்மையார் விரும்பியவதனைச் சொல்லும் இத்திருப்பாட்டு 51-வது பாட்டாக அமைந்த தெய்விக அமைப்பும் காண்க ஒலிக் கூட்டத்தினிலையினுள் (நாதத்தினுள்) விளங்குபவர் சிவபெருமான் என்ற உண்மையும், எழுத்தறியும் பயன் சிவபூசையே யென்ற உண்மையும் குறிப்பிற் பெறப்பட்டமையும் காண்க 661 உரை பார்க்க

ஆகமம் அருளிய—என்பதும் பாடம் 51

வேறு

1129. நங்கை யுண்ணிறை காதலை நோக்கி
நாய கன்றிரு வுள்ளத்து மகிழ்ந்தே
யங்க ணெய்திய முறுவலுந் தோன்ற,
"வடுத்த தென்கொணின் பா"லென வினவ,
"விங்கு நாத! நீ மொழிந்தவா கமத்தி
னியல்பி னுன்னை யருச்சனை புரியப்
பொங்கு கின்றதென் னாசை"யென் றிறைஞ்சிப்
போக மார்த்தபூண் முலையினாள் போற்ற, ருஉ

1130. தேவ தேவனு மதுதிரு வுள்ளஞ்
செய்து "தென்றிசை மிக்கசெய் தவத்தால்,
யாவ ருந்தனை யடைவது, மண்மே
லென்று முள்ளது காஞ்சி, மற் றதனுள்
மாவ மாந்தநம் மிருகம்பையி லணைந்து
மன்னு பூசனை மகிழ்ந்துசெய் வா"யென்
றேவ, வெம்பெரு மாட்டியும் பிரியா
விசைவு கொண்டெழுந் தருளுதற் கிசைந்தாள். ருங

1129. (இ - ள்) வெளிப்படை நங்கையாருடைய உள்ளத்தில் நிறைந்த விருப்பத்தினை நோக்கி, நாயகனார் தமது திருவுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்டே, அங்கண் பொருந்திய புன்முறுவலும் தோன்ற "உன்னுடைய உள்ளத்தினுள் பொருந்தியது என்ன?" என்று கேட்க, "நாதரே! தேவரீர் இங்கு மொழிந்தருளிய ஆகமத்தின் முறைமைப்படியே உம்மைப் பூசிக்க என்து ஆசை பொங்குகின்றது" என்று சொல்லிப், போகமார்த்த பூண்முலையாராகிய அம்மையார் வணங்கித் துதிக்க,

1130 (இ - ள்) வெளிப்படை தேவ தேவராகிய சிவபெருமானும் அதனைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, 'தெற்குத் திசையானது செய்த மிக்க தவப்பயனால், யாவ

ரும தனனிடம வநது அடையததககதும, நிலவுலகததில எனறும அழியாது நிலைபெற றிருபபதும காஞ்சிமா நகரமாதும் , அதனுள, மாமரததினடியில நாம விருமபி எழுந தருளியிருககும இருககையில சென்று அணைநது நிலைபெறற பூசையினை மகிழநது செயவாயாக !" என்று ஆணையிட்டருள, எமபெருமாட்டியும நாயகரை விட்டுபபிரியக கூடாத நிலைமையில விடை கொணடு அஙகு நினறும எழுநதருளுதறகு உடன பட்டனா ௫

இநத இரணடு பாட்டுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

1129 (வி - ரை) நங்கை - பெணணினலலாருககு வழஙகும சிறபபுபெயா நாயகன் - தலைவன என்றும, நஙகைககு நாயகன - கணவன - எனறும இருபொருளும பட நினறது.

அங்கண் எய்திய முறுவல் - அஙகணமையினால - அருளினால - பொருநதிய புன சிரிபபு. அங்கண் - அவவிடதது - அபபொழுது எனறுரைததலுமாம

நீ மொழிந்த ஆகமத்தின் இயல்பு - "ஆகமத திறனெலாம" (1127) எனறது காணக இயல்பு - விதிதத முறைமை இயல்பு - சிவபூசை செயதலே உயிா களுககு அடுதத இயறகை - தனமை , பிற எலலாம மாறுபட்ட தனமை எனபது குறிபபு வாயின தனமை வாயமை எனறதுபோல

என் ஆசை பொங்குகின்றது - பொங்குதல் - உள அடஙகாது மேறகிளமபுதல. மேனமேலும அதிகரிததல

போகமார்த்த பூண்முலையினாள் - "போகமாாதத பூணமுலையாள" (திருநள ளாறு - 1) எனற ஆளுடையபிளளையாரது தேவார ஆட்சி போறறபபட்டது காணக (1) சைவததின முடிநத உணமையாவது சிவபூசை எனறு காட்டும இநத இடததில சைவததாபனததுககு உதவிபுரிநது உலகததுககு எடுததுக காட்டிய இததிருபபதிகத தினை நினைவுகூறதற்பொருட்டு இதனை எடுததாணடனா , (2) அமமையாரின அருட்டிரு மேனியாகிய பெணமையுருவக குறிபபுபெறக கூறியதும கருதது , (3) பரம அபரம எனனும இரணடு ஞானநிலயஙகளே அமமையாரது இரணடு தனஙகளாக உரைக கபபடும. இநத இருவகை ஞானஙகளே சிவபோக விளைவுதருவன எனபது குறிகக வும இஙகு இததனமையாற கூறினா

முறுவல் - தமது உபதேசபபயனை உலகததுயிாகள பெறபபோகும நிலையினுககு மகிழநதனா எனற குறிபபும காணக

அருச்சனை புரிதல் - பூசிததலுககு விதிதத எலலா அஙகமும செயதல. 52

1130. (வி - ரை) தேவதேவன் - தேவாகளுககெலலாம தலைவராகிய பெருந தேவா - சிவபெருமான தேவாகள இறநது பிறககினறவாகள தேவதேவராகிய இவா இறவாதவா , பிறவாதவா

தென்திசை செய் மிக்க புண்ணியம் எனக "மாதவஞ செயத தெனறிசை" (35) எனறவிடத துரைததவை பாாகக தெனறிசை தவஞசெயதமையால அமபிகை தனனிடததமாகநது காஞசியிற றவஞ செயதருளபபெறறது

காஞ்சி - (1) க + அஞசி = க - பிரமம , அஞ்சுதல் - விருமபுதல , (2) க - பிரமன்; பிரமதேவனால விருமபபபட்டது "எமமான அயனறனைப படைதது வேத, மோது வித தருளி ஞெகி யுலகெலாம படையென றேவும, போதிது பாாததிவ வாறு படை யெனப புகனறு வைததான, ாதென லாகும காஞசி" எனற காஞசிபபுராணங காணக. (3) க - தலை தலைமை பெறறது. (4) க - அஞ்சி - பேரினபந தருவது , (5) நிலமகட் குக காஞசி எனனும உநதிததானததை ஒததது - என்றிவவாறு காரணபபொருளகள

பலவும பொருநதப பெயா வழஙகபபடுவது காஞசிபபுராணம - திருவேகமபபபடலம 34-35-36 பாடடுககள பாாகக.

மா அமர்ந்த நம் இருக்கை - மா - மாமரம **அமர்தல் -** விருமபுதல "ஆயின வற றுயாகாசி காஞசியெனு மிரணடதிக மறிவான மிககோ, ராயினவை யிரணடுள ளுஞ சாலநமக் கினியநக ரணிநீர்க் காஞ்சி" (காஞசிபபுரா - தழுவக - 48) எனறது காணக **இருக்கை** - எழுநதருளியிருககுமிடம "மாவின மூலததில வநது தோனறி னா" (1134), "மாவடி வைகுஞ செவவேள" (கநதபுராணம).

இநத மாமரம நானகு மறைகளின உருவமுடையது நாலவகையான கனிகளைத தருவது. இமமரம இனறும நாம கணடு வணஙகததககதாயத தழைதது ஓஙகி விளஙகுதல நமது பேறேயாகும வேதஙகளே இநத மாவாய ஓஙகியன எனபது "தாவ ருமபழ மாமறை தமபிரா னருளால, மேவ ருநதனிச சூதமாய ,ஓஙகிய தனறே" (திருவேகமபபபடலம - 4) எனற காஞசிபபுராணததால அறியபபடும

மன்னுபூசனை - "நின பூசனை யெனறும முடிவ திலலைநம பால" (1145) எனற படி எனறைககும முடிதலிலலாது நிததியமாய நிகழும பூசை

மன்னுதல் - நிலைபெறுதல பூசிககும உயிாகளும, பூசிககபபடும இறைவனும நிததியாகள "எனறுநீ அனறுநான, மினனடிமை யலலவோ?" (தாயுமானா) எனற படி முததிநிலையிலும உயிாகள சிவனுககு அடிமை செயவன அவவாறு உயிாகள நிததியமாய இறைவனைப பூசிதது உயயுமபொருடடு இறைவியாா தாம நிலைதத பூசையினைச செயகினறாா எனபதும குறிபபு இபபொருளில **மன்னு** எனபதறகு **மன்னுவிக்கும் -** உயிாகளை நிலைபேறு பெறுவிககும எனறுரைததுககொள்க

பிரியா இசைவு கொண்டு - பிரியமாடடாதவராயும, இறைவரது ஏவுதலினபடி கயிலையினினறும பிரிநது காஞசி செலவதற்கு உடனபடடு "தாழநதுதாழந தெழுநது நினறு, கொமபரி னெலகிப பலகாற புறவிடைக் கொணடு" எனற காஞசிபபுராணமும காணக.

எழுநதருளுதற்கு—கயிலையினினறும செலவதறகு. 53

1131. ஏத மிலபல யோனியெண பததுந
நானகு நூறாயி ரநதனுள வைததந
பேத முமபுரந தருளுமக கருணைப
பிரானமொ ழிநதவா கமவழி பேணிப
போது நீர்மையிற றொழுதனள போதப,
பொருபபில வேநதனும விருபபிலவந தெயதி
மாத வமபுரிந தருளுதற கமைநத
வளததொ டுமபரி சனஙகளை விடுததான. ருச

(இ - ள்) வெளிபபடை. மலம நீஙகும பலவகைபபடட யோனிபேதமாகிய எணபதது நானகு நூறாயிரம வகைகளினுளளும வைககபபடட உயிாகளை எலலாம காபபாறறி அருளும கருணையினையுடைய சிவபெருமான, உபதேசிதத அநத ஆகமங களிற கூறபபடும நெறியே பூசை செயதலை விருமபிச செலகினற தனமையினாலே, தொழுதுகொணடு உமையமமையாா செலல, மலையரசனும விருபபததோடும வநது அடைநது அமமையாா மாதவததைச செயதருளுவதறகேறற வளஙகளுடன பரிசனங களை விடுததனன

(வி - ரை) ஏதம் இல் - ஏதம் - குறறம, அநாதியே உயிாகளைப பநதிதத ஆணவ மலக கட்டு இல் - இலலையாகப பெறும உயிாகள அவவவறறின கனமததுக கேறற படி பலவகைபபடட யோனிகளில தோனறுமாறு வைககபபடுதலால குறறம நீஙகப பெறுகினறன எனபதாம

எண்பத்து கருணைப்பிரான் - "உரைசசேரு மெணபதது நானகுநூ றுயிரமாம யோனி பேத, நிரைசசேரப படைததவறறி னுயிாகடுயிரா யஙகஙகே நினறுன" (மேகரா - வீழி - 4) எனற ஆளுடையபிளளையாா தேவாரம காணக ஊாவன 11, மானுடம 9, நீாவாழவன 10, பறபபன 10, நடபபன 10, தேவா 14, தாவரம 20, ஆக 84 வகை இவை ஒவவொனறுககும ஒவவோரிலககமாக எணபதது நானகு இலககமாயிறறு எனப இவை யோனிபேதமாகிய வகை இவறறுள ஒவவொனறி லும வரும உயிாகளின தொகை எணணிறநதன

வைத்த - எனறதனுல தோறறமும, புரநது - எனறதனுல நிலைபேறும, அருளும் - எனறதனுல இறுதியும குறிககபபடடன. வைத்த எனற சொலலாறறலால "தோற றிய திதியே" (சிவஞானபோதம) எனற விதியிற கணடவாறு உலகமும, முதற பொருளும, வைத்தற் காரணமான உயிாகளின மலமும பெறபபடடது காணக. ஏதமில் - எனற கருததுமிது

கருணைப்பிரான் - அமமூனறு தொழிலகளையும செயதல உயிாகளின மேல வைதத கருணையே காரணமாம எனபது

மொழிநத - மொழிதல் - உபதேசிததல

தொழுதனள் போத - தொழுது செலல - தொழுதனளாகி முறறெசசம

அவவாறு சென்ற அமமையாா மலையரசன முனபு தடாகததில ஒரு தாமரை யிடததுக குழவியாய இருநதனராக, அவரைக கணடு மலையரசன எடுதது வளாதது, அவா விருமபியபடி தவஞ்செயதறகேறற சாதனம பலவும அமைததனன எனபது கநதபுராணம "அததட மலருமோ ரரவிந் தததினமேற, பைததமோா குழவியின படி வத துறறனள" (பாாபபதிபபடலம 21) எனறது காணக

தவம் புரிநதருளுதற்கு பரிசனங்கள் - இவை 1136-1137-ல விரிககபபடடன. வளம் - பூசைச சாதனஙகளாகிய திரவியஙகள, பரிசனம் - ஏவல மகளிா 54

நூறுயிரமதில்—எனபதும பாடம

1132. துனனு பலவுயிா வானவா முதலாச
சூழநது டனசெலக காஞசியி லணையத
தனனை நோவரும பதுமமா நாகந
தமபி ராடடிதா டலைமிசை வைததே
"யனனை யாபுல கனைததையு மீனறு !
யடிய னேனுறை பிலமத னிடையே
மன்னு கோயிலகோண டருளுவா" யெனன,
மலைம டநதைமற றதறகருள புரிநது, ருரு

1133. அங்கு மணணுல கததுயிா தழைபப
வளவி லின்பததி னருடகரு விருததித
திஙக டஙகிய புரிசடை யாககுத
திருநது பூசனை விருமபினள செயய,

வெங்கு நாடவுந், திருவிளை யாடடா
லேக மாமுத லெதிர்ப்படா தொழியப்
பொங்கு மாதவஞ் செய்துகாண் பதறகே
புரிவு செயதனள பொனமலை வலலி. ருசு

1132 (இ - ள்) வெளிபபடை நெருங்கிய பலவுயிாகளும தேவாகளும முதலாகத தமமைச சூழநதுடன செலல, அமமையாா காஞசியில அணைய, ஒபபறற பதுமன் எனனும மாநாகமானது தமபெருமாட்டியின திருவடிகளைத தலையினமேற சூடிக கொணடு, "உலகஙகளை யெலலாம தாயேயாகி ஈனறருளிய அமமையே! அடி யேன உறைகினற பிலததினிடை நிலைபெறற திருககோயில கொணடு எழுநதருளி யிருகக வேணடும" எனறு வேணட, அதறகு அருளபுரிநது இசைநது, ருரு

1133 (இ - ள்) வெளிபபடை அவவிடததில, இநத மணணுலகததில உளள எலலா உயிாகளும தழைககும பொருடடு, அளவிலலாத இனபததினையுடைய அரு ளையே திருவுளளததிற கொணடு, சநதிரன தஙகிய புரிதத சடையினராகிய சிவபெரு மானுககுத திருநது பூசனைகளைச செயய விருமபினராகி, (அவரது இருககையை) எவவிடததும தேடவும ஒபபறற பெருமுதலவராகிய சிவபெருமான, திருவிளையாட டால, எதிரபபடாது மறைநதிருககவே, பொஙகும மாதவததினைச செயது அவரைக காணபதறகே, பொனமலை வலலியாராகிய உமையமமையாா விருபபம கொணடனா.

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

1132 (வி - ரை) துன்னுபல் உயிர் .உடன் செல-அவரது பூசையினறு பயன பெறும உயிாகளினமேல வைதத கருணையினைத திருவுளளததுக கொணடே அமமை யாா போதுகினறாா தலின அபபயனைப பெறும பல உயிாகளும உடன போநதன எனக

இதனைக காஞசிபபுராணம - தழுவககுழைநத படலம - 112-121 பாடடுககளிற சிறபபிததுக கூறுதல காணக.

பதும மாநாகம் - திசைககொனறுக எடடுத திககுககளினும அமையும பெரிய எடடு நாகஙகளுள ஒனறு அவை, வாசுகி - அனநதன - தககன - சஙகபாலன - குளி கன - பதுமன் - மகாபதுமன - காாககோடகன எனபன அவறறுள பதுமன் எனற மாநாகம காஞசியில பிலததில குடிகொணடிருநதது எனவும், அநதப பிலததில எழுநதருளியிருககுமபடி அது அமமையாரை வேணடிறறு எனவும கொளக இநதப பிலம திருககாமக கோடடததில உளளது

மலைமடநதை - கயிலையினினறும போநத அமமையாா மலையரசனுககு மகளா ராகி அவனுககு அருளபுரிநது இஙகு அணைகினறாா எனற குறிபபுபபட இஙகு இப பெயராற கூறினாா பொன்மலைவல்லி என மேலவருமபாடடிற கூறிய கருததுமிது.

அன்னையாய் உலகனைத்தையும் ஈன்றய்! எனறது அவவுயிாகளினமீது கொணட கருணையினால அஙகு வநதனா எனறும, அதனால அவை தமமைச சூழவநதன என றும குறிபபுபபட உரைததததாம உலகை ஈனுதலாவது கருவறையிலகபபடட கண ணிலலாக குழவிபோல ஆணவததால அறிவிழநது கேவலததிற கிடநதவுயிாகளுககுக கலை முதலிய மாயாகாரியஙகளால அறிவைத தோறறுவிததல "அமமையோ டபப னுகி" (சிததி - பாயி) உரை பாாகக மனனுயிா தழைபப - (1133) எனற கருததுமது உயிர்தழைத்தல் - உயிாகள மலககடடு நீஙகி அறிவு விரியபபெறுதல

அருள் புரிந்து - இசைநது அநதப பிலததிறறஙகி எனக அருளபுரிநது - கரு இருததி - விருமபினள - புரிவுசெயதனள என வரும பாடடுடன கூடடி முடிததுக கொளக.

1133 (வி - ரை) அங்கு - அந்தப்பிலத்தில

மன்னுலகத்து உயிர்தழைப்ப - தநு - கரண - புவன - போகங்களை உயிர்கள் பெறக் கொடுத்தலால் அவை கன்மம புசித்துச் சிவனைப் பூசித்துப் பந்தநீங்கி இன்ப மடைய

அளவுஇல் இன்பத்தின் அருள்கரு இருத்தி - அளவுஇல் இன்பம் - எல்லையில்லாத இன்பம் இன்பத்தின் அருள் - இன்பந்தருதற் கமைந்த அருள். அருட்கரு - செயல்களெல்லாம் உயிர்கள் மேலவைத்த அருள்காரணமாக நிகழ்தலின் அது கரு எனப்பட்டது கரு - கருத்து என்ற பொருளில் வந்தது.

செய்ய விரும்பினள் எங்கும் நாடவும் - எனக் விரும்பினள் - விரும்பினளாகி - முற்றெச்சம் பூசித்தற் பொருட்டு இறைவனது திருவுருவத்தை நாடவும் எனச் செயப்படுபொருள் வருவிக்க "மாவமாந்த நம மிருக்கையில மகிழ்ந்து - பூசனை செயவாய" (1130) என்று இறைவர் அருளினாராதலின் பூசைசெய்ய அவரது திருவுருவத்தை நாடினார் எனக இவவாறன்றி அருட்கரு என்றது அருளைத் தன்னிடத்தே கொண்ட சிவலிங்கமாகிய குறியென்று உரைகொண்டு அருட்கரு இருத்தி அதனிற் பூசனைசெய்ய என்று கூட்டி யுரைப்பாரு முண்டு.

திருவிளையாட்டால் ஏகமாமுதல் எதிர்ப்படாது ஒழிய - எதிர்ப்படா தொழிதல் - மறைந்திருத்தல், எதிர்ப்படுதல் என்பது விளங்குதல் என்ற பொருளில் வந்தது ஏகமாமுதல் - தனிப்பெரு முதல்வர், தனித்தலைவர் மா - மாமரம் என்று கொண்டு, ஏகம் - மா - முதல் - ஏகாம்பரநாதர் என்றலுமாம் திருவிளையாட்டு - தோன்றலும் மறைதலும் இறைவனது திருவிளையாட்டுக்களேயாம் என்பது

பொங்குமாதவம் செய்து காண்பதற்கு - இறைவன் தவத்திற்கே யிரங்கி வெளிப்படுவர் என்று நூல்கள் கூறும் உண்மை கருதியது ஏகாரம் தேற்றம்

புரிவு செய்தல் - புரிதல் - விரும்புதல் இறைவனோடு பிரிக்கப்படாத ஒன்றாகிய அருட்சத்தியாகிய அம்மையார் வேறாகிப் பூசை செய்பவரும், அவர் பூசை ஏற்பவரும் ஆக இரண்டாகி வெளிப்பட்டும், பின்னர் அம்மையார் தழுவ வொன்றாகியும் காணுமாறு ஒருபொருளே ஒன்றாகவும் இரண்டாகவும் காண்பது இத்தலத்து விளைசைகளுள் ஒன்றும் என்று காஞ்சிப்புராணம் சிறப்பித்துக் கூறும்.

அனைத்துயிர் தழைப்ப—என்பதும் பாடம் 56

1134. நெஞ்ச மீசனைக் காண்பதே விரும்பி
நிரந்த ரந்திரு வாக்கினி னிகழவ
தஞ்சே ழுத்துமே யாகவா ளுடைய
வம்மை சேம்மலர்க கைகுவித திறைஞ்சித
தஞ்ச மாகிய வருந்தவம் புரியத
தரிப்ப ரேயவ டனிப்பெருங கணவர்
வஞ்ச நீக்கிய மாவின் மூலத்தின்
வந்து தோன்றினா மலைமகள் காண. 57

(இ - ள்) வெளிப்படை ஆளுடைய அம்மையார் தமது நெஞ்சம இறைவனைக் காண்பதனையே விரும்பத், திருவாக்கினில் எப்பொழுதும் நிகழ்வது திருவைந்தெழுத்துக்களேயாகச், செந்தாமரைபோலும் கைகளைக் குவித்து வணங்கி, ஆதரவாகிய அரிய தவத்தினைச் செய்ய, அவரது தனிப்பெருங் கணவர் தரிப்பரோ? தரியாதவராகிக் குற்றம் நீக்கிய மாமரத்தினடியில மலைமகளார் காணும்படி வந்து சிவலிங்கத் திருமேனி தாங்கி வெளிப்பட்டனர்,

(வி - ரை) நெஞ்சம் - என்றதனால் மனமும், திருவாக்கு என்றதனால் வாக்கும், கைகுவித்து என்றதனால் மெய்யும் ஆக முக்கரணங்களின் ஒழுக்கமும் ஒன்றித்து நிகழும் தவம் கூறப்பட்டது. வஞ்சம் - தோன்றாது மறைந்த வஞ்சம் என்றலுமாம்.

வஞ்சம் நீக்கிய மாவின் மூலம் - மா - மாமரம். வேத உருவாகிய மாமரமாதலின் ஆன்மாக்களின் குற்றம் போக்கியது என்பார் வஞ்சம் நீக்கிய என்றார். வேதம் பொதுவகையால் எல்லாத் தெய்வங்களையும் கூறினும் சிறப்புவகையால் சிவபெருமானைத் திருவுருத்திரத்தின் மூலம் தனது இருதயமாகிய மூலத்து மறைத்து வைத்திருக்கின்றது என்பர். மாவின்மூலம் - மாமரத்தின் வேர் வேத இருதயம் என்றதும் குறிப்பு. 1034, 1037-ல் உரைத்தவை பார்க்க. ஆதலின் அவ்வாறு வேத மூலத்தில் மறைந்து திருவிளையாட்டால் எதிர்ப்பட்டார்தொழிந்த இறைவர் தவத்தின் மூலம் வந்து தோன்றினார் என்ற குறிப்பும் காண்க. விரும்பி - செயவெனெச்சத்திரிபு.

கை குவித்தருளி—என்பதும் பாடம். 57

1135. கண்ட போதிலப் பெருந்தவப் பயனாங்
கம்ப மேவிய தம்பெரு மானை
வண்டு லாங்குழற் கற்றைமுன் றாழ
வணங்கி வந்தெழு மாசைமுன் பொங்கக்
கொண்ட காதலின் விருப்பள வின்றிக்
குறித்த பூசனைக் கொள்கைமேற் கொண்டு
தொண்டை யங்கனி வாயுமை நங்கை
தூய வாச்சனை தொடங்குதல் புரிவாள், ருஅ

1136. உம்பர் நாயகர் பூசனைக் கவர்தா
முரைத்த வாகமத் துண்மையே தலைநின்
றெம்பி ராட்டியாச் சனைபுரி வதனுக்
கியல்பில் வாழ்திருச் சேடிய ரான
கொம்ப னார்கள்பூம் பிடகைகொண் டணையக்
குலவு மென்றளி ரடியிணை யொதுங்கி
அம்பி காவன மாந்திரு வனத்தி
லான தூநறும் புதுமலர் கொய்தாள். ருகூ

1135 (இ - ள்) வெளிப்படை. அவ்வாறு தோன்றிடக் கண்டபோது கோவைப் பழம் போன்ற அழகிய வாயினையுடைய அம்மையார் தாம் செய்த பெருந்தவத்தின் பயனாகிய ஏகம்பத்தில் பொருந்திய தமது பெருமானை, வண்டுகள் மொய்த்த வார்ந்து கட்டிய கூந்தல் முன்னே தாழும்படி வணங்கி உள்ளே வந்தெழுகின்ற ஆசையானது மேன்மேல் பொங்க, மேற்கொண்ட பெருங்காதலினால் உள்தாகும் விருப்பம் அளவில்லாததாகத், தாம் குறித்த பூசனையின் கொள்கையினை மேற்கொண்டு, அந்தத் தூய அர்ச்சனையைத் தொடங்குவாராகி, ருஅ

1136 (இ - ள்) வெளிப்படை. தேவதேவராகிய சிவபெருமானது பூசைக்கு, அவர் தாமே உபதேசித்த ஆகமங்களின் உண்மையினையே தலைநின்று, எமது பெருமாட்டியார் அர்ச்சிப்பதற்காக, இயல்பில் வாழும் திருத்தோழியர்களாகிய கொம்பு போன்ற பெண்கள் திருப்பூங் கூடைகொண்டு அணையக் குலவுகின்ற மெல்லிய தளிர் போன்ற அடியிணைகளால் மெல்ல நடந்து அம்பிகாவனம் என்னும் திருநந்தன வனத்தில் சிவபெருமானுக்கு ஏற்ற தூயவாசனையுடைய புதிய மலர்களைக் கொய்தனர். ருகூ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

1135 (வி - ரை) கண்டபோதில் - தோன்றிடக்கண்ட அப்பொழுதில்

பெருந்தவப்பயனும் - "மறைய நின்றுள்ள மாமணிச் சோதியான், உறவு கோண்ட துணர்வு கயிற்றினுன், முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே" (பொதுக் குறுந்தொகை) என்ற அப்பர்சுவாமிகள் திருவாக்கின்படி பெருந்தவத்தின் பயனுக வெளிப்பட்டருளினார் இறைவர் என்பது

கம்பம் - திருவேகம்பம் இறைவனது மாவடி இருக்கை.

வண்டுலாங்குழற் கற்றை முன் தாழ வணங்கி - பெண்களுக்குரிய விதிப்படி ஐந்தங்கங்களும் நிலந்தோய (பஞ்சாங்க நமஸ்காரம்) வணங்கும்போது குழற்கற்றை முன்னே தாழ்ந்தது எனக

ஆசை - காதல் - விருப்பம் என்பவை ஒன்றினொன்று மேன்மேல் அதிகரிக்கு நிலைபற்றி 751-லும், பிறுண்டும் முன்னுரைத்தவை பார்க்க

பூசனை கோள்கை - பூசை செய்யும் முயற்சியினை கோள்கை - கொள்ளுதல், கொள்கையினை இரண்டனுருபு தொக்கது

புரிவாள் - கொம்பனூர்கள் - அணைய - அடியிணை ஒதுங்கி - மலர் கொய்தாள் - என மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க 58

1136 (வி - ரை) ஆகமத்துண்மையே தலைநின்று - ஆகமநெறியிலே உறைத்து நின்று

அர்ச்சனை புரிவதற்கு - அர்ச்சித்தலுக்காக புரிவதற்குப் - பூக்கொய்யப் - பூம் பிடகை கொண்டணைய எனக அருச்சனை புரிவதற்கு ஆன மலர் என்று கூட்டியுரைப் பதுமாம் அருச்சனை - பூசை

இயல்பில்வாழ் திருச்சேடியர் - அம்மையாருடன் வந்ததனுல் தமமியல்பாலே வாழ்வடைந்து நின்ற சேடியர் சேடியர் - தோழியர் இவர்கள் அநிந்திதை - கமலினி என்ற இருவர்களும், இலக்குமி, சரசுவதி, இந்திராணி முதலியோரும் ஆவர்

பூம்பிடகை - திருப்பூங்கூடை. (மூன்று கூடைகளில் நிரப்பிவைத்த காரணத் தால் புத்தனது நூல்களுக்குத் திரிபிடகம் என்ற பெயர் வழங்குவது காண்க)

அடியிணை ஒதுங்கி - தளிரடிகளானதால் மெல்ல நடந்து எனக சிறு கற்களுக்கு ஒதுங்கி என்பாருமுண்டு

அம்பிகா வனம் - அம்மையார் தாமே உளதாக்கிய நந்தனவனம் ஆதலின் இப் பெயர் பெற்றது சிவபூசைக்குத் தாமே நந்தனவனமமைத்தும், அதில் தாமே ஏற்ற பூக்களைக் கொய்தும் பூசித்தல் வேண்டும் என்பது சிறந்த விதி அம்பிகை பூக்கொய் யப் பேறுபெற்றதனுல் இப்பெயர் பெற்றதென்றலுமாம

ஆன - உண்டாயின எனக ஆன - சிவபூசைக்கான - ஏற்ற - விதித்த - என்றலு மாம

ஆன - தூ - நறும் - புது - மலர் என்ற நான்கு அடைமொழிகளாலும் பூசைக்கு அம்மையார் எடுத்த மலர்களின் சிறப்பைக் கூறினார் மலர்கள் நான்கு வகைப்படுத லும் குறிப்பு இவைபற்றி முருக நாயனார் புராணத்திலுரைத்தவை நினைவுகூர்க 59

1137. கொய்த பன்மலர் கம்பைமா நதியிற்

குலவு மஞ்சன நிலவுமெய்ப் பூச்சு

செய்த ருங்கொழுந் தூபதீ பங்கள்

நிறைந்த சிந்தையி னீடிய வன்பின்

மெய்த ரும்படி வேண்டின வெல்லாம்
வேண்டும் போதினி லுதவமெய்ப் பூசை
யெய்த வாகம விதியெலாஞ் செய்தா
ளுயிக ளியாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி. கூO

(இ - ள்) வெளிப்படை. கொய்த பல மலர்களும், கம்பைமா நதியினது நீரினால் குலவும் திருமஞ்சன நீரும், நிலவும் மெய்ப்பூச்சும், நெய்யினையுடைய செழிய தூபதீபங்களும், முதலாக ஆசை நிறைவாகிய சிந்தையில் நீடிப் பெருகும் அன்புடன் உண்மையான பூசைப் படித்தரங்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்களை யெல்லாம் அம்மையார் வேண்டியபோது சேடியர்கள் எடுத்து ஏந்த, மெய்ம்மையான பூசையினைப் பொருந்த ஆகமங்களில் விதித்த எல்லாவற்றையும், உலகங்களை யெல்லாம் பெற் றெடுத்த எம்பிராட்டியார் வழுவாமற் செய்தனர்.

(வி - ரை) கொய்த - முன்பாட்டிற் கூறியபடி கொய்த விதிப்படி கொய்த என்பது குறிப்பு.

மலர் - மஞ்சனம் - மெய்ப்பூச்சு - தூப - தீபங்கள் - என்ற இவை ஐந்தும் சிவ பூசைக்கு இன்றியமையாத சாதனங்கள் என்பது குறிக்க இவற்றை எடுத்து விதந் தோதினார். இவற்றுள் மூன்றை விடுத்து இரண்டு கூட்டிப் "பத்திரம் புஷ்பம் பலம் தோயம்" என்பர் வடவர். "புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு" என்று இதனை இன்னுஞ் சுருக்கியமைத்துக் காட்டினார் திருமூலதேவ நாயனார்.

கம்பைமா நதியிற் குலவு மஞ்சனம் - கம்பையாறு - காஞ்சிபுரத்தின் ஆறு இப் போது அது நிலத்தின்கீழ் ஓடுவதென்பர். ஆற்றுநீர் திருமஞ்சனத்திற்குச் சிறந்தது, ஆதலின் நதியிற் குலவு என்றார். மஞ்சனம் - திருமேனியாட்டுதற்குரிய நீர்.

நிலவு மெய்ப்பூச்சு - மெய்ப்பூச்சு - சந்தனம், மரபு வழக்கு. நிலவு - என்றது திருமேனியிற் பொருந்தி நிறைதல் குறித்தது.

நெய்தரும் கொழும் தூப தீபங்கள் நெய்தரும் தூபம் - நெய்தரும் தீபம் என்று தனித்தனி இயைக்க. நெய்தரும் தூபமாவது குங்கிலியம் முதலியவற்றோடு நெய் யினையும் கூட்டியமைக்கும் தூபப் புகைப்பண்டம். கொழும் தீபம் - செழிப்பான ஒளி விடும் தீபம். நெய்விளக்குக்குச் சிறப்பாயுரிய ஒளி குறித்தது. "விளக்கினாற் பெற்ற வின்ப மெழுக்கினாற் பதிற்றி யாகுந், துளக்கினன் மலர்தொ டுத்தாற் றூயவிண் ணேற லாகும், விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞான மாகும், அளப் பில கீதஞ் சொன்னார்க் கடிகடா மருளு மாறே" (தனித்திரு நேரிசை) என்று அப்பர் சுவாமிகள் இவற்றின் பயனை நன்கெடுத் தருளியிருத்தல் காண்க.

நிறைந்த சிந்தையில் நீடிய அன்பு - சிந்தையின் நிறைவும் அன்பின் பெருக்கும் சிவபூசைக்கு மூலாதாரமாய அடிப்படையாகியவை. மெய்தரும் படி - படி - பூசைப் படித்தரம். வேண்டும் போதினில் உதவ - பூசைச் சாதனங்களை உரிய காலத்தில் உரியவகையில் எடுத்தேந்த. உதவுதல் - எடுத்து ஏந்துதல். உதவ என்பதற்குச் சேடியர் என்ற எழுவாய் வருவிக்க.

ஆகமவிதி யெலாம் எய்தச் செய்தாள் மெய்தரும் - ஆகமங்களில் விதித்த என்றலுமாம். 60

*1138. கரந்த ரும்பய னிதுவென வுணர்ந்து
கம்ப மேவிய வும்பர்நா யகர்பா
னிரந்த காதலசெ யுள்ளத்த ளாகி
நீடு நன்மைக ளியாவையும் பெருக

வரந்த ரும்பொரு ளாமலை வல்லி
மாறி லாவகை மலாநதபே ரன்பாற்
சிரம்ப ணிந்தெழு பூசைநா டோறுந
திருவு ளங்கொளப் பெருகிய தன்றே. சுக

(இ - ள்) வெளிபபடை உயிாகளுககு வரம கொடுககும பொருளாகிய மலை வலலியாா, கைகளைப பெறறதனுலுணடாகிய பயன சிவபூசை செயதலேயாகும எனறு உணாநது, திருஏகாமபரததில எழுநதருளிய தேவதேவரிடததுப பரநத விருப பததைச செயகினற திருவுளளததினை உடையவராகி, நீடும நனமைகள எலலாம பெருகத, தலையினுல வணஙகி எழுநது செயகினற பூசை நாளதோறும சிவபெரு மானது திருவுளளததுககு ஏறகுமபடி அனறே பெருகியது.

(வி - ரை) கரம் தரும் பயன் இது - உயிாகளுககு இறைவன கைகளைத தநதது சிவபூசை செயது தமமை அடையும பொருட்டேயாம எனபது துணிபு "வாழதத வாயும நினைகக மடநெஞசும, தாழததச சென்னியும தநத தலைவன", "வணஙகத தலைவைதது வாாகழலவாய வாழதத வைதது", "கணணாரக கணடுமென கையாரக கூபபியும", "கடி மாமலா தூவிநினறு கைகாள கூபபித தொழீா" முதலிய திரு வாககுககள காணக "தேடிித தொழாதகை மணதிணிநத, கலலாம" (பொன - அந- 42) எனறு இதனை எதிாமறை முகததால வறபுறுததி யருளினாா எஙகள கழறிறறறி வாா நாயனாா

இது - சிவபூசை செயதல. உணர்நது - தெளிநத உணாசசியிற கொணடு

நிரநத காதல் உள்ளத்தளாகி - படிமுறையால மேல மேல வளாநத அனபு

நீடு நன்மைகள் யாவையும் பெருகச் - சிரம்பணிநதெழு பூசை எனறு கூட்டுக அமமையாா செயத பூசையின குறிககோளாவது உயிாகள எவைககும நீடு நனமை கள எலலாம பெருகுவதேயாகும எனபதாம "உலகை யாளுடையாள" (1129), "பெணணினலலவள" (1130), "போகமாாதத பூணமுலையினாள" (1131), "உலகினைத தையு மீனறுள" (1134), "மனனுலகததுயிா தழைபப" (1135), "உயிாகள யாவையும ஈனற எமபிராட்டி" (1139), எனறு முன கூறியவை எலலாம இககருததை வற புறுததுவன எனக

நீடு நன்மைகள் - சிவனையடையும தனமை செயவன - தருவன பெருக உயிர் களுக்கு வரம் தரும் எனக கூட்டியுரைபபாரும உணடு

வரநதரும் பொருளாம் மலைவல்லி - உயிாகளுககு எனபது வருவிததுரைகக. வரமாவது - உயிர்கள சிவபெருமானை அடைநது இனபமுறச செயதல அமமையாா மாயாசததியை யுடையராதலின அது கொணடு உயிாகளுககு ஏறற உடமபும கரணங களும தநது, அவை இறைவனை அறிநது பூசிதது, அவைகளும அவரை அனுபவிதது இனபமடையுமபடி செயகினறாா அமமையாரும உயிாகளும இறைவனை அனுபவிககும நாயகிகளாவா இறைவன ஆனம நாயகன உயிாகள நாயகிகளாக இனபமனுபவிககச செயவிபபவா அமமையாரே யாவர் எனபது கருதது

மாறிலாவகை மலர்நத பேரன்பு - மாறு - ஒபபு. "மாறிலா மகிழசசியின மலாநதாா" (252) எனறது காணக அனபு மலாநதபின மாறுதலினறி அதிகமணம செயயும எனற குறிபபும காணக. கரம் தரும் பயன் இது என உணாதலும, யாவரும் நன்மையடையும்படி எணணுதலும, ஒபபறறு மேனமேல வளரும் அன்

புடைமையும பூசைககு இனறியமையாதன அன்பு மலர்தலாவது விரிநது மேன மேற பெருகுதல 61

1139. நாத ருமபெரு விருபபொடு நயநது
நஙகை யாசசனை செயயுமப பொழுதின்
காதல் மிககதோா திருவிளை யாடடிற
கனங்கு ழைககருள புரிநதிட வேண்டி
யோத மாாகட லேழுமொன ருகி
யோஙகி வானமு முடபடப பாநது
மீது செலவது போலவாக கம்பை
வெள்ள மாநதிரு வுளளமுஞ செயதாா. ௬௨

(இ - ள்) வெளிபபடை பெரிய விருபபததோடு மகிழநது நஙகையாா தமமைப பூசை செயயும அபபொழுது, ஏகமபநாதரும அவரிடததுக காதல உடையதொரு திருவிளையாடடின மூலம கனதத குழைகளை அணிநத அவாககு அருள செயயும பொருடடு, ஓதபபெருககுடைய ஏழுகடலகளும ஒனருகப பொஙகி வானமும உள ளடஙகுமாறு மேலே உயாநது செலவது போலக கமபையாறறில வெளளம பெருகி வருமாறு திருவுளளஞ செயதருளினாா

(வி - ரை) பெருவியப்பொடு நயநது - என மீணடு முரைததது உளளனபின இனறியமையாத சிறபபினை வறபுறுததும பொருடடு

நங்கை - நாதர் - நஙகை - நாயகன (1129) எனறவிடத துரைததவை பாாகக

திருவிளையாட்டில் அருள்புரிநதிட வேண்டி - என்று கூடடுக. இல் - ஆல எனற மூனறனுருபப பொருளில வநத உருபு மயககம விளையாடடின மூலம எனக "ஆடபாலவாக கருளும வணணமும ஆதிமாணபும, கேடபானபுகில அளவிலலை கிளகக வேணடா" (திருபபாசுரம 4) என்று ஆளுடைய பிளளையாா ஆணையிடடருளியபடி இறைவன அருளபுரியும வகை இனனதெனபது எவாககும தெரிய வாராது இஙகு அமமையாருககு ஒரு திருவிளையாடடின மூலம அருளபுரியத திருவுளளங கொண டனர் என்க

திருவுள்ளமும் செய்தார் - திருவிளையாடடில அருளபுரிய வுளளஞ செயதத னலை வெளளமாம திருவுளளமும என உமமை சிறபபுமமை

காதன்மிக்க ஓர் திருவிளையாட்டில் - எனறது அவவிளையாடடு அமமையாருககு அருளபுரிவதாகவும், அவாபால தாம கொணடுளள காதலின மிகுநததாகவும உளள தெனபது ஆறுபெருக அமமையாா தமமைத தழுவிககொளளுமாறு செயவதனைக காதன்மிக்க எனருா ஓர் - ஒபபறற - தனிதத எனக "விழைநத கொளகையி னா" (1141), "வளைதத ழுமபுடன முலைசசுவ டணிநதாா" (1143) எனறு பினனாக கூறுவனவுங காணக

ஆனல இதனைப பசுககளாகிய தேவா முதலியோா கொளளும பாசததொடா பாகிய காதலோடொகக எணணி இடாபபடுதல சிவாபராதமாம் எனனை? இககாதல உயிாகளை ஈடேறறும பொருடடே சததியுடனகூடி நிறகும் தததுவ நிலையினையே குறிபபதாம இதன விளைவினை "உமப ரேமுதல யோனிக ளெல லாம உயிரும யாககையும உருகியொன ருகி" (1142) எனப பினனா ஆசிரியா எடுததுக காடடுவதும காணக "உலகறியத தீவேளா தொழிநதனனேல் உலகனைத தும, கலைநவின்ற பொருளகளெலலாங் கலஙகிடுஙகாண சாழலோ", "பெணபா

லுகாதிலனேற பேதா யிருநிலததோா, விணபாலி யோகெயதி வீடுவாகாண சாழலோ '' என்று மணிவாசகப பெருமானா அறிவுறுததியருளியவையுங காணக உயிாகள காதல கொளவது தாநதாம உயவதன பொருட்டுமே, இறைவன காதல்மிக்க வோர் திருவிளையாட்டினை மேறகொளவது உயிாகளின பொருட்டுமே என அறிக

ஓதமாகடல்—எனபதும பாடம 62

1140\. அணண லாரருள வெள்ளததை நோககி
யஙக யறகணணி தமபெரு மானமேல,
விணணெ லாஙகொள வருமபெரு வெளள
மீது வநதுறு மெனவெருக கொணடே
உணணி லாவிய பதைபபுறு காத
லுடன றிருக கையாற றடுததுநில லாமை
தண்ணி லாமலா வேணியி னுரைத
தழுவிக கோணடன டன்னையே யோபபாள். கூரு

(இ - ள்) வெளிபபடை பெருமையுடைய பெருமானா அருளிய வெளளததை அழகிய கயலபோலும கணகளையுடைய அமமையாா நோககி, வானமும உடபட மேல வளாநதுவரும பெருவெளளமானது மேலவநது அடரும எனப பயநதே, தமது திரு வுளளததிற பொருநதிய பதைபபுடன கூடிய காதலோடு, திருககையினுல அதனை மேலவராதபடி தடுககவும அது நிலலாதபடியால, தமககுததாமே ஒபபாராயின அமமை யாா குளிாநத சநதிரன மலாதறகிடமாகிய சடையுடைய இறைவரைத தழுவிக கொணடனா

(வி - ரை) அருள் வேள்ளம் - அருளிய வெளளம எனவும, அருளாகிய வெளளம எனவும பொருளபட நினறது

அங்கயற்கண்ணி நோக்கி எனக நோக்குதல் - ஊனறிப பாாததல இது கணணின செயலாதலின அங்கயற்கண்ணி என்ற சிறபபாற கூறினா. இதனுல அவா நோககியது, மீன தன சினைகளினமேற கருணை நோககம வைதது அவறறை முடடையாகிய சிறைகளினினறும விடுவிபபது போல, இஙகு உயிாகளை வீடு செயத வினை உடகொணடதாம எனபதும குறிததபடியாயிறறு

மீதுறும் என்ன - தாம பூசிககும இறைவரது திருமேனியினமீது பொருநதி அடாததுச செலலும என்று எணணி

வேருக்கோள்ளுதல் - பயமுடையராதல இவவாறு அமமையாரை வெருடடு தறகாகவே இறைவனா திருவிளையாடல செயதனா எனபதனை, "வெளளங காடடி வெருட்டிட வஞசி வெருவி யோடித தழுவ வெளிபபடட, களளக கமபனை" (தககேசி-10) என்று ஆளுடையநமபிகள இததலததேவாரததில அறிவுறுததியது காணக

உள் நிலாவிய பதைப்புறு காதலுடன் - பூசையின வைதத காதல முன கூறப பட்டது. அககாதலே இபபோது பதைப்புற்றதற்கும், தழுவிக் கொணடதறகும காரணமாயிறறெனபது

தன்னையே ஒப்பாள் - "பெணணினலலவள" (1128), மேலும இறைவா தனக குவமை யிலலாத தலைவராதலால அவரது தேவியாரும ஒபபாரும மிககாரும இலலாத தலைவியாவாா எனபதாம தன்னையே ஒப்பாள் எனபது சுடடுபபெயா

தடுத்தும் நில்லாமை - வெள்ளத்தைக் கையினால் தடுத்த செயல் தாம் உலக காரணமாகிய சத்தியுடையராதலால் தாமே அதனைத் தடுத்து நிறுத்தும் ஆற்ற லுடையார் என்ற கருத்துப் பற்றியது ஆனால் அது அதனால் தடைப்பட்டு நில்லாமை இறைவரது அருளினாலாயது என்பார் அண்ணலார் அருள் வெள்ளம் என்று முதலிற் கூறியது காண்க

தடுக்க நில்லாமை—என்பதும் பாடம் 63

1141\. மலைக்கு லக்கொடி பரிவுறு பயத்தால்
மாவின் மேவிய தேவநா யகரை
முலைக்கு வட்டொடு வளைக்கையால் நெருக்கி
முறுகு காதலா லிறுகிடத் தழுவச்
சிலைத்த னித்திரு நுதற்றிரு முலைக்குஞ்
செந்த ளிர்க்கரங் களுக்குமெத் தெனவே
கோலைக்க ளிற்றுரி புனைந்ததம் மேனி
குழைந்து காட்டினா விழைந்தகோள் கையினார். கூச

(இ - ள்) வெளிப்படை மலையரசன் மகளாராகிய அம்மையார் அன்பின் மிகுதி யினால் கொண்ட பயத்தினால், மாமரத்தின் மூலத்தில் முளைத்த தேவநாயகரை முலையாகிய மலையினோடு வளையணிந்த கைகளினால் நெருக்கி முதிரும் ஆசையினால் இறுகத் தழுவத், திருவிளையாட்டை விரும்பிய கொள்கையினையுடைய சிவபெருமான், வில்போன்ற ஒப்பற்ற நுதலினையுடைய அவரது திருத் தனங்களுக்கும், சிவந்த தளிர்போன்ற திருக்கரங்களுக்கும் மெத்தென்றிருக்கும்படி, கொலைபுரியும் கொடிய யானையின் தோலைப்போர்த்த தமது வலிய மேனியினைக் குழைந்து காட்டினார்

(வி - ரை) மலைக்குலக்கோடி - குலக் கொடி - குலம் - நன்மையும் சிறப்பும் குறித்து நின்றது, சிறந்தகொடி "குலமகள்" முதலிய ஆட்சிகள் காண்க கொடி - கொடி போன்றவர்

பரிவுறு பயத்தால் - பயத்திற்குக் காரணம் கூறியவாறு மேலும் "முறுகு காதலால்" என்பது காண்க முன்பாட்டில் "பதைப்புறு காதல்" (1140) என்றதும் கருதுக இச்செயல்களின் உண்டாகிய அன்பினை வறபுறுத்தும் பொருட்டு மீண்டுங் கூறியபடியாம்

முலைக்குவடு - முலையாகிய மலை, உருவகம் குவடு - குவடுபோன்ற முலை என உவமத் தொகையாக உரைப்பினுமாம்

சிலைத்தனித் திருநுதல் - சிலை நுதல் சிலைபோன்ற நுதலினையுடையார் அன் மொழித் தொகை சிலைநுதலுடைமை பெண்களின் பொது வியல்பாயினும் பெண்ணி னல்லவளாகிய அம்மையாரின் நுதல் ஒப்பிலாத தனிச்சிறப்புடையதென்பதாம் சிவனது அருட்செல்வத்தை அளிப்பதென்பதும் குறிக்கத் தனி - திரு - என்ற அடை மொழிகளை ஏற்குமாறு இடைப்பிறவரலாய் வைத்தோதினார்

தளிர்க்கரங்கள் - பூசித்தற் பொருட்டுத் தளிர்களை ஏந்தியபடியே நின்ற கரங் கள் என்ற குறிப்பும் காண்க செழுந்தளிர் என்பது பாடமாயின் செழித்த எனக்

மெத்தெனவே குழைந்து காட்டினார் என்று கூட்டுக மெத்தெனல் - கடினத் தன்மையின்றி மெதுவாயிருத்தல். ஏகாரம் தேற்றம் அதன் பொருட்டே என்க.

கோலைக் களிற்று உரி புனைநத தம்மேனி-எனபதனால, யானையுரி வனமையுடையது , அதனைப போராததலால அவா மேனி அதனினும வனமையாயது , ஆயினும அது வலிமை நீஙகி மெனமையுடையதாக எனபதாம

மேனியும் - எனறு சிறபபுமமை தொககதெனறு கொளளுதலுமாம

விழைந்த கோள்கையினர் - மேனி குழைநது காடடியதறகுக காரணம கூறியபடி. 64

*1142. கமபா காதலி தழுவமெய குழையக
கணடு நிறபவுஞ சரிப்பவு மான
உமப ரேமுத லியோனிக ளேலலா
முயிரும் யாககையு முருகியோன் றுகி
"எமபி ராடடிககு மெலலிய ராறு
ரெனறு மேகமப" ரெனறெடுத தேதத
வமபு லாமலா நிறையவிண் பொழியக
கம்பை யாறுமுன் வணஙகிய தனறே. கரு

(இ - ள்) வெளிபபடை. தமது காதலியாராகிய அமமையாா தழுவ ஏகமப வாணாா மெயகுழைநததனைக கணடு, நிறபனவும அசைவனவுமாகிய தேவா முதல எழுவகைபபடட உயிாவருககஙகளை எலலாம உயிரும உடமபும உருகி ஒனறுகி, "எனறும ஏகமபா எமது பிராடடிககுத தழுவக குழைநத திருமேனியுடையா ராயினாா" எனறு புகழநது துதிகக, மணம வீசும கறபகப புதுபபூககளை வானவா நிறையபபொழிய, அபபொழுதே கமபையாறு வணஙகித தன வெளளம தணிநதது.

(வி - ரை) காதலி தழுவக் கம்பர் மெய்குழைய - எனக கண்டு - உணாநது. உயிாகளதோறும உயிாககுயிராய ஒளிதது நினற களவா இறைவராதலின அவா தழுவக குழநதைதனை எலலாவுயிாகளும உணாசசியிற கண்டன எனபதாம

நிற்பவும் ஒன்றுகி - நிற்பவும் சரிப்பவும் ஆன அசர சர பேதமான உயிா இயஙகியல நிலையிற பொருளகள தாவர - சஙகமஙகள எனபா ஆன - யோனிகள் எனக நிறபன சரிபபன எனறது நினறநிலை - நிறறலும புடைபெயாதலும - என ஒரு காரணம பறறிய உயிாகளின பாகுபாடு.

தேவரே முதல் - எனறது தேவா மனிதா முதலிய பிறபபுப பறறி எழுவகையா கப பகுககபபடும பாகுபாடு

உயிரும் யாக்கையும் உருகி ஒன்றுகி எனறது - ஊனும உருகிறறு , அதனுள நினற உயிரும உருகிறறு எனறதாம

ஒன்றுகி - உருகுதலாகிய ஒரே உணாசசியின வயபபடடவையாகி "அவையே தானே யாயிரு வினையிற, போககு வரவு புரிய வாணையின, நீகக மினறி நிறகு மனறே" (சிவஞானபோதம 2 - சூத) எனற ஞான நூலினபடி எலலாவுயிருளளும அவையே யாகிக கலநது இறைவா நிறபவராதலின அவை யாவும அககுழைதலை யடைநது உருகி ஒனறுயின எனக வைகையாறறின கரையில பாணடியனது கைப பிரமபினாலும, கயிலைமலைச சாரலில அருசசுனனது விலலாலும இறைவனாா அடியுணடபோது, அவவடி எலலா உயிாகள மேலும படடன எனற சரிதஙகளின வரலாறும, இறைவன நாயகியாரைப பிரிநது யோகததிலிருநத காலதது "விலலாடன மார னிருபபவும யோகம விளைததவஙகாட, புலலா திருநதன வெலலா வுயிருநதம போகததையே" எனற வரலாறும இஙகு நினைவு கூாக

யோனிகள் எடுத்தேத்த - என்றது உயிர்கள் போற்றிய செய்தி **விண் பொழிய**- என்றது தேவர்கள் போற்றி மலர்மாரி பொழிந்த செய்தி **விண்** - விண்ணுலகத்தவர் ஆகுபெயர்.

கம்பையாறு முன் வணங்கியது - வெள்ளம் தணிந்தது பிழை பொறுக்கும்படி அம்மையாரை அடி வணங்கிற்று என்பாருமுண்டு. 65

1143. பூதி யாகிய புனிதநீ றாடிப
பொங்கு கங்கைதோய் முடிச்சடை புனைந்து
காதில் வெண்குழை கண்டிகை தாழக்
கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தால்
ஆதி தேவனு ராயுமா தவஞ்செ
யவ்வரங் கோலோ வகிலமீன் றளித்த
மாது மெய்ப்பயன் கொடுப்பவே கொண்டு
வளைத்த ழும்புடன் முலைச்சுவ டணிந்தார். கூகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிறந்த செல்வமாகிய தூய திருநீற்றினைத் திருமேனி நிறைய அணிந்து, பொங்கிவரும் கங்கைநதி தோய்ந்த சடையினை முடியாகக் கட்டிக் கொண்டு, காதில் வெள்ளிய சங்கக் குழையும் உருத்திராக்கக் கண்டிகையும் தாழ அணிந்து, கூடிய யோகத்திற (கூட்டத்திற) கருத்து வைத்ததனால் ஆதிதேவராகிய சிவபெருமான், அறிவோர்களால் ஆராய்தற்குரிய மாதவம் செய்யும் அந்த மேன்மை தானோ? எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றெடுத்த அம்மையார் மெய்ப்பயன் கொடுப்பவே அதனைக் கொண்டு அவரது திருமேனியின் அடையாளங்களாகிய வளைத்தழும்புடன் முலைச்சுவடும் அணிந்து கொண்டனர்.

(வி - ரை) பூதி - விபூதி சிறந்த செல்வம். திருநீறே எல்லாவற்றினும் சிறந்த செல்வமாகும் "பூதி பூதிரைசுவரியம்" என்பது வேதம். இறைவர் நீறணிந்ததனைப் "பஸ்மோத்தூளித சர்வாங்கம்" என்று வேதம் துதிக்கும்.

சடைமுடி புனைந்து - என்க. சடையினை முடியாக மேல் முடித்துக்கட்டி.

குழையும் கண்டிகையும் தாழ - என்க. எண்ணும்மைகள் தொக்கன. காதிலும் உருத்திராக்கம் அணிவது உண்டு. தாழ அணிந்து என்னும் பொருளைத் தருதலால் தாழ என்பது உபசார வழக்கு.

வெண்குழை - சங்கக்குழை. தூய்மை குறித்தது. **கண்டிகை** - கண்டத்தில் தரிப்பது.

கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தால் மாதவம் செய் அவ்வரம் - **கலந்த யோகம்** - அம்மையாருடன் கூடியநிலை. "இளங்கொம் பனாளோ டிணைந்தும் பிணைந் தும்" (ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம்) என்றபடி பிரிந்திருந்த தாம், முன்னர்க்கூடி யிருந்த அக்கூட்டத்தினில் பொருந்திய கருத்தினால் தவஞ்செய் என்க. தவஞ் செய்வதுபோ லிருந்தமைக்குக் காரணங் கற்பித்தவாறு.

ஆயுமாதவம்-அறிஞர் இத்தவக் கோலத்தின் காரணத்தை ஆராய நின்றது என்க.

நீறுபூசுதல் - சடைமுடி புனைதல் - குழையும் கண்டிகையும் தாழ அணிதல் - தனி யிருந்தல் முதலிய இவை தவக்கோலங்கள். அம்மையார் தவஞ்செய்து அதன்பயனாக இறைவனைப் பெற்றுத் தழுவிக்கொண்டனராக, அவ்வாறு தழுவப் பெறுவதற்கு அப்ப ருைம் தவஞ்செய்து அந்தப்பயனைப் பெற்றனரோ என்று சொல்லும்படி.

அவ்வரங்கோலோ - ஓகாரம் ஐயப்பொருள் தந்து நின்றது. **வரம்** - மேன்மை குறித்தது. "நங்கையென் னேறறுள் கொல்லோ நம்பியைத் தினைத்தற கென்பார்,

மங்கையை மணப்பான் என்னன்றே வள்ளலு நோற்றா னென்பார்" (திருமண - 120) என்ற திருவிளையாடற் புராணமும், இவ்வாறு வருவன பிறவும் காண்க.

மெய்ப்பயன் - மெய் - திருமேனி, திருமேனி தீண்டித் தழுவும் பயன் மெய்-உண்மை, மாதவத்துக்குரிய உண்மையான பயன் என்ற பொருள் குறிப்பதும் காண்க உண்மைப் பயனுவது - இருவருமகூடி உயிர்களுக்குச் செய்யும் திருவருள்

அணிந்தார் - அணியாக என்றதைக்கும் மேற் கொண்டனர் "துடிகொணே ரிடையாள் சுரிகுழன் மடந்தை துணைமுலைக் கண்கடோய் சுவடு, பொடிகொள் வான் றழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு பொங்கொளி தங்குமார் பினனே" (அருட்பத்து-5) என்ற திருவாசகமும், "கொழும்பவளச் செங்கனிவாய்க் காமக் கோட்டி கொங்கை யிணை யமர்பொருது கோலங் கொண்ட தழும்புளவே" (அதிகை - அடையாளத் திருத்தாண்டகம் - 10) என்ற தேவாரமும் காண்க.

"காமனை முனிந்து நெடுஞ்சடைத் தரித்துக் கவின்றகல் லாடைமேற் புனைந்து, யாமெலாம் வழுத்துந் துறவியென் றிருந்து மொருத்திதன் னிளமுலைச் சுவடு, தோமுறக் கொண்டா ரெனச்சிறை யிடல்போற் சுடர்மனக் குகையுளே கம்பத், தோமெனும் பொருளை யடக்கி யாநந்த முறுநாவா ழிடம்பல வுளவால" என்று காஞ் சிப் புராணத்தே எமது மாதவச் சிவஞான யோகிகள் இக்கருத்தையே அழகுற விரித் துப் புனைந்தமை இங்கு நினைவு கூர்க 66

1144 கோதி லாவமு தனையவண் முலைக்குக்
குழைந்த தம்மண வாளநற் கோலம்
மாது வாழவே காட்டிமு னின்று
"வரங்கள் வேண்டுவ கொள்க"வென் றருள
வேத காரண ராயவே கம்பர்
விரைம லர்ச்செய்ய தாமரைக் கழற்கீ
ழேத நீங்கிய பூசனை முடிந்த
தின்மை தானறி விப்பதற் கிறைஞ்சி, கூஎ

1145. அண்ட நாயக ரெதிர்நின்று கூறு
மளவி லஞ்சலி யஞ்சலி கூப்பிக்,
"கொண்ட விறைவயென் பூசனை யின்னுங்
குறைநி ரம்பிடக் கொள்க"வென் றருள,
வண்டு வார்குழன் மலைமகள் கமல
வதன நோக்கி, யம் மலர்க்கண்ணெற் றியினமேல்
முண்ட நீற்றர்"நின் பூசனை யென்று
முடிவ திலைநம் பா"லென மொழிய, கூஅ

1146. "மாறி லாத விப்பூசனை யென்று
மன்ன வெம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண்டருளி,
யீறி லாதவிப் பதியினு ளெல்லா
வறமும் யான்செய வருள்செய வேண்டும்,
வேறு செய்வினை திருவடிப் பிழைத்த
லொழிய விங்குளார் வேண்டின செயினும்
பேறு மாதவப் பயன்கொடுத் தருளப்
பெறவும் வேண்டு"மென் றனள்பிறப் பொழிப்பாள். கூகூ

1144. (இ - ள்) வெளிப்படை குற்றத்தை நீக்கும் அமுதம்போன்ற அம்மையா ரது திருமுலைக்குக் குழைந்த தமது நல்ல மணவாளத் திருக்கோலத்தை அம்மையார

வாழவே காட்டி, முன்னே நின்று, இறைவனார் "வேண்டுவனவாகிய வரங்களைக் கொள்க" என்றருளிச்செய்யக், குற்றம் நீங்கிய பூசனை இன்னமும் முடிந்திலாமையை அறிவிப்பதற்காக வேதகாரணராகிய திருவேகம்பருடைய வாசனையுடைய செந்தாமரை போன்ற திருவடிகளின்கீழ் வணங்கி, சூஎ

1145 (இ - ள்) வெளிப்படை. தேவதேவருடைய எதிரே நின்று சொல்கின்ற அளவிலே, அஞ்சிக், கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, "தேவரீர் ஏற்றுக்கொண்ட, எனது இன்றையநாளின் பூசனையில் இன்னும் எஞ்சி நின்ற பகுதியினையும் நிரம்பச் செய்வதனை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்" என்று விண்ணப்பித்தருள, வண்டுகள் மொய்த்த வார்குழலையுடைய மலைமகளின் தாமரைபோன்ற திருமுகத்தைப் பார்த்து, அந்த மலர்போன்ற கண்ணினையுடைய திருநெற்றியின்மேல் திரிபுண்டரமாகத் தரித்த திருநீற்றினையுடைய பெருமானார் "நமமிட்டது உனது பூசனை என்றைக்கும் முடிவதில்லை" என்று மொழிய, சூஅ

1146. (இ - ள்) வெளிப்படை. "எம்பிரானே! முடிவில்லாத இந்தப் பூசனை என்றைக்கும் நிலையாக நிகழ்த் தேவரீர் மகிழ்ந்து ஏற்றுக்கொண்டருளி, இறுதியில்லாத இந்தத் தலத்தினுள் எல்லா அறங்களையும் நான் செய்யும்படி அருள்புரிய வேண்டும், இங்குள்ளவர்கள் திருவடிப் பிழைத்தலாகிய சிவாபராதமொன்றொழியச் செய்யும் வேறாகிய எந்தச் செயல்களையும் தாம் வேண்டுவனவற்றை வேண்டியவாறே செய்தாலும் அவற்றுக்குப் பேறு மாதவப் பயனாக அருளிச்செய்வதனை நான் பெறவும் வேண்டும்" என்று உயிர்களின் பிறப்பொழிப்பதனையே கருத்துட்கொண்ட அம்மையார் வரம் கேட்டருளினார் சூகூ

இந்த மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன

1144. (வி - ரை) **கோது இலா அமுது அனையவள்** - அமுது - ஒருவாறு சாதலை நீக்குவது **கோது** - இங்கு இறத்தல் பிறத்தல்களுக்குக் காரணமாகிய மூலமலம் குறித்து நின்றது அமுது என வாளா கூறின் அது உவமையாகாதெனப்பார் **கோதிலா அமுது** என்றார் **இலா** - இல்லையாகச் செய்கின்ற "பிறப்பொழிப்பாள்" என இக்கருத்தையே 1146-ல் விரித்துக்கூறுதல் காண்க

மணவாளர் நல் கோலம் - கணவராகிய நல்ல கோலம் **நல்** என்ற அடைமொழி இக்கோலங் கொண்டதனுலே உயிர்கள் யாவையும் நன்மைபெற்று உய்யச் செய்வது குறித்தது.

மாது வாழவே - மாது வாழ்தல் என்றது அவர் பெற்றெடுத்து வளர்க்கும் உயிர்கள் யாவையும் வாழும்பொருட்டு என்ற கருத்தினை உள்அடக்கி நின்றது. "ஆகம விதியெலாஞ் செய்தார், ளுயிர்கள் யாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி" (1137) என்ற கருத்தும் காண்க.

காட்டி முன்நின்று - சிவலிங்கத் திருமேனியினுள் மறைந்துநின்ற நிலையினின்றும் வெளிப்பட்டுக் கயிலையில் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தைக்காட்டி எனக் முன்னர் "வந்து தோன்றினார்" (1134) என்றது சிவலிங்கத் திருமேனியைத் தோற்றுவித்தல் குறித்தது.

ஏதம் நீங்கிய பூசனை - மந்திரம், சாதனம் முதலிய எவ்வாற்றானும் குறைவின்றி நிகழும் பூசை

பூசனை முடிந்த தின்மைதான் அறிவிப்பதற்கு - நாதனார் அருளியபடி வரங் கேட்பதற்குரிய காலம், பூசை முடிந்த நிலையாமாதலின் அம்முடிபு இன்னும் நிகழவில்லை என்று அறிவிப்பதற்காக. வரங் கேட்கவேண்டில் பூசைமுடிபிற் கேட்டல் வேண்டுமென்ற மரபினை உட்கொண்டு அதனை அறிவிக்க என்பதாம் பூசையினிடை

யில கமமையாறு பெருகவும, தாம இறைவரைத தழுவவும, அவா அதறகுக குழைநது வளைசசுவடும முலைசசுவடும அணிநத கோலங கொணடு தோனறவும கூடியதனால பூசனை முடியாது நினறதெனபது

இறைஞ்சி - “ வரங கொளக ” எனறருளிய இறைவாபால, வரங்கொளளாது மறறும இதனை அறிவிககப்புகுதலாலும, அவரறியாததொனறைத தாம அறிவிககப புகுதல்போல இது நிறகுமாதலாலும், இறைவரிடததும பெரியோரிடததும எதனையும விணணபபம செயயவேணடில வணஙகிப பின கூறுதல மரபாதலாலும இறைஞ்சினார் எனக பினனரும “ அஞ்சி அஞ்சலிகூபபி ” (1145) எனபது காணக 67

1145 (வி - ரை) எதிர்நின்று கூறும் அளவினால் அஞ்சி - அவா எதிரேநினறு வேறு மறுமொழி சொலலப புகுவதனை அஞசி

கோண்ட - ஏறறுககொணட இதுவரை செயத பூசையின பகுதியை ஏறறுக கொணடமை, அவா கோலஙகாட்டி வெளிபபட்டருளியதனாலும், வரஙகொளக என றருளியதனாலும அறியவநதமையால கோண்ட எனறா. இவவாறனறி கோண்ட - நான மேறகொணட எனறுரைபபினு மமையும

இன்னும் குறைநிரம்பிடக் கோள்க - வரங கேட்டுப பெறுதலினும், பூசை முட்டிலலாது நிறைவேறுவதனையே பெரிதும விருமபுவா பெரியோா எனற குறிப்பும காணக.

நின் பூசனை என்றும் முடிவது இல்லை நம்பால் - நீயும நானும நிததியாகள, நீ பெறறெடுதத உயிாகளின வாழவு கருதிப்பூசை செயகினறாய, அநத உயிாகளும நிததியாகள, அவாகளின பொருட்டு இபபூசையின பயனாய நாமிருவரும செயயும திருவருளும நிததியமாய நிகழவது, ஆதலின உன பூசையும முடிவிலலாது எனறைக கும நிகழததககது எனறபடி இககருததுபபறறியே மேலவரும பாட்டில இததிரு வருளினை ஏறறு, “ மாறி லாதவிப பூசனை எனறும மனன எமபிரான மகிழநது கொண டருளி ” எனறு அமமையாா கேட்கும வரஙகளுள முதலாவதாக இதனைக கேட்டருளியதும காணக

குறை நிரம்பிடக் கொள்ளுதலாவது பூசையின எஞசிய குறைபபகுதி நிரமபு மாறு செயது முடிகக அதனை ஏறறுககொளளுதல குறையாயிருததல் முறறுப்பெற

அம்மலர்க்கண் நெற்றி - அநதக கமலம போனற கணணினையுடைய நெறறி. நெறறிககண நெருபபாதலாற முமமரை போனற சிவபபு நிறமும, மேனோககிக குவிந திருததலால தாமரை போனற வடிவும உடைமையால அம்மலர்க்கண் எனறாா மெயயும உருவுமபறறி வநத உவமம “ எரியாய தாமரைமே வியஙகி னாரும ” (தாணடகம - இடைமருது - 7) எனறது காணக.’ அநதககமலம எனறு அகரம முன னறிசுட்டு நோக்கிய எனறு பெயரெசசமாகக கொணடுரைபபாருமுணடு

முண்டம் - திரிபுணட்ரமாகிய “திருநீறறு முணடததொளிதத தழைபபு ” (508) “ முணடவேதியா ” (547) “ திருமுணடம தீணடமாட்டாது அஞசுவாா ” (திரு வாசகம - அசசபபததது - 9) முதலியவை காணக

அன்பினாலஞ்சி—எனபதும பாடம. 68

1146 (வி - ரை) மாறு - கெடுதல-முடிதல மாறு - மாறுபாடு எனறு கொணடு மனம - மொழி - மெய எனற மூனறின தொழிலும பிறழாத எனறும, மாறு - கைம மாறு எனறு கொணடு கைமமாறு கருதாத - கைமமாறு செயய இயலாத - எனறும, உரைபபினுமமையும மாறு இலா - ஒபபறற எனறு கொணடு எலலாவறறிலும சிறநத சிவபூசை எனறுரைபபாருமுணடு.

என்றும் மன்ன - “ எனறும முடிவதிலலை ” (1145) என முனனா அருளினா ராதலின அவவாறு முடிவிலலாத இபபூசனை நிலைததிருககுமபடி எனக.

எம்பிரான் - எமபிரானே !, அணமை விளி எமபிரானே ! - தேவரீா-கொணடு அருளி - அருள செயவேணடுமெ எனறு கூட்டிமுடிகக

ஈறு இலாத இப்பதி - "ஈறுசோ பொழுதினு மிறுதி யினறியே, மாறிலா திருந திடும வளஙகொள காஞசி" எனறு கநதபுராணமுடையாா இசசொலலேயும பொருளே யும விரிததமைதத ஆடசியினேயும காணக

இப்பதியினுள் எல்லா அறமும் யான் செயவேண்டும் - உலக நாயகராகிய சிவ பெருமானுடன கூடித தாம நடததும இலலறததினுல எலலா உயிாகளேயும காததல கடனுதலானும, உலகததில இலலற வாழவுடைய தம மககளுககு வழிகாடடுதல தமது கடனுதலானும இவவாறு வரஙகேடடனா எனற குறிபபும பெறபபடும "மனேயறம பெருககுங கருணேயினுல" (1148) எனறது காணக "இலவாழவா னெனபா னியலபுடைய மூவாககு, நலலாறறி னினற துணே", "துறநதாாககுந துவவா தவாககு மிறநதாாககு, மிலவாழவா னெனபான றுணே", "தெனபுலததாா தெயவம விருநதொகக றுனெனறுங, கைமபுலததா ருேமப றலே" (திருககுறள) எனறு வரும அறநூல விதிகள காணக **இப்பதியினுள்** - முததிததலஙகளாகிய ஏழ னுளளே சிறநததாகிய இநதப பதியினுள எனபது குறிபபு

செய் வேறு வினே - எனக **வேறு** - நூலகளானும ஆனருேராசாரததானும விதிததவறறுககு வேருக - மாருக

திருவடிப் பிழைத்தல் - சிவநிநதை, அடியாா நிநதை, வேதசிவாகமநிநதை முதலா யின. இவை சிவாபராதஙகள எனபபடும தீாவிலலாத குறறஙகளாகி, இவறறைச செயதோரைத தககன போலத தலேயிழததல முதலிய கொடுநதணடனேகளுககும், கொடு நரகவேதனேககும உளளாககும எனபது உணமை நூறறுணிபு இவை உயதி யில குறறமெனபபடும ஆதலின **திருவடிப் பிழைத்தலொழிய** எனறு இவறறை விலககி, ஏனேய வாகிய **வேறு செய்வினே** எனருா ஒழிய-நீஙகலாக "பிழைபப ஞகிலுந திருவடிப பிழையேன" எனறு ஆளுடைய நமபிகள காட்டியருளியதும காணக

வேறுவினே வேண்டின செயினும் - எனறு கூட்டுக **வேண்டிய** - விதிவிலககுக களே எணணுது தம கருததுககிசைநதவறறையே செயதாலும.

மாதவப்பயன் கொடுத்தருளப் பெறவும் "செயவோா செயதிப பயன விளேககுமசெய" எனறபடி செயவினேககுத தககபயன தருதல எனபது வினேபபகுதி யின பொது நியதியேயாயினும, இபபதியில தேவரீரது அருள விசேடததால செய வினேகள எததனமையனவே யாயினும எலலா வினேகளுககும மாதவப பயனேயே கொடுததருள வேணடுமெனறதாம

பிறப்பு ஒழிப்பாள் - உயிாகளின பிறபபினே ஒழிபபவராகியவா யாவாககும தாயாதலின தமது பிளளேகளின பொருட்டு இவவாறு வரங கேடடருளினா எனறு குறிகக இததனமையாற கூறினூா

இஙஙனம அமமையாா இறைவனிடததுஉயிாகளின பொருடடுக கேடட வரங கள மூனருகும அவை (1) தமது சிவபூசனே எனறும மனன, அதனே இறைவன ஏறறுககொணடருளுதலும , (2) காஞசிபபதியில தாம எலலா அறஙகளேயும செயய அருளுதலும ; (3) காஞசியில வாழவோா, சிவாபராதம நீஙகலாக, வேறு எவவினே செயயினும மாதவபபயன கொடுததருளுதலும எனபனவாம 69

1147. விடையின மேலவா மலேமகள வேணட,
விருமபு பூசனே மேவிவீற றிருநதே,
யிடைய ருவறம் வளாககும்வித தாக
விகப ரததிரு நாழிநெல லளிததுக,

கடைய ராகியு முயர்ந்தவ ராயுங்
காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய்தீ வினையுந்
தடைப டாதுமெய்ந் நெறியடை வதற்காந்
தவங்க ளாகவு முவந்தருள் செய்தார். ௭௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. மலைமகள் இவ்வாறு வேண்ட, விடையினை ஊர்ந்து வருபவராகிய சிவபெருமான் அவர் விரும்பிய பூசனையின் கண்ணே பொருந்தி வீற்றிருந்து, அறங்களையெல்லாம் எக்காலத்தும், இடையறாது வளர்க்கும் வித்தாக இக பரங்களுக்குரித்தான இருநாழி நெல்லை அளித்தருளக், கடையவர்களாகியும் உயர்ந்தவராகியும் காஞ்சிமா நகரத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் செய்கின்ற தீவினைகளும் தடையின்றி மெய்ந்நெறியினை அடைவதற்குத் துணைசெய்யும் மாதவங்களாகப் பலிக்கவும் மகிழ்ந்து வரங்கொடுத்தருளினார்.

(வி - ரை) விரும்பு பூசனை மேவி வீற்றிருந்தே - அம்மையார் விரும்பிச் செய்த பூசனையினுள் அமர்ந்து இருந்தே "முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ, கோள மதனினுண்ணிறைந்து குறித்த பூசை கொள்கின்றார்" (சண்டேசர் - புரா - 36) என்றது காண்க. இது அம்மையார் வேண்டிய முதலாவது வரத்தினை அளித்தவகை.

இடையற அளித்து - இது அம்மையார் வேண்டிய இரண்டாவது வரத்தினை அளித்தவகை. எல்லா அறங்களையும் நான் இப்பதியில் செய்தல் வேண்டும் எனக் கேட்டருளினாராதலின், எல்லா அறங்களையும் வளர்த்தற்கு வித்தாக - மூலமாக - இருநாழி நெல்லை அளித்தனர் என்க. இக பரத்து இருநாழி - இகத்தைப் பற்றிய அறங்களுக்கு ஒரு நாழியும், பரத்தைப்பற்றிய வறங்களுக்கு ஒருநாழியும் ஆக இருநாழிநெல் அளித்தனர் என்பது. பரத்துக்குப் படைப்பும், இகத்துக்கு உணவும் நெல்லினைக் கொண்டே அமைதலால் எல்லா அறங்களையும் செய்தல் வேண்டிய அம்மையார்க்கு அறவனார் நெல் அளித்தனர். வித்தினால் விளைவு பெருகி யுணவாகி உலகங்காக்குமிதனை உணவின் வித்து என்னாது அறம் வளர்க்கும் வித்து என்ற கருத்துமிது. உயிர்கள் உணவுண்டு வாழ்வதெல்லாம் அறத்தின் பொருட்டே என்பதும் குறிப்பு. "உனக் காண்டு தோறும், நல்வாய்மை யறம்வளர்க்கும் வித்தாநெல் லிருநாழி தருகேமந்த, நெல்லாலே யிகபரத்து முயிர்ப்பைங்கூழ் தழைக்கவென நிறுவல் செய்தார்" (தழுவக்குழைந்த படலம் - 426) என்று காஞ்சிப்புராணம் இதனை விரித்துரைத்தது.

கடையராகியும் தவங்களாகவும் - இது அம்மையார் வேண்டிய மூன்றாவது வரத்தினை அப்பனார் அளித்தவகை. கடையராகியும் உயர்ந்தவராகியும் - கடைமையும் உயர்வும் குலம், கல்வி, ஒழுக்கம், அறிவு முதலிய எல்லாவகையானும் கொள்க. "நலமில ராக நலமதுண் டாக நாடவர் நாடறி கின்ற, குலமில ராகக் குலமதுண் டாகத் தவம்பணி குலச்சிறை" (புறநீர்மை - திருவாலவாய் - 6) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் திருவாக்குக் காண்க. தாம்செய்த தீவினையும் - உம்மை, காஞ்சி வாழ்வோர் தீவினை செய்யார், தவறி ஒருவேளை செய்யநேரினும் என்பது குறித்தது. என்னை? "தீயவென்பன கனவிலு நினைவிலாச் சிந்தைத், தூய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்பு" (1124) என நாடு முழுமைக்கும் கூறிய பொதுவுரை, சிறப்பாகக் காஞ்சித்திருநகரத்துக்கும் உரியதாகும். ஆயின் காஞ்சிவாழ்பவர் தீவினை செய்யுமா றென்னையோ? எனின், மெய்ம்மறந்து செய்தல், பிறர்சார்புபற்றிச் செய்தல், தம் வசமிழந்து செய்தல், சிவச் சார்பில்லாப் புறச்சமயத்தோர் - புறநாட்டினர் இங்குவந்து செய்தல் முதலாயின நிகழ்தற் கிடமுண்டாமாதலின், அவர்கள்மேல் வைத்த கருணையினால் அத்தீவினையும் மாதவப்பயன் றரவேண்டினர் என்க. "நன்றியில் சமயத்தி லுள்ளோர்" (திருஞான -

புரா - 1085), " தேறற மிலசமண சாககியத திணணரிச செயகை,யேறற தனறென வெடுததுரைபபார " (ஷ 1091) எனறவை முதலியன இஙகு நினைவு கூாதறபாலன. " அருளப பெறவும " (1146) எனற உமமையின குறிபபும இது

தீவினையும் - மெய்ந்நெறி யடைவதற்கு ஆம் தவங்களாகவும் - தீவினை நலவினை யாகாது எனற நியதி பிழையாமல மெயநெறி யடைவதறகாக முயலும சாதன மாகிய தவஙகளாயின எனக

விடையின் மேலவர் - " விடையினமேல வருவானை " (சீகாமரம - வனபாாத தான பனஙகாடடூர - 1) எனற ஆளுடைய நமபிகள தேவாரம இஙகு நினைவுகூாதற பாலது வரநதர வருவார இறைவா விடையினை ஊாநதுவநதனா எனற குறிபபுமாம அறநதர வருவார அறவுருவாகிய விடையினமேல வநதாா எனற குறிபபுமாம

முன பாடடிற கேடட மூனறு வரஙகளையும ஒருஙகே கொடுததனை இபபாட டில அடுததுக கூறியது இறைவனது அருடபெருககின விரைவு குறிததது " நாவாய அழைதத ஒலி ஒலி மாறிய திலலையபபாற, தீயா யெரிநது பொடியாயக கழிநத திரி புரமே " (திருவிருததம - பொது) எனற அபபா சுவாமிகள தேவாரம காணக

யார்க்கும் வித்தாக—ஆக்கும் வித்தாக—எனபனவும பாடஙகள 70

*1148. எண்ண ரும்பெரு வரங்கண்முன் பெற்,றங
கெமபி ராடடிதம பிரானமகிழந தருள
மண்ணின் மேலவழி பாடுசெய தருளி,
மனைய றம்பெருக குங்கரு ணையினு
னண ணு மனனுயிா யாவையும பலக
நாடு காதலி னீடிய வாழ்ககைப
புண்ணி யத்திருக காமககோட டத்துப
பொலிய முப்பதோ டிரண்டறம் புரககும். எக

(இ - ள்) வெளிபபடை இவவாறு எணணுதறகும அரியவாயின பெரிய வரங களைப பெறறனராகி, அஙகு எமது பெருமாடடியாா, தமது பெருமான மகிழநதருளும படி இவவுலகததிற பூசை செயது அபபயனை உயிாகளுககு அருளியதோடு, இலலற ஒழுககததை உலகிற பெருகச செயயும கருணையினுல, நிலைபெறற உயிாகள எலலாம பெருகுமாறு விருமபிய காதலினுல, நீடிய வாழககைக குரியதாகிய புணணியத திருக காமககோடடததில எழுநதருளியிருநது, முபபததிரணடு அறஙகளையும வளாககினருா

(வி - ரை) **எண்ணரும் பெருவரங்கள்** - வேறு எவராலும நினைததறகும அரி யனவாகிய மேலே சொலலிய மூனறு பெரிய வரஙகள **எண்** - எணணததகும எனறு கொணடு மூனறு வரஙகளுககும மூனறு அடைமொழிகளாகத தநதனா எனறலுமாம

மண்ணின்மேல் வழிபாடு செய்து அருளி - தாம கேடட முதலாவது வரததினை ஏறறுககொணடு செலுததியநிலை கூறபபடடது காமாடசி அமமையாா காஞசிபுரம திருககாமககோடடததில எழுநதருளியிருநது சிவபூசையினை நிததியமாகச செயது கொணடிருககினருா எனபது **அருளி** - அபபூசையின பயனை உயிாகளுககு அருளி

மனையறம் புரக்கும் - இதனுல அமமையாா தாம வேணடிப பெறற இரண டாவது வரததினைக கொணடுசெலுததிய நிலை கூறபபடடது

நண்ணும் மன்உயிர் - **நண்ணும்** - வினைககீடாயப பிறவியில வருகினற **மன் உயிர்** - நிலைபெறற - அழிவிலலாத-உயிா உயிாககு அழிவிலலை எனபது சாததிர முடிபு.

நீடியவாழ்க்கைப் புண்ணியம் - நிலைதத இருபபிடமாகக கொணட புணணியம பெறற **புண்ணியம்** - புணணியததைத தருகினற - புணணிய உருவாகிய - காமக கோடடம எனறலுமாம.

திருக்காமக்கோட்டம் - காமாட்சியம்மையார் எழுந்தருளியிருக்கும் பிலத்துவாரமாகிய திருக்கோயில் காமக்கோட்டம் என்ற பெயர் போந்த காரணம் பலவகைகளாலும் காஞ்சிப்புராணத்தினுள் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. அதனை

"ஒருமுறை யங்கட் காமமாந் தரும முளுற்றுநா தமக்குமத் தருமந்
தருபயன் கோடி யாதலிற் கரட்டத் தடத்திழி கடாம்படு கலுழிப்
பெருவரை வதனப் பிள்ளையைக் குகனைப் பெற்றவ ளமாபில மதுதான்
கருதரு காமக் கோடியென் றுலகிற் காரணப் பெயரினால் வயங்கும்" (33)

"அன்றியுங் காமக் கிறையவர் தனத ரனையவாக் கோடியா தரலா
லென்றுமோ ரியல்பி னெங்கணும் விரவி யெவற்றினுங் கடந்தபே ரொளியைக்
குன்றுற்ற கொம்மைக் குவிமுலைத் தடத்தாற் குழைத்தருள் கருணையெம் பிராட்டி
நன்றுவீற் றிருக்கும் பேரொளிப் பிலத்திற் கப்பெயர் நாட்டலு மாமால்" (34)

"இன்னுமிப் புவனப் பரப்பினிற் காம மெனப்பண மனைவியா மக்கள்
பொன்னணி யிருக்கை பூணமுதற் பலவாம் பூந்தளி ரணிநலங் கவற்றுந்
தன்னடி வணங்கி யிரந்தவா தமக்குத் தடங்கிரி பயந்தபே ராட்டி
யன்னவை கோடி யளித்திட லானு மப்பெய ரெய்துமங் கதுவே" (35)

"அலலதூஉங் கவைத்தாட் கரும்பகட் டோதி யடுதொழிற் கூற்றினைக் குமைத்த
கொலலையேற் றண்ண லுதல்விழிச் செந்தீக் கோட்படு மொருதனிக் கருப்பு
விலலியை விளையாட் டியற்கையிற் கோடி காமரா விழித்துணைக் கடையா
லல்லியங் கோதை யாங்களித் திடலா லப்பெயர் பூண்டது மாமால்." (36)

"மற்றுமா ருயிர்சேர் நாற்பொருட் பயனில் வகுத்தமூன் றுவது காமம்;
பற்றுகா மத்திற் கோடியா முடிவிற் பயில்வது வீடுபே றுகும்,
உற்றவா தமக்கு வீடுபே றளிக்கு முண்மையி னாலுமப் பெயராற்
சொற்றிடப் படுமா லுலகெலா மீன்று ளமர்ந்தருள் சுடரொளி விமானம்" (37)

"பின்னரு மொன்று ககரமே யகர மகரமாய்ப் பிரிதரு மூன்று
மன்னவே றுகைக்கு மயனரி யீச னுயமுதத் தேவரைப் பகரும்,
இன்னவா தம்மை யுகந்தொறுங் கோடி முறையெழில் விழிகளிற் படைத்தாண்
மின்னிடைப் பிராட்டி யெனப்பத னாலு மப்பெயர் விளங்குமேன் பதுவே" (38)

"வேறுமொன் றுங்கட் காவெனப் படுவாள் வெண்மல ராட்டிமா வென்பா
ளேறுதேங் கமலப் பொகுட்டணை யணங்கா மூங்குவ ரிருவரு முகிலை
மாறுகொ ளைம்பா லுமைவிழிக் கோடி தன்னிடை வருமுறை யானு
மேலுமத் திருப்பே ரெம்பெரு மாட்டிக் கென்றெடுத் தியம்புவ ருணர்ந்தோர்" (39)

"விந்துவின் வயங்கி யமமைவீற் றிருக்கும் வியன்றிருச் சக்கர வடிவா
மந்தவான் பிலந்தா னியும்பிய காம மனைத்திற்கு மாதார மாகிப்
பந்தமில் காமக் கோட்டமென் றெருபேர் பரித்திடு, மற்றெவற் றினுக்கு
முந்திய பீட மாதலி னுதி பீடமு மொழிந்திடப் படுமால்" (40)

என்ற வீராட்டகாசப் படலப் பாட்டுக்களாற் காண்க.

இக்கோயில் காஞ்சிபுரத்தினடுவில் விளங்கும் தனியாலயம். சிவபெருமான் திருக்கோயில்களிற் சென்று வழிபடுதலன்றி வேறெந்தக் கோயிலினும் சென்று வழிபடுதலில்லாத மரபுடைய எந்தம் பெருமக்களாகிய சைவ சமய பரமாசாரியார் மூவரும் முறையே சென்று வணங்கி வழிபட்ட பெருமையுடையது. "தைய லாளொடு குயய வைத்த, காரி ருமபொழிற் கச்சி மூதூர்க் காமக் கோட்டமுண் டாக நீர்போய், ஊரிடும

பிச்சை கொளவ தெனனே யோண காநதன றளியுளீரே" (இநதளம - 6) எனற நமபி கள தேவாரமும, பிறவும காணக இது காமகோடி பீடமெனறும, ஆதிபீடம எனறும பெயா வழஙகப பெறுவது இககோயில ஒனறெழியக காஞசிபுரததிலெலலையில திருவகமப முதலாக உளள எநதச சிவாலயததினும அமமையாரது சனனதி அமைக கபபெறுத பெருமை ஈணடுச சிநதிககததககது

புரக்கும் - நிததியமாக இனறைககும அறஙகளை வளாததுக கொணடிருககினறுா எனபது போலிய எனறது, எனறும எஙகும அறம புரபபவா அமமையாரே யாயி னும திருககாமககோடடததிற சிறகக விளஙகுமபடி புரககினறனா எனபதாம 71

நீலமலர் மூன்றுடனொன்று

1149. அலகி னீடவத தறபபெருஞ செலவி
யணட மாநதிரு மனைககிடுந தீப
முலகில வநதுறு பயனறி விகக
வோஙகு நாணமலா மூன்றுட னொன்று
நிலவ வாணடினுக கொருமுறை செயயு
நீடு தொனமையா னிறைநதபே ருலக
மலர்பெ ருநதிருக் காமககோட டதது
வைதத நலலற மன்னவே மனனும. எஉ

(இ - ள்) வெளிபபடை அளவிலலாத நீணட தவததினைச செயயும அறப பெருஞ்செல்வியாராகிய அமமையாா,பிரமாணடமாகிய தமது திருமனைககு இடுமபெரு விளககுககளாகிய முச்சுடாகளுமே, அவவமமையாா உலகில வநததனாலுறும பயனை அறிவிககுமபடி வந்தாறபோல, ஓஙகுகினற புதிய நீலமலாகள மூனறுடன கூடிய தாகிய ஒரு பூ நிலவும்படியாக ஒரு ஆணடுககு ஒருமுறை மலாகினற நீடிய பழைமையி னால, நிறைநத உலகததில விளஙகும பெரிய திருககாமககோடடததில வைதத நல லறஙகள நிலைபெறுமபடியாக வீறறிருநதருளுவா

(வி - ரை) தீபம - அறிவிகக - மலா மூனறுடன ஒனறு - ஆணடினுக கொரு முறை - நிலவசசெயயும - தொனமையால, உலகம - மலா - காமககோடடதது வைதத அறம மனனச - செலவி - மனனும எனறு கூடடி உரைததுக கொளக

அரும்பெருந் செல்வி - காஞசியில அறபபெருஞ செலவிததெரு எனறொரு வீதியுணடு அஃது இபபோது அரபபணஞ சேரிததெரு எனறு மருவிவழஙகுகின றது "தருமததின செலவி" எனபது தேவியின திருநாமஙகளுள ஒனறாக நிகணடு களில பேசபபடும

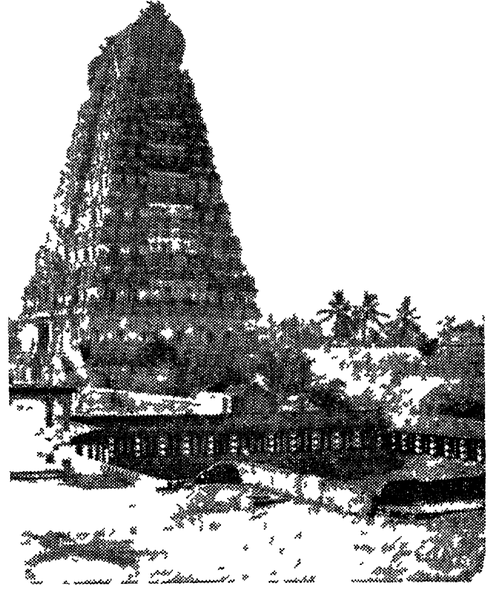
அண்டமாம் திருமனைக்கு இடும் தீபம் - அணடத தொகுதிகளெலலாம கூடிய கூட்டம பிரமாணடம எனபபடும **தீபம்** - சூரியன - சநதிரன - அககினி எனற முச சுடாகளும அணடஙகளுககு ஒளிசெயயும பேரொளிப பொருளகளாதலின **தீபங்க** ளெனபபடடன தீபமபோலவதனைத தீபம எனறு கூறினா

ஆண்டினுக்கு ஒருமுறை நாண்மலர் மூன்றுடன் ஒன்று நிலவச் செய்யும் நீடு தொன்மை - எனக ஓா ஆணடினுககு ஒருமுறை ஒரு தாளில மூனறு நீலமலாகளை யுடையதொரு பூவை மலரசசெயயும எனபதாம இது, முசசுடாகளுமவநது இஙகுப பிராடடியாா உலக நலமபறறிப போநது தவஞசெயது கொணடிருககினறதன பயனை உலகததாாககு அறிவிபபது போனறிருநதது எனக **மலர்** - நீலமலா "தோனறு மலாத தீபச சுடா" எனறு இரடடையாா உலாவில இதனைப பாராடடினா. இதன விரிவு காஞசிப புராணததினுட காணக, 72

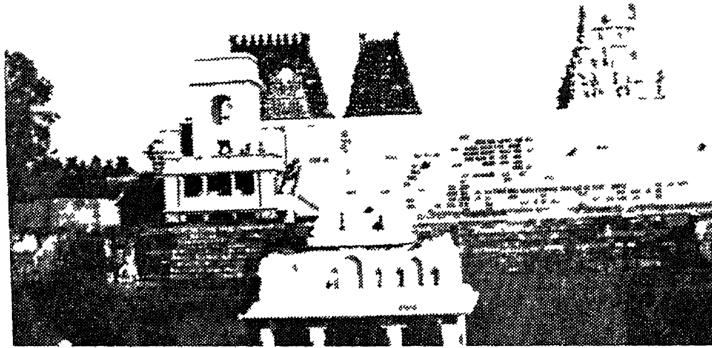
கரிகாலவளவன

—பாடடு - 1162 - பககம - கசஅக

திருவேகம்பம கோபுரமும் கம்பா நதியும்

—பாடடு - 1137 - பககம - கசருக

உலகாணித தீாததமும திருக்காமககோடடம் கோயிலும (உடபாாவை)

—பாடடு - 1150 - பககம - கசஎரு

குறிப்பு —காமககோடடததின பககததில காளி கோயில் என வழஙகும ஒரு ஆலயம உளது இறைவனது திருககணணைப புதைததமையாற காளிம உருவம பெறறு அமமையாா தவஞ செயதிருநத இடம இக கோயிலினுள "கண்படாத காயாப்புளி" உளது. "காளமேக மோப் பாள் உறை வரைப்பு" (1156) எனறது பாாகக இககாளிம உருவம நீஙகியபின அமமையாா அமாநதது திருககாமககோடடம எனப

உலகாணித் தீர்த்தம்

1150. தீங்கு தீர்க்குநற் றீர்த்தங்கள் போற்றுஞ்
சிறப்பி னாற்றிருக் காமக்கோட் டத்தின்
பாங்கு மூன்றுல கத்தினுள் ளோரும்
பரவு தீர்த்தமாம் பைம்புனற் கேணி,
வாங்கு தெண்டிரை வேலைமே கலைசூழ்
வைய கந்தனக் கெய்திய படியா
யோங்கு தன்வடி வாய்நிகழ்ந் தென்று
முள்ள தொன்றுல காணியென் றுளதால். ௭௫

(இ - ள்) திருக்காமக் கோட்டத்தின் பாங்கு கேணி - திருக்காமக் கோட்டத்தின் பக்கத்தில் மேல் நடு கீழ் என்னும் மூன்றுலகத்திலுள்ளவர்களும் துதிக்கும் தீர்த்தமாகிய குளிர்ந்த நீரையுடைய ஒரு தடாகம், வாங்கு தெண்டிரை படியாய - வளைந்த தெளிந்த அலை வீசுகின்ற கடலாகிய மேகலையாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தார்க்கு வீட்டுநிலை யடைவதற்கு ஏற்ற படிகளையுடைய ஏணிபோன்று, ஓங்கு தன் வடிவாய உள்ளது - உயர்ந்த நீர் வடிவாகவே நிறைவுற்று எக்காலத்தும் உள்ளதாய், தீங்கு தீர்க்கும் சிறப்பினால் - தம்முள் மூழ்குகின்றவர்களின் பாவங்களையெல்லாம் போக்கும் நல்ல தீர்த்தங்கள் எல்லாம் போற்றுகின்ற சிறப்பினாலே, உலகாணி என்று ஒன்று உளது - உலகாணி என்று பெயர்பெற்ற தீர்த்தம் ஒன்று உள்ளது. ஆல் - அசை.

(வி - ரை) இப்பாட்டால் உலகாணித் தீர்த்தச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

உலகாணித் தீர்த்தம் என்று ஒன்று உள்ளது, அது மற்ற எல்லாத் தீர்த்தங்களும் போற்றும் சிறப்புடையது, மூவுலகத்தவர்களும் பரவும் பெருமையுடையது; நிலவுலகத்துள்ளோர் முத்திநெறி யடைவதற்கு ஏணி போன்றது; நீரின் வடிவாய் நிகழ்வது எனக.

தீங்கு தீர்க்கும் நல் தீர்த்தங்கள் போற்றும் சிறப்பாவது - தம்முள் மூழ்கினோரது பாவங்களைப்போக்கி அவற்றைத் தாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் தீர்த்தங்கள் அவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்ட தமது பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ள இதனுள் வந்து மூழ்கி வந்திக்கும் சிறப்பாகும். திருக்குடமூக்கில் மகாமகத் தீர்த்தத்தின் வரலாற்றைத் "தாவி முதற் காவிரிநல் யமுனை கங்கை சரசுவதிபொற் றாமரைபுட் கரணி தெண்ணீர்க், கோவியொடு குமரிவருந் தீர்த்தஞ் சூழ்ந்த குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னாரே" (திருத்தாண்டகம் - 10) என்றும், "பூமருவு கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்த, மாமகந்தா னாடுதற்கு வந்துவழி படுங்கோயில்" (திருஞான - புரா - 409) என்றும் விரித்துரைத்த திருவாக்குக்களை இங்கு நினைவு கூர்க.

தீர்த்தம் - தூய்மை - பரிசுத்தம். தூய்மை செய்வதனால் நீருக்குத் தீர்த்தம் என்று பெயர் வழங்குவதாயிற்று. அக்காரணம் பற்றியே சிவபெருமானுக்குத் தீர்த்தன் என்று பெயர் வழங்கும். "ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடுந் தீர்த்தன்" (திருவெம்-12 திருவாசகம்), "தீர்த்தனைச் சிவனை" (கோயில்) குறுந்தொகை, காண்க.

தெண்திரைவேலை மேகலை சூழ் வையம் - அலைகளையுடைய கடலானது நிலமகளுக்கு மேகலை போல விளங்குவது. வேலை மேகலை - உருவகம். "எழுகோவை மேகலை, எண் கோவை காஞ்சி"

எய்திய படியாய - படி - ஏணி படிகளையுடையது. படி - ஆகுபெயர். ஆய் - உவமஉருபு, "ஆளவா ரிலிமா டாவேனோ?" (திருவாசகம்) என்றாற்போல

படியாய் ஓங்கு தன் வடிவாய் - எனறது மேலேறறும சாதனமாகிய ஏணியின தனமை பெறறு உளளதாயினும வடிவததால கீழ நோககிய கேணியின உருவமாகவே உளளது எனறதாம **படியாயும்** - சிறபபுமமை தொககது "மேனோககிய மரமும கீழ நோக்கிய கிணறும" எனற பழந கலவெடடுககளின வாசகம நினைவுகூரத தககது. **தன் வடிவு** - நீராகிய - கேணியில அமைநத தீாததமாகிய - தனது வடிவம இதறகு இவவாறனறி அமமையாரின வடிவு எனறுரைபபாருமுணடு இபபொருடகு ஐமபூதங களும சிவனது அடடமூாததஙகளுள அடஙகி, அமமையின வடிவமாவன எனற உணமை ஆளுடைய பிளளையாா திருவாலவாயில அருளிய கனலவாதத திருபபதிகங களுட் குறிககபபடடது நினைவு கூரததககது

ஒன்று - ஒபபறற தனிச சிறபபுடையது எனற குறிபபுமாம

உலகாணி - தீாததததின பெயா அமமையாா இதன கரையின பாஙகா அறச சாலையாககித தவம புரிநதனா எனபது காஞசிப புராணததாலறியபபடும. இதனையே **காமக் கோட்டத்தின் பாங்கு** எனறூா "மூவருந தமமுட கூடன முதலிய வேறு பாடடான, மேவருங கரணம யாககை விடயமா தார மெலலாம், ஆவகை வரஙகள பெறற வததிறத துலக முறறும், பாவுதன **வடிவா யோங்கு முலகாணிக் கரையின் பாங்கர்**" (தழுவக குழைநத படலம - 136) எனபது காஞசிப புராணம உலகம தன வடிவாய விளஙகபபெறறது உலகாணி எனபா சககரதீாததம - நேமிததடம - எனறும வழஙகுவா (கநதபுரா)

சிறப்பினுள்—பாங்கின்—வடிவாய் நிறைநது—எனபனவும பாடஙகள. 73

திசை மயக்கம்

1151. அநத மின்றிநல லறமபுரிந தளிககு
மமமை தன்றிருக காமக்கோட் டத்தில
வநது சநதிர சூரியா மீது
வழிககொ ளாததன மருஙகுபோ நலினுற
சநத மாதிர மயஙகியெம் மருங்குஞ்
சாயை மாறிய தன்றிசை மயகக
மிநத மாநிலத தவரெலலாங காண
வெனறு முள்ளதொன றினறுமங குளதால. எச

(இ - ள்) வெளிபபடை நலல அறஙகளையெலலாம எலலையினறிச செயது உயிா க்ளைக் காபபாறறும அமமையாருடைய திருககாமககோடடததில சநதிர சூரியாகள வநது அதன மேலால வான வழியில நோ செலலாது பககததில ஒதுஙகிப போகினற படியால, நோ திககுககள மாறுபடடு, அதனால எவவிடததும நிழலகள மாறியிருக கினறதனாலாகிய **திசைமயக்கம்**, இநதப பெரிய நிலவுலகததாாகளெலலாரும காணும படி எநநாளும உளளது; அது இககாலததும உளளது

(வி - ரை) **அறம் அநதமின்றிப் புரிநது** எனறு கூடடுக "எலலா அறமும யான செயவேணடும" (1146) எனவும், "இடையறு அறம" (1147) எனவும், "அறம புரககும" (1148) எனவும், "நலலறமனனவே மனனும" (1149) எனவும முன உரைததவாறறால எனறும முடிவிலலாதபடி அறஞ செயகினறூா என்பதாம்

அறம் புரிநது அநதம் இன்றி அளிக்கும் - எனறு கூடடி, அறஙகளைச செயது அதனால உயிாகளை அழிவிலலாமற காககினற எனறுரைபபாருமுணடு.

சந்திர சூரியர் வந்து அதன்மீது வழிக் கொளாது மருங்கு போதலினால் எனக். வந்து - தததம வான வீதியில வநது மீது - நோ மேலே வழிக் கொள்ளுதல் - ததத மககுரிய வானவீதி வழியிற போதல மருங்கு - சுறறுப பககம மருங்கு போதல் - வலமவருதல போலச சுறறிப போதல எனற குறிபபும காணக

சநத மாதிரம் - வடககு கிழககு தெறகு மேறகு எனற நோ திககுககள. சநதம் - அழகிய - நலல - என றுரைபபாருமுணடு

மாதிரம மயஙகிச - சாயை மாறியதன - காரணமாய உளதாகும திசை மயக கம எனக திசை மயக்கம் - திசை தெரியாது மககள மயஙகும மயககததினத திசையின மேலேறறிக கூறபபடடது

இன்றும் உளது - இனறைககும யாவரும நேரில அனுபவிககுமபடி உள்ளது. இனறும அஙகுச சென று கூாநதுணாவோா இதனைக கணகூடாகக காணலாம.

அளிக்கும் அன்னை—எனபதும பாடம. 74

காஞ்சித் தானம்

1152. கன்னி நனனெடுங காபபுடை வரைபபிற்
காஞ்சி யாநதிரு நதிககரை மருஙகு
சென்னி யிறபிறை யணிநதவா விருமபு
திருபபெ ரும்பெயரி ருககையிற றிகழநது
மன்னு வெஙகதிா மீதெழும போது
மறிதது மேலகடற றலைவிழும போதுந
தன்னி ழறபிரி யாதவண் காஞ்சித
தான மேவிய தனமையு முடைததால். எரு

(இ - ள்) வெளிபபடை காளி தேவியினுடைய நனமையான பெரிய காவல பொருநதிய அநதக காஞசிநகர் எலலைககுள், காஞ்சி எனற பெயருடைய ஆறறினது கரையின பககததில சென்னியிற பிறைச்சநதிரனை அணிநத சிவபெருமான விருமபி எழுநதருளியிருககும திருப்பெரும்பெய ரிருக்கை என்னும பெயருடைய கோயிலில, விளஙகி நிலைபெறற வெபபமாகிய கதிாகளைப பரபபும சூரியன மேறகிளமபுமபோதும மீணடும மேலகடலில விழுமபோதும தனது நிழல தனனிடததினினறும பிரியாத வளமுடைய காஞ்சித்தானம் பொருநதிய மேனமையினையும அநநகரம உடையதாகும.

(வி - ரை) கன்னி காப்பு - கன்னி - காளி, கனனி காபபு எனபது காஞசிபுரத தின பனனிரு பெயாகளுள ஒனறு ஒரு காலததில உமையமமையாரைச சிவபெரு மான காளி என்றழைகக, அதனைப பொருது, அமமையாா அவவிறைவரைப பூசித துக காளிம வடிவததின நீஙகினாா அவவாறு நீககிய வடிவததினினறும கணடாரை அச்சுறுததும உருவததோடு ஒரு பெண தோனறி அமமையாரை வணஙகிப பணி கேடடு நிற்க, அதனை நோககி அமமையாா, "சும்பன், நிசும்பன் எனற அவுணரைச சஙகரித்துக கவுசிகி என்னும பெயா பூணடு, காஞசியில நிலைபெறறிருநது நகா காவல செய்து வருவாய" என று கடடளை யிட்டருளினாா, அவவாறே அநதக காளி, கசசி நகரைக காவல புரிகினறுள; எனபது வரலாறு "கனனி காததிடலாற கன்னி காப பெனனும கவினபெய ருடையது கசசி" எனபது கநதபுராணம காஞசிமரததைப யுடைமையால காஞ்சி நகரம் எனற பெயா பெறறது. கன்னி - உமையமமையாா என்றுரைபபாருமுணடு.

திருப் பெரும்பெய ரிருக்கை - கோயிலின பெயா பெரும் பெயர் - மகாவாககி யம பெருமபெயரால - மகாவாககியததிறை - பேசபபடட கடவுளாகிய சிவபெரு மான எழுநதருளிய இடம எனக ' பெருமபெயாக கடவுளிற கணடு " (சிவஞான போதம - பாயிரம) "பெருமபெய ரியவுள" (திருமுருகு).

காஞ்சித்தானம் - காஞசிமரமுளள இடம. தன் நிழல் பிரியாத காஞ்சி - சூரியன உதயமாகுமபோதும மேல கடல விழுமபோதும இநத மரததின நிழல அதனைப பிரியாது அதனடியிலே அடஙகி விடுவதாகும எனபது.

உடைத்து - அஙககரம என்ற எழுவாய வருவிகக. 75

பல பதிகள்

1153. மறைக ளாறறுதித, தருநதவம புரிநது,
மாறி லாநிய மநதலை நினறு,
முறைமை யாலவரும பூசனை செயய,
முனிவா வானவா முதலுயி ரெலலா
நிறையு மனபினு லருசசனை செயய
நீடு காமங்க ளவரவர்க கருளி
யிறைவா தாமகிழந தருளிய பதிக
ளெணணி றநதவத திருநக ரெலலை. எசு

(இ - ள்) வெளிபபடை. வேதமநதிரஙகளினுற றுதிசெயது, அரிய தவததைச செயது, மாறுபாடிலலாத நியமததினிற சிறநது, முனிவாகள முறைமையால வரு கினற பூசனை செயயவும, தேவாகள முதலிய எலலாவுயிாகளும உளளதது நிறைநத அனபினுல் அருசசனை செயயவும, அவரவா விருமபிய நீடிய விருபபஙகளை அவவ வாகளுக கொடுததருளிச சிவபெருமான மகிழநது எழுநதருளிய தலஙகள அததிரு நகரததின எலலையினுள எணணிறநதன உளளன.

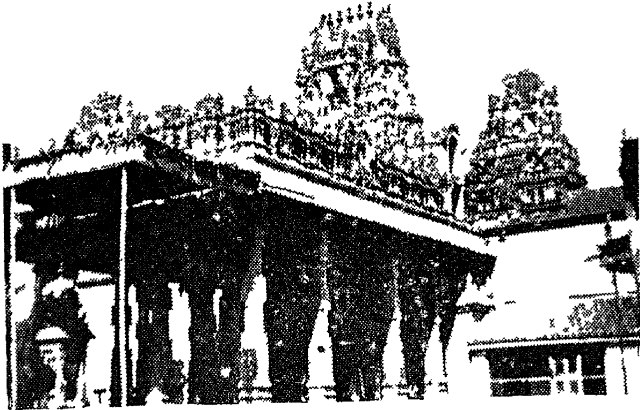
(வி - ரை) முனிவா பூசனை செயய, வானவா முதல உயிரெலலாம அருசசனை செயய அருளி, இறைவா மகிழநது அருளிய பதிகள எனக திருநகா எலலையுள - பதிகள - உளளன எனபதாம.

மறைகளால் பூசனை - சிவபூசை செயதறகினறியமையாத ஒழுககமும நியதி யும கூறபபடடன. முறைமை - ஆகமவிதி கணணபபா புராணததினுள சிவகோ சரியாரது பூசையின வரலாறு காணக

காமங்கள் - விருமபிய வரஙகள பதிகள் - தலஙகள

ஓணகாநதனறளி - (ஓணன - காநதன என்ற அசுரா பூசிததது), கசசிமேறறளி (விடடுணு பூசிததது), தககேசம (தககன தாபிததுச சமக மநதிரஙகளாற றுதிததது) முதலியவை காணக கணணீசம, சலநதரீசம, சிததீசம, அபிராமீசம, ஆதிபதீசம, இரணீசம, இரேணுகீசசரம, கசசபேசம, சுரகரீசம, நவககிரகீசம, நாரசிஙகீசம, பரசுராமீசம, பராசரேசம, பலபததிராமீசம, பாணடவீசம, மகீசம, மணிகணடீச சரம, மூததீசம, வயிரவீசம, வாணீசம, விடுவசசேனீசம, வீரராகவீசம, பணுதரீச சரம முதலிய பெயாகள அவறறைத தாபிததுப பூசிததுப பேறுபெறற முனிவா தேவா முதலியோரை விளககி நிறறல காணக விரிவு காஞசிபபுராணததினுட் கணடு கொளக

திருநகர் எல்லை - பதிகள் எண்ணிறநத - தன எலலையுள எணணிறநத சிவாலயங் கள் உளள தலம காஞசிபுரத திருநகரமேயாம எனபது தேறறம். 76

1

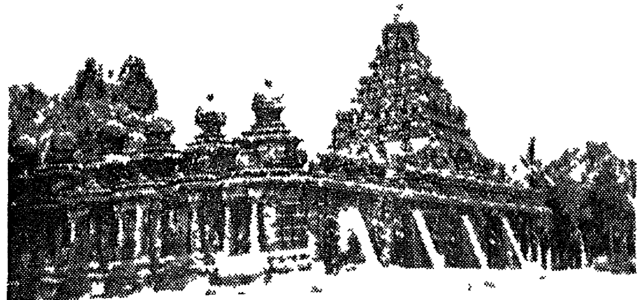
2

1. குமரகோடடம

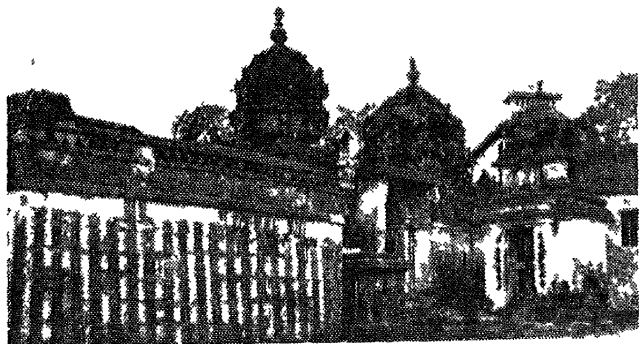
—பாடடு-1158 - பக கசஅ௨

2. சாவ தீாததம்

—பாடடு-1155 - பக. கசஎகூ

1

2

1. கைலாசநாதா கோயில - " கசசிக கறறளி "
(பூசலாா புராணம - 9)

2. திருககுறிபபுததோணடா ஆலயம்

—பாடடு - 1202 - பககம - கருஉகூ

இடங்கள்

1154. மன்னு மின்றவத் திருநகர் வரைப்பின்
மண்ணின் மிக்கதோர் நன்மையி னாலே,
துன்னும் யானையைத் தூறில்வாழ் முயன்முன்
றாக்க வெய்திய தொலைவிலூக் கத்தாற்
றன்னி லத்துநின் றகற்றுதல் செய்யுந்
தான, மன்றியுந் தநுவெழுந் தரணி,
யெந்நி லத்தினுங் காண்பரு மிறவாத்
தான மென்றிவை யியல்பினி லுடைத்தால். ௭௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. நிலைபெற்ற அந்தக் காஞ்சிபுரத் திருநகரத்தின் எல்லையுள், இந்நிலவுலகத்தில் மிகுந்ததோர் நன்மையினாலே, அணுக நெருங்கிய ஒரு யானையைத் தூறில் வாழ்கின்ற ஒரு முயலானது ஓடும்படி கெடாத ஊக்கத்தினாலே தன்னிடத்தினின்றும் அகலச் செய்யும் இடமும், அதுவன்றியும் உயிர்நீங்கிய உடம்புகள் மீளவும் உயிர்பெற்றெழுகின்ற இடமும், எந்நிலத்திலும் காண்பதற்கரிதாகிய இறவாத் தானம் என்ற இடமும், ஆகிய இவைகளை அந்நகரம் இயல்பாக உடையது.

(வி - ரை) இப்பாட்டால், முயல்கரி தொடர்பொது, தநுவெழுந்தரணி, இறவாத தானம் என்ற மூன்றிடங்களையும்பற்றி நகர்வளம் பேசப்பட்டது.

யானையை முயல் துரக்க - என்றது அந்த இடத்தின் பலத்தினாலே, அங்கு இருந்த குறுமுயல் அங்கு வந்த யானையைத் தன்னிடத்தினின்று அகற்றவல்லது என்பதாம். "குறுமுயல்போயக் கரிதொடர் பொது" (கந்தபுராணம்), "மதகரியை முயலூக்கித் துரக்கு மொன்றில" (காஞ்சிப்புராணம்) என்பவை காண்க. இவ்வாறே ஒரு கோழி யானையைத் துரத்திய பூசாரமுள்ள உறையூரின் வரலாறும் அதுபற்றி வந்த கோழியூர் என்றும் பெயர்க்காரணமும் காண்க.

தநு எழும் தரணி - உயிர்நீங்கிய உடலை இட்டால் உயிர்பெற்றெழும் இடம்.

இறவாத்தானம் - காஞ்சிப்புராணத்துள் இறவாத்தானப் படலம், பிறவாத்தானப் படலம் என்றவை பார்க்க.

தொலைவில் ஊக்கம் - அழிக்கலாகாத ஊக்கம். இதனை "ஊக்கித் துரக்கும்" என்றனர் காஞ்சிப்புராணமுடையார்.

இயல்பினின் உடைத்து - (இவற்றைச்) செயற்கையானன்றி அந்நகர் தன்னியற்கையாலுடையது. 77

தீர்த்தங்கள்

1155. ஈண்டு தீவினை யாவையு நீக்கி
யின்ப மேதரும் புண்ணிய தீர்த்தம்
வேண்டி னார்தமக் கிட்டசித் தியதாய்
விளங்கு தீர்த்த,நன் மங்கல தீர்த்த,
நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்த,மூன் றுலகி
னிகழ்ந்த சாருவ தீர்த்தமே முதலா
வாண்டு நீடிய தீர்த்தமெண் ணிலவு
மமர நாட்டவ ராடுத லொழியா. ௭௮

(இ - ள்) வெளிப்படை (மலைபோலக) குவிநத பாவஙகளை யெலலாம நீககி இன்பததையே தருகின்ற புண்ணிய தீர்த்தமும, வேணடுவாாககு வேணடுவனவற் றையே கொடுப்பதாய விளஙகும இட்டசித்தி எனனும தீாததமும, நன்மையைத தரும் மங்கல தீர்த்தமும, தேவாகளது பெருஙகாவலையுடைய தீாததமும், மூனறுலகஙகளி லும் உள்ள தீர்ததங்களெல்லாம ஒருங்குகூடிய சருவ தீர்த்தமும் எனற இவை முதலாக அநநகரததில உள்ள எணணில்லாத தீாததஙகளிலும தேவாகள வநது ஆடுதலை ஒழி யாாகள.

(வி - ரை) இபபாட்டின அஙகுள்ள தீாததஙகளின சிறபபினல் நகரச் சிறபபுக் கூறினா

ஈண்டுதல் - குவிதல் ஈண்டு தீவினை யாவையும் - ஈட்டபபட்டதனல் வந்து குவிநத தீவினைகளெவறறையும " பணணிய வுலகினிற பயினற பாவம " (அபபா) பிராரததம ஆகாமியம சஞ்சிதம எனற மூவகைக கருமஙகளையும நீககி என்றபடி. ஈண்டு - இவவுலகததில் எனறும, காஞ்சிபுரததில எனறும கூறுவாருமுளா

தீவினை நீக்கி இன்பமே தரும் புண்ணிய தீர்த்தம் - இது துரிதநாச தீாததம் எனறு பெயாபெறும துரிதம - பாவம.

இட்ட சித்தியதாய் விளங்கும் தீர்த்தம் இட்டசிததித தீாததம. தீாததத்தின் பெயரையும, அது விளைககும பயனையும உடன கூறியவாறு காணக இது கச்ச பாலயததில உள்ளது ஞாயிறறுககிழமையில இதனுள மூழகுதல் சிறபபுத் தருவ தெனபா இதன பெயா சிலபபதிகாரததிலும வழஙகபபட்டுளளது

நன் மங்கல தீர்த்தம் - அமஙகலமானவறறை மஙகலமெனறும, சிறந்த மங்கலந தராததனை மஙகலமெனறும உபசரித்துக கூறும இலககண வழககுணடாயினும் அவ வாறனறி, இது, சிறநத நனமைகளைத தருவதால மங்கல தீர்த்தம் எனறு பெயா பெறறதெனறு பெயா போநத காரணததையும பயனையும் காட்டுதற்கு நல் என்ற அடைமொழி பெயது ஓதினா இதனுள செவவாயககிழமையில மூழகுதல சிறபபுத் தருவதாம எனபா

காப்புடைத்தீர்த்தம் - இது சுராட்சிதம எனப பெயா பெறும காப்பு எனறத னுல தேவாகளின காவல குறிககபபட்டது, உலககாவலா (திசை காவலா) தேவாகளே யாகலான.

சருவதீர்த்தம் - இதனுட சனிககிழமைகளில மூழகுதல சிறபபுடையதெனபா. சருவ - எனறதனுல மூவுலகஙகளிலும உளள எலலாத தீாததஙகளும பொருநதுவது எனனும காரணததாற போந்த பெயா எனறு குறிபபதறகு மூன்றுலகினிகழ்நத எனரு இது திருவேகமபம தேரடியில உளளது (சருவ எனறதனைக கோணல் வழியிற பொருளாககிக கொணடு, புணணிய தீாததததினுட செயயததகாத செயல் களையும மாககள செயயக காணபது இநநாட்டு கொடுமைகளுள ஒனறு)

அமரநாட்டவர் ஆடுதல் ஒழியார் - தேவாகள எபபோதும ஒழியாமல இவறறுள மூழகிச செலவா

(குறிப்பு —தேவாகள மூழகுதல ஒழியாா எனற இலேசினுல மனிதா மூழகுதல ஒழிநதாலும எனற குறிபபுப பெறபபடுகினறததறகேறப, இததீாததஙகள பலவும மனி தா மூழகததகாத நிலையில இநநாளில ஆககிவைககபபட்டுளளமை வருநதததககது அனபாகள இததூய தீாததஙகளைத தூயமையான நிலையில வைததுக கொணடாடுதல தகுதியும சிவபுணணியமுமாகும இது திருககோயிலதிகாரிகளும, குமபிடச்செலலும ஆண பெண மககளும ஒருஙகே கவனிககறபாலதாகிய சிறநத செயதி)

விம்மிதங்கள்

1156. தாள தொன்றினின மூன்றுபூ மலருந்
தமணி யசசெழுந தாமரைத் தடமு,
நீள வாரபுனல குடதிசை யோடி
நீரக ரககுமா நதியுட,னீடு
நாள லாநதசெங் குவளைபைங் கமல
நணப கற்றரும் பாடல மனறிக
காள மேகமொப பாளுறை வரைப்பிற்
கணப டாதகா யாப்புளி யுளதால. எகூ

(இ - ள்) வெளிபபடை ஒரு தாளில மூனறு மலாகள பூககும பொறறாமரையினையுடைய தடமும, மிகப பெருகிவரும நீரானது மேறகுமுகமாக ஓடிப பின மறைநதுபோகும ஆறும, அதனுடனே, நீணட பகறகாலததில மலாநத செஙகுவளையும, (இரவில மலரும) பசிய தாமரை மலரும, நடுபபகலில மலரும பாதிரியும, அன றிக, கரிய மேகமபோனற நிறஙகொணட திருமேனியையுடைய அமமையாா எழுந தருளியிருககும அநத எலலையில (இரவில) உறஙகாத காயாத புளிய மரமும உணடு.

(வி - ரை) நீள வார் புனல் நதி - கமபையாறு கமபை வெளளம (1139), பெருவெளளம (1140), கமபையாறு (1142) எனறவை காணக மேறகே ஓடுகினற ஆறு சிறபபுடையதெனபா நீர் கரக்கும் - நிலததில மேறபரபபில ஓடுதல மறைநது, நிலததினகீழ ஓடுகினற எனக இபபொழுதும கிணறுகளில அடியில நீா ஓடுதல் குறிபபிற காணவுளளது

நாள் அலர்நத - நாள் பகல குவளை இரவில மலாவது, அது பகலில மலாதல விமமிதம

பைங்கமலம் - குவளை நாள அலாநது எனறமையால கமலம இரவில மலாதல இஙகுக குறிதத விமமிதம எனபது பெறபபடடது கமலம் - பகலில மலாவது.

நண்பகல் தரு பாடலம் - அவவிதமே மாலையில மலரும பாடலம நணபகலில அலாவது விமமிதமாம

காளமேகம் ஒப்பாள் - கருககொணடமையால கருமைமிகக மேகம. நிறததால மடடுமனறிக கைமமாறு கருதாது பொழியும பயனும மேகம அமமையாருககு ஒபபாயிறறு மெயயும பயனும பறறிவநத உவமம

கண்படாத காயாப்புளி - கண்படுதல் - உறஙகுதல கண்படாத புளி எனறது இமமரததின இலைகள இரவிற குவிகினறதிலலை எனறதாம இதறகு மனிதா கணணுககுத தோனறாத என ஒருவா உரை கூறினா காயாப் புளி - காயததலிலலையாகவே கனிதலும, விதது உணடாகி மீளவும முளைததலும, இலலையாயின கோவைச சிலலா திருபபேரூரில, அததலததைச சாாநதாாககு மீளப பிறததல இலலை எனபதறகுச சானறாகப பிறவாபபுளி எனறதொருமரம உளளது அதன விதைகள நிலததில இடடால முளைபபதிலலை இது பேரூாப புராணததுக கணடது. 79

கிணறுகளும் பிலங்களும்

1157 சாயை முன்பிணிக குங்கிண றொனறு,
தஞச முணணினளு சாந்தட மொனறு,
மாயை யினறிவந துளளடைந தாகள
வான ரததுரு வாம்பில மொனறு,

மேய வவ்வுரு நீங்கிடக் குளிக்கும்
விளங்கு பொய்கையு மொன்று,விண் ணவரோ
டாய மின்பமுய்க் கும்பில மொன்றே,
டனைய வாகிய வதிசயம் பலவால். அ௦

(இ - ள்) வெளிப்படைத் தன்னுட் படிந்தோர்களது சாயையைப் புலப்படாத படி தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொள்ளும் கிணறு ஒன்றும், சிறிதுண்டாலும் நஞ்சாகிக் கொல்லும் நீருடைய தடம் ஒன்றும், ஒரு வஞ்சமுமின்றி வந்து உள்ளே புகுந்தவர்கள் குரங்கினுருவத்தை யடையும் ஒரு பிலமும், பொருந்திய அந்தக் குரங்குருவம் நீங்கும் படி குளிக்கத்தக்க பொய்கை ஒன்றும், தேவர்களோடு கலத்தலால் உளதாகும் இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பிலம் ஒன்றும், ஆக அத்தன்மையனவாகிய அதிசயம் அந்நகரத்தில் பலவாகும்.

(வி - ரை) சாயை - தண்ணீரிற் காணும் நிழல் பிரதிபிம்பம் என்பர். பிணித்தல் - வெளித் தோற்றாமல் தனக்குள் அடக்கிக் கொள்ளுதல்.

தஞ்சம்-சிறிதளவு. நஞ்சாம் தடம் - நஞ்சுத் தன்மை செய்யும் நீருடைய தடாகம்.

மாயை - வஞ்சனை. மாயையின்றி - மனிதஉரு நீங்கிக் குரங்குருவம் அடைதற்குரிய தீவினை ஒன்றுமின்றி எனக் இவ்வாறன்றி இதனைப் பிலத்துக்கேற்றி, வானரத்துருவ மாக்குதல் அதன் வஞ்சனைத் திறத்தாலன்று, விம்மிதத் திறத்தாலாவதாம் என்றுரைப்பினும் பொருந்தும். பிலம் - ஆழத்தில் உள்ள நீர்நிலை என்ற பொருளில் வந்தது.

விண்ணவரோடு ஆய இன்பம் உய்க்கும் - தேவர்களோடு கூடச்செய்து அக்கூட்டத்தினால் உளதாகிய இன்பத்தைத்தரும். உய்த்தல் - செலுத்துதல் - அந்த இன்பத்திற் சேர்த்தல்.

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களானும் அதிசயங்களால் நகரச் சிறப்புக் கூறினார். 80

விநாயகர் - வைரவர் - முருகர் காவல்

1158. அஞ்சு வான்கரத் தாறிழி மதத்தோ
ரானை நிற்கவு, மரையிருட் டிரியு
மஞ்சு நீள்வது போலுமா மேனி
மலர்ப்ப தங்களில் வண்சிலம் பொலிப்ப
நஞ்சு பில்கெயிற் றரவவெற் றரையி
னும மூன்றிலைப் படையுடைப் பிள்ளை
யெஞ்ச லின்றிமுன் றிரியவுங், குன்ற
மெறிந்த வேலவன் காக்கவு மிசையும். அக

(இ - ள்) அஞ்சு நிற்கவும் - ஐந்து பெரிய கைகளையும் ஆறுபோலப் பாயும் மதத்தையும் உடைய ஒப்பற்ற யானை முகமுடைய விநாயகக் கடவுள் நின்று காக்கவும், மலர்ப்பதங்களில் வண் சிலம்பு ஒலிப்ப - மலர்போன்ற பாதங்களில் வண்மையுடைய சிலம்புகள் சத்திக்க, அரை இருள் மேனி - பாதியிரவிலே திரிகின்ற மேகம் நீள்வது போன்ற கரிய (கஞ்சுகம் போர்த்த) திருமேனியினையும், நஞ்சு வெற்றரையின் - நஞ்சினை ஒழுக்குகின்ற பற்களையுடைய பாம்பைக் கச்சாக அணிந்த வெற்றரையினையும் உடைய, நாமம் திரியவும் - அச்சத்தைத் தருகின்ற மூன்றிலை வடிவுடைய சூலப்படையை ஏந்திய பிள்ளையாகிய **வைரவக் கடவுள் இடைவிடாது**

திருவேகமப விகடசககர விநாயகா கோயில

—பாடடு - 1158 - பககம கசஅஉ

1

2

1. திருவேகம்பம் - திருவேகமப மேல் விமானஙகள்

2. திருவேகம்ப மாமரம

மாவமாநத நமமிருககை" (1130) "மாவின மூலம" (1134)

—பாடடு - 1138 - பககம - கசகூ௦

முன்னே திரிந்து காக்கவும், குனறம . காககவும - கிரவுஞசமலையை இருபிளவாகப பிளநத வேறபடையினையுடைய **முருகக் கடவுள்** காககவும, இசையும - (அநநகரம) பொருநதும

(**வி - ரை**) **அஞ்சுவான் கரம்** "ஐநது கரததனை யானை முகததனை" எனறு திருமநதிரம காபபுச செயயுள இதனையே போறறிறறு ஐநது எனபது அஞ்சு என மருவி வநதது **வான்** எனறதனுல வானவாககாக எனபதும, அஞ்சு எனறதனுல அவவானவாககுப பகையாயிருநத கயமுகாசுரன முதலிய கொடியோா அஞசுகினற எனபதும குறிபபாம கரததைககணடு அஞசுதலாவது அதனில ஏநதிய ஒரு கோடா கிய படையினுல அககொடிய கயமுகனைச சஙகரிததமையால அதனைக கணடஞசு தல எனற குறிபபுத தருவது இககருததுப பறறியே "ஒருகோடடன" எனறு தொடஙகித தமது ஞான நூலுககுக காபபுக கூறினா அருணநதிசிவாசாரிய சுவாமிகள.

பாசம, அஙகுசம, அரதனகலசம, கொமபு, மோதகம எனற இவைகளை முறையே இநத ஐநது கைகளும ஏநதி நிறகினறன இதனைப "பணணிய மேருவுங் கரநதனக காககிப - பானிலா **மருப்பமர் தடக்கை,** விண்ணவர்க காககி - யரதனக கலச வியன கரங் தநதைதாயக காககிக, கணணி லாணவவெங கரிபிணித தடககைக கரிசினேற கிருகையு மாககு, மணணலைத தணிகை வரைவள ராபச சகாயனை யகநதழீஇக களிப பாம" எனறு தணிகைபபுராணததினுள (கடவுள வாழதது) கசசியபப முனிவா அழகாக எடுததோதியது காணக **வன்கரம்** எனபது பாடமாயின இபபெருஞ செயலகள செயயும வலிமையுடைய கைகள எனறுரைததுக கொளக

ஆறு இழி மதம் - ஆறுபோல வழிகினற கனனமதம, கபோலமதம எனற இரணடு மதஙகள முகமமடடும யானை உருவுடையதாதலால இவவிரணடுமே அவாககு இயலபிற கூறபபடுவது மும்மததன எனபது உபசாரம முருகப பெருமானபொருடடு யானையாகவே வநதது ஓா அவசரம பறறியது.

ஆனை - யானை முகமுடைய விநாயகக கடவுள ஆகுபெயா இஙகுக குறிககப படட மூாததி திருவேகாமபரததில தெறகு வாயிலில ஆயிரககால மணடபததில எழுநதருளியுள்ள **விகடசக்கர விநாயகமூர்த்தி.** தககன யாகததில விடடுணுவினிட மிருநத சககரம விநாயகக கடவுளின திருககையிற போநததாக, அதனை மீளபபெறும பொருடடு, விடடுணுவின சேனைத தலைவனுகிய விடுவசேனன, விநாயகக கடவுளின முனபுநினறு விகடககூததாடி அதனைப பெறறனன எனபது சரிதம இககாரணத தால இவருக்கு இபபெயா வழஙகுவதாயிறறெனப "விழிமலாபபூ சனையியறறித திருநெடுமால் பெறுமாழி மீள வாஙகி, வழியொழுகாச சலநதரனமெயகக குருதிபடி முடைநாறற மாறு மாறறுற, பொழிமதநீா விரையேறறி விகடநடடப பூசைகொணடு புதிதா நலகிப, பழிதபுதன முதையினும புகழபடைதத மதமாவைப பணிதல செய வாம" (கடவுள வாழதது) எனற காஞசிபபுராணம விகடசககர விநாயகக கடவுள துதி இவவரலாறறைத தமிழ மணமபடக கூறுதல காணக

ஆனை நிற்கவும் - **நிற்க** - நினறு காகக காஞசிமாநகரததை விநாயகக கடவுள - வைரவமூாததி - முருகபபெருமான எனற மூனறு சிவகுமாராகளும காவல புரிகினற னா எனபது வரலாறுதலின அநத மூவா காவலும, இவவொரு பாடடாற கூறபபட டது விகடசககர விநாயகா தலவிநாயகராதலின கநத புராணததில கடவுள வாழத தில "கசசியின விகட சகர கணபதிக கனபு செயவாம" எனறு துதி கூறினா. காஞ்சிப புராணமுடையாரும மேறகூறியபடி இவருககு வாழததுக கூறியதும இது பறறியேயாம.

அரை இருள் திரியும் மஞ்சு நீள்வது போலும் மா மேனி எனறது வைரவ மூாததியின திருமேனியிலணிநத கஞசுகததின மிகக கருமைநிறங குறிததது மா - கருமை நிறமுடைய இககருபபு அவா பூணடுளள கஞசுகததினது நிறம வைரவா *மகா விட்டுணுவின கரிய தோலினைச சட்டையாகப போாததுளளவா எனறும, அத ஞல அவருககுச சட்டைநாதா எனறு பெயா வழஙகுவதெனறும கூறுப வைரவக கடவுளது திருமேனி சிவநத நிறமுடையதெனபா "கோடி சூரியப பிரதீகாசம" எனபது வடமொழித தியானசுலோகம "வெஞசினப பரியழனமீது போாததிடு, மஞசனப புகையென வால மாமெனச, செஞசுடாப படிவமேற செறிதத மாமணிக, கஞசுகக கடவுளபொற கழலக ளேததுவாம" எனற கநதபுராணமுங காணக இவவாறனறி பாதியிரவில திரியும மேகமபோனற திருமேனி எனறுரைதது, நிறப பணபினலனறி இரவிறறிரியும தொழிற பணபுபறறிப போநத உவமையாகக கூறு வாருமுணடு எவவகையினும மேகம, உபகாரததினுகிய பயனபறறி வநத உவமம எனபது கொளளததககது சிவபெருமானைபபோலவே குமாராகள மூவரும சிவநத நிறமுடையவா எனப.

இருள் திரியும் - திரியும் எனபதனைப பிறவினையாககி இருளைத திரிககும கருமை எனறுரைபபாருமுணடு அரையிருள் திரியும் எனறதனுல வைரவக கடவுளின காவல இரவில சிறபபாயுரிமையாவது குறிபபு.

மஞ்சு நீள்வது போலும் - வைரவா காவறசெலவின வேகததால அவா மேற போாதத கஞசுகம நீணடு அசைவது கரிய மேகம நீணடு செலவது போலவது எனக. நீளவதாகிய மஞசு - காளமேகம எனறு கொளவதுமொனறு

மா மேனி - கஞசுகததாற கரிய திருமேனி - கஞசுகம போாதத என வருவித துரைககபபடடது.

வண் சிலம்பு - எணணும அடியாாகளுககுத திருவடிகள இருககும இடததை அறிவுறுததிக காடடுவதனுல சிலமபு வணமையுடையது எனபதாம "திருசசிலம போசை யொலிவழி யேசெனறு, நிருததனைக குமபிடென றுநதீபற" (திருவுநதியாா) எனற ஞான சாததிரமும, "மலாததாள பூணடு வநதிறைஞசுங, கால மிதுவென றங கவரை யழைததா லெனனக கடலவிளைதத, வால மிருணட கணடததா னடிததா மரை மேற சிலமபொலிபப" (ஏயாகோன - புரா - 334) எனற திருவாககும, பிறவும காணக

மஞ்சு நீள்வதுபோலும் மா மேனி - எனறதறகு மேறகூறியபடி யனறி மேகம போனற நிறமுடைய திருமேனி எனறு உரை கூறுவாருமுணடு வைரவக கடவு ளுககு நிறம அஞசனம எனனும கறுபபு எனறு சில ஆகமஙகளிற கூறபபடுவதென பா மிகக சிவபபு கருநிறங காடடுமெனபதும இயலபு

வெற்றரை - உடை அணியாத இடை **மூன்றிலைப் படை -** திரிசூலம; சிவபெரு மானைபபோலவே வயிரவக கடவுளும திரிசூலம ஏநதுபவா சிறுததொணட நாயனுா பொருடடு வயிரவககோலம பூணடுவநத இறைவா திரிசூலம் ஏநதி வநத சரிதமும உனனுக "அயனகபா லநதரிதத இடததிருககை யாலணைதத, வயஙகொளிமூ விலைசசூலம" (சிறுததொணடா புரா - 34) எனறது காணக **நாமம் -** அசசம

பிள்ளை - வயிரவககடவுளைச சிவகுமாராகளில ஒருவராகக கூறும புராணமரபு குறிததது வைரவக கடவுளின கோலததையும அவரது திருவருட பெருமையினையும வரலாறறினையும, கசசிநகாக காவலினையும பறறி "எளியரை வலியா வாடடின வலியரை யிருநீா வைபபி, னளியறத தெயவம வாடடு மெனுமுரைக கமைய வனறே, தெளியுமா வலியைச செறறேற செகுததரிக கவயம போாதத, வளியுயா கசசி காவல

வயிரவாக கனபு செயவாம" எனறு (கடவுள வாழதது) காஞசிபபுராணததுள எடுத துக கூறுதலும, கநதபுராணததுளளும மேறகாட்டியபடி துதி கூறுதலும காணக

"நிறைவாந தனமை, வாமனனா மாகாயத துதிரங கொணடாா" (தனித திருத தாணடகம), "விரிததபல கதிாகொள சூலம வெடிபடு தமரு கஙகை,தரிததோா கோல கால பைரவ ராகி" (திருநேரிசை - திருசசேறை - 6) என்ற தேவாரஙகள முதலியவை இவா சிவபிரானின வேறலலாத தனமையினையுடையவா என எடுததுக கூறுவனவும காணக கணபதி, முருகபபெருமான வரலாறுகளின உளளுறையும இதுவேயாத லும அவரவா புராணஙகளுட கணடுகொளக

குன்றமேறிநத வேலவன் காக்கவும் - குன்றம் - கிரவுஞசமலை இமமலை சூர பதுமன முதலிய மூவருள மாயாமல நிலையினனுககக் கூறபபடும தாரகாசுரன இருநத வஞச மலையாகும மாயையினுடபடட உயிாகள அதினினறும மீளும வகையறியாது அதனுளளே உழனறு அலைதலபோல, இமமலையினுடபடடோரைத தாரகன தனது மாயததால அதனுளளே உழலவைதது மாயததனன இமமலையை முருகபபெருமான தமது வேலாயுதததால இருபிளவாககித தாரகனையும சஙகரிததனா என்ற வரலாறு (கநதபுராணம - தாரகன வதைபபடலம) காணக "முனனுள வரைகிழிய, ஏநது மயிலவே னிலைகாட்டி யிமையோா ரிகலவெம பகைகடககும, சேநதன" (சணமு - புரா - 1) என்று பினனரும இதனை ஆசிரியா எடுததோதுதல காணக மாயாமலம சிதைவு படடால உயிாகள விரைவில ாடேறுவா என்ற குறிபபுபெற முருகப பெருமானது பெருமைகளில இதனைத தேறறமபெற இஙகு எடுததுக காட்டியருளினா ஆசிரியா. 661ல உரைததவையும பாாகக

இசையும் - இடையூறின்றி யிருககும எனக "கனனி நனனெடுஙகாபபு" (1152) என்றதனால இநநகரததினைக காளி காவல செயதல கூறினா சாததனா முதலி னோரும காவல புரியும வரலாறுகள கநதபுராண காஞசிபபுராணஙகளுட காணக

"கணிமுகில செககா போாததெனனுங கரிய கஞசுகக செஙநிறக கடவுள
மணிசுடா வயிரக கிமபுரி மருபபு மாலகரி முகததவண வருசூா
துணிபட வெறிநத வேலவ னயனபோற றேனறிய சாததனமால விசையை
யிணையிலசீாக காளி முதலினோ ரெனறு மினிதுகாத திடுவதந நகரம"

(திருநகரபபடலம - 82) எனபது கநதபுராணம சிறபபுபபறறிக கணபதி, வயிர வா,முருகா என்ற மூவா காவலையும இஙகு ஒருஙகுவைதது எடுததுக கூறினா ஐயனாரது காவல அடுததபாட்டிற கூறுதல காணக. 81

காரி சேண்டனைவெளி

1159. சததி தறபர சிததயோ கிகளுஞ
சாத கததனித தலைவரு முதலா
நிதத மெயதிய வாயுணமெயத தவாக
ணீடு வாழதிருப பாடியு மனேகளு,
சிததா விஞசைய ரியககாகந தருவா
திகழநது மனனுவாா சேணடுகை யேநதி,
விதத ககாரி மேறகொளுங காரி
மேவு சேணடனை வெளியுமோன் றுளதால. அஉ

(இ - ள்) வெளிபபடை. சிவசததியை உபாசிததுச சிததியடைநத சததியோகி களும, சிவயோக சாதகமுடைய தனிததலைவாகளாகிய சிவயோகிகளும, முதலாக

அழிவில்லாமையுடைய ஆயுளைக் கொண்ட மெய்த்தவர்கள் நிலைத்து வாழ்கின்ற பாடிகளும் அநேகம் அங்கு உள்ளன, சித்தர்கள், விஞ்சையர்கள், இயக்கர் கந்தருவர்கள் என்ற இவர்கள் விளக்கம் பெற்றுப் பொருந்துகின்ற, நீண்ட செண்டினைக் கையில் ஏந்திச் சிறந்த யானையின்மேல் ஏறிச் செல்கின்ற ஐயனார் உலாவருகின்ற சேண்டணை வெளியும் ஒன்று அங்கு உண்டு.

(வி - ரை) **தற்பர சத்தி சித்த யோகிகள்** எனக் (**தற்பர சத்தி** - உயிர்களுக்குத் தலைவியாகிய சத்தி என்பது) யோகிகளுள் ஒரு வகையினர், சத்தியை உபாசிப்பவர் இவர்கள் சுத்த சாத்த மதத்தினர் எனப்படுவர். இவர்களுக்கு நூல் சத்தி தத்துவத்தில் வசிக்கும் ஓர் ஆன்மாவால் செய்யப்பட்ட சாத்த நூலாகும். சட சித்துக்கள் (உலகம்) எல்லாம் சத்தியின் பரிணாமமேயாம் என்பது இவர்களது முடிபு. சிவசத்தியையே பரம்பொருள் எனக் கொண்ட சித்தர்களாகிய யோகியர்களாதலின் **சத்திசித்த யோகியர்** என்றார். இவ்வாறன்றிச், **சித்த யோகியர் - சித்த** - கைவந்த - (சித்தித்த), - முற்றுப்பெற்ற - யோகத்தை யுடையவர் என்றலுமாம்.

சாதகத் தனித் தலைவர் - சிவயோகியர். **நித்தம் எய்திய ஆயுள் மெய்த்தவர்கள்** - மருந்து - மந்திரம் - யோகம் முதலியவற்றால் காயகற்ப முறைகளை யனுசரித்து உடம்பைத் தபித்து வலிதாக்கி நீண்ட ஆயுள் பெற்றவர்.

நித்தம் என்றது உபசாரம். ஏனையோரினும் பன்மடங்கு நீடித்த அளவு குறித்து நின்றது என்பார் **நீடுவாழ்** என்று கூறினார். "அச்சுத னயன்மர ராகியபெய ரவர்க்கு .. நிச்சயப் படுமுகமனே யான்போல" (சூரன்மைச - 140) என்ற கந்தபுராணம் காண்க.

பாடி - இடம். சிற்றூர் என்பாருமுண்டு.

சித்தர் - விஞ்சையர் - இயக்கர் - கந்தருவர் - இவர்கள் தெய்வச் சாதியர். சித்தர் - சித்துக்களைச் செய்யும் வன்மையுடையவர். இவர்களைப் பதினெண் சித்தர்களெனவும் அவர்களது மரபில் வந்தோர் என்றும் கூறுவர். இவர்களது வலிமையினைச் "சித்தர் கணம்" என்ற பகுதியில் "வித்தகச் சித்தர் கணமே" என்று பாராட்டினார் தாயுமானார்.

மன்னும் - மன்னுகின்ற. **மன்னும் - வெளி** என்று கூட்டுக. இவ்வாறன்றி **மன்னுவார்** - வசிப்பார்கள் என்று உரைப்பாருமுண்டு. முன்னர் **வாழ்பாடி** என்றும், பின்னர் **மேவு - வெளி** என்றும் கூறுவதனால் இப்பொருள் பொருந்துமோ என்பது ஐயம்.

வார்செண்டு - தலையில் இரு பிளவாகப் பிளந்து நீண்டு வளைந்த பிரம்பு. சவுக்கு என்பர். **வார்** - நீண்ட. **வார்** - பொருந்திய என்பாருமுண்டு.

வித்தகக்கரி - வித்தகம் - சிறப்பு. **கரி** - ஐயனாருக்கு யானை ஊர்தியாகும். **காரி** - ஐயனார் அரிகரபுத்திரர் என்ப. **சேண்டணைவெளி** - யானை குதிரைகளை நடத்தும் வையாளி வீதி. **வெளி - வீதி**. இதனை வெளிவீதி என்று மதுரையில் வழங்கும் வழக்கும் காண்க. இமயமலையிற் புலிக்கொடி பொறித்து அதன் எல்லைவரைத் தனது வலிமையை நாட்டச்செல்லும் கரிகாற்சோழர் இந்தக் காரிக்கடவுளை வழிபட்டு, அவரிடத்துச் செண்டுபெற்றுச் சென்று அங்ஙனமே வெற்றிபெற்று வந்தனர் என்பது சரிதம். "தனது ஆணை சேறற்கும், சாத்தன் அருளால் தான் பெற்ற செண்டினாலே அதனை (இமயத்தை) அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து நிறுத்தினான் என உணர்க. என்னை?

"செண்டு கொண்டுகரி கால னொருகாலி விமயச் சிமய மால்வரை திரித்தருளி மீளவதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்க இதுவென்று முதுகிற் பாயுப் லிப்பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே" (கலிங்கத்துப்பரணி - இராச - 1) எனவும், "கச்சி வளைக்கைச்சி காமக் கோட்டங் காவன், மெச்சி யினிதிருக்கும் மெய்ச்சாத்தன் - **கைச்செண்டு** கம்பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு" எனவுங்

கூறினாராதலின் " என்று அடியார்க்கு நல்லார் உரையினுட் கூறுதல் இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலனு * (சிலப - இந - காதை - 95 - 98 - உரை) 82

யோகபீடம் - போகபீடம்

1160. வந்த டைந்தவர் தம்முரு மாய
மற்று ளாரைத்தாங் காண்பிட முள்ளது ;
சிந்தை யோகத்து முனிவர்யோ கினிகள்
சேரும் யோகபீ டமுமுள , தென்று
மந்த மில்லறம் புரப்பவள் கோயி
லான போகபீ டமுமுள தாகு ;
மெந்தை யாமகிழ காஞ்சிநீ டெல்லை
யெல்லை யில்லன வுள்ளவா ரறிவார ? அந

(இ - ள்) வெளிப்படை. அந்நகரத்தில், தன்னிடத்து வந்து அடைந்தவர்கள் தன்னுருவம் மற்றவர்க்குத் தோற்றாது மறையத், தாம் அவர்களைக் காணும்படியான தொரு இடமுள்ளது, சிந்தை யோகத்து முனிவர்கள், யோகினிகள் சேர்ந்துள்ள **யோகபீடமும்** ஒன்றுள்ளது, அழிவில்லாத அறங்களை என்றும் புரக்கின்ற காமாட்சி அம்மையார் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலாகிய **போகபீடமும்** உளதாகும், எமது பெருமானாராகிய ஏகாம்பர நாதர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் காஞ்சிபுரத்தில் இவ்வாறு நீண்ட அளவற்ற அதிசயங்கள் உள்ளன, அவற்றை யாவர் அறிவார்கள்? (ஒருவருமிலர்)

(வி - ரை) **காண்பிடம்** - காணுமிடம் தம்மைப் பிறர்காணாது தாம் பிறரைக் காண்பது சித்திகளுள் ஒன்று 'வேறொருவர் காணா வுலகத் துலாவலாம்' என்றார் தாயுமானார் இவ்வாறு சித்திகள் செய்வார் சித்தர்கள் எனப்படுவர் இவர்களை முன் பாட்டிற் கூறினார் இது தவமுயற்சிகளால் அவ்வவர்க்கு மட்டும் உண்டாவது, இங்குக் கூறியது வேறு, இது இந்த இடத்தின் தன்மையாம், இந்த இடத்தில் வந்து அடைந்தவர் எல்லாரும் பெறக்கூடியது **மற்றுள்ளாரை** - அங்கு வராதவரை என்றுரைப்பாருமுண்டு

யோகத்து முனிவர் - **யோகம்** - கூடுதல் சிந்தையை இறைவன்பாற் கூட்டிய வர் யோகர் எனப்படுவர் **யோகினி** - பெண்பால

அறம் புரப்பவள் - காமாட்சியம்மையார் "அறம்புரந் தளிக்கும் அன்னை" (1153) என்றது காண்க

போகபீடம் - திருக்காமக்கோட்டம்

எல்லையில்லன உள்ள - இன்னும் அநேகம் விம்மிதங்கள் உள்ளன இவற்றைக் காஞ்சிப் புராணம் விம்மிதப்படலத்தும், கந்தபுராணம் திருநகரப்படலத்தும் விரிவாய்க் கண்டு கொள்க

ஆர் அறிவார்? வினா, முற்றும் அறிபவர் ஒருவருமிலர் என்று எதிர்மறை உணர்த்திற்று இவை இக்கலியுகத்திற் சிறப்புடைய சிலர்க்கு மட்டுமன்றி யாவர்க்கும் தெரியாவென்பர் இதற்கு "இன்னவா மதிசயங்கள் மற்று முள்ள எல்லையில, யவைமுற்று மறிவார் யாரே?", முன்னுகத்தி னெல்லார்க்கும் காட்சி யெய்து, மூண்டகொடுங் கலியுகத்திற் படிமை வாழ்க்கை, மன்னினோர் சிலர்க்கன்றித்

* இது பற்றி எனது சேக்கிழார் - 107-111 பக்கங்கள் பார்க்க.

தோன்று" (விமமிதபபடலம - 21) என்று காஞ்சிபபுராணமுடையார் விரிவுரை கூறுதல் காணக 83

உருத்திர சோலை - பரிசவேதி

1161. தூண்டு சோதியொன் றெழுந்திரு டுரக்குஞ்
சுரர்கள் வந்துசூ ழுருத்திர சோலை,
வேண்டி னார்கட்ம பிறப்பினை யொழிக்கு
மெய்ந்நெ றிக்கணின் றார்கடாம விரும்பித்
தீண்டில் யாவையுஞ் செம்பொனாக் குவதோர்
சிலையு முண்டுரை செய்வதற் கரிதா
லாண்ட நாயகி சமயங்க ளாறு
மகில யோனியு மளிக்குமந் நகரம். அச

(இ - ள்) வெளிப்படை. விளங்கி எழுகின்ற ஓர் ஒளிப்பிழம்பானது இரவில் தோன்றி இருளை நீக்குதற்கிடமாகியும், தேவர்கள் வந்து சூழ்வதற்கிடமாயுமுள்ள உருத்திரசோலை யென்னும் பூங்காவனமும், விரும்பி வேண்டியவர்களுக்கு அவர்களுடைய பிறவியை யொழிக்கின்ற மெய்ஞ்ஞான நெறியில் நின்றவர்கள் (பொன்னாக்க) விரும்பித் தீண்டும்படி செய்தால், ஓடு முதலிய எவ்வகைப் பொருள்களையும் பொன்னாக்கச் செய்கின்ற ஒரு கல்லும் உண்டு , எம்மை ஆட்கொள்ளும் காமாட்சியம்மையார் தாம் ஆறு சமயங்களையும் எல்லாவுயிர்களையும் காப்பாற்றும் அந்தத் திருநகரத்தில் உள்ள இத் தன்மையான பெருமைகளைச் சொல்வதற்கு அரிதாகும்.

(வி - ரை) தூண்டு சோதி-வேறெவராலும் தூண்டப்படாமல் இறைவனது சத்தியாலே தூண்டப்படுவது என்ற பொருளில் வந்தது படுவிகுதி தொக்குவந்த செயப்பாட்டுவினைப் பெயரெச்சம் சுரர்களைத் தூண்டும் என்று பெயரெச்சமாகக் கொண்டு உரைத்தலுமாம் "தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்" (திருமறைக்காடு) என்ற திருத்தாண்டகம் காணக இறைவன், தூண்டப்படாது இயல்பாய ஒளியுடையவன் என்பது "தூண்டாமைச் சுடாவிடு நற்சோதியானை" (ஆவடுதுறை - 9) என்ற திருத்தாண்டகத்தாலறியப்படும்

வேண்டினார்கள் தம் பிறப்பினை ஒழிக்கும் சிலையும் - பொன்னாக்குவதோர் சிலையும் என்று பிரித்துத் தனித்தனி கூட்டி உரைப்பாருமுண்டு

பிறப்பினை ஒழிக்கும் மெய்ந்நெறி என்று கூட்டுக

தீண்டில் யாவையும் செம்பொனாக்குவது - பரிசவேதி என்பது **தீண்டில்** - தீண்டும்படி செய்தால் பொன்னாசை கொண்டு தீண்டில் இது பலிக்காது என்பதும், ஆசையற்று வீடுபேற்றின் முயல்வோர் விரும்பித் தீண்டும்படி செய்தால் மட்டும் யாவையும் பொன்னாக்குவிக்கும் என்பதும் பெறப்பட்டன "ஓட்டினை யெடுத்தா யிரத்தெட்டு மாற்றுக வொளிவிடும் பொன்னாக்கு"ம் சித்தர்கள் என முன் சொல்லப்பட்ட தன்மை வேறு. இங்குக் கூறப்படும் பிறப்பறுக்கும் மெய்ந்நெறிக்க ணின்றார்கள் விரும்பித் தீண்டுஞ் செய்கை வேறு இரசவாதத்திலும் இவ்விதமாகியதொரு நியதி யுண்டு

சமயங்களாறும் அளிக்கும் - "ஆறுசமயத் தவரவரைத், தேற்றுந் தகையன" (இன்னம்பர் - திருநேரிசை) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரமும், "அறிவிலை மிக்க வறுவகைச் சமயம் அவ்வவர்க் கங்கே ஆரருள் புரிந்து" (தக்கேசி - புனகூர் - 9) என்ற சுந்தரர் திருவாக்கும், "அறுசமயத்தலைவர்" (சாக்கியர் புரா, 1) என்ற மாபுராண

மும், பிறவும் கூறுகின்றபடி அவ்வவர் பக்குவத்திற் கேற்றபடி உதவ ஆறுவகைச் சமயங்களையும் இறைவன் வகுத்தருளினார் இறைவியார் ஆனமாக்களை அவ்வவற்றில் நிறுத்துவித்து மேல்வரச் செய்வார் என்பதாம் இவை உட்சமயங்கள்

அகில யோனியும் அளிக்கும் - உயிர்களுக்காக இறைவன் செய்யும் தொழில்களெல்லாம் சத்தியின்றிச் செய்தலின் இவ்வாறு கூறினார் ஐந்தொழில்களுள் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்ற மூன்றும் உயிர்கள்பெறும் உடம்பினைப் பற்றிச் செய்யப்படுவன உடம்பு மாயையினின்றும் வரும் மாயை இறைவனுக்குச் சத்தியாம் 84

கரிகாற் சோழர்

1162. என்று முள்ளவிந் நகர்கலி யுகத்தி
லிலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன்
வன்றி றற்புலி யிமயமால் வரைமேல்
வைக்க வேகுவோன் றனக்கிதன் வளமை
சென்று வேடன்முன் கண்டுரை செய்யத்
திருந்து காதநான் குட்பட வகுத்துக்
குன்று போலுமா மதில்புடை போக்கிக்
குடியி ருத்தின கொள்கையின் விளங்கும் அரு

(இ - ள்) வெளிப்படை என்றும் அழியாது நிலைத்துள்ள இக்காஞ்சிபுரத் திருநகரமானது, வலிய திறலுடைய புலிக்கொடியினைப் பெரிய இமயவரையின் மேல் நாட்டும்படிச் செல்வோராகிய, கலியுகத்திலே விளங்குகின்ற கரிகாற்பெருவளத்தான் என்னும் சோழ அரசர்க்கு, முன்னே இதனைக் கண்டு (சிந்து மேதன் என்னும்) ஒரு வேடன் சென்று இதன்சிறப்பைச் சொல்லத், திருத்தம் செய்யப்பெற்ற நான்கு காத தூரம் சுற்றெல்லையுடைய ஒரு நகரமாக அமைத்துக்கொண்டு, மலையைப்போலும் பெரு மதிலை நான்கு பக்கத்திலும் சூழச்செய்து, அவர், அனேகம் குடிகளை அவ்விடத்தில் குடியிருக்கும்படி செய்த பெருமையுடன் விளங்கும்.

(வி - ரை) என்றும் உள்ள - பிரளயத்திலும் அழியாத பிரளயசித் என்று பேர் பெற்ற

கலியுகத்தில் - இந்நகர் என்றும் நிலைத்திருப்பதனால் இங்குச் சொல்லப்படுவது கலியுகத்தில் அதனுடைய தோற்றம் நிலை என்ற வரலாறுகளாம் என்பதாம்

கரிகால் பெருவளத்தோன் - தீயின்றற் கரிந்த காலையுடைமையாற் கரிகாற் சோழர் என்ற காரணப் பெயர்பெற்ற அரசர் இவரே இக்கலியுகத்தில் இந்நகரத்தை அமைத்தவர் இவரது திருவுருவம் ஏகாம்பரநாதர் கோயில் உள் வாயிலின் முன்பு வைத்து வணங்கப்படுகிறது காணக் படம் பார்க்க அரசர் பெருந்திருவெல்லா முடையாரான வளம்பற்றி இவரைப் பெருவளத்தோன் என்று பழைய நூல்கள் எல்லாம் கூறும்

புலி இமயமால் வரையில் வைக்க ஏகுவோன் தனக்கு-கரிகாற் சோழர் இமய மலைவரை நாடுகொண்டு அடிப்படுத்தி இமயத்தில் தமது புலிக்குறியைப் பொறித்து வெற்றிகொண்டனர் என்பது வரலாறு இதனை, "அசைவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப், பகைவிலக் கியதிப் பயங்கெழு மலையென, விமையவ ருறையுஞ் சிமயப் பிடர்த்தலைக், கொடுவரி யேற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு" என்ற சிலப்பதிகாரத்தாலும், (இந்திரவிழா - காதை - 95-98), அதற்கு அடியார் நல்லார் எழுதிய உரையாலுமறிக அவ்வாறு இமயம் நோக்கிப் புறப்படும்போது வேடன் காஞ்சியின்

பெருமைகண்டு வந்து சொன்னானாக்க, கரிகாற்சோழர் அங்குச்சென்று, காடெறிந்து நாடுகண்டு, நான்கு காதம் எல்லை வகுத்து நகராக்கி மதில்போக்கிக் குடியிருத்தினர், காரிக்கடவுளை வழிபட்டு அவர்பால் செண்டுபெற்று ஏகி, அச்செண்டினைக் கொண்டு இமயத்தலையில் எறிந்து வெற்றிபெற்றனர் என்பது இப்பாட்டிற் குறித்த சரித வரலாறாகும். சோழர் இமயத்தில் புலி பொறித்த வரலாறுபற்றி 552 - 608-ல் உரைத்தவையும் பார்க்க.

வன் திறல் - ஒரு பொருட் பலசொல், மிகுதி குறித்தது. மிக்க வலிமையுடைய.

புலி - புலி முத்திரை. இது சோழர் மரபுக்குரியது "புண்டரிகம் (புலி) பொன் வரைமே லேற்றி" (608) என்றதும், பிறவும் காண்க. சோழர் குலத்தின் முதற்குரவ ரான வியாக்ரபாதரின் இலச்சினைபோலும். **இமயமால் வரைமேல் புலி வைக்க ஏது வோன்** எனக் இமயமலையில் புலிக்குறி பொறிக்கச் செல்வோன்.

இமயமலையை வடபெருங்கல் என்பது மதுரைக்காஞ்சி (70) **வேடன் கண்டு உரைசெய்த** வரலாற்றின் விரிவு காஞ்சிப்புராணத்துட் காண்க. இவ்வாறே மதுரைச் சிறப்பை ஒருவணிகன் கண்டு குலசேகர பாண்டியனுக்குச் சொல்ல அவன் சென்று கண்டு காடெறிந்து திருமாளிகையும் நகரமும் ஆக்கிய செய்தி திருவிளையாடற் புராணத்தினா லறியப்படுவதாகும். இவ்வாறே தில்லையின் வரலாறும் காண்க.

கரிகாற் பெருவளத்தோன் - ஏகுவோன்றனக்கு - வேடன் - கண்டு உரைசெய்ய - வகுத்து - மதில்போக்கிக் - குடியிருத்தின - கொள்கையின் - நகர் - கலியுகத்தில் - விளங்கும் என்று கூட்டி முடித்துக்கொள்க. உலகத் தோற்றம், ஒடுக்கம், முனிவர் மரபு, அரசர் மரபு, சரிதம் என்ற ஐந்தும் கூறுதல் புராணத்துக்குரிய உறுப்புக்களாதலின் இவ்வாறு அவையெல்லாம் அமைய இங்கு எடுத்துக் கூறினர் எனக். புராணம் பாடுவித்த அநபாயரது மரபின் தொடர்புபற்றிய சிறப்பும் உடன்கண்டவாறுயிற்று. 85

மதில் சூழ்ந்த அகழி

வேறு

1163. தண்காஞ்சி மென்சினைப்பூங் கொம்ப ராடல்
சார்ந்தசைய வதன்மருங்கு சுரும்பு தாழ்ந்து
பண்காஞ்சி யிசைபாடும் பழன வேலிப்
பணைமருதம் புடையுடைத்தாய்ப் பாரி னீடும்
திண்காஞ்சி நகர்நொச்சி யிஞ்சி சூழ்ந்த
செழுங்கிடங்கு திருமறைக ளொலிக்குந் தெய்வ
வண்காஞ்சி யல்குனமலை வல்லி காக்க
வளர்கருணைக் கடலுலகஞ் சூழ்ந்தான் மானும். ௮௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. குளிர்ச்சியையுடைய காஞ்சிமரத்தின் மெல்லிய கிளைக ளாகிய பூங்கொத்துக்களையுடைய கொம்புகள் (காற்றினால்) ஆடலைப் பொருந்தி யசைய, அதன் பக்கத்தில் வண்டுகள் விரும்பிவந்து காஞ்சிப்பண் ணிசையைப் பாடுதற் கிடமாகிய மாஞ்சோலையைத் தனக்கு வேலியாகவுடைய வயல்களோடு கூடிய மருத நிலத்தை அருகில் உடையதாய், உலகத்தில் நீடுகின்ற வலிய காஞ்சி நகரத்தின் வலிய நொச்சியாகிய **மதிலைச் சூழ்ந்த செழித்த அகழியானது,** சிறந்த வேதங்கள் சத்திக் கின்ற தெய்வத் தன்மையுடைய வண்மையுடைய காஞ்சி என்கின்ற அணியை அணிந்த இடையினையுடைய மலைவல்லியார், காக்கின்றதனால், வளர்கின்ற கருணைக்கடலானது இவ்வுலகத்தைச் சூழ்ந்திருந்தால் எவ்வாறிருக்குமோ அதனை ஒக்கும்.

(வி - ரை) காஞ்சி (மென்சினை) = மாமரம் காஞ்சிப்பண் இசை எனக் காஞ்சி-மருதப்பண்களுள் ஒன்று திண்காஞ்சி நகர் - காஞ்சி நகரத்தின் பெயர் வண்காஞ்சி-பெண்கள் அணியும் மேகலை என்னும் அணி இவ்வாறு ஒருசொல் பலமுறையும் வரு வது சொற்பின் வருநிலை என்ற அணி

ஆடல் சார்ந்து அசைய - சுரும்புதாழ்ந்து வண்காஞ்சி இசைபாடும் என்றதனால் மாவின் பூங்கொம்பர் ஆடற் பெண்கள்போல ஆடலினைப் பொருந்தியசைய வண்டுகள் அவ்வாடற் பெண்களின் பக்கம் தாழ்ந்து வணக்கத்துடன் அவ்வாடலுக் கேற்றபடி பாடல் பாடுகின்றன என்றதோர் நயமும் கண்டுகொள்க.

பூங்கோம்பர் - பூங்கொம்பு போன்றார் என்ற தொனிப்பொருட்சுவையுங் காணத்தக்கது.

தாழ்ந்து - தாழ்தல் - விரும்புதல் பழனம் - இங்கு மாமரச்சோலை குறித்து நின்றது, ஆகுபெயர் வேலிமருதம் - மருதவயலின் கரைப்பக்கம் மாஞ்சோலையிருத்த லால் பழனவேலி என்றார்.

நொச்சி இஞ்சி - நொச்சியாகிய மதில் - காவலினை வேண்டாத அரண் என்ற படியாம்

இஞ்சி சூழ்ந்த கிடங்கு - கருணைக்கடல் - உலகத்தைச் சூழ்ந்தால் - ஒக்கும் என்று கூட்டுக.

திருமறைகள் ஒலிக்கும் தெய்வ வண்காஞ்சி என்றது மேகலையின் ஆரப்பரவம் வேத வொலியினைப்போன்று உள்தென்றதாம் மறைகள் சத்தித்துத், தொண்டு பூண் டாக்கு இறைவி இருக்கும் இடம் அறிவிப்பதால் வள்ளன்மையுடைய காஞ்சியாம் என்பது குறிப்பு அம்மையாருக்கு வேதமே காஞ்சி என்ற அணியாம், ஆதலின் வேத மாகிய காஞ்சி (அணிகலன்) என்றலுமாம் வண்சிலம்பு அரற்ற-(1160) என்றது காண்க.

காக்கக் கருணைக்கடல் உலகத்தைச் சூழ்ந்தால் மானும் என்றது கருணை வடி வாகிய அம்மையார் நாற்புறமும் காவல் புரிதலின் கருணைக்கடல் சூழ்ந்தாற் போலும் என்றார், உலகம் என்றது காஞ்சியை யுணர்த்திச் சுட்டுப் பெயராய் நின்றது என்ற லும் பொருந்தும் 86

மதிலும் அகழியும்

1164. கொந்தலர்பூங் குழலிமையக் கொம்பு கம்பர்
கொள்ளும்பூ சனைகுறித்த தானங் காக்க
மந்திரமா மதிலகழி, யவர்தாந் தந்த
வாய்மையா கமவிதியின் வகுப்புப் போலும்;
மந்தமிலுசீரக் காஞ்சியைவந் தடைந்தாக் கன்றி
யடைக்களங்க மறுப்பரிதென் றறிந்து சூழ
வந்தணைந்து தனகறுப்பு முவாப்பு நீக்கு
மாகடலும் போலுமலர்க் கிடங்கு மாதோ. அஎ

(இ - ள்) மலர்க்கிடங்கு - நீர்ப்பூக்கள் நிறையப் பூத்தற் கிடமாகிய அகழி யானது, கொந்தலர் காக்க - கொத்துக்களாக அலர்ந்த பூக்களைச் சூடிய கூந்தலினை யுடைய பார்வதிதேவியார், திருவேகாம்பர நாதர் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளும் பூசைத்தானத்தைக் காப்பதற்காக, அவர்தாம் வகுப்பு - அவ்விறைவரால் அரு ளிச் செய்யப்பட்ட உண்மை யாகமங்களின் விதிப்படி வகுக்கப்பட்டவையாகிய, மந்திரமா மதில் அகழி - மந்திரத்தால் அமைத்த மதில்களுடன் கூடிய அகழிகளை,

(வி - ரை) காஞ்சி (மென்சினை) = மாமரம் காஞ்சிப்பண் இசை எனக் காஞ்சி- மருதப்பண்களுள் ஒன்று திண்காஞ்சி நகர் - காஞ்சி நகரத்தின் பெயர் வண்காஞ்சி- பெண்கள் அணியும் மேகலை என்னும் அணி இவ்வாறு ஒருசொல் பலமுறையும் வரு வது சொற்பின் வருநிலை என்ற அணி

ஆடல் சார்ந்து அசைய - சுரும்புதாழ்ந்து வண்காஞ்சி இசைபாடும் என்றதனால் மாவின் பூங்கொம்பர் ஆடற் பெண்கள்போல ஆடலினைப் பொருந்தியசைய வண்டுகள் அவ்வாடற் பெண்களின் பக்கம் தாழ்ந்து வணக்கத்துடன் அவ்வாடலுக்கேற்றபடி பாடல் பாடுகின்றன என்றதோர் நயமும் கண்டுகொள்க

பூங்கொம்பர் - பூங்கொம்பு போன்றார் என்ற தொனிப்பொருட்சுவையுங் காணத்தக்கது.

தாழ்ந்து - தாழ்தல் - விரும்புதல் பழனம் - இங்கு மாமரச்சோலை குறித்து நின்றது ; ஆகுபெயர் வேலிமருதம் - மருதவயலின் கரைப்பக்கம் மாஞ்சோலையிருத்த லால் பழனவேலி என்றார்.

நொச்சி இஞ்சி - நொச்சியாகிய மதில் - காவலினை வேண்டாத அரண் என்ற படியாம்

இஞ்சி சூழ்ந்த கிடங்கு - கருணைக்கடல் - உலகத்தைச் சூழ்ந்தால் - ஒக்கும் என்று கூட்டுக.

திருமறைகள் ஒலிக்கும் தெய்வ வண்காஞ்சி என்றது மேகலையின் ஆரபரவம் வேத வொலியினைப்போன்று உளதென்றதாம் மறைகள் சத்தித்துத, தொண்டு பூண் டாரக்கு இறைவி இருக்கும் இடம் அறிவிப்பதால் வள்ளன்மையுடைய காஞ்சியாம் என்பது குறிப்பு அம்மையாருக்கு வேதமே காஞ்சி என்ற அணியாம், ஆதலின் வேத மாகிய காஞ்சி (அணிகலன்) என்றலுமாம் வண்சிலம்பு அரற்ற-(1160) என்றது காண்க.

காக்கக் கருணைக்கடல் உலகத்தைச் சூழ்ந்தால் மானும் என்றது கருணை வடி வாகிய அம்மையார் நாற்புறமும் காவல் புரிதலின் கருணைக்கடல் சூழ்ந்தாற் போலும் என்றார், உலகம் என்றது காஞ்சியை யுணர்த்திச் சுட்டுப் பெயராய் நின்றது என்ற லும் பொருந்தும் 86

மதிலும் அகழியும்

1164\. கொந்தலார்பூங் குழலிமையக் கொம்பு கம்பர்
கொள்ளும்பூ சனைகுறித்த தானங் காக்க
மந்திரமா மதிலகழி, யவர்தாந் தந்த
வாய்மையா கமவிதியின் வகுப்புப் போலும் ;
மந்தமில்சீர்க் காஞ்சியைவந் தடைந்தார்க் கன்றி
யடைகளங்க மறுப்பரிதென் றறிந்து சூழ
வந்தணைந்து தன்கறுப்பு முவர்ப்பு நீக்கு
மாகடலும் போலுமலாக் கிடங்கு மாதோ. அ௭

(இ - ள்) மலர்க்கிடங்கு - நீர்ப்பூக்கள் நிறையப் பூத்தற் கிடமாகிய அகழி யானது, கொந்தலர் காக்க - கொத்துக்களாக அலர்ந்த பூக்களைச் சூடிய கூந்தலினை யுடைய பார்வதிதேவியார், திருவேகாம்பர நாதர் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளும் பூசைத்தானத்தைக் காப்பதற்காக, அவர்தாம். வகுப்பு - அவ்விறைவரால் அரு ளிச் செய்யப்பட்ட உண்மை யாகமங்களின் விதிப்படி வகுக்கப்பட்டவையாகிய, மந்திரமா மதில் அகழி - மந்திரத்தால் அமைத்த மதில்களுடன் கூடிய அகழிகளை,

போலும - ஒததிருககும, (அனறியும அநத அகழியானது) அநதமில மாகடலும போலும - கெடுதலிலலாத சிறபபினையுடைய காஞசி நகரைவநது அடைநதவாகளுக கலலாது தமமைபபறறிய குறறஙகளை நீககிககொளளுதல அருமையாமெனறு அறிநது அககாஞசியைச சூழவநது தனது கறுபபையும உவாபபையும நீககிககொளளும பெரிய கடலினையும ஒததிருககும

(வி - ரை) மலாககிடஙகு, இமயக கொமபு - தானஙகாகக - ஆகமவிதியின - மநதிரமாமதில அகழி - வகுபபுபபோலும, - மாகடலுமபோலும எனறு கூட்டி முடிததுக கொளக

பூசனை குறித்த வகுப்பு - பூசைககுரிய ஐவகைச சுததிகளுள இது **தானசுத்தி** எனபபடும " ஐவகைச சுததிசெய தாசனம மூாததி மூாததிமானும சோதியை யும பாவிதது ஆவாகிதது ." (சிததி - 8 - 20) முதலியவை பாாகக ஐநது சுததி யாவன ஆனமசுததி - தானசுததி - திரவியசுததி - மநதிரசுததி - இலிஙகசுததி - என பனவாம இவறறைச செயயுமமுறை ஆகமஙகளில விதிககபபடடுளளன இது உரிய மநதிரம பாவனை கிரியைகளால பூசைததானததுககுவரும இடையூறுகளைப போககி நானகு மூலைகளினும தீயின ஒளியுடன சொலிககினற மூனறு மதிலும, அவறறைச சுறறி மூனறு அகழியும, உணடாககியும, அவவாறே சததியாகினற காவலை மேலும கீழும உளதாககியும, எலலாவகைக காவலும பொருநதச செயது கொளளுதலாம எனபா ஞான பூசையிலும ஐவகைச சுததியுணடு "மணமுதற கரணமெல லாம" (97) எனற சிவபபிரகாசத திருவாககுக காணக இவையெலலாம ஆகமநூல வலலாாவாய முறைபபடி கேடடுணரத தககன.

மநதிரமாம் மதில் அகழ் - உரிய மநதிரஙகளாலும பாவனை கிரியை எனபவறறு லும செயது அமைககபபடட மதிலகளுடனகூடிய அகழிகள **ஆம்** - எனறதனுல மநதிரததின முனவரும பாவனையும பினவரும கிரியையும கொளளபபடும **மநதிரம்** - நினைபபோனைக காபபது

வாய்மை ஆகமம் - உணமைப பொருளை உணாததும ஆகமம ஆகமஙகளின உணமைபபொருளகளாகிய முபபொருளகளை வடிததெடுதது உணாததும சிததாநத ஞானசாததிரஙகள மெயகணட சாததிரஙகள எனனபபடுதலும காணக

அநதமில்சீர் - "எனறுமுளள இநகா" (1164) எனறது காணக

அடைநதார்க்கன்றி - **அரிது** - எதிரமறை உறுதி குறிததது **அடைகளங்கம்** - அநாதியே உயிருடன வரும மூலமலம

அறிநது - **சூழவநது** - **அணையும்** - **மாகடல்** - தறகுறிபபேறறம, அறிதலும, அறிநதபடி செயதலும எனற உணாசசியுடையதாயக கூறுவதால தனககுக கறுபபும உவாபபும உளளதெனறுணாதலும நீககும வழியறிதலும ஆம கிடஙகு கடலும போலும எனபது அகழியின அகலமும ஆழமுமான நீாபபரபபுக குறிததது மெயயும உருவும பறறி எழுநத உவமையை உளளுறுததது

ஆகமவிதியின் வகுப்புப் போலும் - எனறது வினையும பயனும பறறி எழுநத உவமை இவவுவமைகளினுல **ஆகமவிதிப்படி பூசை** செயயும சிவசாதனமும், அதனைச சாதிததாாககுக **களங்கம்** அறுதலாகிய பயனும உளளுறையாகக காட்டிய தெயவக கவிநலமும காணக

உயிாகளுககு ஆணவமும, அதனற கடடுபபடடமையாகிய பசுததுவமும சகச மாகிய களஙகமாதல போலக, கடலுககுக கறுபபும உவாபபும சகசமா யுடனேதோன றிய களஙகமெனபதும காணக இவவிரணடுமிலலாத தனமையால காஞசியை அடைந ததனுல கடல இவை நீஙகப பெறறது எனபது உவமததின உளளுறை. **நீக்கும்** -

என்றதும் காண்க இவ்வாறே உயிர்களும் தமது சிவமுயற்சிகளால் களங்கம் நீக்கிக் கொள்ளலாம் என்பதும் குறிப்பு பூசையும் பூசைக்குரிய அவசியமும் கூறிய பொருத்தமும் காண்க 87

மதில்வாயில்

1165. ஆங்குவள ரெயிலினுடன் விளங்கும் வாயி
லப்பதியில் வாழ்பெரியோ ருள்ளம் போல
வோங்குநிலைத் தன்மையவா யகில முய்ய
வுமைபாக ரருள்செய்த வொழுக்க மல்லாற்
நீங்குநெறி யடையாத தடையு மாகிச்
செந்நெறிக்க ணிகழ்வாய்மை திருந்து மாகமந்
தாங்குலவு நிலவிவள ரொளியா லென்றுந்
தடநெடுவா னளப்பனவாந் தகைய வாகும். அஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை அவ்விடத்தில் மதிலினுடன் விளங்குகின்ற வாயில்கள் அந்த நகரத்தில் வாழும் பெரியோர்களுடைய உள்ளம்போல ஓங்குதலும் நிலைத்தலுமா கிய தன்மையுடையனவாகி, உலகத்தார் உய்யும்பொருட்டு உமைபாகராகிய சிவபெரு மான் அருளிச்செய்த நல்லொழுக்கமல்லாது தீங்கு நெறிகள் அடையாத தடைகளு மாகிச், செம்மை நெறியின்கண் நிகழும் வாய்மையுடன் விளங்கும் ஆகமவிதிகள் தாம் பொருந்த நிலவி வளர்கின்ற ஒளியினால் என்றும் பெரிய நீண்ட ஆகாயத்தை அளப்பன்போன்ற தன்மையுடையனவாகும்

(வி - ரை) வாயில் - இது நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள மதிலின் வாயில்களைக் குறித் தது இவை வேறு; ஆலயக் கோபுரவாயில் வேறு இவற்றையே கோயில் வாயில் என்றுரைப்பாரும் உண்டு

ஆங்கு - மதில் அகழியின் பக்கம் வாயில் - உள்ளம்போல் - தன்மையவாய் - தடையுமாகி - அளப்பனவாம் தகைய ஆகும் என்று முடிக்க

வாயில் பெரியோர் உள்ளம்போல் ஓங்கி நிலைத்த தன்மைய என்றதாம் ஓங்கு தல் - நிலைத்தல் - பெரியோர் உள்ளத்தின் தன்மைகள், ஓங்குதல் - உயர்வையே நினைத்தலும், நிலைத்தல் - நடுநிலை பிறழாமையும் அசைவின்மையுமாம்

வாயில் ஓங்குதல் - உயர்ந்திருத்தல் வாயிலின் நிலைத்தன்மை - நடுநிலையின் அமைந்திருத்தல் மனையின் முன் பாகத்தை நவக்கிரகங்களுக்கும் பங்கிட்ட நடுவில்நின்ற புதனின் பங்கில் வாயில் அமைத்தால் அது என்றும் ஓங்கும் என்பது நம் நாட்டு மரபு வாயில் நிலை - என்ற பெயர் வழக்கும் காண்க தன்னிடம் வந்தடையத் தக்க எல்லா உயிர்களையும் ஒப்ப உள்ளே விடுதலானும் நடுநிலையில் நிற்பது திருவாயில் எனக். வாயில் - வாயில்கள் சாதி யொருமை, ஆதலின் தன்மையவாய், தடையு மாகி, அளப்பன ஆம் தகைய எனப் பன்மை வினைகள் கொண்டது

உமைபாகர் அருள்செய்த ஒழுக்கம் - ஆகமவிதிகளில் விதித்த சிவநெறி யொழுக் கம் ஏனையவெல்லாம் தீங்குநெறி எனப்படும் எனக "திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே", "திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன் னெறிக்கட் சேரா தாரே" என்பனவாதி திருத்தாண்டகங்கள் காண்க தீங்குநெறி - ஆகம முதலிய நூல்களால் விலக்கப்பட்டவை, வாயிலைக் குறிக்கும்போது பகைவ ரால் இடையூறு வரும் வழிகள்

பெரியோர் உள்ளம் - சிவவொழுக்கமல்லாத தீயொழுக்கம் உட்புகவிடாது அதுபோல **வாயிலும்** நல்லொழுக்கம் உட்புகவிட்டும், அல்லொழுக்கம் உட்புகவிடாமலும் உள்ளது

செந்நெறி - செம்மைநெறி சிவநெறி **திருந்து மார்க்கம்** - சன்மார்க்கம்

வளர் ஒளியால் - பெருவாயிலிற் றிகழ்கின்ற ஒளிகளால் வானமும் விளங்குவதாகும் பெரியோர் உள்ளம் தன்னுள் வளரும் வாய்மை ஞான ஒளியால் ஞானாகாயம் - சிதாகாசம் என்னும் இறைவனுலகை அளக்கும் தன்மையுடையதாகும் "சுடாமணக் குகை" என்ற காஞ்சிப்புராணங் காண்க. 88

1166. மாறுபெற லருங்கனக மாட நீடு
மணிமறுகு நெடுந்தெருவும் வளத்தில் வந்த
வாறுபயி லாவணவீ திகளு மற்று
மமைந்தங்க ணணிவரைக ணடுவு போக்கிக்
கூறுபடு நவகண்ட மன்றி மல்கக்
கொண்டவனே கங்கண்ட மாகி யன்ன
வேறொருமண் ணுலகுதனி லுளதா மென்ன
விளங்கியமா லோகநிலை மேவிற் றன்றே. ௮௯

(இ - ள்) வெளிப்படை ஈடில்லாத அரிய பொன்மயமாகிய மாளிகைகள் மிகவுமுள்ள அழகிய வீதிகளும், நீண்ட தெருக்களும், பற்பலவாற்றாலும் வந்த வளங்களும் பொருந்தி விற்கப்படும் அங்காடி வீதிகளும், மற்றுள்ளவைகளும், அமைந்த அந்த நகரமானது, அழகிய வரைகளை நடுவில் அமைத்து வெவ்வேறாகப் பிரித்திருக்கும் நவகண்டங்களேயன்றி நெருக்கங்கொண்ட அநேகங்கண்டங்களையுடைய வேறொரு பூமண்டலத்தைத் தன்னிடத்திற் கொண்டுள்ளதாம் என்று சொல்லும்படி விளங்குகின்ற மாலோகத்தின் தன்மையைப் பொருந்தியது

(வி - ரை) மணிமறுகு - நெடுந்தெரு - ஆவணவீதி - மற்றும் என்பன பலவகைப்பட்ட வீதிகளைக் குறித்தன மறுகு - தெரு - வீதி என்பன ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்லாயினும் இங்குப் பலவகை வீதிகளைக் குறிக்க இவ்வாறு பல சொற்களாற் கூறினார் 1177-ம், முன் இதுபோல வந்த பிற இடங்களும் காண்க

மாட நீடு மறுகு - என்றதனால், நெடுந்தெரு என்பது பெருமாளிகைகளில்லாத சாதாரண வாழ்க்கையுடைய வீடுகள் கொண்டதென்பதாம்.

ஆறு வந்த வளத்திற் பயில் என்க. **ஆறு** - வழி மலைபடுபண்டம் முதலியன வர்க்கப் பல நிலங்களினின்றும் வரும் வகை

அணிவரைகள் - அழகிய வீதிகள் இரேகைகள் போன்று நகரத்தைப் பல பிரிவுகளாகப் பிரிப்பதனால் இவற்றை **வரைகள்** என்றார் வீதிகள் அழகு பொருந்த நீண்டு ஒழுங்குபட அமைந்திருத்தல் நகர அமைப்பின் சிறப்பாகும்

வரைகள் நடுவு போக்கிக் கூறுபடு நவகண்டமன்றி - **வரைகள்** - மலைகள்; பெருமலைகளே நிலவுலகத்தைக் கண்டங்களாகப் பிரிப்பன, அதுபோல வீதிகள் நகரத்தைப் பல கண்டங்களாகப் பிரித்தன என்றும், இங்கு **வரைகள்** என்பது மலைகளைப்போன்ற மாடங்களை யுணர்த்தின என்றும் கூறுவாருமுண்டு கண்டங்களை வகுக்கும் பெருமலைகள் ஏழு என்ப அவை - இமயம், ஏமம், நிடதம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கந்தமாதனம் என்பன.

நவகண்டமன்றி - **அநேகம் கண்டமாகி** - ஒன்பது கண்டங்களேயல்லாமல் அநேகங் கண்டங்களாகப் பிரிந்து காணப்படுவதால் எனக் நவகண்டங்களாவன - பரதகண்டம், கிம்புருடகண்டம், அரிவருடகண்டம், இளாவிரதகண்டம், இரமிய கண்டம், இரணியகண்டம், குருகண்டம், கேதுமாலகண்டம், பத்திராசுவகண்டம் என்பன.

மகாலோகம் - மேலேழுலகங்களுள் ஒன்று அனேகம் உலகங்களைக் கொண்டது மெய்பற்றி எழுந்த உவமம் பூமியில் பரதகண்டம் முதலிய ஒன்பது கண்டங்கள் உள்ளதேபோல, நகரங்களில் ஒன்பது கோள்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு கண்டம் பொருந்துமாறு ஒன்பது கண்டமாக அமைக்கப்படுவதும் ஒரு மரபு

அன்றே - **ஏ** - அசை 89

1167. பாகமருங் கிருபுடையு முயர்ந்து நீண்ட
படரொளிமா ளிகைநிரைகள் பயின்மென் கூந்தற்
றோகையார்தங் குழாமலையத் தூக்கு முத்தின்
சுடர்க்கோவைக் குளிர்நீர்மை துதைந்த வீதி
மாகமிடை யொளிதழைப்ப மன்னி நீடு
மருங்குதா ரகையலைய வரம்பில் வண்ண
மேகமிடை கிழித்தொழுகுந் தெய்வக் கங்கை
மேனதிகள் பலமண்மேல் விளங்கி யொக்கும் கூ0

(**இ** - **ள்**) வெளிப்படை பகுக்கப்பட்ட இருபக்கங்களிலும் உயர்ந்து நீண்ட பரந்த ஒளியை வீசுகின்ற மாளிகைகளின் வரிசைகளில் பயிலும் மெல்லிய கூந்தலினையுடைய பெண்களின் கூட்டங்கள் அலங்காரத்தின் பொருட்டு அசையும்படி தொங்க விட்ட குளிர்ந்த தன்மையுடைய முத்துமாலைகளின் ஒளிப்பிழம்பு மிக்கு வீசும் வீதியானது, ஆகாயத்தில் நெருங்கிய ஒளிதழைக்கும்படி நிலைத்து விளங்கும் பக்கத்தில் எல்லையில்லாத நிறங்களையுடைய நட்சத்திரங்கள் அலையும்படி மேகங்களை இடையிற் கிழித்து ஒழுகி வருகின்ற தெய்வக்கங்கை முதலிய மேல் நதிகள் பலவும் இந்நிலவுலகத்தில் விளங்குவதனை ஒத்திருக்கும்

(**வி** - **ரை**) (1) **படரொளி மாளிகை** - விண்ணொளி தழைப்பன, (2) **தோகையர் தம் கூந்தல் அலைதல்** - வரம்பில் வண்ணம் மேகம் காட்டின, (3) **அலையத்தூக்கு முத்தின் சுடர்க்கோவை** - தாரகை அலைதல் போன்றன, (4) **குளிர்நீர்மை துதைந்த வீதி** - மேகங் கிழித்தொழுகும் தெய்வக் கங்கை மேல் நதிகள்பல மண்மேல் விளங்கியன போன்றன - என்றிவ்வாறு இந்த உவமையின் பகுதிகளைத் தனித்தனி வைத்துப் பிரித்துக் கண்டுகொள்க

தூக்கு குளிர்நீர்மை முத்தின் கோவைச் சுடர் எனக் முத்து மாலைகளைத் தூக்குதல் அணிசெய்தற் பொருட்டு **நீர்மை** - மணிகளின் இயற்கை ஒளிப்பிழம்பு. முத்துக்கள் குளிர்ந்த நீர்மையுடைய ஒளியையுடையன நீரோட்டம் என்பர் **முத்தின் சுடர்** - குளிர்ச்சியுடையது என்பார் குளிர்நீர்மை என்றார் 492 - பார்க்க.

தெய்வக் கங்கை - தேவதேவனது திருமுடியினின்றும் போதருதல் குறித்தது தன்னுட படிந்தோர் மலநீங்கி முத்திபெறச் செய்தலால் தெய்வத்தன்மையுடைய என்று கூறினும் அமையும் **மேல்நதிகள்** - கங்கையிலிருந்து பிரிந்த பல ஆறுகள், இவைபல வீதிகளுக்கு உவமிக்கப்பட்டன.

1167-ல் வாயில் வானளப்பன என்றார், 1168-ல், அவ்வாறு வாயில் வானளப்பன ஆயின வானம் முதலிய பல உலகுகளும் இங்குப் பொருந்துவனவோ? எனின், ஆம், இங்கே அனேகம் கண்டமாகி மாலோக நிலைமேவிற்று என்றார் 1169-ல், அவ்வாறு பல உலகங்களும் கூடும் மாலோகநிலை மேவுமாயின, அந்த மேலுலகத்தினுள்ள ஆறுகள் இங்குக் காணப்படுவனவாமோ? எனின், ஆம், தெய்வக்கங்கை மேனதிகள்பல மண்மேல் விளங்கியொக்கும் என்றார் என இம்மூன்றுபாட்டுக்களும் தொடர்பாகி வரும் தெய்வக்கவி நலமும் காணத்தக்கது

விளங்கினாலை ஒக்கும் என்பது விளங்கி யோக்கும் என்த் திரிந்து நின்றது.

விளங்கி ஓங்கும்—என்பதும் பாடம் 90

1168. கிளரொளிச்செங் கனகமயந் தானாய மாடு,
கீழ்நிலையோர் நீலச்சோ பானம் பூணக்
கொள்வமைத்து மீதொருபாற் கன்ன சாலை
குலவயிரத் தாலமைத்த கொள்கை யாலே,
யளவில்சுடர்ப் பிழம்பானார் நம்மைத் தேடி
யகழ்ந்தேன மானானு, மன்ன மாகி
வளர்விசும்பி, லெழுந்தானும் போல நீடு
மாளிகையு முளமற்று மறுகு தோறும் கூகக

(இ - ள்) வெளிப்படை. வேறு அந்த வீதிகள்தோறும் சில மாடங்கள் ஒளி கிளரும் செம்பொன்னின் மயமாயச் செய்யப்பட்டுப் பக்கத்தில் கீழ்நிலையில் நீலமணிகளழுத்திய படிகளையுடையனவாய், மேல் நிலையில் ஓர் பக்கத்தில் சிறந்த வயிரமணி வகையால் அமைத்த சாளரத்தைக் கொண்டிருக்கின்றமையாலே, அளவில்லாத ஒளிப் பிழம்பாகி நின்ற சிவபெருமானுடைய அடியினையும் முடியினையும் தேடிக் காணும் பொருட்டு வராக வடிவங்கொண்டு நிலந்தோண்டிச் சென்ற விட்டுணுவும், அன்னவுருக் கொண்டு பறந்து சென்ற பிரமனும்போல நீடியுள்ளன

(வி - ரை) (முன்பாட்டிற் கூறியபடி) கங்கையின் கிளைநதிகள் போன்று விளங்கிய பல வீதிகளில் பல மாளிகைகள் விளங்கின, அவை தூய செம்பொன் மயமான ஒளி வீசும்படி அமைந்திருந்தன, அவற்றின் கீழ்நிலையில் ஓர் பக்கம் நீலநிறமமைந்த படிகளும், மேல்நிலையில் வயிர ஒளி வீசும்படி அமைந்த சாளரமும் விளங்கின, கீழேயுள்ள நீலப் படிகள் கரிய திருமாலைப்போலவும், மேல்விளங்கிய வயிரவொளிச் சாளரம் வெள்ளையன்னமாகிய பிரமதேவனைப்போலவும் தோன்றின, இத் தோற்றம் ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுகி ஒளிவிடும் செம்பொன்போல விளங்கிய சிவபெருமானை மாலும் பிரமனும் முறையே கீழும் மேலும் தேடிச்செல்வதுபோல விளங்கிற்று என்பதாம்.

ஒளிச் செங்கனக மயம் - செம்மேனியம்மானுடைய ஒளி "ஆயிரத் தெட்டு மாற்றுக ஒளிவிடும் பொன்" என்பர் தாயுமானார் தூய பசும்பொன் செம்மைநிறம் மிக்கிருக்கு மென்ப

சோபானம் - படிகள் கன்னசாலை - உயர்நிலையில் அமைக்கும் சாளர வாயில் மேன்மாடத்தில் முன்புறம் காதுபோல நீண்டிருக்கும் பரணகூடு கன்னம் - காது. இது மேனிலையிலும், சோபானம் கீழ்நிலையிலும் அமைக்கப்படுவன

கொள்கை - கொண்டிருத்தல் கை - தொழிற்பெயர் விகுதி.

ஏனம் ஆனனும் - அன்னமாகி எழுநதானும் போல, நீலச சோபானமும் வயிரக கனன சாலையும தோனறின எனறு முறையே நிரனிறையாக உவமைகளைக கூட்டுக

நீலச் சோபானமும் வயிரக் கன்னசாலையும் மாலுமயனுமபோலவன எனற ஆறறலினல ஒளிச்செங்கனக மயமாடங்கள் பொனனெளிப பிழம்பாகிய சிவபெருமானை நினைவூட்டின எனபது கருதபபடும் முனனவறறை வெளிபபட உவமை முகததாற கூறிய ஆசிரியா, பினனதனைக கருதலளவையாற பெறவைததது அவரது தெயவக கவிநல மாணபாகும எனனை? இறைவன "தனக்குவமை யிலலாதான" ஆதலின உவமை கூறுதல அமையாது எனபதும, இறைவருணமை (இருபபு) காட்சியளவையாலனறிக கருதல - உரை எனகினற அளவைகளாலே பெறபபடும எனபதும ஞானசாததிர முடிபாதலானும, மாலும அயனும தேடியபோது இறைவா வெளிபபடடும அறியவாராது மறைநது நினறாராதலானும இவவாறு உவமையால உயததுணரவைததுக கூறினரெனக காவிரியைப பிரமனுககும அடியவாககும உவமிதத ஆசிரியா அதனை இறைவரது முடியினினறு வரும கஙகைககும அமமையாரது கருணையினெழுககததுககும உவமிததன உளளுறையினையும இஙகு நினைவு கூாக. 54 - 57 பாட்டுககள பாாகக அவவாறே இஙகுக கஙகையும பிரமனும மாலும (வரும பாட்டில) அடியவருமே உவமிககபபடட தெயவககவி மாணபும, வேறு பதாாததஙகள பாராது பரமே பாாததிருககும ஆசிரியரது திருவுளளததின மாணபும குறிககொளக

கனகமயம் - நீலம் - வயிரம் - செமபொன ஒளி வீசுமாறு மாடஙகளைச சுதை போககி அமைபபதும், நீலம கருமை நிறம வீசப படிகளமைபபதும், சாளரம வெணணிற ஒளி பொருநத அமைபபதும இநநாளிலும இயலபிறகாணும காட்சியாகும

முனபாட்டிற கஙகையினை உவமிததாராதலின, அககஙகை சூடிய பெருமானது தோறறமும இஙகுக காணபபடுமோ? எனின ஆம எனறு கூறுவாா போனறு, அது அவரைத தேடிய அயன மால எனற இவாகளின தோறறததால அறியககிடககுமென இபபாட்டினுற கூறினா அவவாறு பெருமானது தோறறம காணபபெறுமாயின அதனைககணடு போறறி நிறகும அடியாாகளது காட்சிகளும உளவாமோ? எனின, அவையும உள எனற கருதது மேலவரும (1169) பாட்டால கூறிய உவமதொடா கருததும காணததககது

மாளிகைகள் உள மற்ற—எனபதும பாடம் 91

1169. மினபொலிபன மணிமிடைநத தவள மாட
மிசைபபயிலசந திரகாநதம விசுமபின மீது
பொனபுரையுஞ செககாநிறப பொழுது தோனறும
புனிறறுமதி கணடுருகிப பொழிநத நீரால
வனபுலியி னுரியாடைத திருவே கமபா
வளாசடையு மிளமபிறையுங கணடு கும்பிட
டனபுருகி மெயபொழியக கணணீா வாரு
மடியவரு மனையவுள வலகி லாத. கூஉ

(இ - ள்) வெளிபபடை ஒளி வீசுகினற பல மணிகள நெருஙகிய வெளளிய மாடஙகளினமீது மேறபதிதத சநதிரகாநதக கறகள ஆகாயததில பொனனைப போனற செககா நிறமுடைய அநதிமாலையில தோனறும பிளளை மதியாகிய மூனறும பிறைசசநதிரனைக கணடு உருகிசசொரிநத நீரினலே, வலிய புலிததோலாடையினை

உடுத்த திருவேகம்பருடைய வளர்ந்து நீண்ட சடையினையும் அவர் அச்சடைமேற் சூடிய இளம்பிறையினையும் கண்டு கும்பிட்டு அன்பினால் உருகி உடம்பெல்லாம் கண்ணீர் வழியநிற்கும் அடியவர்களையும் ஒத்திருக்கும் மாடங்கள் அளவில்லாதன உள்ளன.

(வி - ரை) **தவளமாடம்** - நீறுபூசிய அடியாரையும், **மிசைப்பயில் சந்திரகாந்தம்** - செக்கரையும் பிறையையும் காணும் கண்களையும், (**சந்திர காந்தம்**) - **மதிகண்டு நீர் பொழிதல்** - சிவன்றிருக் கோலங்கண்டு அவ்வடியார் உருகிக் கண்ணீர் பொழிதலையும், **செக்கரும் பிறையும்** சிவபெருமானுடைய செஞ்சடையையும் அதன்மேற் சூடும் பிறையையும் போல்வன என்று உவமை கண்டு கொள்க.

தவள மாடம் - இவை வேறு, முன்பாட்டிற் கூறிய செங்கனகமய மாடங்கள் **வேறு.**

சந்திரகாந்தம் - சந்திரனது கதிர்கள் மேற்றாக்கும்போது நீர்கசியும் இயல்புடைய ஓர் வகைக் கல்.

செக்கர்நிறப் பொழுதுதோன்றும் புனிற்றுமதி - **புனிறு** - ஈன்றணிமையானது. மறை மதிக்கு மூன்றாநாள் மேற்றிசையிற் றோன்றத் தொடங்கும் மதிக் கீறு குறித்தது. **செக்கர்நிறப்பொழுது** - செந்நிறமுள்ள அந்திமாலைப் பொழுது. "குடதிசை மதியது சூடு சென்னி" (வியாழக்குறி - கடைமுடி - 6) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க.

செக்கர்மாலையிற் பிறையினைக்கண்டு நீர் கசியப்பெறும் சந்திரகாந்தத்தினை மேற் பதித்த மாடங்கள், செக்கர்போன்ற சடையினையும் அதிற்சூடும் பிறையினையும் கண்டு அவற்றால் இறைவருடைய கோலத்தினை உள்ளே கண்டுகொண்டு கண்ணீர் பொழியும் அடியார் போல உள்ளன எனக்.

செக்கர் - சிவபெருமானது சடைக்கற்றை போன்றது என்பது "மாலையின், றாங்குருவே போலுஞ் சடைக்கற்றை" என்ற (அற்புதத் திருவந்தாதி) அம்மையார் திருவாக்கானு முணர்க.

மாடங்கள் அடியவரும் போல்வன - என்றது மெய்யும் வினையும்பற்றி வந்த உவமம். **அடியவரும்** - உம்மை உயர்வு சிறப்பு. முன்பாட்டிற்கூறிய தன்மையல்லாமல் இதுவும் என இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை என்றலும் பொருந்தும். 92

1170. முகிலுரிஞ்சுங் கொடிதொடுத்த முடிய வாகு
முழுப்பளிங்கின் மாளிகைகண் முற்றுஞ் சுற்று
நிகரில்சரா சரங்களெல்லா நிழலி னாலே
நிறைதலினா னிறைதவஞ்செ யிமயப் பாவை
நகிலுழுத சுவடும்வளைத் தழும்பும் பூண்ட
நாயகனார் நான்முகற்குப் படைக்க நல்கு
மகிலயோ னிகளெல்லா மமைத்து வைத்த
வரும்பெரும்பண் டாரநிலை யனைய வாகும். ௯௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. மேகங்கள் உராய்கின்ற கொடிகள் கட்டிய சிகரங்களையுடைய முழுதும் பளிங்குக் கற்களாலமைந்த மாளிகைகளைச் (வெளிப்பக்கம்) சுற்றுகின்ற சரங்களும் அசரங்களும் ஆகிய எல்லாம், நிழல்படுதலினால் உண்டாகிய பிரதிபிம்பங்கள் மூலமாக நிறைதலினால், நிறைதவத்தைச் செய்யும் பார்வதியம்மையாரது முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பும் அணிந்துகொண்ட திருவேகாம்பரநாதர், பிரமதேவனுக்குப் படைப்புத் தொழிலுக்காகக் கொடுக்கும்படியான எல்லாச் சீவராசிகளையும்

ஒருங்கே சோத்துவைத்த அரிய பெரிய கருவூலத்தின் நிலைகொண்டன போன்றன வாகும்.

(வி - ரை) நாயகனார் நான்முகற்குப் படைக்க நல்கும் - சிவபெருமான் பிரம தேவனுக்கு வேதமோதுவித்து இக்காஞ்சியைப் பார்த்துப் படைப்புத்தொழில் செய்வா யென்று காட்டினார் என்ற இத்தல வரலாற்றினை இங்கு நினைவு கூர்க.

இவ்வரலாறுபற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க. படைப்புத் தொழிலினுள்ளே படும் சீவராசிகளையெல்லாம் பிரமதேவனிடம் நல்குதற்கு இங்கு அமைத்துவைத்தது போலும் என்பதாம்.

1167-ல் முத்துமாலைகள் தூக்கிய மாடங்களும், 1168-ல் செம்பொன் ஒளிவீசும் மாடங்களும், 1169-ல் தவள மாளிகைகளும், கூறி, இப்பாட்டில் முழுப்பளிங்கின் சுடர் மாளிகைகளைக் கூறும் பொருத்தமும் கண்டுகொள்க.

மாளிகைகள் முற்றும் சுற்றும் - பளிங்கு மாளிகைகளின் புறத்திற் சுற்றும் சராசர அண்டங்களின் நிழல் பிரதிவிம்பமாகக் காணப்பட்டன; ஆதலின் அவை (மாளிகைகள்) யோனிகள் எல்லாம் பொருந்தும் கருவூலம்போல விளங்கின; அக் காட்சி பிரமதேவனுக்குப் படைக்க நல்கும் பண்டாரம்போன்றது என்றதாம். மாடங் கள் பண்டாரநிலை மேவின என்பது மெய்யுற்றிவந்த உவமம்.

சுற்றும் சராசரங்கள் - உலகமும் அண்டங்களும் சுற்றிச் சுழன்று சூழவருவன என்னும் வானசாத்திர உண்மையினை நினைவுகூர்க.

நிழல் - பிரதிவிம்பம். நகில் - முலை. பண்டாரம் - கருவூலம்.

நிறைதவம் செய் - அம்மையாரது செய்தவமே நிறைவுடையது, என்றைக்கும் நித்தியமாகிய சிவபூசையைச் செய்துகொண்டே யிருக்கும் பயன்தருதலால் எனக.

நகிலுழுத சுவடும் வளைத்தழும்பும் பூண்ட நாயகனார் - 1143-1145 பார்க்க. 93

1171. பொற்களப மாளிகைமேன் முன்றி னின்று
பூங்கழங்கு மணிப்பந்தும் போற்றி யாடும்
விற்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி
விழுவனவுங், கெழுவுதுணை மேவு மாதர்
அற்புமுதிர் கலவியினிற் பரிந்து சிந்து
மணிமணிச்சே டியர்தொகுக்கு மவையு, மாகி
நற்கனக மழையன்றிக் காஞ்சி யெல்லை
நவமணிமா ரியும்பொழியு நாளு நாளும். கூச

(இ - ள்) வெளிப்படை. பொன்மயமாகிய களபச்சாந்துடைய மாளிகைகளின் மேல் முன்றிலில் நின்று மெல்லிய கழங்குகளையும், அழகிய பந்துகளையும் இறைவரது புகழ்களைப் போற்றிக்கொண்டு ஆடுகின்ற விற்போன்ற புருவமுடைய கொடிபோன்ற மடவார்களுடைய அணிகலன்களிற் சிதறி விழுகின்ற பொற்பணிகளும், தழுவும் நாய கர்களுடன் கூடிய பெண்கள் அன்பு முதிரும் கலவியில் அன்பு மிகுதியாகிய செயல் களின்றும் சிந்தும் அணிகளினின்றும் வீழ்ந்து சேடிமார்கள்தாம் கூட்டிச் சேர்த்த மணி களும் ஆகி இவ்வகையில் நல்ல பொன்மழையேயல்லாமல் நவமணிமாரியும் பலநாளும் பொழியும் (அந்நகரில்).

(வி - ரை) பொற்களபம் - மாளிகைகளுக்குப் பூசும் பொற்களபச் சாந்து. பொன் - பொற்றூளும் நிறமும் குறித்தது.

பூங்கழங்கும் மணிப்பந்தும் போற்றி ஆடும் விற்புருவக் கோடி மடவார் - போற்றி - இறைவர் தன்மையை என்று செயப்படுபொருள் வருவிக்க. "தொம

பைந்து புடைத்தொலகு நூபுரஞ்சேர் மெல்லடியார், அம்பந்தும் வரிக்கழலும் அரவஞ் செய் பூங்காழி" (சீகாமரம் - சாய்க்காடு - 11) என்றும், "இறைவனது தன்மை பாடிக், கருந்தடங்கண் ணார்கழல்பந் தம்மானைப் பாட்டயருங் கழுமலமே" (மேகரா - 2) என்றும் வரும் ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங்கள் காண்க. மனை முன்றில்களில் வியர்வை எழப் பந்தாடுதல் முன்னாளில் மகளிர்கள் தமது உடல் நலத் திறக்கும் உடல் மென்மைக்கும் ஏற்ப விளையாடும் விளையாட்டுக்களுள் ஒன்றாயிருந்தது. கழல் ஆடுதலும் இந்நாளில் வழக்கொழிந்து வருகின்றது. கழல் - கழற்சிக்காய். **விற்புருவம்** - வில்போன்ற புருவம்; மெய்ப்பற்றி எழுந்த உவமம். **போற்றி** - விளையாட்டுக்களைப் பாராட்டி என்பாருமுண்டு.

கோடி மடவார் - கொடிபோன்ற இடையையுடைய மடவார் என்றலுமாம். கொடி, மடவார்க்கும் இடைக்கும் மெய்ப்பற்றி உவமிக்கப்படும்.

கெழுவுதுணை கலவி - தமது துணைவர்களுடன் - கணவர்களுடன் - அன்பு மிகுதியினால் கூடிய கலவித்துறைகளில் ஊடலும் - பின்னர்க் கூடலும் - என்ற இவை முதலியவற்றால் மகளிர்களின் அணிகளினின்று மணிகள் சிந்துவன என்க. அன்பு முதிர்ந்த காமவிகாரத்துட்பட்ட செயல்களானமையின் **அன்பு** என்பாலது **அற்பு** என்று வலித்தல் விகாரமாயிற்று.

நற்கனக மழையன்றி - காஞ்சியில் முன்னொரு காலத்தில் முகில்கள் பொன்மாரி பெய்தன என்றதொரு வரலாறுமுண்டு. அந்தப் பொன்மழையே யன்றி என்ற குறிப்புமாம். அன்றியும் மேகங்கள் நீர் - பொன் - மணி - முத்து - தீ - மண் முதலியவற்றைப் பெய்யுமென்பதும் நூல்களால் அறியப்படும்.

நாளும் நாளும் - மேல் இருவகைகளைப் பகுத்தாராதலின் நாளும் என்னாது நாளு நாளும் என்று பிரித்துக் கூறினார். அந்நகரில் **பொழியும்** என வருவித்துக் கொள்க.

சிந்தி விழுவனவும் - தொகுக்கும் அவையும் ஆகிக் கனகமழையன்றி - நவமணி மாரியும் பொழியும் (அந்நகரில்) என்க. 94

1172. பூமகளுக் குறையுளெனுந் தகைய வான
 பொன்மாடத் தரமியங்கள் பொலிய நின்று
மாமகரக் குழைமகளிர் மைந்த ரங்கண்
 வந்தேறு முன்னறுநீர் வண்ட லாட்டத்
தூமணிப்பொன் புனைநாளத் துருத்தி வீசுஞ்
 சுடர்விடுசெங் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த
காமாமணி நாசிகையின் மருங்கு தங்குங்
 கருமுகில்கள் செம்முகில்க ளாகிக் காட்டும். ௯௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகும் என்று சொல்லப்படும் தகுதியினையுடைய பொன் மாடங்களின் மேல் நிலா முற்றங்கள் அழகு பொருந்தி விளங்க நின்று பெரிய மகர்குண்டலங்களை அணிந்த பெண்கள், தங்களுடைய நாயகர்கள் அங்கு வந்து ஏறு முன்னர் நறியவாசனையுடைய நீரினால் வண்டலாட்டயர்ந்து விளையாடுதற்காகத், தூயமணிகளிழைத்த அழகார்க்கச் செய்யப்பட்ட உள்துளைகளையுடைய நீர்தூவும் துருத்தியினின்றும் வீசும், ஒளி விடுகின்ற செங்குங்குமப்பூக் கலந்த பனிநீர்த் துளிகள் தோய்ந்துள்ள, அழகிய மணிகள் கட்டிய கோபுர நாசிகையின் பக்கத்தில் தங்கும் கருமுகில்கள் செந்நிற மேகங்களாகித் தோன்றுவன.

(வி - ரை) பூமகள் - செநதாமரைப பூவில இருககும திருமகள இலககுமி. "பூவி னுளென வருதலிற பூமபாவை யெனறே, மேவு நாமம" (திருஞான புராண 1045) எனறது காணக

பூமகளுக்கு உறையுள் என - இலககுமியின இருபபிடம இது எனறது மிகக செலவததின நிறைவு குறிததது பின சொலலும உவமப பொருளகளின தகுதி காடடுதறகு இவவாறு கூறினா உறையுள் - தஙகும இடம

அரமியம் - நிலாமணி முறறம "மாளிகையின மேலால, ஏறி மணி நிலா முனறின மருஙகு" (316) எனறது பாாகக

மைந்தர் வநதேறுமுன் துநத்தி வீசும் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த நாசிகை - எனறது மாதாகள, மாடஙகளின மேனிலையில நிலாமணி முறறததில எஙகும, துளை யுடைய பொனதுருததிகளாற செஙகுஙகும நீரததுவலைகள வீசி வைததனா, அதனை அவாகள தமது நாயகா அஙகு ஏறி வருமுனனாச செயதனா, அவவாறு முனனாச செயதது அவா வருமபோது வணடல ஆடுதறகு ஆயததமாயிருககும பொருடடாம, அபபடி வீசபபடடு மாடததின நாசிகையில தோயநதிருநத செஙகுஙகும நீரததுளிகளை அஙகுத தஙகிய கருமுகிலகள தோயநததனால செநநிற முகிலகளாகிக காடடின எனபதாம

பொன்புனை நாளத்துநத்தி - நாளம் - நீணட தணடு பொன் - செல்வநிறைவு குறிததது பொனனாற செயயபபடட உள துளைகளையுடைய நீாவீசும துருததி water spray-sprout எனபா நவீனா நீரை அதிகமாகக வீழததாமல மூககின சிறு துளைகளால நீாதெளிககும ஒருவகை அமைபபுடைய கருவி துநத்தி - காறறின உதவியால வீசுவது

நாசிகை - மாளிகையின சிகரததுககுக கீழே, நாசி (மூககு) போல நீணடிருககும பகுதி. மாடஙகளை ஒரு மனித உடலாகக கொணடால அதன நாசிபோலவதனால நாசிகை எனபபடும மூககுபபோலக காறறு உள வீசுதறகும இவை பயனபடும

நாசிகையின் மருங்கு தூங்கும் கரு முகில்கள் - மாடஙகளின உயாசசி குறிததது. "செலவ நெடுமாடஞ சென்று சேணோஙகிச, செலவ மதிதோய" (கோயில - குறிஞசி) எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரம காணக இதனால மாடஙகளின செலவ நிலையும, மகளிா விளையாடடும, வாழககை நலனும கூறிய வகையால நகரசசிறபபும, குடிசசிறபபும உடன கூறபபடடன காணக 95

1173. இமமலிய வெடுததநெடு வரைகள போல
விலஙகுசுதைத தவளமா ளிகைநீள கோடடுச்
சிமையடையுஞ சோபான நிரையும விணணுந
தெரிவரிய தூயமையினு, லவற்றுட சோநது
தமாகளுட னிழிநதேறு மைநதா மாதா
தஙகளையும, விசுமபிடைநின றிழியா நிறகு
மமரரையு மரமகளிா தமையும, வெவவே
றறிவரிதாந தகைமையன வனேக மஙகண. கூக

(இ-ள்) வெளிபபடை பனிமூடுமாறு உயர்ந்த நீணட மலைகளைபபோல விளஙகு கின்ற சுணணசசாநது பூசிய வெளளிய மாளிகைகளுடைய நீணட சிகரஙகளின உச சியைச சேர்வதறகாக அமைககபபடட படிகளின வரிசையையும, மேலேயுளள வானுலகததினையும பிரிததது அறியககூடாதபடி உளள தூயமையினாலே, அநதப படி வரிசைகளுட் சேர்நது தமாகளுடன் இறஙகியும ஏறியும வரும மைநதாகளும பெண

களும என்னுமிவர்களையும, விண்ணுலகத்தினின்றும இறங்கிவரும தேவர்களும அர மகளிர என்ற இவர்களையும வெவவேறுகப பிரிதது அறிவதற்கு அரிதாகிய தன்மை யுடையனவாகிய மாளிகைகள அனேகம அங்கு உள்ளன

(வி - ரை) இமம் - பனி பனி மூடியிருத்தலால இமயமலை என்றும, பனிமலை என்றும பெயர வழங்குதல காணக

கோட்டுச்சிமை - சிகரத்தின உச்சி **சிமை** - சிகரம உயர்ந்த நிலையின உயர்ந்த இடம மாடங்களிற கோபுரங்கள போலவும சிகரம போலவும உயர்ச்சிபெற அமைக் கும அமைப்புக்கள காணக high towers-minarets என்பர நவீனர

சோபான நிரையும் விண்ணும் அறிவரிது என்றது படிவரிசை எங்கு முடிகின் றது, அதற்குமேல விண எங்குத்தொடங்குகின்றது, எனப பிரிததுக காணமுடியாத வாறு படிவரிசைகள், கீழிருந்து காணபவர்க்கு விணணிறபோய மறைந்துபடுவன வாகக காணபபடுதல

மைந்தர் மாதர் தங்களையும் - அமரரையும் அரமகளிர் தமையும் - வெவ்வேறு அறிவரிதாம் தகைமை - மிக உயர்ந்த படிவரிசைகளில ஏறியும இறங்கியும செலவோ ராதலின அவர்கள மனிதரோ அன்றித தேவர்கள்தாமோ என்று துணிந்து சொலல முடியாதபடி உயர்ச்சி யுள்ளது எனக அந்நாட்டு மைந்தர மாதர்கள தேவர்களைப போன்ற ஒளியும அழகும உடையவர்கள என்ற குறிப்புமபட நிறபது காணக தேவர்கள பூவுலகத்திறகணித்தாக வரும்போது காலநிலந் தோயவதுபோல வருவர என்ற கொள்கையும கருதுக சோபானமும விண்ணும பிரிததுக காணவரிதாதல போல அவற்றுட சோவோரும பிரிததுக காணவரியர என்றதாம

அமரர் அரமகளிர் விண்ணிடை நின்றிழிதல் - இங்குக காஞ்சியை அடைந்து ஏகாமபரநாதரை வணங்கி உயயும்பொருட்டு என்பது குறிப்பு தேவர - தேவமாதர பலரும இங்கு வழிபட்ட வரலாறுகள காஞ்சிபபுராணத்தினுட காணக 1155-ல உரைத்தவை பார்கக **அரமகளிர்** - ஒருவகைத தேவசாதிப பெணகள.

வரையே—இசைந்தநதத்தவள—நீர்மையினுலவற்றுள்—என்பனவும பாடங்கள.

1174. அரவநெடுந தேர்வீதி யருகு மாடத
தணிமணிககோ புரததயலே வியலவாய நீணட
விரவுமர கதசசோதி வேதித திணணை
விளிமபிறெளி துளுமபமுறைப் படிமீ தேறுங
குரவமருங குழனமடவா ரடியி லூட்டுங
குழமபடுதத செமபஞசின சுவட்டுக கோலம்
பரவைநெடுந் தரங்கமிசை விளங்கித் தோன்றும
பவளநறுந தளிரனைய பலவும பாங்கா கூஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை ஒலியையுடைய நீணட தேர்வீதியின் அருகில உள்ள மாடத்தின அழகிய மணிகள் பதித்த கோபுரத்தின பக்கத்தில உள்ள விசாலமாய நீணட மரகத மணிகளின ஒளிபொருந்திய திணணைகளின விளிமபின ஒளி ததுமபும படி முறைமையின அந்தப படிகளின்மேல ஏறுகின்ற, குராமலர்களைச சூடிய கூந்தலை யுடைய பெணகளின பாதங்களில ஊட்டிய செமபஞசுக குழமபின சுவடுகள பதிந்த கோலமானது, கருங்கடலின நீணட அலைகளின்மேல விளங்கித் தோன்றும்பவளத்தின நறிய தளிர்களைப போன்று விளங்குதற கிடமாகிய பல மாளிகைகளும உள்ளன.

(வி - ரை) வியல் - அகன்ற மரகதச் சோதி விரவு - எனக் மரகதச் சோதி என்றது மரகதமணியின் ஒளி வீசும்படி செய்கின்ற என்றதாம்.

வேதித்திண்ணை விளம்பின் கோலம் - திண்ணையின் விளிம்பானது மரகத ஒளி வீச, அதன் ஓரத்தில் உள்ளபடிகளில் செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டிய பாதமுடைய பெண்கள் ஏறிச் செல்ல, அவர்களது செம்பஞ்சூட்டிய பாதச் சுவடுகள் அந்தப் படிகளிற் பதிகின்றன, அத்தோற்றம் மரகதம்போன்ற கருநிறக் கடலின் அலைவிளிம்பில் காணும் பவளக்கொடியின் தளிர்போன்றது என்பதாம். "துறைக்கொண்ட செம் பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித் தொன்மயிலை" (திருத்தொண்டத்தொகை - 8) என்று இத் தொண்டைநன்னாட்டுக் கடற்கரையினைக் கூறிய திருவாக்கு இங்கு நினைவுகூரத் தற்பாலது.

ஒளி துளும்பு முறை என்றதனால் அவ்வொளி வீச அதனால், மைந்தர் மாதர்களும் ஒளி பெற்று, இயல்பின் ஒளியுள்ள தேவர்போல விளங்கினர் என்பதாம். இந்நாட்டுப் பெண்களின் அடிகள் பவளம்போல விளங்கிற்று என்ற குறிப்புமாம். மேற்பாட்டிற் கூறிய சோபான நிரைகளின் சிறப்பைத் தொடர்ந்து கூறியபடியும் காண்க.

இயல்பாய் நீண்ட—என்பதும் பாடம். 97

1175. வெம்புசினக் களிற்றதிர்வு மாவி ஞாப்பும்
வியனெடுந்தேர்க் காலிசைப்பும் விழவ ருத்த
வம்பொன்மணி வீதிகளி லரங்கி லாடு
மரிவையர்தா புரவொலியோ டமையு மிம்ப,
ரும்பரினிந் திரன்களிற்றின் முழக்குந் தெய்வ
வுயரிரவி மாக்கலிப்பு மயனூர் திந்தேர்
பம்பிசையும் விமானத்து ளாடுந் தெய்வப்
பாவையர்தா புரவரவத் துடனே பலகும். கூஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. மிகுந்த கோபத்தையுடைய யானைகளின் அதிர்வும், குதிரைகளின் ஆர்ப்பும், அகலமாகிய நீண்ட தேர்களின் சக்கரங்கள் செல்கின்ற இசைப்பும், (விழவருத்த காரணத்தால்) அழகிய பொன்னணிந்த வீதிகளில் உள்ள ஆடரங்குகளில் ஆடுகின்ற ஆடற்பெண்களின் காற்சிலம்புகளின் ஒலியோடு (அந்நகரம்) இங்கே அமையும், தேவேந்திரனது ஐராவதமென்னும் யானையின் முழக்கமும், தெய்வத் தன்மையுடைய சூரியனுடைய தேரிற்பூட்டிய குதிரையின் கலிப்பும் பிரம தேவனுடைய ஊர்தியாகிய தேரினது பரவிய முழக்கமும், தேவ விமானங்களி னிடத்து ஆடும் தெய்வப் பெண்களின் காற்சிலம்புகளின் அரவத்துடனே (அந்நக ரின்) உம்பர் நிறைவு பெற்றிருக்கும்.

(வி - ரை) அந்நகரம் என வருவித்துக்கொள்க. அந்நகரத்தின், இம்பர், அதிர்வும், ஆர்ப்பும், இசைப்பும், ஒலியோடு அமையும், உம்பர், முழக்கும் - கலிப்பும் - இசை யும் - அரவத்துடனே பலகும் என்று முடிக்க.

1173-ல் கூறிய கருத்தினைத் தொடர்ந்து மைந்தர் மாதர்களும், அமரர் அரமக ளிரும் இங்கரில் நிறையும் சிறப்பினை இப்பாட்டினுற் கூறினார்.

இம்பரில் மக்கள், யானை, குதிரை, தேர், காலாள், (பெண்கள்) என்ற நால் வகையாலும் நால்வகை ஓசைகளைச் செய்ய, உம்பரில் தேவர்களும், அவ்வாறே, யானை - குதிரை - தேர் - காலாள் (பெண்கள்) என்ற நால்வகையாலும் நால்வகை ஓசைகளைச் செய்கின்றனர் என்பதாம்.

இம்பர் - உம்பர் - என்ற சொல்லாற்றலால் இவ்வுலகமும் மேலுலகமும் வெவ் வேறாகப் பிரிந்த நிலையும், இரண்டு சொற்களும் அடுத்து வைக்கப்பட்டதனால் இவ் விரண்டுலகமும் ஒன்று கூடிய நிலையும் காட்டிய கவிநயமும் காண்க. இரண்டுலகமும் வேறு பிரிந்தனவாயினும் ஒன்றுகூடி விரவியும் நின்றன என்பது.

இங்குக் கூறிய ஓசைகள் பலவும் வெவ்வேறு திறத்தன என்று காட்டத் தனித் தனி ஓசை என்ற ஒருபொருள் குறித்த பல சொற்களால் கூறிய திறமும் காண்க. தேவர் செய்யும் ஓசைகள் மண்ணுலக ஓசைகளினும் சிறந்தன என்பதனை அவ்வச் சொற்களாலும், அவற்றை மேல் வைத்த முறையாலும், அமையும் இம்பர் - உடனே பல்கும் என்ற வினைமுடிபுகளின் ஆற்றலாலும் உணர்த்தினார்.

இங்குக் கூறிய இம்பர் யானை, குதிரை, தேர் என்பன இந்நகர மைந்தர் மாதர்க ளுடையன போலும்; அரசர்களுடைய போர்க்கருவிகளல்ல என்றமைத்துக் கொள்ளு தல்வேண்டும்; அவற்றை 1177-ல் வேறு கூறுதலுடன் பொருத்த வேண்டில்.

விழவறாத அம்பொன் மணிவீதி - காஞ்சி நகரத்தில், ஆண்டின் ஒவ்வோர் மாத மும் பல விழாக்கள் நிகழ்வது இன்றும் காணப்படும் சிறப்பாகும். "கொடிகொள் செல்வ விழாக்குணா லையறாக், கடிகொள் பூம்பொழிற் கச்சி" (குறுந்தொகை) என் பது தேவாரம். "வீதிநாளும் ஒழியா விழாவணி" (1181), "விழவுமலி திருக்காஞ்சி வரைப்பு" (1179) என்று பின்னரும் இதனை வற்புறுத்துதல் காண்க. விழாக்கள் வீதிக்கும் சிறப்புத் தருவன. "விழவருதன விளங்கொளி மணிநெடு வீதி" (ஏயர் கோன் புரா - 3), "விழவுநின்ற வியன்மறுகு" (மதுரைக்காஞ்சி - 328)

அரங்கு - ஆடரங்குகள் இவைகள் பெருநகரங்களில் அமைவன. "வீதித் தேரோடு மரங்கேறிச் சேயிழையார் நடம்பயிலுந் திருவையாறே" முதலியவை காண்க.

தெய்வ உயர் இரவி மா - சூரியனது குதிரை - ஏழு நிறமுடையதென்றும் அதனால் சப்தாசுவம் என்று பெயர் பெறுவதென்றும் கூறுதல் மரபு.

விமானத்துள் ஆடுந் தெய்வப் பாவையர் - தேவ விமானங்களில் விண்ணினின் றும் இறங்கும்போது தேவ அரம்பையர் ஆடல் செய்துகொண்டு வருகின்றனர். மண்ணோர் அரங்கிலும், அரம்பையர் விமானங்களிலும் ஆடுகின்றனர் என்பதாம்.

அலையுமிம்பர் - அணையும் இம்பர்—என்பதும், அவனூர்தித் தேர்—என்பதும் பாடங்கள். 98

மறை அந்தணர் வீதி

1176\. அருமறையந் தணர்மன்னு மிருக்கை யான
வாகுதியின் புகையடுத்த வம்பொன் மாடப்
பெருமறுகு தொறும்வேள்விச் சாலை யெங்கும்
பெறும்அவிப்பா கங்கொடுக்கும் பெற்றி மேலோர்
வருமுறைமை யழைக்கவிடு மந்திரமெம் மருங்கும்
வானவர்நா யகர்திருவே கம்பர் முன்றிற்
றிருமலிபொற் கோபுரத்து நெருங்கு மெல்லாந்
தேவரையு மணித்தாகக் கொண்டு செல்லும். ௯௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. அருமறைவல்ல அந்தணர்கள் வாழும் இருக்கைக ளாகிய, ஆகுதிப்புகை நிரம்பிய அழகிய பொன்மயமான மாளிகைகள் நிறைந்த பெரிய வீதிகள்தோறும் ஆகுதியின் புகை அடுத்த வேள்விசெய்யுமிடங்களில் எங்கும்,

அவ்வத் தேவர்கள் பெறுகின்ற அவிப்பாகங்களைக் கொடுக்கும் தன்மையுடைய மேலோர்கள் கூறும், அத்தேவர்களை வரும்முறையில் அழைப்பதற்கு உரிய மந்திரங்கள், தேவர்களின் நாயகராகிய திருவேகம்பர் திருமுன்றிலில் திருமலிதற்கிடமாகிய பொற்கோபுர வாயிலில் நெருங்கியிருக்கும் எல்லாத் தேவர்களையும் தம்பக்கத்தில் (வேள்விச்சாலைகளுக்கு) அழைத்துக்கொண்டு போகும்.

(வி - ரை) இதுவரை வீதிகளின் சிறப்புக்களைப் பொதுவகையாற் கூறினார் இனி, நாற்குலத்தாரும், குலபேதத்தாரும் முறையே வாழும் வீதிகளைத் தனித்தனி கூறுகின்றார்

அருமறை அந்தணர் - வேதவேதியர். சிவவேதியர்களாகிய அந்தணர்களினின்றும் வேறு பிரித்துணர்தற்கு மறை அந்தணர் என்றார்

மறுகுதோறும் வேள்விச்சாலை - அந்தணர் தினமும் வேள்வி வளர்க்கும் இடங்கள். 1063-1064ல் உரைத்தவை பார்க்க.

அவிப்பாகம் - வேள்விகளில் தீக்கடவுளின் வாயிலாகத் தேவர்களுக்கு இடும் உணவு அவி எனப்படும் பாகம் - "எண்ணிறந்த கடவுளருக் கிடுமுணவு கொண்டேடும், வண்ணவெரி வாயினக்கண் வைத்ததென" (796) என்றது காண்க பாகம் - பகுதி - அவியின் பகுதி அவியானது பற்பல தேவர்க்கும் தனித்தனி பிரித்துக் கொடுக்கப்படுமானதால் அவிப்பாகம் எனப்படும்.

அழைக்கவிடும் மந்திரங்கள் - அழைத்தற்காகச் சொல்லப்படும் மந்திரங்கள்

மந்திரங்கள் - தேவரை - அணித்தாகக் - கொண்டு செல்லும் என்று கூட்டுக எல்லாத தேவர்களும் திருவேகம்பரது திருவாயிலில் முன்னரே வந்துகூடி நெருங்கியுள்ளார்கள் என்பதும், வேள்விச்சாலையில் அவ்வவர்களுக்குரிய அவிப்பாகம் கொடுத்தற்காக அவர்களைக் கூப்பிடும் மந்திரங்கள், கோயில் வாயிலினின்றும் அவர்களை வேள்விச்சாலைக் கணிமையில் கொண்டு செலுத்தும் என்பதும் கருத்து

பெற்றி மேலோர் - பெற்றி - தன்மை பெற்றியை உடைய பெரியோர்கள்.

அழைக்கவிடும் மந்திரங்கள் - அழைத்தற்காக உச்சரிக்கப்படும் உரிய மந்திரங்கள். விடும் - பிரயோகிக்கப்படும் - சொல்லப்படும் - என்ற பொருளில் வந்தது. அழைக்கத் தூதுவிடுதல்போல இந்த மந்திரங்கள் உச்சரிக்கப்பட்டபோது அவை தூது சென்று உரியதேவரை அழைத்துக் கொணர்ந்து விடுத்தலினாலே அழைக்க விடும் என்றார் விடும் என்பதனைப் பகுதிப் பொருள் விகுதியாகக் கொண்டு அழைக்கும் எனப் பொருள் கொள்ளவும் பொருந்தும் அழைத்துவிடும் என்பது பாடமாயின் அழைத்தற்கும், பின்னர் முடிவில் போக விடுத்தற்கும், உரிய மந்திரங்கள் எனக

வானவர் நாயகர் எல்லாத் தேவரையும் - வானவர் நாயகராதலின் அவரது திருவாயிலில் தங்கள் தங்கள் குறைதீரும்படி வரம்பெறுதற்கும், பணி யறிந்து புரிவதற்குமாகத் திருமுன்பு காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர் எல்லாத் தேவர்களும் என்பார் வானவர் நாயகர் என உடம்பொடு புணர்த்தி ஓதினார் "வாய்தலைப்பற்றித் துன்றி நின்றார் தொல்லை வானவர் ஈட்டம் பணியறிவான், வந்துநின்றாரயன் நூறுதிரு மாலும் மதிட்கச்சியாய" (கச்சி - திருவிருத்தம்) என்ற அப்பர்சுவாமிகள் தேவாரமும், "வாழ்ந்திமையோர் குழாநெருங்கு மணிநீள் வாயில்" (திருஞான - புரா - 1021), "மால் யனசத மகனபெருந் தேவர் மற்று முள்ளவர்கள் முற்று நெருங்கிச்,சீல மாமுனிவர் சென்றுமுன் றுன்னி நிறப் திருவாயில்" (249) என்ற திருவாக்குக்களும் காண்க எல்லாத் தேவரையும் - உம்மை முற்றும்மை அங்கு வந்து நெருங்கிக்காத்து வாழ்வடைகின்றார்கள் தேவர்கள் கூட்டம் முழுவதும் என்பது குறிப்பு. நெருங்கும் -

காலம பெறறுத திருவாயிலினுளளே புகுதறகு முநதிககொளவதறகாகப புடைபடடு முநதி நெருஙகுகினறனா “ கருமால பிரமன தடைபட டினனுஞ சார மாட்டாத தனனைத தநத வெனனை ரமுதைப, புடைபட டிருபப தெனறு கொலலோ” (புணாசசிப பதது - 1) திருவாசகம * 99

அரசர் வீதி

1177. அரசாகுலப பெருநதெருவுந தெறறி முற்றத
தாயுதஙகள பயிலுமலிய விடமு மஙகட
புரசைமதக கரிகளொடு புரவி யேறும
பொறபுடைய வீதிகளும பொலிய வெஙகும
விரைசெயநறுந தொடையலஙகற குமரா செயயும
வியபபுறுசெய தொழிலகணடு விஞசை விணணோ
நிரைசெறியும விமானவூா திகளின மேலு
நிலமிசையும பலமுறையு நிரநது நீஙகாா. கoo

(இ - ள்) வெளிபபடை. அரசமரபினா வாழும பெரிய வீதிகளிலும, தெறறியினை யுடைய முறறஙகளில ஆயுதஙகளைபபயிலும அகலமான இடஙகளிலும, அவவிடததுக கயிறறையுடைய யானைகளையும குதிரைகளையும ஏறிநடததும அழகிய வீதிகளிலும, எவவிடததும, பொலிவுடையுமபடி, வாசனை வீசுகினற நல்ல மலாகளையும மணிமாலை களையும அணிநத அரசகுமாராகள செயயும அதிசயிககததகுநத விலல - வாள - முதலிய விததைகளைக கணடு, விததியாதராகளாகிய தேவகூடடததாா வரிசையான நெருஙகிய தேவவிமானஙகளின மேலும நிலததின மேலும பலமுறையும கூடி நீஙகாதிருபபாா

(வி - ரை) தெருவும - இடமும - வீதிகளும - எஙகும பொலிய - கணடு - விஞசை விணணோ - நிரநது நீஙகாா எனக

குலப்பெருந்தெரு - குலம் - கூடடமும தனமையும குறிதத தெனினுமாம

தெற்றி - சிததிர கூடஙகள வியல் இடம் - விலல - வேலல - வாள முதலிய ஆயுதஙகளை அரசிளஙகுமரா பயிலும இடமாதலின அகலமான முறறஙகளை உடையன எனபது

அங்கண் - அதறகுப பககமான இடஙகளில யானை - குதிரை ஏறறம பயிலும இடஙகள ஆயுதம பயில இடஙகளுககு அணிமையில அமைதல மரபும இயலபுமாம

தொடை - பூமாலை தொடுககபபடுவதால தொடை எனபபடும அலங்கல் - மணிமாலை

தொடை அலங்கற் குமரர் - தததமககுரிய அடையாள மாலைகளையும, (அவை பெருமபாலும மணமும அழகும பெறுவாகலான) அழகும மணமுடைய வேறு மலா மாலைகளையும அணிநத அரசகுமாராகள எனறலுமாம

புரசை - யானைககழுததுககயிறு புரோசை எனப செய்தொழில் கண்டு வியப்புறு விஞ்சை விண்ணோர் - எனறு கூடடி உரைததலுமாம செய்தொழில் - விலல - வாள முதலிய விததைகளின தொழில விததை வலலவாகளாதலின இததேவாகள விஞ்சையர்கள எனபபடுவா விஞ்சை - வித்தை எனபதன மருஉ

*இது முதல 3 பாடடுககளும சிறிது ஐயபபாடுடையன எனபது பறறி எனது “சேககிழாா” 215-217 பககஙகள பாாககு.

விமான வூர்திகளின் மேலும் நிலமிசையும் என்றது மேலிருந்து கண்டு வியபப தும், கீழ் நிலமிசை வந்து உடனிருந்து பழகிக் கொளவதும் செயவா என்ற குறிபபுப படக் கூறியதாம

விருப்புறுசெய்—எனபதும பாடம 100

வணிகர் வீதி

1178. வெயிலுமிழும பனமணிபபூண் வணிக மாககள்
விரவுநிதி வளமபெருககும வெறுககை மிகக
வயினிலவு மணிககடைமா நகாக ளெல்லாம்
வனபபுடைய பொருடகுலஙகண மலிந லாலே
கயிலைமலை யாககசசி யால யஙகள
கமபமுமே வியதனமை கணடு போறறப்
பயிலுமுருப பலகொணடு நிதிககோன றஙகப
பயிலளகா புரிவகுதத பரிசு காட்டும. கoக

(இ - ள்) வெளிபபடை ஒளி வீசும பல மணிகளையுடைய அணிகலனகளை அணிநத வணிகாகள பொருநதிய நிதிகளின வளஙகளைப பெருககச செயயும செலவங கள மிகுநத இடததால மிகக, மணிகள அழுததிய முதல வாயிலையுடைய பெரிய மாளிகைகள எலலாம, அழகுடைய பொனனும நவமணிகளும முதலிய செலவக கூட டஙகள நிறைதலால கயிலாயபதியாகிய சிவபெருமான கசசியிலிருககும பலதளிகளி லும திருஏகாமபரததிலும எழுநதருளியிருககும சிறபபை யறிநது குபேரன வநது, தரிசிததுத துதிபபதறகுத தஙகுவதறகாக அளகாபுரியைப பயிலகினற பல உருவஙக ளுடன வகுதத தனமையினைக காட்டுவன

(வி - ரை) வெறுக்கை - செலவம வளம் பெருக்கும் வெறுக்கை என்றது பல வகை வளஙகளையும பெருககுகினற நிலை குறிததது

பொருட்குலங்கள் - பொருளகளின பலவகைத தொகுதிகள. ஆலயங்கள் கம்ப மும் - ஆலயஙகளிடததும ஏகமபததின கணணும ஆலயஙகள என்றவிடதது உமமை தொககது ாரிடததும ஏழனுருபுகள தொககன 1153 பாாகக.

நிதிக்கோன் - குபேரன பயில் அளகாபுரி - குபேரன வசிககும அளகை. அளகாபுரியைப் பல உருக்கொண்டு வகுத்த பரிசு எனக

மாநகர்கள் என்றது இஙகு மாளிகைகளையும மாளிகைகளின தொகுதிகளையும குறிததது மாஙகாகள - மலிதலாலே பரிசு காட்டும எனக நகர் - மாடஙகள எனப பொருள கொளவா நசசினாாககினியா (சிநதா - நாம - 297)

மாநகர்கள் - வணிகா தெருககள தனிததுப பல செலவ மாளிகைகளுடன விளஙகுவதால அவையே தனி நகரஙகள போனறன எனபது கருதது இவவாறுளள இடஙகள தனிநகரஙகளாகப பெயா வழஙகுதலும காணக.

பயிலும்உரு - அளகாபுரியைப பழகியவாகள இதுவே அது என்று காணததகக உருவம பயில் அளகாபுரி - குபேரன வாழும அளகை 101

வேளாளர் வீதி

1179. விழவுமலி திருககாஞ்சி வரைபபின் வேளாண
விழுககுடிமைப பெருஞசெலவா விளஙகும வேணி
மழவிளவெண டிஙகளபுனை கமபா செமபொன
மலைவலலிக களிததவரு ளுணவின மூலந

தொழவுலகு பெறுமவடா னருளப பெறறுத
தொனனிலததுு மனனுபயிா வேத வாய்மை
யுழவுதொழி லாறபெருககி யுயிாக ளெலலா
மோஙகவருந தருமவினைக குளரா லெனறும. க�0உ

(இ - ள்) வெளிபபடை விழாககள மிகுகினற திருககாஞசியின எலலையில வேளாளராகிய தூயகுடியில வநத பெருஞ செலவாகள, ஒளி விளஙகுகினற சடையில மிக இளைய வெளளிய பிறையினைச சூடிய திருவேகமபா, செமபொனமலைவலலியாகிய காமாடசியமமையாருககுக கொடுதத அருளுருபபெறற உணவினமூலம எனனும இருநாழி நெலலையும, தமமைத தொழுதமையால, உலகஙகளையெலலாம பெறற தாயாராகிய அவவமமையாா கொடுததருள, அதனைப பெறறுப, பழமையாகிய இவவுலகததில நிலைதத பயிாகளை வேத வாயமையிற பேசபபடும உழவு தொழிலாற பெருகசசெயது, எலலா உயிாகளும தழைககுமபடி வருகினற தருமச செயகைகளுககு உரியவாகளாய எநநாளும தழைததுளளாாகள

(வி - ரை) விழக்குடி - விழுப்பம் - உயாவு - மேனமைதஙகிய குடிபபிறபபு

பெருஞ்செல்வம் - "மேழிச செலவங கோழை படாது", "பலகுடை நீழலுந தஙகுடைககீழக காணபா" எனபனவாதி முதுமொழிகள் வேளாளருடைய செலவததின பெருமையை விளககுவன முன பாடடில "விரவுநிதி வளமபெருககும வெறுககை", "மணிககடை", "வனபபுடைய பொருடகுலஙகள", "பயில அளகாபுரி" எனறு பலவாறும வணிகரது பொருடசிறபபினைப பேசிய ஆசிரியா, இஙகு, வேளாளரை (அதனினும) பெரும் செல்வர் எனற குறிபபும, உணவின் மூலம் - உயிர்களெலாம் ஓங்கவரும் தருமவினை எனற குறிபபுககளும காணக

மழ - இள - ஒருபொருட பனமொழி - மிகக இளமை குறிததது

அருள் உணவின் மூலம் - அருள் - அருளுருவாகிய உயிாகள ஓஙக அறஙகள எலலாமும செயதறபொருடடுத தரபபடுதலின அருளுருவாயிறறு உணவின் மூலம் - நெல பெருகி உணவுககு உதவுதலால மூலம் எனறா வளர் உணவின் மூலம் எனபது பாடமாயின, மேனமேல ஒனறு ஆயிரமாக இலககமாகப பெருகுநதனமையுடைய விதைமுதல எனக. விதை முனனதோ மரம முனனதோ எனனும பீசாஙகுர நியாயம எனறதொரு முறைககு விடையிறுபபாா போனறு விதை தான முதலாகிய மூலமாகும - அது இறைவன இறைவிககளிததது எனறு கூறும குறிபபும காணக

உலகுதொழப் பெறும் அவள் - உலகததுயிாகள எலலாம தொழுதேததி உயயுமாறு உணவின மூலததைப பெறுகினற அமமையாா எனறலுமாம

வேத வாயமை உழவு தொழில் - வேதஙகளுளளே விதிககபபடட தருமஙகளுட் சிறநத உழவுதொழில எனறலுமாம வாயமை ஒழுககததுநினறு பெருககி எனறு கூடடியுரைததலுமொனறு உயிாகளெலலாம ஓஙகவரும தொழிலாதலின தருமவினை எனறும உடன கூறினா.

தருமவினை - வேளாணமை ஏனைய தொழிலகளபோ லனறி இததொழிலினகண, ஜீவகாருணயமாகிய அறம நிகழநது வருதறகேதுவாதல குறிககபபடடது தருமவினைக்கு என்றும் உளரால் எனக தருமஞ செயவதறகெனறே அமைநது எனறும வாழபவா வேளாளாகள எனபது. ஆல் - அசை.

ஓங்கவரும்—எனபதும பாடம.

குல பேதம்

***1180.** ஓங்கியநாற் குலத்தோவ்வாப் புணர்விற் றம்மி
லுயர்ந்தனவு மிழிந்தனவு மான சாதி
தாங்குழுமிப் பிறந்தகுல பேத மெல்லாந்
தந்தகைமைக் கேற்றதனி யிடங்கண் மேவி
யாங்குநிறை கிளைபயின்று மரபி னுற்ற
வடுத்தவினைத் தொழின்முறைமை வழாமை நீடு
பாங்குவள ரிருக்கைநிலை பலவு மெல்லாம்
பணைபுரீ டியவுரிமைப் பால வன்றே. ௧௦௩

(இ - ள்) உயர்வுடைய நாற்குலங்களிலும் ஒவ்வாப்புணர்ச்சியினால், அவற்றுள் உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் ஆன சாதிகள் தம்முட் கூடுதலாற் பிறந்த குலபேதங்கள் எல்லாம் தங்கள் தங்களுடைய தகுதிக்கேற்றவாறு அமைந்த தனியிடங்களிற் பொருந்தி, அங்கு, நிறைந்த தம் கிளைஞர்களுடன் கலந்து தங்கள் தங்கள் மரபினுக்கு ஏற்ற தொழில் முறைமையில் தவறாமல் நீடும்படியான குணத்துடன் பெருக வாழ்ந்திருக்கும் பல வாகிய இருக்கை நிலைகள் எல்லாம் நற்பணைபுரீடிய உரிமையுடையனவாயுள்ளன

(வி - ரை) ஓங்கிய நாற்குலம் - அந்தணர் - அரசர் - வணிகர் - வேளாளர் என்பன. இவை தொல்காப்பிய முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களுட் கூறப்பட்டுள்ளன "அறு வகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும், ஐவகை மரபி னரசர் பக்கமும், இருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமும்" (தொல் - புறத்திணை - 20) என்ற இடத்து வேளாளர்க்கும் அறு தொழில் கூறினர் தொல்காப்பியனார்.*

ஒவ்வாப்புணர்வில் - அவ்வக்குலத்தோர் அவ்வக்குலத்தில் மணஞ்செய்து கொள்ளுதல் நூல்களானும் ஆன்றோராசாரத்தானும் ஒப்பப்படுவதென்பதும், அவ்வா றன்றிக், குலம் பிறழ்ந்து புணர்ந்து கொள்ளுதல் ஒவ்வாதென்பதும், ஆம் ஆனால், பல்லாற்றானும் விதிபிறழ்ந்து ஒழுகும் மக்கட்பண்பில், இவையும் உலக வழக்கினுள் வருவனவாதலின், நகர அமைப்பினுள் இவர்களும் இடம்பெறற் றமைவாராயினர். மேற் காட்டிய தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தினுள் பக்கமும் என்றதற்கு "அவ்வருணத்தார் ஏனைய வருணத்தார்கட்கொண்ட பெண்பாற்கட்டோன்றிய வருணப் பகுதியோரும்" என்று நச்சினார்க்கினியர் உரைத்துப் போந்தனர்

தம்மில் .பேதமெல்லாம் - நாற்குலத்தினுள், உயர்சாதி ஆணும், தாழ்ந்தசாதிப் பெண்ணும் கூடிப் பிறந்த மூவகையான அநுலோமரும், அதுபோலத் தாழ்ந்த சாதி ஆண் உயர்சாதிப் பெண்ணுடன் சேர்ந்து பிறந்த அறுவகையான பிரதிலோமரும், இவ்விருவகையினர் தம்முட்கலப்பால் பிறந்த சங்கரரும் என இவை குலபேதமாகும் என்று மனு முதலிய தருமநூல்கள் வகுக்கும் அநுலோமர் மூவர் பிரதிலோமர் மூவர் ஆக அறுவர் என்பதும், இவ்வறுவரும் ஔத்திரிதீக்கைக்குரியர் என்பதும் சிவாகமங்

---

*இந்த அறுதொழிலாவன எவை என்பதுபற்றி உரையாசிரியர்கள் வெவ்வேறு திறம்பட உரைத்தனர் அவை எவ்வாறாயினும், அறுதொழிலுரிமையுடைய தமிழருள் வேளாளர் என்பார் வேறு, நால்வகைச் சாதியுள் ஏவல் மாக்களாகிய சூத்திரர் என் பார் வேறு, என்பதறிவோர் துணிபு. குலங்களின் நலங்களையும் உயர்வு தாழ்வுகளையும் பற்றிப் பூசலிடுவோர் இத்திருப்பாட்டிலும் தொல்காப்பிய முதலிய பழந்தமிழ் நூல் களினும் கூறிய வகைகளைச் சிந்தித்து அமைந்து ஒழுகுதல் நலந்தரும்.

களின கொளகையுமாம. விரிவுகள ஆணடுக கணடுகொளக இவை விரிநது பரததலின பேதமேல்லாம் எனமுா 1124-ல உரைததவையும பாாகக

தம் தகைமைக்கேற்ற தனி இடங்கள் மேவி - எனவும, மரபின் ஆற்ற அடுத்த வினைத் தொழின் முறைமை வழாமை எனவும, கூறியவாறறுல நகர அமைபபிலும, மககட கூடட ஒழுஙகு அமைபபிலும இககுலததவா யாவரும அவவவாககுக குறிதத ஒவவோா தனியிடததின குடிவாழககைககும, அவவவா மரபுககேறற தனிததொழில வாழககைககும உரியவா எனபது பெறபபடும

உரிமைப்பால - எனபதும கருதுக இதனுல அவவவா சமூக உரிமைகளும கடமைகளும, நூலகளாலும ஆனமுோ ஆசார வழககாலும வரையறுககபபடடுளளன எனபது விளஙகும இதுபறறி முன உரைததவையும நினைவு கூாக எவரும ஒனறு போலவே எததொழிலும செயவதறகும எஙகும உறைவதறகும உரியவா எனனும புதுககொள்கை முநது நூலகளாலும ஆனமுோராலும ஆதரவு பெருததெனபதுவும இதனுல விளஙகுவதாம. 103

வேறு

1181. ஆதி மூதெயி லங்கா மனனிய
சோதி நீணமணித தூபமுந தீபமுங
கோதில பலலிய முஙகொடி யுமபயில
வீதி நாளு மொழியா விழாவணி. கoச

(இ - ள்) வெளிபபடை. ஆதிதேவரது பழைமையாகிய மதில் சூழநத அநதக காஞசி மாநகரததில உளள வீதிகள, நீளும சோதியுடைய மணிகளிழைதத தூப தீபங களையும, குறறமபோககும பல இயஙகளையும, கொடிகளையும உடையனவாகிய விழாக களின சிறபபுககளை, எனறும நீஙகாதிருககினறன

(வி - ரை) ஆதி - முதலவா ஆதியின் - நகர் எனறு கூடடுக. ஆதிநகர் - முதனமையான நகா எனறுரைபபினும அமையும

சோதி நீள் மணி - தூபகலசஙகளுககும தீபகலசஙகளுககும மணிகளிழைத துளளன எனபதாம

கோதில் இயமும் - கோதில் கொடியும் - எனறு தனிததனி கூடடுக சிவ பெருமானறிருவிழாககளில முழககபபடும பேரி முதலிய பலவகை இயஙகளும, பூத பைசாச முதலியவறறுல வரும குறறஙகள சாராமல மககளைககாககுந தனமை யுடையன எனபதும, அவவாறே சிவனது இடபக கொடியும உயிாகளின பாசமாகிய தீமை போககும தனமையுடையது எனபதும சிவாகமஙகளின துணிபு "கோதிலா வேறுங கொடி" எனற திருவாசகமும காணக கோது இல் - கோதினை இலலையாககச செயயும எனக கோதில் பல் இயம் - குறறமிலலாத பல இயஙகள எனறும, கொடி விழாககளின சிறபபுககளுள ஒனறுகிய கொடியாடைகள எனறும உரைபபாரும உணடு. வீதி - சாதியொருமையாதலின ஒழியா எனற பனமைவினை கொணடது

ஆதிநகா - மன்னியவீதி - தூபமும - தீபமும - கொடியும - பயில - விழாவணி - நாளும் - ஒழியா எனறு கூடடி முடிகக

விழா அணிகளை வருமபாடடில் விரித்துககூறுகினமுர். 104

1182. வாயி லெஙகணுந தோரண, மாமதில
ஞாயி லெஙகணுஞ சூழமுகி, ஞணமதி

தோயி லெங்கணு மங்கலந், தொண்டர்சூழ
கோயி லெங்கணு மும்பர் குலக்குழாம் கஂ௫

(இ ள்) வெளிப்படை. (விழா அணி ஆவன) அந்நகரின் மாளிகை வாயில்கள் தோறும் தோரணங்கள் உள்ளன; பெரிய மதிலின் உறுப்புக்களின் மேல் எல்லாம் மேகங்கள் சூழ்கின்றன, ஒளிவிளங்கும் சந்திரன் தோயும்படி உயர்ந்த வீடுகளில் எங்கும் மங்கலங்கள் நிகழ்கின்றன தொண்டர்கள் சூழ்ந்து வலம் வரும் கோயில்களிலெல்லாம் தேவர்களின் மிகுந்த கூட்டங்கள் உள்ளன

(வி - ரை) வாயில் - தோரணம் - அந்நகர மாந்தர் தங்கள் தங்களுடைய மாளிகை வாயில்களில் எங்கும் தோரண முதலியவற்றால் அலங்கரித்தல் சிவபெருமானது திருவிழாக்களின் சிறப்பினை நோக்கி என்க

மதிதோய் இல் எங்கணும் மங்கலம் என்றதும் அக்கருத்துப்பற்றியேயாம் மங்கலம் - திருவிழாவின் பொருட்டு நகரமாந்தர் தங்கள் மனைகளில் இயங்கள் முழக்குதல், ஆடல் பாடல் இயற்றுதல், முதலாயின நிகழ்ச்சிகள் செய்வித்தல் இன்றும் திருத்தில்லை - திருவாலவாய் முதலாயின பெருந்தலங்களிற் காணத்தக்கன.

ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்கள் ஞாயிலில் முகில் சூழ்தல் என்றது திருவிழாவின் வேள்விகளின் பயனாய முகில்கள் உண்டாகிச் சூழ்தல் குறித்தது.

தொண்டர்சூழ் - சூழ்தல் - வலம் வருதல் - நிறைதல் என்றலுமாம் உம்பர்குலக்குழாம் - தொண்டர்கள் சென்று சூழ்வந்து செல்லத், தேவர்கள் காலமும் இடமும் பெறாது காத்திருக்கின்றனர் என்பது குறிப்பு 1176-ல் உரைத்தவையும், 17-18-ம் இவ்வாறு முன் வந்தவையும் பார்க்க

குலக்குழாம் - குலம் இங்குப் பலவகைத் தேவகணங்களைக் குறித்தது. 105

1183. வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன;
மாத ரோதி மலரே பிணியன;
காதல் வீதி விலக்கே கவலைய;
சூத மாதவி யேபுறஞ் சூழ்வன. கஂ௬

(இ - ள்) வெளிப்படை வேத வேதியர்கள் இயற்றும் வேள்விகளே தீயினைக் கொண்டன, பெண்களின் கூந்தல்களில் உள்ள மலர்களே பிணிப்புடையன, விருப்பந்தரும் வீதிகளில் விலக்குக்களாகிய வழிகளே கவலையுடையன; மாமரங்களும் குருக்கத்தி மரங்களுமே புறஞ்சூழ்வன.

(வி - ரை) காஞ்சி நகரத்தில் அரன்றிருவிழாவும் அடிமைத் திறமும் செவ்வனே நிகழ்வனவாதலானும், மாந்தர் கனவிலும் தீமைநினையாத தூய சிந்தையராயுள்ளமையானும், பிற ஊர்களினும் நாடுகளினும் அண்டங்களினும் காணப்படும் பிணி, கவலை, புறஞ்சூழ்தல் முதலிய குற்றங்களை இங்குக் காணமுடியாது கோதுகளை அரன் திருவிழாக்கள் போக்குவன என்பது முன்பாட்டில் உரைக்கப்பட்டது இவற்றைக் காண வேண்டுமானால் சொற்சிலேடை நயம்பற்றியும், சொல்லாற்றலானும், கூறலாமேயன்றி உண்மையிற் காணமுடியாது என்பது இப்பாட்டின் கருத்து இவ்வாறே மேல் வரும் இரண்டு பாட்டுக்களினும் கொள்க

வேள்வியே தீயன - தீயன - என்பது தீயை உடையன - தீமையுடையன - என இருபொருளும்பட வழங்கும் தீயையுடைமையால் தீயன என்னலாமன்றித் தீமையுடைமையால் அவ்வாறு சொல்லத்தக்க பொருள் வேறொன்றுமில்லை என்பார் வேள்

வியே என்று பிரிநிலையேகாரந் தந்து கூறினார் மலரே - விலக்கே - மாதவியே என்ற இடங்களினும் இவ்வாறே கொள்க.

மலரே பிணியன - பிணியன - பிணிக்கப்படுவன - பிணியுடையன என்பது சிலேடை. ஓதி - கூந்தல்.

வீதி விலக்கே கவலைய - விலக்கு - பெருவீதிகளினின்றும் விலகிச் செல்லும் சிறு வீதிகள். கவலை - சந்து முடுக்கு. கவலைய - சந்து முடுக்குக்களை உடையன - கவலையினையுடையன என்பது சிலேடை.

சூத மாதவியே புறஞ்சூழ்வன - புறஞ்சூழ்தல் - புறத்திற் சூழ்தல் - புறங்கூறிக் கேடுநினைத்தல் (கோட்சொல்லுதல்) என்பது சிலேடை.

"துன்பே கவலை பிணியென்றிவற்றை நணுகாமற் றுரந்து கரந்து மிடா" (அதிகை-கொல்லி) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரமும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

இத்திருப்பாட்டும் மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களும் ஒழித்துக் காட்டணி என்னும் அணியின் பாற்படும். 106

1184. சாய லார்க ணுசுப்பே தளர்வன;
வாய மாடக் கொடியே யசைவன;
சேய வோடைக் களிறே திகைப்பன;
பாய சோலைத் தருவே பயத்தன. கஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய பெண்களின் இடைகளே தளர்வன, அப்பெண்களின் கூட்டங்களையுடைய மாடங்களின்மேல் உள்ள கொடிகளே அசைவன, சிவந்த பொன்னிறமான நெற்றிப்பட்டங்கள் பூண்ட யானைகளே திகைப்பன, பரவிய சோலைகளிலுள்ள மரங்களே பயத்தையுடையன.

(வி - ரை) தளர்ச்சியையுடையன நுசுப்பே, அசைவையுடையன கொடியே, திகைப்பையுடையன களிறே, பயத்தையுடையன தருவே, இவையன்றித் தளர்வு முதலியனவற்றை உடையபொருள் வேறில்லை என்பது கருத்து.

நுசுப்பே தளர்வன - தளர்தல் - துவளுதல் - இளைத்தல் - என்பது சிலேடை.

ஆயம் - (பெண்களின்) கூட்டம்.

கொடியே அசைவன - அசைதல் - காற்றினால் ஆடி அசைதல் - ஓர் நிலையில்லாது பெயர்தல் என்பது சிலேடை.

களிறே - திகைப்பன - திகைப்பன - திகை - திசை - திக்குக்களில் உள்ளன. திகைத்தல் - மயங்குதல் - மயக்கத்தை உடையன என்பது சிலேடை. திக்குக்களில் உள்ளன என்றபொருட்குச் சேய களிறு என்று கூட்டி நெடுந்தூரத்தில் உள்ள என்று பொருள் கொள்க.

பாய - பரவிய. தருவே பயத்தன - பயத்தன - பயனை உடையன - (பயம் - பயன் - பழம்) - பயத்தை (அச்சத்தை) உடையன என்பது சிலேடை. இவ்வுலக நிலையில் உயிர்களுக்கு வரும் ஐந்து பயங்களையும் அரசன் நீதிமுறை யாட்சினாற் போக்குதலினாலும், அவ்வுலகநிலையில் வரும்பயம் வாராமல் தெய்வம் காத்தலினாலும் அந்நகரில் சிலேடைவகையால் தருக்களினது பயம் தவிர வேறு பயமில்லை என்பதாம்.

இவ்வாறு தளர்ச்சி முதலியன வேறில்லையாதலுக்குக் காரணம் தெய்வங்களும் ஒழுக்கங்களுமாம் என்பது குறிப்பு. 107

1185. அண்ண லாரன்ப ரன்பேமு ணாத்தன;
தண்ண றுஞ்செழுந் தாதே துகளன;

வணண நீணமணி மாலையே தாழ்வன ;
எணணில குஙகுமச சேறே யிழுககின. கΟஅ

(இ - ள்) வெளிபபடை சிவபெருமானனபாகளின அனபே மூன ஆாததன, குளிாநத வாசனையுடைய மலாகளின பூநதாதுககளே துகளுடையன, அழகிய நீணட மணி மாலைகளே தாழவுளளன, அளவிலலாத குஙகுமக குழமபுசசேறே இழுககை யுடையன

(வி - ரை) அனபினாலாகிய ஆாபபும, தாதின துகளும, மணிமாலைகளின தாழவும, சேறறின இழுககுமேயனறி வேறு ஆாபபு, துகள, தாழவு, இழுககு எனபன இலலை எனறதாம

அன்பே மூன் ஆர்த்தன - ஆர்த்தல் - ஆரவாரிததல. “ஆாபபரவஞசெயய” (திருவெமபாவை - 11) அனபு மிகுதியினால “ஆடுதலும பாடுதலுமாய நிகழ”தல. “சிரிபபாா களிபபாா தேனிபபாா திரணடு திரணடுன றிருவாாததை விரிபபாா” (திருவாசகம), “தமமுட பிதத ரைபபோலப பிதறறுவாா” (திருவாரூா - குறிஞசி - அபபா தேவாரம) முதலிய திருவாககுககள இநநிலையை விளககுவன ஆர்த்தல் - கட்டுவிததல (ஆாததபிறவி - திருவாசகம) எனறும, நிறைவிததல - நுகாவிததல எனறும, கொணடு, அபபொருளகட்கு ஏறப உரைபபாருமுணடு

தாதே துகளன - துகள் - பொடி புழுதி (குறறமுடையன) - எனபது சிலேடை, பூநதாதுககளே யனறித துகள வேறிலலை எனபதாம “தொனமைமுறை வருமண ணின றுகளனறித துகளிலலா, நனமைநிலை ஒழுககம” (திருநா - புரா - 2) எனறது காணக

மாலையே தாழ்வன - தாழ்தல் - தொஙகுதல - கீழநிலையிற ருழவுறுதல் - எனபது சிலேடை மணிமாலைகள தாழதலனறித தாழவுடையன வேறிலலை எனக

சேறே இழுக்கின - இழுக்கு - வழுககுதல - இழுககுடையவை (குறறமுடை யவை) வேறிலலை எனக

ஆர்த்தல் - அனபா செயல தாது - சிவபெருமானை அருசசிககும மலாகளின தாதுககள, மணிமாலை - இறைவரை அலஙகரிககச சூடடுவன, சேறு - திருவிழாவில திருவீதி குளிரத தெளிபபன எனறிவவாறு தொடாபுபடுததிக கணடுகொளக “எவ ருந தொழுதெழு மடியாா திருவல கிடுவாா குளிாபுனல விடுவாாகள” (திருநா - புரா - 163) முதலியவை பாாகக

அண்ணலார் அன்பே எனறும, அன்பர் அன்பே எனறும தனிததனி கூட்டி உரைததுககொளவது மொனறு

துகள்வன—எனபதும பாடம 108

1186. வென்றி வானவா தாமவிளை யாடலு
மென்று முளளவா வாழு மியறகையு
நனறு முளளதது நண்ணினா வேட்கைக
ளொனறு மஙகொழி யாவகை யுயப்பது. கΟகூ

(இ - ள்) வெளிபபடை வெறறியையுடைய தேவாகளைபபோல விளையாடடயா தலையும, காயசிததிபெறறு ஏனையோாபோல உடல அழியாமற செயது நீடிதது இருக கினற சிததாகளபோல எநநாளும வாழநதிருககினற இயலபினையும, மறற எலலா நனமைகளையும பெறக கருதித தஙகள உளளததில விருபபஙகொணடு சோநதவாகள அவாவிய பொருளகளுள ஒனறும ஒழியாதபடி செலுததுவது அநதத திருநகரம.

(விரை) தேவாகளபோல விளையாடுதலும, சிததாபோல எனறுமிருபபதும, மற றும, நனமைகளும வேணடி அஙகுறைவோாககு அநநகரம அவவிருபபஙகளுள ஒன றும விடாமல எலலாம நிறையக கொடுககும எனறபடி

இனி, இவவாறனறித, தமது பகைவரை வெறறிகொணடு விளையாடுதலையும, அவ வாறு வெறறிகொணடு, பினனா நீணட ஆயுளுடன வாழதலையும, பிற நனமைகள பெறுதலையும் விருமபி வானவா நணணினா, அவா வேடகையுள ஒனறு மொழியா வகை உயபபது எனறு கூடடி உரைபபாருமுணடு

முன மூனறு பாடடுகளாலும பொதுவாக மககளது வாழககைநிலைச சிறபபும் அனபா செயற சிறபபும கூறியவகையால நகரச சிறபபுரைததா இபபாடடால தேவா சிததாகளுடைய இயலபினால நகரச சிறபபுக கூறுகினறாா

என்றும் உள்ளவர் எனறது உபசாரம சிததாகள காயகறப முறைகளைச சாதிததுதன பலனாயப பிறரினும நீணட ஆயுள படைததவாகள எனபதாம "நெடுநா ளிருநதபேரு நிலையாக வேயினுங காயகற பஙதேடி" எனறனா தாயுமானாா சரீர சிததி யுபாயமபறறித திருமூலா திருமநதிரததுட கூறுவன காணக எனறும அழியாமல இருபபவா சிவபெருமான ஒருவரேயாம தேவா முதலிய யாவரும ஓரோா காலததில அழிநது சிவனுள ஒடுஙகவுளளவரே யாவா ஆனமாககளெலலாம நிததி யாகள எனபபடடாலும மலததினும பிறவியினும கடடுபபடடவாகள எனக

உய்த்தல் - செலுததுதல - கொணடு கொடுததல

வேட்கையுள்—எனபதும பாடம. 109

*1187. புரஙக டநதவா **காஞ்சி** புரம்புகழ
பரம்பு நீளபுவ னமபதி னானகினும
வரம்பில போக வனபபின வளமேலா
நிரமபு கோளகல மெனன நிறைநததால. ககய

(இ - ள்) வெளிபபடை திரிபுரஙகளை எரிததவராகிய சிவபெருமான எழுந தருளிய காஞசிபுரமானது தனது புகழ பரவிய நீணட பதினானகு புவனஙகளிலும உளள எலலையிலலாத எலலாப போகஙகளின சிறபபுககேதுவான வளஙகளெலலாம நிரமபியுளளதொரு கொளகலமபோல நிறைநதுளளது

(விரை) புரங்கடந்தவர் - திரிபுரததை எரிததவா - சிவபெருமான **கடத்தல்** மேல செலலுதல - அழிததல எனற பொருளில வநதது

புவனம் பதினான்கு - மேல ஏழ் உலகமும, கீழ ஏழ் உலகமும **வரம்பில் போக வனப்பின்வளம்** - போகஙகள எலலையறறன, அவறறுககாதாரமாக வுளளன வளங களாம, அவவளஙகளுட சிறநதவையெலலாம

கோள்கலம் - அநத வளஙக ளெலலாவறறையும தனனகததுக கொணட பாணடம.

இபபாடடினால எலலா அணடஙகளிலும உளள எலலாவளஙகளும காஞசியில உளளன எனறபடியாம எவவுலகததவாகளும இஙகுவநது இறைஞசுதலினால அவ வளஙகள யாவும உளளனவாயின எனக 1166 - 1170 பாடடுககளும பாாகக 110

வேறு

1188 அவவகைய திருநகர மதனகணேரு மருஙகுறைவா;
ரிவவுலகிற பிறபபினு லேகாலிக குலததுளளாா,

செவ்வியவன் புடைமனத்தார், சீலத்தி னெறிநின்றார்,
மைவிரவு கண்டரடி வழித்தொண்ட ருளரானார். கககக

(இ - ள்) வெளிப்படை அத்தன்மைத்தாகிய காஞ்சித்திருநகரத்தில் ஒரு பக்கத்தில் வாழ்வார், இந்த உலகத்திற் குடிப்பிறப்பினால் ஏகாலியர் குலத்தில் உள்ளவர்; செம்மையுடைய அன்பு நிரம்பிய மனத்தினை உடையவர், சைவசீலமாகிய தவவொழுக்கத்தின் நெறியில் நின்றவர், விடம்பொருந்திய கண்டராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளில் வழிவழியாகத் தொண்டுபுரிபவர் ஒருவர் உள்ளவராயினார்.

(வி - ரை) அவ்வகைய - 1125 முதல் 1189 வரை உள்ள திருப்பாட்டுக்களில் விரித்த அந்த எல்லா வகைகளையுமுடைய என்ற தொடர்பினை அறிவிப்பார் அ என்ற சேய்மைச் சுட்டினாற் கூறினார்.

ஒரு மருங்கு - தமது மரபினுக்கு விதித்த ஓரிடத்தில் "நந்தகைமைக் கேற்றதனியிடங்கள் மேவி" (1180) என்றதுகாண்க. ஒரு மருங்கு - என்ற இலேசினால், இறைவர் அறிவித்தாலன்றி உலகம் இவரது பெருமையை அறியமுடியாதபடி ஒதுங்கிய ஓரிடத்தில் என்ற குறிப்பும் காண்க.

இவ்வுலகிற் பிறப்பினுல் ஏகாலிக் குலத்து உள்ளார் - இவ்வுலக நிலைப்பிறப்புக் காரணமாக - உடல்பற்றிய தொடர்பாகிய பிறப்பின் அளவிலே - ஏகாலியர் குலத்தவர் - வண்ணார் - என்பதாம். உயிர்பற்றிய நிலைவேறு, உடல் பற்றிய நிலைவேறு, என்றும், இவ்விரண்டினையும் பிரித்துணர்தல் வேண்டும் என்றும் அறிவிக்கப், பிறப்பினுல் என்றார். "வேட்கோவர் குலத்து வந்தார்" (360) "குலமுதல் வணிகர்" (405), "வணிகர்தங் குலத்தினில் வந்தார்" (503), "அந்தணர் கலய ரென்பார்" (835), "கடைஞர் இருப்பினில் வாழ்வார்" (1051) முதலியவை காண்க.

ஏகாலிக் குலம் - வண்ணார் மரபு - "ஊரொலிக்கும் பெருவண்ணார்" (1190) என்றது காண்க. இவர் சிவபெருமானுக்குத் துமபைமலர் எடுத்துக் கொடுத்து வந்தமையால் "துமபையான்" என்ற மரபுப் பெயர் உலக வழக்கில் வழங்குவதாயிற்று என அம்மரபில் வந்த அன்பர் திரு முத்து (தஞ்சை) என்பவர் அறிவித்தனர்.

செவ்விய அன்பு - சிவபிரானிடத்து இடைவிடாது செய்கின்ற அன்பு. செவ்விய செம்மையாகிய - முத்திக்குக் காரணமாகிய. சீலம் - அந்த அன்பின் வழியதாகிய சைவவொழுக்கம் "சீலத்தார் கொள்கை" (கோயில் - குறிஞ்சி) என்றது ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம்.

அடி வழித்தொண்டர் - திருவடியில் வழிவழியாளாய தொண்டு புரிபவர். அவரது மரபின் முன்னோர்களும் சிவத்தொண்டு செய்துவந்தனர் என்பது "வழிவழியாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த பழவடியார்" (திருப்பல்லாண்டு).

உளரானார் - 1051 ல் "உளரானார்" என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

இதுமுதல் 18 திருப்பாட்டுக்களால் நாயனாரது சரிதங் கூறுகின்றார். "சூதன் ஒலிமாலை" (திருப்பாசுரம்) என்று ஆளுடைய பிள்ளையாரால் விதந்து கூறப்படும் பதினெண்புராணங்கள் என்னப்படும் மாபுராணங்களின் சாரமாகிய சிவபுண்ணியத்தின் விளக்கமாக இப்புராணம் அமைந்தது என்பது பதினெட்டு என்ற தொகைக் குறிப்பினால் போதரும் என்க. இம்மாபுராணத்துள் பாட்டற்றொகைக்குறிப்புக்களாற் போந்த பொருள்களைப்பற்றி 661 - ல் உரைத்தவை பார்க்க. 111

1189. மண்ணினமிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யினமூன்று
மண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக வணைவிப்பார்

புண்ணியமெய்த் தொண்டாதிருக குறிபபறிநது போற்றுநிலைத்
திண்மையினுற "றிருககுறிபபுத தொணட" ரெனுஞ் சிறபபினா ககஉ

(இ - ள்) வெளிபபடை இவவுலகில வநதவதரிததபின, மனம முதலிய மூனறு கரணஙகளையும சிவபெருமானது திருவடிகளின சாாபாகவே அணைவிபபாராகி, (அவா), சிவபுணணியமுடைய மெயததொணடாகளுடைய உளளததின திருக்குறிப் பினை அறிநது அவாகளுககுத தொணடுசெயயும தனமையில நிலைதத உறைபபினுலே திருக்குறிப்புத் தொண்டர் எனறு சொலலபபடும சிறபபுப பெயரை உடையவ ராயினா

(வி - ரை) மண்ணின்மிசை வந்ததன் பின் - பிறநதருளிய பினனா. "பிறந துணாவு தொடஙகியபின" (1052) எனறதும ஆணடுரைததனவும பாாகக.

மனம் முதலாயின மூன்று - மனம, வாககு, காயம எனபன இவை மூனறு கரணஙகள் எனபபடும இவறறுள உணணினறு தூணடும கருவி மனமேயாதலின அது முதனமையுடைய தெனபாா மனமுதலாயின எனறா மூன்றும் அண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக அணைவித்தலாவது "வாழதத வாயும நினைகக மடநெஞசுந, தாழததச சென்னியுந தநத தலைவன" (அபபா சுவாமிகள) எனறபடி இதுவே பிறநத பயன எனறறிநது, மனம் - சிவனையும அவனடியாரையும நினைககவும, வாய் - அவன திருநாமமாகிய திருவைநதெழுததை ஓதவும அவனடியாரைப போறறவும, மெய - சிவனுககும அடியாருககும தொணடு செயயவும எனற இநதசசாாபில நிறுததுதல "சிந்தனைநின றனககாககி நாயி னேனறன கண்ணிணைநின திருபபாதப போதுக காககி, வநதனையு மமமலாககே யாககி வாக்குன மணிவாாததைக காககி" எனற திருவாசக மும, அதனை உள வைதது "ஆஙகவா மனத்தின செயகை யரனடிப போதுக காககி, யோஙகிய வாக்கின் செயகை யுயாநதவஞ் செழுததுக காககித, தாஙகுகைத தொழி லின செயகை தமபிரா னடியாாக காக" (நேசநாயனா புரா - 3) எனற மாபுராணமும இஙகுக கருதததககன இவவிரணடனுளளும மனததை முதலில வைததோதியதும காணக பிறநதது முதல இவவாறு நிகழபபெறுதல முனனைத தவததால ஆகியது 1051 பாாகக அணைவிப்பார் - எதிாகால வினையாலணையும பெயா. அணைவிப் பார் அறிநது போற்றும்நிலை - எனறு கூடடி உரைததுககொளக

சேவடியின் சார்வாக அணைவிப்பார் - மெய்த் தொண்டர் திருக்குறிப்பு அறிநது போற்றுநிலை எனறது மெயததொணடரது திருககுறிபபினை அறிநது போறறினுலை அதுவே அணணலாா சேவடியின சாாபு ஆகும எனற கருததுடையது இதுபறறியே இநநாயனா அடியாாகளுடைய துணிகளை மாசுகழுவித தொணடு செயதுவநதனா எனபதனை மேலவரும இரணடு பாடடுககளாலும அறிவிததல காணக

புண்ணிய மெய்த்தொண்டர் - சிவபுணணியததிற சிறநத மெயயடியாாகள திருக் குறிப்பு அறிநது - திருவுளளக கருததினை அவாகள சொலலாமலே குறிபபினுலறிநது இநநாயனா அவவாறு செயத வரலாறறினை 1197-ல காணக "யானேமுன செய குறறேவ, லொனறிது தனனை யெனனை யுடையவ ரருளிச செயய, நினறது பிழை யாம" (414) எனறவிடதது இவவுணமை யடிமைததிறம விளககபபடடது பாாகக

போற்றுதல் - துதிததலும, ஏவின செயதலும, ஏவாமலே குறிபபறிநது செயத லும முதலாயின எலலாம இயறறுதல இஙகுப போற்றுதல் எனபபடடது. போற்று தல் - கொணடு நெறிகாததல போற்றுநிலைத் திண்மை - திருததொணடின நெறி யினைச சோாவுபடாது காததளிககும வலிமை "திருததொணடி னுறைபபாலே

வெனறவா" (அபபூதி - 13), "ஆளுடையா ரடியவாதந திணமை யொழுகக நடை" (469) முதலியவை பாாகக

திண்மையினல் "திருக்குறிப்புத் தொண்டர்" எனும் சிறப்பு - சிறபபுப பெயா போநத காரணம உரைககபபடடது இவரது இயறபெயா விளஙகவிலலை சிறுத தொணட நாயனருககு அசசிறபபுப பெயா போநத காரணம (சிறுத - புரா - 15) அறிவிககபபடடதும, அஃதேபோலவன பிறவும இஙகு நினைவு கூாக

எனும் - திருததொணடத தொகையில தமது இயறபெயராலினறி இபபெயரால இவா துதிககபபடடதனுல என்னும் எனறு கூறிப, பெயாககாரணமும கூறினா 112

1190. தேரொலிகக மாவொலிககத திசையொலிககும புகழககாஞசி
"யூரோலிக்கும் பெருவணணு" ரெனவொணணு வுணமையினா,
நீரொலிக்க வராவிரைகக நிலாமுகிழககுந் திருமுடியாா
பேரோலிகக வுருகுமவாக கோலிபபாபெரு விருபபினெடும். கககூ

(இ - ள்) வெளிபபடை தோகள ஒலி செயயவும், குதிரைகள ஒலி செயயவும், எலலாத திசைகளிலும செனறு பரவுகினற புகழினையுடைய காஞசிமாநகரததில ஊரில உளளாாககுத துணி ஒலிககும பெரிய வணணா தாமே இவா எனறு சொலல முடியாத பெரிய நிலையினை உடையராகிய இவா, கஙகை நீா ஒலிககவும, அரவுகள இரைககவும, சநதிரன முகிழககினற திருமுடியினையுடைய சிவபெருமானது பெயா களை ஒலிககும போதே மனமுருகுகினற அடியாாகளுககுப பெரிய மகிழசசியோடும துணிகளை ஒலிததுக கொடுபபா

(வி - ரை) தேர் ஒலிக்க - மா ஒலிக்க - மா - குதிரை மா - யானை எனறலு மாம மா விலஙகுப பொதுபபெயா எனறு கொணடு, யானை குதிரையிரணடனையும கொளவதுமாம இவை காஞசிமாநகரததில மககளும, அரசரும, தேவாகளும் ஊாநது வருவன 1175–1177-ல இவைபறறிக கூறியவை பாாகக மாவின ஒலி உயிருளள பொருளின ஒலியாதலின உயிரிலலாத பொருளாகிய தேர் ஒலியினினறும வேறு பிரிததுக கூறினா இவவொலிகள காஞசியின புகழ திசைகளில் செனறு பரவுதற கும அறிவிததறகும காரணமாயிருததலபறறி ஓசை யெனறெழியாது பொருடபொலி வுளள சததமபோல ஒலி எனறு கூறினா திசை யொலிக்கும் எனற கருததுமிது

தேர் ஒலிக்க - தோ ஒலிககுமபடி எனறு கொணடு, தோகளசததிககுமபடி அவற றிற பூடடிய மாககள ஒலிகக எனறு கூடடி உரைததலுமாம

திசை ஒலிக்கும் புகழ் - எலலாத திசைகளினினறும, முததி பெறுமபொருடடு மககளும, வரமபெறுமபொருடடுத திககுபபாலகா முதலிய தேவரும வருகினறனா எனபதும குறிபபு.

இனித, தேரும் மாவும் காஞசி நகரததுளளாா இரவலாககுக கொடுககும ஈகைப பணடஙகளாம எனறும, அககொடையினபுகழ எலலாத திசைகளிலும பரவுமென றும கூறும குறிபபில வைததலும காணக "தேரொடு மாசிதறி" எனற மதுரைக காஞசி (224)ம, முலலைககுத தோ கொடுதத வளளல கதையும நினைவு கூாக

ஊர் ஒலிக்கும் பெருவண்ணர் என ஒண்ணு உண்மையினர் - ஊராருககெலலாம துணிகள ஒலிககும பொது வணணராவா இவா எனறு சொலலக கூடாத தனமை. இவரது உணமை யடிமைத திறததை அறிநதாா இவரை ஊாபபொது வணணா எனறு சொலலத துணியாா எனபது.

நீர் ஒலிக்க அரா இரைக்க நிலா முகிழ்க்கும் திருமுடியார் - அராவும நிலவும ஒருஙகு வாழும சடை எனபதாம, "சநதிரனை மாகஙகை திரையால மோதச சடா மகுடத திருததுமே" (அதிகை - தாணடகம), "பாமபோடு திஙகள பகைதீரத தாணடாய" (புகலூா - தாணட) முதலியவை நினைவு கூாக பகையாகிய அரா நசசுக காறறு இரைபபினும, நீா ஒலிததலினால நிலா முகிழககும எனறதொரு குறிபபும காணக **முகிழ்த்தல்** - முளைததல மீளத தோனறுதல.

பேரொலிக்க உருகுமவர் - சிவபெருமானது பெயரைக கேடடவுடன உருகு கினற மனமுடையவாகள சிவனடியாாகள "வெளளநதாழ விரிசடையாய! விடை யாய! விணணோா பெருமானே! எனக்கேட்டு வேடட நெஞசாயப, பளளநதா ழுறு புனலிற கீழமே லாகப பதைததுருகு மவா" (திருசசதகம) எனற திருவாசகமும, "முனன மவனுடைய நாமங கேடடாள" எனற திருததாணடகமும, "பிறையாளன றிருநாம மெனககொருகாற பேசாயே" (திருததோணிபுரம) எனற ஆளுடையபிளளை யாா தேவாரமும முதலியவை காணக

உருகுமவாககுப பெருவிருபபினொடும ஒலிபபா எனக **ஒலித்தல்** - துணி தோயததது அழுககுப போககுதல தோயககுமபோது கலலுடன துணி மோதும ஒலி உணடாதலினற போநத ஒலிககுறிபபினால வநத பெயா போலும

இபபாடடில ஒலிக்க எனற பலவும சொறபின வருநிலை ஊா ஒலிக்கும் - ஒலிப் பர் எனறவை சொறபொருட பினவருநிலை.

உருகுமவர்க்கு ஒலிப்பர் - சிவபெருமானது பெயரைக கேடடமாததிரையின உருகுகினற அடியாாகளை, அவாகளது மனமுருகுதலால வரும மெயபபாடுகளாலும, திருவேடததாலும, வாககாலும காயததாலும செயயும திருததொணடினாலும அறிநது அததனமையாாகளுககு விருபபததினோடும ஒலிபபா எனபதாம

விருப்பினொடும் - தமது குலததொழிலாகிய தூசு ஒலிததலை அவவூராருள ஏனை யோாபால செயய நோநதபோது அதன வருவாயைத தமது அமுதுககாகக கொளப வா எனபதும, அடியாாககு ஒலிகக நோவதனை விருமபிச செயதனா எனபதும ஆம திருநீலகணட நாயனாா சரிதம (362) காணக 113

1191 தேசுடைய மலாககமலச சேவடியா ரடியாாதந
தூசுடைய துகண்மாசு கழிபபாாபோற றேலலைவினை
யாசுடைய மலமூனறு மணையவரும பெரும்பிறவி
மாசுதனை விடககழிதது வருநாளி லஙகொருநாள, ககச

1192. பொனனிமயப பொருபபரையன பயநதருளும பூங்கொடித
னன்னிலைமை யன்றளகக வெழுநதருளு நம்பெருமான்
றனனுடைய வடியவாதந தனிததொணடா தமமுடைய
வநநிலைமை கணடன்பாக கருளபுரிவான் வநதணைவாா, ககரு

1193. சீதமலி காலததுத திருககுறிபபுத தொணடாபா
லாதுலராய மெலிநதுமிக வழுககடைநத கநதையுடன
மாதவவே டநதாஙகி மாலறியா மலரடிகள
கோதடையா மனததவாமுன குறுநடைகள கொளககுறுகி, ககசு

1194. திருமேனி வெணணீறு திகழநதோளிருங கோலததுக
கருமேக மெனவழுககுக கநதையுட னெழுநதருளி

வருமேனி யருந்தவரைக் கண்டுமன மகிழ்ந்தெதிர்கொண்
டுருமேவு மயிர்ப்புளக முளவாகப் பணிந்தெழுந்தார். ககள

1191 (இ - ள்) வெளிப்படை. ஒளியுடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடியினையுடைய சிவபெருமானடியார்களது துணிகளில் துகளாலாகிய அழுக்கினைப் போக்குபவர்போலத் தமது பழவினைப்பற்றி வரும் குற்றங்களாகிய மும்மலங்களும் அணைதலினாலே வருகின்ற பெரும்பிறவி யென்னும் அழுக்கினை விடுமாறு போக்கி வருகின்ற நாள்களில் அங்கு ஒரு நாளின்கண், கக௪

1192 (இ - ள்) வெளிப்படை. பொன்மயமுடைய இமயமலையின் அரசன் பெற்றருளிய மகளாராகிய பூங்கொடிபோன்ற பார்வதியம்மையாரது தவநிலையினை உலகறிய அளக்கும் பொருட்டு முன்னாளில் எழுந்தருளிய நம்பெருமான், தமது அடியவர்களுடைய ஒப்பற்ற தொண்டரது அந்த நிலைமையினைக் கண்டு அன்பர்க்கு அருள் புரியும் பொருட்டு வந்து அணைவாராகி, ககடு

1193 (இ - ள்) வெளிப்படை. குளிர் மிகுந்த காலத்தில் திருக்குறிப்புத் தொண்டரிடத்தில் ஏழையாய மெலிவுற்று மிக அழுக்கடைந்த கந்தையுடனே மாதவ வேடமாகிய சிவவேடந்தாங்கிக் கொண்டு, திருமாலும் அறியாத மலர் போன்ற பாதங்கள், குற்றமடையாத மனத்தினையுடைய அன்பர் முன்னே, குறுநடை கொள்ளுமபடி வந்து சேர்ந்து, ககசு

1194 (இ - ள்) வெளிப்படை. வெண்ணீறு மிக விளங்கும் கோலத்தையுடைய திருமேனிமேல் கருமேகம் போர்த்ததுபோல அழுக்குடைய கந்தையோடு வருகின்ற மேனிப்பொலிவுடைய அருந்தவரைத் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் கண்டு, மனமகிழ்ந்து, எதிர்கொண்டு, தமது உடல் மயிர்ப்புளகம் உண்டாக, அவரைப் பணிந்து எழுந்தனர் ககள

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

1191 (வி - ரை) தேசுடைய - சேவடி தம்மையடைந்த அன்பர்களுடைய ஆணவவிருளாகிய அகவிருளைப் போக்குகின்றதென்பது குறிப்பு. தேசு - ஒளி

அடியார்தம் தூசு உடைய துகள் மாசு - தூசு - துணி - உடை. தேசுடைய சேவடியா ரடியார்களாதலின் அவர்களது உடை எஞ்ஞான்றும் மாசுடையன ஆகா; ஆனால் அவற்றிற் றுகள் படிந்த மாசு மட்டில் கூறப்படும் என்பார் **தூசுடைய மாசு** என்றது, **தூசுடைய துகள் மாசு** என்றார் "பங்கமென னப்பட்டர் பழிகளென னப்பட்டர், புங்கமென னப்பட்டர்ப் புகழ்களெனனப்படும் அடிகள் வேடங்களே" (கொல்லி - திருநதுதேவன்குடி - 6) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க

கழிப்பார் போல் என்றதில் **போல்** என்ற கருத்தும் இது உண்மையில் அது **மாசு** எனப்படமாட்டாது என்றது குறிப்பு **போல்** என்றதனால் அவர் கழித்தது வந்தது தூசுடைய துகண்மாசு அன்று, அது தமது பெரும் பிறவியாகிய மாசு தனை விடக்கழித்ததுவேயாகி முடிந்தது என்றபடி **போல்** என்ற சொல் இவ்வாறு வழங்கப் படுதல்பற்றி 460-752-772 பாட்டுக்களில் உரைத்தவை இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன

தொல்லைவினை ஆசுடைய மலம் மூன்று - பிறவிக்கேதுவாகிய ஆணவம் கன்மம் மாயை எனப்படும் மூன்று மலங்கள் **தொல்லைவினை** என்றது அநாதியே தொடர்ந்து வருகின்ற கான்மியமாகிய மூலகன்மத்தை, அது மும்மலங் காரணமாகத் தோன்றுவது மும்மலங்களுள் எண்ணப்படுவது மூல கன்மம்

மலமூன்றும் அணையவரும் பெரும் பிறவி மாசு-மும்மலகாரியமாய் வருவது இப் பிறவி. இதுவே உயிருக்கு அழுக்காய் அதனைப் படிவித்து மறைப்பது ஆதலின் **மாசு** என்றார்.

மாசுதனை விடக் கழித்தலாவது - அரனபணி - அடியாா பணி எனனும சிவபுண ணியமாகிய சாதனையினலை பிறவியாகிய அழுககினைப போககிககொளளுதல இது பறறி 803-ல **சாருமல மூன்றுமற** எனறவிடத துரைததவை காணக

வருநாளில் - " பேசாத நாளெலலாம பிறவா நாளே " எனறபடி நாளதோறும படியும பிறவி மாசினை விடககழிககினற வகையால அடியாாதந துணி தோயததுத துகள மாசு கழிதது வநதனா எனபதாம 114

1192 (வி - ரை) **பூங்கொடிதன் நன்னிலைமை யன்றளக்க எழுந்தருளும் நம் பெருமான்**-அமமையாரின நறபூசையின நிலைமையை அளபபவாபோல உலகிறகாடட எழுநதருளிய பெருமான 1134–1144 பாாகக கநதபுராணததுத தவஙகாண பட லதது வரலாறு குறிததெனினும ஒககும " குருமபைமுலை மலாககுழலி கொணட தவங கணடு, குறிபபினெடுஞ் செனறவடன குணததினாநன கறிநது, **விரும்பு வரங் கொடுத்தவளை** வேடடருளிச செயத விணணவாகோன " (கலயநலலூா - தகக - 1) எனற நமபிகள தேவாரங காணக

அடியவர்தம் தனித்தொண்டர் - திருககுறிபபுததொணட நாயனா இவவாறு அடியாாகளது குறிபபறிநது ஏவலசெயவ தரிது எனபாா **தனி** எனறா

அந்நிலைமை - அடியாாகளுககுச செயயும திருததொணடின தனமை

கண்டு - திருவுளளததிற கொணடு எனக **காணுதல்** உலகாககுக காடடும பொருடடு 1204 பாாகக **அன்பர்** - அவா **அன்பர்** எனறது சுடடுபபெயராய நினறது

அருள்புரிவான் வநது அணைவார் - **புரிவான்** - புரிவதறகு - புரியுமபொருடடு அணைபவர் எனக வானீறறு வினையெசசம

நமபெருமான - அருளபுரிவான - அணைவாா (1192) - தாஙகி - குறுகி (1193) - எழுநதருளிவரும (119) என முடிகக **தாங்கி** - **குறுகி** எனற வினையெசசஙகள **வரும்** எனற பெயரெசசததின வினையுடன முடிநதன

வநதணைநதார்—வந்தணைவார்—எனபனவும பாடஙகள 115

1193 (வி - ரை) **சீதமலிகாலம்** - மிகக குளிாபொருநதிய காலம அககாலம மழை மிகுதியாயப பெயத நாளகள போலும சிததிரையிலும பெருமழை பெயது குளிாமிகுதலும உணடுபோலும " மேல கடறபால அககுனறம வெஙகதிரோன அணை வதன முன" (1196) "இனறு அநதிபடு வதனமுனனம தருகினறேன" (1197) " முன பொலிததுமனைக காறறேறக வறிநதிலேன " (1201) எனறு பினவருவனவறறால அககாலம வெயில உடையநாள எனறும தெரிகினறது இநநாயனா திருவடிபபே றடைநத திருநாள சிததிரைச சுவாதியாம எனபா அதறகுப பொருநதப பொருள கொளக

ஆதுலர் - ஏழை. இது அழுககடைநத கநதை ஒனறினையே தாஙகிவருதலால விளககபபடடது **ஆதுலர்** - விரததா எனறுரைபபாருமுணடு

கநதை - பொநதை - **கந்தை** 504 பாாகக

மாதவ வேடம் - சிவனடியாா திருவேடம திருநீறு - உருததிராககம - வேணி எனற இவை தாஙகிவரும திருககோலம இதுவே சிறநத தவவேடமாம

கோதடையா மனத்தவர் - அணணலாா சேவடியின சாாவாக மனம முதலிய மூனறையும மணணினமிசை வநதநாளமுதல அணைவிததாராதலின (1189) **கோது** எவையும அவா மனததினுள **அடையா**வாயின

அடிகள் குறுநடைகள் கொள - ஆதுலராய மிக மெலிநது ஒரு அழுககுக கநதை யுடன கொணட வேடததிறகேறபக காலகள தளளாடிய நடையுடன விளஙகின எனபது **குறுநடை** - தளாசசியாலவரும சிறுநடை. 116

1194 (வி - ரை) திருமேனி கோலத்து - இதனையே முன மாதவ வேடம் எனறா கோலததது - கோலததிலே கோலதது மேனி கநதையுடன எனக வெண ணீறறுககோலம கநதையுடன கூடி விளஙகிறறு

கருமேகம் என அழுக்குக் கந்தை - அழுககுக கநதையைக கருமேகததிறகு உவமிததார கருமேகம் - சூலகொணடு விரைவில மழை பெயயவுளள மேகம இஙகு அனபாககுப பெருமபுனன மழையும, பேரருள மழையும பெயயக காரணமாயிருத தலபறறி அழுககுக கநதையைக கருமேகம எனறாபோலும இநத அழுககுக கநதை இசசரிதநிகழசசிககுக காரணமாதலும காணக மெயயும பயனும பறறிவநத வுவமம

உருமேவு மயிர்ப்புளகம் உளவாகப் பணிந்தெழுந்தார் - பெரியாரகளையும கடவுளரையும காணுமபோதும பேசுமபோதும எணணுமபோதும மயிரககூசசெறி தல அனபின சிறநத இலககணமாம "ஈசருககே யனபானா யாவரையுந தாஙகண டாற,கூசிமிகக குதுகுதுததுக கொணடாடி மனமகிழவுற, றாசையினு லாவினபின கன றணைநதாற போலணைநது, பேசுவன பணிநதமொழி யினியனவே பேசுவா" என று வரும பததராயபணிவாா புராணம பாாகக இவை சிவனடியாரைக கணடவுடன செயயததகுவன 117

1195 எயதுமவா குறிபபறிநதே யினியமொழி பலமொழிநது
"செயதவததீா திருமேனி யிளைததிருநத தென ?"னென று,
கைதொழுது "கநதையினைத தநதருளுங கழுவ"வென,
மைதிகழகண டஙகரநத மாதவததோ ரருளசெயவாா கக அ

1196. 'இககநதை யழுககேறி யெடுககவொணு தெனினும்யான்
மெயககொணட குளிரககுடைநது விடமாட்டேன, மேலகடறபால்
அககுன்றம் வெங்கதிரோ னணைவதனமுன் றருவீரேல
கைககொணடு போயொலிததுக கொடுவாருங கடிதெனறா். ககக

1195 (இ - ள்) வெளிபபடை வநத அவரது திருவுளளக குறிபபினை அறிநதே "செயதவததீா! தேவீரது திருமேனி இளைததிருநத காரணம எனன?" என று, இனிய மொழிகள பலவும சொலலிக கைதொழுது "கநதையினைத தோயததது ஒலித தற பொருடடுத தநதருளும" என று சொலலத் திருநீலகணடததை மறைதது வநதவராகிய மாதவததோா சொலவாராய, கக அ

1196 (இ - ள்) வெளிபபடை இககநதையானது அழுககு மிகுதியினுல எடுகக வொணணுததாயிருபபினும, நான, என மேனியிறகொணட குளிரினுககுப பயநது அதனை விடமாட்டேன, மேறகுக கடலிடதது அததகிரியாகிய அநத மலையைக சூரி யன சோவதறகு முன தருவீராகில ஏறறுக கொணடுபோய ஒலிததுககொணடு விரை வில வாரும" என று சொனனா ககக

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

1195 (வி - ரை) எயதும் அவர் குறிப்பு அறிந்தே - தமமுன திருஅடிகள குறு நடைகொணடு வநதாராதலின (1193) அவவாறு தமமிடம வநத அவரது குறிபபைத தெரிநது "தொணடா திருககுறிபபறிநது போறறுநிலைத திணமையினு"ராதலின (1189) உளளககுறிபபினை உடலநிலையாலும அவா வநத செயலாலும அறிநதனா எனக தொணடாககு விருபபுடன பணிசெயயும ஏகாலியராகிய தமபால் அழுககுக கநதையுடன ஆதுலராய வருதலின தொணடா திருவுளளககுறிப பிதுவேயாம என றறிநதனா எனபது

என் ? என்று இனியமொழி பல மொழிந்து எனக் இவை அடியவரைக் கண்டவுடன் சொல்லவேண்டிய குளிர்ந்தமொழிகள் மேல் வருவன தொண்டுசெய் வதற்குரிய தொழில் மொழிகள் "சிவனேசர் பாதம் வணங்கிச் சிறக்க, அவரேவல் செய்க வறிந்து", "ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட் டவர்கரும முன் கரும மாகச் செய்தே, கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியி னின்று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே" - சிவஞானசித்தி 12 (2)

திருமேனி யிளைத்திருந்தது - "ஆதுலராய் மெலிந்து" - (1193) பாரக்க இளைத்த திருமேனி காட்டி வந்ததின் கருத்து "இந்தவுடற் கிடர்செய்தீர்" (1197), என்று தாம் சுட்டிக் கூறியபடியே கொண்டு, "மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பால்" (1200), "திருமேனி குளிர்காணும் தீங்கு" (1201) என்று நாயனார் வருந்தித் தலையைக் கல்லிற் புடைக்கும் சரித நிகழ்ச்சியினை விளைத்தற் பொருட்டாமெனக்

கைதொழுது - முன்னர்ப் "பணிந்தெழுந்து" (1194) என்றது பொது வணக்கம் இப்போது தொழுதது, அடியார்க்குப் பணிசெய்யும் பேறு தமக்குக் கிடைக்க வேண்டிச் செய்த சிறப்பு வணக்கம் வணங்கி விண்ணப்பத்தினைச் செய்யும் மரபும் குறித்தது **கழுவ** - தோய்த்து அழுக்குப்போக்கி வெளுக்க **கழுவ** - நீரினுற் சுத்தி செய்து வெள்ளையாக்க "தூசுடைய துகளைக் கழுவும்" என்ற குறிப்பும் காண்க.

மைதிகழ் கண்டம் கரந்த மாதவத்தோர் - திகம்பரமாகிய அழுக்கேறுத் தமது ஆடையை அழுக்கேறியபடி காட்டியும், உண்மையில் விடமாகிய மாசுடைய கண்டத்தினை மறைத்தும் வந்தனர் என்பது குறிப்பு இவ்வாறு வந்தது கந்தைகழுவும் தொழிலின் மூலம் அவரைப் பிறவி கழுவச் செய்தலாம் கறைக்கண்டத்தினைக் காட்டி வந்திருப்பரேல் நாயனார் தமது பிறவிமாசினைக் கழுவ இவரை வேண்டியிருப்பார் எனக்

அருள்செய்வார் - என்றார் - என வரும்பாட்டுடன் முடிக்க

இன்மொழிகள்—என்பதும் பாடம் 118

1196 (வி - ரை) **எடுக்க ஒண்ணாது** - தாங்க முடியாது தரிக்கமுடியாது **எடுத்தல்** - சுமத்தல் மேற்கொள்ளுதல் என்ற பொருளில் வந்தது அழுக்கு மிகுதியினால் தரிக்க ஒண்ணாதாயினும் குளிர்க்குடைந்தமையால் விடமாட்டேன் என்பதாம்.

உடைதல் - துன்பமுறுதல் **குளிர்க்கு உடைந்து** - குளிரின் வருத்தத்தாற் துன்புற்று நான்கனுருபு ஏதுப்பொருளில் வரும் ஐந்தனுருபின் பொருளில் வந்தது. உருபு மயக்கம் **விடமாட்டேன்** - கைவிடமாட்டேன்

மேல் கடற்பால் அக்குன்றம் - அத்தமனகிரி **அக்குன்றம்** - உலகறிசுட்டு **வெங்கதிரோன் அணைவதன்முன்** - ஞாயிறு மேலகடல் வீழுமுன் இது நாயனாருக்குத், தூசு எற்றி வெளுத்து உலர வைத்தற்குப் போதிய காலவெல்லை தந்ததுமன்றித் தமது மேனி குளிர்தாங்கி நிற்பதற்குரிய கால அளவு குறித்ததும் ஆயிற்று ஞாயிறு எறிக்கும் வேளையிற் குளிர் வருத்தாமற் றுங்கலாகுமென்றும், ஞாயிறு வீழ்ந்தபின் குளிர் தாங்கலாற்ருது வருத்துமென்றும் குறித்தபடியுமாம்

தருவீரேல் - தருதற்கு நீர் உடன்படுவீராகில் உடன்பாடு மேல்வரும் பாட்டிற் காண்க

கடிது கொடு வாரும் எனக் கடிதென்பதனைப் பின்வைத்தது அதிவிரைவுபற்றி வந்த எச்சரிக்கையைக் குறிப்பு 119

1197 "தந்தருளு மிக்கந்தை தாழாதே யொலித்துமக்கின்
றந்திபடு வதன்முன்னந் தருகின்றே" னெனவவருங்

"கந்தையிது வொலிஈதுணககிக கடிதின்றே தாரீரே
லிநதவுடற கிடாசெயதீா" ரெனறுகொடுத தேகினுா. கஉ௦

(இ - ள்) வெளிபபடை அடியவரை நோககித தொழுமபனுா " தநதருளவீராக, இககநதையினைச சிறிதும தாழாது இனறு அநதிபடுவதன முனனரே ஒலிததுத தருகினறேன " எனறுகூற, அவரும, "இநதக கநதையினை விரைவாக ஒலிதது உலர வைதது இனறைககே தாரீராகில இநத உடலுககுத துனபஞ செயதீராவீா " எனறு சொலலிக, கொடுததுப, போயினா

(வி - ரை) தநதருளும் - தாருஙகள - தருவீராக இவவாறனறிப பெயரெசச மாகக கொணடு தநதருளகினற இககநதை எனறு கூட்டி உரைததலுமாம.

அநதிபடுவதன் முன்னம் தநகின்றேன் - " தருவீரேல " எனறு அடியவா வினுவினுராதலின அபபடியே தருவதாகத தம இசைவினைக கூறியபடியாம

கநதை இடர் செயதீர் - இது கநதையைத தொணடனுரிடம கொடுககும போது அடியவா சொலலிய ஆணைமொழி

இநதவுடல் - உயிருககு உடலின மூலமாகவே துனபம வருகினறதாதலின வரும இடா நான தாஙகி வநத இநத உடலைப பறறியதாகுமேயனறி உளளிருககும இறைவனுகிய எனனைத தாககாது எனறபடி இனி இவவுலகதது உயிாகள எலலாம என உடல, அவறறினுள தட்டுபபடாது அவறறை என உடலாகக கொணடு உயிாகளுள உயிராய நான நிறகினறேன , உயிாகளாகிய என உடலுககு வரும இடாகள எனனைத தாககா , எனபதும குறிபபு இஃதனறியும அடியவா தமகள உடலை வேறுகப பிரிதது இனபத துனபஙகளை அதனிடம சாாததித தாம அவறறுடபடாது எணணுவதும பேசுவதும இயலபு கனமானுபவஙகளுககுத தாம உடனபடடுழலாது அவவனுபவஙகளை உடலூழாயக கழிபபது பெரியோா இயலபு அது பறறியும இநத உடலுக்கு எனருா எனறலுமாம

இடர்செயதீர் - இறநத காலததிற கூறினுா , நீா சொலலியபடி தருதல கூடுவதிலலையாதலின இடா செயதவராகவே உமதெணணததில பலிகக, அதறகுத தககபரிகாரம தேடுவது இசசரித உளளுறையாகலான துணிவு பறறிச செய்தீர் எனருா 120

1198. குறிததபொழு தேயொலிததுக கொடுபபதறகுக கொடுபோநது
வெறிததடநீரத துறையினகண மாசெறிநது மிகப்புழுக்கிப
பிறிததோலிககப புகுமளவிற பெருமபகலபோயபப பினபகலாய
மறிககரததா திருவருளால மழையெழுநது பொழிநதிடுமால. கஉக

(இ - ள்) வெளிபபடை மாதவா குறிதத காலததிறகுளளே ஒலிததுக கொடுததறகாகத தொணடனுா கநதையினைக கொணடுபோநது, வாசனையுடைய மலாகள நிறைநத நீாததடததின துறையில அதனை அழுககுப போகத தோயததுப, பினனா மிகவும புழுஙக வைததுப, பினனா வேறுகத தோயககபபுகுமபொழுது பெருமபகல எலலைகழிநது, பின பகலாகி, மானேநது கையினராகிய சிவபெருமான திருவருளால மழை எழுநது பொழிநதிடுவதாயிறறு

(வி - ரை) குறித்தபோழுதே - " கதிரோன மேலகடறபால அககுனறம அணைவதனமுன தருவீா " (1196) எனறு மாதவரும, " அநதிபடுவதன முனனந தருகினறேன " (1197) எனறு தாமும குறிததததாகிய பொழுது - காலம , சூரியன படுமுன

போழுதே - பொழுதினுள - கால எலலைககுள வெறித்தடநீர் - வெறி - நீரினுடபூககும மலாகளின வாசனை நீரபபூக கொடிகள நிறைதலின அநநீா தூயமையும துணிதோயதது வெணமையாககுதறகுத தகுதியும உடையதெனபதும பெறபபட்டது.

துறையின்கண் - நீர்த்தடத்தில் உள்ள பல துறைகளில் வண்ணார் துணி தோய்த் தற்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட துறையில் இத்துறை அழுக்குத் தோய்க்கும் துணிகளின் அழுக்குப்படியும் தன்மையால் குளித்தல் - குடித்தல் - முதலியவற்றினுக்குத் தகுதி யற்றது அவ்வாறே குளித்தல் - குடித்தலுக்குரிய துறைகளில் துணி தோய்க்க லாகாதென்பதுமாம் ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் வண்ணார் துறை என்று தனியாக அமைந்துள்ளதனை இந்நாளிலும் பல இடங்களில் காணலாம் ஆனால் இத்தகைய நல வழக்கம் சீர்திருத்தம் என்ற பேரால் இந்நாளில் புறக்கணிக்கப்பட்டு நீர்நிலைகளை மக்கள் எவ்வித நியதியுமின்றி எல்லாவகையாலும் அசுத்தம் செய்து உலகை அலைத்து வருதல் வருந்தத்தக்கது

மாசேறிந்து-மிகப்புழுக்கி - பிறிந்தோலிக்க - இவை மூன்றும் துணிகளை அழுக்குப் போக்கி வெளுத்தலில் அமைந்த அங்கங்களாகிய தனிச் செயல்கள் **மாசேறி தல்** - முதலில் அழுக்குப் போக்கத்தோய்த்தல், **புழுக்குதல்**-உவர்மண் ஏற்றித் துணியை ஆவியில் புழுக்குதல் **பிறிந்தோலித்தல்** - அவ்வாறு புழுக்கியபின் அத்துணியழுக்கும் உவரின் கறையும் நீங்குமாறு மேலும் நன்குயத் தோய்த்தல்

பெரும்பகல் - உச்சிவேளை - நண்பகல், **பின்பகல்** - மாலை

பொழிந்திடும் - பொழிந்து இடும் எனக் **இடும்** - பொழிந்து அதன் பயனைக் நாயனாரை இவ்வூன உலகத்தினின்றும் ஞானவுலகமாகிய சிவபெருமானது நித்திய உலகத்திலே கொண்டு சேர்த்து வைக்கும் என்ற குறிப்பும் காண்க "நீயுமினி நீடிய நம், மன்னுலகு பிரியாது வைகுவாய்" (1204) என்பது காண்க

திருவருளால் - அக்காலத்தில் மழையை எதிர்பாராக்க முடியாதிருந்தும் மழை பெய்து அப்போது திருத்தொண்டினுக்கு இடையூறுபோலக் காணப்படினும் உண்மை யில் இந்நாயனாரைத் திருவடியிற் சேர்ப்பிக்க வந்ததாதலின் **திருவருளால் மழை பொழிந்திடும்** என்றார் **எழுந்து** - என்றதனால் முன்னாகக்காண இயலாத நிலையிலிருந் தது என்பதாம்

121

1199. திசைமயங்க வெளியடைத்த செறிமுகிலின் குழாமிடைந்து,
மிசைசொரியும் புனற்றாரை விழிநுழையா வகைமிடைய,
வசைவுடைய மனத்தன்ப ரறிவுமறந், தருந்தவர்பா
லிசைவுநினைந், தழிந்,"தினியா னென்செய்கே" னென்நின்றார். ௧௨௨

(இ - ள்) வெளிப்படை திசைஎலாம் ஒளிபெறாது மயங்கும்படி வெளியெங்கும் அடைத்த திரண்ட முகிலின் கூட்டங்கள் நெருங்கி மேலே நின்று பெய்யும் மழையின் தாரையானது, கண்பார்வை செல்லக்கூடாதபடி நெருங்கத், துன்பமுற்ற மனத்தினையுடைய அன்பர் தம் அறிவு அயர்ந்து அரிய மாதவரிடத்துத் தாம் கொடுத்த வாக்குறுதியை நினைந்து மனம் உடைந்தவராய் "இனி நான் என்ன செய் வேன்" என்று நின்றனர்

(வி - ரை) **திசைமயங்க** - திசை தெரியமாட்டாது மக்கள் மயங்க. மக்களின் மயக்கம் திசைகளின்மேல் ஏற்றப்பெற்றது **திசைமயக்கம்** - 1151 பார்க்க

வெளியடைத்த - ஆகாய வீதியை மறைத்த **செறி** என்பது முகிலின் நீர்ச்செறி வினையும், **குழாம்** முகிற்கூட்டங்களையும் உணர்த்தின **மிடைதல்** - அவ்வாறுள்ள பல கூட்டங்கள் நெருங்குதல்.

தாரை விழிநுழையா வகைமிடைதல் - மழைத்துளிகளின் நெருக்கம் கண் பார்வை இடையிற் செல்லாதபடி நெருங்கிச் செறிந்து இருத்தல் **விழி நுழைதல்** என

பதும் வெளியடைந்த என்பதும் இம்மேகங்கள் எங்கேனும் இடைவிடுமோ என்று பார்க்கும் ஆவல் மிக்க அன்பர் அவ்வாறு பார்க்கவும் இயலாதபடி என்றவாறு

அசைவுடைய - அறிவு மறந்து-நினைந்து-அழிந்து-நின்றார்-இவை அன்பரின் துன்பமும் கவலையு முறுகி மேன்மேல் வளரும் நிலை குறித்தன **அசைவு** - முதலில் நிகழ்வதாய மனத்திண்மையின்பு பெயாத்திடும் நிலை **அறிவு மறத்தல்** - மனத்திண்மை பெயர்ந்து அசையின் அறிவு தொழிற்படாதொழிதல் **அழிதல்** - இசைவுபட்ட பொருள் இயற்றமுடியாத நிலை நேர்ந்துபட்டமைபற்றி மனம் அழுங்குதல் **நிற்றல்** - வேறு மனச் செயலும் புறச்செயலும் இன்றி அசைவற்று நிற்றல் **அசைவுடைய மனம்** - இதனால் அசைவு பெற்றதன்றி வேறுவகையால் என்றும் அசைவுபடாதது எனக் "ஆயமாட்கொடியே அசைவன" (1184) என்றதன் குறிப்புக் காண்க "வானந்துளங்கிலென்" (திருவிருத்தம்), "பூத மைந்து நிலையிற் கலங்கினும்" (142) என்றவற்றாலறிகின்றபடி என்றும் அசைவிலாது உறைப்புடைய அன்பர் மனம் இங்கு அசைவுபெற்றதற்குக் காரணம் திருத்தொண்டு செய்வதற்கு நேர்ந்த இடையூறே என்பார் **இசைவு நினைந்து** என மேல் விரித்தார். "குற்றேவ லழிந்தவா" என மேல்வரும் பாட்டிற் கூறுவதும் காண்க 122

1200. ஓவாதே பொழியுமழை யொருகால்விட் டொழியுமெனக்,
காவாலி திருத்தொண்டர் தனிநின்றார், விடக்காணார்,
மேவார்போற் கங்குல்வர, "மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பா
லாவாவென் குற்றேவ லழிந்தவா!" வெனவிழுந்தார். ௧௨௩

(இ - ள்) வெளிப்படை நீங்காமல் பொழியும் மழை ஒருவேளை பொழியாது விட்டொழியும் என்று, காபாலியாகிய சிவபெருமானது திருத்தொண்டர் தனி நின்றார்; ஆனால் மழைவிடும் நிலைகாணவில்லை, பகைவரைப்போல இரவு வரவே, "குளிரால் உடல் வருந்தும் தூய தவசியாரிடத்தில் ஆ! ஆ! எனது குற்றேவல் தவறிவிட்டதே" எனக் கீழே விழுந்தனர்

(வி - ரை) **ஓவுதல்** - நீங்குதல்

ஒருகால் விட்டொழியும் - இது நாயனார் மனத்துட் கருதிய நம்பிக்கை **நின்றார்** என நிற்றலுக்குக் காரணங் கூறியபடி

மேவார் - பகைவர் கங்குலைப் பகைவரென்றது தனது இசைவு நிறைவேறாதபடி செய்துவிட்ட செயலினால் விளைபற்றி எழுந்த உவமம் இரவைக் கண்டு வருந்தும் அகப்பொருள்களும் இக்கருத்துப் பற்றியன "பகலோன் கரந்தனன் காப்பவர் சேயர்" (188), "திருநுத லாட்கென்ன தாங்கொலென் போதரவே" (318), "திரிந்திளைத்து வாழியன்றே வருக்கனபெருந் தோவந்து வைகுவதே" (339) என்ற திருக்கோவைத் திருவாக்குக்களும், "பையுண் மாலை தமியோர் பனிப்புற" (304) என்றதும், பிறவும் காண்க

மெய்குளிரும் - குளிரும் என்றது குளிரினால் வருந்தும் என்ற பொருளில் வந்தது உபசாரம் "மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன்" (1196) என அருந்தவர் கூறியதனை நினைந்து கொண்டபடி.

ஆ! ஆ! அருந்தவரின் மெய்குளிரும் என்ற நினைவு வந்தவுடனே அதற்குத் தாம் காரணமாய்விட்ட நிலை நினைவுக்குவர நாயனார் மனம் நடுங்குகிறது

ஆ! ஆ! - இரக்கங் குறித்த இடைச்சொற்கள் அடுக்கு மிகுதிகுறித்தது மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பால் ஏவல் அழிந்தவா என்று வாக்கியம் தொடர்ந்து

முடிபு பெறுமுன இடையில இநத அவலசசொறகள வநதது அவரது மனததெழுநத துயரமிகுதி குறிததன, அருநதவரின மெயவருததததினைச சிறிதளவும பொருத மன நிலையின வெளிபபாடெனக

குற்றேவல் - குறுகிய ஏவல, சிறிய ஏவல நானசெயவது சிறிய ஏவறபணியே யாம எனற பணிவு நிலை இததினை "தாழவெனும தனமை" எனபது ஞானசாததிரம குறறேவலும என இழிவு சிறபபுமமை தொககது

அழிநதவா - அழிநதவாறு அழிநதநிலை ஆ - ஆறு கடைககுறை

விழுநதார் - அடியாரபாற செயயும ஏவல அழிநத படியை எணணவே மனம அழிநதது, மனமழிநதமையால நிறகும வலிகுறைய அதனால நிறகலாறறுதவராய விழுநதனா எனக 123

1201 "விழுநதமழை யொழியாது, மெயததவாசொல லியவெலலை
கழிநதது,முன் போலிததுமனைக காறறேற்க வறிநதிலேன்
செழுநதவாதந திருமேனி குளிரகாணுந தீஙகிழைதத
தொழுமபனேற கினியிதுவே செய"லெனறு துணிநதெழுவார, கஉச

1202. "கநதைபுடைத திடவெறறுங கறபாறை மிசைததலையைச
சிநதவெடுத தேறறுவ"னென றணைநதுசெழும பாறைமிசைத
தநதலையைப புடைததெறற, வபபாறை தனமருஙகு
வநதெழுந்து பிடிததததணி வளைததழும்பா மலாசசெஙகை. கஉரு

1201 (இ - ள்) வெளிபபடை பெயதமழை ஒழியாமையின, "உணமைத தவசியார சொலலிய கால அளவு கடநதுவிடடது, இதன முனனமே ஒலிதது மனையி னுள காறறு ஏறகசசெயது உலாததும உபாயம அறியாமறபோயவிடடேன, செழிப புடைய தவசியாரின திருமேனியானது குளிரால வருநதும தீமையினைச செயத கடையாய தொணடனுககு இனிச செயயததகும செயல இதுவே யா"மெனறு துணிநது எழுவாராய, கஉச

1202 (இ - ள்) வெளிபபடை "கநதையினைத தோயபபதறகு எறறுகினற பாறையினமேல எனது தலையை அது சிதைநதுபடுமாறு எறறுவன" எனறு துணிநது, அணைநது, செழிபபுடைய பாறையினமேல தமது தலையைமுடடி மோதிய அளவில அநதப பாறையின பககததிலிருநது அழகிய வளைததழுமபு பூணடவராகிய ஏகாமபர நாதரது மலாபோனற செமமையுடைய கையானது வநது, எழுநது, அததலையைப பிடிததுககொணடது கஉரு

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபுகொணடன

1201 (வி - ரை) விழுநத மழை - மழை வீழ்நல் எனபது மரபு "வீழ்க தண புனல" (திருபபாசுரம) "விசுமபிறதுளி வீழினலலால" (குறள) முதலியவை காணக பெயத மழை எனனுது விழுநத மழை எனறு இஙகுக கூறியது உலகததவா யாவரும பெயக என வேணடிநிறகும மழை, இஙகு நாயனா தம விழுததொணடினுககு இடை யூறாய வீழ்நதது எனற மனத துனபததால இழுககிய பொருளபடக கூறிய குறிபபுமாம. விழுநத - மழை பெயதுகொணடே யிருககவும இறநதகாலததாற கூறியது, அது வீழநது நினறது என இறநதகாலததாற கூறலாமபடி அது நினறுபடுமோ என எதிர பாாதது நினற வணணமாயிருநத அவரது மனநிலை குறிததது "ஓவாதே பொழியு மழை ஒருகால விடடொழியுமென நினறா" (1200) என முனபாடடிற கூறியது காணக

இவ்வாறு வீழ்ந்த என இறந்த காலத்தாற் கூறினாரேனும் வீழ்கின்ற என நிகழ் காலப் பொருள்கொள நிற்பது காலவழுவமைதி.

மெய்த்தவர் சொல்லிய எல்லை - "*மேல்கடற்பால் அகன்றம் வெங்கதிரோன் அணைவதன்முன*" (1196) *என்று தவசியார் குறித்த கால எல்லை.* **எல்லை** - *கால அளவு.* "*கங்குலவர*" (1200) *என்றது காண்க.*

முன்பு ஒலித்து மனைக்காற்று ஏற்க - **முன்பு** - *பின்பகலாக முற்றி மழை பொழிவதற்கு முன்பு.* **மனைக்காற்று ஏற்றல்** - *நீர்த்துறையினின்று தமது மனைக்குச் சென்று மழையால் நனையாமல் மனைக்குள் காற்று ஏற்கும்படி வைப்பதனால் உலரச் செய்தல்.* **அறிந்திலேன்** - *அங்கினைவு வரப்பெற்றேனில்லை.*

செழுந்தவர் - *தவத்தின் மிகுதியாலாகிய செழுமையுடையவர்.* "*மெலிந்து திருமேனி யிளைத்திருந்த தென*" (1195) *என முன்னாகக் கூறியவதனால் இங்குக் குறித்தது அவரது திருமேனிச் செழுமையன்று. இப்பாட்டில் முன்னர் "மெட்டத்தவர்" என்றும், "அருந்தவர்" (1199), "விழுத்தவர்" (1200), என்றும் கூறியவை காண்க.* **தவத்தின் செழுமை** "*மாதவவேடந் தாங்கி*" (1193), "*வெண்ணீறு திகழுந்தொளிருங் கோலம்*" (1194) *என்றதனால் அறியப்பட்டது என்க.*

திருமேனி - *செழுந்தவருடைய தூய உடலாதலின் இவ்வாறு கூறினார். இவற்றால் நீறு நிறைந்த தவக்கோலத்தில் நாயனார் ஈடுபட்டு உருகியதிறம் அறிய நின்றது. தவராகிய திருமேனிகொண்டெழுந்தருளியவர் என்பதும் குறிப்பிற் பெறப்படுதல் காண்க.*

குளிர்காணும் தீங்கு - *குளிரை யடைந்து வருந்தும் தீமை.* "*மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து*" (1196) *என்று அவர் கூறியதனை நாயனார் நினைவு கூர்ந்து வருந்திய நிலை. அவரது திருமேனிமட்டில் குளிர்காண்பதாகும், அவர்காண் நிலலார் என்ற குறிப்பும் காண்க.*

தீங்கு இழைத்த தொழும்பனேன் - *நலம் செய்ய நினைத்தாரேயன்றித் தீங்கு இழைத்தாரிலர், இழைக்க எண்ணினாருமிலர், ஆனால் கந்தையினை உரிய கால எல்லைக் குட் கொடாத செயலினால் அத்தீங்கு வருதற்குத் தாம் காரணராயினர் எனத் துணிந்தனர் என்க.* இதனை offence by omission, *என்பர் நவீனர்.* **தொழும்பனேன்** - *தொண்டிற் கடையாயினேன் என்பதும் குறிப்பு.*

இனி இதுவே செயல் - *முன் எண்ணிய தொண்டின் செயல் கந்தையினைக் கழுவித் தருதல். அஃதியலாது மாறிய முடிந்தபோது இனிச்செய்யும்* **செயல் இதுவே**. **இதுவே** *என்பது மேல்வரும் பாட்டிற்கூறப்படுவது.*

துணிந்து - *முடித்து,* **எழுவார்** - *மேற்கொள்வாராகி - எழுவாராகி முற்றெச்சம்.* **எழுவார்** - **எற்ற** (1202) *என்று கூட்டுக.* 124

1202 (வி - ரை) **கற்பாறை மிசைத்தலையைச் சிந்த எற்றுவன்** - *முன்னாகக் கற்பாறையும், தலைதாங்கிய உடலும், சிவனடியார் பணிக்கு உபகாரப் பொருள்களாய் நின்றன. இப்போது தாம் துணிந்தபடி தமது உடல் அடியார் திருமேனிக்குத் தீங்கு இழைக்கும் பொருளாயினமையின் அதனை அக்கற்பாறையில் தலையைமோதிச் சிதைப்பன என்பது நாயனார் கொண்ட துணிபு. அடியார் பணிக்கு உதவியாயின பாறையே அதற்குத் தீங்கு வந்தபோது தீர்வுதருதற்கும் உதவுதல் தகுதி என்று துணிந்தனர் என்பதாம். இக்குறிப்புப்பெறக்* "**கந்தை புடைத்திட எற்றுங் கற்பாறை மிசை**" *என்றார்.*

எடுத்து - தூக்கி - ஓங்கி **எடுத்து எற்றுவன்** என்றது தலை சிதறுண்ணும் பொருட்டு.

செழும்பாறை - பாறையின் செழுமையாவது - முன்பு, சிவனடியார்க்குக் கந்தை புடைத்திட உதவிவந்தமையும், இப்போது, நாயனார் தலையை மோதிப்புடைக்க நின்றமையும், பின்பு, அத்தலையைப் பிடிக்க ஏகம்பவாணருடைய திருக்கை அதன் மருங்கு எழுந்துவர நின்றமையுமாம். துணிந்து எழுவார் (1201) - "எற்றுவன்" என்று அணைந்து எற்றச் - செங்கை - வந்து - எழுந்து - பிடித்தது என்று கூட்டி முடித்துக் கொள்க.

மனத்தில் இதுவே செயல் என்று துணிந்ததற்கும், அத்துணிபின்படி அச்செயலை நிறைவேற்றுதற்கும் இடையில் எவ்வகையாலும் கால நீட்டிப்பு (தாமதம்) இல்லை என்று குறிக்கத் **துணிந்து** - **அணைந்து** - **எற்ற** - என்று தொடர்ந்து செல்லும் வினையெச்சங்களாற் கூறினார்.

எற்ற - எற்றுதலாகிய வினை (செயல்) முற்றுப்பெறுது இடையே தலையைச் செங்கை பிடித்ததனாலே, அவ்வினை, எச்சமாகவே (எஞ்சியே) நின்றது குறிக்க வினை முற்றாற்கூறுது **எற்ற** என வினை எச்சத்தாற் கூறிய நயமும் காண்க. எற்றும் செயல் முயற்சி யளவில் நின்றதேயன்றி முடிவு பெறவில்லை என்றதும் காட்டினார்.

தலையை எற்றச் செங்கை பிடித்தது - எற்ற என்ற வினைக்கும், பிடித்தது என்ற வினைக்கும் **தலை** என்ற ஒன்றே செயப்படுபொருளாய் வைத்த நயமும் காண்க. "வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னி லதுவு முன்றன் விருப்பன்றே" (குழைத்த பத்து-6) என்ற திருவாசகத்தின் குறிப்புப்படி, அன்பர் செயலும் ஆண்டான் செயலும் ஒன்றுபட நிகழ்தலும் குறிப்பித்தவாறு காண்க. "தன்னுடைய வடியவர்தந் தனித் தொண்டர் தம்முடைய அந்நிலைமை கண்டன்பாற் கருள்புரிவ" (1192) தலையே இறைவர் விருப்பங்கொண்டனர் என்பதும் கருதுக.

எற்றப் பிடித்தது - **எற்ற** அடியவரது செயல்குறித்த செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். **பிடித்தது** என்ற ஆண்டவரது செயல் குறித்த பிறவினை முதல் வினை கொண்டது. அடியார்செயல் ஆண்டவர் செயலுடன் முடிவுபெறுதல் குறிப்பாகும்.

அப்பாறை - எற்றிய அந்த என முன்னறி சுட்டு.

வந்து எழுந்து பிடித்தது - **வந்து** - நின்ற திருத்தாண்டக முதலியவற்றுலும் வேத முதலிய இறைவரது மொழிகளாலும் அறியப்படுகின்றபடி இறைவருடைய கை எங்கும் நிறைந்து நிற்பது, ஆளுல் அன்பு செய்யுமிடத்துக் கூர்ந்து மேலவருவது அதன் தன்மை, ஆதலின் **வந்து** என்றார். **எழுந்து** என்ற கருத்துமது. நாயனார் தலையைப் பாறையில் மோதிப்புடைக்கர்தபடி தலைக்கும் பாறைக்கும் இடையே செங்கை எழுந்தது என்றபடியாம். **பிடித்தது** - எழுந்ததோ டமையாது அத்தலையைப் பிடித்துக்கொண்டது எனக. இவ்வாறே "ஊறுகண் டஞ்சித் தங்க ணிடந் தப்ப வுதவுங் கையை, யேறுயர்த் தவர்தங் கையாற் பிடித்துக் கொண்டு" (829) என்ற கண்ணப்பநாயனார் புராண வரலாறுங் காண்க.

அணி வளைத்தழும்பர் மலர்ச்செங்கை - பாறையில் மோத எற்றும்போது தாங்கு தற்கு மெத்தென விருக்கும் கை என்பது குறிப்பு. **வளைத்தழும்பர்** - "கொலைக்க ளிற் றுரி புனைந்தத மேனி குழைந்து காட்டினார்" (1141) என்றபடி தழுவக் குழைந்த திருமேனியுடையார் என்பது.

மலர்க்கை என்றும், **செங்கை** என்றும் கூறியது மென்மையும் செம்மையும் பெற்றதென்று குறிப்பதற்கு.

பிடித்தது - செங்கை எனப பயனிலையை முனவைததது அருடசெயலின விரைவு குறிததது 125

1203. வானிறைநத புனன்மழைபோய மலாமழையா யிடமருஙகு
தேனிறைநத மலரிதழித திருமுடியாா பொருவிடையின
மேனிறைநத துணைவியொடும வெளிநின்றாா, மெயததொணடா
தாநிறைநத வனபுருகக கைதொழுது தனிநின்றாா. கஉகூ

(இ - ள்) வெளிபபடை— ஆகாயததில நிறைநது பெயத புனல மழை போயப பூமழையாயிடப, பககததில, தேனநிறைநத கொனறை மலாமாலை சூடிய திருமுடியினையுடைய சிவபெருமான பொருகினற விடையின மேலே தமமுடன நிறைநத துணைவியாராகிய உமையமமையாரோடு ஆகாயததில வெளிபபடடு நினறனா, மெயததொணடா நிறைநத அனபினால உளளுருகக கைகூபபித தொழுதுகொணடு தனியே நினறாா

(வி - ரை) வான் நிறைநத புனன் மழை - வானஞ் செறிநது மழை பெயத நிலை 1199-ல உரைககபபடடது

புனன் மழை போய் மலர் மழையாயிட - புனல மழையே பூமழையாயிறறு எனனுமபடி தொணடருடைய அநநிலைகண டருளபுரிவதறகாக அருளால வநத புனல மழையாதலின விளககம கணடவுடன போயிறறு எனபது போய் எனறதன குறிபபு மலர்மழை - திருவருளின வெளிபபாடு கணடு தேவாகள பொழியும கறபகபபூமழை "புனனமழையோ மதுமழையோ பொழிவொழியா பூஞ்சோலை" (1043), "மணணவா கணமழை பொழிநதாா, வானவா பூமழை பொழிநதாா" (130), "பொழியுந தெயவப பூவினமா மழையின மீள மூழகுவாா போனறு தோனற" (398) முதலியவை காணக

நிறைநத துணைவி - அருளுருவமாகித தமமுடனே எஙகும நிறைநது விளஙகும அமமையாா.

வெளி நின்றர் - அனபா காணுமபடி வெளிபபடடு நினறனா செஙகை எழுநது தோனறுவதனமுன மறைநதருளி நினறனா, பினனாச செஙகை மடடில எழுநது பிடிதத அளவில வெளிபபடடு நினறனா, இபபோது அனபா முழுவதும நேரே காண வெளிபபடடு நினறனா எனக வெளி நின்றர் - ஞான ஆகாய வெளியில நினறனா எனறலுமாம

நிறைநத அன்பு உருக-உளளததில நிறைநது பெருகிய அனபினால கருவி கரணஙகளெலலாம உருக எனக

தனிநின்றர் - தனியாக எனறும, ஒபபுயாவறறவராய எனறும உரைககநினறது ஆணடவா வெளிநின்றர் - நாயனாா தனிநின்றர் எனற சுவையும காணக முனனரும "தனிநினறாா" (1200) எனறாா அது வேறு அது திரோதசததி உருவமாகிய அருண மழையுள நினறநிலை இது வெளிபபடட திருஅருட பூமழையினுள நினறநிலை 126

1204. முன்னவரை நோநோககி முககண்ணா "மூவுலகு
நின்னிலைமை யறிவிததோம்; நீயுமினி நீடியஙம
மனனுலகு பிரியாது வைகுவா" யெனவருளி
யஙநிலையே யெழுந்தருளி யணியேகாம் பரமணைநதாா கஉஎ

(இ - ள்) வெளிபபடை முனனினற அவரை இறைவனாா நோநோககி முககணணராகிய ஏகாமபரநாதனாா "உனது அனபின நிலைமையை மூவுலகஙகளும அறியும

படி செய்தோம், நீயும், இனி நீடிய நமது நிலைபெற்ற உலகிலே பிரியாமல் இருப்பா யாக" என்று அருளிச்செய்து, அந்நிலையினின்றும் எழுந்தருளி அழகிய திருவேகாம் பரத்தில் அணைந்தனர்.

(வி - ரை) முன்னவரை-தமது முன்னின்ற அத்திருத்தொண்டரை "தொழுது முன் நின்றவிப் பத்தரைக் கோதில்செந்தேன், தெளிந்துச் சுவையமு தூட்டி யமரர் கள் சூழிருப்ப, அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாக்கும்" (ஐயாறு 7) என்ற திருவிருத்தச் சொல்லும் பொருளும் இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன. முன்னவர் - முதன்மை பெற்ற வர் என்றலுமாம்.

முக்கண்ணர் நேர் நோக்கி-நோக்குதற்குக் கண் கருவியாதலின் இங்கு முக்கண் ணர் என்ற பெயராற் கூறினார். செய்தற்கரிய பெருஞ்செயல் செய்த தொண்ட ரைத் தமக்கியல்பாக உரிய மூன்று கண்களாலும் முழுஅருளினோக்கமும் செய்தனர் என்பது குறிப்பு. நேர் நோக்கி - என்ற குறிப்புமது. மூன்றாவதுகண் நெருப்புக்கண் எனவும் மன்மதனை எரித்த பார்வையுடையதெனவும் படுமாதலின், அவ்வாறன்றி, அருளின் நேர்பட நோக்கினார் என்பது. "செற்றங் கனங்கனைத் தீவிழித் தானறிலை யம்பலவ, னெற்றியிற் கண்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே" (கோயில் - திருவிருத்தம் - 8) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரமும் இக்கருத்தைப் புலப்படுத்தி நிற்பது காண்க.

மூவுலகும் நின் நிலைமை அறிவித்தோம் - அறிவித்தற்காகவே இவ்வருட் செயல் செய்தோம் என்பது. "அந்நிலைமை கண்டன்பாக் கருள்புரிவான்" (1192) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க.

நீயும் வைகுவாய் - நீயும் - நாமும் அறிவித்தோம் நீயும் வைகுவாய் என எண் ணும்மை. அசை என்றலுமாம்.

நீடிய நம் மன் உலகு - சிவனுலகம். நீடிய உலகு - மன் உலகு எனக்.

நீடுதல் - எங்கும் பரவியிருத்தல், மன்னுதல் என்றும் அழியாதிருத்தல். மன்னி நீடிய என்று ஒருபொருளாகக் கொண்டுரைத்தலுமாம். நீடிய - என்றதனைச் செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாகக் கொண்டு, நீடிய வைகுவாய் என்று கூட்டி, நிலைபெற்றிருக்கும் பொருட்டு நமதுலகில் இருப்பாய் என்றுரைப்பினுமமையும். மன்- அரசு என்று கொண்டு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய அரசாங்கத்தமாந்த உலகம் என்ற லும் பொருந்தும். "நிலமிசை நீடு வாழ்வார்" என்ற திருக்குறட் கருத்தும் காண்க.

அந்நிலையே - வெளிநின்ற அந்நிலையினின்றே.

எழுந்தருளி ஏகாம்பரம் அணைதல் - வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய நிலையினின்றும் எங்கும் நிறைந்த (வியாபக) நிலையினுள் மறைதல். "பொற்கொடியாள் பாகனார் பொன்னம்பல மணைந்தார்" (648) முதலியவை பார்க்க. "வளைத்தழும்பர் மலர்ச் செங்கை" (1202) என்றதும் காண்க. "அணி ஏகாம்பரம்" என்றார் காஞ்சிபுரமாத லின். எழுந்தருளி - மறைந்து. சைவமரபு வழக்கு. 127

1205. சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர்திருத் தொழில்போற்றிப்
பார்குலவத் தந்தைதா ளறவெறிந்தார் பரிசுரைக்கேன்;
பேரருளின் மெய்த்தொண்டர் "பித்த"னென்பப் பிதற்றுதலா
லாருலகி லிதனுண்மை யறிந்துரைக்க விசைந்தெழுவார்? கஉஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிறப்பு நிலவப்பெற்ற திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனா ருடைய திருத்தொழிலைத் துதித்து, உலகம் விளங்கும்படி தந்தையின் தாள்கள் அறும

படி வெடடிய சணடேச நாயனாரது தனமையினைச சொலலத தொடஙகுகினறேன, பேரருளுடைய மெயததொணடா இறைவரைப "பிததன" எனறு பிதறறுதலாலே, இதன உணமைத தனமையினை முறறும அறிநதுசொலல இசைநது எழுவார யாவர? (ஒருவருமிலா)

(வி - ரை) சீர்நிலவு - திருததொணடததொகையினுற போறறபபடடபடி, திருககுறிபபுததொணடா எனற சிறபபு நிலவப பெறற, அபபெயரினையே இஙகு எடுத தாணடமை காணக அபபெயரினைக கூறியதனாலே சரிதச சுருககமும உரைதது முடிததுககாடடிய பணபும கருதுக 1189-ல "திருககுறிபபுத தொணடரெனுஞ சிறபபினா" எனறதும இஙகு நினைவுகூாக

திருத் தொழில் - 1191லும, 1199 முதல 1202 வரை திருபபாடடுககளிலும உரைககபபடடவை

சீர் நிலவு தொழில் போற்றி - ஆசிரியா தமது மரபினபடி இதுவரை கூறிவநத சரிததவை முடிததுககாடடியதாம

பார்குலவ உரைக்கேன் - இது மேலவருஞ சரிததததுககுத தோறறுவாய செயததாம.

பார்குலவத் தநதை தாள் அற எறிநதார் - பார்குலவ - உலகம விளஙக - அறிநது துதிததுப பயனபெற சிவபூசை செயதபின சணடேசுவரபூசை செயது அதனுற சிவபூசைப பயனை உலகததார பெறுதலின குலவ எனறா "தாதைதாள மழுவினுல எறிநத" எனபது முதனூல

குலவுதல் - விளஙகுதல "குலவு கோலதத கொடிநெடு மாடஙகள" (தேவாரம) "திசைவிளஙக" (திருஞான - புரா - 22) எனறு ஆளுடைய பிளளையார திருவவ தாரப பயன கூறியது காணக இதனுல மேலவருஞ சரித சாரததைத தோறறுவாய முகததால அறிவிதத நயமும காணக

அற எறிநத - தாளகளைத தநதையினது குறறம அறுமபடி - அறுமபொருடடு - எறிநத எனறலுமாம "மழுவா லேறுணடு குறறநீஙகி" (1263)

பேரருளின் மெயத்தொண்டர் - ஆளுடைய நமபிகள அருளினுலே திருககயிலையி னினறும இவவுலகில அவதரிதது, அருளினுல தடுததாட கொளளபபடடு, அருளி னுல திருததொணடததொகை அருளி, அருளினுல மீளத திருககயிலையினை அடைநத பெருமானுதலின இவவாறு கூறினா "வநது வானவரீச ரருளென" (34) "அருள செயதபின" (39), "அருளசெயத சாலுமொழியால (174), 'அருளின நோககி" (219) எனறிவவாறு வருமவை யெலலாம காணக இககருததைப "பெருமணச சீரத திருத்தொண்டத் தொகைவிரித்த பேரருளின் பெருமாள்" (கடவுள வாழதது - 12) எனறு காஞசிபபுராணமுடையாா விரிததனா மெய்த்தொண்டர் - "உமபா நாயகா தஙகழ லலலது நமபு மாறறி யாத" (299) திருததொணடின உணமைநிலை யுடையாா

"பித்தன்" எனப் பிதற்றுதல் - தமமை ஆடகொளளவநத முதலவனை அறி யாது "பிததன" என இகழதல 186 பாரகக

பினனாப "பிததா" எனறு பாடியதன பொருள வேறு, அது இறைவராணையின படி பாடியது முனனாப "பிததன" எனறு ஏசியதும, பினனரும அவவாறே "பித தன" எனறு பாடியதும வெவவேறு பொருளன, ஆதலின பிதற்றுதலால் எனறா. பிதற்றல் - பொருள மயஙக மொழிவழஙகுதல பலபடியும பல முறையும சொலலு தல் "வனதெனடைன சொல பெருஙகுலதத தவரொடு பிதறறுதல பெருமையே" (நமபி - காநதா - வலமபுரம - 10) "பிணஙகித தமமுட பிததரைப போலப பிதறறு

வார்" (குறிஞ்சி - திருவாரூர் 4 அப்பர்) என்ற தேவாரங்கள் காண்க. பித்தனென - என - போல என்று உவம உருபாகக் கொண்டு பித்தனைப்போல மெய்த்தொண்டர் பிதற்றுதலால் என்றுரைத்தலுமாம். இப்பொருளில் மெய்த்தொண்டர் பித்தனைப்போலப் பிதற்றுவாராயின் யாவர் உண்மை யறிந்து உரைக்கவல்லார் என்று கொள்க. "பித்தனொப் பானடித் தொண்டனூ ரூரன் பிதற்றிவை" (கொல்லிக் கௌவாணம் - முதுகுன்றம் - 11) என்ற நம்பிகள் தேவாரம் காண்க.

பித்தனெனப் பிதற்றுதலால் இதன் உண்மை அறிந்து உரைக்க இசைந்து உலகில் யாவர் எழுவார் ? என்றது ஆட்கொண்டு இன்பந்தர வந்த தம்மைப் "பித்தன்" என்றிகழ்ந்ததனையும் புகழ்ந்ததுவாகக் கொண்டதுமன்றி, அவ்வண்ணமே பாடுக என்று மகிழ்ந்தும் கொண்டதுபோலத், தந்தையைத் தாளற எறிந்த பாதகத்தையே புண்ணியமாகக் கொண்டு பரிசும் கொடுத்தனர், ஆதலின் இதன் உள்ளுறையை எவரும் அறிந்து சொல்ல வல்லவரல்லர் என்றதாம். **யாவர்** என்ற வினா ஒருவரும் இலர் என்று இன்மை குறித்தது.

யாவர் அறிந்து இசைக்க - மாபாதகம் தீர்த்த திருவிளையாடலின் வரலாறும், "பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்" என்ற திருவாசகமும், "பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே" என்ற திருப்பல்லாண்டும் இங்குக் கருதத் தக்கன. பரிசு உரைக்கேன் - என்ற குறிப்பும் அது.

உண்மை - உள்ளது - உள்ளுறை. **அறிந்து - உரைக்க - இசைந்து - எழுவார்** - அறிதலும், அறிந்தாலும் அதனை உரைத்தலும், உரைப்பேன் என்று இசைந்து எழுதலும் ஒன்றனமேலொன்றாக அரிய செயல்களாமென்பது குறிப்பு.

இவ்வாறு சொல்ல அரிய செயலினுள் புகுகின்றேன் என்ற அச்சத்தினையும் பணிவினையும் புலப்படுத்தியபடி. தாதை தாள் எறிந்த கதை என்றிகழ்ச்சியாய் எண்ணிக் கழியாமல், அதனை இறைவர் ஏற்றுப் பரிசுவைத்த அறியலாகாப் பெருமையினையே எண்ணிப் பத்திசெய்து கேட்குமாறு எச்சரித்தபடியுமாம். "பித்த"னென் றிகழ்ந்தது நன்றி கொன்ற சிவநிந்தையாகிய பெரும்பாதகமாயினும், அங்ஙனமாகாது சிவனைப் போற்றிய பெரும் புண்ணியமேயாயினமையும் கருதுக என்று வற்புறுத்தியபடியுமாம். 128

சரிதச் சுருக்கம்

நாடு

தொண்டை நன்னாடு பெருமையும் மேன்மையும் தொன்மையும் உடையது, தன்னிடத்து உமையம்மையார் தவஞ்செய்து தலைவரைத் தழுவத் தவஞ்செய்து பெற்றது, நடுநிலை பொருந்திய நல்லொழுக்கந் தலைசிறந்த பெருங்குடிகள் தழைத்து வாழ்தற்கிடமாவது, பழையனூர் வேளாளர்கள் எழுபதின்மர் ஒரு வணிகனுக்குத் தாம் கூறிய சொல்லைத் தம் உயிரினும் சிறந்ததாகக் காத்துத் தீப்புகுந்த மேன்மையுடையது, சேரநாட்டு வீரர்கள் மைத்துன முறை கொண்டாடி நட்புக் கொள்ளும் பழஞ்சரித்தத் தொடர்புடையது.

நானிலம் - ஐந்திணை வளம்

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற நானிலப் பகுதியும், அவற்றோடு பாலையும் விரவிய ஐந்திணை நெறியும் தத்தம் இயல்பிற் செறிந்துச் சிவத்தன்மை வெளிப்படக் காணுமாறு ஓங்கி உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கும் தன்மையுடையது இந்நாடு.

அவற்றுள்ளே, மலைச்சாரல்களில் அருவிகள் பாய, இறவுளர் தினை விளைக்கும்

குறிஞ்சி

புனங்களும் சிற்றூர்களும் உடையதாய் விளங்கும் இந்நாட்டுக் குறிஞ்சியானது, மாலவிடை யெந்தையார் திருக்காளத்தியையும், அண்ணலார் திருவிடைச்சுரத்தினையும், உமபர் நாயகர் திருக்கழுக்குன்றத்தினையும் தன்னகத்துக் கொண்டு விளங்கத் தவஞ்செய்து பெற்றது.

பாலை

முல்லையையும் குறிஞ்சியையும் அடுத்த சில்லிடங்களில் வேனிலும் கடும்பகற்பொழுதும்பற்றி, நீலிகோட்டங்களும் நிரந்து, பாலையென்றும் சொல்லலாகும் பரன்முரம்புகளும் உள்ளன.

அந்த எல்லையின் புறத்தே கானியாறுகள் இடையிடை பரந்துவரக், குருந்த மரங்களின் மேற்படர்ந்த முல்லைப் புதர்களையுடைத்தாய் இடையர் சேரிகளில் ஆனும்

முல்லை

மானும் திரியும் முல்லை, நிலப்பரப்பு மிக உள்ளது. முல்லையின் தெய்வமென்று தமிழின் பொருளிலக்கணம் பேசுகின்ற திருமால் வழிபட்ட திருமுல்லைவாயிலும், கங்கைநீர் எப்போதும் ஊறிவரும் திருவூறலும் இம் முல்லை நிலத்தில் விளங்குவன.

முல்லையைச் சூழ்ந்த மருதநிலத்திற் பல நதிகளும் ஓடிக், குளமும், ஏரியும் புகுந்து,

மருதம்

வயல்களைச் செழிக்கச் செய்வன. காமதேனுவின் பால் ஆறுகப் பெருகி நந்திமலையினின்றும் ஓடிவரும் பாலாறு, பிள்ளைகள் தமது சிறு கைகளாற் றடவப் பால்பெருகும் முலையுடைய தாயினைப்போல, மள்ளர்கள் வேனிலில் மணற்றிடர்களைப் பிசைந்து கையினால் தொழில்செய்யக் கீழே சுரந்து ஓடிவர, அந்த நீர் வெள்ளம் கால்களின்வழி மிதந்து ஏறிப் பள்ளவயல்களின் பெருமடைகளையும் உடைத்துப் பாயும் செழிப்புடையது. இவ்வாறு நீர்வளமும் நிலவளமும் சோதலாற் செந்நெலும், வாழையும், உயர்கமுகக்கரும்பும், கமுகும், தென்னையும், பலாவும், மாவும் சோலைகளாகச் செழித்துப் பயன் தருவன.

விருந்தெதிர் கொள்ளும் மேன்மையுடைய பெருங்குடிகளும், இல்லறம் புரிந்து வேள்விசெய்து மழைக்குக்காரணமாய் விளங்கும் செல்வமறையோர்களும் நிறைந்த செழும் பதிகள் பல அங்கு உள்ளன.

மறையவர் திருவல்லமும், கங்கைவாழ் சடையார் திருமாற்பேறும், யானையுரித்தவர் இருந்த திருப்பாசூரும் தன்னகத்துத் திகழந்திருக்கத் தவம் புரிந்தது இந்த மருதமாகும்.

இதன் புறத்ததாய்க், கொழுமீன் கவர்ந்தும், பவளம் முத்து முதலிய மணிகள்

நெய்தல்

படுத்தும், பரதவர் வாழும் கடற்கரை சூழ்ந்த விடங்களில் கைதையும் புன்னையும் பூக்கும் சூழல்களுடையதாய் உள்ளது நெய்தல் நிலம். இறைவரது திருவொற்றியூர், திருமயிலாப்பூர், திருவான்மியூர் முதலாகிய பெருந் தலங்களைத் தன்னகத்துக்கொண்டு விளங்க இந்நெய்தல் செய்தவந் நிறைதவம் சிறிதாமோ?

(1) நெய்தலுங் குறிஞ்சியும் புணர்ப்பாகிய நிலங்கள் மாட மாமல்லை முதலியவை

புணர்நிலங்கள் - திணை மயக்கம்

போன்ற பலஇடங்கள் உண்டு. இவைபோலவே (2) மருதமுங்குறிஞ்சியும், (3) முல்லையுங் குறிஞ்சியும் கூடிய புணர்ப்பு நிலங்கள் பலவுள்ளன. இவ்வாறே (4) நெய்தலும் முல்லையும், (5) மருதமும் முல்லையும் இயைவனவாகிய நிலங்களும் உண்டு. மேலும் (6) நெய்தலும் மருதமும் மயங்கிய நிலங்களும் காணவுள்ளனவாம்.

இவ்வாறு நானிலத்தமைதியிலும் தத்தமக்கடுத்த செய்தொழிலில் வேறு பல குலங்களில் விளங்கித் தீமையென்பன கனவிலு நினைவிலாச் சிந்தைத் தூய மாந்தர் வாழும் சிறப்புடையது தொண்டைநன் னாடு.

நகரம்

இபபெருந திருநாட்டின தலைநகரமாய உலகெலாம வியபப என்றுமுள்ளதாகிய நகரம் காஞ்சிபுரமாகும அது உமையமமையாா தனனிடததே எழுநதருளித தவஞ செயது ஏகமபநாதரைத தழுவபபெறற சரிதப பெருமையுடையது

அம்மையார் தவமும், பூசையும்

திருககைலாயததில ஆகமஙகளையெலலாம இறைவா அருளிசசெயய அமமையாா கேட்டருளினா எணணில ஆகமஙகளை அருளிய இறைவர் தாம் விரும்பும் உண்மையாவது பூசனையேயாகும எனறருளிச செயய, அவவாறே தாம பூசைசெயய அமமையாா மனஙகொணடனா அதறகேறற இடம காஞ்சிபுரத்தின் மாவடியேயாகும எனறு இறைவாபால அறிநத இறைவியாா அஙகுநினறும போநது, மலையரசன வநது விடுதத பரிசனஙகளுடன சென்று காஞசியில பதும மா நாகம் வேணடியபடி அதன பிலத் துவாரததில எழுநதருளியிருநது, கம்பையாற்றின் கரையில மாவின மூலததில், தவஞ செயது, சிவனுரு வெளிபபடக கணடு, பூசிககத தொடஙகி மெய்ப்பூசை யெய்த ஆகம விதியெலாஞ் செய்தருளினர் அபபோது இறைவனாா ஒரு திருவிளையாட்டினால அமமையாருககு அருளசெயயத திருவுளளஙகொணடு கமபையாறறிற பெரு வெளளம வர அருளினா ஆறு பெருககெடுதது மேலெழுநதுவரக கணடு தம திருக கையாற றடுதது நிலலாமையால அமமையாா வெருககொணடு காதலால முலைககுவட்டொடு வளைககையால நெருககி இறுகச சிவபெருமானைத தழுவிககொணடனா இறைவா அதனை விருமபியவராய யானையை உரிததுப போாதத தமது திருமேனி குழைநது காட்டி முலைசசுவடும வளைததழுமபும அணிநதுகொணடு அததிருமேனி காட்டி வெளிபபட்டருளினா உமபரே முதல யோனிகள எலலாம உயிரும உடமபும உருகி ஒனறுகி இறைவருளை ஏததின கமபையாறு முன வெளளந தவிாநது வணஙகிறறு மணவாள நறகோலங காட்டி நினற இறைவனாா, அமமையாரை நோககி "வேணடும வரங் கொளக" எனறருள, அமமையாா, இறைஞசிநினறு, "இறறை எனபூசை இனனும முடிநததிலலையாதலின அதனைக குறை நிரமபிடக கொணடருளல வேணடு"மெனறு விணணபபிகக, அதறகு இறைவனாா "நமபால நினபூசனை எனறும முடிவதிலலை" எனறருளவே, அமமையாா இறைவாபால வரஙகேட்கலாயினா அவையாவன:—

"இநதப பூசை எனறும மாறாது நிலைததிருககுமபடி தேவரீா மகிழநதுகொணடருளுதலவேணடும, இந்தப பதியில எலலா அறஙகளும யான செயயுமபடி அருளுதல வேணடும, திருவடிப பிழைததல ஒனறொழிய இஙகுளளவா வேறு செயவினை எதுவேயாயினும மாதவபபயன கொடுததருளப பெறவும வேணடும" எனற மூனறுமேயாம எலலா வுயிாகளின பிறபபையும ஒழிககும பேரருட் செலவியாகிய அமமையாா கேட்டருள, அவவாறே இறைவனாா அநதப பூசனையை விருமபி வீறறிருநதும, இடையறாத அறஙகளை யெலலாம வளாககும விததாக இருநாழி நெலலை அளிததும, காஞசி வாழபவா செயதீவினையும தடையினறி மெயநெறி யடையச செயயும தவஙகளாகவும வரஙகளை மகிழநது தநதருளினா

திருககாமக கோட்டம்

விம்மிதங்கள்

அவவாறே அமமையாா நிததமாகிய பூசனை செயது கொணடு உயிாகளிடதது இலலறம பெருககும கருணையினால புணணியத திருககாமக கோட்டததில எழுநதருளியிருநது முபபததிரணடறஙகளையும அளிததருளகினறனா.

திருககாமக கோட்டததில ஆணடினுககொருமுறை ஒரு நாளில முசசுடாா போல மூனறு பூககள மலரும அறபுதம உளளது உலகாணி முதலிய விமமித தீாத

தஙகள உணடு அதன மேல சநதிர சூரியா தததம நெறியிற செலலாது பககம சுற றிப போதலினுல உளதாகிய திசைமயக்கம் உலகெலாஙகாண இனறும அஙகுளளது காஞசி நதிககரையில தனனிழற பிரியாத காஞசிததானம உணடு முனிவா வானவா முதலினோா பலரும தாபிதது அருசசிதது இடடசிததிகளை அடைநத தளிகள எண ணிறநதன அததிருநகரின எலலையில உளளன யானையை முயல தனனிடததினினறு துரததும தானமும, இறநதோா உடல மீள உயிாபெறறெழும இடமும, இறவாததான மும உளளன இடடசிததித தீாததம, சாருவதீாததம முதலியனவாயத தேவாகளும வநது படியும பல புணணிய தீாததஙகளும அஙகு உணடு ஒரு நாளில மூனறு பூ மல ரும பொறறாமரைத தடமும, மேறகில ஓடி நீா கரககும நதியும,பகலில அலரும குவளை யும, இரவில மலரும தாமரையும, நணபகலில பூககும பாடலமும, கணபடாத காயாப பூவும திருககாமககோடடததின எலலையினுள உளவாகும சிறிது உணடாலும நஞசாகும நீருடையதொரு தடமும, தனனுட குடைநதவாகள வானரவுருவம பெறும ஒரு பிலமும, அவவுரு நீஙகக குளிககும ஒரு பொயகையும, தேவாகளோடு இனபம துயககும ஒரு பிலமும முதலாகிய அதிசயஙகள பல உணடு

யானைமுகமுடைய விநாயகக்கடவுளும், வைரவக்கடவுளும், அறுமுகக்கடவுளும் *காவல புரியபபெறறது அததிருநகரம சததிதறபர யோகிகளும அழியா உடறசிததி பெறற சிததாகளும வாழகினற பாடிகளும அனேகம உணடு சிததா இயககாகள கநதருவா எனற தேவசாதியாாகளும விளஙகி, கையிறசெணடு ஏநதி யானைமீது வீறறிருககும* ஐயனர் *கோடடததையுடைய* சேண்டணை வெளியும் *அஙகுளளதாம* யோகபீடமும் போகபீடமும் *ஒருஙகே இருககபபெறறது இததிருநகரம இனனும இவவாறுளள விமமிதஙகள பல அவை இநதப பொயயாகிய கலியுகததில நலலோா சிலாககனறிப பலாககும விளஙகித தோனறுது மறைநது நிறகும*

பழமன்னா சரிதம - நகாவளம்

எககாலததும அழியாதிருககும இததிருநகரததின வளமையைக கலியுகததில ஒரு வேடன கணடு அறிநதுவநது சொலலக, கரிகாற் பெருவளத்தோனுகிய *சோழா வடநாடடை வெனறு அடிபபடுததி இமயததில புலிககொடி பொறிககப போகுங காலையில கேடடு, இஙகுவநது, காடெறிநது, நானகு காதம எலலை வகுததுக, குன று போல மதிலும கடலபோல அகழியும போககிக, குடியேறறி நகரஙகணடனா மதில வாயிலகள அஙகு வாழும பெரியோாகளது உளளமபோல ஓஙகி நிலைதது நல லொழுககமலலாமல தீஙகு நெறியடையாத தடைகளாய விளஙகுவன மணணிலும விணணிலும உளள எலலா வளஙகளும அஙகு நிறைவன ஆவணவீதி முதலிய பல மறுகுகளும சிறபபன அறஙகளெலலாம பெருக அமமையாா காவலபுரியும தனமை யாற செலவமும இனபமும சிறநது விளஙகுவது இததிருநகரமாம மறையவரது இருககைகளும, அரசா மாளிகைகள நிறைநத தெருககளும, வணிகா வீதிகளும, வேளாளா முனறிலகளும சிறகக விளஙகுவன நாறகுலததோரும, உயாநதனவு மிழிநதனவுமான சாதிகளில தமமில ஒவவாப புணாபபிலவநத சாதி பேதததினரும தததம தகைமைககேறற தனியிடஙகளிற பொருநதிவாழநது, தததமககேறற தொழில செயது, மனையறமபுரிநது, வாழும தனமை நீடிய இருககைகளும உரிமைபபானமை யால அஙகு உளளனவாகும*

இததிருநகர வீதிகளில திருவிழாச சிறபபுகள எநநாளும ஒழியாது பயிலவன தொணடாகளும வானவாகளும சூழநதிருபபா தீமை, பிணி, கவலை, புறஞசூழதல, தளாசசி, அசைவு, திகைபபு, பயம, ஆாபபு, துகள, தாழசசி, இழுககு எனனும குறறங

கள் இந்நகரத்திற் செய்யுள்அணி வகையான சொல்லளவினுல்லன்றிப் பொருள்வகையாற் காணக்கிடையா தன்னை வந்தடைந்த தேவர் மக்கள் நரகர் முதலிய யாவர்களும் அவ்வவர் கருதிய வேட்கைகள் ஒன்றும் ஒழியாமல் பெறும்படி உதவுவது இந்நகரம்

நாயனார் சரிதம்

இத்திருநகரத்திலே, ஒரு மருங்கிலே, ஏகாலியர் குலத்தில் அவதரித்த ஒருவர் அன்புடைய திருமனமும், ஒழுக்கநெறிச் சீலமும், சிவனடிமைத் திறத்தில் வழிவழித் தொண்டும் உடையாராய் விளங்கினார் அவர், பிறந்த நாள்முதல், மனம் மொழி மெய் என்ற மூன்றினையும் சிவனசேவடிச் சார்வாக அணிவிப்பார், சிவனடியார்களுடைய திருவுள்ளக் குறிப்பினை அறிந்து போற்றும் திண்மையினால் அவர் தமக்குத் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் என்ற பெயர் வழங்கும் சிறப்புடையவராயினார் அவர் காஞ்சி நகரில் ஊரார்க்கு ஒலிக்கும் பெருவண்ணார் எனச் சொல்லலாகாத உண்மையிற் சிறந்தவர்; சிவபெருமானது பெயரைச் சொன்ன மாத்திரத்தில் உருகும் மனத்தினையுடைய அடியார்க்குப் பெருவிருப்பத்தோடும் ஒலித்துக் கொடுப்பார் சிவனடியாரது துணிகளின் துகள் மாசினைக் கழிப்பார்போலத் தம்முடைய மும்மலப் பிறவியாகிய மாசினை விடும்படி கழித்து வருவாராயினார்

ஒருநாள் சிவபெருமான் அவரது உண்மைத் தொண்டினிலைகண்டு அருள்புரியும் பொருட்டுச் சீதம் மலியும் காலத்தில் ஏழையாய் மிக அழுக்குடைய ஒரு கந்தையைத் தாங்கிக்கொண்டு அன்பர் முன்பு வந்தருளினார் தொண்டனார் அவரைக் கண்டு மகிழ்ந்து எதிர்கொண்டு பணிந்து, அவர் குறிப்பு அறிந்து, “ஐயனே! உமது திருமேனி இளைத்திருந்ததென்? நீர் தாங்கும் இக்கந்தையைக் கழுவத் தந்தருள்வீராக!” என்று வணங்கிக் கேட்டனர் அதற்கு அவர் இக்கந்தை அழுக்கேறி, இனி, மேலே தாங்க ஒண்ணுதிருப்பினும் குளிரினால் வருத்தம் பொறுக்க முடியாது இதனை விடமாட்டேன் மாலைக்குள் ஒலித்து உலர்த்திக் கொடுப்பீராகில் கொண்டுபோய் விரைவில் ஒலித்துக்கொண்டு வாரும்” என்றனர் தொண்டனார் “அவ்விதமே அந்திபடுவதன்முன் தருகின்றேன்” என்று கூறத், தவசியார், விரைவிற் கொண்டுபோய்த் தோய்த்துலர்த்தி மாலைப்பொழுதுக்குள் கொடாவிட்டால் இந்த உடலுக்கு இடர் செய்தவராவீர்” என்று சொல்லிக் கந்தையினைக் கொடுத்துப் போயினர்

தொண்டனாரும், குறித்த நேரத்திற் கொடுப்பதற்காக, அதனைக் கொண்டு சென்று நீர்த்தடத்தில் உரியபடி தோய்த்துப், புழுக்கிப், பிறித்தொலிக்கப் புகும்போது திருவருளினால் மழை எழுந்து செறிந்து பொழிந்தது தவசியாரிடத்துத் தமது இசைவினை நினைந்து, தொண்டனார் “யான் என் செய்கேன்!” என்று நின்றார். ஓயாது பொழியும் மழை ஒருகால் விட்டு ஒழியுமோ? என்று சிறிதுபோது நின்றனர் மழைவிடக் காணார் “அடியாரிடத்து எனது குற்றேவல் அழிந்ததே! மழை ஒழியாது குறித்த கால எல்லை கழிந்தது முன்னரே ஒலித்து, மனையிற் காற்றேறக உலர்வைக்க அறியாது போயினேன் செழுந்தவருடைய திருமேனி குளிர்காணும் தீங்கினை இழைத்த தீமையுடையேனுக்கு, இனி, இதுவே செயல்! கந்தை புடைக்கும் கற்பாறையில் எனது தலையைச் சிந்த மோதுவன்” என்று துணிந்து, எற்ற, அந்தக் கற்பாறை மிசை அணிவளைத் தழும்பேற்ற ஏகம்பநாயகரது மலர்ச்செங்கை வந்து எழுந்து அவரது தலையைப் பிடித்துக் கொண்டது

புன்னை மழை போய்ப் புதுமலர் மழையாய்ப் பொழிந்தது ஏகாம்பரநாதர் தமது துணைவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருடன் இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிக் காட்சி தந்தருளினார். தொண்டனார் கைகூப்பித் தொழுது நின்றனர். அவரை நோக்கி

இறைவா, "உனது அனபு நிலையினை மூவுலகும அறிவிததோம நீயும, இனி, நம முடைய நிலைதத சிவலோகததிற பிரியாது வாழவாய!" எனறு அருளபுரிநது திரு ஏகாமபரததில எழுநதருளினா

தலவிசேடம் —இது உலகததிறகெலலாம தாயாகிய அமமையாா இறைவரிடத தாக கேடடருளிய ஆகமவழி உலகமுயய இறைவரைப பூசிககும பொருடடுக கயிலையினினறும இஙகுப போநதருளிக கமபையாறறின கரையில மாவடியில திருவருளால முளைததெழுநத சிவலிஙககககுறி கணடு பூசிததுத திருக காமககோட டததில எழுநதருளியிருநது அறம வளாதது உலகுயிாகளைக காததுவரும பெருமை யுடைய தலம தாம பூசை செயயுமபோது கமபையாறு பெருகிவர, அமமையாா நடுஙகி இறைவரைத தழுவிககொணட காரணததால கோயில ஏகம்பம் எனப பெயா பெறறது (கம்பம் - நடுககம) அமமை வளைககையால நெருககி இறுகிடத தழுவ இறைவனா தமது திருமேனி குழைநது காடடி வளைததழுமபும முலைச சுவடும அணிநது கோலஙகாடடி யருளித தழுவக்குழைநத நாதராயினா ஏகாம்பரம் எனற பெயரும இததிருககோயிலுககு வழஙகும அது வேறு பொருள கொண டது (ஏகாமபரம - ஏகம - ஒனறு, ஆம்ப்ரம் - மாமரம - ஒறறை மாமரமுடை யது அமபரம - ஆமபரம எனத தறபவமாயிறறு) மாவடியில இறைவனா அமாநது இருககை கொணடதனால இபபெயா வழஙகுவதாகும முததிததலஙக ளேழனுள முதனமை பெறறது ஐமபூதப பெருநதலஙகளுள முதலாவது, பிருதுவித்தலம் எனபா இதன எல்லையுள திருககாமக கோடடம, திருககுமர கோடடம, கசசபேசம முதலிய விளககமான எணணிறநத தளிகள உளளன திருவேகமபததில தெறகுத திருவாயிலில ஆயிரககான மணடபததின முனபுறம விகடசக்கர விநாயகா் விளககமாக எழுநதருளியுளளாா முதலை வாயினினறும காபபறறபபடடு மீடகபபடட யானை அததிகிரி எனனும மலையாக அமைய, அதனமீது திருமால வரதராஜா எனற பெயருடன கோயில கொணடுளளாா திருவொறறியூரில சபதம பிழைதத காரண மாக இரணடு திருககணகளும மறையபபெறற ஆளுடைய நமபிகளுககு இடதுகண் கொடுததருளிய தலம இபபுராண சரிதமுடையாராகிய திருககுறிபபுத தொணட நாயனா தொணடுசெயது திருவடியடைநத வரலாறு இபபுராணததுட கூறபபடடது. அனறியும சாககியநாயனாரும, ஐயடிகள காடவாகோன நாயனாரும அருளபெறற தலமுமிதுவாகும முறையே பிரமா, விடடுணு, உருததிராா பூசிதத வெளளைககமபம, களளககமபம, நலலகமபம எனற இலிஙகமூாததிகள ஏகாமபரததில தெரிசிகக உள ளன ஊழியில தேவாகளைச சமிதையாககக கொணடு சிவனா வேளவிசெயத திருக கச்சிமயானம் எனற தலம (தேவார வைபபுத தலம) திருவேகமபததினுள கொடி மரததின முன உளளது இதுவனறிச சிவசாரூப மெயதத தவஞ செயதிருநத விடடுணு, ஆளுடைய பிளளையாா திருபபதிகததைககேடடு உருகிச சிவலிஙக உருவ மாய அமைநத திருககசசி மேறறளி எனபதும, ஓணன காநதன எனற அசுராகள பூசிதத திருவோணகாநதனறளி எனபதும, விநாயகா குபேரன முதலியோா பூசிதத திருககசசியனேகதஙகாவதம எனபதும இநதிரன புதன முதலியோா பூசிதத திருககசசி நெறிக காரைககாடு (காரை வனததில உளளது) எனபதும இததிருநகர எலலைககுள உளள தேவாரப பாடலபெறற நானகு தலஙகளாம தொணடைநாடடுப பாடல பெறற தலஙகள முபபததிரணடனுள ஐநது தலஙகள இநநகர எலலையுள தரிசிகக உளளன இநநாயனா அருளபெறற தலம மூத்தீசர் கோயில் எனபபெறும.

இறைவர் - திருவேகம்பர் அம்மை - காமாட்சியம்மையார் - ஏலவார்குழலி விநாயகர் - விகடசக்கர விநாயகர் முருகர் - மாவடிக் குமரநாயகர் மரம் - மா. தீர்த்தம் - சிவகங்கை - கம்பை முதலியன பதிகம் 12.

இது காஞ்சிபுரம் நிலயத்திலிருந்து மேற்கே கற்சாலை வழி 1 நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது

கற்பனை —1 உலகத்தாயாகிய உமையம்மையார் உலகம் வாழத் தன்னிடம் இருந்து தவஞ்செய்தருளப் பெறுவதும், நடுநிலை நலமொழுக்கமுடைய தலைமை சால பழங்குடிகள் தழைப்ப உள்ளதும், வாய்மையைத் தம் உயிரினும் சிறந்த பொருளாகக் கொண்டு காத்த முன்னோர்களைக் கொண்டிருப்பதும், ஆகிய பெருமைகள் ஒரு நாட்டுக்கு அமைவது அரிய பெருஞ்சிறப்பாகும் அத்தகைய தனிச்சிறப்புடையது தொண்டை நன்னாடு (1078, 1079—1080)

2. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற நானிலப்பகுதிகளும் ஐந்திணையொழுக்கமும் தன்னகத்துத் தத்தம் இயல்பின் விளங்கக் கொண்டுள்ளமை ஒரு நாட்டிற்கு நிறைவுடைய பெருஞ் சிறப்புத் தருவதாகும் அத்தகைய சிறப்புத் தொண்டை நாட்டுக்குரியது (1083—1086)

3 மலையே, காடே, வயலே, கடலே என்ற முற்கூறிய நானிலப் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் சிவதலங்களைப் பெற்றுச், சிவநெறியில் மக்களை ஒழுகத் துணைசெய்து, சிவவழிபாட்டிற் செலுத்தி வாழ்விக்கும் இயல்பில் விளங்குவது தொண்டைத் திருநாட்டின் பெருஞ் சிறப்பாகும் (1087—1124)

4. சிவ வழிபாட்டுக்குரிய சாதனமாக உதவாதபோது வெறும், நீர்வளம் நிலவளம் முதலியவை பயனில்லவாம்.

5 தண்ணீர் வேண்டும்போது மள்ளர்கள் மணற்றிடர்களைப்பிசைந்து கைவருட, நீர் சுரந்து வேண்டுமளவும் ஓடி, வயல்மடை உடையப்பாய்ந்து விளைவுதரும் பாலாறு, பால் வேண்டும் பிள்ளை தடவி வாய்வைத்தபோது சுரந்து ஊட்டும் தாய்முலை போன்றது இப்பெருமை எப்போதும் பெருக்கெடுத்து ஓடும் பெருநதிகளுக்கும் கிடையாத தொன்றாகும். (1099)

6 விருந்து எதிர்கொள்ளும் சிறப்புடன் இல்லறம் புரக்கும் பெருங்குடிகள் வாழும் மாடங்கள் நெருங்குவது நகரத்துக்குச் சிறப்பாகும் (1105)

7 புத்திரப்பேறு வேண்டினார்க்கு அது கிடையாமற் புத்திரிப்பேறு வாய்க்குமாயின், அதுவே புத்திரப்பேறுபோல நல்வினைப் பயன் தருவதாக என்று வேண்டிப் பெறும் பெரியோரும் உண்டு (1107)

8 உணவும்,வாழ்க்கையின் நலன்களும் அவ்வந்நிலத்து வாழ்வோர் அவ்வந்நிலத்துப் பொருள்களினின்றே ஆக்கிக்கொள்ளுதல் இயற்கை வாழ்க்கையாகும் (1086)

9 பெருநிலப் பகுதிகளாகிய குறிஞ்சியாதி நான்குமேயன்றி அவற்றின் புணர்ப்பு நிலம் ஆறும், தன்னகத்துப் பொருந்தப் பெற்றுள்ளது பெருநாட்டினியல்பு (1118—1123).

10 இவ்வாறாகிய வெவ்வேறு வகை நிலங்களினும் வாழும் வெவ்வேறு பல குடிகளும் தத்தமக்கடுத்த மேய செய்தொழில் செய்து வாழ்வது தொண்டைநாட்டின் பெருஞ் சிறப்புக்களுள் ஒன்றாகும் (1124)

11 தீயவை என்பன கனவிலும் நினைவிலாத மனத்தையுடைய தூயமாந்தர்கள் வாழ்வது தொண்டை நன்னாட்டிற்குரிய பெரிய சிறப்பாகும் (1124)

12. மகவின நோய தீாதற பொருட்டுத தாய மருநதுணணுதலபோல உலகுயிா களை யாவையும சிவனை அறிநது பூசிததுது உயயும பொருட்டு உலகததாயாகிய உமை யமமையாா ஆகமஙகளை எலலாம இறைவரிடததுக கேட்டருளி, அவறறில விதிததபடி தவம செயது, சிவலிஙகத திருமேனி கணடு, ஆகமவிதி வழியே சிவபூசையும செய தருளினாா உலகுயிாகளின பொருட்டே இறைவரிடததுது மூனறு பெருவரஙகள கேட்டுப பெறறு அறஙகளை வளாததுது வருவாராயினாா இவை அமமையாரின பெருங கருணை யியலபாம (1126—1147)

13 சிவபூசையானது எலலா மககளும, எனறும முடிவிலலாது, அறிவும் ஆற்ற லும் ஆயுளும் உள்ள அளவும் நித்தியமாய்ச் செயதுவரக் கடவதென்று இவவாறு தவருது பூசை கொணடருளுமபடி இறைவரிடம வரம வேணடிப பெறுவது அறி வுடையோா செயல (1145—1146)

14 காமாட்சியமமையாா தழுவக, கமபா குழைநததமையால உலகில உளள எலலா உயிாகளும உயிரும உடலும உருகி ஒனறுகி, அனபு நெறிபபட்டு வாழகின றன இது எஙகும நிறைநத முழுமுதற கடவுள சிவபெருமானே எனபதனை விளககும உணமையாகும (1142)

15 திருவடிப பிழைததல, கழுவாயிலலாத பெருமபாவம அதனைச செயய மனததால நினைததலும பாதகமாம (1146)

16 கமபா காமாட்சியமமையாருககு அளிதத உணவின மூலமாகிய இருநாழி நெல, உலகுயிாககெலலாம அறம வளாககும விததாக ஓஙகி உலகங காததுது இகபர சாதனஙகளை அளிததுது வருகினறது (1147)

17 புணணியத திருககாமக கோட்டததி னெலலையுள இனறும காண நிறகும திசைமயககம முதலிய பல அறபுதஙகளையும, விமமிதமாகிய மரஙகள தீாததஙகள முதலியவறறையும கணடு நலவழிபபட்டுப பேறுபெற முயலுதல அறிவுடை மககளின கடமை (1158—1159)

18 தெயவஙகளாற காவல செயயபபடும சிறபபு ஒரு நகரின பெருமைககு ஏதுவாகும (1158—1159)

19 உயிாகளின பொருட்டு உலகததாயாகிய காமாட்சியமமையாா அறம வளாததும, தவமும பூசையும புரிநதும திருககாமக கோட்டததில காமபீடததில நிததியமாக எழுநதருளியிருககும கருணைததிறததினைக கணடு வழிபட்டு உயவது அறிவுடைய மாநதா கடன (1148)

20 பழஞசரிதப பெருமையும, மனனவாவழிப பெருமையும பெறறுடையது பெருநகரச சிறபபுககளுள ஒனறுகும (1162)

21 பெரியோா உளளஙகள ஓஙகு நிலைததனமை பெறறுச சிவனருளிய நல லொழுககமலலாது தீஙகு நெறியடையாத தடையுமாகி விளஙகுவன மககளின மனைவாயிலகளும நகரமதில வாயிலகளும அவவாறே நிறறல அமைவுடைததுது (1165)

22 அநதிச செககாவானததையும பிறைமதியினையும கணடபோது சிவபெரு மான திருச்சடையையும அதில வாழநதோஙகும வளரிளம பிறையையும மனததுக கணடு உருகிக கும்பிட்டு அனபுருகிக கணணீா வாரநிறபது அனபுடையோா தனமை இவவாறே சராசரஙகளையும காலந திககு முதலியவறறையும சிவனுருவமாகவே காண பது உணமையனபின தனமை "காலையே போனறிலஙகு மேனி" எனற அறபுதத திருவநதாதியில காரைககாலமமையாா விளககியருளிய இவ வுணமைநெறியினில மனததினைப பணபடுததுவது அறிவுடையோா கடன (1169)

23. அநதணா, அரசா, வணிகா, வேளாளா எனற நாறகுலததோரும, இவா களுள ஒவவாபபுணாபபில வநத குலபேததோரும எலலாம அவவவா தநதகைமைக கேறற தனி யிடஙகள மேவித தததந தொழினமுறைமை வழாது பயினறு வளமுற வாழநதிருததல சிறநத நகர அமைபபின இயலபாகும. இசசிறபபுக காஞசிமாநகரத திறகுளளது. (1180)

24 வீதிகளில எனறும விழாககளின அணி மலிநது விளஙகுவது பெருநகாின சிறபபு. (1181)

25 தீமை, பிணி, கவலை, புறஞசூழதல, தளாசசி, அசைவு, திகைபபு, ஆாபபு, தாழசசி, இழுககு முதலிய குறறஙகள காணக கிடையாதிருததல சிறநத பெருநகரங களின தனமை (1183–1186)

26. அறிவு தொடஙகிய நாள முதலாக மனம மொழி மெய எனற மூனறும சிவனடிசசாாபில செலுததும பெருமை முனனைத தவததால வருவது (1189) அவவாறு சிவசசாாபில முககரணஙகளாலும எஞஞானறும ஒழுக முயலுதல அறிவு பெறறோா கடமை

27. சிவனடியாாகளுககு அவா குறிபபறிநது பணி செயதல சிறபபுடைய திருததொணடாகும

28 சிவனடியாாகளது உடைகளின துகள மாசு போககி ஒலிததுக கொடுததல அநதத தொணடு புரிவோாககுத தமது பிறவிமாசு போககுதறகேதுவாகும (1191)

29. சிவனடியவாககுப பணி செயய இசைவோா இசைநதபடியே இயறறிடுதல வேணடும. அது செயயத தவறினல அடியாாபால அபசாரம செயதோராவா சிவா பராதம செயத பலனும நேரும (1199)

30 சிவனடியாாிடதது இசைநதபடி ஒழுகாது அபசாரபபடடு வாழதலினும உயிா துறததலே சிறநததெனறெணணுவா பெரியோா (1200—1202)

31 தனதடியவாபாற றெணடு செயதலில உறைதது நிறகுந தொணடாகளைத தமககுத தொணடு செயவோாினும மேலாககக கொணடு காததருளுவா சிவபெருமான இககருததுபபறறியே "அடியாாககு மடியேன" எனறு பல முறையும திருததொண டததொகையாகிய தமிழ வேதம கூறிறறு

32. சிவனுககும அடியாாககும பணி செயய நினற சாதனமாகிய பொருள களையே, அததிருபபணிககு முடடுநோநதபோது, தமது உயிரைபபோககி அவவகையாற றிருததொணடினுககு வநத இடையூறறை விலககும சாதனஙகளாகப பயனபடுததி விடுவது அனபுடைமைககு அடையாளம அவவாறு செயயும அனபுடைச செயலி னுளளே தோனறி முனைததெழுநது காததல சிவபெருமானது பேரருளினியலபாகும.

திருககுறிபபுததொண்டநாயனாபுராண முறறிறறு

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் புராணத்தைப் பற்றிய

சில குறிப்புக்கள்

(இவற்றை உரிய இடங்களில் சேர்த்துக் கொள்க)

1078 - கஎ௦௦ - பக் 26-வது வரி-"விழுக்குடிமைச் செம்மையினார்" என்றதன் பின் (திருநா - புரா - 341) என்று சேர்த்துக் கொள்க

1092 - கஎகரு - பக் 5-வது வரியினிறுதியில் - நீலநீலி - "அடியளந் தான் ருஅயது" (குறள்) என்றது போல நீலி என்றது வாளர் பெயராயி னின்றது நீல வாள் நஞ்சு பூசித் தோய்த்த வாள் நீலம் பண்பாகு பெயராய் நஞ்சைக் குறித் தது "நீலமார் கண்டனை" (தேவா), "நச்சழற் பகழி" (656) என்பவை காண்க - என்று சேர்க்க

1127 - கஎ௫௦ - பக் 11-வது வரியினிறுதியில் வெள்ளிமலையாகிய கயிலை என் பாருமுண்டு - எனவும், ஷை பக்கத்திறுதியில் திறன் - நெறி - வழி எனவும் சேர்க்க

1128 - கஎ௫க - பக் இறுதியில் - "ஆதரித்து வழிபடப் பெற்ற" (கச்சி - தக் கேசி - 2) என்ற நம்பிகள் தேவாரமும் காண்க - என்று சேர்க்க

1129 - கஎ௫௨ - பக் 30-வது வரியின்கீழ் - என்றிறைஞ்சி—என்பதும் பாடம்- என்று சேர்க்க

1131 - கஎ௫௫ - பக் 4-வது வரியினிறுதியில் "மூக்கு வாய்செவி கண்ணுட லாகிவந், தாக்கு மைவாத மாப்பை யவிழ்த்தரு, ளேக்கு வானமை நோய்வினை வாராமே, காக்கு நாயகன் கச்சியே கம்பனே" (குறுந்தொகை - கச்சி - 7), "சிரக்கண் வாய மூக்குயா காய மாகித் தீவினை தீர்த்தவெம் மானை" (தக்கேசி, நம்பிகள், கோலக்கா) என்று வருவன காண்க எனவும்,

ஷை 16-ம் வரியினிறுதியில், பேதம் - வகை - வினைக்கேற்பவரும் உடலின் வகை வழி - திறன் "ஆகமத்திற னெலாம்" (1127) எனவும்,

ஷை 25-ம் வரியினிறுதியில் பொருப்பில் - பொருப்பினை இல்லாகவுடைய என் றலுமாம் - எனவும் சேர்க்க

1133 - கஎ௫எ - பக் 20-வது வரியினிறுதியில் அன்பரிடத்துச் சிவத்தை விளைவிக்கச் (கூட்டுவிக்க) செய்வது திரு - விளை - யாட்டு எனவும், 27-வது வரியினிறுதி யில் "சத்திய வாதியோர் தையல் பங்கன்" (இராமனதீச்சரம் - 4 - வியாழக்குறி) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் திருவாக்கும் காண்க எனவும் சேர்க்க

1134 - கஎ௫அ - பக் 3-வது வரியினிறுதியில் வஞ்சம் - பொய் - பொய் நீக்கிய உண்மை வடிவான என்றலுமாம் - என்று சேர்க்க

1137 - கஎ௬௦ - பக் 16-வது வரி - தோதினார் என்றதன்பின், "நறை மலிதரு மளறொடுமுகை நகுமலர்புகை மிகுவளரொளி, நிறைபுனல்கொடு தனைநினைவொடு நியத மும்வழி படுமடியவர்" (நட்டபாடை - சிவபுரம் - 4) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம் காண்க எனவும், 21-வது வரியினிறுதியில் "கம்பைக் கரையே கம்பம்" (இந்தளம் - கச்சி - 5) என்றது ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம் - எனவும் சேர்க்க.

1138 - கஎ௬க - பக் 9-வது வரி - "பெருக்கத் தலையினால்" - என்பதனைப் பெருக, ஒப்பற்றவகை விரிந்தெழுந்த பேரன்பினாலே, தலையினால் - என்று திருத்திக்கொள்க

1148 - கஎஎ௨ - பக் 36 வரி இறுதியில் "என்று மேத்தி வழிபடப்பெற்ற" (தக்கேசி - கச்சி) என்ற நம்பிகள் தேவாரமும், "பூசனை என்றும் முடிவதில்லை நம்பால" (1145) என்றதும் காண்க - என்று சேர்க்க.

1153 - கசஎஅ - பக இறுதியில தளிகள் எண்ணிறநத - எனபதும பாடம "கசசிப பலதளியு மேகம் பத்தும் கயிலாய நாதனையே காண லாமே" (க்ஷேத - கோ - 4) எனற திருததாணடகமும காணக கசசிக கயிலாய நாதா கோயில கயிலை யின காடசிபோலக கடடபபடடதெனறும, "காடவா கோமான கசசிக கறறளி யெடுதது" (பூசலாா - புரா - 9) எனற கோயில இதுவாம எனறும, இதனை எடுபபிதத வா இராசசிமமா எனற காடவ அரசா எனறும ஆராயசசியாளா கூறுகினறனா - எனறு சோகக

1158 - கசஅரு - பக 30-வது வரியினிறுதியில "அணியம ராகசிறை காபப தாய கடிபொழி லேகமபம" (கசசி - குறுநதொகை - 7) எனறதும கருதுக - எனறு சோகக

1161 - கசஅஅ - பக 28-வது வரியினிறுதியில "தணட முடைததரு மனறம ரெனறம ரைசசெயும வஞறுயா தீரககுமிடம, பிணட முடைபபிற விததலை நினறு நினைபபவ ராககையை நீககுமிடம" (கசசியனே - இநதளம - 6) எனற நமபிகள தேவாரமும காணக - எனவும,

ஷை கசஅசு - பக. வரியினிறுதியில "சமயமவை யாறினுககுந தலைவனுன காண" (கசசி - தாணடகம - 7) எனற திருவாககும காணக - எனவும சோகக.

1163 - கசகூக - பக 17-வது வரியினிறுதியில - இஞ்சிசூழ்நத செழுங்கிடங்கு "ஆழகிடஙகுஞ சூழவயலு மதிலபுலகி யழகமரு, நீணமறுகிற கலிககசசி நெறிக காரைக காட்டாரே" (8) எனற ஆளுடையபிளளையாா தேவாரம காணக - எனறு சோகக.

1173 - கருOஉ - பக. 23-வது வரி "காணக" எனறதனபின, "விணணிடை விணணவாகள விருமபிவந திறைஞசியேதத" (கசசி மேறறளி - நேரிசை3) எனற திருவாககுக கருதுக - எனறு சோகக

1190 - கருகஅ - பக 6-வது வரி "கஙகை யிரைபப வராவிரைககுங கறறைச சடைமுடியான" (திருபபொற - 14) எனற திருவாசகமும காணக

1205 - கருஙஉ - பக 13-வது வரியினிறுதியில "ஒததொவவாதன செயதுழல வாரொரு, பிததா காணும பெருமானடிகளே" (கடவூா மயானம - 5) எனற குறுந தொகையிற பிததரியலபு வகுததமை காணக

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

20. சண்டேசுர நாயனார் புராணம்

தொகை

"மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க,
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினா லெறிந்த
அம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்"

—திருத்தொண்டத் தொகை

வகை

"குலமே றியசேய்ஞ லூரிற் குரிசில் குரைகடல்சூழ்
தலமே றியவிறற் றண்டிகண் டாதந்தை தாளிரண்டும்
வலமே றியமழு வாலெறிந் தீசன் மணிமுடிமேல்
னலமே றியபால் சொரிந்தலர் சூட்டிய நன்னிதியே"

—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி - 22

விரி

1206 பூந்தண் பொன்னி யெந்நாளும் பொய்யா தளிக்கும் புனல்நாட்டு
வாய்ந்த மண்ணித் தென்கரையின் மன்னு, முந்நாள், வரைகிழிய
ஏந்து மயில்வே னிலைகாட்டி, யிமையோ ரிகல்வெம் பகைகடக்குஞ்,
சேந்த னளித்த திருமறையோர் மூதூர் செல்வச் சேய்ஞலூர் க

புராணம் :—சண்டேசர் என்னும் பெயருடைய நாயனாரது சரிதவரலாறும் பண்பும் கூறும் பகுதி. இனி நிறுத்த முறையானே மும்மையா லுலகாண்ட சருக்கத்து ஆறுவது சண்டேசுர நாயனார் புராணங் கூறத்தொடங்குகின்றார்.

தொகை :—மெய்ம்மையுள் நின்று மணலாலாகிய சிவலிங்கத் திருமேனியின்கண் சிவனைவழிபட்டு நிற்கவும், அதுகண்டு வெகுண்டு எழுந்த தாதையின் தாள்களை மழுவினால் எறிந்த அம்மைபோன்ற திருவடிப்பற்று மிகுந்த சண்டேசருக்கும் நான் அடியேனாவேன்.

திருமேனியில் மெய்ம்மையே வழிபடாநிற்க என்க. திருமேனி - மணலாலாகிய சிவலிங்கத்திருமேனி யினிடத்து; சிவனைக்கண்டு வழிபடத்தக்க குரு, லிங்க, சங்கமம் என்ற மூன்று திருமேனிகளில் இலிங்கமாகிய திருமேனியில் என்க. திருமேனியின் கண் வழிபட என்பதாம். ஏழனுருபு தொக்கது. வழிபடாநிற்க - அவன் (தந்தை) பார்த்துக்கொண்டிருப்பவும், புடைத்துக் கொடிதா மொழி கூறவும், தாம் பணியிற் சலியாது முயன்றுகொண்டிருக்க என்ற சரிதக்குறிப்பு. வழிபடாநிற்கவும், என்று சிறப்புமை தொக்கது. அவர் வழிபட்ட நிலை பிறரறியவாராது நின்றதாதலின் உம்மையும் தொக்கு நின்றது. இந்நாயனார் அந்த வுடம்பு தன்னுடனே அரனார் மக னாராகிச் சண்டேச பதத்தில் அமர்ந்து இன்றும் சிவயோகத்தில் எழுந்தருளி வழிபட்டு நிற்கின்றாராதலின், வழிபடாநிற்க என்று நிகழ்காலத்தாற் கூறிய உண்மையும் காண்க.

திருமேனி - நாயனாரது திருமேனி குறித்ததாகக்கொண்டு அதற்குத்தக வுரைப்பாரு முண்டு

வேதுண்டு எழுந்த தாதை-இது 1252-1254-1255ல் விரிநூலுள் விரிக்கப்பட்டது **தாதை** - "தந்தையென வேயறிந்து" (1256) பார்க்க **மழுவினால் எறிந்த** - தாள்களை எறிய எண்ணி "மருங்கு கிடந்தகோல் எடுத்தார்க்கு அதுவே முறைமையினால் வந்து மழுவாயிட" (1256) பார்க்க இதனை "வலமேறிய மழுவாலெறிந்து" என்று வகைநூல் வகுத்துக் காட்டிற்று "எறிந்தார்" (1256) "எறிந்த அதுவே" (1257).

அம்மையான் - அன்னை போன்றவர் பெண்பாற் பெயர் ஆண்பால் விகுதி பெற்று வந்தது. **அடிச்சண்டிப்பெருமான்** - திருவடிபற்று விடாத தொண்டராகிய சண்டேசர் இறைவரது நின்மாலியத் தீர்த்தத் தொட்டிக்கும் சண்டேசர் கோயி லுக்கும் குறுக்கே போகலாகாது என்ற விதியும் இடையறுத இதத்தொடர்பு குறித்தது **அம்மை** - அமைதி - மாண்பு என்று கொண்டுரைத்தலுமொன்று (சிந்தா - நச - உரை - 3131)

இறைவனாரது மகனாராகப் பெற்ற பெருமை குறிக்க இந்நாயனாரது அடிமைத் திறத்தை முதனூல் ஒன்றரை அடிகளால் புகழ்ந்து போற்றிற்று இதுபோலவே ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய மகனாரின் அடிமைத்திறத்தினையும் முதனூல் போற்றிய அளவும் காண்க

வகை —நன்மை மிகுந்த திருச்சேய்ஞலூரில் அவதரித்த பெருமையால் மிக்கவராகிய, ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த உலகத்தில் வலிமைமிக்க சண்டேசர், தமது தந்தையின் தாள்களிரண்டினையும் வெற்றி பொருந்திய மழுவினால் எறிந்து, ஈசனது அழகிய திருமுடியின்மேல் நன்மைமிகுந்த பாலினைச் சொரிந்து, பூக்களைச் சூட்டி, அருச்சித்த நல்ல நிதிபோன்றவர் என்று அறிந்துகொள்ளுங்கள்

குலம் - நன்மை என்ற பொருளில் வந்தது "குலபதி" முதலியவை காண்க **குலம் ஏறிய**-உயர்குலம் என்று கொண்டு, மறையவர் வாழ்கின்ற என்றலுமாம் "திரு மறையோர் மூதூர்" (1206), "மறையோர் விளங்குபதி" (1207) என்பது விரிநூல்

குரிசில் - பெருமையிற் சிறந்தோன்

நலம் ஏறிய விறல் தண்டி - இவரது விறல் எல்லா வுலகமும் நிறைந்து எல்லாரா லும் போற்றப்படுவது எனக் இதனை "எல்லா வுலகு மாரப்பெறுப்ப" (1262) என்று விரித்தது விரிநூல் விறலாவது "நடமே புரியும் சேவடியின் வழியன்பின் கடனே யியல்பாய முயற்றிவரும் காதல் மேன்மேல் எழுந்தகருத்தின் திடமும்" (1221), ஆனினங்கள் தம்மை யணைந்து கறவாமே பால் பொழிந்தபோது, அது திருமஞ்சன மாங் குறிப்புணர்ந்து பூசனை விரும்பும் வேட்கை விரைந்தெழப்பெற்ற பண்பும் (1236), ஒருமை நினைவால் (1242) ஒன்றுமுள்ளாத துணைமையினால் (1252) பூசனை புரிந்த திண்மையும், தந்தை தமது முதுகிற் புடைத்துக் கொடிதா மொழி கூறவும், மண்டு காதலருச்சனையின் வைத்தாராய் அவை ஒன்றுமறிந்திலராகி நின்ற உறைப்பும் (1254), அவன் திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தைக் காலாற் சிதறக் கண்டவுடன் பதைத்து அவ னைத்தந்தை எனவே யறிந்து, மழுவினால் அவனுடைய தாள்களிரண்டினையுமசேதித்து, அவனுக்குக் கழுவாய் விதித்ததும், அருச்சனையில் வந்த இடையூற்றினை அகற்றி முன் போல அருச்சிக்கப்புகத் திறலும் (1256) என்ற இவை முதலாயினவை **தண்டி** - சண்டேசர் என்ற பதம் குரிசில் - தண்டி - எறிந்து - பால்சொரிந்து - சூட்டிய - நனனி தியே - கண்டீர் என்று முடிக்க பால் சொரிந்து அலர் சூட்டி - எறிந்த என்று மாற்றிக்கொள்க **நலமேறிய மழு** - மருங்கு கிடந்த கோல் எடுத்தார்க்குத் திருவரு ளால் அதுவே மழுவாயிட்டமையால் நன்மைமிக்க என்றார். கழுவாயில்லாத

சிவாபராதத்தினுக்கும் திருவருளால் குற்றத்தீர்வு தருதலால் அந்த மழு நலம் ஏறிய தாயிற்று தந்தையை எறிந்த பாதகமே முத்திக்குக் காரணமாயின் தன்மையும் குறிப்பு தாளிரண்டும் - "இருதாளும் துணித்த" (1257) என்றது விரிநூல் ஒரு தாளே குடத்தைச் சிந்தவும், இரு தாள்களையும் துணித்த தகுதிப்பற்றிப் பின் 1257-ல் உரைப்பவை பார்க்க நன்னிதி - சிவபூசைப் பயனாகிய கிடையாச் செல்வம் கிடைப் பிக்கும் தன்மைபற்றி இவ்வாறு சிறப்பித்தார்

சரித வரலாறும் பெயரும் தொகைநூல் தொகுத்துக் கூறிற்று ஊரும் பேரும் சரித வரலாறும் பணபும் வகைநூல் வகுத்துக் காட்டிற்று இவை விரிந்தபடி விரி நூலுட் காண்க

1206 (இ - ள்) வெளிப்படை அழகிய குளிர்ச்சியுடைய காவிரி, எந்நாளினும் பொய்க்காமல் நீர்தரும், நீர்நாடாகிய சோழவளநாட்டில், வாய்ப்புடைய மண்ணி யாற்றின் தென்கரையில், நிலைபெறும்படி, முன்னாளில் கிரவுஞ்சமலை பிளக்குமாறு ஏந்திய கூரிய வேலினது நிலைபெற்ற தன்மையைக் காட்டிப், பின்பு, தேவர்களது கொடிய பகையாகிய சூரர்களைச் செயிக்க நின்ற, முருகனாணையினாலே, அளிக்கப்பட்ட திருமறையோர்கள் நெருங்கிய பழைய ஊர் செல்வ நிறைந்த சேய்ஞலூர் என்பதாகும்

1206 (வி - ரை) பூந் தண் பொன்னி-பூ - அழகு அழகு காவிரியின் இயல்பு, கரடுமுரடாயும், மலையின் வீழருவிகள்போலக் கடிதாயும் ஓடாது மெல்லிதாயப் பரந்து செல்லுதலும் செல்லுமிடமெல்லாம் அழகு செய்தலுமாம்

எந்நாளும் பொய்யாது அளிக்கும் - எந்நாளும் - மழையில்லாத காலத்தும் முது வேனிற்காலத்தும் உம்மை உயர்வு சிறப்பு. பொய்யா தளித்தலாவது சுருங்கி வறண்டுபோகாது நீர் தருதலும் பருவந் தவிராது நீர் தருதலுமாம் "வான் பொய்யி னுந் தான்பொய்யா" (பட்டினப்பாலை - 5) "தவாநீர்க் காவிரிப்பாவை" (மணிமே)

வாய்ந்த மண்ணி - மண்ணி - கொள்ளிடத்திலிருந்து பிரிந்துவரும் கிளை யாறு இது பல காலங்களில் பல வழிகளால் ஓடிச் சென்றது பழ மண்ணிப்படிக்கரை முதலியவற்றின் வரலாறுகள் காண்க இவ்வாறே காவிரியும் மாறிச்செல்லும் வழிக ளுடையதென்பதுபற்றிப் பழங் காவிரி முதலிய வரலாறுகளும் கருதுக வாய்ந்த - காவிரி பாயும் நாட்டில் வடிகாலாகிய கொள்ளிடத்தினின்றும் பிரிந்துவந்து கூடிய வாய்த்தல் - ஏற்றவாறு பொருந்துதல்

மன்ன - அன்றுமுதல் இன்றுவரையும் இனிமேலும் நிலைபெறும்படியாக

முன்னாள் காட்டி - முருகப்பெருமான் சூரசங்காரத்தின் பொருட்டுத் தேவ சேனைகளுடன் கயிலையினின்றும் தென்றிசையில் வருங்காலத்து இடையில் குறுக் கிட்டு எதிர்த்த மாயமலையாகிய கிரவுஞ்சமலையை வேலாயுதத்தினால் பிளந்து தாரகா சுரனையும் வதைத்தருளினார் என்ற சரிதம் கந்தபுராணத்துள் விரிவாயக் காணத் தக்கது முன்னாள்-தென்றிசையிற் போந்து சேய்ஞலூரை யுளதாக்குதலுக்கு முன்னா ளிலே வரை - கிரவுஞ்சம் என்னும் மாயமலை "குன்றம் எறிந்த வேலவன்" (1158), "வரையுரங் கிழித்த திண்மை அயில்" (661) என்ற விடங்களிலுரைத்தவையும் பார்க்க வரைகிழிய என்றதனால் அதனை இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனுள் இருந்து மாயஞ் செய்த தாரகாசுரனைக் கொன்றதும் உடன்கொள்க

ஏந்தும் அயில் வேல் நிலைகாட்டி - வேற்படை வெல்லும் என்ற நிலையினை விளக் கிக்காட்டி ஞான வேற்படையின் சத்தியினை நாட்டிக் காட்டுதலே பொருளன்றித் தாரகனை வதைத்தல் ஒரு பொருளன்று என்ற குறிப்புப்பட, வேலால் வரை கிழித்த சேந்தன் என்னாது, வரை கிழிய ஏந்தும் வேல் நிலைகாட்டி - என்ற நயமும் காண்க,

காட்டி - கடக்கும் - சூரனுதியோா மூவருள, வேறபடையினுற சஙகரிககபபடட இருவருள, ஒருவனுன தாரகனைக காட்டி எனற இதனுலும, மறறவனுன சூரபதுமனை இகல் வெம்பகை கடக்கும் எனறதனுலும உணாததினுா பகை எனறதனல குலிசா யுதததால வதைககபபடும சிஙகமுகனையும கொளளவைததாா

இகல் வெம்பகை-போரிற கொடிய பகைவன, சூரபதுமன கடக்கும் - சேயஞ லூாத தாபனததினபின இனி நிகழ உளளது எனபாா எதிாகாலப பெயரெசசததாற கூறினுா சேநதன் - முருகபபெருமான

அளித்த மூதூர் - அளிததது அதனைப புதிதாய உளதாககி விருபபிய எனறதாம "செலலு மாமுகில செறிநதிடு காபபின, மலலன மாநகா வளநதனை நோககி, யெலலை யிலலறிவன யாழறை தற்கோர், நல்ல மாநகரி தெனறு நவினருன", "வீரவேளிது விளமபுத லோடு, மாரும வானவாக ளடமொழி கேளா, வேரெ லாமுடைய விநகா சேய்ஞ, லூாரதென்று பெய ரோதின ரனறே" எனனும கநதபுராணம குமாரபுரிப படலம (14 - 15) பாாகக சேய்ஞலூர் எனபது வடமொழியில குமாரபுரி என வழஙகபபடடது

காட்டிக் - கடக்கும் - சேநதன் அளித்த - கிரவுஞசததையும தாரகனையும சஙகரிதத பினனரும, சூரனை வதைககும முனனரும ஆக இடைவழியில முருகா, சேயஞலூாரை உளதாககி அஙகுச சிவபெருமானைப பூசிததனா எனற சரித நிகழசசியைச சுருககி விளககிய திறம காணக "சேயடைநத சேயஞலூா" எனற ஆளுடைய பிளளையாா தேவாரம காணக சேய் (முருகன்) நல் ஊர் - சேயினுல அமரபபடட நலல ஊா எனக சேய நலலூா எனபது சேயஞலூா என வழஙகுவதாயிறறு நகரததுககு ஞகரம போலி

திருமறையோர் மூதூர் - திரு - முததிககுச சாதனமாவது செல்வம் - அருட செலவம குறிததது

மறையோர் மூதூர் - "வேதியா வாழும சேயஞல" (ஆபபாடி - 2) எனபது திருநேரிசை இது மறையோா மிகுதியும வாழும நகரமாகும சரிதமுடைய நாயனுா மறையவராதலும குறிததவாறு மூதூர் - சேய்ஞலூர் எனறு முடிகக பெயாப பயனிலை *

இபபாடடினுல நாயனுரது திருநாடு, ஆறு, திருநகா முதலிய வளஙகளையும, பழஞசரிதத தொடாபும, குடிவளமும ஒருஙகே கூறிய நயம காணக. இவவாறே "விரைசெய நறுமபூந தொடையிதழி" (491) எனறதும, பிறவும காணக 1

1207 செம்மை வெண்ணீற ஞெருமையினு, ரிரணடு பிறப்பின் சிறபபினுா,
மும்மைத் தழலோம பியநெறியாா, நானகு வேத முறைபயினருா

*முருகப பெருமான உளதாககி யமாநது சிவபூசை செயத சிறபபுடைய பெருந தலமா மிதன ஆலயம பழுதுபடடுப போய 50 ஆணடுகளின முன சுவாமி, அமபிகை முதலிய மூாததிகள எலலாரையும இளஙகோயிலினுள அனபாகள எழுநதருளுவித துளளாா இதன கோயில முழுதும இடிககபபடடு அரை குறை வேலையாய நினறுபட டிருபபதைச சைவ உலகம இனனும பாாததுக கொணடுதான வாளா நிறகினறது "மணணின பயனு மபபதி" (1210) எனறு ஆசிரியா விதநது போறறிப பாராடடும பெருமையுடையதாயச சிவபூசைப பயனை உலகுககுக கொடுபபதாயுளள இபபெரும தலததின நிலை இதுவாயின சைவாகள சிவபூசையின பயன பெறறுயவ தெஙஙகே? இதனைத திருபபணி செயது முறறுவிதது முனபோலத தாபிததல சிவபெருமான திரு வருளும, முருகப பெருமான திருவருளும, சணடேசா திருவருளும ஒருஙகே பெறுவிகக வலலதாகிய தலைசிறநத சிவததிருபபணியாகும,

தமமை யைநது புலனும்பின செலலுங தகையா , ரறுதொழிலின
மெயமமை யொழுகக மேழுலகும போறறு மறையோா விளங்குவது.

(இ - ள்) வெளிபபடை சிவநெறிசசாதனமாகிய திருவெணணீறறில ஒனறு பட்ட ஒழுககமுடையவராய, இரணடு பிறபபின சிறபபுடையராய, முததீயினையும எனறும வளாககும நெறியில நிறபவராய, நானகு வேதஙகளையும முறையிற பயினற வராய, ஐநது புலனகளும தஙகளைப பினசெலலும தனமையுடையராயத, தாம செயயும அறுதொழிலின மெயயொழுககததினை ஏழுலகஙகளும போறறததககவராய உளள மறையவாகள விளஙகுவது அவவூா

(வி - ரை) செம்மை - சிவம - முததி செம்மை வெண்ணீறு - செமமையைத தருவதாகிய - சிவசாதனமாகிய திருவெணணீறு எனக திருநீறு சிவனைபபோலவே அழியாத தனமையுடையது , வேதஙகளாற றுதிககபபடுவது "முததி தருவது நீறு", " பததி தருவது நீறு ", " பாவ மறுபபது நீறு " முதலிய வேத வாககுககள காணக செம்மை - " செமமையே " (தொகை - பக - கஙசு - உரை பாாகக)

நீற்று ஒருமையினர் - திருநீறறு நெறியிற பிறழாது ஒனறுபட்ட உறுதியுடைய வாகள " உறுவது நீறறின செலவ மெனககொளு முளள மிககாா " (355), " விநியி லூலே பரவிய திருநீற றனபு பாதுகாத துடபீா " (488), " தொனமைத திருநீறறுத தொணடின வழிபாட்டி, னனமைகக ணினற நலம " (610) முதலியவை காணக ஒருமை - ஒனறுபட்ட உறுதி " ஒனறி யிருநது நினைமினகள " எனற திருவிருததம சிநதிககததககது

இரண்டு பிறப்பின் சிறப்பாவது ஒரு பிறவியிலே இரணடு பிறபபின சீாபெறு கினற மேமபாடு துவிசா (இருபிறபபாளா) எனபா வடவா உபநயனம எனற சடங கின முனனா ஒரு பிறபபும, அதனபின பிரம நோககம கொணடதொரு பிறபபும எனபன இருபிறப்பு எனபபடும உபநயனம் எனபது பறறி " முநநூல சாததி " (152) எனற விடததுரைததவும, பிறவும பாாகக சிறப்பு - உயாவு விசேட தீககையாறறுன இருபிறபபினறனமை வருமெனபது சிததாநத சாராவலி

மும்மைத்தழல் ஓம்பிய நேறி - முததீ எனபன ஆகவனீயம முதலாக எணணப பட்ட மூனறு இவை மறையோா மனையில நிததியமாக வளாககபபடததககன " எரி மூனறு " (354), " ஆகுதிகள " (1064) எனற இடஙகளிலும பிரணடு முரைத தவை பாாகக தழல் - தீககடவுள இரணடு முகஙகளையும, ஏழுகைகளையும, மூனறு காலகளையுமுடையவா எனறு சொலலபபடுபவா அவவிய கவவியமாகிய இரணடுக கும இரணடு முகஙகள ஆவன , அவவியம தேவாககும - கவவியம பிதிராககும கொடுககபபடுவன , ஏழு கோடி மகா மநதிரஙகள தேவா முதலிய ஏழுவகையினாககும கொணடு கொடுககும கைகளெனபபடுவன , (ஏழுகோடி - மநதிரஙகளில சுவாகா முத லாக உளள ஏழு முடிபுகள), மூவுலகஙகளும செலவன மூனறு கழலகள " எண ணிறநத கடவுளருக கிடுமுணவு கொணடேடும, வணணவெரி வாயினகண வைதத தென " (796) எனற விடத துரைததவையும பாாகக " இருமுகங கழனமூன றேழுகைததலம " எனற (சாட்டியக்குடி - 5) திருவிசைபபாவும கருதுக

நான்கு வேதம் - இருககு முதலாக வியாசா வகுதத நானகு வேதஙகள வியாசா இவவாறு வகுககுமுன இவை தைததிரீய முதலாக நானகாகச சொலலபபட்டன எனப முனனா மூனருகவும சொலவா.

முறை பயிலுதலாவது - பதம, சடை, கிரமம, கனம ஆகிய முறைமையிற பயிலு தலும, காலநதெரிநது பயிலுதலுமாம " இருபிறபபாளா பொழுதறிநது நுவல " (திருமுருகு) எனறது காணக

ஐந்து புலனும் தம்மைப் பின்செல்லும் தகையார் எனக புலன வழியே தாம செலலாமல தம வழி அவறறை நிறுததினா "உரனென்னும தோட்டியான ஓரைநதும காபபான" (குறள்), "மாறிநின றென்னை மயககிடும வஞ்சப புலனைநதின வழியடைததது", "ஆட்டுத தேவாதம வழியொழிதது" (திருவாசகம), "தருமநதன வழிசசெலகை" (29) முதலியவை காணக

அறுதொழிலின் மெய்ம்மை ஒழுக்கம் - அறுதொழிலாவன . ஓதல, ஓதுவிததல, வேட்டல, வேட்பிததல, ஈதல, ஏறறல எனபா மெய்ம்மை ஒழுக்கம் எனறது இநத அறுதொழிலிலும உணமை நிலையில ஒழுகுதல் , அஃதாவது உணடிப பொருட்டானும அது போனற வேறு காரணஙகளானுமனறி இறைவன சாட்சியாய அவவொழுககத தைப பாதுகாததற பொருட்டாகவே அததொழிலின ஒழுகுதல

மறையோர் விளங்குவது - மறையோாகள நிறைநது விளஙகும ஊா "தநதகை மைக கேறறதனி யிடஙகண மேவி" (1180) எனறபடி பறபல குலபேததரும தனிததனி அஙகஙகு இடம பெறறு வாழும நகரஙகளும, அவவாறனறிச சீறாாகளாய் ஒரே குலததவா தனியாக வாழ அமைககபபட்ட நகரஙகளும எனறு ஊாகள இருவகைபபடும இவவாறு தனி மரபினாககெனறு ஊாகள அமைபபது முனனுளி லும இநநாளிலும வழககாகும **சேயஞலூர்** - மறையோா தனிததுக குடியிருககை கொணடவூா. அககிரகாரம எனபா , இது அகரம எனறு மருவி வழஙகும மறைய வாககுத தனியிருககைகளுடைய ஊாகள அமைபபதும முனனுள அரசா முதலியோா செயதுவநத தருமஙகளுள ஒனறுகும அது சதுாவேதி மஙகலம எனற பெயராற பழங கலவெட்டுககளில அறியபபடுகினறது இசசரிதமுடைய நாயனா மறைசசிறுவ ராதலும உனனுக மறையோா சிறபபுபபறறியே 1 முதல 6 வரை பாட்டுககளால நகரச சிறபபுக கூறிய தகுதியும கணடுகொளக இவவாறே ஆளுடையபிள்ளையாா புராணததுக கூறபபட்ட நகரவளஙகளும பிறவும இஙகு நினைவுகூாக

இபபாட்டு ஒனறுமுதல ஏழுவரை முறையாக அடுககிவரும எணணலஙகாரம எனற அணிபெற அமைககபபட்டதாம "ஆழியொனறு" (339) எனற திருககோவை யாரும எதிாமுறையாக வரும "மணஙகமழ" (புறநீாமை - ஓமாம புலியூா - 6) எனற ஆளுடையபிள்ளையாா தேவாரமும காணக

விளங்குவது அவ்வூர் - எனறு வருவிததது முடிகக

விளங்குபதி—எனபதும பாடம 2

1208 கோதின மானறேற புரிமுநநூல குலவு மாாபிற குழைககுடுமி
யோது கிடைசூழ சிறுவாகளு முதவும பெருமை யாசானும
போதின விளஙகுந தாரகைபு மதியும போலப புணாமடஙகண
மீது முழஙகு முகிலொதுஙக வேத வொலிகண முழஙகுவன. ௩

(இ - ள்) வெளிபபடை குறறமறற மானதோலுடைய முபபுரி நூலணிநத மாா பினையும, குழைககுடுமியினையும உடைய வேதம ஓதுகினற கூட்டமாய நிறைநத சிறுமாணவாகளும, அவாகளுககு வேதததை உதவும பெருமையுடைய ஆசிரியனும, இராபபொழுதில விளஙகும தாரகைகளும சநதிரனும போலப பொருநதுகினற மடஙகளில, அவறறினமேல சததிககினற முகிலகள ஒதுஙகுமபடி வேத ஒலிகள முழஙகுவனவாகும

(வி - ரை) மீது. முழங்குவன - வேதமோதும மடஙகள மேகந தவழுமபடி உயாநதுள்ளன , அஙகு ஒதுஙகும மேகஙகளினுடைய ஒலிகளின மேல ஓஙகி அநத மடஙகளினினறு பெருகும வேத ஒலிகள மிகுநதுள்ளன , வேதஙகள, யானைபபிளிறல

போனறது எனபபடும நிஷாதம எனற உயாநத சுரங கலநது மாணவா பலா கூடி ஓதும போது மேக ஒலிககும மேறபட ஓஙகி முழஙகுவன எனபதாம ஓதுங்க - மேற செலலமாட்டாது ஒருபுறம தஙக எனக சுர ஒலிககுத தம ஒலி தாழநதமையால வெளகி ஒருபுறம ஓதுஙக எனறு தறகுறிபபேறற வணி பெற நினற குறிபபும காணக 81, 834 பாாகக

சிறுவர்களும் புணர்மடங்கள்-சிறுா பலரும ஆசான ஒருவருமாதலின தாரகை யும மதியுமபோல எனறா **சூழ்** - சநதிரனைத தாரகைகள சூழநதிருபபதுபோல ஆசானை மாணவா சூழநதிருபபா எனபது

போதின் விளங்கு தாரகையும் மதியும்போல - போதின் - இராபபொழுதில பொழுது எனபது **போது** என நினறது தாரகையும மதியும பகறபோதில ஒளி செயயமாட்டா ஆசான - மாணவ ரிடைப பொருததம தணணளியும ஒணமையும நிலவப பெறுதலால் வெயயவன நிலவும பகறபோதில உவமை கூடாதாயிறறு அனறியும, சிறறொளிப பொருளகள பலவும பேரொளிப பொருள ஒனறும ஒளி விளஙக வேணடபபடுதலால, பிற ஒளிகளெலலாவறறையம தனனுள அடககி ஒளி தராமற செயது ஞாயிறு தானே தனியரசு செலுததும பகறபொழுது இஙகு உவமைக குப பொருநதாததாயிறறு இவை குறிகக (இராப)**போதின் விளங்கு** எனறா

அளவாற சிறியவையாயக காணபபடினும தாரகைகளும மதியினைப போனற தனி ஒளிபபொருளகளாதலின ஆசானைப போலவே தனிததனி அறிவொளியுடைய உயிாப பொருளகளாகிய சிறுவாககு ஏறற உவமையாயின ஒளி யளவின பெருமை சிறுமைகளும உவமைககேறற தனமை தநதன மதி ஒளிவிடும காலததில தாரகை கள விளகக முறுதலால ஆசானால சிறுவா விளககம பெறுதலும பெறபபடும

அனறியும மதி, கோளகளுள ஒனறுதலின, போதின இடையீடினறி ஒளி நில வும பொருளாமெனபதும, தாரகைகள அவவாறனறி விடடுவிடடு ஒளியிமைபபன எனபதும இஙகு இவவுவமைககுச சுவை தநதன "**சேணவிளங** கியறகை வாண **மதி கவைஇ, யகலா மீனி னவிர்வன விமைப்ப**" (முருகு - 87-87) எனறதும, அவ விடதது நசசினாககினியா, மீன - உரோகிணி முதலியன வியாழமும வெள்ளியு மாம எனறதும காணக **சிறுவர்** - முன பாடடிற கூறிய மறையவா மககள

புணர்தல் - இஙகு உணாவொளியால கலததல குறிததது. தாரகை மதிஒளி வீசுமபோது விளஙகினும தாநதாமே தனிததனி ஒளிபபொருளகளாதலும குறிக கததககது

சிறுவர்களும் - ஆசானும், தாரகையும் மதியும்போலப் புணர் எனறது வினை யும மெயயும்பறறி எழுநத உவமஙகள சிறுவா தாரகைபோல, ஆசான மதிபோல எனறு நிரனிரையாகக கூடடிககொளக

ஓதுகிடை - வேதம பயிலும சிறுவா கூடடம "மலகு பெருஙகிடை" (1063), "வேதமுங கிடையும" (81) எனறவை பாாகக

உதவும் பேருமை - சிறுவாககு வேததவை உதவும பெருமை வேதம வரச செயயும தனமை

மான்தோல் - முநநூல் - குடுமி - இவை மறைச சிறுவாகளாகிய பிரமசாரிகள எனபாாக குரிய அடையாளஙகள முநநூன மாாபும குடுமியும உடைய சிறுவா எனக.

கோதில் மான்தோல் - கோதில் - எனறது பிரமசரிய நிலைககு உதவும பணபி லும சிறபபினும இறநத பிராணியின தசை சமபநதபபடட தோல எனற குறற மிலலாத எனக. மானதோல தூயமையுடையதெனபதும மரபு

துழைக்குடுமி - மெல்லிய புன்மயிர் கொண்ட குடுமி குறுகிய நீளமுடையதாய அசையும் குடுமி என்றலுமாம்

சிறுவர்களும் என்றது இப்புராணமுடைய நாயனார் இச்சிறார் கூட்டத்தினுள் ஒருவராயப் பயின்ற பண்பு குறிக்கச் சிறப்பித்தபடியாம

மடங்கள் - வேதம் பயில இடங்களைப்பற்றி 1063-ல் உரைத்தவை பார்க்க

புடைசூழ்—என்பதும் பாடம் 3

1209. யாக நிலவுஞ் சாலைதொறு மறையோ ரீந்த வவியுணவின்
பாகநுகர வருமாலு மயனு மூரும் படர்சிறைப்புண
மாக மிகந்து வந்திருக்குஞ் சேக்கை யெனவும், வானவர்கோ
னாக மணையுங் கந்தெனவு நாட்டும் யூப வீட்டமுள. ச

(இ - ள்) வெளிப்படை யாகங்கள் செய்யப்படுகின்ற சாலைகள் தோறும் மறையவர் கொடுத்த அவிப்பாகத்தை உண்ணுதற்கு வருகின்ற மாலும் பிரமனும் ஏறி வருகின்ற படரும் சிறகுகளையுடைய (கருடனும் அன்னமும் ஆகிய) பறவைகள் ஆகாயத்திலிருந்துவந்து தங்குதற்குரிய இருப்பிடம்போலவும், (அவ்வாறே வரும்) தேவேந்திரனுடைய (ஊர்தியாகிய ஐராவதம் என்னும்) யானையைக் கட்டுந் தறிபோலவும், நாட்டப்படும் யூபத்தம்பங்களின் கூட்டம் உள்ளன

(வி - ரை) **யாக நிலவும் சாலை** - வேள்விச் சாலைகள் **யூபம்** - வேள்விப் பசுவைக் கட்டும் தம்பம். ஓமத்தறி. **சேக்கை** - கூடு - இருப்பிடம் - பறவைகள் தங்குமிடம் "பைம்பொழிற் சேக்கைக் ணேக்கினவாற, பகலோங் கிருங்கழி வாய்க்கொழு மீனுண்ட வன்னங்களே" (188) என்ற திருக்கோவையாரும், "புள்ளினம் வைகு சேக்கைகள் மேற்செல" (304) என்றதும் காண்க **கந்து** - யானையைக் கட்டும் தறி "யூப வேள்விப் பெரும்பெயர்ச்சாலை" (77) என்றதும் காண்க

யூப ரட்டம் சேக்கை எனவும் கந்து எனவும் உள - எனக் வேள்விகளில் பிரமா விட்டுணு இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கு அவிப்பாகம் தரப்படும், அதற்காக அவர்கள் வரும்போது தங்கள் தங்கள் ஊர்திகளில் ஏறி வருவார்கள், அவை வேள்விச் சாலைகளின் பக்கத்திற் தங்கவேண்டுமாதலின் யூபத்தம்பங்கள் தங்குதற்கு உதவுவன போன்றிருந்தன என்பது கருத்து யூபத்தம்பங்களின் உயர்ந்த அகன்ற உச்சியிடங்கள் மேலிருந்து வரும் பறவைகளாகிய கருடன் அன்னம் என்ற ஊர்திகள் தங்குமிடம் போலவும், அடியகன்ற யூபம் கீழ் ஊர்ந்து வரும் யானை கட்டும் தறிபோலவும் உள்ளது எனக் உவமைகள் எண்ணுமமைகள்

ஒரு பொருளையே இரண்டு பொருளுக்கு உவமை ஆக்கினார். மெய்ப்பற்றி வந்த உவமைகள் இப்பாட்டு மறையவர் வேள்வி குறித்தது

படர் சிறைப்புள் - புட்கள் கருடனும் அன்னமும் **புள்** - பன்மை குறித்த ஒருமை **நாகம்** - யானை - ஐராவதம

ஈந்த அவி உணவின் பாகம் - இங்குச் சிவபெருமானைக் குறித்துச் சொல்லாத காரணமாவது, சிவனே வேள்விகட்கெல்லாம் முதல்வராகலானும், சிவனையன்றிச் செய்யும் வேள்விகள் தக்கன் வேள்விபோல முற்றுப்பெறாது சிதைவுபடுமொழியு மாகலானும், சிவபெருமானுக்கு முதற்கண் அவிகொடுத்து எழுந்தருளுவித்த பின்னரே ஏனைத் தேவருக்கு அவியுணவு தருதல் மரபாதலானும், விட்டுணு பிரமன் இந்திரன் முதலினோர் சிவனுக்குரிய வேள்விகளைக் காத்தற்பொருட்டே அமைவார்களாதலானும் சிவனுக்கு அவிகொடுத்தல் கூற வேண்டாதாயிற்று **ஈந்த** - எனவும், **அவி உணவின் பாகம்** எனவும் கூறிய குறிப்பும் சிவனுக்கு அளித்து எஞ்சியதே இவர்களுக்கு

அளிககபபெறுகினறது எனறதாம இவவாறு வேளவியினிறுதியில இவாகளுககு அவி தரபபடுதலின அதுவரை இவாகள காததிருகக வேணடியவாகளாதலால இவாகளது ஊாதிகளுககும அதுவரை தஙகுமிடம வேணடுவதாகும எனபதும இபபாடடின குறிபபாதலும கணடுகொளக 4

1210. தீமபா லொழுகப பொழுதுதொறு மோம தேனுச செலவனவுந,
தாமபா டியசாமஙகணிபபோா சமிதை யிடககொண டணைவனவும,
பூமபா சடைநீாத தடமூழகி மறையோா மகளிா புகுவனவு
மாமபான மையினில விளஙகுவன வணிநீண மறுகு பலவுமுள ரு

(இ - ள்) வெளிபபடை ஓமஙகளுககுப பஞசகவவியததின பொருடடு வளாக கபபடும பசுககள இனிய பால ஒழுகுமபடி பொழுதுதோறும செல்வனவும, தாஙகள பயினற வேத சாகைகளைக கணிததுக கொளவோராய மாணவகாகள ஓமததுககுரிய சமிதைகளைக கொணடு அணைவனவும, பூககள நிரமபிய தடஙகளில நீாமூழகி மறைய வா மகளிாகள புகுவனவும ஆம பானமையினில விளஙகுவனவாகிய நீணட தெருக கள பலவும அநநகரில உளளன

(வி - ரை) செலவனவும, அணைவனவும, புகுவனவும ஆம பானமையினில விளங குமு மறுகுபலவும உளளன எனறபடியாம செல்வன, அணைவன, புகுவன - செலவ தறகும அணைவதறகும புகுவதறகும இடமாவன எனக

பொழுது தோறும் தீம்பால் ஒழுகச் செல்வன - எனக மடியின மிக நிறைத லால கறவாமே பால ஒழுகச செலவது பசுககள செழிதது வளாதற குறிகுறியாம அததகைய பசுககள கனறை நினைநது செலவதனாலும பாலகறவாமே ஒழுகுவதா மெனப இவவாறு பால ஒழுகச செலலும பசுககளை இனறும கோயமுததூாச சிலலா அரசாஙகததாரது விவசாயப பணணையிலும அவவாறுளள பிற சில இடஙகளி லும காணலாம கறவாமே பசுககள பால பொழிதலின விளைவாகும இசசரிதக குறிபபும காணக. 1235 பாாகக

ஓமதேனு - ஆகுதிகளுககுப பால தரும பசுககள. 1247 பாாகக தேனு - சாதி யொருமை.

தாம் பாடிய சாமம் கணிப்போர் - பாடிய - இஙகுக கறற எனனும பொருளி லும, சாமம் - பொதுவாய வேதம எனற பொருளிலும வநதன கணிப்போர் - தாம கறற வேதப பகுதிகளை மீள மீளச சொல்லிப பயினறு கணககிடும சிறுவா சுரங களினளவும - பதம - சடை - கிரமம எனற முறைகளினளவும, காலததினளவும கணககிடடுப பயிலவதால கணிப்போர் எனறாா

கணிப்போர் சமிதை இடக்கொண்டு அணைவனவும் - நிததியாககினிககு வேணடும சமிதைகளைக கொணடுவருதல மறைபயிலும சிறுவாகளின கடமைகளுள ஒனறாக வைபபது முனனாளில மறையவா வழககுககளுள காணபபடும ஊா வெளி யில உளள வேதம பயில மடஙகளிற சென்று மறை பயினற பினவேளையில அச சிறுவா அஙகுச சமிதை சேகரிதது மனைககுத திருமபுமபோது, காலததை வீணாககா மல தாம கறற மறைபபகுதிகளைக கணிததுககொணடே செலவா எனபது வீண பேசசுப பேசி வீதி செலலும இநநாள மாணவகா இதைக கணிப்பாாகளாக

பூம்பாசடை புகுவன - மறையோா மகளிா நகாபபுறததில உளள பூம பொயகைகளில சென்று குளிதது நீாகொணடு மனைககு வருதலும முனனாள மறைய வா வழககுககளுள ஒனறாகும மேறசொலலிய இவவழககுககள இநநாளில அருகி வருதல வருநதததககது.

மறையவர் பதியாதலின் முன்பாட்டில் வேள்விச் சாலைகளைப்பற்றிக் கூறிய கருத்தைத் தொடர்ந்தே, இங்குக் கூறிய மூன்றும் மறையவர் மனையில் வளர்க்கும் முத்தீ வேள்விக்கான பகுதிகளாமென்பதும் கண்டுகொள்க.

ஆம் பான்மை - செல்வனவும் அணைவனவும் புகுவனவும் ஆகும் பான்மை பெற்ற மறுகுகள் எனக். **பான்மை** - நற்பண்பு - நல்ல தன்மை.

அணி நீள் மறுகு - மறுகுகளுக்கு அணியாவது இடமகன்றனவாய், இருபுறமும் குளிர்ந்த நன்னிழலுடையனவாய், செல்வ மனைக ளிரண்டு புறமும் நிறைந்தனவாய், மேடு பள்ளங்களும் கோணை வளைவு முடக்குக்களும் இன்றிச் செல்வதற்கு வசதியாய் இருத்தல். **நீள்மறுகு** - பிரிவும் வளைவுமின்றி நெடுந்தூரம் செல்லுதல். இத்தன்மைகள் இந்நாளும் நல்ல நகர அமைப்பில் தெருக்கள் வகுப்பதில் கருதவுள்ள தகுதிகளாகும்.

1211. வாழ்பொற் பதிமற் றதனமருங்கு மண்ணித் திரைகள்வயல்வரம்பின்
றாழ்விற் றரளஞ் சொரிகுலைப்பாற் சமைத்த யாகத் தடஞ்சாலை
சூழ்வைப் பிடங்க ணெருங்கியுள் தொடங்கு சடங்கு முடித்தேறும்
வேள்வித் தலைவர் பெருந்தேர்கள் விண்ணோ ரேறும் விமானங்கள்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. வாழ்வுடைய அந்த அழகிய பதியின் பக்கத்தில் மண்ணியாற்றின் அலைகள் வரம்புகளினடியில் முத்துக்களைச் சொரியும் கரையின் மருங்கு அமைக்கப்பட்ட இடமகன்ற வேள்விச்சாலைகளைச் சூழ்ந்த வெளியிடங்களில், அங்குத் தொடங்கிய யாகச் சடங்குகளை முடித்துச்செல்லும் வேள்வித் தலைவர்களின் பெருந்தேர்களும் அச்சடங்குகளில் வந்து அவிப்பாகமுண்டு செல்லும் தேவர்கள் ஏறிச் செல்லும் விமானங்களும் நெருங்கி உள்ளன.

(வி - ரை) முன்னிரண்டு பாட்டுக்களின் கருத்தினைத் தொடர்ந்து யாகசாலைகளின் இருக்கையும் சிறப்பும் வேள்வியின் முடிபும் கூறுகின்றார்.

பதியின் மருங்கு மண்ணியாறு ஓடுகின்றது, அதன் அலைகள் புரண்டு பரவும்படி இரு கரையிலும் அடுத்து வயல்கள் இருக்கின்றன, வயல் வரம்புகளை யடுத்து இடப் பரப்புடைய கரைகள் உண்டு, நகர்ப்புறத்தே உள்ள அந்தப் பரந்த கரைகளில் வேள்விச்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன, அவற்றினைச் சூழ வைப்பிடங்களாகிய வெளியிடங்கள் உள்ளன, அந்த இடங்களில் சடங்குமுடித்து வெளியேறும் வேள்வித் தலைவர்களின் தேர்களும், வேள்விக்கு வந்த விண்ணோர்களின் விமானங்களும் இடம் பெற்றிருந்தன என்பதாம்.

வேள்விச்சாலைகள் அமைக்கத்தக்க இடங்கள், நகர்ப்புறத்தில் அதன்பக்கத்தில் ஆறு, வயல், குளம் இவைகளை அடுத்த பரந்த கரைகளாம் என்பதும், யாகசாலைகளைச் சூழத் தேர்கள் நிற்கவேண்டிய அகன்ற வெளியிடங்கள் வேண்டப்படுவன என்பதும், தேர் ஏறிச்செல்லும் பெருந்திருவுடையோரும் தலைவர்களாய் வேள்விகளை இயற்றுவிப்பர் என்பதும் பெறப்பட்டன. **தேர்கள்** - தரையிற் செல்வனவும், **விமானங்கள்** - ஆகாயத்திற் செல்வனவும் ஆம். தேர்கள் - விமானங்கள் - வைப்பிடங்களில் - நெருங்கியுள் - என்று முடிக்க. எண்ணும்மைகள் தொக்கன. **குலை** - கரை. **வைப்பிடம்** - தங்கவைக்குமிடம். Place to park cars & carriages என்பர் நவீனர். 6

1212. மடையிற் கழுநீர் செழுநீர்சூழ் வயலிற் சாலிக் கதிர்க்கற்றை
புடையிற் சுரும்பு மிடைகமுகு புனலிற் பரம்பு பூம்பாளை
யடையிற் பயிலுந் தாமரைநீ ளலரிற் றுயிலுங் கயல்கள்வழி
நடையிற் படாமென் கொடிமௌவ னனையிற் றிகழுஞ் சினைக்காஞ்சி,

(இ - ள்) வெளிப்படை. மடையில் செங்குவளைகளும், செழிப்புடைய நீர் சூழ்ந்த வயலின் செந்நெற் கதிர்க்கற்றைகளும் பக்கத்தில் வண்டுகள் மொய்க்கும் கமுகின் பூத்த நீர்ச்செழிப்பினால் மிகுந்த கமுகம் பூம்பாளைகளும், இலைகள் மிகுந்த தாமரைகளின் நீண்ட பூக்களில் துயிலும் கயல் மீன்களும், நடக்கும் வழியில் (மேற் பந்தர் போலப்) படர்ந்த மெல்லிய முல்லைக்கொடிகளும், அரும்புகளால் விளங்கும் கிளைகளையுடைய காஞ்சி மரங்களும் (உள்ளன).

(வி - ரை) அங்கங்கும் உள்ளன என்ற பயனிலை வருவிக்க.

மடையில் கழுநீரும் - வயலில் சாலியும் - புடையில் கமுகுப் பூம்பாளையும் - அலரில் கயல்களும் - நடையில் கொடிமௌவலும் கிளைக்காஞ்சியும், உள்ளன என்று கூட்டி உரைத்துக்கொள்க.

செழுநீர் - செங்குவளை எனப்பாருமுண்டு. கழுநீர் - செங்குவளை.

செழுநீர் சூழ் என்றதனால் நீரின் செழிப்பினால் சாலிக்கதிர்கள் கற்றையாக வளர்தற்குக் காரணங்காட்டியபடி. கதிர்க்கற்றை - நெற்கதிரின் நீளமும் நெல்மணிகளின் செறிவும் குறித்ததுடன் அவ்வகையான கதிர்கள் ஒரு தூற்றில் காண உள்ளதும் குறித்தது.

புடையில் - கமுகு - பூம்பாளை - என்க. நெல்வயலின் ஓரங்களிற் கமுகுப் பயிர் உள்ளது பற்றி முன்னுரைத்தவை பார்க்க. சுரும்புமிடை பூம்பாளை எனவும், கமுகுப் பூம்பாளை எனவும் கூட்டுக. கமுகம்பாளையிற் சுரும்பு மொய்த்தல் அதில் உள்ள மலர்களின் மணமுடைய தேனை நுகர்தற்பொருட்டாம்.

அடையிற் பயிலும் தாமரை நீள் அலர் - தாமரைக் கொடிகள் இலைப்பரப்பு மிகுதியும் உடையன, நீரினுட் கொடிகள் நெருங்கிச் சுற்றியதனால் இலைகளும் நெருங்கியுள்ளன. அவற்றின் பூக்கள் ஏனை யிலைக்கூட்டத்தின் மேல் உயரக்கிளம்பிய ஒவ்வோர் நீண்ட தண்டில் அலர்வன என்றதன்மைகள் குறிக்கப்பட்டன காண்க.

தாமரை அலரில் துயிலும் கயல்கள் - கயல் மீன்களின் ஊற்றுச்சுவை நுகர்ச்சியின்ப உணர்வுடைமை கூறியபடியாம். 926-ல் உரைத்தவை இங்குக் கருதத்தக்கன.

வழி நடையில் படர்கோடி மௌவல் - சினைக்காஞ்சி - இவை நடை வழியில் நிழல் செய்யும் பொருட்டு வளர்க்கப்படுவன. மௌவல் கொடி படர்ந்துள்ள இலைச் செறிவினால் வழி நடப்போர்க்கு இளைப்பில்லாமற் செய்ய நிழலும், பூக்களால் வழி நடப்போர்க்குக் களைப்பு நீக்க நன்மணமும் தருவன. அவ்வாறே நீண்ட கிளைகளையுடைய காஞ்சி மரமும் இலைகளால் நிழலும் நனைகளால் மணமும் தருவன என்பது குறிப்பு. 1212-ல் "அணிநீண மறுகு" என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க. காஞ்சி - நீர்வளமுள்ள இடங்களிற் செழித்து வளரும் ஓர் வகை மரம். காஞ்சியைச் சாலை மரங்களாக வைத்து வளர்த்தனர் என்பதாம். 7

1213. சென்னி, யபயன், குலோத்துங்கச் சோழன், றில்லைத் திருவெல்லை
பொன்னின் மயமாக் கியவளவர் போரே, றென்றும் புவிகாக்கு
மன்னர் பெருமா, னநபாயன் வருந்தொன் மரபின் முடிசூடுந்
தன்மை நிலவு பதியைந்தி னொன்றாய் விளங்குந் தகைத்தவ்வூர். அ

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவ்வூரானது, சோழர் மரபில் அபயன் என்றும், குலோத்துங்கச் சோழர் என்றும், பெயருடையவராய்த் தில்லைத் திருவெல்லையினைப் பொன்மயமாக வேய்ந்த சோழர் போரேறாய் நிகழ்ந்த அநபாயச் சோழர் அவதரித்த பழைமையாகிய மரபில் முடிசூட்டிக்கொள்ளும் தன்மையில் நீடிவருகின்ற ஐந்து பதிகளில் ஒன்றாகி விளங்கும் பணியினையுடையது.

(வி - ரை) இபபுராணம பாடுவிதத நனறியினபொருடடு அநபாயரது அனபின றிறததை ஆசிரியா இபபுராணததினுள வைததுப பாராடடிய பதினொரு இடங களுள இது சிறநத இடமாகும

அபயன் - குலோத்துங்கன் எனற இரணடு பெயாகளும அநபாயருககு வழஙகப படடனவெனற செயதியும, அவா தில்லைத திருவெல்லையினைப பொனமயமாககினா எனற செயதியும அவரது சரித ஆராயசசிககும, குலோததுஙகன எனறு வழங கபபடும பலருளளும அவா இனனா எனறு குறிபபிடுதறகும பெருநதுணை செய் வன "சேய வனறிருப பேரம பலஞசெயய, தூய பொனனணி சோழன", (8) எனறதும காணக அநபாயரின பெருமைகள பலவறறுளளும அவரது திருநீறறு அனபின திறமும,தில்லை எல்லை பொனமயமாககிய தொணடினறிறமுமே ஆசிரியரது திருவுளளததைக கவாநதன , ஆதலின அவா அவறறைப பல இடததும பாராடடுவா ராயினா அனபினறிறமபறறி அநபாயருககுத **திருநீற்றுச்சோழர்** எனபபெயா வழஙகலாயிற றெனபதும அறியபபடுகினறது "பொருவருபே ரமபலமுங கோபுர மும ஆலயமும பொனவேயந துணமைச, சுருதியுடன சைவநெறி தழைததோஙகத **திருநீற்றுச் சோழ னென்று,** குருமணிமா முடிபுனைநத குலோததுஙக வளவன" எனறு சிதமபர புராணமும, "துனறுபுகழத **திருநீற்றுச் சோழனென** முடிசூடி, மனறினடங தொழுதேதில்லை **வளர்கனக மயமாக்கி** வெனறிபுனை யநபாயன" எனறு கோயிற புராணமும போறறியன **அபயன்** எனபது பல சோழரும பூணட பெயா

குலோத்துங்கசோழன் எனபதும பல சோழாகள பூணட பெயராகும ஆனால **அநபாயர்** எனபதே இவவரசா சிறபபாயப பூணடுகொணட பெயராதலின அதனை இறுதியில வைததுக காடடினதுடன வேறு பல இடததிலும அபபெயராலேயே தம அரசரைக குறிபபாராயினா ஆசிரியா இவா குலோததுஙகா இரணடாவதவா எனபது இநநாள பல ஆராயசசியாளா கணட முடிவாகும சில காலததுககு முன முதலாங குலோததுஙகரே இவா எனற கொளகை நிலவி வநதது இவவிரணடு கொளகையுமனறிக கஙகைகொணட சோழரே இவா எனறதொரு புதிய கொளகையு முணடு இவைபறறி எனது "சேககிழாா" 12 முதல 23 வரை பககஙகளில விரி வாகக கூறியுளளவை காணக இவவாறனறி இபபாடடில **அபயன்** (1), அபயகுல சோழா **குலோத்துங்கர்** (2), **அநபாயர்** (3) என மூனறு சோழாகளைக குறிததகாக உரைததனா முன உரைகாராகள

எல்லை பொன்னின் மயமாக்கிய எனறதனால தில்லையின எல்லைகளுள பல இடங கள இவா பொனமயமாககினா எனபது பெறபபடும (8) பாாகக

என்றும் புவிகாக்கும் எனறது பேரனபராகிய தமது அரசா பெருமானது ஆடசி நீடுவாழவதாக எனறு ஆசிபுரிநதபடியாம இனறும உலகம சைவததிறததின வாழநது நிறபதாமெனனில அது அநபாயரது ஆடசியின வலிமையா லாவதாம எனபது மிகையாகாது ஆதலின **என்றும் புவிகாக்கும்** எனறது எனறும திரியாத உணமைத திருவாககாகும எனக

அநபாயன் வரும் தொன்மரபு - சோழ அரசா மரபு **தொன்மை** - வழிவழி வரும பழமை **அநபாயர் வரும் மரபு** எனறது அநபாயரது மரபின முநதையோரை.

முடிசூட்டும் தன்மை நிலவுபதி ஐந்து - சோழ அரசா தமது நாடடில ஐநது பதிகளில முடிசூடடிக கொளவது வழககு. அவை காவிரிபபூமபடடினம, திருவாரூா, உறையூா, சேயஞலூா, கருவூா எனபன

இபபாடடினால அரசா மரபு வழககுபபறறி நகரசசிறபபுக கூறினா.

நீடும் தகைத்து—எனபதும பாடம.

*1214. பண்ணின் பயனாம் நல்லிசையும் பாலின் பயனாம் இன்சுவையும்
கண்ணின் பயனாம் பெருகொளியும் கருத்தின் பயனாம் எழுத்தஞ்சும்
விண்ணின் பயனாம் பொழிமழையும் வேதப்பயனாஞ் சைவமும்போல்
மண்ணின் பயனாம் அப்பதியின் வளத்தின் பெருமை வரம்புடைத்தோ.

(இ - ள்) வெளிப்படை. பண்ணிற்கு பயனாகும் நல்ல இசையினையும், பாலுக்குப் பயனாகும் இனிய சுவையினையும், கண் பெற்றதற்குப் பயனாகும் பெருகும் ஒளியினையும், கருத்திற்கு உரிய பயனாகும் திரு அஞ்செழுத்தினையும், விண்ணினுக்குப் பயனாகும் பொழியும் மழையினையும், வேதத்திற்குப் பயனாகும் சைவத்தினையும் போல மண்ணிற்குப் பயனாகும் அந்தப் பதியினது வளத்தினது பெருமை அளவுடையதாகுமோ? (ஆகாது)

(வி - ரை) உவமை முகத்தால் பல பெரிய உண்மைகளை இத்திருப்பாட்டினுள் ஆசிரியர், உலகம் பயன்பெறப் போதித்தருப் புகட்டுதல் காணத்தக்கது.

பண்ணின் பயன் ஆம் நல்இசை - பண் - பாலைப்பண் முதலாயின. இது தமிழுக்கே சிறப்பாக உரிய இசையமைதி. "பண்ணிடைத் தமிழ் ஒப்பாய்" (குருகாவூர்-6) என்ற ஆளுடைய நம்பிகளது தேவார முதலியவை காண்க. பண்ணின் பயனும் நல்இசை என்றது இசை கூடினாலன்றி வெறும் பண் பயன்தராதென்பதாம். இசை என்பது இறைவனது புகழ்களை இசைக்கும் பொருள்கூடிய தொடர்பு. திருஇசைப்பா என்றது காண்க. இசை அல்லது இறைவன் புகழ்ப்பொருளுடன் கூடாதவழிப் பண் பாடுதல் வெறும் செவிக்கு ஓசை இன்பமாயொழியும் என்பதும், அது மனத்தினுட் சென்று மனத்தையும் உயிரையும் உருக்கி இறைவன் திருவடிச் சார்பு பெறுவிக்காதென்பதும் குறிப்பித்தவாறு. "பண்ணொன்ற இசைபாடு மடியார்கள் குடியாக, மண்ணின்றி விண்கொடுக்கும் மணிகண்டன்" (சீகாமரம் - புள்ளிருக்கு வேளூர் 8) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரமும், "பண்பொருந்த இசைபாடும்" (பழந்தக்க-பழனம் 5) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரமும் காண்க. இச்சிறப்பினையே "பண்ணினேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ" (திருமறைக்காடு - குறுந்தொகை) என்ற தேவாரமும், "பண்ணினேர்மொழி யாளென றெடுத்துப் பாடப் பயன்றுய்ப்பான்" என்ற மாபுராணமும் விரித்துக் கூறுவனவாம். இறைவன் புகழோடு கூடாத வெறும் சங்கீதங்களில் ஈடுபட்டுப் பண்மூர்ந் தந்து போதும் போக்குமாக்கள் இதனை உய்த்துணர்ந் துய்வார்களாக.

பாலின் பயனும் இன்சுவை - "அன்னமூலைத் தீம்பாலி னரியசுவைத் திஃது" (மணசும-பட-23) என்ற திருவிளையாடற்புராணங் காண்க. பாலினை ஆட்டி அதன் பயனாகப்பெற்ற இனிய சுவையாகிய இச்சரித விளைவினைக் குறிப்பாலுணர்த்துவதும் காண்க.

கண்ணின் பயனும் பெருகு ஒளியும் - ஈண்டுக் கண் என்றது கண்ணுறுப்பினை. காட்டும் ஒளியாகிய ஞாயிறு முதலிய பேரொளிப் பொருள்களும் கண்ணுக்குப் பயனாகா, காணுமொளியாகிய கண்ணொளியே கண்ணுக்குப் பயனும். "ஒளியு மிருளு முலகு மலர்கட், டெளிவி லெளிமென செய" என்ற திருவருட்பயனும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது. பெருகொளி என்றதனையே "அலர்கட் டெளிவு" என்று இத்திருவருட்பயன் குறள் வெண்பாவிற் கூறப்பட்டது. பெருகு ஒளி என்றது கண்ணுக்குச் சிறப்பாகிய, சேய்மையிலும் சென்று அறியும் தன்மையினைக் குறிப்பதுமாம்.

கருத்தின் பயனும் எழுத்து அஞ்சும் - திருவைந்தெழுத்தினைக் கருதுவதற்கே கருத்து மக்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றது என்பது உண்மைநூற் றுணிபு. "நினைக்க மட்நெஞ்சம்" (தேவாரம்), "சிந்தனை செய்ய மனமமைத்தேன்" (11-ம் திருமுறை -

பொனவண - 92) எனபனவாதி திருவாககுககளால, சிவனை நினைததலே மனம் பெறற தன பயனும, அலலாதவழி கருததுப பெறற பயன இலலையாகும எனபது ஐநதெழுத்து - சிவனறிருநாமம "ஆலைப படுகருமபின சாறு போல அணணிககு மைநதெழுததி னுமத தானகாண" (திருததாணடகம - வீழி - 2) முதலியவை காணக. ஐநதெழுத்தைக் கருதுவதாவது அவறறின உளளீடாய அறிவிககபபடும, சிவன உயிா களுககுச செயயும பெருஙகருணையை எணணி உருகுதல "விதி எண்ணு மஞ செழுததே" எனபது ஞானசாததிரம

விண்ணின் பயனும் பொழி மழையும் - ஆகாயம ஏனை எலலாவறறுககும இடம கொடுககும எனப அவவாறு விண தனது தொழிலைச செயவதனில மழைககு இடங கொடுதத அளவானே அது பயனுடைததாகும எனபது. இககருததுப பறறியே "வானின றுலகம வழஙகி வருதலால", "விசுமபிற றுளிவீழி னலலால" என்ற திருக குறளகளும போநதன "வான சிறபபு" எனற கருததுமிது

வேதப்பயனும் சைவம் - வேதததின முடிநத பொருள சைவம சைவம சிவாகமப பொருள குறிததது "இனி அதாவசிகை முதலிய உபநிடதஙகளிற கூறும பொரு ளுஞ சிவாகமப பொருளை நோககும வழிச, சூததிரமும பாடியமுமபோலத தூலா ருநததி முறைமையாமாகலின, வேதம பொது நூலெனவும, ஆகமஞ சிறபபுநூலென வுங கூறபபடடன "வேதாநதத தெளிவாஞ சைவ சிததாநதத திறனிஙகுத தெரிகக லுறறும" (சிவப - பாயி - 7) எனறதூஉம இமமுறைமை தெரிநது கோடறகெனக **வேதப் பயனுஞ் சைவமும்போல்** எனபதூஉம் அது" எனறு எமது மாதவச சிவஞான யோகிகள சிவஞானமாபாடியச சிறபபுப பாயிரததினுள இதனை விளககியருளியது காணக 1033 - 1037-ல உரைததவையும பாாகக

மண்ணின் பயனும் அப்பதி - மண் - இநநிலவுலகம, மணணுலாகிய உலகம பிருதுவியணடம எனபா வடவா இநதப பதியிலலையாயின மணணுலகம வேறெலலா மிருநதும பயனறறதாகும, இபபதியே மணணுலகததுககுப பயன தருவது எனப தாம போக நிலஙகளாகிய ஏனை மேல கீழ உலகஙகள போலலலாது, இநநிலவுலக மாகிய புவனியானது உயிாகள இஙகுவநது பிறநது சிவனைப பூசிதது முததியடைதற கேதுவாகிய வுலகமாம "இநதப பூமி சிவனுயயக கொளகினற வாறு" (திருபபளளி யெழுச்சி - 10) எனற திருவாசக முதலியவை காணக அவவாறு வநது பிறநது சிவ பூசை செயயும உயிாககு அநதப பூசையின பயனை உதவும சணடீச நாயனாரைப பெறும பேறுடையது இபபதி, ஆதலின இதனை **மண்ணின் பயனும் பதி** எனறாா

உலகதது உயிாககெலலா மிதுவேபொருள எனறு சிவபூசை செயது வழிகாடடி மூருககடவுள இபபதியை நிறுவினா எனபதனைச "சேநதனளிதத" (1206) எனறு முதலிற கூறிச, அசசிவபூசைப பயனை அளிககும தனமையை இஙகுக கூறி, நகரச சிறபபினை **வளத்தின் பெருமை வரம்புடைத்தோ?** என முடிககு மியைபு காணக

பணணினுககுப பயன எனபனவாதியாக எலலா இடததும நானகனுருபுகள விரிததுககொளக

போல் - நல இசை - இனசுவை - பெருகொளி - அஞசெழுதது - பொழிமழை - சைவம எனற ஆறனையுமபோல அபபதி உறறது எனபதாம **பயனுதல்** உவமததுக குப பொதுததனமை பயனபறறி வநத உவமம **அப்பதியாகிய** ஒரு உவமேயப பொருளுககு ஆறு உவமானப பொருளகள தநதது அபபொருளின சிறபுக குறித தறகு இது பல பொருளுவமை எனனும அணியின பாறபடும அனறியும பணணின பயன இசை-கருததின பயன அஞசெழுதது-வேதபபயன சைவம எனற உணமைகளை வறபுறுததிப புகடடுதலும ஆசிரியா கருததெனக இபபுராண முழுமையும அறுசீாககழி நெடில விருததமாக யாதது உரைததலும ஒரு சிறபபுப பறறியதெனக.

இனிப, பணபொருநத இசை பாடியும, இறைவரைப பாலின திருமஞசனமாட்டி யும, கணணாரக கணடும, அவனது திருவைநதெழுததை எணணா எணணியும, விண ணின வீழும மழையானிறைநத குளிர்புனலகொணடு அருசசிததும, வேதாகம நூல வழிச சிவபூசை செயதால அதன பயனை நிலவுலகததாருககு அநதத தலம தருகினற பெருமையுடையதாம என்ற தொடர்பாகிய உளளுறைப பொருளும படுவது காணக

வரம்புடைத்தோ ? ஓகாரம எதிரமறை 9

1215. பெருமை பிறஙகு மபபதியின மறையோா தமமுட பெருமனைவாழ
தரும நிலவு காசிபகோத திரததுத தலைமை சானமரபி
லருமை மணியு மளிததுவே நஞசு மளிககு மரவுபோ
லிருமை வினைககு மொருவடிவா மெசச தததனுளனானை. ௧௦

(இ - ள்) வெளிப்படை பெருமையால விளஙகும அநதப பதியில மறையவாக ளுளளே சிறநத இலவாழககைககுரிய அறஙகளில நிலைதத காசிப கோததிரததில, தலைமையாகிய குடியில, அருமையாகிய மணியையும கொடுதது அதுவே நஞசினையும கொடுககும பாமபினைபபோல, நலவினை தீவினை என்ற இருவினைகளையும செயதறகு ஒரு வடிவாய வநதவனாகிய எசசதததன எனபவன ஒருவன உளளவனானான

(வி - ரை) மறையோர் - வேதியா என்ற பெருமபிரிவு

காசிப கோத்திரம் - மறையோாகளுள நிலவும கோததிரஙகள என்று சொல லும பல உடபிரிவுகளுள ஒன்று இது காசிபா என்ற இருடியிடததிலிருநது தொடர்புகொணடு வருவதுபோலும கோத்திரத்துத் தலைமைசால் மரபு - கோததி ரம என்ற உடபிரிவினுள வரும சிறு பிரிவு பிரவரம என்று வழஙகுவா

அருமை அரவுபோல் - அரவு மணியினையும நஞசினையும தருவது எசசதததன விசாரசருமா எனனும நறபுதலவரைப பெறுதலாகிய நலவினையும பெற்றான, அவா செயத சிவபூசைககு இடையூறு செயதலாகிய சிவாபராதஞ செயயும தீவினையினையும பெற்றான, ஆதலால இருமைவினைக்கு மொருவாம் என்றார பயனபற்றி வநத உவமம நனமை தீமை என்ற மாறுபட்ட செயலகளிரணடும ஒரு சேர ஒரு பொருளிடததே காண உளளதொரு உவமபபொருள இநத இடததுக கேறபக கொணடு உரைததது ஆசிரியா சேககிழாா சுவாமிகளது தெயவககவி மாணபுகளுள ஒன்று

எச்சதத்தன் - எச்சம் - யகஞம என்ற வடமொழி தமிழில எச்சம் என வநதது "தககனையு மெச்சனையும தலையறுதது" (சாழல - 5) என்ற திருவாசகமும, "தகக னது பெருவேளவிச சநதிரனிந திரனெச்ச னருகக னஙகி, மிககவிதா தாவினொடும விதிவழியே தணடிதத விமலா" (மேகரா - முதுகுனறம - 3) என்ற ஆளுடைய பிளளை யாா தேவாரமும பிறவும காணக வேளவி செயயும மரபில வநதானாதலால இபபெய ரால வழஙகபபடடனன தத்தன் - முனனுளில மறையோா பூணட சிறபபுப பெயா களுள ஒன்று.

பெருமனைவாழ் தருமம் நிலவு - சிறநத இலலறததில நிலவுகினற இலலறததின பெருமையாவது "இயலபுடைய மூவாககும நலலாறறி னினற துணை" யாவதும, "துறநதாாககும துவவாதவாககு மிறநதாாககும" துணையாவதும, "தெனபுலத தாா தெயவம விருநதொககல றோனென்றாங, கைமபுலததா றோமபல" முதலும ஆம தம பொருடடனறிப பிறாககுதவி செயதறகாகவே மனையறமாகிய இலவாழககை உள தாகுமெனறு வகுததனா பெரியோா.

1216. மற்றை மறையோன் திருமனைவி வாய்ந்த மரபின் வந்துதித்தாள் ;
சுற்றம் விரும்பு மில்வாழ்க்கைத் தொழிலா ளுலகிற் றுணைப்புதல்வற்
பெற்று விளங்குந் தவஞ்செய்தாள் , பெறும்பே றெல்லைப் பயன்பெறு
பற்றை யெறியும் பற்றுவரச் சார்பா யுள்ள பவித்திரையாம். [வாள் ,

(இ - ள்) வெளிப்படை. அந்த மறையவனுடைய திருமனைவியார், அவன் மணஞ்செய்தற்கியைந்த மரபில் வந்து பிறந்தவர், சுற்றந்தழுவுதலை விரும்புகின்ற தன்மையில் இல்வாழ்க்கை நடத்தும் தொழிலுடையவர், உலகில் துணையாக உள்ள புதல்வர்ப்பேற்றைப் பெற்று அதனால் விளங்கும் தவத்தை முன் செய்தவர், யாவரும் புதல்வரால் பெறுகின்ற பேறுகளுக்கெல்லாம் எல்லையாயுள்ள பயனைப் பெறுபவர், உலகப்பற்றுக்களையெல்லாம் அறுத்தற்குக் கருவியாகிய சிவநேயம் (சிவன்பாற் பற்று) வருதற்குச் சார்பான குணத்தினையுடைய **பவித்திரை** என்பவர்.

(வி - ரை) **மற்றை** - முன் சொன்ன என்ற சுட்டுப் பொருளில் வந்தது. அம்மறையவன் இருமை வினைக்கும் ஒரு வடிவாயினமை போலன்றி மனைவியார் ஒருநிலை நின்று சிவனடிப்பற்று வருதற்குச் சார்பாகவே உள்ளவர் என்ற பொருள்தந்து வினைமாற்றுப் பொருட்குறிப்பும்பட நின்றது. திருமனைவி என்ற குறிப்பும் அது.

வாய்த்தல் - வாய்ப்பு - "இருவர் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி" (திருமுருகு) என்றபடி குடி மரபு முதலிய பிறப்பு வகையாலும், குணம் முதலிய சிறப்பு வகையாலும் ஆவது. இது பெண்ணுக்குப், பிறந்த இடத்துச் சிறப்பு.

சுற்றம் விரும்பும் இல்வாழ்க்கைத் தொழிலாள் - இல்வாழ்க்கையிற் சுற்றம் விரும்பிப் பேணுதல் மனையாளது பெருங்கடமையும் தொழிலுமாமாதலின் அதனை எடுத்துக் கூறினார். இது பெண்ணுக்குப், புகுந்த இடத்தின் சிறப்பு.

துணைப்புதல்வற் பெற்று விளங்கும் தவம் உடையாள் - நல்ல புதல்வரைப் பெறுதல் இல்லறத்தில் வாழும் மனைவியரின் தவப்பயன். "மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்றதன், னன்கல நன்மக்கட் பேறு" என்பது திருக்குறள். நன்மக்கட் பேறில்லாதாளை மலடி என்றும் இல்வாழ்க்கையின் பயனை யடையாதவள் என்றும் கூறுவர். **துணைப்புதல்வன்** - நல்ல புதல்வன் தன் பெற்றோர்க்கு இம்மையில் நலம்பெறத் துணை செய்தலோடு தனது நன்மையால் மறுமையில் அவர்கள் நரகம் புகாமலும் துணைசெய்வான். ஆதலால் இங்கு இந்நாயனாராகிய புதல்வனார் தமது பெற்றோர்க்கு இம்மை மறுமைகளின் நன்மைகளுடன் மேலாகிய வீட்டுலகமும் பெறத் துணை செய்தாராதலின் **துணைப்புதல்வன்** என்றும், **பெற்று விளங்கும் தவம்** என்றும் கூறினார்.

பெறும் பேறு எல்லைப் பயன் - உலகில் புதல்வரைப் பெற்றார் யாவராலும் அடையப்பெறும் எல்லாப் பேறுகளிலும் சிறந்த பயனாக முடிவில் நிற்கும் பயன்.

தவஞ் செய்தாள் என்றது இவரைப் புதல்வராகப் பெறுதற்குச் செய்த முன்னைத்தவங் குறித்தது. **பயன் பெறுவாள்** - அவரைப் பெற்றதனால் இனி அடைய நிற்கும் சிறந்த பயன். ஆதலின் முன்னதனை இறந்தகால வினைமுற்றாலும், பின்னதனை எதிர்கால வினைமுற்றாலும் கூறினார்.

பற்றை எறியும் பற்று - "பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப், பற்றுக பற்று விடற்கு" என்ற திருக்குறள் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. **பற்றை** என்றதிற் கூறிய **பற்று** என்றது ஆணவமலத்தை. இது உயிரை அநாதியே பற்றி நின்று மீட்சியின்றித் துன்புறுத்தலால் இப்பெயர்பெற்றது. **எறிதல்** என்றது அதனை வலியிலதாகச் செய்தல். பின்னர்ப் **பற்று** என்றது இறைவன்பாற் பற்று, சிவனிடத்து வைத்த அன்பு.

பற்றுவரச் சார்பாயுள்ள என்றது சிவனபாலனபு வருதறகுத துணையாயுளள என்றதாம தககபடி இலலறம நடததியதனால "துணைபபுதலவற பெறறு" த தனது கணவனுககு உறுதிபயககுமவகை சாாபாய நினறுள , தனககும அவவகைப பறறு வருதறகுச சாாபாகிய ஒழுககததில நினறுள , இனித, தானபெறற புதலவாப பேறறி னால பிற உயிாகளுககும பறறை எறியும பறறுவரச சாாபாயினாள என்ற பல குறிப புககளும கணடுகொளக **உள்ள** - சிவனது சாாபினால வரும பயன எனறும நிலைத துளளது முனனாச **செய்தாள்** எனறும, பினனாப **பெறுவாள்** எனறும இறநதகால எதிாகாலஙகளாற கூறிய ஆசிரியா இஙகு **உள்ள** எனறு முககாலததுககுமுரிய குறிபபுவினைப பெயரெசசததாற கூறியதும குறிகொளக இவள சாாபினால உயிா கள எஞஞானறும பறறை எறியும பறறு வரபபெறுதல நிலைததுளளதெனபதாம **சார்பாயுள்ள பவித்திரை** என்ற குறிபபுமது

பவித்திரை - தூயமையுடையவள **பவித்திரம்** - தூயமை "பழுதுபுகுா தநதீரப பவிததிரமாஞ செயல" (788) என்றது காணக பெயாபபொருள கூறுபவராகி உயிா களைத தூயனவாககும தனமையுடன நிகழபவள என்ற குறிபபுபபடக கூறுதல காணக.

பவித்திரையாள்—எனபதும பாடம 11

1217. நனறி புரியு மவாதமபா, னனமை மறையின றுறைவிளஙக,
எனறு மறையோா குலமபெருக, வேழு புவனங கஞமுயய,
மனறி னடஞசெய பவாசைவ வாயமை வளர, மாதவததோா
வெனறி விளஙக, வநதுதயஞ செயதாா விசார சருமனாா. கஉ

(இ - ள்) வெளிபபடை நனமை செயயும அவாகளிடமாக, நனமை தரும மறைகளின துறைகள விளஙகவும, எனறும மறையோாகளின குலம பெருகவும, ஏழுலகஙகளும உயயவும, திருவமபலததில திருககூததியறறும பெருமானுடைய சைவ உணமைததிறம வளரவும, மாதவததோாகளின வெறறி விளஙகவும, விசார சருமனாா வநது திருஅவதாரஞ செயதருளினாா

(வி - ரை) **நன்றி** - இஙகே நனமையாவது இலலற நலலொழுக்கம.

நன்மை மறை - இந்நனமையாவது வேதஙகளிற கூறபபடட விதி விலககுக களால உலகம நனனெறியில நிறுததபபடுதல

மறையின் துறை விளங்க என்றது விசாரசருமனாின சரிததததால வேத நீதிகள விளககமுறுதல அவையாவன - பிரமசரிய நிலை, உபநயனம, வேதமபயிலு தல, சமிதையும எரியுமகொணடு சாமஙகணிததல, பசுககாததல முதலியவையாம.

என்றும் மறையோர் குலம்பெருக என்றது மறையோா குலததிலே விசாரசரு மனாா திருவவதாரம செயது பசுககாததுச சிவபூசை செயது சிவன மகனாராகப பெறற சரித நிகழசசியினை அறிநது, அதனைப பினபறறிச, சிவனை வழிபடடு, அநதக குலததாராகிய மறையோா வளாநது வருதல குறிததது "கானவா குலம விளஙக" (662) எனறு கணணபப நாயனாா திருவவதாரததிலும, "அநதண ராகுதி பெருக" (திருஞான - புரா 23) எனறு ஆளுடைய பிளளையாா திருவவதாரததிலும கூறியன வும, இவவாறு வருவன பிறவும காணக

ஏழுபுவனங்களும் உய்ய - சிவபூசைசெயது அதன பயனாலனறி உயிாகளுககு உயதி கிடையாது எனபது ஞானநூன முடிபு. "சைவத திறததடைவ ரிதிறசரியை கிரியா யோகஞ செலுததியபின ஞானததாற சிவனடியைச சோவா" எனபது (8. 11) சிவஞானசிததியாா இந்நாயனாரது திருவவதாரததாற **புவனம் உய்தலாவது** இவா

காட்டிய வழியாற் சிவபூசை செய்து அதன் பயனை இவ்வாற்றாற் பெற்று உய்தல். இவ்வாறே "ஏழுலகும் குளிர்தூங்க" (திருஞான - புரா 23) என்று கூறுவதும் காண்க.

சைவ வாய்மை வளர்தலாவது சைவத்திற் சொல்லப்பட்ட சிவபூசையே மக்களுக்கு உறுதி தருவதாம் என்ற முடிந்த உண்மை நிலைபெற்றுப் பரவுதல்.

மாதவத்தோர் வென்றி விளங்க என்றது சிவபூசை செய்வோரின் வெற்றி விளக்க முறுதல். மாதவம் - சிவபூசை; தவங்களுள் எல்லாம் தலைசிறந்தது அதுவேயாகலின். "மாதவத்தோர் செயல்வாய்ப்ப" (திருஞான - புரா 23) என்றதும் காண்க. இவ் வெற்றியாவது பூசையில் வரும் இடையூறுகள் எவையேயாயினும் அவை முன்னிற்கா தொழிதல். "வானந் துளங்கிலென் ஒருவனுக் காட்பட்ட வுத்தமாகக்கே", "அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை" என்றற்றொடக்கத்துத் திருவாக்குக்களும் சரிதங்களும் நினைவு கூர்க. இந்நாயனார் சரிதத்தினுள், உலகர் செய்யிற் பெரும்பாதகமாகும் செயலாகிய, மறையவனும் - தந்தையும் - ஆகிய வனைக்கொன்ற செயலும், நன்மையாகி முடிந்து முத்திக் கேதுவாகிய வெற்றி காண்க.

உதயம் செய்தார் - அவதரித்தார். ஞாயிறு - மதி - முதலிய ஒளிப்பொருள்கள் உதயமாயின் உலகத்துப் புற இருள் நீங்குதல் பயனுவதுபோல, இந்நாயனார் உதயமாயினமையால் ஆணவ இருள் நீங்கி உயிர்கள் உய்தி பெறுதலாகிய பெரும்பயனுருவது என்பது குறிப்பு.

விசார சருமனர் - இஃது இவரது பிள்ளைத் திருநாமம். சருமர் மறையவர்களுக்குரிய மரபுப்பெயர். விசாரம் - ஆத்துமஞான விசாரணை. முன்னைநிலையிலே, ஆன்ம விசாரணை முற்றிய உணர்ச்சியுடன் வந்து அவதரித்த சாமுசித்தராவர் என்பது சரித்தாலறியப்படும். "கொளுத்து வதன்முன் கொண்டமைந்து அலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை யாடுங் கழலே யெனத்தெளிந்த, செலவு மிகுந்த சிந்தை" (1222) என்பதும், மேல்வரும் பாட்டிற் கூறும் பொருளும் காண்க. பிரளயாகலர் விஞ்ஞான கலர்களுக்குப்போல அருள்புரியத் தக்கவர் சாமுசித்தர் "பண்டைநற் றவத்தாற் றோன்றிப் பரமனைப் பத்திபண்ணும், தொண்டர்" என்ற சித்தியாரும் உரையும் பார்க்க. விசாரணையாவது - உயிர்களின் இருப்பையும், அவற்றைக்கட்டிய பாசத்தின் இயல்பையும், அந்த மலக்கட்டினை நீக்கி இன்பந்தரும் இறைவனையும் விசாரித்து அறிந்து, பாச நீக்கத்தின் பொருட்டுச் சைவ சாதனங்களின் வழி நிற்றல். 12

1218 ஐந்து வருட மவ்வாக்கணைய வங்க மாறு முடனிறைந்த
சந்த மறைக ளுட்படமுன் றலைவா மொழிந்த வாகமங்கண்
முந்தை யறிவின் றொடாச்சியினுன் முகைத்த மலரின் வாசம்போற்
சிந்தை மலர வுடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு சிறந்ததால். கங

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவருக்கு ஐந்து ஆண்டுகள் நிரம்ப, ஆறங்கங்களுடன் கூடியனவாகிச் சந்தங்களுடைய மறைகளுட்படத் தலைவராகிய சிவபெருமான் முன்னே மொழிந்தருளிய சிவாகமங்களிலே முன்னைய அறிவின்றொடர்ச்சியினாலே, அரும்பாகி முதிரும் பூவில் வெளித்தோன்றும் மணம்போலச், சிந்தை மலர அதன் உடனே மலர்கின்றதாகிய பக்குவமுள்ளவுணர்ச்சி சிறக்க உளதாயிற்று.

(வி - ரை) ஐந்து வருடம் - ஐந்தாவது ஆண்டின் நிறைவு. அங்கம் மறைகள் - அங்கம் ஆறு - சிக்ஷை முதலியன 354 பார்க்க. இவை வேதம் ஓதுங்கால் ஒருதலையாகப் பயிலப்பட வேண்டுபவையாதலின் உடன் நிறைந்த என்றார். சந்தம் - வேதங்களுக்குரிய சுரங்கள், புகழுடைய என்பாருமுண்டு.

மறைகள் உட்பட முன் தலைவர் மொழிந்த ஆகமங்கள் - உட்பட என்றதனால் ஆகமங்கள் சிறப்பு நூலாகவும், வேதம் பொது நூலாகவும் உள்ளன என்பதும், வேதங்கள் உலகர்க்கும் ஆகமங்கள் சத்திநிபாதர்க்கும் உரைக்கப்பட்டன என்பதும் தெரிக்கப்பட்டன, ஆகமங்கள் பயில்வோர் வேதங்களையும் அவற்றின் அங்கங்களையும் முன்னர்ப் பயில வேண்டுமென்பதும் குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டது மறைகள் ஆகமங்களினுட்பட்டன என்பதும், மறைப்பொருளை உள்ளடக்கி அதன்மேல் உள்ள முடிந்த பொருள்களை ஆகமங்கள் வெளிப்படுப்பன என்ற குறிப்பும் உட்பட என்றதனாற் பெற வைத்தனர் "வேதமோ டாகம மெய்யா மிறைவனூல், ஓதும் பொதுவுஞ் சிறப்பு மென் றுன்னுக" என்பது திருமந்திரம் **தலைவர் மொழிந்த** என்றதனை இடைநிலைத் தீபகமாகக்கொண்டு மறைகளுக்கும் ஆகமங்களுக்கும் கூட்டுக.

முந்தை அறிவின் தொடர்ச்சியினால் - முன்பிறப்பின் அறிவு இப்பிறப்பில் ஆன்மாவினுடன் தொடர்ந்து வருகின்ற முறைமையினால் "ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற், கெழுமையு மேமாப் புடைத்து' (குறள்) உடல் அழிந்தபோதிலும் அறிவுப் பொருளாகிய உயிர்க்கு அழிவில்லை, உயிருடன் அறிவு பல பிறவிகளிலும் தொடர்ந்தே வரும் என்பது உண்மை அதுவே மக்களுள் அறிவின் ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்குக் காரணமாகும் ஆகமங்கள் முந்தையறிவின் றொடர்ச்சியினால் மலர்தல் என்றது முன் வாசனையினால் ஆகம அறிவு வளர்ந்து வெளிப்பட்டு விளங்குதல் குறித்தது "வாதனையால் முப்பொழுதும் பூநீர் கொண்டு வைகல் மறவாது வாழ்த்தி யேத்திக், காதன்மையாற் றொழுமடியார்" (கன்றாப்பூர் - 1) என்ற திருத்தாண்டகமும் காண்க

முகைத்த மலரின் வாசம்போல் - மலரில் வரும் மணம் முன்பு தோன்றாவிடினும் அரும்பினுள்ளே சூக்குமமாயுள்ளதென்க அரும்பில் வெளித் தோன்றாத மணம் மலரிலே தோன்றுதற்கு, முன் அங்கு அது இருந்ததுவே காரணமாகும் "இல்லது வாராது" என்பது உண்மையன்றோ ? அரும்பினில் மறைந்து நின்ற மணமும் நிறமும் மென்மையும், அரும்பு முற்றி மலர மலர நிறைவுற்று வெளிப்படத் தொடங்குவது போல அறிவின் முன்னைத் தொடர்ச்சியும் வந்தது என்றபடி.

சிந்தைமலர உடன்மலரும் செவ்வி உணர்வு - சிந்தை - உட்கரண நான்கனுள் ஒன்று **சிந்தைமலர உடன்மலர்தல்** - சிந்தை விரிய அதனைச் சார்ந்துநின்ற அறிவும் நுண்ணிதாய் ஒடுங்கியிருந்த முன்னை நிலையினின்றும் விரிவடைதல் "சிந்தைமலர்ந் தெழுமுணர்வாற் செழுங்கலையின் றிறங்களெல்லா, முந்தைமுறை மையிற்பயின்று" (திருநா - புரா - 21) என்றதும் காண்க **செவ்வி** - பக்குவம் - ஏற்ற காலம். மலரும் செவ்வி" - (முருகா புரா - 7) பக்குவமாவது "கொளுத்துவதன் முன் கொண் டமைந்து, அலகிலையின் பொருட்கெல்லை யாடுங் கழலே எனத் தெளி"யும் தகுதியுடைமை இவ்வுணர்வு சிவஞானம் என்ப மறைகள் உட்பட ஆகமங்களின் உணர்வுநிறைந்த அறிவு மலர்தலால் சிவதத்துவ விளக்கத்துக்குச் சாதனமாகிய சிவஞானம் வெளிப்படலாயிற்று என்பது கருத்து "பூவினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற், சீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது" என்ற திருமந்திரக் கருத்து இப்பாட்டில் விளக்க முறுதல் காண்க **சிறந்தது** - வெளிப்பட்டு விளங்கிற்று **ஆல்**-அசை

முகைக்கு மலரின்—என்பதும் பாடம் 13

1219. நிகழு முறைமை யாண்டேழு நிரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப்
புகழும் பெருமை யுபநயனப் பொருவில் சடங்கு முடித்தறிவி
னிகழு நெறிய வல்லாத வெல்லா மியைந்த வெணிலுந்தந்
திகழு மரபி னோதுவிக்குஞ் செய்கை பயந்தார் செய்வித்தார். ௧௭

(இ - ள்) வெளிப்படை வயது நிகழ்ந்துவரும் முறைமையில் ஏழு ஆண்டுகளும் நிரம்பும் பருவம் வந்து பொருந்தப், புகழும் பெருமையையுடைய உபநயனம் என்கின்ற ஒப்பற்ற சடங்கினை முடித்ததற்பின், இகழப்படும் நெறியையுடையனவல்லாத எல்லா மும் அவரறிவினிடத்தே பொருந்தியிருந்தன எனினும், அவரைப் பெற்றவர்கள், தமது விளக்கமுடைய மரபின் வழக்கின்படி வேதமோதுவிக்கும் செய்கையைச் செய் வித்தனர்.

(வி - ரை) நிகழும் முறைமை - நாளும் மாதமுமாக ஆண்டுகள் ஏறிச் செல்லும் முறையிலே முன்பாட்டில் அவர்க்கு ஐந்தாண்டுகளின் பருவ நிகழ்ச்சியும், இப்பாட் டால் ஏழு ஆண்டுகளின் பருவ நிகழ்ச்சியும் கூறப்பட்டன. ஐந்து ஆண்டுகளின் பருவம் ஒருவனுக்கு உணர்வு தொடங்கி வெளிப்படும் பருவம் என்ப "பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம்" என்ற அற்புதத்திருவந்தாதிக்குப் "பிறந்துணர்வு தொடங்கியபின்" (காரைக் - புரா - 3) என்று ஆசிரியர் உரை செய்தது காண்க. "ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் விளையுமா" என்ற முதுமொழிக் கருத்தும் காண்க.

உபநயனப் போருவில் சடங்கு - உபநயனம் - அந்தணர் முதலாகிய முதல் மூன்று வருணத்தார்க்கும் சிறப்பாயுரியதாய ஏழு வயதளவில் நடைபெறவேண்டுவ தோர் சடங்கு பிள்ளைக்குப் பஞ்சசிகை வைத்தும், மான்றோலுடன் முந்நூலணிவித்தும், பிரமமந்திரோபதேசம் செய்தும் பிரமசரியமாகிய முதல் நிலையில் நிறுத்துதல் போரு வில் சடங்கு என்றது இதனால் அப்பிள்ளை இரு பிறப்பாளனாகிய நிலையைப் பெறும் அருமைப்பாடு குறித்தது "உபநயன முறைமை யாகும் இருபிறப்பி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி" (திருஞான - புரா - 264) என்றது பார்க்க. உபநயனம் - சேர்ந் தாகிய மற்றொரு கண் என்பது பதப்பொருள் (உப - அணுக, நயனம் - நடத்து தல், இறைவனை அணுக அடையச் செய்தல் என்றலுமாம். நீ - நய் - நட - என்பது பகுதி) மந்திரோபதேசத்தால் ஞானக்கண் திறக்கப்படுதல் என்பதாம். சிவதத்துவ விளக்கத்துக் கேதுவாகிய ஞானம் மூன்றுவது கண் என்ப. மான்றோலும், முஞ்சி யரைஞாணும், பஞ்ச சிகையும் முதலிய பிரமசரிய அடையாளங்களும் இக்கருத்தே பற்றியன. சிவனே பிரமம், சிவனை அறிகின்றவன் அவருடைய அடையாளங்களைத் தாங்கிச் சரித்தல்வேண்டும். ஐந்து முகங்களுடைமையால் பஞ்சசிகை சிவன்தடை யாளம், மூன்றுவது கண் சிவனுக்குரியது. 507, 508, 509 பாட்டுக்களில் உரைத்த வையும் பார்க்க. "முந்நூலணியும் கலியாணம்" (வெள் - சரு - 6) என்பதும் காண்க. எனவே, சைவ மரபில் நிற்பவர்க்கன்றி ஏனைப் பாஞ்சராத்திரிகள், துவைதமார்க்கத்த வர், ஏகான்மவாதிகள் முதலியோரிடத்து உபநயனம் என்பது உரிய பொருளின்றிப் போதலும், சைவமே எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியதென்பதும் அதனாற் போதரு தலும் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இகழும் நேறிய அல்லாத எல்லாம் - அறிவோரால் இகழ்ந்து விலக்கப்படாத எல்லா நூலறிவும்.

இயைந்த எனினும் - ஓதுவிக்கும் செய்கை - செய்வித்தார் - அறிவின்கட் சிறப்பு முன்னரே பொருந்தியிருப்பினும், உபநயனச் சடங்கு முடித்ததுபோலவே, வேத மோதும் பயிற்சியையும் சடங்காகவே செய்வித்தனர் என்க. ஓதுவிக்கும் செய்கை - வேதம் பயில்வித்தல் - கனம் சடை முதலாக வேதம்பயிலும் செயல். "தாம்பாடிய சாமங் கணிப்போர்" (1210), "ஓது கிடையி னுடன்போவார்" (1222), "சமிதை யுடன்மேல் எரிகொண்டு" (1232) என்றவை வேதம் பயிலுதல் குறித்தன. மறைய வர்க்குரிய அறுதொழில்களுள் "ஓதல்", "ஓதுவித்தல்" என்பன வேதம் ஓதுவத னையே குறிப்பன. இதனை வேத அத்தியயனம் என்பது வழக்கு.

பயந்தார் - இவரது அறிவு விளக்க நிலைக்கு ஏற்ற வேதப்பயிற்சி எவ்வாறு செய்யத்தகுவது எனவும், எவ்வாறாயினும் மரபுநிலை வழுவாது செய்வித்தல் வேண்டும் எனவும் எழுந்த அச்சத்துடன் செய்வித்தார் என்ற குறிப்பும் காண்க "உலகிறந்த சிவஞான முணரப்பெற்றார், தொல்லைமுறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்ய" (263) என்றும், "ஒருபிறப்பு மெய்தாமை யுடையார் தம்மை யுலகியல்பி லுபநயந முறைமை யாதும், இருபிறப்பி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி யெய்துவிக்கு மறை முனிவர்" (264) என்றும் வரும் ஆளுடையபிள்ளையார் புராணமுங் காண்க.

சடங்கு முடித்து - ஓதுவிக்கும் செய்கை - செய்வித்தார் - பயந்தார், சடங்கு தாமே முடித்தும், ஓதுவித்தல் பிறரால் செய்வித்தும் இயற்றினார் என்பது குறிப்பு தந்தையே குருவாயிருந்து பிரமோபதேசம் செய்யுடி வழக்கும் காண்க 14

1220. குலவு மறையும் பலகலையுங் கொளுத்துவதன்முன் கொண்டமைந்து
நிலவு முணர்வின் றிறங்கண்டு நிறுவு மறையோ ரதிசயத்தார்;
"அலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை யாடுங் கழலே" யெனக்கொண்ட
செலவு மிகுந்த சிந்தையினிற் றெளிந்தார் சிறிய பெருந்தகையார். கடு

(இ - ள்) வெளிப்படை. அறிவு விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய மறைகளையும் அவைகளை உள்ளிட்ட பல கலைகளையும் ஆசிரியர்கள் கொளுத்துவதன் முன்னே தமது உள்ளத்திற் கொண்டு அமைந்து நிலவுகின்ற அறிவின் திறத்தினைக்கண்டு, போதிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் அதிசயித்தனர் அளவில்லாத கலைகளினாற் குறிக்கப்படும் பொருளுக்கெல்லாம் எல்லையாயுள்ள பொருள் அருட்பெருங் கூத்தியற்றும் திருவடியேயாம் என்று கொண்ட உறுதிமிக்க தமது சிந்தையினாலே அந்தச் சிறிய பெருந்தகையார் தெளிந்து கொண்டனர்.

(வி - ரை) **குலவும்** என்ற பெயரெச்சம் மறை என்னும் ஏதுப்பெயர் கொண்டது அறிவு எனக் குலவுதற்கு வினைமுதல் வருவித்துரைக்க "குலாத்தில்லை யாண்டான" (திருவாசகம்), "கூனுங் குருடுந் தீர்த்தே வல் கொள்வார் குலவு மலர்ப்பாதம்" (கூற்றுவர் - புராணம் - 9), "குலாவு பாதம் விளக்கியே" (443) முதலியவை பார்க்க.

கொளுத்துதல் - கொள்ளச் செய்தல் சொல்லுதல் என்ப தீக்கொளுத்து என்ற பொருளில் பெரும்பாலும் வழங்கும் இச்சொல் தீயைக் கொள்ளச் செய்தல் என்ற பொருளில் வருவதாம் இங்கும் அறிவாகிய தீயைக்கொளுவி அறியாமையைப் போக்குதல் என்ற குறிப்பும் காணப்படும்

கொண்டு அமைந்து அறிவின் நிலவும் திறம் - "முந்தை யறிவின் தொடர்ச்சியினால் முகைத்த மலரின் வாசம்போல" (1218) என்ற தன்மை.

முன் - முன்னரே ஏகாரம் தொக்கது இவ்வாறு முற்பிறப்பிற் கற்ற கலவியறிவு, இப்பிறவியில் கலைபயில்வதன் முன்பே சில மக்களிடை விளங்குதல் இந்நாளிலும் அரிதின் காணப்படுவதறிக.

நிறுவும் மறையோர் - ஓதுவிக்கும் ஆசிரியராகிய பிராமணர்கள். **நிறுவுதல்** - கலைப்பயிற்சியை உணர்வினுள் நிற்கச்செய்தல்.

அதிசயித்தார் - அதிசயமாவது காரணம் இன்னதென்றறியுமாறு கண்கூடாகக் கண்ட பெருமித உணர்ச்சி, "அதிசயம் கண்டாமே" (திருவாசகம்) இது போதித்த ஆசிரியர்களது மனநிலை

தெளிந்தார் - இது போதிக்கப்பெற்ற மாணவராகிய விசாரசருமரின் மனநிலை "ஓது கிடைசூழ் சிறுவர்களும் உதவும் பெருமை யாசானும்" (1207) என்றபடி ஆசா

னும மாணவரும ஒரு சேரக காண நிறபவாகளாதலின இருவரது மனநிலைகளும ஒரு பாட்டில ஒரு சேரக கூறிய இயைபு காணக

அலகில் கலையின் பொருட்கு எல்லை ஆடும் கழலே என - இது எலலாக கலை களாலும முடிவாகக கொணட துணிபு எவவகைககலையும ஓரோா பொருளை நிசச யிபபன, ஆதலின எலலாககலைகளாலும நிசசயிககபபடும எலலாப பொருளகளும முடிநத இடம திருவடி எனக முடிநத இடமாவது அவை யாவும போயச சோநது அதறகுமேல இனனதெனறறிய முடியாது ஓயநது நிறகும இடம எனபதாம "உல குயய நடமாடு, மெலலையினைத தலைபபடடாா யாவாகளுங கணடிலராால" (1075) என றது காணக "பாதாள மேழினுஙகீழ சொறகழிவு பாதமலா, போதாா புனைமுடியு மெலலாப பொருண முடிபே" (திருவெமபாவை - 10) எனற திருவாசகஙகளும இக கருததுப பறறியன கறறதனாலாய பயன நறறாள தொழுதல எனபது திருககுறட கருததுமாம

எனச் சிநதையினில் - தெளிநதார் - எனறு கூடடுக கொண்ட செலவு மிகுந்த சிநதை - முனனரே உடகொணட உணாசசி போநதிருநத சிநதை செலவு - செலலுதல செலவு மிகுதலாவது "அறிவின, எலலாமியைநத" (1219) எனற கருதது, அதாவது உறைபபு முறறியிருததல

தெளிநதார் - ஐயமினறித துணிநதாா "உளளததின ஒருமை நினைவால" (1242), "கருததின றிடநோ நிறகும" (1221), "ஒனறு முளளத துணமையினால" (1252), "மணடு காத லருசசனையில வைததாா மறறொன றறிநதிலராால" (1255) எனப பின்வருவன காணக

சிறிய பெருநதகையார் - முரணதொடை சிறுமை பருவததாலும உருவததா லும, பெருநதகைமை - உளளததின உயாவாலும ஆகும "அசசிறிய பெருநதகை யாா" (திருஞான - புரா - 73) எனறு இவவாறே ஆளுடைய பிளளையாரைக கூறு தலும காணக 15

1221. "நடமே புரியுஞ சேவடியாா நம்மை யுடையா" ரெனுமெயமமை
யுடனே தோனறு முணாவினக ஞெழியா தூறும் வழியன்பின்
கடனே யியல்பாய முயறறிவருங காதன் மேனமே லெழுஙகருததின்
றிடநோ நிறகுஞ செமமலாா திகழுநாளி லாஙகொருநாள, கசு

1222. ஓது கிடையி னுடனபோவா, ரூராா னிரையி னுடனபுகக
போது, மறறங கொருபுனிறறு போறறு மவனமேன மருபபோசச,
யாது மொனறுங கூசாதே யெடுதத கோலகொண டவனபுடைபப,
மீது சென்று மிகும்பரிவால வெகுணடு, விலககி, மெயயுணாநது, கஎ

1223. பாவுங கலைக ளாகமநூற பரபபின றொகுதிப பானமையினை
மேவும பெருமை யருமறைகண மூலமாக விளஙகுலகில
யாவுந தெளிநத பொருணிலையே யெயத வுணாநத வுள்ளததா
லாவின் பெருமை யுளளபடி யறிநதா ராயற கருளசெயவாா, கஅ

1224. "தஙகு மகில யோனிகடகு மேலாம் பெருமைத தகைமையன;
பொஙகு புனித தீாத்தஙக ளெலலா மெனறும் பொருநதுவன,
துஙக வமராா திருமுனிவா கணங்கள சூழநது பிரியாத
அஙக மனைததுந தாமுடைய வலல வோஙக லானினஙகள !, கக

1225. "ஆய சிறப்பி னாற்பெற்ற வன்றே மன்று ணடம்புரியு
நாய னார்க்கு வளர்மதியு நதியு நகுவெண் டலைத்தொடையு
மேய வேணித் திருமுடிமேல் விரும்பி யாடி யருளுதற்குத்
தூய திருமஞ் சனமைந்து மளிக்கு முரிமைச் சுரபிகடாம்; ௨௦

1226. "சீல முடைய கோக்குலங்கள் சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன்
கால முழுது முலகனைத்துங் காக்கு முதற்கா ரணராகு
நீல கண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்து நீறுதரு
மூல மவர்தா ரஞ்செய்யு மூர்த்த மென்றா லமுடிவென்னோ?; ௨௧

1227. "உள்ளுந் தகைமை யினிப்பிறவே றுளவே! யுலகமான மறிக்கன்று
துள்ளுங் கரத்தா ரணிபணியின் சூடாசூழ மணிகள் சுரநதிசீர்
தெள்ளுஞ் சடையார் தேவர்கடம் பிராட்டி யுடனே சேரமிசைக்
கொள்ளுஞ் சினமால் விடைத்தேவர் குலமன் றேவிச் சுரபிகுலம்?"

1228. என்றின் னனவே பலவுநினைந், "தித்தின் வழியே மேய்த்திந்தக்
கன்று பயிலா நிரைகாக்கு மிதன்மே லில்லை கடன், இதுவே
மன்று ளாடுஞ் சேவடிகள் வழுத்து நெறியா வது" மென்று
நின்ற வாயன் றனைநோக்கி "நிரைமேய்ப் பொழிக நீ" யென்பார்,

1229 "யானே யினியிந் நிரைமேய்ப்ப" னென்றா, ரஞ்சி யிடைமகனுந்
தானே யிறைஞ்சி விட்டகன்றான், றாழு மறையோ ரிசைவினா
லானே நெருங்கும் பேராய மளிப்பா ராகிப், பைங்கூழ்க்கு
வானே யென்ன நிரைகாக்க வந்தார் தெய்வ மறைச்சிறுவர். ௨௪

1221 (இ - ள்) வெளிப்படை "அருட்கூத்தையே இயற்றும் திருவடியினை யுடையவர் நம்மை உடைய தலைவராவர்" என்னும் உண்மை எண்ணுந்தோறும் உடனே தோன்றும் உணர்வினுள் ஒழியாமல் ஊறுவதாகிய அன்பின் வழியே கடமையாக இயல்பாய முயற்சி செய்யும்படி வருகின்ற காதலானது மேன்மேல் எழுகின்ற கருத்தின் உறுதி பிறழாமல் நோக்கிறக்கும் செம்மலார் இவ்வாறு விளங்குகின்ற நாட்களில் ஆங்கு ஒரு நாளில், ௧௬

1222 (இ - ள்) வெளிப்படை வேதமோதும் மாணவர் கூட்டத்தினுடன் போகின்றவர், ஊரவருடைய ஆனிரையினுடன் போயினபோது, அவற்றுள் ஈன்றணியதொரு பசுத் தன்னை மேய்ப்பவன்மேல் கொம்பினால் முட்டச்செல்ல, ஒரு சிறிதும் கூசாமல் எடுத்த கோலினால் அவன் அதனைப் புடைக்க, அதுகண்டு, மேற்சென்று, மிகும் அன்பினாலே சினந்து, அவன் செய்கையை விலக்கி, உண்மையினை உணர்ந்தாராய், ௧௭

1223. (இ - ள்) வெளிப்படை பரந்த கலைகளும், ஆகம நூல்களின் பரந்த தொகுதியும், உண்மைப்பகுதியினால் பெருமை பொருந்திய அரிய வேதங்களும், ஆகிய இவைகளின் மூலமாக, விளங்கும் உலகத்தில், எல்லாந் தெளிந்துணர்ந்த பொருளினைத் தெளிய உணர்ந்த உள்ளத்தினால், பசுக்களின் பெருமையினை உள்ளபடியே அறிந்தாராகி, விசாரசருமனார், ஆயனுக்கு அருள்புரிவாராய், ௧௮

1224 (இ - ள்) வெளிப்படை "(உயிர்கள் தங்கும்) எல்லா யோனிகளுக்கும் மேலாகிய பெருமைத்தன்மையுடையன, பொங்குகின்ற தூய தீர்த்தங்கள் எல்லாம் என்றும் பொருந்தப்பெற்றன. பெருமையுடைய தேவர்களும் முனிவர் கூட்டமு

களும் சூழ்ந்து இருக்கை கொண்டு பிரியாத அங்கங்களையும் உடையன ஆனினங்கள் அல்லவோ ?, கக

1225 (இ - ள்) வெளிப்படை "ஆய சிறப்பினாலே என்ற அன்றைக்கே, திருவம்பலத்தில் நடம்புரிகின்ற நாயனாருக்கு, வளர் பிறையும், கங்கையும், வெள்ளிய நகுதலை மாலையும் பொருந்திய சடையுடைய திருமுடியின் மேல், அவர் விரும்பி ஆடியருளுதற்குத் தூய திருமஞ்சனமாகிய ஆனைந்தினையும் அந்த உரிமையுடைய பசுக்கள் கொடுப்பனவாகும், உ0

1226 (இ - ள்) வெளிப்படை "சிறப்பார்ந்த தன்மையுடைய தேவரோடு கால முழுதும் எல்லா உலகங்களையும் காக்கின்ற முதற் காரணராகும் திருநீலகண்டராகிய சிவந்த சடையினையுடைய திருக்கூத்துடைய பெருமான் சாத்தும் திருநீற்றைத் தருகின்ற கோமயம் என்னப்படும் மூலத்தினைத் தருகின்ற மூர்த்தங்கள் சீலமுடைய இந்தப் பசுக்களேயாகும் என்றால் முடிவு வேறு என்ன உள்ளது ? உக

1227 (இ - ள்) வெளிப்படை "நினைக்கத்தக்க தன்மை இன்பப் பிற வேறும் உளவாமோ ? உமைமான் மறிக்கன்று துள்ளியாடுதற்கிடமாகிய திருக்கரத்தினையுடையவரும், அணியும் பாம்புகளின் ஒளிசூழ் மணிகளைக் கங்கை நீரானது தெளிகின்ற சடையினையுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமான் தேவர்கள்தம் பெருமாட்டியுடனே சேரமிசைக் கொள்ளும்படியான சினமால் விடைத் தேவரின் குலமல்லவா இந்தப் பசுக்குலம் ?", உஉ

1228 (இ - ள்) வெளிப்படை என்று இவ்வகையாகிய பல எண்ணங்களையும் எண்ணிக், "கன்றுகளுடன் கூடிய ஆனிரைகளை இன்பந்தரும் வழியே மேய்த்துக் காக்கின்ற இதனின் மேல் செய்யத்தக்க கடமை வேறில்லை, இதுவே அம்பலக் கூத்தரது திருவடிகளைப் போற்றும் நெறியுமாம்" என்று கொண்டு, எதிர் நின்ற ஆயனை நோக்கி, "நீ இந் நிரைமேய்க்கும் தொழிலை ஒழிக" என்று சொல்லி, உங

1229. (இ - ள்) வெளிப்படை "இனி இந்நிரையினை யானே மேய்ப்பேன்" என்றார், இடைமகனும் பயந்து அவர் முன் வணங்கி, மேய்த்தற் றொழிலை விட்டு நீங்கினன், தாமும் மறையோர் இசைவு பெற்று ஆக்களை நெருங்கும் பேராயத்தினைக் காப்பாராகிப், பசிய பயிர்களுக்கு மழையே போலப், பசுக் கூட்டங்களைக் காக்கத் தெய்வ மறைச்சிறுவர் முற்பட்டுவந்தனர் உச

இந்த ஒன்பது பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

1221 (வி - ரை) **நடமே** - ஆனந்தக் கூத்தினையே **நடமே புரியும் சேவடி** - தூக்கிய திருவடி, இடது திருவடி முத்தி கொடுப்பது அத்திருவடியே யாதலின் அதனை உடையார் **நம்மை உடையார்** என்றார்

மெய்ம்மை - உண்மை உணர்த்தும் நூல்களாகிய வேத சிவாகமங்களின் துணிபு

நம்மை உடையார் - உடையவர் - (பதி), அவரது உடைமைப் பொருள்கள் (உயிர்கள் - பசுக்கள்), அவை உடையானை யறிந்து அடைந்து இன்புற வொட்டாது அவற்றைக் கட்டிய பாசம், அப்பர் சத்தின் வலிபோக்கி இன்பமளிக்க அவர் செய்யும் அருள், என்ற இவ்வளவும் இதனாற் பெறப்படுமெனக்

உடனே தோன்றும் உணர்வின்கண் - மேற்கூறிய மெய்ப்பொருணிச்சயமாகிய துணிபுகள் எல்லாம் ஒருங்கே, **நடமேபுரியும் சேவடியார்** என்று உணர்ந்த அப்பொழுதே, ஒருங்கே, உணர்விற்றோன்றுவனவாகும் என்பது

உணர்வின் ஒழியாது ஊறும் வழி அன்பு - அன்பு இடையறாது ஊற்றெடுத்து வழிவழி வருதற்குக் காரணம் உணர்வில் மேற்கூறிய துணிபுகள் எல்லாம் உடன்

தோன்றுவதேயாகும் என்பார் அதனை உணர்வு என்பதனோடு உடம்பொடு புணர்த்தி ஓதினார் **வழி அன்பு** - முன்னைப் பிறவியிலிருந்து தொடர்ந்து பரம்பரையில் இடையறாது வரும் அன்பு "முந்தை யறிவின் றொடர்ச்சியினால் சிந்தை மலர உடன் மலரும் செவ்வி யுணர்வு" (1218) என்றது காண்க **ஒழியாது** - இடையறாது

அன்பின் கடனே இயல்பாய் முயற்றிவரும் காதல் - அன்பினால் கடமையாகச் செய்யும் செயலினாலே, செயற்கையானன்றி இயல்பினாலே எழும் முயற்சியாக விளைவிக்கப்படும் காதல் **முயற்றுதல்** - ஊக்கப்படுத்துதல்

கருத்தின் திடம் நேர்நிற்கும் - காதல் கருத்தில் மேன்மேல் எழப், பின்னர் மாறாது அதனில் ஒன்றித்து உறைத்துநிற்கும் **நேர் நிற்கும் செம்மலார்** - கருத்தின் திடத்திலே உறைப்புடன் நிற்கும் பெரியார் - மனம் இறைவனிடமாகப் பதிந்து கொண்டவர் "மண்டுகாதல் லருச்சனையின் வைத்தார் மற்றொன் றறிந்திலரால்" (1254), "வேறுணரார்" (1255) என்று பின்வருவன இந்த மன நிலையினை வெளிப்படுத்துதல் காண்க **செம்மல்** - பெருமையுடையார் "பெருந்தோன்றலார்", "மேலாம் பெரியோர்" என்பன இக்கருத்தையே தொடர்ந்து புலப்படுத்துவன

திகழுநாளில் - இவ்வாறு கருத்தின் திடம் நோக்கின்று விளங்கும் நாள்களில்

ஆங்கு ஒருநாள் - ஆங்கு என்ற முதனீண்ட சுட்டும், ஒரு என்ற அடையும் அந்நாளினது சிறப்பை யுணர்த்துவன அந்நாளின் நிகழ்ச்சிகள் மேல் 1229-ம் பாட்டில் உரைக்கப்படுவன அவற்றின் பயனாக விசாரசருமனார் ஆனிரை மேய்த்து, மணலால் இலிங்கந் தாபித்துப், பாலால் திருமஞ்சனமாட்டி, அதனால் சிவனது திருமகனாராகி, உயிர்களுக்குச் சிவபூசைப் பயனைக் கொடுத்தருளியிருக்கப் பெற்றனராதலின் இவ்வாறு சிறப்பித்தனர் என்பதாம் **ஒருநாள்** என்ற தொடக்கம் **நிரைகாக்க வந்தார்** (1229) என்றதனுடன் முடிவுபெறுகின்றது

செம்மலார் - ஒருநாள் (1221) - நிரையிடன் புகக்போது - ஆ - ஓச்ச, - அவன் புடைப்ப, - வெகுண்டு - விலக்கி - உணர்ந்து (1222) - அறிந்தார்(ராய்) - அருள்செய்வார் (1223) - "ஆனினங்கள் - தகைமையன, - பொருந்துவன - உடைய அல்லவோ? (1224), - ஐந்தும் அளிக்கும் (1225), மூர்த்தம் (1226), விடைத்தேவர் குலமன்றே? (1227)," என்று - பலவும் நினைந்து, - "இதன்மேலில்லை கடன், - இதுவே வழுத்து நெறியாவதும்" என்று, - ஆயன்றனை நோக்கி - "நிரைமேய்ப்பு ஒழிக நீ" என்பார் (1228) - "இனியானே மேய்ப்பன்" என்றார், இடைமகனும் அகன்றான், இசைவினால் - நிரை காக்க - மறைச்சிறுவர் - வந்தார் (1229) என்று மேல்வரும் பாட்டுக்களுடன் கூட்டி இந்த ஒன்பது பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க 16

1222 (வி - ரை) **ஓதுகிடை** - வேதமோதும் மாணவர் கூட்டம் 1208 பார்க்க.

ஊர் ஆன் நிரையின் - உடன்புக்க போது-வேதம்பயிலும் மடங்களும் வேள்விச் சாலைகளும் ஊர்ப் புறத்தே உள்ளனவாதலின் ஊரினின்றும் வேதம் பயில்வதற்காக உரியநேரத்திற் புறப்பட்டுத் தெருவழியே வேத மாணவர் கூட்டம் செல்வதாம் அந்நேரத்தில் ஊர் ஆனிரையும் காலையில், மனைகளில், பால் தந்தபின் மேய்வதற்கு மண்ணியாற்றின் கரைப்புறவுக்குச் செல்வன ஆதலின் **உடன்புக்கபோது** என்றார்

புனிற்று ஆ - ஈன்றணிய பசுவாதலின் கன்றைப்பிரிய மனமின்றி மேய்க்கக் கொண்டுபோகும் இடையன்மேல் மருப்பு ஓச்சிற்றுப் போலும் **போற்றும் அவன்** - மேய்க்கும் இடைமகன் **மருப்பு ஓச்சுதல்** - கொம்பினை அசைத்து முட்டச் செல்லுதல் **மருப்பு ஓச்ச** என்றதற்கு கோபத்தினால் முட்ட என்றுரைத்தனர் முன் உரைகாரர். "கடிதோச்சி மெல்ல எறிக", "கைச்சிறிய தொருமாறு கொண்டோச்ச"

(திருஞான - புரா - 73) என்ற இடங்களிற் போல் ஈண்டும், ஒச்ச - முட்டுதற்குச் செல் என்றல் பொருந்தும் கொம்பினை அசைத்து முயன்றேயன்றி முட்டிப் பிழை செய்யாதிருக்க இடைமகன் புடைத்தான் எனக்

யாதும் ஒன்றும் கூசாதே 1224—1227 பாட்டுக்களிற் கூறியபடிக்குள்ள பெருமைகளில் எதையும் ஒரு சிறிதும் உணராமலும், பசுவைக் கருணையின்றிக் கோல் கொண்டு புடைத்தலைப்பற்றி ஒரு சிறிதும் அஞ்சாமலும் **கூசுதல்** - தகாத செயல் செய்ய அஞ்சுதல்

மெய்யுணர்ந்து - உள்ளத்தினுள் எழுகின்ற வுணர்ச்சியினால் உண்மையை அறிந்து மேல்வரும் பாட்டில் **எய்த உணர்ந்த உள்ளத்தால்** என்றது வேத ஆகமநூல் உணர்ச்சி குறித்தது மெய்யுணர்ந்து, (அதன் மேல்) மறைகள் மூலமாக உணர்ந்த உள்ளத்தால் என்று கூட்டிக் கொள்க 17

1223. (வி - ரை) **பாவும் கலைகள்** - மிகப்பரந்துகிடக்கும் எல்லாக் கலைகளும் அளவிடமுடியாத கலைஞானங்களைக் குறித்தது

ஆகமநூற் பரப்பின் தொகுதி - மூலாகமங்கள் உபாகமங்கள் என்ற இவை பல வற்றின் தொகுதி **தொகுதி** - என்றதனால் ஆகமங்கள் பலவாகிப் பரந்திருப்பினும் அவை கூறும் முடிந்த பொருள்களில் ஒற்றுமையுடையன என்பதும், ஆவின் பெருமையினை ஒன்று போலவே எல்லா ஆகமங்களும் கூறுவன என்பதும் ஆம்

அருமறைகள் - ஆகமங்களேயன்றி வேதங்களும் ஆவின் பெருமை கூறுவன

மூலமாக - ஏதுவாகக் கொண்டு கலைகளும் ஆகமங்களும் மறைகளும் என்னு மிவற்றை ஏதுவாகக் கொண்டு **யாவுந் தெளிந்த** எனக் எண்ணும்மைகள் தொக்கன இது நூல்வழியால் தெளிந்த உணர்வு

யாவும் தெளிந்த உள்ளம் - பதிமுது நிலை - உயிரவை நிலை - இருணமலநிலை - அருளது நிலை என்ற பொருணிலை யெல்லாம் தெளிய உணர்ந்து கொண்டமைந்த உணர்ச்சியினையுடைய உள்ளம் "நடமே புரியும் சேவடியார் நம்மை உடையார் எனும் மெய்ம்மை" (1221) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

பெருமை உள்ளபடி அறிந்தார் - உள்ளபடியினை - வகையினை - அறிந்தாராதலின் படி - படியை - வகையை இரண்டனுருபு தொக்கது உள்ளவாறு - உண்மையாக என்றுரைப்பினுமாம்

அருள் செய்வார் - செய்வாராகி செய்வார் - "நிரைமேய்ப்பொழிக நீ (1228) - யானே - மேய்ப்பேன்" என்றார் (1229) என்று மேல்வரும் பாட்டுக்களுடன் முடிக்க

மேலே 1224 - 1227-ல் வருவனவும், "இன்ன பலவும்" (1228) விசாரசருமனார் தம் மனத்துள்ளே நினைந்து துணிந்து கொண்ட முடிபுகள்

பொருளினிலை யெய்த—என்பதும் பாடம் 18

1224 (வி - ரை) **தங்கும் அகில யோனிகட்கும் மேலாம் பெருமை** - **தங்கும்** - உயிர்கள் இவ்வுலகிற் பிறவி எடுத்து வரும்போது தங்கும் எனக் **அகில யோனிகட்கும்** - எல்லாவிதமான யோனி பேதங்களுள்ளும் **மேலாம் பெருமை** - உயர்வுடையதாகிய பெருமை **யோனி பேதம்** என்பது உடல் எடுக்கும் பிறவி வகை அவை எண்பத்து நான்கு இலக்கம் என்ப "உரைசேரு மெண்பத்து நான்குநூ றாயிரமாம் யோனி பேதம்" (திருவீழிமிழலை - மேகராக - 4) என்றது ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம் இவை எல்லாவற்றுள்ளும் மேன்மையுடையன ஆவின் பிறவியே என்பது

புனித தீர்த்தங்கள் - **புனிதம்** - தூய்மை தூய்மை செய்யும் தீர்த்தங்கள். 1155-ல் உரைத்தவை பார்க்க.

எல்லாம் - *கஙகை, யமுனை முதலிய எழு பெருநதீாததஙகளும, அவறறையும் புனிதமாககும மாமக தீாததமும, இனனும இவை போலவனவும ஆகிய எலலாமும. முறறுமமை தொகக்து*

என்றும் - *எலலாக காலஙகளிலும.*

துங்க அமரர் - *பிரமன - விடடுணு - வருணன - அககினி முதலிய பெருந தேவாகள.* **கணங்கள்** - *சிவகணஙகள*

சூழ்ந்து பிரியாத அங்கம் அனைத்தும் - *அமரா முதலினோ ஆனினஙகளின ஒவவோா அஙகததினும பொருநதி அஙகு நினறும அகலாது வாழநதுளளாாகள எனபது*

நல் - *உயிாகளுககு நனமை செயகினற அதறகாகவே பிறநதவை ஆனினங கள எனபதாகும*

பசுககளின உறுபபுககளில தேவாகளும முனிவாகளும தீாததஙகளும இருதத லாவது பிரமனும விடடுணுவும, பசுவின கொமபினடியிலும, கோதாவிரி முதலிய தீாத தஙகளும சராசரமும கொமபினுனியிலும இருபபா சிவபெருமான சிரசிலும உமா தேவியாா நடு நெறறியிலும முருககககடவுள நாசி நுனியிலும வீறறிருபபா உண ணுசியில திககுப பாலகாகள - செவிகளில அசுவினி தேவாகள - கணகளில சநதிர சூரியாகள - தநததததில வாயு - நாவில வருணன - இருதயததில சரசுவதி - கபோ லததில இயமனும இயககாகளும - உதடடில காலை நணபகல மாலை எனனும மூனறு காலததுககுமுரிய அதிதெயவஙகள - கழுததில இநதிரன - முசிபபில (இடை) அருககதேவா - மாாபில சாததியா - நானகு காலகளில அநிலவாயு - முழஙகாலில மருததுககள - குளமபினுனியில நாகலோகததாா - குளமபினடுவில கநதருவா - மேற குளமபில தேவமாதாகள - முதுகில உருததிரா - சநதுகளில எண வசுககள - அரைப பரபபில பிதிா தேவாகள - பகததில எழுகனனியா - குததததில திருமகள - அடி வாலில தேவாகள - வால மயிரில சூரியனொளி எனறிவவாறு தேவா முனிவா அந தநத அஙகஙகளிற சூழநது பிரியாதிருபபா **கோசலத்தில் ஆகாய கங்கையும், கோமயத்தில் யமுனையும்** *இருபபா பூமிதேவி வயிறறினும, பெருஙகடலகள முலை யினும, காருகபததியம ஆகவனீயம தககிணககினி எனனும முததீயும வயிறு - இத யம - முகம எனனும மூவிடஙகளினும, யாகதொழில முழுவதும எலுமபிலும சுக கிலததிலும இருககும கறபுடையமாதாகள் எலலா அவயவஙகளிலும வசிபபாா என றிவவாறு கணடுகொளக இவை சிவதருமோததிரததினுள "வேதாவுங கரியவனு மாவினது கோடடடியின விளஙகி வாழவா" எனபது முதலாக ஆறு பாடடுககளால விரிததுக கூறபபடடுளளன*

இபபாடடினால தூயஉடமபுடைமைபறறி ஆனினஙகளின சிறபபுககூறபபடடது

1225 (வி - ரை) ஆய சிறப்பு - *இவவாறாகிய சிறபபு தூயவுடமபுடைமை யானாகிய சிறபபு*

பெற்ற அன்றே - *கனறினைபபெறற - ஈனற - பொழுதே ஈனற அனறே அளிப பினும திருமஞசனமைநதும ஆகமஙகளில விதிதத கால எலலையிற கொளளததககன எனப* **அன்றே** - *படைபபுக காலததிலே,* **பெற்ற** - *பெறறன எனறு கொணடுரைத தலுமாம.*

நாயனார் - *தலைவா - சிவபெருமான " மனறி னடமாடு, நாயனா ரெனறுரைபபோம நாம"* (கோயினானமணிமாலை - 13), *" அழகிது நாயனீரே "* (774) *முதலியவை பாாகக* இபபொருள *பறறியே, நமது தலைவாகளாந தனமை கொணடு நமமை ஆட கொணடருளும அடியாாபெருமககளை " நாயனாா " எனற வழககும போநதது.*

நதி - கங்கை நதுவெண் தலைத் தொகை - சிரமாலை என்பர் இவை ஊழிகளில் வீந்த பிரமவிட்டுணுக்களின் தலைகளைக் கோவைபோல அணிந்த மாலை "தலைமாலை தலைக்கணிந்து (திருஅங்கமாலை), "மூரல்வெண் சிரமாலை யுலாவிய தோன்றும்" (தாண்டகம் - பூவணம்) என்ற தேவாரங்களும் பிறவும் காண்க

ஆடி அருளுதல் - திருமஞ்சனமாடுதல் திருமஞ்சனம் ஐந்து - பசுவின் நெய் - பால் - தயிர் - கோமயம் - கோசலம் என்பன (916) பார்க்க இவை ஆனைந்து எனப்படும்

உரிமைச் சுரபிகள் - அந்த உரிமையுடைய ஆனினம் இவ்வுரிமை ஆனினங்களுக்கே இறைவனுற்றரப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பு

உரிமை சுரபிகள் என்று பாடங்கொண்டும், ஆயசிறப்பினால் சுரபிகள் உரிமை பெற்ற அன்றே என்று கூட்டி அந்தச் சிறப்பினாலே சுரபிகள் உரிமை பெற்றனவன்றோ? என்று பொருள் கொள்வாருமுண்டு இப்பொருளில் ஏகாரம் வினாப் பொருளில் வந்ததென்ப

இப்பாட்டினால் ஆனைந்தின் சிறப்பும் தூய உடம்புடைமையும் பற்றிய பசுவின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. 20

1226 (வி - ரை) சீலம் - இங்குத் தூய்மை குறித்தது

சிறக்கும் தகைமைத் தேவருடன் - சிறப்பாகிய படைப்பு முதலிய தொழில்களைச் செய்யும் பெருந்தேவர்களோடு

தேவருடன் உலகனைத்தும் காக்கும் என்று கூட்டுக தேவர்களையும் மற்றும் எல்லா உயிர்களையும் காக்கின்ற

காலம் அனைத்தும் என்பது இடையில் நின்று தேவருடன் உலகனைத்தும் கால முழுதும் என்று கொண்டு கூட்டி யுரைக்கின்றது எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா உயிர்களையும் உலகங்களையும் காக்கின்ற எனக்

முதற்காரணர் என்பது தமக்கொரு முதல்வரில்லாத முழுமுதற் காரணர் என்ற பொருளில் வந்தது காக்கின்ற கடவுளரை யெல்லாம் தோற்றுவித்துக் காத்து இறுதியில் தன்னகத் தொடுக்கும் தன்மை பற்றிக் காக்கும் முதற்காரணர் என்றார் என்றலுமொன்று "படைப்போற் படைக்கும் பழையோன், காப்போற் காக்குங் கடவுள்" என்ற திருவாசகம் காண்க

சாத்தும் - அணியும் நீறு அணிந்து நிறப்பது சிவபெருமானது சிறப்புத் தன்மை நீறு - இறுதிக் காலத்திலும் அழியாமலிருப்பது இறைவன் திருமேனியில் தங்கும் திருநீறுகும் இங்குக் குறித்த நீறு இறைவர் திருமேனியில் அணிவதற்கு அடியார் பயன்படுத்துவது "வள்ளல் சாத்து மதுமலர் மாலையும் அள்ளு நீறும்" (31) என்றது காண்க

நீறுதரும் மூலம் - திருநீறு பெறுதற்கு ஆதாரமாயுள்ளது கோமயம் என்பர் பசுவின் சாணம்

மூலம் அவதாரம் செய்யும் மூர்த்தம் - கோமயம் உண்டாகும் இடம் அவதாரம் - மூர்த்தம் என்ற சொற்கள் அப்பொருள்களின் உயர்வைக் குறித்துநின்றன மூர்த்தம் - வடிவம், இங்கு ஆனினத்தைக் குறித்தது

என்றால் முடிவு என்னே? என்று காணபோமானால் இதன் ஏற்றத்துக்கு அளவும் உண்டோ? என்பதாம்

சைவத்தின் சிறந்த சாதனமாகிய திருநீற்றினுக்கு ஆதாரமாயுள்ளது பசுக்களது பெருஞ் சிறப்பாம் என்பது என்னே? என்ற வினா வேறின்மை குறித்தது

இதனால் திருநீற்றின் சிறப்புடபற்றிப பசுக்களது சிறப்புக் கூறப்பட்டது 21

1227 (வி - ரை) உள்ளும் உளவே? - மேலும் இனி நினைக்கத்தக்க வேறு தன்மைகளும் உளவோ? இல்லை, என்று இப்பாட்டிற் கூறும் பொருளே முடிந்த முடிபாகக் கூறுகின்றாராதலின் இவ்வாறு தொடங்குகின்றார்.

உழைமான் மறிக்கன்று துள்ளும் கரத்தார் - இருடிகள் செய்த ஆபிசார யாகத்தினின்றும் போந்து உலகத்தை அழிக்கவந்த மான்கன்று சிவபெருமானது இடத்திருக்கரத்தின் இருவிரனுனியில் ஆடி நிற்பதாகும் என்பது வரலாறு. விரிவு கந்த புராண முதலியவற்றுட் காண்க. **உழை - மான் - மறி** - ஒருபொருட் பன்மொழி, பல தன்மைகளை வற்புறுத்தி ஒரு பொருளின்மேனின்றன. அந்த மானினது தோற்றம், நிலை, ஒடுக்கம் என்ற மூன்று வெவ்வேறு நிலைகளைக் குறிக்க மூன்று சொற்களாற் கூறினார். **உழைமான்** - ஒருவகை மான் என்பாரும், **மறிக்கன்று** - மறியாகிய கன்று என்பாரும் உண்டு. "புள்ளி உழைமானின் தோலான்" என்ற மேற்கோள் முதலியனவும் காட்டுவர். **உழைமான்** - புள்ளிமான் என வழங்குவர். **மறி** - மான் முதலிய சில மிருகங்களின் கன்றுகளுக்குப் பெயராயும் வழங்கும்.

கன்று துள்ளும் கரத்தார் - சிவபெருமானது திருக்கரத்தில் விரல்களின் நுனியில் இரண்டு கால்களை நிறுத்தித் துள்ளுவது இந்த மான்கன்று என்பது அவரது அளவில்லாத சத்தியைக் காட்டுவதாம் என்பர்.

மணிகளை - நீர் - தெள்ளும் என்றும், **சடையார் - பிராட்டியுடனே - மிசைக் கொள்ளும்** என்றும் கூட்டுக. சுடர் சூழ்ந்த மணிகளையுடைய பணியணியினையும் தெளிந்த நீரையுடைய சுரநதியினையும் அணிந்த சடை என்றுரைத்தலுமாம்.

அணிபணியின் - கரத்தார் அணியும் பாம்பினது. **பணி** - பாம்பு. கரத்தாரது அணியாகிய பாம்பின் என்றலுமாம்.

சுடர்சூழ்மணி - பாம்பின் தலையில் உள்ளதாகச் சொல்லப்படும் அரதனம். "முழையர வுமிழ்ந்த செய்ய மணிவெயில்" (778) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க. "நஞ்சுகால் வாய நாக மணிப்ப ணங்கொள் விளக்கெ டுத்தன" (திருநா - புரா - 355) என்றதும் பிறவும் காண்க.

சுரநதி - கங்கை. **தெள்ளும்** - தெளிவுகாட்டும், விளங்கும்.

தேவர்கள் தம்பிராட்டி - தேவர்களுக்கெல்லாம் பெருமாட்டியார் - தலைவியார்; உமையம்மையார். தம்பிரான் என்ற சொற்குப் பெண்பாலாகத் **தம்பிராட்டி** என்னும் வழக்கு இந்நாளிலும் மலையாள நாட்டில் வழங்குவதாம். இது பழந்தமிழ் வழக்கு.

மிசைக் கொள்ளுதல் - மேல் கொண்டு எழுந்தருளுதல்.

சினமால் விடைத்தேவர் - சினம் - பொருளுக்கு இயற்கையடைமொழி. அடைந்தோரைக் காக்கும் பொருட்டுப் பகைவரைச் சீறுகின்ற என்றலுமாம். "அண்ணலரண் முரண் ஏறும்" (காந்தா - அதிகை - 1) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம் காண்க. **மால்** - பெரிய. **மால்** - விட்டுணு என்று கொண்டு திரிபுரமெரித்த அந்நாளில் இடபமதாயத் தாங்கிய திருமால் செய்தி குறிப்பதாகக் கூறுதலுமாம்.

விடைத்தேவர் - இடப தேவர். இவர் வேறு, திருநந்தி தேவர் வேறு. நந்தி தேவர் சிவகணங்கட்கெல்லாம் நாயகராயத் திருமலைக்காவல் பூண்டுள்ளவர் (20).

விடைத்தேவர் குலமன்றே இச்சுரபிகுலம் - விடைத்தேவரைச் சூழ்ந்துள்ள நந்தை - பத்திரை - சுரபி - சுசீலை - சுமனை - என்னும் ஐவகைப்பசுக்களின் மூலம் ஆனினம் உலகிற் பெருகும் என்றும், இவ்வைவகைப் பசுக்களும் திருப்பாற்கடலில் உதித்தன என்றும் கூறுவது வரலாறு.

அடியார்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு வெளிப்படும்போதெல்லாம் அறவுருவுடைய விடையினை ஊர்ந்தே அறவனார் எழுந்தருள்வாராதலின் இதனினும் வேறு சிறப்பில்லை என்று முடிபாகக் கூறினார்.

இதனால் விடைத்தேவர் குலம்பற்றிய பசுக்களின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. 22

1228. (வி - ரை) **என்று இன்னனவே பலவும் நினைந்து** - முன் 1224 முதல் 1227 வரை நான்கு திருப்பாட்டுக்களானும் கூறியவற்றையும், அவை போல்வன பல வற்றையும் எண்ணி இவை விசாரசருமனார் மனத்தினுள் எண்ணமிட்டுச் சிந்தித்தவை.

'இதந்தின் நெறியாவது' என்று - இது, பலவும் நினைந்தபின் விசாரசருமனார் மனத்துள்ளே துணிந்து கொண்ட முடிபு.

இதத்தின் வழியே மேய்த்துக் காத்தல் - 1230 - 1231ல் விரித்து உரைக்கப் படுவது. இதுபற்றி ஆறுமுகத்தம்பிரான் புராணத்துரைத்தவையும் பார்க்க.

கன்றுபயில் ஆன் நிரை - கன்றுகளுடன் கூடிய கறவைப் பசுக்கள். "பாலும் பயனும் பெருகவரும் பசுக்கள்" (1230) என்றும், "அந்தணாளர் ஆகுதிக்குக் கறக்கும் பசுக்கள்" (1247) என்றும் கூறியவற்றால் ஓமதேனுக்களாகிய இப்பசுக்கள் முழுமையும் மறையோர் வேள்விக்குரிய பஞ்சகவ்வியமும் பாலும் (நெய்யும்) தரும் கறவைகள் என்பது அறியப்படும்.

இதன்மேல் இல்லை கடன், இதுவே சேவடிகள் வழுத்து நெறியாவதும் - மக்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகள் பலவற்றுள்ளும் இதற்கு மேற்பட்ட கடமை வேறில்லை, கடமையாதலோடமையாது இது சிவன் சேவடி போற்று நெறியுமாவது. மக்களின் கடமைகள் பலப்பலவாக நூல்களால் வகுக்கப்படினும் அவை பலவும் சிவன் சேவடி வழுத்து நெறியாகாது இவ்வுலக சம்பந்தமாயப்போந்து உடல் பற்றிக் கழிவன. இக்கடமை அவ்வாறன்றி, அவற்றுள்ளே தலைமையாய் நிறப்துடன், சிவன் சேவடி வழுத்து நெறியுமாகும் என்றதாம்.

இது மன்றுளாடும் சேவடிகள் வழுத்து நெறியாகுமாறு யாங்ஙனம்? எனில் சிவனைக் குறித்த வேள்விகளுக்குரிய பொருள்களைத் தருதலால் பசுக்காத்தல், சிவ வேள்விக்குரிய சாதனம் தரும் சிவபுண்ணியம் ஆகும், சிவன் ஆனைந்தும் திருநீறும் மகிழ்ந்தாடுவனாதலால் இது சிவன் ஆடுதற்குரிய திருமஞ்சனம் தருதற்கும், உயர்வாகிய திருநீறு பெறுதற்கும் துணை செய்த சிவபுண்ணியமுமாகும் ஆதலின்.

பசுக்கூட்டத்தைச் சிவன் விரும்புவார், ஆதலின் அதனைக் காப்போர்பால் மகிழ்வார், எனவே சிவனை மகிழ்விக்கு நெறியிதுவே என்னலுமாம். **இதுவே - ஆவதும்** - இதன்மேற் கடன் வேறில்லை, அன்றியும் இதுவே நெறியாவதும் எனக் **வழுத்து நெறி**களுள் அருச்சனையும் வேள்வியும் சிறந்தன - ஆதலின் இவற்றுக்குரிய சாதனம் தரும் ஆனிரைகாத்தலே **வழுத்து நெறியாவ**தும் என்றதுமாம்.

நின்ற ஆயன் - விசாரசருமனார் வெகுண்டு விலக்கியபின் (1222) தம் மனத்துள் எண்ணி, இவ்வாறு உணர்ந்து துணிவு பெறும் வரை அங்கு நின்றுகொண்டிருந்த ஆயன். **ஆயன்** - ஆயத்தை உடையவன் செலுத்துபவன். **ஆயம்** - கூட்டம். இங்குப் பசுக்கூட்டம் குறித்தது. "ஆனே நெருங்கும் பேராயம்" (1229).

நீ நிரை மேய்ப்பு ஒழிக எனக் எழுவாயைப் பின்வைத்தது வெகுட்சிக் குறிப்பு. "வெகுண்டு" (1222) என்றது காண்க.

என்பார் - என்பார் ஆகி முற்றெச்சம் என்பார் - என்றார் (1229) என முடிக்க.

நீ நிரை மேய்ப்பு ஒழிக, யானே இனி இந் நிரை மேய்ப்பன் - என்று தொடர்ந்து கூறியது, "நீ ஒழிக" என்றபோது, "இனி யாவர் அதைக் கைக்கொள்வர்?" என்ற வினா எழுவ தியல்பாகையால், அது எழாவகை தாமே கூறி முடித்தவாறு.

23

1229 (வி - ரை) **இடை மகன்** - இடையன ஆனிரை மேயககும மரபினன

இறைஞ்சி விட்டு அகன்றன் - மறையவா பதியாதலானும, பதியின எலலாரும தலைவாகளாகலானும, அநத மறையவா கூட்டததினுள விசாரசருமனா ஒருவராக லானும ஊா சமூதாயததாரின உததரவேயாகும இது எனறு தாஙகி இறைஞசி ஏறறுக கொணடனன

யானே நிரை மேய்ப்பன் - (இடைமகன அஞசி அகனறுணக) நிரை மேயததல இடையா மரபின றெழிலாகலானும, அநதணாககுரிய தொழிலகளுள ஒனறுக விதிககபபடாமையானும, மரபு பிறழநது விசாரசருமனா அதனை மேறகொளளவும இடைமகன விடவும நோநத இயைபெனனையோ? எனின, இதறகு விடை முன பாட்டிற கூறபபட்டதெனக மககட் கூட்டததின உயிரினைப பறறிய உயாநத கடமைகளுள ஒனறுகியும சிவவழிபாட்டு நெறியாகியும உளள இதனமுனபு உடலைப பறறிய தாழநத கடமைகளாகிய உலகநிலை மரபுவழககுககள முனைநது நிலலாது ஒதுஙகிபபோம எனபது துணிபு

மறையோர் இசைவினல் - மறையோா ஊா ஆன நிரைககு உடையோா ஆத லின அவாகளுடைய இசைவு வேணடபபடுவதாயிறறு அனறியும மறையவாகளு டைய ஊராதலானும மறையவா மரபிறகுரிததாகாத தொழில பறறியதாதலானும ஏனை மறையோாகளின இசைவு வேணடபபடுவதாம

ஆனே நெருங்கும் பேர் ஆயம் - **ஆன்** - ஆனிரை பசுககள எனனும ஆனமாக களின பொதுமையையும குறிபபாலுணாததி நினறது **அளிப்பாராகி** எனற குறிபபும அது விசாரசருமனா **நிரைகாக்க வநதது**, ஆன கூட்டமாகிய அநத ஆயமமட்டில அனறி, உணமையில, ஆன - ஆனமாககள - நெருஙகும போ ஆயம - பெருஙகூட்டம - அளிபபதறகாகவே யாகும எனபது **ஆனே** எனற ஏகாரமும, **நெருங்கும்** எனறதும, **பேர்** (பெரிய) எனறதும அஙகு முனனே நினற ஒரு சிறு கூட்டமாகிய ஆனிரை குறிததததனேடு நிலலாது ஆனமாககளின தொகுதியாகிய வேறுமொரு பெருஙகூட் டததைக குறிகக நினறதும கருதுக **நிரைகாக்க** எனறவே ஆன ஆயமளிததலாகு மாதலால முனசொனன **ஆன் நெருங்கும் ஆயம்** வேறு எனபதும குறிபபாலுணாத தபபடும **நிரை காத்தலால் ஆன் நெருங்கும் ஆயம் அளித்தலாவது** - பினனா நிகழும சிவபூசையும, அதனல நாயனா பெறும சணடேச பதமும, அது கணடு வழிபட்டு உலகமுயநது சிவபூசைபபயன பெறும நனமையும காரணகாரிய முறையில பெறப படுதல குறிககொளக

பைங்கூழ்க்கு வானே என்ன - **கூழ்** - பயிா **வான்** - மழை - "வானசிறபபு" எனறது காணக மழை பயிாகளைக காதது வளாததலபோல நாயனா ஆன நிரையை ஓமபிக காதது வளாததனா எனபது வினைபறறி வநத உவமம "விசுமபிற றுளிவீழி னலலானமற றுஙகே, பசுமபுற றலைகாண பரிது" (குறள) எனறபடி இனறியமை யாமை குறிதத உவமம

நிரைகாக்க வநதார் - **காக்க** - காககுமபொருட்டு, காததறகு **வநதார்** - காககுந் தொழிலை மேறகொணடு வநதனா

தெய்வ மறைச் சிறுவர் - தெய்வமறை எனறும, தெய்வச்சிறுவர் எனறும கூட்டி யுரைகக நினறது தெயவததனமை வாயநத சிறுவா எனக "முநதையறிவின றொடாசசி" (1218) பெறறும, "தெளிநத சிநதை" (1220) பெறறும, "கருததின இடநோ நிறகும செமம"லாராய (1221), "யாவும தெளிநத பொருணிலையே யெயத உணாநத உளளமுடை"யாராய விளஙகியது தெய்வத்தனமை எனக. 24

1230. கோலுங கயிறுங கொணடுகுழைக குடுமி யலையக குலவுமான
றோலு நூலுஞ சிறுமாாபிற றுவள வரைககோ வணஞசுடரப,
பாலும் பயனும பெருகவரும் பசுககள மேயககும பானமையினுற
சாலும புலலி னவைவேணடுங தனையு மிசையுந தலைசசெனறு, உரு

1231. பதவு காலங களினமேயததும பறிததுமளிததும பரிவகறறி
யிதமுண டுறையு ணறறணணீ ரூடடி யசச மெதிாநீககி,
யதாநல லனமுன செலநீழ லமாவித, தமுத மதுரபபால
உதவும பொழுது பிழையாம லுடையோ ரிலலந தொறுமுயததா.

1230 (இ - ள்) வெளிபபடை பசு மேயககும கோலினையும கயிறறினையும கொணடு, சிறுபுன குடுமி அசைய, விளககமுடைய மானறோலும அதனுடன பூணூலும சிறிய மாாபகததில துவளத, திருவரையில கோவணம ஒளிவிளஙகப, பாலும கனறுகளும பெருகுமபடி வருகினற பசுககளை மேயககுந தனமையில, மிகவும புலலின அவை வேணடுமளவும விருமபி உணணுமபடி மேறசெனறு, உரு

1231. (இ - ள்) வெளிபபடை புல மிகவுளள காலஙகளில ஆனிரைகளை மேயததுப புல உணணச செயதும, கையாற பறிததுக கொடுததுக காபபாறறியும, அவறறின துனபம போககி, இதமாக நீா உணணததகக நீாததுறையுள நலல குளிாநத நீரை உணணசசெயது, அசசஙகளை வாராமல நீககி, நலலனவாகிய வழிகளில அவை முனனே செலலுமபடி விடடு நிழலில இளைபபாறச செயது, அமுதமாகிய சுவையுளள பாலினைத தரும நேரததில தவறுமல அவறறின உடையோராகிய மறையவாக ளுடைய மனைகள தோறும செலுததினா. உசு

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

1230 (வி - ரை) இபபாடடினுல விசாரசருமனா நிரைகாகக வநத திருக கோலததை விரிததுககாடடுகினறுா இதனுலும மேலவரும பாடடாலும அவா பசு மேயதத திறததினையும விரிததுக கூறுகினறுா

கோலும் கயிறும் - இவை நிரைமேயததலுககு உதவுவன ஆனிரை காபபோா இநத இரணடும கொணடு போதல காணக

கயிறு - பசுககளையும கனறுகளையும வேணடுமபோது பிணிததறகும, **கோல்** அவறறைச செலுததறகும உதவுவன முனனா ஆ மேயதத ஆயனும கோலகொணடு சென்றுன எனபது "எடுதத கோலகொண டவனபுடைபப" (1222) எனறதனுல அறியபபடும "ஆயனகோல போடிற, பசுகக டலைவனைப பறறி விடாவே" எனற திருமநதிரமும கருதுக விசாரசருமனா கொணட இநதக கோலே பினனா மழுவாயிட, அது கொணடே தாதையினது தாளகளை எறிநதனா எனபதும இஙகு நினைவுகூாதற பாலது. "முநதை மருஙகு கிடநத கோல" (1256) எனபது காணக

குழைக்குடுமி - மான்றேல் - நூல் - கோவணம் - இவை பிரமசரிய நிலையின விளஙகும அவரது மேனியிற கொணடவை

குழைக்குடுமி - பிரமசாரிகளுககு அடையாளமாகிய சிறுபுனகுடுமி பஞச சிகை எனபா **குழைக்குடுமி அலைய** - சிறுபுனகுடுமி கீழததாழநது அசைநதாட நூல விதிதவறிக குடுமியைக குறுகக கததிரிததுப பிரமசாரிகள திரியும கொடுமை இககாலததுக கோர நாகரிக விளைவுகளுள ஒனறு

மான்தோலும் நூலும் சிறுமார்பில் துவள - மானறோலினைப பூணூலில முடிநது கொணடு தாஙகுதல பிரமசரியததுககுரிய வழககு பஞசசிகை - மானறோல

உபநயனம் என்னும் நெற்றிக்கண் முதலிய அடையாளங்கள் பிரமம் என்னும் சிவதத்துவ விளக்கங் குறிப்பன என்பதுபற்றி முன்னுரைத்தவை பார்க்க - (1219).

அரைக்கோவணம் சுடர - அரையிற் கோவணம் பூண்பதுவும் பிரமசரிய வழக்கு. அக்கோவணம் தூயதாய் வெள்ளியதாய் விளங்குவதென்பார் சுடர என்றார். **நூல் மார்பிற் றுவள** என்றதற்கேற்பக் **கோவணம் அரையிற் சுடர** என்று கூட்டிக் கொள்க. இதுபற்றித் "தஞ்ச மாமறைக் கோவண வாடையின் றசைவும்" (509) என்றதும், பிறவும், பார்க்க.

பாலும் பயனும் பெருகவரும் பசுக்கள் - பயன் - கன்றுகள். பசுக்காத்துப் பெறும் பயனிரண்டு. அவை பாலும் கன்றும் என்பன. அவற்றுட் **பால்** - அன்றன்று பெற்றுக்கழியும் தற்காலப்பயன் என்றும், **பயன்** (கன்று) அவ்வாறன்றி நீடிச்செல்லும் பெரும்பயன் என்றும் கொள்ளப்படும். ஆதலின், ஆனந்திற் சிறந்த பாலினும் கன்றினையே **பயன்** என்றார். பாலின் பயன் என்பாருமுண்டு.

பாலும் பயனும் பெருக வருதலாவது - இந்த இரண்டும் ஒன்றுமொன்று குறையாது சமமாகப் பெருகிவருதல். இக்காலத்துப் பலர், பால் வேண்டிய பேராசையால் கன்றுக்குப் பால்விடாமற் கறந்துகொண்டு கன்றினம் செழிக்கவிடாது பாழ்படுத்துப் பயனின்றாக்குவர். "தோற்கன்று காட்டிக் கறத்தல்" என்ற கொடுங்காட்சியும் இந்நாளிற் காணவுள்ளது! மற்றும் சிலர் கன்றையே கொன்று பால் பெறுந்தொழிவர். இந்த இரண்டுமின்றிப் **பாலும் பயனும்** என்ற இரண்டு பயன்களும் தக்கபடி பெருகுமாறு பசுக் காத்தல்வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் நாட்டப்பட்டது காண்க.

மேய்க்கும் பான்மையினால் - மேய்க்கத்தக்க பரிசினைக் கொண்டமையால். இதனைமேல் விரிக்கின்றார்.

சாலும் தலைச்சென்று - சாலும் புல் - புல்லின் குணநலமும் அளவின் மிகுதியும் குறித்தது. **வேண்டும் தனையும் - தனை** - அளவு. **மிசையும் தலைச்சென்று - மிசைதல்** - விரும்பி யுண்ணுதல். **தலை** - இடம். உண்ணும் இடங்களிற் கூட்டிப்போய்ச் சென்று - மேய்த்தும் பறித்தும் - அளித்தும் என்று கூட்டுக.

1231 (வி - ரை) தலைச்சென்று - மேய்த்தும் - பறித்தும் - அளித்தும் - பரிவகற்றி - தண்ணீர் ஊட்டி - அச்சம் நீக்கி - என்பன விசாரசருமனார் ஆனிரைமேய்த்துக்காத்த வகையை விரிக்கின்றன.

மேய்த்தும் - பறித்தும் - அளித்தும் - புல் மேய இயலுங்காலத்தில் மேய்த்தும், இயலாதபோது பறித்தும், காத்தும் என்க. மேய இயலாத காரணமாவன மழை பெய்தலாலும் பசுக்கள் உடல் நிலையாலும் நிலத்தின் மேடு பள்ளம் சேறு முதலாகிய இயல்பாலும் பலபுறமும் சென்று மேய்க்கூடாமல் இருத்தலும், பயிரிட்ட நிலத்திற் புல் இருத்தலும் முதலியவை.

பரிவு - பசித்துன்பம். "அழிவாம் பசி" (திருநா - புரா - 304)

இதம் உண்துறையுள் நல் தண்ணீர் ஊட்டி - தண்ணீர் குடிக்கும் துறை சேறுடனிருத்தல், இறங்குமிடத்தில் கரையின்றி ஆழமாயிருத்தல், நாணல் முதலிய புதல் இருத்தல், கராம் முதலிய இருத்தல் என இவை போன்ற இடர்கள் இல்லாத துறை. துறைகளைப்பற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க.

நல் தண்ணீர் - அழுக்கற் பொருள்கள், வண்டல் முதலியன இல்லாத தூயநீர். உண்ணும் துறையாயினும் நீர் நல்லதாய் இல்லாத காலமுமுளது.

எதிர் அச்சம் நீக்கி - என்க. **அச்சம்** - புலிமுதலியவற்றால் வருவனவும், பகையரசர் நிரைகவர்தல் முதலியவற்றால் வருவனவும் ஆம்.

அதர் - வழி நல்லன (ஆகிய) அதர், என்க வழிகள் நல்லனவாதல் - குழி, மேடு, கல், முள், முதலிய இடர்கள் இல்லாமலும், தீயவிலங்குகள் தங்காமலும், நேராகவும் உள்ளமை.

நீழல் அமர்வித்தல் - இளைப்பாறி உணவு சீரணிக்கச் செய்து கொள்ளும் பொருட்டு மேய்ந்தவுடன் நிழலில் பசுக்களை அமர்வித்தல் முறை.

அமுத மதுரப்பால் - நோய் நீக்கம் செய்தும், உடல் வளர்ச்சிக்கு உதவியும், சுவையுள்ள உணவாகி உதவுவது மதுரம் - சருக்கரை முதலிய வேறொன்றின் சேர்க்கையாலன்றித் தானே சுவையுள்ளது இவை உலக நிலையின் அளவாற் குறிக்கப்படும் தன்மை இனி, அமுதம் - மரணத்தை நீக்குவது சிவவேள்விக்குரிய பொருளாய் உதவுதலின் சாவா மூவாச் சிவபதப் பயன் தந்து மக்களை நிலைபேறு பெறச் செய்வது என்பது உயர்ந்த உயிரின் நிலையாற் குறிக்கப்படும் பொருள் இச்சரிதத்தில் நாயனாருக்கு இந்தப் பாலதானே அமுதம் பெறச் செய்வதும் காண்க "அமுதம் பெறு சண்டி" (தக்கேசி திருநின்றியூர் - 2) என்றது நம்பிகள் தேவாரம்

உதவும் பொழுது - உதவ வேண்டிய காலத்தில், அஃதாவது - மாலைநேரம், மாலை வேள்விக்குரிய காலம்

உய்த்தல் - உடையவர் இல்லந்தோறும் பசுக்களைக் கொண்டு செலுத்துதல் ஆ மேய்ப்போர் கடமை

மேய்த்துப் பறித்தும்—இதழுண்டுறையு நற்றண்ணீர்—என்பனவும் பாடங்கள்

1232. மண்ணிக் கரையின் வளர்புறவின் மாடும் படுகர் மருங்கினிலும்,
தண்ணித் திலநீர் மருதத்தண் டலைசூழ் குலையின் சார்பினிலும்,
எண்ணிற் பெருகு நிரைமேய்த்துச் சமிதை யுடன்மே லெரிகொண்டு
நண்ணிக் கங்குன் முன்புகுது நன்னாள் பலவா மந்நாளில். உஎ

1233. ஆய நிரையின் குலமெல்லா மழகின் விளங்கி மிகப்பலகி
மேய வினிய புலனுணவும் விரும்பு புனலு மார்தலினால்
ஏய மனங்கொள் பெருமகிழ்ச்சி யெய்தி யிரவு நண்பகலுந்
தூய தீம்பா னடிபெருகிச் சொரிய முலைகள் சுரந்தனவால் உஅ

1232 (இ - ள்) வெளிப்படை மண்ணியாற்றின் கரையில் வளரும் (முல்லைப்) புறவின் பக்கத்திலும், படுகர்களின் பக்கத்தும், குளிர்ந்த முத்துக்களைக் கொழிக்கும் மருதநிலத்துச் சோலைகள் சூழ்ந்த கரைகளின் பக்கத்திலும், மேன்மேல் வளர்ந்து பெருகும் ஆனிரைகளை மேய்த்துச் சமிதையுடன் மேல் எரியினையும் கொண்டு பொருந்தி இரவு வருமுன்பு புகுகின்ற நல்ல நாள்கள் பலவாம், அந்நாள்களில், உஎ

1233 (இ - ள்) வெளிப்படை அவ்வாறாகிய ஆனிரையின் கூட்டமெல்லாம் அழகுடன் விளங்கி மிகவும் பெருகி, மேவிய இனிய புலனுணவும் விரும்பும் தண்ணீரும் நிறைய உண்ணப்பெற்ற காரணத்தால், எய்திய மனத்திற்கொண்ட பெருமகிழ்ச்சி பொருந்தி இரவிலும் நண்பகலிலும் தூய இனிய பாலினை மடிகள் பெருகிச் சொரியும்படி முலைகள் சுரந்தன உஅ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன

1232 (வி - ரை) புறவின் மாடும் - படுகர் மருங்கும் - குலையின் சார்பினிலும் - இவை விசாரசருமனார் ஆனிரைகளை மேய்த்த இடங்களைக் குறித்தன புறவு - மருதத்தையும் ஆற்றின் கரையினையும் அடுத்த முல்லைப் புறவு பசுக்கள் முல்லை நிலக்

கருப்பொருள் "முல்லையின் தெய்வமென் றருந்தமி ழுரைக்கும்" (1095) திருமால் கோபாலனாகப் பசுக்காத்த செய்தியும் காண்க (குறிஞ்சியின் ஆறுகள் மலையினவீழருவிகளாதலானும் குறிஞ்சி நிலம் மேடுபள்ளமிக்குள்ள மலைச்சரிவுகளாதலானும் பசு மேய்தற்குரியனவல்ல)

படுகர் மருங்கு - ஆற்றோரத்தில் வண்டற்சேர்க்கையாற் கூடிய பள்ள நிலம் படுகர் எனப்படும் இவை நீர்க்கரையில் உள்ளனவாதலாற் புல்லும் செடிகளும் மிக உள்ள இடங்களாம்

மருதத் தண்டலை சூழ் துலையின் சார்பு - மருதநிலத்திற் செழித்த நீர் வளத்தால் சோலைகளமிகும், அவற்றின் சார்பாயக் கரைப்பரப்பாகிய நிலங்கள் இவையும் ஆக்கள் மேய்தற்குரிய பசும்புற் பரப்புடையன துலை - கரை

எனவே இம்மூன்று வகையான இடங்களும் ஆனிரை மேய்தற்கென்று வசதிகள் பெற்றவை, நகரின் அணிமையிலும் உள்ளவை

இவ்வாறாகிய மேய்ச்சனிலங்கள் ஒவ்வோர் ஊர்களின் சுற்றும் ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டும், அதனால் ஆனிரைகள் செழித்தும், அதனால் மக்கள் சுகமுற வாழ்ந்தும் வந்தது முன்னாளில் நமநாட்டு மக்களின் சமூக வாழ்க்கையில் கண்ட நலவழக்காகும் இவை இந்நாளின் மக்களின் பேராசையின் பயனாக மாறிப்போய், இதற்குரிய எல்லாப் பொது நிலங்களும் மக்கள் தனிவசப்பட்டுப்போக, ஆனிரைகள் மேய்தற்கு இடமில் லாது நலிவு அடைந்து குறையக் காண்பதும் அதனால் மக்களின் உடற்சுகமும் உயிர்ச் சுகமும் குறைந்துவரக் காண்பதும் புது நாகரிக விளைவாகிய கேடுகளுட் சிலவாம் இதனை மக்கள் கண்டு கருதித் திருந்த ஒழுகுதல் நலந்தரும்

மாடும் - மருங்கினிலும் - சார்பினிலும் என்றவற்றால் பசுக்கள், புறவு - படுகர் - தண்டலை சூழ்துலை - இவற்றுக்குட்சென்று கேடுபடாமலும் கேடுவிளைக்காமலும் பக்கங் களில் மேய்க்கப்பட்டன எனபதாம் இதுவும் சமூக நல வழக்குக்களுள் ஒன்று எனக.

எண்ணிற் பெருகு நிரை - பயன் என்னும் கன்றுகள் பெருக உளவாதல் கருதி எண்ணிற் பெருகும் என்றார்.

சமிதையுடன் மேல் எரி கொண்டு - நிதமும் சமிதையும் எரியும் சேகரித்து மனைக்குக் கொண்டுவருதல் மறைபயிலும் பிரமசாரிகளின் கடமைகளுள் ஒன்று. **சமிதை** - மனையிற் செய்யப்படும் நித்திய வேள்விக்குதவுவன. **எரி** - இங்கு (வேள் விக்காக) எரிகடையும் மரக்கோல் (அரணி) குறித்தது ஆகுபெயர் "எரிகடையு மரணி" (794) "தீக்கடைகோல்" (793) என்றவை காணக.

கந்தல்முன் புகுதும் - பசுக்களும் மனைக்கு மாலைப்போதில் மாலை வேள்விக் குதவும்பொருட்டு இரவு புகுமுன்பு திரும்பிவிடுதல் முறை என்பதாம்

நன்னாள் - நிரைகாக்கு மிந்நாள்களே மன்றுளாடுஞ் சேவடிகள் வழுத்தும் சிவநெறியிற் செல்வதற்குரியனவாதலின் இவையே நன்னாள்களாயின என்பதாம் "பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே" முதலிய தமிழ்மறைத் திருவாக்குக்கள் காண்க.

அந்நாளில் - எய்தி - பால - பெருகி - சுரந்தன என்று வரும்பாட்டுடன் முடிக்க

1233 (விரை) ஆய - மேற்சொல்லியபடி காப்பாற்றப்பட்டனவாகிய.

அழகின் விளங்கி மிகப்பல்கி - நல்ல புல்லுணவும் நன்னீரும் பெற்று அச்ச மின்றிச் செழித்து மனமகிழ்வுற்றிருந்தனவாதலின் பசுக்கள் உடல் செழித்து அழகாய் விளங்கின எனக **பல்கி** - மிகுந்து இனம்பெருகி **மேய** - மேவிய - பொருந்திய. **மேய இனிய** - மேய்வதற்கு இனிமையாகிய என்று கொள்வதுமொன்று.

ஆர்தல் - நிறைய உணணுதல "அமலைக கொழுஞசோ ரூாநத பாணாககு" (புறநா - 34 - 14)

ஏய - ஏய்தல் - பொருநதுதல மனங்கோள் ஏய பெருமகிழ்ச்சி எனக.

மனங்கோள் மகிழ்ச்சி எய்தி - பசுககள மேறகூறியபடி நனருய அனபுடன் பாதுகாககபபடின மனமகிழசசி யடைவன, மகிழசசி அடையவே பாலநிறையக கறபபன எனபது உயிாவருககனுற றுணிபு சில பசுககள கீதம பாடககேட்டு மன மகிழநது மிகக பால கறககுமெனபதும அநநூலோா கணட உணமைகளுள ஒனறு பசு மேயககும இடைமகனுக வநத கோபாலனைக குழல ஊதுபவனுகக (வேணுகோபாலன)கூறுவதும இககருததுபபறறியதேயாம பசு மேயபபோா குழலூதும வழககமும, ஆனுய நாயனுா சரித வரலாறும கருதுக "கனைதத மேதி காணு தாயன கைமேற குழலூத, வனைததுளு சென்று திரளும சார லணணு மலையாரே" (தககேசி - 6) எனற ஆளுடையபிளளையாா தேவாரமும காணக "ஆடிக கறககும பசுவை ஆடிககற, பாடிக கறககிறதைப பாடிககற" எனற முதுமொழிககருததும கருதுக

மகிழ்ச்சியினுல் மடிபெருகி - மூலைசுரநதன எனறு கூட்டுக மடிபெருகினும கனறுகள வாயவைதது உணணுதபோது மூலைசுரததல பெருமபானமையிலலையாம கனறினமேல பசுககள கொணட அனபாகிய இனபநிலை காரணமாகவே மூலைசுரததல நிகழும பசுககள கனறினமேல வைககும அனபாகிய வாதசலயம எனபது இறைவன உயிாகள மேல வைககும அருளுககு உவமிககபபடும அதனுலே இறைவன பகத வசசலன எனபபடுவாா மேல விசாரசருமரைக கணடு தாயபோனற தனமை கொணடு கறவாமே பால பொழியவும், அதனுல இசசரித விளைவுககுக காரணமுணடாகியதும ஆகியவறறின உளளுறை இஙகுத தொடஙகி விளககபபடடதும கருதுக.

இரவும் நண்பகலும் - பால கறநதுவிடட மடி மீளவும பாலபெருகிச சுரகக உளள இடைககாலஙகள

மூலைகள் தீம்பால் சோரியச் சுரநதன எனக. தூய்மை உடறசுகம தரும தனமை

தீம் - இனிமை. "நெருநலும தீமபல மொழிநத" (அகநா - 239) இது சுவையால இனிதாந தனமை.

எயத **இரவும் நன்பகலும்**—எனறு பாடஙகொளவாருமுணடு 28

1234 பூணுந தொழிலவேள விசசடஙகு புரிய வோம தேனுககள
காணும பொலிவின முனனையினு மநேக மடஙகு கறபபனவாயப
பேணுந தகுதி யன்பாலிப பிரம சாரி மேயததறபின்
மாணுந திறதத வானவென மறையோ ரெல்லா மனமகிழ்ந்தாா. உகூ

(இ - ள்) வெளிபபடை மறையவாகள எலலாரும தாம மேறகொள்ளும தொழிலாகிய வேளவிசசடஙகு செயவதறகு உதவும ஓமப பசுககள, கணணுல நேரே காணுமாறு மிக அழகுடன விளஙகி முனனையினும அநேக மடஙகு பாலகறபபன வாயப, பசுககாககும முறையில தகுதியுடன அனபினுல இநதப பிரமசாாி மேயதத தறபின மாடசிகொணட தனமையுடையவாயின எனறு மன மகிழநதாாகள.

(வி - ரை) **பூணும் தொழில் வேள்வி** - மறையோா தமது மரபுரிமையாக மேற கொளளும தொழிலாகிய வேளவியில அறுதொழிலகளுள் வேட்டல் ஒனறுகி மறையோரது நியமமாதலிற **பூணும்** எனறுா

ஓமதேனு - 1210 பாாகக

காணும் பொலிவின் - வெளிபபடையாகக கணணுறகணடு களிககும அழகினுடன.

முன்னையினும் அநேக மடங்கு கற்ப்பனவாய் - இதற்குக் காரணம் முன்பாட்டில் மடிபெருகி என்றதனால் உரைக்கப்பட்டது.

பேணும் தகுதி இப்பிரமசாரி அன்பால் மேய்த்ததற்பின் - எனக.

பேணும்தகுதி - பசுக்காத்தற்குத்தக்க தன்மை. இதனை முன், "மேயக்கும் பான்மை" (1230) என்றார். இத்தகுதிக்குரிய செயல்கள் 1230 - 1231-ல் உரைக்கப் பட்டன. **அன்பால்** - பசுக்கள் செழித்து மனமகிழும்படி மேயப்பதற்கு இன்றியமையாத சாதனம் அவற்றினிடத்து அன்புடைமையேயாம் என்ற அணிபை வற்புறுத்திய வாறு காண்க. இதனை முன்னர் "மிகும்பரிவால்" (1232) என்றதும் காண்க.

இப்பிரமசாரி - விசாரசருமனார் தம்முள் ஒருவராயிருத்தலின் இ என்ற அணமைச் சுட்டினாற் குறித்தார்கள்.

மாணும் திறந்த ஆன - மாண்பு பொருந்திய தன்மையுடையனவாயின. மாண்பாவது அழகுடைமையும் மனமகிழ்ந்து பால் அதிகம் தரும் தன்மையுமாம். **ஆன** - ஆயின. ஆயன் மேய்த்தபோதில்லாத மாண்பு இப்போது உளதாயிற்று என்பார் **மேய்த்ததற்பின்** - ஆயின என்றார்.

மறையோர் - பசுக்களை உடையவர்கள் 1233-ல் பசுக்கள் ஏய மனங்கொள் பெருமகிழ்ச்சி எய்தினதைக் கூறினார், இங்கு அவற்றின் மகிழ்ச்சிகண்டு அவற்றாற் பெறும் வேள்விச் சிறப்பு நோக்கி மறையோரும் மனமகிழ்ந்ததமை கூறினார்.

எல்லாம் - எல்லாரும் முற்றும்மை தொக்கது. **கறப்பனவாய** - மாணுந்திறத்த ஆயின என்று கூட்டுக. 29

1235. அனைத்துத் திறத்து மானினங்க ளணைந்த மகிழ்ச்சி யளவின்றி
மனைக்கட் கன்று பிரிந்தாலு மருவுஞ் சிறிய மறைக்கன்று
தனைக்கண் டருகு சார்ந்துருகித் தாயார் தன்மை நிலையினவாய்க்
கனைத்துச் சுரந்து முலைக்கண்கள் கறவா மேபால் பொழிந்தனவால்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. எல்லாவகையாலும் ஆனினங்கள் கொண்ட மன மகிழ்ச்சி அளவில்லாமல் வீட்டில் உள்ள தமது கன்றுகளைப் பிரிந்தாலும், தம்முன் மருவிய சிறிய மறைக்கன்றாகிய விசாரசருமரைக் கண்டு அருகே யடைந்து உருகி, அக்கன்றுக்குத் தாம் தாயாகிய தன்மையுள்ள நிலையினை அடைந்தவைகளாகக் கனைத்துக்கொண்டு மடிசுரந்து முலைக்கண்களினின்றும் கறவாமலே பாலினைப் பொழிந்தன.

(வி - ரை) **அனைத்துத்திறம்** - முன் 1233-ல் உரைக்கப்பட்டவை.

மகிழ்ச்சி அளவின்றி - கண்டு - சார்ந்து - உருகி - நிலைமையவாய - கனைத்து - சுரந்து - பால் பொழிந்தன - என்று முடித்துக்கொள்க.

மனைக்கட்கன்று பிரிந்தாலும் - மறைக்கன்று தனைக்கண்டு - பிரியத்தரியாத தமது கன்றுகளை மனைக்கட்பிரிந்து தாம் தனியே மேய்வதற்கு வந்த போதிலும், அதனால் வருந்தாது, விசாரசருமரைத் தமக்கன்றாகவேகண்டு **மருவும்** - தம்முடன் மருவியிருக்கும் விசாரசருமனார் பசுக்களின் கூடவேயிருந்து பேணிய தன்மைகுறித்தது. "கன்றகல் புனிற்றுப் போலவா" (761) என்றபடி கன்றினைப் பிரிந்த பசுக்கள் இயல்பாய் வருந்தல் வேண்டுமாயினும், இங்கு அதற்குமாறாக வருந்தாதிருந்ததுடன், அன்பு பெருக நின்று மடி சுரந்து பாலும் பொழிந்தன என்னில், இதுவும் இயற்கைக்கு மாறன்று, இங்கும் ஒரு அன்புமிக்க கன்றிருந்ததாகலின் என்றதாம்.

சிறிய மறைக்கன்று - சிறுமை பிராயத்தாலும் உருவத்தாலும் காணப்பட்டது. "அச்சிறிய பெருந்தகையார்" (திருஞான - புரா - 73) முதலியவை காண்க. பசுக்கள்

அவரைத தமகனருக எணணியமையால **மறைக்கன்று** எனரூா மறையோாகுழவி எனற பொருளும தோனற நினறது கனறுபோலவாரைக கனறுஎனறது இலககணை

பிரிந்தாலும் - கண்டு எனக தமது கனருகவே கணடு

தாயாம் தன்மைநிலைமையவாய் - அருகு சாாதல - உருகுதல - கனைததல - முலை சுரநது பால பொழிதல எனற இவை தாயபபசுககளின தனமை **நிலைமைய ஆய்** - நிலைமையை அடைநதனவாகி **நிலைமை அவாய்** - எனறு பிரிததுத, தமது கனறி னுககுத தாயாயிருபபதனுடன இநதககனறினுககும தாயாகியிருககும நிலைமையை விருமபி - ஆசை கொணடு - எனறுரைககவும நினறது அவாய - அவாவி - விருமபி. **மனைக்கட் கன்று** - தமமால ஊடடி வளாககபபடும கனறு, **மறைக்கன்று** - தமமை அனபுடன ஊடடி வளாககும கனறு எனறு கொணடன எனபதாம "ஏய மனமகொள பெருமகிழசசி யெயதி" (1233) எனறது காணக

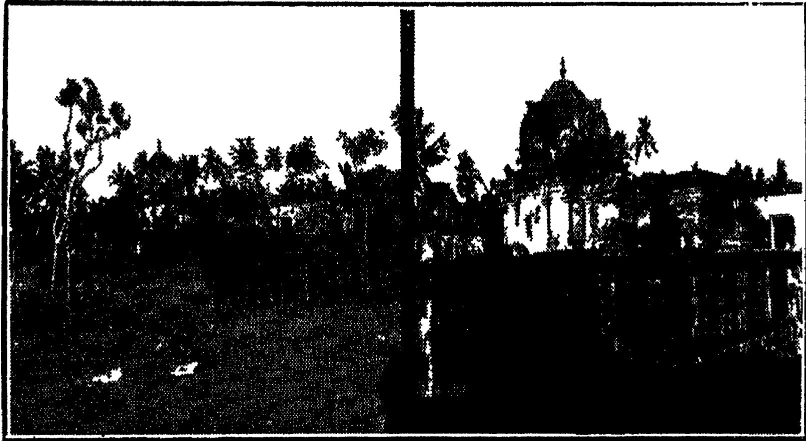
தாயாநதன்மை நிலைமையில முலையினினறும பால பொழிதல உளதாகும எனபதனை ஆளுடைய பிளளையாரது நிலையினைக கேடடவுடன தமது தனபாரஙகளிற பால சுரநது நினற மஙகையாககரசி யமமையாரது வரலாறு முதலியவறறாலுமறிக. "முனனின - நிலைவிளமபக, கொஙகை சுரநதவருட கோமகள" எனரூா சிவபபிரகாச முனிவா (நாலவாநானமணிமாலை) "பிளளையெனச சொலலச - சுரநத, தன மூடையா டெனபாணடி மாதேவி தாழநத, மனமுடையா ளெனபிருநத வாறு" (திருககளிறு - 54) எனறது ஞானசததிரம

கறவாமே பால் பொழிநதன - கனறினை நினைநதபோதும கணடபோதும கறவாமலே பால பொழிதல மிகக அனபினுககும பாறசெழிபபுககும அடையாளம இததகைய பசுககளை இநநாளிலும காணலாகும **கறவாமே பால் பொழிநத** இந நிகழசசியே இசசரித விளைவுககுத தொடககமாம இததிருபபாடடு இபபுராணததி னுள சரிபகுதியில அமைநத அமைபபும காணக

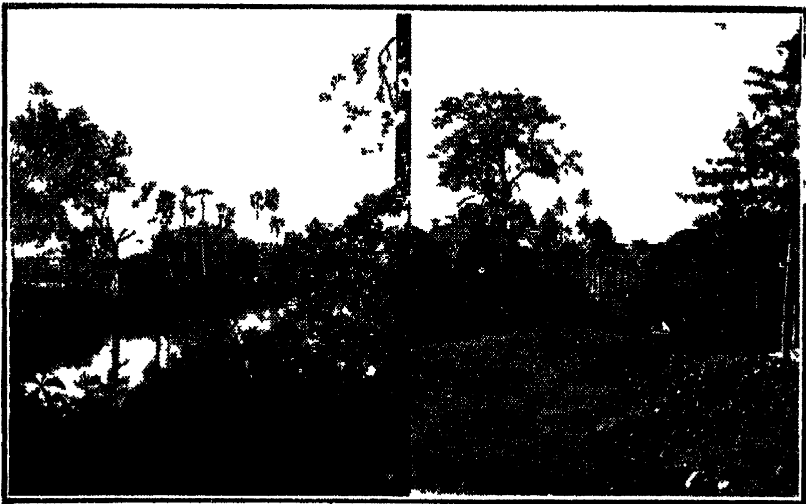
பொழிநதனவால் - **ஆல்** - அசை - அதிசயக குறிபபுபபட நினறது. முனனா 1233ல **முலைகள் சுரநதனவால்** எனரூா அஙகுத தம கனறுகள வாய வைதது உணணுமாறு சுரநத மடடில நினறன, இஙகுப **பொழிநதன** எனச சுரநத மடடில அமையாது முலைககணகளினினறும வெளிபபடடப பாலசொரிநதன எனறு கூறியதும மனைககனறுககும மறைககனறுககும பசுககள கொணட வேறுபாடு குறிததது அனறி யும, முனனைய நிலை, **மனங்கோள் பெருமகிழ்ச்சியால** நிகழநததாகப, பினனையது அநத மகிழசசி **அளவின்றிப் பெருகியதால** ஆகியது எனபதும காணக பினனரும **செழும்பால் பொழிநதன** (1239) எனறதும கருதுக இவவிடஙகளில **ஆல்** எனற ஓரே அசைமொழி தநதோதியதும, சுரததல பொழிதல எனற இரணடும கனறின மேற கொணட அனபு ஒனறே பறறியது எனறு காடடுதறகாமெனக 30

1236. தமமை யணைநத வானமுலைபபால தாமே பொழியக கணடுவநது
சேம்மை நெறியே யுறுமனததிற றிருமஞ சனமாங குறிபபுணாநதே
எமமை யுடைய வளளலா ரெயத நினைநது தெளிநததனில
மெயமமைச சிவனூா பூசனையை விருமபும வேடகை விளைநதெழலும,

1237. அஙகண முன்னை யாசசனையி னளவின் றேடாசசி விளையாடடாப
பொஙகு மனபான மணணிமணற புளினக துறையி லாததியினகீழச
செஙகண விடையாா திருமேனி மணலா லாககிச் சிவாலயமுந்
துஙக நீடு கோபுரமுஞ சுறறு லயமும வகுததமைததாா.

சேயஞலூா (முழுபபாாவை)   சேயஞலூா கோயில

மணணியாறறின கரை   திருஆபபாடி சோயில

—பாடடு - 1237 - பககம - கடுஅ௦

1 திருசசேய்ஞலூா கோயிலும் குளமும் (பினபுறம)
2 திருஆபபாடி (முனபுறம) 3. திருஆபபாடி கோயிலும் திருஆத்தியும்
4. திருஆப்பாடி சண்டீசர் கோயில்

1236 (இ-ள்) வெளிபபடை தமமை அணைநத பசுககள முலைபபாலினைக கறவா மல தாமே பொழியக கணடு மகிழநது, செமமை நெறியிலே உறற தமது திருமனத தில அநதபபால சிவபெருமானுககுத திருமஞசனமாகும குறிபபினை உணாநதே, எமமை ஆளுடைய வளளலாராகிய விசாரசருமனா, பொருநதுமபடி நினைநது, தெளிநது, அத தெளிவினுளளே சிவனாரது உணமையாகிய பூசையை விருமபும வேடகை விளைநது எழுநததாகவே, ருக

1237 (இ - ள்) வெளிபபடை. அவவிடதது, ஆசசனையினது முனனுளிற செயத தொடாசசி அளவிற சிறுவா விளையாடடாக உருககொணடு பொஙகுகினற அனபினாலே, மணணியாறறின மணறறிடரில, ஆததிமரததின அடியில, செஙகண விடையினையுடையாரது திருமேனியாகிய சிவலிஙகததை மணலினாலே உளதாககிச சிவாலயமும, பெரிய நீணட கோபுரமும, சுறறுலயமும வகுதது அமைததனா ருஉ

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

1236 (வி - ரை) தம்மை அணைநத - வளளலாா, தமமை அணைநத எனறு கூடடித தொடஙகிக கொளக அணைநத - கணடு அருகு சாாநது எனறு முன பாட டிற கூறியபடி அணைநத

தாமே - பிறா எவரும கறவாமல தாமே “கறவா மேபால பொழிநதனவால” (1235) எனறது காணக

செம்மை நெறி - சிவநெறி - முததிநெறி செம்மை நெறியே உறும் மனம் - சிவததனமை பெறுதறகாகிய வழியிலே சென்ற மனம சிவபூசையே முததிககுச சாதனமாமெனறு தெளிநத மனது இதுவே செநநெறி எனவுமபடும

மனதில் திருமஞ்சனமாம் குறிப்பு உணர்நது - செமமைநெறியே உறும மனம ஆதலின அதனுள அருளால முனசெனம வாசனைபபடி ஒரு குறிபபு எழுநததாக,அதனை உணாநது செம்மைநெறி உறுதல் குறிபபு எழுதறகுக காரணமாய நினறது எனபது குறிகக அதனை உடமபொடு புணாததி ஓதினா ஏனையோாககு அவவாறு குறிபபுத தோனறாது எனபதாம

வள்ளலார் - தமமை யடைநதோா யாவாககும சிவபூசைப பயனாகிய, தாம பெறற, பேரினபததை வரையாது கொடுததலின வள்ளலார் எனறா எம்மை யுடைய எனற கருததும அது, எமமைத தமது அடிமையாககொணடு ஆளகினற - ஆளாகவுடைய

எயத நினைநது - பொருளமுடிவுபெறப பொருநத நினைநது. நினைதல் - சிந்திததல - ஆராயதல தெளிதல் - துணிதல.

நினைதலாவது - உடையவாகளின சமமதமினறி இது செயயலாவதோ ? என றும, வேளவிககாகும பொருளைப பிறிதொனறிற பயனபடுததலாகுமோ ? எனறும, இவவாறு பலவும எணணுதல தெளிதலாவது உடையவா சமமதமினறியே பசுககள தாமே பாலபொழிதலானும், இவவாறு செயயாவிடின அநதப பால வேளவிககும உதவாது வீணே நிலததிற கழியுமாகலானும், இறைவனைத திருமஞசனமாடடுதலும சிவவேளவியே யாமாகலானும, பிறவாறறானும இதுவே தககதெனறு துணிதல்

அதனில் - அககுறிபபினைத தெளிநத அதனுள, தெளிவினுளளே. அதனில் - எழலும் எனறு கூடடுக தெளிநதது என வினையாலணையும பெயராககொணடு உரைததலுமாம தெளிநததனால என ஏதுபபொருள கொளவதுமொனறு

செம்மை நெறியே குறிப்பு - முன தொடாசசியினால செமமை நெறி உறும மனம பெறும விதியிலலாத ஏனையோா, பாலினைக கணடபோது, அது தமககும மகாககும பிறாககும நலல உணவுபபணடமாகும எனற குறிபபினையே உணாகுவா.

இனனும, முன தொடாசசியினுல தீமைநெறியே உறும மனஙகொணட விதியுடையோா திருமஞசனததுககு அமைதத பாலினையும அது மககடகுதவாமல வீணே கழிகினறது எனறு வாதாடிக கழிநது நிரயததுககாளாகுவா இவவாறுளாரையும காணபது இநநாட கொடுமைகளுள ஒனறு காதறற ஊசியைப பட்டினுற பொதிநது பெட்டியில வைததிருககக கணடபோது, பிறரெலலாம காதறுநத ஊசியேயாயினும, வேறு எபபொருளேயாயினும, இவவாறு காபபாறறபபடுதல வேணடும எனற குறிப புணாவாராக, எமது பெருமகனுராகிய பட்டினததடிகள "காதறற ஊசியும வாராது கூடக கடைவழிககே" எனற உணமையினை அதனுடகணடு ஒனபது கோடி பொருளையும ஒரே நொடியில துறநது தவராச சிஙகமாயினா எனற வரலாறும இஙகு நினைவுகூாதறபாலது

சிவனுர் மெய்ம்மைப் பூசனையை எனக மெயமமையாவது எவவாறறுனும பொககம ஒனறுமிலலா திருததல "நெககு நெககு நினைபபவா" எனபது முதலிய திருவாககுககள இஙகுக கருதறபாலன சிவனையே குறிககோளாகக கொணடு குறிவைதத பூசை "குறிதத பூசை" (1241), "ஒனறுமுளளத துணமையினுல்" (1252) எனபன காணக

சிவனுர் - சிவபெருமானே முழுமுதற கடவுளாவாா எனபது குறிபபு **பூசனை** - திருமஞசனமாடடுதல முதலிய பூசையின எலலா உறுபபுககளின தொகுதி குறிததது

விரும்பும் வேட்கை விளைநது எழலும் - மனததினகண பூசனையையே விருமபுகினற ஆசை. முனனைபபிறவியின விளைதத வாசனையாகிய விதையினினறு முளைததெழுநது மேனமேல வளாநது எழுநததனுல விளைநது எழ எனருா "முகைதத மலரின வாசமபோல" (1218), "பணடைப பரிவால" (1240) முதலியவையும, "விளைதத அனபு" (772) எனறதும பாாகக.

விரும்பும் வேட்கை - விருபபமானது முறறிய நிலையில வேட்கை எனபபடும

விரைநதெழலும்—எனபதும பாடம 31

1237 (வி - ரை) **அர்ச்சனையின் முன்னைத் தொடர்ச்சி யளவில் அங்கண் விளையாட்டா** எனக

விளையாட்டாப் பொங்கும் அன்பால் - முனனைப பிறவி வாசனையாகிய ஆசசனையின தொடாசசி இபபிறபபில சிறுவா மணறகூட்டி விளையாடும விளையாட்டு எனற உருவததில வநதது எனபதும, அவவாறு வரினும அது உளளே நிறைநது பொஙகும அனபினுல ஆகியது எனபதும ஆம

மணற் புளினக்குறை - மணறறிடா - திடடை - திடல.

செங்கண் விடையார் திருமேனி மணலால் ஆக்கி - "தாபர சஙக மஙகௌனறிரண டுருவி னினறு, மாபரன பூசை கொணடு மனனுயிாக கருளை வைபபன" (சிததியாா 228) எனற இடதது "சதாசிவ தததுவததின வைகும இறைவன, புறததே திருககோயிலுளளிருககும திருமேனியும திருவேடமும ஆதாரமாகக கொணடு நினறும, அகததே உயிரிடமாகக கொணடுநினறும ாணடுளளாா செயயும பூசை கொணடருளுவனுகலான, அஃதறிநதவவிடஙகளின வழிபடுக" என விதிககபபடுதலின அவவிரணடனுள இஙகு விசாரசருமனுா திருககோயிலுளளிருககுந திருமேனியாகிய இலிஙகத திருமேனி கணடு வழிபடலாயினா எனறும, அவவாறு சிவலிஙகத திருமேனி காணபதில மண - உருததிராககமணி - சந்தனம - முதலிய பலவறறுனும சிவலிஙகம ஆககிககொணடு பூசிககலாமெனறு விதியிருபபதனுல் அவறறுள மணலாலாககிக கணடனா எனறும கொளக

திருமேனியாக்கிச் சிவாலயமும் - கோபுரமும் - சுற்றலயமும் வகுத்தமைப்பார் - சிவலிஙகததை முனனா அமைதது வைததுககொணடு, பின அதறகு ஏற்றவாறு சிவா

லயமும் கோபுரமும் சுற்றாலயமும் பிறவும் அமைக்கவேண்டுவது முறை என்றும், இப்படிக்கன்றி முன்னர் ஆலயம் கோபுரம் முதலியவற்றை அமைத்துக் கொண்டு பின்னர் அதற்குச் சிவலிங்கம் அமைத்தல் தகுதியன்றென்றும் கருதவைத்த முறை காண்க.

கோபுரமும் சுற்றாலயமும் வகுத்தமைத்தார் என்றதனால்,சிவலிங்கம் தாபித்தபின், அதற்குரிய சிவாலயமும் கோபுரமும் முதற்கண் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன வென்றும், சுற்றாலயம் அவற்றின் பின்னரே அமைக்கத்தக்கது என்றும் குறித்தபடி.

சிவாலயம் - சிவலிங்கப் பெருமானுக்குரிய ஆலயம். **சுற்றாலயம்** - பரிவார மூர்த்திகளெனப்படும் விநாயகர் முருகர் நந்தி தக்ஷிணாமூர்த்தி சண்டேசர் வைரவர் சூரிய சந்திரர் முதலிய மூர்த்திகளுக்குரிய இடம் இவை முதற்சுற்றில் இருக்கத்தக்கன.

இந்தச் சிவலிங்கமூர்த்தியும் சிவாலயமும் இப்போது **திருவாப்பாடி மூர்த்தியும், திருக்கோயிலுமாக** அமைந்துள்ளன.

துங்கநீடு என்றது பெருமையால் என்றும் நீடியுள்ள என்று குறிப்பதாம்.

ஆத்தியின் கீழ் - இந்த ஆத்திமரம் இப்போது திருவாப்பாடிக் கோயிலினுள்ளதென மேல்பாகத்தில் உள்ளது. இது காட்டாத்தி என்ற வகையுட்பட்டது. இது போலவே சிறுத்தொண்ட நாயனாருக்கு அருள்புரிய வந்த உத்தராபதியார் திருச்செங்காட்டங்குடி ஆலயத்தில் "வண்ணமலராத்தியின்கீழ்" எழுந்தருளியிருந்த அந்த மரமும் இப்போது தரிசிக்க உள்ளது. 32

1238. ஆத்தி மலருஞ் செழுந்தளிரு முதலா வருகு வளர்புறவிற்
பூத்த மலர்க டாந்தெரிந்து புனிதர் சடிலத் திருமுடிமேற்
சாத்த லாகுந் திருப்பள்ளித் தாமம் பலவுந் தாங்கொய்து [தார் ௩௩
கோத்த விலைப்பூங் கூடையினிற் கொணர்ந்து மணந்தங் கிடவைத்

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஆத்திமலரும், செழுந்தளிரும் முதலாகப், பக்கத்தில் வளர்கின்ற (முல்லைப்) புறவினிற் பூத்த மலர்களுள்ளே தாமே தெரிந்து புனிதராகிய சிவபெருமானுடைய சடையுடைய திருமுடியின்மேல் சாத்துதற்காகும் திருப்பள்ளித் தாமங்கள் பலவற்றையும் தாம் கொய்து இலைகளாற் கோத்துவைத்த பூங்கூடையினிற் கொண்டுவந்து வாசனை (வெளிப் போகாது) தங்கும்படி வைத்தனர்.

(வி - ரை) **சாத்தலாகும் திருப்பள்ளித்தாமம் பலவும்** - இங்கு, விசாரசருமனார், இறைவனார் பூசைக்கு ஆகம விதிப்படி சாத்தக்கூடியனவாக விதிக்கப்பட்ட மலர், தளிர் முதலியவற்றைத் தெரிந்து எடுத்தனர் என்றும், அவை ஆத்தி முதலிய மலர்களென்றும் செழுந்தளிர்களென்றும், அவை அங்கு அருகில் முல்லைப்புறவில் தம்மியல்பால் வளர்ந்து பூத்தன என்றும் கூறப்பட்டது. **ஆத்தி** - திருவாத்தி என்று கூறுப.

அருகு வளர் புறவு - பக்கத்தில் இயல்பாய் வளர்ந்த முல்லைப்புறவு. "மண்ணிக் கரையின் வளர்புறவின் மாடு" (1232) என்றது பார்க்க. சேய்ஞலூர் உள்ளது மருத நிலமேயாயினும், ஆமேய்க்குமிடங்கள் முல்லைப் பகுதிக்குரியன என்பதும், ஆமேய்த்தல் முல்லைத் திணைக்குரிய பகுதி என்பதும், அமைவன ஆதலின், இங்கு விசாரசருமனார் மலர்பறித்தது அருகேவளர்ந்ததும் தாம் ஆக்களை மேய்த்த நிலமும் ஆகிய முல்லைப் புறவின் சார்பு என்று கொள்க.

புறவிற் பூத்த மலர்கள் - மனிதரால் வளர்க்கப்பட்ட நந்தனவன முதலியனவற்றிலன்றி இங்கு நாயனார் எடுத்தவை புறவில் இயற்கையில் வளர்ந்த மரம் செடிகளிற் பூத்த மலர்களாம். இது புண்ணிய நிலமாகிய நமது தென்திசைத் தேசத்திற்குரிய பெருமைகளுள் ஒன்று. இதுபற்றியே "புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு

நீருண்டு" எனறு திருமூலா வருதகோதியதும, "பூச னைககுப பொருநது மிடமபல, பேசி லததிசை யொவவா பிறதிசை" (46) எனறு முனனா வருததததும கருதுக நநதன வனஙகளின அமைவுபறறி (240) லும, திருபபளளிததாமங கொயது சோககு முறைபறறி (559)லும கூறிய ஆசிரியா இஙகு அவவாறு அமையும நநதவனமிலலாத போதும சிவபூசை செயயச சாதனம தேடும முறைபறறி அறிவிககும பணபு காணக

மலர்கள் - மலாகளுள ஆகும பளளிததாமம எனறு கூடடுக மரஞ செடி கொடி களில உளளபோது பலவகை **மலர்கள்** எனற பெயரால அறியபபடும இவை, சிவனுக காகக குறிதது எடுககபபடுமபோது **திருப்பள்ளித்தாமம்** எனற பெயரால வழஙகபபடும முறையினை, **மலர்கள் - தேரிநது,** சாததலாகும **திருப்பள்ளித்தாமம் - கொய்து** எனறறிவிதத பணபு காணக

பூத்த மலர்கள் எனறதனுல புதிதாக மலாநத - அனறலாநத - எனறுணாததினுா

தாநதேரிநது - தாங் கொய்து - கோத்த இலைப்பூங்கூடை - தாமே விதி தெரிநது தாமே கொயது கூடையிற கொணடு சோததல நனமை தருவதெனபது இதுபறறி முன எறிபததநாயனுா - முருகநாயனுா புராணஙகளிலுரைததவை பாாகக

புனிதர் - இயலபாகவே பாசஙகளி னீஙகியவா - தூயமை யுடையவா - தூயமை செயபவா

சாத்தலாகும் - சாததறகு ஆவன எனறு விதிககபபடட 1024 பாாகக

இலைகோத்த பூங்கூடை எனக மலாகளைச சோதது வைததற பொருடடுத தாமே இலைகளாற கோததுச செயத திருபபூஙகூடை. மலாகளைக கையிற கொணடு சோதத லும துணி முதலியவறறில வைததுக கொணாதலும ஆகாவெனபா

மணநதங்கிட - மலாகளின மணம காறறினுற பரவி வெளிச செலலாமலும வெயயில முதலியவறருல சிதையாமலும அவறறினுளளே தஙகியிருககுமபடி

சிவபூசைககாகச சிவலிஙகமும, சிவாலயமும, கோபுரமும சுறருலயமும வகுததது சிவபூசை வேடகை எழுநதபின விசாரசருமனுா செயத முதறசெயல சிவபூசை செயதறகுச சிவலிஙகமும, ஆலயமும, இனறியமையாது முதலில வேணடபபடுத லால அவவிரணடனையும முதலில அமைததுக கொணடனா பினனாத திருமஞசன மாங குறிபபு உணாநததும, அது பூசையின ஒரு அஙகமேயாதலின, அதறகுரிய பூசை புரிய வேணடியது முதலில அவசியமாயிறறு பினனாப பிற அஙகஙகளும சாதனங களுமாகிய மலா முதலியன வேணடபபடுமாதலின அவறறை அடுததபடியாகத தேடிககொணடனா இனி இவையெலலாம குறிபபினுல உணாததிய பாலாகிய திரு மஞசனப பொருளைத தேடிககொளளுதல (1239) அடுதத பாடடிற கூறுவா அவ வாறு தேடி அமைததபின செயயும பூசையினையும அதனை இறைவா ஏறறுக கொண டதனையும அடுதத (1240, 1241) இரணடு பாடடுககளாற ருெடாநதுகூறிப, பூசை முடிதது நாயனுா மகிழநத மனநிலையினை அதறகடுதத (1242) பாடடாற கூறுவாா பூசை வேடகை எழுநததனையும, பூசைச சாதனம தேடியதனையும, பூசையினையும, அதனை இறைவா ஏறறுககொணடதனையும, அதனை நிரபபி விசாரசருமனுா மகிழநத தனையும ஒருசேரத தொடாநது (1237–1242) இநத ஆறு திருபபாடடுககளாலும கூறிய வகையைக கணடுகொளக 33

1239 நலல நவகும பஙகளபெற நாடிக கொணடு நாணறபூங
கொலலை யிடததுங குறைமறைவு மேவுங் கோகக ளுடனகூட
வொலலை யணைநது பாலாககளொனறுக் கொருகா லாகவெதிா [வால.
செலல வவையுங கனைததுமுலை தீணடச செழுமபால பொழிநதன

(இ - ள்) வெளிப்படை. நல்லனவாகிய நவகும்பங்கள் பெறுதற்கு நாடி எடுத்துக்கொண்டு நாணற்கள் நெருங்கிய அழகிய கொல்லையிடத்தும், ஆற்றிடைக் குறை மறைவிலும் மேய்கின்ற பசுக்களுடன்கூட விரைவில் அணைந்து பாற்பசு ஒன்றுக்கு ஒருகாலாக எதிரே போக, அவையும் முலைதீண்டியவுடன் கனைத்துச் செழும்பால் பொழிந்தன

(வி - ரை) நல்ல நவகும்பங்கள் - நல்லனவாகிய ஒன்பது கும்பங்கள் "ஆனமாாத்த பூசைக்கும் நவகும்பங்கள் தாபித்து அபிடேகம் செய்யலாமென்று காமிகாகமம் கூறுகின்றமையால் அது வருமாறு" என்பது சைவ பூஷணம், 71-ம் பக்கம் (104) காண்க ஒன்பது கும்பங்கள் தாபித்துத் திருமஞ்சன மாட்டுதல் ஆகம விதிகளுள் ஒன்று நவகும்பம் - (பூசைக்காதலின்) புதிய குடங்கள் என்பாருமுண்டு

பெற நாடி கொண்டு - பெற - எண்ணி, நாடி - அதற்காக முயன்று, கொண்டு - வந்ததைப் பெற்றுக்கொண்டு நாணற்கொல்லை - துறைமறைவு - இவை பசுக்கள் மேயும் இடங்கள்.

ஒன்றுக் கொருகாலாக எதிர் செல்ல - முலைதீண்ட எனக் ஒரு பசுவினது மடியில் ஒரு முலைக்காம்பில் பால் பெறும்படி முலையைத் தீண்ட. ஒருகாலாக - என்றது முலைக்காம்பாக என்ற பொருளிலும், எதிர் செல்ல என்றது முறையாகப்போக - நிகழ - என்ற பொருளிலும் வந்தன

ஒருகாலாக - பால் கறத்தலில் வழங்கும் மரபு வழக்கு இவ்வாறன்றி ஒருதரம் என்று கூறுவாருமுண்டு முலைதீண்டச் செழும்பால் பொழிந்தன - விசாரசருமனாரைக் கண்ட மாத்திரத்தில் அருகுசார்ந்து உருகி முலைசுரந்து கறவாமே பால் சொரிந்த பசுக்கள், அவர், தம்மை யணைந்து முலைதீண்டப் பால் பொழிதல் ஒரு வியப்பாமோ ?

பொழிந்தனவால் - விசாரசருமனாரைத் தம் கன்றுகப் பசுக்கள் நினைந்த நிலையை முன்னரும் "பொழிந்தனவால்" (1237) என்ற இதே சொல்லின்றற் கூறினார். முன்னாகக் கூறியது பசுக்கள் விசாரசருமனாரை அருகுசார்ந்து பால்பொழிந்த நிலை; இங்குக் கூறியது பசுக்களை அவை மேயுமிடத்து விசாரசருமனார் அணைந்து முலைதீண்டியபோது பால் சுரந்து பொழிந்த நிலை.

முலைதீண்ட என்றது அன்பு பெருகப் பால் சுரக்கச் செய்யும் செயல் அளவில் நின்றது இங்கும் கறவாமே தீண்டிய அளவில் பால் பொழிந்தன எனக

கனைத்தல் - அன்பின் பெருக்கால் நிகழும் மெய்ப்பாடு முன்னரும் "கனைத்துச் சுரந்து" (1235) என்றது காண்க. 34

1240. கொண்டு மடுத்த குடநிறையக் கொணர்ந்து விரும்புங் கொள்கையினில்
அண்டர் பெருமான் வெண்மணலா லயத்து ளவைமுன் ருபித்து[றல
வண்டு மருவுந் திருப்பள்ளித் தாமங் கொண்டு வரன்முறையே
பண்டைப் பரிவா லருச்சித்துப் பாலின் றிருமஞ் சனமாட்டி, ௩௫

1241. மீள மீள விவ்வண்ணம் வெண்பால் சொரிமஞ் சனமாட்ட
ஆள வுடையார் தம்முடைய வன்ப ரன்பின் பாலுள்ளாய
மூள வமர்ந்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ்
கோள மதனி லுண்ணிறைந்து குறித்த பூசை கொள்கின்றார், ௩௬

1242. பெருமை பிறங்குஞ் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளை யார்தம் முள்ளத்தில்
ஒருமை நினைவா லும்பர்பிரா னுவக்கும் பூசை யுறுப்பான

திருமஞ் சனமே முதலவற்றிற் றேடா தனவன் பினிற்பப்பி
வருமந் நெறியே யர்ச்சனைசெய் தருளி வணங்கி மகிழ்கின்றார் ௩௭

1240 (இ - ள்) வெளிப்படை. பொழிந்த அந்தப்பாலினைக் குடங்கள் நிறைய ஏற்றுக்கொண்டு, கொணர்ந்து, விரும்பும் கொள்கையினாலே தேவதேவரது வெண் மணலாலாகிய கோயிலினுள்ளே அவற்றை முன் தாபித்து, வண்டுகள் பொருந்த நின்ற திருப்பள்ளித் தாமங்களினாலே வரன் முறையாலே முன்னைத் தொடர்ச்சியாகிய அன்பினாலே அருச்சனை புரிந்து, பாலின் திருமஞ்சனத்தை ஆட்டி, ௩௫

1241 (இ - ள்) வெளிப்படை. மீண்டும் மீண்டும் இவ்வாறு வெண் பாலினைச் சொரியும் திருமஞ்சனத்தினை ஆட்ட, ஆட்டுகொண்டருளுதற்கு உடையாராகிய சிவ பெருமான் தம்முடைய அன்பரது அன்பின்பால் உள்தாகி மேன்மேல் உண்ணின்று பெருக விரும்பிய நயப்பாடு முதிர்ந்ததாகிய அன்பு முற்றச் சூழும் கோளத்தினிடத்தில் உள்ளே நிறைந்து நின்று அவர் குறிப்பிற் கொண்ட பூசையினை ஏற்றுக் கொள் கின்றாராக, ௩௬

1242 (இ - ள்) வெளிப்படை. பெருமை விளங்கும் சேயஞலூர்ப் பிள்ளையார் தமது உள்ளத்தில் ஒன்றுபட்ட நினைப்பினாலே தேவர் பெருமான் மகிழும் பூசனையின் உறுப்புக்களாகிய திருமஞ்சனமே முதலாகியவற்றில் தாம் தேடிக்கொள்ளாதவற்றை அன்பினால் நிரப்பிக்கொண்டு வரும் அந்நெறியிலே அருச்சனை செய்தருளி வணங்கி மகிழ்கின்றாராயினார். ௩௭

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் ஒரு தொடர்பு கொண்டு பொருள்செய்ய நின்றன.

1240 (வி - ரை) மடுத்த குடம் நிறையக் கொண்டு கொணர்ந்து எனக்.

மடுத்த - முலைதீண்டப் பால் பொழிந்தனவாதலின் இவர் செய்ய எஞ்சி நின்ற செயல் அதனைக் குடத்தில் ஏற்றலேயாம், ஆதலின் மடுத்தகுடம் என்றார். மடுத்தல் - நிறைய ஏற்றல், நிறைத்தல். கொணர்ந்து - நாணற் கொல்லையிடத்தும் குறைமறை வினும் (1239) பாலினை ஏற்ற இடத்திலிருந்து மணலினிற் புளினக்குறையில் ஆத்தி யின்கீழ்க் (1237) கோயில் ஆக்கிய இடத்துக்குக் கொண்டுவந்து.

ஆலயத்துள் - சிவாலயத்தினுள் (1237)

அவை முன் தாபித்து - குடங்களைத் தாபித்தலாவது ஆசனம் கற்பித்து வைத்தும், திருமஞ்சனமாகக் கற்பித்து அபிமந்திரித்தும் நிறுவுதல். இதன் விரிவு சிவாகமங்களுட் காண்க.

வண்டுமருவும் திருப்பள்ளித்தாமங் கொய்து - இலைப்பூங்கூடையில் மலர்களைக் கொணர்ந்து மணந்தங்கிட வைத்தா (1238) ராதலின் மணத்துக்கும் அதனால் உணர்ந்த தேனுக்குமாக வண்டுகள் மருவி நின்றன எனபது குறிப்பு. "அரும்பற் றப் பட்ட வாயமலர் சுரும்பற் றப்பட்டத் தூவித் தொழுமினோ" (அப்பர்சுவாமி தேவாரம்) "கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி நறியவு முளவோநீ யறியும் பூவே" என்ற திருப்பாட்டின்படி வண்டுகள் மணத்தினாலே பூக்களைத் தெரிந்து மொய்த்துத் தேனுண்பன என்பதறியப்படும். மருவும் - மருவுகின்ற எனக.

திருப்பள்ளித்தாமம் கொண்டு - பூக்களைக் கொண்டு. 1238ன் உரை பார்க்க.

பண்டைப் பரிவால் வரன்முறையே அர்ச்சித்து - எனக. அர்ச்சித்துத் - திரு மஞ்சனமாட்டி என்றதனால் இது திருமஞ்சனமாட்டுதலின் முன்னர்ச் செய்யும் அருச்சனையாகும். திருமஞ்சனம் முதலிய பூசை உறுப்புக்கள் எல்லாம் முடிந்தபின் செய்யும் அருச்சனை வணக்கம் முதலியவை வேறு, அவற்றை "அருச்சனைசெய் தருளி

வணங்கி" என்று (1242) பின்னாக கூறுவது காண்க இங்குக்கூறிய ஆசசித்தலாவது மணலாதரவாக, அதிற சிவனது வித்தியா தேகத்தை நிறுவி, அதிற் சிவத்தை வெளிப்படச் செய்வதற்கு ஆகமங்களில் விதித்த மந்திரம், பாவனை, செயல் என்றவற்றைச் செய்தலாம் இவை இலிங்கசுத்தி செய்தலும், ஆதாரசத்திமுதல ஆதிசத்திவரை இலிங்க பீடத்தில வைத்துச் சிவாசன பூசைகள் செய்தலும், அதன்மேல இலிங்கத்தில வித்தியா தேகமாகிய மூர்த்தியை வருவித்து வைத்தலும, அதன்மேல அத்தேகத்தினுள் சீவனுயுள்ள பரசிவமாகிய மூர்த்திமானைத் அவாத சாங்கத்தின்மேல தியானித்து வருவித்து வைத்தல என்னும சிவ ஆவாகனம செய்தலும், பின்பு, அவரைப் பூசை முடியுமவரை அந்த இலிங்கத் திருமேனியில கருணையுடன விளக்கமாக எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுதலும், அதனபின உரிய மந்திரங்களால, மலாகளைக் கொண்டு கைகூப்பிச் சாத்துதலும துதித்தலும வணங்குதலும முதலாயின "திருப்பள்ளித் தாமஞ் சாத்தி, மஞ்சனமாம பாறகுடங்கள எடுத்து நயப்புற றுட்டுதலும" (1254) என்று பின்னரும இவ்வாறே கூறுதல காண்க சுயமபு - ஆரிடம - மானிடம - முதலாக எண்ணப்பட்ட எணவகைச சிவலிங்கங்களுள சுயமபு - தைவிக இலிங்கங்களுக்கு இந்த நியாசு ஆவாகன விதி கிடையாது ஏனை மானிட முதலாய அறுவகைக்கும இவை செய்யப்பட வேண்டும என்று சிவாகமங்கள விதிக்கின்றபடியால, இங்கு நாயனா தாபித்ததும், மானிடலிங்கம என்ற வகையுட்பட்டதும ஆகிய சிவலிங்கத் திருமேனியில வரன் முறையே அருச்சித்து அதனிற சிவபெருமானது விளக்கங்கண்டு,பின்னாத திருமஞ்சன மாட்டினா என்று கூறிய முறை காண்க திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனா புராணத்தினுள் அம்மையாா கம்பைமா நதிக்கரையில மாவினடியிற பூசித்தது இறைவனா தமதருளாற றமேவந்து தோன்றிய (1134) (சுயமபு) மூர்த்தியாயினமையால அங்கே இவ்வாறு ஆவாகனவிதி இயற்றப்படாமல திருமஞ்சனம், மெய்ப்பூச்சு, தூப, தீப முதலிய பூசைகளே தொடங்கி ஆகமவிதிப்படி (1139) செய்யப்பெற்றன என்பதையும இங்கு உய்த்துணாந்து கொள்க அஃது உலகின பொருட்டுத் தானறேன்றிமூர்த்தியிற செய்யப்பட்ட பராாத்த பூசையெனவும, இஃது ஆன்மாாத்த பூசை என்னும கணிக பூசை எனவும கூறுவா. (நியாசம - வைத்தல)

வரன் முறையே என்றது மேலே காட்டியபடி சுத்திகள - ஆசனபூசை - நியாசம் - ஆவாகனம - வேண்டுகை முதலிய விதிமுறைகளை ஆகமங்களில விதித்த கிரமப்படியே. ஆவாகனம முதல புட்பதானமவரை பத்துச செய்கையாலும், ஐந்து உபசாரங்களாலும பூசனை புரியும முறைபற்றிச் சித்தாந்த சாராவளி கிரியாபாதம 23-24 பார்க்க.

பண்டைப் பரிவால் - முன பிறவியின வாசனையால விளக்கமாகிய அனபினாலும், அறிவினாலும் "முந்தையறிவின தொடாச்சியினை" (1218) முதலியவை பாாக்க. ஆகமவிதிகள யாவும முன்னைப் பயிற்சி வசத்தால விசாரசருமனா மனத்தினுள் அறியப்பட்டன எனக

பாலின் றிருமஞ்சனம் - பாலாலாகிய திருமஞ்சனம என்றும, பால் + இன = பால் என்ற இனிய திருமஞ்சனம என்றும உரைக்க நின்றது. இங்குப் பால்தான இப்பூசையினைய ஆதரவாயிருந்தமையின, அச்சிறப்புக் காட்டுமபடி இவ்வாறு குறித்தார்

ஆட்டி - இவ்வண்ணம ஆட்ட - நயப்பாடு முதிாந்த பற்றுமுற்ற - உடையவா - கோளமதனில நிறைந்து - பூசை கொள்கின்றார்; பிள்ளையாா - நினைவால - அன்பினில் நிரப்பி - அருச்சனை செய்து வணங்கி - மகிழ்கின்றாா என்று இந்த மூன்று பாட்டுகளையும தொடாந்து கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

பண்டைப்பயில்வால்—எனபதும பாடம.

1241 (வி - ரை) **மீள மீள ஆட்ட் -** நவகும்பங்களையும் மேன்மேல் ஆட்டிய தனால் மீள மீள என்று அடுக்கிக் கூறினார்

ஆள உடையார் - ஆள்வதற்கு - அடிமைகொள்வதற்கு - உரிமையுடையவர் ஆள உரியார் என்று பாடங் கொள்வாருமுண்டு

ஆளஉடையார் - பூசை - கொள்கின்றார் எனக்

அன்பின்பாலுளதாய் மூள அமர்ந்த நயப்பாடு முதிர்நத பற்று முற்ற - "நயப்புற ருட்டுதலும்" (1254) என்பதும், "பூசனையை விரும்பும் வேட்கை (1236) என்றதும் காணக் **நயப்பாடு -** ஆசை **அமர்நத -** விரும்பிய **மூள -** மேன்மேற் பெருக **நயப்பாடு முதிர்நதபற்று -** ஆசை மிகுநததனால் பற்றுகி விளைநதது

முற்ற - விளைய **அன்பின்பால் உளதாய் -** அன்புகாரணமாக உளதாகிய, அன் பினையே இருக்கையாகக் கொண்டதாகிய பூசைவேட்கையானது அன்பினால் உள தாகியது, அது முதிர்நத பற்றுக விளைநதது **முற்ற -** முற்றியதனால் காரணப்பொருட் டிலவநத வினையெச்சம் முற்றியபடியால் - கொள்கின்றார் என்றபடியாம் **அன்பின் பால் -** அன்பின் குறிப்பினால் கொண்ட பசுப்பாலினிடத்து என்றுரைக்கவும் நின்றது

மூள அமர்நத நயப்பாடு - "பொங்குமன்பால்" (1237), "மண்டுகாதல்"(1254)

சூழ்கோளம் அதனில் உள் நிறைநது - கோளம் - இங்கு மணலாலாகிய சிவலிங் கத்தைக் குறித்தது **கோளம் -** வட்டவடிவமாகிய பொருளைக்குறிக்கும் பெயர் இங்கு அவ்வாறமைநத சிவலிங்கங் குறித்து நின்றது **சூழ் கோளம் - சூழ்தல் -** கருது தல் விசாரசருமனார் கருதியமைத்துக் குறித்த சிவக்குறி

உண்ணிறைநது - மணலிலிங்கத் திருமேனியினுள்ளே நிறைநது எங்கும் நிறைநத இறைவராயினும், இங்குவிளக்கமாக நிறைநதனர். பசுவினிடத்துப் பால் உடல் முழுதும் நிறைவுடையதாயினும் மடியின் மூலக்காம்பில் விளக்கமாக நிறைவது போல எனக் அரிவாட்டாயநாயனருடைய நியதி வழுவாது "படிமிசைக் கமரில் வநது" பூசைகொண்டதும், அவ்வாறு வருவன பிறவும் நினைவு கூரக

குறித்த - இது, சிவபெருமான் எழுநதருளியிருக்கும் திருமேனியாகும் என்ற குறிப்பின்ற பூசித்த மணல் என்ற குறிப்பு நீங்கச் சிவமென்ற குறிப்புப்பெற மன் னோபட்ட என்றபடி "அண்ணல் பாதங், கொண்டவன் குறிப்பினாலே கூப்பினன் தாப ரத்தை" (ஆப்பாடி - 4) என்ற திருநேரிசையின் கருத்தினை ஓர்க **குறித்த பூசை-** சிவத்தினிற் குறிவைத்த பூசை

கொள்கின்றார் - ஏற்றுக் கொள்வாராகவே, ஆள உடையார் கொள்கின்று ராதலின், அது கண்டு வணங்கி, ஆட் செய்வாராகிய பிள்ளையார் **மகிழ்கின்றார்** என்று மேல்வரும் பாட்டில் முடிவது காணக்

கொளநின்றார்—என்பதும் பாடம் 36

1242 (வி - ரை) **பெருமை பிறங்கும் சேய்ஞலூர்** என்றும், **பிறங்கும் பிள்ளையார்** என்றும் கூட்டி உரைக்கநின்றது பெருமையின்ற பிறங்குதல் பெருமையானது இங்குச் சாரநததன்ற பிறங்குதற் கிடமாகிய என்றுரைத்தலுமாம் **பிறங்குதல்-**விளங்கு தல் **பிள்ளையார் -** "ஆளுடைய பிள்ளையார்" என்பதுபோல உலகத்தந்தையாகிய சிவ பெருமான் "உனக்கு நாம் தாதை" (1259) என்றருளி மகனாகக் கொள்ள வருவா ராதலின் இவ்வாறு கூறினார் சேயஞலூரில் வநதவதரித்த பிள்ளையார் என்றலுமாம்.

தம் உள்ளத்தில் ஒருமை நினைவால் - "ஒன்றியிருநது நினைமின்கள்" என்பது திருவிருத்தம் ஒருமை நினைவாவது பூசிக்கும் தாமும், பூசிக்கப்படும் சிவபெருமானும் வேருகக் காணமுடியாது நினைவினில் ஒற்றித்து நிகழ்தல் இதனையே **இலயம்** என் பது வடவர் வழக்கு "ஒன்று முள்ளத் துணைமையினால்" (1252) என்பதும், பின்னர் இச்சரிதத்தில் எச்சத்ததன் தம்மைப் புடைத்துக் கொடிதார் மொழி கூறவும்

வேறுணராது நிற்பதும், "மண்டு காத லாசசனையின வைததார மற்றேன் றறிந் திலரால்" (1254) என்பதும் காண்க

உம்பர்பிரா னுவக்கும் பூசை - "இறைவர்தாம் விரும்பும் உண்மை யாவது பூசனை யென" (1128) என்றது காண்க உவத்தலாவது உயிர்கள் தம்மைப் பூசித்து இன்பமடையச் சங்கற்பித்தல்.

பூசை உறுப்பான திருமஞ்சனமே முதலவற்றில் தேடாதன அன்பினில் நிரப்பி - பூசை உறுப்புக்களில் இலை பூ என்றவற்றையும், திருமஞ்சனவகையில் பாலும் தேடி அமைத்துக் கொண்டமை முன்னாகக் கூறப்பட்டது ஏனையவாகிய திருமஞ்சன நீர் - சந்தனம் - புகை - அமுது - முதலியவைகளில் தாம் தேடி அமைத்துக் கொள்ளாதனவற்றை அன்பினால் நிறைவு ஆக்கிக் கொண்டு என்றபடி.

அன்பினில் நிரப்புதல் - பாவனையால் உள்வாக்கக் கொண்டு பூசித்தல் தேடாதன என்றார் முன் சொன்ன பூ இலை பால் என்றவற்றின் மேலும் திருமஞ்சன நீர் தேடிக்கொள்ளக் கிடைத்தமை குறித்தற்கு திருமஞ்சனமே முதலவற்றில் - பூசை உறுப்புக்களில் திருமஞ்சன நீர் இன்றியமையாததாய் முதன்மை பெற்றது என்பது குறிப்பு "பூவுண்டு நீருண்டு" (திருமந்திரம்), "பூவோடு நீர் சுமக்கும் நின்னடியார்" (சம்பந்தர்), "சலம் பூவொடு தூபமறந் தறியேன்" (அப்பர்), "தூயகாவிரியி னன்னீர் கொண்டிருக் கோதி யாட்டி" (ஷை - திருநேரிசை) முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க

வரும் அந்நெறியே - ஆகமங்களில் விதித்தபடி வருகின்ற அவ்வழியாலே அகரச் சுட்டு வரன் முறையே - (1240) என முன்னாகக் கூறியதனைச் சுட்டி நின்றது அந்நெறி யாவன - உரிய, ஆடை - சந்தனம் - பூ - மாலை - அணிகள் முதலியவற்றால் அலங்கரித்தலும், உரிய மந்திரங்களால் அர்ச்சித்தலும், தூப தீபம் அர்க்கியம் கொடுத்தலும், அமுதூட்டலும், ஆவரண பூசை செய்தலும், துதித்தலும், வணங்குதலும், செபித்தலும் முதலாயின "உயர்ந்த வாசசனைமுறை உய்த்தார்" (9), "மாடு சூழ்புடை வலங் கொண்டு வணங்கிமுன் வழுத்தித், தேடு மாமறைப் பொருளினைத் தெளிவுற நோக்கி, நாடு மஞ்செழுத் துணர்வுற விருந்துமுன் னவின்றார்" (10) என்ற திருநீலகண்டநாயனார் புராணம் முதலியவை காண்க

மகிழ்கின்றார் - பூசை முடிந்த பின்னும், அதனால் நாயனார் கொண்ட மகிழ்ச்சி குறைவுபடாது நிலவி நின்றது என்பது குறிக்க மகிழ்ந்தார் என்னாது மகிழ்கின்றார் என்று நிகழ்காலத்தாற் கூறினார் "நீடுபூசனை நிரம்பிய மனபினு னிரம்பார்" (திருநீலகண்டர் புரா - 10) என்றது காண்க "முந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை, யெம்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து, மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்டும்" (தொல் - சொல் - 43) என்பதும், "முக்காலத்து மொத்தியல் பொருளைச், செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே" (நன் - பொது - 32) என்பதும், இலக்கண மாதல் காண்க முன்னாக, "கொள்கின்றார்" (1241) என்றதும் கருதுக.

தேடாதன அன்பினில் நிரப்பி - பூசை உறுப்புக்களாகிய சாதனங்கள் முற்றும் தேடக்கிடையாத் போதும் அதனாற் பூசை முட்டுப்படாது இயற்றுதல் வேண்டும் என்பதனை வற்புறுத்தியதுடன், அவ்வாறு இயற்றும் வழியினையும் வகுத்துக்காட்டிய வாறுமிற்று. இவற்றின் விரிவு ஆகமங்களுட் காண்க. பூசைக்கு இன்றியமையாத பூவும் நீரும் நமது புண்ணிய பூமியில் எங்கும் தேடக்கிடைப்பன என்பதனைத் திருமூல தேவநாயனார், "புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு" என்று வழிகாட்டி உபதேசித்தருளினார் இவையும் கிடைக்காதபோதும் பூசை முட்டாமல் மனத்தாற் செய்யத்தக்கது என்பது விதியாம் என்பதனையும், மனத்தன்பால் நிரப்பும் வகையினையும், "போதும் பெறவிடிற் பச்சிலை யுண்டு புனலுண்டெங்கும், ஏதும் பெறவிடி னேஞ்

சுண்டன்றே" (கழுமல மும் - கோவை - 12) என்று பட்டினத்தடிகள் வறபுறுத்தி யருளியது காண்க. 37

1243 இறையோ னடிக்கீழ் மறையவனு ரெடுத்துத் திருமஞ் சனமாட்டு
நிறைபூ சனைக்குக் குடங்கள்பால் நிரம்பச் சொரிந்து நிரைக்குலங்கள்
குறைபா டின்றி மடிபெருகக் குவிந்த முலைப்பால் குறைவின்றி
மறையோர் மனையின் முன்புதரும் வளங்கள் பொலிய வைகுமால்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. இறைவனாரது திருவடிகளில் மறைச்சிறுவனார் எடுத்துத் திருமஞ்சனம் ஆட்டுகின்ற நிறைந்த பூசைக்கு, அன்பு நிறைதலினாலே குடங்களில் பால் சொரிந்தும், ஆனிரைகள், குறைவில்லாமல் மடிபெருக அதனாற்குவிந்த முலைப் பாலின் அளவு குறைவின்றி மறையவர்களின் வீடுகளில் முன்பு தருகின்ற வளங்கள் எல்லாம் விளங்குமபடியே பொருந்தியன.

(வி - ரை) இறையோன் - மறையவனார் - என்ற ஒருமை பன்மை விகுதிகளைக் கருதுக "ஒருவனுமே பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ" (திருவாசகம்) என்றபடி, ஒன்றும் பலவாகியும் நிற்கும் இறைவனை ஒருமையிலும் கூறுதல் அமையுமாகலான், அவ்வாறே இறையவன் என்று ஒருமையிற் கூறியருளிய ஆசிரியர், யாண்டும் மறந்தும் அரனடியார்களைப் பன்மைச் சொல்லினாலன்றி ஒருமையிற் கூறாத நியதியுடையாராதலின் மறைவனார் என்றார். "அவர்தம் சென்னிமிசைப் பாத மலர் சூட்டினான், சிவபெருமான்" (திருநா - புரா - 195) என்பதும், இவ்வாறு வருவன பிறவும் கண்டு கொள்க.

திருமஞ்சனம் ஆட்டும் நிறை பூசனை - கறவாமே பொழிந்த பாலினைக் கண்டு, அது திருமஞ்சனமாகும் என்ற குறிப்பு உணர்ந்து, அதனையேபற்றிச் செய்த பூசையாதலின் திருமஞ்சன மாட்டும் பூசனை என்றும், ஆயினும் ஏனைய உறுப்புக்கள் எல்லாம் மேற்காட்டியபடி முற்ற நிகழ்ந்த தென்று குறிக்க நிறை பூசனை என்றும் கூறினார்.

நிரம்ப குடங்கள் பால் சோர்ந்தும் - எனக் முலை தீண்டலும் கறவாமே பால் தாமே பொழிந்தனவாதலின் சோர்ந்தன என்றார். சோர்ந்தும் - சொரிந்தனவாயினும் சொரிந்தும் குறைவின்றி - முன்பு தரும் வளங்கள் - பொலிய எனக் உம்மை உயர்வு சிறப்பு. அன்பாற் குடங்களிற் பால் சொரிந்ததனால் முன்பு தரும் பால் அளவு குறைதல் வேண்டுமே என்று நினைக்க வருமாதலின், அவ்வாறன்றி, முன்பு தரும் வளங்கள் குறைவின்றிப் பொலிய என்று எச்சரித்துக் காட்டியபடியாம். "மடி பெருகிச் சொரிய முலைகள் சுரந்தன" (1235) என்றது காண்க.

இது, பசுக்கள் கொண்ட - அளவின்றி எழுந்த - மகிழ்ச்சியினாலாகிய பெருமையினையும், நாயனாருக்குத் தாயர் தன்மைநிலை யன்பின் பெருமையினையும், நாயகனாரது அருளின் பெருமையினையும், காட்டுவதாகும்.

குறைபாடின்றி மடிபெருக - முலைப்பால் குறைவின்றி என்றது குறைவில்லாது மடிகள் பெருகின, அதனாற் குறைவில்லாது பாலும் தந்தன என்றதாம். குறைபாடின்றி என்றதனால் மடியின் ஊற்றின் பெருக்கமும், முலைப்பால் குறைவின்றி என்றதனால் பால்சுரந்து தரும் வளத்தின் அளவும் குறிக்கப்பட்டன. மடி பெருகியிருப்பினும் ஒருமுறை பால் தந்த பசுக்கள் மீளவுந் தருதல் அமையாமையு முண்டாதலின் மடி பெருகப்பால் குறைவின்றி என்று கூறவேண்டியதாயிற்று.

குறைபாடு என்பது அளவினையும், குறைவின்றி வளங்கள் பொலிய என்றது குணத்தன்மையினையும் குறிப்பனவாகக் கூறுவாருமுண்டு.

நிரம்ப - நிரமபியமையால தாயாநதனமை நிலையாகிய அனபு நிரமபியதனுல எனக காரணப பொருட்டாய வநத வினையெசசம குடஙகள நிரமப எனறலுமாம

வளங்கள் - பால. பால எனறது ஒரு வளமேயாயினும அதனுல தயிரும நெய யும எனற ஏனைய வளஙகளும விளைவன ஆதலானும நிரைகளுலஙகள பலவாதலானும பனமையிற கூறினா **போலிய** - சிறகக - விளஙக

குடங்கோள்பால்—எனபதும பாடம　　38

1244. செயலிப் படியே பலநாளுஞ் சிறநத பூசை செயவதறகு
முயலவுற றதுவே திருவிளையாட டாக முநநூ லணிமாரபா
இயல்பிற் புரிய மறறிதனைக கணடிந திறததை யறியாத
அயன்மற ஞெருவ னபபதியி லநத ணாளாக கறிவிததான. ௩௯

(இ - ள்) வெளிபபடை. இபபடியாகிய செயகையாலே பினனரும பல நாள களும சிறபபாகிய பூசனை செயவதறகு முயலவுறறு, அதுவே திருவிளையாட்டாக நிகழ, முபபுரிநூலணிநத மாரபினையுடைய விசாரசருமனா இயலபினுற புரியும மறற இதனைக கணடு இதன திறததினை அறியாத அயலானுகிய மறறை யொருவன அநத ஊரில அநத ணாகளுககு இதனை அறிவிததான

(வி - ரை) சிறநத திருவிளையாட்டாக - சிறநத பூசை - முததி நெறிகளாகிய சைவசாதனஙகள நானகனுள கிரியை எனனும சிறபபுடைய இரணடாவது சாதனமாம எனறபடி இது **புத்திரமார்க்கம்** எனவும படும "புததிரமாாக கமபுகலிற புதிய விரைப போது புகையொளிமஞ சனமமுது முதலகொண டைநது, சுததிசெயதா சன மூாததி மூாததி மானுஞ சோதியையும பாவிததா வாகிததுச சுதத, பததியினு லருச சிததுப பரவிப போறறிப பரிவினெடு மெரியிலவரு காரியமும பணணி, நிததலுமிக கிரியையினை யியறறு வோாக ணினமலனற னருகிருபபா நினையுங காலே" (சிததி - 8 - 20) எனற திருவாககும, "கிரியையோ கஙகள கிளாஞான பூசை, யரிய சிவனுரு வமரு மருபந, தெரியும பருவதது தோநதிடும பூசை, யுரியன நேயத துயாபூசை யாமே" (5 - 30) எனற திருமூலா திருமநதிரமும இஙகுக கருததககன

முயல்வுற்று - முயறசியாவது ஒருகுறிககோளை அடைவதறகுச செயயும செயல சாதனம எனப

அதுவே திருவிளையாட்டாக இயல்பிற் புரியும் - சிறநத பூசை செயயும முயறசி பெருமுயறசியாலும பலநாள முயனறு கைவரும சிறநத சாதனையாலும ஏனைப பெரி யோாகளபால அரிதில வருவதாகவும, இவரிடததுச சிறுவா இயலபிற செயயும விளை யாடடுருவமாக நிகழநதது எனறபடியாம இவாபால பூசைவிளையாட்டாகவும விளை யாட்டே பூசையாகவும விளைநதது எனக

இது முனனைத தொடாபால ஆகியது "நினற விதியின விளையாட்டா நிறைநத வருமபூசனை" (1254) எனறு பினனாக கூறுவதும காணக ஏனையோா செயவன கருவிளையாட்டுககளாயக கழிநதொழிய, இவா செயதது திருவாகிய சிவததைப பெறுவிததலால திருவிளையாட்டு எனபபட்டது

இயல்பிற் புரியும் - செயறகையானனறித தம இயலபினுற செயதனா மனிதாக கியலபாக அமையவேணடுவது சிவவழிபாடு, தலையும வாயும கையும முதலிய கருவி கரணஙகள எலலாம அதறகாகவே தரபபடுதலான , அலலாதவை எலலாம இயல பிறகு மாறுபட்டவை எனபது குறிபபாகும "ஒழியா தூறும வழியனபின கடனே **யியல்பாய்** முயறறிவரும காதல" (1321) எனறு முனனாக குறிதததும இஙகு நினைவு கூாக.

மற்றிதனை - **மற்று** என்பது ஏனைச் சிறார் விளையாட்டுப் போலாது சிறந்த பூசை முயல்வுற்றச் செயலாகும் என்ற குறிப்பில் நின்றது.

இத்திறம் - சிறந்த பூசையாகும் தன்மை. **கண்டு** - நேரிற் கண்டு. கண்டும் என உம்மை தொக்கது என்றுரைத்தலுமாம்.

அறியாத அயல் மற்று ஒருவன் - விசாரசருமனார் செய்த சிறந்த பூசையினை நேரே காணும் பேறுபெற்றும் உண்மைத்திறத்தை அறியும் விதியின்றி அறியாமையினால் மீதூரப்பட்டு வினை விளைத்தானாதலால், இவ்வாறு அயல் - **மற்று** - ஒருவன் என்று மும்முறையும் வேறுபடுத்திக் கூறினார்.

மற்று - பெரியதனிற் பெரியதனைக் கண்டும் சிறியதனிற் சிறிய அறிவு படைத்தவன் என்றது குறிப்பு. முன்னர் மற்றிதனை என்றதில் **மற்று** என்றது சிறார் விளையாட்டுக்களின் தோற்றமுடையதனை அத்தொகுதியினின்றும் பிரித்து உயர்வின்கட் செலுத்தியது, **மற்றொருவன்** என்றதில் **மற்று** என்றது விதியும் அறிவும் உடைய மக்களின் தோற்றமுடைய அவனை அத்தொகுதியினின்றும் பிரித்து இழிபின்கட் செலுத்தியது. **மற்று** - இரண்டும் அசை என்பாருமுண்டு. 39

1245. அச்சொற் கேட்ட வருமறையோ "ராய னறியா னென்றவற்றின்
இச்சை வழியே யான்மேய்ப்பே னென்றெம் பசுக்க டமைக்கறந்து
பொச்ச மொழுகு மாணவகன் பொல்லாங் குரைக்க வவன்றாதை
யெச்ச தத்தன் றனையழைமி" னென்றா ரவையி லிருந்தார்கள். ௪௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. அச்சொற்களைக் கேட்ட, அவையிலிருந்தவர்களாகிய மறையவர்கள் "ஆயன் பசுக்களை மேய்க்க அறியானாதலின் அவற்றின் இச்சையறிந்து அவ்வழியே யான் மேய்ப்பேன் என்று சொல்லிக், கொண்டுபோய் எமது பசுக்களைக் கறந்து வஞ்சனையாக ஒழுகுகின்ற மாணவகனது பொல்லாங்கினைச் சொல்வதற்காக, அவனுடைய தந்தையாகிய எச்சதத்தனை அழையுங்கள்" என்று சொன்னார்கள்.

(வி - ரை) **அச்சொல்** - அயல் மற்றொருவன் அறிவித்த அந்தச்சொல்.

"**ஆயன் அறியான் அழைமின்**" - என்றது அவையிலிருந்த மறையவர் கூற்று. 'ஆயன் அறியான் என்று யான் மேய்ப்பேன்" என்றது விசாரசருமனார் தம்மிடம் ஆமேய்க்க இசைவு பெற்றபோது கூறிய சொற்களை மறையோர் நினைவு கூர்ந்து சொல்லியது. "மறையோர் இசைவினால்" (1229) என்றது காண்க.

பொச்சம் - வஞ்சனை. **பொச்ச மொழுகுதல்** என்றது, இத்தின் வழியே மேய்ப்பேன் என்று கொண்டு போய், அதற்கு மாறுகப் பாலைக்கறந்து வீணாக்கி விளையாடுதலை.

பொல்லாங்கு - தீச்செயல். பொல்லாங்கினை உரைக்க என்று இரண்டனுருபு விரிக்க.

அவன் தாதை எச்சதத்தன் தனை அழைமின் - சிறுவர் செய்யும் குற்றங்களுக்குப் பெற்றோரே பொறுப்பாளிகளாவர் என்றும், சிறுவரைத் திருத்துதல் பெற்றோர் கடமையாம் என்றும் உள்ள உலக நியாயம் பற்றித் **தாதையைப் அழைமின்** என்றார்கள். இந்நாள் அரசாங்க நீதிமுறைகளிலும் இவ்வாறாகிய விதிகள் விதிக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. சிறுவர்களை அவர்கள் செய்த குற்றத்திற்குத் தண்டிக்காத நீதிமுறையும் காண்க. விசாரசருமனார் அதுபோழ்து ஏழு ஆண்டு நிரம்பும் பருவச் சிறுவராயினார் (1219) என்பதனையும் உன்னுக. 40

1246. ஆங்கு மருங்கு நின்றார்க ளவ்வந் தணனார் திருமனையின்
பாங்கு சென்று மற்றவனை யழைத்துக் கொண்டு வரப், பரந்த
ஓங்கு சபையோ ரவனைப்பார்த் "தூரா னிரைமேய்த் துன்மகன்செய்
தீங்கு தன்னைக் கேள்"என்று புகுந்த பரிசு செப்புவார், சக

1247. "அந்த ணாளர் ஆகுதிக்குக் கறக்கும் பசுக்க ளானவெலாஞ்
சிந்தை மகிழ்ந்து பரிவினால் திரளக் கொடுபோய் மேய்ப்பான்போற்
கந்த மலிபூம் புன்னைமணம் மணலிற் கறந்து பாலுகுத்து
வந்த பரிசே செய்கின்றா னென்று" என்று வாய்மொழிந்தார். சஉ

1246 (இ - ள்) வெளிப்படை. அங்குப் பக்கத்தில் நின்றவர்கள் அவ்வந்தணனுடைய திருமனையினிடத்துப் போய், மற்றவனை அழைத்துக் கொண்டு வரவே, பரந்த ஓங்கிய அந்தச் சபையோர்கள் அவனைப்பார்த்து "உன் மகன் ஊரவருடைய ஆனிரையை மேய்த்துச் செய்யும் தீங்கினை நீ கேட்பாயாக!" என்று தொடங்கி, நிகழ்ந்த செய்தியைச் சொல்வார்களாகி, சக

1247 (இ - ள்) வெளிப்படை. அந்தணாளர்கள் வேள்விக்குப் பால் கறக்கும் பசுக்களை யெல்லாம் மனமகிழ்ந்து அன்பினாலே திரட்டிக் கொண்டுபோய் மேய்ப்பவன் போல, மணங்கமழும் பூக்கள் பொருந்திய நீர் நிறைந்த மண்ணியாற்றின் மணலிற் கறந்து பாலினைக் கீழே ஊற்றி (மனதுக்கு) வந்த தன்மையாகவே செய்கின்றான் என்று சொன்னான்" என்று சொன்னார்கள். சஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

1246 (வி - ரை) ஆங்கு மருங்கு நின்றார்கள் - சபையில் "அழைமின்" என்று சொன்னவர்களின் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்தவர்கள், இவர்கள் சபையினரிடம் தம் காரியத்தின் பொருட்டு நின்றவர்கள் மருங்கு எனவும், நின்றார்கள் எனவும் கூறிய குறிப்பினால் சபையோரிடம் வந்து பக்கத்தில் நின்றவர்கள் என்பது பெறப்படும். சபையோர் குறிப்பிட்டு எவரையும் தனிநோக்காது "அழைமின்" என்று பொது மொழியாலுரைத்தாலும், அதுகொண்டு அங்கு மருங்கு நின்றவர்கள் சென்று அந்தப்பணி செய்தல் வழக்கு. அந்தணர்களின் ஊர்ச்சபையாதலின் வேறு எவரும் அதில் உட்கார்ந்திருக்க இடம் பெறாது நின்றிருத்தலும் வழக்காகும். தில்லைமறையோர் சபைமுன் திருநீல கண்டநாயனார் நின்றதும், திருவெண்ணெய் நல்லூர் அந்தணர் சபையின்முன் நம்பியாரூரரும் சுற்றத்தார்களும் நின்றதும் ஆகிய சரிதங்களையும் உன்னுக.

திருமனை - விசாரசருமனார் அவதரித்தருளிய இடமாகவும் அவர் இருக்குமிடமாகவும் உள்ளதாதலின் இவ்வாறு போற்றினார். இத்திருமனையின் அடையாளங்களேனும் அது இருந்த இடமேனும் குறித்துக் காப்பாற்றப் பெற்றிருப்பின் அது சைவ உலகத்துக்குப் பெருஞ்சிறப்புத் தருவதாயிருந்திருக்கும்.

மற்றவன் - "அறியாத அயன்மற றொருவன்" (1244) என்றவன்போல அவனும் அயலவனாக நிற்பவன் என்பது குறிப்பு. மற்று-அவனை என்று பிரித்து உரைத்தலுமாம்.

புகுந்த பரிசு - நிகழ்ந்த தன்மை. புகுதல் - நிகழ்தல் - போதல்.

செப்புவார் - செப்புவாராகி; முற்றெச்சம். செப்புவார் - என்று - வாய்மொழிந்தார் என்று கூட்டி முடிக்க.

தீங்கு - மேற்பாட்டில் விரிக்கப்பட்டது. "செயல் தன்னைக்கேள்" என்னாது செய்த தீங்கு என்று செயலைச் சொல்லுதற்கு முன்பே முடித்து ஓதியது, அது தீங்கு என்பதனைச் செய்தி கேட்குமுன்பே அவன் மனதில் ஊன்றுவித்தற் பொருட்டு.

வரப்பகர்ந்த—என்பதும் பாடம். 41

1247 (வி - ரை) அந்தணாளர் ஆகுதிக்கு - ஆறனுருபு விரிக்க ஆகுதிக்குக் கறக்கும் - ஆகுதிக்காக வேண்டும் வளங்களைத் தருவதற்குப்பால் கறக்கும் என்க நான்கனுருபு கொடைப்பொருளில் வந்தது முன்னர் "ஓமதேனுக்கள்" (1210 - 1234) என்றது காண்க ஆகுதி - சிவவேள்வி "பசுக்கள் பாலகுன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங் கற்பமென்பன ஓதாமையானும் வேள்வி நடவாதாம்" என்று "ஆபயன் குன்றும்" என்ற குறளின்கீழ்ப் பரிமேலழகர் உரைத்தனர்

சிந்தை போல் - முன் "ஆயன் ஒழுகும்" (1245) என்று தாம்கொண்ட கருத்தினை எச்சத்தத்தனிடம் அந்தணர் அறிவிக்கும் மொழிகள் மேயப்பான் போல் - என்றதனை மேயப்பதாகச் சொல்லியது வஞ்சமொழி என்றும், அவ்வாறு செய்யமுற்பட்டது போலியே என்றும் குறித்தபடியாம்

சிந்தை மகிழ்ந்து - ஆ மேய்ப்பதில் கொண்ட உள்ள நிறைந்த மகிழ்ச்சியே காரணம் என்று காட்டியபடி

பரிவினால் - பசுக்களின்மேல் வைத்த அன்பினால் பரிவினால் - சிவன்பால் வைத்த அன்பினால் என்ற உண்மைக் குறிப்பும் காண்க

வந்த பரிசே - சிறுராகிய தமது மனத்துக்கு வந்தபடியே "மனம்போன போக்கெல்லாம்" என்றதுபோல் தாம் இவ்வுலகில் முன்னைத் தொடர்ச்சியுடன் வந்த அத்தன்மைக் கேற்றபடியே என்றதோர் உண்மைக்குறிப்பும் காண்க

செய்கின்றான் - என்றான் - அச்செய்தியைத் தாம் அறிந்த வகையினைக் கூறியபடி அது தாம் நேரிற் கண்டறிந்ததன்று, மற்றவன்பாற் கேட்டறிந்ததொன்று என உணர்த்தியபடியாம் அவையோர் முறை செய்கின்றபோது ஒருவன் தம்முன் வந்து சொன்ன செய்தியும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும் கேட்டு ஒழுங்கு செய்தல் போல, என்றானதலின் அதற்கு உனது விடை யாது? என்ற குறிப்புப்பட நின்றது

என்றான் - அயன் மற்றொருவனென்ற எழுவாய் தொக்கது மற்றவனைக் குறித்த பெயரும் மறைந்து நின்றது

வாய்மொழிதல் - சொல்லுதல் நீதிமன்றத்தில் வழங்கும் மரபுமொழி வாய் என்றது வாளா பெயராய் நின்றதெனினுமாம்

அந்தன் மறையோர்—என்று மறையோர் வாய்மொழிந்தார்—என்பனவும் பாடங்கள் 42

1248. மறையோர் மொழியக் கேட்டஞ்சிச் "சிறுமா ணவகன் செய்ததீ
திறையு நான்முன் பறிந்திலேன், னிதற்கு முன்பு புகுந்ததனை
நிறையும் பெருமை யந்தணர்கள்! பொறுக்க வேண்டு நீங்க"ளெனக்
குறைகொண் டிறைஞ்சி, "யினிப்புகுதிற் குற்ற மெனதே யா"மென்றான்

(இ - ள்) வெளிப்படை மறையவர்கள் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டுப் பயந்து, "சிறுமாணவகன் செய்த இதனைச் சிறிதேனும் நான் முன்பு அறியேன், இதற்கு முன்பு நிகழ்ந்த தீமையினை, நிறையும் பெருமையுடைய அந்தணர்களே! நீங்கள் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்" என்று குறைகொண்டு வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டு "இனி, இச்செயல் நிகழ்ந்தால் குற்றம் என்னுடையதேயாகும்" என்று எச்சத்தத்தன் சொன்னான்

(வி - ரை) சிறுமாணவகன் செய்த ஈது - செய்த - செய்ததாகச் சொன்ன தான் கண்டிலனாயினும், சபையோர் கேட்டுச் சொல்லத், தான் கேட்டறிந்ததனை உள்ளதெனவே கொண்டு, பிழை யுடன்பட்டவனாய்ச், "செய்ததாகச் சொன்ன" என்னாது செய்த என்றே கூறினான் "இதற்கு முன்பு புகுந்ததனைப் பொறுக்க வேண்டும்"

என்று குறைகொண்டிறைஞ்சுதலும், "இனிப் புகுதில்" என்றதும் இக்கருத்துப் பற்றியே எழுந்தன.

இறையும் - ஒரு சிறிதும். முன்பு - நீங்கள் சொல்வதற்கு முன்பு.

நிறையும் பெருமை அந்தணர்காள்! பொறுக்க வேண்டும் - பொறுத்தற்குக் காரணம் கூறியவாறு. நிறையும் பெருமையுடையோராதலின் எனக். இது நீதிச் சபையோரைச் சுட்டிக்கூறும் மரபு வழக்குமாம். "அனைத்துநூ லுணர்ந்தீர்" (200) முதலியவையும், ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

குறை கொள்ளுதல் - தன்குறையைச் சொல்லி வேண்டிக்கொள்ளுதல் - பிழையுடன்படுதல்.

இனிப்புகுதில் குற்றம் எனதே ஆம் - என்ற அவன் வாய்மொழிகள், பிற்றை நாள் விசாரசருமனார் செய்யப்புகும் செயலினை நேரே கண்டும், அதன் திறத்தை அறிந்து கொள்ளாத குற்றமும், சினந்து அவரைப் புடைத்துக் கொடிதாமொழி கூறியும் பாற்குடத்தைக் காலாற் சிதறியும் செய்யும் சிவாபராதமாகிய பெருங்குற்றமும் என மேலதாகவே இருக்குமன்றி அவர்மேற் குற்றமொன்று மிராது என்றதோர் உண்மைக் குறிப்புப் பெற நிற்பனவாதலும் காண்க. 43

1249. அந்த ணாதமை விடைகொண் டந்தி தொழுது மனைபுகுந்து
"வந்த பழியொன் "றெனநினைந்தே மகனார் தமக்கு வாய்நேரான்
"இந்த நிலைமை யறிவே"னென் றிரவு கழிந்து நிரைமேய்க்க
மைந்த னார்தாம் போயின்பின் மறைந்து சென்றான் மறைமுதியோன்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. அந்தணர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, மாலைச் சந்திக்கடன் முடித்து, வீட்டினுட் புகுந்து இந்த மகனாலே தனக்குவந்த பழி இது ஒன்றும் என்று நினைந்து கொண்டு, மகனாரிடம் இதனைச் சொல்லாதவனாய், "இந்த நிலைமையினை யானே நாளை நேரிற் கண்டறிவேன்" என்று எண்ணி, அன்றிரவு கழிந்தபின், மைந்தனார் தாம் ஆனிரைகளை மேய்க்கப்போன பின்பு, மறை முதியோனாகிய எச்சதத்தன் மறைந்து சென்றனன்.

(வி - ரை) விடைகொண்டு - பிழை யுடன்பட்டு மன்னிப்புக்கேட்டும், இனி வரில் என்குற்றமே என்று ஒப்பியும், அவையோரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு அவையோர் அவனது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி விடை தந்தனர் என்பது.

அந்தி தொழுது - மறையோர் அந்தியிற் செய்யவேண்டிய சந்தியா தியானம் என்னும் கடமையைச் செலுத்தி. அந்தி என்பது ஆகு பெயராய் அந்நேரத்தில் வழிபடற்குரிய தேவிக்காயிற்று.

வந்த பழி ஒன்று - ஒன்று - பெயர்ப்பயனில்லை. மகனார் - மைந்தனார் - என விசார சருமரைப் பன்மையிற்கூறிய ஆசிரியர் தந்தையை ஒருமையாற்கூறிய தன்மை காண்க. இவ்வாறே மேல்வரும் பாட்டுக்களில் வருவனவும் கண்டு அவ்வவற்றின் அமைதியையுங் கண்டுகொள்க.

வாய் நேர்தல் - சொல்லுதல். மகனாரிடம் சொல்லாதிருந்ததற்குக் காரணமாவது பழி ஒன்று வந்ததென்று கவலை கொண்டதும், தானே நேரில் அறிவேன் என்று துணிந்ததும் ஆம் என்பது குறிக்க, வாய் நேரான் என்பதனை அந்த இரண்டற்குமிடையில் வைத்தோதினார்.

இரவு கழிந்து - கழிய என்பது கழிந்து என வந்தது. வினையெச்சத்திரிபு. எச்சதத்தன் கவலையினாலே தூக்கம் பிடியாமல் இரவுக் காலம் கழித்தான் என்று குறிப்பினு

லுணாததிஞா மறையோா ஆகுதிககுக கறககும பால வீணுயப போயினதெனக கேடடதும அவன கொணட அச்சமும, அநதிதொழுது எனறதனல அவனது ஒழுக்க மும புலபபடடமை காணக "இருமை வினைககும ஒருருவாம" (1215) எனறபடி அவன நலவினைககும காரணனுதலின பழியஞசிக கவனருன எனபதாம

மறைந்து சென்றன் மறை முதியோன் - பின் செனறதனல எழுவாயும பினவந தது. மறை - வேதம எனறும, மறைதல எனறும இருபொருளும படநினறது பினனரும மறைநது - குரவினமிசை யேறி ஒளித் திருநதான் (1250) எனபது காணக விசார சருமரின ஒளியின முனஅவன மறைய வேணடிய நிலையிலுளளவனே யாவன எனக "நஞசுடைமை தானறிநது நாகங கரநதுறையும" எனபது நீதிநூல மகனுரிடததில நேரில் கேடடும அலலது கூடவே செனறும அறிநது கொளளும நிலையினையுடைய தநதை இவவாறு மறைநது நிறகவேணடும அவசியமிலலையாதலின அதுபறறி முனனா "அதுவே நஞசு மளிககு மரவுபோல" (1215) எனறு உவமிததத‌ன பொருததமும கணடுகொளக. மேலும இககுறிபபினுல் அவனை "மறையோன" (1250), "முதுமறை யோன" (1253), "மாலாமறையோன" (1255), "மறையோன" (1256), "முதுமறை யோன", (1263) எனறே கூறுவதும உயததுணாநது கொளக அவன காசிப கோததிரததில உதிதது மறைபயினறு ஒழுகிய அளவில மறையோனுய முதியோனுயக நினறொழிநதனனனறி மறையின உடபொருளாகிய சிவஞானததினை உணராது மடவோனுய நினருன எனபது குறிபபு. **பின்** - காலமு மிடமும குறிததது 44

1250. செனற மறையோன றிருமகனுா சிறந்த வூரா னிரைகொடுபோய
மனறன் மருவும புறவினகண மேயப்பாா மணணி மணறகுறையி
லன்று திரளக கொடுசெனற வதனை யறிநது மறைந்தப்பா
னினற குரவின் மிசையேறி நிகழவ தறிய வொளிததிருந்தான. சு

(இ - ள்) வெளிபபடை. அவவாறு செனற மறையோனுகிய எசசதததன தனது திருமகனுராகிய விசாரசருமனுா சிறநத ஊா ஆனிரைகளைக கொணடுபோய மணங கமழும புறவினிடதது மேயபபாராகி மணணியாறறின மணறகுறையில அனறு திரடடிககொணடு செனற அசசெயலை அறிநது, மறைநது அபபால நினறதொரு குராமரததினமேல ஏறி இனி நிகழவதனை அறிவதறகாக ஒளிததிருநதான.

(வி - ரை) திருமகனுா - மேயபபாா - கொடுசெனற அதனை - மறையோன - அறிநது - மறைநது - ஏறி - அறிய - ஒளிததிருநதான எனறு கூடடியுரைததுககொளக

சிறநத ஊர் எனறும, சிறநத ஆனிரையெனறும கூடடி உரைகக நினறது இரு வழியும சிறபபு விசாரசருமனுரது தொடாபினுல உளதாகிய தெனக

மன்றல் மருவும் புறவு - **மன்றல்** - மணம இது புறவினிற பூககும பலவகை மரஙகளின மலாகள - இலை - தளிா எனறிவறறுலாவது "மணங தஙகிட" (1238), "வணடுமருவுமதிருபபளளிததாமம" (1240.) "கநதமலா" (1247) என்பன காணக

அன்று - விசாரசருமனுா திருவருள பெறவும, எசசதததன கழுவாயிலலாத சிவாபராதமும நீஙகபபெற்றுக கதிபெறவும், இசசரித நிகழசசியினுல உலகம சிவ பூசைப பயன பெறறுயயவும நினற ஒபபறற திருநாளாதலின அதனை அன்று என உயாவு தோனறச சுடடிக கூறினுா. **அன்று** - அனறும உயாவு சிறபபுந தநது நினற இறநதழுவிய எசசவுமமை தொககது

அறிநது - **அறிய** - திரளக கொடுசெனற அதுவரைககும அறிநதனன, இனி மேல நிகழவதனை அறியநினருன எனக

அப்பால் சிறிது தூரத்திற் கப்பால் அகரம் செய்மைச் சுட்டு. மகனார் செய்வ தனைத் தான் நன்கு காணவும் தன்னை அவர் காணாமலும் இருக்கும் இடம் தேடினாதலின் தூரத்திலிருந்த மரத்தை நாடியதுடன் அதன் மேல் ஏறி ஒளித்தும் இருந்தான்.

குரவு - குரா என்பது ஒருவகை மரம் இதன் மலரைச் சிவபெருமான் உகந்தணிவர் "குராமலரோ டரா மதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்" என்ற திருத்தாண்டகமும், "திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற" என்ற திருவிசைப்பாவும் காண்க இதனை நந்தனவனங்களின் வைத்துப் போற்ற வேண்டிய மரங்களினுள் வகைப்படுத்தி 240-ல் ஆசிரியர் கூறியதும் ஆண்டு உரைத்தவையும் பார்க்க 45

1251. அன்பு புரியும் பிரமசாரிகளு மூழ்கி யரனாருக்கு
முன்பு போல மணற்கோயி லாக்கி முகைமென் மலர்கொய்து
பின்பு வருமான் முலைபொழிபால் பெருகுங் குடங்கள் பேணுமிடந்
தன்பாற் கொண்டு தாபித்துப் பிறவும் வேண்டு வனசமைத்தார்,

1252. நின்ற விதியின் விளையாட்டா னிறைந்த வரும்பூ சனைதொடங்கி
யொன்று முள்ளத் துண்மையினா லுடைய நாதன் றிருமுடிமேன்
மன்றல் விரவுந் திருப்பள்ளித் தாமஞ் சாத்தி மஞ்சனமா
நன்று நிறைதீம் பாற்குடங்க ளெடுத்து நயப்புற் றாட்டுதலும், ௬எ

1253. பரவ மேன்மே லெழும்பரிவும் பழைய பான்மை மிகும்பண்பும்
விரவ மேதக் கவர்தம்பால் மேவும் பெருமை வெளிப்படுப்பா
னரவ மேவுஞ் சடைமுடியா ரருளா மென்ன வறிவழிந்து
குரவ மேவு முதுமறையோன் கோப மேவும் படிகண்டான். ௬அ

1251. (இ - ள்) வெளிப்படை. அன்பு புரிகின்ற பிரமசாரிகளாகிய விசாரசருமனாரும், நீரில் மூழ்கிப், பின், சிவபெருமானுக்கு முன்னை நாட்களிற் போல மணலால் சிவாலயமும் சுற்றாலயமும் ஆக்கி, அன்று மலரும் அரும்புகளையும் மெல்லிய மலர்களையும் கொய்து, பின்புவரும் பசுவின் முலைபொழிபால் பெருகும் குடங்களைப் பேணும் இடத்திற் கொண்டு வந்து தாபித்துப் பிறவும் வேண்டுவனவற்றை அமைத்துக் கொண்டாராகி, ௬௬

1252. (இ - ள்) வெளிப்படை நின்ற விதியின் விளையாட்டாலே நிறைந்த அரிய பூசனையைத் தொடங்கி ஒன்றிய உள்ளத்தின் உண்மையினாலே ஆளுடைய நாதரது திருமுடிமேல் வாசனை பொருந்திய திருப்பள்ளித் தாமத்தைச் சாத்தி அருச்சித்து நன்றாக நிறைந்த இனிய பாற்குடங்களை எடுத்து ஆசையுடன் திருமஞ்சனமாக ஆட்டுதலும், ௬எ

1253 (இ - ள்) வெளிப்படை. பரவ மேன்மேல் எழுகின்ற அன்பும், முன் பிறவி வாசனை மீக்கூரும் பண்பும் பொருந்த, மேன்மையுடைய அவரிடம் உள்ள பெருமையை வெளிப்படுத்துவதற்குப், பாம்பினை யணிந்த சடைமுடியுடைய சிவபெருமானது அருளேயாமிது என்று சொல்லும்படி அறிவழிந்து, குராமரத்தின் மேவி இருந்த முதுமறையோனாகிய எச்சதத்தன், கோபமூளும்படி அதனைக் கண்டனன் ௬அ

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

1251 (வி - ரை) அன்பு புரிதல் - அன்பினால் தூண்டப்பட்ட செயல் செய்தல். அன்பு - அதனால் விளையும் செயலுக்காயிற்று அன்புகொண்ட என்றலுமாம்.

பிரமசாரிகள் - பனமை விகுதி பெருமைகாட்டி நினறது உமமை சிறபபுணாத திறறு

மூழ்கி - இதனை நிதத நியமமாயச செயது பூசனை செயதனா இநநாட பூசை யுடன இனி மூழகுமசெயல வேணடபபடாமல " அநத உடமபு தனனுடனே அரனா மகனு "ராய (1264) விளஙகும பெருமை குறிதது இஙகுச சொலல வேணடியிருந தலின, முனனா, முதலிற பூசைசெயயத தொடஙகின செயல கூறுமபோது (1237 ல) இதனைச சொலலாதுவிடடதிறம காணக

முன்புபோல மணற்கோயி லாக்கி - முனபு ஆககியதிறம 1237-ல விளககப படடது (முனபுபோல) முகைமேன் மலர் கோயது எனக இதனை 1238-ல காணக

பின்பு வரும் ஆன்முலை பொழிபால் - பின்பு வரும் - மலா கொயதுவைதத பினபு செயய வருவதாகிய இசசெயலை விரிவாய 1239—1240-ல உரைததபடி இங குமகொளக பால கறநது வெகுநேரம தஙகினால அதன தனமை மாறுமாகையால, ஏனைபபொருளகளை அமைததபின அதனைததேடிககொளவது அமைவுடைததாமெனபது குறிகக அமமுறைபறறியே இறுதியிற கூறியதுடன பின்பு வரும் எனறும குறிததா இனி, அனறு கொணடபால முனனை நாடகளிறகொணட பாலபோலனறிப பினனே வருமசரித விளைவுககுக காரணமாய வருதல குறிபபிற கூறியபடியுமாம " வெவவே றியல்பினில " (811) எனறதும ஆணடுரைததவையும காணக

ஆன்முலை பொழிபால் - கறவாமல ஆன தாமே பொழிநதன எனற பொருள தோனறப பொழிபால் எனறா " முலைதீணடச செழுமபால பொழிநதனவால " (1239) எனறது காணக

பெருகுங் குடங்கள் பேணுமிடநதன்பாற் கொணர்நது தாபித்து - 1240 பாாகக பெருகுங்குடங்கள் எனறது பால நிறையப பொஙகபபெறற எனற பொருளில வநதது பேணும் இடம் - ஆலயததினுள திருமஞசனக குடஙகள வைககவேணடிய முறை யின அமைதத இடம

பிறவும் வேண்டுவன - திருமஞசன நீா - தருபபை முதலாயின இதறகுச சிவ லிஙகம முதலாயின எனபா ஆறுமுகததமபிரானா " அரனுர்க்கு முனபுபோல மணற கோயிலாககி " எனறதனால சிவலிஙகம முனனரே பெறபபடடமை கணடுகொளக

வேண்டுவன பிறவும் எனக பூசைககுரிய சாதனஙகளையும வேணடுவனவாகிய பிறவறறையும இரணடனுருபு தொககது

சமைத்தல் - தேடிக கொளளுதலும, தேடியபின அவறறைப பூசைக குரியபடி மாலைமுதலியன போல அமைததுக கொளளுதலுமாம 46

1252 (வி - ரை) நின்ற விதியின் விளையாட்டால் சைவாகமஙகளின நிலைதத விதிகளினபடியே விளையாடடாகவும நின்ற விதியின் - விதியின நினற எனறுகூட்டி முனனைப பிறவி வாசனையினால அவரது மனததினுளளே தோனறி நினற எனறுரைத தலுமாம " முநதை யறிவின றொடாசசியினால " (1218), " செமமை நெறியே உறு மனததில " (1236), " முனனை யாசசனையின அளவின றொடாசசி விளையாடடா " (1237) எனறு முனனாகக கூறியவை காணக

நிறைநத அரும் பூசனை - முனனா, " குறிததபூசை " (1241), " நிறை பூசனை " (1243) எனற ஆசிரியா இஙகு இனி நிறைவாக வுளளதனை இவவாறு இறநத காலக குறிபபொடு கிளநததது அனறைய நாடபூசை விரைவில நிறைவு பெறும அரிய பூசையாய விளஙகுவ தொனறுகும எனற குறிபபுப பெறக கூறியபடியாம " தேடா தன வனபினி னிரபபி " (1242) எனறபடி பூசையின எலலாவுறுபபுககளும நிறைநத

என்றலுமாம். பிறர் எல்லாரும் செய்யும் பூசைகட் கெல்லாம் குறிக்கொள்ளத் தக்க இலக்கியமாயும் பயன் தருவதாயும் நிகழ்வதொன்றாகலின் அரும் பூசனை என்றார்.

ஒன்றும் உள்ளத் துண்மை - ஒருப்பட்ட உள்ளத்தின் மெய்ம்மைநிலை. "ஒருமை நினைவால்" (1242) என்றது காண்க. மனம் ஒருப்படாதபோது பூசனையாற் பயனில்லை என்பது துணிபு. "போகக் மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு, நக்கு நிற்ப னவர்தமை நாணியே" என்ற திருக்குறுந்தொகையும் பிறவும் காண்க.

உண்மை - உள்ளத்தின் தன்மையாகிய ஒருமைப்பாடு. இவ்வுள்ள நிகழ்ச்சி பின்னர் 1254—1257 பாட்டுக்களில் விரித்துக் கூறிய புறநிகழ்ச்சிகளால் அறியப்படும்.

உடைய நாதன் - ஆளுடைய இறைவன். "உடைய நாதனே போற்றி" என்பது திருவாசகம். "ஆளவுடையார்" (1241) என்றது காண்க. சிவபூசைக்கு "உடையவர்" பூசை என வழங்கும் சைவமரபும் கருதுக. உயிர்கள் யாவும் இறைவனது அடிமைகளாம் என்பது உண்மைநூற் றுணிபு. அதனை எஞ்ஞான்றும் மனத்தினுள் ஊன்றவைத் தொழுகுதல் வேண்டும் என்பது உயர்ந்தோர் ஒழுக்கமாம். கல்வெட்டுச் சாசனங் களில் உடையார் எனவரும் வழக்கும் காண்க.

திருப்பள்ளித்தாமஞ் சாத்தி ஆட்டுதலும் - முன்னரும் "அருச்சித்துப் பாலின் திருமஞ்சன மாட்டி" (1240) என்றது காண்க. அபிடேகத்தின் பொருட்டு அட்ட புட்பஞ் சாத்தி என்பாருமுண்டு.

நன்று நிறை தீம் பாற் குடங்கள் - "பெருகுங் குடங்கள்" என முன் பாட்டிற் கூறியது காண்க. **நன்று** நிறை என்பது குடங்களுள் நிறைந்தது பால் அளவில் அமை யாது நன்றென்பன எல்லாம் நிறைந்தன என்ற குறிப்புப்பட நின்றது. **நன்று ஆட்டு தலும்** எனக்கூட்டி யுரைத்தலுமாம். 47

விளையாட்டா நிறைந்த—என்பதும் பாடம்.

1253. (வி - ரை) **பரிவும் - பண்பும் - விரவ** எனக் **பரவ எழும் பரிவு** - பரவ எழுகின்ற ஆசை.

பரவுதல் - இங்குப் பூசிக்கும் எல்லா உறுப்புக்களையும் உள்ளிட்டு நின்றது. பூசை செய்யச் செய்ய அதில் அன்புமிகுதல் உயர்ந்தோரிலக்கணம்.

பாவ எழும் பரிவு என்றது இப்பிறவியின் முயற்சியும், **பழைய பான்மை மிகும் பண்பு** என்றது அதற்கு ஆதரவாய முன்னைப் பிறவியிற்கொண்ட சைவ ஒழுக்க முயற்சியும் குறித்தன. **பான்மை** - பழைய வாசனை. முன்பாட்டில் **நின்றவிதி** என்ற தும், "அன்பர் அன்பின் பால் உளதாய" (1241) என்றதும் காண்க.

பரிவும் - பண்பும் - விரவ - இவ்வாறுகப் பொருந்தி நிறக இந்த நிலையினை(க் கண்டான்) எனக.

மேதக்கவர் - மேன்மையுடையவர். **மேதகைமை** - மேன்மை.

பெருமை வெளிப்படுப்பான் - மேன்மையினை உலகாக்குப் புலப்படும்படி வெளிப் படுத்திக் காட்டும் பொருட்டு. வெளிப்படுத்திக் காட்டாவிடில் அறிவார் ஒருவருமிலர் என்பதாம். பானீற்று வினையெச்சம். **வெளிப்படுப்பான்** - **சடைமுடியார்** - **அருளாம் என்ன அறிவழிந்து** - வெளிப்படுத்துவதற்காகச் சடையார் மேற்கொண்ட அருள் என்னும்படி மறையோன் அறிவழிந்தனன். அவன் அறிவழியாது, கோபம் மேவாது நோக்கண்டிருப்பானாயின் தான் அன்றுசெய்தது போலச் செய்திருக்கமாட்டான், அப்படிச் செய்திரானாயின் விசாரசருமரது பெருமை இவ்வுலகில் வெளிப்பட்டிராது, ஆதலின் அருளே அவனை அறிவழியச் செய்தது **என்ன** என்றார். அருள் அறிவுரு வாதலின் அறிவழியச்செய்யுமோ என்னையுறுவாராக்குப் பெருமை வெளிவருவதற

காகத திருவருளாயிறறு இது எனனுமபடி எனறுா "உளளங கவாந தெழுந தோஙகுசினங காததுக, கொள்ளுங குணம" எனறபடி அறிவழிநதவரே கோபங கொளவா எனற குறிபபும காணக

முனனா 1240 - 1241 - 1242 மூனறு பாடடுககளிற கூறியது போல ஈணடும இநத மூனறு பாடடுககளால விசாரசருமனாரது பூசையினைக கூறும பணபும காணக முனனாக, "குறிதத பூசை கொளகினறுா" (1241) எனறு பூசையினை ஏறறு அருள வைதததனைக கூறியபடியே, ஈணடும, "சடைமுடியார் அருளாம் என்ன" எனறு உவமை முகததாற குறிபபாா போனறு அருளினைக கூறிமுடிதத பெறறியும சிநதிததுக களிககவுளளது.

பிரமசாரிகளும - ஆககி - கொயது - தாபிதது - சமைததா (ஈயத) (1251) - தொடஙகி - சாததி - எடுதது - ஆடடுதலும (1252) - விரவ - முதுமறையோன அறிவழிநது - கோப மேவுமபடி கணடான (1253) எனறு இநத மூனறு பாடடுக களையும தொடாநது முடிததுககொளக.

விரவு மேதக்கவர்—எனபதும பாடம 48

1254\. கணட போதே விரைநதிழிந்து கடிது சென்று கைததணடு
கொணடு மகனாா திருமுதுகிற புடைததுக கொடிதா மொழிகூறத
தொணடு புரியுஞ சிறியபெருந தோனற லாதம் பெருமான்மேன்
மண்டு காத லாசசனையின் வைததாா மற்றேன் றறிந்திலரால. சகூ

(இ - ள்) வெளிபபடை கணடபோதே விரைவில இறஙகி வேகமாகச சென்று கைததணடினால மகனாரது திருமுதுகில புடைததுக கொடிதாகிய மொழிகளைக கூறவும, திருததொணடு புரியும சிறிய பெரிய தோனறலாா, தமது பெருமானமேல அருசசனையில முறுகிய காதலினை ஊனறி வைததிருநதாராதலின வேறொனறும அறிந தாரலலா

(வி - ரை) கைத்தண்டு கொண்டு திருமுதுகிற் புடைத்து - முதுமறையோனது லின கையிறறணடு வைததிருநதான , அலலது ஒருதணடு அனறு எடுததிருககலாம,

முதுகிற் புடைத்து - விசாரசருமனா தனனை அறியாமல மறைநது ஒளிததிருநத வன பினபுறமிருநது சென்றுனதலின முதுகிற புடைததான போலும

தொண்டு புரிதல் - பூசை புரிதல இஙகுத திருமஞசன மாடடும திருபபணி குறிததது

சிறிய பெருந தோன்றலார் - பருவததாலும உருவததாலும சிறியரேனும பண பினுற பெரியவா எனக முரண தொடை தோன்றல் - பெருநதகை, பெருமையிற சிறநதோா. "சிறிய பெருநதகையாா" (1220) பாாகக

தம்பெருமான் மேல் அர்ச்சனையின் மண்டுகாதல் வைத்தார் எனக "ஒனறும உளளம" (1252), "ஒருமை நினைவு" (1242) எனறு உரைததநிலை இஙஙிலையை "நெறிவழியே சென்று நோமையு ளொனறித, தறியிருந தாறபோலத தமமை நிறுத திச, சோறியினுந தாக்கினுந துண்ணென் றுணராக், குறியறி வாளர்ககுக கூடலு மாமே" (தந 5, யோகம 1) எனறு திருமநதிரம உணாததிறறு

மற்றேன்று - எசசதததன செயத அடாத செயலை அவன பககததில அவனைச சாாததிக கூறிய ஆசிரியா, அசசெயலின நிலை விசாரசருமனா பககம சாரா வகை அதனை மீணடும சொலலாராகி, மற்றென்று எனறு விலககிக கூறிய பணபு காணக மேலவரும பாடடிலும "வெகுணடோ னடிகக, வேறுணராா" எனறது

காண்க "முன்னினைந்த வப்பரிசே" (481), "தன்கருத்தே" (647) என்றவை காண்க. மற்றென்றும் - உம்மை தொக்கது. 49

1255. மேலாம் பெரியோர் பலகாலும் வெகுண்டோ னடிக்க வேறுணரார்
பாலார் திருமஞ் சனமாட்டும் பணியிற் சலியா ததுகண்டு
மாலாம் மறையோன் மிகச்செயிர்த்து வைத்த திருமஞ் சனக்குடப்பால்
காலா லிடறிச் சிந்தினான் கையாற் கடைமைத் தலைநின்றான். ௫௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. வெகுண்டோனாகிய எச்சதத்தன் பலகாலும் அடிக்க மேலோராய பெரியோர் வேறு அதனை உணராதவராகிப் பாலினால் நிறைந்த திருமஞ்சன மாட்டும் திருப்பணியிற் சலியாததனைக் கண்டு, அறிவழிந்து மயக்கமெய்தி மிகவும் கோபித்து, முன்னர்ச் செயலின்ற கடைத்தொழிலிற் றலைநின்றானாகிய அம்மறையவன், வைத்திருந்த திருமஞ்சனக் குடப்பாலினைக் காலினால் இடறிச் சிந்தினான்.

(வி - ரை) மேலாம் பெரியோர் - மிகப் பெரியோர். பெரியோராயுள்ள யாவர்க்கும் மேலாகும் நிலையினுள்ளவர். தொண்டர்கள் பெரியோர், இவர் "தொண்டர்தமக் கதிபராக" உள்ளாராதலின் மேலாம் (மேல் - ஆகும்) என்ற குறிப்புமாம்.

பலகாலும் வெகுண்டோன் அடிக்க - வெகுண்டோனாதலின் பலகாலும் அடிக்க என்று பலகாலும் செய்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு. கோபத்தால் அறிவிழந்திரா விடில் ஒருமுறையோடு நின்றிருப்பான் என்றதும் குறிப்பு.

சலியாதது - ஒரு சிறிதும் பிறழாது செய்தலை. இரண்டனுருபு விரிக்க. "சலியாது முயன்ற தவப்பெருந் தொண்டர்"

மாலாம் மறையோன் - பலகாற்செய்தும் பயனின்றாதலை உணர்ந்தும் அறிவு பெற்று உண்மையறிய மாட்டாதவனாய் கையாற்செய்த தீமைபோலக் காலாலும் செய்தற்கு அவனது அறிவழிந்த மயக்க மிகுதியே காரணம் என்றபடி. மால் ஆம் - மாலினால் மயக்கத்தினால் - மீதூரப்பட்டு மாலின்படிவமேயாகும் என்றது குறிப்பு.

மிகச் செயிர்த்து - முன்னர் அறிவழிந்து கோபமேவினான்; இப்போது அறிவு முற்றுமழிந்ததுடன் மயக்கமே உருவாகி மேலும் கோபம் கொண்டு என்க.

வைத்த திருமஞ்சனக் குடப்பால் - தாபித்து வைத்தவற்றுள் (1251) எடுத்து ஆட்டியவைபோக எஞ்சி இனி ஆட்டுதற்கென்று தாபித்து வைக்கப்பட்டிருந்ததொரு குடம் என்பது குறிப்பு. திருமஞ்சனப் பாற்குடம் என்க.

காலால் தலைநின்றான் - கை - செயல் - ஒழுக்கம். கை - சிறுமையுமாம். கடைத்தொழிலில் தலைநின்றவன் கையினால் இனிமேலும் செய்யும் கடைத்தொழிலின்மையின் காலினாலும் அவ்வாறே செய்தான் என்பதுமாம். கடைமை - தலை - முரண் அணி. கை - கால் - சொல்லணி. தலைநின்றான் - வினையாலணையும் பெயர். சிந்தினான் - அதனால் தலைநின்றான் என வினைமுற்றாக்கக் கொண்டுரைத்தலுமாம்.

இவ்வொரு பாட்டில் வெகுண்டோன் - மாலாம் மறையோன் - கையாற் கடைமைத் தலைநின்றான் என்று மும்முறை எச்சதத்தனைக் குறித்து முடித்தது அவன் செய்த சிவாபராதத்தினை மும்முறையாலுங் கடிந்து மொழிந்து காட்டியதுடன், அதனைச் சொல்லுமுன், தன்னை அது தாக்காதபடி கழுவாய் செய்துகொள்ளவே முதலில் மேலாம் பெரியோர் என விசாரசருமரைத் துதித்துக் கொண்டார் என்க.

கடைமைத்தலை நின்றான் என்று முன்பு செய்த அபராதத்தினைக் கடைத்தொழிற் றலைமை காட்டிய ஆசிரியர், பின்னர்ச் செய்ததனை, இடறிச் சிந்தினான் என்ற மட்டில் அமைந்ததனால் முன் செய்கை அடியார்பாற் செய்த அபசாரமாய்ப் பின்னதனினும் கொடிய மிக்க பெரும்பாதகமாம் என்பது குறிப்பாம். "முன்னதி னுணர்ந்து

கிளவியு முளவே, யின்ன வென னுஞ சொனமுறை யான " (தொல-சொல-எசச - 63) எனறபடி இவவாறு மும்முறைகூறி அவனது மிகக கடையனை தனமை குறிததனா "தனியுமொரோவழி" எனறதனுல, மறையோன செயிாதனுக, கடைமைத தலைமின முன சிநதினன எனறு, ஒருபொருளமேலவநத பலபெயாகளும தனி வினைகள தநது முடிததாா

சலியாரது கண்டு—எனபதும பாடம 50

1256. சிநதும பொழுதி லதுநோககுஞ் சிறுவ ரிறையிற றீயோனைத
தநதை யெனவே யறிநதவன்றன் றாளகள சிநதுந தகுதியினுன்
முநதை மருஙகு கிடநதகோ லெடுததாாக கதுவே முறைமையினுல
வந்து மழுவா யிடவெறிநதாா ; மணமேல வீழநதான மறையோனும.

(இ - ள்) வெளிபபடை. சிநதும பொழுதிலே அதனை நோககும சிறுவா, சிறித ளவில, அநதத தீயவனைத தநதையெனவே அறிநது, அவனது தாளகள சிவபெருமா னுக குரிய பாலினைச சிநதிய தகுதியினுல (அபபாதககதைத தணடிகக எணணி) முனபு பககததிற கிடநத கோலினை எடுகக அவாககு முறைமையினுல அதுவேவநது மழுவாயிட, அதுகொணடு அவனது தாளகளை எறிநதாா, மறையோனும மணணின மேல வீழநதான

(வி - ரை) சிநதும் பொழுதில் அதுநோக்கும் - 'மறறொனறறிநதிலராால'(1254), ''வேறுணராா'' (1255) எனறிருநதவா, அது நோககிய தெனனையோ? வெனின,முன குறிதத செயலகளெலலாம மறறவையாயும வேறுயும இருநதன, அதுவோ அவரின வேறலலாது அவரது உளளம ஒனறியதாயிருநதது, ஆதலின அவா அதனை நோககி னா எனக நோக்குதல் - ஊனறிபபாாததல அவரது நிறைநத காதல முழுதும அருச சனையில வைததாராதலின அதுபறறிய பொருளாகிய பாறகுடம சிதறுணடபோது அவா நோககம படடது எனக அவரது புறககருவி அககககருவிகள யாவும வெளியிற செலலாது திருபபணி யொனறிலே ஒனறியிருநதன வாதலின திருபபணிககு நோநத இடையூறு அவரது ஒனறியிருநத தனமையை மாறறி நோககுவிததது எனக

தீயோனை இறையில் அறிநது, என்க - சிநதிய செயலை நோககினா, அநநோககம அதனைச செயதவனபாற சென்று அவனை யாவன எனறு ஆராயச செயதது, அதனுல அவன தமது தநதையெனவே விரைவில அறிநதனா, தீயோனை - தநதையென்ற நினைவு மடடும வநததேதவிர அவனது தீமையின நினைவு மாறவிலலை எனபாா தீயோனை அறிநது எனமுா

தாள்கள் சிநதும் தகுதியினுல் - தகுதியாவது-சிநதிய செயல தாளகள செயதன ஆதலின தணடனை பெறுதறகுத தகுதியுடைமை

முந்தை மருங்கு கிடநதகோல் - கோல் - ஆனிரை மேயததகோல அது அவா பககததுக கிடநதது எனபதாம

அதுவே முறைமையினுல் வநது மழுவாயிட - குறற நீஙகுமபடி தாளகளை ஒறுத தறகாகக கோல எடுகக அது உரிய தணடனை தரததகக கருவியாக மாறுதல முறைமை யாதலின அமமுறையினுல அதுவே மழுவாயிட எனக முறைமை - இறைவரது ஆணைமுறை வநது - அவரது கையினில வநது தமது கரணஙகள எலலாம சிவ கரணஙகளே ஆகபபெறற மேலாம் பெரியோராதலின தணடிகக எடுதத சிறுகோலே சிவனுணையால அவரது கையில மழுவாயிறறு முறைமை - மகனுக்கும முறை எனற குறிபபும காணக தநதையாா கொணட மழு மகனுராகிய இவாககு முரியதாகும முறைமை எறியவேணடுமெனற எணணததுடன எடுதத முறைமையினுல எனறலு மாம

எறிந்தார் - தாளகளை எனற செயபபடுபொருள வருவிகக.

வீழ்ந்தான் மறையோனும் - எறிநத செயலோடு இடையீடினறி வீழ்ந்த செய லும் நிகழநததாகலின எறிந்தார் - வீழ்ந்தான் எனறு பயனிலையை முனவைததும, அடுததுவைததும ஓதினா , வீழநததன விரைவு குறிததது மறையோனும் - உமமை இழிவு சிறபபு. 51

1257. எறிநத வதுவே யாசசனையி லிடையூ றகறறும் படையாக
மறிநத தாதை யிருதாளுந துணிதத மைநதா பூசனையில
அறிநத விடையூ றகறறினராய முனபோ லாசசித திடபபுகலுங
செறிநத சடைநீண முடியாருந தேவி யோடும விடையேறி, ருஉ

1258. பூத கணஙகள புடைசூழப புராண முனிவா புததேளிா
வேத மொழிக ளெடுததேதத விமல மூாததி திருவுளளங
காதல கூர வெளிபபடலும கணடு தொழுது மனஙகளிததுப
பாத மலாகண மேலவிழுநதாா பததி முதிாநத பாலகனா ருங

1257 (இ - ள்) வெளிபபடை எறிநத அதுவே அருசசனையில நோநத இடை யூறறினைப போககும படையாக உதவப, பூசையினைத தடுதத தநதையின இரணடு தாளகளையும துணிதது வீழததிய மகனா, தமது பூசனையில அறிநத இடையூறறினைப போககினராய, முனபோல அருசசிககத தொடஙகலும, நெருஙகிய நீணட சடையினை யுடைய சிவபெருமானும உமாதேவியாருடன விடையினமேல ஏறி, ருஉ

1258 (இ - ள்) வெளிபபடை பூதகணஙகள புடைசூழநது வரவும பழைய முனிவாகளும தேவாகளும வேதமொழிகளால தோததிரிதது வரவும விமலமூாததி யாகிய சிவபெருமான தமது திருவுளளக கருணைமிககு வெளிபபடடருளலும, பததி முதிாநத பாலகனாாகிய விசாரசருமனா, கணடு தொழுது மனமிகக களிபபடைநது அவரது பாத தாமரைகளினமேல வீழநதனா ருங

இநத இரணடு பாடடுககளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

1257. (வி - ரை) எறிநத அதுவே படையாக - சிவபூசையில இடையூ றகறறுமபடை பாசுபதாததிரமாம ஆகமஙகளில விதிதத பூசை உறுபபுககளுள, 'இடையூறறை விலககுதல' (விககினோசசாடனம) எனபதொனறு அது, உரிய மநதிரம பாவனை செயலகளால மேல - நடு - கீழ எனற மூனறுலகஙகளாலும நேரும இடையூறுகளைப போககிப, பின பூசையிற புகுதலாகும எனப அவவிடையூறுகளாவன இனனவெனறறியாது வருபவை இஙகு நோநதது இவறறின வேறாயப, புதிதாய, இனனதென றறியவநததொனறு ஆதலின ஆசசனையில அறிநத இடையூறு எனறாா.

மறிநத - மறித்தல் - தடுததல மறிதத எனபது எதுகை நோககி மறிநத என மெலிததல விகாரமாயிறறு குறிதத செயல விகாரமாதலின, சொலலும விகார மாயிறறு அவவிடையூறு மெலிநதொழியும எனபதும குறிபபு.

இருதாளும் துணித்த - ஒருதாளே பாறகுடததை இடறவும இருதாளும சிதைதத தெனனை? எனின, ஊனறி நினற தாளினது துணைகொணடே மறற ஒரு தாளைத தூககி இடறிறறதலின குறறஞசெயத தாளினுககுத துணைசெயத குறறததினுட படடது ஊனறி நினற காலுமாம எனவே நீதிநூல விதிபபடி குறறஞசெயதா னும அதறகுத துணைசெயதானும ஒருஙகே தணடிககபபடுதல முறையாமெனக

முன்போல் அருச்சித்திட - இடையூறகறறிய வகையால, தாதை வீழநத செயல முதலிய புற நிகழசசிகள ஒருசிறிதும உளளததிறறுககாது இறைவன பாலதாகவே கொணட ஒருமை நினைவால அருசசிததிட எனபது

அர்ச்சித்திடப் புகலும் - சடைமுடியாரும் - வெளிப்படலும் - உலகப பறறறுதத போதே இறைவன வெளிபபடுவன எனபதுணமை "யானெனதென றறற விடமே திருவடியா" (கநதா கலிவெணபா) என றது காணக

முடியாரும் - உமமை சிறபபுமமை முன உளளே நிறைநது பூசைகொணட அவரும என இறநதது தழுவிய எசசவுமமை எனறலுமாம

வெளிப்படலும் - முனனாக "கோளமதனில உள நிறைநது பூசைகொ"ணட அவா, இபபோது காதல்கூர வெளிபபடடனா எனக "மறைய நினறுளன முறுக வாஙகிக கடைய முனனிறகுமே" (அபபா - திருககுறுநதொகை - பொது) எனறபடி அனபு முறுகி விளைநத இடததேதான இறைவரது வெளிபபாடு நிகழு மெனக நாயனமாா சரிதஙகள பலவுஙகாணக

தேவியோடும் விடையேறி - அடியாாக கருளதநது தமமுலகம தர வருமபோ தெலலாம இவவாறு வருவா சிவபெருமான 52

1258. (வி - ரை) புராண முனிவர் - பழைய முனிவரா புத்தேளிர் - தேவாகள

விமலமூர்த்தி - சிவபெருமான விமலமூர்த்தி என னும அனமொழித தொகைத தொடா மொழி மலஙகடகுப பகையான திருமேனியையுடையவா எனப பொருள தரும. "மூலமாகிய மும்மல மறுககுந, தூயமேனி" (திருவாசகம்) எனபது காணக.

காதல்கூர - தமமை அவாககுத தாதை எனக கொளகினறுராதலின காதல் என்ற சொலலாற கூறினா

பத்தி முதிர்நத - முறுகி வளாநத அனபினையுடைய "முறுக வாஙகிககடைய" என்ற கருததுமிது (கடைதல-தியானிததல, "தியான நிர்மதனுத்" எனபது சுருதி)

பாலகனுர் - விமலனா தமமைத தாதை எனககொளவாா காதலகூர வெளிப பட்டபடியால அதறகேறப நாயனுரையும பாலகனுர் என்ற சொலலாற கூறினா

பாதமலர்கள்மேல் விழுதல் - பாததினகீழ மரமபோல வீழநது அவசமாயக கிடததல. இக கருததுபபறறியே மேலவரும பாடடில "கீழவிழுநதவரை எடுதது" எனறது காணக. மேல் - ஏழனுருபு வரும பாடடில கீழ் எனபதுமது 53

1259. தொடுதத விதழி சூழசடையாா துணைததா ணிழறகீழ விழுநதவரை
எடுதது நோககி "நம்பொருடடா லீன்ற தாதை விழவெறிநதாய ;
அடுதத தாதை யினியுனககு நா"மென றருளசெய துணைததருளி
மடுதத கருணை யாறறடவி யுசசி மோநது மகிழந்தருள, ருச

1260. செஙகண விடையாா திருமலாககை தீண்டப பெறற சிறுவனு
ரங்கண் மாயை யாககையின்மே லளவின் றுயாநத சிவமயமாய்ப
பொஙகி யெழுநத திருவருளின் மூழகிப பூமே லயனமுதலாந
துஙக வமரா துதிசெயயச சூழ்நத வொளியிற றேன்றினா. ருரு

1259. (இ - ள்) வெளிபபடை. தொடையாகிய கொனறை மாலை சூழநத சடையினையுடைய சிவபெருமானா, தமது துணைததாளகளினிழலின கீழே விழுநத வரை எடுதது நோககி, "நமபொருடடாக உனனைப பெறற தநதை வீழுமபடி நீ எறிநதாய, இனி, உனககு நாமே அடுதத தநதையாயினேம" என று அருளிசசெயது, அவரை அணைததருளி, நிறைந்தகருணையினுல் தடவி, உசசிமோநது மகிழநதருள, ருச

1260. (இ - ள்) வெளிபபடை செஙகண விடையினையுடைய சிவபெருமா னது மலா போனற திருககையினுலே தீணடபபெறற விசாரசருமராகிய சிறுவனா, அவவிடததே தமது மாயை உடமபினமேல அளவிலலாமல உயாநத சிவமயமாயப

பொங்கி எழுந்ததாகிய திருவருளிலே மூழ்கித், தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரம தேவர் முதலாகிய பெருந் தேவர்களும் துதி செய்யத் தம்மைச் சூழ்ந்து விளங்கிய சிவ வொளியினுள்ளே தோன்றினார். ருரு

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

1259. (வி - ரை) சடையார் - விழுந்த அவரை, எடுத்து - நோக்கி - என்றருள் செய்தருளி - அணைத்தருளி - தடவி - உச்சிமோந்து - மகிழ்ந்தருள - (அவ்வாறு) தீண்டப்பெற்ற சிறுவனார் - மாயையாக்கையின் மேல் - சிவமயமாய்த் - திருவருளின் மூழ்கி - ஒளியில் - தோன்றினார் என்று இந்த இரண்டு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க.

தொடுத்தஇதழ் சூழ்சடையார் - இதழ் - கொன்றை - இதழியும் சடையும் சிவபெருமானுக்குச் சிறப்பாயுரியவை. முன்னர்ச் "சடைநீள் முடியாரும்" (1257) என்றும், பின்னரும் "துண்டமதிசேர் சடைக்கொன்றைமாலை" (1261) என்றும் இவற்றையே எடுத்துக்கூறுதல் காண்க. தொடுத்த இதழ் - மாலையாகத் தொடுத்ததுபோன்ற சரக்கொன்றை; தொடுக்கப்பட்ட கொன்றைமாலை என்று உரைத்தலுமாம். விசாரசருமனார் தொடுத்துச் சூட்டிய இதழிமாலை என்றக் குறிப்புப் பட உரைக்கவும் நின்றது. ஆத்தியின்கீழ் மணலாற் சிவலிங்கந் தாபித்துக் கோயி லாக்கினாராதலின் அந்தத் தொடர்புபற்றி "ஆத்திமலரும் செழுந்தளிரும் முதலா" (1238) என்று ஆத்தியை முன்வைத்துக் கூறினாரேனும், முல்லைப்புறவுக்குரியதும் சிவபிரானுக்குச் சிறப்பாயுரியதுமாகிய கொன்றையும் உடன்கொள்ளப்படுமென்பது தாம் "பூமலி கொன்றை சூட்ட" (சாய்க்காடு - 6) என்ற திருநேரிசையும் காண்க. விசாரசருமனார் சிவமூர்த்தியாகிய குறிப்புடன் திருப்பள்ளித்தாமஞ்சாத்திக் காதல் கூர அருச்சித்தாராதலின் அவர் நினைத்துக் குறித்து அலங்கரித்த அந்தக் கோலத்துடன் வெளிப்பட்டு நிற்றலும் இறைவனருளின் இயல்பாமெனக் "ஆரொருவ ருள்குவா ருள்ளத் துள்ளே யவ்வுருவாய் நிற்கின்ற வருளுந் தோன்றும்" (பூவணம் - 10) என்ற திருத்தாண்டகமுங் காண்க.

துணைத்தாள் நிழற்கீழ் - துணைத்தாள் - இரண்டு பாதங்கள்; அடைந்தவர்க்குத் துணை பற்றுக்கோடு - ஆகிய திருவடி என்றலுமாம். "கழற்சேவடி யடைந்தார் களைகணெண்டும்" (தாண்டகம்). தாள் - திருவருள் நிறைவு. நிழல் - என்றது அவ்வருளின் நிறைவின் ஒருவர் பொருட்டு வெளிப்படும் நிலை. அருள் வெளிப்பட்ட பின்னரே அதன் அனுபவம் நிகழக் கூடியதாதலின் தாளின் கீழ் என்னாது தாள் நிழற்கீழ் என்றார். தாட்கீழ் எனவரும் இடங்களிலும் இவ்வாறே வருவித்துரைத்துக் கொள்ளத் தக்கது.

விழுந்தவரை எடுத்து - கீழ் வீழ்ந்தாராதலின் எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. வீழ்ந்தாலன்றி எடுத்தல் நிகழக் கூடாதாதலின், பெரியோர்கள்பாலும் இறைவர்பாலும் அருள்பெற வேண்டுவோர் அவர் காலின்கீழ் வீழ்தல் வேண்டும் என்பது இக்கருத்துப் பற்றியதாம். கீழ் வீழ்ந்த நிலையிலிருந்த பாண்டியநாட்டை மேலெழுவிக்க விரும்பிய குலச்சிறை நாயனார், ஆளுடையபிள்ளையார் வரும் வழியில் வீழ்ந்துகிடந்து அவரே வந்து தமது திருக்கைகளாற் றூக்கி எடுக்கும் வரையில் எழாமல் வீழ்ந்தபடியே கிடந்த வரலாறு இங்கு நினைவு கூரத்தற்பாலது (திருஞான - புரா - 656 - 657).

நோக்கி - அருட்பார்வை யளித்து.

"நம் .நாம்" என்று அருள்செய்து - இவை இறைவனார், விசாரசருமனாருக்கு உரைத்த உபதேசமாகிய உறுதிமொழிகள்.

எடுத்து - அணைத்தருளி - தடவி - என்றவை சிவபெருமான கையினுற நீண்டிச செயத செயலகள எடுத்தல் பாசநீககம செயதலும, அணைத்தல் - தடவுதல் சிவப பேறு பெறுவிததலும குறிததன "அனறு நினனுரு வாகத தடவியே யால வாயர னுகத தடவியே" (திருவியமகம - 5) என்ற ஆளுடையபிளளையாா தேவாரம காணக "சிததமல மறுவிததுச சிவமாககி" (அசசோ 1) என்ற திருவாசகக கருததும நினைவு கூாக அணைத்தலால சிவமாககப பெறுதலும, தடவுதலால அதனுள மூழகிச சிவவொளியிற ரோனறுதலுமாம இககருதது மேலவரும திருபபாட்டில "தீண்டப் பெற்ற" என்றதனுல விளககபபடுதல காணக சிவஞானமாபாடியம 11 சூததிர வுரையைத தழுவி அணைத்தல் - அருள விளககமும, தடவுதல் - ஆனநத விளககமு மாம எனறு கொளளலாமெனபா விதவான திரு சா பெரியசாமிப பிளளை "தீவகமா மென வுருவாய வநது நாதன றிருநோககாற பரிசததாற நிகழும வாககாற, பாவனை யால" (சிவபபிரகாசம - 8) என்றபடி இஙகு நோக்கி - அருள் செயது - தடவி என்ற வற்றால முறையே நோககால - வாககால - பரிசததால நிகழும தீககைகளும, இனம பற்றி ஏனைய தீககைகளும நிகழநதன எனக கொளளலாமெனபா ஸ்ரீ ந சிவபபிர காசதேசிகா.

எடுத்து - "எனனையிப பவததிற சேரா வகையெடுதது" என்ற சிவஞான சிததி யாா பாாகக.

ஈன்றதாதை - பெறறெடுதது வளாததுப பிரமோபதேசமும செயத தநதையை யும சிறபபுமமை தொககது

நம்போநட்டால் - நமககுச செயயும திருபபணிவிடை முட்டினறி நிறைவேறும பொருட்டு "ஆசசனையில இடையூறகறறும படையாக", "அறிநத இடையூ றகற றினராய" (1257) என்றது காணக

இனி உனக்கு நாம் அடுத்த தாதை எனக அடுத்த - பினமுறையால எனறு கொணடு ஈனறதாதை எறிநது பட்டொழிநதமையால அடுததததாதை - அடுததபடியில - எனக அடுத்த - தகுதியான எனறு கொணடு அவன உனககு அடாத தாதை, நாமே அடுததததாதை என்ற குறிபபும காணக இனி அடுதத - வழிபட்ட - தாதை என்றலு மாம இனி உனக்கு அடுத்த தாதை என்றது இதன முனனா எலலா உயிாகளுககும போல உனககும பொதுவகையால இறைவராயும தாதையாயு மிருநதோம, இனி அவவாறனறிச சிறபபு வகையால தாதை முறைமையால அடுதது மிகநெருஙகி விளங குவோம என்றதும ஆம

அணைத்தருளி - தடவி - உச்சிமோநது - மகிழ்நதருள - இவை தாதையா தம சிறுவரிடதது அனபினுற செயயம செயலகள தாதை என்ற முறைமை அருளி னுராதலின தாதைபோல இவை செயதருளினா இதனமேல மகனமையாகிய உரிமை தநத விவரம 1261-ல உரைபபாா 54

1260 (வி - ரை) திருமலர்க்கை தீண்டப்பெற்ற - தீண்டப் பெறற - தீணடப பெறறதனுல எனக காரணப பொருட்டாய வநத பெயரெசசம பெறறதனுல திருவருளின மூழகி ஒளியில தோனறினுா என்றதாம

அங்கண்மாயை யாக்கை - அஙகுத தீணடபபெறற யாககை - மாயையால ஆகிய உடமபு உயிாகளுககு உடமபு மாயையினினறும தரபபடுகினற தெனபது சாததிரம தரு என்கின்ற உடமபும, கரணம, புவனம, போகம என்ற இவையும எலலாம மாயையினினறும வருவனவாம

அளவின்று உயர்நத சிவமயமாய் என்றது மாயாவுடமபும கரணஙகளும சிவ வுடமபும சிவகரணஙகளும ஆகி பசு கரணங்கள எலலாம பதி கரணங்களாக மாறி

எனக "மறறவாககு நநதம கரணமபோ லலாமை காண" எனற திருககளிறறுப படியாரும், "ஊனுயிர வேறு செயதா ஞெடிததானமலே யுததமனே" எனற நமபிகள தேவாரமும "மாயை மாமாயை மாயா வருமிரு வினையின வாயமை, ஆயவா ருயிரின மேவும அருளொளி லொளியாய நிறகும" (சிவபபிரகாசம - 70) எனற ஞானசாத திரமும பிறவும காணக கைதீணடினதால மாயை யாககையே அதறகு மேற பட்ட அளவிலலா உயாவுடைய சிவமயமான யாககையாக மாறறபபெறறது, பரிசவேதியானது தான தீணடிய பொருளைப பொன்னுககுதலபோல எனக சிவ மயம் - சிவசொரூபம திருவருளில் மூழ்கி - அருடபெருககினுள அழுநதித தனவச மிழநது அருள நிறைவுபெறறு

பூமேல் அயன் முதலாந் துங்க அமரர் துதிசெய்ய - பூ மேல் அயன் - பூ - தாமரை, தாமரையில இருககும பிரமன துங்கம் - பெருமை சிவததுவ விளககமாகிய திருவருள வெளிபபாடு கணடு அமரா துதிததனா எனக "வானவாபூ மழைபொழிந தாா" (130) எனபது முதலிய இடஙகள காணக

பூ - பூமி எனறு கொணடு, அயன முதலாம பெருந தேவரும தமது தேவருலகம விடடுப, பூ மேல் - பூமியில வநது துதிகக எனறுரைததலு மொனறு "இநதப பூமி சிவனுயயக கொளகினற வாறு எனறு" விருமபிப பிரமன முதலியோா பூவுலகில வநது சிவபூசை செயகினறாாகள, அவாகள எலலாம சிவபூசையின பயனபெறச சணடீச ரைத துதிககினறாாகளாதலின இவவாறுகூறினா எனறலுமாம எனக

சூழ்ந்த ஒளியில் தோன்றினர் - தமமை உளளடககி மேற சூழநது எழுநத சிவ வொளியில விளஙகினா சிவப்பிரகாசம் எனபது வடமொழி இவவொளி ஞானக கணணாற காணபபடுவதாகும

சிவபெருமான வெளிபபடடுக கைதீணடியதனால மாயையுடமபு சிவவுடமபாய விளஙகினமை இபபாடடிற கூறபபடடது. இதனை "அநத உடமபு தனனுடனே அரனா மகனா ராயினா" (1264) எனபது காணக

சூழ்ந்த ஒளி எனபது சிவததுவ விளககமாகிய பேரொளி. இததகைய ஒளி பெரி யோாகளுடலைச சூழநது விளஙகு மெனபது "அஙக ணேரொளி யாயிர ஞாயிறு பொஙகு பேரொளி போனறு" (26) எனறதனாலும காணக 55

1261. அணடா பிரானுந தொணடாதமக கதிப னாககி யனைததுநாம
உணட கலமு முடுபபனவுஞ் சூடு வனவு முனககாகச
சணடீ சனுமாம பதநதநதோ" மெனறங கவாபொற றடமுடிககுத
துணட மதிசோ சடைககொன்றை மாலை வாங்கிச் சூட்டினா. ருரு

(இ - ள்) வெளிபபடை தேவாகளது பெருமானாகிய சிவபிரானும விசாரசரு மனாரைத தொணடாகளுககெலலாம அதிபராக ஆககி, "நாம உணடபரிகலமும, உடுககும உடைகளும, சூடும மாலை அணிகலன முதலியனவும ஆகிய அனைததும உனககே உரிமையாகுமபடி **சண்டீசன்** ஆகும பதவியையும தநதோம" எனறு சொலலி அவருடைய அழகிய பெரிய திருமுடிககுத தமது பிறைசசநதிரன இருககும சடையிறசூடிய கொனறைமலா மாலையை எடுததுச சூடடியருளினா

(வி - ரை) **அதிபன் ஆக்கி** - சூழநதஒளியிற றோனறிய அவரை எனச செயபபடு பொருள முனபாடடிலிருநது வருவிகக

தொண்டர்தமக்கு அதிபன் ஆக்கி - தொணடாகளுககெலலாம நாயகராக - முதலவராகச - செயது "சோதி மணிமுடித தாமமு நாமமும தொண்டர்க்கு நாயகமும்" (திருபபலலாணடு) எனறது காணக.

உண்ட கலமும், உடுப்பனவும், சூடுவனவுமாகிய அனைத்தும் எனக அனைத்தும் எனற முறறுமமையால "பூதலததோரும வணஙகப பொறகோயில" முதலியன வாய இருககூறுதலையும கொளக

உனக்காகச் சண்டீசனுமாம் பதம் - உனககே உரிமையாகுமாறு சணடீசன எனகிறபதவியை

சண்டீசர் எனபது ஒரு பதவி, அலலது தானம சிவபெருமான, அமபிகை, விநாயகா, முருககடவுள சூரியன இவாகளுககெலலாம அவவம மூாததிகளை நெருஙகி அநதநத நிலையில சணடீசபதம உணடு அவவவறறில வாழபவாகள அவவம மூாததிகளை வழிபடுவோாககு அவவவழிபாடுகளின பயனை அளிபபா சிவபெருமானுடைய சணடீச பததததில இநதககறபததில வாழபவா இசசரிததத்தில கணட விசாரசருமனாாவா இவா இபபதவியின பெயரால அழைககபபடுகினறாா சூரியமூாததியிடம உளள சணடி தேசசசணடா எனபபடுவா அவவாறே அமபிகை விநாயகா முருககடவுள இவாகளது சணடபததது வாழவோா முறையே நீலிச சணடன, ஆமபோசசணடன, மாதருசசணடன எனறு பெயாபெறுவா சிவபெரு மானது சணடபததில வாழவோா தொனிசசணடா எனபபடுவாா இவவரலாறு களையெலலாம ஆகமஙகளுள விரிவாயக கணடுகொளக

சண்டீசனுமாம் பதம் - தொணடாதமக கதிபனுக ஆககியதுடன என உமமை இறநதது தழுவிய எசசவுமமை

உனக்காக - சிவநினமாலியஙகளாகிய அமுது, பரிவடடம, மாலை முதலியவை கள சணடீசருககு உரியன இவாககுக கோயில சிவாலயததில அபிடேகததீாததத தொடடிககு அடுதது அமைககபபடும சிவபெருமானுடன இடையறாத தியானத தொடாபுடையாராதலின இவரது கோயிலுககும சிவதீாததத தொடடிககும இடையே குறுககிடடுபபோகலாகாது எனபது சிவாலய தரிசன விதிகளுள ஒனறு சிவதரிச னம சணடீச தரிசனப பிராாததனையுடன நிறைவேறுகிறது சணடீசா கோயிலை யடைநது வணஙகிக கைகளைததடடித தாமபெறற சிவ நினமாலியப பிரசாதங களை அவரிடம சோதததுச சிவதரிசன பலனைததர வேணடுமெனறு பிராாததிதது அவா பாறபெறற விபூதியை அணிநதுகொளள வேணடுமெனபது விதி சிவ நினமாலியங களைச சிவதீககையிலலாதவாகள புசிககலாகாது, சணடீச நினமாலியததை எவரும புசிககலாகாது, எனறிவவாறு பலவும சிவாகமஙகளுள் விதிககபபடடுளளன. அவறறை நலலாசிரியாபாறகேடடு ஒழுகுவது சைவ நனமககளின கடமை *

உண்டகலம் - நிவேதனமாயின உணவாகிய பரிகலம பரிகலசேடம எனபா வடவா உண்டு மிகுநத உணவு பரிகலம - கலம் என வநதது.

உண்டகலம் - உடுப்பன - சூடுவன - அனைத்தும் உனக்காக எனறதனுல சிவனுககு நிவேதிதத திருஅமுதே சணடீசருககு ஊடடததககது, அவருககு உடுதத ஆடையே உடுககவும, சூடடியமாலை - அணிகள எனபவையே சூடடி அலஙகரிககவும தககன எனபதாம

துண்டமதி - பிறைசசநதிரன வாங்கி - எடுதது கொன்றைமாலை - சிவனுக குரிய திருவடையாளமாலை

*முக்கிய குறிப்பு —வழிபடுவோா சணடீசமூாததியின பேரில தமது ஆடை களின நூலிழைகளை எடுததுபபோடும கெடட வழககம பல கோயிலகளிற காணபபடு கிறது இது பெருஞ சிவாபராதமாம சிவனுககுச சாததிய நினமாலியமான ஆடையே சணடீசருககுச சாததபபடுவதாகும மககள தாஙகளணிநது அசுததமான ஆடைகளின இழைகளைப போடுதல மிகவும அநுசிதமும பாவமுமாகும.

உனக்காக - தந்தையின் உரிமை மகனாக காதும் என்றபடி. "அடுத்த தாதை இனி உனக்கு நாம" (1259) என்று கொண்டாராதலின் தமது உரிமைகளையெல்லாம் தந்து மகனாராக்கிக் கொண்டருளினார் எனக். சூட்டுதல் - மகுடம் சூட்டுதலைக் குறிப்பால் உணர்த்தி நிற்றலுங்காண்க. மதிசேர்சடைக் கொன்றைமாலை என்ற குறிப்புமது. 56

1262. எல்லா வுலகு மார்ப்பெடுப்ப வெங்கு மலர்மா ரிகள்பொழியப்
பல்லா யிரவர் கணநாதர் பாடி யாடிக் களிபயிலச்
சொல்லார் மறைகள் துதிசெய்யச் சூழ்பல் லியங்க ளெழச்சைவ
நல்லா றோங்க நாயகமா நங்கள் பெருமான் றொழுதணைந்தார். ௫௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. எல்லா உலகங்களில் உள்ளோரும் மகிழ்ச்சியினாலே அரகரவென்று ஆரவாரிக்கவும், எவ்விடத்தும் பூமழை பொழியவும், பற்பல ஆயிரம் சிவகணநாதர்கள் பாடியும் ஆடியும் களிப்படையவும், வேதங்கள் மொழிகளால் நிறைந்த துதிகளைச்செய்யவும், நாற்புறமுஞ்சூழ்ந்த பலவகைவாத்தியங்கள் முழங்கவும், சைவ நன்னெறியானது ஓங்கி வளரும்படியாக, நமது பெருமானாகிய நாயனார் சிவபிரானைத் தொழுது, தலைவராகத் தமது சண்டீசபதவியில் அணைந்தனர்.

(வி - ரை) ஆர்ப்பெடுப்ப - பொழியக் - களிபயிலத் - துதிசெய்ய - எழ - என்றவை முன் ஐந்து பாட்டுக்களிற் போந்த திருவருள் வெளிப்பாடுபெற்று நிகழ்ந்தவை.

சைவ நல்லாறு ஓங்க என்பது ஓங்கும்பொருட்டு என; நாயனார் நாயகம்பெற்று அணைந்ததன் பயன் குறித்தது. சிவபூசையின் பெருமையை உலகம் அறிந்து பயன் பெறுதல் குறிப்பு. "சைவ வாய்மை வளர" 1217 என்றதை இங்கு நினைவு கூர்க.

நாயகமா - தலைவராக. முன்பாட்டிற் கூறியபடி "தொண்டர்தமக் கதிப னாக்கி" னாராதலின் அவ்வாறே நாயகமாக அணைந்தனர். ஆக - என்பது ஆ - என ஈறுகுறைந்து வந்தது.

நங்கள் பெருமான் - தொண்டர்தமக் கதிபராக ஆயினமையின் நமக்கெல்லாம் தலைவர் - பெருமானார் என்பது குறித்து நின்றது.

தொழுது - தமக்கு மாலைசூட்டிப் பதமளித்த சிவபெருமானைக் கும்பிட்டு.

அணைந்தார் - தமக்குத் தந்த சண்டீசராகிய பதத்திற் சேர்ந்தனர் எனக்.

கணநாதர் பாடி ஆடிக் களிபயில - இவை இவரைத் தலைவராகக் கிடைக்கப் பெற்ற மகிழ்ச்சியின் விளைவு.

மறைகள் சொல்லார் துதிசெய்ய எனக் மறைகள் தாமே துதி முழக்கின என்பதாம். **இயங்கள் எழ** - இவை தேவதுந்துபி முழக்குக்கள். **மலர்மாரி** - தேவர்கள் பொழியும் கற்பகப்பூமழை. 57

1263. ஞால மறியப் பிழைபுரிந்து நம்ப ரருளா னான்மறையின்
சீல திகழுஞ் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளை யார்தந் திருக்கையிற்
கோல மழுவா லேறுண்டு குற்ற நீங்கிச் சுற்றமுடன்
மூல முதல்வர் சிவலோக மெய்தப் பெற்றான் முதுமறையோன். ௫௮

(இ - ள்) வெளிப்படை. வயதான முதிர்ந்த மறையோனாகிய எச்சதத்தன் உலக மறியும்படி சிவாபராதஞ் செய்தும், சிவபெருமானது திருவருளினாலே, நான்மறையின் நல்ல ஒழுக்கம் விளங்கும் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளையாருடைய திருக்கையில் ஏந்திய அழகிய மழுவினாலே எறியப்பட்டதனாலே, அந்தப் பிழையினின்றும் நீங்கினவனாகித், தன் சுற்றத்தாருடனே மூலமுதல்வருடைய சிவலோகத்தில் சேரும் பேற்றினைப்பெற்றான்.

(வி - ரை) ஞாலமறிய - *உலகததாரெலலாருங்காண வெளிபபடையாக.*

பிழை புரிந்தும் - பிழை - *சிவாபராதம - சிவனடியாரிடத்திலும சிவனிடத்திலும குற்றம செயதமை உமமை இழிவு சிறபபு பிழைபுரிநதும குற்றம நீங்கிச சிவலோக மெயதபபெற்றுன எனக பிழை இங்குக கழுவாயிலலாத சிவாபராதம குறித்தது அநதப பெரும பிழையின குற்றமும நீங்கபபெற்ற காரணம கூறுவாராய,* அது, நம்பரருளால் பிள்ளையார் தம் திருக்கையிற் கோலமழுவால் எறுண்டமையாம *என்று மேலே தொடரநது கூறுவது காணக*

நம்பரருளால்-*இவவாறு இககுற்றத தீரவு நமபரருளாதலுககுக காரணம இரணடு வகையாலறிவிததார அவை "மேதககவர தமபால மேவும பெருமை வெளிபபடுப பான, அரவ மேவுஞ சடைமுடையா ரருளா மெனன"* (1253) *என்றதனுல எசச தததனுககு வந்த கோபம, விசாரசருமனுரது பெருமையினை உலகுககு வெளிபபடுதது வதற்குத திருவருளால வநதது எனபதொன்று, "கோல எடுத்தாககு அதுவே முறைமையினுல வநது மழுவாயிட"* (1256) *என்றதனுல அசசிவாபராதத்தினைப போககி அருளினுல கோலே மழுவாயிற்று எனபதொனறு எனக.*

நான்மறையின் சீலம் திகழும் சேய்ஞலூர் *எனவும,* சீலம் திகழும் பிள்ளையார் *எனவும உரைகக நினறது* திகழும் - ஊர் *என்ற பொருள, மறையவரபதி யாதலின திகழ்தற்கிடமாகிய ஊர என்றதாம*

சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளையார் - *சேயஞலூரில அவதரிதத சிவகுமாரா எனக மூதத பிளளையார என்று விநாயகப பெருமானையும, இளைய பிளளையார என்று முருகப பெருமானையும, ஆளுடைய பிளளையார என்று திருஞானசமபநதப பெருமானையும சிவபெருமானது பிளளைகளாகும காரணததால வழஙகுதல காணக "யாவாககுந தநதைதா யெனுமவரிப படியளிததா, ராவதனு லாளுடைய பிளளையா ராய"* (திருஞான - புரா - 69) *என்று இச சொறபொருளை விரிததமை காணக.* ஆர் - *விகுதி சிறப புணாததிற்று*

பிள்ளையார் *என்றும,* திருக்கை *என்றும,* கோலமழு *என்றும சிறபபிததது தீரத தறகரிய சிவாபராதத்தையும தீர்ககததகக திருவருடகுக காரணமாயினற சிறபபு உணாததுதற்கு எனக*

ஏறுண்ணுதல் - *எறியபபடுதல* ஏறுண்டு - *ஏறுணடதினுல ஏறுணடு* - *நீங்கி எனக* உண்டு - *பெற்று* ஏறு - *எறிகை*

நீங்கி - எய்தப்பெற்றான் - *நீங்கியதனுல - சேரும பேறுபெற்றனன ஏறுணடதனுல நீங்கினுன, நீங்கியதனுல எயதினுன என்று ஒன்றற்கொன்று காரணமாயிற்று " தநதைதா ளொடும பிறவிததா ளெறிநது "* (திருவிளை - புரா) *என்றதும காணக*

சிவலோகம் எய்தப்பெற்றான் - *தனது குற்றததினுல நரகலோகத்தில நெடுங காலம கிடககவேணடியவன அதற்கு மாறுகச சிவலோகததை யடையபபெற்றனன எனபது குறிபபு இவன சிவனடியாரைப பகைததுச சிவலோகமடைநதவாகளுள ஒருவன திருததொணடாபுராண வரலாறு* (48) *பாாகக*

முதுமறையோன் - முதுமை *வயதளவினனினறது "மறைமுதியோன"* (1249) *எனறவிடத்துரைத்தவை பாாகக*

சுற்றமுடன் - *இவாகள விசாரசருமனுரின தொடாபுகொணட புணணிய விசேடததினுல சிவனுலகடைநதவாகள " மூவேழ சுறற முரணுறு நரகிடை, யாழாமே யரு ளரசே போற்றி " என்ற திருவாசகம காணக "கோததிரததி லெருபததோர தலை முறைககு முததிவரங கொடுபபோ மெனமுரா" என்ற அருணுசலபுராணமும பாாகக.*

பிள்ளை யார்தந் திருக்கையின் கோல மழுவா லேறுண்டு குற்ற நீங்கினுனாயினும், மூலமுதல்வர் சிவலோக மெய்தப்பெற்றுச் சிவபெருமானது அங்கீகாரமும் பெற்ற னாயினும், எங்கள் ஆசிரியர் பெருமானது திருவாக்கானது அடியார்க்குச் சொல்லும் சிறப்பினை வேறெவருக்கும் சொல்ல இடந்தராதென்பதனை அவன் சிவலோகமடைந்த இந்த இடத்தினும் "பெற்றன் முதுமறையோன்" என்று அவனை முன்போலவே ஒருமையினும், நாயனாரைப் "பிள்ளையார் தமதிருக்கை" என்று சிறப்புப்பன்மையிலும் கூறியதனாலறிக இதுபற்றி முன்னர் உரைத்தவையும் நினைவுகூர்க 58

1264. வந்து மிகைசெய் தாதைதாண் மழுவாற் றுணித்த மறைச்சிறுவர்
அந்த வுடம்பு தன்னுடனே யரனார் மகனா ராயினார்,
இந்த நிலைமை யறிந்தாரார்? ஈறி லாதார் தமக்கன்பு
தந்த வடியார் செய்தனவே தவமா மன்றே. சாற்றுங்கால்? ருக

(இ - ள்) வெளிப்படை வந்து தகாதகாரியம் செய்த தந்தையுடைய கால்களை மழுவினால் வெட்டி வீழ்த்திய மறைச்சிறுவர் அந்த உடம்புடனே சிவபெருமானது திருமகனாராக ஆயினார் யாவரே இந்த நிலைமையினை அறிந்தவர்கள்? சொல்லப்புகு வோமாகில் எஞ்ஞான்றும் ஈறில்லாதவராகிய சிவபெருமானுக்கு அன்பு தந்த அடியார்கள் செய்தவை எவையோ அவையே தவமாகுமன்றோ?

(வி - ரை) வந்து "மைந்தனார் தாம் போயின்பின் மறைந்து சென்று" (1249) எனவும், குராமரத்தின் மேலிருந்து கோபத்துடன் வந்து, எனவும் உரைக்க வந்து - வந்தும் - நல்ல குலத்தில், நல்ல கோத்திரத்தில், நல்ல மரபில் வந்தும் என்று, உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கதாகக் கொண்டு, உரைப்பினும் பொருந்தும்

மிகை - செய்யத்தகாத செயல் வரம்புகடந்த செய்கை

அந்த உடம்பு - அந்த - இப்பூவுலகில் ஒரு பெயரும் உருவும் தாங்கி எச்சதத்தனுக்கு மகனாராகப் பிறந்து வளர்ந்து இதுகாறும் செயல்செய்த அந்த என் முன்னறி சுட்டு உடம்பு - "அங்கண மாயை யாக்கை" (1260) என்றபடி மாயாஉடம்பு

அந்த உடம்பு தன்னுடனே அரனார் மகனா ராயினார் என்றது மாயை உடம்பு அதன் தன்மை திரிந்து சிவமயமாய்ப் பொங்கி எழுந்து திருவருளின் மூழ்கிச் சிவ வொளியில் தோன்றியதாதலின் அவ்வுடம்புடனே சிவனார் மகனாராவதற்கு ஏதுவா யிற்று "ஊனுயிர் வேறுசெய்தான்", "யானையின்மேல் என்னுடல் காட்டுவித் தான்", "மான்வ யாக்கையொடு" என்பன இத்தன்மையை விளக்குவனவாம்

அறிந்தார்ஆர்? வினா ஒருவரும் அறியும் வலியிலர் என்பது குறித்தது எவரும் பசுஞான பாசஞானங்களால் அறிய வலியிலர்

அன்புதந்த - தம்மையும் தம்முடையவாகக் கொண்ட உயிர்ப்பொருள் உயிரில் பொருள் எல்லாவற்றையும் இறைவருக்குத் தந்த, அவருக்கு உடைமையாக ஒப்புக் கொடுத்த

அடியார் - அடிமை செய்வோர் தம்மையே தந்து விட்டமையால் அடிமைகளாய தம்வசமின்றி அவர் வசமேயாயினவர் என்று குறிக்க இங்கு அடியார் என்ற சொல்லாற் கூறினார்

செய்தனவே தவமாம் அன்றே? ஏகாரம், தவமென்று உலகில் விதிக்கப்படாதனவும் விதிக்கு மாறாயினவும் என்பதனைக் குறிப்பாலுணர்த்தி நின்றது "செய்தனவே தவமாக்கும் அத்தன்" என்ற திருவாசகச் சொல்லும் பொருளும் ஆகிய ஆட்சி போற்றப்பட்டது காண்க. (திருத்தோணோக்கம் - 6)

சாற்றுங்கால் தவமா மன்றே? எனச் சொல்லப்புகின் அடியார் செய்தனவே தவம், தவம் என்பது வேறில்லை, தவமென்று நூல்களால் விதிக்கப்பட்டனவும் அடிமைத்திற முனைப்பில் உறைத்து நின்று அடியார் செய்தனராகில் அவையே தவமாம் என்பது. "ஆருலகி லிதனுண்மை யறிந்துரைக்க விசைந்தெழுவார்" (1205) என்று தொடங்கிக் காட்டிய கருத்தையே இங்கு அனுபவத்தின் முடித்துக் காட்டிய திறமும் பண்பும் காண்க.

இவ்வுண்மையை "அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமு மறம தாகும், பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும், வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி, நரரினிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மை யாயதே" (2 - 29) என்றும், "அவனிவனா யின்றமுறை யேக னாகி யரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங் குற்றம் பரிவாற் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாகி விடுமே" (10 - 1) என்றும் வரும் சிவஞானசித்தியார் திருவாக்குக்கள் விளக்குவனவாம். 59

குறிப்பு:—பாராயணஞ் செய்வோர் 1217 - 1221 - 1234 - 1243 - 1250 பாட்டுக்களில் நிறுத்தி வாசிக்கலாம்.

சரிதச் சுருக்கம்:—பொன்னியாறு எந்நாளும் பொய்யாது பாய்ந்து செழிப்புத் தரும் **சோழநாட்டில், மண்ணியாற்றின்** தென்கரையில், முன்னாள் கிரவுஞ்ச மலையையும் தாரகாசுரனையும் சங்கரித்துத் தாம் ஏந்திய வேலாயுதத்தின் தன்மையை வெளிப்படக் காட்டிப், பின்னாள் சூரபன்மனாதியோரைச் செயிக்க நின்றவராகிய முருகப் பெருமானால், நிலைபெறும்படி உளதாக்கப்பட்ட காரணத்தால் **சேய்ஞலூர்** என்ற பேர்பெற்ற ஊர் மறையவர் விளங்கி வாழும் பதியாகும். அதில்வாழும் மறையவர்கள் வேதவாய்மை ஒழுக்கத்திற் சிறந்தவர்கள். மாணவர்களும் ஆசானும் கூடிய வேதம் பயிலிடங்கள் அங்கு விளங்குவன. வேள்விச் சாலைகளும் பல உள்ளன. அந்நகரத்தின் தெருவுகள் பொழுதுதோறும் பால் மடிசுரந்து செல்லும் பசுக்கூட்டங்களாலும், தாம் கற்ற வேதப்பகுதிகளைக் கணித்துக்கொண்டும் சமிதை கொண்டும் கூட்டமாகச் செல்லும் வேதம் பயில் மாணவர் கூட்டங்களாலும், அழகிய நீர்த்தடங்களில் மூழ்கிச் செல்லும் மறையவர்மகளிர்களாலும் பொலிவுற்றுவிளங்குவன. அந்நகரைச் சுற்றிலும் நெல் கமுகு முதலிய பயிர்கள் செழித்துள்ளன. தாமரைத் தடங்களும் அங்கு நிறைந்து காண உள்ளன. வழிக்கரைகளைக் காஞ்சிமரங்கள் நிழல் செய்வன.

தில்லையெல்லை யெல்லாம் பொன்மயமாக்கித் திருப்பணிசெய்த அபய குலோத்துங்க அநபாயச் சோழ அரசரின் முந்தையோர்களாகிய சோழ அரசமரபினர் முடிசூட்டிக் கொள்ளும் ஐந்து நகரங்களில் ஒன்றாகியது அவ்வூர். பண்ணுக்கு இசையும், பாலுக்குச் சுவையும், கண்ணுக்குப் பெருகு ஒளியும், கருத்துக்குத் திருவைந்தெழுத்தும், விண்ணுக்கு மழையும், வேதத்துக்குச் சைவமும் பயனாவனபோல, மண்ணுலகத்துக்குப் பயனாக விளங்கும் அந்தப் பதியின் பெருமை அளவுபடாததாகும்.

பெருமையுடைய அந்தப் பதியிலே **மறையவர் மரபிலே** இல்வாழ்க்கையிற் சிறந்த **காசிபகோத்திரத்திலே** தலைமைபெற்ற குடியிலே, அரதனமும் நஞ்சும் ஒருங்கே அளிக்கும் அரவுபோல, நல்வினை தீவினையிரண்டற்கும் ஓருருவாகிய **எச்சதத்தன்** என்ற மறையவன் ஒருவன் உள்ளனன். அவனுடைய திருமனைவி ஏற்ற நற்குடியிற் பிறந்தவள், சுற்றந்தழுவும் சிறப்புடைய இல்வாழ்க்கைத் தொழிலுடையவள், துணைப் புதல்வற் பெற்று விளங்கும் தவமுடையவள், உலகப்பற்றை யெறியும் இறைவன் பற்று வருதற்குச் சார்பாயுள்ளவள், அவள் பெயர் **பவித்திரை** என்பதாம். நன்மை

செய்யும் இவர்கள்பால், வேதநெறி விளங்கவும் வேதியர்குலம் பெருகவும், ஏழுலகங் களும் உய்யவும், சிவபெருமானது சைவ உண்மை வளரவும், மாதவர்களுடைய வெற்றி உலகில் விளக்கமுறவும் விசாரசருமனார் என்ற பெயரால் விளங்குமவர் வந்து உதயமாயினார்.

அவருக்கு ஐந்து வயது அணைந்தபோது, முன்னைப் பிறப்பின் அறிவு தொடர்ந்து வருதலாலே, முகையாய் விரியும் மலரில் மணம் வருவதுபோல், ஆறங்கமுடனே நிறைந்த வேதங்களுடன் முன்னே சிவபிரான் மொழிந்தருளிய ஆகமங்களின் அறிவு அவரது மனத்தினுட் சிறந்து விளங்கிற்று. அவர்க்கு ஏழுவயதாகிய அளவிலே அவருடைய பெற்றோர்கள் தமது மரபின் வழக்கின்படியே உபநயனம் என்ற சடங்கினையும் செய்வித்துக் கலைபயிலும் செய்கையினையும் செய்வித்தனர். ஆசிரியர் சொல்வதன் முன்னே வேதாகமங்களையும் பல கலைகளையும் தம்மனத்துக் கொண்ட அவரது அறிவின் திறத்தினைக் கண்டு, கற்பிக்கும் மறையோர்கள் அதிசயித்தார்கள். அளவில்லாத கலைகளின் பொருள்களுக்கெல்லாம் எல்லையாய் உள்ளது தில்லைத் திருவம்பலத்தில் அருட் கூத்தியற்றும் திருவடியேயாகும் என்று அந்தச் சிறிய பெருந்தகையார் தெளிந்தனர்; தெளியவே, அதனால் அருட்கூத்தரே நம்மை ஆளுடைய தலைவராவார் என்ற உண்மை எப்பொழுதும் அவரது சிந்தையில் ஊற்றெடுத்து வருவதாயிற்று. வரவே, அன்பினால் உளதாகும் திருத்தொண்டின் கடமையே இயல்பாய் எழுகின்ற முயற்சியாய் அவரது கருத்தினுள் அம்முயற்சியிற் காதல் மேன்மேல் எழுந்தது. அவ்வுறுதிப்பாட்டில் நோ் நின்று உறைத்து அவர் விளங்கிவருவாராயினர்.

அந்நாள்களில் ஒருநாள் வேதம் பயிலும் மாணவர் கூட்டத்துடன் விசாரசருமனார் ஊர் ஆனிரையினுடன் போகும்போது ஈன்றணியதொரு பசு தன்னை மேய்க்கும் ஆயனைக் கொம்பினால் முட்டப்போயிற்று. அவன் ஒருசிறிதும் கூசாமல் தன்கையிற் கொண்ட கோலினால் அப்பசுவினைப் புடைக்கப், பசுவின்மேல்வைத்த மிக்க அன்பினால் அவனைக் கோபித்து மேற்சென்று, விசாரசருமனார் விலக்கினார். எல்லாக் கலைகளும் வேதங்களும் ஆகமநூல்களும் கூடிய தொகுதியினால் பொருளின்நிலை நிச்சயித்து உண்மை உணர்ந்துகொண்ட தமது திருவுள்ளத்தாலே பசுக்களின் பெருமையினை அறிந்துகொண்டவராய், அவர் ஆயனை நோக்கி அருள் செய்வாராகி, "ஆனினங்கள் எல்லாயோனிபேதங்களிலும் சிறந்தன, தூயதீர்த்தங்கள் எல்லாம் என்றும் பொருந்தப்பெற்றன, தேவர் முனிவர் கடவுளர் கூட்டங்கள் சூழ்ந்து பிரியாத அங்கமுடையன, அச்சிறப்பினாலே ஈன்றவன்றே சிவபெருமான் விரும்பியாடுதற்குப் பஞ்சகவ்வியம் தரும் உரிமையுடையன, மேலும் சிவன் சாதனம் திருநீற்றினைத்தரும் மூலமாகிய கோமயம் அவதாரஞ்செய்யும் இடமாவன, அன்றியும் இவை சிவபிரானும் உமையம்மையாரும் சேர எழுந்தருளும் விடைத்தேவரின் குலத்தைச் சேர்ந்தன" என்று இன்னபலவும் நினைந்தனர். "இத்தகைய பசுக்களைக் காத்தலே சிறந்தகடன், இதுவே சிவன் சேவடிகளை வழிபடும் நெறியுமாகும்" என்று துணிந்தனர். ஆயனை நோக்கி "நீ ஆனிரை மேய்க்குந்தொழிலை ஒழிக; நானே இனி மேய்ப்பேன்" என்றார். அவனும் அஞ்சி, வணங்கிப் போய்விட்டான்.

மறையோர்களின் இசைவும் பெற்றவராய்ப் பசும்பயிருக்கு மழைவருதல்போல் விசாரசருமனார் ஆனிரை மேய்க்க வந்தனர். கோலும் கயிறுங்கொண்டு, பிரமசரிய வேடங்களுடன் வரும் அவர், பாலும் பயனும் பெருகவருகின்ற பசுக்களை மேய்க்கின்ற பணியினாலே மிகவும் புல்உள்ள இடங்களில் அவை வேண்டுமளவும் உண்ணும்படி உடன்சென்று, புலமிகும் காலங்களில் மேய்த்தும் கையாற் பறித்துக் கொடுத்தும் அவற்றின் பசியைப்போக்கி, இதமாகிய நீர்உண்ணும் துறையில் நல்லதண்ணீரை

ஊடடி, அவறறுககு நேரும பயஙகள வாராமறகாதது, நலல வழிகளிறசெலுததி, நிழலில அமாவிததுப பாலதரும வேளையில தவருது உடையவா மனைகள தோறும கொணடு செலுததி வநதனா மணணியாறறின கரையில வளாகினற மூலலைப புறவின பககத திலும, படுகரின பககததிலும, சோலைகளைசசாாநத கரைகளின பககததிலும ஆனிரை களை இவவாறு மேயததுச, சமிதையும அரணியுமகொணடு, இரவுபடுமுன விசாரசரும ஞா ஊாிறசோநத நனனுளகள பலவாகும இபபடிக காபபாறறபபடட அதனுல ஆனிரைகளெலலாம அழகுடன விளஙகிப பெருகித, தமது மனஙகொணட பெரு மகிழசசியினுல இருபோதும தூய இனிய பால மடிபெருகிச சொரிய முலைகள சுரந தன ஆனிரைகள முனனையினும அனேகமடஙகு கறபபனவாயின அதுகணடு "இப பிரமசாரி மேயததறபின ஓமதேனுககள மாணபுடையனவாயின" எனறு மறையோா கள எலலாரும மனமகிழநதனா பசுககள எலலாவகையாலும கொணட மகிழசசி அளவினறிப பெருகியதனுல மனையில உளள தமது கனறுகளைப பிரிநதபோதிலும தமமுடன வரும சிறிய மறைககனருகிய விசாரசருமரைககணடு அவா பககததிற சென்று உருகித, தாயபோலக கனைதது மடிசுரநது கறவாமே முலைகளினறும பால பொழிநதன அதனைககணட விசாரசருமனுாது செமமை நெறியே செலலும மன மானது அநதபபால சிவபிரானுககுத திருமஞசனமாகும குறிப்பினை உணாநதது, உண ரவே, அவா அதனை மேலும நினைநது தெளிநது, சிவனுா பூசைசெயயும ஆசை மிகப பெறறனா, பெறவே, முன பிறபபிற செயத அாசசனையின தொடாசசியே விளையாட டாக நிகழநது அனபு பொஙகியது, பொஙகவே, அவா மணணியாறறின மணறறிடரில ஆததிமரததினடியில சிவபெருமானது திருமேனியாகிய இலிஙககககுறியினை மணலாற செயது சிவாலயமும கோபுரமும சுறறுலயமும வகுததனா ஆததிமலரும செழுந தளிரும முதலாக அருகில முலலைபபுறவில தேடிச சிவனுககுச சாததலாகும திருப பளளிததாமஙகொயது இலைகோதத பூஙகூடையிற கொணாநது மணநதஙகிட வைத தனா நலல நவகுமபஙகளைககொணடு பசுககள மேயும இடஙகளிற சென்று பாற பசுககள ஒனறுக கொருகாலாக முலைதீணடவே அவை கனைததுப பால பொழிந தன அநதப பாறகுடஙகளைக கொணாநது வெணமணலாலயததில தாபிததனா முனனை வழியினவரும அனபின ெறுடடாயாலே அருசசிததுப பாலினறிருமஞசன மாடடினா அவரது அனபினுளளே நிறைநது அவா குறித்த பூசையினை ஆளுடை யாரும அமாநது கொளகினருராயினா இவவாறு செயயும ஒருமை நினைவுகொணட பூசையில பூசைககுரிய உறுபபுககளான திருவமுது புகை சாநதம விளககு முதலான வறறில தாம தேடிககொளளாதனவறறை அனபினலே நிறைவு செயதுகொணடு முறையால வரும அநநெறியிலே அருசசிதது வணஙகி விசாரசருமனுா மகிழகினருரா யினா இவவாறு அவரது பூசனைககுக குடஙகள நிறையப பாலசொரிநதும, ஆனி னஙகள பால குறைவிலலாமல மறையோா மனைகளிலும முனபு தரும வளஙகள சிறககநிகழநதன

இவவாறே பல நாளும பூசையே திருவிளையாடடாக இயலபில விசாரசரும னுா செயயும இதனைக கணடும, இதன திறததினை அறியாத அயல மறறொருவன இதனை அவவூா மறையவாகளுககு அறிவிததான அது கேடட சபையிலிருநத மறை யோா "எமபசுககளை இசசையறிநது மேயபபேன எனறு கொணடு சென்று வஞசனை யாய ஒழுகும மாணவகனின பொலலாஙகினைச சொலவதறகு அவனுடைய தநதையை அழைமின" எனருாகள அவவாறே அழைககபபடடு எசசதததனும வநதனன. அவனிடம மறையோா தாமகேடட செயதியைக கூறினா. அவன பயநது "சிறு மாணவகன செயத இதனைச சிறிதும நான முனபு அறிநதிலேன, இதனமுன நிகழநத

தனை நீஙகள பொறுததல வேணடும. இனிப புகுதிற குறறம எனதேயாம" எனறு குறையிரநது விடைபபெறறுச சென்று, பழியொனறு வநததே எனக கவன்று, அதனை மகனாிடம சொலலாதவனாய், "இநத நிலைமையினை நானே நேரில அறிவேன" எனறுடகொணடு, அவவிரவு கழிநத பிறறைநாள விசாரசருமனா ஆனிரை மேயககப போயினபின அவா பினபு மறைநது செனறனன. மகனா ஆனிரைகளை மணணி மணறகுறையில மேயபபதறகுச சோததுக கொணடு போனதை அறிநது அருகே நினறதொரு குராமரததினமேல ஏறி நிகழவதனை அறிவதறகாக அவன ஒளிததிருநதான். அனபு புரிகினற பிரமசாரிகளும நீரின முழுகிச, சிவனாருககு முனபோல மணறகோயில செயது, திருபபளளிததாமங கொயது, ஆன் முலைபபாற குடஙகளையும உரிய இடததிற கொணடுவநது தாபிதது, வேணடுவனவாகிய பிறவறறையும அமைததுககொணடனா. விதியின நினற விளையாடடினால தமது அரிய பூசனையைத தொடஙகி ஒனறுபடட மனததோடு ஆளுடைய நாதனா திருமுடியினமேல மலாசாததிப பாறகுடஙகளையும எடுதது அனபுடன திருமஞசனம ஆடடினா. அதனைக கணடவுடன மேனமையுடைய விசாரசருமனாது பெருமையை வெளிபபடுததுவதறகுச சிவபெருமான மேறகொணட திருவருளே எனறு சொலலுமபடி குராமரததினமேலிருநத மறையோன கோபம மிகுநதனன. உடனே இறஙகிவநது விரைநதுசெனறு கையிலிருநத கோலினால மகனாது திருமுதுகிற புடைததுக கொடியமொழிகளையும சொனனான. தொணடுபுரிகினற அததோனறலா செறிநத ஆசையினைப பூசையில வைததாராதலின வேறொனறனையும அறிநதிலா. அவன பலகாலுமடிககவும அவா வேறொனறினையும அறியாராகிப பாலினால திருமஞசனம ஆடடுகினற திருபபணியினின்று சலியாதவராய் நிறகவே, கையாறகடைமைத தலைநினற அவன திருமஞசனப பாறகுடததைக காலினால இடறிச சிநதினான். சிநதினஉடனே ஒரிறையில அததீயோனைத தநதையெனவே அறிநது, அவனது காலகள திருமஞசனப பாறகுடததைச சிநதும தகுதியினால அவறறைத தணடிபபதறகாக அவா முனனேகிடநத கோலை எடுததனா. அதுவே முறைமையினால அவா கையிலவநததும மழுவாக மாறிறறு. சிவபூசையில நோநத இடையூறறினைப போககும சிவனபடைககலமாக அதனையேகொணடு தாதையின இரணடு தாளகளையும அவா துணிததனா. மறையோனும மணமேல விழுநதனன. இவவாறு பூசையில வநத இடையூறறினைப போககி முனபோல அருசசிததிடடப புகுநதனா.

சிவபெருமான உமாதேவியாருடன விடையினமேலேறிப, பூதகணஙகளும தேவாகளும முனிவாகளும புடைசூழ, எழுநதருளி முனனேவநது காடசி கொடுததனா. அவரது பாதஙகளில பததிமுதிாநத பாலகனா விழுநதனா. அவரை எடுதது, நோககி, "உனனை ஈனற தாதையை எமபொருடடாக வெடடினை! இனி நாமே உனககு அடுதத தாதை" எனறு அருளி, அணைதது, உசசிமோநது, மகிழநதுகொணடருளினா. சிவபெருமானது திருமலாககையினால தீணடபபெறற சிறுவனா அஙகண மாயையாக கையினமேல சிவமயமாகப பொஙகிய திருவருளின மூழகிச சிவவொளியிலே விளஙகித தோனறினா. அவரை இறைவனா தமது தொணடாககெலலாம தலைவவராக ஆககி, "நாம உணட பரிகலமும உடுபபவையும சூடுபவையும உனககே உரிமையாகுமபடி **சண்டீசன்** எனனும பதவியைத தநதோம" எனறு அருளிச செயது, அதறகடையாளமாக அவருடைய திருமுடிககுத தமது சடைமுடியிற சூடிய கொனறை மாலையை எடுததுச சூடடியருளினா. அவரும தேவாகள மலாமாரி பொழிய, வேதஙகள துதிசெயய, உலகமெலலாம ஆரவாரிககக, கணநாதாகள களிபபடைநது பாடியாட, தேவதுநதுபிகள முழஙகச, சைவநன்னெறி ஓங்கச், சிவபெருமானைக கும்பிடடுககொணடு, தமது பதவியில அணைநதனா.

அவரது தந்தையாகிய எச்சதத்தன் உலகமறியப் பிழைபுரிந்தும், இறைவருடைய திருவருளினாலே சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளையாருடைய திருக்கையிலவந்த அழகிய மழுவினால் தணடிக்கப்பட்டமையால் குற்றம் நீங்கினவனாகிச் சுற்றத்தாருடன் முதல்வனுடைய சிவலோகத்தையடைந்தனன். மறைச் சிறுவனார் அந்த உடம்புடனே சிவனார் திருமகனாராக ஆயினார். இந்த நிலைமையினை அறிந்தவர் யாவர்? சிவனுக்கு அன்பு செய்து தம்மை ஆளாக ஒப்புவித்த அடியார்கள் செய்தன எவையோ அவையே தவமாகுமன்றோ?

தலவிசேடம் :—1 சேய்ஞலூர் - சூரசங்காரத்தின் பொருட்டுக் கயிலைத்திருமலையினின்றும் தேவசேனைகளுடன் எழுந்தருளிவரும் முருகப்பெருமான், வழியில், தாரகாசுரனைச் சங்கரித்துக் கிரவுஞ்சமலையையும் பிளந்து போந்து, மண்ணியாற்றின் தென் கரையில் ஊர் உளதாக்கிச் சிவபூசை செய்துகாட்டியருளிய தலம் இது புராண முதற் பாட்டில் உரைக்கப்பட்டது. இங்குச் சண்டேசநாயனார் திருவருள்பெற்ற வரலாறு புராணத்தினுட் காண்க. இவ்வரலாறுகள் இரண்டினையும் ஆளுடையபிள்ளையார் இத் தலத்தேவாரப் பதிகத்தினுள் "சேயடைந்த சேய்ஞலூர்" (11) - "பீரடைந்த பால் தாட்ட"(7) என்ற திருப்பாசுரங்களில் வைத்துப் பாடியருளினார். ஆளுடையபிள்ளையார் இத்தலத்தை அடைந்தருளியபோது சண்டேசநாயனார் அவதரித்த திருத்தலமாதலின் முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி நடந்துபோய் வழிபட்டருளினார். சுவாமி - சத்தி கிரீசுவரர். அம்மையார் - சகிதேவியார். தீர்த்தம் - மண்ணியாறு. பதிகம் 1. திருஆப்பாடிக்குத் தெற்கே ½ நாழியளவில் அடையத்தக்கது.

2 திருஆப்பாடி - இத்தலம் சண்டேசநாயனார் ஆனிரைகளை மேய்த்து மண்ணியாற்றின் கரையில் மணற்றிட்டில் ஆத்தியின்கீழ் மணலால் சிவலிங்கமாக்கித் தாபித்து மணற்கோயிலமைத்துப் பசுவின் பாலினால் திருமஞ்சனமாட்டிச் சிவபூசை செய்து பதம்பெற்ற இடம்.

சுவாமி - பாலுகந்தநாதர். அம்மையார் - பெரிய நாயகி. தீர்த்தம்-மண்ணியாறு. மரம் - ஆத்தி. பதிகம் 1.

ஆடுதுறை (S I R) நிலயத்திலிருந்து வடக்கே கற்சாலை வழி, ஏழு நாழிகையளவில் உள்ள திருப்பனந்தாளை அடைந்து, அங்கு நின்றும் மேற்கே மட்சாலைவழி 1½ நாழிகை அளவில் அடையத்தக்கது.

கற்பனை :—1 தெய்வங்களால் உளதாக்கப்பட்டு நிகழ்தல் ஒரு நகரத்துக்குச் சிறப்புத் தருவதாம். முருகப்பெருமானால் உளதாக்கப்பட்டது சேய்ஞலூரின் பெருஞ் சிறப்பினைக் காட்டுவதாம்.

2 நலலொழுக்கமமிக்க மறையவர்களகுடி நிரம்பி நிகழ்வது ஒரு பதியின் சிறப்பினைக் காட்டுவது.

3. மறையவர் பதிகளின் புறத்தே மறைச்சிறுவர் வேதம் பயிலும் மடங்களும் வேள்விச் சாலைகளும் அமைக்கப்பட்டு விளங்குவது நல்ல நகர அமைப்பின் இயல்பு.

4 பசுக்களும் நல்ல மாணவர்களும் நன்மகளிர்களும் பயிலும் பான்மையுடைமையினால் தெருக்கள் விளக்கம் பெறுவன.

5 தொன்மை அரசமரபினர் பழங்கால முதல் முடிசூட்டிக் கொள்ளும் இடமாக இருத்தல் ஒருபதியின் சிறப்பினைக் காட்டுவதாம்.

6 பண்ணுக்குப் பயன் நல்ல இசை, பாலுக்குப்பயன் இனிய சுவை, கண்ணுக்குப் பயன் பெருகு ஒளி, கருத்துப் பெற்ற பயன் திருவைந்தெழுத்தை கணித்

தல்; விண்ணுலகுப் பயன் மழைபொழிதல், வேதப்பயன் சைவம், இவ்வாறு மண்ணுலகு பெற்ற பயனாய் விளங்கும் ஒரு பதி உளதாயின் அது திருச்சேய்ஞலூராகும்

7. விசாரசருமனாரைப் பெற்ற நல்வினையும், அவர் செய்த மன ஒருமையா னிகழ்ந்த சிவபூசையைச் சிதறிய சிவாபராதமும், என்ற இரண்டற்கும் ஒருங்கே இடமாய் நின்ற எச்சதத்தனைப்போல நல்வினை தீவினைகளாகிய இருமை வினைக்கும் ஒருருவாகும் மக்களும் உளர்

8. இல்வாழ்க்கையில் மனைவியாரது பெருங்கடமை சுற்றந் தழுவுவதாகும். துணைப் புதல்வரைப்பெற்று விளங்குதல் மனையின் மாட்சி எனப் இல்வாழ்வினின்றே உலகப் பற்றை எறியும் இறைவன்பற்று வரச் சாரபாய் உள்ளது மனைத்தக்காளது மாண்பாகும்

9. ஐந்துவயதளவில் ஒருவற்கு உணர்வு தொடங்கும், அவ்வாறு தொடங்கும் உணர்வானது முன்சென்ம வாசனையோடு முகைத்தமலரின் மணம் வெளிப்படுவது போல வெளிப்பட்டுச் சிந்தைமலர உடன்மலர்ந்துகொண்டேவரும் முன்னைப்பிறவியிற் பெற்று முதிர்ந்த நல்லுணர்வு இப்பிறவியிற் றொடர்ந்துவரும் அவ்வாறே முன் பிறவியிற் சேர்த்த தீயுணர்வும் இங்குவந்து முற்றுவதும் விதியாம்

10. ஏழுவயதளவில் உபநயனஞ் செய்வித்தலும் வேதமுதலாகிய கலைகள் பயில் வித்தலும் மறையவர் சிறுவர்க்குச் செய்யத்தக்க சடங்குகள்

11. ஆசிரியர்கள் சொல்லுவதற்குமுன் சிலமாணவர்கள் கலைஞானங்களை அறிந்துணர்ந்து கொள்வது முன்பிறப்பின் முதிர்ந்த வாசனையுணர்வினாலாகும்

12. இவ்வாறு முன்பிறப்பின் வாசனையறிவுடன் வந்த பெரியோர் எல்லாக் கலைகளுக்கும் எல்லையாயுள்ளது கூத்தப்பெருமானது திருவடியேயாம் என்று விரைவிற் றெளிந்து அவ்வழித்தாயவரும் அன்பின் பெருக்கினாலே சிவபூசைசெய்யும் கடமையே தமது இயல்பாக அதில் ஆசை மிகப்பெற்று அந்நெறியில் ஒழுகுவர்

13. பசுக்களைப்புடைத்தல், அச்சுறுத்துதல், முதலியவை செய்வது பெரும் பாவங்களாம் இவ்வாறு யாரேனும் செய்யக்கண்டால் இரங்கி வெகுண்டு மேற் சென்று விலக்கி அவர்களுக்கு நல்லறிவு கொளுத்துதல் வேண்டும்

14. பசுக்களின் பெருமைகளை வேதங்களும் ஆகமங்களும் முதலிய எல்லாம் ஒன்றுபோலவே எடுத்துக்கூறுவன

15. உலகப்படைப்பில் காணும் எல்லா யோனிபேதங்களுள்ளும் பசுக்கள் சிறந்தன, புனிததீர்த்தங்கள் எல்லாம் என்றும் அவற்றினிடத்திற் பொருந்துவன; தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலியோர் அவற்றின் அங்கங்களிற்சூழ்ந்து பிரியாது இருப்பர், சிவன் விரும்பியாடும் திருமஞ்சனமாகிய ஆனந்தினையும் அளிக்கும் உரிமையுடையன இப்பசுக் கூட்டங்கள், சிவபெருமான் அணியும் திருநீற்றைத்தரும் மூலமாகிய கோமயம் இப்பசுக்களிடமிருந்து வருகின்றது, மேலும் இவை இறைவனார் உமையம்மையாருடன் ஒருசேர மேல்கொண்டு எழுந்தருளி வரும் ஊர்தியாகிய விடைத் தேவர் குலத்தைச் சேர்ந்தவை - இவை முதலிய காரணங்களால் பசுக்கள் மிகவும் பெருமையும் தூய்மையும் உடையன

16. பசுக்கூட்டங்களை இதமாக மேய்த்துக் காத்தல் கடமையாகும். அதுவே சிவனைவழிபடும் நெறியுமாகும்

17. பசுக்களை அன்போடு கொண்டு சென்று மிகவும் புலஉள்ள இடங்களில் மேய்த்தல்வேண்டும் நல்லபுல்லை வயிறு நிறைய மேய்ச்செய்தலும், மேய்க்கமுடியாத போது கையாற் பறித்து அளித்தலும், நல்ல தூயதண்ணீர் இருக்கும் துறைகளில்

அவற்றை நீருட்டலும் வேண்டும் ஆற்றின் கரைப்பக்கமும், படுகரின் பக்கங்களும், சோலைகளை அடுத்த கரைகளைச்சார்ந்த இடங்களும் பசுக்களை மேய்ப்பதற்கு உரிய இடங்களாம். பயிரிட்ட நிலங்களிலும் தூய்மையில்லாத இடங்களிலும் இடர்கள் உள்ள இடங்களிலும் பசுக்களை மேய்த்தலாகாது

18 நல்ல புல்லும் நீரும் வயிறுநிறைய உண்ணுமாறு கிடைக்கச்செய்து அன்போடு காக்கப்பட்டால் ஆனிரைகள் மனமகிழ்ச்சி யடைந்து முன்னையினும் அனேக மடங்கு பால் சுரப்பனவாகும்

19. கன்றினிடத்து அன்புமிகும்போது பசுக்கள் கறவாமலே மடிபெருகிப் பால் சொரிவன. அதுவேயுமன்றித் தம்மிடம் மிக்க அன்புகொண்டு காக்கும் அவரைக் கண்டபோதும் அவை தாயாம் தன்மைகொண்டு உருகிக் கனைத்து முலைசுரந்து கறவாமே பால் சொரிதலுமுண்டு இதனால் அவை வழக்கமாயத்தரும் பாலின் அளவு குறைவுபடாது நிகழும்

20 பசு பாலினைச் சொரியக்கண்டால் பலருக்கும் பலவாறு தோன்ற, அது இறைவனார்து திருமஞ்சனமாதற்குரியது என்ற குறிப்பு மனத்துள் தோன்றிப் பூசை செய்யும் விருப்பு எழப்பெறுவது ஒருவற்கு முன்னைப்பிறவியின் வாசனையால் உண்டாவதாம்

21. முன்னைத் தவத்தின் தொடர்ச்சி யுணர்வுடையார்க்கு ஆற்றின் கரையில் மரத்தினடியில் மணலாற் சிவலிங்கமும் சிவாலயமும் வகுத்து ஒருமையான மெய்யன்போடு இறைவனார் உவந்துகொள்ளும்படி பூசை செய்தலும் ஆகும், புறவில் தாமாகப் பூத்த ஆத்தி முதலாகிய மலர் இலை முதலியவைகளையும், அங்குத் தேடிக் கொள்வனவாகிய பிற சாதனங்களையுமே அவர் தமது அரிய பூசைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும், தேடாதனவற்றை அன்பினால் நிரப்பிக்கொள்வதும் இயல்பு

22. இவ்வாறு ஒருமை நினைவால் குறித்துச் செய்யும் பூசையினுள்ளே நிறைந்து இறைவனார் மகிழ்ச்சி கொள்வார், பூசிக்கும் அவர்களும் அந்நெறியில் பூசித்து வணங்கி மகிழ்வர்

23 சிறுவர் செய்யும் பிழைகளுக்குப் பெற்றோரைப் பொறுப்பாக்க கொள்வது உலகநிலை யியல்பு

24 உலக நிலையில் தகாதெனப்படும் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கண்டவுடனே அதன் உண்மையை ஆராய்ந்தறியும் விதியின்றிச் சினம் மூளுதல் சிற்றுணர்வுடையோர் செயல் அறிவழியப் பெற்றோர்களே கோபத்தால் மீதூரப்படுவோர்

25 சிவபூசையில் ஒருமை மனம் வைத்து நிகழ்வோர் தம்மை வேறொருவன் புடைத்தாலும் கொடுமொழி கூறினும் அறியமாட்டார்கள் அவர்களுடைய ஐம் பொறிகளும் தாம் மனம் வைத்த பூசையிலே செல்வன அன்றிப் புறவிடயங்களை அறியமாட்டா இதற்குக் காரணம் அவர்களது மனம் அவற்றினுட் கலந்து புற விடயங்களை நுகரவாராமையேயாகும். ஆனால் அவர்கள் மனம் வைத்த பூசைக்கு இடையூறு வந்த போது மனம் அந்தப் பொறிகளின் வழியே சென்று அந்த இடையூற்றை அறிந்து விலக்கி முன்போலப் பூசை செய்ய வல்லராதலும் அவரியல்பு.

26 தந்தை தாய் தாரம் மகவு என்ற உலகப்பற்றுக்களை அறவே துணித்து இறைவர்பால் ஒன்றித்த மனம் வைத்தபோது இறைவனார் வெளிப்பட்டு அருளுவர்

27 அடியார்கள் கையால் திருவருளின்வழியே தண்டிக்கப்பட்டபோது சிவாபராதமும் நீங்கப்பெற்றுச் சிவலோகமும் கிடைப்பது இயல்பாகும்.

28 இறைவனுரிடததது அனபுவைததுத தமமையே ஒபபுவிதத அடியாா செயத வனே தவமாவன

29 சிவபெருமான வெளிபபடடருளபபெறறுத திருககரததினுற நீணடப பெறும பேறுடையாாகளது மாயை யாககையே சிவமயமான யாககையாக மாறிச சிவ வொளியில விளஙகும.

30 ஒரு சிவனடியாா ஒரு குலததில விளஙகுவாராகில, அவரால அககுலத தவரும திருநதபபெறறுச சிவனருள பெறுவா

31. மனிதபபிறவி உயிாகளுககுத தரபபடுவது சிவனை விதிப்படிபூசித்து முததி பெறுதறகேயாம மனிதபபிறவி கிடைததறகரியது இம்மனித உடல உளள பொழுதே சிவனை வழிபடடுப பூசிதது வீடு பெற முயலுதல எலலாருககும் கடமை யாகும. அறிவுடையோா இவவாறு முயலவா இதனை அறியாமல வீணே காலம கழிததலின மிகக அறியாமையிலலை "ஊனெடுத தழலு மூம ரொனறையு மூணரா ரநதோ!", "இறபபொடு பிறபபி னுககே யினியராய", "பெயாததும செததுப பிறபபதறகே தொழிலாகி யிறககின ருரே", "அருபபோடு மலாபறிததிட டுணணு ஆரு மவையெலலா மூரலல வடவி காடே" எனபனவாதி திருவாககுககள அவாகளை நோககி எழுநதன.

32 சிவபெருமானே நமமை ஆளுடைய முழுமுததறகடவுள எனறு உணாநது அவாபால அனபு கரைகடநது பெருக, அநத அனபினுலே இனபம பெருக, யாதொரு பயனுங கருதாது தமமை மறநத நிலையில நினறு, சிவாகமஙகளில் விதிதத படி சிவபூசை செயதல முறை சிவபூசையின முடிவில விதிபபடி சணடே சுர பூசையும செயயபபடுதல வேணடும. சிவபெருமான உணட அமுதும மாலை ஆடை முதலியனவும சணடீசுரா ஏறறுச சிவபூசையின பயனை அளிபபா சணடீச வரபூசை செயயபபடாவிடிற சிவபூசைப பயனை மககள அடையாா எனபது துணிபு.

33 லிங்க எனபது சிததிரிததல எனப பொருளபடும. படைததல முதலிய தொழிலகளால உலகததைச சிததிரிபபதனுல சிவனது அநதப பெருமையே சிவலிங் கம் எனபபடும கல, மண, படிகம, உலோகம முதலியவறறுல ஆககபபடடுச சிவனது அநதப பெருமை வெளிபபடுததறகு ஆதாரமாயுளள சிவக்குறிகளும உபசாரததால சிவலிங்கம் என வழஙகபபடும படைததல முதலிய ஐமபெருந தொழிலகளை அதிட டிதது நிறகும சததியே சிவனுககு விததியாதேகம எனபபடும. மூலமலம் இலலாமை யால சிவனுககு வைநதவ முதலிய உடமபு இலலை; சததியே சரீரமாகும் ஐநதொழிலுக கும உரிய ஈசானம முதலிய ஐநது மநதிரஙகளாலே தலைமுதலியனவாக அநதத திரு வுடமபு கறபிககபபடும "ஒருநாம மோருருவ மொனறு மிலலா" தவராகிய சிவன, உயிா கள தமமை கணடு வழிபட டுயயவேணடுமெனற கருணைப பெருககினுலே சததி காரியமாககக கறபிககபபடட அநதத திருவுடமபினுள விளஙகி வீறறிருபபா அவரது அநதப பெருஙகருணையை அறிநது வழிபடடுயவது அறிவுடைய மககளின கடமை யாகும.

சண்டேசுரநாயனா புராணம் முறறும்

சேர்க்கை I

பசுக் காக்கும் முறை

பசுககளைச செலுததுமபோது அவைகளுககுச சிறிதும துனபம செயயாமலும அசசம வராமலும இரககததோடு பலாசஙகோலினாலே மெலல ஓசசிப போ போ எனறு செலுததலவேணடும இரககமிலலாமற கோபிததும, அதடடியும, அடிததும தீஙகு செயபவா நரகததுககாளாவா பசுககளின பெருமையை உணாநது அவறறை வணஙகிப பூசிததுப புல கொடுததவாகள சிவலோகததை அடைவா இதனை எலலாரும செயதலவேணடுமெனபதனை “யாவாககு மாமபசு வுககொரு வாயுறை” எனறு திருமூலதேவா திருமநதிரம அருளினா பசுககளின வருததம தணிபபதறகெனறே திருமூலராகும சிவயோகியாா தமது உடலை விடுதது அவறறை மேயதத இடையன உடமபிற பரகாயபபிரவேசம எனற யோக நெறியினாலே புகுநது எழுநது அவறறை மகிழவிததனா

பசுககளைத தீணடினும தீவினைகள நீஙகும, நலவினைகள பெருகும பசுககள மககளுககு இமமை மறுமை எனற இரணடு பயனும தருவன சிவவழிபாடடுககுரிய சாதனம தருதலால சிவனடி சேரதறகும துணைசெயவன

பசுககள தஙகுதறகுரிய சாலையை விதிபபடி அமைதது அதனுள ஆறறுமண, புறறுமண, ஓடைமண, அரசமரததடிமண, விலவததடிமண முதலிய தூயமணணினால நிலம செயதலவேணடும

இளஙகனறு, முதிாகனறு, நோயககனறு எனபவறறுககு வெவவேறாக இடஙகள அமைககவேணடும (இதுபறறி ஆனாயநாயனாா புராணததில உரைததவை பாாகக.)

நாடோறும அவவபபோது கோசல கோமயஙகளை அபபுறபபடுததிச சுததி செயது, மசகம வராமல தூபமிடடுத தீபமேறறிச சாலையைப பூ முதலியவறறால அலஙகரிதது, அதனுள சுவததி எனனும சொலலைச சொலலிப பசுககளை மெலலப புகுவிதது அனபோடும புலலைக கொடுககவேணடும நோயுறற பசுககளுககு வேறிடம செயது மருநது கொடுததுக காததலவேணடும இளைதத பசுககளைக கணடு இரஙகித தாம வாஙகி வளாததல பெரும புணணியமாம

அடடமிநாள தோறும பசுககளை நீராடடிப பூசசூடடிச சோறும நீரும தநது புகையும விளககும காடடிப பூசிதது வணஙகுதலவேணடும

வேனிறகாலததிற சோலைகளிலும மழைககாலததில மலைசசாரல வனஙகளிலும பனிககாலததில வெயில மிகுநத வெளிகளிலும துனபம வாராதபடி பசுககளை நலல புலலுளள நிலததில மேயததுத தூய நலல நீாததுறைகளில நீரூடடுவிததல வேணடும

பசுககளின துனபமபோககக காககாதவாகளும, பூசைசெயயாதவாகளும, காககாத பாவிகளைத தணடிககாத அரசனும நரகில வீழவாாகள

ஆவுரிஞசுதறகுக கல - தறி முதலியவறறை நடுதலும, சிவனுககும ஆசாரியனுககும பசுவைத தானம செயதலும, நலல இலககணஙகளையுடைய எருதைச சிவசநநிதானததுககுத தானமாக விடுதலும, சிவபெருமானது திருபபணிவிடைககாக எருதுகள கொடுததலும பெரும சிவபுணணியஙகளாம

மலடடுப பசுககளின மேலேனும, இடபததின மேலேனும பாரம ஏறறினவாகளும, இடபததில ஏறினவாகளும நரகில வீழநது வருநதுவா இடபஙகளை உழவுககாகவேனும பயனபடுததலாகாது எனற மரபினைச சேககிழாா நாயனாா பலஇடததும உணாததியருளினா. பசுககளின மேறபார மேறறலாகாது எனபது சொலலாமலேயமையும.

பசுககள தரும திருமஞசனம ஐநதினையும சிவனுககு ஆடடுவிததல மேலான சிவபுணணியமாகும ஈனறு இரணடுமாதம வரை கனறு உணணுமபடி பாலை விட்டுப பின கறநது சிவபெருமானுககுத திருமஞசனம ஆடடுதல வேணடும

கனறு பால உணடு முலையை விடுததபோது, நீரினால முலையைக கழுவிக கறத தல வேணடும பேராசையினால கனறுககுப பாலவிடாமற கறபபவாகள நரகததில வீழநது நெடுஙகாலம வருநதிப பினபு பூமியிற பிறநது கடுமபசியினாலே வருநதி வீடுகளதோறும பிசசையேறபா , பிசசை ஏறபினும கிடையாமல வருநதுவா.

கபிலையின பாலைச சிவபெருமானுககே கொடுததல வேணடும; அவவாறு செய யாது பருகினோா நரகில விழுவா

புலையாகள பசுசசாலையில புகுதலாகாது. புகுநதால எணணிறநத காலம எரி வாய நரகில வீழநது மீடசியினறி வருநதுவா.

பசுககளைப பகைவா கவாநதால எதிாததுக காததலவேணடும காகக இயலாத போது அதன பொருடடுத தம உயிா விடடவாகள சிவபதமடைவாாகள.

பசுககாததலின முறையும பெருமையும ஆனாய நாயனாா, சணடேசுவர நாயனாா, திருமூலதேவ நாயனாா எனற மூனறு நாயனமாாகளின சரிதஙகளாலும அறிவுறுத தபபடடன அதுவே அவறறின சிறபபினைக காடடுவதாம வேதஙகளும ஆகமங களும இசசிறபபினைப பேசும சிவதருமோததிரததினுள இவை விரிவாகப பேசபபட டுளளன நிததிய கனமவிதிபபததிகளில பசுவினபூசையும விதிககபபடடுளளது ஸ்ரீமத ஆறுமுகநாவலா அவாகள இபபுராண சூசனததில எழுதியுள்ளவறறைத தழுவி இஃது எழுதபபடடது

குறிப்பு :—பசுககாததலின பெருமையையும, காவாதொழிதலின தீமையினையும பறறி வேதாகமஙகளும மறறும நூலகளும ஒனறு போலவே தோததிரிபபன அவற றைப பினபறறி ஒழுகி நிகழநதுவநதது நமது புணணிய பூமியாகிய பரதகணடமேயாம. ஆனால இககாலதது அவவொழுககம மாறிவிடடது. பசுககளைக காபபதும காவா தொழிவதும நிறக, அவறறை உணடிப பொருடடாக வதைசெயயா திருநதாலே போதும - அதுவே பெருமபுணணியமாகும எனறு சொலலும காலமாக உளளது இக காலக கொடுமை ! அநதோ ! பசுவின குருதி ஒருதுளி நிலததில வீழவதாயின அதி னினறும பலகோடி அசுராகள வநது உதிதது உலகை நாசம செயவா எனறும நூலகள கூறுகினறன நாடோறும மிருக மனித வயிறறை நிரபபும பொருடடு வதைககபபடும பசுககளின இரததம ஆறுகப பெருகுமாயின இநநாடு எனன அலங கோலமதான படாது? இககொடிய பாவம நமது புணணிய நாடடில வரத தலைப படட நாளே நமது நாடடுககு அளவறற கேடுகளவரத தொடஙகிவிடடன எனபது அறிவோா துணிபாகும பசுககளிடம கருணையிலலாதவாகளும பசுக கொலைபுரி வோரும பசுவிறைசசி யுணபோரும ஆகிய புறமததினா, கொலைஞா, புலையா முதலி யோரிடம பசுககளையேனும கனறுகளையேனும விறபது பெருமபாதகமாகும விலைக குப பெறறவன செயயும பாதகததுககு விறறவனும பொறுபபாளியாவன எனபது நூறறுணிபும உணமையுமாம நோயபபசு, மூபபுடையபசு, இளைததபசு முதலியவறறை விறபதும, அதனால வரும சிறு ஊதியததைப பொருளாக எணணுவதும பாவமாகும; அவறறையும, பாலவறறிய பசுககளையும உடையவாகள தாமே வைததுக காபபாறறு தல கடமையாம தமமால இயலாதபோது காககககூடியவாகளிடம ஒபபுவிததலே முறைமையாகும. தனிததனிப பசுககாகக இலலாதவாகள பலா ஒனறுகூடிப பசுக காககும சாலை நியமிதது அதன மூலம அவறறைக காகக முயலவது பெருஙகடமையும சிவபுணணியமுமாகும. ஊாபபுறஙகளில பசுககள மேயப புலஉளள நிலம உணடாககி வைததல புணணியமும, அவவாறுளள நிலஙகளை அபகரிததல, பெருமபாவமும ஆம மககள இவறறை அறிநது திருநத முயலவாாகளானால நாடடுககு நலமும தமககு நனமையையும தேடிககொணடவராவா.

சேர்க்கை II

சணடேசுர நாயனுரைப்பற்றிய

சைவத் தெய்வத் திருமுறைத் திரட்டு

ஆளுடைய பிள்ளையார்

முதல் திருமுறை திருசசேய்ஞலூா பண - பழநதககராகம்.

பீரடைநத பால தாடடப பேணு தவனமுதை
வேரடைநது பாயநத தாளை வோதடிந தானறனகநத
தாரடைநத மாலே சூட்டித் தலைமை வகுத்தநதெனனே ?
சீரடைநத கோயின மலகு சேயஞலூா மேயவனே. (7)

திருககோளிலி பண் - பழநதககராகம்

வநதமண லாலிலிங்க மண்ணியின்கட் பாலாட்டுஞ்
சிநதைசெயவோன றனகருமந தோநதுசிதைப பானவருமத
தநதைதனைச சாடுதலுஞ சண்டீச னென்றநளிக்
கொநதணவு மலர்கோடுத்தான் *கோளிலியெம பெருமானே* (4)

திருவூறல் பண - வியாழககுறிஞசி

எணடிசை யோாமகிழ வெழின மாலையும் போனகமும் பண்டு
சண்டி தொழவளித்தா னவன் றுழுமிடம் *வினவிற*
கொணடலகள தஙகுபொழிற குளிா பொயகைகள சூழநதுநஞசை
யுணடபி ரானமருந திரு ஊறலை யுளகுதுமே (5)

இரண்டாந திருமுறை திருபபுளளிருககுவேளுா பண - சீகாமரம்

கீதததை மிகபபாடு மடியாாகள குடியாகப
பாதததைத தொழநினற பரஞசோதி பயிலுமிடம
*வேதத்தின் மநதிரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப்
போதத்தால் வழிபட்டான் *புளளிருககு வேளூரே* (5)

மூன்றாந திருமுறை திருபபாசுரம் பண் - கௌசிகம்

கடிசேர்நத போது மலரான கைக்கோண்டு நல்ல
படிசேர்நத பால்கொண்டங் காட்டிடத் *தாதை பணடு*
முடிசோநத காலே யறவெட்டி முககண மூாததி
யடிசேர்நத வண்ண *மறிவாாசொலக கேடடு மனறே* (7)

திருவேடடககுடி பண் - பஞ்சமம்

தோததிரமா மணலிலிங்கந தொடங்கியவா னிரையின்பால்
பாத்திரமா வாட்டுதலும் *பரஞசோதி பரிநதருளி*
ஆததமென மறைநாலவாக கறமபுரிநா லனறுரைதத
தீாததமலகு சடையாருந திருவேடடக குடியாரே (3)

*இஙகு இது இத்தல *சமபநதமான* வேறுமொரு *சரிதம குறிததெனறும கொளவா.*

திருவாலவாய் - திருவியமகம்　　பண் - பழம்பஞ்சுரம்

சென்று தாதை யுகுத்தனன் பாலையே சீறி யன்பு செகுத்தனன் பாலையே
வென்றி சேர்மழுக் கொண்டுமுன் காலையே வீட வெட்டிடக் கண்டுமுன் காலையே
நின்ற மாணியை யோடின கங்கையா னிலவ மலகி யுதித்தன கங்கையால
அன்று நின்னுரு வாகத் தடவியே யால வாயர னாகத் தடவியே. (5)

ஆளுடைய அரசுகள்

நான்காந்திருமுறை　　திருவாப்பாடி　பண் - திருநேரிசைக்கொல்லி

அண்டமா ரமரர் கோமா னாதியெம மண்ணல் பாதங்
கொண்டவன் குறிப்பி னாலே கூப்பினான் தாப ரத்தைக்
கண்டவன் றாதை பாய்வான் காலற வெறியக் கண்டு
சண்டியார்க் கருள்கள் செய்த தலைவராப் பாடி யாரே. (4)

திருக்குறுக்கைவீரட்டம்　பண் - திருநேரிசைக்கொல்லி

தழைத்ததோ ராத்தி யின்கீழ்த் தாபர மணலாற் கூப்பி
யழைத்தங்கே யாவின் பாலைக் கறந்துகொண் டாட்டக் கண்டு
பிழைத்ததன் றாதை தாளைப் பெருங்கோடு மழுவால் வீசக்
குழைத்ததோ ரமுத மீந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே. (3)

திருச்சாய்க்காடு　பண் - திருநேரிசைக்கொல்லி

ஆமலி பாலு நெய்யு மாட்டியர்ச் சனைகள் செய்து
பூமலி கொன்றை சூட்டப் பொறுத்தன றாதை தாளைக்
கூமழு வொன்ற லோச்சக் குளிர்சடைக் கொன்றை மாலைத்
தாமநற் சண்டிக் கீந்தார் சாய்க்காடு மேவி னாரே. (6)

திருச்சேறை　பண் - திருநேரிசைக்கொல்லி

நிறைந்தமா மணலைக் கூப்பி நேசமோ டாவின் பாலைக்
கறந்துகொண் டாட்டக் கண்டு கறுத்ததன் றாதை தாளை
யெறிந்தமா ணிக்கப் போதே யெழில்கொள்சண் டேச னென்னச்
சிறந்தபே ரளித்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே (5)

ஐந்தாந்திருமுறை　　கோயில்　　திருக்குறுந்தொகை

மாணி பால்கறந் தாட்டி வழிபட
நீணு லகெலா மாளக் கொடுத்தவன்
ஆணி யைச்செம்பொ னம்பலத் துண்ணின்ற
தாணு வைத்தமி யேன்மறந் துய்வனோ

திருக்கோணேச்சரம்　　திருக்குறுந்தொகை

கண்ட பேச்சினிற் காளையா டங்கள்பால்
மண்டி யேச்சுணு மாதரைச் சேராதே
சண்டி யீச்சுர வர்க்கருள் செய்தவக்
கொண்டி யீச்சுர வன்கழல் கூறுமே

திருமங்கலக்குடி

வண்டு சேர்பொழில் சூழ்மங் கலக்குடி
விண்ட தாதையைத் தாளற வீசிய
சண்ட நாயக னுக்கருள் செய்தவன்
துண்ட மாமதி சூடிய சோதியே

ஆறாந் திருமுறை திருப்பூவணம் திருத்தாண்டகம்

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கு மருளி யன்று
தன்முடிமே லலர்மாலை யளித்த றேன்றும்
பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளி யன்று
பலபிறவி யறுத்தருளும் பரிசுந் தோன்றும்
கோங்கணைந்த கூவிளமு மத்த மும்மும்
குழற்கணிந்த கொள்கையொடு கோலந் தோன்றும்
பூங்கணைவே ளுருவழித்த பொற்புந் தோன்றும்
பொழிற்றிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. (10)

ஆளுடைய நம்பிகள்

ஏழாந் திருமுறை திருக்கலயநல்லூர் பண் - தக்கராகம்

இண்டைமலர் கொண்டுமணலிலிங்கம தியற்றி
யினத்தாவின் பாலாட்ட விடறியதா தையைத்தாள்
துண்டமிடு சண்டியடி யண்டர்தொழ தேத்தத்
தொடர்ந்தவனைப் பணிகொண்ட விடங்கனூர் வினவின்
மண்டபமுங் கோபுரமு மாளிகைசூ ளிகையு
மறையொலியும் விழவொலியு மறுகுநிறை வெய்திக்
கண்டவர்கண் மனங்கவரும் புண்டரிகப் பொய்கைக்
காரிகையார் குடைந்தாடுங் கலயநல்லூர் காணே (3)

திருப்புன்கூர் பண் - தக்கேசி

ஏத நன்னில மீரறு வேலி யேயர் கோனுற்ற விருமபிணி தவிர்த்துக்
கோத னங்களின் பால்கறந் தாட்டக் கோல வெண்மணற் சிவன்றன்மேற் சென்ற
தாதை தாளற வெறிந்தசண் டிக்குன் சடைமி சைமலர் ரருள்செயக் கண்டு
பூத வாளிநின் பொன்னடி யடைந்தேன் பூம்பொ ழிற்றிருப் புன்கூரு ளானே. (3)

திருவீழிமிழலை பண் - சீகாமரம்

எறிந்த சண்டி யிடந்த கண்ணப்ப னேத்து பத்தர்கட் கேற்ற நல்கினீர்
செறிந்த பூம்பொழிற் றேன்றுளிவீசுந் திருமிழலை
நிறைந்த வந்தணர் நித்த நாடொறு நேசத் தாலுமைப் பூசிக் குமிடம்
அறிந்து வீழிகொண் டீ ரடியேற்கு மருளுதிரே (6)

ஆளுடைய அடிகள்

எட்டாந் திருமுறை திருவாசகம் திருத்தோணோக்கம்

தீதிலலை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் றாதைதனைத் தாளிரண்டும்
சேதிப்ப வீசன் றிருவருளாற் றேவாதொழப
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம (7)

சேந்தனா

ஒன்பதாந திருமுறை பண் - பஞ்சமம்

திருவிசைபபா - திருபபலலாண்டு - கோயில்

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கு மண்டத் தொடுமுடனே
பூதலத தோரும வணஙகப பொற்கோயிலும் போனகமு மருளிச
சோதி மணிமுடித தாமமு நாமமுந தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பலலாணடு கூறுதுமே (௧௦)

திருமூலதேவ நாயனர்

பததாந திருமுறை திருமந்திரம் (2-ம தநதிரம்)

உறுவ தறிதண்டி யொண்மணற் கூட்டி
யறுவகை யானைந்து மாட்டததன றாதை
செறுவகை செயது சிதைபப முனிநது
மறுமமு வால்வெட்டி மாலைபெற் றனே (15)

நக்கீரா

பதினோராந திருமுறை கைலைபாதிகாளததிபாதி யநதாதி

வநதமர ரேதது மடைகூழும வாாசடைமேற
கோநதவிழ மாலை கொடுத்தார்கோல்—வநதிதது
வாலுகுதத வணகயிலைக கோனூதம மாமுடிமேற்
பாலுகுத்த மாணிக்குப பணடு

கோபப்பிரசாதம்

... மானுடனுகிய சண்டியை, வானவ னுககியும .. (10 - 11)

போற்றித திருககலிவெணபா

மடடிதது,
வாலுகத்தா னல்லிலிங்க மாவகுதது மறறதனமேற
பாலுகுப்பக் கண்டு பதைததோடி—மேலுகைததங
கோடடியவன றாதை யிருதா ளெறிநதுயிரை
வீடடிய சண்டிககு வேறுக—நாடடினகட
பொற்கோயி லுளளிருததிப பூமாலை போனகமு
நற்கோல மீநத நலமபோறறி—...

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி

இனியவ ரினனு ரவரையொப பாாபிற ரெனனவொண்ணாத
தனியவா னதய லுடனு மவாதரு மமபணிதத
முனியவ ரேது முகநதமுக கணணவா சண்டியன்புக்
கினியவர் காயமமு வாடபடை யாாகசசி யேகம்பரே. (48)

நம்பியாண்டார்நம்பிகள்

திருத்தொண்டா திருவநதாதி

குலமே றியசேய்ஞ லூாிற குரிசில குரைகடலசூழ
தலமே றியவிறற் றண்டிகண டூாதந்தை தாளிரண்டும்
வலமே றியமழ வாலெறிந தீசன மணிமுடிமே
னலமே றியபால் சொரிநதலர் சூட்டிய நனனிதியே. (22)

சேக்கிழார் நாயனர்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை சண்டீசநாயனா புராணம்

1219 நனறி புரியு மவாதமபா னனமை மறையின றுறைவிளஙக
எனறு மறையோா குலமபெருக வேழு புவனங களுமுயய
மன்றி னடஞ்செய் பவர்சைவ வாய்மை வளா மாதவததோா
வெனறி விளஙக வநதுதயஞ செயதாா விசார சருமனுர் (12)

1242 பெருமை பிறஙகுஞ சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளை யார்த முளளததில
ஒருமை நினைவா லுமபாபிரா னுவககும பூசை யுறுபபான
திருமஞ சனமே முதலவறறிற றேடா தனவன பினினிரபபி
வருமந நெறியே யாசசனைசெய தருளி வணஙகி மகிழ்கின்றா. (37)

1261 அணடா பிரானுந தொண்டர்தமக் கதிப னுககி யனைததுநாம
உணட கலமு முடுபபனவுஞ சூடு வனவு முனககாகச
சண்டீ சனுமாம் பதநதநதோ மெனறங கவாபொற றடமுடிககுத
துணட மதிசோ சடைககொனறை மாலை வாஙகிச சூட்டினா. (56)

1262 எலலா வுலகு மாாபபெடுபப வெஙகு மலாமா ரிகளபொழியப
பலலா யிரவா கணநாதா பாடி யாடிக களிபயிலச
சொலலாா மறைக டுதிசெயயச சூழபல வியஙக ளெழசசைவ
நல்லா றேங்க நாயகமா நஙகள பெருமான றொழுதணைநதாா. (57)

1264. வநது மிகைசெய தாதைதாண மழுவாற றுணிதத மறைசசிறுவா
அநத வுடமபு தனனுடனே யானுர் மகனு ராயினா,
இநத நிலைமை யறிநதாரா? ரீறி லாதாா தமககனபு
தநத வடியார் செய்தனவே தவமா மனறோ சாற றுஙகால! (59)

திருஞானசம்பந்தநாயனார் புராணம்

ஞானசம் பந்தரு நாய னார்சடைத்
தூநறுந் தொடையன்முன் சூட்டும் பிள்ளையார்
பான்மையில் வரும்பதி யென்று நித்தில
யானமுன் னிழிந்தெதி ரிறைஞ்சி யெய்தினார் (244)

வேதியர் சேயனூர் விமலர் தங்கழல்
காதலிற் பணிந்தவர் கருணை போற்றுவார்
தாதைதா டடிந்தசண் டீசப் பிள்ளையார்
பாதகப் பயன்பெறும் பரிசு பாடினர் (248)

சைவத் தெய்வத்திருமுறைத்திரட்டு முற்றும்

சேதுபுராணம்

கடவுள் வாழ்த்து

மனுதிகளுக் கெட்டாத பரமா னந்த
வாழ்வினையந் கோரிலிங்க மணலாற் கற்பித்
தனுதினமந் தனினின்றுந் தாபித் தானபா
றழைத்தவனபா லாடடவந்து தடுக்கத் தாதை
யெனுந்தவனற் னிருபதமு மழுவாற் றுணடித்
திகழ்ந்தவனைப் பரபதத்து ளிருத்தித் தானும்
பிணியரு ளடைந்தவிறற் சண்டே சன்றுள
பிரசமல ரிறைத்திறைஞ்சிப் பரசு வாமே (12)

—நிரம்பவழகியதேசிகர்

உ

சிவமயம

சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் துதி

தொகை

"ஆரூர னாரூ ரிலமமானுக காளே"—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

"நிதியார் துருததிதென வேளவிக குடியாய நினைமறநத
மதியேற கறிகுறி வைதத புகாபினனை மாறறி"டெனறு
துதியா வருளசொன்ன வாறறி வாரிடைப பெறறவனகா
ணதியார புனலவய ஞவலர் கோனெனனு நறறவனே"

—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி - (23)

விரி

1265. நேச நிறைநத வுளளததா னீலநிறைந்த மணிகணடத
தீச னடியார பெருமையினை யெலலா வுயிருந தொழவெடுததுத
தேச முயயத திருததொணடத தொகைமுன் பணிதத திருவாளன்
வாச மலாமென் கழலவணஙக வநத பிறபபை வணஙகுவாம. கூ௦

துதி :—இனி, நிறுதத முறையானே, "மும்மையா லுலகாணட" எனறு தொடஙகும திருததொணடததொகை மூனருவது பாசுரததினுள, "அடிசசணடிப பெருமானுக கடியேன" எனற சரிததததுககடுதது, "ஆரூர ஞரூரி லமமானுக காளே" எனறதனுட போநதபடி ஆரூரப பெருமானுககு ஆளுடையநமபிகள ஆளாயின சரிதப பகுதியைக கூறத,தொடஙகிய ஆசிரியா, நமபிகளது சரிததத்தின மறறொரு பகுதியினை உளளமைததது, ஆளாநதனமையைக காட்டும முகததால நமபிகளின துதியாகக கூறுகினறூர்.

தொகை :—(தொகைநூலுள "மும்மையா லுலகாணட" எனறு தொடஙகும இபபாசுரததிற றுதிககபபடட ஆறு அடியாாகளுககுத தனிததனி அடியேனுகிய) ஆரூரன, திருவாரூா அமமானுககும ஆள எனறு முடிகக முனனிரணடு சருககஙகளின இறுதியில (550 - 967) உரைததவை பாாகக ஆரூரில அமமானுக காளேயாகிய ஆரூரன முன சொனன ஆறு அடியவாகளுககும தனிததனி அடியேனுவேன எனறு கூட்டி முடிததலுமாம

வகை .—செலவம பொருநதிய துருததியும தென வேளவிகுடியும எனற தலததில எழுநதருளி இனிது வாழும முதலவரே! உமமைமறநத நினைவுடைய எனககு அமமறதியைமாறறி நினைபபூடடும வகையால என உடமபினிலவைதத அடையாளஙகளாகிய பிணியின தனமைகளைப, பினனை மாறறியருளவீராக!" எனறு துதிதது, சொன்னவாறறிவார் எனற திருநாமமுடைய அமமுதலவரிடம அவவாறே அருளைபபெறறவா, ஆறறின நிறைநத நீரபாயும வயலசூழநத திருநாவலூரா எனனும நலல தவததினையுடையவரேயாவா

நிதியார் துருத்தி தென்வேள்விக் குடியாய் - திருததுருததியும திருவேளவிக குடியும சோநது ஒரே தலமாகக கணிககபபெறுவதும மரபு சொன்னவாறறிவார் எனபது இததலததின இறைவரது பெயா "சொன்ன வாறறிவார் துருத்தியார் வேளவிக குடியுளாா" எனறு இதனை, நமபிகள "மினனுமா மேகஙகள" எனனும இததலத தேவாரததில முதற பாசுரததிற போறறியருளினர் ஆளுடைய பிளளையாரும

ஆளுடையநம்பிகளும் இந்த இரண்டு தலங்களையும் ஒன்றுசேர்த்துத் "திருத்தியும் வேள்விக்குடியும்" என்று திருப்பதிகங்கள் அருளியிருக்கின்றமை காண்க ஆயினும் இவை காவிரிக்கு வடகரையிலும் தென்கரையிலும் உள்ள தனியாலயங்களாகக் காணப்படுவதனாலும், அவற்றுக்குத் தனித்தனி திருப்பதிகங்களுமுள்ளதனாலும் வேள்விக்குடியைக் காவிரிக்கு வடகரை 23-வது தலமாகவும், திருத்தியைத் தென்கரை 37-வது தலமாகவும் தல வரிசையில் கணித்திருக்கின்றனர் இறைவனார் பகலில் பிரமசரிய வேடத்துடன் திருத்தியில் தங்கி, இரவில் வேள்விக்குடியில் திருமணம் புரிந்து கொண்டனர் என்பது வரலாறு. "பகலிடம் புகலிடம் பைம்பொழில்சூழ, வீங்குநீர்த் திருத்தியா ரிரவிடத் திறைவர் வேள்விக் குடியே" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம் காண்க

"நினைமறந்த . மாற்றிடு" இது நம்பிகள் திருத்துருத்தியில் இறைவரை வேண்டிக் கொண்டது. புராணத்துட் காண்க "அடியேனமே லுற்றபிணி, வருத்தமெனை யொழித்தருள வேண்டுமென வணங்குவார்" (ஏயர்கோன் - புரா - 297) பார்க்க துதியா - அவ்வாறு துதித்து

சொன்னவாறறிவாரிடை அருள் பெற்றவன் எனக் அருள் - வேண்டிக் கொண்டவாறே பிணி நீங்கப்பெற்ற திருவருள் வேண்டிக்கொண்ட அந்த அருள் என்ச் சுட்டு வருவிக்க "என்னுடம் படுமபிணி யிடர்கெடுத் தானை", "பழவினை யுள்ளன பற்றறுத் தானை", "உற்றநோ யிற்றையே யுறவொழித் தானை" "அம்மைநோ யிம்மையே யாசறுத் தானை", "மேல்நோ யிம்மையே வீடுவித் தானை" என்பனவாதி ஆளுடையநம்பிகள் தேவாரங்களால் அவர் அருள்பெற்றமை விளங்கும் துதியா - அருள்பெற்றவன் - துதித்து அந்தப்படியே அருள் கிடைக்கப்பெற்றவர் "புதியபிணி யதுநீங்கி அக்கணமே மணியொளிசேர் திருமேனி யாயினார்" (ஏயர்கோ - புரா - 299) என்றது காண்க

நினைமறந்த மதியேற்கு அறிகுறிவைத்த புகர்-என்றது மறந்ததனால் அடையாளமாகத் திருமேனியிற் காணவைத்த நோய் புகர் - பிணியால் மேனியிற் காணும் புற அடையாளம். திருத்துருத்தியில் வரும்போது நம்பிகளது திருமேனியில் புதியதாகிய ஒரு பிணியின் அறிகுறி தங்கியதென்பதும், வலது கண் மறைந்ததாகிய ஒரு கண் பார்வையுடனிருந்தனர் என்பதும் சரித்ததா லறியப்படும் இது திருவொற்றியூரில் இறைவர்முன் செய்த சபதத்தை மறந்த அபசாரத்தால் நேர்ந்ததென்று நம்பிகள் கருதியருளினர் என்பது கருத்து இது "என்னை நான்மறக்குமா றெம்பெரு மானை யென்னுடம் படுமபிணி யிடர்கெடுத் தானை" என்ற அவர் திருவாக்கானும் கருதி அறியவுள்ளது பின்னைமாற்றிடு - மறவியை மாற்றியதனால் என்றும் நினைந்துள்ளேனாதலின் பின்னை அதனை மாற்றுக என்பது கருத்து

நிதியார் துருத்தி - செல்வநிறைவு காவிரியின் செழிப்பினாலே ஆகியது "வரைத் தலைப் பசும்பொனோ டருங்கலன்க ளுந்திவந், திரைத்தலைச் சுமந்துகொண் டெறிந்திலங்கு காவிரிக், கரைத்தலைத் திருத்திபுக்கு" (திருவிராகம் - 1) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரமும், "பொன்மணி வரன்றியும்" (காந்தாரம் - 6) என்ற ஆளுடையநம்பிகள் தேவாரமும் காண்க துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை ஆற்றின் வண்டல் சேர்ந்த தரையாதலின் அதனாலும் செழிப்பும் செல்வமுமுள்ளதாம் "பொன்னியி னடுவு தன்னுட் பூம்புனல் பொலிந்து தோன்றும், துன்னிய துருத்தியானை" (திருநேரிசை - 3) என்ற ஆளுடைய அரசுகள் திருவாக்கும் காண்க

நற்றவனே - பெற்றவன் காண் எனக் நற்றவனாதலின் பெற்றனன், ஏனையோர்க்கு அவ்வாறு துதித்த அக்கணமே துதித்தவாறே பெறுதல் அரிது என்பதாம். ஏகாரம் தேற்றம் பிரிநிலை எனினுமாம் காண் - காணக் - கண்டுகொள்க.

வைத்துப் புகர்பின்னை - என்பதும் பாடம்.

1265. (இ - ள்) வெளிபபடை விடமபொருநதிய அழகிய கணடததையுடைய இறைவனுரது அடியாாகளது பெருமையினை, அனபுநிறைநத வுளளததிஞலே, எலலா வுயிாகளும அறிநது தொழுதேததத தேசமெலலாம உயயுமபடி திருததொணடத தொகையினுல முன அருளிசசெயத திருவாளராகிய ஆளுடையநமபிகளது வாசம பொருநதிய மலாபோனற மெலலிய பாதஙகளை வணஙகுதறகுப பேறு கிடைககப பெறற இநதப பிறவியினை வணஙகுவோம

(வி - ரை) நேச நிறைநத உள்ளம் - "இவாககுயா னடியே ஞகப, பணணுநா ளெநநா ளெனறு பரமாதாள பரவிச செனறுா" (335), "அடியவாக கடிய ஞவே னெனனுமா தரவு கூர" (336), "அவாதாம வேணடு மதனையே" (341) எனறவை காணக.

நீலம் - நீலநிறமுடைய விடததுககாயிறறு பணபாகுபெயா. "நீலவாள" என றது (1092 - சில குறிபபுககள, பககம - கடுசக) பாாகக

ஈசன் அடியார் பெருமையினை - ஈசன பெருமையினையும அடியாா பெருமை யினையும் எனறுரைககவும நினறது "திலலைவா ழநதணாதம அடியாாககு மடியேன" எனற தொகுதியினுள இறைவரும ஒருவராதலும காணக 350—351 பாாகக அடியாா பெருமைகூறவே அதனுடன அவாகளை ஆணட இறைவா பெருமையும உடனகூற வருதலும கருதததககது

எல்லாவுயிரும் தொழ எனபது நமபிகள பணிததுசசெயத பேரருளின பொருடடு அவரை உயிாகள தொழஎனவும, தேசமுய்ய எனபது, நமபிகள திருவுளளததில உலக முயயுமபடி கருதியருளிப பணிததது எனவும கொளக. நேச நிறைந்த எனறதனுல உலகுயிாகளினமேல வைதத கருணையும குறிபபால உணாததப படுதல காணக "மாத வஞசெயத தெனறிசை வாழநதிடத, தீதி லாததிருத தொணடத தொகைதரப, போதுவாா" (35) எனறபடி அடியாா பெருமையினை அறிநது வழி படடு உலகமுயயும பொருடடுத திருததொணடத தொகையினை அருளவதறகாகவே நமபிகள் அவதரிககத திருவருள கூடிறறு எனபதறியபபடுதலும இஙகுக கருதுக

முன் பணித்த - முன் - உலகுயிாகள அறியுமபடி தேறறமாக எனக முனனுளில எனறலுமாம

பணித்தல் - கடடளையிடடு - ஆணையிடடு - அருளுதல வழிகாடடுதல எனற பொருளில வநதது "ஆரூரன அடிமைகேட டுவபபாா ஆரூரி லமமானுக கனபரா வாரே" எனறதன கருததும காணக

திருவாளன் - சிவசமபநதமாகிய திருவை ஆளபவா - உடையவா "உயிரளிதத திருவாளன" (வெள சருக - 12) எனபதும கருதுக அடியாா பெருமையினை உல குககு அறிவிதது வழிபபடுததும தமது திரு - (முததிததிரு) எனற செயலை இவாபால தாகப பணிதது இறைவா அருளசெயதாராதலின இபபெயராற கூறினுா.

கழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம் - பிறவி தீது எனபா பிறாஎலலாம; ஆயின நமபிகளது கழலகளை வணஙகும பேறு கிடைபபதாயின அபபிறவி பிணஙகத தகக தீதலலாது வணஙகததகக பொருளுமாகும எனபது கருதது "மனிததப பிறவியும வேணடுவதே யிநத மாநிலததே" எனற திருவாககின கருததினையும இஙகு வைததுக காணக.

மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம் முற்றிற்று

திருசசிறறமபலம

சிவமயம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

இரண்டாம் பகுதி

(இலைமலிந்த - மும்மையாலுலகாண்ட - சருக்கங்கள்)

பாட்டு	பாட்டு வரிசை எண்	பக்க எண்
கா		
காடனுமெ	764	௯௬௪
காதலன்	1038	௧௩௪௯
காதலால	856	௧௦௯௫
காபபணி	878	௧௧௩௩
காயல்வன	1114	௧௪௩௬
காயவுறற	986	௧௨௭௩
காலனைககா	847	௧௦௮௪
காலகழல	623	௭௮௯
கானககடி	978	௧௨௬௪
கானவாகு	662	௮௩௯
கானவாபெ	828	௧௦௪௭
கானவாபோ	770	௯௭௦
கானிலவரி	697	௮௮௮
கி		
கிளரொளி	1168	௧௪௯௬
கு		
குடஙகையி	833	௧௦௬௮
குருதியினதி	626	௭௯௪
குலவுநது	1012	௧௩௦௦
குலவுமறை	1220	௧௫௬௩
குழலசெய	1087	௧௪௦௯
குழைககலை	876	௧௧௩௧
குழையணி	587	௭௪௨
குறவாபன	1084	௧௪௦௭
குறிததபொ	1198	௧௫௨௩
குனறவர	652	௮௩௦
குனறவா	688	௮௭௬
குனறியை	739	௯௩௦
கூ		
கூருகிமெ	1047	௧௩௬௩
கூாமுனைய	628	௭௯௬
கை		
கைச்சிலைவி	757	௯௫௫
கைதொழு	1072	௧௩௮௭
கையினைத	575	௭௩௧
கைவாளுட	646	௮௧௫
கொ		
கொடுவினை	1112	௧௪௩௩
கொணடல	1085	௧௪௦௭
கொணடும	1240	௧௫௮௫
கொணடுவ	1025	௧௩௨௩
கொநதலா	1164	௧௪௯௧
கொமபனு	846	௧௦௮௩
கொயதபன	1137	௧௪௫௯
கொழுவிய	774	௯௭௪
கோ		
கோடுகொ	1118	௧௪௪௧
கோடுமுன	721	௯௧௨
கோடடமி	699	௮௯௦
கோடடுமல	1024	௧௩௨௩
கோதிலாவ	1144	௧௪௬௭
கோதினமா	1208	௧௫௪௮
கோலபபூ	560	௭௧௦
கோலமுல	1092	௧௪௧௪
கோலினிற	767	௯௬௬
கோலுஙக	1230	௧௫௭௪
ச		
சஙகஙகண	1003	௧௨௯௧
சஙகொடு	581	௭௩௩
சததிதறப	1159	௧௪௮௫
சா		
சாயலாாக	1184	௧௫௧௨
சாயுநதளி	969	௧௨௫௩
சாயைமுன	1157	௧௪௮௧
சாாவருந	777	௯௭௮
சாலிநேடி	912	௧௧௭௧
சாலபாய	972	௧௨௫௭
சி		
சிநதும	1256	௧௬௦௨
சிலபகலக	862	௧௦௯௭
சிலைமற	696	௮௮௬
சிலையினைக	682	௮௬௯
சிவலோக	1058	௧௩௭௫
சீ		
சீதமலிகா	1193	௧௫௧௮
சீரேறுமி	1057	௧௩௭௪
சீாிலவு	1205	௧௫௩௦
சீாமனனு	968	௧௨௫௧
சீலமுடை	1226	௧௫௬௫
சு		
சுரமகளிா	958	௧௨௨௮
சுழிபபுன	1113	௧௪௩௫
சுறறததாா	640	௮௦௯
சூ		
சூழுமமிதழ	971	௧௨௫௬
செ		
செககாச	982	௧௨௬௯
செஙகணவ	705	௮௯௮
செஙகணவி	1260	௧௬௦௪
செஙகணவெ	827	௧௦௪௨
செஙகணவெ	853	௧௦௯௧
செநதழ	780	௯௮௩
செநதினை	684	௮௭௧
செநதீமே	1073	௧௩௮௯
செநநெலா	904	௧௧௬௫
செமமாண	998	௧௨௮௫
செமமை	1207	௧௫௪௬
செயலிபப	1244	௧௫௯௧
செலகினற	1063	௧௩௭௭
செறிநதவா	589	௭௪௪
செறிவலித	1049	௧௩௬௬
செனறணை	946	௧௨௧௪
செனறம	1250	௧௫௬௬
செனறவரு	883	௧௧௩௯
செனனிய	1213	௧௫௫௩
சே		
சேடடாரு	638	௮௦௭
சேவடியி	943	௧௨௦௭
சேறணிதண	869	௧௧௨௨
சேனையுமா	857	௧௦௯௫
சொ		
சொலலு	1093	௧௪௧௫
சொனனவு	994	௮௮௪
ஞா		
ஞாலமறிய	1263	௧௬௦௯
ஞானசசெய	893	௧௧௪௮
த		
தஙகுமகில	1224	௧௫௬௪
தஞசரணத	894	௧௧௪௯
தஞசேசர	568	௭௨௧
தணகாஞசி	1163	௧௪௯௦
தணமலர	671	௮௫௬
தநதருளுமி	1197	௧௫௨௨
தநதிரதத	579	௭௩௩
தநதைதஙகை	703	௮௯௫
தநதையுமை	677	௮௬௪
தமபிரா	604	௭௬௧
தமபெருமா	649	௮௨௧
தமபெருமா	1069	௧௩௮௫

முதற்பகுதியின் திருத்தங்களுடன் சேர்க்க

பககம ௨௫௭ - பாடடு - 224 - வரி 16 - **திருப்பதிகம் பாடினர்** - எனறதன பின (கோவலனானமுகன) எனற எனபது முதல ௨௫௮ - பககம 11-வது வரி சானறுக ளாம எனபது வரைஉளள பகுதி முறறிலும நீககுக அதறகுப பதிலாகத - **திருப் பதிகம் பாடினர்** - அபபதிகம இபபோது அகபபடவிலலை அது மறைநததுபோலும "கோவலனானமுகன" எனறு தொடஙகும இததலபபதிகம இபபோது பாடியருளிய தாகக குறிததுளளது தவறு அது பின ஒருமுறை நமபிகள திருநாவலூரசெனறு தரிசிததபோது பாடியதாகும. ஏயாகோனா புராணம 170 பாடடுப பாரகக இபபதிகததினையும குறிபபுககளையும ஆணடு வைததுக கணடு கொளக பலகாலம பிரிநது, பின வநது தரிசிததபோது முனனைச சரித நிகழசசியின நினைபபுககள தமது திருவுளளததில வரவே அககுறிபபுககளுடன அபபதிகம அருளினா எனறு கொளளக கிடககினறது - எனறு சோததுககொளக.

இரண்டாம் பகுதியின் திருத்தங்கள்

பக்கம்	பாட்டு	வரி		
எ00	551	3	வேறறுமைததொகை	வேறறுமை உருபு தொககது
,,	,,	12		மலா - மலாககூடை , இலககணை
,,	,,	30	ஓலலையில	ஓலலை
எ0க	551	25	சோழாவரைச	சோழாவரை “பொனனிமயக கோடடுப புலி பொறிதது மணணாணடான, மனனன வளவன மதிறபுகாா வாழவேநதன” (சிலப - கா - ஆயச - உளவரி - 2) எனறது காணக (சோகக)
,,	,,	37	அநபாயாவரைச	அநபாயாவரை
எ0உ	,,	3		ஏனைய விற கயலகளை வெனறு ஓஙக எனபாருமுணடு.
,,	,,	22	அரசாஙகததாா தமது	அரசாஙகததாரது
எ0ரு	554	37		துறைகளாடும்—எனபதுமபாடம்
,,		42	அனபிறைனறகக	அனபிறனமிகக
எ0சு		34		“அவவணணமாகிய வீசன” (பொன அநதாதி) (நீககுக)
எ0எ	555	,,	வாழவதாகிய	வாழவதாகிய எனறலுமாம.
,,	,,	4		தன்னில் மல்கும்—அன்புமிக்க—எனபனவும பாடஙகள.
எ0அ	556	15		இறைவருக் குரிமை—எனபதும பாடம
எக0		40	அடிகனோ—	அடிகளோ
எகரு	559	4		மொய்யலர் , கமழ்முகம்—என்பனவும பாடஙகள
,,	,,	,,	பூககூடை	பூஙகூடை
,,	,,	19		தொணடரஞசு களிறும் மடககிச சுரும பாாமலா - இணடைகடடி வழிபாடு செயயுமிடம - (செவ வழி - திருஞா - தேவா - கேதா ரம - 1 - (சோகக)
எகசு	560	7		பூக்கூடை—தண்டுங்கொண்டே—எனபனவும பாடஙகள.
எகஎ	561	34	நவமி நன்னுள்	நவமி நன்னுள்—நவமி நாளின்—என்பனவும பாடஙகள.
எகஅ	562	22	மெறபாகரை	மெறபாசரை

பக்கம்	பாட்டு	வரி		
எ௨௦	563	14	பிடிததுடன—	பிடித்துடன்—வன்றிறல் — எனபனவும பாடஙகள.
,,		24	எனறுவமிததது	எனறுவமிதது
எ௨க	564	24		களிறுபூண்ட—எனபதும பாடம.
எ௨ந		17	அவதா—அவிதா	அவிதா—அவிதா
எ௨௪	566	3		நீடுரியாய்—எனபதும பாடம.
எ௨ரு	569	31	மொழியா—	மொழியா, முதல்வா — எனபனவும பாடஙகள
எ௨எ	570	10		அடியாாககுக களிறு வழிபபகையாதல கோசசெஙகட சோழநாயனா சரிததததும காணக "மலேயே வநது விழினும மனிதாகாள!, நிலேயினினறு கலஙகபபேறுதிரேல, தலேவனுகிய வீசன றமாகளேக, கொலேகை யானேதான கொனறிட கிறகுமே" எனற தனிககுறநதொகையும கருதுக இனி, இஙகுக களிறு - ஐமபுலககளிறு எனவும, இபபொருள "தொணடரஞசு களிறும மடககி" எனனும தேவாரததாற பெறபபடும எனவும, ஐமபுலனே வழிபபகை எனபது "இவவரும் பிறவிப பௌவநீா நீநதும ஏழையேற கெனனுடன பிறநத, ஐவரும பகையே" எனற திருவிசைப பாவினுல விளகக முறுகினறது எனவும கூறுவா திரு வ. சு செஙகலவராய பிளளே, M. A, அவாகள ஐமபுலன யாவாககும பகைமையாயினும அடியாா அவறறைப பகையெனறுணாந தொழுகுவா எனக (சோகக)
எ௨எ	570	16		கோன்றதை—எனபதும பாடம.
,,	,,	32	சாாநதாாக	சோநதாாக
எந௨	576	28	வீழுமபடிச சிலா	வீழுமபடி சிலா
எநரு	579	37	பதாகை போாபப—	பதாகை போர்ப்ப—வேநதிறற்றேரும்—எனபனவும பாடஙகள
எ௪௨	,,	12	மலேயோய	மாலேயோய
எ௪அ		6	எறிததே	எறிநததே
,,		35	தஙகள தமமிடதது	(நீககுக)
எரு௦		40	வாயகி	வாஙகி
எரு௪		14	எனறு காணக	எனறது காணக
எருஅ		17	இஙகுதிரு	இஙகுததிரு
எருகூ		9	எனருா	எனருா;
,,		26	வெளிபபட்ட	வெளிபபாடாகிய
எசு௨		43	நிறைநதாா என	நிறைநதாரின என
எசுசு		2	பூபபரித	பூபபறித
,,		18	பெறற	பெறறு

திருத்தங்கள்

பக்கம்	பாட்டு	வரி		
,,		8	இதுகண்டு	அதுகண்டு
எஎங		13	வாழவு பெறும	வாழவு பெறுமபடி
எஎரு		15	பாவஙகளை	பாசஙகளை
எஎகூ		17	ஏகாரம தேறறம	ஏகாரம பிரிநிலை
எஅக		5	கோபததையுடையனை	கோபததினை
,,		37	வழைததானென	வழைததாரென
எஅசு		36	அதனதறகேறற	அவவவறறிறகேறற
எஅஎ		34	உறைததனா	உரைததனா
எஅசு		34	கழலகாலிறகட்டிய எனமாற றுக.	(நீககுக)
எகூO		24	இயலபுமுடையன	இயலபுமுடையனவாதல
எகூங		15	பிறருடன	பிறருடன
எகூஎ		2	போனறனா	போனறவராகிய வீரா
,,		,,	இவவாறுளள வீரா எணணிறந தோா	எணணிறநதோா
,,		9	நோ உருவ	நோ உரம உருவ
அOஅ		20	அலமர	அலமா
,,		23	வஞசனையான	வஞசனையால
அகஅ		11	பழிதொழில	பழிததொழில
அகசு		9	அவவுளளததினுளளததில	அவவுளளததில
அஉக		3	பொருநதிரைபபாரும	பொருததி புரைபபாரும
அஉஉ		2	வாயினினினறு	வாயிலினினறு
அஉச		22	கவலாது	கவராது
அஉங	649	18		நாயனாா சரித முழுவதும சிததிரமாகக கோயிற சுவரில எழுதபபடடுளளது (சோகக)
	676 - 691 - 702 - 744 - 753 - 773			இபபாடடுகளுககு * நடசததிரக குறியிடடுக கொளளலாம.
கஎஎ	776	17	நாடபோதில	நாட்போதின
கஎஅ	,,	12	செயதாரிலா	செயதிலா
கஎகூ	777	34	உணணவநதான	உயய வநதான
கஅக	778	21	எழுவாய தொககினறது	எழுவாய வருவிததுரைகக
கஅஉ	779	15	சூரியனற றூரததபபடட இருளும,	சூரியனற றூரததபபடட பகல இருளும
,,	,,	16	சநதிரனற றூரததபபடட இரவும	சநதிரனற றூரததபபடட இரவு இருளும
,,	,,	34	இலலை யெனறுராயிறறு	இலலையெனபதாயிறறு.
கஅச	780	18	பிறவிபபயனிலலையாயஒழியும	அவவுயிாககுப பிறவிப பயனிலலையாய ஒழியும
கஅரு	,,	6	ஒரு பொருளிலலை	ஒருகாலமிலலை
ககக	784	19	மருநதெனறுா	மருநதெனறுா, உருவகவணி,

பக்கம்	பாட்டு	வரி		
௯௯௧	,,	36	சததாயுளள சிவமாதலின நிறபவா	சததாயுளள சிவமாதலின அறிவுச கறிவாகிய அநதச சிவததை அச சிவனருளே கணணுகக கணடு நிறபது இவா தனமையாம
௯௯௨	786	7	தேவதேவீசனே	தேவதேவேசனே
,,	,,	22	தேவாககெலலாநதலைவா	தேவரை நடததுபவா
,,		, 24-26	பணபுத தறகிழமை	செயபபடுபொருளில வநதது இதனைக காமணிசடடி எனபது வடவா வழககு "சிநதையை யடககியே சுமமா விருககினற" (தாயுமானா) எனபதுகாணக சிநதையினடககமாவது புறபபொருளகளைபபறறிய சஙகறப விகறபஞசெயயும சிநதையைச சிவனபால வைததல "சிநதனை நின றனககாககி" எனற திருவாசகம காணக. "சிவாநுபவஞ சுவாநுபூதிகமாம" எனற சிததியாா உரை பாாகக
,,	,,	37	மிகுதி உணாததிறறு	மிகுதியை உணாததிறறு.
௯௯௩	786	15	இதறகு மேலும துணை	இதறகுத துணை
,,	,,	24	பிரிததுரைததலுமாம	பிரிததுரைததலுமாம பவுடகராகமததில "பகவன தேவதேவேச பரஹம விஷணவிநதர நாயக" என முதலில வரும சுலோகததுககு, "தேவதேவா" எனபதனை உமமைத தொகையாகக கொணடு, முதல தேவபதம பிறபபால தேவரையும, இரணடாவது தேவபதம காம தேவரையும உணாததுமெனவும, ஈச எனபது அவவிருவகைத தேவரையும நடததுவோனே எனவும பொருள கூறியும , பினனா, முதல தேவபதததைத தனிச சொலலாககொணடு, (தீவ்ய இதி தேவ.—விளஙகுகினறவன தேவன்) ஸவாநநதய பரிபூாண —நிததிருபதன எனறு பொருள கூறியும, தேவேச பரஹம விஷணவிநதர நாயக எனபதறகு தேவ தேவாகளாகிய வாசவனுதியாககு, ஈச - அதிபதிகளாகிய, பிரமஹ விஷணவிநதர நாயக - அயன, மால முதலியோரை நடததுபவனே எனறு உரைகூறியும விரிததுரைததனா உமாபதி சிவாசாரியாா இககுறிபபு ஸ்ரீமத முததுககுமாரத தமபிரான சுவாமிகள எழுதியது
௯௯௫	788	4	வழககபபடிச செயயும	வழககபபடி செயபும
௯௯௮	791	28	ஒளிதது நினறு	ஒளியினகண நினறு
௯௯௯	,,	4	இருமலைகளிடையே	இருமலைகளினிடையே
,,	,,	20		ஒளி - மறைவிடம (சோகக)
௧௦௦௨	796	13-14	கொணடு செனறு . வைததது போல	எணணிறநத தேவாகளுககு இடுகினற உணவைக கொணடு

பக்கம்	பாட்டு	வரி		
				செனறு ஊடடுகினற சிவநத எரிக கடவுளது வாயிலேவைத ததுபோல
,,	794	25	என வநதது	என நினறது
கOOரு	795	34	சரிதச சுருககமும	சரித சுருககம.
கOOச	796	3-4	உணவை ஊடடும	உணவைக கொணடு ஊடடும
,,	,,	8	தேவன	தேவா
,,	,,	25	மெயயும	உருவு
,,	,,	32	அதறகுச	அதனை
கOOடு	797	21	(திணணனா)	திணணனா
கOOஎ	799	38	கூறுவராய	கூறுவாராய
கOOஅ	800	38	அடுதது வருதல	அடுததுவருவது
கOசக	829	20		இது பெணணொருபாகனது வளையலணிநத இடககை எனறு காளததியில உளள வடமொழிக கலவெடடுக கூறுகிறது (சோகக)
கOசுடு	831	28	காதலிககபபடடவா	காதலிககபபடடவள
,,	,,	35	கடவூா - கடககும ஊா	கடவூர் - அமிாத கடததில இறைவா எழுநதருளியுளளவூா
கOசுசு	830	4-5	பிறவினைபபொருள கொளக	பிறவினைவிகுதி தொககது
கOசுக	833	23	இடமுடைய -	படுதல - அகலமாதல இடமுடைய - இடமகனற எனறலுமாம "இடமபட வீடெடேல" எனறது காணக
,,	,	32	அவாகளது நிலஙகளை அவராணையின ஒழுகி	அவராணையின ஒழுகி அவாகளது நிலஙகளை
கOஎக	835	15	நலலொழுகக	சைவவொழுகக
,,	,,	40	குடம	கடம
கOஎஉ	,,	16	சிநதையாா - ஆரும	சிநதையாா - எனறதை ஆரும
கOஎரு	836	7	ஆணவம உளளவழி	ஆணவ மறைபபு உளளவழி
,,	,,	8	ஆணவம கெடடுத	ஆணவம நீஙகித
,,	,,	21	எனறு பாராடடினா	எனறும பாராடடினா
கOஎச	,,	9	பகுதிகள	பொருளகள
,,	,,	10	இறைவன	இறைவா
கOஎடு	837	9	இது உணமைநிலை யறியாதாா கூறறேயாமெனக	இஃது உணமைநிலை யறியாதாா விணவேயாமெனக
,,	,,	14	இனபதுனபங	இனபததுனபங
,,	,,	20	குறைவிலலாதபடி	குறைவிலலாத தனமை
,,	838	33	பாடு - தொழிறபெயாவிகுதி-	(நீககுக)
,,	,,	45	முறறுமமை ...... குறிததது	முறறுமமை நலல நிலஙகளினும ஒனறும எஞசாமை குறிததது.

பக்கம்	பாட்டு	வரி		
க0எசு	,,	38	அடிமைகளைப பினனாக	அடிமைகளைக
க0எஎ	839	37	சுமஙகிலி	சுமஙகலி
க0எஎ	839	42	சுமஙகிலி	சுமஙகலி
,,	,,	43	எனறதனுலும அறிக	எனறதனுலும, “ சசிதேவி மங கலய தநது ரடசாபரண கருபா கர ” எனற கநதரலஙகாரததா லும அறிக.
க0எஅ	841	22	வைததிருநதும	வைததும.
க0எகூ	840	5	கூறுகினறபடி	கூறுகினறதனை
,,	,,	18	புறமபாயின	புறமபானவை
,,	,,	28	உறுதிபறறி	தெளிவு பறறி
,,	,,	30	எதிரமறை குறிததது	எதிரமறை
,,	,,	32	எலலாராலும	எவராலும
க0அ0	842	5		காரணமாகிய மெயபபொருளைக காணபாரககுக காரியமாகிய வேறறுவிகாரங காடசிபபடா தாகலின தூலி போன் எனப படடது (சோகக)
க0அக	843	17	எலலா முன உடைமையே	“ எலலாமுனனுடைமையே
,,	,,	33		ஆரததல - கடடுதல அஃதாவது ஏனையவறறைப பந திததுத தான மேமபடுதல
ககடுச	898	10	திழுவெழு	திருவெழு
ககஙு0	925	38		தணடலை நீணெறிக கோயிலில நாயனுர திருவுருவம பததினியா ருடன வைதது வழிபடபபெறு கினறது (சோகக)
கஙுஙு0	1027	12	அபபுராணஙகளுள	அவவப புராணஙகளுள
,,	1028	19	இருவரும அறியமாடடாதே	இருவராலும அறியபபடாது
,,	,,	30-31	அவாகள அறியவொண ணுமை	அவாகளால அறியபபடாது
கஙுஙுஉ	1029	19	மீளாகிலே	மீளாகிலே பேராவியறகை எனற தும இது
கஙுஙுஙு	1030	4	துதிககும	துதிதத
,,	,,	23	இனிவரும	இனி அடுததுவரும
கஙுஙுச	,,	9	விதிவிலககுகளை	விதிவிலககுககளை
கஙுஙுடு	,,	23	மேலுயிாததிப	மேலுயாததிப
கஙுஙுஅ	1032	40		“ வேளவி நறபயன வீழபுன லாவது ” (சோகக)
கஙுசடு	1035	43		“ மீததுடை நெடுஙகயம, தீபபட மலாநத, காநத ளொணபூ வடா

பக்கம்	பாட்டு	வரி		
				தலோமபி " பெருமபாண 289 - 290 (சோகக)
கஉ௲க	1040	38		சூலப படையினராகிய சிவபெருமானைக குறிததுத தை அமாவாசையில ஒருபோதுணடு காககும விரதம சூல விரதம எனபது ஆகமம இது சிவ விரதமெட்டனுள ஒனறு. " கொலலுறு சூலவிடை விரதமெனு மெட்டுஞ சிவவிரதங குணிககுங காலே " எனபது பிரமாணம (சோகக)
கஉ௲எ	1042	24		" மலையா ரருவித திரணமா மணியுநதிக, குலையாரக கொணாநதெறறி " - (துறையூா - நமபிகள) (சோகக)
கஉ௲அ	1042	11	ஆசிரியரது மரபுங	ஆசிரியரது கவிமரபுங
கஉஎசு	1059	31		இவவாறே திலலையில தசதீாததஙகளுள ஒனறாகிய (3-வது) சூல தீாததம தூாநது மறைநதுபோயினதை வியாககிரபாதா உளககணணாறகணடு புதுபபிததுதும அதனால அது புலிமடு என வழஙகபபடுவதுமாகிய வரலாறும காணக (சோகக)
கசஙகo	1127	12		வெளளிமலையாகிய கயிலை என பாருமுணடு (சோகக)
,,	,,	44		திறன - நெறி - வழி (சோகக)
கசஙக	1128	41		ஆதரித்து வழிபடப்பெற்ற (2) எனற நமபிகளதேவாரஙகாணக. (சோகக)
கசஙங	1130	31		என்றிறைஞ்சி—எனபதுமபாடம (சோகக)
கசஙரு	1131	5		" சிரககண வாய செவி மூககுயா காய மாகித தீவினை தீாததவெமமானை " (தககேசி - கோலககா - 9 - நமபிகள) " மூககுவாயசெவி கணணுட லாகிவந, தாககு மைவாத மாபபையவிழததரு, ஞேககு வானமை நோயவினை வாராமே, காககு நாயகன கசசி யேகமபனே " (குறுந - 7) எனற தேவாரஙகள காணக (சோகக)
,,	,,	17		வழி - திறன - " ஆகமத திறனெலாம " 1127 பேதம - வகை, வினைககேறப வரும உடலின வகை (சோகக)
,,	,,	26		பொருபபில - பொருபபினை இலலாகவுடைய எனறலுமாம. (சோகக)

பக்கம்	பாட்டு	வரி		
கசடுஎ	1133	21		அனபரிடடததுச சிவததை விளஙக விளைவிககச செயவது (விளை ஆடடு) (சோகக)
,,	,,	28		" சததியு ளாதியோா தையலபங கன " (ஆளுடையபிளளையாா - இராமனதீசசரம) (சோகக)
கசடுஅ	1334	4		வஞ்சம் - பொய பொய நீககிய உணமை வடிவான எனறலும பொருநதும (சோகக)
கசசுo	1138	17	விதநதோதினா	விதநதோதினா " நறைமலிதரு மளரொடுமுகை நகுமலாபுகை மிகுவளரொளி, நிறைபுனல கொடு தனைநினைவொடுநியதமும வழிபடுமடியவா" (நடடபாடை சிவபுரம 4-சமபநதா) (சோகக)
,,	,,	22		" கமபைக கரையே கமபம " இந தளம - 5 - சமபநதா (சோகக)
கசசுக	1138	10	பெருகத, தலையினல	பெருக, ஒபபறறவகை விரிந தெழுநத பேரனபினல, தலையி னலை
கசசுஉ	1139	5	பொழுதின	பொழுதிற
கசசுசு	1143	37	ஆராயநினறது எனக	ஆராய நினறது எனக இறைவ னா அளககவநத மாதவம எனறு கூடடி யுரைததலுமாம (எனச சோகக)
கசசுகூ	1141	36	தீணட	தீடட
கசஎஅ	1153	42	எனபது தேறறம	எனபது தேறறம தளிகளேண் ணிறநதன—எனபதும பாடம. " கசசிப பலதளியும கயிலாய நாதனையே காணலாமே " (திருததாணடகம) கசசிக கயிலாயநாதா கோயில கயிலையின காடசிபோலக கடடபபடடதெனறும, " காடவா கோமான கசசிக கறறளி யெடுதது " (பூசலாா புரா - 9) எனற கோயில இதுவே எனறும, இவா இராச சிமமனெனனும காடவ அரசா எனறும ஆராயசசியாளா கூறுப (எனச சோகக)
கசஅடு	1159	31	கூறுதல காணக	கூறுதல காணக " அணிய மராக கிறை காபபதாய கடிபொழி லே கமபம " (குறந - 7) (சோகக)
கசஅஅ	1161	38	யுணடு.	யுணடு " சமயமவை யாறினுக குந தலைவன ருனகாண"(7) கசசி- தாணட - (சோகக).

திருத்தங்கள்

பக்கம்	பாட்டு	வரி		
கசகக	1163	18	கூடடுக	கூடடுக "ஆழகிடமகும சூழ வயலு மதிலும" (நமபி - கசசி- நெறிக - 8) (சோகக)
கடுOஉ	1173	24	காணக	காணக "விணணிடை விணண வாகள விருமபிவந திறைஞசி யேதத" (மேறறளி - நேரிசை சோகக)
கடுசச	(தொகை)	14		அம்மையான் - மோககததைதத தருவோனுகிய இறைவனது, அடிச்சண்டிப் பெருமானுக்கு - திருவடி யடைநத சண டேசுர நாயனுாகும எனவும, அம்மையான் - சேய மைததாய மோடசததைதத தருவோன - பெருமான் - தலைவா எனவும கூறுவா க சதாசிவம செடடியாா (சோகக)

செய்யுளணிக் குறிபபுக்கள்

பக்கம்	வரி		
xxiv	9	அறியா - 875	நீககுக
	,,	1180	1190
	18	கின	கு
	21	803,	நீககுக
	23	(ஆ)	நீககுக
	27	சிவததைசசார அணைபவா போல - 732,	நீககுக
	30	796,	796, வேதகத திருமபு பொனனுறபோல - 803,
	32	கோதிலாவமுதனையவள - 1194	நீககுக
	40	ஆரகலி ஏழுமொனமுய மனனிய ஒலியின - 603,	நீககுக

உ

சிவமயம

அருஞ்சொற்றொடரகராதி

[எண்கள் - பாட்டு வரிசை எண்]

சில குறிப்புக்கள்

கண்ணப் நாயனூர் புராணம் (657) **உடுப்பூர்** - இதறகு 2 நாழிகையளவில உள்ள குனறினமேல தணடாயுதபாணி கோயில உளது இனறும பலா செனறு வழிபடடு வருகினறாாகள. காாததிகை நாட்களில கோழிகள கொணாநது விடும வழககமுமுளளது. (784) **சிவகோசரியார்** - பாரததுவாச ஆசசிரமம எனறு வழஙகு மிடம இவா தஙகித தவஞசெயதிருநத இடமெனறு கருதபபடுகினறது இஙகுக குளமும ஒனறுளளது. பாரததுவாச கோததிரம சிவமறையோா கோததிரஙகளுள ஒனறு. இனறைககும சிவமறையோா பல கோததிரததாாகள இஙகு பூசைககு இருபபினும அவாகளுள பாரததுவாச கோததிரததாா மட்டும காளததி நாதரைத தீணடித திருமஞசன முதலியன செயதறகுரிமையுடையவாகள

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனூர் புராணம் (1162) **கரிகாற் பெருவளத்தான்**- சோழா. இவா கலி 425ல வாழநதாா எனறு கருதபபடுகிறது காஞசிபுரம ஞானப பிரகாச தேசிகராதீனததுச செபபுப படடயததிலுல இஃது கருதபபடுகினறது. ஷெ மடம இதுவரை 250 படடஙகள ஆயிருககினறன எனபா படடம ஒனறுககு 20 ஆணடுகளாகக கணககிடடால 5000 ஆணடுகள ஆகினறன

